ſ 30.

32
7 H
29

INDEX OMNIVM QVAE INSIGNITER AD. AVRELIO AVGVSTINO DICTA SVNT.

LONGE QVAM ANTEA AVCTIOR, AC LOCVPLETIOR REDDITVS.

INSVPER MVLTA QVAE ERANT MANCA, multila, & ſolum inchoata, tam in indice authoritatum ſacræ ſcripturæ, ideſt, veteris ac noui inſtrumenti, quàm in locis aliquot ſacrarum ſcripturarum pugnantibus conciliatis in Auguſtino, reformata, aucta, & repurgata ſunt.

VITTORIO EMANUELE BIBLIOTECA IN ROMA

VENETIIS, Apud Franciſcum Franciſcium Senenſem.
M D LXXXIIII.

INDEX OPERVM DIVI AVGVSTINI IVXTA LITERARVM ORDINEM.

ABuſionem gradus duodecim. Tom.9. fo. 178.
Contra Academicos, libri tres. to.1.fo. 40
De Actis cũ Felice Manichęo, li.duo. t.6.fo.159
Contra Adimantũ Manichæi diſcipulum. ibidem. fo.55
De ſecundi aduentus die. to.2.fo.104
De tẽpore ſecũdi aduẽtus incerto ibi. fo.103
Contra aduerſarium legis & prophetarum, libri duo. to.6.fo. 188
In aduerſis conſolatio. to.2.fo. 112
De adulterinis coniugiis ad Pollentinum, liber.2. tom.6.fo.271
De afflictione piorum. to.2.fo..189.
De afflictionibus patiẽter ferẽdis ibi.fo.197
De agone Chriſtiano, lib.1 to.3.fo.252
De agri dominici cultura. to.9.fo. 211
De altercatione Eccleſię & Synagogę dialogus. tom.6.fo.25
De amicitia, lib.1 to.4.fo.388
De amicitia vera to.2.fo.212
De anima & eius origine, lib. quatuor to.7. fo. 372
De anima incorporea. to.2.fo.134
De actu animæ ſine corpore. ibid.fo.135
De animæ immortalitate. to.1.fo.191
De animæ quantitate. eodem fo.195
De animæ pugnã. to.9.fo.158.
De animarum origine. to.2.fo. 29, & f.213
De duabus animabus contra Manichęos, lib. 1.to.6. fo.46.
De animi tranquillitate. to.2.fo.167
Annotationum in Iob, lib.1 to.4.f.441
De antichriſto tractatus to.9.fo.259
Apocalypſis Ioannis expoſitio. ibi.fo.141
De arbore ſcientiæ boni & mali tractatus. eodem. fo.257
Ad articulos Auguſtino falſo impoſitos reſponſio. to.7.fo.440.
Arianorum ſermo. tom.6.fo.210
Contra Arianos. to.2.fo.234
Contra Arianorum ſermonem, lib.1.tom.6. fo. 212
De aſſumptione beatæ Mariæ virginis to.9. fo. 195
Auguſtini regulæ. to.1.fo. 280
Auguſtini vita per Paſsionum to.1. in principio.
BAptiſmi contra Donatiſtas, libri.7.to.7 fo. 119
De vnico baptiſmo contra Petilianum, lib.1 eodem. fo.159
De baptiſmo paruulorum. tom.2.fo.27
Ab baptizatus fuerit Petus? ibi. fol.152
De beatitudine vera. to.2.fo.207
De bene viuendo. to.2.fo.26.
De benedictionibus Iacob patriarchæ to.3. fo. 344
De blaſphemia in ſpiritũ ſanctum..t.10.fo.8
De blaſphemiis Manichæorum. to.2.f.102
De boni natura cõtra Manich..1.to.6.fo.177
De bono coniugali contra Iouinianum.to.6 fo. 255
De bono diſciplinæ, ſer. to.9.fo.206
De bono viduitatis, lib.1. to.4.fo.365
Quomodo ad bona homines ſint cogendi. to.2 fo.256
Breuiculus collationum cum Donatiſtis. to.7.fo. 180
CAntici noui, lib.1. to.9.fo.202
De cataclyſmo, ſer. ibi. fo.213
Categoriæ decem. to.2.fo.96
De cathechizãdis rudib', lib. vnus. to.4.f.323
De catholicæ Eccleſię in cremẽto. t.2.fo.193
Ceciliani innocentia. tom.2.fo.217.
Ad charitatis amorem exhortatio t.2.fo.202
De charitatis laudibus, lib.1. to.9.fo.228
De quatuor virtutibus charitatis, tractatus. ibid. fo.227
De chordis decem. tom.9.fo.199
Chriſtianus, quomõ laudari poſsit. t.2.f.196
De chriſtiana diſciplina. to.9.fo.197

De Chriſtiana doctrina. tom.3.fo.2
De Chriſtiano ornatu. to.2.fo.102.
De Circuncellionum immanitate.t.2.fo.97.
De ciuitate Dei, libros vigintiduos, quintus tomus complectitur.
De clericorum ſingularitate, cenſura tantũ. tomo.4. fo.370.
De coercenda temulentia & contentione. tomo.2. fo.94
Cognitionis veræ vitę, lib.1. to.9.fo.182.
Cogendi ſunt homines ad bona.to.2.fo.250
De cultura agri dominici, ſer. to 9.fo.211.
Concio ad cathecumenos, contra Iudæos, Paganos & Prianos.to.6.fo.17.
De concordia ſarcienda to.2.fo.221
Confeſsionum lib. 13. to.1.fo.28
De cõflictu vitiorũ & virtutũ, lib.1.t.9.224.
De coniugũs adulterinis, lib.2. to.6.fo.271
De cõiugali bono contra Iouinianũ.ibi.255
De conſenſu Euangeliſtarũ, lib 4.t.4.fo.125.
Conſolatio in aduerſis.tomo.2. fo.112.
Conſolatio ſuper morte vxoris.ibid.fo.191
Conſolatio ſuper obitu mariti. ibidem.fo.9.
De conſuetudinibus variis regionum. ibid. fo. 167.
De contemptu mundi, liber vnus.to.9.203.
De contemptu mundi perfecto. to.2. fo 47.
De contemptu mundi, & poteſtate humana quomodo vtendum. ibi.fo.99.
De continentia, lib.1 to.4.fo.355
Contritionis cordis, lib.1 to.9.fo.181.
De correptione & gratia. to.7.fo.432.
De correptione Donatiſtarum, & de moderate coercendis hæreticis.tom.2. 61.
De corporum reſurrectione. ibid.203.
De creatione primi hois, tractatus.t 9. 257.
Contra Creſconium Donatiſtam grammaticum, lib.4. tom.7.fo.66.
De cura pro mortuis gerenda ad Paulinum, lib.1. tom.4.fo.318
DAmnatio Pelagianorum. to.2.fo.121
De decem cordis. to.9.fo.199
De deo diligendo liber alius, qui & meditationum inſcribitur to.9.fo.160
De deo non triformi, ſed vno. to.2.fo.237.
Dialecticæ principia. to.1.fo.92.
De diſciplina Chriſtiana. to.9.fo.197.
De diſciplinæ bono, ſer. ibid fo.206
De diſciplinis liberalibus. to.2.fo.194.
De diuinatione dæmonum, lib.vnus.t.3.279
De doctoris eccleſiaſtici officio.to.2.fo.195
De doctrina Chriſtiana, lib.4. to.3.fo.2
De documentis ſalutaribus, lib.1.t.4.fo.377.
Contra Donati partem, Pſal. to.7.fo.2
De Donatiſta parricida rebaptizato.t.2.230
De Donatiſtarum diſsidio. ibid.fo.226
De Donatiſtarũ immani licẽtia.ibi fol. 230.
De Donatiſtarum ſchiſmate. to.2.f.225
Contra Donatiſtarũ pertinaciam.ibid.218.
De Donatiſtis vi coercendis ibi.fo.229
Poſt collationẽ cõtra Donatiſtas, li.1.t.7.191
Contra Donatiſtas epiſtola, to.2.208.
De vi corrigendis hæreticis, Contra Donatiſtas. tom.2.fo.50
Dialogus de Eccleſię altercatione, & ſynagogæ. to.6.fo.25.
Dialogus Oroſii. to.4.fo.233.
ECcleſiæ catholicæ incrementum.tom.2 fo.52 & fo.193
De Eccleſia catholica contra Donatiſtas.ibi. fol. 217.
De Eccleſię ritibus. ibi.fo.168.
De Eccleſiæ vnitate, contra Petiliani Donatiſtæ epiſtolam, lib.1. to.7.folio.164.
De Eccleſiaſticis dogmatibus, lib.1.t.3.fo.64
De electione Eradii. to.2.fo.159.
De emerito Donatiſtarum Epiſcopo. to. 7. fo.203. & fo.205
Enchiridion de fide, ſpe, & charitate, ad Laurentium. tom.3.f 50
Epicureorũ & Stoicorũ tractatur.t.6.fo.281
Epiſcopi inſtitutio. tom.2.206
Epiſtolas complectitur tomus ſecundus.
Epiſtolę Bonifacii ad Auguſtinum, & Aug.ad Bonifacium, to.2 f.242
Epiſtolę Ioannis expoſitio, to.9.f.124
De eſſentia diuinitatis, lib.1. to.4.fo.348.
De Euangeliſtarum conſenſu, lib.4.tom.eodem. fo. 125.
De Euangelio mortuis prędicato.t.2.fo.132
Euangelii Ioannis expoſitio, to.9.fo.2
Excommunicari propter peccatum alicuius an quis poſsit, to.2. fo.102.
Exhortatio ad amorẽ charitatis, to.2.fo.202
Exhortatio ad piam vitam, ibid. fo. 193.
Exhortatio ad cõcordiã Eccleſiæ, ibi.fo.226
Expoſitionis epiſtolę Pauli ad Rom.inchoatæ, lib.1, to.4.fo, 416.
Expoſitionis quarundam propoſitionum ex epiſtola ad Romanos, ibid. fol.422.
Expoſitionis epiſtolæ Pauli ad Galatas, lib 1, ibid. fol.428.

FAntaſiæ intellectus ac memoriæ epiſtola. to.2.fo.100.& 101.
Cōtra Fauſtū Manichæū.li 33.tom.6.fo.68.
Contra Felicem Manichæum. ibi.fo.159.
Contra Felicianum Arianū, de vnita.trini. ibi.fo.250.
De feria quarta, ſiue cultura agri dominici, to.9.fo.211.
De fide, ad Perum diaconū, li. 1.to.3.fo.69.
De fide & ſymbolo, lib.1. ibi.fo.46.
De fide & operibus, lib.1. to.4.fo. 19.
De fide rerum inuiſibilium, li.1.to.4.351.
De fide contra Manichæ. li.1.to.6 fo.183.
De fœlicitate vera. to.1.fo.69.
Contra Fortunatum quēdam Manichæorū presbyterum. to 6.fo 51.
Ad fratres in eremo. to.10.fo.278.
De fuga in perſecutione. to.2.fo.240.
Cōtra Fulgētiū Donatiſtā.li.1.to.7.fo.208.
GAudentii Donatiſtarū Epiſcopi epiſtola reprehenditur. to7.fo. 109.
De Geneſi ad literam. li.12.to.3.fo. 166.
De Geneſi ad literam imperfectus lib.1.ibi. fo.178.
De Geneſi contra Manichæ. to. 1.fo.267.
De geſtis cum Emerito Donatiſtarum epiſcopo.lib.1. to.7.fo.205.
Super geſtis eiuſdem.ſer. ibi.fo.203.
Grammaticę, lib.1. to.1.fo. 83.
De gratia & correptione. to.7.fo.432.
De grã Chrĩ & peccato originali, ibi.fo.549
De gratia & libero arbitrio, ad Valentinum. ibi.fo.423.
De gratia noui teſtamenti to.2. fo.174.
HAbitaculi triplicis, liber vnus tomo. 9. fo.175.
De hæreſibus oratio. to.6.fo.7.
De hæreſib. ad Quoduult Deū, li.1.fo. ibi fo.2.
De hæreticis coercendis. to.12.fo.92.
De hæreticis moderatè coercendis, ibidem. epiſt.50.
De hæreticis vi corrigendis. ibi.fo.50.
De hæreticis corrigēdis citra mortis pęnā. ibi.fo.216.
De hęreticis corrigendis. to.2.fo.216.
Hilarii epiſtola ad Auguſtinū. to.7.fo. 400.
Homilię quinquaginta. to 10.fo.90.
Homilię de tempore. ibi.fo.125.
Homiliæ de ſanctis. ibi.fo.255.
De hominis primi creatione, tractatus, to. 9 fo.257.
De honeſtate mulierum. to.9.fo.229.
Humana poteſtate qūo ſit vtēdū.to.9.fo.99.
IAnuarii inquiſitiones. to.2.fo.168.
Idolatriæ excæcatio. ibi.fo.45.
De ieiuniis priſcorum. ibi.fo.114.
De ieiunii vtilitate, tracta. to.9.fo.254.
De Incarnatione verbi. to.4.fo.334.
De infirmorum viſitatione. to.9.fo.207.
De immanitate Circuncellionum. tomo.2. fo.97.
De impietate malorum. to.2.fo.203.
De innocentia Cæciliani. ibi.fo.217.
De innocentia vera, ſiue ſentētiæ, to.fo.346 & deinceps
De inquiſitione rerū diuinarū, to.2.fo.136.
De inquiſitione trinitatis. to.3.fo.345.
In Iob annotationum. lib.1.to 4.fo.441.
De ira cohibenda. to.2.fo.207.
De Iudaiſmo, & vocabulo Iudæi tomo. 2. fo.245.
Aduerſus Iudęos, oratio. to 6.fo.22
Cōtra Iudæos, Paganos & Arianos, oratio. ibi.fo.17.
De non temerè iudicando. to.2.fo.197.
Cōtra Iulianū Pelagianū, li.6.to. 7. fo.305.
De iureiurando, idolothytis, & vim vi repellendo. to.2.fo.211.
De iuſtitiæ perfectione. to.7.fo.461.
LAudari quomodo poſſit Chriſtianus. to.2.fo.198.
De laudibus charitatis, liber vnus, tomo.9. fo.228.
Contra legis & prophetarum aduerſarium. lib..2. to.6.fo.120.
De libero arbitrio, to.1.fo.208.to.2.fo.33.
De liberalibus diſciplinis. to.2.fo.194.
De locis ſcripturæ variis explicandis, to. 2. .fo.86.
Locutionum, lib.7. to.3 fo.31.
MAgnificat expoſitio. to.9.fo.260.
De magiſtro, to.1.fo 183.
Quatenus mali tolerandi. to.2.fo.99.
De malis perpetiendis, ſpe vitę cęleſtis, ibi fo.195.
De malis huius mundi tolerandis, ibidem. fo 213.
De Manichæorum moribus, to.1.fo. 257.
Contra Manichæi epiſtolam, quam vocant fundamenti.li.1. to 6.fo.36.
De manſuetudine Eccleſiaſtica, to. 2. 217.
Manuale.1. to.9.fo.172.

De Mariæ aſſumptione, ibi fo 195.
Super mariti obitu conſolatio. to.2.fo.9.
Contra Maximinum Arianorum epiſcopû, lib.3. to.6.fo.219.
Meditationum,lib.1. to.9.fo.151.
De mendacio ad Conſentiû,li.1.to. 4. fo.2.
Contra mendacium ad eundem, ibi.fo.10.
De mirabilibus ſacræ ſcripturæ,lib.3.tom.3. folio.234.
Monachorum regula, ibi.fo.152.
De monachis apoſtatis, ibi.fo.103.
De morib.Eccleſiæ catholicæ,to.1.fo. 247.
De morte vxoris conſolatio, to.2.fo.191.
De mortuorum cõ olatione,ſermones duo, to.9.fo.209.
De cura pro mortuis gerenda, to. 4.fo.318.
De mulierum honeſtate,liber vnus, tom.9. fo.229.
De mundi die ſupremo, to.1.fo.104.
De mundi contemptu, ibi.fo.40. fo.47.fo.98. & to.9.fo.203.
Muſicæ,lib.6. to.1.fo.108.

NAtura boni contra Manichæos,li.1.to. 6.fo.177.
De natura,& gratia,contra pelagianos.to.7. fo.127.
De nocentium ſupplicio moderando, to.2. fo.247.
De nuptiis,& concupiſcentia,ad Valerium comitem, to.7.fo.263.

OBedientiæ,&humilitatis ſermo.tom.9. fo.205.
Super obitu mariti conſolatio. tom. 2 fo.9.
De ocio monachorum. ibi.fo.111.
De officio doctoris Eccleſiaſtici ibidem. fo.195.
De opere monachorum,lib.1,to.3. fo. 257.
Opus breuiculi collationum cum Donatiſtis, to.7.fo.180.
Oratio aduerſus Iudæos, tom.6.fo.22.
De orando Deum, to.2. fo.185.
De ordine,lib.2. tom.1.fo.155.
De ornatu Chriſtiano, tom.2.fo.102.
Oroſii dialogus, to.4.fo.234.
De ouibus,liber ſiue Homilia.to. 9.fo.233.

PAganiſmi irriſio. to.2.fo.46.
Cõtra Parmeniani Epiſtolã,li.3.tomo.7.
De paſtoribus,lib.1. to.9.fo.229.
De patientia,lib.1. to.4.fo.361.
De peccatorû meritis,& remiſſione, ac de baptiſmo paruulorum,ad Marcellinum, lib.3. to.7.fo.212.
De peccato originali paruulorû,to.2.fo.213
An ob peccatum vnius,alius poſſit excommunicari. ibi.fo.102.
De pelagio & pelagianis. to.2.fo.127.
Cõtra pelagianos Hypognoſticô. li.6.tom. 7.fo.443.
Cõtra pelagiãos & Manichæos.to. 2.fo. 119.
Contra pelagianorum duas epiſtolas,ad Bonifacium. to.7.fo.280.
De perfectione iuſtitiæ contra Cæleſtium, lib.1. ibi.fo.562.
De perpetiendis malis,ſpe vitæ cœleſtis. to. 2.fo.195.
De perſeuerantiæ bono,lib. tom.7.fo.410.
Petiliani epiſtola. tom.7.fo.164.
Contra literas Petiliani Cithenſis epiſcopi Dona,lib.3. ibi.fo.24.
Petrus an fuerit baptizatus t.2.fo.152.
De Petro à Paulo reprehenſo ibi.fo.17.
De pœnitẽtia vera & falſa,li.vn⁹ t.4.fo. 370.
De pœnitentiæ medicina,lib.1.tom.fo. 220.
De pœnitentiæ vtilitate,tractatus.ibi. fo. 222
præceptorû dñicorû ſpeculum.t.3.fo.300.
De præceptorum decem conuenientia, & decem plagarum,lib 1. t 9.fo 248.
De prædeſtinatione & gratia,lib.1. tomo. 7. fo 594.
De prædeſtinatione Dei,lib.1. ibi. fo.422.
De prædeſtinatione ſanctorum, lib.1.ibidẽ fo 401.
De præſentia Dei,& quomodo Deus eſt vbique. t 2.fo 81.
Contra priſcillianiſtas & Origeniſtas,lib.1. tom.6.fo.207.
Proſperi epiſtola ad Auguſt. de reliquiis pelagianæ hæreſeos. to.7.fo:398.
Poſſidonius de vita Auguſtini.to. 1.in principio.
Poteſtate humana quomodo vtendum ſit. to.2.fo.99.
Pſalmorum enarrationes complectitur octauus tomus.
Pſalterium quod matri ſuæ compoſuit. to. 9.fo.269.
De pugna animæ tractatus. ibi.fo.250.

QVatenus mali tolerandi. to.2.fo. 99.
Quæſtio ex epiſtola Iacobi ibi. fo.33.
Quæſtiões ex cõtra pagãos expoſitæ.ibi.fo.58.

Quæ-

Quæſtionũ Euangelicarum,lib.2.to.4.f.111.
Quæſtionũ Euangelicarum ſecundum Matthęum,lib.1. ibi.fol.122.
Quæſtionũ i vetus inſtumẽtũ li.7.ibi.fo.28.
Quęſtionũ octoginta triũ,lib.1.to.4.fo.185.
Quæſtionũ ſexaginta quinque dialogus.ibidem. fo.233.
Quæſtionũ veteris ac noui teſtamenti, libr. 1. ibidem fo.240.
De quęſtionibus diuerſis, ad Simplicianũ, lib.2. to.4.fo.214
De octo Dulcitii quęſtionibus, lib.1.ibidẽ. fo.227
De quæſtionibus curioſis. to.2.fo.76.
Ad quęſtiones nouẽ Paulini. ibi.fo.38.
Quæſtiunculæ de trinitate. t.3.f.343.

Rectitudinis catholicæ conuerſationis, tractatus. to.9.fo.249
De regionũ variis cõſuetudinib. to.2.fo.167
Regula monachorum. ibi.fo.152.
Regulæ Auguſtini. to.1.f.280.
Pro reis quomodo intercedendum.t.2.f.71
De religione vera. to.1.f.233.
Reprehenditur Petrus à Paulo. to.2.fo.12.
De reſurrectione corporum ibi fo.203
De rerũ diuinarũ inquiſitione ibidẽ fo.136.
Retractationum,lib.1. to 1.fo.1.
Rhetorices principia. ibi.fo.104
De ritibus Eccleſię. to.2.fo.168.

Salutarium documentorum,lib.1.tom.4. fo.377.
De ſacrę ſcripturę mirabilibus,lib.3.tom.3. fo.234.
Scalę paradiſi liber. to.9.fo.177.
De ſchiſmate finiendo. to.1.fo.105.
De ſeculi vanitate,lib.1. to.9.fo 204
Cõtra Secũdinũ Manichæũ,lib.1.to.6.f.169.
Sentẽtiæ ex Auguſtini & aliorũ libris decerptę: tomo.3.fo.349
Sentẽtiarũ viginti vnius,lib.vnus to.4.fo.411
Sermones habet tomus decimus.
De ſermone domini in mõte,lib.2.to.f.392
Sermo Arianorum. to.6.fo.210.
Ad Simplicianum,lib.2. to.2.fo.214
De ſobrietate & virginitate,ſer.to.9.fo.216.
Soliloquiorum,lib.2. tom.1.fo.173.
Soliloquiorum animæ ad Deũ,lib.1.tom.9. fo.164.
De ſpeculo.lib.1. ibi.fo.188.
Speculum peccatoris,tractatus ibi.fo.218.
Speculum de præceptis dominicis.tomo.3. fo.300.
De ſpiritu & anima,lib.1. ibi.fol.281.
De ſpiritu,& litera ad marcellinum,libr.1. ibidem. fol.266.
De ſubſtantia dilectionis, liber vnus tom.4. fol.353.
De ſupremo mundi die. ibi fo.104.
De ſymbolo fidei ad catechumenos to.9.fo. 238.

Temulẽtia quõ coercẽda,to.2.fol.93.
De tẽpore Barbarico,ſer. to.9.f.214.
De tẽpore ſecundi aduẽtus incerto.t.2.f.102
Tolerandi quõ ſint mali ibi.fo.99.
De tolerãdis huius mũdi malis ibidẽ.fol.99.
De tolerãda aduerſa valetudine. ibidem fol.207.
Tractatus de eo quod dictum eſt à Deo ad Moyſen, Ego ſum, qui ſum,incerti authoris to.6 fo.283.
De tranquillitate animi. to.2.fo.167.
De trinitate & vnitate Dei, liber vnus to.4. fol.340.
De trinitate,lib.15. to.3.fo.78.
De trinitate incorporea. to.fo.112.
De trinitatis inquiſitione to.3.fo.345.
De trinitate ineffabili to.2.fol.207.
De trinitate vnius Dei. ibi.fo.96.
De trinitate, altercatiò inter Auguſt. & Paſcentium. ibi.fo.238.
De triſtitia pia q̃ boni ferunt:to.2.fol.203.

Vanitatis ſeculi,lib.1. to.9.fo.204
Ad Valentinũ de correptione & gr̃a, lib.1. to.7.fo.432.
De variis ſcripturæ locis explicãdis:tom.2. fol.86.
Vbique eſt Deus,& quomodo ibi.f.81.
De vera beatitudi ne. to.2.fo.208
De vera fœlicitate. ibi.fol 69
De vere innocentia, ſiue ſentẽtiæ Auguſtin tomo 3.fol.346. & deinceps
De vera religione. to.fo.233
De vera & falſa pœnitentia, lib. vnus tom.4 fol.370.
De verbis Apoſtoli to.10.fo.55
De verbis domini ibi.fo.2.
De verbi incarnatione,lib.2. to.4.fo.334.
De videndo Deo to.2.fo.155.
De viduitatis bono,lib.1. to.4.fol.365.

De virginitate ſancta to 6 fo.262
Ad virgines ſacras to.9.fo.206
De virginitate & ſobrietate ſermo tomo.9. fo. 216
De vita beata to.1.fo.167
De vita Chriſtiana,lib.1. to.9.fo.192
Ad vitam piam exhortatio to.2.fo.193
De vitæ veræ cognitione, liber vnus tom.9. fo.182
De viſitatione īfirmorū,libri duo ibi.fo.207
De vitiorū & virtutū cōflictu,li.1.ibi.fo.224
De vnitate eccleſiæ contra Petiliani Donatiſtę epiſtolam,lib.1. to.7.fo.164
Votum continentiæ non ſuſcipiendum niſi ex coniugum conſenſu. to.2.fo.244
De vrbis excidio,tractatus to.9.fo.255
De vtilitate credendi ad Honoratum, lib.1. to. 6. fo.29
De vtilitate ieiunij,tracta. to.9.fo.254
De vtilitate pęnitētię,tractatus.ibid.fo.222
Super vxoris morte conſolatio. tomo.2. fo.191

LOCI ALIQVOT SCRIPTVrarum pugnantes, cōciliati in Auguſtino.

GEne.1. Vide de conſenſu Euangeliſtarum to.4.
In principio creauit Deus cœlum & terrā.
Tit.1.Ante tempora æterna. to.1.fo.267.& & to.4 fo.1206.
Eccleſiaſtici 18.Omnia ſimul creata.
Gene.1.Moyſes per ſex dies opera Dei commemorat. to.3.fo.186.g
Gene.2. Requieuit die ſeptimo.
Ioan.5.Pater meus vſq; nunc operatur to.1 fo.270 h.& t.2.fo.31.m.& to.3.fo.182.h. et fo.352.d.& to.6.fo.56.e f,et to.8.f 339 l.& to.9.fo.34.b,c
Marc.10.Nemo bonus,niſi vnus Deus
Luc.6.Bon⁹ homo de bono theſauro. to.2.f. 73.a.& to. 6.fo.180.h.& to. 7.fo.466.m
Ioā.15.Omnia quæ audiui à patre,nota feci
Ibi.16.Multa habeo vobis dicere to.2.fo.84 d.& tom.3.fo.73.m.& fo.25.&.to.10.fo. 80.c
Galat.1.Si hominibus placere vellem
1.Tim.4.Nemo iuuentutem tuā contemnat.
1.Cor.10.Placere omnibus per omnia,ſicut & ego.to.2.fo.95.m.& to.4. fo.255.f.& fo.280.d.to.8.fo.477.g h
Iaco.1.Deus neminem tentat.
Deut.13.Tentat vos dominus Deus veſter.
Ioan.6.Hoc autem dicebat tētans eum.to.2. fo.136.m.& fo.206.a.& to.4. fo.42.h, & fo.146.l,& fo.408.l, & to.7.412.g,& to. 9. fo.69 f,& to.10.fo.10.e
Ioan.1.Deum nemo vidit unquam.
1.Tim.6. Quem nemo hominum vidit.
Matt.5.Beati mūdo corde, quoniam Deum videbunt.
1.Ioan.3. Videbimus eum ſicuti eſt. to.2.fo. 159.b c.to.3.fo.344.h, & to.4.fo.257.h. & 1.6.fo.58.a b,& fo.234.b.c
Matt.6.Orantes nolite multum loqui.
1.Theſ.5. Orate ſine intermiſsione. to.2.fo. 187.d e
Exo.20.Deus reddēs peccata patrū in filios.
Deut.24. Non morientur patres pro filijs.
Ezech.18. Non portabit filius iniquitatē patris.to.3.fo.55.K l,et to.4.fo.92.b,& 96.l, & ſequen. & 244.a b,& 248.g h, to.6.fo. 57.g.& ſequen.& to.7.fo.372. K.& to.8. fo.417.l m
Matth.7. Nolite iudicare.
Pſal.57.Recte iudicate.to.3.fo.256.l
2.Theſ.3. Qui non vult operari.
Matt.6.Ne ſoliciti ſitis.t.3.f.257.g.& ſequē.
Deut.6. Et in nomine eius iurabis.
Matt.5.Ne iuretis omnino.to.4.fo.89. i K.& fo.126.ſer.30.
Oratio dominica.
Matt.6. Matthæus ſeptem petitiones poſuit.
Luc.11.Lucas autem tantum quinq;.to.3.in Enchi.ad Laurentium.ca.11.6.
Deut.29.Vos vidiſtis vniuerſa.
Ibidem. Et non dedit vobis.to.4.fo.94.c d
Iona.20. Mane quum adhuc tenebræ eſſent.
Marci.16.Orto iam ſole to.4.fo.106.a,& fo. 175.f
Matt.17.Et poſt dies ſex aſſumpſit.
Luc.9.Poſt octo dies.to.4.fo.111.l, & 156. M, & fo.170 h to.3.fo.21.B,& fo.171.l
Matth.1.Iacob genuit Ioſeph virum Marię.
Luc.3.Ioſeph,qui fuit filius Heli.to.1.fo.22 h.& fo.27.b, & to.4 fo.94.l,& 114.g,& fo.135.e, & ſequen.
Matt.10,Ne quid tuleritis in via,neq; virgā neque peram
Marci 6.Et præcepit eis, ne quid tollerēt in via, niſi virgam tantum to.4.fo.148.l,& ſequen.

ſequen.
Gala.6. Alter alterius onera portate.
Ibid. Vnuſquiſq; ꝓprium onus portabit to. 4.fo.148,K.& to.10.fo.81.d e,& ſeq.
Matt.10. Calciamẽta in via non eſſe portãda.
Marci 6. Sed calciatos ſandaliis.tom. 1.fol. 148. b,
Marci.15. Hora tertia dñm crucifixũ habet.
Ioan.19. Hora ferme ſexta.tom.4.fol.170. f g,& fol.235.e,& ſeq.& fol.256.K l,& to. 8.fo.214.m,& ſeq tom.9.fol.117 h
Ioan.7. Spiritus nondum erat datus.
Pſal. 50. Spiritum ſanctum tuum ne auferas a me.
Luc.1. Et repleta eſt ſpiritu ſancto Elizabeth. to.4.fo.197.l,& ſequen.& fo.263.l.& to. 9.fo.56.l
Ioan.14. Pater maior me eſt.
Ioan. 10. Ego & pater vnum ſumus. tom 2. fo.235.d & to.4.fo.203. K,& tom.3.fol. 86. K
Philip. 2. Non rapinam arbitratus eſt ſe eſſe æqualem Deo.
Ibid. Semetipſum exinaniuit formam ſerui accipiens.to.4.fo. 203.l
Rom.3. Arbitramur enim hominem iuſtificari per fidem ſine operibus.
Iaco.1. Fides ſine operibus otioſa eſt.
To.4.fo.207. f,& ſequen. & to.8. fo.61. b,c & ſequen.copioſe.
Roma.3. Arbitramur hominem iuſtificari ꝑ fidem ſine operibus.
Gal.5. Fides quæ per dilectionem operatur.
1. Cor. 13. Etſi fidem habeam, ita vt montes transferam.
To.8.fo.62 h,i, & ſequen.copioſe.
Sapien.11. nihil odiſti horum quæ feciſti.
Rom.9.& Malac.1. Iacob dilexi, Eſau autem odio habui.
To.4.fo.67.k,l,& fo.220.b
Ioan.1. In propria venit,& ſui eum non receperunt.
Ioan.8. Vos propterea non audiſtis, quia nõ eſtis ex Deo.
To.4.fo.220 b,c,& to. 6 fo.48.a,b.
1.Re.10. Et inſiluit ſpiritus domini in Saul.
1.Re.16. Et ſpiritus domini malus in Saul.
To.4.fo.222.f,& ſequen.
Gen. 15. Et quarta generatione exient inde.
Exod.13. iuxta LXX. Quinta progenie exierunt filii Iſrael de terra Aegypti.
To.4. fo.234.g, h
Sapien.1. Deus mortem non fecit.
Eccleſiaſtici.11. Mors & vita a Deo ſunt.
To 4. fo.248. E
Eſaiæ.53. Qui peccatum non fecit.
2.Cor 5. Pro nobis peccatum fecit.
To.4.fo.258.b.
Marci.16. Sedet a dextris dei.
Eſaiæ 6. Vidi dominum ſedentem.
Acto.7. Stephanus vidit Ieſum ſtantem.
To. 4.fo.261.c,d,& to.10.fo,187.l, m
Leuit.1. De ſacrificijs offerendis lex.
Oſeę.6. Miſericordiã volo, & nõ ſacrificiũ.
To.4.fo.273.c, & ſeq.
Luc. 22. Et qui non habet, vendat tunicam ſuam,& emat gladium.
Matt. 26. Conuerte gladium in locum ſuũ.
To.4.fo.273.f,& ſequen.
Matt.5. Quicunq; dimiſerit vxorem ſuam, niſi fornicationis, &c.
Matth.14.& Luc.19. Qui non odit vxorem.
To.4.fo.398.m,& ſeq.& to.6. fol.56.g,& ſequen.
Mat.5. Diligite inimicos veſtros & benefacite ijs qui oderunt vos.
Ro.12 Benedicite, & nolite maledicere.
2.Tim.4. Reddet illi dominus ſecũdum opera illius.
Act. 23. Percutiet te Deus paries dealbate.
To.4 fo.403, d
Matt.5. Orate pro perſequentibus & calumniantibus vos vt ſitis, &c.
1.Ioan.5 Eſt autem peccatum ad mortẽ, nõ pro illo dico vt roget quis.
To.4.fo.403.f,& to.1 P fo.156.h
Matt.7. Non omnis qui dicit mihi domine, domine, intrabit,&c.
1.Cor.12. Nemo põt dicere dominũ Ieſum niſi in ſpiritu ſancto.
To.4.fo.416,m, & to.3.fo.121,e
Roma.7. Quod autem operor ignoro.
Ibid. Peccatum vt appareat peccatum, per bonum,&c.
To.4.fo.424, f
Rom. 8. Quos vocauit, ipſos & iuſtificauit.
Matth.22. Multi vocati, pauci autem electi.
To.4.fo.425 g
Gal.5. Omnis enim lex in vno ſermone impletur, diliges proximum tuum ſicut teipſum.

Mat 22. In his duobus mãdatis tota lex pendet & Prophetæ.
To.4.fo.308,m,
Exo.20.Honora patrem & matrem.
Lucæ.9.Sine vt mortui mortuos ſuos ſepeliant.
Mat.19.Oĩs q̃ patrẽ aut matrem reliquerit.
To.6.fo.57,f,
Exo.20.Ego ſum Deus zelans.
Mat.5.Eſtote benigni, ſicut pater veſter cęleſtis.
To.6.fo.57.g,
Exo.21.& Deut.19. Oculum ꝓ oculo, dentẽ pro dente.
Matt.5.Ego. autem dico vobis, non reſiſtere malo. To.9.fo.58, L, M, & ſeque
Exo.25.Conſtituite tabernaculũ, in quo cõmorari vobiſcum poſsim.
Matt.5.& Eſa.66.Cœlum mihi ſedes eſt.To.6.fo.59,e,
deut.12. ſecundũ deſiderium animæ tuæ, occide, manduca omnem carnem.
Rom.14.Bonũ eſt non manducare carnem.
To.6.fo.61,l.
Eſaię.6. Vidi dñm ſedentẽ in ſede altiſsima.
1.Tim.1. Regi autem ſeculorum inuiſibili.
To.5.fo.67,b,c,
Luc.24.Palpate, & videte, ſpiritus enim carnem & oſſa non habet.
1.Co 15. Caro & ſanguis regnũ Dei poſsidere non poſſunt.
2.Co. 5. Nos enim iam ſecundũ carnẽ non nouimus Chriſtum.
To.6. fo.80,M,&,& ſequẽ.
Phil.2.Et habitu inuẽtus vt hõ.To.2.go.89,B,
Matt.5.Oderis inimicum tuum.
Ibid.Diligite inimicos veſtros.
To.6.fo.113,b,c,
Ioan.5.Pater nõ iudicat quenquam ſed omne iudicium dedit filio.
Ioan.8.Ego non quęro gloriam meam, eſt qui quærat vt iudicet.
To 6.fo.242,b,& to.9.fo.69,& ſeq;
Ioan.5.Pater non iudicat quenquã, ſed omne iudicium dedit filio.
Ioan.8.Ego non iudico quenquam.
To.9.fo.41.h,l,
Ibid. Multa habeo de vobis loqui & iudicare.To.9.fo.74,l,
Matt.8.Acceſsit ad eũ Centurio, rogans eũ.
Luc.7. Miſit ad eum ſeniores Iudæorum.

T.3.fo.35,l,& to.5.fom.159,e,& ſequen.& fo.17,h,i,
1.Tim.6. Deus habitat lucem inacceſsibilẽ.
Pſal.33. Accedite ad eum & illuminamini.
To.6.fo.165,g,h,& to.8.fo.441,f,
Ioan. 8. Scimus quia Deus peccatores non exaudit.
Luc.18. Dñe propitius eſto mihi peccatori.
To.6.fo.210, m, & to.9.fo.71,h,& to.10.fo.116,K,l,
1.Ioa.1.3.Qui natus eſt ex Deo non peccat.
1.Ioan.1. Si dixerimus quia peccatũ nõ habemus, nos ſeducimus.
To.10.fo.7,h,& fo.225,d,e, & to.9.1133,d,e,& to.10.fo.121,t,
Natt.7.Pauci ſunt q̃ inueniunt eam.
Ibidẽ.8. Multi ab oriente & Occidente venient.
Apoc.7.Turba multa quam dinumerare nemo poterat.
To 7 fo 92,h,i,& fo.105.f,g,& fo.173.K,l,& to.10.fo 28,d,e,
Matt.12. Qui nõ eſt mecũ, aduerſum me eſt.
Marci 9,& Luc.9.Nolite prohibere: q̃ enim contra vos nõn eſt pro vobis eſt.
To.7 fo.121,k,l,
Gala 2 Viuo non ego iam, viuit vero in me Chriſtus.
Rom.7. Scio quia nõ habitat in me, hoc eſt, in carne mea, bonum.
To.7fo 370.
Eccli.15.Si volueris, conſeruabis mandata.
Ezec 36.Faciam, vt in præceptis meis ambuletis. To 7 fo 327,d,e,
Ioan 3.Non venit filius hominis, vt iudicet mundum.
Ioan.9 In iudicium veni in hunc mundum.
To 7.fo.432,D,
1.Tim.5 Peccantes coram omnibus corripe
Mat 18.Si peccauerit in te frater tuus corripe eum inter te & ipſum.
To.7.fo.440,b,& to 10 fo.16,f,
Pſal.115.Omnis homo mendax.
Apo.14. Et in ore ipſorum nõ eſt inuentum mendacium. to.7.fo.432,d,
Ioan.1.Non erat ille lux.
Matt 5.Vos eſtis lux mundi.
To.7.fo 466,a,
Prou 20 Quis gloriabitẽ caſtũ ſe habere cor?
Mat.5.Beati mundo corde.
to.7.fo.466,b,c,

Pſal.

Pſal.61.Semel loquutus eſt deus.
Heb.1. Multifariè multiſq; modis olim de⁹ loquutus eſt.
To.8,fo.207,h,
Pſal. 68. Appone iniquitatē ſup iniqtatem
Rom.9.Quid ergo dicemus?Nunquid iniqtas eſt apud deum?
To.8.fo.444,m,& ſequen.a,
Pſal.77.Corā patribus eorū fecit mirabilia.
Mat.24.Ne vobis dicatis patrē in terra,vnus eſt enim pater veſter.
To.8 fo.283,m,& ſo.ſeq.a,
Apoc.6.Quouſque domine non vindicas ſāguinem noſtrum?
Pſal.57.Lætabitur iuſtus quum viderit vindictam impiorum.
Ro 12. Nō voſipſos vindicātes chariſimi.
To.8.fo.291,m,& ſo.ſeq.a,
Pſal.85.Et multum miſericors omnibus inuocantibus te.
Prou.1.Quia inuocabūt,& nō exaudiā eos.
To.8.fo.3 n,m,
Pſal.98.Et adorate ſcabellum pedum eius.
Deut 6. Dominum deum tuum adorabis.
To 8,fo.364,d,e,
Pſal.144 prope eſt dominus omnibus inuocantibus eum.
Hier.11,& prou.1.Erit enim quum inuocabunt me,& non exaudiam eos.
To.8,fo.555,e,f,
Mat.7. Quærite & inuenietis.
Prou.1.Quærunt me mali, & non inuenięt.
To.8,fo.462,l,
Pſal.118.Legem pone mihi domine.
1.Tim.1.Iuſto non eſt lex poſita.
To.8,fo.445,d,
Pſal.118.In labiis meis pronunciaui omnia iudicia oris tui.
Ro.11. Quam inſcrutabilia ſunt iudicia eius.
Tob.8,440,c,
Zach.12,Ioan.19.Videbunt in quem pupugerunt.
Eſaiæ.26.Tollatur impius,ut non videat claritatem domini.
To.8,fo.323,l,K,
Sapien.5.Sol non ortus eſt nobis.
Mat.5.Qui facit ſolem ſuum oriri ſuper bonos & malos.
To.8,fo.473,l,m,& ſo.544,b,
Pſalm.138. Nōne eos q oderunt te domine odio habui?

Mat.5.Diligite inimicos veſtros.
To.8,fo.530,b,c,
Matt.17.Helias iam venit,& ipſe eſt Ioānes Baptiſta.
Ioan.1.Non ſum Helias.
To.9,fo.8,b,c,
Ioan.10.Quem pater ſanctificauit, & miſit in hunc mundum,vos dicitis, qa blaſphemat, quoniam dixi filius dei ſum.
Ioan.18.Et pro eis ſanctifico meipſum
To.3,fo.87.b,c,
Roma.8.Qui proprio filio ſuo non pepercit,ſed pro nobis omnibus tradidit illū.
Galat.2.Chriſtus dilexit nos, & tradidit ſemetipſum pro nobis,
To.3,fo.87,f,g,
Gene.4.Maledictus eris à facie terræ, &c.
Etenim operari neceſſe eſt terram quę ſterilestibi fructus dabit.
Matt.6.Nolite cogitare de craſtino.
To.6,fo.57,a,b,
Exod.23.Si audieris vocem meam,& facies quęcunque præcipio tibi, odero odiētes te,&.contriſtabo contriſtātes te, pręcedet te angelus meus,& adducet te ad Amorręū & Pherezæum & Chananæū & Hiebuſęum & Gergæſeum,& occidetis illos. deos eorum ne adorauerıtis, neque feceritis opera eorum,ſed euerſione euertite illos,& delete eorum memoriam.
Lucę.6.Diligite inimicos veſtros.
To.6,fo.64,h,
Eccleſia.5.Ne tardes conuerti ad dominum.
Ezech 18.In quacunque die iniquus conuerſus fuerit,&c.
To.10,fo.49,h,i,
Mat.3.Ego à te debeo baptizari.
Ioan.1.Et ego neſciebam eum.
To.9,fo.8,col.4.per totum.
Ioann.13.Quo ego vado, non poteſtis venire.
Ioan.17. Pater volo, vt vbi ego ſum, & ipſi ſint mecum.
To.9,fo 55,l,
Ioan. 3. Non enim ad menſuram dat deus ſpiritum.
1.Cor.12.Secundum menſuram donationis Chriſti. To.9,fo.28,K,
Ioan.5.Vt in iudiciū nō veniat,ſed tranſeat.
2.Cor.5.Oportet nos exhiberi omnes ante tribunal Chriſti. to.9. fo.42,l,

1.Ioan.

1.Ioan.14.Timor non eſt in charitate, ſed ꝑfecta charitas foras mittit timorem.
Pſal.18.Timor domini caſtus per manens. To 9.fo.69,f,& ſequentem.& fo.138. g, h,& ſeq.& tot.10,fo.233,a,b,f,& ſeq.
Ioan.14.Qui nō diligit me,ſermones meos non ſeruat.
Ibidem.Et ſermo quē audiſtis non eſt meus. To.9. fo.94,l,
Ro.5.Cōmendat dilectionē ſuā De⁹ in nobis,qm cū adhuc peccatores eſſem⁹,&c.
Pſal.5.Odiſti domine omnes qui operantur iniquitatem. To.9,fo.113,d,e,
Matth.6.Ne iuſtitiam veſtram faciatis corā hominibus.
Mat.5.Luceant opera veſtra bona coram hominibus.
Tom.9,fo.136,b,c,& to.1,fo.325,a
1.Tim.6.Radix oīum malorū auaritia eſt.
Eccle.10.Initium omnis peccati ſupbia. Tomo.9,fo.136,H,
Pſāl.44.Speciosus forma præ filiis hominū.
Eſaię.53.Et vidimus eum,& nō habebat ſpeciem & decorem.
To.6,fo.22.b,& tot.9,fo.13.g,c,d,
Pſal.104.Lætetur cor quærentium dominū, & confirmamini,quęrite faciē eius ſemp
Eſa.55.Quærite dominum dum inueniri poteſt. To.3,fo.146,l
Mat.5.Diligite inimicos veſtros.
1.Ioan.2.Nolite diligere mundum: To.3,fo 555,a,
Eſa.66.Cęlum mihi tronus eſt, terra autem ſcabellum pedum meorum.
Eſa.40. Qui palmo.menſus eſt cœlum. To.10,fo,323,l,
Pſal.115.Omnis homo mendax.
1.Ioan.1.Si dixerimus quia peccatum non habemus,noſiipſos ſeducimus,& ueritas in nobis non eſt.
1.Ioā.3. Qui natus eſt ex Deo, non peccat. Tom.4,fo.19,e,
Lucæ.12.Cū vadis ad principem cū aduerſario tuo,da operam in uia liberari ab eo.
Mat.5. Eſto conſentiens aduerſario tuo cito,cum es cum eo in via.
Tom.10,fo.2,c,& ſequen.
Matth.11. Iugum meum ſuaue eſt, & onus meum leue.
2.Ti.3.Omnes qui pie volūt viuere in Chriſto Ieſu,perſecutiones patientur.
To.10,fo.7,a,b,& fo.148,l,
Ioan.3.Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcēdit de cęlo,filius hōis q̃ eſt ī cœlo
Phil.3.Noſtra conuerſatio in cœlis eſt.
Col.3.Si conſurrexiſtis cum Chriſto q̃ ſurſum ſunt quærite,vbi Chriſtus eſt in dextera Dei ſedes:quę ſurſum ſunt ſapite, nō q̃ ſuper terram. To.10,fo.15,a
Mat.9.Dominus cum publicanis & peccatorib.manducabat dicens, Non eſt opus ſanis medicus,ſed male habentibus.Non enim veni vocare iuſtos ſed peccatores.
1.Co.5.Scripſi vobis in epiſtola nō cōmiſceri fornicariis. Si qs frater noīatur ī vobis aut fornicator,aut idolis ſeruiēs, aut auarus,aut maledicus,aut ebrioſus,aut rapax, cū huiuſmodi nec qdē cibū ſimul ſumer.
Matth.3.Cuius ventilabrum in manu ſua,& permundabit aream ſuam, & congregabit triticum in horreum ſuum,paleas autem comburet igni inextinguibili.
Mat.12.Simile eſt regnum cœlorum ſagenę miſſæ in mare, & ex omni genere piſciū congreganti,quę cum impleta eſſet educētes & ſecus littus ſedētes,elegerunt bonos ī vaſa ſua,malos autē foras miſerunt.
Rom.14.Tu quis es qui iudicas alienum ſeruum? Domino ſuo ſtat aut cadit.
To.10,fo.122,g,
Eccl.24.Qui bibit me adhuc ſitiet, & q edit me adhuc eſuriet.
Qui biberit de hac aqua,non ſitiet ī ęternū. To.10,fo.150,c,
Mat.5.Diligite inimicos veſtros.
Pſ.68.Fiat mēſa eorū corā ipſis in laqueum.
1.Ioan.Eſt peccatum ad mortem, non dico vt quis pro illo oret.Tom.10,fo.155. h,
Mat.8.Orate ꝓ pſequētib.& calūniātib.vos
Apoc.5.Vindica domine ſāguinem noſtrū, qui effuſus eſt.To.10,fo.155,x,
Matth.5.Attendite ne iuſtitiam veſtram faciatis coram hominibus.
Galat.1.Si adhuc hominibus placerē, Chriſti ſeruus non eſſem.
1.Co.10.Placete omnib.per omnia, ſicut & ego per omnia placeo.To 10,fo.156,b,
Mat.6.Neſciat ſiniſtra tua, quid faciat dextera tua.
Mat.5.Sic luceat lux veſtra coram hominibus vt videant opera veſtra bona.
To.10,fo.156,l,

Nume.

Nume.14. Non intrabitis terram pro qua iurauit patribus veſtris, ſed in ſolitudine iacebunt cadauera veſtra.

Hier.26. Repente loquar ad gentem, vt pro peccatis ſuis faciam eis malum, & ſi ꝑ iniquitatibus ſuis egerint pœnitentiã, & ego pœnitentiam agam ſuper malo quod cogitaui vt facerem eis, & non faciam. To.10 fo.178. K,l

Ioan.11. Lazarus mortuus eſt, ſed gaudeo ꝑpter vos.

Ibid. Et lachrymatus eſt Ieſus.
To.10, fo.179, h,

Gene.6. Pœnitet me feciſſe hominem.

Hier.18. Si pœnituerit vos de peccatis veſtris pœnitebit & me de omnibus malis quę facturus eram vobis.
To.10, fo.183, d

Lucæ.23. Memento mei dum veneris in regnum tuum.

Luc.24. Nos ſperabamus ꝙ eſſet redempturus Iſrael.
To.10, fo.200. K,l, & ſequen.

Lucę.13. Simile eſt regnum cęlorum grano ſinapis, quod acceptũ homo miſit in hortũ ſuum, & creuit, & facta eſt arbor, &c.

Mat.17. Si habueritis fidem ſicut granũ ſinapis, dicetis monti huic tranſi hinc & tranſibit, & nihil impoſsibile erit vobis.
To.10, fo.269. f, & ſeq.

Exod.3. Apparuit dñs Moyſi in flamma ignis

Acto.7. Angelus Apparuit Moyſi in rubo.
To.10, fo.225. b, c,

Pſal.34. Deus quis ſimilis tibi, ne ſileas neq; miteſcas deus.

Mat.11. Diſcite a me, quia mitis ſum & humilis corde.
To.10, fo 261, g, & ſequen.

Deu.21. Maledictus omnis ꝗ pẽdet in ligno.

Roma 6. Mortuus eſt & vetus homo noſter confixus cruci cum illo.

Rom.8. De peccato donauit peccatum.

2.Co.5. Eum qui nõ nouerat peccatum, peccatum pro nobis fecit. To.6. fo.95, b, c,

Deut.23. Oderis inimicum tuum.

Mat.5. Diligite inimicos veſtros.
To.6, fo.97, b, c,

Exo.21. Oculum pro oculo, dentẽ pro dẽte

Mat.5. Ego autẽ dico vobis non reſiſtere malo ſed ſi quis te percuſſerit in vnam maxillã præbę ei & aliam. To.6, fo.144. e,

Sapien.1. Deus mortem non fecit, nec lętatur in perditione viuorum.

Eccleſia.11. Bona & mala, vita & mors, diuitiæ & paupertas a domino deo ſunt
To 6, fo.123, f

Ioã.9. Scimus qa pctõres deus non exaudit.

Luc.18. Deus propitius eſto mihi peccatori
To.6, fo. 210, m

Ioan.14. Quẽ mittet pater in nomine meo

Ioan.16. Mittam eum ad vos.
To.6, fo.216, m

Ioan.14. Veniemus ad eum & apud eũ manſionem faciemus.

Ioan.16. Niſi ego abiero paracletus non veniet ad vos. To.6, fo.218, d

1.Tim.1. Regi ſeculorũ immortali inuiſibili.

Ioan.1. Deum nemo vidit vnquam.

1.Tim.6. Quem nemo hominum vidit neq; videre poteſt.

Ioan.6. Non quia patrem vidit quiſquã niſi qui eſt à Deo hic vidit patrem.

Mat.18. Angeli eorũ ſemp vident faciẽ patris

1.Ioan.3. Filii dei ſumus, & nondum apparuit quod erimus. Scimus.n. quia cum apparuerit ſimiles ei erimus, quoniam videbimus eum ſicuti eſt.
Tomo.6. fo.234, b, c, & ſeq. & fo.247, f, & ſequen. & viuere.

Exo.33. Non poteſt quiſquam Deũ videre,

1.Tim.6. Quem nemo hominum vidit neq; videre poteſt.

Ioan.8. Abraham pater veſter exultauit vt videret diem meum, vidit & gauiſus eſt.

Gene.32. Vidi dominum facie ad faciem, & ſalua facta eſt anima mea.
Tom.6. f, 228, K, l

Lucæ.2. Et erat ſubditus illis.

pſal.8. Minuiſti eum paulominus ab angelis

Ioan.1. Omnia per ipſum facta ſunt.

1.Co.15. Cũ omnia fuerint filio ſubiecta, tũ & ipſe filius ſubiectus erit illi, qui ſibi ſubiecit omnia.
Tomo 6. fo 230, i,

Eccle.10. Qualis rector ciuitatis, tales inhabitantes.

Matt.23. Quæ dicunt facite, ꝗ autẽ faciunt, nolite facere. Dicunt enim & non faciũt.
Tom.7. fo. 9. a, b,

Matt.5. Accepiſti alapã, para alterã maxillã.

Ioan 18. Si male dixi, exprobra de malo: ſi autem bene, quid me cedis?

Acto.23. Percutiet te deus paries dealbate.
Thomo.4. fo.6.i
Matth.6. Nolite cogitare de craſtino.
Ioan.13. Chriſtus loculos habuit.
Acto.11. Apoſtoli procurarunt multa fratrũ indigentię. To.4.fo.7.l
Matt.18. Corripe inter te & ipſum ſolum
1.Tim.5. peccatum coram omnibus argue.
Tom.4.fo.19.a
Roma.14. Bonum eſt non manducare carnẽ neque bibere vinum.
1.Tim.4. Omnis Creatura Dei bona eſt, & nihil abiiciendum quod cum gratiarum actione accipitur. To.4.fo.20.c
Ro.3. Hõ iuſtificatur ꝑ fidem ſine operibus.
Iacobi.2. Inanis eſt fides ſine operibus. To.4 fo.207.f, & ſequen.
Mat.26. Triſtis eſt anima mea vſq; ad mortẽ
Ioan.10. poteſtatem habeo ponendi animã meam & iterum ſumendi eam.
Ioan.15 Maiorem dilectionem nemo habet vt animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis To.4.fo.209.K, l
Sapien.11. Nihil odiſti eorum quę feciſti
Roma.9. Eſau autem odio habui.
Tomo.4. fo.220.c, d
Gen.1. Ecce oĩa q̃ fecit deus erãt valde bona
Marci.10. Nemo bonus niſi ſolus deus
Mat.12. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bona.
Tomo.4.fo.237.h, i
Deute.6. Audi Iſrael, dominus deus tuus, Deus vnus eſt.
Gene.3. Ecce Adam quaſi vnus ex nobis factus eſt. Tom.5.fo.237 b
pſal.50. Auerte faciem tuam a peccatis meis
pſal.26. Ne auertas faciem tuam a me.
Tom 8.fo.270.a, b
Eccle.12. prohibitum eſt dari peccator, & ſuſcipere peccatores
Lucę.6. Omnia petenti te tribuere.
Rom.12. Si eſurierit inimicus tuus ciba illũ.
Tom 8.fo.382 K
pſal.44. Specioſus forma prę filiis hominũ.
Eſaiæ.53. Vidimus eum non habentem ſpeciem neque decorem.
Philip.2. Semetipſum exinaniuit formam ſerui accipiens.
Tom.8.fo.387.b, c, d (eum.
pſal.109. Iurauit dominus eſt non pęnitebit
Matth.5. Nolite omnino iurare.
Tom.8.fo.424.f, g
pſal.118. Non enim qui operantur iniquitatem, in viis eius ambulauerunt.
1.Ioan.1. Si dixerimus qui peccatum nõ habemus nos ipſos ſeducimus.
Tom.8.fo.438.K
Matt.7. Nolite iudicare, vt non iudicemini.
Ioan.7. Nolite ſecundum faciem iudicare, ſed iuſtum iudicium iudicate.
Zach.7. Iudicium iudicate.
2.Timo.4. Argue, obſecra, increpa.
Tom.10.fo.227. D. & ſequen.
1.Ti.1. Venit Ieſus in hunc mundum ſaluos facere peccatores, quorũ primus ego ſũ.
1.Co.15. Ego ſum nouiſsimus Apoſtolorũ.
Tomo.10.fo.65 H. & ſeq.
Deute.28. Si aure audieris vocẽ domini Dei tui benedictus es in agro tuo, benedictus es in prato tuo, benedictus fructus vẽtris tui, & fructus terræ tuæ & generationes iumentorũ tuorũ, & grex ouium tuarum, benedictus es in introitu tuo & egreſſu.
Mat.16. Si quis vult me ſequi abneget ſemet ipſũ ſibi, & tollat crucẽ ſuã & ſequatʳ me.
Marci.8. Quid enim prodeſt homini ſi vniuerſum mundũ lucretur, animæ vero ſuæ detrimentum patiatur. Aut quam dabit homo commutationem pro anima ſua?
Tomo.6 fo.65 g
Ioan.1. Omnia per ipſum facta ſunt.
pſal.150. Omnis ſpiritus laudet dominum.
1.Ioan.4. Omnis ſpiritus qui non confitetur Ieſum Chriſtum in carne veniſſe ex Deo non eſt Tomo.10.fo.88.b
Matth.16. Beatus eſt Simon Bariona.
Vade retro Sathanas.
Tomo.10.fo.89.l, m. & fo.200. h
Leui.26. Si ambulaueritis in lege, & pręcepta mea cuſtodieritis, dabo pluuias tẽpore ſuo, & producet terra fructus ſuos, & arbores poma. & vindemię tuę meſsibus ſuccedant. & cęte.
Matth.10. Nolite portare aurum neq; argentum neque nummos in zonis veſtris.
Lucæ.12. Stulte hac nocte animam tuam expetam, quę pręparaſti, cuius erunt?
Tom.6.fo.44 M. & fo. ſequen.a
Ioã.11. Qui credit in me licet moriatur viuit. Omnis qui viuit & credit in me, non morietur in æternum.
Tomo.10.fo.90.c

Ego

Ego ſum qui diuitias do amicis meis, & paupertatem inimicis meis.

Matt 5. Beati pauperes ſpiritu, quoniam ipſorum eſt regnum cęlorum.
Tomo.6.ſo 65.K,l

Deut.21. Maledictus omnis qui in ligno pependerit.

Matt.19. Si vis perfectus eſſe tolle crucē tuā, & ſequere me. To.6. fo.66.d,e

Num.15. De homine quem lapidari deus iuſſit qui ſabbato inuētus eſt lingua colligere

Matth.12. Hominis manum aridam ſanauit dominus die ſabbati. To.6.fo.66.f,

Si vis perfectus eſſe, vade vende oīa q̄ habes.

Matth.19. Difficile diues intrabit in regnum cęlorum. Facilius intrabit camelus per foramen acus, quàm diues in regnū cęlorū.

1.Ti.6. Præcipe diuitibus huius mundi, non ſuperbe ſapere, neq; ſperare in incerto diuitiarum, ſed in Deo viuo qui pręſtat nobis omnia abundanter ad fruendum To.2 fo.123.a

Ioan.12. Qui amat animam ſuam perdet eā.

Ephe.9. Nemo vnquam carnem ſuam odio habuit. Tomo.10.fo.112,e,

Ioā.9. Veni vt faciam opera eius q̄ miſit me

Ioan.16. Omnia quę habet pater mea ſunt. Tom.10.fo.116.e, & ſequentibus.

Matth.11. inter natos mulierum non ſurrexit maior Ioanne.

Ioā.1. Qui venit poſt me maior me eſt cuius non ſum dignus corrigiam calciamenti ſoluere To.10.fo.117.G.&.ſeq.

pſal.127. Vxor tua ſicut vitis abundans in lateribus, domus tuæ. Filii tui ſicut nouellę oliuarum in circuitu menſæ tuæ.

Mat.19. Sunt Eunuchi qui ſe caſtrauerunt propter regnum cęlorum To.6.fo.66 g,

prou.6. Imitare formicam, & intuere diligētiam eius, quia ab æſtatis tempore vſq; ad hyemem colligit ſibi alimoniam.

Mat.6. Nolite cogitare de craſtino. Tomo.6 fo.66.g, h

Oſeæ 9. Da illi ventrem vacuū, & vbera arida mortifica ſemē vētris ipſorū ne pariāt.

Ioanne.7. Flumina aquæ viuę fluent de ventre eius.

1.Co.3. Lac vobis potum dedi non eſcam.

1.Theſ.2. Factus ſum paruulus in medio veſtrum, tanquam ſi nutrix foueat filios ſuos

Gala 4. Filioli quos iterum parturio donec formetur Chriſtus in vobis. To.6.ſo.67.K

Amos.3. Non eſt malum in ciuitate quod nō fecerit dominus.

Mat.7. Arbor bona fructus bonos facit, mala autem arbor fructus malos facit, Tom.6. ſo.67. K,l

Eſaiæ.45. Ego ſum Deus qui facio pacem, & conſtituo mala.

Roma.11. Vides ergo bonitatem, & ſeueritatem Dei, In eos quidem qui ceciderunt ſeueritatem, in te autem bonitatem, ſi permanſerit in bonitate & cæt.

Mat.5. Beati pacifici, quia filii Dei vocabunt Tom.6. ſo.67. a

Roma.1. De filio ſuo qui factus eſt ei ſecundum carnem.

2.Cor. Itaque non a modo neminem nouimus ſecundum carnem, & ſi noueramus ſecundum carnem Chriſtum ſe nunc iam non nouimus.
Tom.6.ſo.80.g, & ſequentibus

AVTHORITATES SAcræ ſcripturæ. D Aurelio Auguſtino expoſitæ ſparſim ſecundum ordinem librorum Veteris ac Noui teſtamenti digeſtæ.

GEneſeos enarratio in ſumma exponit Tomo primo de Geneſi cōtra Manichæos per libros duos.to.2.de Gene.ad literam imperfectus. Eodem, de Geneſi ad literam per totum, Et to.4. in libro Quæſtionū ſuper Geneſim per totum.

Item Caput primum exponitur tomo.10 ſermone. 134.

Item ex c.1. In principio creauit Deus cęlum & terram, to.1.de Geneſi cōtra Manichæos, lib.1.capitibus. 1.5.& 7.to.de Gene. ad lit.imperfectus, ca.2.& 3.eodem, de Gen. ad lit.libro.1.ca.1.to.4.in lib.65.quæſtionum quæſtione 21.to.6.contra Adimantū Manichęi diſcipulum ca.1.to.1.li.11. Cōfeſsionū cap.3.& 5.lib.12.ca.17.20.& 28.to.6.cōtra aduerſarium legis & prophetarum lib.1.c.2. & 3.to 4.de Dulcitii quęſt.q.8. eodem, de qu.veteris ac noui teſtamēti q.3.106.& 122

Terra autem erat inanis, & vacua, tom.1. de Geneſi contra Manichæos lib.1. cap.7.to. 3.de Geneſi ad literam imperfectus ca. 4.to. 2.lib.12. Confeſsionum cap.21.to. de Geneſi ad literam lib.1.cap.13.

Tenebræ erant ſuper faciem abyſſi.to.1.de Gene.contra Manichęos lib.1.cap.3. Eodem, lib.12.

lib. 12. Confeſsionum cap. 3. & 17. to. 6 cõtra aduerſarium legis & prophetarum li. 1. ca. 8. to. 9. in li. Soliloquiorũ animæ ad deum, ca. 3

Spiritus domini ferebatur ſuper aquas, t. 1 de Geneſi contra Manich lib. 1, ca. 5. to. 3. de Ge. ad lite. li. 1. ca. 7. to. 1. lib. 13. Confeſsionũ. 6. 7. & 8. to. 3. De Gene. ad literã imperfectus ca. 5. in fine. to. 4. in lib. 65. quæſt. q. 22. Eodẽ, de octo Dulcitii quæſtionibus, quæſtione. 8 ibid. de incarnatione Verbi. ca. 17. to. eod. in quæſtio. veteris teſtamẽti. quæſtio. 41. & 106

Dixitq; Deus, fiat lux. Et facta eſt lux. to. 3. de Gene. ad literam imperfectus ca. 5. Eodẽ. de Gen. ad literã, lib. 1. ca. 2. & 9. & 17. & lib. 4. ca. 21. & 22. to. 4. in lib. 65. quęſt. q. 23. to. 6 contra Fauſtũ, lib. 22. ca 10, Eod. contra aduerſarium legis & prophetarũ, lib 1. cap. 11. & 12. to. 9. Solliloquiorũ animę ad deũ, ca. 3

Vocauit Deus diẽ lucem, & tenebras noctem. to. 1. de Gene. contra Manich. lib. 1. c. 9 to. 3. de Gene. ad lite. imperfectus; ca. 5. & 6. Eodem, de Gene. ad literam lib. 1 cap. 10.

Factum eſt veſpere & mane dies vnus, to. 3. de Geneſi ad literam. lib. 1. cap. 17.

Fiat firmamentum in medio aquarũ, & diuidat aquas ab aquis, to. 3. de Gen. ad lit. imperfectus. c. 8. Eod. de Gene. ad lit. lib. 2. ca. 1. & 5

Congregentur aquę quę ſub cęlo ſunt in locum vnum: & appareat terra arida, to. 1 li. 13. Confeſsionũ, ca. 17. to. 3. de Gene. ad lit. imperfectus ca. 10. Eod. de Gene. ad lit. lib. 1. ca. 12. ibid lib. 2. cap. 11. to. 6. contra aduerſarium legis & prophetarum. lib. 1. cap. 13.

Protulit terra herbam virentem, to. 3. de Gene. ad literam. lib. 2. ca. 12. & lib. 3. cap. 11 & 18. & lib. 5. ca. 4. Eodem, de Geneſi ad literam imperfectus, cap. 11

Fiant luminaria in firmamento cęli, to. 1. lib. 13. Confeſsionum, cap. 18. to. 3. de Geneſi ad literam imperfectus. ca. 12. Eodem, de Geneſi ad lit. lib. 2. cap. 13

Et ſint in ſigna & tẽpora & dies & annos, to. 3. de Geneſi ad literam imperfectus. ca. 13. Eodem, de Geneſi ad literam lib. 2. cap. 14.

Producant aquę reptile animæ viuentis, volatile ſuper terram, ſub firmamento cęli, 3. de Geneſi ad literam imperfectus ca. 14. & 15. Eod. de Gene. ad literã lib. 3. capite primo.

Fecit Deus beſtias terrę iuxta ſpecies ſuas iumẽta & omne reptile terrę in genere ſuo, tom. 3. de Ge. ad li. imper. ca. 16.

Fecit Deus duo luminaria magna, & cætera. to. 3. de Geneſi ad literam libro 2. cap. 16.

Educat terra animam viuentẽ ſm genus ſuũ, &c. to. 3. de Gene. ad literã li. 3. c. 11. & 12

Faciamus hominẽ ad imaginẽ & ſimilitudinem noſtram. to. 1. de Geneſi contra Manichæos, lib. 1. cap. 17. to. 3. de Geneſi ad literã imperfectus cap. 16. Eodẽ, de doctrina Chriſtiana, li. 1. cap. 22. Ibidem. de Trinitate li. 12 cap. 6. & 7 Item lib. 14. ca. 19. Eod. de Geneſi ad lite. lib. 3. cap. 19. & lib. 6. cap. 8. & 12. Ibidem de fide ad Petrum ca. 1. Eod. to. de Spiritu & anima cap 36. to. 4. lib. 83. quæſt. quæſt. 51. Eodem, lib. 65. quæſtio quęſt. 18. Ibid. de quęſtio. vete. ac noui teſta. quęſt. 21. & 45. to. 6 contra Adiman. Mani. diſcipulũ ca. 5. Eod. contra Fauſtũ, lib. 24. ca 2. ibid. cõtra ſermonẽ Arrianorũ, ca 16. t. 9. de Cognitione verę vitæ, cap. 33. eod. de creatione primi hominis per totũ, t. 10. de Verbis domini, ſerm. 63

Præſit hõ piſcibus maris & volatilibus cęli, &c. to. 1. de Geneſi contra Manichęos, li. 1 cap. 18. & 20. ibid. lib. 13. Confeſsionum, ca. 23 Eod. de Geneſi ad literam, lib. 3. cap. 20. to. 9. in Ioannis epiſtolam, tractatu octauo.

Creſcite & multiplicamini, to. 1. de Geneſi cõtra Manich. lib. 1. ca. 19. Ibid. 13. Conf. ca. 24. t. 3. de Gen. ad lit. li. 3. c. 13. & 21. t. 6. de Bono cõiug. li, ca. 2. to. 7. contra Pelagiũ & Cęleſtium de pec. orig. lib. 2. c. 35. Ibi. de nuptiis & concupiſcentia, lib. 2. cap. 9.

Vidit Deus cuncta q̃ fecerat, & erãt valde bona, to. 1. de Geneſi cõtra Manichęos, lib. 1 ca. 8 & 21. Eod. lib. 13. Cõfeſsio. 28. & 29. to. 3. de Ge. ad lit. lib. 3. ca. 23 & 24. Ibid. lib 11. cap 21. t. 6. contra aduerſariũ legis & pphetarũ, lib. 1. ca. 7. to. 9 ſolilo. aiæ ad Deũ, cap. 5

Producat terra animã viuentem in genere ſuo. tom. 3. de Geneſi ad lite. lib 3. ca. 11 & 12

Germinet terra herbam virentem, & afferentẽ ſemẽ, & lingua fructifera, to. 4. in dialogo ad Oroſium, quæſt. 38

Ex ca. 2. Perfecti ſunt cęli & terra, to. 3. de Geneſi ad lite. lib. 6. cap. 11.

Requieuit. Deus die ſeptimo, t. 1. de Gene. cõtra Manich. li. 1. ca. 23. t. 3. de Gene. ad lit. lib. 4. capitibus. 1. 2. 8 9. & 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. & 20. to. 4. in lib. 65. quæſt. q. 42. to. 6. contra Adimantum Manichæi diſcipulum, ca. 2. to. 9. de Origine animę, lib. 1. ca. 9. Eodem, in euangelio Ioannis tractatus. 17.

Con-

Conſummauit opera ſua in ſex diebus, to.3 ad Gene.ad literam,libro.6.cap 11.

Eodē,de Mirabilibus ſacræ ſcripturæ,lib. 1.cap.1.to.6.contra Fauſtum,lib.12.cap.8.

Omne virgultum agri,&c.to.3.de Geneſi ad literam lib.5.ca 2.3.& 4.

Non enim pluerat dominus Deus ſup terrā,to.3.de Gen.ad lite.li.5. ca.12.&li.5.c.6.

Fons aſcēdebat de terra,ad irrigandū terrā,to.1.de Gen. cōtra Manichęos, lib.2.ca. 5.& 24.tomo.3.de Gene.ad lite.lib.5.cap.6. & 7.tomo 4.lib.65.quæſtio quęſt. 30.

Formauit Deus hominem de limo terrę, to.1.de Gene.contra Manichæos lib.2.ca.7. to.3 de Gene.ad lite. lib.6.ca.1. Eodem,de Spiritu & anima cap.14.

Inſpirauit in faciē eius ſpiraculū vitę. to. 1.de Gene.cōtra Manichæos,lib.2.cap.8.to. 3.de Gene ad literā li 7.cā.2.3.4. & 16,Eodē,de Spiritu & anima,ca 14.& 42.

Plantauit dominus Paradiſum, & poſuit ibi hominē,to.3.de doctrina Chriſtiana,lib. 3.cap.36.Eodē,de Gene.ad lite.lib. 8.cap.1. & 10.

Lignum ſciētiæ boni & mali,to.3. de.Gene.ad lit.lib 8.cap.6.

Flumē diuiſum eſt in quatuor partes.Ibidem.cap 7.

Tulit ergo dñs hominē,& poſuit eum in paradiſū voluptatis,to.3.de. Gen. ad lit.lib. 8.ca.8 to.4.lib.65.quęſtionū, quæſtione 31.

Factus eſt homo in animā viuentem, to. 3.de Geneſi ad lite.lib.7.cap.16.

Ex omni ligno comedetis paradiſi, de ligno aūt ſcientię boni & mali nō,to.3.de Gene.ad lit.lib.8.ca. 13.17.& 27.to. 4.in quæſ. vete.ac noui teſtamenti quęſt.127.to.10.de Verbis domini,ſermone 34.

In quacunq; die comederis ex eo, morte morieris.to.3 de Gen.ad literā.lib. 8.cap.17. & 18.to.4.in lib.65.quæſt. quęſt.32.to.7.de pecca.meri.& remiſſ.lib.1.cap.2.to.9.de Arbore ſcientiæ boni & mali. per totum.

Eua de coſta.Adę fabricata, quid obumbret?to.10.ſermon.158.& 153.

Adduxit eam ad ad Adamū,vt videret qd vocaret eā.to.3.de Gene.ad literā lib.6. cap. 5.& lib.9.cap.12.& 14.

Non eſt bonum hominem eſſe ſolum,to. 3.de Geneſi ad lite.lib. 9. cap.1. & 2.to.4.in lib.65.quæſtionum,quæſt 45.

Cumq; obdormiſſet,tulit vnam de coſtis eius.to.3.de Gen. ad literā,lib.9.ca. 13.to.6. cōtra Fauſtū,lib.12.cap.8 to.9. in euāgelio Ioan.tract.15.

Hoc nunc os ex oſsibus meis, to.1.de.Gene.cōtra Manichęos, libro 2 cap.ca.13.

Et vocauit Adamus nomen vxoris ſuæ virago,tomo.7. de Nuptiis & cōcupiſcen.lib. 2.cap.4.

Relinquet hō patrē & matrē, & adhærebit vxori ſuę,to.3 de Geneſi ad lite.lib.6.ca. 3.& to.4.in lib.65.quæſtionū, quęſt.46.Eodem,in dialogo ad Oroſium; quęſtio. 46.

Erunt duo in carne vna,to.10.in 2.ſermone Natalis domini.

Ex ca.3. Sed & ſerpens erat calidior cunctis animantibus,&c. to.3.de Geneſi ad lite. lib.11.ca.1.2.3.4.& 29.

Serpens dixit ad mulierem: Cur pręcepit vobis Deus,&c.to.3.de Geneſi ad literā,lib. 11.ca.27.to.4 in dialogo ad Oroſiū, quęſt. 43.Eodem,in quęſtio. veteris ac noui teſta. quęſt.3 ...

Eritis ſicut dii ſcientes bonū & malum, to.5.lib.14.cap.13.

Aperti ſunt oculi amborū,to.3.de. Gene ad literā,lib.11.ca.31.to.4.in lib.65.quæſtionū,quæſt.34.Eodē, in dialogo ad Oroſium, quæſt.34.tom.5.lib.14,ca.17 to. 7.de pecca. meri.& remiſsio.libr.2.capi. 22. Eodem, de Nuptiis & concupiſcen.libr.1.cap.5.Ibidē, contra Pelagi.Hyppo.libro.4.

Nudi erant,& non confundebantur, &c to.5.lib.14.cap.17.

Pudenda foliis ficulneis texerunt,to.7.de pecca.orig.cōtra Pela.& Cęleſti lib.2.ca.34. Eodē,de Nuptiis & cōcupiſcentia, lib.2.ca. 9.circa finē.Ibidem, cōtra duas epiſtolas Pela.lib.1.cap.6.

Cumq; audiſſent vocē domini Dei deambulātis in paradiſo,&c.to.2.de vidēdo Deo ad Pauli.cap.11.to.3.de Gen.ad literā,lib.11. cap.33.Eodē.lib.2.de Trinitate.cap.10.to.4. in lib.65.quæſtionū,quæſtione.35.to.6. contra Adiman.Mani.diſcipulū,cap.9. Ibidē,in dialogo ad Oroſium,quæſtione 35.

Adam vbi es?tom. 3.de Trinitate,libro 2. cap.10. Ibidem,de Gene.ad lite lib.11. capi. 34.tom.5.lib.13.cap.15.& 22.tom.4.lib.83. quęſtio.quęſt.65.to 10.ſermo. 26.ad fratres in eremo.

Mulier q̃ dediſti mihi dedit mihi fructum & comedi.10.10.ſer.3. in Annũciatione,to. 4.de Geneſi ad literam,libro.11.cap.35.

Maledicta terra in opere tuo,to.1.de Geneſi contra Manichæos,lib.2.cap.20.tom.3. de Gene ad lite.lib.11.cap.38.

Spinas & tribulos pariet tibi.to.1 de. geneſi contra Manichæos,lib.1.cap.13.tom,3.de geneſi ad literam,lib.3.cap. 18.to.9.de quarta feria,cap.2.

Terrã manducabis. omnibus diebus vitæ tuæ,to.1.de gene.cõtra Manichęos, lib.2.ca. 18.to 3 de Agone Chriſtiano. ca.2 Eodem, de geneſi ad lite.lib,11 cap.36.

Multiplicabo erumnas tuas & conceptus tuos,tomo.3.de gene, ad lite.lib.11.cap.39.

In ſudore vultus tui veſceris pane tuo. to. 4.in li.83.quęſt.quęſt.67.

Terra es,& in terrã ibis,to.3 de Trinitate, lib.13.cap.12.Eodem, de Geneſi ad lite. lib. 11.cap.38.to.7. de pec.meri.& rimiſſ lib. 1. cap.2.

Ecce Adam factus eſt tanquã vnus ex nobis,to.1.de Geneſi contra Mani.lib.2.ca.22. to.3.de Ge.ad lit.lib.11.cap.39..

Fecit dominus Adę & vxori tunicas pelliceas,to.3.de Geneſi ad lite.lib.11.cap.39.

Adam de paradiſo eiectus,&c.to.3.de Geneſi ad lite.lib.11.cap.40.to.7, de pec.meri. & remiſſ.lib.cap.34.

Poſuit Deus ante paradiſum voluptatis Cherubin, tomo.1. de Geneſi contra Manichęos,lib.2.cap.23.tom.3.de Geneſi ad lite. lib.11.cap.40.

Ex cap.4. Munera Cain Deus nõ reſpexit: Abel autem reſpexit, tom.4. de vera & falſa pœnitẽtia,cap.15.Eodẽ, in dialogo ad Oroſium,quæſtio 47.tom. 6.contra Fauſtum libro.12.cap.9.tomo.7.contra literas Petilia. lib.2.cap.52.

Vbi eſt Abel frater tuus,dixit dñs, to.4.in quęſtio. veteris ac noui teſtamenti quæſtio. 90.tomo.6.contra Fauſtum, lib. 12.cap.10. tomo.9.de quarta feria,cap.3.

Cain Abel interfecit, tom.4. in dialog.ad Oroſium.quęſt.48.

Vox ſanguinis fratris tui clamat ad me,tomo.4.in quęſtio.veteris ac noui teſtamenti, quęſtio 68.Eodem,in dialogo ad Oro. quęſtio.49.tomo.6. contra Adi.Mani. diſcipu. cap.4.

Maledictus eris ſuper terrã,tomo.6. contra Adi.Manichæi diſcipulum, cap.4. ibidẽ, contra Fauſtum,lib.12.cap.11.

Cognouit Cain vxorẽ ſuam,& concipiẽs peperit Enoch,tomo.5 lib. 15 cap.8.

Poſuit mihi Deus ſemen aliud, tom.7.de nuptiis & concupiſcentia,lib.2. cap.8.

Ex cap.5. Enoch ꝑ circũciſionẽ, Deo vt trãsferetur principaliter nõ placuit, to.4.in quæſt.veteris ac noui teſtamẽti, quęſtio.44. to.7.de peca.meri.& remiſſ.libro.1. cap.3.

Enoch ſeptimus ab Adã cũ Deo ambulauit,& nõ apparuit,to.4. in dialogo ad Oroſium quęſtione.50.

Ex cap.6.Penitet me feciſſe hominẽ,to.4. in lib.83.quęſtio.qõne.52.to.5.li.17. cap.7.

Noe cum ſuis per aquã & lignum liberabatur,to. 4.in dialo. ad Oro quæſt. 51.to. 6. cõtra Fauſtum,lib.12. cap.14.

Arca ex lignis imputribilibus facta erat, to.4.in dialogo ad Oroſium quæſt.52. to.9. in Euange.Ioan.tracta.6.

Arca ad vnũ cubitũ deſuper conſummatã, to.4.in lib.quęſtio.ſup Gene.quęſtio.34. & 5.tomo 6.contra Fauſtum, lib. 12 cap.16.

Arca in longitudine habuit trecentos cubitos, in latitudine quinquaginta & in altitudine triginta,to.4.in dialogo ad Oroſium quæſtione.53.

Ex cap.7.Poſt dies ſeptem ego pluam ſuper terrã quadraginta diebus,to.4. in dialogo ad Oroſiũ,quęſt.54.to. 6.contra Fauſtũ, lib.12.cap.17.

De omni genere animaliũ atq; volatiliũ immunda bina inducuntur in arcã,& munda ſeptena,tomo.4.in dialogo ad Oroſium, quęſtione.56.

Eratque ſexcentorũ annorum quando diluuii aquę inundauerunt ſuper terrã,to.5.in dialogo ad Oroſ.quæſt.55.to.5.in lib. 15.c. 14.to.6.contra Fauſtum, li.12 cap.18.

Quadraginta dieb. & quadraginta noctibus,pluam ſuper terram, to.4.in dialogo ad Oroſium,quęſt.14 to.6 contra Fauſtũ, lib. 12.cap.17.

Rupti ſunt omnes fontes abyſsi, to. 3, de mirabilibus ſacrę ſcrip.lib. 1.cap.6.

Quindecim cubitus altior fuit aqua ſuper montes,tomo.4 in quęſtio. ſuper Geneſim, quęſtio.10. Eodem,in dialogo ad Oroſium, quęſtio.57.to.5.lib.15.cap.27.

Ex cap.8.Adduxit ſpiritum ſuper terram, & imminutæ ſunt aquæ,to.3.de Mirabilibus ſacræ ſcript.lib.1.cap.7.

Requieuit arca menſe ſeptimo,tom.6.cõtra Fauſtum,lib.12.cap.19.

Aperiens Noe feneſtram arcę,emiſit coruum,to.4.in dialo.ad Oroſium, quæſt.59. Eodẽ,in quæſt.ſuper Geneſim,quæſt.3.to.6. contra Fauſtum,lib.12.cap.20.to.9.in Euangelio Ioanis,tracta 6.

Emiſit quoq; columbã & reuerſa eſt, to. 4.in quæſt.ſuper Geneſim,quęſt. 14.tom.6. contra Fauſtum,lib.12.ca.20.tom.9. in Euãgelio Ioan.tract.7.

Egredere de arca tu & vxor tua, to. 4.in dialogo ad Oroſium quęſt.58.tom.6.cõtra Fauſtum,lib.12.cap.21.

Ex cap.9.Cępit Noe plantare vineam,to. 4.in dialogo ad Oro.quæſto.60.

Noe inebriat⁹ nudus iacuit,q̃d figurat,to. 4.in dialogo ad Oroſium,quęſt.60.to.6.cõtra Fauſtũ,lib.12.ca.13.to.10.ſermone.153.

Cham pater Chanaã vidẽs verẽda patris, to.4.in dialogo ad Oroſium, quæſtione.61.

Cham maledictio,tomo.10.ſermone.150.

Ex capite.11.Erat aũt terra labii vnius, & ſermonũ eorundẽ,to.3.in libro.Locutio.de Gene.cap.11.tom.4.in lib.quæſt.ſuper Geneſim,quęſtione.20,to.5.lib. 16.capite.4.

Deſcendit autẽ dominus vt videret & ciuitatẽ & turrem quam ędificabãt filii Adã, to.4.in lib.quęſt.ſuper Gene.quæſtio.22.to. 5.lib.16.cap.5.

In regione Chaldeorũ natus eſt Abrahã, tom.5.lib.16.cap.12.

Ex ca.12. Egredere de terra tua,& cognatione tua,de domo patris tui, &c. tom.3 de Trinitate,lib.2.cap.10.& 11.to.4. in dialog. ad Oro.quęſt.62.Eodẽ, in lib.quæſt. ſuper Geneſim,quæſt.25.to.m5.lib.16.capite.15. Ibidem,lib.17.cap.2. to.6.contra Fuaſtum, lib.12.cap.25.to.10.ſerm.1. & 4.primę dominicę Epiph. Et primo ſerm. Sexageſimæ.

Dic obſecro quod ſoror mea ſis, to.4. in lib.quæſtio.ſuper Gene.quęſtio.26.to.5.lib. 16.cap.19.

Ex ca.13.Fratres enim ſumus,to.3. in lib. Locu.de Gene.lib.1.cap.13.

Homines autem Sodomię peſſimi. to.3. de Mirabilibus.ſa.ſcrip.lib.1.cap.10.

Leua oculos tuos in directũ, & vide a loco in quo nunc es.to.5.li.16.cap.21.

Omnem terram quam conſpicis tibi dabo,& ſemini tuo,ibidem.

Ex cap.14.Melchiſedech ſacerdos Dei ſũmi,to,4 in quęſt. veteris ac noui teſtamenti, quæſt.109.

Ex cap.15.Sume mihi vaccã triennem,& capram trimam & arietem annorum trium, to.5.lib.16.cap.24.to.10.in.2.ſer.dominicæ in quinquageſima.

Credidit Abrahã Deo,& reputatũ eſt illi ad iuſtitiam, to.10.feria ſecunda poſt primã dominicam quadrag.ſer.1.

Abrahã de vernaculo ſuo dicit:Hic meus hęres erit,to.6.contra Fauſtum, libro.22.capite.32.

Ex cap.16.Sara vxor Abrahę nõ genuerat ſibi liberos,to 7.contra Iulia.Pela. lib.3. cap.11.

Agar paſſa eſt perſecutionẽ a Sara.to. 2. de Correc.Dona.ad Banifacium.

Angelus dñi inuenit eã iuxta fontẽ. in ſolitudine,10.3.de Mirabi.ſacrę ſcrip. li.1.ca.13.

Ex cap.17.Eris pater multarum gentium, to.5.lib.6.cap.12.

Maſculus cuius p̃putii caro circunſa nõ fuerit, delebitur anima illa de populo ſuo, to.5.lib.16.cap.27. to.7.de Nup.& concu. lib.2.cap.11.

Sara nonagenaria pariet, tom.3. de mira. ſac.ſcript.lib.1.cap.12.

Ex ca.18.Apparuit autem ei dñs in cõualle Mambræ,to.2. de videndo Deo ad Pauli. capi.6.to.5.lib.16.capi.28.to,5.cõtra Maximi Arria.Epiſcop.lib.3.ca.26.to. 10.ſer.70.

Cumq;leuaſſet oculos apparuerũt ei tres viri ſtantes prope eum,to.3.de Trinita.lib. 2.capite.11.

Loquar ad dominũ meum,cum ſim cinis & puluis,to.3.ſpiritu,& anima.cap. 53.

Ex cap.19. Venerunt duo angeli Sodomã veſpere,to.3.de Trinita.lib.2.cap.12 tom.6. cõtra Maxi.Arri. Epiſcop.lib.3.cap.26.tom. 10.ſermo.70.

Loth ab omni ſodomitarũ cõtaminatione purus,to.4.in lib.q̃ſtion.ſup Gene.q̃ſtio. 45.to.6.cõtra Fauſtum,libro.22.capite.41.

Habeo duas filias quę necdũ cognouerũt virum:educam eas ad vos, & abutimini eis, tom.5.contra mendacium,cap.9.Ibidem,in lib.quęſt.ſuper Gene.quæſtio. 42.

Non potero facere rem donec illuc egrediaris,to.7.contra Gauden.epiſt.li.2.ca. 22.

Reſpiciens vxor eius poſt verſa eſt in ſtatuam ſalis,to.5.lib.16.ca.30.

Infantes in Sodomis ſimul cum parentibus cremati ſunt.To.4.In li.queſt.vete.ac noui teſta.queſti.13.

Loth cum filiabus concubuit, quid figurat,to.6 contra Fauſtum,li.22.cap.4.

Ex cap.20. Abraham Sarã dixit ſororẽ ſuã eſſe.to.4.In li.quæſ.ſuper Gen.quæſ. 48.

Venit Deus ad Abimelech ꝑ ſomniũ nocte,to.4.in li.queſ.ſuper Gen.quæſ.49.to.7. de Nupt.& cõcupiſcen.lib.2.cap.13.& 15.

Domine num gentem ignorantem & iuſtam interficies?to.4.in lib.quæſt vete.ac noui teſta.quæſt.67.to.7.de Nuptiis & concupiſcen.cap.13 & 15.

Ex cap.21.Eiice ancillam & filium eius, to.4.in lib.quæſt ſuper Gene. queſt. 51.to. 5.lib.15.cap.2.to.7.in ſer S.Auguſt.ſup geſtis cum Emerito,to 9. in Euangelio Ioannis,tractatibus.11.& 12.

Caput.22.exponitur to.10.in primo ſer. dominicæ.4.poſt octauam Epi.& ſer. 71.Et ad fratres in Eremo ſer.40.

Item ex ca. 22. Tulit ligna holocauſti & poſuit ſuper Iſaac,to 3.de Trini.li.2.cap. 6. contra Fauſtum,lib.12.cap.25.

Nunc cognoui ꝙ timeas dominum,to.4. de Trini.& vnita.Dei,ca.3.Eodem,de Eſſẽtia diui.fo.234.F.to.6.contra ſer.Arria.c.25. Ibidem,contra Maxi.Arria.Epiſco.lib.1.ca. 1.li.3.cap.19.

Vidit poſt tergũ arietem inter vepres hærentem cornibus,tomo.3.de Mira.ſa.ſcrip. ca.14.tomo.6.contra Maxi.Arri. epiſco.lib. 3.cap.26.

In ſemine tuo benedicentur omnes gẽtes to.4.de Fide rerũ inuiſibiliũ,ca.3.to.4 li.22. c.3.to:6.contra Fauſtũ lib.12.cap. 6. & 41.

Tentauit deus Abraham & cætera to.10.ſermo:72.

Ex ca.24.Abraham dixit ad ſeruum ſeniorem,pone manum ſub femur meum,to 4.in li.quæſt.ſuper Gen.quæ.62.to.6. contra Secundinum Mani.ca.25.to.7. contra Pela.& Cœleſti.li.2.cap.28.to. 10.ſermo 75.

Abrahã miſit ſeruũ ſuũ vt peteret vxorẽ filio ſuo Iſaac,to.9.in Euan.Ioan.tracta.43.

Ex cap.25.Rebecca geminos habebat incluſos in vtero,to.4.in lib quæſ.ſuper Gene. queſt.62.& 63.to.5.li.16.cap.35.to.10. ſermo.78.

Collidebant in vtero eius paruuli,to.9.in Euan.Ioan.tracta.11.Eodẽ,de Symbolo ad cathecu.li.2.ca.2.to.10.ſermone.78.

Maior ſeruiet minori,to.5.lib.16.ca.35. & 42,to. 10.ſer.78.

Iacob antequam naſceretur manũ emiſit,quid ſignificat?tom.4.de Cathechi. rudibus,capite.3.

Eſau factus eſt vir gnarus venandi & homo agricola,to.5 libro.16,c,37.

Ex cap.26.In ſemine tuo benedicenſ omnes gentes terræ.ſup.cap.22.

Ex c.27.Iſaac maiorem bñdicere voluit, & pro illo neſciens benedixit minorem,to. 5.lib.16.c.37.

Iacob patrem ſuum matris medio, fallere videtur,cum ſe dixit eſſe Eſau.to. 4. contra mendacium,cap.10.

Iacob non Eſau benedictionem accepit, to.4.de Mẽda.ca.5.Eodem in queſ.ve.ac no. teſta.quæſ.11.

Ex ca.28.Noli accipere coniugem de genere Chanam,to.5.li.16.ca.38.

Vidit Iacob in ſomnis ſcalam ſtantem ſuper terram,& cacumen illius tangens cœlũ, angelos quoque Dei aſcendentes &c. Ibidem.Et to.6.contra Fauſtum lib.12.cap.26. to.10.ſerm.79.

Tulit de lapidibus qui iacebant, & ſupponens capiti ſuo,dormiuit in eodẽ loco , to. 3.de Trini.lib.2.cap.6.to.6.contra Fauſtum, li.12.cap.26.

Terram in qua dormis, dabo ſemini tuo, eritq; ſemen tuum benedictum ſup. cap.22.

Ex cap.29.Quomodo Iacob accepit Rachel,ad puteum,to. 10.ſer.80.

Serui alios ſeptem annos pro Rachel. to. 6.contra Fauſtum,lib.22.cap.53.

Ex c.30.De virgis Iacob & colore diuerſo in pecoribus,tom.3.de Trini.li.3. cap. 8.

Dormiat tecum hac nocte pro mandragoriis filii tui,tomo.6.contra Fauſtum. lib. 22. cap.53.

Ex cap.32.Nequaquam Iacob appellabitur nomen tuum,ſed Iſrael,to.5. li.16.c.39.to. 6.contra Maxi.Arri.epiſco.li.3.cap.26.

Vidi dominum facie ad faciem,to.2.de videndo Deo ad Pauli.ca.5. to.6.contra Maxi.

ri Arri epiſco.li. 3 c.26 .to.9.de viſitatione infirmorum,lib.2.ca.2.

Tetigit angelus neruum femoris eius to. 5.lib.16,cap.39.to.10.ſer.80.

Ex cap.37, Ioſehh. à fratribus ſuis vēditus fuit,quid figurat to.6.contra Fauſtum, li.12. cap.28.

Ioſeph hiſtoria exponit,to.10. ſerm. 81.

Iudas cum nuru concubuit,ſingulare myſterium,tom.6,contra Fauſtum, lib.21, cap. 63.& 83.

Miſit aūt Iudas hędum per paſtorem ſuū vt reciperet pignus ꝙ dederat mulieri,to.6. Contra Fauſtum.lib.22.cap.86.

Thamar habitum depoſuit, ibidem.

Ex ca.38.Iudas cum Thamar nuru ſua cōcubuit,to.6,li.22.cōtra Fauſtum, ca.83.84. & ſequentibus,

Caput 39.exponitur pro parte, to.10.ſermo.83.

Ioſeph intellexit ſomnium regis,qd ſignificarent ſeptem ſpicę & ſeptem boues to.3. de Gene.ad lite.lib.12,cap.9.

Caput 42,exponitur,to.10.ſer.82.

Caput 43.exponitur,to. 10.ſer.82. Ex ca. 45. Oſculabatur ſingulos,& per ſingulos flebat,irriguis fletibus pauētiū colla perfudit, to,10.ſer.83.

Ca.49.exponitur,to.3. de inqſitione Trinita.in interrogatione de benedictione filiorum Iacob,per totum.

Congregamini & audite filii Iacob, vt annunciē vobs quæ ventura ſunt, ibidem.

Beniamin lupus rapax, mane rapiet prædā & veſpere diuidet eſcas, to.10.in lib. 50. homi.homi.14.

Iuda te laudabūt fratres tui, manus tuæ in ceruicibus inimicorū,to.5.libro.16.ca.41.

Non auferet ſceptrū de Iuda,& dux de ſemore eius,to.6.cōtra Fauſtum,lib.22.ca 85

Lauabit in vino ſtolam ſuā, & in ſanguine vuę pallium ſuum,to.4.de eſſentia diuinitatis,ſo.234,A,

EXODVS.

Exodi enarratio in ſumma exponit,to.3. in locutionibus de Exodo,to.4.in lib.quęſt. ſup Exodū,to.9. in ſpeculo de Exodo.

Item ex ca.1. Populus in Aegypto ſeruiuit regi duriſſimo,to.4.de Catechi. rud.cap.20. to.10.ſermo.84.

De Aegyptiorum paleis,to.10.ſer.85.

Mortuus eſt Ioſeph, & filii iſrael creuerunt,&c.to.10.ſermo.84.

Benefecit Deus obſtetricibus, & creuit populus,to.4.Cōtra mendaciū, ca.15.& 16.

Ex ca.2.Moſi natiuitas, & qūo miſſus eſt in fiſcellam,to.10,ſermo.86.

Moſes fratrē defendēs occidit Aegyptiū, to.6,Cōtra Fauſtū,li.22,c.9.to. 4.in li.quęſt. ſuper Exod.quæſt.2.

Moſes accepit vxorē Aethiopiſſam,to.10. ſermone.86.

Ex cap. 3 . Apparuit Moſi dn̄s in flamma ignis de medio rubi,& videbat qđ rubus arderet &c.to 3.de Trini.li.2.ca.13. Eodem de Mira.ſa.ſcrip.li.1.ca.16.to.6, de eo qđ dictū eſt, Ego ſum q ſum. Ibidē, Cōtra Maxi.Arri.epiſco.lib.2.cap.26,to.9.In Euange.Ioan. tract.3.to.10.fo.325.B. & ſequentibus.

Vadā & videbo quare rubus ardeat & nō comburatur,to.10,ſer.86.

Veni & mittam te in Aegyptum. Et dixit Moſes,Domine non ſum eruditus, & tardus ſum ad loquendum &c.Ibidem.

Solue calciamenta de pedibus tuis, locus .n.ī quo ſtas,terra ſancta eſt to.10.In primo ſer.de Apoſtolis.

Ego ſum Deus patris tui,to.3.de Mirabili.ſa.ſcriptu.lib.1.cap.16.

Ego ſum Deus Abrahā, Deus Iſaac, to.3. de Trini.lib.3.ca.10.to.6.Cōtra Fauſtū, li.16. cap.24.to.9.in Euangeliū.Ioan. tractatibus, 11.&12.

Educā te de terra illa, in terrā quæ fluit lacte & melle,to.9.in Euang.Ioan.tract.25.

Moſes Aegyptios expoliauit, to.6. Cōtra Fauſtum,li.22.ca.71.72.73.& 91.

Poſtulabitis vaſa aurea,argētea ac veſtes, to.4.in lib.83.quæſt.quæſt.53.

Dn̄s præcedebat eos in columna ignis, to.3.de Trinita.lib.2.ca 14.

Ego ſum q ſum,to.3.de Ge.ad lite.li. 1.c. 16.to.5.lib.12.ca.2.to.9.in Euang.Ioā. tract. 38.Eodem de Specu.ca.28.

Ex ca.4. Proiecit virgā,& verſa eſt in colubrum.Figurat Chriſtum,to.6. Contra Fauſtū,lib.12.cap.28.to.10 . ſermo.86 . Eodem, fo.325.f.

De manu Moſi leproſa & virga in colubrū verſa,to.3.de Mira.ſa.ſcrip.lib. 1.ca.17.

Miſit Moſes manum ſuam in ſinum ſuū & protulit eam leproſam,tomo.10, ſer.86.

Aqua vertitur.in ſanguinē, to. 3.de Mira. ſac.ſcript.lib.1.cap.18.tom.10.fol.325.H.I.

Leuauit Moyſes Sephoram vxorem ſuam &c.to.10.ſer.86.

Ego indurabo cor Pharaonis .Infra ca.7. & to.7.de Prędiſt.& gratia.cap. 6.tomo.10. ſer.88.& 89.

Ex cap. 5. mandauit Deus eiecturū ſe eos de Aegypto, in terram chanaam,to.4.in lib. quæſt ſuper exo.quęſt.16.

Viam triū dierū ibimus in deſertū vt ſacrificemus dn̄o Deo noſtro, tom.10.ſer.90.

Ex ca.6.ecce ego glacili voce ſum & qūo exaudiet me Pharao.to.4. in lib.quæſtio.ſup Exodum,quęſt.16.

Ex ca.7. ego indurabo cor Pharaonis,Su. c.4.to.4.in li.q̄ſt.ſup exo.quæſt.18.22.& 24.

Tolle virgam tuā,& proiice,ſu. cap.4.to. 10.ſer.87.& 153.

Virga fit ſerpens & deuorat Aegyptiorū ſerpentes,to.10.ſer.87.

Aquæ in ſanguinem verſę, to.3. de Mira ſa.ſcrip.lib.1.cap.18.

Magi Pharaonis etiā miracula fecerūt to. 3.de Trini.li.3.ca.8.to.4.in lib.83. quęſt.q̄ſt. 79.eodē.lib.21.ſententiarū, ſententia.4.

Aegyptiis decem memorabiles plagę illatæ ſunt, cū populū Dei dimitere nollēt to.5. lib.16.ca.43.& lib.18.ca.52.to. 10.ſer. 87.

Percutiam virga aquā fluminis, & vertetur in ſanguinem to.3.de mira.ſa.ſcript.lib. 1.cap.18.to.10.ſer.87.

Ex ca.7 Percutiam populos ranis,& ebulliet fluuius ranas,to.10.ſer.87.

Percute puluerē, & ſint cyniſes in vniuerſa terra Aegypti. Ibidem.

Percutit Aegyptus muſca grauiſsima Ib.

Ex ca 9. Mors pecudum,veſicę turgentes, tonitrua,& grando.to.10.ſer.87.

Indurauit dn̄s cor Pharaonis Supra capitibus,4.& 7.

Ad hoc te exicitaui,v oſtendā in te potentiā meā,& vt annūcieē nomē meū in vniuerſa terra,to.3 in Enchiri.ad Laurentiū,ca.99.

Ex cap.10. Venit locuſta,veniunt & tenebræ.to 10.ſer.87.

Ex ca.12.Agnus legalis,to. 10. ſer.150.& 181.ca.12.

Sanguinem dixit nō eſſe manducandum, ſed eſſe fundendū,tom.6.Contra Adi.mani. diſcip.cap.13

Aſpergite ſanguine ſu pluminare, & vtrū que poſtem,to.4. in li. quæſt.ve.ac no. teſta. quęſt.84.to.6.

Contra Fauſtum,lib.12.cap.30.tom.9.in euang.Ioan.tract.50.

De primogenitorū occiſione t.10.ſer.87.

Ex ca.13.Dominus præcedebat eos p diē in columna nubis &c.to.3.de Trini. li.2.ca. 14.to.10.ſer.90.

Ex ca.14.Diuiſa eſt aqua , & ingreſsi ſunt filii Iſrael per mediū ſicci maris.to.3.de mira.ſa.ſcrip.lib.1.cap.20.to.9. de quatuor virtutibus charitatis.to.10.ſer.80.

Quid clamas ad me,to. 10. ſer.90.

Electos aſcēſores ternos demerſit in mare rubrum.Ibidem.

Ex ca.15 Cātemus dn̄o glorioſe.n.honorificat' eſt &c.to.3.de mira ſa.ſcrip.li.1.c.21

Venerunt in Marath , nec poterāt bibere aquas.Ibi ca.22.to.10.ſer.91.

Ex ca.16.Manna.to. 10.ſer.91

Quomodo Manna fiebat vermis.Ibidem.

Ex ca.17. Percuties petrā & exibit.ex illa aqua,to.3.de Mira.ſa.ſcrip. lib.1.ca.24.to.9 de.Vtili pœniten.ca.1.to.10.ſer.92.

Extenſio manuum moſi quid obumbret, to.10.in li.50.homi.homilia.27.

Exeas de deſerto Sin , & venias in Raphidim,to.10.ſer.93.

Bibit de petra populus,& ſtatim iniit bellum contra Amalech.Ibidem.

Moſes vocat Ieſum, & dixit ei : Elige tibi viros & pugna contra Amalech. ibidem.

Ex cap. 16. Sina fumabat totus &c.tom.3. de Trini.lib.2.ca.15.

Moſes intrauit in nebulam,to.3. de Trinita. lib.2.cap.15

Moſes velata facie loquebat̄ filiis Iſrael, to.3.de Spir,& lit.cap.17.

Ex cap.20.ego ſum Deus tuus fortis,zeloſes,to.6.Contra Adi.Mani.diſcip. ca.11.to. 3.in Ench.cap.46.

Ego ſum Deus viſitans iniquitatē patrum in filios in tertiā & quartam generationem eorum. Ibidem.cap.7 to.4. in lib. quęſt.vete. ac noui teſt.quæſt.14

Memento vt diem ſabbati ſanctifices, to. 9.in euang. Ioan.tract.3.

Requieuit Deus die ſeptimo ſupra Gene.cap.2.

Honora patrem tuum , & matrem tuam.

tuam.to.6.contra Adi.Mani.diſci.ca.6

Non occides to.5.lib.1.cap.20

ex cap.21.Si qs percuſſerit mulierē pgnātē & abortum fecerit &c.to.4.in li. quæſtio. vete.ac noui teſt.quęſtio.23. ibidem in lib. quæſtio.ſuper Exod.quæſt.80

Oculum pro oculo,dentem pro dente. to.6.contra Adi.Mani.diſci.capite.8

ex cap.22.Qui immolat diis occidatur. to.5.li.19.cap.23.

ex cap.23.Oderis inimicum tuum to.6. contra Fauſtum li.19.cap.24

Maledictus qui non reliquerit ſemen ſup terrā,to.4.in quæſtio.vete.ac noui teſtamenti,quæſtio.7.to.6.contra Fauſtū,lib.14.c.13

ex capite.24.Seniores Iſrael viderunt locum,vbi ſteterat Deus Iſrael tom.3.de Trin. lib.2.cap.15

ex cap.25.Conſtituite mihi ſanctuariū: in quo commorari vobiſcum poſſim.to.6. Contra Adi.Mani.diſc.cap.10

ex cap.30.De labro æneo, in quo Aaron & filii eius ſuos debebant lauare pedes, to. 10.Ad fratres in eremo. ſermo.38

ex cap.31.Videte vt ſabbatum meum cuſtodiatis, ſupra cap.20

Dedit dominus Moyſi duas tabulas lapideas,ſcriptas digito Dei,to.9.In euan.Ioan. tract.33.

ex cap.32.Moyſe abſente populus idolū fabricauit: Quid figurat to.6.contra Fauſtū, lib.22.cap.92

Vitulum Moyſes igne combuſſit, Ibidē.

ex ca.33.Loquebatur dominus Moyſi facie ad faciem,tom.4.in quæſtio.vete.ac noui teſta.quæſtio.71.

Os ad os dñs Moyſi loquebať,to.3.de Trinit.li.2.ca.16.eodem,de Gen.ad lit lib.12.c. 27.to 9.de ſymbo.ad catechum.lib.4. ca.3.

Si inueni gratiam in conſpectu tuo oſtēde mihi faciē tuā.to.2.de videndo Deo, Ad Pauli.ca.8.11 & 13.to.3.de Gen.ad lit. libr. 12.ca.27.to.6.contra Maxi.Arri.epiſco.li.1. ca.3.eodem,li.3.ca.26.to.9.in Euang. Ioan. tract.3 & 53.ſup.Gen,1.ca.3.& 15.

Nō videbit me homo & viuet,to.2.de Viden.Deo ad Pauli.cap.13.to.4.in li.quæſt.ſuper iudicum,quęſtio.54.to.to.7.cōtra duas epiſtolas Pela.lib 4.ca.11.to.9.In Solilo.animę ad Deum ca.1.

Poſteriora mea videbis, faciem autē meā videre non poteris,tom.3.de Trinita.lib.2. cap.17.to.4.de eſſentia diui.fo.233.L.to.10 ſer.181.ca.12

Miſerebor cui miſertus ero,to.3.in Ench. ad Laurentium,ca.98.to.10.de Verbis Apoſtoli ſermo.20

eſt locus penes me,& ſtabis ſupra terrā, to.3.de Tri.li.2.c.17.to.10.ſer.181.capite.12.

ex cap.34.Deſcendit Moyſes de monte facie glorioſa, to.4.in quæſtio.vete.ac no. teſta.quæſtio.8.to.6.contra Aduer.le. & prophetarum,lib 2.cap.17

LEVITICVS.

Leuitici enarratio i ſumma exponitur,to. 3.in lib.Locutionum de Leuitico per totū, eodem,in ſpeculo de Leuitico,tom.4, in li. quæ.ſuper Leuiticum.

Item ex ca.1.Ponet ſuper caput hoſtiæ manus,& acceptabilis erit,to.9.in Euan. Ioan. tract.41.

Vinū & omne quod inebriare poteſt nō bibes tu & filii tui,to.6.de sācta virgini.c. 1.

Separate mundum ab immūdo,& nemo manducet carnem cameli,to.6. Cōtra Adi. Mani.diſc.cap.15.Ibidem,contra Fauſtum, lib.6.cap.7

De immundis animalibus ad eſum,tom. 10.in lib.50.homi.homi.45

Sancti eſtote,quoniam ego ſanctus ſum. to.7.de bono perſeu.cap.2

ex c.17.Anima carnis in ſanguine eſt, to. 6.contra Aduer.le.& propheta.li.2.ca.6

ex ca.19.Diliges amicum tuum ſicut teipſum ſup.Exod.cap.23

Nō augurabimini,nec obſeruabitis ſomnia,to.9, de rectitudine catholic. cōuerſat.

Non maledices ſurdo,neque corā cęco ponęs offendiculum,to.10.ad fratres in eremo.ſermon.38.

ex ca.23.Anima quæ non fuerit afflicta in die hac peribit.tom.9,de ſpecu.peccatorum capit.6.

NVMERI.

Numerorum enarratio in ſumma exponitur,tomo.3.in libro.de Numero per totum eodem,de ſpeculo, Numeri.to. 4, in quæſ. ſuper Numeros.

Item ex capite.11. Vulgus promiſcuum flagrauit deſiderio carnium, tomo. 3. de

Mira ſa.ſcrip.lib.1.cap.27.

Spiritus Moyſi in 70. ſeniores diſtribuit, & aliis duobus qui in caſtris reſederant. Ibidem.lib.1.cap.9.

Ex cap.12.De Aethyopiſſa Moyſi vxore. tomo.3.de Mira.ſa.ſcrip.lib.1.c.28.

Si fuerit propheta inter vos,in viſione illius dominus cognoſcatur.tom.3.de Gen.ad lite.lib.12.cap.27.

In columna nubis dominus pręcedebat eos per diem,& cętera.ſupra.Exod.c.13.

Ex ca.13.De exploratoribus, & de Botro. to.10.ſer.10.

Ex ca 14.Senior populus mortuus eſt in deſerto,& iunior in terram repromisſionis ingreſſus eſt to.10.ſerm.102.

Non intrabitis terram pro qua iurani patribus veſtris,ſed in ſolitudine iacebunt cadauera veſtra.Ibidem.

Ex cap.16.Chore & aliorum caſus.to.3. de Mira.ſa.ſcrip.lib.1.ca.29.

Rebelles conſumpti igni. Ibidem.ca.30.

Dathan & Abyron terra deglutiuit, to.2. in Epiſt.164.ad Emerit.tom.4.in quæſt. ſup Nume.quæſt.28.

De thuribulis,to.10.ſermo.98.

Ex c.17.Virga Aarō floruit to.3. de Mira. ſacræ ſcrip.lib.1.c.31. to.10. ſermo.99.

Ex ca 20.Moyſes petram virga percusſit, & fluxerunt aquę,tom.6.contra Fauſtum li. 16.ca.17.to.9.in Euang Ioan.tract.26 to. 10. in lib.50.ho.homi.27.Eodem,ſerm.3.Annūciationis dominicę,ſupra.Exod.ca.17.

Aquę contradictionis,tom.3.de Mira.ſacræ ſcriptu.lib.1.ca.32.

Num de Petra hac vobis aquā poterimus eiicere?to.4.in quæſt. ſup Num. quęſtio.19.

Ex ca.21.Proſternebatur in eremo populus Iſrael morſibus ſerpentum,to.9.in Euange.Ioan.tracta.12.

De ſerpēte ęneo.to. 3 de Mira.ſacr.ſcrip. li.1 c.33.tom.10.ſermo.101.& ſo.308.

Moyſes exaltauit ſerpentē i deſerto,to.7. de pecca.me.& re.capite.32.to.9. in Euāge. Ioan tracta.12.de verbis Apoſtoli ſerm. 14.

Ex cap 22. De Balaam, Balaac & aſina Balaam,tomi.10.ſermo.103.

Aperuit dominus os aſinæ Balaā,& locuta eſt,tomo.3.de Mirabi. ſacrę ſcripturæ libro.1.capite.34. tomo.4. de diuer. quæſtio. ad Simpli.li.2.quæſ.1.to.10.ſerm.103.

DEVTERONOMII.

Vide tom.3. in lib. locu.de Deuter.per totum. ibidem,de mira ſacræ ſcriptur.lib. 1. c. 35.ibid de ſpeculo Deutero.to.4.in li.quæſ. 5.ſuper Deutero.

Item ex capite 3. Nedixeris in corde tuo, quis aſcendit in cœlum,to 3 de ſpiritu & litera ad Marcelli.ca.:9.

Ex ca.4. Dominus Deus tuus ignis conſumens eſt,Deus ęmulator,tom.6 contra Adi. Mani.diſci.cap.13.

Ex cap.5.Obſerua & ſanctifica diem quē præcepit tibi dominus.ibidem.cap.16.ſupra Exod.cap.29.auth.3.

Honora patrem tuum & matrē tuam,ſupra Exod.20.c.authoritas.c.4.

Ex capite. 6. Dominus Deus veſter Deus vnus eſt,tomo.3 de Trinitat.li.5.capite 11. to.6 contra ſerm.Aria.capite.1.ibidem,contra Maxi.Aria.epiſcop.lib.3.ca.23.to. 10. in ſermo.dominicæ ante feſtum Natiuita. dñi.

Diliges dominum Deū tuum ex toto cor de tuo,tota anima tua,to.9.in Solilo.animę ad Deū,ca.18.infra Matth.22. authoritate.7.

Dominum Deum tuum timebis, & illi ſoli ſeruies,to.3.de Trinitat.li.1.cap.6. tom. 6. contra Ariæ.ſer.cap.29.

Non in ſolo pane viuit homo & cætera, tom. 3.de mirabil.ſacræ ſcrip.lib. 1.cap.23.

Ex cap.9. Populus tuus quem eduxiſti de Aegypto,fecerunt ſibi vitulum conflatilem ſupra Exo.c.32 Autho.1.& 2.

Ex cap.10 Iacob in Aegyptum deſcendit cū.75.animabus.to.3.de Trinitate, li.7. c. 4.

Ex cap.12.Idola cōminuite. ſupra Exod. cap.32.Autho.2.

Quod præcipio tibi,hoc tantū facito domino:nec addas quicquam,nec minuas. to. 6.contra Fauſt.li.17.cap.2.& 6.

Ex cap.13. Dominum Deum veſtrum timete.ſupra.ca 6.autho.3.

Tentat vos dominus Deus veſter, tomo. 1.de Gen.contra Mani.li.1.ca.22.to.4.de ſermone domini in monte, lib.2. Ibidem in li. 83 quæſtio q.60.Ibid.de conſenſu Euan. li. 2.cap.30,tomo.4. in lib quęſtio. ſuper Gen. quæſt.57.

ex cap.14.Ne comedatis quæ immunda ſunt,ſupra Leuitici,ca.1.auth.3.

ex cap 17. In ore duorū aut trium teſtiū ſtat omne teſtimonium to.6.contra Fauſtū, lib.16.

lib.16.cap.13.to.9.in euan.Ioãnis tract. 36. circa finem.

Ex ca.18.Prophetam ſuſcitabo eis,de me dio fratrũ ſuorum. ibidem, ca. 15.18 & 19.

Ex cap.19.Oculum pro oculo,dentem ꝑ dente,ſupra Exo.21.autho.2.

Ex c.21.Maledictus a Deo eſt qui pendet in ligno.tom.6 contra Adi .Mani.diſci. cap. 21.Ibid contra Fauſtum,li.14.cap 1.& 2.to. 6.de actis cum Felice Mani.li. 2.cap. 11.

Ex cap.24.Quicunque dimittit vxorem, det ei librum repudii to.6.contra Fauſtum, li.19.cap.26.

Ex cap.25 Frater iuſſus eſt fratris vxorem duce e.Ibid.lib.32.ca.10.

Maledictus q̃ nõ excitat ſemen in Iſrael, to.6.de bono coniugali,cap.22.ſupra exod. cap.23.autho.2.

Ex.cap.28.Videbunt vitam ſuam penden tem & non cedent to.6.contra Fauſtum, li. 16.cap.5.

erit vita tua quaſi pendens ante te, to. 6. de alterca.eccle.& ſynago.

ex cap.29.Adduxit vos quaſi quadragin ta ãnis per deſertum, & non ſunt trita veſti menta veſtra to.6.de bono coniugali, ca. 2. to.3 de Geneſi ad literam,lib.9.cap.3.

Veſtibus Iſraelitarum, &c.to.7. de pecc. meri.& remiſſio.li.1.cap 3

ex cap.32. Vtinam ſaperent & intellige rent,ac nouiſſima prouiderent to.9.de ſpe cu.pecca.ca.1 & 3.

Videte quòd ego ſim ſolus, & nõ ſit alius Deus pręter me.to.6.cõtra Maxi.Arria. epi. lib.3.cap 23.& ſupra,cap.6

ex cap.33. Qui appropinquant pedibus eius,accipiant de doctrina illius to.4 de eſ ſentia diuinitatis,to.233.m,

IOSVE

Ioſue enarratio in ſumma exponitur,to 3 in lib. Locutio.de Ioſue.eodem,de mira.ſac. ſcriptu.li 2.capit.1 & 3.ibidem, de ſpeculo Ioſue,tom.4.in lib.quęſtio.ſuper Ioſue.

Item ex ca.1.Moyſi ſucceſſit Ieſus Naue, to.5.lib.18.cap.11.

Quod iuſto Dei iudicio filii Iſrael terrã repromiſſionis receperint,to.10. ſerm. 105

Parate vobis cibos ad diem tertium,tom. 10.ſermo.106

ex cap.2.Mittuntur duo exploratores ad ciuitatem Hierico.to.10. ſerm.106

De Raab Hierichuntina meretrice, tom. 4 contra mendacium,cap.15 & 17.tom.10. ſerm 106.

Ex ca.3 Populus tranſito Iordane,terram reꝓmiſſionis ingreditur,to.10.ſermo 106.

Ex cap.4.Tulit autem Ieſus duodecim la pides,& poſuit in Iordane,to.10, ſer 106.

Ex ipſo Iordane,tulit alios duodecim la pides,& fixit in loca caſtrorum.ibidem,

Ex cap.5 Veſtes non detritę to.3.de mi ra ſacrę ſcripturæ,li.2.cap 2.

Ex cap 6 Poſt hæc ad ciuitatem Hierico ventum eſt,& muri eius ad clamorẽ populo rum & ſono tubarum vſque ad fundamenta deiecti ſunt,to.10.ſerm.106.

Sacerdotalibus tubis Hierico muri cor ruerunt.ibidem.

De ſubuerſione Hierico to.3. de mirabi. ſacrę ſcriptu.lib 2 cap.2.

Ex cap 10.De ſtatione ſolis & lunæ, to.3, de mirabi ſa.ſcriptu.li.2 cap.4

Ex cap.24 Erichtonii regis Athenienſiũ nouiſſimis annis Ieſus Naue mortuus eſt,to mo 5.li.18.cap.12

IVDICVM.

Iudicum enarratio in ſumma exponitur, to.3.in li.Locu.de Iudi.eodem,de mirab.ſa cræ ſcripturæ.lib.2 c.5. to.4.in quæſtio. ſu per Iudicum.

Itẽ ex ca 4.Mulier plena fiduciæ,hoſtis tẽ pora ligno transfigens,fidem eccleſiæ figu rat,tom.6.contra Fauſtum,li.12.cap. 32.

Ex cap 6. Gedeonis hiſtoria exponitur, to 10 ſermo 108.

Vellus complutum area ſicca quid figu rat,to 6.contra Fauſtum,li.12 ca 32.tom. 7. contra Peti Dona.epiſco.ca 5.to.10.de. ver bis Apoſtoli,ſermo. 2 & 108

Ex cap.11.Iepte filiam quæ patri occur rit,occidit,to.5 li.1.cap.11

Ex cap.13.Sampſonis hiſtoria exponitur, tom. 10 ſerm 107.

Qui cum mirabiliter fortis eſſet, putatus eſt Hercules,to 5 li.lib.18.cap 19

De Sampſonis fortitudine in capillis, to. 3.de mira.ſa ſcriptu.li.2.cap.6

ex cap.14 Irruit Spiritus domini in Sam ſon,& dilacerauit leonem quid figurat, to. 6.contra Fauſtum,lib 12 ca 32.

ex ca.16 Sampſon ſeipſum cũ hoſtib.rui na domus oppreſſit, to.5.lib.1. ca.21.& 26.

PRI-

PRIMVS REGVM.

Primus regnorum liber enarratur, to. 3. de mira.ſa.ſcrip.lib. 2.ca. 7.&.8

Caput ſecundum in ſumma exponitur, to.5.lib.17.ca.4.&.5

Itē ex c.2.Arcus fortiū ſuperatus eſt,& infirmi accincti ſunt robore,to.5.li.17. cap.4

Pleni panibus minorati ſunt, & eſurientes tranſierunt terram.ibidem.

Exultauit cor meum in domino, dilatatū eſt os meum ſuper inimicos meos. ibidem.

Dominus mortificat & viuificat,deducit ad inferos & reducit.ibidem.

Dominus pauperem facit & ditat,humiliat & exaltat ibidem.

Et in cœlis tonabis ibidem,

Samuel autem adhuc puerulus, ſuccinctus erat ephot.to.4.in quæſ.veteris ac noui teſtamenti quæſ.46

Ex ca.4 Arca capta & reſtituta,to.3.de mirabi.ſa.ſcrip.li.2 ca.7

Ex c.7.Obtulit Deo ſacrificiū Samuel,to. 4.ī quæſtio.veteris ac no.teſtamēti,quæſ.46

Fragore cœli fugari hoſtes,to.3.de mira. ſa.ſcrip.lib.2 ca.8

Ex c.10.Et inſiliet in te ſpiritus dñi, to.4. de diuer.quæſ.ad Simplicianū,li.2. quæſ. 1.

Ex ca 11.Saul rex primus, to. 3. de mira. ſacræ ſcrip.lib. 2.c.9.

Ex ca.15.Pœnitet me quod conſtituerim Saul regem, t. 4.de diuer.quęſtio.ad Simplicianum,quęſt.2.ſuper Geneſim.c.6.

Ex ca.16.Homo videt ea quæ patent,dominus autem intuetur cor.to.4.de quæ. veteris ac noui teſtamenti.quæſt. 18.

Ex c.17. Dauid & Goliæ monomachia, to.10.in li.50.homi.31

De Dauid Iſai patre ſuo & Goliad ſpurio,tomo.10.ſermo.197

Ex ca.19.Saul prophetans, to. 3. de mira. ſa.ſcriptu.lib.2.ca 9

Ex ca.21.Panes propoſitionis Dauid mãducauit,quos non niſi ſacerdotibus manducare licebat,quid ſignificat,to.6.contra Fauſtum,lib.12. cap.33

Ex ca.28.Diuina mihi in phitone,& ſuſcita mihi quem dixero tibi to.4.ad Simplicia. lib. 2.quæſt.3.ibidem,de octo Dulcitii quæſ. quæſt.6.to 3.de mira.ſacrę ſcripturę, lib.2. cap.11.tomo.4.in quæſtio. veteris ac noui teſtamenti.quæſtio.27.

SECVNDVS REGVM.

Ex cap.6.

Extendit Oza manum ad arcam Dei,& tenuit eam,quare morte percuſſus,to.3.de mira.ſacræ ſcrip.li.2 ca.12.

Ex cap.6.Cum Dauid multa proſpera ꝓueniſſent,cogitauit Deo facere domū, quæ a rege Salomone filio eius poſtea fabricata eſt,tom.5.lib.17.cap.8

Cumq; completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis ſuſcitabo ſemē tuū poſt te,to.5.li.17.cap.8

Si inique aliquid geſſerit, arguam eū in virga virorum,& in plagis filiorum hominum.Ibidem.cap. 9.

Ingreſſus ē rex Dauid,& ſedit cōtra dñm &c.to.4.ad Simplicianum,li.2. quæſt.8.

Incipe & benedic domui ſerui tui, vt ſit in ſempiternū corām te,to.5.lib.17.c.c. 12.

Ex c.11.De Dauidis adulterio hiſtoria in ſumma enarratur, to. 10.in lib.5.homi. 21.

Ex ca.12.Dauid correptus per Nathā, dixit,peccaui &c.to.6.contra Fauſtū,lib.c.67. & 97. tomo.10. in lib.50. hominum.21.

Ex cap.18.Dauid filium ſuum Abſalō occiſum defleuit,tom.7.contra Gaudentii epiſto.lib.2.cap.14.

Ex ca.22.Aſcendit fumus de narib. eius, qd repſentat.to.4.de eſſen diui.fo.234.col.2

Ex ca.24.perambula omnes tribus Iſrael, à Dan vſque Berſabee, & numera populū. to.3.de mirabi.ſacrę ſcriptu.lib.2.ca.13.

De plaga Dei,& de arca Arrenę Hiebuſæi &c.tomo.10.ſermo:198

TERTIVS REGVM.

Vide tom.3.de mirabilibus ſacræ ſcripturæ.lib.2.cap.14.&15.

Item ex cap 1.Salomon filius tuus regnabit poſt me,& ſedebit in ſolio meo, tomo. 5.lib.17.cap 20.

Ex cap.2.Semei ſedit in Hieruſalē annos tres,to.4.de quæſ. ſuper Leuiti. quæſtio.24.

Semei occiſus eſt,to.4.de Amicitia.c. 13.

Ex ca.3.De duabus meretricibus,& Salomonis iudicio.to.10.ſer.200.

Ex ca.11.Salomon ſimulachrorum cultu putauit eſſe aliquid vtilitatis to.3.de Geneſi ad literam lib.11.ca.24.

Ex cap.12.Roboam reſpuit cōſilium ſalubre,quare demum deletus eſt de regno.to.7. de gratia & libero arbitrio ad Valen.ca. 21.

Ex

Ex ca.13.ecce altare ſcindet,to.3.de mirabi.ſacrę ſcript.lib.2.cap.14.

Ex ca.17.Helias à coruo fuit nutritus. to. 3.de mirabi ſacrę ſcript.lib.2.cap. 15.to.10. ſermo.201.

Helias à vidua paſcit.ibidē,ca.6.to. 10.in lib.50.Ho,homi.18.Eodē,ſer. 146.& 201.

Helias ſuſcitauit filiū mortuum viduæ.tomo 6.contra Fauſtum, lib.12,cap.34. to.2. de mirabilib.ſacræ ſcript.lib.2. cap.16.

Teſtis huius viduæ.cū qua ego habito,maleſeciſti occidendo filium to.4.ad Simplicia. lib.2.quæſt.5.

Ex ca.18. Helias orauit vt dominus daret pluuiā ſuper terram,& multa quę ibidē cōplectuntur,to.10.ſer.201.

De holocauſto in mōte Carmeli.to. 3. de Mirab.ſacrę ſcriptu.lib.2.c.18.

Ex ca.19. Helias ieiunauit ꝑ quadraginta dies,to.3.de Mirabilib. ſacræ ſcrip. li.2.c.19.

Ex cap.22.Achab deceptus fuit à pſeudoprophetis.to.4.in lib.83.quæſtio.quęſt,54.

QVARTVS REGVM.

Vide to.3.de Mirabilib.ſa.ſcripturæ.lib.2. cap.20.& cęteris.

Item ex cap.1.De igne deſcēdente ſuꝑ quinquagenarios,to.3.de Mirab.ſacrę ſcript.lib. 2.cap.20.

Ex ca 2.Helias in curru igneo fuit raptus, to.3.de Mirabilib.ſacræ ſcript.lib 2.cap.15. to.7.de pecca.meri.& remiſſ.lib.1.cap 3.

Heliſęus veniens in Bethel caluus, à pueris illudebatur,to.3.de Mirabil.ſa.ſcript.lib. 2.c.22,to.6,contra Fauſtum,lib.12.ca.35.to. 10.ſer.202.

Ecce commoratio ciuitatis bona,ſicut & tu domine vides, ſed aquę multæ & ſteriles ſunt,to.7.contra Fulgen.Dona.artic.19.

Caput quartum exponitur in ſumma. to. 10.ſer. 206.

Ex ca.4. Heliſæus baculum per ſeruū mittit ſuper mortuū.quid figurat.tom.6.contra Fauſtum,lib.12.ca.35.to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.11.

Heliſęus flando in faciem pueri, ſuſcitauit eundē,to 7. de Aīa & eius orig.li,3. ca.5.

Caput quintum enarrat.to.10.ſer. 207.& 208.Eodē,ad fratres in Eremo,ſermo.32.

Ex ca.5.Naamam lepra.to. 3. de Mira ſacræ ſcriptu.lib.2.cap.24

Ex c.6.De ferri ſupernatatione. Ibid.c.25

Victoria per Heliſæū.to.3.de Mira.ſa.ſcriptu.lib.2.cap.26.

Ex ca.17. Iſraelitarum calamitas. ibidem cap.27.

Ex c.19.Angel. 180.milia occidit de exercitu Sennacherib.to.3.de.Mira.ſa.ſcript. lib. 2,cap.27.& 28.

Ex ca.20.Conuertit Ezechias faciem ſuā ad parietē cum lachrymis, to.3.de mira.ſac. ſcrip.li.2,c,28.to.9.de Viſi.infir. lib.1.cap. 2.

Ex c.25.Capta eſt illa ciuitas.& multa pars eius,& ducta eſt in Babyloniam. to.3.de miræ.ſacræ ſcripturę,lib.2.ca.29.to.4. de catechizandis rudibus,cap.21.

ESDRAE.

Vide to 3.de Mirabilibus. ſacrę ſcripturæ,lib.2.cap.33,&34.

Super omnia vincit veritas,to.4.in quęſt. veteris ac noui teſtamenti,quæſtione. 109.

TOBIAE.

Ex c.4. Si multū tibi fuerit, tribue abūdanter.to. 9.de cōflictu vitio.& virtutū, cap.17.

Eleemoſyna ab omni peccato & morte liberat to.9.de recti.catho. conuerſationis.

Ex ca.6. De piſce qui aſcendit ad Tobiam. to.10.in 4.ſer.Petri & Pauli.

Caput 12. Vtcūq; exponit.to. 10.ſer. 226.

Itē ex c.12.Qñ orabas cū lachrymis,obtuli orationē tuā domino.to.2.de grā noui teſtamenti,c.29.to.9 libri ,meditatio cap.3.

Videbar vobiſcū māducar & bibere,&c. to.2.de ſex quæſtio. contra Paga. quæſtio.1.

Aliqua ex libro Iudith exponuntur.to.10 ſer.228.& 229

IOB.

Vide to.4.in lib. annotationum in Iob, ꝑ totū,fol.296.col.2.to 10.ſer.223.224 & 225

Itē ex cap.1. Angeli venerunt ante cōſpectū Dei,& inter eos affuit Satan. de videndo Deo,ad Paulinā.to.2.fo.110,d, & fo.112,e,

Ex ca,5. Suſtinentiā Iob.audiſtis,& finem domini vidiſtis, de gratia noui teſtamenti, ad Honora.tō.2.fo.122,b,& de ſymbo.fidei ad Catechu.to.6.lib.1.cap.3.

Ex ca.6.Animę eſurienti etiam amara dulcia eſſe videntur.infra Prouer.27.

Ex ca.17. Vita hominis militia ſup terrā. to.1.lib.10.confeſsionū,c.28.to.5.lib. 21.ca. 14.to.9.in Solilo.ani.ad Deū,cap.15. & 16.

Parce mihi domine,nihil.n.ſunt dies mei to.9.in Solilo.animæ ad Deum,c.2.

Ex ca.9.Si venerit ad me,nō videbo eum: ſi abierit,non intelligā de videndo Deo. ad Paulinam,to.2.ca.6.circa finem,& 12.

Terra data eſt in manus impii,to.2 de gratia noui teſtamen.ad Hono.ca.16.

Ex ca.10. Manus tuæ fecerūt me & plaſmauerunt me.to.1.in lib.Solilo.c.2.

Ex c.14.Hō natus de muliere, breui viuēs tpe,to.9 in lib.Solilo.animæ ad Deū,c.2.

Multis miſeriis replet.t.9.in manuale,c.8.

Quid poteſt facere mundū de immundo? to.9.in lib.meditationum,ca.36.

Ex ca.19.In carne mea videbo Deū. to.5. lib.22.cap.29.to.10.in 2.ſermo.de.Natiuitate domini.

Ex ca.23.Viam eius cuſtodiui,& nō declinaui ex ea.to.7.de perf.iuſti.cōtra Cęl.308.e

Ex ca.24. Ab aquis niuiū tranſibūt ad nimium calorem.to.9.de triplici habita.c.2.

Ex ca. 25. Nunquid iuſtificari poteſt hō cōparatus Deo?to.6.de ſancta virgi.cap. 48 to.2.de natu.& gra.cōtra Pela.ca.7. to.7.cōtra Pela.& Cęle.de peccato origi. li.2.c.32.

Homo putredo & filius hominis vermis, to.2.de gra.no.teſt.ad Hono.c.8.

Ex cap.28. Ecce timor domini ipſa eſt ſapiētia. to. 3. de ſpiritu & litera,ad Marcellinū,cap.11.

Ex ca.34.Qui regnare facit hominem hypochritam propter peccata populi.to.6.de nat.bo.aduer.Mani.ca.32.

Ex ca.38. De cuius vtero egreſſa eſt glacies,to.4.de eſſen.diuini.fo.233.l.

Ex ca.40.Hoc eſt initium figmenti domini quod fecit vt illudatur ab angelis eius,to. 3.de Geneſi ad literam,lib.11.ca.20.to.5.li. 11.ca.15.& 17.

PSALMORVM.

Vide tom.8.per totum, & to.3.in ſpeculo de pſalmis.

Primum pſalmū exponit.to.4.in quęſt.veteris ac noui teſtamēti,quęſt.110.per totum.

Item ex pſal. 1. Et in cathedra peſtilentię non ſedit.to.4.in quęſt. veteris ac noui teſtamenti,quæſt. 110.

Non impii non ſic, ſed tanquam puluis. Ibidem.

Nouit dominus viā iuſtorū.to. 2.in epiſt. 2.ad Valen.

Ex pſal.2. Aſtiterūt reges terræ & principes cōuenerunt in vnū,to 4. de cōſenſu Euā. li.3.c 16.to 2.de corr.Donati. ad Benif c.13.

Qui habitat in cœlis irridebit eos to. 7.de anima & eius origi.lib.1.cap.14.

Dn̄s dixit ad me,filius meus es tu,ego hodie genui te.to.3.in enchiridio ad Lauren.c. 49.to.4.in quęſt.vete ac noui teſtamenti quęſtio.:4.to.6.de quinque hæreſibus,cap.4.

Et nunc reges intelligite,erudimini q iudicatis terrā,to.7. contra literas Petiliani.li. 2.ca.92.ibid.contra 2.Gauden. epiſt.lib 2 c. 27.to.10.ſermo 94.

Seruite dn̄o ī timore to.7. de natu.& gratia,cōtra Pela c.33.to.9. de bono diſcipli.c. 3.to.2.de correctio.Dona ad Boniſa.cap.13.

Apprehendite diſciplinā,nequādo iraſcatur dominus & pereatis de via.to.7 cōtra literas Peti.li.2.ca.92.ibid.de natu.& gra. contra Pela.c.33.to.9 de bono diſcip. c. 5. ibid. de ſpeculo peccatoris c.6.

Ex pſal.3.Ego dormiui & ſommum cepi. to 5 lib.17.c.17.& 18.to.9.in Euange. Ioan. tracta.47.

Dn̄i eſt ſalus, to 9 in euan. Ioan.tract.34.

Ex pſal.4. Cū īuocarē exaudiuit me Deus iuſtitiæ meæ,to.1.lib.9.cōfeſſ.ca.4.ibidē exponit iſtum pſalmum quaſi per totum.

Filii hominum vſquequo graui corde, vt quid diligitis vanitatē & quęritis mendaciū, to.10.ſer.12.& 141

Scitote quoniā mirificauit dominus ſanctum ſuum.to.10.ſer.141

Iraſcimini & nolite peccare.to.6. contra Fauſtū.lib.22.ca.92.to. 10 de verbis dn̄i.ſer. 35.Eodem.in lib.50.ho.homi.42

Sacrificate ſacrificium iuſtitię, & ſperate in domino,to.1.de Magiſtro.cap.1

Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui domine to.9.in euan.Ioan.tract.40.

In pace ī idipſum dormiā & requieſcam to.9 lib.1.medita.ca.37.

Ex pſal.5. Mane aſtabo tibi & videbo.to. 4.in lib.annotationum in Iob.cap.7.to.9.in euā.Ioan.tract.34.

Odiſti omnes qui operātur iniquitatem, perdes omnes qui loquuntur mendaciū,to. 4.de menda.ad Conſen.cap.6. Ibidē contra menda.ad Conſen ca.1.to 9 in Euang, Ioā. tract.110.Ibidem in lib Solilo.ani.ad Deum, cap.27.to.4.de patientia,cap.22.

Ex

Ex pſalm.6. Turbatus eſt à furore oculus meus,to.10,in lib.50.ho.homi.42.

Ex pſal.7.Concepit dolorem, & peperit iniquitatem,to 3,de Trinita.li.9.c.9.

Ex pſal.8.Ex ore infantium & lactentiũ perfeciſti laudem,to.6,contra Iudæ.Paga.& Aria.ca.10.

Minuiſti eum paulominus ab angelis.to. 6,contra ſermo.Aria.ca.5,tom.9,in Solilo. aiæ ad Deum,c.7,to.4, de Trinita.& vnita. Dei c.8,to 6,contra Iudæ.Paga.& Aria.c.8, Ibidem contra Maxi.Ari.epiſco.li.3, ca.25.

Omnia ſubieciſti ſub pedibus eius. to. 9, in Solilo:animæ ad Deum,ca.20.

Ex pſal.9.Patientia pauperum non peribit i finẽ.t.5,li.14,c.29,t.4 de patiẽtia,c.19.

Exurge domine non prævaleat homo,to. 10,de verb.do.ſer.31.

Orphano tu eris adiutor,to.9,in Euange Ioan.tracta.75.

Tibi derelictus eſt pauper.to.10.ſer. 110.

Deſiderium pauperum exaudiuit dñs,to. 9,de cognitio.veræ vitæ,ca 39.

Ex pſal.10.Parauerunt ſagittas ſuas in pharetra,vt ſagittent,to.2,ad inquiſitiones Ianuarii,li.2,ca 6,fo 117,c,

Palpebræ eius interrogant filios hominũ, to.4,de eſſen.diuini.fo.233,f,

Qui diligit iniquitatem,odit animam ſuã to.9,in Euange.Ioan.tract.87,to.3, in ſentẽ. ſenten.1.

Ex pſal. 11. In circuitu impii ambulant. t.5.li.12,ca.13.& 17.

Secundum altitudinem tuam multiplicaſti filios hominum,ibid.ca.14.

Ex pſal.12.Vſquequo domine obliuiſceris me in finem,to.9 .in manua ca.31.

Illumina oculos meos ne vnquam obdormiam,to.9,in li.Solilo.animæ ad Deũ,c.17.

Ex pſal.13.Dominus de cœlo reſpexit ſuper filios hoium,to.3,de Trinita.li.15.cap.2.

Omnes declinauerũt,ſimul inutiles facti ſunt,t.9,de tẽpore Barbarico,c.1,& ifra Ro. c.3,auth.3,t.7.de perfect.iuſti. cõtra Cæleſt. in autho.quæ militant contra eum, arti.3.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum to. 7,contra literas Petilia.li.2.c.15.

Venenũ aſpidũ ſub labiis eorũ.Ibid.c. 14.

Ex pſal.14 Qui ingreditur ſine macula,habitabit in tabernaculo tuo,to.7, de perfect. iuſtitia contra Cæleſtium in reſponſio.16.

Qui loquitur veritatem in corde ſuo.t. 4, de menda.ad Conſen.ca.16,Ibid.contra mẽda.ca.6.

Ex pſal. 5.Bonorũ meorum nõ eges domine,to.3 de Gene.ad literam,lib.8.c.11,t. 6,aduer.Iudæ.c.9.

Propter hoc lætatum eſt cor meum.to. 5, li.17,ca.18.

Ex pſal.16.Ego clamaui, quoniam exaudiſti me.Ibid.li.11,ca.14.

Satiabor cum apparuerit gloria tua,to.9, in Euange.Ioan.tract.102,Ibi.in Solilo. animæ ad Deum,ca.13.

Ex pſal. 17.Diligam te domine fortitudo mea,Ibid.ca.1.

Tu illuminabis lucernam meam domine &c.to.10,de verb.domini,ſer.8.

Dilataſti greſſus meos ſubtus me.to.4, in quæſtio.ſuper Exo.quæſtio. 107.

Populus quem non cognoui ſeruiuit mihi,t.5,lib.17,ca.16.

Ex pſal.18.Cæli enarrant gloriam Dei.to. 4,in lib.annota.in Iob,ca.37,ibid.de conſenſu Euan li.1,ca.30

Dies diei eructat verbum,to.9.in Euang. Ioan.tracta.62.

Non ſunt loquelæ neque ſermo.to.7,cõtra literas Petilia.li.2 cap.32.

In ſole poſuit tabernaculum ſuum. Ibi.t. 9,in epiſtolam Ioan.tract.1,& 2,ibi.de cantico no.ca.5.

Tanquam ſponſus dominus procedẽs de thalamo ſuo,to.4,de cõſẽſu Euan.li.1,c.30.

Occurſus eius vſque ad ſummum,t.7, cõtra literas Petilia.lib.2,cap.32.

Nec eſt qui ſe abſcondat a calore eius, t. 4,de conſenſu Euan.li.1,ca.20

Timor dñi ſanctus permanens in ſeculũ ſeculi,t.2,de gratia noui teſta.ad Hono.c.21

Delicta quis intelligit.to.4,in quæſtio.ſuper Leuit.quæſtio.20.

Ab occultis meis munda me domine,to. 1,de libe.arbi.lib.3.cap.10.tomo.9, in manua.cap.5.

Ex pſal.20.Quoniam præueniſti eũ in benedictionibus dulcedinis, to.7,contra duas epiſtolas.Pela ad Bonifa.lib.2,ca.9.

Pſal.21,quaſi p totũ exponit Auguſt.t. 2, de gratia noui teſta.ad Hono.ca.6,7,8,&c.

Itẽ ex pſalmo.21.Deus Deus meus reſpice in me,quare me dereliquiſti. Ibidẽ ca. 6.

In

In te ſperauerunt patres noſtri,t.9,de 4. virtutibus charitatis.

Ego ſum vermis & nō homo,to.2,de ſex quæſtio contra Paga. quęſtio. 6. ibidem de gratia no.teſt.ad Hono.c.8,& to.9.in Euan. Ioan.tract. 1.to.10,ſer.182,ca.2,

Foderūt manus meas & pedes meos,dinumerauerunt omnia oſſa mea,to.5,li.17.c.17

Partiti ſunt veſtimēta mea,& ſup veſtem meā miſerūt ſortē.t.9,in Euāg.Ioā.tra.118.

Ex pſal.22.Dominus regit me,& nihil mihi deerit.to.7,contra literas Petili.li.2.c.47. to.9,li.1,medita.c.35.

Pſal. 23. exponitur,t. 4.in quęſt.vete.ac no. teſta.quæſt.111,per totum.

Itē ex pſ.23.Quis aſcēdet ī mōtē dñi. Ibi.

Attollite portas principes veſtras. Ibidē

Ex pſal.24.Delicta iuuētutis meæ & ignorātias meas ne memineris.t.7, de peccatorū meri.& remiſſ.li.1,ca.24,& 36.

Dulcis & rectus dominus,to.9.in Euang. Ioan.tract.33.infra pſal.33,autho.2.

Vniuerſæ viæ domini,miſericordia & veritas.to.3,in ſententiis ſenten.28.

Oculi mei ſemper ad dominum, quoniā ipſe euellet de laqueo pedes meos.to. 9, de honeſta. mulie.c.5.in fine.

Innocentes & recti adhæſerunt mihi.t.9, de vita Chriſtiana,ca.10..

Proba me domine & tenta me.to.10. ſer. 1,ſan.Laurentii.

Non ſedi cum concilio vanitatis,t.7.li.3, contra epiſt.Parme.ca.5.

Ex pſal.25.Domine dilexi decorē domus tuę.to.5.li.22 c.21.t.9,li.1.medita.ca.20. t. 4.de ſaluta.documen.c.47.

Ex pſal.26. Vnam petii a domino.to.9 in Euang.Ioan.tract.3.

Faciem tuam domine requiram.t.9, ī Solilo.animæ ad Deum,ca.36,& 37.

Adiutor meus es tu,ne derelinquas me.t. 7,de gratia & libe.arb.ad.Valen.c.6.

Credo videre bona domini in terra viuētium,to.4,de ſaluta.documen.ca.47.

Viriliter age & confortetur cor tuum. t. 10.in lib.50.ho.homi.11.

Ex pſal.28. Dominus diluuiū inhabitare facit & ſedebit dominus rex in ęternū.to. 2. de pręſentia Dei,ad Dardanum.c.18,in fi.

Ex pſal.29.Quoniam ira in indignatione eius to.7.contra Pelag.Hypog.in li.6.

Ad veſperum demorabitur fletus.t.10. in 18.ſermo.Natiuita.domini.

Nunquid confitebitur tibi puluis.to.4,in quæſtio.vete.ac noui teſta.quęſ.38

Ex pſal.30.Quoniā defecit in dolore vita mea to.9,in manua.c.15.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ, quam abſcondiſti timētibus te.to.5.li.21 .c. 24.to.9.li.1.medita c.37

Proiectus ſum à facie oculorum tuorū.t. 4.li.quæſ.ſuper Gen.quæ.54.to.9,li.1.medi. cap.39.

Ex pſal.31.Beati quorū remiſſæ ſūt iniquitates,& quorū tecta ſunt peccata.t.4.li. quæſt. ſup Gen.quæſ 161.ſuper exodum,quęſ.108

Beatus vir cui nō imputauit dominus peccatum.t.2 de perfectio.iuſti. contra Cœleſti.in reſponſio.15.ratioci.

Conuerſus ſum in erumna mea, dum cōfigitur ſpina.to.9,de vtilita.pœni.c.1

Dixi confitebor aduerſum me iniuſtitiā meā dño.tom.4.de ſaluta.documen.cap.56.

Nolite fieri ſicut equus & mulus. to 9 in Euan Ioan.tract 15 Ibid.in epiſt. Ioā. tract. 8 to.3. de fide ad Petrum,ca.24.

Ex pſal.32.Verbo domini cęli firmati ſūt, to. 1.lib.11 confeſſ.ca.6,& 7,to. 4. de eſſen. diuini fo.233,g,

Pſal. 33 in parte exponitur to.10 de verbis dñi.ſer.39.Eodem,in li. 50 ho. homi. 1.

Item ex pſal.33.Accedite ad eum & illuminamini.to.5.li.22.ca.29.to.6. aduerſus Iudæos,ca 9

Guſtate & videte quoniam ſuauis eſt dominus to 5.li.21 c.24 to.9 in Solilo.aīæ ad Deum,c.22 to 3 de ſpiritu & anima, c.58. ſupra Pſal.24.autho.2.

Declina à malo & fac bonū,inquire pacē. t.4 de continen c.7.infra pſalm.36 autho 6.

Oculi dñi ſuper iuſtos to.4,de eſſen.diuinita.f.233,e,t 9.ſup Magnificat ī principio.

Ex pſal.35.Veritas tua vſque ad nubes. t. 1.li 13 confeſſio.c.15.

Homines & iumenta ſaluabis domine. t. 9 in Euange.Ioan.tract.30,& 35

In lumine tuo videbimus lumē.t.9. in Solilo.animæ ad Deum,c.36.ibid.ī manua.c.7.

Ex pſ.36.Declina à malo & fac bonū. ſupra pſ. 33.auth.t.4.in li quæſ.ſup Leuit quęſtio.20.to 9.de cognitio.veræ vitæ,cap. 37.

Cuſtodi innocentiam & vide æquitatem, to.9.

to.9.de vita Chriſtiana,c.10.

Veruntamen in imagine pertranſit homo to. 10 in 1.ſer.ſeptua.

Ex pſal.38.Theſaurizat,& ignorat cui cõgregabit ea.to.3.de Trini.lib.15.ca.14.

Ex pſ.39.Eduxit me de lacu miſeriç,& de luto fecis.t.5.li.18.c.35.t.9.in manua.ca. 24.

Beatus qui intelligit ſuper egenum.to.10. in li.50.ho.homi.39.

Ex pſ.40.Ego dixi domine miſerere mei, ſana animam meam.to.3.de ſpiritu & lite.ad Marcel.ca.27,& 30.to.2.de natu.&gratia,cõtra Pelagia.ca.19.

Inimici mei dixerunt mala mihi,quando morietur.to.5.lib.17.ca.18.

Ex pſ.41.Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarum.to.9.in Solilo.animç ad Deum.ca.35.

Abyſſus abyſſum inuocat.ibi.& t.9. de cõtritione cordis.ca.9.

Ex pſ.42.Iudica me Deus,& diſcerne cauſã meã.t.4.de cõſen.Euan.li.2.ca.20.to. 2.de correct.Dona.ad Bonifa.c.7.to.9. in Euang. Ioã.tract.22.& 43. in fine, & in prim.tra. 52.

Ex pſal.43.Manus tua gentes diſperdidit. to.3.de Gen.ad lite.li.6.c.12.

Vendidiſti populum tuum ſine precio. t. 4.in quæſtio.ſuper iudicum,quæſt.17.

Exurge quare obdormis dñe,to.4. de eſſen.diuini.fo.234,l

Ex pſal.44.eructauit cor meum verbum bonũ. ibidem. fo. 233.K. cuius expoſitionẽ vide to.5.li.17,ca.16.

Lingua mea calamus ſcribç velociter ſcribentis.ibidem.g

Specioſus forma præ filiis hominum.to. .aduer.Iudæ.cap.4.

Propter veritatem & manſuetudinem & iuſtitiam.to.9.in Euange.Ioan.tract.33.

Populi ſub te cadent in corda inimicorũ regis.to.3.de Trini.li.1..ca.6.

Vnxit te Deus tuus oleo lætitiæ.tom.9.in Euan.Ioan.tract.7.to.4.de incar.verbi,lib. 2. Ibidem.de fide rerum inuiſibilium,ca.3.to. 6.contra Maxi.Ari.epi.lib.3.ca.16.

Audi filia & vide, obliuiſcere populum tuum.&c.to.10.in primo ſermo.60.

Ex pſal.45.Fluminis ĩpetus lætificat ciuitatẽ Dei,t.7.cõtra Creſco.Grãma.li.2.ca.14.

Vacate & videte quoniã ego ſum Deus, tom.1.de vera religio.ca.35.

Ex pſ.46.Qm̃ rex omnis terræ Deus, pſallite ſapienter.to.9,in Euang. Ioan. tract. 13.

Ex pſ.47.Ciuitas regis magni.t.5.li.17.c.16

Ex pſal.48.Hõ cũ in honore eſſet nõ itellexit, cõparatus eſt iumentis inſipiẽtibus,t. 1,de quantitate animç,ca.28,to.3.de Gen. ad lite.li.6.c.12.&li.7,ca.9 & 10,to.5, lib. 22,ca.24,tom.7.de anima & eius origine, lib.3,ca.11. Ibidem contra Pela.& Cæleſt. de peccato origi.li.2.ca.40,to.9.de conueni.10.pręcepto.&plaga. Aegypti,ca.5,tom. 3,de ſpiritu & anima,cap.35.

Pſal.49.pro parte exponitur to. 10.in li. 50.ho.homi.2,& 28. Eodem ſermo.220.

Ex pſ.49.Deus manifeſte veniet,Deus noſter,& non ſilebit.to.5.lib.20, ca.24, to.9.in Euang.Ioan.tract.4,& 37.

Aduocauit cœlum deſurſum & terrã diſcernere populum ſuum,to 5.li.20.ca.24.

Congregate illi ſanctos eius, Ibidem.

Immola Deo ſacrificium laudis, to. 6.ad uerſus Iudæos,cap.6.

Quare tu enarras iuſtitias meas, & aſſumis teſtamentum meum per os tuum, to. 7, contra epiſtolam Permenia. li.2.ca.9.Ibidẽ contra Creſco. Gramma.lib 2,ca.29.

Pſal 50.pro parte exponitur,to.10, in li. 50,ho.homi.21,& 27.

Ex pſal.50. Secundũ magnã miſericordiã tuã,to.4,in quæſtio.vete.ac noui teſta.quæſ. 112,Hũc pſalmũ ibidem exponit per totũ.

Aſperges me dñe hyſopo & mũdabor,t. 3,de doctri.Chriſtia.li 2.c.16,& 41, t. 9. in Euan.Ioã.tract.119,to.de quarta feria, c.5. to.4.in quæſ.vete.ac noui teſta.quæſtio.112.

Lauabis me, & ſuper niuem dealbabor, to9.de quarta feria,cap.5.

Auerte faciem tuam à peccatis meis, to. 4,ĩ li.quæſ.ſup Exo.quæſ.150, to.9, in epiſtolã Ioã.tract.9.ibidem,lib.2,medita.c. 12, t.4.in quæſt.vete.ac noui teſta. quęſtio.112.

Cor mundum crea in me Deus,& ſpiritũ rectum innoua,&c.to.2,de origi.animç,ſo. 23,c,to.1.li.Solilo.ca.1,to.4.in quæſtio. vete.ac no.teſta.quæſtio.112.& to.3,in Enchi. ad Lauren.cap.31.

Et ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis,to.1.de quantitate an.mç,ca.33.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus ſũ, tomo. 7, contra.2. epiſtolas pelagia. libr.4. cap.11.tom.9.in Euange.Ioan.tracta.4.t. 4.

ib quęſt.vete.ac noui teſtamẽ.quæſt.112,to. 7.contra Pela.Hypogno.lib.5.

Docebo iniquos vias tuas,to.7, cõtra Creſco.Gramma.lib.3,ca.46.

Domine labia mea aperies,&c.to.9,in Solilo.animę ad Deum,ca.7,to.4, in quęſt.vete.ac no.teſta.quæſt.112.

Quoniam ſi voluiſſes ſacrificiũ dediſſem. to.5,lib.10,ca.5.

Sacrificium deo ſpiritus contribulatus,to. 7,contra Creſco.Gramma.lib.2,ca.12

Ex pſal.51. Sicut nouacula acuta feciſti do lum &c.t.10.de verbis domini, ſermo.6.

Ex pſal.55.Miſerere mei dñe, qm̃ conculcauit me hõ,t.10.de verbis domi. ſermo.21.

Pro nihilo ſaluos facies illos,to.4 de patiẽ. cap.20.

Incolẽt & abſcondẽt,ipſi calcaneũ meũ ob ſeruabunt,to.4,in lib.qõ.ſuper Gen.q̃ſt.15.

Ex pſal.56.Filii hominũ dentes eorũ arma & ſagittę,to.7.cõtra literas Petilia.li.2.ca.14

Ex pſal.58. Miſericordia eius pueniet me to.7,de natu.& gratia,contra Pel.1.ca.32.Ibidem,contra duas epiſtolas pelagia. ad Boniſa.lib.2.ca.9.

Ex pſal.59.In idumæã extendã calciamentũ meũ,to.4. de eſſentia diuinitatis, f.218,h.

Ex pſal.61. Nonne deo ſubiecta erit anima mea,ab ipſo enim ſalutare meũ.to.10.in lib. 1,ho.homi.14.

Diuitiæ ſi affluant,nolite cor apponere,to. 2.de orando deo,ad Probam,c.3,

Semel locutus eſt deus,t.3,de ſpiritu & litera,ad Marcel.ca.33.to.5.li.5, ca.9,to 6.cõtra Iudę.paga.& Aria.ca.6.

Reddes vnicuique ſecundum opera ſua.to. 7,contra pelag.Hypognoſ.lib.3,

Ex pſal.63.Exaudi deus deprecationẽ meã cũ deprecor,to.9,de Spec. pecca.c.7, ĩ fine.

Ex pſal.64. Ad te omnis caro veniet. to.4, de continen.cap.4.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter.to.9.in Solilo.animæ ad Deum,c.35,in fine,

Viſitaſti terram,& inebriaſti eam, to.4.lib. quęſtio.ſuper Gene.quæſt.144.

Ex pſal.65.Omnis terra adoret te, to.4,de continent.ca.14.

Sicut deficit fumus deficiant,to.10.ſer.109

Ex pſal.67. pluuiam voluntariam ſegregabis Deus,to.3,de Trini.lib.4.cap.1.

Aſcendit in altum,captiuam duxit captiuitatem,to 4.de eſſen.diuini.fo.234,b,

Dedit dona hominibus, to.9. de Symb. ad cathecume.lib.2.to.ca.7,

Accepiſti dona in hominibus,t3,de Trini. lib.15.cap.19.

Deus noſter Deus ſaluos faciendi,to.5.lib. 17.cap.18.

Viſi ſunt greſſus tui Deus, to.4,de eſſen.diuini.fo.234,a,

Increpa feras arũdinis,t.9.de ouibus,c.14.

Ex pſal.68. Quæ nõ rapui, tunc exoluebã, to.3,de.Trini.li.13.ca.14.to.9, in Euãg.Ioã. tract.79.

Neque abſorbeat me profundum to.10,in lib 50,ho.homi.16.

Dederunt in eſcam meam fel,& in ſiti mea potauerunt me aceto,to.5,li.17,ca.19,to.9,ĩ Euang.Ioan.tracta.37,

Fiat mẽſa corã ipſis in muſcipulã, & in retributionẽ,to.5,li.17,c.19.to.6 aduer. Iu.ca. 5,& to 10,ĩ primo ſer.feria 6,poſt cineres.

Quęrite Deũ, & viuet anima veſtra, to.9, in Euang.Ioan.tracta.63.

Ex pſal. 70. Quoniam tu es patientia mea to 3,de Trini.lib.15,cap.17,

Ex pſal.71.Suſcipiant montes pacem populo.to.9.in Euang Ioan.tracta.1.

Dominabit a mari vſq; ad mare, & a flumine &c.to.7,contra literas Petila.lib.2,ca.18:

Liberabit pauperem a potente, to. 7, cõtra pela.hypog.lib.5.in principio.

Qui facit mirabilia magna ſolus,tom. 3,in quęſt.de tri.fo.233,h,

pſal.72.Vtcunq; exponitur,to.10,ſer.236.

Ex pſal. 72. Bonus eſt dominus rectis corde,to.9,in Euang.Ioan tracta.25.

Mihi adhęrere deo bonũ eſt,to.4. in li.83. quæſt.quęſt.54,to.5,li.10,ca.18.& 25, ibidẽ lib.12:ca.9,tom.9,lib.1, meditatio.cap.37.

Deieciſti eos dum alleuarentur,to. 5.lib.14 cap.13.

Perdidiſti omnes qui fornicãtur abs te,to. 9,in epiſtolam Ioan.tracta.9.

Ex pſal.73.Deus autem rex noſter ope ratus eſt ſalutem in medio terrę,to.7. lib. 17,c.4.

Ex pſal 74.Cum accepero tẽpus, ego inſtitias iudicabo,to.9,in Euang. Ioan.tracta.28.

Ex pſal.75.Vouete,& reddite dño Deo veſtro,to.6,de adulterinis coniungi.s,lib.1,ca. 24,to.3,de fide ad petrum,cap.3,in fi.

Ex pſalmo.76. Nunquid in perpetuum obliuiſce-

obliuiſcetur miſereri Deus, aut continenb. in ira miſe.ſuas?to.5,li.21,ca.18.& 26.to.3. in li.Enchi.ad Lauren.cap.112

Ex pſal.77.Percusſit petram, & fluxerunt aquæ,to.3.de mira.ſac.ſcrip.lib.1.ca.24, vide ſupra Exod.17

Panem angelorum manducauit homo, to. 9,in Euan.Ioan.tract.13,to.13,de mira.ſac. ſcrip.li.1,cap.23,to.4, in quæſt.vete.ac no. te.quæſt.20,to.1,de li.arb.lib.3.ca.10.

ex pſal.78.Redde vicinis noſtris in ſinum eorum,to.10,ſer.110.

ex pſal.79.Deus cõuerte nos,to.7.de pecca.meri.& remiſſ.lib.2.cap.5

Oſtende nobis faciem tuã,to.4, de eſſen. diui.ſo.233,F,ſup.Exo.33.auth.3.

Fiat manus tua ſuper virum dexteræ tuæ, to.7.de bo.perſeue.cap.7

ex pſal.80.Dilata os tuum, & implebo illud,to.4,li.quæſt.ſuper Exod.quęſ.9

ex pſal.81.Ego dixi dii eſtis & filii excelſi omnes,to.5,li.9.ca.23,to 9, in Euan. Ioann. tract.48,to.3,de fide & Symbo.cap.9.

ex pſal.82 Imple facies eorũ ignominia, to.7.contra literas Petilia.li.1.cap.29

Pſal.83.Vtcumq; exponitur,to.10.in lib. 50,ho.hom.33,& 50.

Itẽ ex pſ.83.Beati q habitãt in domo tua dñe,to.2,ad inquiſitio.Ianua.epiſt.119.cap. 15,to.5,li.22,ca.30.to.9.in Euan.Ioan. tract. 105,to.9,lib.1,med.ca.26,& 37, ibid.in ſoliloquiis animę ad Deũ,c.35,ibi. in manua. c.16,& 17,Ibidẽ de triplici habit, c. 1,4,& 6,to.3,de ſpiritu & anima,c.50,& 65,to.9, de vani.ſec.cap.2,Ibidem de ſpecu. cap.29.

Melior eſt dies vna in atriis tuis,to. 9, de tripli.habita.cap.4

ex pſal.84.Audiam quid loquatur in me dominus,to.3,de Gene.ad literam,li.9. c.2.

Veritas de terra orta eſt, to.1,li.13,confeſſio.c.18.to.9,in Euã.Io.tract.41.in princ.

Dñs dabit benignitatẽ, & terra nr̃a dabit fructũ ſuũ,to.7,de pec.me.& remiſ.li.2.c.17

Ex pſal.85.Tu Deus ſolus,to.4,de Trin.& vni.Dei,cap.13

Ex pſal.86.Fundamenta eius in montibus to.4,lib.quæſt.ſuper Exo.quæſt.11

Quàm glorioſa dicta sũt de te ciuitas Dei to.9,in manuali,c.17,& 24.to.3, de ſpiritu & anima,ca.37,55.& 60.to.9,de Symb. ad cathecu.li.2.c.12.li.3,cap.11,lib.4,cap.10.

Ex pſal.88.Iuraui Dauid ſeruo meo,vſq; in æternũ p̃parabo ſemen tuũ.to.5,li.17.c.9

Miſericordiã meã non diſpergam ab eo. to.9, lib.1, medita.ca.2

Tu vero repuliſti,& ad nihilum reduxiſti to.5,lib.17.cap.10

Vſque quo dñe auertis in finem.Ibid.c.11.

Vbi ſunt miſerationes tuæ antiquę domine?Ibidem.

ex pſal.90.Ipſe liberauit me de laqueo uenantium,to.9,in ſolilo.animę ad Deũ,ca.16 in fine.Ibidem de honeſtate mulierũ,cap.2.

Scapulis ſuis obũbrabit tibi,to.4.de eſſen. diuini.ſo.233,K

Angelis ſuis mandauit de te, vt cuſtodiãt te in omnibus viis tuis,to.9,in ſolilo.animæ ad Deum,cap.23.

Ex pſal.91.Vir inſipiẽs non cognoſcet,& ſtultus nõ intelliget hæc.to.9,de ſpec.cap.8

Ex pſal.92.Dominus regnauit decorẽ indutus eſt,tom 3, de ſpiritu & anima,cap.35.

Ex pſal.93.Dominus ſcit cogitationes hominum,quoniã vanę ſunt,to. 4, de ſalutar. docu.cap.34

Secundum multitudinem dolorum meorum conſolationes tuę,to.5.li.18,cap.51

Ex pſal.94.Ipſius eſt mare,& ipſe fecit illud,to.5.li.11,cap.34 to.10,de verbis Apoſtoli.ſerm.11

Ex pſal.95.Cantate domino cãticũ nouũ, cantate dño omnis terra,tom.5,lib.8,c.24. to.9,in lib.cantici noui,cap.1,in principio. to.10,de verbis Apoſtoli,ſer.20

Annunciate de die in diem,to.4,li.quæſt. ſuper Exo.quæ.98

Ex pſal. 97. Pſallite domino in cythara, to.10.ſer.222

Ex pſal.98.Moyſes & Aaron in ſacerdotibus eius,tom.4,li.quęſtio.ſuper Leuit. quęſtio.23

Ex pſal.99.Domine refugiũ factus es nobis,to.10,de verb.domini,ſerm.4.to. 3, de Trini.lib.5.ca.16

Ex pſal. 100.Miſericordiam & iudiciũ cãtabo tibi domine,to.9,in euan.Ioa.tract.36

Ex pſal.201.Opera manuum tuarum sũt cęli,ipſi peribunt,tu autem permanes,to.5. lib.20,cap.24

Mutabis eos & mutabunt,tu autẽ idẽ ipſe es,to.6,de natu.bo.con.Mani.c.19,& 24.ibi cõtra aduerſar.le.& prophe.lib. 1. capite.6.

Anni tui non deficient,to.1,lib. 11, cõfeſſionum,cap.13

Ex pſal.102.Benedic anima mea dño, & oĩa quæ intra me ſunt,to 9,li.1.medita.c.27

Noli obliuiſci omnes retributiones eius, to.3,de ſpiritu & litera,ca 33

Qui coronat te in miſericordia. Ibidem.

Qui propitiat oĩbus iniquitatib.tuis, to. 3,de Trini.li.14,ca.17.to.4.de cõtinẽtia,c.7

Qui replet in bonis deſiderium tuũ to.3, deTrin lib 14.ca.14 in fine

Ex pſal. 103 Cõfeſſionem & decorem in duiſti,to 4 de eſſen.diuinita.fol.234.A.

Quis facis angelos tuos ſpiritus,& miniſtros tuos ignem vrentem,to.5,li 15,ca. 23, to.3,de mira.fac ſcrip.lib 1.cap.16.

Qui fundauit terrã ſup ſtabilitatẽ ſuã,to. 4,li qnæſ ſup Gen.quæ.132,infra,pſal.135.

Omnia in ſapientia feciſti,to.5,li.11 c.32

Draco iſte quem formaſti, ad illudendũ ei.Ibidem,ca.15.& 17.

Auferes ſpiritum eorum, & non deficiẽt &c to.3.de Gen.ad lit.li.10.cap 8

Ex pſ.104.Quærite faciem eius,to. 4, de ſaluta.docu.cap.56

Nolite tangere Chriſtos meos,tom. 4. in lib.quæſt. ſuper Ioſue,quæſt.23

Ferrum pertranſiuit animã eius,tom.4.in quæſt vete ac noui teſta.quæſt.73

Ex pſ.108.Os peccatoris & os doloſi ſup me apertum eſt,to.7,cõtra Pela.Hypo.li. 6.

Epiſcopatum eius accipiat alter,to.7.cõtra literas Petilia.li.2 ca 8

Ex pſ 109.Dixit dominus domino meo, ſede à dextris meis,donec ponam inimicos tuos ſcabellum pedũ tuorum,&c.to.4,in li. 83.quæſt.quęſt 60,to 3,de Tri.li.1, ca.8.to. 5.li.17.ca.17.to.6.cõtra ſer.Aria.cap. 12.to. 4,de eſſent.diuini.fo.233.H.

Ex vtero ante luciferum genuite.to. 4.in lib. annotationum in Iob,ca.38.to.3. de Trini.li.1 ca,12 to.9,in euan.Ioan. tract. 3 to. 3,de mira.fac.ſcrip.lib.3.ca.5,to.4 de eſſeñ. diuini.fo.233.L,Ibidẽ de Trini.& vnita. Dei capite,1.Ibidem,in dialog.ad Oro.quæſtio. 1.tomo.6.contra Max.libro.3,capite.18,to. 10.in libro.50.homi.homil.43.

Iurauit dominus & non pœnitebit eum. to.5,lib.17,c.17.to.4.in li q.ſuper Exo. quæſtio.124,to.6,contra aduerſa leg. & proph. lib.1,cap.20.tom.6,aduerſus Iudæos, ca 9.

Tu es ſacerdos in æternũ ſecundum ordinem Melchiſedech.to.5,li.16,cap.22.

Ex pſ.110.Magna opera domini,exquiſita &c.to.3.in Enchi.ad Laur.ca.100.

Ex pſ.111.Potens in terra erit ſemẽ eius. to.4.de octo Dulcitii quæſtio.quęſtio.4.

Ex pſ.112.Suſcitans a terra inopem,& de ſtercore erigens pauperem,to.5.li.57. ca. 4.

Ex pſ.113.Omnia quęcunque uoluit fecit.to.3.in Enchi.ad Lauren.cap.94.

Cœlum cœli domino,terram autẽ dedit filiis hominum.to.1.libr.12,confeſſ. cap.2.

Ex pſal.115.Omnis homo mẽdax,tom.4 in expoſitione epiſtolæ Pauli ad Gala.ca.1, to.4,contra mendacium,c.20,to.9,in euan. Ioan.tract.39,in fine,to.10,ſer.151.

Quid retribuã dño,pro oĩbus quę retribuit mihi,to.5,ca.18.to.9.lib.1.medita.c.7, & li.2.cap.9.Ibidẽ,de ſymbolo ad cathecu. li.2.cap.6.tom.4, de ſaluta.docu.cap.54.to. 9,de conte.mundi.ca.6,to.10.ſer.151

Calicem ſalutaris accipiam,to.4,li.qnæſ ſuper Exod.quæſt.98.ſuper Leuiti.quæſ.35, to.10,ſermo.151.

Precioſa in conſpectu domini mors ſanctorum eius,to.5,li.13.cap.7

Dñs mihi adiutor,& ego deſpiciã inimicos meos,to.9.de ſymbo. ad cathec.li.2.c.1.

Confitemini domino quoniam bonus, to.10.in li 50.ho.homi.46

Ex pſa.117.Lapidem quẽ reprobauerunt ædificãtes,hic factus eſt in caput anguli, to. 4.lib.quæſtio.ſuper Ioſue,quæſt.30.to.6, aduer.Iudæos,cap.8

Hæc dies quam fecit dominus exultem. Ibidem in primo ſer.Reſurrectio.

Ex pſ.118.Viam mandatorum tuorum cucurri.tom.4.in dialo.ad Oro.53.

Da mihi itellectũ & ſcrutabor legẽ,& cuſtodiã illã,t.7.de pdeſt.& grã, c.1 r.Inclina cor meũ i teſt.tua,to.7,de bono pſeue.ca.8

Auerte oculos meos ne videant vanitatẽ. to.9,de honeſt.mulier.cap.5,to.7,cõtra Pela.& Cœleſt.de gratia Chriſti,li.1. ca. 15

Bonitatẽ & diſciplinã & ſcientiam doce me.to.10,in lib 50.ho.ho.hom.4

Omnis cõſummationis vidi finem, to.9, in epiſt.Ioan. tract.10

Præuaricãtes reputaui omnes peccatores terrę,to.5,li.16.cap.27.

Greſſus meos dirige ſecundum eloquiũ tuum.

tuum.to.10.de verbis Apoſtoli ſer.12
Redime me a calumniis hominum. ibid.
Septies in die laudẽ dixi.tibi, to.3. de doctrina Chriſt.li.3.ca.35.to.5.lib.11.cap.31.
Pax multa diligentibus legẽ tuam, to.9.in epiſt.Ioan.traſta.1.
Ex pſal.120.Leuaui oculos meos in montes,to.9.in euang.Ioan.tracta.
Per diem ſol nõ vret te, neq; luna per noctem.to.9 in epiſt.Ioan.tracta.1.
Ex pſal.121. Hieruſalẽ quę ædificatur vt ciuitas,to.3.de trin.lib3..cap.2.
Ex pſal.123.Anima noſtra,ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantiũ,to.9.in.lib. Soli. animę ad Deum,cap.16.in fine.
Adiutorium noſtrũ in nomine domini. to.9.de ſimbo.ad Catechu.lib.2.cap.1
Ex pſal.125.euntes ibant,& flebant.to.10. in primo ſer.plurimorum martyrum.
Ex pſal.126. Niſi dñs ædificauerit domũ, in vanũ laborãt,&c.to.5.li.17.ca.12. in fine.
Ex pſal.131. Sacerdotes tui induãt iuſtitiam.to.7.cõtra literas Petilia.lib.2.cap.30.
Ex pſal.132. Sicut vnguẽtũ in capite, qđ deſcendit in barbã barbã Aaron.ibidẽ c.104
Ex pſalm.135. Qui firmauit terram ſuper aquas.ſupra Pſal.103.auth.3. to.3.de Gene. ad literam,lib.2.cap.1.
Eduxit Iſrael de medio eorũ in manu potenti.Ibidẽ,lib.6.cap.12.
Ex pſal.137.Quoniam excelſus dominus & humilia reſpicit,& alta à lõge cognoſcit, to.6.de ſancta virginita.cap.32.
Ex pſal.138. Mirabilis facta eſt ſciẽtia tua ex me.to.3.de Trini.lib.15.cap 7.in fine.
Quò ibo à ſpiritu tuo,&c.ſi aſcẽdero in cęlum,to.3.de trinita.li.2.ca.5.to.9.in euã. Ioan.tracta. 36.to.9.de pœni.medita cap.5. to.10.in lib.50 ho homi.27.
Imperfectũ meũ viderunt oculi tui.to.3. de baptiſ.cõtra Denati.lib.1.cap.15.circa finẽ,to.9. in Soliloq. animę ad Deũ, cap.14.
Proba me Deus,& ſcito cor meum, to.4 de eſſen.diuini.fol.234.F.
Ex pſal.140.Pone domine cuſtodiam ori meo,to.4.de continen.cap.1.& 2.
Non declines cor meũ in verba malitiæ. Ibidem, cap.2.
Corripiet me iuſtus in miſericordia to.7 contra lite.Petilia.lib.2.cap.103.
Oleum autem peccatoris nõ impinguet caput meum.to.4.in lib.83.quæſt. quæſtio. 49.to.7.contra lite.Petilia lib.3.ca. 33 to.7. contra Creſco.gramma.lib.2.cap.23.lib.4. ca.15.to.2.de gratia noui teſt.ad Ho. ca.31. to.10.in lib.50.hom.hom.12.
Ex pſal.141 educ de carcere animã meã. to.9.in Solilo.animę ad Deum, cap.35.
Exaudi me domine in tua iuſtitia, &c.to. 10.in 2.ſer.domini.5.poſt Epiph.
Ex pſal.142.Aĩa mea ſicut terra ſine aqua tibi.to.1.lib.3,confeſſ.cap.16.
Pſal.143. pro parte exponitur, to.10.de Verbis domini.ſer.35.
Item ex pſal.143.Homo vanitati ſimilis factus eſt,to.3.lib.17.cap. 11.& li.20.cap.2.
Domine inclina cœlos tuos & deſcende. to.4.de eſſentia diuini.fol.234.C.
Dextera eorum dextera iniquitatis.to.4. lib.quęſt.ſuper Deut.quęſt.48.
Ex pſal.144.Miſerationes eius ſup omnia opera eius,to.9.li.1.medi.cap.2.
Prope eſt dñs oĩbus inuocantibus eum. to.9.in Soliloqu. animæ ad Deum.cap.1.
Ex pſal.146.Magnus dñs noſter,& magna virtus eius,to.9,in Euang. Ioan.tract.39.
Sapiẽtię eius nõ eſt numer⁹.t.5.l.12.c.18.
Pullis coruorum inuocantibus eum. to.4 in lib.annota.in Iob,cap.38.in fine.
Ex pſal.147. Lauda Hieruſalem dominũ, quoniam confortauit,&c. poſuit fines tuos pacem.to.5.lib.19.cap.11.
Ex pſal.148. Aquæ quæ ſuper cęlos ſunt. to.1.lib.13.cõfeſſ.cap.15.to.3.de Gene.ad lite.lib.3 cap.1.
Laudate dominũ de terra.Ibidẽ.lib.9.c.2

PROVERBIORVM SALOMONIS.

Vide.to.3. in ſpeculo,de prouerbiis.
Itẽ ex cap.1. Abſcondamus in terra virũ inſontem iniuſtè.to.5.lib.17.cap.20.
Ex cap.3. Honora Deũ de tua ſubſtantia, to.9.de vita Chriſtiana,cap.12.
Diſciplinam domini fili mi ne abiicias, to.9.de bono diſcip.cap.1.Ibi.de viſita.infirmo.lib.1.cap.4.
Quem diligit dominus, corripit. to.4.in lib.83.quæſt.quęſt 81.infra Hebręo.12.
Lignũ vitæ eſt his q apprehenderint eã, to.6.cõtra aduer.leg.& prophe.lib.1.cap.15
Ex ca.4. Omni cuſtodia ſerua cor tuum. to.9.de honeſtate mulie.cap.5

Ne declines ad dexterā neq; ad ſiniſtram, to.4.lib.quęſtio.ſuper Deutero.quęſt.48.to. 2.in epiſt.2.ad Valentinum.

Vias q̄ à dextris ſunt, nouit dominus, to. 7.de pecca.meri.& remiſ.lib.2.cap.35.to.4. lib.quæſt.ſuper Deu.quæſt.48

Ex c.5.Ab aqua aliena abſtinete,& de fonte alieno ne bibatis,to.9.in epiſt.Io.tract.6.

Bibe aquā de ciſterna tua, tom.7. contra Creſco.Gramma.lib.2.ca.14.

Cerua grauiſsima, & grauiſsimus hinnulus to.4.in lib.83.quæſt.71.

Ex c.6.Vade ad formicā ò piger, & diſce ſapientiā,to.6.contra Adi.Mani.diſc.ca.24.

Nunquid homo poteſt abſcondere ignē in ſinu ſuo, ut veſtimenta illius nō ardeant? to.9.de honeſtate mulierum,cap.3,

Ex cap.7.Honora dominū,& valebis.ſupra.cap.3 autho.1.

Ex ca.8.Per me reges regnant, & tyranni per me tenent terrā,to.6.de natu.bo. aduer. Mani.cap.32.

Ante omnes cęlos genuit me,to.3.de Trini.lib.1.cap.12.

Ex ca.9.Sapientia ædificauit ſibi domum to.5.lib.17.ca.4.& 20. to.4.in quęſt.vete.ac noui teſt.quęſt.52.

Initiū ſapientię timor domini. to.5 in li. 83.qu.qu.36.infra eccleſiaſtici.1.auth 2.

Mulier ſtulta & clamoroſa ſedet in forib domus ſuę,vt vocet trāſeuntes, to.9.in eua. Ioan.tract.97.

Ex ca.10.Qui nitiť mēdaciis,paſcit vētos to.7.cōtra Creſco.Grā.li.3 c.9.in fine.

In multiloquio non deerit peccatū. Ibid. lib.cap.1.

Anni impiorū minuentur, to.3. in quæſt. vete.ac noui teſt.quæſt.33.

Ex ca.13. eſt quaſi diues cū nihil habeat, & quaſi pauper cū in multiis diuitiis ſit, to. 9.de 12.abuſionum grad.grad.8 in fine.

Sunt qui ſe diuites affectant nihil habētes &c.to.10.ſer.212.

Egeſtas & ignominia ei q̄ deferit diſcipli nā to.4.in quęſt vete.ac noui teſta.quęſt.14.

Ex ca.14. In corde prudentis requieſcit ſapientia to.4.de eſſen.diuini.folio.234.C.

Ex ca.15.Victimæ impiorū abominabiles dño,to.7.contra epiſto.Parme.lib.2. cap.6.

Ex ca.16.Hom.eſt animā pręparare,to.7. cōtra duas epiſt. Pelá.li.2.ca.8. Dominatio in labiis regis,to.4.de eſſen.diuini. fo. 233.G.

Ante ruinam exaltabitur ſpiritus,to.5.lib. 14.cap.13.

Ex ca.17 Omni tēpore diligit, q̄ amicus eſt.to.4.de amicitia,cap.15.in fine,& ca 18

Ex ca.20 .Quis pōt dicere mundū eſt cor meū,to.6.de ſancta virginitate,cap.48.

Ex ca.22.Diues & pauper obuiauerunt ſibi,to.4.in quæſt.vet.ac nou. teſt.quęſt.32.

Noli eſſe amicus homini iracundo, to.4. de amicitia.cap.12.

Ex ca.23.Quando ſederis vt comedas cū principe,ſapienter intellige quę apponūtur tibi.to.9.in euan.Ioan.tract.47.& 48.

In auribus inſipientiū ne loquaris, to. 7. contra Creſco.Gram.lib.4.cap.65.

Præbe mihi fili cor tuū,to.9. de quatuor virtutibus charitatis.

Ex ca 24.Septies in die cadit iuſtus, to.5. lib.11.cap.31.

Ex cap.25. Si eſurierit inimicus tuus ciba illum,&c.to.3.de doct. Chriſt. li.3.ca.16.to. 10.ſer.168.

Ex ca.26. Vir linguoſus nō iuſtificabitur, to.4.de amici.cap.14.in fine.

Ex ca.27.Laudet te alienū, & non os tuū, to.9.in euang.Ioan.tract.36. & 58.

Meliora ſunt vulnera diligentis, quā fraudolenta oſcula odientis, to.7. contra literas Petiliā.lib.2 ca.103.to.4.de amicitia,cap.27.

Ex ca.30 . Quis colligit ventos in ſinū?to. 2.de ſex quęſt.5.contra Pag.epi.49. quæſt.5.

Auarus ſimilis eſt inferno,to.4. de ſaluta. documen.cap.30.

Catulus leonis fortior iumentis,to.6.cō tra Fauſtum,lib.12.cap.42.

Caput 31.exponitur.to.10.ſer.217.& 218

ECCLESIASTES.

Ex cap.1. Vanitas vanitatum & omnia vanitas,to.5.lib.20.cap.3.

Peruerſi difficile corriguntur, to.7,contra Parmenia.epiſt.lib.2.cap.16.

Qui addit ſcientiā, addit & laborem to 3.de ſpiritu & anima,cap.49 in fine.

Ex ca 2. Sapientis oculi in capite eius.to. 5.lib.20.cap.3.

Ex ca.4.Vę ſoli:q̄a cū ceciderit, nō habebit ſubleuantem ſe.to 3 de amicitia. cap.5.

Ex cap.5.Si quid uouiſti Deo,ne moreri reddere ſupra pſal.75.

Ex cap.7.Noli eſſe iuſtus multum,tom.

in euang. Ioan.tracta.95.to.4.in quæſt.vete. ac noui teſta.queſt.15

Fecit dñs hominē rectū.to.5.li.14.cap.11.

Ex cap.8. eſt alia vanitas quę fit ſuper terram.Ibidem lib.20.cap.2.

Ex cap.9. Neſcit hō vtrū amore aut odio dignus ſit.to.3.de ſpiritu & anima.ca.59.

Melior eſt canis viuus,leone mortu.to.4. in quæſt.vete.ac noui teſtamen. quæſtio.36.

Sicut piſces capiuntur hamo, & aues laqueo,ſic ho.to.3.de agone Chriſtiano, ca.1. in fine.

Ex ca.10. Vę tibi terra cuius rex puer eſt, & cuius principes manè comedunt.tom 5. lib.17.cap.20.

Muſcę morituræ exterminant confectionem ſuauitatis.to.7.contra Fulgen.Donat.articu.14.

Ex cap.12 Reuertatur puluis in terrā ſuā, & ſpiritus ad Deū ſuum.to.3. de Gen. ad lit. lib.10.cap.9.

Deum time,& mādata eius obſerua, hoc eſt omnis homo.to.5 lib.20.cap.3.

CANTICORVM.

Ex ca.1.Oſculetur me oſculo oris ſui to.4 de amicitia,cap.6.

Nigra ſum,ſed formoſa.to.3 de doctrina Chriſtia.lib 3.cap.32.to.10.ſer,201.

Annuntia mihi quem diligit anima mea. to.10.de verbis domini,ſer.30.

Ex c.2. Ordinauit in me charitatē, to.5.li. 15.ca.22.to.4.de ſubſtantia dilectio.cap.4. & 5.to.10.de verbis domini,ſermo.7.

Leua eius ſub capite meo, & dextera illius amplexabitr me.to.9.in euang. Ioan.tracta.99.to.4.de amicitia,cap.7.

Amore langueo.to.9.in Solilo. animę ad Deum,cap.1.

En ipſe ſtat poſt parietē noſtrum. to.9.de viſita.infirmo.lib.2.cap 2.

Vox turturis audita eſt in terra noſtra.to. 10.in lib.50.ho.homi.33.

Capite nobis vulpes paruulas,&c.to.10. ſer.107.

Ex ca.4.Hortus cōcluſus,fons ſignatus.to. 7.de baptiſ.cōtra Donati lib.5.ca.27. Ibidē contra Creſco.gramma.lib.2,ca.14.& 15.

Laui pedes meos.to.9.in euang.Ioan.tracta.56.& 57.

Ex ca.6.Sexaginta ſunt reginę,& octoginta cōcubinæ,& adoleſcentularum nō eſt numerus.to.4.in lib.83.quæſt.quæſt.55.

Dentes tui ſicut greges ouiū, to 3.de doctri.Chriſtia.lib.2.cap.6.

Vna eſt colūba mea.to.9.in euā.Io.trac.5

Ex ca.8.Quę.eſt iſta quæ aſcendit de deſerto,to.7.de gratia & libe.arbi. ad Valen, ca.6.

Fortis eſt vt mors dilectio.to.2.de ſententia Iaco.Apoſto.ad.Hierony.epiſt. 29.

SAPIENTIAE.

Ex c.1 Spiritusſanctus diſciplinę effugiet fictum.to.7.contra literas Petilia.li. 2. c. 26.

Spiritus domini repleuit orbē terrarū.to. 2.de pręſentia Dei,ad Dardanum,cap.5.

Aures zeli audi omnia.to.4.de eſſentia diuini.fo.233.f.

Os quod mētitur,occidit animā. to.4.de mendacio.ca.5.& 16.to.7.de natu. & gratia contra Pelag.cap.15.

Deus mortē nō fecit.to.9.in in Solilo.animæ ad Deū,cap.24.to.7.de prædeſtina. Dei, cap.4.& 5.

Ex c.2.Inuidia diaboli mors intrauit ī orbē terrarum.to.7.de baptiſmo contra Donatiſt.lib.4.c.8.& 9.ibid.de pec.meri. & remiſ. lib.1.ca.9.to.9. in euāg. Ioā.tract.12.ibidem de conflictu vitiorum & virtutū,ca.6.

Ex ca.3. Aeſtimata eſt afflictio exitus illorum,to.4.in lib.quęſt.de Exo.queſt. 143.

Qui abiicit diſciplinā,infęlix eſt, to.9.de bono diſciplinæ,cap.5.

Ex c.4. iuſtus ſi morte pöccupatus fuerit, in refrigerio erit.to.9.de vita Chriſtiana,c.2

Raptus eſt, ne malitia mutaret intellectū eius.to.7 de prędeſtina.ſanctorum,cap.14.

Ex ca.5.Tunc ſtabunt iuſti in magna conſtātia aduerſus,&c to.2,de correctio.Donatiſt.ad Banifa.cap.24,to.7. cōtra.2.Gaudent. epiſto.lib.2.cap.27.& 29,

Ex cap. 6. Multitudo ſapientiū ſanitas eſt orbis terrarū. to.3. de doctrina Chriſtia. lib. 4.cap.5.in fine.

Ex ca.7.Attingit aūt vbiq; pp ſuam mundi tiam,to.6.de natu.bo.aduer, Manichę c.26.

Vapor eſt quidam virtutis Dei.to.4.de incarna.verbi,lib.1.cap.13.& 14.

Candor eſt lucis æternæ. to.9.in euā.Ioā. tracta.20.to.3.de Trinita.lib.4.ca.20 .to.10. de verbis domini,ſer.38.,& 190.

Ex cap 8. Attingit ergo à fine vſque ad finem fortiter.to.1,de lib.arbi lib.2.ca.11.to. 2.de pręſentia Dei,ad Dardanum,ca.5 & 6.

Sortitus ſum animā bonam.to.3.de Gen. ad lite.lib.10.cap.7,& 17

Sciui quoniam nō poſſem eſſe continēs, niſi Deus det,to.1 lib.10. confeſsionum,ca. 29 & 31.to.4,de continentia,cap.1.

Ex c.9. Corpus qđ corrumpit, aggrauat aīam.to.5,li.13,c.16.li.19.c.4.to.9. li.1 medita.c.37.to.7.cōtra Pelag. Hypogno. lib.5.

Ex c.11.Omnia in mēſura,numero,& pōdere diſpoſuiſti.to.4.li.21.ſenté.ſent.18.to.3 de Gen.ad lite.li.4.ca.3.4.& 5,lib.5,cap.22. to.7.cōtra Pelagia.Hypog.lib.6.to.4, in dialogo.Oroſii,quæſt.39.

Diligis omnia quę ſunt & nihil eorū quę feciſti,odiſti.to.4 ad Simplicianū, lib.1 q̄ſt. 2,to.6, contra Adimantū Manichęi diſci.c. 17.to.9.in euan.Ioan.tract.110.

Ex cap.12.Semen illorum erat maledictū ab initio,to.7,de nuptiis & concupiſcen.ad Valer.lib.2,cap.8.

Ex ca.15. Si peccauerimus,tui ſumus,to. 4.de fide & ope.ca.22.

ECCLESIASTICI.

Ex ca.1.Timenti Deū, bene erit in extremis.to 4.in li.83.quęſt.quæſt.36.to.9. de cōſli.vitio.& virtu.cap.3.

Initium ſapientię timor domini.ſu. Prouerb.6.autho.1.to.9.in epiſt. Ioan.tracta.9.

Fili concupiſcens ſapientiā,cōſerua iuſtitiam, & Deus præbebit illā tibi,to.6.contra Fauſtum,lib.22.cap.53.

Ex ca.2.Væ duplici corde.to.9.in Euang. Ioan.tracta.7.

Ex ca.3. Honora patrē tuū vt ſuperueniat tibi benedictio.ſupra Exo.20.autho.5.

Quanto magnus es, humilia te in omnibus,to.6.de ſancta virginitate,ca,31.

Altiora te ne quęſieris, to.6. ad Oroſium contra Priſcillianiſtas,cap.11

Ignē ardentē extingnit aqua,& eleemoſyna reſiſtit pecc.t.9.de rectitu.catho.cōuerſa.

Ex c.4. Nō cōtradicas verbo veritatis nullo mō,to.7.cōtra epiſt.Parmenia.lib.3.ca.6

Ex ca.5. Nō tardes conuerti ad dominū, to.4.in quęſt.ſup Matth.quęſt.11.tom.10.in lib.50.homi.ho.3.eodem,ſer.102.

Ex ca.6.Multi pacifici ſunt tibi, & cōſiliarius tibi ſit vnus de mille to. 4 de ſaluta. docu men.ca.6.

Amicus medicamētum eſt vitæ.tom.3.de amici.cap.5.

Ex cap.7. Vindicta carnis impii,ignis & vermis.to.5.lib 21,cap.9.

Noli eſſe iuſtus multū. to. 3. de ſententiis excerpt.ex Auguſt.nu.365.

Memorare nouiſsima, & ī ęternū nō peccabis.to.9.de ſpecu.peccatoris,cap.3.4.& 5

Ex ca.10. Initiū omnis peccati, ſuperbia to.1,de Muſica,lib.6.ca.13.to.3. de Gene.ad lit.lib.11.ca.15.to.7.de natu.& gratia, cōtra Pela.ca.29.to.5.lib.12.ca.6.to.9.in euan.Io. tract.25.Ibid.in epiſt.Ioan.tract.8.

Ex c.11.Bona.& mala,vita & mors a Deo. to.4.in quęſt.vete ac noui teſt.quęſt.34.to.3 de ſententiis excerp.ex.Auguſt.num.304.

Ex c.12. Altiſsimus odio habet pecca.to. 6.cōtra Adimātum Manichęi diſcipulū,c.17

Da miſericordiā, & ne ſuſcipias peccatorē.tom.3.de doctrina Chriſtia.lib. 3. ca.16.

Iuſtifica animam tuam,to.4.in quęſt.veteris ac noui teſta.quęſt.12.

Ex c.15. Nō eſt ſpecioſa laus in ore pecca.to.7.cōtra epiſt.Parmeni.li.2.ca.12.to.9, li.1.medi.c.33.ibi in Solilo.aię.ad Deū.c.29

Ex ca.17. Deus creauit de terra hominē: ſecundū imaginē ſuam, fecit illū ſuper Gene.1.autho.14.

Creauit ex nihilo adiutorium ſimile ſibi. ſupra Gen.2 autho.14,& 15.

A mortuo, quaſi nihil perit cōfeſsio. to. 20.de verbis domini.ſer.8.

Ex ca.18.Qui viuit in æternū, creauit omnia ſimul.to.3.de Gen.ad lit.lib.5.ca.23.lib. 6.ca.3.to.3.de mira.ſa.ſcriptu.lib.1.ca.1.

Poſt concupiſcētias tuas non eas.to.7.de nuptiis & concupiſ.ad Vale.lib.1.cap.26

Ex c.19.Qui ſpernit modica,paulatim decidit.to.9.de decē.chordis.c.11.to.4.de ſaluta.docu.cap.34.

Ex c.21 Fili peccaſti,nō adiicias iterū.to. 7.de nuptiis & cōcupiſcē.ad.Valer.li.1.c.26

Ex c.24 Qui edūt me adhuc eſuriēt: & q bibūt me,adhuc ſitiēt,to.3.de trini.li. 15.c.2

In tribus placuit ſpiritui meo, &c.to.10. ſermo.169.

Ex ca.25.A muliere initiū factum eſt peccati, & per illā omnes morimur.to.7 de pecca.me.& remiſ.lib.1.cap.16.

Ex c.26.Mulier ebria ira eſt magna, & cōtumelia eius & turpitudo non tegetur.to.9, in ſermo.de ſobrie.& virgi.cap.3.

Ex cap.27. Stultus vt luna mutatur,tom.2. ad,

ad inquiſitiones Ioan.fo.117,A

Qui denudat arcana amici, perdit fidem, to.4,de amici.ca.13

ex ca.28. Relinque fratri tuo nocenti te, to.9,lib.2,medi.ca.12

ex ca.29.Perde pecuniā propter fratrē,& amicum,tom.4,de amici.ca.25

ex cap.30. Miſerere animæ tuæ placens Deo,to.3,in enchiridio ad Laurentium, ca. 76,to.5, li.21.ca.27,to.10,ſer.102

ex c.31. Beatus vir q poſt aurū nō abiit, nec ſperauit in pecunię theſauris, to.10, in lib.50.homi.homi.9

Ad mēſā magnā ſediſti, ſcito qm̄ talia te oportet p̄parare,to.10,in 1.ſer.pluri.marty.

ex ca.34. Qui offert ſacrificium ex rapina,quaſi qui victimat filium in cōſpectu patris ſui,to.4,de ſaluta.documen.ca.53

Qui baptizatur a mortuo, & iterū tangit mortuū,quid proficit lauatio illius? tom. 7, contra literas Petilia.lib.1.ca.11,& 15. Ibid. contra Creſco.Grām.li.2.cap.24.25.& 27.

Dona iniquorum non probat altisſimus. ſupra Prouerb.15

ex ca.36.Miſerere noſtri Deus omnium, & reſpice nos, & immitte timorem tuum. to.5,lib.17,cap.20.

ex ca.37.Qui ſophiſticè loquitur, odibilis eſt,to.3,de doctri. Chriſtia.li.2, cap. 31.

ex c.39.Opera domini vniuerſa bona valde.ſupra Gen ca.1.autho.17

ex ca 40.Graue iugum ſuper filios Adā' to.7,contra Pelagia.Hypog.lib.5, tom. 3. in Enchi.ad Lauren.cap.66

ex ca.42.Melior eſt iniquitas viri, quam mulier benefaciens,to. 3, de ſpiritu & anima,cap.11.in fine.

ex ca.44,Enoch placuit Deo, & tranſlatus eſt in paradiſum,vt det gentibus ſapientiam,to.3,de mira.ſa.ſcrip.lib.1,cap.3

ESAIAE.

Item ex ca.1 Cognouit bos poſſeſſorem ſuum,& aſinus præſepe domini ſui,Iſrael autem me non cognouit,to 9.de bono diſcip. c.6,to.9,cōtra iudæos, Pag. & Aria. cap.13.

Cum extenderitis manus veſtras,nō exaudiam vos,to.9.de uita Chriſtiana.cap.11

Lauamini,mundi eſtote to.1.li.13. confeſ. cap.19 tom.10 in vlt. ſer. primę dominicę quadrageſimę.

ex ca.2.De Sion exhibit lex, & verbū domini de Hieruſalem,to.5.li.18.ca.50

ex ca 3.Popule meus,qui te beatū dicūt, ipſi te decipiunt,to.4.in li 83.quęſt. quęſ.59

ex c.5.Ipſe iudicabit extrema terrę, to. 5, lib.17.ca.4

Væ qui trahitis iniquitatē in funiculis vanitatis,tom.9.in euan.Ioan.tract.10

Vę vobis q dicitis bonū malū,& malū bonū,to.3.in Enchi.ad Lauren.ca. 13.& 19.

ex c.6.Vidi dn̄m ſedētē ſup ſoliū excelsū & eleuatū,to.6.cōtra Adiman.Manichęi diſcipulū,c 28.to.2.de vidēdo deo,ad Pau.c.9

Sāctus,sāctus,ſanctus dominus Deus exercituum,tom.3.de fide,ad Petrum diaconū,c.1

Vir pollutus labiis ego ſum,tom.9. lib.1. medi.cap.33

Oculos eius claude,ne forte videat oculis ſuis,tom.7.contra Pelagianos Hypo.li.6.

ex c.7.Si nō credideritis,non permanebitis,to.9.in Euan.Ioan.tra.27.to.10. de verbis domini.ſer.51.& de verbis Apoſt. ſerm. 27.

Ecce virgo concipiet,&c.to,20.in 2, ſer. Natiuita.domini.ſer.4

Butyrum & mel comedet.tom.4.in li. annota.in Iob,cap.20

ex ca.8.Antequam puer ſciat vocare patrem,&c.to.10.in 4,ſer.Epiphaniæ.

Ex cap.9. Erit principatus ſuper humerū eius.to.10,ſer.71

ex ca.10.Reliquiæ ſaluę fiēt,to.5.li.17.c.5

ex c.11.egredietur virga de radice Ieſſe, & flos de radice eius aſcendet, t.9.de Symb. ad Catech.li.3.c.4.to.10.in primo ſerm.Annunciationis Marię.

ex c.14.Qūo cecidiſti de cęlo Lucifer, q mane oriebaris.to.3.de Ge.ad lit.li.11,c. 14

Sedebo in mōte teſtamēti in lateribus aquilonis,to.3.de mirab.ſacræ ſcrip. lib.1. cap.2

ex ca.26.Tollatur impius, ne videat gloriā Dei,to.2.de viden.deo.ad Pauli,ca.6: circa finem,to.6.contra ſer.Aria.ca.11

Viuūt mortui tui,interfecti mei reſurgēt, to.5.li.20.c.21,to.9,de conſo. mortuorum, lib.2.cap.2

Terra ipiorū cadet, to.5.li. 20, lib.2. ca.2

ex c.29.Populus iſte ore ſuo & labiis glorificat me,cor aūt eius lōge eſt à me,to.6.cōtra Fauſtū.li.22. c.55.to.4.de ſaluta.do.c.38.

ex cap 38.Ecce ego adiiciam ſuper dies tuos quindecim annos,tom. 3. de Gene. ad lit.lib.6.cap.17

Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine aīæ meæ,to.1.lib.2. confeſ.c.1.
Ex c.40.Omnis caro fænū.to.4. in li. 83. quæſt.quęſt.61.to.9.in Euā.Ioan.tract. 7. to. 10.de verbis domini,ſer. 16.& 45
Exalta vocē,& noli timere,to.6.de quinque hæreſibus,cap.6.
Quis appendit tribus digitis molem terræ?to.9.in Soliloq. animæ ad Deum,cap.28
Ex ca.42.Dedi ſpiritum meum ſuper eū to 7.de aīa & eius origine,ad Renatum , li. 1.cap.14
Tacui,ſemper ſilui, nunqd ſemper tacebo?to.9.de ouibus,ca.3.to.4.in quæſtio. vete.ac noui teſtamenti,quæſtio 1
Ex ca.45.Ego dominus & non eſt alter, formans lucem,& creās tenebras,faciēs pacem,& creans malum.to.6.contra Adimantū Manichæi diſcipulū,ca.17.Ibidem, cōtra Epiſt.Manichæ.ca.38.ibidem, contra aduerſarium legis & prophetarum,lib.1.ca 23.to. 7.de prædeſtinatione Dei cap.4
Ex ca46.Redite preuaricatoresad cor.to. 9.in euan.Ioan.tractatu.18
ex ca.48.Miſit me pater & ſpiritus eius, to.10.in 2.ſer.Natiui.domini.
ex c.51.Nolite timere opprobriū hoīum tom. 2.de ſex quęſt.contra Paganos,quæſt.6
ex cap.52.Gratis venundati eſtis & ſine argento redimemini.to.4.in lib. quæſtionū. ſuper Iudi.quæſtio.17.to.9.in euan. Ioānis, tractatu.41.
Quam pulchri ſup mōtes pedes prædicātis pacē, to.6,contra Fauſtū, lib.32. cap. 10.
Recedite,recedite,exite inde,pollutū nolite tangere,to.7.contra epiſt.Parmenia.li.3 ca.4.ibidem.In breuicu.in colla. tertii diei, loco.4.to.10.de verb.domini.ſer.18
Ecceītelliget ſeruus meus,exaltabitur & eleuabitur,to.5.li.18.cap.29
Cap.53.Pro parte exponitur,to.10. in li. homi.homi 36.
Item ex ca.53.Quis credidit auditui noſtro & brachiū domini cui reuelatū eſt ibidem,ca. 19.to 6.contra ſermo.Aria.cap.12 to.9.in euan.Ioan.tractatu.48.& 53.
Generationē eius quis enarrabit?to. 9. in euāgelio Ioānis,tractatu.13.ibidē de ſymb. ad Cathecumenos,li.1.cap.5.& lib.2.cap.3.
ex ca.54.Lauda ſterilis quæ non paris,to. 4.in quęſt. vete. ac noui teſtamen,quæſt.40.
erunt omnes docibiles Dei,to.7.cōtra Pelagi.& Cęleſtium,de gratia Chriſti, lib. 1.c. 13.ibidem,de prædeſti.ſanctorum,cap.8.
ex ca.55.Quęrite dominum dum inueniri poteſt.to.9.in ſolilo.animę ad Deum, ca. 31.ibi.in manua.ca.4
ex cap.56.Domus mea domus orationis vocabitur.to.4.in quæſt. vete. ac noui teſta. quæſt.44
ex ca.57.Spiritus à facie mea egredietur, & flatus ego faciam,to.3.de Gen.ad lit. li. 7. ca 3.& lib.10 c.6.to.7.de anima & eius origine,ad Rena.lib.1.c.14
Caput.58.pro parte exponitur,to. 10. in li.50.ho.ho.7.eod.ſer.106.& 172.
Item ex ca.58.Frange eſurienti panē tuū, to.4.de ſalutari.documen ca. 5.& cap. 31. to.10.in lib.50.hom ho.18.eodem.ſer. 1. in ſabba.poſt cineres.
ex ca 59.Iniquitates veſtræ diuiſerunt inter vos & Deum veſtrum,to.9.in. euan. Ioā. tractatu.41
ex ca.64.Oculus nō vidit Deus abſq; te, quæ præparaſti expectantibus te. to. 9. li.1. meditatio.ca.18
ex ca.66.Cælum ſedes mea , terra autem ſcabellum pedum meorum,to.6.contra Adiman.Mani.diſci.cap.10.to.4. de eſſentia diuinia.fo.233,L,
Omnia hæc manus mea fecit,to. 4. de eſſentia diuinita.fo.233,H,
Oſſa veſtra quaſi herbæ germinabunt,to. 5.li.20.ca.21
egredientur,& videbunt cadauera uirorum qui præuaricati ſunt,ibidem , cap. 22.
Vermis eorum nō morietur,to 4 ad Oroſium contra Priſcilianiſtas ca 6.&to.5.lib. 21. ca.9.to.3.de ſpiritu & anima,ca.56

HIEREMIAE

Ex cap 1.Ollam ſuccenſam video a facie aquilonis,to.10.Ad fratres in ere.ſer. 12.
Priuſquam te formarem in vtero.noui te. to 3,de Gen.ad literam,lib.6.cap.8.& 9.
ex ca.8.Pax,pax,& ecce nō eſt pax, to.10 in primo ſer.de Apoſtolis.
ex ca.9.Mors aſcendit p feneſtras veſtras, to.9.de honeſtate mulierum,cap. 4. in fine.
Qui gloriatur,,in domino glorietur, to. 7.de bono perſeuerantiæ,cap.14.
Ego ſum dn̄s , qui facio miſericordiā & iudiciū & iuſtitiā in terra,to.5.lib.17.cap.4

Ex ca. 10. Scio domine, quia nō eſt homi nis via eius, &c. Corripe me domine, to. 7. de peccatorum meritis & remisſione, li. 2. c. 17

ex ca. 13. Ecce faciet dominus nouum ſuper terram Fœmina circundabit virum, to. 10. ſer. 5. Natiui. domini.

ex ca. 15. Facta eſt mihi quaſi mendacium aquarum infidelium, to. 7. contra literas Petilia, lib. 2. cap. 102

Si ſeparaueris precioſum à vili, quaſi os meum eris, to. 1. li. 13. confeſſ. ca. 26

ex ca. 16. Ego mittam piſcatores multos, dicit dominus, & piſcabuntur eos. to. 9 de vtilitate ieiunii.

Domine fortitudo mea, & robor, & refugiū meum in die tribulationis, to. 4. de conſenſu. euan. li. 1. cap. 26

ex c. 17. Maledictus homo q̄ cōfidit in homine, to. 3. in enchi. ad Laurentiū ca. 114. to. 6. cōtra Fauſt. li. 13. ca. 8. to. 7. contra Parme. epiſc. li. 2. ca 4. ibi. contra literas Petilia. li. 1. ca. 3. ibidem de gratia & liber. arbitr. ad Valent. ca. 4. to. 4. de continentia, capite. 4

Prauū eſt cor hominis & inſcrutabile, qs cognoſcet illud? to 6. cōtra Fauſtū, li. 13. c. 8.

Perdix fouet quæ non peperit. ibi. cap. 12. to. 9. de paſto. cap. 12

Sana me domine, & ſanabor, to. 9, libr. 1. medi. ca. 36

Confundantur qui me perſequuntur, to. 6. contra Fauſtum, li. 13. ca. 16

ex c. 18. Sicut lutū ī manu figuli, ita vos ī manu mea, t. 4. de eſsēt. diuinitatis fo. 233, H

ex ca 23. Cælū & terram ego implebo, to. 5, li. 22. ca 29. to. 2, de præſen. Dei, ad Darda. ca. 5, to. 9. in euan. Ioan. tract. 36, & to. 3, li. de Trinit. cap. 5

Quid paleis ad triticum? dicit dominus, to. 7, cōtra epiſt. Parme. li 3. ca. 3. ibi. contra Donati. poſt colla. cap. 10

Qui furantur verba mea, to. 3, de doctrina Chriſtiana, li. 4. ca. 29

Ex ca. 26. Repente loquar ad gentem, vt pro peccatis ſuis faciam eis malum, &c. to. 10. ſer. 102

ex ca. 31. Patres comederunt vuam acerbam, & dentes filiorum obſtupuerunt, to 7. contra Iulia. Pela. lib 6. ca. 12

Ecce dies veniēt & feriā domui Iſrael, & domui iuda fœdus nouum. ibi. c. 19. in fine.

Dabo legem meam in viſceribus eorū, to. 3. de ſpir. & litera, ad Marcelli. c 20. & 21.

Et ero eis in Deum, & ipſi erunt mihi in populum, ibidem, cap. 22

Non docebit vltra vir proximum ſuum ibidem, cap 24. & 28. circa finem

ex c. 32. Eduxiſti populū tuū Iſrael de terra Aegypti, in manu robuſta & brachio extēto, to. 4, de eſſentia diuini. fo. 233. G. in fine.

Fugite de medio Babylonis, vt ſaluet vnuſquiſque animam ſuam, to. 5. li. 18, ca. 18

THRENORVM.

ex ca. 1. Os eius ad iracundiā prouocauimus, to. 4, de eſſentia diuinita. fo. 233. G

ex cap. 4. Spiritus vultus noſtri Chriſtus dñs, cui diximus q̄ ī mēbra eius viuemus in gētibus, to. 4. de incarnatio. verbi, li. 2. cap. 1

EZECHIELIS.

ex ca. 11. Auferam cor lapideum de carne eorū, & dabo eis cor carneū, t. 6. cōtra Fau. li. 18, c. 4. to. 7. de grā & libe. ar. ad Valēti. c. 4

ex ca. 16. Pater tuus Amorrhæus & mater tua Cethæa, to. 9. in euan. Ioan. tracta. 42.

Hæc fuit iniquitas ſororis tuę Sodomæ, ſaturitas panis, to. 9, de cōflictu vitio. & virtutum, cap 20

Iuſtificaſtis Sodomam, to 6. contra Fauſtum, li 22. ca. 61.

ex ca 18 Patres comederunt vuam acerbam, ſupra Hieremiæ, ca 31. autho. 1.

Anima quæ peccauerit, ipſa morietur, to. 7. cōtra Dona. poſt colla ca. 7 tom. 4. in lib. quæſtio. ſuper Deut. quæſt 42. ibidē, in quæſtio. ſuper Ioſue, quæſ. 1. 8. & 9. to. 6. contra aduer. leg & Proph. li. 1. ca. 16, tom. 7, cōtra Iuliā. Pela li. 6. ca. 4. & 12. to. 9, in Apocalyp. Ioan tract 3. to. 3. de ſpiritu & anima, c. 56, & in ſententiis ſententia. 4

Filius non portabit iniquitatē patris, nec pater iniquitatem filii, to. 7 cōtra Dona. poſt colla ca 7. to 4. in quæſt ſuper Deut. quæſt. 42 ibid. in quęſt. ſuper Ioſue, quæ. 1. & 9.

Cū auerterit ſe impius ab impietate ſua, quam operatus eſt, animā viuificabit to. 9. in euan. Ioan. tracta 33

Non lętaberis in perditione morientiū, tom. 9. in li. 1. meditatio. ca. 39

ex ca. 28. Tu ſignaculum multitudinis, & corona d̄coris, t. 3 d̄ Ge. ad literā, li. 11. c. 25.

ex cap. 33. Ille in iniquitate ſua morietur ſanguinem autem eius de manu ſpeculatoris requiram, to. 5 li. 1. cap. 9

Qua-

Quacunque hora peccator ingemuerit,&c. conu.fuerit,&c.to.4.de vera,& falſa pęn.ca. 17.to.9.de cōflictu vitiorum,& virtu.c.15.

ex ca.34.Lac comedebatis,&lanis operiebamini,&c.to.9,de paſto.cap.23.& 4.

Diſperſę ſunt oues meæ eo quòd non eſſet paſtor.Ibid.ca.8

ex c.36.Sāctificabo nomē meū magnum, qd figurat,t.3.de doctri.Chriſtiana,li.3.c.34

Adducā vos in terram veſtram,&c.habitabitis in terra quā dedi patribus veſtris. Ibi

Porta hæc clauſa erit & non aperietur,to. 10,in 2,ſer.Na.do.& ſer.14

ex ca.44.Vinum non bibit omnis ſacerdos,to.6.de ſancta virginitate,ca.1

DANIELIS.

Vide t.3.de mira.ſa.ſcri.li.2.c.30.32.& 34

ex c.2.Abſciſus eſt lapis de mōte ſine manibus,to.9.i euā.Io.tract.7.& 9. Ibi. i epiſt. Io.tra.1.to.6,cōtra iudęos,Paga.& Ari.c.12

De tribus pueris miſſis in fornacē ignis, tom.10.ſer.240

ex ca.3.Angelus autem domini deſcendit cum Azaria & ſociis eius in fornacem,tom. 3,de mira.ſac.ſcrip.lib.2.cap.31

Lux & tenebrę laudabunt dominum,to. 6,de natu.boni.aduer.Manich.c.16.to.7.cōtra literas Petilia.li.2.ca.92

Deus eſt qui conſolatur humiles, tom. 6. contra ſer.Aria.ca.19.circa finem

Ex ca.5.Apparuerunt digiti quaſi manus hominis ſcribentis contra candelabrum,to. 3,de Gen.ad literam,li.12.cap.11

ex cap.6.Danielem rex in lacum inuitus miſit,to.7.contra lit.Petilia.lib.2. ca. 92. to. 3.de mira.ſac.ſcrip.lib.2.ca.32

ex c.7.Veſtimentū eius cādidū quaſi nix, & capilli capitis ei⁹ quaſi lana mūda,t.4.de eſſē.diuinita.fo.233.E.to.3,li.2.de Trin.c.18.

ex c.9.Cū venerit ſāctus ſāctorū ceſſabit vnctio veſtra,to.6,cōtra Iudę,pa.& Ar.c.12

Vſq; ad antiquum dierum peruenit, & in conſpectu eius obtulerunt eum, to.6, cōtra Fauſt.li.12,c.44.to.3.lib.2.de Trin.ca. 18

Horruit ſpiritus meus,to.5,li.20. cap 23.

Ex ca.12.Veniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes eſſe cæperunt,ibid.

ex c.13, Suſanna caſta, duobus falſis teſtibus accuſata fuit,to.9,in euang.Ioan.tra.36, tom.10.ſerm.242

O S E E.

ex ca.1.Vade ſume tibi vxorem fornicariam , & fac tibi filios fornicationum, tom. 6.contra Fauſtum,li.22.ca.80.& 89

Et congregabuntur filii Iuda, & Iſrael pariter,to.5,lib.18.ca.28

ex ca.2.Deſponſabo te mihi in fide,to.10 ſer.8.Nati.domini,

ex cap.3. Quia dies multos ſedebunt filii Iſrael ſine rege,& ſine principe.ibid.

ex ca.6 Viuificabit nos poſt duos dies, in die tertia ſuſcitabit nos.Ibi to.10.ſer.90

Miſericordiam,non ſacrificiū volui,to.6 contra Fauſtum,li.20,c.16,to.5.li.10.cap.5

ex c.13.Abſorpta eſt mors in victoria, to. 7.de pec.meri.& remiſſ.li.3.ca.11

I O E L I S.

ex c.1.Iohel,Michæas,& Ionas,nouo teſtamē.cōgruētia ꝓphetauerūt,t.5.l.18.c.30

ex ca.2.Oīs qui inuocauerit nomen dn̄i, ſaluus erit, to.2.in quęſt.Hilarii,quæſt.2,fo. 82,E,& to.10,de verbis Apoſtoli, ſerm.15.

Cōuertimini ad me in toto corde veſtro, to 10,ad fratres in ere.ſer.30.

A M O S.

ex ca.1.Amos in diebus Oſiæ regis ꝓphetaſſe ſe ſcribit,to.5,lib.18,ca.27

A B D I AE.

Quæ in Abdia,in Naum,& Abacuch, de ſalute mundi in Chriſto prænunciata reperiantur,to.5,lib 18,ca.31

In monte Sion erit ſaluatio,ibidem

Aſcendent ſaluatores in montem Sion iudicare montem Eſau.Ibidem

IONAE PROPHETHAE

ex ca.2.Erat Ionas in ventre ceti, tribus diebus & tribus noctibus,tomo 4, in quæſt. Euang.lib.1,cap. 7,tomo 2, de ſex quęſtio. contra Paga.quæſt.6,tom.5,lib. 18, cap. 44 tom.9,de ſymbolo ad cathecumenos, lib.4, capite 6.tomo.10, ſermo.153

ex ca.3.Adhuc quadraginta dies & Niniue ſubuertetur,to.5,li.18,ca.44

Viri Niniuitæ pœnitentiā egerunt in hac vita,to.5,lib.21,cap.24

EX MICHEA.

ex ca.4,erit in nouiſſimo dierū mons domus domini præparatus in vertice mōtiū, to.5,lib.18,cap.30

ex cap.5.Et tu Bethleem Effrata paruulus es in milib. iuda,ibi.& t.10,i ſer. epiphanię.

ex ca.6.Curuabo genu Deo excelſo &c.

to.10.ſer.236.& 237.

Ex ca.7.Inimici hominis domeſtici eius, to.5.lib.16.cap.5.

NAVM.

Ex cap.2.Aſcendit qui diſpergit corā te,q; cuſtodiat obſidionem,to.5.lib.59.cap.31.

Quę i Naū & abdia & Abac; de ſalute mū di in Chriſto ꝓnunciata reperiuntur, ibidē.

ABACVCH.

Ex ca.2.Iuſtus ex fide viuit,to.5.lib.15.c. 4.to.7.contra.2.epiſto.Pelagia.ad Bonifa.li. 1.cap.3.& libro.3.cap.5.

Ex ca.3.Domine opus tuū, in medio annorū viuifica illud, to.6.contra iudæos,c.14.

In medio duorum animalium cognoſceris,to.5.lib.18.ca.32.to.5.contra iudæ.pa.& Aria.cap.13.

Deus ab Aphrico veniet,& ſāctus de mō te vmbroſo,ibidē.to.9.de paſto.ca.15.& 16.

Stetit & menſus eſt terram,to.4.de eſſentia diuinitatis.fo.234,d,

Eleuatus ſol, & luna ſtetit in ordine ſuo, to.5.lib.18.cap 32.

SOPHONIAE.

Ex ca.2.Horribilis dominus ſup eos & attenuabit omnes Deos terrę,to.5.lib.18.c.33

De Chriſto & vocatione gentiū, quæ Hieremias & Sophonias ꝓphetico ſpiritu ſunt pręfati,ibidem.

AGGAEI.

Ex cap.2.adhuc vnum modicum, & ego commouebo cœlum & terrā & mare. to.5. lib.18.cap.35.

Meum eſt aurum & meum eſt argētū,to. 10.in lib.50.homi homi.30.

Si tetigerit inquinatus in animam horum aliquid,ſi inquinabitur?to.6. contra Fulgen. Dona.artic.16.

Omnis qui acceſſerit illo, inquinabitur, to.7.contra Dona.poſt.colla cap.10.

ZACHARIAE.

Ex ca.1.Conuertimini ad me,& ego conuertar ad vos.to.7, de gratia & libe.arbi.ad Valentinum,cap.5

Ex ca 2.Dixit mihi angelus,qui loquebatur ad me.to 3.de Gene.ad literā, lib.9.ca.2. ibidem,in enchirid.ad Laurentium,cap.59.

Qui tetigerit vos, tangit pupillam oculi mei,tomo 5.lib,20.cap.30.

Ex c 3.Iudi. verū iudicate.to. 10.ſer.202.

Ex ca.9.Tu quoq; in ſanguine teſtamenti tui emiſiſti vinctos tuos.to.5.lib.58.cap.35.

Ex ca. 12. Fingēs ſpiritū ho.in eo. to.7.de aīa & origine eius, ad Renatū lib. 1.cap.14.

In die illa quęram conterere omnes gentes,quę veniunt contra Hieruſalem.to.5.lib. 20.cap.30.

Ex ca.14. Exibunt aquæ viuæ de Hieruſalem, medium earum ad mare Orientale, & medium earū ad mare nouiſſimum.to.7.cō tra Fulgen.Donati.arti.5

MALACHIAE.

Ex ca 1.Iacob dilexi, eſau autem odio habui.to. 4.ad Simplicianum lib.1, quæſtio.2. to.3.in Enchiridio ad Laurentium,cap.98.

Cæca & luſca offertis mihi, non hæc ſuſcipiam de manibus veſtris.to.4.in queſtio.vet. ac noui teſtamen quæſtio.5.

Ex cap.3.Statim veniet ad templum ſuum dominator,quē vos quæritis.to.5.li.18.c.35

Quis poterit cogitare diē aduentus eius? to.5.lib.20.cap. 25.

Sacrificiū Iudæ placebit domino. ibidē cap.26.

Ego dominus & non mutor.to.4.de eſſentia diuinitatis.fo.233.D.to.5.lib.20. cap.26.

Ex c.4. Memētote legis Moyſi ſerui mei, quam mandaui ei in Oreb.ibidem, cap.28.

Ecce ego mittam vobis Heliā Teſbitem antequam veniet dies domini.ibid.ca.26.

Conuertet cor patrum ad filios. ibidem.

1. MACHABEORVM.

Ex ca. 2.Abraham in tentatione fidelis inuentus eſt.ſupra Gene.12.auth.2.

Daniel i ſua ſimplicitate liberatus de ore leonum.ſupra Danie.cap.6.

2 MACHABEORVM.

Ex ca.7.Neſcio qualiter in vtero meo apparuiſtis, neque enim ſpiritum & animā donaui vobis.to.7.de anima & origine eius,ad Rena lib.1.cap.14 & 15.

Ex ca.14. Razias à lege domini ſui nō eſt auerſus.to.7.contra ſecundā Gauden. epiſt. lib 2.cap.23.

MATTHAEI.

Vide to.4 in queſt. euan.lib.1.per totum. ibidē de conſen.euā. per quatuor lib ibidē, in queſt.euan. ſecundum Matth. per totum. to.3.in ſpeculo de euang. ſecundum Matth. Itē ex ca.1. Liber generationis Ieſu Chri.

tomo 4.

tomo 4,fo.204.h,I,

Iacob genuit Ioſeph.to.4, de conſen.euã geliſta.lib.2.cap.3.

Chriſti generatio ſic erat.to. 10.f.48,b,c

Cũ eſſet deſpõſata. Iſtud euag.exponitur to.10.in 14.ſer. Natiuitatis domini.

Quod in ea natũ eſt, de ſpiritu ſancto eſt, to.2.de præſentia Dei, ad Darda.ca.16.to.3. in Enchi.ad Lauren.cap.37.& 38.

Ecce angelus apparuit illi in ſomnis.to.3. in enchi ad Lauren.ca.59.

Noli timere accipere Mariam coniugem tuã.to. 7, de nuptiis & cõcupiſcen. ad Vale. lib.1.ca.11,to.7. cõtra Iulia Pelag.lib.5.ca.9.

Caput 2. exponit tom.10.ſer.199.& 300.

Ex cap.2. Stella Magorũ.to.3. de mira. ſacrę ſcriptu.lib.3.cap.4.

Ite & interrogate diligenter de puero, vt & ego veniens adoré eũ.to.6. cõtra Iudæos, Paganos, & Arianos, cap.10.

Per aliã viã reuerſi ſunt in regionẽ ſuã. to.3.de trinitate, lib.4.cap.12.

Occidit pueros qui erãt in Bethlehẽ à bimatu, &c.to.4.in quęſt euang. ſuper Matth. quęſtio.1.

Ex cap.3 Pænitẽtiam agite, appropinquabit.n.regnum cœlorũ to.9 de tempore Barbarico.cap.2.infra, cap.4.autho.3.

Vox.clamantis in deſerto.ſerm.1 Natiui. Ioan.Baptiſta.& primo ſermone decollationis eiuſdem.

Facite dignũ fructũ pænitẽtię to.5.lib.21: ca.27.to.4:de vera & falſa pęnitentia, c.2 to. 10,in vlt. ſer. primę dñicæ in quadrageſi.

Potẽs eſt Deus de lapidibus iſtis ſuſcitare filios Abrahę.to.10.ſer.24.Natiui.domini.

Iam ſecuris ad radicẽ arboris poſita eſt tomo 5, de contritione cordis:c.4

Veniet ferens ventilabrum in manu ſua, & mũdabit aream ſuam.to.7. contra Donat. poſt colla.cap.10.

Hoc euangeliũ totũ exponitur to.10, de verb.do.ſermo.63.Eodem ſer.2, infra octa. Epiphanię.

Chriſtus à Ioãne baptizatus fuit in Iordane,to.3.de mirabili.ſacræ ſcriptu.lib.3,ca.5.

Spiritus ſanctus in columbæ ſpecie deſcẽdit.to 9,in epiſt. Ioannis, tractatu.7. circa finẽ.to.3, de trinitate, lib.3.5.& 6.

Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi complacui, tomo 4.de conſen.euange.lib. 2:cap.14:to.6.contra ſer.Aria.cap.13:

Ex ca.4 Ductus eſt Ieſus in deſertũ à ſpiritu to 5, lib.9, cap.21.to.3, de mirabi. ſacræ ſcripturæ, lib 3, cap.6.

Cũ ieiunaſſet quadraginta diebus & quadraginta noctibus.to 4, de ſalutaribus documentis cap.54.

Dic vt lapides iſti panes fiant tom. 10 de verb domini.ſer.41.

Pœnitẽtiam agite, appropinquabit enim regnum cœlorum, ſupra cap 3, to. 1.lib.13. confeſsionum, cap.12, to.9.de pęniten. medici cap.2.

Venite poſt me, faciã vos fieri piſcatores hominũ to 4, de fide & operibus, c 17 in fine.

Capitulũ quintũ exponitur per totũ.to.4 de ſer domini in monte, libro primo.

Ex cap 5. Videns Ieſus turbas, aſcendit in montem, tomo.4, de ſer. domini in monte, lib 1.in principio:

Beatitudines iſtæ exponũtur tom. 10.ſer. 321.& 327.

Beati pauperes ſpiritu, quoniã ipſorũ eſt regnum cœlorũ, to 9, de 12.abuſionum gradibus, gradu 8, tomo 10, ſerm.110.

Beati qui lugent, quoniã ipſi conſolabuntur. tomo 9:lib.1 meditatio cap 36. ibidẽ, in lib ſcalæ paradi.cap.6.ibidẽ de conflictu vitiorum & virtutum.cap.21.

Beati qui ſitiunt, & eſuriunt iuſtitiã, quoniam ipſi ſaturabũtur.tomo 9: in euangelio Ioannis tractatu 26

Beati mundo corde, quoniam ipſi Deũ videbũt, to.4, de ſer.domini in mõte, lib 1 to. 6.contra epiſt.Manichæi, ca.42.to.2.in commonito.ad Fortu.ibidẽ, de viden. Deo, ca 5. 11.12.14.& 15.to.9.in epiſt Ioan tract.7.ibidem in Soliloq. animę ad Deũ, can.34. ibidem, de ſpeculo cap.27.

Beati pacifici, quoniã filii Dei vocabunt, to 4, de ſer.domini in mõte, lib.1.to.7. cõtra literas Petiliani, libr.2, cap 68.per totum.

Beati qui perſecutionẽ patiũtur propter iuſtitiam, quoniam ipſorum eſt regnũ cęlorum to 1, de vera religio.cap 6.to.7, contra Parme.epiſt.lib.1. cap.7.ibidẽ contra literas Petilia.lib.3.cap 7:ibidẽ contra Creſco Grãma.lib.3.ca.59,& 63. ibidem contra Dona. poſt colla.ca.17. ibidẽ cõtra Gauden. epiſt. lib 2, cap 12 ibidem in ſermone ſuper geſtis cum Emerito Donatiſt epiſco.

Vos

Vos eſtis ſal terræ to.4.de ſer.dñi in monte.lib.1.to.9. in euang.Ioannis tranctatu.23.

Vos eſtis lux mundi.ibidem.

Nõ poteſt ciuitas abſcondi ſupra montẽ poſita,to.6.lib.16.contra Fauſtum.c.17

Nemo accẽdit lucernam, & ponit eã ſub modio,to.4.de ſer.domini.in mõte,lib.1.to. 6.de quinque hæreſibus,cap.7.to.10.de verbis do.ſer.39.

Sic luceat lux veſtra corã hominibus, vt videant opera veſtra bona,to.5. lib.5. ca.16. to.10.de verbis domini. 2.& fo.224.m,

Nõ veni ſoluere legẽ,ſed adimplere, to. 6.cõtra Fauſtũ.lib.17.cap.5.& 6. in fine lib. 19.ca.2.to.4.in q̃ſt.vet.ac no. teſta.quæſt.69

Amen dico vobis,donec tranſeat cęlũ &. terra,iota vnum , aut apex vnus.&c.to.4.de ſer.do.in monte,lib.1.

Qui ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis,minimus vocabitur ĩ regno cęlorũ.to. 9.in epiſt.Ioan.trac.7.

Qui fecerit & docuerit , hic magnus vocabitur,&c.to.10.de verb.do.ſer.3.

Niſi abundauerit iuſtitia veſtra pluſquam Scribarum & Phariſæorum,&c.to.6.contra Fauſtum,lib.17.ca.5.to.7. contra literas Pelilia.lib.2.ca.61.to.4.de fide & operibus.c.26. to.5.lib.20.cap.9.to.10.ſer.205.

Nõ occides,ſupra Exo.20. authori. ſexta.

Non periurabis.tom.10.de verb.Apoſto. ſermo.28.

Qui iraſcitur fratri ſuo reus erit iudicio. to.9.de conflictu vitiorũ & virtutum,cap.9.

Qui dixerit fratri ſuo racha,reus erit cõcilio.to.9.in euan.Ioan.tract.51.

Qui dixerit fratri ſuo fatue, &c.to.10.de verbis domini,ſermo.4.

Si offers munus tuũ ad altare , &c. to.10. de verbis domini,ſer.16.

Eſto cõſentiẽs aduerſario tuo. to.4.de ſaluta.docu.ca.64.ibidẽ in quæſt veteris ac noui.teſtamen.quæſt.70.to.10.de ver.do.ſer.5.

Ne forte tradat te aduerſarius iudici , & iudex te miniſtro. & ſic in carcerẽ mittaris. to.4.de ſaluta.documen.cap.64.

Qui viderit mulierẽ ad concupiſcendum eã.to.9.de honeſtate mulierũ,ca.4.in fine,& ca.5.to.10.de verbis domini ſer.16.

Mulier excepta fornicationis cauſa,nõ eſt dimittenda.to 4.in lib.83. quæſt.quæſt.73. to.6.de bono coniugali,cap.7.

Ego dico vobis non iurare omnino.to.4. de mendacio,ad Conſen.cap 15.

Nõ potes vnũ capillũ albũ facere vel nigrũ.to.3.de doctrina Chriſtiana,lib 4.ca.21.

Sit ſermo veſter , eſt eſt,non nõ.ibid.c.5. to.3.in enchi.ad Laur.c.17.& 22.

Si q̃s te percuſſerit in vnam maxillam, p̃be illi & alteram,to.4.de mendacio ad Conſentium,cap.15.to.6.contra Fauſtum,li.22. cap.76.& 79.

Qui vult tecũ in iudicio contẽdere, & tunicã tuam tollere,dimitte ei & pallium.to.3 in Enchi.ad Lauren.c.78.to. 10.in lib.50.homil.homi.1.

Audiſtis quis dictum eſt antiquis:Diliges proximũ tuũ , & odio habebis inimicũ tuũ &c.euangeliũ illud exponitur.to. 10.in primo ſer.fe.6.cinerum. Eodem, ſermo.168.2.

Diligite inimicos veſtros.to.6.cõtra Adimant.Manichęi diſci.ca. 17.to.9 de cõflictu vitiorũ & virtutum, cap.7. tomo.3 in li.Enchi,ad Lau.cap.73.to.10.in lib.50.ho.hõ 6. Eodem,ſer.170.

Qui ſolem ſuum oriri facit ſup̃ bonos & malos.to.4 de ſalutaribus documen .cap.46

Attendite ne iuſtitiã veſtram faciatis corã hominibus,vt videamini ab eis . tom.4.in ſer.dñi in monte,lib.2.to. 9 in epiſt.Ioan.tractã.6.to.10 de verbis domini ſer.2

Capitulum ſextũ exponitur to.4. in ſerm. domini in monte,lib.2.to 10.ſermo.182.

Item ex cap.6. Cauete ne iuſtitiam veſtrã faciatis coram hominibus.to.10.fo.324.m

Neſciat ſiniſtra tua q̃d faciat dextera tua. to.9.in euan.Ioã.tract.51.Ibid.in epiſt . Ioã, tract.6.to.10.in 20.ſer.fe.6. Cinerum. Eodẽ, ſer.182.

Orationem dominicam exponit to. 2. de orando Deo ad Probam,ca.11,to.10.de verbis do.ſer.29.Eodẽ.in li.50.ho.ho. 42.ibidẽ, 127.135.& 182.

Itẽ in orõ.do.Pater nr̃ q̃ es in cœlis,tom. 2.de præſentia Dei ad Dar.cap.9.& 13.to.7. in ſer.Augu.ſuper geſtis cum Emerito.

Sanctificeẽ nomen tuũ de ſpiritu & litera ad marcelli.c.16.to.7.cõtra duas epiſt. Pela. ad Bonifa lib.4.ca.6. ibid.de correctio. & gratia,ca.6.ibidẽ.de perſeueran.bono.lib.2.c.2. to.2.de orando Deum ad Probam cap.11.

Adueniat regnum tuum.tomo. 7. de anima & eius origine ad Vincen.victo.li.3 c.11.

Fiat volútas tua ſicut in cœlo & in terra.to. 7.cõtra duas epiſt. Pelagia.ad Bonifa. lib. 4. ca.9.ibidem,contra Iulianũ pela.lib.2.ca.1. ibidẽ,de prędiſtina.ſanctorum. cap.8. ibidẽ de bono perſeueran.lib.2.cap 3.

Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie.to.3.in lib.locutio.de gene. ca.39.to. 9.in lib.Soliloq. animę ad Deũ, cap.23 to. 7.de bono perſeueran lib.2.cap.4. to.10.in lib.50.ho.hom.14.

Dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitorib.noſtris. to.3.in li.Enchi ad Laurentiũ,ca. 73.to.7. cõtra Parme. epiſt.li.2.c.10.ibi.de pecca. meri. & remiſſ. lib.2.cap. 4.& 10,ibid.cõtra Creſco.Gramma.lib.2.cap.38.to 5.li.21.ca.22.27.to.7.de bono pſeue.lib. 2.cap.5.to.3, de Eccleſiaſticis dogmati.ca.32,36.& 37.to.9.de vtili.pęni.ca.2.to.3.de ſent.decerpt.ex Augu.ca.38. to.10.in lib.50.homi.ho.27.

Et ne nos inducas in tẽtationẽ.to. 7.de natura & gratia cõtra Pela.cap.58.& 67.Ibi.cõtra duas epiſt.Pela.ad Bonifa.lib.4.cap.9.Ibidem,de bono perſeueran.lib. 2.cap.6.

Sed libera nos a malo.to.7 de pecca.meri. & remiſſ.lib.2.ca.4. to.4 de ſaluta.documẽ. ca.58.to.10. de.verbis Apoſtoli ſermo.30.

Si dimiſeritis hominibus peccata eorũ, dimittet & vobis pater veſter.to.3. in enchi. ad Lauren.cap.74.

Si non dimiſeritis hominibus, nec pater veſter dimittet vobis.to. 9. de cõflictu vitio. & virtu.cap.9.Ibidem, de rectitudine catholicæ conuerſationis.

Cũ ieiunatis nolite fieri ſicut hypocritę triſtes &c.euangeliũ illud exponit, to. 4.fo. 274.m & ſequentibus.to.19.ſer.172, & 182.

Vnge caput tuũ,& faciem tuã laua to.10. in 2.ſer.ferię ſextę Cinerũ.Eodem ad fratres in ere.ſer. 41.

Tu autẽ cum orabis, intra in cubiculum tuũ,& clauſo oſtio ora patrem tuum in abſcondito,tomo.10.in primo & 2 .ſermo.ferię ſextę Cinerum.Eodem.ſermo.182

Theſaurizate vobis theſauros in cęlis.to. 9.de contemptu mundi cap.6

Lucerna corporis tui eſt oculus tuus.to.3 de opere monachorum.cap.26.

Si oculus tuus nequã fuerit, totũ corpus tuum tenebroſum erit.to.7.contra Iulia.Pelagia.lib.4.cap.3.

Nemo.põt duob. dominis ſeruire. to 9.ĩ Solilo.aĩæ ad Deũ.c.22.to.4.de ſer. domini in mõte,l.2.f.276.C.vide infra Lu.6. aut.4.

Nolite ſoliciti eſſe aĩę veſtræ,q̃d mãducetis.to.3 de opere monachorũ,ca.2.24.& 26

Primũ quęrite regnum Dei, & iuſtitiam eius.to.7 de anima & eius origine, ad Vincen.victo.lib.3.cap.11.to.4.de ſaluta. documen.cap.28.

Nolite ſoliciti eſſe in craſtinũ.to 6.cõtra Adimant.Mani.diſci.ca.24.ſuper author.17.

Nolite iudicare, & non iudicabimini.to. 10 ſermone 201.

Ex ca.7 In quo iudicio iudicaueritis,iudicabimini.to.2.de ſex quęſt. cõtra Paga.quæſtio.4.to.9.de rectitu.catho.conuerſa.

Qua mẽſura menſi fueritis, remetieť vobis,to.2.de ſex quæſt.contra Paga. quęſt.4.

Quid vides feſtucã in oculo fratris tui, trabẽ autem in oculo tuo non conſideras? tomo.10.de verbis dñi,ſer.16.eodem, in ll.50 homi.homi.5.& 40.Ibidem ſermo. 202.

Nolite ſanctum dare canibus,to.6.de adulte.coniugiis ad Pollen.lib.1.cap.26.& 27. to.9.in Apocalyp.Homilia,7.

Petite & dabitur vobis,to.1.li. 12.cõfeſſ. ca.1.to.de ſpiritu & litera ad Marcel.cap.32. to.10.de verbis domini ſermo.5. Euangeliũ iſtud totaliter ibidẽ exponitur,infra Luc 11 autho.3.& Ioan.16.autho.6.

Quęrite & inuenietis.to.9. de ſcala paradiſi,cap.2.infra ad Philippen.2. autho.7.

Pulſate & aperietur vobis, to.9 . in lib.1. medita.cap.39.Ibidẽ,in Solilo. aĩæ ad Deũ, cap.37.Ibidem,de ſcala paradi. cap.2.

Arcta eſt via quę ducit ad vitam, ſpacioſa q̃ ducit ad pditionẽ,to 9.de triplici habitãcu.ca.4.to.10. In ſententiis ſentẽtia 19.infra Lucæ.14.artic.1.to.9.de 4.virtuti. charita.

Attendite à falſis prophetis,qui veniũt ad vos in veſtimentis ouium,to.9. de conflictu vitiorum & virtutum,cap.5.

A fructibus eorũ cognoſcetis eos.to.4.de ſer.domini in monte,lib.2.to.5.lib.16.ca.2.

Nunq̃d colligũt de ſpinis vuas? tom.9.in euang.Ioã.tract 46.Ibidem,de,paſto.ca.10.

Omnis arbor bona, bonos fructus facit, to.6.contra Adiman.Mani.diſci.cap.26.to.7 contra literas Petilia.lib.3.cap.44. ibidẽ,cõtra Iulia.Pela.lib.1.cap.3.

Arbor mala,non fert bonos fructus.to.7.

contra

contra Pela.& Cœleſti. de gratia Chriſti li. 1.c.18.& 19.ibidẽ de nuptiis & concupiſcẽ. li.2.c.26.ibidem contra Iulianũ Pela.li.4. c. 3.to.4.de vera & falſa pœnitentia,c.2.

Non poteſt arbor bona fructus malos facere,to.3.in enchi.ad Lauren.c.15

Non omnis qui dicit mihi domine, dñe intrabit in regnum cœlorum,to. 4. de ſalu. documen.ca.38

Diſcedite à me omnes qui operamini iniquitatẽ,to.6.contra aduerſa.leg.& Prophe. li. 2.c.4.to.9.in euang.Ioan.tract. 49.

Qui audit verba mea hęc & facit ea, aſsimilabitũ viro ſapiẽti,to.7.de baptiſmo cõtra Dona.li.6.c.24 to.4.de ſer.domini in mõte, lib.1.to.6.contra Fauſtum,lib.22.c.90.

Qui ædificat domũ ſuã ſuper arenã, imber deſcendens deiicit,to.9.de ouibus,c.14.

Ex c.8.Extendens Ieſus manum,tetigit leproſum,tomo.4.in quęſt.ſuper Matth.quæſtio.4.

Centurionis Euangelium exponitur, to. 10.de verbis domini ſerm.6.Eodem,in euãgelium Ioan.tract. 16

Acceſsit ad eum Centurio,rogans eũ,to. 6.contra Fauſtum,li.33.c.7.& 8.to.4 de cõſenſu Euan.li. 2.ca.20

Homo ſum ſub poteſtate conſtitutus, to. 6.li.22,contra Fauſtum,c.74

Audita fide Centurionis Ieſus dixit,Amẽ dico vobis,non inueni tantam fidẽ in Iſrael to.6.contra Fauſtum,li.22.ca.13.& 14.Ibi. contra aduer.leg.& Prophe.lib.1.ca.7

Puerum Centurionis ſanauit, non tamen deſcendit,to.4.in quęſtio.Euan.li.1.ca. 18. tom.10.ſer.74.

Multi ab oriente & occidente venient & recumbent cum Abraham,filii autem regni eiicientur,&c.to.6.contra Fauſtum,li.33.c. 2.to.10.in tertio ſermone Epiphaniæ.

Vulpes foueas habent, & volucres cœli nidos &c.to.4.in quęſtio.ſuper Matt.quæſt. 5.to.10.de verbis domini, ſermone, 7.to.6. de ſancta virginita.ca.51

Dimitte mortuos ſepelire mortuos ſuos, to.3.de trinita.li.4.ca.3.to.5.li.20.ca.6.& 15. to.4.in quæſtio.ſuper Matt.quæſt.6.to. 6.de duabus animabus,ca.2.to.10. de verbis dñi ſermo.67.& 18.tom.7.contra literas Petilia lib.2.cap.7

Chriſtus in nauicula dormiebat to. 4. de eſſẽtia diuinitatis.fo.234,in to.10, ſer.221.

Euãgeliũ iſtud exponitũ to.10.fo.317,c,d,

Surrexit Chriſtus,& imperauit uentis & mari,to.9.in Euang Ioan.trac.49.

Dęmones petierunt ut in porcos ire poſſent.to.9.in epiſto.Ioan.tract.6

Ex ca.9.Venit in ciuitatem ſuã,& ecce offerebant ei paralyticum,to.4. de conſenſu Euange.li.2.ca.25.

Quidam de Scribis intra ſe dixerunt, hic blaſphemat, to.3.de Trinit.lib.15.ca.10

Cõfide fili,remittuntur tibi peccata tua, to.4.de.conſenſu Euang.li.2.ca.25

Nemo mittit vinum nouum in utres veteres,alioqui rumpuntur utres,&vinum effunditur,& vtres pereunt,to.10,ſer.185.& 186

Surge,tolle lectum tuum,& vade in domum tuam,to.9. de ſymbolo ad cathecum. lib.2.cap.10

Cum tranſiret inde,vidit hominem ſedẽtẽ in teloneo, to. 6.contra Fauſtum,li.17.c. 1.& 4.to.4.de conſen.Euang.li.2.ca.26. to. 7.contra Creſco.Gramma.li.2.ca.9

Non eſt opus medico valentibus, ſed male habẽtib⁹,to.4.de vera & falſa pœni. cap.5.

Miſericordiam volo,non ſacrificium, ſupra Oſee.6.aut 2.

Nõ veni vocarẽ iuſtos,ſed peccatores, to. 9.in Euã.Ioã.tra.7.to.7.de pfectio. iuſtitiæ, in reſpõſo.5.ratiocina.infra Luc. 5. auth.5.

Nemo immittit cõmiſſurã pãni rudis,in veſtimẽtũ vetus, to. 6.cõtra Fauſtũ,lib. 7.ca.1.

Non eſt mortua puella,ſed dormit,to. 4. de conſenſu Euang.li.2.ca.28. to. de verbis domini,ſermo 44

Ex c.10.In uiam gentium ne abieritis, to. 4.in quæſt.vete.ac no.teſt.quęſ.77.

Nolite poſsidere aurum,neq; argentũ,neque pecuniã,&c.to.4.de cõſenſu Euã.li.2.c. 30.to.in quęſ.vete.ac no.teſta.quæſt.104.

Excutite puluerem de pedibus veſtris,to. 4.in quæſ.ſuper Matt.quæſtio.7

Amen dico vobis,tolerabilius erit Sodomitis in die iudicii,&c.to.7.de baptiſ. cõtra Dona.lib.1.ca.5.& lib 4.ca.19.

Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio luporum,to.6.in 2.diſputa.contra Fortu.

Eſtote prudentes ſicut ſerpentes, to. 4. de ſalu.do.c.28.t.3 de Doctrina Chriſtiana,li. 2.cap.16.tomo.4.de quęſt. ſuper Matthæũ, quæſtio.8.

Eſtote

Eſtote ſimplices ſicut colũbę,to.4.i queſ. ſuper Matt.quæſt.8.
Nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini,to.3.de doct.Chriſtia.li.4 c.15,to. 10.ſermo.2.de Apoſtolis.
Non.n.uos eſtis qui loqmini,ſed ſpiritus, &c.to.1.lib.13.confeſ.ca.31
Qui perſeuerauerit vſq; in finẽ,hic ſaluus erit,to 7.de bo.perſeuer.li.2.ca.1.& 2.infra, cap.24.autho.1.
Quum perſequuntur vos in ciuitate iſta, fugite in aliam,to.1.de vita Auguſt.cap. 30.
Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine,to 4.in q̃ſtio Matt.quæſt.2.tom.10.de verbis Apoſtoli,ſerm.17
Nolite timere eos qui occidunt corpus aĩam occidere non poſſunt,to.5.li.1.ca. 12. & li.13.c.2.to.6.li.14.cõtra Fauſtũ,c.12.to. 10,de verbis Apoſtoli ſer.18.to.9.in Euãgeliũ Ioã.tract.47.vide Luc.12.autho.1
Nonne duo paſſeres aſſe veneunt &c. to. 3.de Agone Chriſtia.ca.8
Paſſer non cadit ſuper terram, ſine patre vr̃o,to.3.de Gen.ad literã,li.5.c.21, in fine.
Veſtri capilli capitis omnes numerati ſũt to.10.de verbis domini ſermo.6
Qui me confeſſus fuerit corã hominibus, confitebor & ego eũ coram patre meo, to. 4.de vera & falſa pœnitentia,cap.5.
Non veni pacem mittere in terrã,to.4. in quæſtionibus ſuper Matt.quæſtio.3
Qui amat patrẽ aut matrẽ plus q̃ me, non ẽ me dign',to.4.de ſalutarib.documẽtis,c.2
Qui dederit calicẽ aquæ frigidæ,&c.to. 10.ſer.1.in ſab.poſt Cineres.
Cũ audiſſet Ioãnes in vinculis opa Chr̃i, mittẽs duos de diſcipulis ſuis ait illi; Tu es qui venturus es,an alium expectamus?to. 10. ſer.1.Natiuita.Ioan.Baptiſtę,& ſer.2.
Ex ca.11.Quid exiſtis in deſertum videre?arundinẽ vento agitatã?to. 9. in Euangelio Ioannis,tractatu quarto.
Ioannes fuit plus quàm Propheta, to. 7. contra literas Petilia.lib.2.ca.27.
Inter natos mulierum non ſurrexit maior Ioanne Baptiſta,to.6.cõtra aduerſariũ legis & prophetarũ,li.2.c.5.to.9.in Euãg.Ioã. tractatu 13.to.4.in quæſ.vete.ac no.teſta. quæſ. 26.to.10.i li.50.hom. ho.44.Eodẽ,i primo ſermone.Natiuitatis.S.Ioannis Baptiſtæ.
Regnum cęlorũ vim patitur,to.4.de ſer. domini in monte,li.1.Ibidem, in quæſtio. Euã.li 2.ca.37.to.9.in manuali,c.16.to. 10. ſer.1.Natiuit.Ioan.Baptiſtæ.
Vę tibi Corozaim,vę tibi Bethſaida,quia ſi in Tyro & Sidone factæ eſſent virtutes &c. to.3.in Enchi.ad Lauren.cap.94
Confitebor tibi pater domine cœli & terræ.to.4.in quęſ.vete.ac noui teſta.quęſ.100. Ibidem in quæſtio Eungeliorum ſup Matt. quæſ.9.to.10.de verbis domini,ſer.8.& 9.totum illud Euangelium illic exponitur, Eodẽ,ſer.1.dominicæ. 5.poſt octa.Epiphaniæ.
Nemo nouit filiũ,niſi pater,to.4.in quęſ. Euã.li 1.c.1.to.3 de Trini.li.7.cap.3
Venite ad me omnes qui laboratis & onerati eſtis, & ego reficiam vos &c. Euangeliũ iſtud in ſũma exponitur to.10 de verbis Apoſtoli ſer.12 ibidẽ in li.50.hom. ho. 34. Eodem,Ad fratres in eremo, ſer.61
Tollite iugum meũ ſuper vos,to.4.de ſaluta.documentis,ca.7.to.7.contra Pelag.Hypogno.lib.5
Diſcite à me,quia mitis ſum, & humilis corde,to.6.de ſancta virginita,ca.35.& 36. to.9.in Euang.Ioan.tract.35. to.4. de ſaluta. docu.ca.32.to.10.in lib.50.hom. homi.34.
Iugum enim meũ ſuaue eſt, & onus meũ leue,to.1.de muſica.lib.6.cap.14
Ex ca.12.Diſcipuli eſurientes, cœperunt ſabbato vellere ſpicas &c.to.4.in quæſ.Euã. quæſt.2.li.1.Eodem in quæſtio. ſuper Matthæum,quæſt.2
Harundinem quaſſatam non confringet, & lignum fumigans non extinguet, to.4. in quæſt.Euang.lib.1.cap.3
Oblatus eſt ei dæmonium habens, cæcus & mutus,ibidem,cap.4
Si ego in beelzebub eiicio dęmonia, filii vr̃i i quo eiiciũt?to.4.de q̃ſt.Euã.li. 1.cap.5.
In ſpiritu ſancto eiicio dæmonia,to.4. in li.expoſitionis epiſt.ad Romanos inchoatę. ſo.282.col.4,K,l,to.6.cõtra ſer.Arria.c.14. to.4.de eſſentia diuinitatis,fo.233,l,
Nemo poteſt intrare ĩ domũ fortis, & vaſa eius diripere, niſi prius alligauerit fortẽ to.10.ſer.197
Veniens vera fortitudo alligauit fortẽ,to. 9,contra Iudæos,Paganos,& Arianos,ca.1
Qui non eſt mecum,contra me eſt, to.7. de pecca.meri.& remiſſ.lib.1.cap.28
Qui non congregat mecũ, ſpargit, to.6.

cōtra Fauſtum, li.12.c.16,to.7.de baptiſmo contra Donatiſt.li.6.ca.31

Eſt peccatū in ſpiritum ſanctum,qđ neq; hic,neq; in futuro ſeculo dimittetur,to 4.in expoſitione epiſt.ad Romanos inchoatę,fo. 292,h,& ſequen.to 7. contra Creſcon.Grãma.li.4.c.8.to.2,de correctio.Dona.ad Bonifacium,ca.29,to.10,de verb.domi.ſerm.11.

Aut facite arborem bonam,& fructū bonum,&c. to.4.de ſerm.domini in monte,li. 2.to.6.contra Felicem Manichęum,lib. 2.c. 4.to 7.contra literas Petilia.li.2.ca.6.to. 10, de verb.domini,ſer.12.

Progenies viperarum,to.4.in quæſt.Euange.lib.1.ca. 6.

Ex verbis tuis iuſtificaberis,to.3.dę trinita.li.9.ca.9. in fine.

Generatio mala & adultera ſignum quærit.to 2.de ſex quę.contra Paganos,quęſtio. 6.to.3,de trinit.li.4.ca.6.to.9,de ſymbolo fidei,ad Catechu.lib.4.ca.6

Sicut Ionas fuit in vētre ceti tribus diebus & tribus noctibus, &c.to.4.in quęſt. Euang. li.1.ca.6.to.6.de ſex quęſt: contra Paganos, quæſt.6.infra Lucæ.11.ca.autho.7

Cū immundus ſpiritus exierit ab homine &c.to.4.in quęſt.Euang.li.1.ca.8

Erunt nouiſsima hominis illius peiora priorib.to.4 de fide & operibus,ca.25

Quicunq; fecerit voluntatē patris mei q̄ in cęlis eſt, ille meus frater, &c.to.4, de ſer. dñi in monte,li.2.tom.6.de fide cōtra Manichęos,c.25.Ibid.de ſancta virginit.c. 3 & 5

Ex ca.13.Exiit qui ſeminat ſeminare, &c. to.9.de quarta feria. ca 2

Alia ceciderunt terram bonam,& dabant fructum, aliud centeſimum, &c. to.4.in qu. Euãg li.1.c.9.to.6.de ſancta virginitate,c.45

Quidam videntes non uident,to.4.in quęſtio.Euang.quæſtio.14

Audientes non audiunt,to.7. de bono perſeuerantiæ,ca. 14

Cum autem dormirēt homines, venit inimicus eius,& ſuperſeminauit zizania in medio tritici,& abiit,to.4. de quæſt. ſuper Matthæum quæſt.11

Cum autem creuiſſet herba & fructum feciſſet:tūc apparuerunt & zizania. to.4. de q. ſuper Matt.quæſt. 12.

Zizaniorum parabola exponitur,to.10.in 2.ſermo.de Mortuis.

Inimicus homo ſuperſeminauit zizania, to.10,de uerbis domini ſer.18 eodē ſer.233

Sinite utraq; creſcere uſq; ad meſſem,to. 7 contra epiſt.Parme li.1.c.7.li.2.c.2.Ibidē. contra literas Petiliani,li.3.c.1.2,& 3,ibidē contra Creſconiū Grammaticum li.2.c.30. 35 & 39,to.2,in epiſto.ad Donatiſt.& epiſt. contra Dona.to.7. contra Dona. poſt colla. ca 5.6.8.10,circa finem, & 20

Colligite primū zizania,to.4.in quę. euã. lib.1.c.10. Ibidē in quęſ.euan.ſecūdū Matt. q.12.to.10,de uerb.do.ſer.18.eodē,ſer.233

Granū ſinapis cū creuerit, maius eſt omnibus oleribus,to.4.de quęſ.euan.li. 1.c.11.

Mulier abſcondit frumentum in farinę ſatis tribus.de quęſt.euan.li.1.ca. 12.

Qui ſeminat bonum ſemen, eſt filius hominis,ta.5.li.20. ca.5

Fulgebūt iuſti ſicut ſol.c.9, de cognitione veræ vitæ, c.46.Ibidē de vanitate ſeculi, c.2

Theſaurum in agro abſconditum, to.4.in quęſt.euange.lib.1. ca.13

Simile eſt regnum cęlorum homini negociatori,tom. 4. in quæſtio.ſuper matthæum, quæſt.13

Ibi erit fletus & ſtridor dentium, to.1, de vera religione,c.54,to.2.de gratia noui teſtamen.ad Honorat.ca.23,to.9. de triplici habitaculo, cap.2

Omnis ſcriba doctus in regno cęlorū,&c. to. 4 in quęſt. ſuper Matth. quæſtio.16

Vnde huic hęc ſapientia & virtutes,to.4, in quęſt.euan.lib.1.ca 14.

Fratres eius Iacobus & Ioſeph,&c.to. 4, in quęſt.ſuper Matthęum,q. 17

Ex ca. 14, Tulerunt reliquias, duodecim cophinos fragmentorum plenos,to.4, in li. 83.quæſtio.quęſt.61,tom.6, contra Felicia, Aria cap. 11

Viderunt Chriſtum ſupra mare ambulantē,to. 4,in quęſt.euan.li 1,c 15,to.6, contra ſer.Aria ca 15,to 9,in euan. Ioan.tract.2,to. 3,de mirabi.ſacrę ſcripturę,li 3 ca 8

Domine,ſaluum me fac,pereo,to.9,de cãticu nouo,ca.2, to.10,de verb domini. ſer. 13,& 14,eodē,in 2. ſer.cathed. ſancti Petri.

Ex cap.15, Munus quodcunq; ex me,tibi proderit,to.4, in quęſt euange.lib.1.ca. 16

Non quod intrat in os coinquinat hominem, ſed quod de ore procedit,tom 6 contra Adimantum Manichęi diſcipulum,c.15.

tom.4,de menda.ad Conſent.ca.16.to.6.cō-
tra Fauſtum,lib.16,cap.31,to.3,de trinitate,
li.15.cap.10,to.4,de continentia,ca.2.

Omnis plantatio,quam non plantauit pa
ter meus cęleſtis,eradicabitur, to.4,in quęſt.
euan.lib.1,cap.17

Cęcus cęcum ducens, ambo in foueā ca-
dunt,tomi.9,de paſto.cap.10

Cananeę euangelium exponitur,tom.10,
ſer.74,&to.4,de qu.euang.li.1,cap.18

Non ſum miſſus niſi ad oues quæ perie-
runt domus iſrael,to.9,in euang.Ioannis tra
cta.31 & 47

Non eſt bonum ſumere panem filiorū,&
dare canibus,to.4,de fide & operibus,ca.16
Ibid.de octo Dulcitii qu.quæſt.1

Catelli ędunt de micis quę cadunt de mē
ſa dominorum ſuorum,to.9, de ſcala para-
diſi.ca.4.in fine

O mulier magna eſt fides tua.to.4, de fide
& operibus,cap.16

Sanata eſt filia eius,ex illa hora,to.4.in q.
euang.lib.1,cap.18

Mutos, ſurdos,& cęcos, & debiles,proie
cerunt ante pedes domini.ibid.cap.19

Ex cap.16,Facto veſpere, dicitis ſerenum
erit.ibidem,cap.20

Intuemini,& cauete a fermēto Phariſęo-
rum,tom.4,de conſen.euan.li.2,cap 52,to.
10.de uerb.do.ſer.45.

Tibi dabo claues regni cęlorum, to.3.de
doctrina chriſtiana,li.1.cap.18

Quodcunqꝫ ſolueritis ſuper terram, &c.
tom.10,de uerbis domini, ſermo.8

Illud euangelium exponitur,to.10.de uer
bis Apoſtoli, ſermo.31

Tu es Chriſtus filius dei viui,to.10.de uer
b.dom.ſer.13.eodem ſer.151

Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ędifi-
cabo eccleſiam meam. ibidem, & de uerbis
Apoſto.ſerm.16

Filius hominis uēturus eſt in gloria ſua cū
angelis ſuis,& tunc reddet unicuiqꝫ ſecundū
opera ſua,tom.10,ſer.181,cap.8

Reddet unicuiqꝫ ſecundum opera ſua,to.
7,contra pelag.Hypogno.lib.3

Ex ca.17,poſt dies ſex aſſumpſit Ieſus,Pe-
trum, Iacobū, & Ioannem,& transfiguratus
eſt ante eos,to.4.in q.euang.lib.1,cap.7.tom.
3,de doctrina Chriſtiana,li.3.ca.35.to.4, de
conſen.euan.li.2,cap.56,to.9.in euan.Ioan.
tract.17,to.3,de mira.ſacrę ſcript.li.3.ca.10

Ecce apparuit illis Moyſes & Helias,cum
eo loquentes,to.6,de quinqꝫ hæreſibus,c.7.

Domine, bonum eſt nos hic eſſe,to.9, in
lib.Soliloq.animæ ad Deum,ca.22, ibidem,
de ſcala paradi.cap.7

Helias uenturus eſt,& reſtituet omnia,to.
4,in quęſt.euang.li.1,cap.21

Sępe cadit in ignem,& crebrò in aquam.
Ibid. ca. 22

Si habueritis fidem ſicut granum ſinapis,
& dicetis huic arbori moro, eradicare, &c.
Ibid.c.29,to.9,in euang.Ioan.tractatu 40,in
fra.Luc.cap.17, autho.1

Dicetis monti huic tolle te in mare,to.4,
de q.euang.cap. 19

Hoc genus non eiicitur niſi per ieiunium
& orationem, to.10.ſer. 230

De tributo didragma.to.10,de uerbis Apo
ſto.ſerm. 6

Ergo liberi ſunt filii, to.4.in quæſt. euan.
lib.1,ca.23, tom.10,de uerb.Apoſto.ſerm. 6

Ex cap. 18, Qui ſcandalizauerit unum de
puſillis iſtis &c.de quæſt.euan.lib.1,cap.24

Væ homini per quem ueniūt ſcandala,to.
9,de rectitudine catholicæ conuerſationis.

Angeli in cęlis ſemper uident faciē patris
mei,to.2,de uidēdo deo,ad Pauli,can.9,to.
6,contra Maximi. Aria.epiſcop li 3,cap.9.

Si peccauerit in te frater tuus,&c tom. 6,
contra aduer.leg & prophet.li 1,cap.17,to.
10,de uerb.do.ſer. 16

Quæ ſolueritis ſuper terram, ſoluta ſunt
& in coelo.to.10,in li.50.ho.homi.23

Remittendum eſt,nedum ſepties,ſed ſep-
tuagies ſepties,to.4.de cōſenſu euā.li.2.ca.4

Oblatus eſt ei unus,qui debebat ei decem
millia talentorum,to.4,in q.euang.li.1.cap.
26,to.7,de baptiſmo contra Donatiſt. lib.1.
capite.12.tom. 10. de uerb.domini. ſerm.16

ex ca.19.Quos deus coniunxit homo non
ſeparet,tom.9. in euan.ioan.tract. 9

Mulier excepta fornicationis cauſa,nō eſt
dimittenda, ſupra ca.5, auth.22

Non omnes capiunt uerbum iſtud, ſed q
bus datum eſt.to.4, de continentia, cap.1
Magiſter bone quid faciam, ut uitam æter-
nam habeam? to.10,ſer.233

Si uis ad uitam ingredi, ſerua mādata dei,
to.9.in euan. Ioan. tract.22.to.10. de uerbis
domini,ſer.17.ibid.ſer.113& 205

Si vis perſectus eſſe, vade, vende omnia quæ habes, &c. to. 1. li. 13. confeſsion. ca. 19. to. 7. contra literas Petilia. li. 2. c. 104. to. 10. in li. 50. ho. homil. 34

Habebis theſaurum in cœlo, to. 9. de cognitione veræ vitæ, ca. 47, ibidem, de cõtemptu mundi. ca 6

Diues difficile intrabit in regnũ cęlorum to. 4. in quęſt. Euan. li. 1. cap. 26

Facilius eſt camelum per foramẽ acus trãſire, quàm diuitem intrare in regnũ cęlorũ, to. 2. de orando Deum, ad Probam, ca. 1, infra, Luc. 18, auth. 3. to. 2. in quęſt. Hilarii, epiſt. 89. quęſt 4 per totum

Amen dico vobis, ꝙ vos qui ſecuti eſtis me, in regeneratione, &c. to. 5. li. 20. ca. 5. to. 7. contra duas epiſt. Pelagia. ad Bonifacium lib. 3. ca. 3. & lib. 4. ca. 11. ibidem, contra Iulianum Pelag. lib. 2. fo. 211, g.

Omnis qui reliquerit domum, aut agros pp nomen meum, &c. to 2. epiſt. 89. fo. 85, e, f, to. 7. contra literas Pelagiani.

Ex. ca 20. Singuli acceperunt ſingulos denarios, to 6. de ſancta virginitate, ca. 26. to. 7 de bono perſeuerantiæ ca. 8

Euangelium iſtud de operariis in vineam conductis exponitur totaliter, to. 10. de verbis domini ſer. 59. Eodem, ſer. 227.

Multi ſunt vocati, pauci vero electi, tom. 4 ad Simplicianũ, li. 1, q. 2. to. 7, contra Creſco. Grammaticum li. 3. ca. 66. & li. 4. ca. 53. to. 5. li. 18. ca. 48, to. 4. de vera & falſa pœniten. ca. 6. to. 7, de prædeſtinatione, & gratia ca 11.

Poteſtis bibere calicem quẽ ego bibiturus ſum? to. 4. in quęſt. Euan li. 1. ca. 27

Sedere ad dexteram uel ſiniſtram, non eſt meum dare vobis, to. 3. de trinitate, li. 1 c. 12

Domine fili Dauid, miſerere noſtri. to. 9, in lib. Soliloq. animę ad Deum, ca. 2

Cæcos illuminauit, egrediẽs ab Hieriche. to. 4. in quæſt. euang li. 1. ca. 28. & li. 2. cap. 48. to. 10. de uerb. domi. ſer. 18. eodem, in ſer. 1. feriæ 4. poſt dominicam in ſexageſi.

Ex ca. 21. Sedens ſuper aſinam & pullum. to. 6. contra Fauſtum, lib. 12. ca 42

In arbore fici, nihil niſi folia inuenit. to. 4 in q. euã. li. 2. c. 51. to. 10. de uerb s dñi, ſer 44

Parabola de uinea & hęrede exponitur, tom. 6. cõtra Aduerſar. leg. & prophet. li. 2. c. 4. to. 10. de verb. do. ſer. 69

Qui ceciderit ſuper lapidẽ iſtum, confringetur, to. 4. in quæſt. euang. lib. 1. cap. 30.

Ex cap. 22. Simile eſt regnum cęlorum homini regni, ibidem, cap. 31

Hęc parabola exponitur, tom. 12 ſer. 247

Amice, quomodo huc intraſti, nõ habens veſtem nuptialem? to. 6. contra Fauſtum, lib. 22. ca. 19, to. 7. contra Donatiſt. poſt colla. capi. 20. to. 9. in Euang. Ioan. tract. 9.

Ibi erit fletus & ſtridor dentium, ſupra, c. 13. autho. 13.

Reddite quę ſunt Cęſaris Cæſari, & quæ ſunt Dei deo. to. 3. in ſententiis, ſententia 15. to. 10. in 7 ſer. ad fratres in Eremo, eodem de verb. domini, ſer. 19. to. 7. contra Parmenia. epiſt. lib. 1. ca. 7. ibidem, contra Creſconium Grammaticum, lib. 1. cap, 19. to. 3. de fide ad Petrum, ca. 45. infra Luc. 20. autho. 1. to. 6. li. 2. contra Fauſtum, cap. 74.

Erant apud nos ſeptem fratres, & primus vxore ducta, defunctus eſt, &c. to. 4. in quęſt. euang. lib. 1. cap. 32

Non eſt deus mortuorum, ſed viuentium to. 9. in euan. Ioan. tract. 49

Erunt ſicut angeli dei in cęlo, to. 9. de vanitate ſeculi, c. 2. ibidẽ, de rectitu. cath. cõuerſa.

Diliges dominum Deum tuũ ex toto corde tuo, &c. to. 1. de vera relig. ca. 46, to. 3, de doctrina Chriſtiana, lib. 1. cap 22. ibidem de ſpiritu & litera, ad Marcelli. ca. 36. tom. 9. in euang. Ioan. tract. 18. ibidem de quarta feria, cap. 6. ibidem, lib. 2. meditatio. ca. 2. ibidem, in li. Soliloq. animę ad Deum, ca. 18, to. 4. de ſubſtantia dilectio. ca. 5. ibidem, de quęſtio. vete. ac noui teſt. quæſt. 111. to. 10 in libr. 50 ho. homilia. 37. & 38

Diliges proximũ tuum ſicut teipſum, to. 1 de vera religione, cap. 46, to. 3, de Gene. ad literã, li. 12, capite 6, & 11. to. 6, in euan. ioã. tract. 17. ibidem, de vita Chriſtiana, ca. 10, & 26. ibidem de uita Chriſtiana, lib. 2, cap. 4. to. 3. de ſpiritu & anima, cap. 35. to. 4. de amicitia, ca. 20. ibidem de ſubſtantia dilecti. ca. 24

In his duob⁹, mãdatis vniuerſa lex pẽdet, to. 4, in q. euã. li. 1, cap. 33, to. 5, lib. 19, ca. 14

Quid vobis videť de Chriſto, cuius filius eſt? Dicũt ei Dauid, &c. to. 10. ſer. 234, & 235

Ex cap. 23. Super cathedram Moyſi ſederunt ſcribę: omnia quęcunq; dixerint vobis, facite, tom. 3, de doctrina Chriſtiana, lib. 4, cap. 27, to. 6, contra Fauſtum, libr. 16. capite 29. to. 9, in euang. Ioannis, tract. 46, to. 7. de

baptiſmo contra Donatiſtas,li.4.ca.11. Ibidem,contra literas Petilia.lib.2.cap.6,& 51 tom.9,de paſtori.ca.4.& 10,to.10,de verb. do.ſerm.49

Alligant onera grauia & importabilia.to. 3,de opere monachorum,ca.29,to.7,cõtra literas Petil.li.2.ca.61

Decimas dabant Phariſæi, to. 10. ſer.105

Nolite uobis vocare patrem in terris. to. 3,de Fide,& Symb.ca.4

Vnus eſt enim magiſter veſter,& vnus pater,to.7.in breuicul.in collatiõe tertii diei, loco.3,to.9,de cognitiõe verę vitæ, cap.36

Væ vobis qđ clauditis regnũ cęlorũ ante homines,to.9.de rectitudi.catho. conuerſa.

Quid maius eſt aurũ, an tẽplũ q̃ ſanctificat aurũ?to.4,in quæſt.Euan.lib.1.capite.34

Vę vobis Phariſęis qui decimatis mentã & rutam,& omne olus,to. 3, in Enchir. ad Lauren.cap.10

Duces cęci excolantes culicem,camelum autem glutientes Ibidem,ca. 35. Eodem de quæſt.Euang.li.1.cap.35.

Væ vobis Scribæ & Phariſæi,qui mundatis quod deforis eſt,to.9.de conflictu vitiorũ & virtutum,ca.4

Mundate quę intus ſunt,to.4.de continẽtia,cap.2

Serpentes genimina viperarũ,quomodo fugietis à iudicio gehennæ?to. 7, contra literas Petiliani,lib.2.cap.14

Ecce ego mitto ad vos ſcribas,& ſapientes & prophetas,& ex illis occidetis,&c.Ibidem,cap.14

A ſanguine Abel iuſti,vſque ad ſanguinẽ Zachariæ,to.3,de mira.ſacrę ſcrip.li.1.ca.3

Quotiens volui congregare filios tuos, quẽadmodũ gallina congregat pullos ſuos, to.4,in quęſtio.Euan.li.1.ca.36,to.3,de Geneſi ad literã,li.1,ca.18.to.9,in euan. Ioan. tract.15,to.3.in Enchiridio ad Lauren. cap. 96,to.10,de verbis dom ſerm.29

ex ca.24. Qui perſeuerauerit vſque in finem,hic ſaluus erit,to.4,in li.83, quæſtion. quęſt.61,to.7,de corrept.& gratia. fo. 291. col.3,cap.6,ſupra,ca 10.auth.10.

Væ autem prægnantibus, & nutrientib. in illis diebus,tom.10, de verbis do. ſer. 20

Orate ne fiat fuga veſtra in hyeme aut ſabbato.to.4,in quæſt.euang.li.1,cap. 37.Ibid. de conſenſu euan.li.2. cap.77

Sicut fulgur exit ab Oriente,& paret vſq; in occidentem,&c.to.4,in quæſtio.euan. li. 1,ca.38

Vbicunque fuerit corpus,illic congregabuntur & aquilæ.Ibid.cap 42

Ab arbore fici diſcite parabolam. Ibidẽ, cap.39

De die autem illa & hora,nemo ſcit neq; angeli,niſi ſolus pater,tom.1,de Geneſi cõtra Manichę.1.li.1,c.23,to.4,in li 83.quæſ. quæſt.60,to.3,de trinitate,li.1,ca. 12, tom. 10,de verb.do.ſerm.21

ex cap.25.Caput.25.exponit:to.4,ĩ li. 83, quæſt.quæſt.59

Simile eſt regnum cęlorum decẽ virginibus,to.4.in li.83,quæſ quęſ.59,ĩ principio to.2,de gratia noui teſt.ad Hono.c.33.& 37

Euangelium iſtud exponitur,to.10,de verbis do.ſer.22.& 23.

Prudẽtes acceperunt oleum in vaſis ſuis, to.2.de gratia noui teſt.ad Hon.ca. 31,& 37, ſupra pſal. 44.auth.6

Morã autem faciente ſponſo, dormitauerunt omnes & dormierunt.Ibidem,cap.22

Media aũt nocte clamor factus ẽ.Ibi.c.34

Amẽ dico vobis,neſcio vos,to.4, in li.83 quæſt.quęſt.90,& 66, t.2,de gratia noui teſt. ad Hono.ca.35,& 37.Ibid.in 2.epiſt.ad Valenti.fo.34. H.tomo. 4.in li.quæſt.ſuper Gene.quęſt.152.infra, Lucę 13 autho. 2

Euge ſerue bone & fidelis, ſupra multa te conſtituam, tom.9.in Euang.Ioan. tract.25

Euãgelium iſtud de iudicio exponitur,tomo.10 de verbis Apoſtoli,ſer.19.Eodẽ in li. 50,ho.hom.vltima.ca.10,Ibid.in primo ſer. ſeptuag. & in primo ſer. de mortuis.

Cum venerit filius hominis in maieſtate ſua, &c. congregabuntur ante eũ omnes,to.3, de trini.li.1.ca.13,to.9.de vani.ſecu.cap.3

Venite benedicti patris mei, to.9.in Euãg. Ioã.tract.68.to.4,de trinitat.& vnita.dei,c.7

Eſuriui,& dediſtis mihi manducare. to.5. lib.17,cap.18

Diſcedite à me maledicti in ignem æternum,qui paratus eſt diab.tom.9,de gratia noui teſt.ad Hono.ca.23,tom.4. de fide & operibus,capit.15,tomo 5, libro.21, capit.23, tomo.6, ad Oro.contra Priſcillia.& Origen. capit.5,&6.Ibidem,contra aduer.leg.& prophe.libro 2,capite.16,tomo. 4. de 8.Dulci. quæſtio. quæſtio.1,tom.3, de mirabil.ſacrę ſcrip.

ſcrip.li.1.c.3.to.9.de uita Chriſtia.ca.10,to. 4.de ſalu.docu.ca.49

Quandiu uni ex minimis meis nō feciſtis, nec mihi.to 9.de viſita.infirmorum.li.1.c.3

Ibunt hi in ſupplicium ęternū to.4.de fide & operi c.15 to.3 de fide ad Petrum diaconū.cap.45.to.9 de uita Chriſtiana,ca.10:

Ex ca.26. Illi conſtituerunt ei triginta argenteos.to. 4.in quęſt.euang.li.1.ca 41

Non bibam amodō de generatione uitis huius,&c.to 4.de quęſt.euang li.1.ca. 43

Omnes uos ſcādalum patiemini in me in hac nocte.to 10.ſer.1 .& 124

Triſtis eſt anima mea uſq; ad mortē. to.6. contra Feliciā. Aria. ca.15

Pater mi,ſi poſsibile eſt,trāſeat a me calix iſte to 3.de orando deum,ad probam,ca.14

Spiritus quidem promptus eſt, caro autē infirma.to.4.de ſalu.docu.c.64

Qui gladio percuſſerit, gladio morietur to.3.de agone Chriſtia.ca 9.to 6.cōtra Fauſtum,li.22 cap.70 to.4.de conſenſu euang. lib.3.c.5. ibidem in quęſtio.uete.ac noui teſtamen.quęſt.104

Petrus autem a longe ſecutus eſt. to. 4, in q̄ſtio.euang lib.1. ca.46

Expuerunt in faciem eius, & colaphis eū ceciderunt.ibidem,c 44

Petrus negauit Chriſtum coram omnibus. Ibidem.cap.45.to.6.de quarta feria cap.5

Ex ca.27.Emerunt agrum figuli in ſepulturam peregrinorum to.10.ſer.114

Ager ille ſanguinis eſt.to. 6.de quarta feria,cap.3.& 4

Iudas abiēs laqueo ſe ſuſpēdit,to.5,li.1.c.17

De Iuda Iſcharioth, to.10.ſer.128

Si filius Dei es,deſcende de cruce.to.9,in euang Ioan.tract. 37

Fregerunt milites crura, vt non relinquerent quicquā uſq; in mane,quid figurat,to.9 de cataclyſmo, ca.4

Ex ca.28. ecce ego uobiſcum ſum omnibus diebus,uſque ad conſummationē ſeculi. to.3,de Gen.ad litē.li 6 ca.8 to 9.in euā ioā. tract.50.to.6.de quinque hęreſ.ca.6

M. A R C I.

Vide to.3.in ſpeculo de euan Marcī

Item ex ca.1. Tu es filius meus dilectus in quo mihi cōplacui.uide ſupra Mat.3 auth.7

Erat in deſerto quadraginta diebus,& quadraginta noctibus.ſupra mat.4 auth. 2

Pęnitemini, & credite euangelio. ſupra Mat.4. auth 3

Erat prædicans in ſynagogis eorum.to. 4, de conſenſu euang.li.2.ca.19

Sciebant enim ipſum eſſe. to.4, in quęſt. vete.ac noui teſta quęſt.66

Ex ca.2. Nudauerūt tectūm ubi erat,& paralyticum in lecto ante dominum miſerūt. to.9.de paſſo.ca.6

Quid iſta cogitatis in cordibus ueſtris? ſupra mat.9 autho. 2

Diſcipuli eius cęperunt progredi, & euellere ſpicas. ſup mat. 12.auth. 1

Ex ca.3. Quomodo poteſt Satanā Satanā eiicere.to.4,in lib.83 quęſt,quęſt.79

Qui facit uoluntatem patris mei, frater meus eſt ſup.mat.12.auth. 16

Ex ca.4.Granum ſynapis cum ſeminatum fuerit,& natum fuerit, fit maius omnibus oleribus.ſup.mat.13,aut.7

Ex cap. 5. mitte nos in porcos, dixerunt ſpiritus immundi. ſupra mat.8. aut. 18

Puella non eſt mortua , ſed dormit.ſupra mat.9 aut.10.to.10,de uerbis domini,ſer.44

Ex c.6. Vnde huic hęc omnia,ſapientia & uirtutes? to.4,in quæſt. euang.lib.1. cap.14.

Præcepit eis ne quid tollerent in uia. to.4 de conſen.euang.lib.2,ca.30

Calciari eos ſandaliis.ibidem.

Cum ſero factum eſſet.to. 4,de conſen.euang.lib.2.ca.47

Ex cap.7. populus hic labiis me honorat, cor autē eorum lōge eſt a me.ſupra Eſaię.29

Adducunt ei ſurdum & mutum.to.10.fo. 319 I,& ſequen.

Ex ca.8.Cum turba multa eſſet cum Ieſu, nec haberent quod manducarent. Exponitur to.10 ſer.109

Ex cap.9 Omnia poſsibilia ſunt credenti. to.4. in quęſt uete.ac noui teſtamen.qu. 115.

Ex ca.10. Quicunq; dimiſerit uxorem, & aliam duxerit, adulterium cōmittit.to. 6. de adulte.coniugiis lib.1.ca.11.12. & 22.

Nemo bonus,niſi ſolus deus to 6.de natu. boni, aduerſus manich.c.39.to 4,de incarn. uer.li.1.c.15.ibidē de trini.& unita,dei,c.13

Ex c.11.De ficulnea are facta. to. 10. ſer.74

Domus mea, domus orationis uocabitur omnibus gentibus,ſupra Eſa.56

Ex ca.12.Reddite q̄ ſunt Cęſaris Cæſari, & quæ ſunt Dei Deo, to.7 contra epiſt.Par-

me lib 1.ca.7.ſup.Matt.22,autho.4

Ego ſum Deus Abrahã,deus Iſaac, & De' Iacob,ſup.Exo.3, aut.3

Audi Iſrael ,diliges dominum Deum tuũ ex toto corde tuo,&c.ſup.Deuter.6,auth.2, & Matt.22,aut.8

Ex cap.13. Qui autem ſuſtinuerit in finẽ, hic ſaluus erit ſupra Mat.10.aut.10

Ex cap.16. Poſt hæc autem duobus ambulantibus oſtenſus eſt,to.10.ſer. 146

Recumbentibus vndecim diſcipulis, &c. Euangelium iſtud exponitur, to.10.fo.318, & ſequen.eodem,ſer.181,c.7.in fi.

Qui crediderit & baptizatus fuerit ſaluus erit.to.10,de blaſphe.in ſpũtum ſanctum,f. 9,m.Eodem de verbis domini,ſer.11

L V C AE.

Vide to.4,in qu.euan. li.2, per totum, & to.3.in ſpecu.de Euan.Lucæ.

Item ex ca.1. Erant ambo iuſti ante Deũ, to.7.de pecca.meri.& remiſſ.lib.2.ca.13,Ibidem,contra Pelag.& Cęle.de gratia Chriſti, li.1.ca.48.to.10,in li.50.homil.homilia.44

Exaudita eſt deprecatio tua,to.4.in q.euã. lib.2.cap.1.to.10.in li.50.homi. homilia.44

Ioannis Baptiſtæ natiuitas, to.3.de mirab. ſa ſcriptu.lib.3.ca.1

Pręcedet ante illũ in ſpiritu & virtute Heliæ.to 9.in Euang.Ioan.tract.4,to.4.in quæſ. vete.ac noui teſta. quæſt.26

Miſſus eſt,exponitur to.10. ſer.2. Annunciã.Eodẽ in 14 ſer.Nati.domini.

Et regni eius non erit finis.to.6.de nat.boni,aduerſus Mani.c.22,to.5.li.22.ca.1.to.6. ad Oroſi. contra Priſcillia cap. 7

Quomodo fiet iſtud , quoniam virũ non cognoſco?to.6.de ſancta virgi.ca.4.to.10.in lib.50.ho. hom.44

Virtus altiſsimi obumbrauit tibi.to.4.in q. vete.ac noui teſta quęſt.51.to.10,in lib. 50. ho. hom 44

Exultauit infans in vtero meo,to.2.de pręſentia Dei ad Dardanum, ca.10

Magnificat aĩa mea dominum.to.9.ſuper magnificat to.10,in 2.ſer.Aſſũptionis Marię

Promiſit nobis ſeipſum,ſicut iurauit patribus noſtris.to.9.li 2. media.cap. 17

Ex c 2.Et in terra pax hominibus bonę voluntatis,to.5,li.14,ca.8.to.6 contra Iudæos Pag.& Aria c.10.to.10,in li.50,ho homi.8.

Chriſti natiuitas enarratur. to.3.de Mira. ſacrę ſcriptu.li.3.ca.2

Paſtores loquebantur adinuicem.Ibidem cap.1.& 3

Parentes Ieſu,vt facerent ſecundũ conſuetudinem legis,obtulerunt par turturum,&c. to.4.li.quæſt.ſuper Leuit. quęſt 40

Quia viderunt oculi mei, ſalutare tuũ.to. 6,contra aduerſa.leg.& prophe.lib.1.ca.11. to.4,de continen,ca.4

Et in ſignum cui contradicetur.to.4. libr. quæſtio.ſuper Nume.qu.36

Tuam ipſius animam gladius doloris pertrãſibit.to.4,in q.veteris ac noui teſta.qu 73

Cum eſſet Ieſus annorum duodecim,&c. Iſtud euang exponitur,to.10,fol.317

Deſcendit cũ eis,& erat ſubditus illis.to. 6,contra Maximi.Aria. epiſco lib.3.cap.18.

Ex ca 3. Vt putabatur filius Ioſephi q fuit Heli,&c.to.4.in q.euan.li.2.ca.5,& 6.Ibidẽ, de conſenſu euang.lib.1.ca.1.in fine,& 3

Venerunt autem & publicani ad Ioannẽ, vt baptizarentur,& dixerũt illi: Magiſter qd faciemus?Dixit illis. Nihil amplius exigatis, quàm ꝙ conſtitutum eſt vobis.to.10,de verbis domini,ſer.19

Interrogauerunt illum & milites.Quid faciemus & nos? Neminem concutiatis,neq; calumniam faciatis,ſed contenti eſtote ſtipẽdiis veſtris.to.6,contra Fauſtum,lib.22.cap. 74.to.10.de verbis domini,ſer.19

Ex ca.4.Dominum deũ tuũ adorabis,& illi ſoli ſerui es.ſupra Deute. 6. aut.3

Ex c.5. Aſcendens Ieſus in nauiculam Petri,rogauit eum a terra reducere puſillũ.to.4 in quæſt.euan.lib.2,ca.2

Rete rumpebatur præ multitudine piſciũ, to.4.in lib.83,quæſt.81

Vade,oſtende te ſacerdoti.to. 4. in quæſt. Euange.li.2,ca 3

Paralyticum per tectum ſubmiſerunt Ibidem,ca.4.ſupra Marci.2.autho.1

Non veni vocare iuſtos , ſed peccatores ad pœnitentiam.to.7. de pecca. meri.& remiſſ. li.1 ,ca.17.ſupra Matt.9. aut.8

Quare diſcipuli tui non ieiunant,&c.to.4 in quæſt.euang.li.2.ca.18

Ex cap.6. Dexteram manũ aridam Chriſtus ſanauit.Ibidem. ca.7

Deſcẽdẽs cum illis,ſtetit in loco cãpeſtris

to.4,de conſenſu euange.li.2. ca. 19

Væ vobis qui nõ ridetis,quia flebitis.to.9 de conflictu uitiorum & uirtutum,ca. 21

Diligite inimicos ueſtros,t. 6,contra Adimantum mani.diſc.c.5 7,to.1 0, de verbis dõmini,ſer.15.eodem,in li.5 0,ho.ho.29,ſupra mat.5,aut. 26

Qui aufert quę tua ſunt, ne repetas, to.3 in enchi.ad Lauren,ca.78

Dimittite,& dimittetu r vobis.to.5.li.21. c.27,19.4.de ſalu.docu.c.28

Date & dabitur uobis to.4, in qu.euan.li. 2.ca.8,to.1 0,de ver.domini, ſer.15

Nũquid põt cęcus cæcũ ducere? Ibid.c.9

Similis eſt homini qui fodit in altũ,& poſuit fundamentũ ſupra petram. Ibidem,c.10

Ex ca.7.Centurio miſit ad Ieſum ſeniores Iudæorum,rogãtes de puero.to.9.cõtra Fauſtũ,lib 33.c.7. & 8.ſupra Mat.8 autho. 2.

De iuuene ſuſcitato a Chriſto extra portam Naim.to.1 0,de ver.domini,ſer 44

Lamentauimus & non ploraſtis.to.4,in q̃ſtio.euan.lib.2.ca.11

Peccatricis hiſtoria exponitur,to.10,in li. 50,ho.ho.33

Cui plus dimittitur, plus diligit.to.1.li.4. confeſ.ca.7,to.10.in li.5 0,ho.ho.23

Ex c. 8. exiit qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum,to.1 0,in primo ſer,de Apo.

Qui habet aures audiendi,audiat.to.7, de bono perſeuerantiæ. ca. 14

Nemo lucernam accedens,operit eam uaſe.to.4.in quęſt.euang.li.2.ca. 12

In regione Geraſenorum, curauit dñs aliquẽ,i quo erat legio dęmoniorũ ibid.c.13

Archiſynagogi filia a Chriſto ſuſcitaſ.to. 10,ſer. 74

Quis eſt qui me tetigit?to,9. in euan. ioan. tract.28,to,4.contra menda.ad Conſentiũ, ca,13.to.1 0,de uer.domini,ſer.6.eodem,ſer. 72,152,& 155

Ex ca.9. Qui voluerit animam ſuam ſaluã facere,perdet eam,to 3,de ſpiritu & aĩa,c.9

Trãſfiguratus eſt ante diſcipulos ſuos,to. 3,de doctrina Chriſtiana,li.3.c.35.ſup.matt, 17,autho.1,to.4,in qu.euang.li.1.ca. 7

Nemo mittẽs manum ad aratrum, & aſpiciens retro,aptus eſt regno dei.to.9,de recti. catho.conuerſa.

Ex cap.10.Deſignauit dominus & alios ſeptuagintaduos.to.4.in quæſt.euan.li.2.c.14.

Euangelium iſtud exponitur,to.10, ſer. primo,de Apoſtolis.

Tyro & Sydoni remiſsius erit in die iudicii.to.7,de bono perſeuerantiæ,cap.9,& 10

Et tu Capernaũ quæ uſq; ad cœlum exaltata es,uſque in infernum deprimeris.to.10. ſer.1.de Apoſt.

Qui vos ſpernit, me ſpernit,&c.to.10.de verbis domini.ſer. 24

Homo quidam deſcendebat ab Hieruſalẽ in Hiericho.to.4,in qu.euan.lib.2,ca.19,to. 7 contra Pelag.Hypog.li.3,to.3,lib.1.de doctri.Chriſtiana,c.30,to.10.de uerb.domini, ſer.47.Ibidem de uerbis Apoſt.ſer.2

Samaritanus miſericordia motus,acceſsit ad vulneratum, ſacerdos autem prçteriit.to. 9.in euã.ioan.tract.43, to.10.de verbis domini,ſer.26,& 27.eodem.de uerbis Apoſ.ſer.2

Martha excepit illum in domum ſuã.to.4. in quęſt.euan.li.2,ca.20,to. 10, de uerbis domini,ſer.26.& 27,ibidẽ de uerbis Apo.ſer.15

Maria optimam partẽ elegit to.3,de trini. lib 1.c.10,to.10.de verbis domini,ſer.26,& 27.eodem,de verbis Apoſto.ſer. 15

Ex ca.11.Domine,doce nos orare.to.9,in euang.ioan.tracta.7.to.10,de uerbis domini, ſer.28

Amice,accommoda mihi tres panes.to.4 in q,euange.lib.2.ca.21,to. 10,de uerbis domini ſer.29, ibidem, ſer.171

Petite,& accipietis.quærite,& inuenietis. to.2, de orando deum ad Probã,ca.8,ſupra mat.7.aut. 4,to.10.ſer. 171

De pane, piſce & ouo, lapide,ſerpente & ſcorpione.to.4,de quęſt.euang.lib.2,cap.22

Si in digito dei eiicio dæmonia.tom.4,in q,euang.lib.2.cap.17,tõ.6,contra Fauſtum, li.32.c.12.to.4.de catechizan.rudi.ca,20.ibidem,de eſſentia diuinita.fo.233.i.Ibidem,in quæſt. ueteris ac noui teſtamen. quæſt. 92

Beatus uenter qui te portauit.to.9,in euã. ioan.tract. 10

Erunt nouiſsima hominis illius, peiora prioribus,to.4.de fide & operibus,ca. 25

Sicut fuit ionas in ventre ceti.to.4, in qu. vete.ac noui teſta.q.64.ſupra mat.12 auth.13

Nemo accendit lucernam & ponit eã ſub modio,ſed ſup cãdelabrũ &c.to.10.f.354,I.

Vide ne lumẽ quod in te eſt, tenebrę ſint. to.4.in qu. euang lib.2,ca.15

Nunc uos Phariſæi quod foris eſt paropſidis

ropſidis lauatis &c.to.4.de q.Euang. li.2. ca. 16,to,10.de verbis domini, ſer.30. Ibi totū iſtud Euangelium exponitur.

Quod ſupereſt, date eleemoſynam,& oīa vobis munda erunt,to.7,contra Creſco.Grā mati.li.2,cap.12.to.3.in Enchiri ad Lauren. c.72,& 75.to.9.de conflictu vitiorum & uirtutum,ca.17.to.10.de uerbis domini, ſer.30

Vulpes foueas habent & aues cœli nidos &c.to.10,de verbis domini, ſer.7

Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos.to.10 de uerbis domini, ſer. 7

Perſequar te domine, ſed permitte mihi primū renunciare his qui domi ſunt. Ibidē,

Væ vobis legiſperitis,q tuliſtis clauē ſciētiæ,& cæt.to.4,in q.euan.li.2.c 23.to.6.contra aduer,legis & prophe.li.2. ca.5

Duodecimum caput Lucæ exponitur. to. 10.ſer.196

Ex ca.12. Anima plus eſt quam eſca,& corpus quā ueſtimentum.to.4.de quæſt. Euang. lib.2. cap.24

Nolite timere eos qui occidunt corpus, &c.to.7,de gratia & lib.arbit.ad Valen.cap. 18.ſupra Mat.10.author.13

Hominis diuitis cuius poſſeſsio attulit vberes fructus. Parabola hæc exponitur. to. 10,in lib.50.ho:hom.48

Stulte, hac nocte repetunt animā tuam a te. to.4.de ſaluta .docu.c.53.to.10.de verbis Apoſt.ſer.19.Ibidē,in li.50.ho. homi.7.& 47

Nolite in ſublime extolli. to.4. in quæſti. Euang.lib.2.ca.29

Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernę ardentes,&c.Ibidem,ca 25 to.4.de cōtinentia, ca.7.to.10,de verbis domini,ſermo.39

Quis putas eſt fidelis ſeruus & prudēs &c. to.4.de quæſt.Euan li.2.cap.26

Si.n.qđ nimiū ē &c:t 4.de.q.euā.li.2.c.28

Ignem veni mittere in terram.to.6.contra Fauſtum,lib.22.ca.93

Cum uideritis nubem orientē ab Occaſu. to.4 in quęſt.euan.lib.2.ca. 27

Cū vadis cum aduerſario ad principē &c. to.10,de uerbis domini, ſer.1.eodē,in li.50. ho.homi.5

Ex ca.13. De ficulnea cuius miſeram ſteri litatē tertius annus arguebat.to.3,de trini.li. 4.c.4.5.10.de verbis dñi,ſer.31.eodē,ſer.151

Mulier decem & octo annos habens in infirmitate,to.3.de trini.li.4.ca.4.to.10,de uerbis domini,ſer.31

Tria ſata farinæ quid obumbrent. to. 10, de uerbis domini, ſer.32

Domine ſi pauci ſunt qui ſaluantur.to.10 de verbis domini, ſer. 32

Simile eſt regnū cęlorū grano ſynapis &c. to.10,in 2.ſer.S. Laur.& ſer.4.eiuſdem feſti.

Contendite intrare per anguſtā portam. to 9.de tempore Barbarico,ca.8,ſupra Mat. 7.autho.7.to.10,de uerbis domini,ſer 32

Neſcio uos unde ſitis.to.4.in qu. vete. ac noui teſta.qu.110, ſupra Mat.25. aut.5

Ecce eiico dæmonia,& perficio ſanitates, to.4.de conſenſu euan.li.2.ca 76 circa finē. to.7.contra Iulia,Pelagia.lib 6.ca.8

Ex ca.14 Hydropicum, animali quod in puteum cecidit,comparauit.t.4.in quęſt.euāge.li.2, ca. 29

Inuitatis dic ut ueniāt.ibidem,ca.30.to.4. de fide & operibus,ca.17.to.7.contra. 2.Gauden.epiſ li.2. ca.17

Homo quidā fecit cęnam magnam,Iſtud Euang.exponit tom.10.de verbis dñi,ſer.33

Compello intrare.to 2,de correc.Donati. ad Bonif.ca.16,to.7.contra.2.Gauden.epiſt. lib.2.ca. 17

Qui ſe humiliat,exaltabitur.to.7.de geſtis cum emeri.Donati.epiſc.fo.163,col.1.& 2.

Quinq; iuga boū emi.to.9.de 4.feria,c.1

Si quis venit ad me,& non odit patrē ſuū & matrē,&c.to. 4.de ſer.dñi in monte,lib. 1.

Quis ex vobis uolens turrim ędificare,nō ne prius computat ſumptus?to.4.in quæſtio. Euang.lib.2.ca 31

Sal infatuatū,to.4,de quęſt.euan.li 2.c.32

Ex c 15. Ouem perditam quęrit,donec inueniat:& cū inuenerit, imponit in humeros ſuos to.4.in li.83. quęſt. quęſt.65. ibidem, in quæſt.euang.li.2.cap.32.to 9.lib.1.medita.c. 8.& 15.to.7.contra Pelagia.Hypogno.li.3.

Gaudiū erit in cęlo ſuper uno peccatore pęnitentiam agente to.1.li.5.confeſ ca.3.to. 9,in Solilo animę ad deum,cap 17

Drachmam perditam mulier quærit.to.1, lib.10, confeſſ ca. 18

Homo quidam duos habuit filios, adoleſcentior peregrè profectus eſt.to.5. in q.euāge.li 2 ca 33.10 10,de uerbis domini,ſer 35

Parabolā de filio prodigo,uide.to 9,de tēpore Barbarico,ca 7,in principio.to.10.Ad fra in Ere.

Iam

Iam non ſum dignus vocari filius tuus,to. 4.de vera & falſa pœnitentia,cap 3

Mortuus erat,& reuixit,t. 2. de correctio. Dona.ad Bonif c.25.to.9.in Euã.Ioã.tract.19

Ex ca.16. Villicum iniquitatis a villicatio ne eiecit,to.4.in quęſt euan.li.2.ca 34

Facite vobis amicos de mammona iniq- tatis,ut cum defeceritis,&c.to.5.lib.21,cap. 27,to.7,contra Iulia.Pelagi.li.4.cap.4,tom. 10,de verbis domini,ſer.35

Si in alieno fideles nõ fuiſtis,quod veſtrũ eſt quis dabit vobis,to.4,in q.euan.li.2 c 35

Nemo ſeruus poteſt duobus dominis ſer- uire.Ibidem, ca 36.ſupra Matt.6. autho. 16

Regnum cęlorum uim patitur,ſupra Mat. 11. auth.4

Omnis qui dimittit vxorem ſuam,mecha tur,to.6.de adulterinis coniugiis,ad Pollen. li.1.ca.11.12,& 22,& lib.2.cap. 9

Homo quidam erat diues,qui induebatur purpura,tom 4,in qu.euan.li.2.ca.38,to. 9, de contemptu mundi, cap 7

Parabola de diuite epulone & Lazaro mẽ dico exponitur,to.2,epiſt.89.quæſt.4.to 10 de verbis domini,ſer.24 & 25.eodẽ,de uer- bis Apoſt.ſer.19.Ibidẽ,in li.50.ho,homi.7. Ibidem ſer.110,& 227

Crucior in hac flamma,to.5.li.21, capite 3,& 10

Diues lazarum ad fratres ſuos mittit petiit ad Abrahã,to 4 de cura ꝓ mortuis agẽ.c,14

Ex cap.17 Adauge nobis fidem,to.4,in q. Euan.li 2,cap 39,ſupra Matth.17,auth.6.

Ite oſtendite uos ſacerdotibus. Ibidem,c. 40,to.4,de uera & falſa pœniten.cap.10,to. 9.de uiſita.infir. li 2.cap. 4

Regnum Dei intra vos eſt, to.9,de cogni tione ueræ uitę,cap. 44

In illa hora qui fuerit in tecto,& uaſa eius in domo,&c.to.4,in q.euang.lib 2.ca.41

Qui in agro,ſimiliter nõ redeat retro.Ibi dem.cap.42

Memores eſtote vxoris Loth ibidem,cap. 33.to.9.de confli.uitio.& virtutum, ca. 16, ſuper Gene.16, autho 5

In illa nocte erunt duo in lecto vno.to.4, in quæſt.euang. li.2. ca.44

Ex ca. 18. De iudice iniquo parabola ex- ponit,to.4. de q.euã.li 2.ca.45.to.6. contra Adi.Ma.diſc.c.17.to 10.de uerbis dñi,ſer.36

Phariſæus gratias agebat ſuperbẽ, to.7,de pecca.meri.& re mi.lib.2.ca.5,to 10. de uer bis domini,ſer.36.Ibid.in li. 50.ho.hom. 44

Difficilẽ,qui pecunias habent, regnũ Dei intrabunt.ſupra Matth. 19.autho.7

Facilius eſt camelũ per foramen acus trã ſire, quàm diuitem in regnũ cęlorum, tom. 4.in quæſt.euang. lib.2. cap. 47. ſupra Matth. 19, autho. 8

Cæcus illuminatus eſt,cum appropinquà ret Hiericho,to.4.in quęſt.euang. lib.1. cap. 48,ſupra Matth 20.auth.6

Ex ca. 19. De Zachæo hiſtoria exponitur, to.10.de uerb.domini,ſer.35.eodem,de uer. Apoſt.ſer.8.ibi.de tempore,ſer.110

Venit filius hominis quęrere,& ſaluũ fa- cere,quod perierat,to.7. de pecca. meri. & remiſsio.lib.3,ca 5.infra.1.ti.1.autho.4

Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam,to.4.in quæſt.euang.li.2.ca. 26

Videns ciuitatem,fleuit ſuper illam, to.9. li.1.meditat cap.36

Domus mea,domus orõnis vocabit̃ ſupra

Dico autem uobis ꝙ ſi tacuerint, lapides clamabũt,to.10.in 24,ſer.Natiui. dñi,Eſa.56

Ex cap.20. Reddite quæ ſunt Cæſaris Cę- ſari , & quæ ſunt dei deo,to.9, in euangelio Ioan.tract.40.ſuper Matt.22. autho.4

Neq; ultra mori poterunt,to.4,in q. Euã ge.li.2.cap.49

Dixit dominus domino meo, ſede a dex- tris meis. ſupra Pſal. 109. autho. 1

Ex cap. 21. Capillus de capite ueſtro non peribit.to.5.lib.22.ca.12.14.15.19,& 20.to. 10.in lib.50.ho.ho.14

In patientia ueſtra poſsidebitis animas ue ſtras,to 10,in l 50,ho.hom 14

Cęlum & terra tranſibunt , uerba autem mea non ibidem,li.20 cap 24

Attendite,ne grauẽtur corda ueſtra in cra pula & ebrietate.to.1,lib.10.confe.c.31, to. 9.in ſer.de ſobrietate & virgini.ca.1.to.9,de conflictu uitiorum & uirtutum, ca 20

Ex ca.22. Intrauit autem Satanas in iudã, to.9 in euan.ioan.tract.62

Orate,ne intretis in tentationem, to 4.in quæſt.euang.li.2.ca.50

Sinite uſq; adhuc.to. 4.de conſenſu euan. lib.3.ca. 5

Et cõuerſus dominus reſpexit Petrum,to. 7 contra Pelag.& Cęleſt. de gratia Chriſti, lib.1.cap. 45

ex cap. 23. Pater dimitte illis: non enim ſciunt quid faciunt, to.9. in euan. ioan. tra. 31

Pater, in manus tuas commendo ſpiritum meum, to.6. contra ſerm. Aria. ca.9. tom.4. de trini. & unita. dei, ca.6. & 7

Hodie mecum eris in paradiſo, t.3. de Gene ad lite. lib.12. ca.34. tom.7. contra Creſc. Gram. li.2, cap.9. tom.2. de præſentia Dei ad Dardanum, cap.2. & 3 to.9. in euange. ioan. tra.111. t.6. cõtra Felic. Ari. c.15. to.10, ſe.144

Ex ca.24. In diluculo uenerunt mulieres, to.4. in li. qu. ſuper Iudicum, quæſt 46

Ipſe finxit ſe longius ire. to.4. in quæſ. euã. li.2. ca.51. ibid. contra menda. ad Cõſen. c.13

Euang. iſtud de duobus diſcipulis euntibus in Emaus exponit, to.10, ſer.140, & 144

In fractione panis aperti ſunt oculi eorũ. to.3. de Gene. ad lit. li.11. c.31. to.7, de nuptiis & concup. ad Valer. li.1. ca.5

Chriſtus partem piſcis aſſi, & fauum mellis corã diſcipulis manducauit, to.2. de ſex q. contra pag. qu.1. to.3. de mira. ſacræ ſcriptu. ca.4. in fin.

Euangelium de parte piſcis & fauo mellis exponitur, to.6, contra Fauſtum, li.11 ca.6, tom.10. ſermo.145, & 147, & ſo 317, col.2

Sedete in ciuitate, quouſq; induamini virtute ex alto. to.9 in euan. ioan. tract. 99

IOANNIS.

Vide to.9. in euan. ioan. per totum, & to.3 in ſpeculo, de euan. eiuſdem.

Caput primum exponit, to.4, in qu. vete. ac nou. teſt quæſt, 122. per totum, to.10, ſer. 2. Nati domini.

Item ex c.1. In principio erat uerbum, & uerbum erat apud deum, to.3. de trini. li.1, c. 6, li.6. ca.2. to.2, de gratia noui teſt. ad Hon. ca.3. to.9 in euan. ioan. tracta.36, & 40, to.4, in queſt. ueteris ac noui teſt. q. 122, to. 10, de verbis domini, ſer.38. eodem de uerbis Apoſtoli, ſer.31. ibidem ſer.3. oct. Epiphaniæ.

Omnia per ipſum facta ſunt, to.9. in euã. ioan. tract. 8

Sine ipſo factũ eſt nihil, to.6. de natura boni aduer. Mani. ca. 24. in fin. 25. & 26, to 9. in lib. Soliloq. animæ ad deum, capite 4, & 5.

Quod factum eſt, in ipſo uita erat, to. 3, de Gene. ad lite. li.5, cap.13, & 14

Tenebræ eum non comprehenderunt, to. 3 de trini. li.4. ca 2. to.2. de uidendo deo, ad pauli, ca.9. to.7, de pecca. meri. & remiſſ. li.2. cap.25, tom.2. de gra. noui teſt. ad Hon. cap.3

Non erat ille lux, to.9. in euan. Ioan. tract. 14, & 33

Illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, to 7. de pecca. meri. & remiſſ. lib.1. capite 25. to.3. in Enchiridion. ad Lau. cap.103. to 9. in Soliloq. animæ ad Deũ. ca.1, 17. & 34

In mundo erat, & mundus per ipſum factus eſt, & mundus eũ non cognouit, to. 10. de verbis dñi, ſer.39, eod. ſer. 24. Nati. dom.

In propria uenit, & ſui eũ non receperũt, to.2. de gratia noui teſt. ad Hõ. c.3. circa finẽ.

Dedit eis poteſtatem filios dei fieri. to. 4. de conſenſu euan. li.2, ca.3

Et verbum caro factum eſt, to.4. in li. 83, qu. quæſt.80. to.3, de agone Chriſtiano, cap. 21, ibidem de doctrina Chriſt. li.1. ca.13. to.6. contra Fauſtum, li.13. ca.10, to.3. de tri. li.13. cap.19. li.15. cap.11. to.4. de conſenſu euang. li.2. ca.3. to.7. de pecca. meri. & remiſſ. lib.1. cap.31. lib.2. ca.24. to.2. de gratia noui teſta. ad Hono. ca.4. & 36, to.6. contra ſer. Aria. c. 9. to.3. in Enchi. ad Lauren. ca.34. to.9. in euã. Ioan. tract.40. to.4. de trinita. & vnita. dei, ca. 7, ibidem, in dialog. ad Oroſi. qu.4

Et vidimus gloriam eius, gloriã quaſi vnigeniti a patre. to.3. de trinit. lib.13. c.19. to.6. contra Manichæ. epiſt. ca. 37

De plenitudine eius omnes accepimus, to. 9. in euang. Ioan. tract.13

Lex per Moyſen data eſt: gratia & veritas per Ieſum Chriſtum facta eſt, to.6. cõtra Fauſtum, li.22, capite 6, & libro 17, capite. 6

Deum nemo uidit vnq̃. to.6. contra Adimantum Manichæi. diſcipulum, c.9. to.2. in cõmonito. Auguſt. ad Fortuna. fo.107. M, & ſequen. Ibidem, de uidendo Deo ad Paulinã, cap.5. 7. 10. 11. in fine, to.4. de eſſentia diuinitatis, in principio. to.9, de ſymbolo ad Catechumenos. li.4. c.3. to.4. in qu. veteris ac noui teſt. qu. 71. to.3. de inquiſitione trinitatis fo.233. H, to.6. cõtra Max. Aria. epi. li.3. ca. 9. to.10, ſer.2. Natiui. domi. eodem, ſer.23

Et ego neſciebam eum. to.4. de conſenſu euang. lib.2. capite 15. De hoc euange. habes expoſitionem, to.10, de uerbis domini, ſer. 63. to.10. in li.50. ho. gomi. 22

De Nathanaele, Cum eſſes ſub ficu uidi te to.10. de verbis domi. ſer.40

Ex capite 2. Nuptiæ factæ ſunt in Cha-

na Galilææ.to.4,de cõſenſu euang. li.2,ca.17

Euangeliũ de nuptiis exponitur to.10.do
minica,2.poſt epipha.ſer.1

Quid mihi & tibi eſt mulier? to.3.de fi-
de & ſymbolo,ca.4.to.9. in euang. ioan.tra-
cta.8.ibidem,de ſymbolo,ad Cathec.li.2.c.5

Aquam in vinum conuertebat ibidẽ tract.
9.to.10.de verbis domini,ſer.41

Quadraginta & ſex annis ædificatum eſt
templum hoc,to.4.in li.83.q.qu.56 ibidem,
in dialo.ad Oroſi.q.26 to.3. de trini.li.4.c.5

ex cap. 3. Niſi quis renatus fuerit ex aqua
& ſpiritu ſancto.to.4.ad Simplicia.li.1.quæſ.
2.to.7.de baptiſmo, contra Donatiſt. 6. cap.
12,ibidem,de pecca.meri.& remiſſ. li 1. ca.
17.29.20,& 30.li.2. ca.27.to.2,de præſentia
Dei,ad Dardanum,ca.14.15,& 16,t.7.de ani
ma & eius origi.ad Vincen.Victo.li.3.capi-
te.11.to.10. de verbis Apoſt. ſer. 14

Quod natum eſt ex carne, caro eſt.tom.7
contra epiſt.Parmenia,li.2,ca.11.to.3,de fi-
de & ſymbo. cap. 9

Spiritus vbi vult ſpirat,to.4.ad Simplicia.
li.1,quæſt.1.to.3.de mira.ſacræ ſcript. ca.34

Si terrena dixi vobis,& non creditis, &c.
tom.4.in quæſt.veteris ac noui teſt.quæſt.59

Nemo aſcendit in cælum, niſi qui de cælo
deſcẽdit,to.3.de agone Chriſtiano,c.25. to.
7.de pecca.meri.& remiſſ.li.1.cap.31.to 9 in
euangelio ioan,tract. 12.27, & 31,to.10. de
verbis Apoſt.14.eodem,ſer.174, & 234

Sicut Moyſes exaltauit ſerpentem in de-
ſerto,&c.ſupra Num.c.21.author.2.to.10.de
verbis Apoſto.ſer.14.eodem.ſer.101.

Qui credit, non iudicatur, to.3.de agone
Chriſtiano,c.27.to.20,de verbis Apo.ſer.14

Qui non credit, iudicatus eſt,to.4.de fide
& operibus,c.23.to.2.de uidẽdo deo ad Pau
linam.ca.11.to.10.de verbis Apoſt. ſer.14

Qui facit veritatem, venit ad lucem.tom.
4.in li.annota.in Iob,cap.6

Qui credit in filium habet uitam æternã,
to.10.de uerbis Apoſt. ſer. 14

Qui incredulus eſt filio, & qui non credit
in filium,non habet vitam,&c.ibidem

Non poteſt homo accipere quicquam,ni
ſi fuerit illi datum de coelo, to.7, contra epiſt.
Parmenia.li.2 ca.15.to.10.ſermo.8.de Nati-
ui.domini,& ſermi.2. Natiuit.ſancti Ioannis
Bapti. & in primo ſermone decollat: eiuſdẽ

Qui habet ſponſam,ſponſus eſt,to.10.de
verbis Apoſt.ſer.31

Illum oportet creſcere,me autem minui,
to.4.in lib.83,quæſt. quæſt.58

ex ca. 4. Quòd Ieſus plures diſcipulos fa-
cit & baptizat quã Ioannes ibidem,quæ. 62

Samaritanæ euang.exponitur to.4.in lib.
83.q.quæſt.64.to.9 in expoſitione euangelij
ſecundum ioan.tract.15, to.10. ſer.92, eodẽ
ſermone primo.de Apoſtolis.

Hora diei ſexta venit dominus ad puteũ,
to.4.in lib.83.quæſt.quæſt.64

Domine da mihi hanc aquã,vt nõ ſitiam
to.9.de ſcala paradiſi, ca.10

Vade, & voca virum tuum,& ueni huc,
to.6,contra Fauſtum, lib.23 .ca. 87

Deus ſpiritus eſt, to.4, de eſſen. diuinita.
fo.233,b,c,to.9.de ſpeculo.c.2.to. 3.de fide
& ſymbolo, cap.9.

Propheta in patria ſua honorem non ha-
bet,to.9,in euang.ioan.tract.24

ex ca. 5. Vnus ſemper ſanatur in piſcina,
poſt aquæ motum,to.9. in euange. ioannis,
tracta.12.to. 10. de uerbis domini.ſer. 42.

ecce ſanus factus es, noli amplius peccare
to.4,de fide & operibus,cap.20,to.9,de uita
Chriſtiana,ca.13.infra,ca 8.authori. 2

Pater meus vſque modo operatur,& ego
operor. to 6. contra Adimantum Manichæi
diſcipulum,cap.2.to.3, de Geneſi, ad lite.li.
4,ca.11.& 12,& lib.5 cap.20.to.7.de ſpiritu
& anima,cap 41.to,4.in dialogo.ad Oroſiũ
q.42,to.3.de inquiſitio.trinita.fo 234,a, ibi
dem de ſententiis decerpt.ex Auguſt.ca.277

Non poteſt filius a ſe facere quicquam,
to.6,contra ſer. Arian.ca.14,& 23.to.3.de tri
nita.li.15.ca.14,to.10,in li.50.ho.homi. 32.

Quæcunq; facit pater hæc eadem & filius
ibidem.cap. 15

Iudiciũ dedit omne filio, Qui verbũ meũ
audit, & credit ei qui miſit me, habet vitam
æternã,& in iudicium non uenit,ſed tranſit a
morte,in vitam.to.10,li.50.homil.22.euãg.
ibi exponitur.

Sicut pater ſuſcitat mortuos & uiuificat,t.
10.de verb.dñi,ſer.44.eod.in li 50.ho.ho.22

Si ego teſtimonium perhibeo de me, to.
10,de uerbis domini,ſer.43

Pater non iudicat quenq̃,to.3.de trinita,l
5.ca.13.tom.6.contra ſer. Aria.ca.14. to.9, in
euan.ioan.tract.99,to.4,de trinita.& unitate
Dei,cap.8.

Amen

Amen dico vobis, quia venit hora & nūc eſt, quando mortui audient, &c. to.5. li.20. c. 6, to.10. de verbis domini, ſer.4

Sicut pater habet vitam in ſemetipſo, ſic dedit filio, to.6. contra ſer. Aria. ca.17, to.3 de trinit. li.15 ca.26. Eodem in ſententiis, ſenten.366. to.10. de verbis domini, ſer.63. Ibidem in lib.50. homi. homi.22

Ille erat lucerna ardēs & lucens, to.10. ſer. 1. Natiuit. Ioan Baptiſtæ.

Neq; vocem eius audiſtis, to.5. cōtra Adimantum Manichęi diſcipulum, c.9. to.4. in quęſt. veteris ac noui teſta. quæſt.71

Scrutamini ſcripturas, to.10. de verbis domini, ſer.45

Si enim crederetis Moyſi, crederetis forſitā & mihi, to.6. cōtra Fauſtum, li.16, ca. 20. 22, & 26. to.10. de uerbis domini, ſer. 45

Ex ca.6. Hoc autem dicebat tentans eum, to.10. ſer.72

Panes quinq; hordeacei, quibus dominus turbas cibauit, qd ſignificent, to.4. in li.81. q. qu.61. to.3. de mir. ſacræ ſcriptu. li.3. ca. 9

Deſcendi de cęlo, non vt faciam volūtatē meam, ſed voluntatem eius qui me miſit, to. 6. contra ſer. Aria ca 7. & 18. to.4. de trinita. & vnitate Dei, ca 6

Nemo poteſt venire ad me, niſi pater, qui me miſit, traxerit eum, to.7, cōtra duas epiſt. Pelagia. ad Boniſ. li.1, ca.3. & 19. Ibidem de gratia & libe arbi. ad Valen. ca.5. to.6. cōtra ſer. Ariæ ca.30 to.7. de prædeſt. ſanctorū, c.8

Omnis qui audiuit a patre, & didicit, venit ad me, to.7. contra Pelag. & Cœleſtiū, de gratia Chriſti, li.1. ca.14. ibid. de prædeſ. ſanctorū, ca 8. ibidē de bono perſeuerantiæ. c.14

Durus eſt hic ſer to.10. de uer. Apoſ. ſer.2

Patres ueſtri māducauerunt manna in deſerto, & mortui ſunt, to.6. de vtilita. pęnitē. c. 1. to.10. in lib.50. ho. homi.27

Caro mea vere eſt cibus, &c. euangelium iſtud exponitur, to.10. de verbis dn̄i, ſer.46.

Qui māducat meam carnem & bibit meū ſanguinem, &c, to.5, lib.21, ca.24. to.10, de blaſphemia in ſpiritum ſanctum, ſo.10, ſ, & ſequē. eodem, de verbis domini, ſer.11. & 46

Domine, ad quem ibimus? verba vitę ęternæ habes, to.9. de quarta feria, ca.6

Omne quod dat mihi pater ad me veniet &c. euangelium iſtud totaliter exponitur to. 10, in lib.50. homi. homil.22

Nonne ego vos duodecim elegi, tom.4. in lib. quęſt. ſuper Gen. quęſt.117

Ex c 7. Mea doctrina non eſt mea, ſed eius qui me miſit, t.3. de trin. li.1. c.12. & li.2. c.3

Nolite iudicare ſecūdū faciem, to.10, de verbis Apoſt ſer, 9 eodem, ſer.202

Si quis ſitit, veniat ad me, & bibat, to.7, contra Creſconium Grammaticum lib.2, c. 13, & 14, to.9, lib.1, medita ca.37

Spiritus non erat datus, quia Ieſus nondū erat glorificatus, to.3, de trinita. lib.4. ca. 20. to.4. in li.83. quęſtio. quęſtio.62. to.9. in euāge. Ioannis, tracta.52, & 63. to.4. de trinita. & vnitate Dei, cap.4

Ex ca. 8. De muliere adultera euangelium exponitur to.9, in expoſitio. ſecundū Ioānē, tract.33. & to 10, de verbis dn̄i, ſer.47, & 95

Nec ego te cōdemnabo, t.6, de adulterinis coniugiis, lib 2, ca.6, & 7

Vade, noli amplius peccare, t.4, de vera & falſa pœniten ca.13. ſupra, cap.5. autho.2

Vos de deorſum eſtis, ego non, to.4. de patientia, cap. 19

Vos de hoc mundo eſtis, ego non, to.7. cōtra Iulianum Pelagianum, lib.6. c.1

Principium qui & loquor uobis. to.3. de trinita, lib.5. cap.13.

Si manſeritis in uerbo meo, uere diſcipuli mei eritis. Iſtud euangelium totaliter exponitur, to.10. de verbis domini, ſer. 48

Veritas liberabit vos, to.3. de trin, li.4. c.18

Qui facit peccatum, ſeruus eſt peccati, tomo 5. lib.19. ca. 15

Si filius uos liberauerit, uerē liberi eritis. Ibidē, lib.14. ca.11. to.7. contra duas epiſt. pelagia. ad Bonifa. li.1. ca.2

Non a me ipſo ueni, ſed ille miſit me, to. 6. contra ſer. Aria. ca.3, & 4

Vos ex patre diabolo eſtis. to.6. cōtra Adimātū Manichęi diſcipulū, ca.5. to.9. de utili. pęnitē. ca.1. to.4. in q. ueteris ac noui teſta. q. 80. 90. & 98. to.6. cōtra Iudęos, Paganos, & Aria. ca.2. to.10. de verbis Apoſto ſer. 14

Ille homicida erat ab initio, & in veritate non ſtetit, to.3. de Gene. ad literam, lib 11. c. 16. & 23. to 7. contra literas petiliani, lib.2. c. 13. to.5. li.11 ca.13. to.6. contra Adimantum Mani. diſcipulum, ca 5

Qui loquitur mendaciū, ex propriis loquitur. to 9. in euang. ioan. tracta.5

Abraham exultauit ut uideret diem meum

meũ,&c.to.7,contra pelagium & Cęleſtiũ, de peccato origina.li.2.c.27,to.6, cõtra Maximinũ Arianorũ epiſcopũ, li.3.ca.22, vide ſupra Gene.18 auth.1,& 2, to 10. ſer.70

Ex c.9. De cęci nati illuminatione,to.9,in Expoſitione ſecundũ Ioannem tracta.44.to.10,in li.50.homil.homil.43, Eodẽ,ſer.104.

Scimus quoniã deus peccatores nõ exaudit.to 7,contra epiſt.Parmenia.li.2.ca.8.Ibidem,de baptiſmo contra Donati.li.5,ca.21.

. Ego in hunc mundum veni,vt qui non uident,uideant.to.9,in euan.Ioan tract.33.to.10,de verbis domini,ſer. 47

De paſtore,mercenario & fure, to.10,de ver.do.ſer.49,& 50

Ex ca.10.Oues vocem meam audiunt. to.7,contra lite.petilia li 2,c.73

Omnes quotquot uenerunt, fures ſunt & latrones.to.6 cõtra Fauſtũ, lib 16,c. 21 Ibidem,contra aduer.legis & propheta li.2.c.4

Poteſtatem habeo ponendi animã meam, &c. to.3,de inquiſitione trinitatis.fo 234,a

Opera q̃ ego facio in nomine patris mei, hęc teſtimonium perhibent de me.to.6 contra Fauſtum, lib.12.ca.1

Ego & pater unum ſumus.to 4.in lib.83. quęſt quęſtio 69,to.3.de trinita.lib 4,ca 9. & li.5.c.3,& 9.& li. 6,c.2,in fine,tom.9, in euang.Ioan.tract.36.3771,& 78,to.4,in dialog.ad Oroſiũ,quę.3,t.10,de uerb do.ſer.51

Quem pater ſanctificauit, & miſit in hũc mundum to.3, de trinita li.2, ca.5

Ex ca.11.Si quis ambulauerit in die,nõ offendit.to 9,in Solilo.animæ ad deum,ca.17

De Lazaro & aliis mortuis ſuſcitatis.to 3 de mirabi.ſacræ ſcriptu.li 3.ca.11 to.10,de verbis domini,ſer 8,44,& 52.eodem, in li.50,homi. homil.27.ibidem,ſer 104.

Lazarus per quatuor dies in monumento iacuit.to.4,in lib.83.quæſt. quęſtio 65

Lazare,tibi dico,ſurge.to.4.de vera & falſa pœniten.ca.3. in fine.

Lazarum diſcipulis tradidit ſoluendum. Ibidem ca. 10

Qui credit in me, etiam ſi mortuus fuerit viuet,to 10,de uer Apoſt ſer.33

Caiphas cum eſſet põtifex, prophetauit. to 4.ad Simplicia.li.2 quę 1,to.3,de Gene. ad lit.li.12.c 22,t.4.in li.q. ſup Iudicũ,q. 49

Ex c.12 Qui amat aĩam ſuam,perdet eã: qui autẽ odit animã ſuam in hoc mundo in uitam æternã cuſtodit eam.to.3,de doctrina Chriſtia.li.3,c 15,to.10.in li 50,ho.hom.37

Nunc princeps huius mundi eiicietur foras.to 3,de agone Chriſtiano cap.1,to.9,in epiſt.Ioan. tract.4

Cum exaltatus fuero a terra,omnia trahã ad meipſum to.10, in 3.ſer.Annunciationis dominicæ.

Ambulate dum lucem habetis,ne tenebrę uos comprehendant to. 1, de uera religione c.42,to.9 in euang.Ioannis,tract.12.

Qui credit in me, credit in eum qui me miſit.to.10,de uerbis domini,ſer.53

Sermo quem locutus ſum,iudicabit eum. to 3,de trini.lib.1,ca 12

Ex cap. 13. Vos mundi eſtis,ſed non omnes.to.7,contra lite.Petilia.li.2.c.22

Surgit a cęna, & ponit ueſtimenta ſua. to. 10, ſer 127

Cęna domini exponitur to.10, ad fratres in Eremo,ſer.28

Cum recubuiſſet ille ſupra pectus domini in conuiuio.to.9,in euang.Ioannis,tract.18

In hoc cognoſcent omnes,ꝙ mei diſcipuli eſtis,&c.to.4,in lib.83.quęſt. quęſ.71. ibidem,de ſalutа.docu.ca.52

Animã meã ponã ꝓ te.to 9,de feria 4.c.5

Ex ca. 14. in domo patris mei manſiones multæ ſunt.to.6.de ſancta uirginitate,ca.26, in fine.to 7,de anima & eius origine,li 3.c. 11.ibidem,contra Pelagia. Hypogno.lib.5.

Ego ſum uia,ueritas,& uita.t.2, de doctrina Chriſtiana,li.1,c.34. ibidem,de trinitate, li.1.c.12. ibidem in ſententiis,ſententia 268 to.2,de ſex quę.contra Paganos,quæſt.2.to. 9.in euang.ioan.tract.13.& 39. ibidem in Solilo.animę,c.1,& 4.ibidem,de Cataclyſmo, c.5.to.4,de incarnat.uerbi,ca.9 to.9.de uiſita infirm.c.2.to.6,de Epicurę.& Stoictea. 8. in fine.infra,ad Philippen.1. auth.1,tom. 10 de uerbis domini,ſer.54,& 55.eodem,in li. 50 ho.hom. 34

Oſtende nobis patrem , & ſufficit nobis. to.9,in euã. ioã.tract.37,to.3.de tri.li.1.c.8.

Qui uidet me,uidet & patrem.to.10, de uerbis domini,ſer. 18

Verba quę ego loquor,a me ipſo non loquor.to.6,de quinq; hæreſibus,ca 6,to, 10, de uerbis domini,ſer.55

Rogabo patrem,& alium paraclitum mittam uobis.to.4, in quæſt.uete. ac noui teſta-

mea-

men quęſtio. 97

Qui diligit me, diliget a patre meo, & ego diligam eũ to. 3. in ſentẽtiis, ſententia. 363.

Veniemus ad eum, & manſionem apud eũ faciemus, to 6. cõtra ſermonem Arrianorũ, ca. 30. to. 4. de trinita. & vnita. Dei, cap 11.

Quem mittet pater in nomine meo. to. 6. contra ſermonem Arrianorum, ca 4.

Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis, to. 9. de ouibus, ca 13. to. 4. in quęſt ve te. ac noui teſtamenti, quæſt. 92. to. 10 de ver bis domini, ſerm. 57 Eodem, ſer. 166 & 169

Nõ turbetur cor veſtrum neq; formidet, to. 10. de uerbis domini, ſer 58.

Si diligeretis me gauderetis utiq; quia ua do ad patrem. to 10. de uerbis domini, ſer. 58 Ibidem, ſer. 177

Pater maior me eſt, to. 3. de fide & ſymbo. c 9. to. 4 in li. 83, quęſt. quęſt. 69, to. 3 de trinita. li. 1. ca. 7. & 11 to 4. de trinita. & vnita. Dei, cap. 2. Ibidem, in dialo. ad Oroſium, qu. 4. tomo. 6, aduerſus Iudęos, cap 8. ibidem, contra Maximi. Arria epiſc li. 3. ca. 24, & 25

Ecce, venit princeps huius mundi, & in me non habet quicquam, to. 3. de trini. li. 13, cap. 14. tom 4. in lib. quæſtio. ſuper Deutero. quæſt. 53.

Ex cap. 15. Ego ſum vitis & uos ſarmẽta to. 10 de verbis domini, ſer. 59

Sine me nihil poteſtis facere. to 3. de ſpiritu & litera, ad Marcelli. ca 29. to. 7 contra Pelagium & Cęleſt. de gratia Chriſti, lib. 1, ca. 26 27. 29. & 45. Ibidem, contra duas epiſto. pelag. ad Bonifa lib. 2 cap. 8

Manete in dilectione mea, to. 3. de ſpiritu & anima, cap. 16

Maiorem hac dilectionẽ nemo habet, &c. to. 9. in epiſt. Ioan. tra. 6

Omnia quęcunq; audiui a patre meo nota feci uobis, to. 10. de uerb. Apo. ſer. 10.

Iã non dicã uos ſeruos, ſed amicos meos to. 1 de Gene. contra Manichę li. 1. ca. 7. to. 4. de amici: ca. 5. & 23

Non vos me elegiſtis, ſed ego elegi uos, to 7. de prædeſtinatione ſanctorum, lib. 1. c. 17. to. 4. de patientia, ca 20. 21, & 22, to. 10. Ad fratres in Ere. ſer. 39

Si non ueniſſem, peccatum non haberẽt. to 2. de correctio. Donatiſta ad Boniſa. c. 29. to 7. contra duas epiſtolas pelagio. ad Bonif. lib 3. ca 3. to. 9, in epiſto. Ioan. tract. 6. to. 10. de blaſphemia in ſpiritũſanctum. ſo. 9, l. Eodem, de uerbis domini, ſer. 11

Cum uenerit paracletus quem ego mittã a patre, to. 3. de trini. lib. 4 ca. 20

Ex cap. 16. Ego veritatem dico uobis, expedit uobis ut ego uadam. to. 10. de uerbis domini ſer. 60

Si non abiero, paracletus non ueniet. to. 7 de pecca. meri. & remiſsio. lib. 2. cap. 32.

Ille arguet mundum de peccato. to. 7 contra duas epiſt. pela. li. 3 ca 3. to. 4. in quęſtio. uete. ac noui teſta quęſt. 89. to. 10. de uerbis domini, ſermo. 60. & 61.

Multa habeo uobis dicere, ſed nõ poteſtis portare mõ. to. 4. contra mendacium. ca 10

Non enim loquetur a ſemetipſo. to. 3. de trinita li. 2. c. 3. to. 4. de trinitate & unitate Dei, ca 3. & 10. to. 3, de ſenten. decerp ex Auguſt.

De meo accipiet, & annũciabit uobis, to. 4. de trinita. & unita. dei ca. 10

Omnia quęcunq; habet pater mea ſunt. to. 10. ſer 2. Natiuita. domini

Non poteſt ille uenire, niſi ego abiero. to. 10. ſer. 188

Petite & accipietis, ut gaudium ueſtrum plenum ſit. tomo. 9. in manuali, cap 36 ſupra Matt. 8. author. 4. Lucæ 11. autho. 3. tom. 10. ſermo. 171

Exiui a patre, & ueni in mundum, to. 3. de trinita. lib. 1. cap 10, & lib. 2. cap. 5

Pater mecũ eſt. t 6 de qnq; hæreſibus, c. 6

Ex ca. 17. Hęc eſt uita æterna, ut cognoſcãt te ſolum Deum. to. 3 de ſpiritu & litera, cap. 33. Eodem de trinita. lib. 6. cap. 9. ibidem, in ſenten. ſenten. 37. to. 10. ſermo. 112

Ego te clarificaui ſuper terram. to. 6. cõtra ſer. Arria ca. 23. & 31

Ex ca 18. Abierunt retro, & ceciderũt in terram. to. 9. in euange. Ioan tracta 47

Ex ca 19 Non haberes in me poteſtatem, niſi datum eſſe tibi deſuper, to. 4. ad Simplicia. lib 2. queſt. 1.

Erat autem hora quaſi ſexta. to 4. de cõſe. Euang. lib. 3. cap. 13

Inclinato capite emiſit ſpiritum. to. 3. de ſpiritu & anima cap. 34

Tunica deſuper contexta. to 9. in euã. ioã. tracta. 13

Lancea latus eius aperuit. to. 9. in manuali cap 23

Videbunt in quem transfixerunt. tom. 9.

in euang.ioan.tracta.19.& 21,

Scripſit autem titulum pilatus, Ieſus Nazarenus Rex Iudęorũ.to.10.ſer.3.epiphanię.

De Ioſeph, qui pętiit corpus Ieſu a pilato. to.10. ſer.132

Poſitus eſt in monumento nouo. to.9. de ſymb.ad Catechume.li.3.ca.6.to.10.ſer. 133

ex ca. 20. Tulerunt dominum meum, & neſcio ubi poſuerunt eum.to.5. li.14. cap.2.

noli me tangere, to.9.in euan.ioan.tracta. 26.to.3.de trini. li.1 ca.9.& li.4.c.3.to. 10.de verbis domini,ſer.60.eodem ſer.153, & 155

Accipite ſpiritum ſanctum.to.3.de Gene. ad lite.li.10.ca.5.ibidem de Trini.li.4.cap.20 to.5.li.13.ca.24.to.9. in euan.ioan.tracta.74.

Quorum remiſeritis peccata, remittuntur eis.to.10.in li.50. ho.ho.23

Chriſtus apparuit diſcipulis ianuis clauſis.to.10.ſer.140

Thomam dubitantẽ Chriſtus nõ ſpreuit. to.6.contra Fauſtum,lib.16,ca.33.to.10. ſer. 156.& 159

Quia uidiſti me Thoma, credidiſti: beati qui non uiderũt & crediderunt.to.9, in euã. Ioan.tra.79.to.10. ſer.159

ex ca. 21. Mittite in dexteram nauigii rete.to.4.in lib.87.quæſt.quæſt.57.& 81

Petre amas me.to.9.de utilia.pęniten.cap. 1.to.5.lib.15.c.7.to.10.de uerbis domini, ſer. 59,& 62.euangelium iſtud exequitur. to.10. ſer.149.& in uigilia S. petri & pauli.

Manifeſtauit ſe iterum Ieſus ad mare Tyberiadis.euang.iſtud exponitur.to.10.ſer.140

Sic eum volo manere donec ueniam, qd ad te, tu me ſequere.to.10.ſer.149

AD ROMANOS.

Vide to.4.fo.279 col.2.in expoſi.epiſt. ad Roma.inchoatæ, per tot. & fol.283.col.1.in expoſi.quarundã ꝓpoſitionũ ex epiſ.ad Ro.

Item to.4.ad Simplici.lib.1.quæſtio.1.aliquas quæſtiones ſoluit ex eadem epiſto. pauli ad eoſdem.to.9.in ſpeculo epiſt. ad Rom.

Rom.caput primum pro parte exponitur to.10.ſer. 143

Item ex cap.1. Qui factus eſt ei ex ſemine Dauid ſecundum carnem.to.4.fol.209.d, & to.10.fo.223. i, K,

Reuelatur ira Dei de cęlo ſuper omnem impietatem.to.10.ſer.143

Iuſtus ex fide uiuit ſup.Abacuch.c.2

Inuiſibilia Dei a creatura mundi per ea q̃ facta ſunt, cognoſcuntur.to.9.in Solil.animę ad Deum,ca.21.to.10, de uerbis domini.ſer. 55.ibi.ſer.143

Cum cognouiſſent deum non ſicut deũ glorificauerũt,&c.to.10.ſer.143.to.5.li.8.c.9

Dicentes enim ſe eſſe ſapientes, ſtulti facti ſunt,to.10.de uerbis domini,ſer.8. & 55. ibidem ſer.143

Mutauerunt gloriam incorruptibilis dei, in ſimilitudinem imaginis corruptibilis hominis to.3.de fide & ſymbol.c.7. ibid.de ſpiritu & lite.ad Marcelli.ca.12.tom.10.ſer.134

Maſculi relicto naturali uſu fœminę, exarſerunt in deſideriis ſuis in inuicem. to. 9. de nuptiis & concup.li.2.cap.19.& 20

ex cap.2.in quo alterum iudicas, teipſum condemnas.ſup.Mat.7.autho.1

Secundum duritiam tuam & impęnitens cor, theſaurizas tibi iram,&c.to.2.de correctio.Dona.ad Boniſa. ca.29

Reddet unicuiq; ſecundum opera ſua. ſupra Mat.19.autho.3

Non eſt acceptio perſonarum apud deũ. to.4.de ſaluta.docu.c.38

Qui ſine lege peccauerunt, ſine lege peribunt.to.4.de fide & operibus, cap.23. & 24

Non auditores, ſed factores legis iuſtificabunt.to.3,de ſpiritu & litera,ad Marcel.c.26

Gentes, quæ legem nõ habent, naturaliter ea quæ legis ſunt faciunt.to.6.contra Fauſtũ, li.19.ca.2.to.3.de ſpiritu & litera,ad Marcellinum,cap.20 27 28, & 29

Quanto quis ſublimor eſt, tanto magis peccat cum cadit,to.4.in quæſt. ac noui teſta. quęſt. 102

ex cap.3.ex operibus legis non iuſtificabitur omnis caro.to.3. in enchi.ad Lau.ca. 34. to.7.contra duas epiſt.pelagi.ad Boniſa. li.1. cap.8

Nunc ſine lege iuſtitia manifeſtata eſt. to. 3. de ſpiritu & lite.ad Marcelli.c.9. to.7.contra pelagi.& Cęleſt.de peccato origi.li.2.ca. 25.

Omnes homines peccauerunt.to.7.de natu. & gratia, contra pela.ca.41.ſupra pſal. 13 autho. 2

Iuſtificati gratis per gratiam ipſius. to. 3 de ſpiritu & lite.ad Marcel. cap. 27. tomo 7. contra pelag.& Cęleſ.de gratia Chriſti, li.1. cap.31

Arbi-

Arbitramur hominem iuſtificari per fidē ſine operibus legis.t.3,in lib.83. quæſt.quęſ. 76.to.4.de fide & operi.c.14. Et to.7.de nat. & gratia, contra Pelagia.ca. 4.

Ex ca.4. Credenti in eum qui iuſtificat im pium,reputatur fides ad iuſtitiam.t.9.in Euā. Ioan. tranct. 29.

Et ſignum accepit in circuncisione,ſignaculum iuſtitiæ.to.6.contra Fauſtum, lib.16. cap.29.

Emortuum corpus Abrahæ.to.4.lib.quęſ. ſuper Gene. quęſtio.35

Reſurrexit propter iuſtificationē noſtrā. to.9.lib.1.medita.cap.37

Ex c.5.Gloriamur in tribulationibus,ſciē tes quia tribulatio patientiam operatur.to.4 in lib.83 quęſti.quęſtio.79.to.3,de doctrina Chriſtiana,lib.4.cap.7

Charitas Dei diffuſa eſt in cordibus noſtris.to.3,de ſpiritu & lite.ad Marcelli.c.32, in fine.to.10, de verbis Apoſtoli,ſermo. 15,

Cum inimici eſſemus, recōciliati ſumus deo per mortem filii.to.3, de trini.lib.13.c. 16,to.9.lib.1,medita.cap. 16

Salui erimus ab ira,per ipſum, to.7,cōtra Iulia.Pelag.lib.6,c.12.

Per vnum hominem peccatū intrauit in mūdū,& per peccatum,mors.t.7, de pecca. meri.& remiſſ.li.1,c.9 to.6, contra Priſci.c. 11,to.7.contra duas epiſt.Pelag.li.4.c.4, Ibi dem,contra Iulia.Pelagia.li.1:ca.2,li.6,cap. 12,to.3,in Enchiri.ad Lauren.c.26.46.& 51 Ibidem,de Eccleſia.dogma.ca.34. Eodem de Gene.ad lite.li.10.c.11,to.4.in dia.ad Oroſ. quæſt.4, to. 10,de verbis Apoſtoli.ſerm.14.

Mors regnauit ab Adam,vſq; ad Moyſen. to.7,de pecca.meri.& remiſſ.lib.1.ca.11.

Per obedietiam vnius hominis liberamur. to.3.de Gene.ad lite.li.10.ca.14,to.7,de pec ca. meri.& remiſſ.lib.1.ca.18,lib.3, ca.4, & 10.to.6,contra ſer. Aria.ca. 7

Lex ſubintrauit,vt abundaret delictum.to. 4,in lib.83,quęſt.quęſtio.66. to.3,de ſpiritu & lite.ad Marcelli. ca.6

Ex cap.6. Quicunque baptizati ſumus in Chriſto,in morte eius baptizati ſumus.to 7, contra Iulia.Pela.lib.6,ca.1.to.3.in Enchi.ad Lauren.ca.52,

Vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt, to.4,de fide &operibus.ca.10.

Quod enim mortuus eſt peccato mortuus eſt ſemel.to.6,li.2. contra Maximū,c.2.

Nō regnet peccatū in veſtro mortali corpore.to.9,in Euang.Ioan.tracta.41,to.10,de verbis domini,ſerm.43.Ibid.de verbis Apo. ſer.12.Eodem,in lib.50, homi.homi. 21.

Humanum dico ꝑpter infirmitatem carnis ueſtrę.to.10,de uerbis Apoſt.ſermone.17

Sicut exhibuiſtis mēbra veſtra ſeruire ini quitati, &c.to.10.de verbis Apoſt. ſerm.17.

Cum ſerui eſſetis peccati, liberi eſtis iuſti tię. ibidem.

Stipēdium peccati mors, gratia autē uita æterna.to.3.in Enchiri ad Lauren.ca.107,to. 7,de gratia & libe.arbi. c.8, & 9. Ibidem de correptio.& gratia, cap.13

Caput.7.exponitur.to.4, in lib.83, quęſt. quęſtio.66.

Item ex ca.7. Mulier quę ſub viro eſt, vi uente viro,alligata eſt legi. to.4, in lib.83.q. quęſtio. 66.

Fratres mei, & vos mortificati eſtis legi, &c. Ibidem.

Cum eſſemus in carne,paſsiones peccatorum,quæ per legem ſunt operabantur in mē bris noſtris,vt fructum ferrent morti.to.10, de verbis Apoſt.ſermo. 4.

Lex peccatum eſt?abſit.to.4.ad Simplicia. lib.1.quæſt. 1.

Sine lege peccatum mortuum eſt.to.4,in li.83,quęſt. quęſt.66. Ibidem ad Simplicia. lib.1. quęſtio. 1.

Adueniente mandato, peccatum reuixit. Ibidem.

Scimus quoniā lex ſpiritalis eſt, ego autem carnalis,to.4,in liq.83,quæſt.quęſt. 66. to.7,contra duas epiſt.Pela.lib. 1,cap.10.to. 10,de ver.Apoſt.ſer. 12.

Non qđ volo bonum ago.to.10.de verbis Apoſ. ſer.12.Eodē, ſer.3.ſecundę dominicæ poſt Epipha. Et ſer. 2.tertię dominicę poſt Epipha.

Velle adiacet mihi,perficere autem bonū non inuenio.to.4,ad Simpli.li.1,quę.1.to.7. de natu.& gratia,cōtra Pela.c.50,& 51.Ibid. de nuptiis & concu.li.1,& c.29, & 30, ibid. contra duas epiſt. Pela.li.1,c.10,& 19,ibidē contra Iulia.Pela.lib.3.ca.26,to.9,in Solilo. animę ad Deum, cap.24.

Condelector legi Dei, ſecundū interiorē hominem.to.9,in Euang. Ioan.tracta 41,to. 10,ſer 2.dominicę quartę poſt octa Epi-

Vide

Vide aliam legem in mēbris meis repugnantem legi mētis meæ, to 4.ad Simpli.li.1. quęſt.1.to.3,de Gen.ad lit.lib.9.cap.10.to.7 de pecca.meri.& remiſſ.lib.1.cap.39.Ibidē. contra Iulia.Pela.li 2.fo.210.facie prima

Quis me liberabit de corpore mortis huius?to.7.cōtra duas epiſt.Pela,lib.1,cap.11. Ibidem contra Iulia Pela.lib.6,cap 11.

Mente ſeruio legi Dei, carne aūt legi peccati.to.10.de ver.Apo.ſer.6

Ex ca.8. Lex enim ſpiritus vitę in Chriſto Ieſu liberauit me à lege pec.to.7.de nuptiis & concupiſc lib.1.cap.32.

Qui enim carnis ſunt, que carnis ſunt ſapiunt,qui autē ſecundum ſpiritum,quę ſunt ſpiritus,to.10.de verb.Apoſt.ſer.6

Miſit Deus filiū ſuū in ſimilitudinē carnis peccati,to.6.cōtra Fauſtū,lib.14 ca.5.li.16. ca.15.li.18.ca.6.lib.2.cōtra Max.ca.2.to.10. de ver.domini,ſer 48.Eo.de ver.Apo.ſer.14

Sapere ſcd̄m carnē,mors eſt.to.3.de ſpiritu & litera,ad Marcelli.ca.4.to.7.de natu. & gra.con.Pe.cap.17.

Corpus quidē mortuum eſt propter peccatū to.3.de Gen.ad lite.lib.6.cap.22.

Si ſēm carnē vixeritis,moriemini,to.7,de baptiſ.contra Donat.lib.6.cap.19.to.4.de ſalutarib.documē.ca.64.to.10,de verbis domini,ſer 43:Ibidē.de verbis Apo.ſer.13

Quotquot ſpiritu Dei agūtur, hi filii Dei ſunt,to.9.de pug.animę,per totū,to.3.in Enchi.ad Lauren.ca.64.to.10.de verbis domini ſer.43.Ibidē de verbis Apo.ſer.13.

Nō accepiſtis ſpūm ſeruitutis in timore, to.2.de gratia noui teſta.ad Honora.cap.21

Accepiſtis ſpiritū filiorū in quo clamamus abba pater,to.10.de verbis Apo.ſer.13 ſpiritus noſter non reddit teſtimonium ſpiritui noſtro q̄a ſumus filii Dei, to.10.de verbis Apo.ſer.23.

Exiſtimo.n. qđ nō ſunt cōdignæ paſsiones huius tēporis ad futuram gloriā,to.4.in lib.83.quæſt.quæſt 67.to.5.lib.6.ca.18.

Spe ſalui facti ſumus,to 5.lib.19.ca 4.to. 10.de verbis Apo.ſer.23.

Spes autē.quæ videtur non eſt ſpes, tom. 10.de verbis Apoſt.ſer.23.

Quid oremus ſicut oportet,neſcimus,to. 2.de orando Deum,ad Probam,cap.14.

Ipſe ſpiritus poſtulat p̄nobis gemitibus inenarrabilibus,to.6.cōtra ſer.Arria cap.25. to.4.de trini.& vnita.Dei,ca.3;to.2.de orando Deum,ad Probam,cap 15.

Scimus, quoniam diligentibus Deū oīa cooperantur in bonum,to.7.de gratia & libe.arbi.ad Valen.ca.17. Ibidē, contra duas epiſt.Pelagi.ad Boniſa lib.2.cap 9.

Quos pręſciuit,hos& predeſtinauit to.7. de p̄deſti.Dei,ca.3.in fine,Ibidē, cōtra Pela. Hypogno.lib.10.to.10.de verbis Apo.ſer.16.

Vt ipſe ſit primogenitus ī multis fratrib. to.6.contra epiſt.Manichæi,cap.37.

Si Deus pro nobis,quis cōtra nos? to. 10. de verbis Apoſt ſer.16.

Proprio filio ſuo nō pepercit Deus, &c. to.5.li 16 c.32,to.7.de nuptiis & cōcupiſc. lib.2.ca.33 to.4.de ſaluta.docu.ca.52.

Quis accuſabit aduerſus electos Dei?to. 3.de doctri.Chriſtia.lib.3.ca 3.

Quis nos ſeparabit à charitate Chriſti to. 1.de moribus Eccleſię catho.lib.1.ca.11.to.7 de gratia & libe.arbi.ca.17.

Quorū patres ex q̄bus Chriſtus ſecundū carnem,to.10.in 2.ſer.Nati.domini.

Ex ca.9.Qui ſup̄ omnia eſt benedictus.to. 6.contra Fau.li.19.ca.15 to.3 de trini lib.2. ca.13.to.10.in 2.ſer.Natiui.domini.

Nōdū natus,nihil boni nec mali agit,to.4 ad Simplici.lib.1.quæſt.2.p̄ totū, to.7.cōtra Pela.& Cęle,de peccato.origi.lib.2.cap.31.

Nō eſt iniq̄tas apud Deū.to.4.ad Simpli. lib.1.quęſt.2.to.9.in in euang.Ioan tract.53

Miſerebor cui miſertus ſum.to.10.de verbis Apo.ſer.20.

Nunquid iniquitas eſt apud Deum? Abſit, tomo.3.in Enchiri.ad Lauren.cap.98.& 99.

Non volentis neque currentis, ſed miſerentis Dei eſt.to.4.ad Simpli,li.1.quæſt.2.to. 3.in Enchi.ad.Lau.cap.32.

Cuius vult miſeretur,& quē vult indurat to.3 in enchiri.ad Lauren.cap.98.& 99,to. 9.lib.2 meditationum,cap.15.to.7.de prędeſtina & gratia.cap.4.&6.tomo.10.de verbis Apoſtoli,ſer.20.

O homo tu quis es vt reſpōdeas Deo?to. 4.in lib.83.quæſt.quęſt.68.to 3.in Enchi.ad Lauren.cap.99.

Aliquos facit tanquam vaſa miſericordię, alios vt vaſa iræ.to.7.de nuptiis & concupiſcen.lib.2.cap.16.

Ex capite 10.Aemulationem Dei habent, ſed non ſecundum ſcientiam to.9.in euange.

ge.tractatu.93.tomo 10.de verbis domini ſermo.45.

Ignorãtes iuſtitiam Dei,& ſuam cõſtitue re volentes,&c.Ibidẽ,tract.26.to.10.de ver bis Apoſto.ſermo 13.

Finis legis Chriſtus eſt ad iuſtitiã omni credẽti,ibidẽ,tract.55.to.6.cõtra aduerſa.le. & prophe.lib.2.capite.7

Corde creditur ad iuſtitiã, ore confeſsio fit ad ſalutẽ.to.4.contra menda cap.6.

Quomodo audient ſine prædicante?to.4. in lib.annot.in Iob.cap.6

Ex ca.11. Reliquię ſcd'm electionẽ gratię Dei ſaluę factæ ſunt,to.4 de patientia.ca.20. to.10.de verb.domi.ſer.7.

Cũ eſſes oleaſter inſertus es ĩ oliuã bonã. to.10,ſer.3.Epiphaniæ.

Fracti ſunt rami, vt ego in ſerar. to.2.de gratia noui teſta.ad Hono.cap 20.

Altũ ſapere noli, ſed time.to.6.de ſancta virginita.ca.38.to.7.cõtra Pela. Hypo.lib.6.

Secundũ Euangelium quidem inimici,& cœtera, to.7.de prædeſti.ſancto.cap.16.

O altitudo diuitiarum ſapientię & ſciẽtię Dei.to.6.de natu.boni.aduer.Mani.cap.9.& 31.to.9.in Solilo aĩæ.ad Deũ, ca.28,to.7.de bono perſeuerantiæ.lib.2.cap.11.

In comprehẽſibilia ſunt iudicia eius.to.7 de gra.& libe.arbi.ad Valen.ca.22.& 23.

Quoniã ex ipſo & ꝑ ipſum & in ipſo ſunt omnia.to.3.de fide & ſymb.ca.9.to.6.de na tu.boni.aduer.Mani.ca.27 & 28.to.3.de Tri nit.lib.1.cap 6.

Ex ca 12. Nolite cõformari huic ſeculo, to.5.lib.22 cap.16.

Sicut in vno corpore multa membra ha bemus &c.to.2.de correctio. Dona.ad Boni fa.cap.25.

Benedicite & nolite maledicere,to.6. cõ tra Fauſtum lib 16.cap.22.

Gaudere cum gaudentibus, & flere cum flẽ tibus.to.4.de ſaluta.docu.cap.52

Si eſurierit inimicus tuus ciba illum: ſi ſi tit,potũ da illi,hoc.n. facies, carbones ignis congeres ſup caput eius.to.10. ſermo.168.

Ex cap.13. Qui reſiſtit poteſtati, Dei ordi nationi reſiſtit,tomo 10.de verb. domini ſer mo.6.

Non.n.ſine cauſa gladium portat,to.7.cõ tra epiſto.Parme.lib.1.cap.7.

Qui diligit proximũ,legẽ impleuit, to.4. de ſaluta.documẽ.ca.22.to.9.de laudib.cha ritatis,in principio,ibidẽ,de pfectione iuſti tiæ,contra Cœleſt.in reſpon. 8. ratiocina.

Plenitudo legis, eſt dilectio, to.6. contra Fauſtum,lib.17.cap.6.

Nox pręceſsit,dies autem appropinqua uit.to.6 contra Iudæos,Paga.& Aria.cap.1.

Abiiciamus opera tenebrarum &c.to.3. de ſpiritu & litera,ca.6.in fine to.4.de ſaluta rib.documen. ca.59.to 6.contra iudæos.Pa ga.& Aria.cap.1.

Nõ in comeſſationibus,&c.to.1.lib.4. cõ feſsionum.ca.12

Ex cap.14. Bonũ eſt non manducare car nẽ neq; vinum bibere.to.1. de moribus Ma nichę.lib.2.cap,14.

Omne quod nõ eſt ex fide peccatum eſt, tom.7.contra duas epiſto Pela. lib.1.cap.3.

1 AD CORINTHIOS,

Ex ca.1.Chriſtũ Dei virtutẽ & Dei ſapien tiam.to.2.de Trinita.lib.7.cap.1.

Infirma mũdi elegit Deus, vt fortia queq; confundat.to.1.lib.4.confeſſ.ca.4.to 4.in.li. quæſt. ſuper Nume.quæſt.50.

Nõ glorieť omnis caro in cõſpectu eius. to.7.de correptio.& gratia,cap 12.

Ex ca.2. Nõ iudicaui me ſcire aliqd inter vos.niſi Chr̃m Ieſũ.to.4.de fide & opi ca.10

Sapientiam loquimur inter perfectos,to. 9 in euang.Ioan.tracta.98.

Qđ oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis aſcendit,&c.to.9. lib.2. meditat.cap.18.ibidem de triplici hab.ca.1.

Quis hominũ ſcit, ꝗ ſunt hoĩs,niſi ſpiri tus hominis?to.9 in euã.Ioã tract.32. & 33.

Nos aũt nõ ſpũm hui' mũdi accepimus, to.10.in lib.50.hom. hom.14.Eodẽ.ſer.134.

Animalis hõ nõ percipit, ꝗ ſunt ſpiritus. Dei,to.6.cõtra.Fauſtũ,lib.32. ca.18 to.2.de præſentia Dei,ad Darda.ca.12.to.9.in euã ge.Ioan.tract.98,to.10.de verb.domi.ſer.11.

Spiritalis oĩa iudicat.to.3. de Gen.ad lite ram,lib.cap.24.Eodem, de Fide ad Petrum. cap.4.

Lac vobis potum dedi non eſcam, to.10. ſer.2.Petri & Pauli.

Ex ca.3. Fundamentũ aliud nemo ponere poteſt,pręter illud,&c.to.4.de fide & ope c. 15.& 16.tom.3.in Enchir. ad Lauren.ca 68.

to.4.

to.4.de S.Dulci.quæſtio.quæſt.1.to.4 ſer.de mortuis.

Spiritus Dei habitat in vobis,to.2.de præſentia Dei,ad Darda.ca.9.& 13.to.3 in Enchi.ad Lauren.ca.56

Templum Dei ſanctũ eſt, quod eſtis vos. to.6.contra epiſt. Manichæ.ca.39

Omnia veſtra ſunt,ſuperiora & īferiora. to.9.lib.2.medita.ca.3

Ex ca.4 Nolite iudicare donec veniat dominus,qui & illuminabit,& cætera,to.9. in euang.Ioan.tracta 90

Quid habes, quod non accepiſti?to.7.de pec.meri.& remisſio.lib.2.ca.81. tom. 9. li.2.medi.c.15.to.7 de prædeſtina.ſancto. c. 4 to.2.in quæſ.Hilarii,quæſt.2.'o.83,b,c,

Imitatores mei eſtote,&c. tom.3. de ago. Chriſtia.cap.6

In virga veniam ad vos,to.7.contra epiſ. Parme.li.3.cap.1

ex ca.5 Tradere huiuſmodi hominem Satanæ in interitum carnis,&c.to.7. contra literas Peti.lib.2 ca.10

Expurgate vetus fermentum &c. exponitur to.7.li 3.contra epiſt.Parme.ca 2.to.3.li. 4.de doctri.Chri.ca.21

Scripſi vobis,ne cōmiſceamini fornicariis,aut auaris,to.7.cōtra epi.Parme.li. 3.c.2

ex cap 6.Neque ebrioſi regnum Dei poſſidebunt,to.7.de baptiſ. contra Dona. lib.4 ca.19.tom.9.de rectitudi.catho.conuerſa.

Neſcitis quia corpora veſtra mēbra Chriſti ſunt?to.10.de verb.Apoſtoli ſermo 18

Non poſſunt ſimul eſſe membra meretricis & Chriſti,to.5.lib.21.ca.25

Qui adhæret meretrici vnum corpus eſt, to.3.de Trinita.lib 6.cap.3

Qui adhæret domino, vnus ſpiritus eſt, tom.9.in euang.Ioan.tract.14.to.3.de Trini. lib.6.cap.3

Fugite fornicationem,to 9. de cōflictu vitio.& virtu.cap.24

Nos templa Dei viui ſumus, tomo. 2. de præſen.Dei,ad Darda.ca.18.tom.10.de verb. domi.ſerm.16

ex cap.7.Vir nō habet poteſtatem ſui corporis,ſimiliter nec vxor.to.6.de bono coniuga.ca.6.& 24.to.5.lib.16.ca.25.tom. 6. de adulte.coniugi lib.1.ca.2

Nolite fraudare inuicem &c.to.3.in Enchi.ad Lauren.ca.78

Dico autem non nuptis & viduis,to.4.de bono viduitatis,cap.2

Melius eſt eos nubere,quàm vri.ibi. ca.8

De virginibus præceptum non habeo,cōſilium autem do.to.6.de ſancta virginita.ca. 13.in fine,& 14

Solutus es ab vxore,non quæras vxorem, ibidem,cap.15

Tribulationem tamen carnis habebunt huiuſmodi, Ibidem,cap.16

Præterit figura huius mundi,to.5. lib. 20. cap.24

Si quis fidelis habet vxorem infidelem,& hæc conſenſerit habitare cum illo,nō dimittat eam,tomo.6.contra Adimantum Mani. diſcip cap.3

Vt ſit ſancta corpore & ſpiritu,tom 4. de bono viduita cap.6

ex cap.8.Scientia inflat,charitas vero ædificat,to.6.contra Fauſtũ,li.15.ca.8.to.7.contra Creſco.Gramma.li.1.ca.25.to. 5. lib. 9. cap.20.to.7.contra duas epiſto. Pelag. lib.4. cap.5. ibidem contra Pelag. & Cœleſti. de gratia Chriſti,lib.1.cap.26.tom.9 in euang. Ioannis,tracta.27

Si enim quis viderit eum qui habet ſcientiam in idolo recumbentem,nonne conſciētiam eius cum ſit infirma &c. to.10.de verbis dominis,ſerm.6

ex cap.9.Quis militauit ſtipēdiis ſuis vnquam,to.3.de opere mona.ca.15

Si nos vobis ſpiritalia ſeminamus,& cætera,ibidem,ca 8

Omnibus omnia factus ſum,&c. tomo.4 contra menda.ca.12

Omnes quidem currunt,&c.tom. 7.de perfectio.iuſti.fo.307,i,

Caſtigo corpus meum, & in ſeruitutem redigo,to 9.de cantico nouo ca.3. tom. 10. de verbis Apoſtoli ſer.19.to.3.de Ago.Chriſtiano,cap.6

ex ca.10.Patres noſtri in nube fuerunt, & mare tranſierunt,to.9. in euan. Ioan. tracta. 11.tom.10.in lib.50.homi.homi.27

Petra autē erat Chriſtus,to.6.cōtra Fau.li. 16.c.17.to.3.de Gen.ad lit.li.8.cap. 4. Eodē de Tri.lib.2.ca.6 to.9.in euan.Ioannis tract. 30.tom.10.in lib.50.homi.homi.27

Oīa hæc in figura contigebāt,to.4. in lib. viginti vnius ſētētia.ſētētia.2.to.6. cōtra Fauſtũ,lib.16.ca.28.lib.18.c.6.li.22.c.24.tom.4

in quæſtio.vete.ac noui teſta.quæſtio.84.to. 10,li.50,homi.homi.27

Qui autem ſtat, videat ne cadat,tom.7.de bono perſeueran.ca.8

Tẽtatio vos nõ apprehẽdat,niſi humana, to 4,in quęſ.vete.ac noui teſtamen.quæſ.99

Fidelis Deus,non permittet vos tentari ſupra id quod poteſtis, to.3. de ſpiritu & litera,cap.21

Vnus panis & vnum corpus multi ſum⁹, to.5.li.21.c.25,to.2.de correctio.Donatiſt. ad Boniſa.c.30 Ibi.de pręſentia Dei,ad Darda.capite.9

ex cap.11.Vir eſt caput mulieris, to.6.de adulte.cõiugũs,li.2.c.4 to 4. in quæſt. vete. ac noui teſtamen.quæſt.24

Vir nõ debet velare caput ſuum, qm̃ imago & gloria Dei eſt,to.3.de Trin.li.7.c.6.& li.12.c.7.Ibid.de ſpiritu & anima,c.34.in fine.tom.4.in dialog. ad Oroſium,quęſtio.18

Omnia autẽ ex deo,to.7.de anima& eius orgi.li.1.ca.17

Vir ſi comam nutriat, ignominia eſt illi. to.3.de ope.monach.31

Oportet hæreſes eſſe,vt qui probati ſunt, manifeſti fiant,to.1.de Ge. contra Manichæ. li.1.c.1.Ibid.de vera religione, ca 8,to.2.de correctio.Donatiſt.ad Boniſa.ca.2.to. 7.contra Pela.& Cœleſt.de pecca.origine.libro.2 cap.22.to.10.ſerm.98

Probet autem ſeipſum homo.to.4.de ſaluta documen.33

Qui manducat indignè,iudicium ſibi mãducat,to.9.in euan.Io.tract.6,& 26

ex ca.12.Nemo dicit dominus Ieſus, niſi in ſpirituſancto,tom.4.in expoſitione epiſtolæ ad Roma.inchoa.ca.2

Vnicuique datur manifeſtatio ſpiritus ad vtilitatem,to. 9.in euan.Ioan.tract.32

Alii datur ſermo per ſpiritum ſapientiæ &c.to.1.lib.13.confeſſio.ca.18

Deus temperauit corpus,to.6.contra Fauſtũ,li.22.cap.9. to.10.li.50.homi.homi.15.

Si patitur vnum membrum compatiuntur omnia membra,& ſi glorificatur vnum membrum,congaudent omnia membra,to. 10.in li.50.homil.homil.15

Aemulamini chariſmata meliora,to.6,de ſancta virginita.ca 45

ex ca.13.Si habuero omnem fidem,charitatem autem non,nihil ſum,to.7, de baptiſ. contra Donatiſt.li.1.cap.8

Si tradidero corpus meum, ita ut ardeã, & cętera.Ibid.ca.8.& 9.to.7,ſuper geſtis cũ Emerito.in princip.to.9,in euãgeliũ Ioãnis tract.6.& 9.to.4.de patientia,ca.22

Charitas non agit perperam,tom.5.li.21 cap.27

Charitas non inflatur,non æmulatur, to. 10.in lib.50.homi.homi.34

Non quęrit quæ ſua ſunt,to.2, de gratia noui teſtamen.ad Hono.ca.24.& 25

ex parte cognoſcimus,& ex parte ꝓphetamus,to.6.contra Felicẽ Manichę.li.1,c.11. to.3.de mira.ſacrę ſcripturæ,ca.7

Videmus nunc per ſpeculum in ęnigmate,& cętera,to.3.de Trini.li.15.c.8.to.2, in Euangelium Ioan.tract.101

Tunc autẽ facie ad faciem cernitur, to. 4, in li.83.quæſ.quęſt.65.to.2.in commonito. ad Fortuna.ſo.107.g, Ibidẽ de vidẽdo deo, ad Pauli.ca.22.to.9.lib.1.medita.ca.22

Nunc autẽ manẽt fides,ſpes,charitas, tria hęc,maior autem horũ eſt charitas,to.3.in enchi.ad Lauren.c.117.to.10. in primo ſer. dominicæ in quinquageſima.

ex c.14.Si orẽ lingua,ſpiritus meus,orat, to.3.de Gen.ad literam,lib.12.c. 8. eodem, de Trini.li.14.ca.16

Nolite pueri effici ſẽſibus,ſed malitia paruuli eſtote,tomo.4.in lib.83.quæſtio.quęſt. 61.

ex cap.15.per vnum hominem mors, & cęte.tom.7.de pecca.meri.& remiſſ.li.2.ca. 30.lib.3.ca.4.to.2.de origi.animæ, ad Hier. epiſto.28.Ibidem de pręſentia Dei epiſto. 57.tomo.7.contra Pelagia.& Cœleſt.de peccaorigi.libro.2.cap.21.24.& 26. Ibidem, contra Iulia.Pelag. libro.6.cap.1.tomo.9.in Euange.Ioan.tracta.3.& 75.tomo.4.in dialo.ad Oroſi.quæſtio.4.ſupra ad Roma.5.autho.5

Sicut in Adam omnes moriuntur, & cæt. to 7.contra Iulia. Pela. lib.6.ca.12.tomo. 5, lib.20.cap.20

Cum tradiderit regnum deo,to.3.de Trinita.lib.1.ca.8.& 10.to.6.ad Oro. cõtra Priſcillia.ca.7

Cum autem ei omnia ſubiecta fuerint, tunc & ipſe ſubiectus erit,tom.4.in lib.83. quæſtio.quæſtio.69.tomo.6. contra ſermo. Aria.cap.33

Quotidie

Quotidie morior ꝓpter veſtram gloriã fratres,to.10.de verbis Apoſtoli ſer.28.

Corrumpunt bonos mores, colloq̃a prava,to.7.contra Donat.poſt colla.ca. 20,circa finem.

Inſipiens,tu q̃d ſeminas, &c.to. 7.de nuptiis & concupiſcen.lib.2.ca 14.

Alia eſt gloria ſolis,alia lunę, to.6.de ſancta virginita.cap. 26.to.3.de Gene.ad literã, lib.2.ca 16.ibidem,de ſpiritu & litera,ca.28 to.9.de cognitio.verę vitæ,ca.46

Seminatur corpus animale,& ſurget ſpiritale,to.3.de Gene.ad literã,lib.6. ca.19.to. 3.de fide.& ſymbol.cap.6.Eodem,in Enchi. ad Lauren.cap 91.

Primus homo de terra terrenus : ſecũdus homo de cœlo, cœleſtis, to.2.de pręſentia Dei ad Darda.ca.14.to.4.in dialogo,ad Oroſi.quæſtio.4.

Sicut portauimus imaginem terreni ſic ꝑtemus & cęleſtis,to.3.de Trinita lib.14.cap. 18.Eodẽ,de Geneſi ad literam lib.6.cap.19.

Caro & ſanguis regnum Dei nõ poſsidebunt,to.3.in argumen.de fide & ſymb.fo.32 col.1.ibidẽ de ago.Chriſtia.fo.172.col.1.to. 6.cõtra Fauſtũ,lib. 11.ca.3.ibdẽ,cõtra aduerſa.le.& prophe.lib.2.ca.6.to.3. in Enchi.ad Lauren.ca.91.to.4.in lib.65.quęſt.quæſt.20

Omnes reſurgemus,ſed nõ omnes immutabimur,to.5.lib.20.cap20..to.3. de fide ad Petrum,cap.3.& 29. ibidem de Fide & ſimbolo,cap 6

Reſurrectio mortuorũ,in ictu oculi,to.2 de ſex quæſt.contra Paga.quæſt. 1.

Vbi eſt mors aculeus tuus?to.4.in lib.85. quęſt quęſt.7.to.7.de pecca.meri. & remiſſ. lib.3.ca. 11.to.2.de correct. Dona. ad Bonif. ca.23 to.7.de ꝑfectione iuſti.contra Cęleſti. in reſpon. 14.ratiocina

Abſorpta eſt mors in victoria,to.4.in lib. 83.quęſt.quęſt.70.to. 10.ſer.161.

Ex ca.16.omnia veſtra cum charitate fiãt. tomo 7. de gratia & libero arbitrio, ad Valen.cap.17.

2. AD CORINTHIOS.

Ex ca.2.Bonus odor Chriſti ſumus, to.7. contra Iulia.Pela.lib.3.ca.25.to.9. in euang. Ioan.tracta. 50.

Ex c.3.Nõ in tabulis lapideis, ſed in tabulis cordis carnalibus,to.6.contra Fauſtũ.lib. 18.cap.4.

Non ſumus ſufficientes quid a nobis cogitare,ſed ſufficientia noſtra ex Deo eſt.to.7 cõtra duas epiſt.Pela.ad Boni.li.2.ca.8.ibidã.de bono.perſeue.lib.2.ca.8. & 13.

Litera occidit,ſpiritus viuificat,tom.3.de ſpiritu & litera,ad Marcel.ca.4.5.& 14.to.6 cõtra aduerſa le.& ꝓphe.lib. 2.c.7.to.10.de verb.Apoſtoli,ſer.3.to.3.de doctri.Chriſtia. lib.3.cap.5.

Quod ſi miniſtratio mortis in literis formata lapideis,& cętera,ibidem,ca.7.

Non poterant intendere filii Iſrael in faciem Moyſi,Ibidem.

Velamen ſuper cor eorũ poſitum eſt,to. 9.in euangelium Ioan.tracta.9.

Cum conuerſus fueris ad Deũ, auferetur velamen.to.4.in quæſt.veteris ac noui teſtamenti.quæſt.8.

Nos aũt reuelata faciæ, gloriam Dei ſpeculantes.to.3.de Trini.lib.15.ca.8.to.2.de videndo Deo,ad Pauli.ca.21

Ex ca.4.Deus huius ſeculi excęcauit mentes infidelium,to.6.contra Fauſtũ,lib. 21,c. 9.circa medium.

De tenebris lumen clareſcit, to. 4. in q̃ſt. euang.lib.1.ca.7.in fine.

Habentes autem eundem ſpiritum fidei, to.7.contra Pela.& Cœle. de pecca.orig.li. 2.cap.24.& 25.

Et ſi exterior homo noſter corrũpitᷣ, ſed interior renouatur de die in diem,to.4.li.83 quæſt.quæſt.51.

Per fidẽ renouatur.hõ,to 7. de perfectio. iuſtitiæ cõtra Cœle.in reſpon.4. ratiocina.

Ex ca.5.Quandiu ſumus in corpore peregrinamur a dño,per fidẽ enim ambulamus, &c.to.3.de doct.Chriſtiana,li.1.cap.37 ibidẽ.de Trinitate,lib.14,cap.2. to.10.de verb. Apoſtoli.ſerm.20.Legatione fungimur pro Chriſto,to.10.lib.50.ho.homi.49.

Omnes nos manifeſtari oportet ante tribunal Chriſti,&c.to.4.in li.83.quæſt.q̃ſt.59. Ibidẽ,de ſalu.docu.ca.62.to.3. in Enchi. ad Lauren.ca.110.to. 10.de verbis Apoſtoli,ſer. 34.& 35.Eodem,ſer.181.ca 8.

Vnus pro omnibus mortuus eſt,ergo oẽs mortui ſunt,to.5.lib.20.cap.6.

Neminem nouimus ſecũdum carnẽ, to. 6.contra Fauſtum,libro. 11.ca.1.4.& 7.

Iam nõ nouimus ſecundum carnem,to.2 de videndo Deo,ad Pauli.cap.14.

Vetera tranſierunt,noua ueuerũt,to.9.de cã tico nouo,cap.1.

Deus erat in Chriſto mundũ reconciliãs ſibi,to.10.ſer 120.

Qui nõ nouerat peccatum.to.7. cõtra Pe la.& Cęleſt.de pecca.orig.lib.2.ca.32. Ibid. contra duas epiſt. Pela.ad Bonifa.lib.3.ca.6. to.2.in 2.epiſt.ad Valẽ fo.34.h.to.6.lib.2.cõ tra Maximum,ca.2.to.3.in Enchi.ad Laurẽ. cap.4.to.10. de verbis domini ſer. 48. Eodẽ de uerbis Apoſtoli,ſer.6,

Ex cap.9. Os noſtrũ patet ad vos,cor no-ſtrum dilatatum eſt,to.4.in dialogo ad Oro ſium,quæſt 53

Nolite iugum ducere cũ in fidelibus. to.5 contra Dona.poſt colla.ca.30

Vos eſtis templum Dei viui, ſupra.i.Cor 3.authorita.3

Inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos.to.4.de eſſentia diuinitatis,fo.234,d

Ex cap.7.Triſtitia ſeculi mortem operaſ, de conſola.mortuo.lib.1.ca.3.in fine.

Ex c.9. Qui miniſtrat ſemẽ ſeminãti,to.9 & panem in eſcam ſubminiſtrauit.to.10.lib. 50.hom.hom.27.

Ex ca.10. In ꝓmptu habentes vlciſci om-nẽ inobedientiam.to.2.de correct Dona.ad Boniſa.ca.16.

Ex ca.11. Deſpondi vos vni viro.to.6 de ſancta virginitate, ca.2. to 9.in euang Ioan. tracta.16.

Satanas transfigurat ſe in angelũ lucis.to. 3 de Gene.ad literã, lib.12.cap.13.Eodẽ,de ſpiritu & anima.cap.28.

Quis infirmatur,& ego nõ infirmor?to.7 contra.3.Gauden epiſt.lib,2.ca.14.

Ex ca.12. Scio hominem raptũ vſq;ad ter tium cœlum,to.3 de Geneſi ad literã,lib.12 ca.2.3.4..28.& 34.to.7.de anima & eius ori gi.lib 4 cap.8

Ter dominũ rogaui,vt diſcederet a me ſti mulus carnis.to.9. in Euange.Ioan.tracta.7. & 8.to.10.de Verbis domini,ſer.54.

Virtus ĩ infirmitate perficitur,to.3.de Ge neſi ad literã,lib.3.cap.15.to.7. de natura & gratia,contra Pela.cap.27.Ibidẽ, contra Pe-lagia.& Cęleſt.de gratia Chirſti,lib 1.ca.12 to 9.de viſit.infir.cap.4.to.4.in quęſt. veteris ac noui teſtamenti,quęſtio.119.

AD GALATAS.

Vide to.2.in lib.expoſitionis epiſt.ad Gala tas per totum.fo.287.colum.3

Item ex cap,1.Si quis vobis euãgelizauerit pręter id quod accepiſtis,anathema ſit.to mo.6.contra Fauſtum lib.17.cap.3.

Ex cap.2 Deus perſonam hominis nõ ac-cipit ſupra ad Roma.2.Authorita.4.

Gentes iudaizare cogebat.tomo 7.contra Creſconium Grammaticum,libr 2.cap.32.

Non iuſtificabitur ex lege omnis caro,to. mo.7.de gratia & libero arbitrio, ad Valen. cap.10.

Viuo iã non ego,viuit vero in me Chrs, tomo 9 in euange. Ioannis, tracta.22.

Ex cap.3. Iuſtus ex fide viuit. ſupra Aba-cuch.2.

Factus eſt pro nobis maledictum.to.9.cõ tra Fauſtum,libr.14.cap.4.ibidem,cõtra Fe li.Mani.lib.2.cap.11.

Sed concluſit lex omnia ſub peccato,&c. to.10. de Verbis Apoſtoli ſer.3.

Si.n. data eſſet lex quę poſſet viuificare, omnino ex lege eſſet iuſtitia. Ibidem,ſer.13

Lex pedagogus noſter erat in Chriſto Ie-ſu.ibidem.

Ex ca.4. Cum venit plenitudo temporis, miſit Deus filiũ ſuum,to.6.contra Fauſtum, lib.23.cap.7.to.3.de Trinitate, lib.2.ca.5.li. 4 cap.19.to.4.de conſenſu Euang.lib.2.cap. 28.to.3.de gratia noui teſtamenti,ad Hono ra.cap.3.to.9. in euangelium Ioan. tract.8, & 28.cap.31.to. 7.de bono perſeueran.cap. 23.to. 9.de ſymbo. ad Cathecu. lib.4.cap.3. to.10. de verbis domini, ſer.63.Eodem,ſer-mo.193

Cum cognoueritis Deũ,imo cogniti ſitis à Deo to.4.de Trinitate & vnitate Dei,ca.10.

Timeo ne forte ſine cauſa laborauerim in vobis,tomo 2,ad inquiſitio.Ianuar.epiſt. 119 cap,7.

Filioli mei quos iterum parturio, donec formetur Chriſtus in vobis,to.6. cõtra Fau-ſtum lib.24. cap.1.

Scriptum eſt quoniã Abrahã duos filios habuit,&c.to 5.lib.5.cap.2.

Multi filii deſertæ magis quã eius quæ ha bet uirum,to.4.de conſenſu euange. lib.1.c. 31.to.2.de correctio.Donatiſt.ad Boniſa.ca-pit.8

Qui ſecundum carnem natus fuerat per-ſequebatur eum qui ſecundum ſpiritum. to mo.9.in euangelium Ioannis tractatu.11

Eiice ancillam & filium eius.ſupra Ge.21

Caput.5.ad Galatas pro parte exponitur. to.10.de verbis domini,ſermo 43. Eodem, de verbis Apoſtoli.ſerm.3.ibidem,ſer.2.dominicæ tertiæ poſt Epiphaniam.

Item ex ca.5.Fides quæ per dilectionem operatur.to.3 de ſpiritu & litera,ca.32

Vos in libertatem vocati eſtis.to.9.in euãgelium Ioannis,tracta.41

Caro cõcupiſcit aduerſus ſpiritũ tom.6. contra Fauſt.li.12.ca.21.to.3.de Gen.ad literam,li.10.ca.12.to.7.de natura & gratia,cõtra Pela.c.53.54.& 56.ibidem, cõtra literas Peti.li.2.ca.68.to.5.li.15.ca.5.& 7.li. 19.ca. 4.tomo.7.contra duas epiſto.pela ad Bonifa.lib.4 cap.9.ibidem,contra Iulia.pela.li.2. cap.1.li.6.cap.5.tom.9.in euan.Ioan.tracta. 41.Ibidem,lib.2.meditationum,ca.13. tom. 4.de continer.ca.8. tom. 9. de vti. ieiunii. tom.3.de doctrina Chriſtiana,lib.1.cap.24. to.10.de verbis domini,ſerm.43

ex cap.6.Si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto,to.4.in li.quæſt. ſuper Leuiticum,quæſt.20

Alter alterius onera portate,to.4.in l.83. quæſtio.quæſ.71.Ibidem, de conſenſu euan. li.2.ca.30.to.9.in euan.Ioan.tract.17.to.10. de verbis Apoſtoli,ſerm.21 & 22

Operemur bonũ ad oẽs, maxime ad domeſticos fidei.to.4.de ſaluta.docu.cap.46

Abſit gloriari niſi in cruce domini noſtri Ieſu Chriſti,to.4.de fide & operibus,ca. 10. Ibidem,li.quæſ.ſuper Exod.quæſt.154.tom. 9.in euangelium Ioan.tract.43. tom. 10. fol. 324.a,& ſequentibus.

AD EPHESIOS.

Ex ca.1.Elegit nos in ipſo ante mundi cõſtitutionem,tom.4. ad Simplicianum,lib.1. quæſ.2.to.7.de prædeſtina.ſanctorum,c.17. & 18.ibidem,contra pela.Hypognoſt. lib.6.

Inſtaurare oĩa in Chriſto,quæ in cælis & q̃ in terra ſunt,to.3.in enchi.ad Laurẽ.ca.62

In quo prædeſtinati ſumus ſecundum ꝓpoſitum eius to.7.contra pela Hypog.lib 6.

ex ca.2.Secundum principem poteſtatis aeris huius,ſpiritus qui nunc operatur in filios diſſidentiæ.to.4.in lib.83.quæſtio. quæſtio.79

Eramus natura filii iræ ſicut & cæteri.to.7 contra Pela.Hypog.lib.5

Gratia ſalui facti eſtis per fidem.tom.3.in enchi.ad Lauren.cap.30. & 31.to.7. contra pelag.Hypog.lib 6

Hoc non ex vobis,ſed donum Dei eſt. to. 7.de prædeſtina.& gratia,cap.8

Ex ca.3.Propter quod peto, ne deficiatis in tribulationib. meis.to. 10.de verbis Apoſtoli,ſermo.7

Vt poſſitis cõprehendere quæ ſit longitudo,latitudo,&c.to.2.de gratia noui teſtamẽti,ad Hono.c.26.& 36.Ibid.de videndo Deo, ad Pauli.ca.14.tom.9.in Euan Ioã.tract.118 tomo.3.de doctrina Chriſtiana,lib.2.ca.41. tom.10.in lib.50.homi.homi.3

ex ca.4.Vnus dominus,vna fides , vnum baptiſma.to.7.contra Creſco.Grammaticũ, lib.1.ca.28.& 29

Dedit dona hominibus.to.3. de trinit. li. 15.cap.19

Deponite veterem hominẽ,&c.to.4.in.li. 83.quæſtionum,quæſ.64.to.3.de trini.li.14. ca.16.infra ad coloſſen.3.autho.3

Renouamini ſpiritu mẽtis veſtræ.to.3. de Gen.ad literam,li.3.ca.20.lib.6.ca.24.27.& 28.eodem,de ſpiritu & anima,ca.10.

Deponentes mendaciũ, loquimini veritatẽ vnuſquiſque cum proximo ſuo.tom.4.contra mendacium,cap.6

Nolite locũ dare diabolo.to.10. ſerm. 27

Nolite cõtriſtare ſpiritum Dei.tom.3. de Geneſi ad literam,lib.4.cap.9.to.4.de trinit. & vnita.Dei,cap.10

Ex ca.5.Hoc autẽ ſcitote intelligentes q̃d omnis fornicator aut immundus & auarus, &c.to 10.in lib.50.homi.ho.vltima , ca. 10.

Eratis aliquando tenebræ,nunc autem lux in dño,to.3.de ago.Chriſtiano.c.7.to.6.contra aduer.leg.& prophe.li.1.c.11.& 12.to.9. in euã.Ioan.tract.2.ca.11. & 22.to.7. de perfect.iuſti fo.308.i,K,tom.10.ſerm.90

Surge qui dormis,& exurge a mortuis,to. 3.de trini.li.4.cap.3.to.7.de natura & gratia, contra Pela.ca.23.to.9.in euã.Ioan.tract. 22 tom.10.de verbis domini,ſerm.44.

Videte fratres quomodo caute ambuletis,&c.tom.10.de verbis Apoſtoli,ſerm.24. Eodem,in lib.50.ho.hom.1.& 10.

Nolite inebriari vino, in quo eſt luxuria, to.4.de ſaluta.documen.cap 37

Exhiberet ſibi eccle. nõ habentẽ maculã

neq; rugam to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.29

Nemo vnquam carnẽ ſuam odio habuit, to.6.contra Fauſtũ,li.21.ca.7.to.9 in euan. Ioan.tract.2.to.10.in li.50.ho ho.37

erunt duo in carne vna.tom. 9.in euang. Ioan.tract.9.to.10.in 2.ſer.Nati.do.Eodem, ſermo.234

ex ca.6.Non eſt nobis colluctatio aduer ſus carnem & ſanguinẽ,ſed aduerſus princi pes & poteſtates,&c.to.6.cõtra Secundi.Ma ni.ca.10.to.10.de verbis domini,ſer.8.eodẽ ſer.1.dominicæ quintę poſt octa.Epiphanię

Spiritalia nequitiæ in cœleſtibus,to.3. de Ago.Chriſtiano.c.4.in fine.

Calciati pedes in præparationem Euange lii pacis,to.6.contra Fauſtum,li.32.cap.10.

Pax fratribus & charitas cum fide magna à Deo patre,&c.to.10.li.50.hom.hom. 17

AD PHILIPPENSES.

ex c.1.Siue occaſione,ſiue veritate Chri ſtus nunciet,to.3.de doctri.Chriſtiana, li.4. ca.27.to.10.de verbis domini,ſerm.49

Mihi viuere Chriſtus eſt,& mori lucrũ, tom.9.de conſo.mortuo.lib. 1. cap.5. ſupra Ioan.14.autho.2

Deſiderium habẽs diſſolui & eſſe cũ Chri ſto,to.9.in Solilo.animę ad Deum,ca.1.Ibi dem,in manua.ca.8

ex ca.2.Qui cum in forma Dei eſſet, non rapinã arbitratus eſt eſſe ſe ęqualẽ Deo, to. 9.in euangelium Ioan.tract.17.to. 4. de Tri nit.& vnitate Dei,ca.2,& 6.tomo. 3.de fide ad Petrum,cap.2.Eodem, de Trinitate, lib. 5.cap.2.to.10.de verbis Apoſtoli,ſermo.31. Ibidem,ſer.2.Natiui.domini,& ſerm.2. do minicę primę poſt octa.Epiphaniæ.Ibidem ſermo.235

Semetipſum exinaniuit,formam ſerui ac cipiens,to.6.cõtra epiſt.Mani ca.36.to.3.de trinita.lib.17.ca.3.to.7.de pecca.meri.& re miſſ.li.1.ca.26.to.3.de ſentẽ.decer.ex Aug. ca.327.to.3.de fide ad Petrum,ca.2

Habitu inuentus vt homo,to.4. in li. 83. quæſtionum,quæſtio.73.

Factus obediens vſque ad mortem, to. 6. contra ſer.Aria.ca.6.tom. 9. in Euangelium Ioan.tracta.36.tom. 5.li.14.cap.15

Cum timore & tremore ſalutem veſtram operamini,tom.7.de natura & gratia, cõtra Pelag.c.33.Ibid.contra Pelag. & Cœleſt. de gratia Chriſti,li.1.c 5 tom. 10.ſerm.94

Deus operatur in nobis velle,&c. to.3.de ſpiritu & litera.ca.2.& 33.to.5.li.22.c.1.to. 7.contra Pelag & Cœleſt.de gratia Chriſti, lib.2.ca.4.5.10. & 25. to.4.in lib. quæſtio. ſu per Exod.quęſtio.167. Ibidem, contra duas epiſt.Pelag.ad Bonifa.lib 1.cap.10.& 19. li. 2.ca.8.to.3.in enchi ad Lauren.cap.32.to.7. de prædeſti.& gratia,ca.11.Ibidem,de bono perſeueran.li.2.cap.13

Oẽs quę ſua ſunt quęrunt, non quæ Ieſu Chriſti,to.9.in euãgelium Ioan.tract. 46.& 51 circa medium,ſupra Matth.7.autho.5

ex ca 3.Nos enim ſumus circũciſio, qui ſpiritui Dei ſeruim*,to.10.de verbis Apoſto li,ſer.15.quaſi totum caput illic exponitur.

Secundum iuſtitiam quę ex lege eſt q fue rim ſine querela.Quę mihi lucra fuerũt,hęc propter Chriſtum damna eſſe duxi, &c. to. 10.ſermo.2 dominicæ quintę poſt Epipha niam.

ex c.4.Gaudete in domino ſemper, iterũ dico gaudete,to.10.de Verbis dñi,ſerm. 37

Pax Dei quæ exuperat omnẽ ſenſum, cu ſtodiat corda veſtra,tom.2.de viden.Deo ad Pauli.cap.18.tomo.3.in enchiri. ad Lauren. cap.63

Scio abundare,& penuriam pati.tomo. de bono coniugali.cap.21

AD COLOSSENSES.

ex ca.1.Qui eripuit nos de poteſtate tene brarum,to.7 de nuptiis & concupiſcen. li.1. cap.20

In quo habemus redẽ ptionẽ, & remiſſio nẽ peccatorum,to.4.in li.83.quæſt.quæſ.74

Qui eſt imago inuiſibilis, primogenitus omnis creaturæ,to.10 ſerm.190

Ipſe eſt primogenitus ex mortuis, to. 10. ſermo.161

Ex cap.2.Videte ne quis vos decipiat per philoſophiam,tom.10.de moribus Eccle. catho.ca.21

In ipſo inhabitat omnis plenitudo diuini tatis corporaliter, tom. 2. de præſentia Dei ad Darda.cap.19.tom.3.in ſententiis,ſentẽ tia.293

Expolians principatus & poteſtates, to. 6.contra Fauſtum,lib.16.ca.29

Kk

Ex cap.3.Si conſurrexiſtis cũ Chriſto q̃ ſurſum ſunt quærite,to.10.ſerm 141

Quæ ſurſum ſunt ſapite,to.4.in li. 83 quæſ.quæſ.29,to.3.de Gen ad literam,lib.6. cap.12.circa finem,to.10.ſer.141

Mortificate mẽbra veſtra,quæ ſunt ſuper terram,to.7.de pecca.meri.& remiſſ. lib. 1. ca.6.Ibidem,contra Iulia. Pelag.li.6.c.5. to. 9.in epiſt. Ioannis,tract.9

Expoliantes vos veterem hominẽ cũ acti bus ſuis,to.1.de morib. Eccle.cathol. c. 19 to.3.de Trini.li.14.ca.16.to.6. cõtra Fauſtũ, li.24.ca.1.& 2.to.3.de Gen.ad literam, li.3. ca.20.ſupra ad Ephe.4.authorita 3

1. AD THESSALONICENSES.

ex ca.3.Ne forte tentauerit vos is qui ten tat,to.4.in li.quæſ.ſuper Gene.quæſ.57

Ideo conſolati ſumus fratres ĩ vobis, to 3.de doctrina Chriſtia,lib.3.cap.4

ex ca.4.Sciat vnuſquiſque vas ſuum poſ ſidere in ſanctificatiõe & honore to.7.de nu ptiis & concupiſcen.li.1.ca.8.ibidem, cõtra Iulia.Pelag.li.4.cap.10.li.5.cap.7

A deo didiciſtis vt diligatis inuicem, to. 7.contra Pelag.& Cęleſt. de gratia Chriſti, lib.1.cap.13.

Nolumus vos. ignorare de dormientibus to.9.in euangelium Ioannis,tract.49.to. 10 de verbis Apoſto.ſerm.32

Dñs in iuſſu, & invoce archangeli, & in tuba Dei deſcendet,to.6.contra ſerm. Aria. ca.11 & 13.to.9.in euan,Ioan.tract. 19.to.4.de Trini.& vnita.Dei,ca.8

Deinde nos qui uiuimus,qui relinqmur, ſimul rapiemur,cum illis,to.5 li.20 ca. 20.

ex ca.5.Dies domini ſicut fur in nocte ue niet,to.4.li.83.quæſt.quæſ.59

Corripite inquietos.cõſolamini puſilla nimes,to 7.cõtra literas Petilia.li.3.c.4. Ibi dem,de correptio.& gratia,ca.15 & 16

Sine intermiſſione orate,to.2. de orando Deum,ad Probam,ca.9. to.6.de hæreſibus, ad Quoduult Deum,num.57

Spiritum nolite extinguere. to. 7. contra epiſto.Parme.lib 2.ca.13

Omnia probate, & quod bonum eſt tene te.tom.7.de natu.& gratia contra Pelag. ca pite.39

2. AD THESSALONICENSES.

ex ca.2.Niſi venerit diſceſſio primum, & cætera, to.9.de Antichriſto,in principio.

Et nunc quid detineat ſcitis, vt reueletur in ſuo tempore,to.5.lib.20.ca.19

Quem interficiet dñs Ieſus ſpiritu oris ſuis,to.3.de fide ad Petrum,cap.11

Cuius aduentus ſecundum operationem Satanæ,erit in omni virtute.Ibidem

ex ca.3.Non enim eſt fides, to. 7. contra Iulia Pelag.lib.6.cap.12

Si quis non vult operari,non manducet, to.3.de opere monachorum.cap. 1

1 AD TIMOTHEVM.

Ex ca.1.Finis præcepti eſt charitas, to. 3. de doctriua Chriſtiana,li.1.c 40.to.9. de lau dibus charitatis,in principio,to.3.in enchi, ad Lauren.ca.121.Scimus quia bona eſt lex, ſi quis ea legitime vtatur, tom. 7. de baptiſ mo contra Dona.li.5.ca.8. Ibidem, contra Creſco.Gramma.li.1.cap.24

Iuxto lex non eſt poſita,ſed iniuſtis,to.3. de ſpiritu & litera.ca.10

Qui prius ſui blaſphemus, & perſecutor & iniurioſus, ſed miſericordiam conſecutus ſum.to 10.li.50.hom.hom.14

Chriſtus venit in hunc mundũ peccato res ſaluos facere.to.7.de pec.meri.& remiſſ. li.1.ca.27.per totum,ſupra Lucæ.19.autho. 1.to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.8.9.& 10.

Regi ſeculorum immortali,inuiſibili,ſo li Deo,honor & gloria.tom.2. in cõmo ad Fort.ſo.108,e,f,

ex ca.2.Qui omnes homines vult ſaluos fieri,to 3.de ſpiritu & litera ca 33.to.6. con tra aduerſ.leg.& propheta,li.1.ca. 14. to. 3. in enchi.ad Lauren.c.97.& 103.to.7.de cor rep.& gratia,ca.14.& 15 ibidem,contra Pe lag.Hypog.li.6.to.7.ad articul.Auguſt. falſo impoſitos,art.2

Vnus eſt mediator Dei & hominum, hõ Chriſtus Ieſus,to.1.li.10.cõfeſſ.cap.42.& 43. to.6.contra Fauſtum,lib.16.cap.15. to.5. lib. 9.cap.15.& 17.in fine,lib.11.ca.11.tom. 7. contra Pelagianũ & Cœleſt.de peccato ori ginali,lib.2.cap.24.& 28.tomo.3. in Enchi ridion ad Lauren.ca.108

Leuantes puras manus ſine ira,&c. tomo. 10.ſerm.93

Adã primus formatus eſt, deinde Eua, & cætera,to.3.de Gen.ad lite.li.11.ca.42

Ex ca.3.Qui epiſcopatum deſiderat,opus bonum deſiderat,to.5.li 19.cap.19

Ex

Ex ca.5. Honora viduas, quę vere viduę ſunt,tom.9 de vita Chriſtiana.ca.15

Vidua quæ in deliciis viuit,mortua eſt to. 4.de bono viduitatis,cap.21

Peccantes coram omnibus argue,to.7.de correptio & gratia,cap.16

Neque cõmunicaueris peccatis alienis,tomo.7.contra Epiſt. Parme.li.2.cap.21.Ibidẽ, contra literas Peti.li.2. cap.106

Caput.6.primę ad Timo. exponitur, to. 10.de verbis dñi,ſer.5.Eodẽ,li.50.ho.hō. 13

Item ex c.6.Radix omnium malorum eſt cupiditas,tom.4.in ſecunda diſputa. contra Fortu.to 3.de Ge.ad lite.li.11.cap.15.& 10. 10.li.50.hom.hom.8.Ibidem,ſer.205

Qui ſolus hēt imortalitatẽ,to.6. de natura boni,aduer. Manichæ.c.39.to.3. de Trini. ca.1.& 6.Ibid.de Gen.ad lite.li.7.ca.vlti.to. 2.de origi.animę,ad Hiero.epiſto. 28. circa princi.to.9. de cogni.veræ vitæ, c. 31.to. 3. de inquiſitio.Trinį.fo.233.h,to.6.cõtra Maximi.Aria.epiſco.lib.2.ca.4

Lucẽ habitat in acceſsibilem,to.9.in manuali,ca.30

Quẽ nullus hominum vidit vnquam. to. 3.de Trini.li.1.ca.6.to.4.de eſſentia diuinitatis,fo.233.b,

Diuitib. ſeculi præcipe, nõ ſublimè ſapere,to.5.lib.1.cap. 10.to.10.lib.50.ho.ho.13 Eodem ſer.205.& 212.

Diuites ſint ĩ opib.bonis,facile tribuant, cõmunicent,&c.to.10.ſermo.205. & 212.

Eſt autem quæſtus magnus pietas cũ ſufficientia,tom.10.ſerm.205

2. AD TIMOTHEVM.

Ex ca.1. Non dedit nobis Deus ſpiritum timoris,ſed virtutis & dilectionis, ſupra ad Roma.8.autho.7

ex ca.2.Nemo coronabitur,niſi qui legitimè certauerit,to.9.de arbore ſcientiæ boni & mali,to.10.ad fratres in Ere.ſerm.8

Noli verbis contendere,ad nihil enim vtile eſt,& cætera,to.3.de doctrina Chriſtiana, lib.4.cap.28

Cognouit dominus qui ſunt eius.tom. 7. de baptiſ.cõtra Don.li.5.c.27.to.5.li. 20.c.7. & 8.tom.9.in euan.Ioan.tracta.45

In domo magna nõ ſolũ ſunt vaſa aurea, ſed etiam lignea,tom.7.de Baptiſmo,contra Dona.lib.4.ca.12.Ibidem, cõtra Dona. poſt colla cap.20

Seruum dñi non oportet litigare,ſed manſuetum eſſe in omnibus,tom.9.de conflictu vitiorum & virtutum,cap.10

ex ca.4.Qui iudicaturus eſt viuos & mortuos,to.5.li.20.ca.1.to.3.in Enchi.ad Laurẽ. cap.54.& 55

Prædica verbum,inſta oportunè,importunè,to.7. cõtra Creſco.Grāma.li.1.c.6. to. 9.de paſto.ca.7.in princi.tomo.10.in li.50. homi.homi.5

ex ca.6.Bonũ certamen certaui,curſũ cõſũmaui &c.to.10.in li.50.homi.homilia.14

AD TITVM.

Ex ca. 1.Deus ante tẽpora ęterna,to. 4. in li.83.quęſ.quęſ.72.to.5.lib.12.ca16.to.6.cõtra Priſcil.& Origeniſt.ad Oro.cap.6

Oĩa munda mũdis, coinquinatis autẽ nihil eſt mundũ,to.6.cõtra Fauſtum,li.6. c. 3. li.31.ca.4.to.10.de verbis Apoſtoli, ſer. 31.

Confitentᷣ ſe noſſe Deũ,factis autẽ negãt, to.4.in expoſitio.epiſto. ad Roma. incoha. fo.282.l,to.3.de doctrina Chriſtiana, lib.4. ca.29.to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.31

ex c.2.In oĩbus teipſum præbe exemplũ bonorũ operũ,&c.tom.9.de paſtor i, cap.4.

HEBRAEORVM.

Ex cap.1. Qui cum ſit ſplendor gloriæ & cætera,tom.4.de incarna.verbi.li.1.c.12.to. 10.ſermo.190

Omnes ſunt adminiſtratorii ſpiritus, to. 9.lib.2 media.cap.3

Ex ca.3.Ieſus heri & hodie, ipſe & in ſecula,to.10.ſerm.9.Natiuita.domini.

ex ca.4.Viuus eſt ſer.Dei, & efficax, &c. to.5.li.20.ca.21.tom.9.lib.1.media. cap.37

Omnia nuda & aperta ſunt oculis eius, to.4 de eſſen.diui.fo.233.i,K,

ex ca.5.Filius meus es tu,ego hodie genui te.ſupra pſal.2.autho.3

Ex ca.6.Non rurſum iacientes fundamẽtum pęnitentię ab operibus mortuis, to. 4. de fide & operibus,cap.11

ex ca.9.In priori quidẽ tabernaculo ſemper introibant ſacerdotes ſacrificiorum, to. 7.contra epiſt.Parme.li. 2.ca. 7.& 8.tom. 4..

in libr.quæſt.ſuper Exod.quęſtio. 112.129. & 133.

Neque per ſanguinem hircorum aut vitulorum, ſed ꝑ proprium ſanguinē introiuit ſemel in ſancta,æterna redemptione inuēta, to.3.de fide ad Petrum,cap.1.

Teſtamentum teſtatoris morte firmatur, to 4. in libro.83.quęſtio.quæſt.75

Ex cap.10. Vmbram habens lex futurorū bonorum,tomo.6.de bono coniugali c. 20.

Iuſtus ex fide viuit,ſupra Abacuch.2.

Ex cap.11.Fides eſt ſperandarum ſubſtantia rerum argumentum nō apparentium,to. 10.in lib.50.hom.hom 32.

Sine fide impoſsibile eſt placere Deo,to. 6.contra Iulia.Pela.lib.4. cap.3. to 3.de fide ad Petrum,in prologo.

Obturauerunt ora leonum, to.4 de confeſ.Euange.lib.3.cap 16

Ex ca.12.Quem dominus diligit,caſtigat, to.4 in li.83.quæſt.quæſt.82.to. 9.in euang. Ioan.tracta.8.to.4.de patien.cap.14.to.9.de recti.catho.conuerſa.

Ex ca.13. Honorabile connubiū in omnibus,& thorus immaculatus,to 7,cōtra. Pelag.& Cęleſt.de peccato origini.lib 2.ca.34

ACTORVM.

ex cap.1. Māſit cum eis quadraginta dies, to.9.in euan.Ioannis tract.64.

Sic veniet quemadmodum vidiſtis eū euntem in cœlum,Ibidem tract.36.& 7?.

Apparuerunt illis diſpartitę linguę,ibidē tract.6.

Ex ca.2.Factus eſt repente de cęlo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis, tomo 3.de Trinita.libro 2.cap.5.& 6.

Agite pęnitentiā, & baptizetur vnuſquiſque veſtrum,to.4.de fide & operi.ca.8.& 11

Saluamini à ſeculo iſto prauo,Ibidē ca.12

Ex ca.3. Petrus & Ioannes aſcendebant in templū,ad horam orationis nonā, to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.26

Pęnitemini, & deleantur peccata veſtra, ſupra Mat.4.aut 4.

Ex ca.4. Erat illis cor vnū, & anima vna, 10.9.in euang.Ioan.tracta 14.18.& 39.

Nec quiſquā eorum quę poſsidebat, aliquid ſuū eſſe dicebat,tomo 5. lib.5. cap.18. to.10.de verbis Apoſtoli ſer.26.

Ex ca 5. Ananias cū vxore ſua quare occiſus eſt.to.3.de mira.ſac.ſcrip.lib 3. ca.16.to. 10.de verbis Apoſtoli.ſer.25.

Ex ca.7.Exi de terra tua,& de cognatione tua,& veni in terrā quā monſtrauero tibi ſupra Gen.12.authorita.1.

Fugit aūt Moyſes.in verbo iſto, to.7.cōtra Iulia.Pelag.libr.6.cap.12.

Stephanus intendens in cęlū,vidit Ieſum ſtantē,& cętera,to.4.in quæſt. veteris ac noui teſtamenti quęſt.88

Stephano dulces erant lapides torrentis, to.9.in Solilo.animę ad Deū,ca.22.

Ex ca.8. Credo filiū Dei eſſe Ieſum Chriſtum,to.4.de fide & operibus,cap.9& 12.

Ex ca.9.Saule Saule, qd me ꝑſequeris, to. 5 lib.17.cap.9.to.9.in Epiſto. Ioā.tracta.10. to.10.de verbis.Apoſtoli. ſer.9.Eodē, in lib. 50.ho.ho. 14.& 17.

Ex ca.10.Vidit cęlum apertū Petrus, & deſcendens vas,& cætera,to.3. de Gene.ad literam,lib.12.cap.11.14.circa finē,& 32 to.10 in lib.50.ho.ho. 45.

Ex capi.13. Inueni Dauid filium Ieſſe, & cætera,tomo 5.de octo Dulci.quæſtio.quęſtio.5

Vobis oportuit loqui primū verbum Dei ſed qa ī dignos vos iudicaſtis vitę ęternæ,ecce conuertimur ad gentes,to.10.ſerm.198

Ex cap,14.Per multas tribulationes oportet nos intrare,& cætera,tomo.9.lib.2.medita.cap.16.

IACOBI.

Ex cap.1. Nolite plures magiſtri fieri,to. 1.in prologo.

Si qs veſtrum indiget ſapientia,poſtulet a Deo,tomo.6.de ſancta virginitate. cap.42.

Beatus vir qui ſuffert tentationem,tom.9. de recti.cath.conuerſa.

Deus neminem tentat,to.4.de conſen.euāge.lib.2.ca.30.ibidem, lib.quęſt.ſuper Gen. quęſt.57.tom.10.de blaſphe.in ſpiritumſanctum,ſo.10.e

Omne donum de ſurſum eſt,&c.to. 6.de ſancta virginitate,cap.41

Apud quem nō eſt transmutatio,to.5.lib. 11.cap.21.to.5.de ſpecu.cap.30.

Ex ca.2.Offendens in vno, factus eſt omniū reus,tomo.2.de ſenten.Iaco. ad Hiero. epiſto.

epiſto.29.tomo 4.de vera & falſa pænitētia, cap.14.tomo 10. in 3. ſermone. ferię Cinerum.

Iudicium ſine miſericordia fiet illi, qui non fecerit miſericordiam,tomo.5.lib.12. cap 22.& 25.

Fides ſine operibus mortua eſt,to.4.in li. 83 quæſt.quęſt.75.ibid.de fide & operi.cap. 14.15.& 25.

Dæmones credunt & contremiſcunt.to.9 in Euang.Ioan.tracta.6 to.10.de verbis Apoſto.ſer.16.

Credidit Abraham Deo,& reputatum eſt illi ad iuſtitiā, tomo 9. de quatuor virtutib. charita.

Ex ca.3.Linguam nullus hominū domare poteſt.to.6.de natura & gratia cōtra Pela. ca.15.&16.to.10. de verbis domini ſerm.4.

Ex cap.4.Petitis,& non accipitis,to.9. in Euange. Ioan.tract.73.in principio.

Amicitia huius ſeculi, inimica eſt Deo, to.9.de vanitate ſeculi cap.1.

Deus ſuperbis reſiſtit, humilibus aūt dat gratiā,tomo 9.de obedien. & humili.cap 1.

Reſiſtite diabolo,& fugiet à vobis,tom.7 de natu.& gratia,contra Pela.58.

Ex cap.5. Ante omnia nolite iurare, tom. 10.de verbis Apoſto.ſer.28

Si qs infirmatur in vobis, inducat presbyteros Eccleſiæ, vt orent ſuper eum, to.9. de viſitatione infirmorum,lib.2.cap.4.

Confitemini alterutrum peccata veſtra. Ibidem.

1. PETRI.

Ex ca.1. Omnis caro fęnū, to.10.de verbis domini,ſer.16.& 42.Vide ſupra Eſa. 40.

Verbū domini manet in ęternū. Ibidem.

Depoſita ergo omni malitia & omni dolo & adulatione,& inuidia, & detractione, tanquam modo geniti infantes, rationabile & innocens lac concupiſcite,tom.10.in lib. 50.ho.ho.20.

Ex ca.2. Ipſi tanqnam lapides viui ſuperędificamini domos ſpiritales,to.2.de præſentia Dei ad Dardanum,cap.18

Chriſtus paſſus eſt pro nobis, vobis relinquens exemplum,&c. to.9. de quarta feria, ca.5.Ibidem,de conflictu vitiorum & virtutum,cap.9

Ex ca.4.Chriſto igitur paſſo in carne,&c. tomo 4.de fide & operibus,cap.10. tom.10. in lib.50.homi.homi.20.

Charitas operit multitudinē peccatorū, to.9.in epiſt.Ioannis.tract.1.

Ex ca.5. diabolus tanquā leo rugiens,circuit,quęrens quē deuoret,to.9.in Euangeliū Ioan.tract.10.to.4. in quæſt.veteris ac noui teſtamenti, quęſtio.2.

2. PETRI.

Ex cap.1. Audiuimus vocē delatam de cęlo,Hic eſt filius meus dilectus, &c. to.10 de verbis Apoſtoli,ſer.27.

Ex ca.2. Si Deus angelis peccantibus non pepercit,&c.to.5.lib.11.ca.33 & lib.21.ca. 23.to.7.de natura boni aduer. Mani.cap.33.

Hi ſunt fontes ſine aqua & nebulæ turbinis,to.4.de fide & operibus,cap. 24. & 25.

Si enim refugientes coinquinationes mūdi in cognitione Dei noſtri, &c. ibidem. cap.25.in principio.

Ex cap 3.Venient in nouiſsimis diebus in deceptione,to.5. lib.20.cap.10.

Adueniet āt dies domini vt fur.ſupra.i. ad Theſſa 5.authorita.1.

Mundus aqua inundatus periit,to.5.li.20 cap.25.

1. IOANNIS.

Vide to.9.in epiſt.Ioan.per totum.

Item ex ca.1.Deus lux eſt,& tenebræ in eo nō ſunt,tom. 2. de gratia noui teſtamenti ad Hono cap.22

Si dixerimus quia peccatum nō habemus &c.to.6.de ſancta virginitate,cap.48.& 49. to.7.de natura & gratia cōtra Pela ca.34.to. 2.de ſentē.Iaco.Apoſt.ad Hiero. epiſt.29.to. 7.cōtra duas epiſt.Pela.ad Bonifa.lib 4.cap. 10.to.9.in euang.Ioan.tracta.41. to.3.de Eccleſia.dogma. cap.35. to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.29.

Ex cap.2.Si quis peccauerit, aduocatū habemus apud patrē Ieſum Chriſtum to.6.cōtra ſer.Aria,cap.19.

Qui dicit ſe in Chriſto manere, debet ſicut ipſe ambulauit & ipſe ambulare,to.9.de vita Chriſtiana.cap.14.in prin.

Qui dicit ſe in luce eſſe, & fratrem ſuum odit,in tenebris eſt vſque adhuc,to. 10.in li. 50 hom.hom.40.

Nolite diligere mundū, neque ea quę in mūdo ſunt,to.1.de muſica,lib.6.ca.14.to.9. de duode.abuſio.gradibus, gradu. 7.to.4.de ſalu.documen.cap.13.tom.9. de cōtemptu mundi,

mundi,c.5.Ibid.de vanita ſeculi,ca.r

Si quis diligit mundum,non eſt charitas patris in eo,to.10.in lib.50.ho:hom.33

Quicquid eſt in mundo,aut eſt concupiſcētia carnis,&c.to.1.de vera religione, ca. 36.to.9.in ſolilo.animæ ad Deum,ca.14.to. 10.ſer.31.ad fratres in Eremo.

Mundus peribit & concupiſcentia eius, to.4.de ſaluta.documen.c.25.to.10.ſer. 31. ad fratres in eremo.

Filioli,nouiſſima hora eſt,to.3.de doctri Chriſtia.lib 3.ca.36

Nunc Antichriſti multi facti ſunt,to.6.cō tra aduerſa.legis & prophe.li.2.ca.12.to. 9, de Antichriſto in principio.

ex nobis prodierunt,ſed non erant ex no bis,to.7.de bono perſeueran.capite.8. circa principium & finem.

ex ca.3.Scimus quoniam cum apparuerit,videbimus cum ſicuti eſt,to.2. de videndo deo, ad Pauli.cap.15

Ab initio diabolus,peccat to.5.li.11.cap. 13.&15.

Omnis q natus eſt ex deo,nō peccat, to. 7.de natura & gratia,contra Pelag.ca.14

Qui odit fratrem ſuum,homicida eſt,to.9 de conflictu vitiorum & virtutum,ca.7.Ibidem,de rectitudine cathotic. conuerſation. to.10.in li.50.homilia.homilia 40.& 42.

ex ca.4.Nolite omni ſpiritui credere, ſed probate ſpiritus ſi ex deo ſint,to.10. de verbis Apoſtoli,ſer.30

Omnis ſpiritus qui cōfitetur Ieſum Chriſtum in carne veniſſe ex Deo eſt, to.10. de verbis Apoſtoli,ſerm.31

Charitas ex deo eſt,& omnis qui diligit, ex deo natus eſt,to.7.contra Pelagia.& Coeleſt.de gratia Chriſti,lib.1.cap.21

Deus charitas eſt,tomo.3. in quæſtiunculis de trini.fo 233.l,Eodem, de fide & ſymbolo,ca.9

Quoniam ipſe prior dilexit nos,tomo.7. contra Pelagia.& Cœleſti.de gratia Chriſti, lib.1.c.26.to.9.in li.Solil. animæ ad Deum, cap.19

Perfecta charitas foras mittit timorē,to. 4.in li.83.quæſtio quęſtione.36.to.5.lib.14 cap.9.tom.19.ſerm.214

ex ca.5.Mandata eius grauia non ſunt,tomo.7.de natura & gratia, contra Pelagian. cap.69

Eſt peccatum ad mortem,non pro illo di co vt roget quis,tom.7.de correptin.& gratia,cap.12.tom.10.in primo ſerm. ſextę feriæ Cinerum.

APOCALYPSIS.

Vide to.9.in Apocalypſi per totum

Item ex ca.3.Ego quos amo,arguo & caſtigo.ſupra Prouer.3.autho.3

ex cap.4.In circuitu ſedis quatuor aīalia, to.9.in Euangelium Ioannis, tractatu, 36

ex ca.6.Vindica domine ſanguinem noſtrum qui effuſus eſt,tom.10. ſermo. primo ſextæ ferię Cinerum.eodem,ſermone quarto,in feſto ſanctorum Innocentium.

Et datę ſunt illis ſingulæ ſtolæ albę, tom. 10.ſermo.quarto in feſto ſanctorum Innocentium.

ex ca.7.Stabant ante thronum in conſpectu agni amicti ſtolis albis,& palmæ in manibus eorum.Ibidem.

Salus Deo noſtro,qui ſedet ſuper thronū & agno.Ibidem.

Hi ſunt qui venerunt de tribulatione magna,& lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Ibidem.

ex cap.10.Accipe librum de manu angeli,tomo.4.in quęſtio. veteris ac noui teſtamenti,quæſt.72

ex ca.12.Stabat draco in conſpectu mulieris quæ paritura erat,tom.9.de ſymbolo ad Cathecu.li 4.cap.1

ex c.14.Beati mortui,qui in domino moriuntur, tom.5.lib.20.cap.9

ex ca.17.Aquas quas vidiſti,ſuper quas ſedet fornicaria illa,&c.tom.6.contra Fulgē. Dona.ar.12

ex cap.20. Vidi angelum deſcendentem de cœlo,habentem clauem abyſſi,to. 5. lib. 20.cap.7

Miſit illum in abyſſum.Ibidem.

Donec conſummantur mille anni. Ibid. & 13.

Oportet illum ſolui modico tēpore. Ibidem,cap.8.& 9

Qui non adorauerit beſtiam, &cæt. Ibidem,cap.9

Cū conſūmati fuerint mille anni, ſoluet Satanas de carcere ſuo.Ibidem, cap.11.

Et vidi mortuos magnos & puſillos, ſtantes in conſpectu throni.Ibidem cap.14

Ex cap. 21. Vidi cœlum nouum, & terrã nouam, tom. 5. lib. 20. cap. 17

Vidi ſanctam ciuitatem Hieruſalẽ de cœlo deſcendentem. Ibidem.

Abſterget Deus omnem lachrymam, ab oculis eorum, &c. Ibidem.

Ecce noua facio omnia, to. 9. de cognitione veræ vitę, cap. 41

Ciuitas illa nõ eget ſole, neque luna, to. 9. in manuali, cap. 17. in principio.

Ex cap. 22 Ego ſum α & ω, to. 10. in 2. ſer. de Natiuitate domini.

FINIS.

INDEX OMNIVM

QVAE INSIGNITER A DIVO AVGVSTINO DICTA SVNT,

Iuxta ordinem literarum digeſtus, per F. Florentium Bourgoinum Franciſcanum.

AARON.tomo.5.folio.1. columnæ. 4.
Aarō errāti populo ad idolū fabricandum non conſenſit iductus,ſed ceſsit ob ſtrictus, Idē dicit de Salomone, to.5.125.d
Aaron diſsipauit populū Iſrael, to.4.57.m
Aaron figurabat Chriſtum verum pontificem. to.10.117.c
Aaron holocauſta pro peccatis obtulit: & quare, to.5.304.l
Aaron incenſum domino offerens,placauit eum, to.10.176.m
Aaron medius inter Moyſen & pop.tom.4 43.l m
Aaron quō ſacerdos in æternum, to.4.55.K.
Ab Aaron cœpiſſe ſummum ſacerdotium, to.4.69.m.& ſequentibus.
Aaronis ſacerdotiū quō mutatū,to.6.75.l & 196.K.
Aaron pōtifex ſtans inter viuos & mortuos, quid repreſentat, to.10.176.m
Aaron centum viginti trib. annis vixit,to.4. 303.e.f
Aaronis virga,to.3.239.d.249.l.to.10.177.d
Aaron virga,crux Chriſti, tom.10.177,d
Aaronis virga floruit,fronduit,& nuces protulit, to.10.124.f.& 131.d,& 177.f
Aaronis virga Mariā figurabat, to.10.124,g
Sicut virga Aaron contra naturam nuces ꝓducere potuit, ſic virgo filium Dei cōtra naturæ iura generare, to.10.124.f
Vide Virga.
Abba,pater Hebraice,to.2.240.h.to.10.70.a
Abba pater, cur ſimul poſita,tomo.4.164.K, & 434.i.to.8.289.l.to.10.70.a
Abaddon quid ſignificet, to.9.144.h
Abel, to.3.236,e,f
Abel luctus interpretatur. to.5.138.f
Abel primus iuſtus occiditur, to.5.184,e
Abelis occiſio q̄d præfigurabat, to.5.136,d
Abel iuſtitiæ humanæ primatum tenuit, tomo.3.152,f,& ſequen.
Abelis ſacrificium cur acceptū, & Cain reiectum,to.4.242.K,& ſequentibus, tom.5. 82.m,to.6,88.h,i,to.9.131,c
Abel iuſtus & peccator. to.7.243.c.d
ſanguis Abel quō clamet de terra, tomo.8. 116,d.e
Abel Chriſtum ſignificat, to.5.173.d
Abel & Seth mortem Chriſti & vitam præfigurant, to.5.138.f
Abel,q fuit peregrinus in mundo, ſignificat ciues cœleſtis ciuitatis: Cain autem qui ciuitatem ædificauit, ciues huius ſeculi. to.5.130.e
Abeloitæ hæretici, ex filio Adæ nominati, vxoribus non miſcebantur: liberos adoptabant,&c. to.68.i.K
Abenezer,ideſt,lapis adiutorii, to.5.252.l
Abeona dea, to.5.35,m
Cur melius eſt abiectum eſſe in domo domini,quam in tabernaculis peccatorū ſublimari, to.8.305.m
Abigail vxor Nabal,Dauid flexit iratum,tomo.10.321.c
Abimelech Philiſtinorum rex,tom. 5.105,g
De Abimelech ignorātia,qualis ī domo ſua fœminarum extiterit clauſura,to.7.328.k.l
abimelech, interpretatur patris mei regnū, to. 8.74.m,& ſo. ſequentibus,b.& 164,f
abiit,ſtetit,& ſedit quō differant to. 8.4.e
mater ablactare volens paruulum quid facit, to.8.57.k
ablactari ſuper matrē,quid ſit, to.8.503.g,h
Ablactandi quomodo ſint pauuli ſpiritaliter tomo.9.in Euangel.Ioann.tractat.98. 105.c

abolitio

Abolitio peccati.
Abominatio ab omen dicta eſt. tomo. 1.i.g.
Abominati dici ſolent, exheredat.tom.8.7.b.
Abortiui fœtus. to.3.6.7.a
Abortus procuratio. to.70.266.i.k.
Nulla mulier potiones ad abortũ accipiat. tomo. 10.247,d
Abortiui fœtus vtrum reſurgant in iudicio generali.tomo.5,190.1.& ſequentibus.
Vide Reſurrectio.
ABRAHAM. tomo.5.83.a, & ſequentibus. to.10.160.a b.
Abraham fuit de genere Sem.to.10.180.c.
Gente Chaldæus. to.5.92.d
Abrahã, interpretatur pater excelſus,to.5.15 a.l.
Abrahã quare egreſſus de Meſopotamia.to. 4.136 m,& ſequentibus
Quid egrediens ſignet.tomo.6.86.f,tom.10 151.K.
Cum quibus. to.5.147.b,& ſequen.
Quare nõ nominetur in egreſſu, Nachor frater ipſius. Ibidem.
Vtrũ exiuit viuo adhuc patre ſuo.to.5.148.g.
Quo anno ætatis ſuæ,to.5.149.f
Tempus exitus Abrahæ de Charra.to.5.148.f,
Obedientia præcepti Dei in exitu.to.10 151 K,& 160.e,l.& ſequen.
Abrahæ promiſsio carnalis & ſpiritalis,to.5 148.l,& 189.f,& l.
Quo tempore facta promiſsio.to.5.148,f,g
De ſeceſsione Loth & Abrahæ, q̃ illis ſalua charitate complacuit,tomo.5. 149, i,K,
Abrahã patruus ipſius Loth.tom. 6.145.b.& 136 a.
Abraham duxit vxorem Sarai, quæ creditur fuiſſe Ieſca filia Arã fratris ſui.to.5.147,b
Abraham vxorem ſuam Saram, qualiter ſororẽ dixerit, caſtitatem vxoris Deo committens.to.5.149.g
Abrahã quõ vicerit reges, Loth liberauerit, & à Melchiſedech bñdictus ſit,to.6.150.b.
Quercus pri.abrahæ habi. fuit,to.10.160,g
Abraham quomõ viderit Deum ſub quercu Mambræ,to.to3.89.g,h,tomo.6.247,l & ſequen.copioſe.
Abraham tres vidit,& vnũ adorauit, tomo. 4.31.f.g.tomo.6.18.2.248.co.2. per totũ.
Abraham credidit Deo,& iuſtificatus eſt.to. 5.150,g.
In præputio exiſtens. to.5.150.c.
Iuſtificatio eius & gloria. to.4.422.g.h
Vtrũ ex fide iuſtificat⁹ an ex opib.t.8.61.a,b
Fidei ſuæ ſignũ circũciſionem accepit, to.4 244.k.to.5.151.e.f.
Sacrificiũ abraham & viſio fornacis,vacca trima,ſol occũbens,aues nõ diuiſæ,clybanus ardens,veſpera,ſopor,q̃d ſignent,to. 8 394,K.to.10.153.d,e, & ſequentibus.
Abrahæ predixit dominus de tribulatione filiorum ſuorũ in Aegypto: & quid ſignificauerit viſio fornacis. to.5.150.f,g,
Abrahæ mendacium excuſatum,to.4.14.h,t to.6.130.l.
Abraham ancillã tenebat non libidine abutendi,ſed officio generandi. tom.9.13.d,
Abrahã quare nõ peccauit in cõcubitu cõcubinæ.t.5.151,c.to.6.130.f.& 204 & 138.c.
Promiſsio facta abrahæ ſuper filio ſuo.to.10 160.& 162,f,
Abrahæ ſemen quõ promittitur vt arena maris & ſtellæ cœli.to.5.150.c,
Abraham non tanquam diffidens dixit. Nunquid centenarius generabit? Et cũ hoc admirans Sara ridendo dubitauit,ſed cõfirmata eſt per angelum, to.5.153,h,
Abrahæ promiſsio facta, p Chriſti aduentũ completa. to.4.299.e,
Abrahæ caſtitas nõ inferior Ioannis virginitate.to.6.164.h,& ſequenti.
Quicq̃d dicit ſcriptura de Abrahã, & factũ eſt,& prophetia eſt,tomo.10.163.b,
Mutatio nominis Abrã in Abraham quid to. 10 54.K.l.
Abraham interpretatur pater multarum gentium. to.5.107.l,
Quare poſt mutationem,alterum nomen ſolum retinuit Abrahã, & Iacob ambo nomina. to 10.34.l,
Abrahæ nomen & Saræ quare mutatum eſt. tomo.5. 150.l.
Abraham ſub tribus temporibus tria ſortitus eſt nomina. to.10.298.K.
Abraham & Sara cum ob vnius ſterilitatem, ob vtriuſque autem ſenectutem generare nõ poſſent,munus fœcũditatis adepti ſunt to.5.151,m,& ſequentibus,
Abrahã hoſpitio carens, tranſeũtibus offert hoſpitium. to 10.160.h,
Abraham tres angelos ſuſcepit hoſpitio. to. 10.212,e.
De tribus viris vel angelis, in q̃bus ad quercũ Mambræ apparuiſſe Abrahæ dominus manife-

manifeſtatur,to.3. 89,h,& ſequen.tom.5. 152.b,to.10.161,d
Abrahã tres vidit,& vnũ adorauit.to 10.160,
Abrahã credidit tres angelos eẽ hoĩes,in q bus aliqd diuinũ cognoſcebat, & iõ eis loq̃ baẽ vt uni dño,ſicut & prophetis fiebat. Sic etiam & Loth fecit. to.5. 152.b, & ſequen.
Abrahę ꝓmisſio facta de Chriſto.to.2. 236, c.tom.4 131
Abrahã credidit Deo filiũ ſuſcepturus, credidit occiſurus,to.10.162,g,
Charitatem oĩa credentẽ abrahã habuit, to. 9.227,l,m, tom.10.146,c,
Abrahã a 50.vſque ad 10.deſcẽdit t. 10.87,a,
Differentia apparitionis diuinæ ad Abrahã & ad Loth factæ.to.10.171,d,
Abrahã fecit iurare ſeruum ſuum ſuper femur ſuũ.tom 6.260.c,tomo 7. 268, a, to. 8.134,& 260.f,to.9. 70.f.to.10.164,a,
In abrahæ lumbis aliter fuit Chriſtus, aliter Maria. to 2.216,h,i
Abraham ſpiritu prophetico nouerat Chriſtũ de ſemine ſuo naſciturũ.to. 10. 165,b
Abrahám transfluuialis. to 4.30,d,
Abrahæ corpus emortuũ, qũo accipiendũ. Ibid.f,& to.5.152,m,tom.7.326.e,
Centenarius erat Abraham cũ genuit Iſaac, tom.10.298,i,
De puero Abrahã qui miſſus eſt ad Rebeccam. to.10.165,a,
Puer abrahæ,verbũ ꝓpheticũ. to. 10. 163, b.
Tentatur abrahã, to. 10.162, e, & ſequenti. & 163,e,f,
De obedientia & fide abrahæ,qua ꝑ oblationem imolandi filii ꝓbatus eſt, & de morte Saræ.to.5.199,h, & ſequen. to.174,a,
Abrahę fides in oblatiõe Iſaac, & eius rei ſacramẽta,to.3.351,h,i,to.8.57,f,& ſequẽ.
Abraham deuotus eo voto ſuſcepit parricidiũ,quo ſuceperat filium,to. 10. 163, e,f,
Abraham cũ natura pugnans,to. 10. 163,g,
Abraham Deo immolare filium ſuũ decreuerat. to.5.8,h,
Quod abraham die tertio venerit, oſtendiẽ myſterium trinitatis,to.10.161,m,
Quare Deus iuſſit abrahę filium ſuum imolare.to.8.57,f,to 10.173,g,
In monte Caluarię,vbi Chr̃s crucifixus eſt, abrahã voluit ĩmolare filium.t. 10. 928,h
Abraham aliud corde geſtabat,aliud filio ꝓ mittebat. to.9.227,m
De ariete quẽ abraham obtulit pro filio. to. 3.238,f,g
Abrahã pueris dicẽs,poſt quã adorauerimꝰ, reuertemur ad vos,nõ ẽ mẽtitꝰ.t.9. 228,a
Abrahã filium offerẽs, typum Dei patris habuit Iſaac Dei filii.to.10.162,a & 165, d
Quod Deus pro toto mundo parauerat iã abrahã i filio ſuo diſpoſuerat,to.10.163,h
Abrahæ deuotio filiũ immolare iubebat,pietas prohibebat.Ibidem
Abraham credebat filium ſuum reſuſcitãdũ to.5.155.1.to.162,c,& f,
Abraham laudatus, qa voluit filium obidiẽter occidere. to.5.153,e,
Abraham eſt forma & norma obediẽtiæ.to. 10.298,i,
Abraham fuit pius obtẽperando Deo, to.9. 227.m,to.10.162,g,
Abrahã quo anno emerit agrum ſepulturę Sarę,& quod ea emptiõe factus ſit poſſeſſor terrę Chananeę.to 5.133,m,
Abraham mortua Sara,quare acceperit ſecundã vxorem Cethurã, & quid myſterii illud habeat.to.3.133,b,c,
Itẽ quod virtuoſe mulierib. vtebatur.Ibid.g
Abraham licet promisſione generali virtutẽ acceperit de anu,tñ de Sara generare nõ poterat,& de Cethura iuuencula poterat to.159,m,
Abrahæ vxores aliæ a Sara, & vxores dicuntur,& cõcubinę. ſed Sara vxor ſolũ fuit, & quid ſignificetur in his. to.5.133,b,c,
Abraham vidit nepotes ſuos & natos Iacob, & Eſau,ante mortẽ per quindecim ãnos, vixit autem centum ſeptuagintaquinque annis.tom.5.257.e,
Senectus abrahę. to7.216.b,329.
Abraham cum eſſet annorum.155. mortuus eſt. tom.5.154.d,
De articulo temporis in abraham,a quo ſanctæ ſucceſsionis nouus ordo contexitur. tom.5.147,m,
Abraham pater eſt omnium gentium, quæ fidei eius veſtigia conſequũtur, to.4,0,i, K,to.5.148,m,to.8.58.f,& 94,R,to 10.160,
Abraham pater noſter, propter imitationẽ fidei,to.3.122.h,to.9.68.b,
Abrahę ſemen,omnes fideles. to. 2. 144.m, & 168,& ſequen.to.4.32.a,g, to.6. 15.1
Abraham nominis Chriſtiani & fidei radicẽ habebat. to.10. 2. 60.f

Abraham iuſtificatus ex fide, tom. 10.163.a,
Fides Abrahæ.to.3.358.h.to.10.160.h & ſequen.& 162.g
In Abrahæ duobus filiis ſignificantur duo teſtamenta. to.5.153.h
Abrahę filii. to.8.306.i
Abrahæ duo filii, allegorice.to.4.436.m. to. 6.30.e,
Quiſquis imitatus fuerit Abraham, filius eſt Abrahæ to.8.576.g
Ex abraham cœpiſſe gentem Hebræorũ. to. 4.124.c.d. Retract.to.1 11.d
Abrahã diuitiis opulentisſimus pauper erat, q̃a humilis erat.tom.8.309.c to.10.184.c
Deus quare potius ſe dicebat Deũ Abraham Iſaac,& Iacob, quam cæterorum prophetarum. to.9.22.g.h
Abrahã qualem diem domini Ieſu vidit, ex quo gauiſus eſt. to.9.70.d.10.10.161.h
Abrahã & Lazarus,an in inferno fuerint. to. 2.81 h.i.K to.3.233.l.m
Sinus abrahæ q̃s ſit.to.1.56.l.m.to.2. 81. h. & 132.e.to.3.201.h.& 222.l.m.to.4.118. i.to.6.158.a.to.10.184.c
Abraham fuit propheta antequã ægyptii habeꝛent aliquam ſapientiam. tom. 5. 179.f
Abrahæ nomen falſo iactant iudęi to. 2. 246.l.tom.8.142.R.to.9.67.l
Abrahæi. to.5.144.g
Abraxas,Baſilidis hæretici. to.6.4.l
Abſalon perſequens patrem ſuum,typus hoſtium eccleſiæ. to.2.67.g
Abſalõ iterpretaſ p̃ris pax, & q̃d ſignĩcat q̃d patrẽ perſequiſ, to.8. 5.e, & 18.c.& 544.l
Abſalon moriẽdo in ſua impietate,cor pater num perſequutus eſt.to.7. 113.g
Abſconſio,ambulatio,percontatio, quid ſignificent. to.1.277.f
abſcõderẽ à cõſpectu Dei,q̃d eſt.Ibid.& ſeq.
abſcõdere,& oſtẽdere Dei,q̃d ſit.t.4.1.349.b
abſcondere quomodo Moyſes & Aaron iuſſi ſunt. to.4.82.m
abſcondi in abſcondito vultus Dei, quid ſit, tom.8.59.b
Nec eſt qui ſe abſcondat a calore eius, exponitur. to.10.183.a.b
Hoc eſt abſentẽ eſſe,ſenſu abeſſe.to.8.367 e
Abſoluere quid. to.10.183.e
Abſoluere vel pugnare non poteſt qui habet immundum ſpiritum,10.4.90.b.e
abſolutio peccatorum p̱ eccleſiã dari põt, ſuſcitari autem ipſe peccator non niſi intus clamante domino poteſt.to. 8. 577.k
abſoluendi & ligandi poteſtatem dominus Eccleſiæ in Petri perſona tradidit.to.9.80 g,h,Vide Petrus.
Abſorbere viuos quid ſit. to.8.481,d,e
Quod abſorbes,in corpus tuum traiicis. to. 8.86.g
Aliud eſt abſorbere viuentes,aliud morientes.to.8.213.h
Abſtinentia carnium & vini.to.1.261,e,& ſequentibus,Vide,Cibus.
Abſtinentia vera & delicata. Ibidem, f
Abſtinentiæ ciborum finis triplex.to.1. 261, m, & fo.ſeq.a
Abſtinentia Manichęorum ſupſtitioſa. to. 1.262.b
Abſtinere a carnib.veluti ĩmundis,eſt cõtra fidẽ & apoſtolicã doctrinã to.2.173,i,K
De abſtinendi potentia & impotentia. to 2. 153.m,& ſequen.
De abſtinentiæ diſcretione. to.2.153,l
Abſtinentia falſa,quę non parcit corpori.to. 2.84 f,& 63.K
Abſtinentia, to.3.74,l
Abſtinentię meritum, to.3 68.h
Abſtinẽtia matrimonii,carnis,&c.to.3.74,l
Abſtinentia irrationabilis, to.4.87,d,e
Inter abſtinentem & veſcentem nihil intereſſe Iouinianus credidit, to.6.10,f
Inter abſtinentes a cibis,intereſſe.Eodẽ, fo. 153 c.in fine.
Abſtinentia,orationes & ieiunium,per breuisſimas anguſtias perducunt ad paradiſi delitias.to. 10.153.m,
Immortalitatem Chriſtus p̱ abſtinentiam reparauit,quam prius Adam per gulã amiſerat. to.10.165,m
Abſtractum plus eſt quam concretum,to.9. 64.K
abũdantium in ſeculo,exempla diuerſa.to. 10.299 b
abutitur multis loquendi conſuetudo.to. 1. 69.l,& m,
abuſio rerũ culpanda,nõ res ipſæ.to.1.213, h,abuti proprie quid. to.4.187.e
Et bonis male vti poſſumus,tom.1.221, a,b
Duodecim abuſus mundi,to 9.178,m,& ſequentibus,
Quomodo tenebrę ſuper abyſſum.to.1. 73. i,to.3.159.h,i, to.5.95.b

abyſſus

abyſſus ſit homo. to.1.80.m
abyſſus quid, to.6.126.i,to.8.125,f
abyſſus in eccleſia,& montes. to.8.88.b.
abyſſus,cor hominis. to.8.125,f
abyſſus,prędicatores verbi. Ibidem,g
abyſſus dicitur immenſa aquarum copia:& quomodo ſit amictus terræ.to. 8. 391.b, 409,f
abyſsi ſunt altitudines aquarũ to.8.280.f
ad abyſſum quę pertinent. to.8.574.f
abyſſus eſt profunditas impenetrabilis incõprehẽſibilis,& maxime dici ſolet in aquarũ multitudine. to.8.125.f,& 574,f
abyſsi nomine ſignificantur latentia corda mortalium,& profunde cogitationes hominum. to.8.514,h
Quod ſignificat profunditatem peccatorũ, quo quiſque peruenit contemnẽdo Deũ. to.8.88.m
abyſſus quomodo abyſſum inuocat & qũo in voce cataractarum. to.8.121.f
De abyſsis terræ reduci qd ſit. to.8,255 c.
Diabolus dicitur rex abyſsi. to.9.145.a
abyſſus,populus malus. to.9.148.l
Triplicis abyſsi diſtinctio. to.9.182.d.e
abyſſus multa. to.10.61,R
academici dicti ſunt diſcipuli Platonis,ſucedẽtes ei in ſchola eius, quę academia vocabatur:& eorũ duo ſunt genera. to.5.68.e
academici. to.2.78.f
academici vnde vocentur. to.5.68.e
an academici diſsimularint ſe ſcire verum. to.1.148.f,g
academici primus in philoſophia honos. Eodem.100 a,& ſequentibu.
academici quare diſsimularint ſuã ſentẽtiã. Eodem.154.h.i.k.& 155.d
academię tertiæ princeps Carneades. Ibidem.m
academiã ſuã Plato Xenocrati reliquit tomo.2.78 f
academici iidem qui Platonici. Ibidem.
academica philoſophia qũo iualuerit. to.3. 151.R
Contra academicos libri tres.to.1. 140.c & ſequentibus. Retracta.fo 1.d
Quando ſcripti to.2.250.m & ſeq.
academicorũ communis ſententia,nihil certo ſciri. to.1 e,& i.& 42:d.& 145.l
Non poſſe inueniri veritatem. to.1.147.m
academici plus quã par eſt laudati to.1.1.1.R
academici accuſantur. to.1.147.i.K
Contra academicorum rationes Dei auxilio opus eſt. Ibidem,k.l.m
academicorum placita. to.1.d.& 145.i
academia noua & vetus. to.1.146.b,c
Cõtra nouos academicos.t.1.146.d.t 5.146.a
academicorũ ſententia veriſimilis, ridetur. to.146 d.& ſequentibus.
academicorum friuolę rationes. Ibidẽ.h.i
academicorum verba peculiaria.Ibidem,& & ſequentibus.
academica philoſophia, to.3. 151.R. to.5. 107.b.& 187.
Tullius de academicis.to.1.160.c.
Qđ diuerſa ſit academiæ nouę ambiguitas a cõſtantia fidei Chriſtianæ.tom.5. 171 m
academici veteres fuerũt vſq; ad Polemonẽ, quartum ſcilicet a Platone:ſed academici noui a ſucceſſore Polemonis incęperũt, q noui dicebant oĩa incerta eſſe,ſed,veteres dixerũt aliqua certa eſſe.to.5.187,l
aduerſus academicos nouos diſputat,oſtẽdẽs Eccleſiam ſanctam habere certã ſcientiã de aliqbus, ſed dubitationẽ nihilominus in quibuſdam, to.5.194,d
Non eſt verum nihil percipi poſſe.to. 1.151 g.academici diſsimulauerint ſe ſcire verum to.1.148.e
Quomodo probabile inductum ab academicis. to.5.154.m
Minus eſſe malli eſſe indoctum, quam indocilẽ cum academicis. to.1 50 e
academicorũ opinio de incertitudine: & q̃ dicantur academici. to.5.37,i
academici & peripatetici cõfitentur beatitudinẽ eſſe in hac vita,& etiam Stoici:& tamẽ dicunt mortem etiam ſapentes poſſe ſibi inferre, vt fugiãt mala quę hic eos p̃munt. to.5,189,i
acca,Fauſtuli vxor to.5.174.c
acarnanorum anni. to.5.135.a
acceſſus ad Deũ,to.131.m 173.a. to.3.344.i & fo.ſeq.b. to.4.144.e
accedimus ad Deũ per pœnitentiam. tom.8 78.d.e
Puritate affectuum. eodem.fo.196.g
Non pedibus, ſed affectibus aliquis accedit ad Deum,vel recedit tomo.8 552.a
Accedendum eſt ad Chriſtum vt illuminemur,non vt tenebremur. tomo.8.78,c.

Tunc accedis ad Deum, ſi humiliaueris te ꝑ pœnitentiam. Ibidem,d,e
Accedit ad Deũ,nō pede,ſed fide.to.8.283.l
Non per ſpacia locorum,ſed per affectũ vel amorem accedit quis, vel recedit à Deo. to.8.350.a.& 367 c.
Accedere ad cor altũ,quid ſit.tom.8.315.h.
Acceſſus ad Deũ.to.3 200 b.to.10.47 h.
Deus nō eſt acceptor perſonarũ.to.9.193.l.
Accidens non competit in deum.to.3. 150. g h,to.10.139.m
Accidēs ſeparabile & inſeparabile,t.3.105.h
Accidens ſpeciale. to.6.252.b,
Accingere quid ſit. to.8.133.l.& 340.c
Accipitrem necat panis. to.1.259.a.
Mos acclamandi. to.2.155.a.
Accuſationum duo genera. to.1.147.K
Accuſationis ordo. to.2.154.d
Magis nocet qui crimen celat, quàm qui accuſat. Ibidem.
Accuſatio quomodo iudicatur legitima,to. 52,e,f.& 65.i K.
Accuſando te,miſericordiam Dei promerebis.to.8.337.a.
Multi accuſant in altero,qđ in proprio corde cogitant facere.to.8.225.h.i.
Accuſare diabolum, aut fatum de opere aliquo,criminoſum eſt. to.8 337.h
Potus aceti. to.4.173.q,
Acetum Chriſto in cruce oblatũ,quod guſtare noluit,qđ ſignificet,to.8.241,m,& 243 f,to.9.119.a.& ſequen.to.10.187.a.
Acindini pręfecti factum,to.4.399.m.
Achab rex,quãtumcumque malus,pęnitentiam ſtatim egit. to.10.155.b
Achab deceptus fuit a ſpiritu malo,vt iret ad bellum. to.4.191.b,
Achab quomodo punitus,t.4.96.k.l,& 78, i,& 148:g h:
Achaz rex. to.5.174.c.
Achimelech quid interpretatur, & qđ figurat. to.8.165.f
Achillem fabulæ ferũt inuulnerabilem,tom. 2.30.c.
Achior dux Ammonitarum to.5.148:d
Achis rex Geth. to 8:74.i.
Achis interpretatur,quomodo eſt. Ibidem, m:& 76.b.& 78.f.
Achis quomodo legitur dici Abimelech.to. 8:74:m.& 229.b:
In ꝑſona regis Achis, error & ſtultitia ſignãtur. to.8.75.g
Achitophel interpretatur, fratris ruina, to. 8.13.d.
Non acquirere de malo. to.10.30.c
Actæon venator. to.1 38.m,
Agere,concupiſcere eſt. to.10.60 b.
Actiones noſtras omnes ad Deũ referre debemus. to.2.112.f.g.
Actiones corporales rectas eſſe dicimus, ſi eis regendis intellectuale mentis pręfuerit,to.3.130.e.f.
Actiones humanæ in hunc finem currere debēt,vt vel diuinæ imaginis in nobis ſimilitudo reformetur. vel huius vitæ neceſsitati conſulatur.to 3 295.f.
Actiones ſubordinatæ quatuor ſunt in habitudine ad lēgē.to.4.199 b:c.d:& ſequent.
Actionem quadruplicem homo habuit.to.4 199.f & deinceps.
Actionis in motu qui non reſpicit initium, nō proſpicit finē: vnde neceſſe eſt,vt memoriæ reſpicienti, proſpiciens cōnectat intentio.tomo 5.52.i
Agere ꝓprios motus Deus permittit res cōditas, eas adminiſtrando.tomo 5 63.i: K.
Agit etiã Deus multa per angelos, ſed nō niſi ex ſeipſo beatificat angelos. Ibidē.K.
Actio animę quæ tendit,ad quietē, ſecuritatemque, non quę auget inquietũ laborē qualis eſſe debet to.8.433.d:
Actionum humanarũ omnium neceſsitas. to.7 303.l.
Ex nobis male agere, ex Deo bene agere habemus. to.9.136.c,
Quorũ actus indigni Deo ſunt, indigni notitia Dei dicuntur.to.10 161.K.
Actus bonus ſiue opus bonũ,ex circunſtantiis vitioſus ſiue vitioſum redditur. to. 4. 13.i.to.7.335.a:b:
Actibus malis nunq̃ locũ dediſſe magnũ & glorioſũ eſt, ſed multo fortius eſt nunq̃ falſis ſuſpicionibus laboraſſe to.9. 207. a b.
Non qđ volo,ago:ſed qđ odi illud facio:exponitur,to.10.59.e:f & ſequētibus,
Actus apoſtolorum,liber authenticus,& in Eccleſia legendus. to.9.19.e.
Acta apoſtolorũ Manichæi cur damnant,tomo,6.30.b.& ſequentibus,& 115.
Aculeus mortis,quid,tomo 2 260.c,tomo, 7.236.k.& 298,m, tomo 8. 14.tomo.10. 145,h,

ad aliquid, to.1.106,K,& ſequenti.

ADAM interpretatur hō,& eſt commune tam viro quam mulieri,tomo 5.137.c

Adam Grĉcis literis,quid ſpiritaliter ſignificat, to.8.257.i.to.9.21.g

Quomodo factus eſt Adam ad ſimilitudinē Dei. to.9.136.i.

Factus eſt primus Adam in animā viuētem, nouiſsimus in ſpiritum viuificantē:exponitur, to.2.160.g

Adam & Eua quomodo nati, to.6.39.c

Adam primus homo nō eſt natus,ſed factus patre nullo,nulla matre.ſed Deo operāte tomo 10. 131,K

Adam vel primus homo quare factus fuit ſolus. to.5.110.& infra,

Adam non fuit filius hominis,tom. 10.301.i.

Adæ & Euæ creatio,& quando,to.3.192.c.f & ſeq.plura.

Qua ætate au: ſtatura conditus fuerit Adam, tomo.3.194.d

Adam cur non infans creatus,tomo 7.223.b

Adę & Euę creatio,dona,peccatū,to.4.299. i.& ſequen.

Adę & Euæ origo ſecundum Manichæos to.1.278.b to.6.7.m. & 39.c.& 182.l.m.

Adam Pelagiani mortalem crediderunt,etſi non peccaſſet,tomo 6 11.b.tom. 7.444.a.

Adæ corpus,quale.tomo.3.195.K.& ſequē. b.to.4.245.K.

Adæ corpus,& noſtrum diuerſa,to.3.196.f.

Adæ ſtola data. Ibidem.f

Adam an ſpiritū ſanctum habuerit.to.4.295 c & 303.b.c.

Tria ſunt Adæ facta habitacula to. 9. 175.m.

Quomodo locutus ſit Deus Adę.to.3.207.h

Adę ecſtaſis cur immiſſa.to.3.211.g.

Adam:per mulierem infirmus factus:Ibidē.f

Adę mulier facta p p ſobo.t.3. 208.c.& ſeq.

Et qua forma facta ſit.eodē 209.b.

Cur de latere viri. Ibidem,f.g.

Adamo quare potius caro pro oſſe data eſt quā os. to.9.29.K.Adæ ſopito iūcta Eua,quid ſibi velit.tomo.1.276.a.l

Adam dormiebat,cū extracta ab eo mulier. ſic in cruce Chriſtus mortuus, pendebat cum apertus eſt eius latus.to.10.255.a.

Cur dormiēti,& nō vigi.extraxit.to.8.185.i

Mulier a qua initium peccati, ex latere Adæ aperto facta eſt.to.255.a

Coſta Adę an nō eo vigilāte poterat educi, & fieri Eua. to.9.19.g.

adā quare vitam vocauerit ipſam Euam. tomo.1. 249.c.d.

Stola data Adę. to.3.196,f.

adam primo immortalis. to.3.66.e

adam in quo ſtatu erat antequam peccaret. to.4.212.a.b

adam libera voluntas. to.3 76 b

Adā ꝓ libe. voluntatis arbi. regebat corpus ſuū ante peccatū, ſed nō poſt.to.2.10.m.

adam in paradiſo poterat omnia q̄ volebat, viuebat ſine vlla egeſtate,cibus aderat ne eſuriret,potus ne ſitiret,lignū vitę ne illū ſenecta diſſolueret. to.5.129.f.

adam beatior erat in paradiſo,in ſtatu innocētię,q̄ aliqs iuſtus in hac vita, ſed quātū ad ſpē boni futuri beatior eſt q̄libet iuſt⁹, quantūcunque tribulatus,to.5.97.g.

adam non ſeruiſſet ſi non peccaſſet, & hoc ex diuina gratia. to.5.117.e.

adam ante peccatum non habuit neceſsitatē moriendi.Ibidem.&118.a.

Ad adam animalia quare, & quomodo adducta. to.3.209.c.d & h

an adæ & Euæ datū ſit p̄ceptū to.3.205.i.

Cur adam in mūdo poſitus mandatum vel legem accepit, cū ipſe dominium cęterorum haberet to 4.303.d,

adam cur prohibitus ſit à re bona. tomo. 8. 255.m.

adæ quomō locutus ſit Deus. to.3. 205.i.K. & 207.h.& 223.b.c.

adam vtrum ſapiens fuerit vel ſtultus,tomo. 1.14.g.

adam comparatur ſtulto.tom. 4.194.a.

Lapſus adæ. to.3.53.b.&.67.f.

Reparatio Ibidem.351.g

adæ & Euæ tentatio,& tranſgreſsio,to.3.217 i.& ſequen.to.4.378.h.

adam à diabolo eliſus eſt, cuius filii nūc diabolum elidunt,to.10.278.d.

Adam primus accepit ſerpentis morſum cū veneno. to.10.71.f.

adam per gulæ intemperantiam gloriam immortalitatis amiſit to. 10.165.m.

adam non veſcendi libidine ſoluit prgceptū Dei to.10.29.h.

adam ſe vnius arboris delectatione vēdidit. tomo.178.d

adam à ſemetipſo malū fecit,quód fecit.tomo.9.105.h.

Quod adã peccans prius reliquerit Deũ, q̃ relinqueretur a Deo: & primã fuiſſe animæ morte, a Deo receſsiſſe. to.5.115.d.e.
adam ſuperbia cecidit, to.9.136.h.
adam rapere voluit diuinitatem, & perdidit felicitatem. tom.8.140.d
adam auaritia cecidit, cui Deus non ſufficit. tomo.9.136 i
adã ſicut Deus fieri voluit, vt nullus ipſi dominaretur, to.10.26.h
adam quomodo ſeductus, & quo Eua, tom. 5.125.e.f.to.3.224.c.
adam plus peccauit quam Eua, quia ſciẽs & prudens. to.5.125.c
adam ſociali neceſsitudine credendũ eſt paruiſſe blanditiis vxoris, vt Salomon mulieribus, & Aaron populo. to.5.125.d.
Cur cecidit. to.18.145.h i
Qđ peccauit nõ obediendo, tom.8.249.m.
adam non niſi intẽperantia prouocãtes Euã cognouit. to.10.165.m.
adam nõ accepiſſet cõſiliũ ſerpentis, ſi non defeciſſet a Dei dilectione. tom.4.378.h.
an adam & Eua præſciuerint caſum ſuũ, tomo.3.220.f.
Quomodo aperti ſunt oculi amborum. to.3.222.K.l.
adam ſi nõ peccaſſet, quales fuiſſent nuptiæ, & liberorũ ꝓpagatio. to. tertio. 208.c.& ſequenti, to.tomo 6.256.f.tomo.1.23.i.tomo.7.271.i.& ſequẽti.& 273.h.i.& 278.m.& ſequen.
Itẽ qualis fuiſſet corporũ mutatio, tomo.3.208.f.
adam vbi eſt. to.5.115.e.& 118.c.
Quare interrogatus prius adã, to.3.223.c.d.
adę & mulieris excuſatio ſuperba. Ibidẽ.e.f.
adam excommunicatur. Ibidem.m.
Si adam humiliter ſe excuſaſſet, & in authorẽ ſuũ culpã nõ retorſiſſet, a paradiſo nõ exulaſſet. to.10.264.g
adę peccatum. to.3.53.b.c.
Et quomodo multifarium Eodẽ.55.K
adę expulſio, quid allegorice, tomo.1.249.f.
De pœnis Adæ & Euæ inflictis, to.1.248.m & ſequent.3.223.h.i.
adam quamdiu ieiunauit, in paradiſo fuit, ſed vbi comedit, eiectus eſt, tomo.10.159.b.
adam quæ habuit, & quę perdidit. tomo.4.386.ikr
adam imaginẽ Dei perdidiſſe peccato, quomodo accipiendum, tomo.3.22.m.& 120.c,& tomo.296.d.
Labor adę & cultura terrę quid, to.1.177.e.f.to.3.223.i.k.
Adæ labor, quid per allegoriam, tomo.10.177.e.f.
adam diuina ſententia morti eſt adiudicatus & cum tota poſteritate damnatus exilio. tomo 10.264.K.
adam ſi non peccaſſet, vtrum fuiſſet moriturus. tomo.1.147.g & tomo 7.271.i.
adam venię redditus eſt: & quare, tomo.10.179.l.
Adam filios & filias procreaſſe, tomo.1.243.e.
adam vnum filium malum, & alterum bonũ genuit. tom.9.238.g.
Adam neceſsitate fuit pater & ſocer eiuſdem: & Eua vxor eius vtrique ſexui filiorum fuit, & ſocrus & mater. tomo.5.137.h.i.
Adam vtriuſque generis pater, tomo.5.137.b.
In adam omnes peccatores ſumus, tomo.2.149.c.ſequentibus.
adæ peccatum in poſteros, tomo. tertio.267.f.g.
Ex adam adam, & ſuper adam multa peccata naſcuntur. tomo.8.510.l
Quicquid audiuit, ſecutum eſt in nobis, tomo.8.806.a.
Quod in adam fuit culpę, id in nobis eſt naturæ. tomo.10.71.i.
Nullum erat propter adæ delictum ſalutis remedium, niſi Chr̃s adueniſſet de cęlo: tomo.10.119 f.
Peccatum adę in poſteros, tomo 3.67.f.g.tomo.10.79 m.& 145.col.2.per totum.
In adã omnes moriuntur, to.2.32.l.& 146.h.
In adam peccaſſe quid. eodem.33.d.e.
Ex adam maſſa perditionis. to.2.48.l.
Ex adam trahi peccatum originale. to.1.27.h.& 230.d.e.to.2.130.c. & ſequentibus.
adã & Euę peccata quomodo fiant noſtra, tomo.1.230.b.c.
adæ peccatum ipſi ſoli obfuiſſe, non generi humano, ſecundum Pelag. to.2.196.c.d.tomo.7.256.b c.& 435.b.
adæ filiorum graue iugum, to.7.241.h.246.d.& 264.K.

adam

Adam quot annis vixit. tomo. 9. 134.e.
Caluariæ locus, vbi immolatus Iſaac, Chriſtus crucifixus, adam ſepultus. tomo. 10. 192.c.d.
Adã i inferno, & inde liberatus.t.2.232.d.e.
Adam Chriſtus, Eua Eccleſia. tom.1.255.K.l
Ad duo, terrenus & cœleſtis, graphicè deſcribuntur, tom.1.239. & ſequen. & 252. d.e.& 273.h.tom.2.84.g.h.tom.3.139.g. & 353.K.l.& 354.e.f.
Differentia primi Adam & ſecundi. tomo. 10.178.d,e,& 239 K.l,240.e.f.
Adam Chriſti figura. tomo. 10.130.e.
Adã forma futuri exponitur. tom. 2. 358.K.l
Cõparatio Chriſti ad adã. to. nono. 145 a.
Comparatio adæ, & Iob, & vxorum ipſorum. tom.10. 235.b.
Adam non imitandus, ſed Chriſtus. tomo. 4. 378.i.
Adam pater omnium gentium. tomo. 9. 19.f & K.
Et de quatuor literis vocabuli adam, ibidẽ, K.& 21.f
Adamiani hæretici, ex adami dictis tomo.6. Nudi inter ſe verſantur. Ibidem.l.
Adamas perhibetur non vinci ferro, igne, vel alia re, niſi hirci ſanguine, et poſitus iuxta magnetem, non permittit ipſum ferrum attrahi a magnete. tom.5.224.f.
Adamantius, dictus Origenes. to. textó.6.c.
Adduci ea dici ſolent, quæ ambulare poſſũt tom.8.258.i.in fine.
Adeodatus filius Auguſtini, tomo. primo, 168,h,
Ingenium, & prematura mors. Eodem. 57.h.
Adeonadea. tom.5.35.m.& 56.f
Adeps frumenti, quid ſit. tomo.8.298.i.K. & 3,570.2.
Adipem omnem boum & ouium & caprarum non edere, quid ſit in lege. tom.4.78 i.& ſequentibus.
Adhærere Deo, niſi dilectiõe, amore & charitate, non valemus. tomo. 1.250.&. 251.f.
Deo hærendum, non mundo. tomo.4. 257.R,
Inhærere debemus Deo. tomo.5.82.d
Qui adhæret domino per confeſſionem voluntatis, vnus ſpiritus eſt. tomo.6. 23,1.m.
Mihi autem adhærere Deo bonum eſt, exponitur, tomo.4.384.i.& ſequenti. tomo. 5. 89.f
Adhęrere Deo, cauſa eſt beatitudinis; ſed nõ adhęrere Deo, cauſa eſt miſeriç. tom.5. 103.h.
Adhęrere Deo, facit angelum beatum, & eius beatitudinis eſt cauſa. Et quod vitium malorũ angelorũ, ſcilicet quod non adhęrent Deo, manifeſtat eorum naturam bonam eſſe. Ibidem.g.
Adhærere Deo quam magna ſit ſalus, vt ei viuat, inde ſapiat, & cætera. Ibidem.K.
Quo glutino adhæret anima Deo, tomo. 8. 212.m.
Quantumcunque proficiat quis, neceſſe eſt eum carnis affectu adhærere terrenis. tomo.8.404.i
Non nos corporibus noſtris, quando cum domino erimus, ſed ipſa potius nobis adhærebunt, nos autem Deo. tomo.8.ibidem.K
Adhę ſio illa, de qua dicitur, adhæſit paulimẽto anima mea, quæ ſit. Ibidem.g.& 1.
Adhærere terrenis, mori eſt animæ. Ibidem.i.
Cõtra adimantum ſcripſit auguſtinus. tom. 6.55.c.& ſequen.
Adimanti authoritas apud Manichę. tomo. 6.75.ef.
Adimantus Manichęi, quum viueret ſectator. tomo.6.206.K
Adimplere, quid. tom.4.307.i
Adinuentio quid ſit. 8.410 e
Adinuentiones hominum incertę. tomo. 5. 90.c.
De adiutorio Dei. tomo.3.211.f.347.K
Et quomodo repetendum. tomo.4. 91.d.
Adiutor Deus. tom.4.87.i
Qui adiuuatur, etiam per ſe aliquid agit. tomo.8.291.K
Quomodo pater Deus adiuuat filium. tomo. 8.418.m.& fo. ſequenti.a.
Omnes ſancti adiuuantur a Deo, ſed intus. tomo.8.172.b.
Niſi adiuuet Deus bona opera noſtra, impleri non poſſunt a nobis. tomo.8. 212.k
Deus adiutor eſt in bonis, & redemptor in malis. tomo.8.32 d.

adiutorium Dei. to.10.69.i
Coniunx ad quid creata in adiutorium viri. to.3.208.c d
adiutorium duplex. to.7.438.e.f
Sic opitulari Deus aſſueuit ſuis, vt vbi defecit humanũ conſilium, illic intercedat diuinum adiutorium. to.10.172,K
adiutores diaboli to.10.170,f
admetus rex to.5.272.m
aliter Deus operatus eſt primo, aliter nunc adminiſtrat omnia. to.3.189.K
Vide Deus.
admiratio de rebus inſpiratis to.2.140.e.f 268.i.K
Miratur Deus opera ſua, per tropũ. Ibidẽ,i
admiratur Chriſtus fidem credentium. Ibidem,k.to.6.190.K.l
admirationis cauſę. to.2.135.K.l
admiratio pro laude ponitur. Ibidem,l
admirationem ſubtrahit paulatim aſſiduitas experiendi, vt patet de calce & adamãte, to.5.214.f
adminiſtrat Deus res & naturas variis modis, to.5.61.g & ſequentibus.
admirantes Deũ diligunt, & diligentes ipſũ admirantur. to.9.260,l
adoleſcẽtia auguſtini & vitia eius deſcripta. to.1.31.a & ſequen.
adoleſcentia ſeductilis. to.1.32.g
adoleſcentior, nomẽ eſt comparatiuũ, & bñ intelligit i. cõparatiõe maioris, to.8.463,h
adoleſcẽtiæ cõditio. t.10.249.c, d, & ſequẽ
adonai, ſignificat dominum. to.6.99.e
adoptionis lex. to.1.21,h
adoptio, generatio ſpiritalis, t.2.73.b, 174.g, i
adoptandi conſuetudo apud veteres. tom.4.135.e, tom.6.70.a
adoptio filiorum Dei. to.4.335.g.h.& 403. m.tom.6.70.a.b.& 115.g.h
adoptionis & naturæ filii, quomodo differant. tom.4.346.a
adoptio filiorum Dei, duplex. to. 7.291.g.h
adoptabat lex nõ ſolũ viuos, ſed & mortuos, & quomodo. tom.1.21.h
adoptati filii Dei ſumus. to.10.44.b.c
Solus Deus adorandus. to. 1.247.i.K.tom.3. 304.c, to.10.191.g
Contra adoratores, ſiue adulatores partium mundi. tom.1.247,m
adorari nõ vult Deus corporaliter, ſicut nõ videri tom.2.9.c
adorationis honor etiam hominibus redditus. tom.4.49.m
adorare Deum in ſpiritu. to.4.315.g
adoratio Chriſtiani. tom.5.62.h
adorant Chriſtiani ſanctos & imagines, non eodẽ modo ſicut pagani idola. to. 5.135.K
adorare & honorare differunt. to.6.216.e.f
Nihil adorãdũ eſt niſi ſolus Deus. t. 8.33.h.i
Vtrum eadem adoratio humanitati Chriſti & deitati debeatur. tom.8.364.e.f
Caro Chriſti quare a catholicis adoretur. tom.10.48.f
adorare i tẽplo, & ad tẽplũ, differũt. to.8 9.c
adorare Deum alienum, quam malum ſit. to. 8.297.m
adorantes idola, confundentur. tom. 8. 358. d.e
Quod in multis ſimiles illis efficiãtur. to. 8.194.h.i
adorare Deum in mõte ſancto eius, quid ſit. to.8.366.f
adorare ſcabellum pedum eius, quid ſit. to. 8 364.d.e
Cur adorari nolint ſãcti angeli, aut iuſti homines. tom.8.343.g h
adoratores veri. tom.9.31.a
Homines ab adoratione Dei deuenerunt ad adorationem hominum, ab homine ad irrationalia. tom.10.199.g.h
adraſtus Cyzicenus Mathematicus. tomo.5. 217,l
aduena, eſt omnis homo naſcendo, & incola viuendo, quoniam cõpellitur migrare moriendo. tom.4.78.b
aduenæ eſtis, expoſitum. Ibidem
aduena, eſt migraturus, non perpetuo manſurus. tom.8.112.K.& 442.c
Aduentus Chriſti.
Differentia lata inter primum Chriſti aduẽtum, & ſecundum. tom.10.235.l. m
aduentus domini. to. 2.epiſtolis 78.79.& 80 per totum.
aduentus primus & ſecundus Chriſti. tom. 10.193.l
aduẽtus duo iudicii, duo & pcones. to. 9.8.c
Chriſtus primo aduẽtu venit quę ſiturus hoſpitium, in ſecundo veniet daturus regnũ. tom.10.202.b
aduẽtus Chriſti prior, duplex, to.4. 197.l.K
aduentus ſpiritusſancti, duplex ibidem
aduentus Chriſti, duplex tom.9. 7.K

aduentus

Aduentus Chriſti primus manifeſte per Danielis hebdomadas pdicitur,to.2.108. e.f
aduentus Chriſti duos credimus,vnum occultum,alterum manifeſtum,to.8.19.c.d
Vnum miſerantis,alterum iudicantis, tom. 8.39.f
Oés iuſti qui prænunciabant aduentũ eius, ad eius mébra pertinebant,tom. 8.204. i.K
Vtrumque aduentum multi pręcones præceſſerunt, tom.8.362.b
Ideo occultus aduenit, tom.8.169.d
Qui aduenit occultus, veniet manifeſtus.Ibidem.g
Quæ fuerit cauſa aduentus domini in carne, tom.8.159.l
aduentus eius durus eſt duris,mitis piis, Eodem.362.a
Cum aduenit,quid accepit,& quid dedit,tomo.8.574.e.f
Cum angelis manſit,& ad nos venit, tomo. 8.485.d
Chriſtus cur aduenerit, tom.1.237.l.m
aduentus Chriſti cœpit primo gentibus manifeſtari cum Magi ad eum adorandum venerunt, tom.10.138.b
aduentus Chriſti ſeculo debitus erat.tomo. 10.127.l
aduentus Chri pręcipua cauſa,tom.4.324.i
Quid ante eius aduentum tot ſeculorum homines egerint, tomo.2.58.K
Ideo tunc hominibus aduenit Chriſtus.Ibidem.99.e
aduentus Saluatoris,vitæ noſtræ remedium, tomo.10.143.b
Priuſquam aduenit in carne Chriſtus,in ſpiritu venit viſis congruis alloquens quos volebat, tom 2.104.f
Melodia cęleſtis in aduentu Chriſti, tomo 10.214.K.l
Chriſtus aduẽtu ſuo iugũ captiuitatis antiq ſoluit à ceruicibus noſtris, tomo. 10.128. a
Chriſtus primo aduentu venit occultus, ſecundo veniet manifeſtus,to.10.235.l. m
Quod Chriſtus dedit in primo aduentu, exacturus eſt ſecundo, tomo.10.268.f
Qui aduentum domini primum non cognouerit non poteſt ſe præparare ad ſecundum, 205.l
aduentum Chriſti & dæmones nouerunt, tomo 9.14.i
Primus Chriſti aduentus factus eſt latenter, ſecũdus vero manifeſte fiet. to. 10. 194.l
De ſecundo Chriſti aduentu, tom. 10. 235.l
Aduentus domini diligendus & expectandus,tomo.2.105.c,& K
Aduentum domini diligentibus magna fœlicitas. Ibidem.
Aduentum domini,quis diligat. Ibidem.l,
Aduentus iudicii ſigna , tom.2.104.f, & 107. f,& ſequen.copioſe,
Aduentus domini tempus cognoſcere, non eſt vtile. tom.2.104.b.c.
Vtrum tempus aduentus determinetur ex verbis apoſtoli tom.2 91.f.& 92.f.g
Dies aduentus Chriſti hominibus ignotus eſt. tom.10.598.K.l
Aduentus ſecundi tempus incertum, tom.2 103.K.& ſequen.copioſe,tomo. 8.7.K.L
Aduentus eius, quomodo tardus vel longe futurus eſt. tom 2.105.l
Vtrum aduentum domini adeſſe demõſtrét. tribulatio locorum & regnorũ,to.2.109.h
Mirabilia in ſecundo Chriſti aduentu. tomo.10.194.l
Ante aduentum domini conſummabitur prædicatio Euangelii,tomo.10.103.l.m.105. h.& 112.h.i.
Confuſio reproborum in aduentu iudicis, non erit tranſitoria, tomo.9.129 m
Aduentus Chriſti eſt ad unumquemque hominum,quando hanc vitam exit. tomo. 2.105.a.b
Aduentum domini ſitienter deſiderare , vigilanter expectare , & fideliter amare debemus, tom. 2.111. a
Præparatio ad domini aduentum,tomo. 10. 123.h.& 123.d.e f.
Qualiter vigilandum ad aduentum domini. tom.10 23.d.e f.
In Chriſti aduentu,quid veneramur, tomo. 10.127.l.
Aduentus Chriſti per Eccleſiam.tom 2.109. K l.& fo.110.f.
Aduentus ad iudicium. to.2. 10.a.b,
Vide Chriſtus,& Iudicium extremum.
Aduerſarius manifeſtus,& occultus,tomo.5 189 f,
quis aduerſarius noſter,to.3.254.2.a.b.to.9. 199.e.f.to.10 92,b& ſequen.

Sermo Dei aduerſarius noſtræ volũtatis. to. 10.2.c,& 92.b.c
Aduerſarius tuus cui conſenties, dum fueris in via, quis ſit.tom.8.84.i.& fo 327.a.b.& fo.ſequenti,f
Aduerſarius cum quo concordandum eſt in via, Chriſtus eſt. tom.9 73.b
Lex diuina noſter dicitur aduerſarius, tom. 9.204.l
Aduerſarius noſter diabolus.to.3 352,b,e
Aduerſarii multi. tom.4.297,m
Qui ſunt noſtri aduerſarii.tom.10.148.a.b
Aduerſarius noſter i via, nõ eſt diabolus, ſed ſer. Dei.to.10.2.d e.& ſequent.& fo.92.c
In quo cõcordamus aduerſario noſtro præcepto Dei. tom.9.201.h,i
Concordare cum aduerſario in via, quid. tom.10.2.e
Aduerſarium bonis operibus percutere, tomo.10.12.f.i
Quare diabolus nobis ſic aduerſatur. tomo. 9.240.f
De aduerſariis nominis Chriſti, quibus in vaſtatione vrbis propter Chriſtum, Barbari pepercerunt victis.to.5.2.a.b, & ſequenti.aduerſa. tom.3.347.c
De aduerſitatibus quas ſoli mali metuunt, & quas ſemper paſſus eſt mundus, dũ Deos coleret. tom.5 20.b.c
Aduerſitas nulla confringit, quem fœlicitas non corrumpit. tomo.8.302.d
Aduerſa & proſpera vtraque cauenda ſunt. tomo.8,269 K
Aduerſa ſæpe non aufert Deus a ſuis, propter eorum ſalutem.tom.9.15.e.f
De aduerſitate temporali. tom.10.184.i
Aduerſitates, quę nobis eueniũt, nobiſipſis ſunt imputandæ, & non Deo. to. 10.184.i
Aduerſitates ad quid homini proſint, tom. 10 101 & ſequen.
In aduerſis conſolatio.tom.2.112.i.K & fo 118.b & 199.h.& ſequen.& fo.199.fo.& ſequenti.
Adulatio, oleum peccatoris.tomo.2. 183.g. & 205.f
Adulatio peſtilens. tom.3.349.c.d
Adulatoris lingua plus perſequitur, quàm manus interfectoris. tom.8.246.f
Adulatio quid. tom.10 100.h
Adulator, quis. to.4.313.c
Adulatores dicuntur venditores olei. tom. 2.183 h.i.& 205.fo.tom.10.171.f
Adulatio eſt inimica amicitiæ.to.2. 196.b.c
Adulatio. tom.3.349 c.in fine.
Adulatores blãda facie decipiũt animas, & perpetua in morte perimunt.tom.4.375 l m
Adulatores. tomo.9.4.h
Adulantium linguæ ligant animas in peccatis.tom 8.23.a
Adulatores cur cauendi ſint. tomo.8.118.i
Si non amas adulatorem, non timebis comminatorem. tom.8.187.c
Contra vitium adulationis, & quid ſit adulatio. tomo.8.158.b.& 537.K.& 538.b
Scriptura nemini adulatur. tom.10.46.f
Adulator non diligit, ſed odit. tomo.9. 140.i
Adulatores perſtringit. tom.10.9.K
Adulterium vnde malum conuincatur. tomo.1.209.g.h
Adulterium committit qui vxorem alienam concupiſcit. Ibidem,i
De adulteriis coniugiis.tomo.6.270.fol.& ſequenti.
Adulterio purgato per pœnitentiam, fieri poteſt reconciliatio coniugii. tomo.6.277.l
Contra adulteros lex Cęſaris. Ibidem,K
Adulterium non excuſat procreandorum filiorum cauſa. Ibidem,278.e
Adulterium in coniugio. tomo.7.319.g
Cum adulteris ponere portionem, quid ſit. tomo.8.158.a
Sicut adulter lętatur corrupta carne, ſic diabolus lætatur de corrupta mente.tomo.8. 113.c
De adulteris. tomo.10.246.fo.g
Si adulteri fidem haberent, iudicium Dei formidarent. tomo.10.2 6.m
Prima adulterii tela oculorum ſunt, ſecunda verborum. tomo.10.169.c
Mulier, ſiue adultera, ſiue concubina, meretrix vocatur. tom.10.296 h
Non probari quòd dii adulterium Paradis puniuerint, quòd in Romuli matre, non vlti ſunt. tom.5.2 i d
Non potuiſſe offendi Deos Paridis adulterio, quod inter ipſos traditur frequentatum.tom.5.15.i.& ſequen.
Adulterium fœminarum non puniebatur pœna mortis, ſed ſtuprum virginum pœna defosſionis.tom.5.22.K
Adulterium Dauid tomo.3.18.e.tomo.10. 101.c

130.c & ſequentibus.
Pœnitentia de adulterio.tomo.10.120.a.
Ioſeph,certã de virgine Maria adulterii ſu-ſpicionem conceperat tomo.10.16.b.
Iudęorum aſtutia,in præſentatione adulterę ad Chriſtum. to 9.57.f.
Adultera, peccatoribus diſcedentibus mãſi: cum iudice ſine peccato tomo: 10.175.d.
Adulterę Chriſtus ignouit,to.6.277.h
Adulterium committit omnis qui dimittit vxorem ſuam,& ducit alteram to.6.272, c.d.& ſequenti.& 275.e.f.
Adulteris vxoribus viri ignoſcant,eodẽ.277 g.& ſequentibus.i.
Adulterã coniugem occidere, nõ licet Chriſtiano. Ibidem.i.K.
Adulterorum filii,bonum opus Dei. tom.7. 275.l.& 219.c.
Adulteri multi. tomo.9.26.f.
Adulter ſerpens antiquus.tomo.8.75.c.
De muliere deprehẽſa ĩ adulterio,Ser.to.10 39.g.& ſequẽti.& 174.K.L.& ſequẽtibus.
Opus & factura Dei nullo modo adulterari debet. to.10.250.a.
Aduocatus licite vẽdit patrociniũ.to.3.75.c
Aduocati forẽſes taxati.to.3.175.c.& ſequen.
Aduocatum habemus apud patrem,& cætera,exponitur.tomo.9.310.b.
Aduocatus noſter & filius,& ſpiritus ſanct⁹. tomo.6.216.m.& ſequentibus.
Chriſtus aduocatus eſt noſter apud patrem. to.9.125.d.
Aduocatus & iudex noſter, idem. tomo.10. 114.c.& 187.m.& 211. R. & 225.b.
Aedificantium duo genera.to.9.15.g.h.
Quicquid in templis manufactis agitur, in nobis ſpiritali ędificatione compietur.tomo.10.252.a.
Quę ſunt fundamenta noſtri ædificii ſpiritalis. tomo.10.324.R
Aedificatio habet laborem, dedicatio exultationem.tomo.10.154.g.& 324 g.
Vide,Dedicatio.
Aedificatio domus poſt captiuitatẽ,dedicatio eius.to.10 56.a.& ſequentibus.
Aedificatio quæ ſit dedicatio, & quomodo ibidem.i & ſequentibus copioſe.
Aedificare in Chriſto tomo 4.426.c.
Aedificatio corporis Chriſti,eſt Eccleſia.to. 5.234.g.
Aedificare proximũ loquendo, eſt opus bonum facere.tomo.10.47.c
Omne quod non ędificat, in periculum vertitur dicentium & audentium.tomo.10. 279.R.
Aedificare ſtipulam,fœnum, & lignum.tomo.5.224.f.& ſequentibus.
Aedificare ſupra petram,& ſuper harenam, quid ſit.tomo.2.48 f.tomo.4.416.d.
Aedificare ſuper fundamentum, aurum, argentum,lapides precioſos, quid ſit. tom. 4.24.b.& ſequentibus. tom.5.224.f.
Aedificatio ſpiritalis tomo.3.349.m.
Vide in litera E.Aedificium.
Aeger,homo.tomo.10.46.e.
Aegrotorum genera duo. tom.10.18.f
Aegrotatio generis humani. tomo.10.49.l
Humanum genus ꝗ magnus ęgrotus iacens ab Oriente vſque in Occidentem.tom.10 49.l.& ſequentibus & 64.R.
Vnumquodque animal ęgrotans quærit ſibi neceſſarium.tomo.10.305.h.i
Agritudines ligaturis non curentur . tomo. 9.15.e.
Aegrotant periculoſius , qui mentem febribis perdiderunt.tomo. 10.64.h.
Officium erga deſtitutos . & ęgrotãtes.tom. 10.In poſsidonio de vita Auguſt.
Vide in litera E.ęgrotare.
Aegeria nympha.tomo.5.64.h.
Aegeſtas aliquando beata, tomo.10 . 3. d.& 50.ſequentibus e.
Aegialeus rex.tomo.5.169.g.
Aegis,ſcutum Iouis.tomo.4.130.c.
Aegyptus imago cœli, ſecundum Trimegiſtrum.tomo.5 72.l.
Aegyptus magis in meridie quam Aphrica. tomo.10.43.l.
Diſtantia terræ ſanctæ,& Aegypti.to.168.h.
Aegyptus figura huius ſeculi . tomo.4.40.a. tom.9.53.a.
Aegyptus olim idolis & ſuperſtitionibus dedita.tomo.10.43.l.m.
Aegyptus tempore Auguſtini multos ſanctos & ſanctas habuit, mundum penitus contemnentes.tomo.10.43.l.
Quare Deus populum ſuum in Aegyptum induxerit,vbi tãtum affligi permiſerit.tomo.9.193.R.
Aegyptii.tomo.5 83.a.
Aegyptiorum dominatio.tomo.10.100.l.
Seruitus Agyptiaca.tomo.10.170.a.b.

 Lucæ

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITT. EMANUELE

Lutea opera Agyptiorum, myſticè quid, tomo.10.100.l
Aegyptium extinguere, quid ſit, tomo.10 173.c
Aegypti plagę.to.5.156.d 184.f.to.10.171.c
Aegyptus percutitur primogenitorum affectu. to.10.172.i,
ægypti, peccata tom.10.173,b
Ex ægypto fugere. to.10.146.i
Ex ægypto Iſraelitarum tranſitus, quid denotet. tom.4 21.c
Egredi ęgyptum, ſpiritaliter intelligendum, tom.8 129.e
Aegyptii merito ſpoliati ab Hebręis tomo.6 138 e.f
Et quid myſtice, to.3.14.i:K.to.6.143.g.h
ægyptii, deceptione digni, to 4,191,f
Ex ęgypto liberati, duce Chriſto, to. 4. 194, l.to.8.129.e
ęgyptum egreſsi filii Iſrael, quinta generatione, to.4.224.g
ægyptii in mare rubro extincti ſunt, to.5.167 d, tom.10.172.d, e.& l.
Dii ægypti homines mortui. to.5.73.c
ęgyptiorum ſimulachra. to 7.159.a
ęgyptii ſuperſtitioſsimi. to.4.215.l,m
ęgyptiorum ſuperbia ranis, & muſcis domata. to.9.136.K
ęgyptii de ſapientię nomine gloriati ſunt. tomo.5.68.e
In ęgyptum quando profectus Ioſeph cum Maria, to.4 137.h.i
Aegytus, Vide in litera E.
Aemulatio & inuidia quid differant, tomo.4 439.R
Charitas non ęmulatur, non inflatur, tomo. 10.45.i
Aemulius. Vide in litera E.
Aeneæ errores tomo.130,b
Aeneas fugiens, penates aduexit. to.5.86.e
Aenigma quid. to.8.147,b
Aenigmatiſtæ qui. to.4.85.l
De ænigmate & tropicis loquutionibus, to. 3.149.k.& ſequent.
Aeolus ventorum rex, tom.5.2.l
ἀὴρ. to.6.211.k
Aequalitas filii Dei, to.4.190,g.h
Quum omnia Deus fecerit, quare non ęqualia fecit, to.4.179.k
Aqualitas perſonarum diuinarum, to.9.246 m, to.10.190.e.& ſequent.
Aqualem Deo Chriſtus nō ſe faciebat, ſed ei ęqualis natus erat. to.9.34.d
De ęqualitate patris & filii in diuinis, cōtra Aerium & Eunomium plura, to. 10.47.i. & ſequen. copioſe.
In quacunq; virtute filius eſt æqualis patri, in oībus aliis eſt æqualis, to.10.142, f, g,
Deus pater nō inuidet filio ſuo, vt ipſe ſit ęqualis, to.10.44.g
De patris & filii in diuinis æqualitate, to. 10 47.c, d.& ſequen.
Patris, filii & ſpiritus ſancti nō ſunt diuerſæ ſeparabiles dignitates, to.9 241.x.& 245 i, & ſequen.
Filium probat Auguſtinus ęqualē patri, to. 9.36.h
Chriſtus quia Deus, ęqualis eſt patri: q2 vero hō, minor eſt patre, to.10.134, m; Vide Perſonā, & Trinitas.
Aequalia quare non fecerit omnia Deus, tomo.4.189.K
Aequales erimus angelis. to.10.59.g
Appetitus æqualitatis domini ſui, deiecit hominem. to.10.127.b, c
Similitudine rerum viſibilium, rē inuiſibilē & inenarrabilē & incomprehenſibilem, inquantū potuit, & res ipſa pmiſit, ęqualitatē patris & filii in diuinis, Apoſtolus explanare conatus eſt, to.10.48, d
Aequalitas. Vide in litera E.
Aequitas vnde dicta, to.1.132.l in fi.
Aequitas ſimulata, duplex eſt iniquitas, tom. 8.214.f
Aequitas ſtateræ Dei & modius qua vnicuique remetietur, to.10. 24. d, & ſequentib.
Aequitas, Vide in litera E.
De æquiuocis multiuocis, & ſimilibus, to.1 97.d & ſequen.
Aerarium. Vidę in litera E.
Aeſculanus Deus. to.5.35.a
Aeſculapius, to.5.26 m, & 74, d
Aeſtas proſperitatē ſignificat, hyems aduerſitatem, to.6.66.h.i.tom.8.125. K
Aetates hominis conſiderandæ, tom.1.239.f
Aetates ſpiritates ſeptem. Ibidem, g
Aetates mūdi quare inęquales, tom.1.271.f
Aetates mundi ſeptem, to.1.271, l
Aetates mundi ſex, to.3.99.i. tom.4.110.h.& 236.f to 5.242.d.to.6.88.f.tom 9. 18, m, & ſequenti.
Secundum quatuor ętates, quatuor gradus

ad fœlicitatem. to.3 64.g
Aetas ſpiritalis. to.4 32.c
Aetas ſexta qualis Chrs venerit.to. 4.331.d.
Aetates generis humani & hominis vnius, collatæ.to.1.272,m.to.4.191.b & 104,i.
Aetas, Vide in litera E.
æternitas Dei neſcit tēpora. to.1.58.g,& 68. a,& ibidē,m,& 248. h:to. 4.185 f, in fine
æternū quomodo accipiatur.to.3.37.g.to.4 30.d.& 46.l.55.l
æternitas vera Dei eſt. to.3.350.a
ęternū & immortale differunt .tom.4.185.g
æterna,æternitatis partic.fit aia.Ibidem, i
æternū qd in ſcripturis.to.5.22. i.to.9. 45.d.
æterna nō carnaliter cogitāda to.8.130,f.
æternitas. to.3.346,f,& 350.a,.355.c
Cōparatio æternitatis ad tēpus.to. 9.176.e.
In æternitate ſtabilitas. to.10.32.i,
æterna vita quanti ematur. to.10.53sl,
Sperare æterna. to.10.182.g.& ſeq.
æterna dignitate priora. to.4.409.e.f
Aeternitas. Vide in litera E.
Aether quid. to.4.130,c,
æther & aer differunt. to.5.71.c
æther Ioui datur. to.5.32,a
æthiopiſſa vxor Moyſi. to.3.152,h
æthiopia duplex Ibidem,i
æthiopes nigri,myſticè. to 8.267,b,c
ęthiopiſſa Moyſi coniuncta, eccleſiam ſignificabat to.10.170.K
aer corpus eſt,& ſecundū quoſdā ſe gignit. to.2.79.a.
ear & aqua. to 3.175.m,
aer ſpiritus. to.5.42.b
aer Iunoni datur. to.5.32.a
aerem craſſum aquę nomine deſignari.to.1. 270.to.3.160.e,f
aer craſsior vnde generetur. to.3.153.g,
aer terra ſuperior Eodē,170.b
aere ſuperior ignis . Ibidem,b
aerem appellari cœlum. Ibidē, d 175, m,& ſequen to.6 180.e
aer ſuperior & inferior. to.3.176,g
aer caliginoſus dęmonū carcer.Eodē, 176, a,b.& to.6.180,e
aereę impreſsiones quomodo generenr. to. 3.176.a.& 191,K.l.& ſeq.
aer feruefactus in balneis,vrit,cuius etiā impulſus,vento ſtante,ſentitur. to.5.218,a
aerea aialia,dęmones,to.1.193,c. Et 158,l, to 3.176.l.m.
Chriſtus in aere immolatus eſt,vt aer mūdaretur. to.10.193.a.
aeriani hęretici nō orandū pro mortuis cenſent. to.6.8.e
aetiani ab Aetio, qui Eunomiani, ab Eunomio Aetii diſcipulo. to.6.8 e.f
Diſsimilem p omnia patri aſſerunt filium & filio ſpiritum ſanctum Ibidem
aetiologia ſiue etymologia.to.3.159.c.to.6. 29 m.& ſequen
affectiones animi. to.1.71.m. &.102,h
affectus animi ad malum,vnde ſit.to.1. 212. m,& ſequen.
affectus quid ſit to.294.i &349.g
affectus quatuor. to.3.282,c,d to.10.294.h.
affectus humani diuerſitas, to.3.349.g
affectū,nō vocē,audit Deus.to.4.326.l
affectionibus prauis & turbulētis reſiſtimus veritate & virtute. to.5.75
afficitur,& mutabile eſt omne qđ aliqd patitur,& ſic oſtēdit Deum non affici. tom.5. 108.g
affectiones, vel paſsiones, ſiue perturbationes animi, apoſtolus carni attribuit. tomo.5.120 h
affectiones bonas vel malas,voluntas cauſat bona vel mala. to.5.123.g
affectiones de amore boni procedētes & de charitate, dici poſſunt virtutes & nō vitia vt quidam putant.to.5.123 k
Sine affectionibus mentem perturbantibus, & cōtra rationē accidentibus, viuere,nō eſt huius vitę: ſed talis impaſsibilitas in beatitudine erit vbi nullū peccatū eſſe poterit.to 5.123.a.b.
affectiōes has licet habeamus humanæ cōditionis infirmitate, nihilominus ſi ſimus abſq, ipſis, non recte viuimus,cū dolere & affici oporteat circa quædā to.5.123.g
affectione nulla īclinati, humanitatē potius amittūt.quā veram aſſequantur trāquillitatem. Ibidem
affectiones qūo fuerint in Chriſto Ibidem, & to 4.350.i.5
affectus malus punitur, cui etiā effectus nō ſuccedit, vt patet in ędificantibus turrim Babylonis. to.5.144.c
Vtrum paſsiones futurę ſint in patria.Et quę. ibi futurę, quæ non. Ibidem.d.& ſeq
Superbientes in moderatione affectuū,quales.

les. to.5.124.c.& ſeq.
Affectiones tres ſūt ī corpore humano .to.8. 179.
Affectantes mala,bona inuenire nō poſſunt, tomo.8.47.k.
Vbi affectus,ibi miſericordia.to.9.75.i.
Sine affectionibus nullus viuit.to.8.229,e,
Non minor fuit affectus Ioſeph ab Arimatia,quam Mariæ. ta.10.195.c,
Affinitates futuræ,etiamſi Adam non peccaſſet.to.1.17.c.
Affinitas ſpiritalis verior eſt carnali.t.2.41.h
Affinitas tēporalis nihil prodeſt,ſi ſalus æterna contemnitur. to 2.231.b.
Affinitatis gradus. to.4.76.m.
Cur illātes & inocētes hic affligant.t.1.132,f
Afflictio piorū.to.2.57.h.& ſeq. to.3,352 K. 350,a,
Affligimur ꝓ pecca.nr̄is to.1.189.k,& ſeq
Afflictiones tēporariȩ patienter ferendæ.to. 2.197.g.h.& 199.
Afflictionibus erudimur.to.2.186.f.g.
Afflictio neceſſaria.to.3.347.K, & 338,d.& h.quam mali. to.5.3,d.
Qui fert patienter afflictionem diuinā,ſi iuſtus eſt,coronā accipit.ſi peccator,indulgentiam. to.10.245.l.
Deus duabus de cauſa permittit hominem à diabolo affligi. Iidem.
Afflictio Agar,vtrū perſecutio. to.9.23.e.
Quid afflictio populi Iudaici, poſt mortem Ioſeph,deſignet. to.10.169.l.m.
Precatio in afflictione to.9.158.l.
Africa. to.5.149 c.
Africanæ hȩreſes.to.1 ī Poſsido. de vita Auguſt.cap.5.
Africȩ deuaſtatio.to.1 Ibidem cap.28.to.2. 100 d,to.5.29.K.
Afri temulenti & cōtentioſi.to.2.57.l.& 94. f.g.& ſeq.Vide,Aphr ca.
Africanus ſcripſit de Genealogia Chriſti in Matthȩo & Luca.to.1.21.h.
Agab.ꝓpheta.to.2.87.e,f.& 89.d. t.10.181.l
ἀγάπη. to.6.120.f.
ἀγαπηταί. to.1.86.f.
Agar data eſt Abrahæ.a.Sara tom. 5.151.b.& 131.de.e
Agar & filius eius. to.5.131.h
Agar & Hiſmael ſignificauerunt carnales veteris teſtamenti. to 5.153.b.
Agar & Cethura , vxores & cōcubinȩ dictȩ ſunt. ibidem
Agar afflicta eſt a domina ſua Sara propter ſuperbiam. to.9.141.o
Afflictio agar non vocatur perſecutio,ludus ēt Iſmaelis cum Iſaac,ſic.Et afflictionem hæreticorum figurat, quæ nō eſt perſecutio to.9.23.d,e. Vide in Sara.
Agareni q̄ ſint,& quos ſignificēt.to.8.297.b
Agenoria dea. to.5.33.e.& 44.i.
Ager , pro mundo.to.1.27.f. to.2.229.d,to. 10.165,e
Agri nomine,eccleſia figuratur.to.8. 399,e &.418.g
Ager domini,mundus eſt. to.8.577.b
Erūt duo in agro vno,vnus aſſumetur , alter relinquetur. to.7.508.m
Significat cor hominis vel bonum vel malū. to.8.522.i.K
Ager figuli,pretio pro Chriſto dato emptus quid ſignificet. to. 10.185,l & 192.e
Agricolȩ vnde. to.5.81.m
Agricola,trinitas. to.9.96,c
Agricolȩ præpoſiti eccleſiarum. to.8.92,g
Agricola nr̄ Deus.to.8,227,a.b.to. 10.188.e
Hȩreticos & ſchiſmaticos præcidit agricola ab Eccleſia. to.9.126.i
Agricolȩ . ſæpe aduerſus Deū tonantē murmurant,grandinem timētes,ſortilegos cōſulunt,optant famē,quo poſsint vendere quod ſeruant. to.8.252,m
Agricultura in paradiſo. to.2.203,b
Agricolarum labor honeſtus & ſanctus to.3 160.i
Agriculturam Manichæi damnant. to.6.7,l
Agricultura , omnium artium innocentiſsima. Ibidem
Homines ante agriculturam quomodo viuebant. to.5.60.a.
Agriculturam adinuenit Sterces, & vt fimo aīaliū agri fȩcūdarent docuit, q̄ ab eius noīe ſtercus dictū eſt,vn̄ & hunc quidā ſtercutium vocatum ferunt. to.5.172,K
Itē alius quidam Homogyrus nomine,primus ad aratrū boues iunxit, q̄ & vt Deus tēplo & ſacrificiis honoratus ē.to.6.147.c
Agȩus ꝓpheta, de Chriſto & de eccleſia aptiori breuitate prophetat. to.5.178,e
Aginefis. to.2.255.K
Agnetis & Criſpinæ martyria, quarum altera virgo,altera coniugata. to.10.45,h
Agnoſcere Dei,ſeruare eſt. to.8.541,c

Agnoſcat ſe prius homo qs ſit, vt agnoſcat quis ſit qui eum fecit. to.9.246.i
Qui Deum per litteras ſacras dedignat agnoſcere, illos i iudicio dedignabit De⁹ agnoſcere. to.10.289,m
Agoniſtici qui dicantur. to.8.510.e
Agnus paſchalis, typus Chriſti to.4.45, e. to.6.155.K.l, to.8.355.l,m
Agnum in lacte coqui. to.4.52.l, & 59,e
Agni paſchalis immolatio, & myſterium.to.4.211.b, & ſeq.to.9.213,l
Et eius myſteria quid figurabant. Ibidem
Agnus Dei, Chriſtus. to.9.14,h
Agni, diſcipuli. Ibidem.
Quod ſēp i maculatus, nō cui maculæ ablatę ſunt, ſed quia nunq̄ cōtraxit.to.8.214, b
Quare agnus nō die, ſed ad veſperum immolatus eſt. 10.205,K
Agnus occiſus, vel Chriſtum, vel martyres ſignat. to.9.143, b
Agnus aliter dictus eſt Chriſtus, quam apoſtoli aut ſancti alii. to.9.14,h
Agrippinus, p̄deceſſor Cypriani.to.7.127,h
alæ Dei, protectio.to.2.157.g,h, to. 4. 34. K
alę Dei quæ dicantur. to.8.389,i
alę Chr̄i, pullos, ꝓtegūt.t.8.194.R, &140,l,m
a quibus protegant. to.8.330,l,m, & 486.i
alę aiæ duæ ſunt, & quę.tom.389.l, & 394,i
alæ orationum, quę ſint. to.8.128.e
alæ animæ quibus volat a facie Dei irati, q̄ ſint. to.8.527.d, & 577.e
Sub tegmine alarū Dei ſperare, quid ſit. to.8.88.d, & 184,b, & 233,R
alæ quatuor animalium, teſtimonia poſſunt dici veteris teſtamenti.tom.9.142.l,m
Alæ quatuor animalium.xxiiij. ſeniores deſignant. Ibidem.
Duæ alæ magnæ Eccleſię, ſunt duo teſtamenta. to.9.146.b
A lauorum irruptio.to.1. in Poſſidonio de vita Auguſt.
Chriſtus alapā patiēs, nos patientiā docuit, qua mundum vinceremus. to.9.115.g
A laricus Gothorum rex. to.1.25,e
Quod in alba ciuitate religiones ritusq; valuerunt templorum. to 2.58,R
Alba ciuitas, ab Aſcanio condita eſt, tempore Salomonis apud Latinos, ex qua deinceps non Latinorum, ſed Albanorum reges appellati ſunt.to.5.163.R
De impietate belli, qd albanis Romani immiſerunt, & de victoria, dominādi libidine adepta. to.5.23,l
Albani ad bellum prouocati. Ibidem.
Alba euerſa. to.5.23.R
Albicerius diuinator Carthaginēſis, homo flagitioſiſſimus. to.1.142,l
Albor i cute, lepra eſt, non cādor.to.8.267,l
Albula fluuius, nūc Tyberis.to.1.274.f.& to.3.203,m
Alchimus. to.5.182, b
alec, variis generis apud authores.to. 184,d
alexander magnus epiſtolā ſcripſit ad Olimpiadē matrem, in qua tempora regnorū deſcribuntur, to.5.106.a,
Alexāder magnus, penē totū mūdū habuit, partim vi&armis, partim terrore.t.5.181,l
alexander ſubiugauit Iudęos iā de Babylonia liberatos, ſine vaſtatione, & hoſtias in templo Dei immolauit, putās eum cū diis eſſe colendum. to.5.182,a
Alexander Macedo.to.2.14,i, tom.5. 31,g
Alexander rex & pontifex, crudeliter i ſuos regnaſſe traditur. to.5.182,c
Alexandra, regina fuit Iudæorum. Ibidem.
De alexandro vetere hęretico.tomo.2.14.i, & 14.f,
Alexander ærarius, frater ad mortem.to.10.155.R
Alexandrinus, chirurgus mirabilis. tomo.5 229.b
Alienum crimen, non maculat neſcientem. tom.2.52.f.g
alienum eſt omne quod malè poſſidetur.to 2.75.e.f
alienigenæ, & allophyli qui.to.4.78.h.alieni qui dicantur. to.8.171 m, & 550, c, d
alienus eſt, ſi quis tuorum nihil tibi prodeſt. to.8.149.f
alienus vnde Chriſtus factus ſit fratrib. ſuis. to.8.241.R
alienigenę qui ſint. to.8.300.b
Facinus vltimum eſt, inuadere aliena tom.6 170.h
Apud Deū non intereſt, verum vi an circūuentione poſſideatur alienum.to.10.20,i
alimenta, medicamentorum vice. tomo. 1. 64.l
De alimentis quęſtio. to.4.189,i
alimenta ſunt corporis medicamenta, qbus corpus glorificatum, ſanitate imortalitatis vigoratum, non indigebit.to.5. 20. h.i

Alipius

Alipius cōciuis & auditor Aug.to.1. 45,e,f
Alipiū à Circenſiū inſania cōuertit, Ibidē,d.
Alipius capitur inſania gladiatorum.tom.1. 45,e,
Alipius, vt fur apprehenditur. Ibid.g.
Alipii integritas. to.1.45.K, & ſequen.
Alipius, in errore apollinariſtarum, tom.1. 50.c.d.
Alipius, nomen Chriſti abhorruit. Eodem, 56.a.
Alipius baptizatur cum Auguſtino. Eodem, 53,K,
Alipius Epiſcopus to. 2.11.g.h.
Alipius, to.5.229. m,
Alius & aliud, in diuinis differunt, to.5.96.f.
Allegoria quadruplex. to.1.245,m,
Allegoria celat myſterium, to 1.269.d.
Allegoria, to 2.171,c,to.3.159,c,
Allegoria proprie, loquutio figurata, to. 3. 17.g
Allegoria quid, to.3.149,K,& 159.c,t.6.29, m,& ſeq.to.8.389,K,
Allegoria nō vbiq; locū habet.to.4.411.h, i,
Allegorizantes Priſcillianiſtæ. tom.6.9,c
Allegoria hiſtoriç Exodi to.6 30,d,& 86,K, to.8.261 l.m.
Allegorizandi ratio. tom.8.68 b,
Allegoria fici. Eodem,68,f,
Allegorica interpretatio auium,& piſciū,& cæterorum animantium,to.15.80.K,
Alleluia, quare cantatur tempore Paſchali, to.2.172,a,& e,to 8.425.c.
Alleluia non tranſlatum, to.2.239.d.& tom. 3.9 l.
Alleluia, quid interpretatū dicatur, to.8.402 e,f,& 572,e,f,tom.9.136.a, tom.98.h,& 104.i,
Cur geminetur in titulis Pſalmorum, to. 8. 411.c.
Vtrū cū duo alleluia in pſalmis ponuntur vnū ad finē pſalmi. ſuperioris,& alterū ad principiū alterius pertineat.to.8.407.c.
Licet ſecundū antiquam Eccleſiæ cōſuetudinem, non ſine ſacramento certis diebus cantetur, omni tamē tempore cogitare debemus, tom.8.40.c.
Qui cantare poſſunt alleluia, to. 10. 98,h
Alligato diaboli, & ſolutio antichriſti tempore, quomodo & quando erit, tomo. 5. 200.b,& m,
Vide, Diabolus.
Allophyli & alienigenæ qui, to.4.78 h, to.8. 179,i,& 201,l 10.10.107,l.
Alogia, & aloga, quid. to.2.115.K
Alogiani hæretici qui to.66.K
Ioan. Euangeliū reſpuunt, & apoc. ibidem
Alpes. to.5.26.b
altare contra altare leuatum à ſchiſmaticis, tom.2.220.g & 232.h
Ad altare pſalmi cantati, to 1.22.l
Altare Dei inuiſibile, to.3.350.b, to.8.41.m,
Altare Dei, populus Dei. to.4.53.d
Altare. to.4 396.g
Altare Deo optimum, eſt cor mundum, to. 7 247 f
In templo Salomonis, duo erant altaria, vnū intus, alterum foris, to.10.154,b
In altari à Salomōe dedicato, quotidie ignis ardebat, to 10.254.c.in fine
Non eſt inuentus in terra Iudæorum locus dignus altari. to.10.226,b,
Altare Dei triplex to.10.121.l
Cor vniuſcuiuſque, altare dicitur, aut Dei, aut aduerſarii to.5.68.1.to. 10.254.c
Ad altare Dei accedere. to.10.121.l.
Eccleſiam altare deſignat to.9.145.a
Altare cœleſte qui amplectantur, & qui non to.8.41.m
Ad altare inuiſibile quo nō accedit iniuſtus, ille ſolus accedit qui ad iſtud viſibile ſecurus accedit. to.8.127.h.i.
Altitudo quid ſit. to.1.196.g
Altitudo in ſcripturis, qd ſignificet, to.2. 172 g.& 182 f.g
Altitudo in Latina lingua, quid ſignificet, to.1.196 g.to.10.41.g.& 62,i
Sic altiſſim⁹ eſt De⁹, vt nō ſit ab illo lōge miſeria nr̃a, & gemitus noſter.to 8.184.c
Altus eſt, nec eum attingit elatus ſed ab humilibus contingitur, to.8.260.m.
Quòd intus altus ſit, & ſpiritaliter, nec peruenit anima vt eum contingat, niſi tranſierit ſe. to.8.503.f.
Alti, dicuntur ſuperbi to.179.b
Altor Deus to.5.61.K
Amalech, dr̃ parturiēs, vel dolēs, tom. 8.17.f
Quod interpretatur populus lingens. tom. 8.300.b
Amalech populum Dei vexans, quid figurabat. to.9 123.h.i
Bellum contra Amalech, to. 10.174.h
Amalechitæ & dæmōes, ad crucis ſignū vincuntur.

cuntur. to.3.103.e,f
amalechitas brachiorum extenſione ſupera re,to.10.100.m
amalech,myſtice quid to.10.105.e.f
amaritudinem habebis,quocunque in terrenis rebus.cor conuerteris.to.8.310.i
Qui deum amaricant. to.8.10.g
amaricantes in ſepulchris,qui ſint,to.8.230.K.in fine.
amaricātes qui dicantur to.8.281.m & 243 e.& 514 a
Melior eſt amaritudo modica,in faucibus,q̃ æternū ſuppliciū in viſceribus,to.9.200,l
Genera ambiguitatum,duo. to.1.95 a
ambiguitas, ex æquiuocis varia. ibi.d
ambiguitas ſermonis, qua ratione expediatur.to.3 16.i
ambiguitas & obſcuritas v itentur:eodē 25.l
ambiguum & obſcurum, differunt to.1 91.i
ambigua in Latinis exemplaribus, inſpicienda & iudicanda ex Græcis. to.85.m
ambitioſorum miſeria to 1.44.m
ambitio tranſit. to.2.149.b
ambitio virtutis præmia poſsidet. to. 5. 44.l
Ambroſius laudatus. to.1.42.i. & 43. d Et in Poſsido. de vi. Auguſti.
Ambroſio audito,quomodo Aug.reſipuerit to.1.42.K.to.2.165.a
Ambroſius quomodo dilectus a matre Auguſtini. to 1.43.b
Ambroſij occupationes, ſtudia, cœlibatus. Ibidem,d
Ambroſij lectio tacita. Ibidem,e,f
Ambroſium perſequitur Iuſtina Ariana. to. 157.i.k
Ambroſij & Auguſtini de vaſis dominicis cōflandis, ſententia to.1.in Poſsido. de vita Auguſt.
Ambroſij morituri verbum piiſsimum. Ibidem.
Ambroſius Origenem ſequutus.tom.2.17.i. in fine.
Ambroſius quę ſcripſerit. to.2.39 g
Ambroſij de conſuetudinibus Eccleſiarum reſponſio. to.2.118.m & 167.h
ambroſius euangelicus diſputator.to.2.162. b.c
ambroſio quatenus fauet Auguſt.to.2. 165.a
ambroſij dictio ſubmiſſa. to.3.28.c.d
Temperata. Ibidem.f
Et grandis. Ibidem,h
ambroſium Epiſcopum dæmones confeſsi. to.4.174.i
ambroſium laudat Pelagius.tom.7.255.d.& 259.a.& 311.d
ambroſij teſtimonia, de peccato originali. tom.7.262.f. & 303.c.& ſeq. & 306.d.e, & 316.g
De gratia & auxilio Dei to.7.303.f
De vi legis. Ibidem, 301,h
De perfecta iuſtitia. Ibidem,& ſeq.
De uidendo deo.to.2.155.g.& ſeq.& per totam epiſtolam.
ambroſianæ quadrigæ.tomo. 7.316.b.c & 327,m
ambroſius conſulit quid legendum.tomo.1. 57.g
ambroſius diſſentit Aug. to.7.237.h.i
ambroſius Mediolani Epiſcopus, tēpore Auguſtini. to.10.94.h
ambulare quid. to.10.74.i
ambulatio ſuper aquas.to.3.251.d.to.9.213. g.h.to.10.13.i, & ſequen.
Diuinum verbum ambulās ſuper aquas, ſanctificauit eas. to.9.213.g
Qui dicuntur ambulantes. to.10.298, b
ambulare dei. to.4 200.d
Deambulat deus in nobis. to.10.56.h
Per quid ambulemus in Chriſto.to.10.47. b
Per hominem Chriſtum ambulans,peruenit ad deum. to.10.47.b
ambulare in Chriſto. to.10.81,i
ambulare ſecundum ſpiritum.to.7.263.b.to 10. 61.K
Secundum carnem ambulare,quid tom. 10. 61.K
ambulare per ſpeciem,quid. to.10.80.d
ambulare bene,quid. to.10.47.b
Qui ſint qui ambulant in lege domini. to.8. 437.m
ambulare noſtrum, eſt ſerui re in itineribus bonorum operum. to.8.71.he
Optimus eſt,qui & viam tenet, & in ea bene ambulat. to.8.61
ambulare in lege domini ſine querela.to.10. 73.b,& ſeq.
ambulādum in humili,ut uenias ad excelſa. to.10.46,e
De eo quod Apoſtolus ait:Videte quomodo cautè ambuletis,nō ut inſipiens,ſed ut ſapientes:redimētes tempus, quoniam dies mali ſunt.

Homilia.to.to.94,m, & ſeq. & habetur ferè tota eodem.to.83,c,& ſeq.
Qui in tenebris ambulent. to.9.128,b
In circuitu impij ambulant: exponitur.tom. 6.107,e
Manus ambulare, quid. to.10.116,b
Ambulare debent ſimul religioſi, & ſtare: & de diſciplina in ambulando: to,2.153 a, b, & g
ἀμεμπτοὶ, qui dicantur. to.7.255,K
Amen & Halleluia non tranſlata. to.2.239, d,tom.3.9, l
Amen, interpretatũ verũ.to.6.99,e,to.9.66,h
Amen iuramentum eſt Chriſti. to.9.66,h
Quid amigdalæ ſignificent. tom.10.177,c,d
Tres amigdali teſtę, qđ ſignificẽt.t.10.177,c
amittere, quomodo ſit emere. to.10.83,e
amare, quo modo ſit alienari. tom.1.22,c
amare, quid ſit. to.41.188,a
De amore ordinato & inordinato, & qualiter creator, qualiter creaturæ amãdæ. & ibi plura de ordine amoris.to.5.141, l, m
Quid amandum.tom.1.19,b,& 173,c,to.2, 179,K,& ſeq.to,4.188, a
amari nihil, niſi aliquo modo cognitum.to. 3.115.K,& 122,m, & ſeq.
Nemo prorſus amat incognita. to.3.122, m, & ſeq. f
Quædam amaſſe, poſſediſſe eſt.to.3.120.e, & ſeq.
amari debet vita beata ſuper omnia, alias nõ habetur, & ꝙ omnia amata ſunt propter illam. to.5.129,f
amat aĩa mea amantẽ ſe: exponit.to.10.157,e
amor quare amatur. to.6.101,c,d
Amate, ſed quid ametis videte. to.8.61,g
Qui non amat, friguit, obriguit. Et quid ſit amandum. to.8.68, m
Ille amat & non delet, qui habet quod amat. to.8.103,K
ama & time: ama quod promittit, time quod minitatur. to.8.130,f
Amare iuſtitiam. to.10.79,i
Quatenus amandi conſanguinei, vxor, & tẽporalia, vt non noceat eorum amor amori Chriſto debito. to.5.224, l
Et qualiter talia in perſecutione ab Chriſtũ dimittuntur. Ibidem
Amãt temporalia plus quàm ſe, hi qui ꝑpter ipſa tormentis ſe exponunt: & ideo mali ſunt. to.5.5.e
Stultum eſt amare magis annulum, quàm ſponſum annuli datorem. to.9.147,i
Malum eſt amare condita, deferendo cõditorem. to.9.127,h
Amat quis tepidus eum quem ſe cogitat neceſſariò deſerturum. to.5.111,f
Magis amat qui obiurgat, quàm qui adulat, to.2.12.b,& 205,f
Amatores ſeculi & operarij iniqtatis, timent ſibi videntes ſpei ſuæ ruinam. to.6.148,l

AMICITIA quid ſit to.1.150,a,to.2.212 m.to.4.388,e,& 391, c
amicitia vera inter quos ſit. to.4.388.f,g
amicitia triplex. ibidem, i
amicitiam natura inſeuit, ibidem,l
amicitia vera. ibid. 390,d
amicitia puerilis. ibid. f
amicitia ſpiritalis. ibidem
amicitia ex quibus procedat. ibid.
amicitiæ fons, amor dei. ibid.h
amici delectus. ibid.
amicitiæ diſſoluendæ cauſæ. Ibidem, K,& ſequentibus.
ad amicitiã qui minus idonei, to. 4.391, m
ad amicitiã quatuor requiruntur, ibid.391,c
amici probatio. ibid.
amicitię fides. ibid. d
amici quæſtuoſi. ibid.
amicus qualis eligendus. to.4.391,e
amicus quomodo arguendus. ibid.f
amicitiæ cultus ibid. g
In amicos beneficentia. ibid. i
amicitiæ vis. to.6.255,e
amicitia vera unde manat. to.2.69,e,f
amor amicitiæ debet eſſe gratuitus.to.10.94. K & 113, c
De amicitiæ cultu. to.4.261,g
amicitiæ humanæ cum diuina comparatio. to.1.37, e
amicitia ſeculi & Dei quibus conſtant. tom. 4.377, m
amicitia ſeculi, inimicitia eſt dei.to 10.304,e
Amicitiæ regulę quę. to.10.113,c
amicitia quædam carnalis.tomo 10.113, b, & ſequen.
Multi amicitias maiorũ optarunt, & maiora pericula incurrerunt to.8.505.h,i
amicitia firma. to.10.146,f
Tulii verba de amicitia, tomo 2.191, b, & 212, m

Ignotũ

Ignoti quatenus & quomodo in amicitiam recipiendi to.10.80,m,& ſeq.
In amicitiam receptus quis. to.10.81,a
Amicitia rationis, to,10.113,c
Amicitia uera non eſt pẽſanda temporalibus commodis,ſed gratuito amore potiẽda. to.2.69,e,f.
Amicitię fructus & uoluptas.tom.137.d,to.4.389,m.
Amicitia inter equos cohabitãtes to.10.113,c
Et ea eſt amicitia conſuetudinis.
Quod amicitia bonorũ ſecura eſſe non poſſit, dum a periculis pręſẽtis vitę trepidari neceſſe ſit.to.5.190.c,& ſequen.
Amicitia Oreſtis & Pyladis to.137.a
Per amicitiam aliquis cognoſcitur.tom.10.80,m
Amicitia ſimulata quidam multa & peſſima conantur inferre bonis:quę ſi ſuſtinent & perferunt patienter, uel caueant prudenter, experti mala ipſa, nihilominus neceſſario grauiter cruciantur. to,5.190,f
Amici delectus. to.4.390.h,i,& ſeq.e
Conſideratæ & inconſideratę amicorum receptiones quid efficiant. tom.10. 80.m & ſequen.
amici probatio. to.4.391,c
amici comparandi. to.1.163,d,e
amicorum unitas. to.1.167,i
Mutua inter amicos. to.4.292,k.
amici quomodo amandi. to.1.173.d
amicum quem dicimus. to.10.81,a
amicos coniunctio animorum facit. tomo 10,146,f
amicus dimidium animæ. to,1.37,b
amicus eſt alter ipſe.ibidem,& tom.2.18. g, & 207,g
amicorũ omnia communia.to. 1.46, f,to.4. 390,e
amicorum ſolatia. to.2.185.m, & ſeq.
amicum nihil eſſe ſine amico. ibid. 186,a,b
Fides amico ſeruanda. to.2.252,e,f
Beneficientia in amicos. to.4.392, i
amatur plus animus amici quàm corporis. tomo.9. 56, d
amici multum ualent ad bona & ad mala.tomo 10.49 i
Amicus gratis amandus eſt,propter ſeſe, nõ propter aliud. t.10.113,c
Tu amas amicum, ſi oderis quod nocet amicos to.10 244,g
Ille veraciter amat amicum, qui Deũ amat in animo. to.10.254,f
Nemo amicus eſt hominis, niſi prius fuerit veritatis. to.2.69,e,f
amici correctio. to 4.391,l
amicis veris debent conſilia manifeſtari & cordis arcana. to.2.20,l
amici non debent prodere amicis aliorum peccata. ibidem
amicus de via quis. to 10.25.m,& ſeq.
Quòd de amicis potẽtioribus multi pręſumpſerint,ceciderunt illi de quibus pręſumebant,& inuoluerunt eos qui de ſe pręſumpſerant. to 8.507,d
amicus recti non eſt, quando mallet, ſi fieri poſſet,id qđ rectũ eſt non iuberi.to.233.e
amicis optare ſalutem temporalem, non eſt indecens. to.2. 156 h
Optanda non eſt amicis longa uita,ſed quod illis ſit vtile. to.9.125,g
De amicis quæſtuoſis. to.4.391 d
De eo qđ ſcriptũ eſt,Facite vobis amicos de mãmona iniquitatis.to.10.29,l,& 184,f,g. Vide,Mammona.
Amici dei qui. to.1.267, m
Per quid vocamur amici Dei,& hoc nobis maxima gloria. to.4.378,a
amicus dei efficitur, qui inimici fit amicus. to.10. 257.b
amicus huius ſeculi,inimic9 eſt dei.t.9.107,c
Amicus quomodo arguendus. to.4.391, f
Vtiliora ſunt vulnera amici,quàm voluntaria oſcula inimici. to.10.186.k
amicus ſæpe creditur eſſe, qui inimicus eſt: inimicus,qui amicus eſt. to.5.190,c
amicos quãto plures habemus, tanto magis timemus,non ſolum de morte corporis, ſed & animę. ibidem
amico mortuo dolor habitus,tanto facilius ſanatur, quanto animus dolentis erat melior. ibidem,d
amicis bonis mortuis gratulemur, cernẽtes eos a multis erutos malis, licet de morte triſtati fuerimus. ibidem
amicum nõ poteſt quis amare fideliter, quẽ cogitat deſerturum,aut cui ſe futurum nouit inimicum. to.9,213,d
amicos,ſiue amicitias, parabant Romani dãdo munera magis quam accipiendo.tom. 5.16, b,
amicos facit nobis angelos ſimilitudo bo-

næ voluntatis. to.5.22,e
Amicos deos credentes habere philoſophi, inciderunt in dæmones impios.to.5.191,f
Amomum Aſſyrium ulgò naſcitur. to.2.4
Amon,populus turbidus,uel populus meroris interpretatur. to.8.300.b
Deus iniquos amauit, ut ab eis redamaretur. to.9.135,e
Amati ſumus a deo. to. 10.46.R
Chriſtus minus nos amat adhuc miſeros q̃ beatos. to.9. 123,l
Deus nos amat,& odit. to. 10.46 g,h
Amandus eſt deus pro amore eius, ita ut ſi fieri poteſt noſipſos obliuiſcamur. to. 10.46,g
Amare Deum,eſt diligere ſeipſum. tomo.5. 83,l, m.
Deus quare amandus,& quomodo.tom.10. 113.c, & ſequen.
Deus gratis eſt amandus.to.10.162,l & 242 c,& ſequen.
Quantũ deus uelit a nobis amari.to.9. 163, f
Amando,non ambulando itur ad Deum:to. 2. 71,f,g.
Minus deum amat qui cum eo aliquid amat, quod nõ propter eum amat, to.9.168,a
Quiſquis ſeipſum & non deum amat,non ſe amat. to. 9,122,d
Non amatur Deus,niſi de Deo.tom.10.74,c
Amans deum, facilè quę ſunt mundi deſerit. to.9.66, b
Filium non amamus niſi & patrem: tomo 9. 108,c.
Creator quomodo non malè amari poſsit. to.5.140, m
Amando bonum ,meliores efficimur. tomo. 8.551,i
Amor duplex poteſt eſſe in vno homine: ſcilicet, quo amatur non amandum, & quo amatur amandum.Amor bonus facit audire malum , quo proficiente malus amor deficit. to.5.101,d
Amor & dilectio indifferentes & in bono & in malo apud ſacras literas inueniuntur. licet philoſophi quidam aliter dixerint. to. 5.112,i,R
An ēt ipſum amorē,quo & eſſe & ſcire diligimus,diligere debeam⁹,quo magis diuinæ trinitatis imagini ꝓpinquemus. t. 5, 101,d
Amore fertur animus,ſicut corpus ſuo pondere, ſiue deorſum grauitate, ſiue ſurſum leuitate nitatur. Ibid. e
Amores duo fecerunt ciuitates duas:terrenã ſcilicet , amor ſui uſque ad contemptum Dei,& cœleſtem,amor Dei vſque ad cõtemptum ſui. to.6.130, a
Amor bonus vel malus facit affectiones bonas vel malas. Et ꝗ paſsiones nihil aliud ſunt q̃ amor. to 9 122,R,ſequen.
Amor quid. to.1 254,l,to.3.293,l,to. 4 353,b,to.10. 77, m
Amor. to.3.303,f,g,to.5.101,d, & 112, R
Amor vnde proueniat. to.1.38,R
Amoris ordo,& gradus. tom. 10. 112,i
Amores diuerſi,& eorum gradus.to. 10.112. m, & ſequen.
Duo ſunt amores , mũdi & Dei. to.9.127, d
Amores duo,duas fecere ciuitates to.5.130,
Interroget ſe quiſq; quid amet: & inueniet vnde ſit ciuis. to.8.216,b
Amor bonus malus to.3.549,e,to. 4.353,m, & ſeq. to. 5. 123.k
Amor & cupiditas,tom.3.120,b,to.4. 353.a
Opus amoris & timoris. to.3.351,K
Amor non improbatur , modo in Deo flat. tom.1.38 K.
Amor curſus eſt,& miſer eſt qui nihil amat. to.8 61,f,g
Amor curſus eſt. to.8.115,a
Omnis amor habet uim ſuam, nec poteſt uacare:ſed ſi uis noſſe qualis ſit,uide quo ducat. to,8 473,f
Omnis amor aſcendit uel deſcendit.tom. 8. 477,i
Amor utilis. to. 10.112,h
Ad mutuum amorem inuitatio. to.2. 18, e,f
Amores honeſti. to.10.113,a
Amor ſciendi. to.3.122,b,c, & ſeq.
De ſubſtantia dilectionis & amoris.t 4.353, m, & ſequen.
amorem & dilectionem, indifferenter in bono, & in malo apud ſacras literas inueniri.tomo.5. 122, i
amor contemnendus. to.10.112,K
amoris ſeculi, & amoris patriæ cęleſtis conflictus. tomo. 9.225, l, m
amor ſeculi & dei quomodo concurrat. to. 10,109,h,& ſeq.
Amor mundi , & amor Dei quid efficiant. tomo. 10.46,f,& 110,2,b
amor carnalis nunquam excludere debet cęleſtem. to.4.380,k

Nemē

Nemo niſi per amorē poteſt deo vicem reddere. to.9.174,a
De amore tribulationum, & ſpe quæ per illas ad cœleſtia inuitat. to.10,283,b
Amor quantus eſt in poſsidendo, tantus dolor in amittendo. to.5.50,e
Amor omnia efficit facilia & prope nulla.to.10.8,d,& 149 a
Quos quis ſine amore illiciente non habuit, ſine vrente dolore non perdet.to.5.224,h
Amoris nexu vt homines coniungerentur, Deus hominem vnum formauit ex quo oēs eſſent. to.5.110,a
AMOR verus. to.1.176.a
Amor cœleſtium. eodem.205,c,d
Amor dei.t.10.14,e,& 46,f,&79,i.& 110,a,b
Ad amorem æternum gradus. to.3.118,g
Amor erga Deum. to.3.456.i,to 4.379.e
Ad amorē dei exhortatio.t.3.253,a,& 285,k
Amoris dei ſtabilitas. to.4.380,K
Amor dei, fons amicitiæ. ibid.390,h
Ad dei amorē omnia referenda. to.1.138,i.
Amor dei erga creaturas. to.3.167.h,i
Amor dei, ſcripturę ſumma. to.3.6,d
Amor Chriſti & Eccleſiæ, allegoricus ex cāticis. to.3.311,k.
Amor illorum dicitur rectus, qui omnes affectiones rectas habent. to.10.5.123, K
Amor boni facit hominem bonum, ſed non cognitio boni. to.5.101,d
Amor cęleſtis ciuitatis, dum nobis inhæſerit, non pōt nos extollere, cū alios videamus feciſſe mirabilia ꝑ terrenis. t.5.44, & ſeq.
Amore diuino ſic inardeſcunt angeli, vt omnia illa, etiam ipſi ſibimet vileſcant reſpectu illius. to.5 80,m
Qui amat deum, debet odiſſe quod ille odit. to.8.345,d
Cū malè amamus, deus propitius negat qđ amamus, & iratus dat amāti quod amat. to.8 44.K,l
Cum id amamus quod vult deus vt amemus proculdubio daturus eſt Eodem,l
Ita amabis quod deus amat. to. 8.134,i
Diſce amare in creatura creatorem, ne te teneat quod ab illo factum eſt, & amittas eū à quo ipſe factus es to.8. 115.h
Amor caſtus quis ſit. to.8.266,c
Quid ſit gratis amare deum. to.8.513,a
Erubeſcant qui ſic amant eum, vt inuideant alijs. to.8.77, i
Vę tali amori, qui ſuſpicatur aliqđ pulchriꝗ̄ ille a quo eſt omne pulchrū.to.8.129,a
Amādus eſt charitate & gratuito.to.8.172,d
Quod propter ſe amandus ſit. to.8.83, g
Quid amas vt Deum non ames? to.8.292,l
Chriſti erga nos amor, amore indignos. to.10.46, K
Quid amor diuinus fecerit propter hominem. to.0.174,d
Nulla plaga debet ab amore Chriſti ſeparare to.10 306,l
Amor caſtus quis. to.10.79,i, & 94,l
Amor verus. to.1.176.a,to.10. 113,i
Adhortatio ad amorem ſpiritalium, cum dehortatione voluptatum huius ſeculi.to.3.285,i,K,& ſeq.to.94.l,m
Homines amādo Deū, efficiunt dii, amando mundū, efficiuntur mundus.to.10. 135,b
Sicut amor immundus inflammat animā ad terrena cōcupiſcēda: ſic amor ſāctus ad ſuꝑna eleuat, & ad ęterna inflāmat. t.8.473.
Amor proximi. to.4.379.gf
Vide, Charitas & dilectio.
Amor fratris, ex deo eſt. odium ex diabolo. to.10. 211, g
Amor erga parentes, & liberos temporales. to.1.244,a
Serpentes, leones, & lupi, amant filios ſuos. to.10.113, a
Feræ amant filios. to.10. 152,d, e
Qui non amat filios vel vxorem, leone peior eſt. to.10.152.e,& 155,m, in fine.
Peruerſus amor. to. 10.112,f, m,& ſeq.
Amor malorū tartareus eſt: viſcū habet quo deiiciat in profundum, non pennas qbus leuet i cęlū.t.8.174,i,K & 173,f,& 535,b
De amore peruerſo, quo uolūtas ab incōmutabili bono ad bonū cōmutabile def.t.5.117,n
Amor prauus cupiditas, ſed rectus charitas vocatur to.8.23,i,k
Quiſquis amat carnaliter, neceſſe eſt vt cū zelo peſtifero amet. to.8.77.h
Amores turpes quantas moleſtias habeant. to 8.384,h
Amatores lubrici non curant reprehenſores veraces, ut ſint formoſi fallaces.to.8.68, b.
Amor malus, vel cupiditas, præcipitat in ea q̄ non ſunt agenda, & metus malus reuocat ab his quæ ſunt agenda. to.5.234,e
Amor peruerſus cauſa innumerabilia mala: ſed ad hunc amorem capeſcendum oſten

dit multa data adiutoria diuinitus & etiã humanitus. to.5.236,l,m
amor inordinatus parẽtũ in filios.t.10.294,c
Amores lubrici & inhoneſti, taxantur.tom. 10.77.i,K,
amor illicitus eſt cauendus to.10.152,e
amor huius mundi. to.1.33,f,to.10. 46,f,g,& 110.a,b
amor ſeculi. to.10.14.e,& 33,K,l
Amor mundi ſeparat nos a charitate.tom.9. 127.d,e,f
amor huius vitæ caducę to.10.33,m
amor mundi mala religio to.10.21,c
amor temporalium. to.1.175, d,& 213,d,e
amor terrenarum rerum, viſcum ſpiritaliũ. to.1.175.d,to.10.29.a, b
amor huius mundi, parit inimicitiam Dei. to.10.250,d
amor laudis & gloriæ. to.1.211,d,& 213,e
amor vanæ gloriæ,in philoſophis.to.2.76.a
amor excellẽtię,ſuperbia vocatur.to.10.45,i
Et is inuidet. ibid.
amor noſtri to.1.175,c
amor ſui,vbi laudandus. to.3.5,d
Vide dilectio.
amorræi, quid interpretentur, & quos figurent. to.8.514.a
amos propheta. to.3.24,d
amos,Eſaias, Michæas,& Ionas, ſimul prophetabant tẽpore Oſię regis: & non tantũ populo Iudæ,ſed & gẽtili.to.5.175,c,& g
amphibologia quid faciat. to.3.9,a
amphion citharæ ſuauitate,lapides mulſit & attraxit. to.5.171.g
amplitudo,quid Ciceroni. to.4.123. K
amulius. to.5.24,c,& 173,b
Amynta, rex decimuſoctauus Aſſyriorum. to.5.171,e
anabaptiſmus quare vitatur. to.7,130,i
Anabathmos. to.8.107,g
anachoretarum vita. to.1.255,g
analogia quid to.3.159,c,to.6.29,m
ananias,præceptor Pauli.t.3.f.2,e to.4.120,i
ananias & Saphira, auaritia perierunt.to. 9. 195,c
ananias quid interpretetur. to.10.85,c
ananię condemnatio. to.10.83,l
Quare Petrus Ananiam & Saphiram morte damnauit. to.10.282, d,e
ananias baptizauit Saulum, & fecit de lupo agnum to.10.255,g
ananias baptizauit Saulum,& fecit Paulum, to.10.267.f
De Anaſtaſio epiſcopo Romano.tom.2.29, l, & 226,d
Anaſtaſius Papa to.7.40,g
Anathema maranatha,quid ſignificet,& cur vtrunque ponitur. to.2.240,h
anathema,vnde proceſſerit. to.4.84.d, & g
anathema,& anathemate quid ibid.g,h
Si quis alicui articulorum diſcredat, anathemaſit. to.10.192.g,& ſeq.
anatomici inciſores. to.5.235.c,& f
anatomici medici. to. 7.387.m, & ſeq.f
anaxagoras,mentem dixit deum.to.2.79,b, circa finem.
anaxagoras. to.5.65, g
anaxagoras,dixit ſolem eſſe lapidem ardentẽ propter quod factus eſt reus. to.5.180,e
anaximander philoſophus,quo tempore claruerit to.5.65,g & 175,b
Anaximenes,de deo. to.1.60.b, to.2.79,b
anaximenes phyſicus. to.5.65 g
anaximenis opinio de deo refellit.t.9.169,m.
Anchiſes. to.5.20,l.
ancilla dei nos ſumus. to.8.478,f.
ancones. to.4.54.a
anconiſci & anconici. to.4.61,K.
ancus Martius, morbo interiit. to.5.24,h
Ancus Martius. to.5.177,l.
andragatius. to.5.49.e
De Andrea apoſtolo nugę. to.6.187, l.
Andreas & Petrus tunc Chriſto inhæſerunt, quando de naui eos vocauit, non autem quando a Ioanne miſſi,dixerunt ubi habitas? to.9.15.a
De ſancto Andrea. to.10.255,b
Androgyni to.3.179,Q
anebuntes ægyptius. to.5.84,d
andromache prius nupta Pyrrho, tãdem ſeruo datur. to.5.23, e
Angelus.
an ſint angeli. to.9. 183,i,K
Quanuis angelos non uideamus eſſe,tame nouimus ex fide & reuelatione.t.8.390,b
angelorum definitio. to.9.183,K,l,
angelorũ nomẽ largè vſurpatum.to.1.13,g,h
angelos habere animas, nuſquam inueniri. ibidem,& 16.g,& 22, b
angelorum conditio. to.3.220.g,h.
angeli quãdo creati.t.3.159,d,& 160,f,g,& 122.m,to.5.95.a,& ſeq.copioſè.t.6.126,h
angeli

angeli quando creati, incertum. to.4.335. f
angeli creati ſũt ante cçlũ & ter.to.8.328, K
De opinione eorũ qui angelorũ creationẽ anteriorẽ volunt eſſe q̃ mundi to.5.102,d
De Platonicorum opinione, qua putauerũt angelos quidem a deo conditos, ſed ipſos eſſe humanorum corporum conditores. to.5.111.b, & ſeq.
De eo quod quidam putant, in conditione firmamẽti aquarum diſcretarum nomine angelos ſignificatos: & quod quidã aquas exiſtimant non creatas. to.5.103,a & ſeq.
angeli, ſi dicantur facti ante cçlum & terram ſecũdum quoſdã, ut accipiatur principiũ pro filio dei, in quo factum eſt cçlũ & terra, de hoc non eſt vis facienda, dũ tamen non dicat angelos deo coçternos. t.5.85,e
angeli ſimul vt facti ſunt, lux facti ſunt, non ita tãtum creati, ut quo quo modo eſſent & viuerent, ſed etiam illuminati vt ſapiẽter beateq; uiuerẽt. Ab hac illuminatione quidam angeli, non ſolum nõ obtinuerũt excellentiã ſapientis beateq; vitç. quç pro culdubio non niſi æterna eſt, ſed & rationalem uitam to.5.96.a
angelos ſanctos in ſublimibus cœli ſedibus, nõ quidẽ deo coæternos, ſed tantũ de ſua ſempiterna & uera fçlicitate ſecuros & certos eſſe nemo ambigat to.5.102,f
angeli facti ſunt ante omne tẽpus accipiẽdo tẽpus ꝓprie & cõſuetudinarie. to.5.107. g
angeli ſemper fuerũt, quia omni tempore, ſicut & tempus fuit. & tamen deo coçterni non ſunt, ſed creati: & ſine angelis tempora eſſe non potuerunt. ibid. h
angelorũ eſſe non menſuratur tempore, cũ immortalitas nõ tranſeat in tempore. ibid. K
angeli mouentur in tempore, & ideo coçterni nõ poſſunt eſſe creatori, in cuius motu non eſt dicendum fieri, uel fuiſſe, uel futurum eſſe. ibid. l
angeli an fuerint impares in primo ſtatu: aut bonis poſt malorũ caſum certa ſciẽtia ſuç fçlicitatis ſempiternç acceſſerit. to.5. 97. h
angeli in primo ſtatu habuerunt aliq̃, etſi nõ præſciam, beatitudinem. ibid. K
angeli habuerũt bonam uoluntatem in principio ſuç creationis, quam voluntatẽ deus fecerat, qui & excitãdo eam in bonis fecit auidiorem, & ex ſeipſo implẽdo fecit meliorẽ, quando ſcilicet ſibi adhæſerunt. to. 5.105.g & ſeq.
angelos quoq; ſcilicet cũ bona uoluntate. cum amore caſto quo illi adhærerẽt, creauit: ſimul in eis condens naturã & largiẽs gratiam: vnde ſine bona voluntate. i. dei amore, nunq̃ ſanctos angelos fuiſſe credẽdum eſt. ibid. h, i
Ex quo accipitur documentum manifeſtum ꝙ angeli fuerunt creati in gratia, & nõ in puris naturalibus.
angeli quanuis non ſint expreſsi illo ſenar o numero dierum, nihilominus creati ſũt: & intelligũtur vel nomine cçli, uel nomine lucis to.5.95.a
angeli, nuncii dei. to.3.152.c, & 190, & angelus, Latinè nuncius. to.5.178. h to.6.103.e, to.9.46.lr & 84.e
angelus, officii nomen eſt, non naturç, quia nomen eius eſt ſpiritus. to.8.391 a
Multo utilius qui Latinè nuncii nuncupantur, angeli vocantur q̃ dii. to.8.517.f
Vocabula angelorum. to.3. 57.1. K
De una bonorum malorumque angelorum natura. to 5. 103,g
Natura angelica ſm ſe ſimplex eſt. t. 4,303.g
angelorum natura bona eſt, & voluntas recta, dçmonum natura bona, uoluntas peruerſa. to.5. 101.i
angeli boni dicuntur lux, mali uero tenebrç, quando lux diuiſa eſt a tenebris. ibid.
angelica natura nulla eſt melior, ſed prçcedit dignitate omnia cçtera quç deus condidit to.5.97.a
angeli an ſint æterni. to.5.107.g
angeli boni & mali differunt. tom.1.236. h, to.5.103.g
In cçleſtibus apparatibus eſſe ſedes, dominationes, principatus, poteſtates, to.6.210.a
angelicas uirtutes inter ſe differre: quid autẽ differant, neſcit Auguſtinus. ibid.a, b
angelorum multitudo, caſtra dei, & militia cçli dicta. to.4. 36.I
angelorum populus. to.4.41.i
angeli, aquæ ſuper cçleſtes. to.1.79.m
angeli ſcriptura non indigent, nec uerbo. ibidem. 79,a
angeli non reconciliant Eodem.67.i
angelica ſublimitas. to. 226.m
angelorum panis. ibid.227.b
angelorum differentia. Eodem.236.h
angeli, natura mutabiles. ibid.

Angeli ſeruiunt deo liberaliter. ibidem,K
Qui facit angelos ſuos ſpiritus, exponitur. to.1 40, b,
Angeli animantia. to.2.166,g
Corpora Angelorum.to.2.156,c,to.3.57.R
Angeli,& omnes cęleſtes virtutes corporeę. to.3.65,f
Corpus Angelicum inferius eſt quàm anima to.8.557,c,in fine.
Quòd boni & mali vtantur materia iſta corporali quantum cuiq; poteſtas eſt: ſed lõgè amplior eſt poteſtas bonis quàm malis to.8.286,l
Angeli non poſſunt mereri,quia dicit liberũ arbitriũ inuertibile eſſe pręmiũ ſicut vertibili comparatur meritum. to.5.105,m
angelorum numerum dicit ſe ignorare. to.5 123, b
angelorum etiam malorum natura, humanę eſt pręferenda. to.9.113,f
angelorũ obediẽtia,& miniſteria.t.3.210,i
angeli nullam poſſunt creáre naturam.Ibid. R,& 249,f,to.4.44,g
angeli plantatores tantum & rigatores. to.3. 210,l, & ſequen.
angeli deo creati quomodo ſeruiant,ignoramus. ibidem.210,b
angelorum potentiã omnis homo deſiderat ſed non iuſtitiam to.8.355.a
angelus quomodo & quid poſsit operari in mente hominis to.8.439,e,f
angeli boni iuſſa diuina nonnunquam malis angelis reuelant. to.3.174,k,l
angelos in cęlo pugnaſſe eſt incredibile.to.9 145, m
Creatura corporea ſubdita eſt angelis.to, 3. 206,d
angeli nomine, deum intellige. to.6.12,b
Quod angeli non ſint perituri igne quo mũdus incendetur. to.8.382,e
angeli & homines duo ex fonte æterno.to.9 260,K
Argumentũ qđ angelus ſit creatus in gratia.
De angelorum ſocietate diuerſa, quarũ vna fruitur deo,altera tumente typho:vna ſancto amore flagrat, altera amore immũdo fumat:vna in cęlis, altera in aëre: vna tranquilla,altera turbulenta,&c. to 5.102,h
angelorũ ſocietates duæ, & diuerſę,& diſpares,non incongruè intelligunt lucis & tenebrarum nominibus nũcupatæ.Ibid.,R
angelorum potentiæ, pręſcientia, virtus, poteſtas operatio,cognitio, &c.
Angelorum ſcientia.to.3.126,e,& l,m to.5. 81,m,& 101,h
angelorũ ſcientia qũo nata.to.185,m.& ſeq.
angelorum contemplatio. ibidem, l
angelica mens. Ibidem, 185,a
angeli quomodo cognitionem rerum acceperint. ibidem,d,& ſequent.
angelicæ mentis celeritas. to.3.ibid.R,l
angeli quomõ deo ſubditi,& angelis creatura corporea ſubdita eodem.206,d,e
angelica creatura quomodo adiuuatur,& adiuuat. to.3.207,f,g
Angelorum præſcientia. to.3.210,e
angelorum conditio ibidem,g,h
Oĩa in uerbo cognoſcunt ab ange.to.5.101,i
De notitia angelorum. to.9.185,i,x
angeli dei naturam in cęlo inueſtigare non poſſunt. to.10.285, c
Libera voluntas angelorum. to.3 68, f
angelorum iuſtitia.to.6,207, d & ſequen. & 210,m
In angelis eſt uita quæ continet, ſentit,& intelligit,ſed nutritorio auxilio nõ indiget. to.5.67,b,c
angeli nollent eſſe Archangeli propter uolũtatis quietationem quam omnes beati habent ·to.5.241,l
angelis bonis omnis corporalium temporaliumq; rerum ſcientia, qua inflantur dæmones,uilis eſt:nõ quod earũ ignari ſint, quia reſpectu charitatis diuinę qua inardeſcunt, omnia alia & etiam ſeipſos contemnunt to.5.80,m
angeli boni certius iſta temporalia & mutabilia nouerũt,q̃a eorũ cauſas in uerbo dei conſpiciunt quibus cauſis quędam probãtur,quædam reprobantur, omnia ordinãtur. ibidem
angeli nunquam falluntur de iſtis temporalibus,quia vident in æternis atq; incommutabilibus dei legibus:ſed dæmones falluntquia de tẽporalibus per temporalia coniectnrant to.5.80,a
angeli ſancti non p verba ſonatia deũ diſcũt, ſed p ipſam præſentiã immutabilis veritatis,hoc eſt verbũ eius vnigenitũ t.5.101,h
angeli trinitatem perſonarum & vnitatem eſſentiæ diuinę melius cognoſcunt, quam noſipſi nobis cogniti ſumus. Ibidem

Angeli melius cognoſcunt creaturam in verbo quo facta eſt, quam in ea ipſa ſciũt: ac per hoc & ſeipſos ibi melius q̃ in ſeipſis, veruntamen & in ſeipſis ſciunt: facti ſunt enim, & aliud ſunt, quã ille qui fecit. Ibid.

Angeli ſancti ſicut habent permanendi æternitatẽ, ita cognoſcẽdi facilitatẽ, & requieſcendi fœlicitatem. to.5.102.c

Angeli ſancti mouent̃ in Deum motibus ſanctis, id eſt piis cogitationibus, q̃bus ab eis conſulitur immutabilis veritas, tanq̃ lex æterna in illa eorũ curia ſuperna. t.5.145,f

Angelorum motus ipſe ſtabilis eſt, quia nõ recedunt à diuina veritate, ad quam mouẽtur tanquam ad fontem vitæ. ibidem

Angelis quomodo loquatur deus. Non. n. ſic loquit̃ angelis deus, quomodo nos inuicẽ loqmur nobis, uel deo, uel angelis. Ibid.g

Angeli audiunt non corporis aure, ſed mẽtis miniſtri eius & nuncii qui eius veritate incommutabili perfruuntur immortaliter beati. to.5.86,a

Angeli nõ ſunt ſuæ potentię, quia ſolus deus eſt quicquid habet, & ideo ſimplex eſt, & ſolus incommutabilis. to.5.95,e

Angelorum perfectio, fœlicitas, ſtabilitas, &c.

Angeli ſancti beatitudinem poſsidẽt. to.14,e

Angeli beati ſunt bono æterno. to.5.80,m.

Angelorũ ſtabilitas & chori, ſiue vocabula. to.3.57,i,k,& 68,e,76,a

Angelos non eiusdem naturæ eſſe cum deo. to.3.72,g,& 76,a

Angelorum fęlicitas. to.3.68,f

Angelorum libera volũtas. Ibidem & 73,h,i

Angelorum ſubſtantia ſuperiora appetit, nõ inferiora. to.4.303,g

Boni Angeli to.4.335,f,to.5.79,f

Angeli ſunt certi de ſua fęlicitate. to.5.102,f

Angelicę beatitudinis cauſa fuit adhærere deo: ſicut miſerię aliorum cauſa fuit non adhęrere deo. to.5.103,h

an Sancti Angeli quem habent creatorẽ naturæ, eundem habeant bonę uoluntatis authorem per ſpiritum ſanctum in eis charitate diffuſa. to.5.117,e,& ſequen.

an eius beatitudinis, quã ſancti angeli ab initio ſui ſemper habuerũt, etiã illos ſpiritus qui in veritate non ſteterũt particeps fuiſſe credendum ſit. to.5.96,a

an ita vnius fęlicitatis omnes angeli ſint creati, ut neq; lapſuros ſe poſſent noſſe qui lapſi ſunt, & poſt ruinam labentium perſeuerantiæ ſuæ præſcientiam acceperint qui ſteterunt. to.5.97,h

Quę cauſa ſit beatitudinis angelorum bonorum, & quę cauſa miſerię Angelorum malorum. to.5.117,l

Angelis p̱manentibus in ſummo bono, deus dedit tanq̃ ipſius permanſionis præmiũ, vt de ſua p̱mãſione certi eſſent. to.5.121,h

Angelorum perfectio. to.10.59,g

Angeli confirmati in charitate. to.10.59,K

De duabus Angelorum ſocietatibus diuerſis atq; diſparibus, quę nõ incongruè intelliguntur lucis & tenebrarum nominibus nũcupatę. to.5.102,m

Angelorum miniſteria & amicitia erga homines.

Angelis bonis & malis quomodo vtat̃ deus. to 8.286,l,& ſequen.

Angeli offerunt deo orationes noſtras. to. 2. 183 a & 187,e,to.9 160,l

angeli quoq; proximi nobis: & quomodo diligendi. to.3.6,i,K

In Angelis cura dei erga nos. to.3.253,a

Angelorum miniſteria & operationes circa mortuos. to.4.321,d,& ſeq.c.

Miniſter Angelus. to.4.396,R

Angeli miniſtri noſtri to.9.160,l

Angeli mittuntur a deo ex aliqua cauſa, per quos agit. to.5.81,K

Ang. mittunt̃ a deo ad faciẽdã uict. t.5.34,m

Angeli beati non ſunt medii inter nos & deũ to.5.78,c

angeli etiã in ſcriptura ſancta dicuntur dii. Eodem, g, & h. Vide, Dij.

Angelorum edictis data eſt lex. to.5.85,c

In angelis perſona vnius dei, non quidem p̱ ſuam perſonam, quę eſt inuiſibilis: ſed certis iudiciis deus per ſubiectam creaturam viſibiliter apparuit. ibidem.

Per angelos ab initio prædicatũ eſt ſacramẽtum incarnationis: & paſsionis Chriſti: illis quibus decuit prædicari. to.5.64.l

De miniſterio ſanctorum angelorum quo p̱uidentiæ dei ſeruiunt. to.5.86.a

angelorũ amicos non facit ſimilitudo bonę vol. & ipſis fauẽtib. beatificamur. t.5.74:m

angeli boni & homines boni ſunt una ſocietas propter cõmunem finem. to.5,240: K

angeli ſine difficultate nos adiuuant: quoniã ſpiri-

ſpiritalibus motibus puris & liberis non laborant. to.5.102,e
Angeli a deo fuerũ creati,& ĩ creatione aliarum rerum aliquod miniſterium deo præbuerunt cętera facienti:ſed cuiuſmodi miniſterium, neſcitur. to 5.111.i
de amicitia ſanctorum angelorum erga nos. to.5.190,e
angeli dicuntur noſtri, quia nos iam ſuos ciues habere cęperunt. Sic & Chriſtus noſter eſt.to.5.240, R
In angelis ſanctis diffuſa eſt gratia, & charitas per ſpiritum ſanctum qui datus eſt eis ſicut & nobis. ibidem.
angeli beati attendunt nos peregrinos,& miſerantur: & iuſſu domini auxiliantur nobis, vt ad illam patriam communem aliquando redeamus. to.8.210,g
angeli mittuntur ad noſtram directionem. t. 9.160,l
angeli nuncii ſunt domini tom.10,133.g,& 122,b
angeli dati ſunt nobis in cuſtodiam noſtrã. to.9.169,a,b,to 10in.309,m,& ſequenti.
Exempla ſuper cuſtodia & viſitatione angelorum. to.10.302,d,e
angeli ſunt cuſtodes noſtri,& vota noſtra deferunt ante conſpectum diuinæ maieſtatis.to.10.126,e
Angelorum apparitiones,& adorationes.
angelorum corpora,& apparitiones.to.1.20 d,to.2.157,c,to.3.57,K,l
angelos apparere hominibus,& loqui, quo modo intelligendum. to.2.135,K
angeli quomodo mittãtur, quomodoue hominibus appareant. to.3.93, f,g
Eadem de re plura, eodem,96,g,h
angeli quãdo apparuerunt Abrahę & aliis, mandebant,,ſed non alebantur.to.5.117,l
Tres angeli,triformem intelligentiã ſcipturarum deſignant. to.9.146,l
angelus quare volebat in via Moyſen occidere. to. 4.245,e
angelos,quos ſancti patres receperunt hoſpitio,ut patet de Abraham & Loth,putabãt eſſe homines,quia eis officia humanitatis impendebant. to 5.152,c,& ſequen.
angeli comederunt vere, non phantaſtice,q viſibiliter & tractabiliter apparebant, nõ tñ neceſsitate ſed poteſtate: ut Chriſtus poſt reſurrectionẽ uerè comedit.t 5.117,l
De angelo deſcendente de cęlo,& habẽte cathenam, & claudente draconem ideſt diabolum,& claudẽte annis mille to.5.187, i
Qualiter aſcendant & deſcendant ſuper filiũ hominis to.8.135,b,c
angeli ad Chriſtum in obſequiũ mitti potuerunt :non in adiutorium. to.8.184,f
Quomodo uel quando manibus portauerint Chriſtum. to.8.333,m
angeli deſcendebant ad Chriſtum,q in terra erat, ad quem aſcẽdebant qui etiam in cęlo erat. to.10.167,b
Quomodo angeli aſcendũt & deſcendũt ad filiũ hominis.t.10.167.b.c.d,& 35,a & f,
angeli alternis carminibus aſcendente Chriſto reſonabant, to.10. 214,h,i
angeli confortant Apoſtolos triſtes de diſceſſu magiſtri ſui. to.10.224,a
angelus amictus nube,ſaluator noſter eſt.to. 9.145,b
angelus in ſole ſtans, prædicatorem in Eccleſia ſignat, to.9.149, d
angelos diligimus & honoramus.to.1.247.K
Nec eis templa conſtruimus. Ibidem.
angeli nos quoq; diligunt. Ibidem.245,l
angeli nec boni nec mali colendi.to.2.59, h
angelorum cultura, to.2 92.K
angeli quidam ſignis mirabilibus excitãt ad colendum vnum deum,quidã autem ſeipſos. primis autẽ credendum eſſe apparet, nõ ſecundis,qui ſunt dæmones.to.5. 86,c
angeli quidam uetauuerũt ſibi fieri honores Deo debitos, in adorando uel ſacrificando ab eis qui ſic fieri credebant. tomo.5. 87, g
angelos adorantes prohibentur,&c.ibidem.
angelis tẽpla erigere,num piũ ſit to 6.223.g
angelos ſolet ſcriptura viros appellare.to.6 248, f.
Sicut boni angeli reſpuunt ſibi deferri honorem diuinũ,ita & mali deſiderant ſibi gloriam dei,to.8.343,g, & ſeq.
Sicut mali iraſcuntur ſi non coluntur,ſic boni indignantur ſi pro deo colantur.Ibid.l
angeli to.3. 190,g,& ſequẽ.
angeli vnius dei. to.5.87,g
ἄγγελοι to 5.140,b
angeli boni & mali, opera quædam habent ſimilia. to.3.222,h
alia Angelorum,alia dæmonum oracula. to. 3.280,l.

angeli

Angeli quomodo potuerunt cócumbere cũ filiabus hominum.tom.4.28,m,& ſeq.
Angelorũ opera,miniſteria,& eius nominis ad alia translatio.
Eccleſia angelorum & noſtra. to.3.57,m
angeli indifferenter Eccleſiam ſignificant.to.9.143,m,& 144,e
angeli cęlorum prępoſiti ſunt ſuper poteſtates aereas, & inde procedit verbum quod hic fit. to.8.401,e
De his quę ſanctis angelis & hominibus poſſunt eſſe communia. to.5.73,m
Omnes angeli populorum,interiores homines in animo viuentes. to.9.147,c
Homines etiam ſanctiſsimi, quandiu in hac vita viuũt,angelis nõ ęquãdi.to.10.59,K,l
angelorum conſortes ſancti.t.2.60, K,& 82.f,to.3.53,e,f,& 221,d,e
angelorum miniſterio congregabuntur electi in iudicio. to.5.210,h
angeli non poſſunt dici creatores animaliũ. to.4.111.c,& i
geli quęcunque terrena animalia rapere poſſunt,& conſtituere vbi volunt ſine labore:Exemplum de Abacuc.tom.5.210,h
angeli ſancti puniunt ſine ira,quos accipiũt ęterna dei lege puniendos:& miſeris ſine miſerię compaſsione ſubueniunt.tom.5.76,k
angelis vnde tremor in iudicio.to.10.193,m,& ſequenti.
angeli in aduentu Chriſti crucis vexillũ deferent, Chriſtum pręuenientes.tomo.10.193,m Vide crux.
adueniens Chriſtus ad iudicium,mittet quatuor angelos ad.4.angulos terrę.tomo.to 307,m Vide,aduentus.
angeli dicti ſunt filii Seth,qui non fuerũt angeli niſi myſtice,ſed homines,to.5.140,e
Chriſtus in forma ſerui,infra angelos fuit.to 5.78,e
angelus dictus eſt Chriſtus. to.6.12.b
angelus magni conſilij Chriſtus.to.3.90,h,to.4.32,i,to.8.78,f
angeli dei dicti ſunt homines iuſti,to.4.28,a to.5.140.c,to.6.70.d,e,tom.8.255,f
Chriſtiani to.4.245,m
Boni prædicatores. to.9 16,h.In fine.
angelus dictus eſt Ioannes Baptiſta,tomo.4.28,a
Quod angeli dicantur oues to.8.18,i

Angeli mali.
Angeli exterminatores,& eorum miniſteria to.1.243,m
angelorum malorum ſeruitus.Eodem 247,l
De malis angelis error Manichęorum.eodé 265,b
angelos infimos animaliter viuere,audacter dictum. to.1.20,i
angeli tranſgreſſores vnde in hanc detruſi caliginem,to.3.176,a,b,& 220,e,f
angelicæ ruinæ cauſa. to.3.219,a
angeli mali an ſtatim ceciderint poſt creationem. ibidem,c,d
angeli mali vbi facti. ibidem,e,f
angeli mali bonis ſubditi. ibidem,l,m
angeli quare poſt lapſum pęnitentiã aſſequi non potuerũt ſicut homines,to.3.234,b,c,& 344,b
angeli mali peccãdo facti ſunt. to.5.180.e,f
angelorũ caſus.to.3.53,d,& 233,m,& 150,a
Et ꝙ homines pii ſuccedũt in locum angelorum eiectorum. Ibid.37,e,to.9.160,l,m
angelorum pars,quæ lapſa eſt,reſtaurabitur ex hominibus, vt ſic ciuitas illa ſuprna nõ fraudetur ſuorum numero ciuium: quin etiam fortaſis & vberiore lætet.to.5.226,i
Caſus angelorum & hominis,tom.3.150,m
Vide,Diabolus,Dæmon.
angeli quomodo erant tenebræ. tom.5.96,a
angeli peccauere. to.5.101,h
angeli deſertores. to.5.120,f
angelicam naturam deus condidit vertibilẽ, melius iudicans de malis benefacere, quã mala eſſe non ſinire. to.5.226,h
angeli ante peccatum qualiter fuerunt participes illius ſapientiæ diuinę, definire qs poteſt? Non enim habebant talem vitam, qualem ſancti angeli habent,quia ſcientęs timor,neſcientes error beatos eſſe vtique, non ſinebat. to.7 96,a
angeli ſimul vt facti ſunt, ei a quo facti ſunt adhęſerunt eoq; ſunt iſti ab illorum ſocietate diſcreti,ꝙ illi in eadem uoluntate bona manſerunt,iſti autem ab eo deficiendo mutati ſunt,mala ſcilicet voluntate: tom.5.205,g
angelorum bonorum & malorum appetitus contrarij, non fuerunt ex diuerſis principiis ſiue naturis,cum ſint omnes angeli ab vno deo,ſed fuerunt ex diuerſis voluntatibus,dum alii communi bono & beatifico adhæ-

adhæſerunt, alii velut bonum ſuum ipſi ſi
bi eſſent, à communi bono & beatifico ad
propria defluxerunt. to. 5. 103, g, & ſeq.
226.g, & ſequen.
Angeli mali, habẽtes elationis faſtum pro ex
cellentiſsima æternitate: vanitatis aſtũ pro
certiſsima veritate: ſtudia partium pro in
diuidua charitate: ſuperbi, fallaces, inuidi
effecti ſunt. to 5.103, h
Angeli mali ab eo qui ſumme eſt auerſi, &
ad ſeipſos conuerſi, peccauerunt per ſup-
biam. to. 5.104. R
Angelus a deo per ſuperbiam ad ſe conuer-
ſus, & quodã quaſi tyrãnico faſtu eligens
gaudere de ſubditis, magis q̃ eſſe ſubditus,
de ſpiritali paradiſo cecidit. tom. 5.125, c
Angeli minores ſubuerſi ſunt a principe ſuo.
Ibidem.
Angeli mali aut minorem acceperunt diuinã
gratiam, quã illi qui perſtiterũt in ea: aut
ſi æqualem, iſti amplius adiuti peruenerũt
ad beatitudinem, illis mala voluntate ca-
dentibus. to. 5.47, h
Angeli ꝙ ante peccatum fuerunt in gratia,
non ſolum ex his argui poteſt, ſed etiã ex
hoc ꝙ de ſpiritali paradiſo angelus ceci-
dit, in quo erat primus homo, & fruebatũ
bonis ſpiritalibus. Ibidem, & 125, c
Angeli cum ſint ſpiritus, vtrũ poſsint corpo-
raliter coire cum fœminis, aere corporati.
Et dicit hoc non audere definire, quãuis
multi fide digni dicant ab expertis ſe audi
uiſſe, incubos mulieribus ſæpe fuiſſe imꝓ
bos. Dicit hoc etiam à ſanctis angelis re-
moueri omnino. to. 5.140, a
Quòd angeli corpora non habeant, videtur
cum dicit, quia natura ſpiritus ſunt: ſed nõ
audeat temere definire, an aliq̃ ſpiritus ele
mento aereo corporati, poſsint hanc pati
libidinẽ, vt quomodo valeãt ſentientibus
fœminis miſceantur. Ibidem.
Angeli, propter peccatũ, detruſi ſunt in ima
huius mundi: qui eſt eis velut carcer, vſq;
ad vltimam damnationem. to. 5.102, h
Angeli mali, vel dæmones, præcipitandi ſunt
in mortẽ ſecũdã, poſt diẽ iudicii t. 5.120, f
Sunt angeli iracundiæ, quos iã non propter
iuſtitiã, qua non gaudent, ſed propter ma
litiam pœna humana delectat. to. 8. 15, m
Angelis malis Deus vtitur, non ſolum ad pu
niendos malos, verumetiam ad proban-
dos bonos. to. 8. 277, r
Si per angelos malos deus inflixit plagas ægy
ptiis, vtrum etiam aquam in ſanguinẽ ver
terit, & ranas per eoſdem fecerit, quorum
ſimilia etiam magi fecerũt. Ibidem. 287, a
Etſi quæ mirabiliter de creaturis facta ſunt,
malis angelis tribuere non audemus, habe
mus tamen ſine dubitatione in ſcripturis
quod eis tribuere poſsimus. Eodem, d, e
Angelus cadens de ſublimi habitatione cælo
rum, factus eſt diabolus, & accepit quẽdã
locũ ſuũ in hoc mari magno. to 8.400, R
Vnde, & quò deiectus ſit to. 8.574, g
angeli mali graui. hoĩe peccauerũt. t. 9.113, g
Angelici hæretici, angelos colunt. to. 6 6, m
Angelos animarum creatores voluerunt Se
leuciani Ibidem. 6, i
Angulus de vtroq; pariete gaudẽs. to. 8.198, i
Angulus in ædificio quid. to. 10.18, i
Angularis lapis Chriſtus. to 6.142, f
Anguſtia pro triſtitia. tomo. 3.42, K
Ibi anguſtia, vbi premeris. to. 8.65, h
Melius eſt poſt paucas anguſtias beari, quã
poſt breuem lætitiã damnari. to. 10.223, b
Anguſta via. tomo. 3.347, i
In loco anguſto tria ſunt. to. 10. 6, a

Animus, Anima.

Animus quid ſit. to. 1.198, e, t. 3.281, a
Animus, uel anima, quid ſit, & quid ſit ani-
ma melius. to. 8.71, d, e
Animus & anima idem ſunt. tomo. 3. 290, g
De animo humano. to. 3. 294, b
Animus, melior hominis pars. to. 3. 129, d, e
Animus maior. tomo. 5. 96
Animam Varro dicit deum. to. 5.57, d
De ſpiritu & anima. to 3.281, m
Animus ſeipſum intelligit. t. 3. m, Ibid. 282, b
Animus vita eſt, ſic vita carere non poteſt. to
1.193, K, l
Animus nec in corpus cõuertit. t. 1.194, c, d
Animus non eſt temperatio corporis. to. 1.
193, l, & ſequẽt
Animus incorporeus quantum valeat. tom.
1 198, e, f
Animus incorporeus cernit incorporea. to.
1. Ibidem, d
Animus ad incorporeorum amorem excitã
dus. tomo. 3. 122. b
Animi extenſio. tom. 1. 72, a
In pueris motu grandeſcit corpus, non ani-
mus. to. 1. 200. l

Animi vires. to.3.282,c
Animus a ſenſibilibus abducens. to.3.24,f
Animus ſentit nihil omnino fieri ſine cauſa. to.1.156,e
animus rationalis regit, ſed irrationalis cupiditas regitur. to.5.128.d
animi æquitas melior, quã corporis ſanitas, to.3.401,i
Animæ renaſcentia. to.3.4.K
De animi tranquillitate. to 2. epiſt.116
animi noſtri motus quomodo à ſpiritalibus ſentiantur, & ab iis afficiantur. to.2. epiſt. to.3.288, f
Animorum coniunctio, maior eſt quàm locorum. to.1 245, e
animi ægritudo. to.3.356,m
animi humani mutabilitas. to.4. 222,i, & ſequenti.d
animus non mutatur, vt deſinat eſſe animus. to 2 192, m
Non in annis, ſed in animis eſt perfectio. to. 4.382, d, e
animus quare ad bonum tardus. to.1.53,g,h
Error animi. to.1.173,b
animi appetitus quõ ſit cõtinẽd. to.10.21, m
animus malè conſcius. to.3.349, d
animę pars inferior, contra rationẽ inſurgẽs, frenari debet, & cogi ſeruire ſpiritui, tanq̃ mulier viro. to.5.132,a
animę, vel animi, partes vitioſas philoſophi quidam confeſsi ſunt eſſe iram atq; libidinem. to.6 127, h
animus rectiſsimè dicitur ſenſus, quando ſe ipſum uincit. to.5.128,g
Veritati, a qua eſt animus quod eſt, quatenus ipſa eſt, nihil contrarium. to.1.117, b,c
Viua ſubſtãtia & immutabilis, animus, nec ſi quõ mutabilis, ꝓpterea mortalis ſit. t.1.191,g
Nec ſi per ſubſtantiã ad defectum tendit animus, ob id interit. to.1.193,f,g.
animus nec per falſitatem perit, veritati contrariã, etſi animi eſt cã veritas. t.1.194,a,b
De anima & eius origine lib.4. to.7.373,b,c & ſeq. Retract. to.1.27,c
Difficilis de anima quæſtio. to.2 260,l,m
Quæſtio de anima to.3.196,h
animæ origo dubia. to.8.256,a
Et quomodo de hac Auguſtinus adhuc hęſitarit to.1.1,i, to.3.216, a,b
De animarum origine variæ ſententiæ. to.1. 155,R, to.2.10,R, & 30,i, R, & 134,g, & to.3.65,f,g, 212,f, & 294,c
anima, an ex propagine, vel ex noua inſufflatione. to.7.373,f, & 382, h
anima creata a deo. to.1.199,a, 198.d, om.3. 212,d,e, to.7.373,e
an anima ex nihilo. to.3.197, b, & 212,d, & m, & 202,b, to.6.108,l, to.7.373, e
Quòd non ſit de ſubſtantia dei, probatur. to. 8 128, g
Quòd ſit res ſpiritalis, incorporea, & vicina ſubſtantiæ dei: inuiſibile quiddam, regit corpus, mouet mẽbra, dirigit ſenſus, præparat cogitationes, exerit actiones, capit rerum infinitarum imagines. to.8.557,c
Quòd non poſsit dici eſſe ex terra, propter id quod ſcriptum legitur, &c. to.8.442,c
Vtrum potius facta, an ficta debeat dici. to.8. 430, a
anima vnde ſit facta, & quid ſit. to.3.199,g
animæ origo quęritur. Ibidem, m, & ſeq. & 212, m, & ſequenti.
anima, verum a ſe ipſa ſit. to.4.185, m
Quod anima de nihilo fiat. to, 3.292, b
animæ cauſalis ratio. to.3.200. k
animæ quando creatæ. to.3.193,d
anima facta ad imaginem & ſimilitudinem Dei. to.3.292,l
animam aliquid eſſe. to.1,195,e
anima quid. to.3.283, K & 284,l
Quòd ſit ventus, non quo corpus propellente ſentimus, ſed vita quędã qua uiuimus, to.8.522,c
animæ natura, & ꝙ non ſit deus. to.10.88, g
animę liberũ arbitrium, & origo to.4.334,d
aĩa nõ eſt corpus, ſed ſpiritus. t.1.27,c & ſeq.
an materia aliqua ſpiritalis fuerit animę, t. 3. 197,c,d & ſequen. copioſe
an corpus fuerit materia animę. Ibid. f. g
animã non eſſe ex corporeo elemẽto, ibid.l
anima incorporea non inconuenienter dicitur illuminari luce incorporea ſimplicis ſapientiæ Dei. to.5.96,h
animæ natura ſimplex eſt. to.1.195, m
anima incorporea to.2.30.c. to.3.198,l
anima pro uniuerſa natura incorporali ponitur. to.1.13,i
animarum non ideo diuerſę naturæ, quia diuerſæ uoluntates. to.4.189. K
animarum differentiæ. tomo.1.226,h, animæ duæ. to.6.8, b
De anima duæ opiniones. to,3.212,f

anima

anima intelligibilis & ītellectualis.to.4.212,c
De animarum numero. to.1.206,i
animarum fons to.3.312.a,to.3.213,h,& fol. 215.b
aliud eſt anima,aliud eſt ratio. to.10.324,c
anima & ſpiritus idē.to.3.65,h,to.9.260,m
anima & ſpiritus hominis to.7.393.h,i
aīam ſpiritus noīe generaliter dici. ibid. K,l
anima intellectiua quid ſit. to.9.183,h
an anima habeat rationem ſeminis occultā. to.3.216,l
animæ ſubſtantiam non creſcere aut decreſcere. Eodem.217,f
animæ dimenſio. to.3 284,f
Quod corpus, non animus per ætatem grandeſcat. to.1.199.a,b
De animę quantitate.to.1.280,b,& ſequen. Retracta 2.m
anima quomodo ſit in loco. to.3.286,m
De animę conformatione. to.4.189,i
anima rectrix. to.3.350,b, in fine
anima quomodo cognoſcitur. to.1.176,f
anima a nobis videri non poteſt.to. 9.487,a
Animæ dignitas & præſtantia.
Animæ dignitas. to.3,h.to.3. 289,m
animę præſtātia to.3.199.d,e,& 298,g,& ſequē.t.6 46,m,& plura in ſeq.t.10.322,d,e
anima quatenus deo ſimilis. to.1.195,a
In anima quomodo ſit imago trinitatis.to.3 125,m,& ſeq.& 141,m & ſequē & 143,b
animæ peccatricis,etiā damnandę, dignitas. to.1.224,c,& ſequentib.
anima quatenus deo ſimilis to.1.195,b, c
anima confertur ad res cōditas,& deum. to. 1.207,g,& ſequent.
Per quid anima vnitur deo. to.3.285,i
anima non eſt pars Dei, nec eiuſdem naturæ cū deo.to.2.30.b,to.3.197,k,l,to.5.67,l, to.10.88,g
anima deo minor. to.10 46,g
anima munda verè templum dei.to.4.186,h, to.10.323,b.
anima quomodo æterna,bona, ſapiēs, pulchra,caſta fiat. to.4.168.k
animę cum deo comparatio. to.3.291,d
anima ſupra omnia corporea.to. 1.195,c,d
anima carni præponitur. to.10.112,e.
animæ,ad ea de quibus corpus conſtat,comparatio. to.3.265,g.
Quòd ſit melior quàm corpus. to.8.123,e
Quælibet anima uilis excellentiſsimo corpore excellētior inuenitur,& nō meritis,ſed natura. to.8.556,a
Quāuis peccatrix vituperabilis ſit, laudabilior tñ eſt omni corpore laudabili. ibidē
aīa magnū bonū,& nō ſūmē bonū.t.10.69,b
Anima in diuino amplexu fęcundatur virtutibus. to.5.82,K
anima, perfecta ut anima. to.10.156,b
Animę perpetuitas immortalitas, & immutabilitas.
De immortalitate animæ.to.1.191, d, & ſequentib.Retract.9,d,& 47,h
Liber obſcurus. ibid.9. d
animæ immortalitas.to.1.47,h,& 177,a, & 180,a,& ſequen. c.to.2.30,b,to.3.65,g, & 141,c,d.to 5.112,i,to.9.210,l
Quòd facta ſit a deo & immortalis t.8.118,a
Quod anima ſit immortalis,ab adiacente immortali. to.2.191,d
anima non eſt ſimpliciter,ſed ſecundum qd immortalis. to.10.322,k
anima ſi credit,immortalis eſt ad uitam:ſi nō credit,immortalis eſt ad pęnam.t.9.244,i
animę natura,p id quod immortalis eſt creata,ſine qualicunq; vita eſſe non poteſt. Sūma mors eius, eſt alienatio a uita dei in æternitate ſupplicij. to.5.55,f
animæ ſunt perpetuæ. to.9.186,m
Quomodo anima eſt immortalis.t.10.322,c
anima beatiſsima eſſe non poteſt, niſi fuerit de ſua æternitate certiſsima. to.5.91,c,d
animæ immortalitatem & Pythagoras credidit. to.1.154,i
Plato de immortalitate animę. to.5.8,h
animæ immortalitatem quidam appetens, ſe occidit. Ibidem
Philoſophi huius ſeculi animam immortalē dixerunt.to.5.181,a,b,to.8.325,e, to. 10. 197,m,& 199,f,g
Animam in aliam rem nō mutari.to.1.191,f to.3.198.g,& 212,c,d.to.9.37,b,& 64,m.
Anima iudicat de omni ſpecie corporali, ac per hoc eſt melior omni corpore: & eſt mutabilis cum melius iudicet poſt exercitiū quàm ante,ac per hoc non eſt corpus nec eſt eiuſdem naturę cum deo qui omnino eſt immutabilis to.5.67.b
Anima prægnantis:quamuis ſic uel ſic affecta fętum tenerū aſpergere variis coloribus poſsit, ut in virgis Iacob patet, ipſam tamen naturam ſolus Deus facit.to.5.111.i

Mutabilitas

Mutabilitas animarum, exemplo Apoſtolorum. to. 10.200.h

Vita animæ.

Animæ uita quæ.to.3.350.R.178,d,e,& to.5.119.d.to.10.77,d & 86.d.
animæ uita & mors. to.3.296.m
anima uita eſt corporis, non autem ſua ſed deus.to.9.37.e.& 186,R.to.10.69.c
anima vita eſt alicui,& habet vitam ſuam.to. 10. 322.c.
anima cum ſecũdum ſeipſam viuit, an recte viuat. to.10.69.c, & ſequentibus.
Cura animæ ne a deo deſeratur.to.9.178. c
De cura animę.tom.10.303.b.& ſeq.animarum reſuſcitator dominus. to.9.77.g
Compunctio cordis,ſanitas eſt animarum, to.10.283.i.
De ſalute animę. to.10.304,m

Animę vires,potentia,lumen,crementa,cognitio,viſio,&c.

Animę uis infinita. tom. 1. 161.i.& 196.h. & 198,e,f
Virtutes in anima. to.3.198. f,g.382.c d, & 286,d e, & ſequen.i, K
animæ virtutes. to.4.380.i,
animę virium conſideratio. to.9. 16.m,
anima dat vitam, potentię vero animę diuerſa habent officia. to.10.124.c,
Animæ uires.tom.3.282.c.d. Item.288.i. & 290.g,h,
animæ virium,cum choris angelorum, collatio. to.3.282, f,
In anima viſtigia trinitatis a quo. ibidem, g
anima non eſt ſuę vires uel potentię,quia nõ eſt ſimplex:quia ſimplex eſt ipſe qui habet quicquid eſt,ut ſolus deus. to.5.96,f
Item ꝙ ſit ſuæ potentiæ, argumentum,quia dicit voluntatem illuſtrari ut uideat,& aſcendit vt diligat, to.5.124, K
animæ gradus ſeptem.to.1.206,K,& ſequen. idem. to 3,298,m & ſeq.
animæ rationali dedit deus mentem, intelligentiam,& voluntatem, to.5.43,c,d
anima quomodo creſcat & ſeniat.to.1.199 i,& 199,h,i.to.3.217,f,g
anima nunquid ex ſe ſciat. to.1.200, K
anima ſi æterna. ibid.
anima omnes artes ſecum attuliſſe, quomodo accipiendum. ibidem.
Retracta.2.m
animæ uim ſomnus non adimit. to.1.194,f
anima an per ſe moueatur. to.4.185,c
anima repugnans ſenſibus to.1.137, b
anima quicquid agit,tota agit.to.3.286,c, d
Tria eſſe in anima,quę ſunt vnum,mentem, notitiam ſui,& amorem. to.3.119,c
Licet anima ſit vnius naturę, tres tamen diuerſas habet dignitates. to.9.257, e
anima vtrum per ſe moueatur. to.4. 185,c
animæ liberum arbitriũ & origo.to.4.334.d
animę pro virium uarietate uaria nomina.to 3.289,f
Definitio virium animę. to.3.291,i, K
an inſit in anima uis diuinationis.t.3.227,e,f
animæ raptus. to.3.231, K,l
Cur vna anima ſit alia docilior. to.9.187,b
anima alloquitur, docetur, & confirmatur. to.3.298,d, & ſequenti.
anima quõ viuificat & viuificatur.to.9.37,e
anima capax omnium. to.3.283,R
animę lumen. to.3.232, g
anima a deo recedens. to.3.292,m
anima auertens ſe a lumine iuſtitiæ, quanto magis quærit quod inueniat contra iuſtitiã,tãto plus a luce repellit,& in tenebroſa demergitur. to.7.225,i
Si ad ſuam lucem attenderit,tenebratur:ſi ad lucem dei,illuminatur to.8.363,i
Infœlix eſt ſi a corpore ſuo petat conſilium. to.8 556,m,& 557.c, in fine
Quòd hęc, quibus anima occupatur ſub ea facta ſint,ſi hęreat ſuperiori,inferiora calcabit:ſi recedat a ſuperiori,iſta ei in ſupplıciũ vertentur. to.8.557,e
In medio quodam loco anima rationalis cõſtituta,legem accepit,hærere ſuperiori,regere inferiorem: & regere non poteſt inferiorem, niſi regatur a meliore. ibidem.
Quòd obligata terreno amore, quaſi uiſcũ habeat in pẽnis,uolare nõ poteſt, niſi mũdata ab affectibus ſeculi. to.8.176.R
anima dedita temporalibus, ſemper exardeſcit cupiditate, nec ſatiari poteſt qa multiplici erumnoſa cogitatione diſtenta,ſimplex bonum uidere non ſinitur. to.8.8,c
anima amore mouetur, tanquam ad locum quo tendit. to.8.24,i
Quòd per ſeipſam aliquid ſupra ſe conſpiciat,& per ſeipſam videat;quia ut ipſa norit ſe,uidet ſe. to.8.123,f.124,g
Non attinuit quod ſupra ſe eſt, niſi effuderit ſe ſupra ſe. Ibidem,h,& 198.e

Totum

Totum quod pulchrum eſt in anima, virtus & ſapientia eſt:ſed nec ſapit ſibi,nec valet ſibi,nec ipſa ſibi,lux eſt:nec virtus:quia a fonte veritatis recedens tenebratur,accedens illuminatur. to.8. 196,a
Anima carnalis fœminæ comparatur,intellectus viro.to.3.354,f,g,tom.9.30,d,e,
In malis cogitur anima corpori inſeruire.to. 10.204,m
Anima inſtar oculi omnia videt,ſeipſam aũt non videt. to.9 187,a
Quo ordine anima prouehitur ad cognitionem ſui. to. 1.166,c,d,
Senſus animę qbus percipit Deũ. to.1.174,l
Anima an fuerit præſcia futuri. to.3.200,c
Viſionum animæ tria genera. to.3.287,l, m
Viſionum animę alia genera. Eodem. 287,b
Animæ imagines falſæ,& viſus multiplex. t. 3.287,h, i, & ſequenti.animę quomodo ſciant. to.4.322,d
Vnde aĩa tanta videt in ſomnis.to.9. 186, m
Omni animę inſeuit Deus initia intellectus & ſapientiæ. to 10.32,l

Anima corpori colligata.

Anima tota eſt in toto corpore,& in ſingulis partibus. to.1.194,K,to.2,30,c.to.6. 40, K,l,to.9.187,a
Anima quare vbique ſentiat in corpore. to. 1.204,g,h
Diuiſo corpore,quomodo nõ diuidatur anima. to.1.205,d,e
Anima an a corpore patiatur, & quomodo ſentiat. to.133,a, & ſequenti.
Animã nõ poſſe in corpus mutari.t.1. 194,g
Nec ſomno nec huiuſmodi corporis affectione,animæ uim minui. to.1. eodem, f, & ſequenti.
Anima,an cum carne creetur,an a deo mittatur. to.3.216, a,b
Anima quomodo latuerit,& poſtea carni inſerta ſit. to.3 200,a,b
Anima an compulſa ad corpus ſumendum. Ibidem,d
Animę coniũctio cũ corpore,to 3.289,a, b
Animæ & corporis amicitia, tom.3.284, a, & 289,a,b
De corpore & anima. to.3.293,h
Anima domina corporis.t.3.350,b, in fine. to.6.167,a
Aliud aĩa,aliud organa corporis.to.3.199,f
Animæ requies in hac vita. to.3.346,h
Anima quomodo non diuidatur, corpore diuiſo. to. 1.205,d
Animarum numerus. Ibidem.e
Animæ in homine, operatio varia. Ibidem.
Anima vtitur corpore,tanquam ſeruo,vel inſtrumento. to.5.85,i
Anima data eſt corpori noſtro, vt bona faciat.to.5.91,d
Fieri poteſt vt anima melior inferius corpus inhabitet,deteriorq; ſuperius.to.5.70. K, in fine & ſequen.
De natura humanę animæ,creatæ ad dei imaginem. to.5. 110,c
In anima eſt dolor carnis, & ex carne. Item quòd dolor,triſtitię,& huiuſmodi ſunt in anima. to.5.126,g
Anima dolet ſine corpore,non ecõuerſo: & de triplici dolore animę. tom.5.214,K
Anima non recte imperat corpori,ſi deo ſeruiens non ſubiicitur. to.6.197,g
Plus pro anima quam pro corpore laborandũ eſt.to.9 249,g,to.10 309,f,g
Anima non tantum afficitur ex carne, verũ ẽt his motibus agitat ex ſeipſa.to.5.122, e
Animæ quomõ corporibus adhęrẽt, & animalia fiunt,omnino eſt mirus modus, & cõprehẽdi ab homine non poteſt, & hoc ipſe homo eſt,ſic etiam mirum dicit modum eſſe,quo ſpiritus alligant ignibus æternis.to.5.218,a
Animæ vnio cum corpore mirabilis, quomodo præſtat nobis materiam diuinę laudis,to.5.148,h,& ſequenti.& fo.ſequenti 1.& ſequenti.
Anima omnis in corpore defectum patitur, to.8.299,f
Quod anima tua ſit melior corpore tuo: qa cum fuerit iuſta, fit poſtea immortale corpus tuum. to 8. 72,d
Sic vtitur corpore,quomodo cythariſta pſalterio. to.8.147,a
Qualia onera patiatur anima cum in corpore corruptibili agit vitam.to 9.381,e,f
Anima ſecundum quaſdam ſuas partes inferiores perturbatur motibus ſecularibus, & cupiditate quadam terrenorum deſideriorũ non ſm eam partem quæ mens rationalis vocatur. to.8.557.d
Anima dicitur inquantum eſt vita corporis: ſpiritus autem, inquantum eſt ſubſtantia ſpiritalis.to.3.65, h,to.9.160, m

An

an lux diei & caligo noctis animę quid conferant vel noceant. tom.9. 187.f.
Sicut Deus vbique totus eſt, viuificans, omnia mouens, ita anima in toto corpore. tom.9.257.d.e
Anima in corpore, quinario numero cenſetur. tom. 10.21.g
Anima quomodo ſit mortua cum viuat corpus. tomo.10.86.d
Animæ & corporis ornamenta. to.10.104.c
Animæ & carnis differentia. tomo.10.112.e
Anima humana omnium creaturarum naturam participat. tom.10.303.b
In bonis cogitur animę inſeruire corpus. tomo.10.304.m & ſequentib.
Anima inuiſibilis, melior eſt corpore viſibili. tom.10.199.f.g.
Corpus humanum viſibile, per animam inuiſibilem videt. tom.10.19.f
Anima hominis.
De anima opiniones duæ tractatę, anima ex traduce, an ſingulæ ſingulis creentur. to. 1.9.h & 27.c. tomo.3.212.f.g.& ſequen.
Anima hoīs quomodo creetur to.3.65. f.g.
Anima infunditur. Ibidem.h
Anima imago Dei. to.3.69.a & 292.l,m. to. 4.356 a
Anima & ſpiritus, idem ſunt in homine. to.3 65.h & 200.h i.& 283.l.& 294.g
Anima rationalis & intellectualis to.3.352. f tom.5.82.f
Aīę gradus, etiā in hoīe, tres ſunt. to. 5.61,g
Animam talem creauit Deus adæ, quod per rationem atque intelligentiam omnibus eſſet præſtantior animalibus. Et animam illam dicit flatum, quam ſiue tunc inſufflādo, ſiue prius fecerat. tom.5.110.c.
Factus eſt homo in animam viuam, cur dictum ſit. tom.3.199.b.tom.5.118, d
Anima hominis qualis. tom.5.110,c
Singulorum animæ ſingulæ. tom.2.21.i
Animæ duæ non ſunt in homine. to.2.65.g
Anima mulieris vnde. tom.3.211.h.i.
Quęſtio de anima mulieris, difficilis. tom. 3.213.m
Anima cur datur mox morituris. tom.2.31.b
De anima & baptiſmo infantium, opiniones. tom.3.215.l.& ſequen.
De vniuerſalis via animæ liberādę, quā Porphyrius malè q̄rendo nō reperit, & quā ſola grā Chriſtiana reſerauit. tom. 5.92.a
Animam bonam aut malam ſortiri, quomō intelligendum. tom 3.213.i. & ſequenti. & 215.b.c
Varia animę in homine operatio. tomo.1. 206.i.K anima vna credentium, quomodo accipiendum. tomo.3.135.i. K 355.l
Nihil infirmius eſt anima noſtra, poſita in mediis tentationibus ſeculi. tom. 8.322.f
Anceps eſt inter confeſsionem infirmitatis, & audaciam præſumptiōs, ideo in vtroque periclitatur. tom.8.60.K
Aīa qn̄ ſit pręgnans, vel lactans. to. 8.118.a.
De anima noſtra quicquid vult Deus facit, quia in manu eius eſt, tomo.8.81.f
Quòd decora eſſe non poſsit, niſi confeſſa ei fuerit fœditatem, qui ſemper pulcher eſt, tom.8.339.a
Quomodo eripiatur, ſicut paſſer, de laqueo venantium. tom.8.482.d
Q̄uo ſemper ſit in manibus. tomo.8.458.e
Anima iuſti, ſedes eſt Dei. tom.8.142.i
Anima agitatur, tranſitur, tranſitura ad contemnenda terrena. tom.8.363.g
Quid amplius habeat anima humana quam pecoris. tom. 8. 48.m
Animam propriam poſſunt homines ponere, ſumere autem non. tomo.9 75.i
Animam ponere, mori eſt. ibidem.
Animam multi habent mortuā. to. 10.17. K
Anima vniuſcuiuſque non eſt diſcernenda nobilitate, ſed opere. tom. 10. 126.i
Anima pia, mater Chriſti. tomo.6.256.l.m.
Anima fidelis eſt ſāctuarium Dei, to.9.169.i
Pater, filius, & ſpirituſſanctus ſimul habitāt animam fidelem, tom.9.241.i
Anima debet ſeruire Deo. to.10.36.e
Tria ſunt animæ noſtrę neceſſaria. tomo. 10. 152.m
Anima verbo Dei eſt paſcenda. to.10. 154.d
Anima noſtra aut à legitimo rege regitur, aut a tyranno vaſtatur. to.10.169.m
Animā ſuam amare vel odire, quid ſit. tom. 9.81 e
Cōfidentia animæ amātis Deū. to.9.174.b.c
Amor animę ſuæ.
Animā pro fratribus ponendā ſubtiliter ex ſcripturis concludit Auguſtinus. tomo. 9. 74.i
Minus eſt omne, quod animare poteſt, pręter Deum. tom 10 46 g
De eo quod dominus dicit in Euangelio,

Qui amat animam ſuam, perdet illam. tom. 10.112.e.& ſequenti.
Et quomodo ſimul vera iſta ſententia.
Nemo vnquam carnē ſuā odio habuit. Ibid.
Animam noſtram amare & odire quatenus debeamus. tom.10.112.m.& ſeq.
Propter domeſticas occupationes, nō eſt negligenda anima. tom.10.153.m.
Plus amanda eſt aīa quam corpus. tom. 10. 274.c.d

Anima Chriſti.

Anima Chriſti vnde ſit. t.2.134.g.to.3.125.d
Anima Chriſti nō ex traduce Adam. Ibidē g
An Chriſtus in lumbis abrahę, ſecundū animam. Ibidem.h.i
Animam rationalem Chriſtus habuit, vt cęteri homines. tom.8.48.m.
Idē probatur & officiis naturalibus, & ſcripturarum teſtimoniis. Ibidem.49.b
Aia Chr̄i qb. malis repleta fuerit. to. 8. 316.h
Quærentes animam Chr̄i cur culpentur, cū alibi arguantur non requirētes eā. to.8.78 h.& 105.e.f.& 117 f.& 246.a & 541.l.ī fin.
Anima Chriſti quare triſtis. tomo. 10. 185.K
Quare Chriſti anima triſtis veniebat ad mortem. tom.10.276.g.h
Animā ſuā quō poſuerit Chriſtus. t.9.75.g.h
Animam Chriſti nūquam dimiſit diuinitas. Ibidem.h
Error circa animam Chriſti. tom.10. 201.h

Errores circa animam.

De animę origine opiniones tres. to.3. 212. a & tom.4.334.d
anima non ex traduce. to.2.11.c. & 29. i & 33.c.& 215.a 10 3.211.i.k & ſo.ſeq.d.to. 6.220.c.to.7.236.i
De origine animæ, quæſtio obſcuriſſima. to. 2.epiſt.157.to.3.196.h.i
animæ ē cœlo lapſę. tom. 19.h.tom.2.29.i
Errores circa creationē aīarū. to.10.223.b
animam quidam dixerunt eſſe aeream, nō valentes cogitare incorporea. tomo.5.96.h
Vera de animabus opinio. tom.6.50.f
animas hominum fuiſſe ante corpora, Plato docuit. tom.3.133.i
Contra argumentum Platonicorū quo animam humanam aſſerunt deo eſſe coęternam. tom.5.91.h, & ſequenti.
Opinio quorundam reprobata, dicentium animas ante corpus conuerſatas in cęlo. to.10.63.b.& ſequenti.
an, iuxta Platonē, aīa peccauerit ante hāc vitam 10.1.211.f.10.2.33.e.10.7.216.h
Animā dixit hominem Plato, corpus vero organum vel domicilium. tom.1.248.K
Animas ante corpora fuiſſe, & pro meritis operum in corpora mitti, error notatus. tom.1.9.h.10.3.194.h.i.& 213.h
animas ob delicta alibi commiſſa, in corpora detrudi, iuxta Platonem, tom.7. 216,h
animas reuolui vſq. ad corpora beſtiarū, dixit Plato, ſed differentiā poſuit īter aīam ſapientis & aliorum. to.5.91.c. & 117.a
animas quidam Platonici ex terrenis corporibus, moribundisq; membris eſſe dixerunt. tom.5.214.l
De opinione Platonicorum, qua putant animas hominum dęmones eſſe poſt corpora. tom.5.77.m
animam eſſe quintum corpus, dixit Ariſtoteles, Plato vero, nullum. to.5.234.d
animas peccaſſe ſcribit Origenes, & ideo corpora mundi producta fuiſſe, quibus quaſi carceribus alligarent, ſed error eſt, de quo plurimū admirat̄ Aug. to.5.102.h
anima nō eſt ex Dei ſubſtantia, contra Manichæos. 10.1.266.c.& 273.m. to. 2.30.i.& ſeq.b.c.10.3. 197.K.l.& 198.R. & 292. a & ſeq. tom. 4.11.f & fo.350.a.10.6.208.h
aiam ex traduce & corporeā, Tertullian⁹ putauit. t.2.214.d.e.to.3.217. d.to.6. 10.g.h
Poſt mortem verti in dæmonem. Eodem.10. d.& i.
animam ex transfuſione generari, Luciferiani dicunt. Eodem.10.e
Error opinionum de anima. tom.3.123.e
animæ quando creatæ. to 3.193.d.e
animas non eſſe filias angelorum, 10 3. 212. m. & ſeq.d.e
animam ex atomis eſſe, & in eaſdē poſt mortem ſolui, Lucretius ſcripſit. tom.6.31.h
animam ex ſubſtantia Dei Manichęi aſſerūt 10.1.14.i.K.to.6.9.b.& 46.m
Et Priſcillianiſtæ. to.4.12.K 10. 6.9. b. Gnoſtici item, tom.6.4.m
animæ duę Manichæis. to.1.235.m.10.6.6.e. & 49.a.& 76.m
animarum demigratio ſecundū Manichæos, to.6.6.c.& 73.c.d.& ſeq.b.c
animarum reſurrectio ſecūdum Manichæos Ibidem. 71.K
animarum creatores, angelos dixerūt Seleuciani.

ciani. to.6.8.i
animā nō eſſe imaginē Dei, hæreſis. to.6.9.d
animas ſceleratorū cōuerti in dæmones, & in quæcunque animalia, exiſtimantes. Ibidem, & 12.d
De duabus animabus, contra Manichęos. to. 6.46 m. Retract. to.1.14.i
Quod animę duæ non ſint in homine, to.3. 65.g. & 294.d. tomo.6.46.m
De opinione eorū qui rationales aīas trium generum eſſe dixerūt, id eſt, in diis cęleſtibus, in dæmonibus aereis, & in hominibus terreſtris. tom.5.69.b.
animę partem non intellectualem, ſed ſpiritalē, qua corporaliū rerum capiunt imagines, dicit Porphyr. per quaſdam theurgicas cōſecrationes idoneam fieri, atque aptā ſuſceptioni ſpirituū & angelorū, ad vidēdos Deos. to.5.2.m. & ſeq.
animā non poſſe eſſe beatam niſi exuto corpore, philoſophi cōtendunt, cōtra quos diſputat to.5.108.b.
Philoſophi dixerunt animas propter peccata, in carcere poſt mortem detineri. to.10 197.m & ſequen. & 199.h
Errores varii philoſophorū, de fęlicitate vel infœlicitate animarū poſt mortem. to.10 198, a. 199.i.R
Error Pythagoreorum, de tranſitu animarū immundarum. to.10.199.i
Confutatio errorum philoſophorum, circa beatitudinem animarum poſt hāc vitam. to.10.199.R. & ſequen.
animę qūo reuoluantur, opinio, to. 5.91.c.
animarū circumitum, quē iſti ponunt oſtēdit eſſe impoſsibilē, per beatitudinis ablationem. to.5.109.b
aię qūo intelligant ā corpore ſolui, & iterū reuerti, ac viſa referre. to.9.187 g.h
Obliuio miſeriarum ſeculi, faciebat animas beatas ad corpora velle reuerti ſecundū philoſophos. to.10. 199.i.R
Iupiter vel Hecate, ſecundum philoſophos, eſt anima mundi. to.10. 200.a.b

Anima exuta.

Exitus animæ ā corpore. to.9. 210.l
Tremēdus eſt aię a corpor exitus to.9 252.i
animarum locus poſt mortem, vſque ad iudicium futurum. tom.3.63.m
animarū locus an corporalis Eodē. 202.h.i
aīa corpore exuta, quo ferat, to.3. 232.g.h,
anima quo reuertatur, quo corpus, to.1.3.h to.2.10.b. & 33.c. & 214.f.g. to.3.213.l.
animarum ſedes occultę. to.4.319.d.e
De animarum ſecretis receptaculis, in qbus requieſcunt corporibus exutæ. to.5.106, i. & ſequenti.
animarum receptacula non erunt niſi ęternum gaudium, & æternum ſupplicium, to.5.221.R
animarum diuerſa receptacula, to.9.78, d
animæ vita poſt mortem. to.4.84.d
animæ exutæ. to.6.193.k

Vide de mortuis.

De philoſophis qui animę ſeparationem à corpore putant eſſe pœnalem, cum Plato inducat ſummum Deum diis minoribus promittentem, q̄ nunquam ſint corporibus exuendi. tom.5.115.g.
anima ſoluta corpore, qualis. to.1.208.l
Status aīæ decedentis a corpore. to.9. 219.i
Mortuorum animæ non ſentiunt res viuentium. to.4.321.l
aię qūo ſciant quędā viuentium. to.4.322.c
De impietate eorum, qui aſſerunt animas ſūmæ veræq; beatitudinis participes iterū atq; iterū p circumitus temporū ad eaſdē miſerias laboreſq; rediturās. to.5. 109.b
animæ defunctorum vtrum ſciāt vel curent quę geruntur circa viuos. to.8.417 a.
Q̄d nō reuoluant in pecora. to.8. 54.c.d
animas cum corporibus mori dicentes, tomo.6.10.g.
anima rapta viſione ſpiritali & intellectuali, to.3.227.k.l
Vtrum oblatio, quæ fit pro quieſcētibus, aliquid eorum conferat animabus. to.4.229 h. & 418.i. & ſequenti.
animabus defunctorum an profit aliquid ſepultura, quæ fit in memoriis ſanctorū. Eodem. 229.h. & 318.h.

Animę ſanctorum, & damnatorum.

De animabus bonis, ac malis. to.6.49.a.
aię iuſtę a corpore ſeparatio. to9. 205.a
animę ſanctorum ante paſsionē. to.3 69.K
animæ ſanctorum poſt aſcenſionem. Ibidē
animæ peccatorum in inferno. Iqidē.
animę iuſtorum ante reſurrectionem Chriſti vbi. to.4.219.b
animę piorum in ſinu Abrahæ ſecure expectant iudicii diem. to.8.92.h
Quomodo animæ beatæ ſunt nūc in cęlo, & quo

quomodo futurę ſint reſumptis corporibus. to.1.187.l.
Quomodo animę beatę poſſunt audire preces viuentium. Ibidem.g
anima beata. tomo.5.91.f
animę piorum à corpore ſeparatę, in reqe ſunt: impiorum autē, pęnas luunt, donec iſtorum ad æternam vitam, illorum vero ad æternam mortem, quæ ſecunda dicit, reuiuiſcant. tom.5.113 l.
Animabus beatorum melius eſſe cū corporibus ſuis incorruptibilibus, quæ deſiderant & expectant. tomo.5.113.a.& 117.d
Animæ beatorū nō deſiderant corpora ſua niſi impaſsibilia, aduerſus Platonem, & Virgilium. to.5.23.6.m.
Aīæ martyrū quō adſint petitionibus, negat ſe poſſe definire Auguſtinus, to.4.322.e.f
Aīæ beatę quō norunt ſeipſas. tom.3.144.b.
Aīæ piorum non ſeparantur ab Eccleſia. tomo.5.202.R.
De actu animæ ſine corpore deq; viſis prodigioſis. to.2.epiſto.101.
Anima an ſuſcitari poſsit ſacris magicis. tomo.4.225.col.4.& ſo.ſequentibus. col.1.
Animę defunctorum quomodo viuentibus apparent. to.4.321.c
Animę mortuorum non ſentiunt res viuentium. to.4.322.l.m
Animę piorum requieſcunt in pace. Ibidem m.ſequentib.
Animę vniuerſalis liberatio, eſt in fide Chriſtiana. to.5.62.a.
In die cōmemorationis animarum fidelium defunctorum: ſermones tres to.10.272.i.
aīę parentū quō coluntur. to 5.5.l. & ſequēt.
animę peccatrices, & damnatorum.
animæ reatus vnde. to.1.238.f.g.to.3.32.e.f.
anima quibus rebus ſeducitur. tom.1.238.K
animarum medicina. Ibidem. 299.b.c.
Vide infra, animæ medicina.
Quur ēt dānādas aīas curat Deus to.1.124.c
Etiam in anima impiorū eſt aliqua Dei imago. to.3.141.c.d.
Quod peccatrix anima numeros agat & numeris agatur. to.1.139.i
anima quantumcunque vitioſa præponitur omni corpori ſicut aurum ſordidum omni argento. to.5.76.e.
anima ſua culpa lapſa, ſola dei miſericordia liberatur. to.2.31.e.f.tomo.3.211.e.f
anima à Deo recedens. to.2.292.m.
animæ in commoda proſequitur, in pditionem vſus ſenſitiuę, & partis intellectiuę, & huiuſmodi, propter quem beatitudinē in hac vita impoſsibilē oſtendit. to.5.75.t.
anima, licet immortalis ſit in ſe, nihilominus moritū cū à Deo deſerit. to.1.55.f.& 112.i
aīa tanto minus ſubditur Deo quāto minus Deū in ipſis ſuis cogitationibus cōcipit. & tāto minus aīę ſubdit caro, quāto magis aduerſus ſpūm cōcupiſcit. to.6.188.h
Pagani anima, fornicaria eſt, Chriſtiani maxime adultera. to 10.153.c.
anima quomodo corruptibilis & mortalis. tomo.3.49.h & 201.h.i.
animarum perditio lugēda. tomo.4.38 r.m.
Quę animę tradēdæ ſint beſtiis. to.8.168.m
anima viuens mortua. tomo.9.75.e.
Miſeria aīę, q̄ Chriſtū nō amat. tom.9.172.i.
Tortores aīę duo, timor & dolor. to.10.35.i.
animę à duobus occidūtur. to.10.49.f
anima peccatrix ollę ęneæ comparatur. tomo.10.99.a
animæ virginitas in quo corrumpatur. tom.10.111.e.f
adulterę animæ peccatrices. tom.10.113.f.
anima hominis febricitat curis, vt ſaccellus impleatur nummis. to.10.150.h.
Nō niſi p carnē anima peccat. to.10.140.h.
animę infidelium quomodo mortuæ. tomo 2.113.h.
De miſeria animæ. to.10.310.e
animæ peccatricis & peccatorum in fine diſceptatio. to.9.205.a
aīæ peccatricis à corpore ſeparatio. Ibidem.
animæ quę à Deo excidit, quis tranſitus. tomo.10.46.g.
animę quę poſt baptiſmum peccarunt, an aliquando exeant de gehenna. tom.4.227 m.& ſequent.
animā ab inferno reuocare, ſolius diuinæ potentię eſt. to.10 179.m
animas eruit Chriſtus de inferno, quanquā ibi nunquam fuerint. to.8.313.f.g,

Animę brutorum.

animę vetegabilis. to.1.157.h.i
Ne in animum quidem irrationalem rationalis anima conuertitur. to.1.194.f.
Pecora habent animas. to.10,204.m
anima quādoque nō ſ ſecūdū id q̄ rationalis, ſed ſm id quod animās corpus animale dici-

dicitur. to.8. 410.h.
animę brutorum.mortales. 10.3 . 65 g.h
aĩa q̃ ꝓprie in animãte dicatur,to.4.185.b.c
De his qui ſola rationalia animantia partes eſſe vnius Dei aſſerunt. to 5.33.e
anima muſcę.præſtantior ſole. to.6. 47.e

Anima in genere.

animæ vita & mors.to.3.49.g.h.& 141.c.d.& 271.h.i.& 296.m 350.K.l.to.5 . 200.i. to.6.186.g.h.to.10.5.b.
animæ lumen Deus. tom.3.232.g.
Medicina animę eſt credere in Deũ . tom.1. 239.b.c.10.10 50.b & ſequentib.& 194 i.
animæ cauſa omnis religio. to.6.32.d
aĩa nõ ſic ſuſcitatur qũo corpus.to.8. 254 d
Quod reſuſcitata, abſente Deo,non viuat,licet corpus viuat. to 8.94,m
anima veſtitus. tom.10.116.e
Gaudium animę. to.9.173.f
Bonæ animarũ affectiones , ab illa diuina luce,q̃ nõ afficit,afficiunt,to.10. 142.d.e.
Deſiderium & ſitis animę in Deũ.to.9.171. e.& 172.g.h.i
animam violans reus erit ſanguinis Chriſti. to.10.189.a.b.
anima de quibus dicitur , & quę animæ. nomine appellantur.
anima pro vita,to.1.193.K,to.3.33.K.& 43. d.& 44.a.to.4.74.g.h & 76. a. & 399.c.d. & 411.h
anima pro homine,per ſynedochen.to.3.37 m in fine & fo.ſequent d.& 43.d.e.& 112 h.to.4.40.i.& 209.R
anima dicitur ſpiritus nomine.to. 3. 213.i k
aĩa dr̃ carnis nomine.to.3.49. f g.& 213.d.e.
anima dicitur cordis nomine. to.3.212.f
anima pro corpore. tomo.2.215.i.
anima terra dicitur. to.3.159.g.
anima quomodo dicatur ſanguis.to.6.59.K l.& 202.m.& ſequent.
anima nauicula dicitur. to.10.160.c
animaduerſio vindicantis eſt. to.8.270.a
animãtia bruta qũo cognoſcãt.to.1. 203.b.c
animalium cognitio neceſſaria . tom.3.10.h i.& ſequen.& 171.g.h
animal irrationale vtrum beatũ eſſe poſsit. to.4.185.b
animantia pernicioſa cur creata.to. 1.270.K
animalia terreſtia,& aquatica.to.3.176.i.R.
animalia aquatica. to.3.235.R
animalia ἀμφίβια. Ibidem
animantes ſoliuagę,& gregales.to. 5.110.m.
animalium benedictio. to.3.277.h
animaliũ tria genera: immortale rationale, vt Angelus:rationale mortalẽ,vt hõ,irrationale mortale.vt brutũ, to.5.78.a
animalia p̃cedũt nos in multis,licet oĩa p̃cedamus per rationem. to.5.69.g.h
animalia quę minus habent molis, plus habent admirationis. Ibidẽ
animalia cũcta mortalia, inter que hõ principatum tenet, dixerunt Platonici facta a diis,iuſſu vel permiſſu ſummi Dei.tom.5 111,m
animalium ponit Plato tria genera, in q̃bus eſt anima rationalis.ſ. Deos , homines & dęmones in aere. to.5.69.b
animalia quædam nõ ſolum viuunt in igne & aquis calidis abſq; dolore, imo etiã vegetantur illis elementis ſuę naturę conuenientibus. to.5.215.f.
animalia quędam ſic habent ſexum,vt tamẽ non generent. to.5. 142.a
animalia bruta quędam,licet de putrefactione naſcãtur, nihilominus generant ex cõcubitu.vt muſcæ,& huiuſmod.. Ibidem.
animalium fœtus diuerſi coloris poſſunt dęmones procurare, diuerſa obiiciẽdo phãtaſię. to.5. 169,d
animalia,etiam noxia,erant in paradiſo terreſtri,ipſis tamẽ hominibus ſubdita & innoxia. to.5.125.d
aĩalia oĩa nõ fuerũt in arca Noe.to.5. 142.e
animalia in inſulis poſt diluuium fuerunt & poterant ibidẽ naſci de terra, propter miniſterium. to.5.145.i
animalia ſubdita hominibus , dicit ſubito efferata fuiſſe , dominis ſuis fugientibus ab eis ex terrore. to.5.28.f.
animaliũ immundorum prohibitio,quid ſignificet. to.10.117.m.& ſeq.
animalia munda & immunda. to.10. 111.h
De animante rationabili. to.5. 33.e
Et quod ſola ſint partes Dei. Ibidem
aĩaliũ rationaliũ triplex diuiſio.tom.5.69 b.
animantia quare adducta ad Adã.to.3.209.d
In medio duorum animalium . &c.exponitur.tomo.5.177.c
Quatuor animalia Apocalypſis quid ſignificent. to.9.142.l.
Chriſtus quatuor animalium figuram in ſe expreſſit. to.10.207.l.

Aial beatiſsimũ ſempiternũ dixerũt Platonici eſſe mundũ, ſolẽ & ſtellas. to.10.90.m.

Anna, gratia eius interpretatur, & quid ſignificet. to.5.158.a.& deinceps

Annę duę memorabiles. to.5.189.d.e

De Annæ cantico matris Samuelis, per quẽ ſignificatur Eccleſia Dei, & ciuitas, ꝓphetico locuta ſpiritu. to.5.158.l.

Annæ canticum exponitur. Ibidem.

Anna mox natum Ieſum vidit. to.5.72.a

Anna vidua agnouit virgi. mat. to.10.128.l.

Anna vidua magni meriti fuit, meruit enim videre Chriſtum puerum. tom.10.131.m

Chriſtus quare ad Annam primum ductus eſt. to.9.115.b.

Annas & Caiphas viciſsim ſuos annos agebant. Ibidem.h

De annulis ſuſpenſis, & virtute magnetis. to.5.214.g.

Annulorum aureorum tres modij Carthaginem miſsi. to.5.44.b.

Quod annunciatur, longe poſitis annunciatur to.8.31.f.

In feſto annũciationis dominicę ſermones tres. to.10.62.L.& ſequen.

Anni ſtant in vita ęterna, hic autem tranſeũt & pereunt. tom 5.159.g.

Annus quot diebus conſtet. to.3.173.c

Annus biſſextus. Ibidem

Anni vitæ humanę. to.4.29.h.

Non in annis, ſed in animis eſt perfectio. Eodem.382.d.e.

Anni ſeculi quot ſint. to.3 28.b

Cur pro magno apud homines, & ante Deũ pro nihilo habeantur. Ibidem

Cum multi intra ſeptuaginta annos gerãt infirmiſsimam & ęrumnoſam ſenectutẽ, & ſępe vltra octoginta annos ſenes mirabiliter vigere probentur, cur dicitur dies annorum. to.8.Ibidem.d.e.

Anni noſtri, quos hic ducimus, in gemitib. ſunt non in claris vocibus tomo.8.56.m

Quod nõ addantur creſcentibus, ſed ſubtrahantur: exemplum, to 8.224.g.to.10.a.e

Anni noſtri quia mutabiles ſunt, anni æterni cogitandi. to.7.279.k.l

De anno ſolari, de alio anno lunari, item de biſſexto. to.5.134.m

De annorũ numero diuerſo durationis mũdi, ſecundũ nos & Hebræos. tom.5.134.f

De annorũ diſcrepantia inter noſtros codices, & Hebręos circa vitam hominũ ante diluuiũ, cui⁹ cãm dicit ſe ignorare. ibid.h

De patilitate annorũ, qui niſidem quibus nũc ſpaciis, & in prioribus ſeculis cucurrerũt. to 5.135.K.

De falſitate eius hiſtoriæ, q̃ multa milia annorum præteritis tẽporibus adſcribit. tomo.106.m

Annorum numerum continet ordo perſonarum, qui dirigit ab Adam vſq; ad Noe, & à Noe vſque ad Abraham.

Anni ab Adam vſque ad diluuiũ. to.5.138.a

Cur Deus dicat, Nõ pmanebit ſpũs meus in hominibus iſtis, quia ſunt caro: anni illorum centum viginti, & cętera. to.4.305.e

Anni mille & lxxxii. fluxerunt a diluuio vſq; ad Abraham, ſecundũ vulgatam æditionẽ. In hebręis autem codicibus lõge ſunt pauciores. tom.5.146.b.

Annos decẽ antiquitus valuiſſe pro vno de noſtris, quidam dixerunt. Eoq; nõ tantum vixerunt primi homines quantum in ſcriptura ſonare videtur. Hanc opinionẽ deſtruit. tom.5.134.m.& ſequen.

An in dinumeratione annorum, Hebræorũ magis quam ſeptuaginta interpretũ ſit ſequenda authoritas. Ibidem.

De differẽtia qua inter Hebręos & noſtros codices videntur annorum numeri diſſonare. to.5.134.e.& ſequent.

De Aegyptiorũ mẽdaciſsima vanitate, quę antiquitati ſcientiæ ſuę centũ milia aſcribit annorum. tom.5.180.b

Anni quadragintaſex templi extructi, allegorice. to.3.99.l.m

Anni Aegyptiorum breues, quaternis menſibus finiuntur. to.5.106.h.& 145.b

Archadum anni. to.5.135.b

Annus magnus, quẽ vulgo Platonis vocant to.3.163.b

Annorum numerum, quo mundus durabit qdam fruſtra cõputant, cũ noſtrum nõ ſit noſſe tempora vel momenta. to.5.185.e

Per annos.365. dixerunt anuq idolatrę debere durare religionem Chriſtianam. Ibidem K.& ſequen.

Vtrũ poſsint dici anni ſine annis. to.8.109.h

Anni mille, quo ſint ante Deũ ſicut dies heſterna quę preterijt. to.8.328.m

Anni Dei in generatione generationum qui ſint. to.8.381.g.h

Anni,qui non deficiunt,quales ſint. tom.8. 475.d.e
Anni noſtri veniunt vt eant. to.10.2.f
Anſeres edaces. to.6.44.c
Antæus terræ filius,quem necauit Hercules. to.5.171.l
Ante .dr̃ dupliciter,ſ. æternitate & tempore to.5.111.i
Antẽnæ arbori ſuſpẽſa crux Chri.to.10.14.g
Antropomorphitę hęretici, Deo corpus tribuebant. tom.6.8.d
Antromorphitas perſtringit. tom. 1.119.R
Contra antropomorphitas.tom.2.157.h.& 165 h
Vide,Vadiani.
Leuius peccant Manichæis [illegible]
to.6.41.g
Anticategoria. tom.7.95.i.& 94.i
Quid de antichriſti aduentu Apoſtolus prædixerit. to.2.106 g.h.to.5.206.e
Tẽpus aduentus antichriſti. tom 9.159.g.h
Non veniet antichriſtus, niſi prius diſceſſio omnium regnorum fiat ab imperio Romano. to.9.Ibidem.i
Chriſti ſaluatoris aduentum præueniet antichriſtus. to.10.193.l
Enoch & Helias prophetæ , mittentur ante antichriſtum prædicaturi. to.9.259.l
In cõceptione antichriſti diabolus ſimul in vterum matris eius intrabit.tom.9.259.e
antichriſtus in peccato totus cõcipietur, & in peccato naſcetur. to.9.259.d
antichriſtus in Babylone naſcetur. tomo.9. Ibidem.f
antichriſtus naſcetur de tribu Dan. tomo. 9. 259.d
Diabolus totam antichriſti matrẽ replebit, circundabit, obumbrabit,iterius exteriuſque poſſidebit. tom.9.ibid.e
antichriſtus in Betſaida & Corozaim nutrietur,& conuerſabitur. to.9.259.f
antichriſtus omnes artes magicas docebit. tom.9.Ibidem.
antichriſtus per artem magicam mirabilia & innumera ſtupenda faciet.to 9.159.f.g
antichriſtus gloriam ſuam eſt quæſiturus. tom.9.54.a
antichriſtus idololatriam renouabit tom.9. 259.d
antichriſtus mittet prędicatores ad quatuor partes mundi. to.9.ibidem.f
antichriſtus templum Hieroſolymitanũ inſtaurabit. to.9.259.f
antichriſtus locis per quæ Chrs ambulauit deſtructis,filiũ Dei ſe nominabit.t.9.ibi
Super omnes Deos gentilium extolletur antichriſtus. to.9.259.K
Pleriquc Chriſtiani,etiam electi, viſis antichriſti mirabilibus,dubitabunt an ipſe ſit Chriſtus. to.9.259.g
Omnes Iudęi confugient ad antichriſtum. to.9.ibidem.K
antichriſtus veniet facturus contraria Chriſto,imò quæ Chriſtus fecit deſtructurus. to.9.259.c
antichriſtus regnabit per tempus & tempora & dimidium temporis.i.tribus ãnis & dimidio. to.5.109.i.K.to.9.149.i
antichriſtum Chriſtus veniẽs interficiet ſpiritu oris ſui to.5.203.h
Diabolus tempore antichriſti ſoluetur.to.9. 149.a.& e
Per antichriſtum diabolus ſolutus, in omni ſua virtute,mirabiliter quidem,ſed mendaciter operabitur. to.5.206.K
antichriſtus, vel diabolus per eum ſeducet gentes,etſi iuſto Dei iudicio, tamen maligno ſuo concilio. ibidem.
antichriſti ſigna & prodigia,vtrũ mendacia dicanſ,q̃a ſenſib. ſunt illuſura,vel quia ad mendacia trahant,tunc melius apparebit ꝑpter quod horum dictum ſit. Ibidem.
antichriſtus ĩ quo tẽplo ſedere debeat, vel in deſtructo,ſcilicet ędificio Salomõis , vel Eccleſia,nõ determinat Aug.tom.5.206.f
antichriſti aduentus ſciri non poteſt. ibid.h
antichriſti moram qua tardat venire,innuit Theſſalonicenſes ſciuiſſe , ſed nos neſcimus.to.5.185.g & 206.g
antichriſtum dicit ſecundum quorundã opinionem debere reuelari imperio Romano ceſſante,quod aperte tunc Apoſtolus dicere noluit,ipſo imperio in ſuo vigore manente. to.5.208.g & ſeq.
antichriſti perſecutio. to 5.185.e
De antichriſti perſecutiõe qua ſoluetur dia bolus. tom.5.201.m.& ſeq.
antichriſt⁹ terrore , muneribus,& miraculis eriget ſe in fideles. to.9.259.g
antichriſti tribulatio tribus annis & dimidio durabit. to.9.ibidem.h
antichriſtus poſt tres annos & dimidiũ prædicatio-

dicationis Enoch Heliæ,eos occidet. tomo.9.2: 9.l

antichriſtus excitabit perſecutionẽ in Chriſtianos vbique terrarum. Ibidem.m

Tormenta antichriſti in Chriſtianos. to.9. 259 f.& m

Antichriſti tẽpore talis erit tribulatio,qualis non fuit ab initio mũdi.tom.9.ibidem,g

An ante tẽpus pſecutiõis antichrĩ mille ãni ãnumerãdi ſint.tom.5.203.h.& deinceps

Antichriſti tribulatio ſignata eſt in timore Abrahæ,quem habuit circa ſolis caſum. to. 5.150.f.g

Antichriſtum occidet Chriſtus.tom.5.185.e

Antichriſtus. tom.5.151.m,to.10.38,l

Antichriſtus,magnus. tom.6.206.h

Antichriſti,omnes contra diſciplinã Chriſtianam viuentes.to.7.143.f.& 147.m.& 155,e.tom.9.128.l.m

Antichriſtus,ideſt, contrarius Chriſtus. to. 9.128.f

De antichriſto tractatus. tom.9.259.e

De antichriſto prophetice exponitur,Cõſtitue domine legiſlationem,&c.cum verſibus ſequentibus. tom.8.25.l.m

Antichriſtus vini habebit in imperio, dolũ in miraculis. ibid.16.e.in fi.

Vnuſquiſq; ex voluntate ſua eſt antichriſtus, vel cum Chriſto. tom.9.128.h

Antichriſti multi præceſſerunt. to.9.152,d

Qui cõtra iuſtitiã viuit,antichriſtus eſt. Ibi.

Antichriſtus.dicitur contrarius Chriſto. tomo.9.128.f

Antichriſtus pſeudopropheta nuncupatur. to.5.204.m & ſeq.

Antichriſtus,refuga vocatur. tomo.5.206.g

Antichriſtus iniquus nuncupatur.to.5.206.i

Antichriſtus dicitur homo peccati,& filius perditionis. to.9.259.f

Antichriſtus filius diaboli dicet, ĩ quo erũt oẽs theſauri malitiæ abſconditi.Ibid.K

Anticipatio in ſcripturis. tom.3.40.e
Vide, Prolepſis.

Antiochus,Platonicus,fœneus. to.1.154.a
Philonis auditor. Ibidem.146.c

Antiochus Aſcalonita,ex vetere Academia. to.1.154 a

Antiochus rex Syriȩ. to.5.182.b

Antiochiȩ primò appellati ſunt diſcipuli Chriſtiani. to.7.80.i

Antiphraſis in ſcriptura.to.3.19.b.to.4.15.K

An inferiorem partem terrȩ,quæ noſtræ habitationi contraria eſt,antipodes habere credendum ſit. to.5.146.g

antiquiſſimos homines ſacrificaſſe, non tacet ſcriptura. to.5.137.m

antiquarius quis. to.10.37.g

Antiſthenes,Cynicȩ ſectȩ author.to.5.180.g

antonius eremita tó.3.2.c.ĩ fine

antonii vita apud Treueros reperta. t. 1.53.a

De antonio monacho Aegyptio, Ibi. 53.m,

Antonio reuelauit dominus fugiendum eſſe ocium. to.tom.186.a

anubis,idolum Romanum. to.1.50.m

apparere quid ĩ ſcriptura diuina.to.2. 160.f

apparitio Samuelis. to.3.244.i
Vide Samuel.

apparitiones ſpirituum. E od.228.g.h

apparitiones Dei quomodo fiãt.to. 4.53.f.g & 57.e.to.6.58.b.c

Dubitatio de apparitionib. diuinis.t. 3.88.a

Deũ apparere p ſubſtantiã ſuã,ſicuti eſt, nõ niſi mũdis corporib. dignaĩ.to.10.325.b

apparitiones. to.4.174.c

apparuit Chriſtus poſt paſsionem,in Hieroſolymis,& in Galilȩa. to.4.308.g.h

Chriſtus primò Magdalenæ flenti apparuit. to.10 195.a

Cogitationes Apoſtolorũ ſuper apparitione Chriſti terrenæ erant. to.10.201.e

apparere Chriſto ĩ ſancto,qd to.10.165.b.c

apparuit Deus inuiſibilis patribus viſibiliter nec ſpecies qua ipſe videbatur,erat Deus, licet in ipſa videretur. to.5.85.e

apparet Deus ſine vlla ſui mutatione, non p id quod ipſe eſt,ſed per id quod ſibi ſubiicitur. to.5.152.c

Quod nos apparebimus Deo in ſancto deſiderio, vt appareat nobis in potẽtia & gloria.to.8.211.b.c

Deus nõ in omnibus apparet,ſed eis qui nouerunt opera eius intueri. tom.8.230.m

appellare quando licet. to.2.65.K

appetere vel appeti velle, crimino ſum eſt.t. 2.153.a.b

appetuntur ardentius quæ vetantur.tomo. 2. 168.f.in fine & g.in principio.

appetitus.qui ſentitur in carne, voluptatem præcedit. to.5.126.h

Appetitus omnis Deus eſt finis. to.5.82.K

Appetitus proprii boni,eſt in corporibus in ſenſibilibus,licet non ſit amor.to.5.102.m.

appetit

appetit homo naturaliter aut voluptatē,qua delectabiliter mouetur corporis ſenſus, aut quietem,qua fit vt nullā moleſtiā quęque corporis patiatur. to.5.186.h
ἀμαθεια. to.5.123.c.& ſeq.
apelles hęreſiarcha,vñ dicti appellitę.t.6.5.g
Bonum Deū & malum finxit.ibid.& 206.i.
Chriſtum non verum hoiem fuiſſe.to. 6.5.f
aper de ſylua quid ſit. to.8.293.g
apis mellis copia,non fruſtra pennas habet. to 2.181.a
apes non habent ſexum maris vel fœminæ. to.5.142 a
apex. to.4.395.m
Quid ſit Deū ab aphrico venire.t.9.234.d.e
De api rege argiuorum,quem ægyptii Serapin nominatū,diuino honore coluerunt. to.5.169.b.& ſeq.
apis bos ægypti,& chorea ſacerdotum. ibidem.
Apocalypſim reſpuunt alogiani hæretici. tomo.6.6.K
Apocalypſim eſſe Ioannis euangeliſtę.to.6. 266.a.tom.9.60.l
Apocalyp. Pauli apocrypha. tom.9.105.f
In apocalypſi multa dicūtur obſcura,vt mētem legentis exerceant,& ibi ſunt pauca,ex quorum manifeſtatione alia indagentur cum labore. to.5.205.m
Apocrypha vnde.to.4.84.h. to.6.140.K
Apocrypha nullius ponderis. to.6.79.a
Apocryphę ſcripturę continēt fabulas,in quibus etſi aliqua inueniatur veritas, tamen propter multa falſa nulla eſt canonica authoritas.Et oſtendit quomodo earū origo non innotuit patribus,& ideo eas eſſe apocryphas ceſuerunt. tom 5.223.g
Apocrypha multa ſunt indicata, & remota canonica authoritate, diligenti examinatione,quæ dicta ſunt ab hæreticis, & conſcripta nomine prophetarum vel apoſtolorum. ibidem
Apocrypha etiam legebat Auguſtinus, & inuenit aliquando ea reſpondere ſanæ fidei. tom.10.21.K
Apollinaris hæreticus, vnde apollinariſtę. tom.6.6.f
Apollinariſtæ Chriſtum dicunt corpus non animam ſumpſiſſe.to 1.31.d.to.2.120.K.l to.4.78.c.& 108.g.& ſeq.to.6.8.e.& 212. g.tom.7.378.h.tom.9.75.f
Apollinariſtę quid ſenſerint de incarnatiōe Chriſti. to.3.64.a.to.8.49.K
Aduerſus apollinariſtas. to.4.208.f
Apollinaris. to.2.14.i.& 29.i
Apollinariſtæ quid de Chriſto ſentiant. to. 8.48.l.m
Apollinaſtarum error. to.9.75.f
Cofutatio erroris apollinaris.to.10.223.h.i
Error apollinaris,dicentis Chriſtū eſſe verū Deum,& non hominem. tom.10.223.h
Error apollinaris, dicētis Chriſtum minus de humanitate accepiſſe. tom.10.222.m
Apollo verus. tom.1.150.f
Apollo,ſol. to.5.59.d
Apollinis quadruplex oraculū de Chriſto. to 5.195.d.& ſeq.
Apollo citharista Delphicus. to.5.52.g
Apollo Delphicus. tom.5.170.e
Apollini Delphico īſtituti ſunt ludi muſici. tom.5.171.g
Apollinis oraculum ambiguum. to.5.26.m
Apollo Cumanus. tom.5.22.h
Apollonii miracula.to.2.5.h.& 8.g.& 61.l
Apophthegma Auguſtini ī calamitatibus.In Poſſido.de vita. tom.i
Apoſtatica radix. to.3.62.b
Apoſtauerunt primò angeli, cum principe ſuo diabolo. to.5.140.c
Apoſtatę,vxori Loth cōparanē. t. 10. 294.g
Apoſtolorum authoritas. to.2.24.g
Apoſtolorum prædicatio in omnem terram tom.1.205.b.c.& ſeq.
Apoſtolicę literę in primis legēdæ.t.2.2.b.c
Apoſtoli an fuerint baptizati.tom.2. epiſtola.108.
Apoſtolorum poſt Petrum catalogus. tom. 2.226.e
Apoſtolis permiſſum eſſe non laborare. to. 3.259.g
Apoſtolorum libertas viuendi de Euangelio.Ibid.f.& ſeq.
Apoſtoli non laborantes,an peccarint.tom. 3.262.b
Apoſtoli dicti arietes gregis. tom.2.119.g tom.8.221.h
Apoſtoli,lumen mundi. to.2.174.e
Firmamenta Eccleſiæ, columnæ tomo 2. 123,a
Boues. to.9.20,l
Patres. to.8.137,e
Nubes. to.8.124.l,& 280.K,& 322.c

Cœli

Cœli.to.4.132.h.t 8.30.a.& 70.d & 231.b.
Piſcatores hominum. to.8.219.i
Coles. Ibid 221.g
Canes. to.8.235.c
Principes. Ibid.e
Duodecim portæ Hieruſalem.tomo.8.136 d.tom.10.275.i
Montes. to.8.78.i & 231.b.& 276.l
Iudices. to.6.24.f to.10.275 K
Sal terræ. to.10.275.l.
Lapides precioſi. Ibid.
Oſſa Dei. to.2.178.a
Apoſtoli & prophetæ,quomodo fundamenta.to.8.299.f.& 315.b.& ſeq
Apoſtoli nihil à Chriſto diuerſum docuerunt.to.4.128.f.g
Apoſtolorum genera quatuor. to.4.240.K
Apoſtolus,miſſus interpretatur.Ibidem,& tom.9.84.e
Apoſtolorum cura in pauperes.to.4.430.a
Apoſtolorum traditiones in eccleſia.tom.7.23.h & 139.f.& 143.m
Vocatio apoſtolorum. to.4.141.l
Apoſtolus dr Pau.p antonomaſiã.t.7.283.e
Chriſtus apoſtolos ex Iudæis ſumpſit.to.10.163.l.& ſeq.
Deus filius apoſtolos de mundo elegit cum patre, quos ipſe homo accepit a patre. tom.9.110.i.
Apoſtoli diſcedente Chriſto,multa nõdum portare poterant. to.9.103.c.d
Apoſtoli Chriſtũ cõprehenſum,nõ mõ carne,ſed mente reliquerunt tom.9.108.i
Apoſtoli,poſt Chriſti reſurrectionẽ, quod dimiſerunt repetunt, tanquam obliti qđ audierant. tom.9.120.h
Apoſtoli,Chriſto ſepulto, retrocedere non poterant. Ibidem,i
Apoſtoli poſt reſurrectionẽ Chriſtũ videntes,nondũ Eccleſiam videbant,ſed caput eius ſponſum eius videbant.to.10.317.K
Imminente Chriſti paſſione apoſtoli Deum negabãt,quẽ repleti ſpiritu ſancto in ipſis et tormentis confitebant.to.10.220.h
Apoſtoli a Chriſto aſcendente pignus acceperunt. to.10.214.m
Quare Chriſtus apoſtolis dicebat, Cum adhuc vobiſcum eram,&c.tomo.10 317.i
Apoſtoli quare acceptoſpiritu ſancto omnium gentium linguis locuti.to.10.103.d
Apoſtoli,acceptoſpiritu ſancto, Chriſtum quem patientem refugerunt, refugiũ habuerunt. tom.9.108.i
Apoſtoli prius ſup miraculis Chriſti admirãtes,recepto ſpiritu ſancto cęperẽt Chriſtum laudare. to.10.220 g.h
Apoſtoli, aduentu ſpiritusſancti, facti ſunt vtres noui. tom.10.221.a & K
Multi præter apoſtolos vna cum ipſis repleti ſunt ſpiritu ſancto to.10.4.20.i.& ſ.ſeq.a
Apoſtoli,ex quibus tribubus fuerint tom. 8. 234.g
Quibus ſint vaſa mortis & ſagittæ acutę.to. 8.15.b
Apoſtoli quid reliquerint. to.8.397.h
Quod deſperabant de Chriſto. to.8.240.a
Eorum triſtitia in paſſione domini,non erat acceptabilis. to.8.243.c
Apoſtolos elegit Deus, humiliter natos,inhonoratos,illiteratos, ut quicquid magnũ eſſent & facere it,ipſe in eis eſſet & faceret tom.5 183.i.K
Apoſtolum Iudam voluit habere inter eos, & quare. Ibidem.
Per apoſtolos piſcatores ineruditos,Deus ex omni gente tam multos piſces,etiam ipſos philoſophos,cepit. tom.5.123 h
Apoſtoli ſedebunt in iudicio cum Chriſto. to.5.200.m
Apoſtoli fuerunt luminaria parata verbo, accenſa ſpiritu ſancto. to.5.184.m
Apoſtolos infirmos,quare elegerit Chriſtus. to.8.222.b.c
Apoſtoli pleni ſpiritu ſancto,vocabant paſſim ebrii. to.10.220.i.& ſo.ſeq.K
Apoſtoli de mundo generatione erant,regeneratione non erant. to.9.114 g
Apoſtoli vnum erant in natura ſua, ſicut pater & filius vnum erant in ſua. Ibid.d
Qui laborauerint añ apoſtolos.t.10.274.K.l
Verba apoſtolorum,qui viderunt, firmẽ ſũt tenenda. to.9.124 g.h
Chriſtus apoſtolis futura nunciabat,vt poſt crederent non quæ nũciabat, ſed eũ Deũ quem ſe eſſe dicebat. tom.9.95.i
Spiritusſanctus loquutus per apoſtolos.to. 10.87.k.l
Apoſtoli orbem terrarum Euangelio repleuerunt. to.5.9.d
Apoſtoli nihil à Chriſto diuerſum docuerunt. to.4.129.f.g
Apoſtoli in cœna fuerunt ordinati ſacerdotes.

tes. to.10.291.f.
Apoſtolis non prohibitum eſt manibus victū quęrere, mō apoſtolatus nō impediatur. to.9 120.i
Petrus & Paulus, p̄ cæteris Apoſtolis, quadā fidei virtute pręcellunt. to. tom. 2 67.lim.
Apoſtolus in quo ſit imitādus. to. 3.253.hi.
Apoſtolus quare primo dixerit, Non æmulatur, & poſtea. Non inflatur. to.10.45.i.k.
Apoſtoli verba peruenientes. to.10 368.g.
Apoſtoli & miracula. to.3.251.c
Apoſtoli mortuos ſuſcitauerunt, ſed nō virtute propria. to.10.179.h.
Quid de ſanctis Apoſtolis, cū in hac vita eſſent ſentiendum. to 10.50.k
Apoſtoli carnis concupiſcentias habuerūt. to.10 79 f.g
Apoſtoli erant vaſa electa, ſed adhuc fragi-
Alia. Ibidem. K.
Apoſtolos teſtimonium perhibere de Chriſto, quid ſit. to.9.101.b
Communitas Apoſtolorum. to.10.314.m
Apoſtolorum memoria. to.5.5.i
In feſtis Apoſtolorū: Sermo.2.to.10.274 g.
Apoſtoli, prę cœteris, quare ſint honorādi. to.10.275.i.K.& ſequen.
Sedes Apoſtolica. to.2.226, 2 & 144.c
Apoſtolici hæretici, nihil cōcedūt propriū. abſtinent à coniugibus. Encratici ſimiles. to.6.6.m
Qui & apotactitæ appellantur. Ibidē.
apoſtrophe to.4.57.c
apotactitæ hęretici qui to.6.6.m.& 8.e
Vide, Apoſtolici.
apotheca, quid ſignificet. to.3.263.g
ἀποτελέσματα to.3.174.h.i
Quid nō apprehēderit Paulus qn̄ dixit. Ego me nō arbitror apprehendiſſe. to.10. 74 f.
Aprilis menſis, vnde ſic dictus. to.6.108.l.
apringius proconſul. to.2.217.c
Liber de apto & pulchro. to.1.38.l.
aptum, cui ex aduerſo eſt ineptum, quaſi religatum pendet aliunde. to 2.6.b
apuleius magus. to.2.5.h.& 8.g.& 61.l
apuleius apher. to.5.68.e.
apuleius Madaurenſis. to.5.69.d.
aquæ & terrę creatio. to.3.168.g
aquę ſuper cœleſtes. Angel. to.1.79 m.to 3 171.d.e.
Quur ſolus ſpiritus feratur ſuper aquas tomo.1.78.e
an ſpiritus, q̄ ſup aquas ferebat, ſpiritusſanctus intelligatur. to.4.302. m. & ſequent.
aquarū congregatio. to.1.269.b.to.3. 162.g & 168.e f & to.172.g.to.6.191.g.
aquarum diuiſio. to.2.269.a.to.3.162.c
aquæ ſupra firmamentum. to. 1.269.a. to.3. 162.c.& 170.K.& ſequen.
Deus meditatem aquarum ſup̄ cęlos impoſuit & meditatem abyſsis demerſit. to.10. 165.R.
Per aquas inferiores, aliqui intellexerunt viſibiles dęmones, vel populos, vel aquas, p ſuperiores vero angelos. to.5.105.a
aquas quidam pagauerunt a Deo factas. to.5 103.a
aqua ſiue inferior, ſiue ſuperior, vtique aqua eſt. to.5.32.b
aquarum natura fluida & grauida, ſuper cœlos eſt: ſicut etiam phlegmatis ſedes, qd̄ eſt humor fluidus & frigidus, & ideo grauis eſt in capite: contra illos qui dicebant per aquas illas angelos non intelligi. tomo.5.103.b
Aquæ. to.3.163.d.e
aquarum natura duplex. to.2.175.g
Liquor omnis ex aqua. to.3.239.b.
Quomodo circundet terram, quaſi veſtimētum. to.8.230.i
aquā Deo coęternā dicētes hæretici. t.6.9.d
aqua ſecundum naturā, vertitur in lapides. to.3.240.d
aquā in ſanguinem. to.3.237, b.to.9. 248.g. to.10.171.g.& 176.i
Aqua tunc in ſanguinem vertitur, ſi de rerū cauſis carnaliter ſentias. tomo 8 286.h.i.
Eadem aqua maris rubri, alios abluit, alios obruit. to.9, 216.R
aquæ edulcatæ. to.3.240.i
aquæ quomodo dulceſcant. Ibidem.l.
aquas dulceſcere, iniecto ligno. tom.10 100.m
aqua amara, legis literam figurat. tomo.2ſ 173
De amara aqua, & manna. Ibidem.
aqua ex petra. tom.3.240.c
aquæ contradictionis Ibidem, m
ad aquam contradictionis probari qd̄ ſit. to. 8.296.c.
aquā extraxit Moyſes virga, qua duo ligna crucis ſignificat. to.9.50.b.
aqua baptiſmi, per ſpiritum efficax. to.1.79.h

60

aqua baptiſmi. to.7.28.i.& 179.l
aqua Chriſtum lauando,Iota eſt. to.10.135.
h.& 138.h.
Chriſtus oibus aqs benedictionē dedit, qñ
in Iordanis alueū deſcendit.to.10.136.h.
Chriſtus ſuo baptiſmate omnes aquas conſecrauit. to.138.h.
aqua ſacramenti, & aqua ſpiritus, quid deſignent. to.9.134.b.c
aqua ſacramenti, & aqua ſignificans ſpiritū ſanctum,differunt. Ibidē
aquam,quam in vinum Chriſtus conuertit,
quare non effudit,& vinū aliunde eduxit.
tom.9.18.m
aqua in vinū conuerſa,quid ſignet.to.9.18.
h.to.10.35.d.& 142.m.& ſeq.
De conuerſione aquę in vinum, ſer. to.10.
35.c. & ſequent.
Ieſus ambulans ſuper aquas to.4.152.i.R
Triplex eſt aqua ſaluatoris. to.10.299.g
aqua putei,quā hauriebat ſamaritana, eſt voluptas ſeculi:hydria autem,eſt cupiditas.
to.9.30.c
aqua viua. Ibidem.a
aqua viua, quam Chriſtus Samaritanæ promittebat,quid eſt. Ibidem.b.c
aquæ ſignificata,in ſacris literis.to.9.134.c.
Aquę nomine, cœli ac terræ ſignificātur.tomo.1.77.d.e.
aquę nomine aerem craſſum deſignari.tom.
1.270.h.to.3.164.e f
aquæ nomine,ſpirituſſanctus.to.1.276,m.
to.3.19.K. to.4.197.c.d.to.7.12.l.& 75,d.
& 179.l.to.134.b
Item ſpiritus malignus.to.7.179.m.& ſeq.
to.9.134.a.b.
Per aquas,populi deſignantur:to.2.85.d.to.
3.16.R.to.7.12.l.& 52.b.& 77.h.& 178.i.
to.8.47.a.& 295.m.to.9.134.c
aquam intelligi in bono & in malo.tomo.7
179.R.
aqua mendax.homines mendaces.to.7.77.g
b.& 178.i.
aqua vitæ,ſalutaris. to.8.65.h.
Congregata in vtre quid ſignificet. tomo.8.
71.g.h.
aqua ſine ſubſtantia,quę ſit. to.8.482.k
aquarū decurſus,qd ſignificet.to.7.4.f.g
aquæ multę ſunt variæ doctrinę:Dei autem
vna eſt. to.8.65.h. & ſequenti.
aqua decurrens quid ſignificet. tomo.8.
190.d.
Quod ſignificet proſperitatem ſeculi.tom.
8.225.a.
Quomodo aquę intrauerint ad animā Chriſti. to.8.238.a
Facere operationem in aqs multis, quid ſit
to.8.413.f
aquis ſuperiora cœli protegi,quid ſit.to.8.
388.l.m
aquarum nomine charitas ſignificatur. Ibidem.& 389.m
aquæ fugientes ab increpatione Dei,quid ſignificet. to.8.392.e
Quomodo inter medium montium pertranſire dicantur. Ibidem.h.
aquarum ſtrepitus,quare nunc clarius nunc
preſsius. to.1.156.a
aquę potus etiam interdictus. eodē.57.m
aqua aut abluit,aut rigat ſi effundatur: & ſignificat Chriſtum. to.8.35.e
In aquis huius mūdi ambulare.to.8.115.K.
Quod aqua quoſdam abſorbeat, quoſdā trāſire faciat. tom.8 481.h i.
Quomodo ſtabunt ſuper montes, cū iam ſuper mōtes ſteterint. to.8.391.e
Aquarii ab aqua dicti quod aquā ſolam offerant in calicę. to.6.9.R
aquilarum oculos ſol vegetat.to.1.259.b.&
267.b.
aquila. to.5.181.e
aquila quomodo renouet inuentutem ſuā:
& quid figuret.tomo 8.229.m. & ſequen.
m 382.a.b.
Ideo quęrit te maior aquila,quia cœpiſti lepore m. to.8.482.c.
aquilarum pulli quomodo a parentibus ꝓbantur. to.9.61.a
Aquila ſignificat Ioannem Euangeliſtam.tomo.127 b.& 183.R
aquila in medio cœli volans, quid ſit.to.9.
144.c.& f.
Aquila,doctor Hebraicus. to.5.140.f
aquilo ſpiritaliter ꝓ diabolo.to.2.181.h.to.
4.449.h.to.8.144.h.
aquiloni in canticis dicitur,vt exurgat tom.
2.181.h
aquilonis latera. to.8.144.i.
aquilo cōtra meridiē eſt.& ſignificat diabolū,& regnū eius. to.8.144.h.& 323.l
Quomodo ab aqlone nubes coloris aurei.
tomo.8,144.i
De aris Paganorum euertendis, Auguſtini
ſenten-

ſententia. to.10.6.f
ara Dei, Eccleſia Dei eſt. to.9. 143.i.
aræ teſtantur ſtatuas pro numinibus accipi. to.10.5.m
Per Arabiam gentes figurantur. to. 8. 259.K.
Arabici hęretici animas cũ corporibus mori dixerunt. to.6.13.g.
Et in fine ſeculi vtrunq; reſurgere. Ibidem.
Aralius, rex aſſyriorum. to.5. 169 e.f.
Aranea filium textrinę ſuę corpore velut integro parit. to.2 136.l.
Nihil Aranea tabidius. to 8. 111.e.& 478,i.
arbiter, medius eſt ad componẽdã cauſam. tomo.8.400.a.b
In cruce, Chrs fuit ver' arbiter. to.10.188.m
Arbitrium liberum.
De libero arbitrio. to.1.267.b.to.2.170.d to. 3.53.f.& 63.i.& 65.i.& l.& fo. ſeq.b.c.& K.& 100.d.& 254.c.& 275.K.& 294.d.& 349 g.& fol.ſeq.l.to.4.185.m & 214 b.& 368.m.to.5.125.c.to.6.163.c.& fol.ſeq.a to.7.297.d.10.10 61.f.
De verb. Apoſtoli. Peto nõ infirmari in tribulationibus meis pro vobis; quæ eſt gloria veſtra: Et de libe.arbi.ſer.to.10.62.f
Liberum arbitrium quid. to.7.446.c.
Pręſcientia Dei non obſtat libero arbitrio. tomo.224.m.& fol.ſeq.
Liberũ arbitriũ, cã peccati t.1.48.b.& 236.i
Liberum arbitrium noſtrũ, cauſa eſt peccati nullo autẽ pacto Deus. to.9.83.h.
adã ꝓ libero volũtatis arbi. regebat corpus ſuũ añ peccatũ, ſed nõ poſt. to 2.10. l.m,
Liberum arbitrium ad recte agendum datũ. tomo.1.213.k
Quur datum eſt liberum arbitrium, ad malum flexile. to.1.214.b
Nimia liberi arbitrii extollentia. to.7. 223.g.
arbitrium, electio. to.5.394 d
arbitrium hominis ad mortem. to.2.35 1.l.
arbitrium liberum perdidimus in Adam. tomo.2.150.f
arbitrium captiuum to.2.159.b.to.3.53.f
Peccatum & recte factũ, vtrum in libero ſit voluntatis arbitrio. tom.4. 186.l.
Qualis homo ſit factus à Deo, & in quam ſortem deciderit ſuæ voluntatis arbitrio. tomo.5.115.c
arbitrium voluntatis tunc vere eſt liberum, cũ vitiis peccatisq; non ſeruit; tale datũ eſt à Deo qđ amiſſum eſt proprio vitio, & niſi à quo dari potuit, reddi nõ poteſt: to.5.125.c.
arbitrium magis eſt liberum, quando peccare non poteſt. tom.5. 241.l
arbitrium ſeruum. to.7.319.h.
arbitrum liberũ ſibi nõ ſufficit. Ibidẽ.240.i.
Liberũ arbi. ẽt in impio manet. to.7.281.e.
Per arbitrium voluntatis tentationes huius vitæ ſuperare non poſſumus ſine adiutorio Dei. tom.8.327.m
Liberum arbitrium homini à deo datum. tomo.10.96.h Et quale. Ibidẽ.
Omnes creaturę rationales, ab initio creationis, libero ſunt donatę arbitrio. tomo 10.147.f.
In nobis Deus poſuit quicquid à nobis requirit. tom. 10.177.K.
De libero arbitrio & gratia, plura tomo.10. 66.i.& ſequentibus copioſe.
Libero arbitrio quantũ dandum. to.10. 62.e
De liberi arbitrii diuitiis non gloriandũ, & pręſumendum. to.10.55.K.l.
Liberum arbitrium parare Deo locum, aut diabolo. tom.10. 98.i.k.
Cui aſcribendum, cum non peccamus, libero arbitrio an gratiæ Dei. to.10.69.a
Liberi arbitrii depreſsio. to.10.98.m.
Et quod omnia noſtra gratiæ dono, & miſericordię Dei tribuenda, non meritis noſtris. tomo 10.97.g.& ſequen. vſq; in fin.
Libertas ad malum. tomo.7. 281.g.
Liberum arbitrium ad malum habemus. tomo 10.66.c d.
Ad malè agendũ liberam habemus voluntatẽ, ad bene agendũ nõ. to.10.69.g. & ſeq.
Liberum arbitrium non tam extollẽdum, vt dicat quis ſine Dei adiutorio ſe iuſtum eſſe tomo.9.96.g.h
Leberum arbitrium, non adiutum à Deo facile labitur tom.9.203.i
Liberum arbitrium ſine Deo. to.10.66.d.e.
Liberum arbritrium nihil valet ſine Dei gratia. Ibidem.i.
Deus hominẽ fecit rectum, ſed arbitrio noſtro facti ſumus mali. tom.10.3 l.m
Homo per ſe cadere potuit, per ſe autem reſurgere non potuit. tomo.10.218.K.
Liberum arbitrium ad nos vulnerãdum nobis valuit, ad ſanandũ nõ valet. to.10.68.h
Per liberum arbitrium homo ſe vendidit. tomo.10.67.g

Per liberũ arbitriũ periit homo. to. 10.117 i.
Error Manic.tollẽtis libe.arbi. to.10.223.c.
Vide liberum arbitrium,& voluntas.
Arbores ſapiũt Manichæis. to.1.264.R.
Tilon,Indię inſula,arbores ꝓducit quę nunquam folius nudantur. to.5.216.c
Arbor in paradiſo verita, cur dignoſcentiæ boni & mali appellata.to.5.180. ſ.g.to.8. 268.m.& ſeq.to.10.29.h
Arbor vetita. tomo.5.115.e.
Arbor ſcientię. tomo.10.29.h
Arbor paradiſi non fuit mala,licet in ea fuit malum repertum. tom.9.257.R.l
Arbor in paradiſo,de qua Adã comedit bonæ tomo.10.29.f & ſeq.
Arbor quare interdicta fuerit. to.5.117.e
De arbore ſciẽ. boni & mali trac.to.9.257.h
Arbores lignaq; fructifera paradiſi, ſignant virtutes & mores. to.5.1 17 f.
Arbor bona facit bonos fructus.to.4. 315.f tomo.6.67.l.m
Et quõ mala faciat bonos fructus tomo. 4. 415.f.to.6.67.l
Arbor aĩa eſt,fruct⁹ opa.t.4.415.f.t.7.29.l.m
De eo ꝙ.ſcriptũ eſt, Aut facite arborẽ bonã, & fructum eius bonum,&c.Sermo.tom. 10.13.b & ſequenti.
Facite arborem malam, & fructum eius malum:admonitio eſt ne fiat, non pręceptũ vt fiat. to.10.13.b
Arbor bona,bona hoĩs volũtas:& arbor mala,voluntas mala.tomo.7.312.f.& ſequentibus & 337.a.& ſequenti.
De arbore ficulnea,quę per trienium fructũ non ferebat:& muliere octodecim annis infirma. to.10.27.h
Circumfoſsio arboris in Euangelio, eſt humilitas pœnitentis. to.10.13.d
Arbor ficulnea,genus humanum.tom.9. 215 d.tomo 10.27.h.& 204.g
Arbor ſterilis, non faciens fructũ genus hominum eſt non faciens pęnitentiã. Ibidẽ.
Chriſtus infructuoſæ maledixit arbori.to.10 37.h.& 164.d.& 204.f.
Hyems arbores nõ ꝓbat,ſed ęſtas.t.6.53.c.d
Arbor anima. to.4.415.l
Arboris ſimilitudo. to.10.33.i

Arca Noe.

De arca atque diluuio: nec illis eſſe conſentiendum,qui ſolum hiſtoriã recipiunt ſine allegorica ſignificatione, nec illis qui ſolas figuras defendunt, repudiata hiſtorica veritate. to.5.141.i.& ſeq.
De cataclyſmo,& arca Noe.tomo.10. 146. a.b & 160.l
arcæ Noe capacitas,ſtructura. to.4.28.b.
arcę.oſtium. to.5.141.e
arcæ menſura,quid repreſentat. Ibidẽ.
arca centum annis fabricata,quid ſignificet. tom.6.85.l
arca ſeptimo menſe requieuit, quid in myſterio. Ibid.R
Arcam quare coniunctim exeant, qui diſiunctĩ intrauerãt. to.6.85.a.
arcam diluuii quomodo expoſuerit Philo. tom.6.86.i.& ſequent.
arca Noe, cur de lignis quadratis & imputribilibus facta fuerit. to.8.316.c
De arcę glutino,& magnitudine,quę potuit Geometricos cubitos habere ſecũdũ Origenem, vbi ſex de noſtris vnum valere dicunt. to.5.142.l
arcę ligna imputribilia,qd ſignẽto. 9.13.g.
In arcam intrabant animalia,nutu Dei venientia,non hominis actu. Et de animalibus q̃ ibi fuerunt, vtrum quæ ſolum generãt ex coitu. to.5.142.a.
In arca ſeptena fuerũt aĩalia de mũdis,de im mundis aũt bina:ꝙ factũ non eſt, niſi ꝓp myſticum intellectum.to.5.142.l
In arca potuerũt eſſe alimẽta,quæ oĩbus animalibus conuenirent. quã conuenientiã fames vel Deus facere potuit. to 5.142.b
arca Noe, & quæ facta ſunt in ea ſignificant Eccleſiam Dei. to.5.141.e.
Per arcam ſignificatur crux Chriſti per quã ſaluamur à diluuio:cuius arcæ longitudo ad ſimilitudinẽ corporis humani, ſexies tantum habet quam latitudo,& decies tãtum quam altitudo. Ibid.
Per arcæ oſtium, exiſtens in latere per quod intrabãt animalia, figuratur vulnus crucifixi, per quod ingredimur vitam: quia de ipſo vulnere profluxerunt nobis ſacramẽta nouæ legis. 10.5.141.e.f
arca lignis quadratis cõpacta, ſignificat ſtabilem vitam ſanctorũ,& cætera quoque, quæ in eiuſdem arcæ conſtructione dicũtur, Eccleſiaſticarũ ſigna ſunt rerũ.Ibid.
arcæ manſiones, quæ appellanť bicamerata & tricamerata, ſignificant fidem, ſpem,& charitatem:vel fructum triceſimum, ſexageſi-

geſimum, & centeſimum; vt inferior ſit pudicitia matrimonii, ſuperior vidualis, ſuprema virginalis. to.5.141.g
Arca tria habuit ſolaria, vel tres ordines camerãtũ.ſ.infimum, medium, & ſupremũ, quæ arca gubernata eſt diuino gubernaculo, ne naufragium pateretur. Ibidem
Quid figurabat, quod omnia genera animalium continebat. tom.8.393.b
Arca Noe Chriſtum ſignabat. tomo.9.19.h
Arca Noe, Eccleſiæ typus. tomo.2.133.c.& ſeq.tom.5.141.d & ſeq.tom.7.145.K.& 110 e.tom.9.t1.l.tom.117.e.f
Vide in Noe.
Triplex eſt arca Eccleſiæ. tom.10.161.b
Arca ſanctificationis Dei, quę ſit.to.8.563.h
Arca teſtamenti dicta eſt, in qua lex erat, qa ſigna dabantur & reſponſa inde, in quibus teſtimonium diuinæ voluntatis perhibebatur. tom.5.88.m
Arca facta à patre. tom.10.109 a
Arca facta à filio. Ibid.
Arca trãſeũte, Iordanis ſiccatur, &c.t.5.88.a
Arca capta & reſtituta.to.3.244.e.t.5.88.a. b
Arcæ circuitio, prædicationem verbi ſignificat. tom.2.170.d
arca teſtamenti, quid ſignificet. tom.5.87.a
arcades. tom.5.172.i.& ſeq.
arcana Deo nota. tom.1.60.g
arcana ſcripturæ. tom.3.348.f
archelaus. tom 5.165 h
archeſilas. tom 2.78.f
archeſilaus. tom.5.187 m
archiſynagogi filia.tom.4.146.m.& ſeq.to. 10.164.c & ſeq.
Quid filia archiſynagogi deſignet.t.10. 164.c
architriclinus. tom.10.143.c.d
archontici, ſiue archontiaci, hæretici, mũdũ à principalioribus angelis creatum eſſe dicunt. tom.6.5.f
arcus fęderis.to.3.236.c.to.6.85.b.& 196.m
arcus fortiũ iſirmat⁹ ẽ, &c.exponiẽ.t.5.158.c
arcus nomine, ſcripturæ ſanctæ figuratæ intelliguntur. tom.8.24.b
In arcu domini duę ſunt ſagittæ ardentes, & vaſa mortis. tom.8.15.b
arcus Dei extentus eſt in comminatione, nõdum in præſentatione. tom 8.200.K
arcus domini intenſus, minæ ſunt eius.to.9. 190.c.& 200.K
Arcum tendere, & conuerti in die belli, qd ſit. tom.8.183.f
arcus prauus, ſignificat animi intentionem.
arcus iniquorum, inſidiæ ipſorum.to.8.93. e.& 140.e.& 214.a
arcus in manu Dei, ſunt pręcepta eius.to.9. 216.e.e. Ardea ciuitas oppugnatur.to.5.23.i
Non minus ardebunt, quia cum multis ardebunt. tom.10.122.i
area dominica, Eccleſia dicitur.tom.1.233.f
area, eccleſiam ſignificat.t.8.12.m.&40.g.h
Nihil in ea agitur, niſi vt fructus ab integumentis purgentur. tom.8.16.i
Qui aream longius attendit, paleam ſolam putat, nec peruenit ad diſcretionẽ granorum, niſi ſpiritu oris ſui. tom.8.40 g.h
arena maris, multitudo hæreticorũ.t.9.146.c
areuna Hiebuſæi, quid ſit. tom.10.226.a.b
argentum, pro omni pecunia.tom.4. 102.l
argentum, pro eloquio. tom.5.153.K
argentum, igne examinatum, probatũ ſeptuplum, quid ſignificet. to.8.25.g.& 232.e
Probati argento, qui ſint.tomo.8.177.K.l.& 236.l m.& 414.c
argentinus Deus. tom.5.35.a
argiui, ab argo dicuntur. tom.5.169.i
a carnalibus ad ſpiritalia nulla argumentatio.tom.10 32.f
Nõ oẽs qui arguunt, emẽdantur.to.8. 102.c
Qui arguitur corripitur. tom.8.263.c
argui in iudicio non vult, quiſquis in hac vita ſanari deſiderat. tom.8.11.b
Omnes arguentur qui nõ habent fundamẽtum, quod eſt Chriſtus. to.8.11.c.& 102.e
Proditor eſt qui eũ q in ſe occultẽ peccauit, coràm omnibus arguit. tom.10.16.h
De eo qđ ſcriptũ eſt, Ipſe arguet mundũ de peccato, de iuſtitia, & de iudicio, Ser.to. 10.50.i.& ſequenti.
Qui arguit palam, pacẽ facit, Si peccauerit in te frater tuus, & Peccantẽ corã omnibus argue, exponuntur.to.10.16.h.&ſeq.
Argus, poſt obitũ, De⁹ haberi cępit.t.5.169.i
Quid arida, quid mare. tomo.1.79.b.c
arida, pro terra. tom.3.35.c.d
aries, cęleſte ſignum. tom.2.170.h
aries, quem Abraham obtulit pro filio, vnde allatus. tom.3.238.f.g
Et quid adumbret.tom.5.153.R.& ſeq. to.6. 58.f.& 249.l.to.8.57 g.tom.10.362.a
aries in ſacrificiis, Chriſtum præfigurabat. tomo.6.109.a

Arietes ſunt duces Eccleſiæ.tom.2.119.g.to. 8.221.g.& 225.e
Arietes duces ſunt gregum,& præpoſitos Eccleſiarum ſignificat. tom.8.24.K
Arietes quã induant exultatione.to.8. 221.g
Arietum filii,qui ſunt.tom.8.47.m.& 260.K
Aries quid ſignificet. tom.5.151.h
aries triennis,quid. tom.10.153.e
Arion Methymnæus. tom.5.6.f
Ariopagus,vnde dicatur. tom.7.119.a
Quid Varro tradat de nũcupatione Areopagi,& de diluuio Deucalionis.to.5.170.K
Areopagitæ unde dicantur. Ibidem
Ariſtippus tom.5.75.a
Ariſtobolus rex & pontifex factus eſt,aſſum pto diademate. tom.5.182,b
Ariſtobolus vinctus ducitur. Ibidem,d
Ariſtoteles diſcipulus Platonis,vir excellentis ingenii & eloquii,Platoni tamen impar; condidit ſectam peripateticam,&in ſuam hæreſim multos congregauit, viuo adhuc præceptore ſuo. tom.5.68.d
Ariſtoteles tom.6.159.c
Armatura Chriſtianorum. tom.2.14.f
Arma lucis. tomo.4.385.g
Armatura Chriſtianorum aduerſus hæreticos.tom.6.11.g.h
Arma Dei nos ipſi quomõ ſumus to.8. 80.b
In armis Dei nõ aliquid fixum accipi oportet, quaſi res ipſa aliud eſſe non poſſit. Ibidem.
Prius arma noſtra comburenda ſunt igni, quàm armet nos Deus armis Euangelicis.tom.8.140.e.f
Quæ ſint arma iuſtitiæ a dextris & ſiniſtris. tom.8.111.b,& 350.h
Arma publicam oppugnationem ſignificãt. tom.8.140.e
Duo ſunt genera armorum diaboli, valde fortia. tom.9.240.g
Armentarium Auguſtinus hortatur ad contemptum vitæ præſentis,ac rerum terrenarum,& vt votum quod Deo promiſit, reddat.tom.2.49.R.& ſequen.
ἀρμονία. tom.3.216.m.in fine.
Arphaxat filius Sem. to.5.146,m
Arrę deſponſationis Chriſti. tom. 9.162.a.
Cum Arianis conflictatio,tom. 1.in Poſſido.de vita Auguſt.
Arianorum ſuperſtitio. tom.1.235.f
Ariana hæreſis. tomo.2.99.b
Inter arianorum & Donatiſtarum hęreſim, quid interſit. tomo.2.62.g
Ariani hęreſis de filio.tom.2.99.b.tomo.3. 354.R.l.tom.9 92.c.d
Ariani ſolum Deum patrem inuiſibilem dicunt, tom 2.157.d.& 160.i
Arii argumenta impugnata.tom.3. 105.f.& 108.h.& fo.ſequen.R
Arianos perſtringit.tom.2.Epiſto.150.tom. 3.64.a.tom.10.20.i.& 32.d.e
Ariana hęreſis impugnatur.tom.2.epiſ.174 .to.4.264.h.& ſequen.to.6.13.a in fine, & ſeq.& 11.e.& ſeq.& 13.d
Contra arianos.tom.6.13.a & 18.d.& 21.b
Contra ariani baptiſmum. tom. 6.16.m
Ariani ſpiritũ ſanctũ blaſphemantes,arguitur.tom.2.63.l.tom.6. 21.c. d.& 215.K.l.
Arianorum ſermo. tom.5.210.d
Contra ſermonem arianorum. Ibidem & 212.d.& ſeq.Retract. tom.126.R
Ariani dicunt Chriſtum corpus non animã ſumpſiſſe. tomo.6.212.R
Ariani,ab ario, diuinam ſubſtãtiam ſeparant. tom.6.8.c.
Ariani rebaptizabant catholicos. Ibidẽ. c.d
Semiariani,qui. Ibidem
Arianus arguitur. Ibidem.8.m
Contra Arianos, Sabellianos,& Iudęos, ꝓphetię de Chriſto diſcuſſæ.Ididem 12.b.c & ſeq.copioſè.b.c
Ariani cum Donato. tom.7.86.i
Ariani volentes diſputare de eo quod non poterant intelligere,miſerunt in eccleſiã tres deos, dum gradus in diuinitate faciunt.tom.8.502.d
Exclamatio in arianos. tom.9.216.i
Arianorum incommoda. tom.9.244.a
Arianus & Photinianus ĩter ſe diuiſi.t.10.9.c
De reprehenſione Arianorum,Serm.to. 10. 31.K.& ſequen.
Contra arianos diſputatio uehemen. to. 10. 32.d.& ſeq.copioſe.
Arianorum hæreſeos ſcopus. Ibidem,d
Arianorum argumenta.tom.10.42.d.e.& ſequen.copioſè.
Ariani ſimilitudines adhibẽt, pro aſtruenda ſua opinione,& iiſdem cogunt etiã catholicas ſimilitudines adhibere tom.10.32.h
ariani melioris conditiõis faciũt hoĩs alicuius filiũ,quàm filium Dei. tom.10.44.d.e
arianorum & Sabellianorum hęreſes cõtrariæ.

riæ. to.10.47.d, & ſeq.
Ariani & Eunomiani in hæreſi conſentiunt. 10.10.47.k
Et ipſorum malitia. ibid.48.c, d
Arianorum venenatus ſyllogiſmus contra Eccleſiam. to. 10.48,c
Et ibidem reſponſio.
Ariani negabant quod Iudæi confitebant, de filio dei. to.9.34,d
Arianorum error.t.9.75,g,& 87,d, & 92,c, 10.10.108,l,& ſeq.
Cōfutatio erroris arianorum.to.9.203.d,& 248,a,to.10.222.l,& fo.ſeq.h
Ariani ex quibus uerbis domini argumentā tur filium minorem patre to.9 34.R
Arianos cōfundit Auguſtinus, filiū patre minorem dicentes. to.9. Ibidem, m
Arius Chriſtum, inquantum deum, dicit nō fuiſſe æqualem patri. to.9 203,d
Spiritumſanctum non creatorem, ſed creaturam conteudunt ariani, Eunomiani, & Macedoniani. to.10.9.e
Ariani dei filium in diuinis, creaturam aſſerunt. 10.10.47,m
Ariani filio dei ingrati calumniantur enim eum ex eo unde nos redemit.tom.10.47,l
Arii error circa æqualitatem perſonarum. t. 16.140. m, & ſeq.
Error arii circa Chriſti cum patre æqualitatem. to.10.214,a
Arianorum hæreſis de inæqualitate perſonarum, confutatio.to.9.213.a & 214,c,d
Ariani dicūt filiū eē patre minorē.t.9.239,b
Diſputatio in arianos de æqualitate perſonarum. to 9.243,a, b
Contra arianos, de filio dei.to.10.88.l, & ſequentibus.
Contra arianos, de trinitate & vnitate dei.to 10.55.b,& ſequen.
Error arii, dicentis Chriſtum eſſe hominem perfectū, & nō deū perfectū.to.10. 223,h
Error arii, de æqualitate ſpiritusſancti, quia ſpecie columbæ apparuit.to.9.243,a
Diſceptatio in arianos, ſuper æqualitate perſonarum. to.19.142.a,b,& ſequen.
Meretrix, quæ infantem diuidi uolebat, arianam hæreſim: figurabat.10.10.226,e
Hæreſis ariana meretrice crudel.t.10.226, g
Confutatio hæreſis arianæ. to. 10.226,e, f
Arrogantia non ita caueatur, ut ueritas relinquatur. .to.9.70,d
Artes omnes animam ſecum attuliſſe. tomo 1.9 m
Artes liberales omnes per ſe intellexit Auguſtinus. ibidem.39,f
artes liberales quis aſſequi ualeat.to.1.166,m
artis mechanicæ, in ſcripturis vſus.to.3.13,i
Quæ artes humanæ amplectendæ.eodē. 14,g
artes liberales non contemnendæ. ibi.x
ars, quid. to.5.35,m
In arte diuina clarius cognoſcūt angeli creaturam, quam in ſeipſa. tom.5.101,h
Ars diuina non errat in mōſtris.t.5.145, b,c
artem habebat mens diuina omnium producendorum. to.5.111,d
Ars videndi, dr̄ virtus.to.5.186,h & 236,K,l
artes bonæ poſſunt per virtutem, non per fallacem ambitionem ad honorem, & gloriam, & imperium peruenire. to.5.45,K
artium ſcientias variarum, deus humanis ingeniis creauit, quas conceſsit adiuuandū vitam noſtram. to.5.64,i
ars magica, à diabolo tradita & inuenta eſt. to 5.217,l,m
Artes magicæ operantur in virtute dæmonum, to.5.70, h,i
ars non poteſt eſſe ſine impoſtura. tomo. 8. 78, h
ars non habet vitium, nec nouit. to.8. 84, b
Quicquid in arte delectat, artificem cōmendat. to.8.45,f,in fine.
artifices, cur ſæpe mendaces ſint, & periuri. to. 8.251,l
artibus nephandis, cælum appetere, maledictum magnum eſt. 10.8.23.c, in fine.
Hoc ipſum in illis maxime puniendū eſt, qui artem nequitiæ delegerunt, unde uitam tranſigant, & inde volunt ſe paſcere unde offendatur deus to.8.496, d
Regula artis dei. to.10.22, d
Vide, Diſciplinæ.
artificū labor honeſtus & ſanctus.t.3. 160.i
artifex ſummus. eodem 249.b
artificiatum melius cognoſcitur in arte, q̄ in ſeipſo. to.5.101,h
artemonii cuiuſdam hæreſis, a Paulo Samoſateno inſtaurata. to.6.6.d
artotyritæ hæretici, qui. to.6.6.K
Horum ſacrificium, panis & caſeus. ibid.
arundo quaſſata, quid ſignet to.4.111.g
arundo ori Chriſti cum potu admota, ſcripturam deſignat. to. 9. 119,b

Arundō aurea, Eccleſia eſt.t.9.1 50.d,& h
Aſaph, ſynagoga ſiue congregatio interpretatur to.8.260.K,& 264.e,& 277,K,289, l,& 295, g
Aſaph homo erat hoc nomine appellatus, cui ideo Pſalmi inſcribuntur.to.8.292, i, & 265.g,& m,& fo.ſeq. i
Asbeſton lapis arcadiæ, qui ſemel accenſus, nunq̃ extinguitur. to.5.214,c
Aſcades, aſſyriorum rex. to.5.171,d
Aſcanius, æneæ filius. tom.5.23,e,& 123,h
Aſcenſio Chriſti.to.3.47.d,e,to.9.80.i,tom. 10. 206.a
Aſcenſio Chriſti quomodo ad nos pertineat to.3.5 7.e, f
Aſcendere & deſcendere dei. to.4. 349. b
Aſcenſio Chriſti, fuit grande miraculum.to. 5.229.K,l
Chriſtus aſcendit ad cęlum propter bonos & malos. to.8.14.d, b
Non ſic aſcendit ad cęlum vt deſerat quod habet in terra. to.8.106.h
Quomodo aſcenderit in iubilatione & voce tubæ. to.8.142,d
Tunc aſcendit ad patrem, quando nobis innoteſcit æqualis patri. to.8.210.h
Quod aſcenderit non deſerens, quia ueniens non receſsit. ibidem,g
Quod aſcenderit prior ante nos,& nos in illo. to.8.250,m
Non aſcendit, niſi qui deſcendit.to.8. 44, m
Chriſtus aſcendit angelorum ſuffultus obſequio, non tamen neceſſario. to.8.234.K
Solus aſcendit,q ſolus deſcẽdit.to.8.477.i,K
Quomodo aſcenderit ſuper occaſum. tom. 8.230,g
Aſcendiſti in altũ, cepiſti captiuitatem: quo modo intelligendum eſt. to.8.234,g
Quid ſit aſcendere cœlum cœli ad Orientem. to.8. 237, e
Chriſtus Magdalenę dixit, Aſcendo ad patrem meum,& patrem veſtrum,& nō noſtrum. to.9.120 c
Deus, quod propter hominem ſumpſit, leuauit in cęlum. to 9.247,l
Aſcendit in altum captiuam duxit,& locus explanatus. to.10.36.c
Nemo aſcendit in cęlum, niſi qui deſcendit: locus declaratus. to.10.51.a,b,& 71,b,c
In vigilia aſcenſionis domini, ſermo. tomo 10. 213, b
In feſto aſcenſionis domini, ſermones ſeptem. to.10.313,e,& ſeq.
De eodem feſto. fo.318,c,& ſeq.
Ideo Chriſtus aſcendit in cœlum, vt nos deſuper protegeret. to.10.213,f
Aſcenſio Chriſti, catholicæ fidei confirmatio fuit to.10.213,m
Aſcenſio domini, glorific. nr̃a eſt.t.10. 213,i
Nullum vitium noſtrum aſcendit cum medico noſtro. to.10.253,i
Deus eleuatus eſt in cęlum, cum militię cęleſtis obſequio. to. 10 213,m
Chriſtus in aſcenſione eleuat,& eleuatur.to. 10.213,m, & ſeq.
Verba Apoſtolorum, ad Chriſtum aſcendentem. to.10.214 l
Modus aſcenſionis Chriſti. to.10.214.g, h & 215,a,b
In Chriſti aſcenſu, omnia cęleſtia gaudent. to.10.214. h.
Aſcẽſus Chriſti mirabilis & delectabilis fuit to.10, 215 a
Cum Chriſto non aſcendit ſuperbia, aut aliud vitium. to.10.216,i
Aſcẽſio Chriſti p̃ſentibus diſcipu.t. 10.224,a
In die Pentecoſtes, nō aſcendit Chriſtus ad cęlum, vt quidam putauerunt.to.10.219,i
De aſcenſu Heliæ, in curru igneo.t.3.167,K
Aſcenſus ad deum. to.3.351,K,l
Vide accedere.
Aſcenſio corporum in cęlum, probatẽ poſsibilis per rationes. tom.5.190,i, K
Aſcenſus ubi nobis diſpoſiti ſint,& quò.to. 470.c,d,& 490. d
Chriſtus deſcendit ad te, ut fieret tibi conuallis plorationis: manſit in ſe, ut eſſet mons aſcenſionis. to.8.467.c
Aſcendẽdũ eſt ab exemplo humilitatis Chriſti, ad diuinitatem ipſius. ibidem
Vt aſcendamus, deſcenſum eſt ad nos. Ibidem,d,e
Qui ſint aſcẽdẽtes & deſcendentes. Ibid.g,h
Cũ cęperit hō diſponere aſcenſum in corde, incipit pati linguas aduerſantium. Ibidem,h,i.& 481,f,g
Aſcenſus non poteſt nobis eſſe vtilis, niſi primò humiliati a conualle, nobis aſcendendũ eſſe meminerimus. to.8. 469,l
Aſcendere debemus corde, in affectu bono, in fide, ſpe,& charitate: in deſiderio perpetuitatis ac vitæ æternę. ibid. m

Aſcenſio

Aſcenſio interior, non fit pedibus.nō ſcalis, non pennis:& tamen ſi attendas, fit pedibus,ſcalis,& pennis. to.8.107,g
Quod non fiat corporis pedibus, ſed cordis affectibus. to.8.420,i
Tanto plus aſcendis,quāto plus amaueris.tomo.8.304,d
Aſcendis amando,deſcendis negligendo.to. 8.310,h.
Aſcendendo,uenit homo ad angelos,qui deſcendendo incidit in latrones.to.8.313,R
aſcendit ad Hieruſalem & cęleſtem omnis qui ꝓficit,deſcēdit oīs q deficit.t.7.489,e
amando deum,aſcendis: amādo ſeculum deſcendis. ibidem.
Ideo de aſcenſione cogitare debemus, quia in Adam omnes deſcendimus ab Hieruſalem in Hierico. to.9.488,c
aſcendere debemus affectu pietatis,& charitatis, non intueri homines qui proſperantur in hoc ſeculo to.8.483,g
aſcendimus ad cęlum,ſi cogitemus deum, q aſcenſus in corde fecit to.7.477,a
aſcendere in corde, eſt in deum proficere. ibidem,b
Si ſpritaliter aſcendimus ſpiritaliter intelligere debemus. ibidem,c
aſcenſionis impedimentum,ſuperbia.tomo. 8.469,l
Per alterā partem aſcēdere.quid.to.10.42,e
In cœlum aſcendere. to.10.71,e
Electi aſcenſores terni. to.10.173,e
Modus aſcendendi ad diuinę maieſtatis agnitionem. to.10.137,f,g
Electi aſcenſores Pharaonis, qui ſint.to. 10. 173,d,e
Nunc aſcendamus in cęlum corde, ut tandē aſcendamus corpore. tom.10.213,i
aſcitę hæretici,ab vtre ſic appellati.to.6.8,R
aſclepius. to.5.62,K,& ſequenti.
aſia,eſt prouincia,mediam partem terrę habitabilis continens. to.5.149,b
aſia,elatio interpretatur. to.9.141,f
aſina Balaam. Vide Balaam.
aſinis ſtulti & indomiti cōparati. to.4.449,e
aſina ſubiugalis,ſynagoga. to 9.81,c
aſinæ pullum, ſignificare populum gentiū. ibidem.
aſini ſint Chriſtiani. to 8.77,g
aſinus adductus ad Ieſum, populū humilem & manſuetum deſignat.to.8.65,b,& 77,g
Aſina & pullus. to.4.156,b
aſina, Eccleſia. to.10.179,e
Duo pueri cum aſina,populus Iudęorum.tomo 10.161,m, & ſeq.
aſina Abrahæ,Iudæorum ſynagogā deſignat. to.10.162,a
aſperum. to.1.102,l
aſpiratio exprimenda. to.1.31,i
aſpis gaudet lucę. to.1.259,f
aſpidis prudentia contra incantatorem, q̄d nobis demonſtret. to.8.188,a,b, & ſeq.
Quomodo cum vetuſtate grauatur, pellē deponat:& percutiēti corpus offerat, vt caput ſeruet. to.8. ibidem,d,e
aſpidi,ſurdi comparantur, verbum dei non audientes to.8.188.a,b
aſpides,inſidioſę. eodem,189,l,m
aſſaracus. to.5.138,b
Minus errat aſſentiens,quam ſuſpendens ſententiam. to.1.153,b
Temeritas aſſerēdi vitan.t.3.158,m,& 170,g.
aſſumpſit deus totū hominē, quia perfectus deus & perfectus homo. to 5.89,a.
aſſur ciuitas,vnde Aſſyrij. to.6.143,e
Aſſur ædificauit Niniuem. ibidem.
aſſur,figuratē ꝑ diabolo poni ſolet.t.8.300,c
aſſyrii. to.5.47.l
aſſyriorum regnum quinque milia excedit annorum. to.5.106,a
Et de eodem regno. to.5.168,e.
aſſyriorum primus rex fuit Belus,ſecundus Ninus,qui regnabat quando Abraham natus eſt. ibidem
Nullum maius fuit Imperio Aſſyriorum,primis tēporibus, nec ita diffuſum. Ibidem,f
aſſyriæ caput, erat Babylon. to.5.149,c
aſſyriorū regnū quantum durauit.t.5.31,K,l
aſſyriorum regnum innuit quaſi totam aſiā occupaſſe,cum gentes adhuc rudes eſſent ad reſiſtendum. to.5.174,d
aſſyriorum regnum,poſt annos fermè mille trecentoſquinque, ad Medos tranſlatum eſt. to.5.31,a,b,& 173,b
aſſyriorum & Chaldæorum regnum, idem fuit: in cuius regni Babyloniā captiuatus eſt populus Iudęorū:in quo regno Abraham Nini temporibus natus eſt.t.5.168,f
aſſyrii nati ſunt de aſſur, qui nominatur inter filios Sem, maioris filii Noe, qui etiā regnum Nemroth obtinuerunt.to.5.13,e
aſſyrii dirigentes interpretantur to.8.192,K

Aſtaroth,idolum. to.4.102,K
Aſtarte,idolum. to.4.102,K
Aſteriſci,quid ſignent.to.2.17.g,h,to.4.40,b to.8.232,l
Aſteriſcos vocant ſtellulas. to 4.181,f
Aſteriſci,qualia ſigna dicantur. to.8.232,l
Aſtra noluerunt factorem ſuum aſpicere cru cifixum. to.10.196,f
De aſtrologia. to.1.40,l
Aſtrologica vaticinia. ibidem.
Aſtrologorum vanitas eleganti ſimilitudine taxata. Ibidem, 40,b
Aſtrologiæ vanitas deteſtata.tom. 1.36,g.h & 40,b,& 48,g, & ſequenti.& 143,a,b
Aſtrologiæ fabulis, Manichæorum libri ple ni. tomo.1.41,h
Aſtrologiæ inuentio. to.1.165,R
Conſtellationum ratio diſcuſſa.tom.1.48, R & ſequen to.3.11, h, to.4.189,a
De fauſto Manichæo, & de aſtrol.to.1. 40, l
Aſtrologi quid ſenſerint in ponendo fatum. to.5.39,h,i
Aſtrologi multa uera dicunt,nō ex inſpectio ne alicuius artis, ſed inſtinctu malorum ſpirituum, to.5.40,c
Et q Atlas perhibetur fuiſſe magnus aſtro-logus. to.5.170,m
Aſtronomiam innuit primo ęgyptios habuiſ ſe ab Iſide. to.5.180,l
Aſtronomia, & aliæ tales ſcientię, magis ad exercenda ingenia, quam ad illuminādas vera ſapientia mentes hominum ſolent ua lere. ibidem.
Contra aſtrologos vanos, inuectio.t.8.64,d
Aſtutia in bonum to.2.34,b
Aſtuti proprie. to.3.218,a
Aſtutia vulpium nomine appellata. tomo. 6.270,a
Aſtuti ſicut ſerpentes. to.8.188.b,c,d
Aſtutia ſine ſimplicitate, ſuperbia eſt. tomo. 10,280 c
Aſylum facinoroſorum. to.4.128,a
Aſylum Iunonis. tom.5.3,f
Aſylum conſtituitur a Romulo & Remo.to mo.5.11,e,& 45,c
Aſylum Romę cōſtructum,liberans noxios cōfugientes ad ſe,ſignificabat remiſsionē peccatorū,quę fit in Eccleſia.tom.5.46,c
Athamas & Io,a Iunone puniunt.to.5.47,d
Athanaſij ſententia, de Pſalmis cantandis in Eccleſia. to.1.65,e
De videndo deo to.2.157,d
Athanaſius fugit Conſtantiū Imperatorem. to.2.241,d
Athanaſius contra Arrianos. to.7.86 i, R
Athenæ, Mineruę conſecratæ.to.2.212,h
Athenienſes quomodo admirati ſint,loquen te Paulo to.8.276,c
Athenienſes in Græcia multum claruerunt, plus tamen fama quàm re quæ etiam non paruam habuit gloriam ex literis & philo ſophis. to.5.198,e
Athenienſium ciuitas,a quo nomen accepit. to.5.170, m
Athenienſium ciuitati nomen a Minerua eſt quæ Græce Athena dicitur.to.6.170.e, f
Atheniēſes,tempore Dauid regis, deſtiterūt habere reges,poſt interitum Codri:& ma giſtratus habere cœperunt adminiſtrandę reipublicæ. to.5.173,i
Athenienſib.Paulus loquit.t.5.68.d, & 185.l
Athenienſes. to.5.168.e
Quando Athenienſium ciuitas ſit condita:& quam cauſam nominis eius Varro perhi beat.to.5.170,e,f
Athenienſes quando magiſtratus habere cę-perunt. to.5.173,K
aſter. to.7.38,l
Athleta Chriſti verus. to.5.123,a
Atlantici. to.5.67,c
Atomi Epicuri.to 2.79,h,& 80.g,& ſequen. & 204,l,& 208,a
Atria,ampliora ſpatia domus ſunt.tomo. 8. 512, c, d
Atria domini quæ ſint.to.8.302,f,& 305.m
Atrii nomine pręſens Eccleſia ſignificatur. to.8.355,c
Quod ſignificet futuram beatitudinem. to. 8.369,i,k
Atrium,dicuntur qui videntur eſſe in eccle-ſia & foris ſunt. to.9.145,d
Atys pulcher adoleſcens. to.5.52.R
Atys flos. to.5.62,e
Quam interpretationem de abſciſione Atys, Gręcorum ſapientium doctrina repererit to.5.62,e,& ſequen.
Auaritia quid. tomo.1.229, R
In auaros. to.1.205,a,b,to.8.110,d,e,& ſe.
Auaritiam quatenus tolerauit Cyprianus.to mo.2.52,g
Auaritia fons malorū.to 3.219,b, & 349, m
Auaritiæ vanitas. ibidem.358,g

Auaritiæ malum. to.4.380.c
Auarus, inferno ſimilis. ibid.d
Radix omnium malorũ auaritia.to.5.4.b,to. 9.136 h,to.10.148.e & 303.
Auaritia plures allicit q̃ peritia, ut patet de plurimis qui artificioſi fiunt propter quæſtum. to.5.56.b
Ab auaritiæ ſordibus purgat amor ſapientię. to.5.57.c
Auaritia non eſt auari uitium, ſed hominis peruerſi, amantis aurum iuſtitia derelicta quę incomparabiliter auro debuit anteponi. to.5.206.e
Auarus poteſt pecuniam magnam habere nõ autem non egere. to.5.58.b
Auarus fruitur nummo, & vtitur deo, qm̃ nõ nummum propter deũ impendit, ſed deũ propter nummum colit. to.5.110, f
Auari, raptores, &c. non pertinent ad eccleſiam. to.7.133, i
Auaritia, idolorum ſeruituti comparata. ibidem.134.a
Auaritiæ & hæreſis comparatio. ibid.b
Auaritia inſatiabilis. to. 114.e, f
Auaritia eſt porta mortis. to.8.20.g
Auaritia non eſt opus dei. to.8.496.c
Auaritia quicquid mali habet, vanitatis eſt. Eodem. 109
Non omnis auaritia vituperabilis eſt, ſed eſt bona & optima. to.8.336.e
Quòd ad omnes terminos ſe extendat. tomo 8.83.g, & 114.e, f
Auaritiæ remedium. to.8.479, a
Aliud iubet deus contra auaritiam: aliud auaritia contra deum. to.8.187.c
Ideo inimicatur deo, quia, &c. to.8 360.d
Auaritia duriora iubet q̃ Chriſtus. t.8.496.a
Noli velle ab auaritia poſsideri ibid.
Cũ arguit incipit odire & criminari. ibid.b
Auaritia creſcit copia. to.8 480.g
Auaritia nomẽ eſt generale, cum plus quiſq; appetit, q̃ ſat eſt. to.8.446.k.
Apoſtolus genus ſignificabat per ſpeciem, cũ dicebat: Radix omnium malorum auaritia. ibid.l
Auaritia impedit ne gratis colatur deus. Ibidem, m
Quòd deus auarus ſit ſalutis noſtræ. tomo 8. 368. l
Auarus miniſtrũ lucri ſui facit deũ. to.8.58.g
Auarus nimis eſt, cui non ſufficit deus. Ibidem.171.f
Cum accuſas auarum, ille accuſat deum. to. 496.b
Auari debemus eſſe vitæ ęternę. to.8.336.e
Auarus dum colligit, colligitur: & dum vult eſſe prædo, fit præda. to.8.110.e
Auaris ipſa fœcunditas moleſta eſt. tomo.8. 523.h,i
Quòd vocem habeat pietatis, ſed excuſationem iniquitatis. to.8.506.k
Quod velit habere plenam arcam, & inanem conſcientiam. to.8.171.g
Auaritia tollit ab homĩe ſecuritatẽ. t.9.140.c
Auarus omnis, cæcus eſt. to.9.198.g
Qui propter auaritiam ſeruant, palliant ſe, vt quaſi propter filios ſeruent. to.9.202.a
Auaritiæ incommoda. to.9 226, a, b
Auaritiæ morbus nunquam melius compeſcitur, niſi cum dies mortis ſine fine meditatur. ibidem. c
Spiritus auaritiæ, & ſpiritus luxuriæ, diuiſi ſunt aduerſum ſe. to.10.9.b, c
Auaritia amat vnitatem. to.10.20.m
Auarorum in pauperes inſidiæ. tom.10.& ſequentibus.
Auarorũ & cupidorũ cõceptio. Eod 21.a, b
In raptores, auaros, & concuſſores, inuectio, Ibidem.
In diuitum auaritiam inuectio amara. tomo 10.24.b, c
Auaritia diuitum inexplebilis. to.10. ibidẽ, c
Tenaciter ſua ſeruantes, qualiter a ſcriptura increpentur. tom.10.78.l
Auarorum pœna. to.10.79.b, & 93, f
Auaritię onus, q̃ graue. to.10.81.f, g
Auaritiæ & pigritiæ contrarii motus hominem diſcerpunt. ibidem, g
Auaritiæ ſarcina. to.10.81, f, & ſeq.
Auaritiæ & pigritiæ diſcrimen. ibid.g, h
Auari taxantur. to.10.107.h, & ſeq.
Vermes auaritiæ. to.10.173, l
Auaritiæ profunditas nõ patet oculis, ſed ſcatet animis. to.9.198.g
Parabola auari, augentis horrea pro vna die. to.20.232.h, i
De auaritia vitanda. to.10.224, l
Quare Chriſtus dixit, Abſtinete ab omni auaritia. to.10.224, m, & ſeq.
Nouit Chriſtus, non nos, quantum ſit cauendum ab auaritia. to.10.225, b
Contra auaros. to.10.241, g

Auarus eſt deus ad ſalutē noſtrā. to.10.278,i

Auaritia nouerca eſt,& ſumma inimico iuſtitiæ. to.10.294,m

Omnia vitia in homine ſeneſcunt,ſola auaritia iuueneſcit, to. 10.303,h

Deteſtatio auarit.t. 10.119,f,& ſeq.& 303,h

Auaritia inſatiabilis,to.10.303,h Nihil auaro ſufficit,cui deus non ſufficit.to.10.305,c,& ſequenti.

Audacia vires miniſtrat. to.1.201,c,d

Auditores & electi q,apud Manich.t.2.102,l

Audire,pro obedire. to.4.94,d

Auditus bonus & malus. to.8.87,b

Audire veritatem nihil eſt, ſi non ſequitur fructus. Eodem. 229, b

Venit audiri,vt audiatur. to.2.98,f

Obedientius audiri cuius vita orationi reſpondet. to.3.30,f,& ſeq.

Auditores bonorum ſunt pauci, malorū autem multi. to.5.39,c,& ſequen.

Domine audiui auditionē tuā & timui , &c. exponitur. to.5.177,c

Audire pro obedire, credere, & vſq; in finē perſeuerare. to.5.200.R

Auditus malus quis ſit. to.8.87,b

Audiendo credimus,& credēdo videbimus. to.8.136,R & 146, d

Audire coram deo,eſt intelligere.to.8.27,m in fine, & ſeq.

Audire,& auribus pcipere,ſi differant.to.8.146,g,h,

Qui audiunt, fœliciores ſunt, quàm qui loquuntur. to.8.162,h

Qui bene audit,& non bene operatur,valde male digerit. to.8.390,h

Qui ſint q nō audiūt qd̄ loquunt Eod.147,a

Qui uis te audiri, prior te audi. to.8.158,m

Audire & facere,eſt ſupra petram ædificare. Ibidem. 192,h

Auditui dari exultationem & lætitiam quid eſt. to.9.48.K

Audire verbum dei, ſecurius quàm prædicare. Eodem.86.c

Nihil nobis prodeſſet Chriſtus, ſi videretur a nobis,& non audiretur. to.10.23.i

Audire vocem filii,quid. to.10.54,c

In aure audire. to.10.76,g,& ſequenti.

Debet prius audire deum,qui vult exaudiri a deo. to 10.306,d

Aures dei. to.4.348,f

Aures mouent quidā homines,vel ſingulas, vel ambas ſimul quando voluūt.to.5.129,c

Auris dei, non membrū corporeum eſt,ſed potentiam eſſe,qua audit, debemus accipere. 10.8.22,R

Aures cordis,non corporis reqrit deus to.8.146.f

Quomodo aures noſtræ ad voces noſtras,ſic aures dei ad cogitationes nr̄as,t.8. 573,h

Deus inclinat aurem , ſi tu non erigas ceruicem. to.8.309,a

Non ad diuitem , ſed ad egenum & inopem inclinat aurem ſuam. Ibidem,b

Sicut aures corporales ad os hominis,ſic cor hominis ad aures dei. to 8.469, h

Interioris hominis aures requirit Chriſtus. tom.10.17,l

Aures duplices. to 10.17,l,&18,e,f,106,d

Quare Petrus aurem ſerui principis abſcidit. to.10.186,l

Auentinus mons. to.5.15,e,25,e

Auerſio cauſat vitium nō conuerſio ad creaturam. to.5.117,d,e

Auerſio a deo qui ſummè , & conuerſio ad ſeipſos,qui non ſummè,eſt cauſa miſeriæ angelorum. to.5.104.R

Deus tunc dicitur auertere faciem ſuam cū non dat animæ notitiam ſui.to.8.25, i, R

Qui nō vult a ſe auerti faciem dei,vult auerti faciem dei a peccatis ſuis. to.8.162,K,l

Quòd auertendo faciem peccata deleat, aduertendo ſcribat. ibidem

Tu a peccatis tuis noli auertere faciē,ſi uis ut ab ipſis auertat faciē ſuā deus to.8.135, K

Deus auertit ab eo quod tu feciſti,ne auertat ab eo quod ipſe fecit. to.8.270,b

Aues aeris auxilio volant. to.1.270,h

Aues quadrupedes.t.3.129,a Retract.t. 1.22,c

Auium quidam voces,pecorumq. & aliorū quorumlibet hominū , ſic imitantur atq; exprimunt,vt niſi videantur,diſcerni omnino non poſſint. to.5.129, m

Aues deſcendentes ſuper corpora,quæ diuiſa erant,quid ſignificant. to.5.150,i

Quid ſignificet quòd aues dāt vocem de medio petrarum. to.8.395,a

Aues cæli,ſpiritales quaſdam animas ſignificant. to.8.364,i, K, & ſequen.

Aues volātes in medio cæli,ſunt Eccleſia militans. to 9.148, m,& 149, d

Nihil auferetur homini,niſi ille iuſſerit vel pmiſerit qui donauit:ſpiritalia non aufert, niſi

niſi tu prius dimiſeris. to.8 43,g,h
Auſerre aliter intelligi non poteſt,niſi vt per datur vt non ſit. to.8.258,c
Quid portarum vrbis ablatio. to.10.181,R
augures inconſtantes. tom.1.143,a
augurationes vanæ. to.4.33,m
auguria nihil profuerunt Romanis, q̄ inuēta ſunt falſa eis victus,to.5.37,e, & ſequenti.
De auguriis. to.10.145,f.& ſequen.
Qui totam Chriſtianam religionem deſiderat cuſtodire, omnia auguria contemnat oportet. ibidem. R
Quantúcunq; augures vel diuini nobis vera prædicent,non eſt illis credendum. Ibid.i
Qui augurijs & alijs ſuperſtitionib. crediderit, quantumuis bonum faciat,nihil illi ꝓderit. ibidem, m
Augurius philoſoph. doctiſsimus.t 1.102,m

Auguſtinus.

auguſtini vita, in libris confeſsionum ſuarū. to 1.28.g,& ſequen,
auguſtini uita per Poſsidonium deſcripta.to. 1 in principio.
auguſtini vitæ compendiū. Eodem. 168,e,f
auguſtini infantia, pueritia, & ſtudium, deſcripta, to.1.28,m,& ſequen.
auguſtini parentes,moribus & fide diſpares. Eodem.30,l,& 32,e
auguſtini adoleſcentia,& q̄ in ardore libidinoſo conſumpta.Eodem 21,a,& ſequentibus.
auguſtini pegrinatio. ſtudiorū cā.Eod 32, d
auguſtini patria,Tagaſtenſe oppidum. Ibid. 37,c,d, In Poſsidonio.
Relatio Caliſti de conuerſione,perſeuerātia & quibuſdam dictis ſancti Auguſtini. to. 10.313,a,& i
Quòd plus Auguſtinus curauerit vitare barbariſmum,quàm vitia morum.to.1.31 K
ad literas Auguſtinus cogebatur,quo tamen deus vtebatur bene. to.1.30,m
auguſtini furtum. to.1.32,h,33,b
Quid Auguſt.amauerit in furto.to.1.33, b, c
Ob pilę luſum,Auguſtinus neglexit iuſſa parentum. to.1.29,l,K
auguſtinus puer morbo corripitur, reuelaſcens baptiſmum differt. ibi.K,l,
auguſtinus accuſat adoleſcentiam in ardore libidinoſo conſumptam to.1.31,a, b
Lucta ſpiritus & carnis in Auguſtino tom.1. 54,m
Quibus ſtudiis potiſsimum Auguſtinus ſit delectatus. to.2.30,a
auguſtinus,quomodo amore captus.Eodem 33,e,& 36,e
auguſtinū verſatur in foro, inter cauſidicos Eodem, 34,t
auguſtinus Hortēſius Ciceronis excitauit ad ardorē philoſoph.Ibid.l,& 53,d,& 168,e
auguſtinus ſacras literas faſtidit, ꝓpter ſimplicitatem ſtili,to.1.34.m & ſequentibus.
Auguſtinus a Manichæis,quomodo captus. Ibidem,& in Poſsidonio
auguſtinus nouem annis Manichęus fuit. Eodem.252,c,& 281,i
Et quomodo euaſerit. to.6.29,e
auguſtinus quandiu, & quomodo alios ſeduxerit. Eodem. 30,c
auguſtinus rhetoricam docet. ibidem,d
auguſtinus aſtrologiæ deditus. to.1.36,g
auguſtinus ſpiritalia caperę nō potuit, præ corporalibus. Eodem. 39,b
auguſtinus prædicamenta per ſe intellexit,& oēs artes liberales.Ibid.40,e,& in Poſsid.
auguſtinus alienatur a ſecta Manichęorum, Romam proficiſcens Eodem.41,h,i
auguſtinus febri correptus,periculoſe laborat. to.1.41,a,to.2.81, d
auguſtini error ante ſuſceptam euangelij doctrinam. to.1.42,e
auguſtini de incarnatione Chriſti error. Ibidem,d,& ſequen.
auguſtinus qualiter contulerit cum catholicis. eodem, g
auguſtini diſcipulorum impudentia & fraus eodem.41.x,& 42,h
auguſtinus docturus rhetoricam it Mediolanum. Eodem,42,i
ab Ambroſio epiſcopaliter ſuſceptus.Ibidē.
auguſtinus audito Ambroſio,paulatim ab erroribus reſipicit.Ibid.R,& in Poſsidonio
auguſtinus,nec Manichæus,nec catholicus. to.1.43,m
auguſtinus inanis gloriæ ſectator. Et de miſeria ambitioſorum.to.1.44,m
auguſtinus deliberat de inſtituenda vita. Eodem.46,m
Inter auguſtinum & Alipium contentio de matrimonio & cœlibatu. to.1.46,c
auguſtino uxor quęritur. ibidem,e
auguſtinus quo cęperit agnoſcere deū incorporeū reiectis imaginib.corporeis.Eod.,B

Auguſtini ſomniũ de ſeparatione creation s a creatura,& de vniuerſitate. Ibidem.48,e
Auguſtinus miſerè torquetur inquirens vnde ſit malum. ibidem.& 49, m
Auguſtino quomodo diuina miſericordia ſubuenerit to.1.49,b
Auguſtinus quæ in libris Platonicis inuenerit,conſentanea doctrinę chriſtianę.Ibid.
auguſtino clarius innoteſcunt diuina. ibid.f
auguſtinus quid ſenſerit de Chriſti incarnatione. to.1.42,d,& ſequen.& 50,b,c
augu. quid in ſacris libris inuenerit, non inuentum in Platonicis. Eodem.51,f
auguſtinus Paulum Apoſtolum legit pręcæteris. ibidem.
auguſtinus acceſus amore diuinorũ, ad Simplicianum ire ſtatuit. ibidem, h, i,& ſeq.
auguſtinum quę remorabantur a conuerſione. Eodem.52,g
auguſtinus audit Potitianum vitam Antonii narrantem,ſed diſplicuit.ibidem,k,l,m, & ſequentibus.
auguſtinus in horto quid fecerit.Eod.54,e,f
In auguſtino lucta ſpiritus & carnis. ibid. m
Somnium matris de filio. to.1.35,m
Quale reſponſum mater Auguſtini acceperit a quodam epiſcopo,de ipſius conuerſione.to.1.36,b c.
auguſtinus vocis admonitu quomodo totus conuerſus. Eodem.55, c
auguſtinus deſerit rhetoricæ profeſsionem. Ibidem,g,& In Poſsidonio.
auguſtinus Ambroſium conſulit, quid legendum. Eodem.57,g
auguſtinus Mediolani baptizatur ab Ambroſio.to.1.10,f,& 29,k,& 57,g In poſsidonio.to.2.1 18,m & 165,a
anno ætatis ſuæ.30. to.10.313,a,& e
auguſtinus quę Mediolani viderit.eo.1.57,i
auguſtini colloquium cum matre, de regno cęlorum. Eodem,58,f
auguſtinus quo luxerit mortẽ matris. ibid.l
De exequiis itẽ maternis.Ibid.& fo.ſeq.co.1
Auguſtini conuerſi confeſsio,qualis tum fuerit ipſe. Eodem 60,g,& ſeq.
auguſtinus varias carnis cupiditates confitetur. to.1.68,i,& ſequenti.
auguſtinus poſtremo,ad Chriſtum verũ mediatorem confugit. Eodem.67,l,m
auguſtinus ad uerbi miniſterium ſe accingit veram ſcripturarum intelligentiam a deo poſtulans to.1.68 b,& ſequentibus.
auguſtinus raptus ad presbyteri gradum. to. 1.In Poſsidonio.
auguſtini pugna cum Manichæis,Donatiſtis & Pelagianis. ibidem.
Cum Arianis. ibidem.
auguſtini ſcripta gratioſa ibidem.
auguſtinus deſignatus epiſcopus,viuo Valerio.Ibidem.& to.3.38,b,c,& fo.ſeq. a, b
Per Auguſtinum,pax & profectus Eccleſiæ. to.1 In Poſsidonio.
auguſtinus inſidiis Circumcellionum petitus. to.1. Ibidem.
Item Donatiſtarum. to.a.52,c
auguſt. in cauſis audiendis,qualis. In Poſsid.
In increpando,qualis. Ibidem.
Auguſtinus pro reis, quomodo intercederet apud magiſtratum. ibidem.
auguſtinus erga epiſcopos,clericos, & in uictu qualis. ibidem.
auguſtini liberalitas erga pauperes. ibidem.
auguſt.in re domeſtica qualis. ibid. Item de conuictu fœminarum ibidem.
auguſtini & Ambroſii in bonis Eccleſiaſticis,vaſis item dominicis diſpenſandis.ſententia. ibidem,
auguſtini officium erga deſtitutos & ęgrotãtes. ibidem.
auguſtini luctus, ac preces,morbus item extremus. ibidem.
auguſt. precibus Energumeni liberati. Ibid.
aegroti ſanati. ibidem.
auguſtinus uixit annis ſeptuagintaſex. Ibid.
auguſtini mos, pęnitentia in morte,& ſepultura. ibidem.
auguſtini laus ingenua. ibidem.
auguſtini opera hęreticorum factiones extinctę th.2.28,e
auguſtinus antiquæ fidei conditor.ibidem,g
auguſtinus ſanctus & eruditus.to.2.ibid.i. K
auguſtini laus ab eruditione.Eodem.35,b,& d,& 199,a
auguſtinus ſeruus ſeruorum. to.148,f
auguſtinus Valerii epiſcopi συγεργὸς.to.1.In Poſsidonio. to.2.38,b,& 40,b,c
auguſtinus omnia dimiſit. to.2.124,K
auguſtinus ſenex, Eradium ſucceſſorem ſuũ deſignat. to.2.epiſt.110 fo.155
auguſtinus veniam petit ab epiſcopo quodã quem literis aſperioribus offenderat. Eodem 155,K,l

auguſtinus

Auguſtinus in ſanctis ſcripturis plura ſe neſcire, q̃ ſcire fatetur. Eodem.173.R.174,l
Auguſtini fides. Eodem.235,c
auguſtinũ facile poſſe vinci, ſed videris vtrũ veritate an clamore. Eodem.237,g
Auguſtinus, Hebraicam linguam ignorauit. Ibidem.242,d
Auguſtinus Græcam linguam leuiter attigit. to.3.92,b,c
auguſtinus ſuperbus & garrulus diſputator fuit iuuenis. to 6.29,g
auguſtinus, quomodo vitæ præſentis ſpe; atque negociis implicatus. ibidem,h,i
auguſtinus malè fauſtus victor in diſputationibus olim contra Chriſtianos. to.6.50,f
auguſtinus ſe multa ignorare ingenuè fatetur Eodem 210,c
auguſtinus dialecticus. to.7.68,a,b
Auguſtinus nõ erubeſcit a præsbytero diſcere, quemadmodum nec presbyter a laico. Eodem.378,c
aug. ſenex, a iuuene paratus diſcere. t 2.104,c
auguſtini clementia in hæreticos. to.1.248,f, to.2.93,h, in fine &,i,& 138,h, in fine, &,i,& 192,i,K,& 230,,a,b,& to.7.286,e
auguſtini lenitas erga malos, to.1, in Poſsi.
auguſtini ciuilitas erga idolatras. t.1.45,e,f
auguſtinus orat pro homicidis hæreticis. to.2.Epiſt.158,& duabus ſeq.
auguſtinus negociorum forenſium examinator. to.3.265.K,l,& ſequenti.
auguſtini labores innumerabiles Ibidem.
auguſtinus ſcripſit libros. CCXXXII. præter Epiſt.& Homilias. to.1.28.K. to.6.2,K
auguſtinus anno ætatis ſuæ trigeſimotertio, infans adhuc in Chriſto. t.1. in Poſsidonio.
auguſtinus cum matre ſua philoſophatur. Eod. 159,d,& ſeq.h,i,& 106,a,& ſequenti.
auguſtinus quãtũ tribuat meritis precibuſq; matris ſuæ. Eodem,K,& 168,h
auguſtini regulæ tres monaſticæ. eodem.277 l,& ſequentibus.
auguſtinus quantum ſcripſit ſuis tribus velit. to.2.9,f,g
auguſtinus qualẽ lectorem velit librorũ ſuorum. to.3.93,c,d
auguſt. quo anno ſalutis floruerit. to.2.112,f
auguſtinus Euangelio non crediſſet, niſi authoritas Eccleſiæ eum cõmouiſſet. t.6.37,a
Quod melius in barbariſmo, contra grãmaticos voluerit intelligi, quàm in ſua diſertitudine auditores deſerere. to.8.99,E
Maluit vt eum reprehenderent grammatici, quàm vt eum non intelligerent populi. to. 8.529,c
Non timuit detractiones to.8.330,k
Quod in errore lectoris maluerit ſequi volũtatem dei, q̃ ſuam in propoſito. t.8.525,i
Quòd duos in die fecerit ſermones, tomo.4. 170,h,i
Teſtatur ſe feciſſe ſermonem de aduẽtu domini ad iudicium. to.8.565,g,& m
Quod iam ſenex, non dedignatus ſit et miniſterio & ſtudiis adoleſcentium ocioſorũ aliquid diſcere. to.8.391,d
Querela Auguſtini, quòd in audiendis iudiciis improborũ, impeditus ſit a perſcrutãdis mandatis dei, ibidem.558,h
Quòd in exequiis cuiuſdam fidelis expoſuerit pſalmum. Eodem.391.K.l
Quòd pſalmorũ dicta, nõ tãtũ aure & corde ſed & ſtilo a fratrib. excipiebant. t.8.164,l
Quòd iubẽtibus fratribus & & coepiſcopis, expoſuerit pſalmos. Eodem.80,m, in fine, & 92,m, & 531,g
Quòd pſalmum.131. iuſſu cuiuſdam epiſcopi expoſuerit. to.8.504.a
Quòd ſoicitatu uenerabilis patris & epiſcopi ſui N. expoſuerit pſal. eod.315.h,& 350, l,& 391,R
Quòd iuſſu epiſcopi Seueri tractauerit pſalmos. to.8.353,l
Auguſtinus non expoſuit omnes pſalmos p̃ ordinem, ſed modo hunc, modo illũ, & poſt redactæ ſunt expoſitiones in ordinẽ. to.8.383,i,393,d,e
Quòd omnes pſalmos quos codex pſalterii tenet, partim expoſuerit dictando, partim ſermocinando: & cur pſalmũ.118. exponere diſtulerit. to.8. Ibidem.436,h
Excuſatio eius de expoſitione eiuſdem pſal. to.8.466,l
auguſtinus cum adhuc puer erat, ſuſpicabatur, cum audiret tonitrua, quaſi vehicula de ſtabulo procedere to.8.280,R
Quòd ſit trans mare baptizatus, & qui cum eo. to.8.101,m
Videtur Auguſtinum fuiſſe monachum. Eodem.186,k,& 187,c
auguſtinus quantum præterita ſua mala non negat, tãto magis deum, qui ſibi hæc ignouit, laudat. to.8.101.

Seuerior fuit in malo ſuo quod dannauit, q̃ hæreticus qui in eo hoc vituperauit. Ibid.
Quantum gaudebat de gratia dei, tantum de ſuis p̄teritis timebat, & de cõtinua pugna ſua aduerſus cogitationes malas ibidem
Quòd laborauerit contra hæreticos, diſputãdo, conuincendo, conueniendo, terrẽdo, tamen omes diligendo. to.8.113. f
Suſpicentur de eo homines quod volũt, ſiue bonus ſiue malus ſit, tamen ab Eccleſia nõ receſsit. ibid. g
Hoc dicit in Eccleſia catholica, vt ſpes ſua nõ ſit in homine. ibid.
Etſi de loco quaſi ſublimiore loquebať, timore tñ fuit ſub pedibus audientiũ. t.8.23 1.b
Non eum tam delectabant voces laudantiũ quàm deuotio cõfitentium, & facta recto rum. ibid.
De eius humilitate in p̄dicatione to.8.389.f
Non ideo loquebatur in populo, vt acclamarent, vel laudarent, nec ut honores, laudes, aut vtilitates temporales impetraret. Eodem. 541.e
Quòd maluerit audire q̃ loqui. to.8.534. f
Non ſemetipſum commendabat ſubditis, ſed ſubditos deo. ibid 577.d,e
Humilitate iacebat ſub pedibus ſubditorum ſuorum. to 8. 489 i
Licet ex officio diſpẽſationis ſubiectos ſuos cuſtodierit, voluit tamen cũ eis vmbra alarum dei cuſtodiri. ibid.l,K,
Sæpe paſſus eſt inſidias hæreticorũ.t.8.469,K
Cum quanto tremore ad populum loquebatur. to.8.162.i
Id quod dixit, nulli præſcripſit ad meliorem intellectum. Eod.90.g,h
Blanda Auguſtini ſuorũ admonitio.t.10.28.e
Auguſtinus ſolicitudinis & curę ſuę ſubditos, ipſoſmet ſubditos teſtes citat t.10.42.g
Auguſtinus ſæpe petitus mala conſilia.ibid.h
auguſtinus per Simplicianum Liguriensem in fide eſt edoctus. to.10. 281.g
auguſtinus cum Simpliciano per annum cũ dimidio conuerſatus, in fide eſt edoctus. to. 10. 313.c
Promotio Auguſtini ad ſacerdotium.to. 10. 280. g, & m,
Promotio Auguſtini ad epiſcopatũ.to.313.e
auguſtinus factus epiſcopus, vixit cum regularib. ſecũdũ regulã apoſtolicã.t.10.284.g
auguſtini paterna vigilãtia, cum loqueretur Chriſtianis imbecillioribus de ſcripturis, ne eos offenderet, uel occaſionem daret blaſphemiæ. to.10.3.f,g
auguſtinus reprehenſus q̃ nõ corriperet peccantes, ſed indignè. to.10.16.i
auguſtini cura de ſubiecto ſibi populo to. 10.42 h, i
auguſtini publica confeſsio, & pro offenſis, vt ſibi remittantur deprecatio. tomo. 10. 103. k, l
auguſtini humilitas. ibid. K
auguſtinus in Aethiophia prędicans, uidit diuerſa monſtra to.10.299.i,K
auguſtinus Romæ ſcolas ſex annis, tempore Theodoſii ſenioris, glorioſe rexit. tomo. 10.313.c
auguſtinus monachorum inſtitutor. tom. 7. 61.c, in fine.
auguſtinus anno.33.ætatis ſuæ ſolitariam vitam incœpit. to.10.297.g
Conuerſatio auguſtini in eremo cum 122. fratribus. to.10.313.d
Vndecim diſcipuli Auguſt. Ibidem.i, K
auguſtini conuerſatio cum fratribus ſuis.to. 10 314.a,b
Modus uiuendi Auguſtini cum regularibus. Ibidem, c
De obitu ac commendatione ſancti auguſtini.to.10.313.e, f
auguſtinus, durante Vandalorum obſidione obiit. tomo.10.313.f
De trãslatione corporis ſancti auguſtini, de Sardinia ad Papiam. ibid.g
Comparatio auguſt. ad Abrahã.t.10.298.i, K
Auguſtinus, & Hieronymus.
auguſtini & Hieronymi diſputatio de Petro reprehenſo a Paulo. to.2.10. per totum, & ſequentibus.
auguſtinus probat nouum teſtamentum, a Hieronymo caſtigatum. Eod.14.d
Translationem ex Hebraica veritate nõ probat. Eod.11.h i, & 13 a.b
Eod.16.K
auguſtinus prolixus, & ſuboſcurus ibid.16,c
auguſtinum monet Hieronymus, ne ſenem iuuenis prouocet. Eod.18.a, e,h
amor Hieronymi in eundẽ.Eod.97,K& 36,e to 2.18,g, h
auguſtinus cedit Hieronymo in cognitione ſcripturarum. Eodem.20. e
auguſtinus deplorat diſcordiam inter Rufinum

num & Hieronymum. ibidem
Aug. Hieronymo in multis inferior.t.2.25.d
Auguſtini & Hieronymi de hebdomadibus Danielis ſententia. Eod. 103.i, k, & ſeq.
Auguſti imperatoris edictum contra Donatiſtas. to.2.71.K
auguſtus menſis, pro Sextili. to.3.11.g
aulus Gellius citatur, to.4.30.d,in fi.
aulus Gellius. to.5. & ſeq.
aurinus. to.5.35.a
aurum, argentũ, lapides precioſos ędificare quid ſit. to.4.24.b,i.& 298.d,& ſeq.
De auro & argento quod ab Aegyptiis filii Iſrael acceperunt. to.4.191.b,c
aurũ de puro argento ſordidatur.to.4.410.c
Multi vt aurum acquirant, fidem perdunt. to.8.482.m
Ille aurum habet, q̃ nouit uti auro: qui autẽ vti non nouerit, habetur non habet, poſſi detur non poſsidet. Ibid.482.m
Eſto dominus auri, non ſeruus, quia & aurũ fecit deus, & te ſuper aurum. Ibid.
Quòd melius ſit ſordidum aurum, q̃ plumbum purgatiſsimum. to.8.556.a
Aurum non eſt vtile auaro, ſed benè vtenti. to.8.515.i
auri viriditas, quæ ſit, & cur inter ſcapulas non in pectore. to.8.232.c,d
auri nomine ſapiẽtia intelligitur. to.8.259.l
aurum, hypocriſis. to.9.147,l
aurum quid. to 10.112,i,K
aurum & argẽtum, in quo genere bonorum. to.10.107.g,h
Poſt aurum non ire. tom.10.79,e
Auri mala. to.10.84.a,b,
aurũ & argẽtum, res iudicis iuſti ſunt.Ibid.e
Deo eo quod in Aggęo ſcriptum eſt, Meum eſt aurum, & meum eſt argentum: Homilia.to.10.107.d,e,& ſeq.
auſes vocabatur Ioſue to.10.105.b
De falſitate auſpicii, quo Romani regni fortitudo & ſtabilitas viſa eſt indicari.t.5.37.e
auſter ſpiritaliter, quid ſignet. to.2.181 h
auſter ventus eſt calidus, glaciem liquefaciẽs to.8.487.h
Regina auſtri. to.10.148 d
automedon auriga nobilis. to.1 24.h
authoritas diuina & humana to.1.163.d,e
authoritati diuinæ non tribuendum, quod arte dæmonum fit. ibid.
authoritati cum ratione credendũ.t.1.195.a
author & rationis beneficientia Eod. 259.c
authoritate & ratione, quomodo vtendum in diſceptationib.to.1.248.f,g,& 253,d
authoritas doctorum Eccleſiæ. Eodem.163, b.to.2.95, m
authoribus quantum tribuendum.to.2.157, i, circa finem.
Deus author naturarum, non vitiorum.tom. 4.115.c
De authoritate canonicæ ſcripturæ diuino ſpiritu conditæ. to.5.193.f
authoribus quibuſcunque non eſt credendum indiſtinctè, immo nec ipſe Auguſtinus vult temere credi cuncta quæ poſuit, to.5.216.f
authoritati diuinę credere debet humana fragilitas: & magis debet credere angelis immortalibus, qui nobis fidem reuelauerũt, quam ſermonibus to.5.91.l
Sine veritate non valet authoritas.t.9.196,e
auxilium dei. to.3.353.a.to.7.122.m, & ſeq.& 241.f
Pro auxilio diuino, precatio. to.1.172.g & ſequenti. 210.d, e to.4.385.l
auxilium non eſt quærendum niſi a domino to.8.81.h,i
azimorum primus dies qui. to.2.81.R
azimorum ſolennitas. to.9.76.c,d
azima Chriſtianorum. to.6.255.k,l
Diebus azimorum contaminatio erat alienigenæ domum intrare. to.9.215.l
azima quid. to.10.61.d

B

BAal & Baalim. tomo.4.102.i,K
Baalſamen. ibid. i
Baalbereth & Baalim, idola.ibid.105.K
Verba domini ad Heliam.
Reliqui mihi ſeptem milia, &c.expoſita.to. 10.7.a
Babylonia interpretatur confuſio, to.4.33 r. m, to.5.144.a, to.0.27.a, 10.9.145.a
Babylonem non cõdidit vxor Nini, vt dixerũt quidã, ſed inſtaurare potuit.t.5.169.h
Babylon fuit initium regni Nemroth, de ſtirpe Cham, quam ciuitatem mirabilem ipſe ædificauit, in qua eſſet ſicut in metropoli. to.5.143.d
Quòd in Babylonia turrim voluerunt ædificare mirabilis altitudinis, ſiue turres, quæ ſingulari numero ſignificarentur.tomo 5. 114.m, & ſeq.

Babylon

Babylon appellata eſt confuſio, quia ibi cõ-
fudit deus labia omnis terræ. to 5.144.a
Babylon fuit caput regni Aſſyriorũ, in quo
primo regnauit Belus, ſecundo Ninus, filius eius. to.5.49.c
babylonia quaſi prima Roma. tom 5.169 g
babylonia captiuitas. tomo.3.247, a
Captiuitas babylonica & in ea geſta quid ſignificent. to.3.331, m
In babylonia populo Iſraelitico captiuato
ꝓphetauerunt illis Malachias, Aggæus, Zacharias, & Eſdras to.5.168, i
In babyloniam tranſmigratio, allegoricè. to.
6.87.d, e
babylonia ciuitas eſt mater omnium impiorum. to.8 46, a, & 205 l, & ſeq.
De babylonis medio eſſe fugiendum, quomodo ſit intelligendum. to.5.172.l
Babylon ꝑ Cain inchoata eſt in intimis Perſidis regionibus, q̃ diuturno tẽpore caput
exulit ſuꝑ cęteras gẽtes. t 8.205.d, & 217.a
Quòd ſignificet ſocietatem omnium impiorum, ab Oriente, ab Occidentẽ: & ipſa habeat regnum terrenum. to.8.46.b
Quòd ad eam oẽs iniqui ꝑtineant. to.8.316.i
babylonia interpretatur confuſio: & ſignificat mundum. to 7.489.h, i, & 518.c. tom.
10 137. K
De babylone exire, quid ſit: & quomodo exeatur de ea. to.8.217.c
Multum intereſt inter medium & exteriora babyloniæ. to.8.519.l, m
babylon quomodo ſit filia babylonis. tomo.
8.521.h
Sicut perſecuta eſt nos paruulos, ita paruuli eius viciſſim elidantur ad iram vt moriantur. ibid. i,
Quomodo babyloniæ duplum reddatur. to.
8.578. c
babylon impia, diaboli congreg. t.9.146.K, l
babylon pręcipuè ſuperborũ raptorũ luxurioſorum & huius mundi imaginem gerit. tom.9.148, f
babylonis ædificatio. to.10.288.i
bacchanalia. to.2.46.h, to.5.53.g
bacchę mulieres. to.5.172.m
bacchanalia inſtituta ſunt Liber. ibid.
Bala, famula Rachel, interpretatur inueterata. tomo 6.135, f
De Balaam & balach. tomo.179.c, & ſeq.
Balaam in arte magica, & carminibus noxiis
præpotens erat. ibid. c
deus Balaã inuocare dęmones ꝓhibet. ibid. e
balaam quid. ibd.
balaam prohibetur, ne eat ad Balach, vt maledicat Iſrael. 10.10.179.b, c
Balaam auaritia. to.4.45.a, b, & ſeq.
balaã, quare iuit vt maladiceret Iſr. t.10.179.e
balaam magus dęmones vidit, Aſina autem angelum uidet. ibid.
balaam aſina quomodo locuta, to.3.21 t.e, & 22 2, h, 242.a, to.4.222.h
Vide, Aſinus.
Aſinorum non ideo miranda eſt ſapientia, quia ſemel vna inſipientiam prophetę redarguit. to.2.27.h, i, & 145.d, e
balaam prophetia. to.4.310.e
balaã laudabilis & culpabilis erat. t 10.179.
balaam ſcribas & phariſęos denotabat. ibid. f
balach. primus rex Edom. to.4.37.a
balach ad Balaam mittit vt maledicat filiis Iſrael. to.10.179.e, & ſeq.
balach adulatio. ibid. d
balach, excluſio vel deuoratio interpretatur, ibidem, f
Baleus. Aſſyriorum rex decimus. to.5.169, m
balneis vnde nomen inditum. to.1.59.b
balnea menſtrua. to.2.154 g
balnearum vſus conceditur. ibid.

Baptiſmus.

Baptiſmi aquam per Spiritumſanctum efficax to.1.78.h, to.2.27.c, & ſeq.
In baptiſmo ſuſceptorum fideiuſſio. tom.2.
28 l, in fine & g
baptiſmi efficacia in culpis remittendis. eod.
67.a, b, to.10.173.a
baptiſmus, ſacramentum Chriſtianæ ſocietatis. to.2.22.i, K
baptiſmus prima peccata ſoluit. to.1.13.m,
& fo. ſeq. m, & 56.k, tom.2.67.a, b. & 73, e
baptiſmus circuncißioni ſucceſſit. to. 2. 152.
m, & ſeq.
baptiſmus ſanguinis. ibidem.152.a, b, tom.3.
68, i, & 249.f, to 7.324.a, b
baptizaſſe Chriſtum quomodo accipiendũ.
to.2.152.a, b
baptiſmi cõſideratio, & fructus. to.4.77.g, h
baptiſmi & circunciſionis collatio. to.2.249
d, e, to.3.353.K, to.7.136 f, g
baptiſmus mundationem conſcientiæ præfigurans, quando euacuabitur. to.2.249. d
baptiſmi myſterium. to.3.56.c, & 268, h

Baptiſmi

Baptiſmi donum, cõtra peccatum originale & actiuum. to.3.57.c
Sine baptiſmo nemo ſaluabitur. to.3.74.i,& 76.c, & ſeq.
Baptizati oleo quare unguntur. to.3.175.h,i
baptiſmi gratia. to.3.354.d
baptiſmus. to.3.55.i,& 77,g,h,& 288.h,& 292.d,& 354.d
baptizatus eſſet pro lauiſſet to.3.59,c
baptizandi cur exorcizentur & exufflentur. to. 3.66.b,to.7.262,c,267.d,e,& 275.
Non paptizari. to.3.79.c
baptiſmus quando & quibus dandus.to.4.19 h,i,& 20.e, f
baptizandos tam fidei opera quàm fidem docendos. to.4.20.h
Ante baptiſmum ſcire & agere vitam Chriſtianam, neceſſe. ibib. m
baptiſmus ſpadonis. to.4.21.b
baptizandus ne qui uitam impiam mutare noluit. to. 4.22.k
baptiſmum fidei opera pręcedant. ibid.m
baptizandorum catechiſmus ibid.22.a
A baptiſmo num merito repellantur obſtinati in peccatis. to.4.25.g
A baptiſmo prohiberi non nouũ.ibid.25.l,
baptizandi quæ facere debeant ibid. e
Ad baptiſmum Apoſtoli grauibus peccatis obnoxios non admiſerunt ibid.26.d
baptiſmo Chriſtianorum vita reſpondeat. to.27.e, & ſeq.
Contra eos qui omnes ad baptiſmum circa diſcrimen admittebant to. 4.19.h
baptiſmus quando,& qbus dandus.t.4. 20.e
Baptizandos tam fidei opera q̃ fidem docendos. to.4. ibidem. h
baptizabat Ieſus plures q̃ Ioannes,& cætera exponitur. to.4.197.i, & ſeq.
Baptiſmus non debuit ceſſare: & quare.tom. 4.308.l
De baptiſmo ſanguinis. to.5.113. b
baptiſmus delet omnia peccata. to. 5.8.K
Baptiſmo ſanguinis purgatur quis ab omnibus peccatis, etiam non baptizatus baptiſmo fluminis: & ille maior eſt iſto. tomo 5.113, h,i
baptizato Chriſto in iordane, innotuit religio & doctrina Chriſtiana,per corporalẽ eius præſentiam. to.5.185.l
Propter baptiſm.ſacramentum,quiddã miraculoſe curati ſunt ab infirmitate corporali: vt patet de Conſtantio baptizato & mũdato a lepra. Item ſancta Otilia,cęca nata, viſum recepit. to.5.230.e,& ſeq.
Poſt baptiſmum remanet mors & pęna multiplex. to.5.112.c
an hi qui inter hęreticos baptizati ſunt,& deteriores poſtea male uiuendo facti ſunt: vel hi qui apud catholicos renati ad hæreſes aut ſchiſmata tranſierunt: uel hi qui a catholicis, apud quos renati ſunt,nõ recedentes, crimmoſe uiuere perſtiterunt, poſſint priuilegio ſacramentorũ remiſsionẽ ęterni ſperare ſupplicii. to.5.223.l
De baptiſmo error Manichæorum. to.6.8.b
baptiſmũ in aqua non recipiunt Seleuciani. ibidem, i
baptizatos ſemel in Xpo, nõ poſſe relabi in peccatũ:error iouiniãi & Pel.t.6.9.f,& m
baptiſmatis figura fuit circũciſio.to.7.360.d
baptiſmus per diluuium ſignatur.to.6. 84. e
Per nubem,& mare rubrum. Eod 86.k,l
baptizandi erunt cathecumeni in periculo mortis. Item qui pro ſe reſpondere non poſſunt. to 6.276.co.4.per tot.
Pro baptiſmo Chriſti, omnia dura atq; horrenda perferenda Chriſtianis. tom.6.141. K,& 156. e
Relapſus a baptiſmo. to.6. 17.h
Nec baptiſma nec baptizandi poteſtatẽ amittunt recedentes ab Eccleſia.to.7.13 h,i,& ſeq.& 120.i, & ſeq.
baptizare poteſt laicus in neceſsitate tom. 7. 13.l,14.m
baptizare vtrum poſsint qui nunquam fuerunt Chriſtiani. ibid.to. a
baptiſmum nõ omnibus prodeſſe.to.7.27. b & Lo.c, & f
baptiſmus vnus bonorum & malorum to.7. 39 m, & ſeq.
baptizatos ab hæreticis,quomodo recipiant catholici. to.7.53.c
Baptizati ſanctificatio unde, contra Donatiſtas. to.7.61. e,f
baptizat ſacerdos miniſterio viſibili, Chriſtus inuiſibili gratia.to.2.228.R,& 230.l, to.7.63.f,g,& 228 e
baptiſmus non alius,ſed idem huic vtilis,illi inutilis,to.2 228 K,& ſequen l,to.7.71, i,K & 81,e,f
baptiſmus, ſacramentum eſt nouę vitæ. to.7. 74,c

In baptiſmo deus abluit, non homo. to. 7. 63 g, & 76, c, & 81, f
Baptizare poſſunt & boni & mali. to. 7 76, e, to. 9. 10, g
baptizari a mortuo quomodo accipiendum to. 7. 77, l
De baptiſmo, cypriani ſententia. to. 2. 55, h, i & ſequen. to. 7. 71, c, 79, l, m, & 81. c
De baptiſmo contra Donatiſtas. to. 7. 119, h, ſequenti. Retractã. to. 1 23, f
Baptiſmus extra Eccleſiam acceptus. tom. 7. 120, m
baptiſmum accipere poteſt in extremo poſi tus, etiam ab hæretico ibidem
baptiſmus an generet filios apud ſchiſmaticos. eodem. 122. d
In baptiſmo an ſemper peccata remittãtur. Ibidem. 132, l
Qui ſine charitate baptizatur, quatenus acci piat remiſsionẽ peccatorum. to. 7. 123, i
Et de fictè accendentibus ad baptiſmum. ibidem, & ſequentibus.
baptiſmi ſanctitas pollui non põt. to. 7. 130, i
baptiſmi integritas & ſanctitas ibidem. 131, a
baptiſmus accipi poteſt extra Eccleſiam, ſed non prodeſt. eodem. 133, h, i
baptiſmus non corrumpitur. to. 7. ibidem, i
baptiſmus ubique Chriſti eſt. to. 7. 133, m, 136, k
baptiſmus & malè datus, & malè acceptus per ſe bonus. eodem. 136, i
Baptiſma commune bonis & malis. to. 7. 81. e, f, & 137. g, 246, d, e
baptiſmus nec i peſsimo deterior. eod. 138, l
baptiſmi vicem implet martyrium. ibidem. 139, c, d
baptiſmus ubi non neceſſarius. ibid. c
baptiſmus non omittendus. ibidem, e
baptizando, qui per ſe reſpondere poteſt nõ ualet alterius confeſsio. ibidem, h
baptiſmus & pietas. ibidem, h, 178, e, f
baptiſmum legitimum habent hęretici, ſed non legitimè. to. 7. 131. h, i
baptiſmus ſolius Chriſti eſt. to. 7. 142, e, f, to. 9. 29, 5, f.
baptiſma poteſt eſſe ſine ſpiritu. to. 7. 145. c
baptiſma vnum. ibidem, f
baptiſmus Chriſti, etſi nullius malitia uiolē- tur, apud hęreticos tamen caret effectu. Ibidem, m
baptiſmum & malus dat malo. ibidem. 146, f, & ſequentibus.
baptiſmi ſanctificationẽ non impediunt uerba erroris per imperitiã prolata. t. 7. 150, a
baptiſmus uerbis Euangelicis conſecrandus ibidem, c
baptiſmus necat eodem. 153, g
baptiſma bifariam accipi. to. 7. 156, g
Idem baptiſma quomodo prodeſt, & obeſt. to. 7 157, e
an non baptizatus baptizet. ibidem. 158, d, e
baptiſmus ludricrè & mimicè acceptus an approbandus ſit. ibidem, & ſequentibus.
De unico baptiſmo contra Petilianum. to. 7 159, i, & ſeq. Retractationum. to. 1. 25, i
baptiſmum dant & accipiunt boni & mali to. 7. 173, d
Per baptiſmum quomodo euacuetur peccatum in paruulis, ſimiliter & in adultis & quid inde conſequentur utilitatis. eodem. 223, d, e
Ex baptizatis nati, quare baptizãtur. t. 7. 230, i, & ſequen. b, c, & 235, e
Ex baptizato naſcitur baptizandus, quemadmodum ex circunciſo incircunciſus. to. 7. 235, f
a baptiſmo initium renouationis. eodem. 224, c
baptiſmus abluit quidem peccata omnia, ſed non aufert infirmitatem. to. 7. 261, i, g
Et quid baptiſmo tribuẽdum. ibid. h, 365, f, g
Baptizari in morte Chriſti, quid ſit, ex Chryſoſtomo. eodem. 310, m
Baptiſmus regeneratio, renaſcentia. eodem. 362, a
baptizati non carent concupiſcentia. eodem 365, g
baptizatus omni peccato caret, non omni malo. ibidem.
baptiſmo prædeſtinati. tom. 7. 385, e
baptizati in unitate charitatis in Eccleſia, ſunt ſalui. to. 7. 128, g, h
Non eſt remiſsio ſine baptiſmo. to. 7. 169, k
Hæretici & mali Chriſtiani, dare & accipere poſſunt ſacramentum baptiſmi. tom. 7. 169, g
baptiſmus omnibus neceſſarius. t. 7. 217, c, d
De baptiſmo. tomo. 7. 323, k
baptiſmi figura fuit mare rubrum. tomo. 8. 408. i, k
In baptiſmo omnia peccata dimitti, figuraliter oſtenditur. tomo 7. 281, l, m. & 295, m

Cur

Cur Chriſtus baptizari voluerit, qui ſordes non habuit. to.8.334,d
Quòd in baptiſmo fiat remiſsio omnium peccatorum. to.8 122.h
Cũ nouerimus ex baptiſmo Chriſti ſolui peccata, & ad remiſsionem peccatorũ ualere non ob aliud cũ infantibus matres currũt niſi ut ſoluat propago peccati.to.8.161,c
Cum in baptiſmo omnis reatus ſit dimiſſus, cur adhuc remanet peccandi deſiderium. to.8.439, a
Quòd baptiſmus omnibus ſit communis, ſed ipſa gratia nõ eſt communis omnibus to. 8.281, d,e
Quòd vnus atq; idẽ baptiſmus aliis eſt ad uitam, aliis ad mortem. to.8 518.a
baptiſmus Chriſti ornat militem, & conuincit deſertorem. to.8.113,d,e
baptizat ipſe Chriſtus p miniſtros to.9.10,a
baptiſma ſuum nemini tradidit Chriſtus: & quare. tomo.9.10.b
baptizari quare voluit ſolum Chriſtus in ſuo nomine, non autem Pauli, Petri. &c.tom. 9.ibidem,b, c
baptizare conceſsit Chriſtus Apoſtolis, & aliis miniſterialiter, non autem authoritatiue.to.9.10.c,d,
Apoſtoli quare nõ aliquando dixerũt baptiſma meũ, bene autem Euang. meũ to.9.10.f
baptizabant Apoſtoli ante mortem Chriſti, non autem ipſe Chriſtus. to.9.11.e
In baptiſmo nõ merita miniſtrorum, ſed uirtus Chriſti operatur, to.9.11,a,b,& 12,e,f
baptizat æque Chriſtus & per bonos & per malos miniſtros. ibid.12.f
baptiſma non melius aut peius a bono quam a malo miniſtro. ibid.f
baptiſma ſine charitate nihil homini prodeſt.to.9 13.b
baptiſmus Simoni mago nihil profuit. tomo.9.13.e, f
In baptiſmo quatuor hominum genera generari. to.9.22.i. k
Baptiſmus Chriſti, quid. to.9.29 f
baptiſmi virtus non in aqua. to.9.96.d
Accedit uerbum ad elementum, & fit ſacramentum. ibid.
baptizabat Chriſtus effectiue, diſcipuli autem miniſterialiter. to.9.29.d,e
baptiſmo Chriſti aqua neceſſaria & verbũ. Ibidem, e
Baptiſmus omnia dimittit peccata.t. 9.131 d
baptiſmus gratis de cęlo deſcendit.t.9.141.g
Munera gratuita creationis & recreationis. to.9.161.c, d
baptiſmo peccata abluuntur. to.9 195,d
Verbum & aqua conficiunt ſacramẽtum baptiſmi. to.9.213,g
Aqua baptiſmatis non ſolum corpus, ſed & animam abluit. ibidem
baptiſmus omnia peccata delet.to.9.220.g, & ſequentib.
baptiſmus ſignabatur per tranſitum maris rubri. to.9.22.i,& 223.f
Propter omnia peccata baptiſmus inuentus eſt. to.6.240.c,& 245.l, m
baptiſmus, vnus eſt introitus omnibus ad uitam. to.9.240.e,f
Promiſsio Chriſtianorum in baptiſmo. to. 9.249. f
Qui ſuperſtitionibus vtitur, baptiſmi perdit ſacramentum. ibidem.l,m
Qui crediderit, & baptizatus fuerit &c. exponitur. to.10.10.e,f
baptiſmum quomodo mundet per fidem. to.10.27. c
Ad recens baptizatos oratio Auguſtini, ne ſe ab hæreticis ſeduci patiantur.to 10.51.e,f
baptiſmatis effectus. to.10 61.l, & 64.f
Ante baptiſmum adulti cathecumeni pœnitere debent. to. 10.104 l. m
baptiſmi noſtri efficacia. to.10.135.h, & ſequentibus.
baptiſmatis Chriſti ratio. ibidem, m
baptiſmus Chriſti to.10.138.f, & dein.
Dominica infra octauas Epiphanię domini de baptiſmo Chriſti, Sermo primus.ibid.
In baptiſmate Chriſti maiori penè munere vnda q̃ Maria ditata eſt. to.10.138.f
Marię & vnde baptiſmatis cõparatio. Ibidẽ.
baptizatus habet cum quibus pugnet. to.10. 145.b,c
In baptiſmo Chriſti potius Purgantur fluenta, q̃ purgant. to.10.138.i, & m
Per baptiſmum omnia peccata delentur. to. 10.152.b
baptiſmatis fonte, cęlo vicina portatur Eccleſia. to.10.161.a
Niſi Eccleſia ad aquam baptiſmi veniſſet, Chriſto ſociata non eſſet. to.10.165.d
baptizatus eſt populus Iſrael in mari & nube.to.10.173.g

baptiſmi

70

Baptiſmi gratia, vacuatur quiſque omnibus malis. to.10.170.c
Baptizatus eſt populus Chriſtianus in aqua & ſpiritu. to.10.173.g
De non differendo baptiſmo. to.10.174.a, b, & ſequen.
Baptiſmum vnum docet Chriſtus. ibid. d, e
Ad baptiſmi ſacramentum quomodo perueniatur. to. 10.180.a,b
Baptiſmi ſacramētū in quo cōſtet.t.10.186.d
Qui baptiſmi ſacramentum deſiderat, quid petit. to.10. 186.e
Cum peccato accedentes ad baptiſma, gratiā dei non recipiunt. ibidem,e,f
ad baptiſmi ſacramentum per pœnitentiam mundati veniant. ibidem.f
Baptiſmus quare ſignetur ſigno Chriſti. to. 10.188.d
Extra baptiſma nullus ſaluat. tom.10.190.g
Baptiſmus Chriſti nobis eſt ſepultura. tom. 10.192.e
Baptizatus factus eſt membrum Chriſti, to. 10.209.g,h
Ad baptizatos, vt bonos non malos in Eccleſia imitentur. ibidem
Baptiſma vnū de fide tenendū eſt.t.10.233.b
Baptiſma tam maioribus q̄ minoribus celebrandum. ibidem.

Baptiſmus paruulorum.

Paruulos, etiam ſi nō baptizentur, habere uitam æternam, Pelaghi dogma.to.2.83.l,& 120.b,c,& 146.c,d,& g,h,to.7.36.a,b
Baptiſmus paruulorum nō eſt ſuperfluus.to. 2.27.c,& ſeq.& 120.d,to.3.216.b,to. 7. 139.f,& 235.f
Baptizantur recte pueri, in fide offerentium & Eccleſię. tom.1.232.f,g,tomo.2.28.e
Paruulorum non baptizatorum damnatio.t. 2.31.k,l,& 31.e,& ſeq.& 120.d,& 146.d & ſequentib.to.3.76.c,to.7.238.a,b
Infantes non baptizati, leuiſsimè quidē, ſed tamen damnātur.to.7.215.K,& 353.h
De baptizandis paruulis Cypriani decretū. to.2.32 b,to.7. 234,h, i
Baptiſmus infantium & ſenū. to.3.55.i
Pueri baptizandi.tom.3.66.c,d,& 214.b, & 292.d
Baptismo infantes ſeruari. Eodem. 244.g
Cur anima infantis nō baptizati condemnetur. ibid.i,
De anima, & baptiſmo infantium, opiniones. ibid.l,m
In baptizandis paruulis cōſuetudo Eccleſię non ſpernenda.to.3.217.b,tomo.7.139.f
De pueris non baptizatis q.to.3.292.d
Profectus eorum qui infantes baptizantur. tomo 7.137 c
De baptiſmo paruulorum cōtra Pelagianos. tom.2.120.c,& ſeq.to.7.212.K Retracta. to.1.24.h
Inſcrutabile, cur infantes alii diſcedant fruſtrati baptiſmo, alii non. to.7.216.h
Baptiſmi paruulorum ratio. Eod.234.f,g
Et quòd de paruulis, in peccato originali natis, veteres nihil dubitarint. ibid.m,& ſeq.
Etiam infantes non baptizatos, eſſe in poteſtate diaboli. Eodem.267.d
De baptiſmate paruulorum, Ioannis Chryſoſtomi ſententia. Eod.310.i
Baptiſmus paruulorum to.7.234.g
Fides offerentium pueros ad baptiſmum, prodeſt pueris ipſis. to.9. 220.h
Quare dominus permittat baptizari vnum ex infantibus,& alium ante baptiſmum ſuffocari. to.10.67.c,d
De baptiſmo paruulorum, Auguſtini tempore ortæ quęſtiones. to.10.70.c, d
Cypriani, de baptiſmo paruulorum, ſententia. to.10.72.c,d, & ſeq.
Vtrum infans baptizari debeat ante octauum diem, quia infans octauo die circuncidebatur. to.10.72.f & ſeq.
Filii ſuſcepti in baptiſmo, ſunt ſicut filii erudiendi. to.10.234.a,& h,i

Baptiſmus Chriſti.

Chriſtus baptizatus a Iohanne.to.3.56,a,& 250. K.l,to.4.147.f.g,& 306.b,t.10.135.h
Dominus quare a Ioanne voluerit baptizari to.4 253.l,m,to.10.5 t,h,i,& 138.i
Quare pater teſtimoniū in Chriſti baptiſmate perhibuit. to.10.139.a
In Chriſti baptiſmate tota cęleſtis curia, præ admiratione, lætata eſt. ibid.a
Chriſtus baptizatus eſt, non ſibi, ſed nobis. t. 4.311.i,to.10.138.m,in fine.

Baptiſmus Ioannis.

Alius baptiſmus Ioannis, alius Chriſti. tom. 2.56,f,g,
Baptiſmum Ioannis cęptum nō ceſſauit, ſed additum eſt ei quod deerat. to.4.309. f
Baptiſmi Ioannis effectus. ibidem,g
Baptiſma Ioannis imperfectum.to. 4. 294.b

baptiſmus

Baptiſmus Ioannis.to.7.64.l & 81.m.& 139 d.e.& 177.a.
Baptiſmus Ioã.& Chri.to.7.141.l.& 160.g.
Baptiſma Ioãnis nõ dedit peccatorũ remiſſionem,niſi in ſpe. Ibidem. 141.b
Poſt baptiſmum Ioãnis quare baptizauerit Paulus. Ibidem.c.& 177.a.b.
Nec baptiſmus Ioã.iterabatur. Eodẽ. 142.d.
Baptiſmus Ioannis quare dicatur,& non baptiſmus Pauli,&c.to.7.177 a.b
Baptizabat dominus plures quam Ioannes. Ibidem.to.9.11.f.& 29 e.
Baptiſmus Ioannis quid profuerit. to.9.8.
De baptiſmo Ioã.& Chri,copioſe.to.9.9.h.i
Baptizari quare voluerit Chriſtus a ſeruo.tomo 9.8.l & 26.a.
Baptiſma Ioannis ſicut nomen ante ipſum accepit,ſic nec poſt. to.9.9.l.
Baptiſmate Ioannis quare Chriſtus baptizatus. Ibidem.
Baptiſma Ioan.Chro ſuffecit,nõ aũt cęteris, ſed denuo oportuit baptizari.to.9.9.m
Baptiſma Ioãnis quare nõ ſolus Chriſtus accepit, cum ad hoc baptizabat Ioannes vt Chriſtus baptizaretur. to.9.29.b
Chriſtus cum innumerabili multitudine ad baptiſmum Ioannis profectus eſt.tom.10 138.l.m & ſeq.
Baptiſmus Ioannis non auferebat peccata ſed vitam emendabat. Ibidẽ.l.
Ioannes baptizauit Chriſtum,cum ſe profiteretur minorem. to. 10.207.c

Rebaptiſmus.

Contra anabaptiſmum Donatiſtarum.to.2. 55.h.i.& epiſt.172.& 173.
Rebbaptizare hęreticũ omnino peccatũ eſt to.2.241.a.b.
Rebaptizare catolicum,immaniſsimum ſcelus eſt. Ibidem.
Qui ſint habendi pro baptizatis.tom.3. 67.a
Baptiſmus non repetendus.to.3.74.R.& 77 h.& 354.f.to.4.96.i.& 420.c.tomo 7.14. m.& 10.h.& 123.a.b.
Rebaptizant catolicos Ariani. to. 6.d e
Et Donatiſtę. Ibid.m
Contra rebaptiſmum Ariani. to.6.16.m.
Rebaptizari non debẽt hęretici.to.7.7ũ.a.b.
Rebaptizatos veniã mereri poſſe.Eo. 128.g
Anabaptiſmus quare vitatur.Eodem. 130.i.
Baptiſmi iterationem natura ex horret. Eodem.140.e
Oſtendit Auguſtinus quomodo aliter dixerit Cyprianus,aliter Donatiſte, baptiſma iterandum. to.7.124.m.
Cypriani opinio. to 7 125.b.
Nec Ioã. baptiſmus iterabatur.to.7. 142.d.
Quod venientibus ab hæreticis,non fit iterãdus baptiſmus,ſimilitudine oſtenditur.tomo 8.37.h.i.
Rebaptizare non debet epiſcopus, cum audierit confeſsionem fidelis Chriſtiani qa cum audierit, quod non ſit, dat illi tanquam quod non habeat, vt quaſi ipſe ſit extra culpam:quia ſecundum vocem eius facit.to.8.113.d.e
Baptizari quare denuo tenebantur baptizati à Ioanne,non autem ab ebrioſo luxurioſo,&c. to.9.11.d.e.
Rebaptizati moriuntur ab aquis.tom.9.143. b.& 144.f.
Contra anabaptiſtas. to.9.10.l
Baptizauerunt Apoſtoli poſt Ioannem, quo modo accipiendum. to.9.11.d.e.
Baptiſmus ſiue per bonum ſiue per malum miniſtretur,reiterari nõ dedet. Ibidem.f.
Baptizatus ab hęreticis, in vnitatem Eccleſiæ adductus,non rebaptizatur.to. 10.12.d
Rebaptizationis gurges. to.10.44.a
Barba in facie hominis eſt ad decorem, non ad neceſsitatem, cum mulier debilior viro careat ipſa. to.5.238.f
Barba Aaron,quid. to.7.52 g.to.8.509 g.h
Barba ſignificat virtutem & fortitudinem.tomo.8.76.e
Barba non intelligitur niſi in perfectis. tom 8.510 a.
Barbarorum irruptio to.1. in 1.in Poſsidonio.tomo.2.100.d.& 189.h.
Barbari feroces,pro Chriſto mites apparuerunt. to.5.2.b.c
Barbarorum crudelitas. to.10.184.l.m
Barbariſmus quid. tom.3.9 c.in fine
Bardeſanes hęreſim Valentini ſectatus primum, deinde nouam condidit ſatum affe rens. to.6.6.l
Vnde Bardeſanitę,alias Bardeſaniſtę Ibidem
Baruch tom.5.177.m
Baſan interpretatur ſiccitas:& quid ſit conuerti vel conuertere ex Baſan. tomo.8. 234.m.
Quod interpretatur confuſio. tomo. 8.515. b.& 518.b.

De baſilicis Apoſtolorū, quæ oēs ad ſe confugientes a barbaris celei dei tut.to.5.3.f.
Baſilides hæreticus quid diſtet a Simonianis to 6.4.l
Baſilides negauit mundū a Deo conditū, ſed a trecētesimo ſexageſimo q̃nto cęlo. Chriſtū item crucifixū negauit, ſed eius loco Simonem Cyreneum. Ibidem
baſilides primus auſus eſt dicere, Deū quem Iudęi colunt, nō fuiſſe verum Deum.to. 6.106.i
baſiliſcus rex eſt ſerpētum. to.8.335.c
baſilii magni de ieiunio ſententia.to.7.308.f
baſtarna, vehiculi genus. to.2.167.a.b.
bathanus, ſiue Bathanarius Aphricę comes. to.5.215.h

Beatitudo, Beatus.

Quid beatiſsimum faciat. to.1.14.e
Ad beatitudinem peruenitur via fidei. Ibid.f
beatitudinem poſsident Angeli. Ibidē.
beatiſsimi poſſeſsione, qui ſint, magna quæſtio. Ibidem.
Animal irrationale vtrum beatū eſſe poſsit. to.4.186.b
De beata vita.to.1.167.a.& ſequē. Retracta. fo.9.k.
De beata vita & ſummo bono, quæſtio.to.1 144.h.i.& ſequen.
beatitudinem appetunt omnes.to.1.39.R.& ſeq.& 113.a.& 143.b.c.& 146.i.to.8.71.b.
Beata vita, vtrum in memoria ſit.to. 1.63.k & ſeq.
beata vita, verum gaudium Ibidē.63.b
beata vita, q.d, & vbi. Ibidē & to.2. 128. g.h.
beatam vitam in veritatis inquiſitione conſiſtere. to.1 43 h.i.& ſequen.
beatus qui Deum habet. to.1.166.d.
Beata vita, quę. to.1 212.l.
beati cur pauci euadant. Ibdē.212.b.ū
beatus nemo abſque ſapientia. Eodem.217 g
beatus vere quis.to.1.248.g.to 3. 135.c.to.4 211 a.b.to.8 61 e.f
Aliud bene, aliud beate viuere.to. 1.248. m. & ſequen.& 250.c.d
Vitam beatam philoſophi perperam docuerunt. to.2.69.e f.
beata vita quomodo impetranda. Ibidē
An beatus ſit qui ſecundum ſuam viuit voluntatem.tom.2.156.g.h.to.3.135.c d.tomo 4 211.b.
beatum eſſe, quid to.2.188.k.l
beatitudinis appetitus. to.3.53.b
beate viuere, an omnes velint, & norint. Eodem 135.a.& ſequen.
De beatitudine varię philoſophorum ſententię. Ibidem
beatius bona velle quæ nō habeat, quam habere quicquid vtcunq; vis. Ibidem e f.
beatus nō vult, niſi q̃d licet optare. Ibidē.f
beati ſumus hic fide & ſpe.to.19.c. & 63.l.t. 3.136.i.R.
beatitudo vera cōſiſtit in immortalitate. Ibidem.R.
beata vita, perfecta cognitio Dei.to.1.172.e
beati quomodo Deum videbunt facie ad faciē.to.2.9.R.l.& ſeq.m epiſt.111.
beati, æquales angelis Dei.to.2.156 col.1.p totum.to.3.53.e.96.c.d
beatorum viſio poſt mortem.to.3.210.i
De quatuor virtutibus, an & quomodo ſint in beatis. to.1.139.e.
beati ex prędeſtinatione. to.3.77.g
beatitudinis diſtantia, & ęqualitas. to.3 355.c
beatitudo ſic eſt in animo, vt in corpore ſanitas.
beatitudo Chriſtianorū interna.to. 4.394.ſ.
beatorum iocunditas. tom.8.317.a
beatorum corporum gloria. tomo.9.188.e
Beata non poteſt eſſe niſi creatura rationalis.to.5 103.h
beatus quomodo dicatur, non ſolum Deus, ſed & angeli. Item primus homo ante peccatū ſimiliter iuſtus in hac vita. tomo.5.96.a & ſequen.
beatior erat primus homo ante peccatū, q̃ ſit homo iuſtus & pęnis ſubditus. ſed quo ad aliquid eſt beatior homo iuſtus illo. tom.5.97 g
beatitudinē quodāmodo habemus in pace bonę vitę: ſed hęc beatitudo illi quam finalē eſſe dicimus comparata, prorſus miſera reperitur. to.5.191 g & 194 e
beata vita hominis Deus eſt, vt aīa vita corporis. to.5 197.i
beatitudinis noſtræ fons eſt Deus, & omnis appetitionis finis. to.5.82.K.
beata poteſt eſſe rationalis creatura, nō ex ſe ipſa, ſed ex Deo: hoc enim adepto, beata eſt, quo nō adepto, miſera eſt. to.5.103.i
beatum facit hominem finis bonus, qui eſt ſummum bonum. Ibidē.h

Beatorũ quõ Deus ſit finis,& quõ Deus ipſis ſit vita, victusque communis. to.5.241.K

Beatificat Deus ſicut angelos ꝑ ſeipſum, ita homines, quanuis hominibus mittat angelos. tom.5.63.K

Beati ſunt firmi Dei æternitate, ſũt certi Dei veritate, ſunt ſancti Dei munere,& innuit hic trinitatem. to.5.83.I

Ille qui nõ alio,ſed ſeipſo bono beatus eſt, iõ miſer non põt eſſe, quia ſeipſum amittere non poteſt. to.5.103.i

Beatitudinis angelorũ cã eſt,adhærere Deo, ſed miſeriæ angelorũ malorũ cã ex cõtrario eſt intelligenda,qđ eſt non adhærere Deo,& ſic ẽt de hominibus dicitur.Ibidem.

Beata ſit anima,ſi gratiæ Dei non ſit ingrata to.5.57.d

Beatus nemo eſt, qui non fruitur eo quod amat. to.5.67.b

Beatitudo non eſt ſine amore & gaudio, licet ſit ſine triſtitia & timore.to. 5.124.d

Beatitudinem perfectã angeli à principio creationis habuerunt. tom.5.96.a

Beatitudo finalis, quæ finem conſumentem non habet eſt pax æterna. to.5.191.h

Beatitudo æterna, æternitatis nomen accepit,nõ quia poſt longitudinẽ tẽporis quã tũcunq; finiatur, nec ita vt aliis moriẽdo decedentib.aliis ſuccedentibus oriendo pleueret,ſed qa ciues ĩ ea ĩmortales erũt, hominibus adipiſcentibus qđ nunquam ſãcti angeli perdiderũt.to.5.226.f.& ſeq.

Beatiſſima vita eſſe nõ poteſt,niſi de ſua fuerit æternitate certiſſima. tom.5.96.e

Beatus & mortalis nemo poteſt eſſe,licet aliqui contrarium ſenſerint. to.5.91.e

Beata vita,ſi nõ amať,nõ habetur. to.5.229.f

Beatitudinem omnes homines appetunt, quã diuerſi in diuerſis eſſe poſuerũt, Platonici autem,in participatione diuini luminis dixerunt animam fieri beatam. to. 5.187.i.& ſequentibus copioſe.

Beatitudinis appetitum naturaliter nobis indidit Deus. tom.5.115.a

Beatum eſſe illum,qui viuit ſecundum virtutem, quod eſt conſequi finem boni, dixit Plato. to.5.67 b.& ſequen.

Quod niſi beata ſit creatura, indigẽtiam ſuã explere non poteſt,quæ beata non eſt, niſi Deo adhæreat. to.5.103.K

Beatitudinem deſtruebant philoſophi,dicentes,circumitũ tẽporũ eſſe & animarũ qđ reprobat multipliciter.t.5.107.m.& ſeq.

Beatam animam eſſe nõ poſſe dixerunt Platonici,niſi omni exutam corpore,contra quos diſputat. to.5.115.g

Non ergo ad beatitudinem cõſequendã omnia fugienda ſunt corpora,ſed corruptibilia,moleſta,grauia & moribũda, cõtra quæ erunt dotes corporis.tomo.5.116.d

Beatitudinem dixerunt aliqui eſſe hominis a corpore,alii ab anima,alii ab vtroque. Sed econtra beatum dixerunt Platonici hominem,Deo fruentem. tomo.5.187.i

Beatam vitam hominis, dixit Varro eſſe & cæteri Academici,quæ virtute fruitur, & aliis animi,& corporis bonis,ſine quibus virtus eſſe non poteſt,Beatiſſimam vero ſi prorſus omnibus bonis aïæ & corporis,vt nullum omnino bonum deſit.tom. 5.188.k

Beatam vitam etiam ſocialem perhibent eſſe,quæ amicorum bona propter ſeipſa diligat,ſicut ſua,eisque propter ſeipſos hoc quod ſibi. Ibidem,m

Beatitudinem fatentur Stoici ſapiẽtem habere in hac vita, aduerſus quos Auguſtinus. tom 5.189.i

Nec beatitudo, nec ſummum bonum eſt in hac vita,vt poſuerunt Varro, Academici,Peripatetici,Stoici,& plures Philoſophi.Ibidem K

Beatitudinẽ in hac vita philoſophi victi certis rationibus dicerent non eſſe, ſi crederent veritati,ſicut victi malis ingraueſcentibus cum ſibi ingerunt mortem, cedunt infœlicitati. to.5.188.l

Quod beatitudo non ſit in virtute, oſtendit, quia in continuo bello eſt cum vitiis. to. 5.188 g

Beatitudinem non tenemus iam præſentem, ſed expectamus futuram,ſicut & futuram ſalutẽ.Vnde ſpe futuri ſeculi iã ſumus beati,ſicut & ſaluati.Quam beatitudinem ipſi philoſophi,quoniam non videntes nolunt credere,hic ſibi conantur falſiſſimã fabricare,quanto ſuperbiore,tanto mẽdaciore virtutes tom.5.189.a.& ſeq.

Beatitudinem etiam in ſociali vita non eſſe oſtẽdit, qa multa incõmoda ex ſocietate contingunt, vt patet in iudiciis falſis, in ſociali amore,vbi multæ latent inſidiæ ali-

quando,& multus ſequitur dolor de ipſorum morte. to.5.189.&.e.ſeq.
Beatus quis non eſſet,etiam ſi vt uellet viueret,dummodo turpiter. tom 5.129.a
Beatiſſimam vitam futuram nemo pôt negare,in cuius côparatione vita hæc miſera eſt quantiſlibet abûdet bonis.to.5.194.h
Beatorum animæ deſiderabiliter ac patiêter expectant corpora ſua,& quòd caro ipſorû requieſcit in ſpe,argumentum,quòd virtus eſt in eis. to.5.117.d
Beati q certitudinaliter ſciant pęnâ dânatorû,cû Deus erit omnia in omnibus, ſicut êt Prophetæ præſciuerût,iô dicunt egreſſi ad videnda cadauera eorû mali aût tûc eorum delitias ignorabunt.to. 5.208.f.g
De beatorum præmio diuerſo,vbi etiâ dicit quòd nullus ſuperiori inuidebit,nec aliquis beatus velit eſſe qđ nô accepir,ſicut nec digitus manus.Et poſt, Sic itaq; habebit dnm alius alio minus,vt hoc quoq; donû habeat,nec velit amplius.to.5 241.K.l
m,Beatitudo hominis. to.5.67.l
Beatus quis eſt non amando,ſed fruêdo. Ibidem,m,& ſeq.
An homines,cum ſint mortales,poſſint vera beatitudine eſſe fœlices. to.5.68.m
Ad conſequendam vitâ beatam,quę participatione,eſt ſummi boni,nû tali mediatore indigere hominê,qualis eſt dęmô, ſed tali,qualis eſt unus Chriſtus. to.5.78.b
Verâ beatitudinê,ſiue angelis,ſiue hominib. per vnû Deum tribui,êt Platonicos definiſſe,ſed vtrû hi quos ob hoc ipſum colêdos putant vni tm̄ Deo,an êt ſibi ſacrificari velint,eſſe quęrêdum.to.5.81.i.& ſeq.
Beatos eſſe omnes homines velle. Ibidem
Beati,quare tom.5.82.R.L
Vita beata in vno Deo ſolo eſt. to.5.85.c
De comparatione beatitudinis iuſtorû,nec dum tenentium promiſſionis diuinæ p̄mium,& primorum in paradiſo hominû ante peccatum. to.5.96 f. & ſeq.
De vera beatitudine, quam temporalis vita non obtinet. to.5.129.e
De beatitudine pacis æternæ,ī qua ſâctis finis ê,id eſt,vera perfectio. tom. 5.191.h
Populus beatus,cuius eſt dominus Deus ipſius,&c. to.5.197.i
Vita beata. to.5.124.f
De promiſſione æternæ beatitudinis ſancto rum,& perpetuis ſupplicijs impiorû.t.5.
Beatitudo eſt omnium bonorum ſumma & cumulus. to.8.5.e
Beatitudinê oês côcupiſcût,ſed quomô ad eâ pueniatur,plurimi neſciût.to.8.437.K
Beatitudinê oês amant,ſiue malè ſiue bñ viuêtes,ſed nô côtingit oîbus quod volût, niſi illis qui iuſti eſſe voluerint. to 8.72.e
Sicut beatitudo animæ promittitur, ſic carni reſurrectio. to.8.210.g.
Beatitudinê oês hênt ſinguli beati.t.8.303.a
Nullus vnquam vel poteſt,vel potuit,vel poterit inueniri qui nolit eſſe beatus.tom.8. 437 R
Omnes habendo aliquid,volunt eſſe beati, ſed fieri non poteſt, vt res deterior te faciat eſſe beatum. to.8.72.f.g
Melius eſt beatum,quam miſerum eſſe. Ibi.
Si vis eſſe beatus,in animo tuo quære quid ſit melius. Ibidem g.h
Beatos,ſola veritas facit. tom.7.8.i
Beatum eſſe tam magnû bonû eſt, vt & hoc boni veliut & mali,& ideo mali ſunt mali,vt ſint beati. tom.8.72.e
Beatû eſſe,& bñ eſſe,ſi differant.to. 8.493.f
Beatus quiſq; vocatur, quâdo qđ amat,habere videtur. to.8.43.K
Beati erimus poſſidendo Deû.to.8.71 i.R.L
Beatus dicitur aliquis,aut agendo,aut habendo. tom.8.303.l
Si vis eſſe beatus,eſto ī via immaculatus.to. 8.437.i.K
Verè beatus eſt,non ſi id habet quod amat, ſed ſi id amat,quod amandû eſt.to.8.44.R
Non eſt aliud beatorum genus,q ſcrutantur teſtimonia Dei,quam qui ambulant in lege domini. to.8.437.m
Quomodo beati ſint qui ſcrutantur teſtimonia Dei,cû videamus homines eius ſcrutari teſtimonia non beatos;quia non immaculatos. Ibidem.286 a
Quòd ſpe ſint beati,non quia ſcrutâtur, ſed quia inuêturi ſunt quod exqrût. Ibid.c.d
Beatus nullo modo es,niſi intelligas iubilationem. to.8.32 a.f.g.& 367.R.L
Non ſunt beati,nô quorum remiſſa ſunt peccata,non in quibus inuêta nô ſunt. to. 8. 62.l.m.& fol.ſeq.g
Beati eritis ſola re meliore quam vos eſtis.tomo.8.72.f
Beti,quid acturi ſint.tom.8.44.R. & 317.b

Totum negotiũ beatorũ,eſt laudare Deũ, & Deo frui. Ibidem.303.a.b.
Omnes qui beati dicuntur,habent aliqd, & agunt aliquid. to.8 304 R
Ocium beatorum,& actio quietorum, quæ ſit. tom.8.425.c.
Beati ſunt cũ Chriſto,damnati vbi eſt Chriſtus,non cum Chriſto. to.9. 113.m
In vita beata magis Deũ diligemus,quia meliores erimus. to.9 123.R.
Vitę beatæ conditiones. to.9 154.g.h.
Vitę beatę excellentiæ. to.9.164.c
Triplex beatorum cognitio. to.9.177.a.
Beatorum vita eſt laudare Deũ, & ſine fine amare. to.9 204.g.h
Qũo ſimiles Deo erimus in beatitudine, & videbimus eum ſicuti eſt.tom. 9.130.f.f.
Beatitudinus excellẽtiæ.to 9.171.g.h.& 203. R.l.& 252.l.m.
Beatitudinis delitiæ. to.9.243.R.l
Exhortatio ad beatam vitam. to.9. 252. R.l
Beatus, qs.t.10.30.f.& ſeq.& 57.R & 69.d.e
Beatitudinis futuræ gloria. to.10.55.b
De eo quod ſcriptũ eſt, Beatus vir qui poſt aurum non abiit, nec ſperauit in pecuniæ theſauris,&c.Homilia. to.10.94.f. & ſequen.
De eo quod Propheta dicit in pſal.Beatus q intelligit ſuper egenum & pauperem:in die mala,&c.Homilia. to. 10.113.l.
Beatitudo. to.10.125.g.h.
Tota ſcripturarum ſeries,nos ad verã beatitudinẽ cęleſtem adhortatur.to.10.139.c.
beatitudo mundanorum. Ibidem.
beatitudo non poteſt ignorari. Ibidẽ.b c.
beatitudo fidem pręſupponit.tomo.10.139 c.& 140.R
beatus eſt qui recte credendo bene viuit.to. 10.152.m.
Beati ſunt quorum os dominus aperit vt loquantur. to.10.170.l.
Beata vita eſſe non poteſt niſi æterna tomo. 10.185.h
Nulla res terrena facit beatũ.tom.10.198 m.
Volentes beati eſſe,res quęrunt homines qbus ſint miſeri. Ibidem.
Nemo hic beatus eſſe poteſt. to.10.199.a
beatitudo hic parari poteſt,poſsideri nõ poteſt. to.10 277.b
Tres admirationes angeli ſuper animæ beatitudine. to.10.305.l
Nemo inueniri poteſt,qui beatus eſſe nõ velit. to.10.322.h.
In feſto omnium ſanctorum. Ibidẽ & ſeq.
De octo beatitudinibus. Ibidem.
Bebius & Numitorius,vnco tracti,ſparſi viſceribus interierunt. to.5.29.f.
In beelzebub,&c. to.4.149.l
belotus ſiue belocus, Aſſyriorũ rex nonus. to.5.169 f.
beluarum domitores.to.1.210 h.& ſo.ſeq.a
beluę marinæ,quantæ magnitudinis eſſe perhibentur. to 2.62.a
beluis,in quo melior ſit homo. to.4. 211.h
belus,fuit primus rex Aſſyriorũ to. 5.168.e
bellum,& belli patrocinium.to.2.7.f.& 8.b
Pro bello. to.2.50.a.in fine.
In bellicis periculis,quid agẽdum Chriſtiano. to.2.100.h.& ſeq.& 189. h i.
A bellicis rebus abſtinendum pro viribus.tomo.2.100.Bn.
bella nulla ſunt geſta,vt victores ꝑpter deos eorũ quos vicerant,parcerent victis.to.5 2.g.& ſequen.
bello iuſto fauet Deus. to.2.243.e
bellum bonum. to.3 348.i.
belli tempore humana pręſidia fidelibus nõ contemnenda. to.4.36.l.m.
Bella iuſta,quæ ſint.tomo.4.97.tom.6. 138. R.l.& ſequen.
bellum ſpiritale. to.4.199. d.& ſeq.
bellantibus cauſa iuſtitię, gratuita eſt victoria,& pax inde proueniens optabilis, qa hęc bona ſunt & dona Dei.tomo. 5. 131. m.& ſequen.
Bellat terrena ciuitas, qa bonũ nõ habet ſufficiens,& q̃rit victrix eẽ iã captiuata peccatis, & poſt victoriã ſupbius extollit, q̃ tamen victoria mortalis eſt.Ibidem
bella & lites oriuntur ex amore temporaliũ rerum. Ibidem.
bellando deſiderat quis ꝑuenire ad quandã pacẽ,pro rebus infimis: qũo ꝑp hanc pacem periculoſa bella requirit.Ibidem.
Bellũ qui mouet pacis intentione,etiam pacem frangit vt pacem habeat ſecundũ ſuã voluntatem. to.5.192.l
Bellum quis mouet vt quieſcat aliquãdo, ſiue qa timet ne rurſus exurgat.to. 5. 190.a
In bello ſuccumbens potius vult ſeruire q̃ interire,ſecundũ naturam.tomo.5.168.d
De bello damnatorum grauiſsimo, vbi nec

natura cedit dolori,nec dolor naturę. to. 5 198.b

De bello inteſtino vitiorũ & virtutũ, quod non finit nos perfectam habere pacẽ: propter quod dicit beatitudinẽ nõ poſſe hic haberi. to.5.196.K

De bello vitiorũ & uirtutũ periculoſiſsimo multipliciter: i quo tribuẽda eſt victoria nõ nobis, ſed Deo: in quo nõ ſic vincim' q̃n nobis venialia inſint.t.5.219.e.& ſeq.

Bellum contra vitia ſuſcipiendũ eſt, & gerẽdum acriter, ne ad damnabilia peccata p̄ducat. Ibidem.

Bellorũ vtriuſq; teſta.ratio.t.6.139.a.& ſeq.

Bella p̄cipua,dñi auxilio peracta.to.3.249.l.

Bellũ eſſe ſine aliqua pace nõ põt. to. 5.92.l.

Libido dominãdi,cauſa belli. to.5.24.a

Bellis & tribulationibus cõſueuit diuina p̄uidentia mores hominũ corruptos corrigere. to.5.9.f.

Bella ſic crudelia nunq̃ dracones vel leones inter ſe habuerũt ſicut homines.t.5.110.b

Bello carere cupimus,& ad capeſcendã ordinatiſsimã pacẽ vbi firmiſsima ſtabilitate potioribus inferiora ſubdanť,igne diuini amoris accendimur. to.5.220.f.

Bellare cũ vitiis melius eſt q̃ captiuari à vitiis ſine pugna,etiã ſi nulla ſpes nobis eſſet pacis ęternæ. ibidem.

Bellorũ euentus, & terminus in diuino arbitrio,& iudicio vel miſericordia eſt.to.5. 47.b.& 168.d

Bellis ciuilibus ſe affligebat populus Iudæorum, ſicut diuina ſinebat p̄uidentia,vt ira Dei vel miſericordia pateſceret, donec eius indignatione creſcẽte ſubuerteretur a Chaldæis. to.5.168.g.

Bella proſpera & aduerſa,temporibus iudicũ ſe alternauerũt, ſicut ſe habebãt peccata populi,& miſericordia Dei.t.5.156.e.f

Bella p̄ſperata ſunt in manib. populi Hebręi nõ tã p̄p ipſorũ merita, q̃ p̄p peccata illorum qui debellabantur. ibidem

Idem dicit de Romanis. to.5.34 g.

In bello Deus eſt virtus noſtra, qui in pace eſt pręmium. to 5.164.f

De bello iuſto,quod exercet ſapiens: Et ſubdit,Iniquitas partis aduerſę,iuſta bella ingerit gerenda ſapienti. Et homo condolere debet talibus, alio qui humanum ſenſũ perdit. to.5.190.a.

Bellum non eſt ſine peccato. Nam cũ iuſtum geritur bellum,pro peccato ecõtrario dimicatur. Et omnis victoria malorũ eſt diuino iudicio. tom.5.193.g

Bellant & pugnant mali contra bonos, non autẽ boni contra bonos.to.5.189.e

Bella gerentes,Deo authore,nõſunt rei homicidiorũ quę ſubſequuntur.tom. 5.8.f.

Bellum iuſtum,eſt pro defenſione patrię,nõ pro cupiditate dominandi: & exẽplificat de Romanis impetitis ab hoſtibus finitimis. tomo.5 22.o.

Belligerare, & perdomitis hoſtibus dilatare regnum,malis videtur fœlicitas,bonis vero neceſsitas. to.5.34.g.

Bellum nullum ſuſcipi debere ab optima ciuitate,dixit Cicero, in libro de republica,niſi aut pro fide, aut pro ſalute ciuitatis. tom. 5.229.e

Quod in bellis non ſit diſcretio cognatorũ, vt ſibi parcant. to 5.23.e

De diuerſitate linguarũ, qua ſocietas hominum dirimitur: & de miſeria bellorum, etiã quæ iuſta dicunť. to.5 190.m & ſeq.

Belli incommoda. to.5.26.e

Bellorum mos. to.5 3.k & 3.b

De connexione bellorum, quæ aduentum Chriſti, plurima & grauiſsima p̄ceſſerũt. to.5.29.b.c.

Tempora exitusq; bellorum ex Deo pẽdere iudicio. to.5.48.b.& ſeq.

In bellis & in vrbium euerſione,quę aſperè geſta ſunt,de belli conſuetudine accidũt. to.5.9.b.& ſeq.

In bellis & in vrbium euerſione, quę clemẽter geſta ſunt de potentia p̄uenium nominis Chriſti. Ibidem.

Bellum primum finitimis regionibus intulit Ninus primus rex Aſſyriorũ.to.5. 31.R.l

Bella inferre finitimis,& inde in cætera p̄cedere,ad populos ſibi nõ moleſtos ſola regni cupiditate conterere & ſubdere,quid aliud quam grande latrocinium nominãdum eſt? Ibid.

Bellum Samniticum. to.5.38.e

Bellum ſeruile gladiatorũ. to.5 27.a.b

Bellum ſeruile Sicilię Ibidẽ.

Bellum fugitiuorum gladiatorũ. to.5 46.b

Bella ſocialia,quid ſunt. to.5.18.f.g.& 28.f

De diuerſis generibus belli, quæ poſt cõdită ędem Concordiæ ſunt ſequuta.to.5.28.a

Bella vrbana Romanorum. tomo.5.28.f
Bellum Punicum. to.5.16.e.& 26.a
Bello Punico primo, nihil miſerabilius, &c. to.5.26.g
Bellũ Punicũ ſecundum. tom.5.16.e.& 25 d
De afflictione belli Punici ſecũdi, qua vires vtriuſq; partis cõſumptæ ſũt. to.5.26.a.b
bellum Punicum ſecundum, per annos. 18. Romanos extenuauit. to.5.48.c
Bello punico ſecũdo, nihil miſerabilius. tomo.5.44.f
Quanta clade s Romanos ſub bellis Punicis triuerint, fruſtra deorum præſidiis expetitis. to. .26.e f
De bello Punico inter Hãnibalem & Romanos, vbi tot Romani ceciderunt, vt tres modii annullorum aureorum occiſorũ mitterentur Carthaginem. tom.5.26.b
Bellans hannibal aduerſus Saguntinam ciuitatẽ Hiſpanorum, ita illos arctauit, vt ciues ſeipſos occiderent igne & g adio, ne in manus venirent inimicorum. ibidem.g
In bellis duobus fermè ſeptuaginta Romanorum milia ceciderunt. to.5. 48. c
In bello miles mortuũ ſpolians, cum iã nudatum fratrem ſuum agnouiſſet eſſe, detenſtans ciuilia bella, occidit ſeipſum, ibidẽ ſe germano ſuo ſocians. to.5.20.R
De bello multiplici, vbi Romani ꝑpeſſi ſũt mala, & inducit in teſtimoniũ contra eos qui bellis dicebãt Romanos fatigari ꝑp nomen Chriſti. to.5.47.b.c
Bellum Mithridaticum. Ibidem
De diſcordia ciuili, quam Grachię ſeditiones excitauerunt. to 5.28.h.& ſeq.
Bella ciuilia. to.5.18.d.& ſeq.
Bellorum ciuilium initium. tomo.5.22.h
De bellis inteſtinis, quę vaſtauerũt Romam, deque bello Mariano, atque Syllano. to.5 38 f.& ſeq. vſque ad fo.29.f
Bella ciuilia crudelia, omnibus bellis hoſtilibus amariora, qbus reſpublica nec afflicta, ſed ꝑdita oĩno iudicata eſt. to. 5.29.b
Bellare viſi ſunt dæmones ĩ cãpo magno vt homines ad bella ſuo ꝓuocarent exẽplo, quia iã ſe retraxerant ex cã. tom. 5.19.1.K
De bellis Gallorũ & Gothorum contra Romanos, & de malis quæ paſſi ſunt ipſi Romani a propriis ciuibus. to.5.29.a
Bellũ ſpiritus aduerſus carnẽ, nullũ eſſet, ſi natura humana in ſua ſtetiſſet rectitudine, nũc vero q̃ pacẽ fœlix cũ Deo habere noluit, ſecũ pugnat infœlix. to.5. 235.e.f
Cũ bella crebeſcant, aliis pro veritate, aliis ꝓ falſitate certantibus q̃ ergo bella abſtulit Deus vſq; ad fines terræ. tom. 8. 140.d
Bellum, quale & contra quos nobis indicat. tom.8.274 g
In die belli conuerti quid ſit. tom.8.283.h
Bellorũ duo ſũt genera, & quę to. 8.548.e.f
Conſolatio defunctorũ in bello. to.9. 388.K
Bellãt orationib. viri ſpiritales. to.2. 252.a.b
Bellum contra vitia, fortem facit athletam. tom.9.201.b.c
Maximũ bellum eſt aduerſus peccata. to.9. 213.e.f
In quo bello conſiſtat vita tota ſanctorum. to.10.145.h
Bellerophõ, Chymera, & Pegaſus to.5.179.f
Bellona dea. to.5.26.f.& 31.e
Bema Manichæorum. to.9 38.h
Benedictio ſacerdotis. to.2.52.i in fine.
Quare Deus bñdixerit homini, piſcibus, & volatilibus, & nõ aliis creaturis. to.1.81.f
Benedictiones Iacob patriarchæ. to.3.343.c
Benedicere, pro maledicere. tom.4. 15.K. & 103.e
De oraculo & benedictione, quam Iſaac nõ aliter quam pater ipſius merito eiuſdem ac dilectione accepit. to.5.154.f
De benedictione Iacob, per quã benedictio Chriſti oſtenditur. Ibidem.l
De benedictione quam Iacob ĩ iudam filiũ ſuum promiſit. tom.5.156.l
Benedicere Deum, quid ſit. to.8.42.h
Benedicendus Deus omni tẽpore. to.3 348. f.g. to.8.76.d
Benedictio Dei. to.8. 226.m. & ſeq.
Benedictio in multiplicatione, ſolet maximè & proprie intelligi. to 8.229.K
Benedictio Dei, vita æterna eſt. tom.8. 418.k
Omnes bene viuentes, benedictione domini benedicunt. tom.8.498.a.b
Quæ ſit benedictio dñi ex Sion tom. 8.494.
Eſto vnum & benedictio Sion ad te peruenie. to.8.512.g
Quod multis modis velint homines benedici a Deo, & multis modis benedicit, & donat quæ petuntur. to.8.226 6
Vt benedicant, qui benedicunt Deum, præſtitum eſt eis. to.8.95.i

Vt benedicat anima noſtra dominũ, Deus benedicat nos. to.8.126.m
Cũ benedicit nos dominus, nos creſcimus, & cũ benedicimus dominum, nos creſcimus, quia vtrumq; nobis prodeſt. Ibidem
Qui maledicit domino ipſe minuetur, & q benedicit, ipſe augetur. Ibidem.226.a
Prior eſt in nobis benedictio dñi, & conſequens eſt, vt bñdicamus dominũ. Ibidem
Cur dño bñdicere debeamus. tom.8. 383.h
A benedictione Dei nunquam interiora noſtra ſilere debent. Ibidem.i
Benedictio iuſti, eſt gloriari & inhabitari in Deo. to.8.10.h
Benedicere Deũ in Eccleſiis, eſt ſic viuere, vt per mores cuiuſque benedicatur Deus to.8.42.h
Quidã voce bñdicunt, quidã moribus. Ibid.
Benedictio, eſt ab animo benedicentis, non ab ipſa vanitate. to.8.153.c
Quid ſit benedicere ore, & corde maledicere. to.8.206.K
Si vis benedicere dominum, fac verbũ, fac voluntatem eius. to.8.386.c
Ibi nõ benedicit, vbi nõ dominat. Ibidem.f
Cum cœperis in bona vita benedicere dominũ, omnia opera eius eum benedicũt, non merita tua. ibidem.
Qui benedicit Deũ in diſcordia, ore benedicit, corde maledicit. to.8.511.b
Quid ſit benedicere Deum p ſingulos dies. to.8.551.l.& ſeq a.b
Quid ſit benedicere Deum in omni tempore. to.8.67.d
Qui ſint qui benedicunt dominnm in omni tempore. to.8.76.d.e.& 153.g.h
Quid ſit benedicere Deum in noctibus. to.8.205.e
Qui benedicturi ſunt Deũ ſine defectu, hic incipiunt benedicere. Ibid.d
Noli gloriari ſi lingua benedicas, & vita ac moribus maledicas. Ibid.e
Benedicẽdus dominus omni tempore, in pſperis & aduerſis tom.10.26.g
Benedic primum, exponitur. tomo.10 56.c
Benedicti regula, quicquid ſufficit habet. to.9.227 e.f
Beneficentia in corpus proximi. to.1.353.g
Voluptas & utilitas ex beneficio in proximum collato. to.1.82.l.m
Beneficentia in animam proximi. to 1.254.i
Beneficentia. to.3.384 h.i
Beneficentia in omnes. to.4.368.h
Beneficentia in amicos. Eodem.392.i
Quæſtio maxima gentilium & Chriſtianorum, Quare beneficia Dei ad impios & gratos, flagella Dei etiã ad iuſtos & pios perueniant. to.5.12.a
Quibus propriè beneficiis Dei, excepta generali largitate ſectatores veritatis vtantur. tom.5.63.K
De beneficiis multiplicibus nobis a Deo collatis. ibid.
Quanto quis maior a Deo beneficia acceperit, tanto illi obligatior. to.9.162.g
Bñficia cõſeruationis diuinæ. to.9.167 i.K
Nulla eſt hora vel momentum, quo diuino beneficio non vtamur. Ibid.m
Bñficia Dei ſũt ſemp memorãdũ. to.9.181.b
Quid pro beneficiis Deo debeamus. Ibid.e
Beneficium nullum pręſtat homo Deo, ſed accipit. to.10.32.d
Bñficia Dei cogitata, qd faciãt. to.10.159.m
Beneficia Dei in nos collata. Ibid.
Acquirens beneficium muneribus adulationibus, aut fauore, ſymoniacè acquirit. to.10.176.m
Deus multa nobis, nullis præcedentibus meritis, contulit beneficia. tomo.10.174.d.e
Beneficia in inimicos. to.10.210.h.i
Beneficia, quæ ſaluator dominus inchoauit, ſpiritus ſanctus conſummauit. tomo.10.220.c.in fine.
benefacere Deus ſemper paratus, ſed hominum malitia prohibetur. tomo.10.235.i
beneuolentia mutua commendatur. tom.2. epiſt.62
beneuolentia. to.3.351.K
beniamin adoleſcentulus, in mentis exceſſu, quem ſignificet. to.8.246.f. in fin.
beniamin, interpretatur filius dexterę. tom.8 292.m
beniamin, quare detineatur in Aegypto. to.10,168.i.K.
Vbi Dei benignitas ſupplet, quæ deſũt baptiſmo. to.7.139.f
benignitas Dei. to.9.162.h
benignitas Dei, in tolerantia peccatorum noſtrorum maxime relucet. tom.9.207.l.m
Etiam nolentibus Deus ſubuenire cupit. tomo.10.3.d
Et inuitus in reos vindicat ſi rei iudulgentiã miſerantis

miſerantis non contemnant. Ibidm
berecynthia, quę & Cybele, Deorū mater. t. 5.12.f
berecynthia dea, quales ſacerdotes habet. Ibidem, & ſeq.
berecynthia, quomodo parit Cynocephalū. to.5.15.g
berilli notitia vtilis. to.3.10.R
berſabee, interpretatur puteus ſacietatis. to. 6.142.m
berſabee adulteriū cū Dauid. tom. 8.159 b
In beſtiis, num ratio & ſcientia. tom. 1.203.h i.& ſequen.
beſtiæ quomodo cognoſcant. Ibid. 204.b.c
beſtię domitę hominibus ſeruiunt. Eodem, 210.h.& ſeq.
beluis, ratione antecellit homo. Ibid. l. 270.c
beſtiis & homini communia. eod. 210.l
In beſtias, poteſtas hominis. Eodem, 270.c
beſtiis dominari, allegoricè. Ibidem.e
beſtiæ & pecora, differunt. tom. 3. 164.b. & 177.b.c.& ſequen.
beſtiarum inter ipſas diſcordia. Eodē. 178.m
beſtiæ, feri homines. to.4.103.c
beſtiæ, ne lædant & interimāt homines. to.7. 309.e.f
beſtiæ multę & aues, excedūt homines, quoad corporalia. to.5 69.g. An omne beſtiarū genus etiā remotiſſimę a terris inſulę, ex eo numero acceperunt, qui in arca diluuii inundatione ſeruatus ſit. to.5. 145.i.
beſtia de qua dicitur i Apocal. eſt ciuitas infideliū, imago uero eius, eſt congregatio falſorum Chriſtianorum, ſe fideles ſimulantiū, & infideliter viuentiū. to 5. 202.l
beſtiam hanc vel imaginem non adorant, qui ei non ſubiiciuntur, criminis ſui votum in ſe recipientes, quia nec in fronte per profeſſionem, nec in manu per operationem. Ibidem m
beſtię ſyluę, gentes ſignificant. tom. 8.393.a in fine.
Quomodo potabunt aquas pertranſeuntes inter medium montium, & non manentes. Ibidem.d
Homines non ſunt tradendi beſtiis deuorandi. to.9.240 l.m
bethel, ante Luza dicta, & Vlamaus. to.4 36.f
In bethlehem Chriſtus naſcitur. tom 4.332.f tom.9.55.b
bethſan, eadem eſt quæ Scythopolis. tomo.4 4.f.in fine.
bibliotheca Auguſtini. to.1.in Poſſid.
Ptolæmei Philadelphi bibliotheca inſignis. to.5.181.m
Quomodo Chriſtus biberit de torrente in via. to.8.429.a & 177.K
Quòd bibendo humorem foris poſitū i mēbra mittamus. tomo.8.206.h
Non oēs bibunt eundē potū in hoc mūdo, ſed aliqui feces, aliqui vinum. tom. 8.272.h
Nullus in conuiuio cogat aliū bibere, quàm oportet. to.9.250.e
bibere aquā de petra, qd ſit. tom. 10.174.f.g
bibere de vua ſpiritali. to. 10.178.b
bigas, quos equos vocamus. to.5.188.R
binarius numerus, bipertitam charitatem ſignificat. to.9.33.f
biſſextus, vnde proueniat. to.5.134.m
bitumen quid ſit. tom.6.84.f.g. to. 7.166.f
blandimenta aliquando a viduabus plus eliciunt, quam tormenta. to. 10.202
blaſphemia quid. to.1.260.i.R
blaſphemare peius eſt quèm peierare. tom.4 19.h
Pagani, Deum blaſphemantes. to.5.6. facie.2
Familia Chriſti quid reſpondere debeat infidelibus, cū exprobrant φ eā in furore hoſtium non liberauerit Chriſtus. tomo. 5. 10.e.& ſeq.
Cū blaſphematur Deus, de malo opere tuo blaſphemamus Deum. to.8.761.l
blaſphemant, qui dicūt omnia regi caſibus. to.8.574.h.i
Ne blaſphetur Deus Iſrael, decretum Nabuchodonoſor. to.9.23.g
blaſphemat Chriſtus lingua & vita. t.9.51 m
Quæſtio, cū & pater & filius peccata dimittant, cur ſola in ſpiritum ſanctū blaſphemia non dimittatur. tom. 10.11.f
Spūs blaſphemia. to.10.9.c.d.& i.R.& ſequē.
Etiā in patrem blaſphemia dimittitur. to 10. 11.e.f
blaſphemiæ hęreticorum, præcipuè Arianorum. to.10.44 d.e.& ſequē.
Ethnicorum blaſphemiæ & argumēta cōtra fidē Chri, tēpore Auguſtini. to 10.49.l.m
Paganorū blaſphemiæ in Eccleſiam Chriſti, quia nemini pœnitenti ſinum claudit. to. 10.105.l.m.& ſeq.
Vide peccatum in ſpiritū ſanctū, & Verbū.
bonifacius Romanæ Eccleſię epiſcopus. to. 1.27.

1.27.g
bonifacius Epiſcopus.comes. tom. 2.27.b. 62.c.& 99.R.l
bonifacio præsbytero crimen intentum. to. 2.epiſt.137.a

Bonum.

bonorũ tria genera to.1.9.g.h.& l.to.5.67.c
bonum duplex. to.10.3.& ſequen.
Multa ſunt genera bonorum. tom.10.143.l
bonum quid. to.10.13.f
bona ſunt valde omnia quæ ſunt.t.1.50.h.& 236.d.e.& 267.l & 273.g to.3.350.l
Oĩa bona licet quibuſdã nõ ap. a.to. 1.50 R
Ordo bonorum ab vno Deo. tomo.6.48.g
Boni per ſe & participatione differentia.to. 1.259.e.f
Omnia quæ boni ſpecie nos ad vitia inuitãt in ſolo Deo eſſe vera & perfecta.to.1.32 l
bonum noſtrum quod eſt. tomo.5.82 R
bona à bono Deo facta. to.5.200.i
bonum omne a Deo. tom.3.260.e.f
bonorum diuerſitas. tomo.3.355.f
bonum incorruptibile. Eodem.350.l
bona ſolida. Eodem.358.d
Inter bonum & malum non ſunt indifferentia. to 2 16.d
bona & mala futura, cur ſcriptura nobis prę nunciat. Eodem.197.K
Quomodo idem, malum ſit & bonum.tom. 3.51.i.R
Et de natura contrariorum. Ibidem.l
Mala quomodo ex bonis. ibidem, m
bonorum & malorum cauſa. to.3.53.a
boni & mali diſcrimen, experientia docet. tom.3.205.c.d
bonũ mali ſubſidio non indiget.Eodẽ 219.i
Bona amplectenda, & mala fugienda.Eodẽ. 196.b.& ſequen.
bonum appetendum, & neceſſarium, differunt. to.4.411.R.l
bona ęterna & temporalia. to.3.352 b
bonum idem & malum, ex variis cauſis tom. 4.13.f.g
bonum & malum a Deo. Eodem.56.l
bona malorũ admixtu dulciora.Ibid. 213.g
Tria peſſima totidem optima Eodẽ.383.a
boni & mali poteſtas a Deo. to.4. 128. l.to. 6.180.d.e
Boni & mali dignoſcentia. tomo.6.198.i.R
Nondũ natos nihil egiſſe boni vel mali. to. 7.261.d
Ex bonis mala orta ſunt.Eod.312.d.& ſeq.b
boni & mali pugna in membris noſtris.Eodem, 321.a
In ſuo quidque genere bonum eſt to.6.47.e
De natura boni cõtra Manichęos.to. 6.178. i.& ſequen.
bonum incommutabile, Deus eſt.to.3.352.b to.6.178.i.to.7.228 h
bona omnia ex Deo.tom.1.11. g.& 221 a & d 237.f.to.3.65.m.275.e.& ſequen. to. 6. 178 i.K.& 178.c
bonis quoq; malè vti poſſumus.to. 1. 221.a
bonis magnis nemo malè vtitur. Ibid f
Ad bonum neminem cogẽdum eſſe, Donatiſtæ exiſtimant. to.2.250.K
In bonis perſeuerantia a Deo.tomo.2.65.R
bonum incõmutabile & ſimplex, eſt Deus. tom.5.99.i
bona qdã dedit Deus hominibus.to.5.192 a
Bona aliqua ſunt meliora aliis, a terrenis videlicet ad cœleſtia, & a corporalibus ad ſpiritualia, & ob hoc ſunt inęqualia, vt eſſent omnia. tom.5.99.f
bona pſentia ſunt cõmunia bonis & malis, & quare, ſed futura bona tãtũmodo bonis proprie, vt malis mala.tomo.5.3.d.& 198 g
Vbi oſtendit iudicium occultum in iſtis.
bono communi cõtempto, & diuina volun tate, homo primus punitur.tom.5.117.h
bonum commune ſpernentes angeli, miſeri facti ſunt. to.5.103 h
bonum cõmune præferendum eſt proprio, Exemplum in Marco Regulo, & Romanis. to.5.6.h.& 45.b
bonum caſtitatis, vel huiuſmodi, non eſt bonum, niſi cum ſit ſecundum fidem ſummi boni, to.5.115.R
boni adempti & boni relicti teſtimoniũ eſt dolor. tom 5.192 m
De bonis nobis conceſſis à Deo, qui bonus eſt ſolus, in quibus noſtrum nihil eſt, niſi peccatum. to.5 140.m
Vnde corruptio boni. to.6 45.a
bona quædam, etiam legitima obeſſe. to.7. 70.c.d.& 209.R. to 9.13.b.& 88.e.f
bona partim ſunt temporalia & terrena, partim cœleſtia & æterna. tom.8.87 f
Eſt bonũ aliud alteri, & omnes creaturæ habent quoddã bonum integritatis ſuæ, & perfectionis naturę ſuæ. to.8.382.l
Electio bonorum a Deo. tom.9.161.g

Bona cœleſtia, nullus carne veſtitus dicere, intelligere, vel cogitare pôt. to. 9. 163.h.
Bonum priuatum vbi homo acquieſcit, ſuperbum facit. tom. 8. 504.h
Duorum bonorū adinuicem eſt cōparatio, non boni & mali. to. 10. 46.b.
Inuiſibilia bona p̄ſtātiora viſibil. b. t. 10. 76.a
Omnia ſuā volunt homines habere bona p̄ter vitam. to. 10. 104.e. & 201.a. & 228.h. i. & 311.b
Bona Dei non vituperanda, ſed eorū malus vſus. to. 10. 107.K
Quale bonū hominis quęrendū. to. 10. 13.g
Omnia bona ſunt, vnde facias bene. nō quæ te faciant bonum. to. 10. 243.m.
Bona ſunt habenda quæ faciant hominē bonum. to. 10. 259.e.
Bona Eccleſiarum, patrimonium pauperū ſunt. to. 10. 287.h.
Boni & mali finis. to. 3. 237.h.
Finis. to. 5. 67 b & 95.i.K
Boni finē aliqui philoſophi poſuerūt in corpore, alii in animo, alii in vtroq; t. 5. 186.g

Summum bonum.

Summum hominis bonum. tom. 1. 140.h. & 218.i.K. & ſequen.
Summum hominis bonū, in Deo verius, quā in mente. tom. 1. 1. i. tom. 2. 78.f.
Summum bonū, & ſummum malum, iuxta Cornelium Celſum. to. 1. 176.l.m
Ad ſummū bonum per ſimilia excitamur. tomo. 1. 219.[
Summū bonū nemo amittit inuitus Ibidem 219.a.
A ſummo bono quod homo deflectitur vnde fit. to. 1. 222.m. & ſeq.
Summo bono noceri nō poteſt, to. 1. 257.d
Boni per ſe, & participatione differentia. Ibidem. e. f.
Nihil expetendū, niſi quatenus conducit ad ſummum bonum, nihil horrendum, niſi quatenus auocat. to. 1. 17 .i.K
Deus ſummum bonum. to. 1. 249 d.e.
De ſummo bono philoſophorum cōcertationes. to 2. 78.c.d. & ſeq.
Bonum ſummum Plato dixit Deum eſſe ſed Epicurei poſuerūt in voluptatib carnis: Stoici aūt in aío eſſe dixerūt. to. 5. 76.c.
Bonū ſummū quidā Socraticorū dixerūt voluptatē, quidā vero virtutem. tom. 5. 65.e.
Bonum, quo angeli beati, De illis eſt: a quo creati ſunt. to. 5. 80.a.
bonum ſummum & totum eſt habere Deū in patria. to. 5. 81.l
In bono ſummo malum eſſe nō poteſt. to. 5. 104.b. & ſeq.
Boni ſummi amplexu incorporeo anima veris fęcundatur virtutibus. to. 5. 82.K
Bonum ſummū ſolū ſimplex, & ob hoc immutabile, qđ eſt Deus, ab hoc bono creata ſunt oía bona, ſed non ſimplicia, & ob hoc mutabilia. to. 5. 96.e.f. & 163.K
Tripartitā ſummi boni definitionem Varro ponit, quarum tamen vna ſit eligenda. to. 5. 123.K.l
De tribus ſectis ſummum hominis bonum quærentibus, quā eligendam Varro definiat, ſequens veteris Academię Antiocho authore ſententiam. to. 5. 123 b.c
De ſummo bono, & ſummo malo qđ Chriſtiani ſentiant cōtra philoſophos, q̄ ſummū bonū in ſe ſibi eſſe dixerūt. t. 5 188.c.d
Vita ęterna ſummum bonū. Ibidem. d
Solus Deus ſumme bonus, to. 6. 45.b
Quid vel quale ſit ſummū bonū. to. 9. 163.g
Comparatio ſummi boni, ad cætera bona. Ibidem. g.
Solum ſummum bonum, eſt animæ ſufficientia to. 9. 174.l
Summū bonū appetendum eſt. to. 9. 175 g.
Vide, Beatitudo, Fœlicitas.

Bona & bonitas Dei.

Deus vnice bonus. to. 3. 115 f. & ſeq.
In originali bono, duo ſunt. to. 5. 234.
Bonitas Dei, eſt cauſa rerum totius mundi. tomo. 5. 99.e
Bonitas Dei, & iuſtitia quō relucet in bonis & malis, q̄ nobis dedit in hac vita. Ibid.
De bonitatis diuinę fonte, qua ab eo emanant oía bona. to. 5. 234.h
Bonitatis poſſeſſio, nō fit minor p̄p conſortis acceſſum: imo tanto maior eſt quanto cōcordius, poſſidet ſociorum charitas indiuidua. to. 5. 132.c & ſeq.
An inter dæmones, q̄bus dii ſuperiores ſunt ſit aliqua pars bonorū, quorum pręſidio ad veram beatitudinē poſſit humana anima peruenire. to. 5. 75.h.
Bonum ſimplex, ipſum eſt bonū, quo cūcta ſunt bona to. 8. 44.a
Quòd bono nullo indigeat Deus, q̄a ipſe eſt ſummum bonum, & ab ipſo eſt omne bonum

num. to 8.254.K.
Qđ ille bonus,& ſumme bonus, & de ſe ſibi bonꝰ,& ipſe noſtrũ ſummũ bonũ:& inde recedẽdo nõ ſimꝰ niſi mali. ibid.155.b
Ita ꝓpriũ eſt Deo,qđ bonus eſt,vt ſi bonum velis appellare, Deũ intellige.to. 8.435.h.
Quale ſit illud bonũ de quo dictũ eſt, Nemo bonus,niſi ſolus Deus. to.8.382.m.
Cũ Chriſtus dixerit, Nemo bonus,&c.non ſe diſcreuit,ſed vniuit. to 8.132.b.
Qđ bonus ſit dominus,ſed bonus nõ vt ſunt bona quę fecit bona valde:qa multo melior q̃ fecit,quam ea quæ fecit.to.8.511.k
Qđ ille bono ſuo bonꝰ ſit nõ aliũde participato bono,nec adhęr. alteri bono.Ibid,l
Sic bonus eſt Deus,vt illis non indigeat quo ſit bonus ibidem
Oĩa cũ additamẽto bona dicunť, dñs aũt nihil melius dicıť, quã bonũ. Ibidẽ.m
Bonũ bona faciens,ſicuti eſt propriè, ſic & bonũ eſt propriè. ibidem.511.a.b
Cum quęras bonum tuum, illum quęre qđ eſt melius animo tuo. tom.8.72.d
Quod ſummum bonum ſit bonũ hominis: nihil illi deeſt cui ſummum bonum,bonum eſt. tomo.8 382.l.
Omne bonũ noſtrum Deus eſt. to. 8. 308.d
Non facile inueniuntur qui bona interiora diligant. tomo.8 8.b
Bona dñi,dulcia & ĩmortalia,& incõparabilia,ſẽpiterna & incõmutabilia.to.8.46 f.
Quæ ſint bona Hieruſalẽ. to.8. 497.h.i.
Talia bona deſidera, quæ videas omnibus diebus vitæ tuæ. to.8.495.c
Quæ ſint illa bona. Ibidẽ,d
Quæ ſint bona domus Dei. to.8.541.f.
Cur non de bono priuato, ſed cõmuni gaudere debeamus. to.8.504.g.h.
Bonitas propriè vocatur delectatio, quæ in ſpiritalibus deputatur. to.8.451.c
Cur pſalmiſta oret,Bonitatẽ doce me qui iã dixerat,Bonitatẽ feciſti cum ſeruo tuo & cur addiderit,diſciplinã,& ſciẽtiã. Ibid.d
Bonitas nõ docetur ſi non detur,& non dicitur niſi delectet. to.8.452 e.f.
Diuina bonitas magis relucet in creatione naturæ rationalis, quam aliarum creaturarum.tomo.9.165.l
Bonitas Dei erga nos. tomo.10.3.c.
Bona Dei intantũ in nobis creſcunt,inquantũ peccata noſtra minuuntur. to. 10.10.i
Duo bona Chriſti. to.10.31.f.
Chriſti erga homines bonitas: & quid ꝓ nobis paſſus,nobis contulerit.to. 10. 31.h.i. & 74.m.& ſequen.
De eo quod Pſalmiſta dicit,Bonitatem & diſciplinam & ſcientiã doce me. Homilia. to.10.92 h.& ſequen.
Bonitas,diſciplina, & ſciẽtia quid cõiunctæ poſſunt:& quod ſeparatæ noceant. Ibidẽ, h.i.& ſequen.

Bona externa.

Bona externa fęlicem non faciunt. to.1 40.f
Bonorum externorum cupiditas. to. 1.175. c.& ſequen.
Bona externa quomodo admittẽda.ibid.g.h
Bonis tẽporalibus quatenus vtendum. to.1. 213.d.e.& ſeq.to.2.100 h.i.
Valde bona,quare poſtremo additum.to.1. 82.b.c.to.3.179.l.m.& ſeq.to.10.144.a.
Externa commoda nõ ꝓpter ſe,ſed propter alia vera bona poſſunt admitti, verius q̃ expeti. tom.1.175.g.h.
Bona terrena & bonis & malis cur dãtur.to. 2. 100.h.& 175.m.to.8.226.c.& ſeq.
Bona temporalia dona Dei ſunt.to.8.87.e.f.
Bona terrena auferuntur iuſtis, vt probenť: & malis,vt crucientur.to.2.100 h.& 112. i.in fine,& R
Bona terrena non ſunt pręponẽda cęleſtib. ibidem,& 123.d.e
Bona temporalia quomodo contemnenda. to.3.355 a.b.
Bona temporalia & æterna quomodo differãt.to.3.352.b.
Bona temporalia. tomo.5.3.d.
Bonis carnalibus ſolis,mali pfrui volunt.to. 5.2 ff.f
Ex bonis,q̃ ſunt in hac vita, manu ducimur ad cogitandũ cœleſtia bona.tom.5.235.f.
Bona terrena in veteri teſtamento, qd in nouo ſignificent. tom.5.38.g.
Bonis terrenis inhiantes. ibidẽ
Bona exteriora,vel corporalia nolũt Stoici bona,ſed potius cõmoda corporis appellare: qa ſcilicet nullũ bonũ dicunt hominis eſſe,niſi virtutẽ,Platonici vero,& Peripatetici,dicũt ipſa eſſe bona, ſed parua & exigua. tom.5.75.l.m
In bonis tẽporalibus videns Pſalmiſta peccatores abundare,dicit ſe pene lapsũ fuiſſe ſed poſt cognoſcẽs illa bona quaſi fuiſſe ſomnia.

omnia ſe reprehendit, & ſolū cœleſtia q̄ rit dicens, Quid enim mihi eſt in cęlo, & à te quid volui ſuper terram. to.5.89.d.e
Bona temporalia contemnenda ſunt ꝑ ęternis. to 5.85.K l
Bona iſta inferiora, ſi plus ament cęleſtibus vel ſola ipſa bona credantur, neceſſe eſt vt miſeria conſequatur.tomo.5.131.b
Bonum ſuum habet hic terrena ciuitas, ſed inſufficiens propter quod in ſeipſam ſæpe diuiditur litigando. to.5.131.a
Boni proprii cupiditas, cum nulli ſufficiat, eſt cā diuiſionis hoīum, & bellorum. Ibidē.
Bona multa cōceſſit Deus ad pacē hāc mortalē ſeruādā, ſcilicet cibū, veſtitū, lucē, & huiuſmodi, eo modo vt ſi quis eis bñ vtatur, tranſeat ad pacem æternā, ſi vero male & hanc perdat & illam. to.5.192.a
Bona, non ſunt bona, virtute carenti & malè eis vtenti. tom.5.188.m
Boni maioris deſertio & ꝓprii amplexio, peccatum cauſat, non amor minoris boni. to.4.12.1.f.& 139.l
De bonis quibus etiam hanc vitam damnationi obnoxiam, creator impleuit. to.5.234.g.h.& deinceps.
Quod ſint inferiora bona, quæ aliis & aliis bona ſunt, & omnia in ſuo genere facta ſunt bona. to.8.382.m
Bona iſta ſunt & non ſunt, non enim ſtant, ſed labuntur, & fluunt. to.8.695.b
Ideo nō cōferūt verā fęlicitatem, quia nō extinguūt inſatiabilem cupiditatē. to.8.409.h
Quod ſint mala deſerto illo à quo facta sūt. to.8.383.l
Non ideo non à Deo ſunt, quia & malis præſtantur. to.8.68.i
Sicut ſunt communia malis cum bonis, ita etiam mala communia ſunt bonis & malis to.8.126.c.d
Quòd ea Deus quibuſdam det bono eorum quibuſdam malo eorum, ſecundum altitudinem iudiciorum eius. to.8.172.f
Quòd aliquando det bonis, aliquando non det, aliquādo det malis, & aliquando nō det. tom.8.183.h.& 225.c
Sunt alia bona quæ dat Deus inimicis ſuis, & alia quę non ſeruat niſi amicis. Ibidem 225.c.& 262.m
Sunt quædam media bona & mala, quæ dat bonis & malis, bonis tamen ſeruat ſeipsū malis ignem ſempiternum. tom.8.181. h. & 30.5.d
Dei ſunt omnia bona terrena, & ne tibi quaſi magna videantur quæ donari poſsunt & malis, maiora tibi ſeruauit. tom.8.212.f.& 261.b.c
Quòd ea det Deus bonis & malis, & ſe aūt ſolū nō niſi bonis. to.8.294.a.b. & 311.c.d
Noli ꝑ magno expectare ab eo bonū, qđ dat nō bono. Nā ſi ꝑ magno ea daret, malis non daret, & cur det ea malis. to.8.265.i
Cur Deus bona iſta temporalia permixta eſſe voluerit bonis & malis, exemplo oſtēditur. tu.8.226 d
Bona iſta temporalia habenda ſunt in vſu tā quam ſiniſtra, ſed æterna in deſiderio. to.8.471.a.b
Quod boni habeant bona iſta terrena, quomodo capillos. to.8.165.m
Quæcunq; bona Dei accipiunt inimici Dei, ab illo accipiunt, & cum ab aliis petunt & accipiunt, ab illo accipiunt. to.8.226.d
Quicunque ea propter ſupplementa neceſſitatis, vel propter aliquam infirmitatē deſiderat, non niſi ab illo deſideret, qui fons eſt omnium bonorum. ibid.
Qui pręſentia rerum bona à dæmonibus q̄runt, impii ſunt. to. 8. 261.a. b
Qui ea quærunt ab alio q̄ ab vno vero Deo. dupliciter peccant. to.8.87.f.g & ſequen.d.e.& 210.i.R
Quòd omnia det Deus, licet multi iſta ea à dæmonibus petant, & non habeant, Et rurſus, multi non petunt a dæmonibus, habentq; ea, & multi petunt a Deo, & non habent. to.8.472.d
Boni cum vident bona terrena, propter quę ſeruiebant Deo abundare his q̄ Deo non ſeruiunt, nutant & propè labuntur. tom. 8.261.b.c
Sicut non præſtantur niſi à Deo, ita nec auferri poſſunt niſi eo iubente aut permittente. to.8.43.h.& 46.b
Exemplum de Iob. to.8.49 e.f.81.c
Ideo auſert ea, vt, &c. to 8.227.e.f
Cum bonus ea perdiderit, adeſt conſolator qui abſtulit, quando malus perdiderit, nō habet foris quod teneat, non habet intus vbi requieſcat. ibid.f.g
Bonorum temporalium conditiones. tomo. 8.246.c

Bona externa non ſunt computanda pro auxilio cęleſtium. to.9.252.b c
Bona temporalia,& à bonis & à malis haberi poſſunt. to.10.4 a
Bona temporalia,corporalia,ſiue carnalia bona ſunt. ibidem.
Bona temporalia,bonis bona, malis mala. tom.10.13.e
bona externa homini,quid abſque bonis interius. tom.10.13.f
bona temporalia tacita voce contra malum dominum clamant. Ibidem.
Oĩa q̃ eripi poſſũt,bonã nõ ſũt.to.10.280.c

Boni.

bonus eſſe nemo poteſt.to.1.12.i.R.229. m. tom.3.66.K
boni ſemper ſui ſimiles. to.3.18.e
bonũ & iuſtũ hoĩem operaẽ Deus.t.3.204.h
bonus nemo,niſi ex malo. to.3.350.h
bonorum bona opera in abſcõdito ſunt. Eodem.350.c.in fine.
bonorum profectus,in tentatione ibid.e
boni in ſpeciem. Ibidem, K
bonis etiam iraſcitur dominus. tom. 4.96.d
bonus aliter Deus,aliter homo.tom.2.73.a. tom.6.181.i
Nemo bonus per ſe. tom.3.66.K
boni qui,incertum. to.3.350.c
boni quomodo purificentur. to.5.3.e
Neque bonus vir merito dicitur q̃ ſcit quod bonum eſt,ſed qui diligit. to.5.11.d
Specioſus corpore,bonus vocatur,ſecundũ conſuetudinem ſcripturæ. tomo.5.140.e
bonorum paucitas, & rurſum multitudo. tom.7.92.h.i.& 105.f.g.& 173.l m
boni vbique boni. tomo.7.124.h
Ille bonus eſt,qui quando poteſt mala facere non facit. tom.8 342.g
Quanto magis bonus es, tanto magis oneri es iniquitati. tom 8.93.a
Quiſquis bonus eſt,non putet ſe ſolum bonum. to.8.40.h
Omnes boni hic latent,quia bonum eorũ intus eſt,& abſcõditũ ĩ corde. Eodẽ. 160.b
boni pauci ſũt & ignoti,mali multi & cogniti.Ibidem 357.l
Quod modo ſeparentur à malis non loco, ſed affectu. tom.8.12.l
Quod bonis multa bona præſtentur a malis. tom.8.349.f
Vt quiſque fiat bonus,à mortalitate & malitia incipit. to 8.205.c.d
Quis homo bonus. to.10.153.f.g
boni,vaſi pleno odoramentis & aromatibus aſſimilantur.tom.10.184.i.K

Benefacere.

Non eſt qui faciat bonum, non eſt vſque ad vnum,exponitur. tom.5.146.c
bona opera qũo debemus multiplicare vel bñ viuere,p̃p ſummũ bonũ habendum, & ſummũ malum vitandum. to. 5. 188.d
bona opera noſtra qñ Deo aſcribimus,reputanẽ nobis ad meritũ.to.5.241. i & ſequẽ.
bona nulla facere quis poteſt, abſque diuino auxilio,nec vlla mala niſi diuino iuſto iudicio permittatur. tomo.5.198.e
Nihil boni ex nobis,ne extollamur.t. 7. 228.
Totum bonum quod habemus, ab artifice noſtro habemus. tomo.8.369.h
Ab illo fit bonum tuum,à quo recedens feciſti malum tuum.to.8. Ibidem.i
Quicquid boni ĩ te eſt,ex Dei iuſtificationibus eſt. to.8.41.a.b
Bonũ te fecit humilitas,ſuperbia malũ.Ibid.
Magni intereſt cũ boni aliq̃d facimus. cuius rei contẽplatione faciamus. Eodẽ.447.c
Non poteris facere bonum, niſi declinaueris a malo. to.8.549.e
Si non eſt qui faciat bonum, non eſt vſq; ad vnum,quis ergo ille qui gemit inter malos to.8.170.a.& ſequentibus.
bonum eſt facere bene coram hominibus, ſed non vt videaris. to.9.136.a
bonitas & iuſtitia noſtra a Deo. tomo.10. 30 a.b
Deus eſt,qui bonos nos faciat, non noſipſi. to.10.65.l
Quid ſit homini facere bonum. tomo.10. 243.e
Timendum eſt benefacere propter laudem hominum. to.9.137.b
Quid eſt bonum quod Apoſtolus nõ poterat perficere cum vellet.tomo.10.143.R
Nullum bonum irremuneratũ.to. 10. 153.d
Qui bene coacti faciunt,Simoni Cyrenæo ſimiles ſunt. tomo.10.294.R
Si quid boni agimus, ad hoc nos hortatur angelus bonus. to.10.310.a
☞Vide Opus,& Miſericordia.

Boni & mali.

bonos,an contaminent mali in Eccleſia. to. 1.23.e.& tom.2.209.R. & 221.m. & ſequenti.

quen.& 224.c.& 229 a.in fine,& d.
Bonos a malis cõſciẽtia ſeparat.to. 2.224.d.
Et bonis & malis vtitur Eccleſia.to.1.235.g. & 239.h.i
Boni ſæpe expelluntur per ſeditiones malorũ.Ibidem.235.
Boni,quomodo exerceantur per malos.to.1. 243.m.to.3.347.K
Bõi malos,& mali bonos ſp pſecuti t.5.34.i
Magnis bonis nemo male vtitur.to.1.221.f.
Bonũ mali ſubſidio non indiget.to.3.219.i.
In malis bonum. to.3.449.a.
Boni admonentur,ne deſidia malorũ & ipſi pigreſcentes corrumpantur.to.3. 65.a.b.
Quod boni peccatis alienis nõ contaminentur. to.7.101.d.e
Boni & mali in Eccleſia.to.2. 124. b. c to.6. 92.m & ſeq. Vide Eccleſia.
Bonorum pia triſtitia ex impietate malorũ. to. 2.epiſto.145,to 8.248.d
De bonis,& de malis bñfacit De⁹.t.3.254.i.k
Bonis & malis diuina prouidẽtia ad puniendum,& opitulandum. to.4.186.a.
Per bonos & malos agit ſpũs dñi.to.4.107.c
boni & mali,i virga ferrea regunĩ.t.4.135.l.
Boni cur non ſemper triumphant de malis. to.4.101.c.d.m l.m
Bonorum & malorum creatio.tom.3.218.f
Bonorum numerus, ſemper de numero impiorum auctus. to.3.350.a.
Boni ĩ cõparatione malorũ,pauci.to.6.92.a
Inter bonos latẽt mali, cõiuncti eis communione ſacramentorum. to.5.11 g
Bonorũ maior eſt num.q̃ malorũ t.5.97.k.l
Bonus nullus erit q pri. malus nõ fuerit q̃uis nõ omnis malus bonus erat.to.5.131.f.
De bonorum pugna & malorũ.to: 5.135.d.
Quo in,quæſtione, quá de finibus bonorũ, & malorũ philoſophica diſputatio ventilaur,ducẽtas octoginta, & octo ſectas eẽ Marcus Varro perſpexerit. to 5.186.f.
Q̃uo bonũ aliq̃ credit malum & malũ bonũ,& ſic refugit,& appetit. to 5.237.h
Bonum malo quandoq; nocet,ſic & malum bono,quandoq; prodeſt. to.9.88.f
Boni & mali,differẽter puniunĩ.t.9. 193.e f.
Quis bonũ faciat ex malo. to.10.3.m
Nemo malus facit bonũ,& ideo homo malus non facit bonum. ibidem
Pauciores boni quam mali. to.10.t 9.l
Quiſquis bonus eſt,non putet ſe ſolum modo bonum eſſe. to.10.236.l
Quiſquis malus eſt, non putet neminem bonum eſſe. ibidem
Omne quod bonũ eſt, per bonos homines agit Deus: quod impium eſt,per malos exercet diabolus. to.10.170.f.
Sub ſpecie boni,multa mala fiũt.to.10.281.l
Bonorũ & malorum diuerſitas.to.1 0.184.i.
Bona & mala,quę verſanĩ in ſeculo, nec boni ſolum habent,nec mali. to.10.248.a
Borborite hęretici,alias Gnoſtici. to. 6.4.a.
Bubulus fimus. to.1.262.h.
bos laſſus fortius figit pedem:prouerbiũ.to 2.18.e.in fine & ſeq.d
bos Serapis colebaĩ in Aegypto. to.5.169.c
boues primo iungẽs ad aratrũ,translatus eſt. inter Deos. to.5. 169.i
Quod homines dicantur boues. to.8.18.i
boues triturantes qui ſint. to.8.225.e.
bos & boues,qd ſignificẽt myſtice.to 9.20.l
Quinque iuga boum,quid. to.10.28.h.i.
boues,homines a fide remoti.t.10.28.i.ĩ fine
Cognouit bos poſſeſſorẽ ſuũ, & aſinus præſepe domini:exponitur. to.10.128.R
botrus vuę,Chriſtus. to.8.16.R.l
botri,verba bona,& bona pcepta.t. 10.42.g
Quid duo,ferentes botrum deſignent.to.10 177.i.& ſeq.
brachium Dei,dicit Chriſtus.to.4 133 b.& 348.g.10.7.167.f.to.8.127.i. & 354.g.to. 9.83.a.& 261.f
brachium domini,quid pſtiterit.to.8.254.g
brachium peccatorum, quale ſit. to.8.93.f.
Omne tempus vitę noſtrę, ſtudiũ eſt ad cœleſte brauium. to.10.158.R.
breuitas,obſcuritatem parit. to.1.32 a
breuiatio hebdomadarum Danielis,q̃uo intelligenda. to.2.167.c. d. & ſeq.
breue eſt,quicquid finem habet. to.8.204.l
bruti fraus erga Collatinũ. to 3.15.h.& 29. b.& ſeq.
brutus proprios filios morte punit. ibidẽ,c
brutus,primus conſul,interficitur.ibidẽ.d.e
burda. to.2.98.m.& 227.m

C

Cacus monſtrũ, occiditur ab Hercule. to.5.191.a.& ſeq.K ἀκουρῶι.to.3. 36.g
Caſus Angelorum, & hominis.
Cecidit homo ſponte, ſponte reſurgere nõ potuit.tom. 1.11.h.& 222.l.tom 3.53.f.g tomo.4 200.R.l

Caſus

Caſus hominis,qua ratione reparatus.to.1. 227.a.& ſequent.
Caſus angelorum. tom.3.53.d
Lapſus,& reparatio totius hominis. tom.1. 236.f.Vide,Lapſus & homo.
Lapſus Adæ. to.3.67.f
Cadere quid. tom.5.103.c.
Cadauer,à cadendo,dicitur caro exanimis & ſic etiã animæ ꝑ peccatũ cadẽtes,poſſunt dici cadauera. Ibidem.
Cadauera. to.5.208.c.& ſeqn.
Cadunt populi ante Chriſtũ, vbi erigebant ſe contra Chriſtum. tom.8.132.d
Per quid homines cadant a Deo.to.8.470.f
Non cadunt malè,qui Deũ in corde habent. Ibidem.30.h
Caſus maiorũ, fit termor minorũ.t.8.159.h
Quòd non regant caſibus oĩa. to.8 263.e.f.
Quomodo ſepties in die cadit iuſtus, & reſurgit. to.7.465.c
Caducarii qui. tom.1.170.i
Cæcilianus,Epiſcopus Carthaginenſis.to.2 63.i.R.to.6.8.l.
Cæciliani cauſa cũ Donatiſtis & innocẽtia. to.1.25 i.K.to.2.52.c.d.& ſeq. Et 63.1.R.l & 63.e.& 209.l.m.& ſequẽ.Et 218.a.b.& ſeq.plura.Et 227.e.& ſeq.com.6.9,l.tom. 7.90.m.
Cęcilianus,opera Lucillę, damnatur à Donatiſtis. to.2.222.f.to.7.4.i.
Pro cęciliano ſententia Conſtantini Auguſti. tomo.7,93.e.
Cęcilianus præſes. tom.2. 96.e.f.
Cæcilianus, ad Donatiſtas exire nolẽs propter inſidiarũ factionem,ab Epiſcopis ſeptuaginta in cõcilio Bagaitano condamnatur.to.8.96.b.& 98.f
Cęcilianus damnatus. to.10. 82.c.d
Cæcilianus abſoluitur. tom.1.24.c.
Cæcilius. tom.2.254.e.f
Cęcus illuminatus Mediolani to.1.14.c
Cęcitas ex parte cõtigit in Iſrael, donec plenitudo gẽtiũ intraret:exponit. to.2. 90.m
Cæcorũ viſiones,vnde. to 3.229.R.
Cęci,myſtice quid. to.4.112.a
Cæcos eſſe cum luce. to.3 397.c.
Cæcitas,oculi vitium. tom.5.22.h
Cæcitate vel aoraſia,quomodo percuſsi sũt Sodomitę. to.5 235.c.
Excæcatio infidelium.tom.6.121.f.g.123.e.f 204.m.& ſeq.tom.7.270.e.
Cæcus fruſtra preſens eſt rebus quas non videt,immo rectius abſens, quam præſens eſſe dicitur. to.8.378.d.e
Cęcitas mentis,damnum eſt intelligẽtiæ veritatis. tom.8.12.i.k.
Cæcum te confitere,& illuminari merebe-ris.to.8.222.g
Cęcus euãgelicus,typus generis humani tomo.9.70.h.i
Cæcitas peccati. to.9.71.i.A.
Ex cæcat Deus hominem, cũ eũ deſerit, de merente mala voluntate to.9.82.e.
Cæcitas,hæreditaria noſtra pęna to.19.116.f.
Deus non ſolum terret cęcum ducentẽ, ſed & cæcum ſequentem. tom.9. 232.a.
De cæco illuminato.to. 10.116.e.f. & ſeq. & 152.e.& ſeq.
Cęco per lutum,de ſputo factum,oculos reformauit Chriſtus. to.4.310.l.
De illuminatione cæci nati,ac totius mundi cæcitate:Homilia. to.10.116 e.f.
De duobus cęcis ſedentibus ſecus viam, & clamantibus,Dñe,miſerere noſtri fili Dauid:ſermo. to.10.17.g & ſequenti.
Cęcũ a natiuitate,quare illuminauerit Chriſtus. to.10.179.h.h.
Cæci duo ſanati. to.4 147.f & 155.l
Duo cęci,iuxta viam ſedentes, quid adumbrarint. tom.10.18.g.h.& 41.i
Excęcatio Sampſonis. tom.10.181.l
Cæcitas ex parte Iſrael,facta eſt. to. 10.43.f.
Cęcitas Iudæorum occulta eſt manifeſta autẽ,quę fit,&c. to. 8.244.i
Ad hoc excæcandi erant, vt cæcati illuminarent.humiliati cõfiterẽtur,cõfeſsi illuminarentur. to.8.222.g.& 223.d
Cæcitas Iudæorum. tom.10.11 1.m.
Cæcus luce illuminatur,cum reſurgit à poto.to.10.319.m.
Duplices cæci. to.10 17.K.l.& ſeq.g
Cęci facti ſunt,aduenięte dño, vidẽtes:id eſt qui ſe videre exiſtimabant.tom.9.71.i.R.
Cęcitas,vindicta aię à Deo auerſę t.10.32.d
Cęram fluere à facie ignis,q.d.to.8. 190.e.f.
Comitatus Cæſaris. to.1.In poſsidonio.
Cęſar quid ſenſerit de generali hoſtium conſuetudine, victas ciuitates euertentiũ.tomo.5.3.b.
Cæſar,Pompeii ſocer. to.5.23.c.
Cæſar Auguſtus, q fuit tempore Chriſti reſtaurauit rempublicam.to. 5.27.a & 29.c

cæſar Aug.& eius bella ciuilia to,5.19.b.c
cæſar Auguſtus, primo antoniū impugnat, poſtea ſororem ſuam cum orientali imperio ei dat. ibidē.
cæſares ſunt nominati omnes q ſucceſſerūt Cęſari Auguſto: ſicut à Siluio filio Aeneę,cognominati Siluii. to.5.173.i
cæſaris & catonis laudes,&cōparatio. to.5 43 g.
cęſaris clementia. to 5.47.l
cæſaris cadauer. to.10.303.R
Quod cæſar præcepit,tolerandum & ferendum eſt to.10.2 .g
De eo quod ſcriptum eſt, Reddite quę ſunt Dei Deo,& quæ ſunt cęſaris cęſari ſerm. to.10.20 e & ſeq.& 175.c
cain ex cōiunctione maris & fęmine natus: exponitur. to.5 136.d
cain,prior omni natuſū eſt:& quare generationis ſuę tēpus reſpectu poſteriorū non ſcribitur,ſicut Seth fratris ſui. Ibidem.
cain interpretaẗ poſſeſsio. to.5 137.b
cain ſacrificium tom.5.82.m
De cain & Abel, offerentibus diuerſa ſacrificia to.5.132.R
cain munera,quare reprobata. tom.10.83.l
cain quomodo viderit Deū to.1.163.e
cain peccatū quare arguit Deus to. 5.132.m
De cauſa & ptinacia ſceleris cain, quē à facinore concepto, nec Dei ſermo reuocauit. Ibidem.R
cain occidit fratrem. quia nō habebat charitatem. to.131.b
Per cai q fratrē ſuū occidit, oſtēdit, q ciuitas mūdi ciuitatē Dei perſequitur.to.5.136.d
cain homicidio damnatus eſt. to.9.195.b
cain negauit quod cōmiſit. to.5.126 d
cain, quia negauit parricidiū quod cōmiſit æterna pęna damnatus eſt. to. 10.179.l
cain ciuitatem condidit to 5.131.f.
Quæ rō fuerit, vt cain,iter principia generis humani,conderet ciuitatē.tomo.5.133.f.
cain condidit ciuitatē terrenam,quia nō habebat cœleſtem. to.5.138 K
cain primo natus terrenam cōdens ciuitatē, poſtremo Abel,qui fuit peregrinus, ſignificat qđ primo natus eſt ciuis huius ſeculi,& poſt ciuis Hieruſalem cœleſtis.Item quod prius eſt quiſque malus, & poſtea bonus. to 5.130.d.e.& 133.b.c
cain potuit eſſe primus rex in ciuitate quā fecit. to.5 139.c
cain,an tunc primo cognouit vxorē ſuam, quando genuit Enoch. Et vtrū primogenitus ſuus fuerit, & quo nomine filii ſui primā ciuitatē nominauit. to.5.143 h
Filius Cain, hoc eſt, filius poſſeſsionis. tom. 5.139 i
cain generationes quid. to.5.138.R & ſeq.
De eo quod Cain ſucceſsio in octo ab Adā generationibus clauditur,& i poſteris ab eodem pater Adam, Noe decimus inuenitur. Ibidem
In cain generationibus, quare fęminæ nominantur,& non in generatione Seth fratris ſui. to.5.137.c
Cain genus totum in diluuio abſumptum eſt: ibidem.K
Cain generationes finiuntur in fœmina. tomo.5.138.e
Cain,ad hominū ciuitatē pertinet,t 5.130.e
Cain parricidæ ſupplicium. to.7.31 b.
Cain non eſt occiſus. to 116 d
Quid ſit qđ Cain accepit ſignū a dño ne occideret. Ibidē.122.196.c.d.& 285 b.
Cain, typus iudæorum to.2.89.b.to.5.133.d to.6 83.h,& ſequen. copioſe to.8. 116,d & 122.e & 196.c
Succeſſores cain perſequentur Eccleſiā vſque ad finem mundi to.9.1 9.c.& f.
Caiani hęretici, Cain & Iudam honorabāt, Sodomitas, item & ſchiſmaticos. tomo. 6.5 e.
caiani blaſphemant legem,& reſurrectionē negant. Ibidem.
cainan. to.5.134.m.& ſequen.
caiphę prophetia to.3.102.h & 230.b.to.4. 107.c.d.& 157.b.& 222 &
Quæ mane apud caipham cū Chriſto acta. to.4.167.f
calligonus eunuchus. to.7.213.f.
calach ędificatio. to.5.143.d
calamitas Iſraelitarum. tom.3.247.i
Puer plorans, propheta ſuæ calamitatis. tomo 10.95.c.
calamus, pro ſcriptura. to.8.236.R
calamus quaſſatus, quid. to.5 213.l
calcaneū obſeruare, quid ſit.tom.8.148.e f. & 180.l.m
calceamentum quid myſtice ſignet. tomo. 4.148.b
calceamenta Dei. Eodem.349.a

calceati vtroque pede cõtionatores, ĩ myſterio. to.6.155.K
calceamẽtũ, Euãg. Chrĩ ſignificat. to.8. 201.i
Quæ ſint calceamenta. to.10.275.c.
calix quid in ſcripturis. to.3.19 R.
calix in malo, quid ſignificet. to.8.25.a
calix in manu dñi, vini meri plenus mixto, quid ſit. to.8.272.e.&.g.
calicẽ ſalutaris accipere, quid ſit. to 8.281.b & 434.b
calix humilitatis & paſsionis. tomo.9.52.g.
calix paſsionis, Chriſto a patre datus, qd ſit to.9.114.m
calix quid. to.10.18 d
calix aquæ frigidę. to.20.158.a
calphurnius. to.2.10 f
caluicies nõ eſt irridenda. to.8.301.R l
calumnior tibi. tom.2.54.b
calumniari, qd in Græco dicat. to.8.461.d
calumniatoris nomine, qui humiliatur, diabolus intelligitur. to.8.257.i
calumnię ſuperborũ, quibus humilitas Chriſtiana deſpicit, multę ſunt, ſed illa eſt maxima, &c. to.8.461.d.
calumnia non facit hominem reũ, niſi apud iudicem hominem. tomo.8.462.a.c
calumniatores Chrĩ, ſeipſos ore ꝑprio occiderunt. to.8.189.h
De calce mirũ dicit, ꝙ occultũ ignẽ cõcipit & eũ ꝑſeruat, ꝓ ꝙ viua dicit: aqua aũt infuſa ĩ qua alia frigeſcũt, ferueſcit, oleo vero minime, cum tamen ignis fomentum ſit. to.5.214.& ſeq.
camelum glutientes. to.4.112.g
camelũ ꝑ foramẽ acꝰ trãſir, qd ſit. Eo.121.h.i
Bicamerata, tricamerata. to.5.141.g
camillus. to.5.60.b.& 83.f
camilli exilium. to.5.15.h
camilli reuocatio, gloria, & mors. Ibidem
camillꝰ occidit, đ quo Diana dolet. t.5.23.i
caminum dixit ſcriptura, linguam adulatoris. to. 8.246.f.& g.in fine.
caminus tribulationis. Ibidem.f g
campi Elyſei. to.5.91.e
campi ſyluæ, vel ſatluum, qui ſint. to.8.505. m.in fine & ſequen.
Qđ ſint pop. iuſti, ꝓ æqualitatẽ. t. 8.221.f.
campeſtria, vnde dicantur. to.5.127.b
cãpeſtria & cãpeſtrati. to.7.278.m.& 184.R
Chanaan dicitur vniuerſa terra promiſsionis. tom.4 98.l
chanaã, motus eorũ, interpretat. to. 5.143.l
chanaan, interpretatur humilis: & quid figurat. to. 8.404.d. In principio.
Chananęæ humilitas, & fides. t.4.25.f.& 153 d. to 6.267.i
chananæa mulier gentium perſonam gerit. to.4.419.b. to.10.18.h
De Chananæa to.10.163.i
chananæa gentilis, & nõ Iudæa erat Ibidẽ.
Quare Chriſtus differebat exaudire chananæã. to.10.163.i.& ſeq.
Quare Chriſtus chananæã appellabat canẽ. to.20.164.f
chananęa, perſeuerãdo, ex cane facta eſt homo Ibidem.g
chananæi, filii cain, expulerũt filios Sẽ e terra promiſsionis, & eam incoluerunt. to. 10 180 b.c
chananęi, duplici crimine rei inuẽti, potuerunt iure a terra promiſsionis expelli. Ibidem.c.d
cancer, res nullis medicamentis ſanabilis. to. 5.230.h
cancri tres ſpecies tomo 5.232.a
candidati, ſancti to.4.404.R
canes, Apoſtoli tom.8 235.ç
Per canes olim iuratum. to.1.204.i.
Canes nõ ſemp in malo. to.2.89. d.& 89.b.c
canum natura. Eodẽ. 179.e
canis, pro homine extremo & contemptibili. to.3.36.m. to.4. 105.d
canes, nequiſsimi homines to.4. 118.i
canes, gentes. Ibidem.i.& 305.f. to.8.195.i
canes, dicti veritatis oppugnatores. t. 4.414.f
De cane rabioſo, quõ morſu ſuo hominẽ in rabiem vertat. to.5.237.c
canum imaginatio. to.6.40.m
canum mortuorum alligatio in tormentis to.7.105.a.b
Sunt canes laudabiles, nõ deteſtabiles, fidẽ ſeruantes domino ſuo, & pro eius domo cõtra inimicos latrantes to.8.235.c
Non ſolũ dentes canum, ſed lingua laudat: quod figuraliter oſtẽditur. Ibidem de.e.
Sunt canes reprehenſibiles a propheta. Ibid.
canes ſunt, qui canino more, & neſcientes contra quos. to.8.36.h.
canes dicuntur, qui lapides colunt, ſimulacha lapidea adorant. to.10.135.d
canonici, ſacrę ſcripturæ libri. tom.3. 8.f.& ſequenti.

Ex

Ex canonica ſcriptura fidem cōcipimus. to. 5.194.e
canonicas appellamus ſcripturas, nouas & veteres, vnde fides concepta eſt. ibidem
canonica ſcriptura nulli cedit. to.7.125.g h
canonicorum regularium, & eremitarū ſancti Auguſtini, eadem eſt vita, & ea apoſtolica. to 10.291.b
cantus Eccleſiaſticus inſtituitur. tom.1.57.i
Modulatio & vtilitas cantus Eccleſiaſtici. Eodem.65.d.e.to.2.173.g
canticum graduum. tom.1.78.f
cantandum quid. Eodem.282.m
cāticū nouū, laus Dei.to.2.174.i.to.3.348.h
Non omnis qui labiis perſonat, cantat canticum nouum. to.2.179.i
cantat veraciter, qui ſynceriter amat. Ibi. cāticum Iſraelitarum. to.3,239.h
De cantu, vel harmoniaca muſica Dauid, & de ſonorum concordia, in quibus eſt ſpiritalis delectatio. to.5.164.l
De cantu vel cantico gloriæ, quo dicit nihil eſſe iucundius cæleſti ciuitati. tom. 5. 242.b
canticum canticorum, eſt quædam voluptas ſanctarum mentium in coniugio illius regis & reginæ ciuitatis, quod eſt Chriſtus & Eccleſia. Et ibi dicit quod Salomon ipſum fecit. to.5.167.b
cantare ſcienter, non aui, ſed homini diuina voluntate conceſſum eſt. tom.8.30.l
Nemo cantat Deo digna, niſi ab illo acceperit quod cantare poſſit. ibid.80.a
cantandum eſt corde, non carne. to.8.217.e
cantat Deo, qui viuit Deo. Eodem.230.g
Multi cantāt ipſum, a quo prohibentur cantare. to.8.141
cantare & pſallere quid ſit. tom.402.f
cantare eſt ædificare. to.8.353.a
Quomodo bene cantandum ſit Deo, ne aures eius offendantur. ibidem.
cum cantaueris voce, ſilebis aliquando, ſic canta vt nunquam ſileas. ibidem.561.R.& 573.i
Si quis cantauerit tranſiliens gaudeat ſe eſſe quod cantauit. to.8.107.f
cantare debemus amatoria patriæ noſtræ, nō vetera, quia via noua, uiator nouus, canticum nouum. to.8.228.b
Ipſa cantatio confeſſiō eſt, confeſſio peccatorum tuorum, & uirtutis Dei. Ibidē.c.d
Aliquando cantāt amādo & deſiderādo, aliquādo cum tribulatiōe, & aliquādo exultando, cum ſpe cantant. tom.8 480.
cantatio labiorum tuorum, exigitur de corde tuo. Eodem.153.g.in fine
Vide ne bñ cantes, & male viuas. to.8.159.K
Ille Deo cantat, qui ore confitetur. Ibidem.185.b
Verū omne canticum pſalmus ſit, an potius omnis pſalmus cāticū, an ſint quædā cātica quæ nō poſſint dici cantica. to.m.8.7.g
canticum cum cithara, eſt bene loqui & bñ facere. Eodem.337.d.& 361.f
cantica graduum quot ſint, & quare ſic vocētur. to.8. Ibidem 580.a
cāticum eſt omne quod ore profertur, & ſignificatur intelligentia mētis to. 8. 229.c
canticum graduum, eſt canticum aſcenſionis noſtræ. to.8.480.i
canticum graduum Salomonis, quid ſit. to. 8.489.e.f
Non poteſtis probare quæ cantatis, quā vere cantetis, niſi cœperitis facere quod cātatis. Ibidem, 469.h
Quale canticum nos doceat Deus, tomo.8. 336.h i
canticum diuitum, de canticis Sion quale ſit. Ibidem.520.K
canticum pauperum de canticis Sion, quid ſit ibidem.l
canticum nouum, gratia noua. tom.8.552.a
canticum vetus, teſtamentum vetus, canticum nouum, nouum eſt teſtamentum. tomo.8.570.i
Qui vult cantare canticum nouum, diligat æterna non terrena. ibidem
canticum nouum non pertinet ad homines veteres, quia illud non dicunt niſi pertinētes ad teſtamentum nouum. to.8.69.c
cantare canticum vetus vel nouū, quid ſit. tom.8.353.a.b
Quiſquis ſe a communione ſanctorum ſeparat, non cantat canticum nouum. Ibid. 570.R
Qui cum omni terra non cantat canticum nouum, non cantat. ibidem.l
canticum nouū, in toto orbe terrarum, nō in parte cantatur, tom.8.361.a.b
canticum nouum, ad nouum hominem, vetus ad veterem pertinet. ibidem. 113.l
cantus vetus, cupiditas carnis, cātus nouus, charitas. Eodem.353.a

80

Turpitudines cantionũ,animos humanos il lectos eneruant. to.9.199 m
Cãtica canticorũ,ænigmata ſunt.to.9.233 g
Vetus homo canticum vetus,non nouũ,can tare ſatagit. to.9.200.e.f
cantate domino canticum nouum,&c.expo nitur. to.10.56. m.& 79 l
Canticum nouum,nil habet niſi amorem no uum. to.10.254 f
cãtores theatricos neſcire artem.to.1.110.c
cantantium conſuetudo,mendis librorũ pa trocinatur. to.3.9.d.e
cantandum ſcienter. to.8 30.l
cantus quid. to.1.240.c
capernaum,metropolis Galilææ.to.4.145.e
capillorũ ornatus ,phibeẽ.t.2. 102.i.&152.b
capilli noſtri numerati. to.3.253 m
capilli Dei. to.4 348.e
capilli noſtri. to.10.6.c.d
capillus capitis veſtri nõ peribit.to.5.234.b
capilli reſurgentium non peribunt, vel quã tũ ad quantitatẽ,vel numeroſitatem, & qũo etiam myſticę intelligi poſſunt. Ibidem.c
capilli,ſperflua ſunt corporis,ſed ide deter- gendi ſunt pedes domini to.8.536 m
Quòd ſignificent ſuperflua rerum terrena- rum. to.8.165.m
De eo quod ait dominus in Euangelio, Ca- pillus de capite veſtro non peribit,Homi lia.to.10.97.e.f.& ſeq.
capilli,ſuperfluæ poſſesſiones.to. 10.103.g
Quid capilli quid arma Sampſonis.tom. 10. 181.R.l
capitolium conſtruxit Tarquinius rex Ro- manorum,interfector ſoceri, ſui præde- ceſſoris,quod Sylla cœpit,licet non Gal lis.to.5.23.m.& 24.i
capitolium per anſeres liberatur a Gallis tom.5.18.g
capitolium a ſeruis & exulibus occupatur, & incenditur. to.5.25.h
Et ibi de morte Herdonii ducis.
capitolium arſit. to.5.18.f
cappadocia debet equas,quę vento conci- piunt. to.5.215.c
capra,quid ſignet. to.5.150.h
capræ nomine,ſignificatur eccleſia de genti bus. to.8.394.R
capra triennis,quid to.10.193.e
captiuos Deus non deſerit,quos nouerit eſſe ſuos. to.2.190.e.f
Captiuitas Babylonica, & in ea geſta quid ſi gnificent.to.3.240.a.to.4.221.m. & ſeq.
captiuitas Romana. to.4.331.c
captiuitas. to.5.3.f
captiuitas nõ eſt timenda Chriſtianis,& exẽ plificat de Daniele,& tribus pueris, quia ſemper Deum ſuum habent. tomo 5.6.f
Quod eo tempore,quo impletis ſeptuagin- ta ãnis,Iudęorũ eſt reſoluta captiuitas,Ro mani quoq; a dominatu ſunt regio libera ti.to .5.175.R
captiuitas nr̃a prima.t.8.253.R.l.& 006.h.i
captiuitas filiorum Iſrael in Babylone, & re ditus eorum,quid ſignificent.to.8 406.h. i.& 519.c.d & 56.e f
De prima captiuitate filiorum Iſrael , & qd ſignificent. to.8.248.h.i
Qui ſint primi vel ſecundi captiui ibidem.i R.& 253.R.l
Nõ eſt illius iniuſta captiuitas,q deſeruit Im peratorẽ,&diuertit ad d̃ſertorẽ.t.8.253.a
Quòd captiuitas filiorum Iſrael temporalis, noſtram captiuitatem pręfigurabat. to.8. 217 l.& 306.h i
Remiſſa iniquitate , a captiuitate liberaris. Ibid. Qui ſint qui nos aliquãdo captiuos duxerunt. to.8.519.m & ſeq.
Quòd ipſi captiuatores noſtri,etiam latro- nes dicantur. Ibidem.519.a
Cõtra captiuatores noſtros,oportet nos lu- ctam habere. Ibidem,b
captiuatores noſtri , quæ verba cantionum aliqñ interrogent de nobis . Ibidem,c,d
Quæ ſit captiuitas de qua nos Chriſtus rede- mit. to.8.485.d.e
Vnde facti ſimus captiui. Ibidem.
Quid ſit captiuitatẽ conuertere. to. 8.487 g
captiuare captiuitatem, quid ſit. to.8.234.h
Cur non ſit fœlix captiuitas, ſi ad bonũ ho- mines posſint capi. ibidem
Quòd homines tenebantur captiui ſub dia- bolo,& dæmonibus ſeruiebant,ſed redẽ- pti ſint ſanguine Chriſti. to 8.354.h
Homo quomodo ex libero in diaboli capti- uitatem venundatus ſit, & iterum libera- tus.to. 10. 25.i.R
Exultatio captiuorum in inferno.tomo.10. 193.c.d
Captiuauit captiuitatem Chriſtus. tom. 10. 36.c
De capite tonſo.& comato.tomo.3.181.b.c

capitis non velandi myſterium. Ibid.
caput Dei. to.4.348.e
Hō duo capita habens,& cætera.to.5.145.b
Triceps quare Cerberus. to.5.162.g
capita draconum,quæ ſint:& cæ.to.8. 268.a
caput hominis,pro mente poni ſolet. to. 8. 5.g.h.& 38.l.143.f.g.
caput erigere,leuitatis eſt indicium, & ſupbię ſignum. to.8.104.b
capita draconis,ſunt reges. to 9.145.R
Reclinatio capitis. to.10.5.a
caput Eccleſiæ Chriſtus.to.2.69.b.& 83.R. to.10.43.b.c.& ſeq.
caput non poteſt dici vbi corpus nullū eſt, cui ſit caput, & quō Chriſtus ſit caput & corpus Eccleſiæ. to.8.131.h
Sicut bonorū caput eſt Chriſtus, ſic malorū eſt diabolus. to.8.132.d
De excellētia capitis ad cæ. mēbra.Eod.48 l
Vbi caput,ibi cętera mēbra. to.8.50.c
caput omniū iuſtorū, qui ab initio fuerunt, quomodo Chriſtus. to.8. 99.b
Quomodo capita inimicorum ſuorū reſurgendo conquaſſauit. to 8.235.l
Qđ ſit ſup oēs inimicos noſtros.Eodē. 45.e
Quòd huic capiti,cōnexione charitatis, adhęreat corpus Eccleſia. tom.8.53.i
Qūo caput & corpus vnum ſint.Ibidem.
Sicut Chriſtus caput eſt Eccleſię, ita vir mulieris. to 9.199.h
Quò caput pręceſsit,& mēbra ſecutura ſperamus. to.10.254.m
Vide Eccleſia, Chriſtus, & Corpus.
carbo,conſul. to.5.18.f.& 29.b.& ſeq.
carbones ignis cōgregare ſuper caput, qđ. to.4.427.l
carbones deſolatoris,ad pœnitentiam reſeruntur.Ibid.
De carbonibus mirū eſſe dicit, qui cū leuiſſime frangantur & conterant, nulla ætate vincuntur, nullo humore corrumpuntur:& ſic ignis corrumpens alia,eos ꝯſeruat.to.5.214.e.
carbones nigri,peccatores ſignificāt:ſed cū ad hos acceſſerit flāma charitatis, ex mortuis reuixerunt. to 8.533.c
carbones ignis in alios veniunt vt accedantur,in alios vt diiiciantur, Ibidem.
carbonibus ignis,ſignificari indignationem Dei. tom.8.291.c
carbones vaſtatores, vel deſoratorii, q ſint: & quare vaſtatores. to.8.498.R.l
Extincti carbones,mortui dicunt: ardentes, viui appelant Ibid. m.& ſeq.a
Carbunculi notitia vtilis. to.3.10.K
Carcer,pro tenebris ignorantiæ,to.2.134.d
Carcer,pęnę tenebrarum to.4.396 R
Carcerem merita faciunt. to.8.341.f
Vtrum nomine carceris mundus iſte poſsit intelligi. Ibidem.& g.
Aliqui dixerunt carcerem iſtū corpus hoc eſſe,ſed intellectus iſte vacillat aliquantulum. Ibidem.h.i
Non corpus tuum eſt carcer tuus,ſed corruptio corporis tui. Ibidē.
Gaudenti homini & carcer latus eſt,& triſti pratum anguſtum. Ibidem.g.h
In carcere longe differunt reus & viſitator to.9.127.g
cardea dea. to.5.32 g.& 52,g
cardinales Donatiſti. to.7.121.h
cariatharbæ,eadē eſt q̄ & Hebron.to.4.101.a
Καίρων. to.1.263.a
carneades philoſophꝰ tertię Academię princeps to.1.143.145.l.& 147.e.& 154.& Et to.2.256.c

Caro.

caro. tō 3.223.d.& 547.i
caro quid. tomo.4.315.f.g
carnem natura non eſſe malam.to. 4. 348.f. to.10 69.a
Quod carnis ſubſtantia non ſit mala ſed peccatum ipſum ſit malum,oſtēdit mediator Chriſtus,ipſam ſine peccato aſſumēs,&c. to.5.88.a
carni dedit Deus originē, pulchritudinē,valetudinē,ſalutē,cōcordiā,&c.to. 5,43.d.
carnis naturam accuſare in peccatis.quæ bona eſt,vt accuſant Manichæi,peſſimū eſt. to.5.121.c
caro vnde. to.10.60.e.f.
carnium origo fabuloſa, ſecundum Manichęos. tomo.6.74.l
carnem a diabolo conditam,Patritiani aſſeruerunt. tom.6.8 i.in fine
Priſcillaniſtæ. Ibidem.9.c
Et aliiꝰ Eodem 206.K.
carnes abominantur Encratitæ.tomo.6.5.h.
Manichæi. Eodem.7.R.
Priſcilianiſtę. Eodem.9.c.
caro,vtrum Dei opus ſit, cum irriſione Manchęorum. tom.10.84.h

Quod caro non ſit opus diaboli. Ibid.
caro viuificatur à Deo,de anima. t.10.8.c.d
carnium & vini abſtinentia.to.1.198.c.d.& 260.c.d.& ſequen.
carnium eſus non coninquinat, cęteris paribus.to.1.261.m.& ſequen.
carnis eſũ,cur Mani.interdicãt.Ibid. 162.b
carnes cur immundę Manichęis.Ibid.163.a to.6.75.d.e
carnium ſuperſtitioſa abſtinentia.to.2.173.i in fine,& K.
A carnibus & vino quatenus abſtinendũ,cõtra Manichæos. to.6.61.l.& ſequen.
carnes comedere prohibentes,quomõ intelligendum. to.5.91.c.d
A carnibus cur abſtineãt fideles,t.6.152.l.m
De populo carnes poſtulante in ſolitudine. tom.3.239 g
carnis humanæ imbecillitas.to.2.10.m.& ſequentib.
caro humana valde bona. to.5.68.i,k.
caro aduerſarius noſter,cui oportet conſentire cito. to.4.397.a.b
caro appellat̃ totus hõ in ſcriptura, a parte totũ ſignificans.to.5.120.b.& ſequen.
carnem appellat ſcriptura diuina, nõ ſolum hominum,ſed etiam piſcium, & huiuſmodi. Ibidem.
caro,eſt pars vilior hominis. to.9.197.l
caro noſtra,iumentum noſtrum eſt,iter agẽtibus in Hieruſalem. to.9.202.l.
caro noſtra vinculum noſtrum,& carcer noſter eſt. to.9.254.h.i.
caro noſtra miſeranda potius, quam cauenda.to.10.7.i
caro noſtra ſubiacet alienę poteſtati ſed capilli noſtri ſunt numerati creatori. tomo. 10.322 a.b
Pulchritudo carnis,fęno comparatur. to.4. 380 k.fo ſeq.1.& ſequen.
caro,quare fęnum dicta. to. 10.16.m
Omnis caro fęnum,&c. exponitur. to. 10. 35.i & ſequen.
Qua ratione ſapiẽtia carnis inimica eſt Deo. to.4.312.h
In carne quõ ſimus vel nõ ſimus.to.8 433.f
In carne eſſe q̃ d. to.10 58.g.& 62.a.b.
Et quomodo,qui in carne ſunt,Deo placere non poſſunt. Ibidem.
Non eſſe in carne. to.10.62.b.c
Viuere ſecundum carnem,quid ſit.to.4.378 to.5.120.a.& 121.c
cor impęnitens, quandiu quis in hac carne viuit,nõ poteſt iudicari. to.10.11.a
Si ſecundum carnem vixeritis, moriemini, exponitur to.10.36.i
Qui de ſola carne cogitãt, beſtiis ſunt ſimiles.to.10.154 f
Ambulare ſecundum carnem. to.10.61.K
In carne fidentes. to.10.72.K
Fidere in carne quid. Ibidem.m
caro concupiſcit aduerſus ſpiritum &c.to. 3.242.c.to 4.315.i.k.to.5.188.g.to.10.36 f & ſequenti.& 57.a.& ſeq. & 60. l.m.& ſequen.
caro concupiſcit,quõ dictum.to. 3 214.d.e
An caro concupiſcat ſine anima. Ibidem.f
caro non eſt cauſa peccati,inquantum corruptibilis. to.5.120.f
A carne accidere paſsiones vel perturbationes,ideſt,cupiditatem, lætitiam,& triſtitiam,Virgilius ſcribit,quaſi Platonicã explicans ſententiam:ſed error eſt.Ibidem. h.& 121.c
Ex carne corrupta aliqua exiſtũt indicatiua vel incitamenta peccati, nõ tamẽ omnia: cum etiam diabolus eis carens, peccatis non careat. to.5.121.h
caro corruptibilis nõ fecit animam peccatricẽ,ſed aĩa peccatrix fecit eſſe corruptibilẽ carnẽ:loquit̃ de primo ho.to.5. 120.c.
caro non repugnat naturaliter rationi,ſed ex vitio. Ibidem.h
caro non concupiſcit per ſe, nec dolet,ſed anima vtrunq; in carne facit.tomo.5.128 i.& ſequen.
carnis voluptatẽ, pręcedit appetitus quidã qui ſentitur in carne: dolorẽ autem non præcedit motus, qui ante dolorem ſentiatur in carne,ſed eſt in anima motus talis, q̃ pręcedit triſtitiã aliquando. Ibidem. Et ibi de dolore carnis.
cupiditas carnis triplex. tom.1.67.:
carnis rebellio. to.4 387.e
Rebellio carnis vnde. to.7.229.e.& ſe.
carnem quomodo odiſſe cõueniat.to.2.5.b
caro domanda. to.4.381.i.to.10.69.f
Spiritus an odiat carnem. to.10.62.e.f
Quid concupiſcentias carnis perficere. tomo.10.145.a
Per tres mortuos,quos ſuſcitauit De⁹,itelligẽda eſt cõcupiſcẽtia carnis.to.9.259.a.b

Qualis

Qualis & quanta eſt concupiſcentia carnis. to.10.293.d

Deus in nobis habitat,& tñ pmittit caro cõ cupiſcere aduerſus ſpiritum. to. 10. 36.h

Nõ eſt maior homini miſeria, quã q̃ caro cõcupiſcit aduerſus ſpiritũ.to.10.219. d

Carnis cupiditates vincendæ.to.3. 347.l. & 249.c

Et quomodo. to.10.37.b

Spiritus & carnis pugna,& victoria vicisſitudinaria. to.10.62.c

Carnis pugna,vſque ad huius vitę finẽ.tom. 4.358.a.to.10.145.g.h

Stimulus carnis angelus Satanæ Paulo datus. to.10.45.l

Manifeſta ſunt opera carnis,&c.exponitur. tom.4.120.d.e

Carnis opera,quare ſic nominant̃.to.5. ibi.

Opera carnis. to.10 56.h.& 165.f

Carnalis delectatio eſt frenanda, non relaxanda. tom 10.101.e

Carnis incommoda. tom.10.304.c.d

Caro ſpiritui ſeruiens, ſpiritalis dicitur. to. 5.117 d

Caro bene obediens,famula eſt animę. to. 8.557 c.d

Caro quõ debet ſeruire animę. to. 10. 36. e

Carnẽ ſecundũ animam viuere. to.10.69.c

Carne ſeruire Deo. tom.10.72.i

Caro velut ancilla gubernetur,& anima vel ut domina reficiatur. tom. 10.154.f

Labor ex anguſtia carnis,dilatatio ex charitate. tom.10.8.f

Caro exultat in Deum. tom.10.109.l

Per carnis afflictionem mentis infirmitas occiditur. to.10.293.K

Precatio aduerſus carnis mala.tom. 4.387.i

Quomodo intelligitur,Et erunt duo ĩ carne vna.tom.10. 125.b.& 142. R. & 242.l

Caro vna fit in permixtione viri, & vxoris. tom.10.152.e.f

Sicut in permixtiõe viri,& vxoris fit vna caro,ſic fit in permixtione illicita amatoris,& meretricis. ibidem.e.f

Homo & Deus ſunt duo in carne vna tom. 10.125 c

Carnalis perſequitur ſpiritalem. tomo.2. 51.f.g

Carnalis homo,& ſpiritalis. tom.4.201.h

Carnales dicti,etiam renati per fidem. to.4. 215.l.& 220.a

Sunt carnales,qui malè intelligunt Chriſtũ. to.4.316.d.in fine.

Caro,eſt etiam Eccleſia.to.4.370.m.& ſeq. to.6.187.b

Carnales,etiam ſancti. to.7.370 f

Carnalia ſapientes, ſpiritalia cogitare, nequeunt.tom.9.183.a

Carnales totum per oculos, nihil per oculos mentis intelligunt. to 9.102.f

Homines,filii Adam,carnales erant; nunc filii Dei ſunt ſpiritales effecti. ibidem,g

Carnales facile decipiuntur ab hæreticis.to. 10.32.d

Carnalis,quis. to.10.59.l

Carnales inter ſe diuiduntur,ſpiritales vero nunquam.tomo. 10. 153.f.g.& to.5.150 i

Carnales a Dei &proximi amore faciliter ſeparantur. tom.10.153.g

In homine carnali tota regula intelligendi, eſt conſuetudo cernendi.to.10. 202. d. & 207.m

Exclamatio in carnem. tom. 10. 304.d.e

Caro quomodo accipiatur in ſcriptura. tom.1.274.R.l

Carnis & ſanguinis nomine,quid intelligatur.to.1.21.d.tom.5. 120.c. tom. 10.7.f.g

Caro dr̃ hõ.t.2.275.1.R.l.to.3.37.d.c & 54. m.to.4.209.i.R.&207.l.to.6.213 g.& 220.a to.7.377.c.d.to.8.48.i.to.16.58.g

Per carnem omnem,intelligitur omnis homo.to.7.377.c.d

Per carnem intelliguntur conſanguinei.to. 3.9.a

Caro dicitur anima. tomo.3.49.g.& 214.d

Caro ꝓ corruptiõe,mortalitateq; carnis.to. 6.80.f g.& l.& 105.i.K.& 205.m.& ſeq.

caro carnalis affectus.to.7.269 f.to.8.43.e.f

Carnis nomine,appellati ſunt homines. to. 8.48.i.& 184.a

Caro mulierem ſignat,cum dicitur,Neque ex voluntate carnis. to 9.5.f

Caro dicitur vxor,ſpiritus vir. ibidem.g

Peccatum quare appellatur caro. tomo. 10. 40 l

Caro noſtra,eadem erit in reſurrectione.to. 1,16 h.i.& 18.a.to.6.80.m

Carnis inſtauratio,quocunq; modo interierit. to.3.59.c

Carnis reſurrectio,quõ accipiẽda to.3.49.g Retra.to.1.16.h.10.3.60.m & ſeq.257.e. Retracta.to.1.21.d.to.6.80. l. & ſequen.

Retracta. to.1.16.g
caro & ſanguis regnum Dei non poſsidebũt exponitur.to.3 257.e.Retract. to.1. 16.i. & 21.e.to.6.60.a.& 79.e.l.m & 105.l. & 202.m.& ſeq.to.7.163.d
Interitus carnis quid. to.4.313.R
Quòd caro ſanctorum,quę nũc requieſcit in ſpe,in meliorem reparanda ſit qualitatem, quam fuit primorum hominũ ante peccatum tom.5. 117.c.& 236.i.& ſeq.
In carne mea videbo Deum,&c.exponitur. to.5.241.d
carnis reſurrectio credenda eſt to. io.188.e
carnis noſtræ reſurrectio nos reparabit in ęternum.to.10.190.g. h.Vide, Reſurre.
caro Chriſti,vita fidelium. tom.3. 354.i
caro Chriſti,non per ſeipſam mũdat noſtrã animam & carnem, ſed per verbũ à quo ſuſcepta eſt. to.5.88.m
caro Chriſti,caro vera,non peccatrix caro, ſed ſimilitudo carnis peccati.to.6.66.e.& 94.b.c.to.7.265.e.& 294 c.& 352.e.t.10. 40.R.& 61.f.g.& 71.f.g.& 69.m
carnem Chriſti,ſine anima,Ariani voluerunt.to.6.213.e.f
carnis χ̃pi creator,ẽt ſpũſſãctus. eo.141.f.g
De carne Xp̃i,Hilarii ſententia.to. 7.306. c. Veram carnem,nõ falsam, Chr̃s habuit to.8.106.b.c
Per carnem ſuam dominus duo genera factorum operatus eſt, miracula, ſcilicet, & paſsiones. to.8.186.f.g
Iõ oĩs caro ad Deũ veniet,quia carnẽ Chriſtus ex vtero virginali aſſumpſit.to. 8.218.i
Omnis caro,id eſt, omnis generis caro ad eum veniet. Ibidem
Chriſtus de Adam tantum carnem accepit, non autem peccatum. tom.9.8.i
Chriſtus ſolus carnem hominis,ſed nõ peccatum habere potuit. to.9.97 K
carnem Chriſti quomodo deſerere non potuerũt pr̃,& ſpiritusſãctus.10. 10. 124.d.e
Opera magis probant Chriſtum in carne veniſſe,confitentes, quàm linguarum ſtrepitus. to.9.134 f.g
caro Ieſu,caro eſt Mariæ. to.9.196.i
Deus ſumpſit carnem,& non eſt mutatus in carnem. to.9.241.l
Chriſti caro,diaboli muſcipula. to. 1 0. 10. 40.m.& ſequenti.a
Non poterat Dei caro de fœmineo vtero niſi ſi ſine generante prodire.tomo.10.128.b
caro Chriſti vt honoretur,uerbum caro factum eſt. to.10.152.R
Chriſtus in ſua carne, non ſolum delicta factorum,ſed etiam cupiditates animorum aboleuit. to.10.182 a
Niſi manducauerint homines carnem filii hominis,&c.exponitur. tom.2.258.i
carnem quomodo dat nobis ſuam dominus manducare. to.9.50.l
caro quõ non ꝓdeſt quicquam. to.9.51. b
Qui manducat meam carnem,&c. exponitur.to.10.10.f
Modus manducandi,carnẽ dñi. Ibidem.f.g
comeſtionis carnis & ſanguinis dominici, præmium. to.io 39.a.b
Quomodo caro domini comedatur non in iudicium. ibidem.c
carnem Chriſti manducare quid.to.9. 50.h. to.10.55.h.i
carpocrates hæreſiarcha, vnde carpocratiani.to.6.4.a
Chriſtum purum hominem,utroque parente prognatum exiſtimauit ibidem
Reſurrectionem corporis ſimul cum lege abiiciebat. ibidem.b
Negabat mũdũ a Deo factũ.ibidẽ.& 206.i
Carthaginẽſium fœda licentia.tom.1.41.K
carthago Aphricæ caput.to.2 219.f.& ſeq g.
carthago euerſa plus Romanis nocuit, quã aduerſa. to.5.27.m
carthago deſtructa fuit a Scipione,a Romanis miſſo,i tertio bello Punico.10.5 27. g.& 27.a & ſeq.Et qualiter ibidem.
De carthagine,ſiue bello cum Romanis, & ſtrage virorumque,& quomodo Saguntum ciuitatem deſtruxerunt. tom. 5. 26 f. Vide bellum.
carthago,ſecundum quoſdam,Tharſis.tom. 8.144.b
carthago,excellẽs negotiationibus.ibidem.
carthago quibus nominibus appellata ſit,& quis eam condiderit, & quòd primordia regni eius nauibus floruerunt. ibidem
carthago,regnum Veneris. to.8.366.h
Genium carthaginis. to.10 51.m
carthago Auguſtini tempore,chriſtiana. to. 10.26.m
Quid ſignificent decem formellę caſei.tom. 10 225.f g
caſsiciacum rus,ſchola Auguſtini.to. 1.56 l

ca-

caſtellum,pro villa. tom.4.177.b
Si caſtigare corpus noſtrũ curemus, ſancto rũ ſocietatẽ obtinere poterim⁹.t.10.217.g
De Caſtino conſule. to.2.293.l.m.
caſtitas vera.to.1.209.b.to.2.191.h.to.5.374 c.to.4.4 g.h.& 9.b.& ſeq.
caſtitatẽ quomodo deprecatur Auguſtinus. to.1.53.d
caſtus,qui. Eodem.170.l
caſtitas falſa Manichæorũ.to.1.10.g.& 247.e
caſtitas,quomodo fugit de moribus.tom.2. 163.b c
caſtitas nec in corpore poteſt violari,cuius etiam membra poſſunt ſeparari.to.2.191 h.& 241.i
De caſtitate,pudicitia, aliisque virtutibus. to.4.9.b.c
caſtum,caſtitate caſtum eſt. tomo. 4.9.b.& 186.i
caſta fit aĩa,caſtitatis participatione. Ibidẽ.
caſtitas Lucretię commendatur.tomo. 5.7 i
caſtitatis virtus non perditur, violẽter corrupto corpore,ſed violato propoſito. to. 5.7.e.& ſeq.
caſtitatem virginum Deus a Barbaris viola ri permiſit,aut ſuperbientes humiliando, aut vt humiles per ſuperbiam non eleuarentur.to.5.11 a.& ſeq.
caſtas fœminas Imperator Romanus iubet ſeruare ſuos, in debellatione aduerſariæ ciuitatis. to.5 3.K. & ſeq.
caſtitatis & probitatis tanta eſt uis,vt omnis vel penè omnis eius laude moueatur humana natura,nec vſque adeo ſit turpitudi ne vitioſa,vt totum amittat ſenſum hone ſtatis.to.5.19.c
caſtitas non eſt bona,niſi quando eſt ſecundũ fidẽ ſummi boni,& exemplificat de ca ſtitate philoſophorum gymnoſophiſtarũ & aliorum errantium. tom.5.138.l
caſtitatem tenuiſſe qua vacat ab opere gene randi,nemo ante diluuium legitur. ibidẽ
caſtitas matrimonialis, virginalis, & vidualis,ſignificãtur per cameras ordinatas in arca Noe, ſecundum infimum, mediũ, & ſupremum in quibus ſaluantur animalia.to.5.141.b
caſtitatis integritas,coniecit Ioſeph innocẽ tem in carcerem. to.5.169.a
De caſtitate matrimoniali Abraham, vtente viriliter fœminis. to 5. 51.b
caſtus,cæteris paribus,melior eſt coniugato,aliàs non.Et exemplificat de Iſaac, & Abraham. tom 5.154.g
Gloria caſtitatis,teſtimonium conſcientiæ. tom.5.6.m
caſtitas coniugalis patriarcharum,non inferior virginitati chriſtianorum.to. 6. 261.i K.l.& ſeq.
caſtum cor ad Deũ,quale ſit,exemplo oſten ditur. tom.8.182.i.K
caſtificat ſe,qui voluntatem ſuã Deo adiun git. to.9.130.i
Vxor adulteri caſta,habet Chriſtum caput, & non maritum. to.9.200.K.l
Quę virum caſtum,& mulierem caſtam fa ciant. ibidem,m
caſtorum regula. to.10 39.e
Elizabet longæuam caſtitatem agẽs, meruit fœcundam poſteritatem.tomo.10. 126.g
Qui caſtitatem non habet, portare Chriſtũ non poteſt. to.10.130.g
Deus per caſta virginis membra venit in terram,vt oſtenderet Deum eſſe caſtitatis au torem. ibidem
Qui amat caſtitatem in vxore,amet eam in ſe.tom.10.169.e
Maritus plus amat vxoris caſtitatem, quam carnem. ibidem
caſtitas amplexanda. ibidem.e.f
caſtitas Ioſeph. ibidem.f
caſtitas Suſannæ affuit in iudicio, quæ Euæ defuit in paradiſo. to.10.187.e
caſtitas,cum Dei adiutorio,ante omnia cu ſtodienda eſt. to.10 247.e
Ad ſacramẽta acceſſuri,caſtitatem diuturnã ſeruent. ibidem.f
De caſtitate & munditia. to.10.250.h
caſtitas,angelica eſt vita. ibidem
Aſſueſcat iuuenis caſtitatem,vt ſit dignus ſapien.Dei. ibidem.i
Quotidiana eſt pugna caſtitatis, & durior, & rara victoria. to.10.252 b
Sine caſtitate opera monachorum nihil valent.tom.10.285.K
Qui ſũt dicẽdi caſti,vel continẽtes. ibidem.l
caſtitatis excellentię. ibidem.K.l
Tarpeię Romanæ caſtitas. tom.10.102.l
caſtitatis & fornicationis comparatio.to.10. 309.d.& l. Vide continentia.
caſtor, Pollux. tom.5 37.a.& 172 g
caſu nihil fieri in mundo. tom.4.186.l

[illegible]um & Fortunam prouidentia Dei tollit. tom.8.65.h.i
catachreſis,tropi ſpecies. tom.3.19.b
cataphryges hęretici,a regione dicti, quos Montanus induxit. to.6.4.h
cataphryges ſecundas nuptias pro fornicatione habent. ibidem.&156.h
cataphryges,ſpiritum ſanctum in ſe nō apoſtolos,miſſum,delirant.to.3.156.K. to.6.4.h.& 156.h
Sacramenta funeſta habent. tomo.6.4.h
Ad cataphrygas Tertullianus deſciuit. to.4.365.b.c.tom.6.10.i
cathari hæretici,qui. tom.6.5.m
cathari ſecundas nuptias non admittunt, pænitentiam negant. ibidem
cathari & nouatiani appellantur. ibidem
chathariſtæ qui fuerint apud Manichæos. tomo.6.7.i
De catechumenis defunctis. tom 3.68.i
catechiſmus baptizandorum tom.4. 22. m. & ſequentibus.
catechumeni qī baptizandi. Ibidem.22.f.g
De catechizādis rudibus.to.4.323.m.&.ſeq. Retracta. tom.1.22.b
catechumenis ſacri libri quomodo exponēdi.tom.4.324.f
Ad catechiſmum fictè accedens,qualiter ſit inſtruendus. tom.4.325.a
catechiſmi exordium. Eodem.325.c
catechizandi docti,quō tractādi.to.4.325.d
Grammatici & rhetores quomodo accipiēdi. Ibidem.i
Aduerſus catechiſtæ tędium remedia.Ibid.l
catechiſtæ error quō ſanandus.tom.4.327.d
Hilaritas in catechiſmo. ibidem.g
catechumeni faſtidio,quomodo medendū. Ibidem.h.i
catechiſta quomodo ſuum animum debeat extimulare. ibidem,m
catechiſtæ oratio pro perſonarum diuerſitate temperanda. to.4.328.d
catechiſtę orationis formula. Ibidem.f
concio ad catechumenos, contra Iudæos, Paganos,& hęreticos,to.6.17 d.,& ſequē.
catechizandi quomodo Pagani.Eodem.90. R.& ſequentibus.
catechumeni,etiam in periculo mortis baptizandi. Eodem.276. R. & ſequen.
catechumenus Auguſtinus diu.tom.6.32.m
catechumenorum ſanctificatio.tom.7.229.a
catechumenus catholicus hæretico baptizato pręfertur. tom.7.138.a
catechumeni quantum debeant gratiam ſancti lauacri deſiderare. to.8.122.g
In catechizando cur prius ignis adhibetur. tom.8 225.a
catechumeni quandiu ſunt, ſuper illos ſunt peccata eorum. to.9.240.c
catechumeni nōdū baptizati,in vtero tñ matris Eccleſiæ ſunt cruce ſignati. Ibidem.e
Ad catechumenos,ſiue audientes, ſermonē detorquet de corpore & ſanguine domini.to.10.39.a.& ſeq.
catechumeni baptizabanē ī Paſchate. Ibi.b.c
catechumenus,bñ viuēs,ſi ante ſuſceptū baptiſmū decedat, damnatus. to.10.80.e.f
competentibus & catechumenis non licet habere concubinas, quas poſtea in matrimonium ducant.to.10.119.l
Quid agat Augu.ī categoriis.tomo.1.97.g.h
catena magna in manu angeli, poteſtas oīs carnis in manu Chriſti. tomo.9.148.l
catedra Moyſi,ſana doctrina tomo.3.30.g
Catedra Moyſi,catedra Chriſti tom.7. 42.f to.8.103.a
Cathedra peſtilentiæ. tom.8.4.e
Chriſtus cathedram in cœlo habet,& ſcholam in terra,in qua docet. tomo. 9.199.a
Super cathedram Moyſi, &c. exponitur to. 10.41.R.& ſequen.
Chriſtus dicens,cathedrā Moyſi ſedent, &c. non miſit credentes ad Iudęos,vt a iudęis inſtruerentur.Ibidem,h.i
Cathedra loquitur de Epiſcopis & prędicatoribus. tom.10.42.f
In catholica ſola,pfecta veritas ex vtriuſq; teſtamenti conſenſu. to.1.251.b
catholicum inde dicitur,quia totum tenet. to.2.53.d.e.& 231.b.to.8.221.m
Catholicum,quid Donatiſtis.tom.7.183.m
Catilinæ oratio. to.132.R.& 193.g
Catilina habet quædam cōmunia cum apoſtolis. Eodem.260.c.d
Catilinæ coniuratio. to.5.21.e
Catilinæ coniurationē, Tullius conſul oppreſſit. to 5.96.e
Catilina laxatur. to.2.34.b
De catilinæ falſis virtutibus. ibidem.
Catilina. tom.5.3.h
Catilina infœlix. to.5.18.m
Catonis lepidum dictum. tom.3 11.f

Cato quomodo vxorem ſuam alteri tradiderit.to.4.20.i to.6.260.a.b.to. 7.354. K.l.
Cato ſeipſum Vticę occidit, victoriam imperatoris impatienter ferẽs, & ei ſubiici nolens. to.5.9.k
Et per hoc oſtendit beatitudinem nõ eſſe in hac vita. to 5.189.R.
Cato quanto magis gloriam fugiebat, tanto magis eum ſequebatur. to.5.44.R.
Catones plures. to.5.9 R.l.
Catonis filius. Ibidem
Marcus Cato. tom.5.43.h.
Catulus hauſto veneno moritur.tom.5.29.f
Catuli leonum rugientes,& quærentes,quid ſint. to.8.373.l
Quòd ſint ſpiritalia nequitiæ in cęleſtibus. Eodem.398.e
Quomodo orto ſole in cubilibus ſuis congregentur. Ibidem.i
In cauda, poſteriora intelligunt.to. 8.189.d
Caudæ equorum, ſunt hæreticorum præpoſiti.tomo 9.144.h
Caudæ mulierũ, hęreticorũ principes ſunt. to.9.145 a.b
Quid caudæ vulpium alligatę.to.10. 181.h
Caudinę furcę. to.5.26.K
Nihil ſine cauſa. to.1.156.g.to. 2.138.l
Cauſa prima Deus to.93.K.& 348 d.tom.4 185.i.
Cauſa originalis omniũ à Deo. to.3. 95.l.m
Cauſę ſuperiores & inferiores.to.3.211.c
Nihil,fit ſi cauſa efficiẽs nõ pcedat.to.5.:2.a
Eſt cã fortuita,natur. & volũtaria. to. 5.42.a
Non ſunt cauſæ efficientes eorũ quæ fiunt, niſi voluntarię illius naturę, ſcilicet q̃ ſpiritus vitę eſt, Dei nẽpe: quia in eius volũtate ſumma poteſtas eſt, quæ creatorũ ſpirituũ voluntates bonas adiuuat, malas iudicat, omnes ordinat: & quibuſdã tribuit poteſtatem, quibuſdã non: Ibidem
Cauſa rerũ quæ facit, nec fit, Deus eſt, aliæ vero cauſæ,& faciũt & fiunt, ſicut ſunt omnes creati ſpũs,& maxime rationales: corporales aũt cauſę quę magis fiunt, quam faciũt, nõ ſunt inter cauſas efficientes annumerãdæ: quoniã hoc poſſunt, quod ex ipſis faciũt ſpirituũ voluntates. Ibidem,c.
Cauſis æternis quę ſunt in Deo, quædã probantur, quędã reprobantur, omnia ordinantur. to.5.80 a
Cauſam deficientẽ habet mala voluntas, nõ efficientem. to.5.105.d
Cauſa triplex rerũ, oſtẽdit̃ in pductione ipſarũ. Cauſa efficiens oſtendit̃ in hoc, Dixit Deus. Cauſa formalis, Fiat lux,& facta eſt lux. Cauſa finalis, Et vidit Deus q̃ eſſet bonũ. Vnde ſi q̃rimus quis fecerit, Deus eſt. Si per quid: Dixit, Fiat:& facta eſt.
Si quare fecerit, q bonũ eſt.to. 5.99.c
Cauſas latentes in natura habent omnia corporalia. to.5.99.c
Secundũ cauſas naturales vel inferiores ſtatutum, quod euenire debeat, Deus mutat ſed nõ pręſentiam. to.5.124.a
cauſa cauſę non pręiudicat, nec perſona perſonę. to.7.192.i.R.& 196.d.e.
cauſæ in feſtiuitatibus, nec dicendę, nec audiendæ ſunt. to.10.25.l.m
Cautio. to.5.122.b
Cantius, ſiue Catius, Deus. to.5.35.m
Cedar interpretat̃ latine tenebrę.to 8.469.d
Cedendũ aliquã furori pſequentiũ.to. 9.79.i.
Cedit Paulus. to.9.74.d
cedri Libani, altitudines ſũt mũdi.t 9.293.f.
Q̃d ſignificent religioſos,& fideles, ac potentes huius ſeculi. to.8.397.g
Quod ſignificent ſuperbos. to. 8.47.a
Κέλευμα. to.3.260.i
Celſinus. to.1.144.d
Celſitudo peruerſa, quid. to.5.115.K
Celſus de ſectis philoſoph. ſcripſit.t.6.3.c
Cenſurę Eccleſiaſticæ modus.tomo. 7.17.a.
De Centauris, qui dicebantur homines admixti equis. to.5 171.R.
Centuplum repromittitur in Euangelio.tomo.2.123.g
Centenarii numeri perfectio. Ibidem.
Q̃uo intelligendũ ſit quod eis, qui diluuio pdendi erant, dominus dixerit: Erũt dies eorũ centũ viginti anni.to. 5.141.b
Centenarius numerus aliquando ponitur p vniuerſitate, ſecundũ illud Cẽtuplum accipiet in hoc ſeculo. to.5.201.e
Centũ quinquagintatrium piſcium numerus, quid ſignificet. to.9.121.d
Centum quinquagintatrium numerus progreſſione vnius ad ſeptemdecim cõſtituitur. Ibidẽ.f.g
Centum quinquaginta tres piſces, in ſecunda piſcatione capti, ſignificant omnes ſaluandos. to.10.203.e
Centurionis acceſſus ad Ieſum.t.4.139. b.c

Centu-

centurio mirans. to. 4.173.f
cẽturio bñficiũ a ſaluatore accepit.t.4.307 c
centurio humilitatis exemplum.to. 6. 266 h
cẽturionis & Reguli diuerſa fides t.9. 32.e.f
Dr puero cẽturionis,& verbis eius,indignũ ſe præſentia domini iudicantis. Serm.to. 10.4.m.& ſeq.
cẽturionis cor intrauit Chriſtus, nõ domus parietes. Ibidem, & ſequenti. a
Quid ſignificet', quòd dominus nõ intrauit corporaliter domũ Cẽturionis.to. 10 5.a,b
Centurio gẽtilis,in Euãgelio, Eccleſia Chriſto ex gentibus credituram præfigurauit, Chriſto non viſo. Ibidem
centurio. to 10.18.h
centurio,per humilitatem, meruit ſuum ſeruum ſanari. to.10.16.164.i
centurio corde recepit dominum. Ibidem
cerberus quare triceps. to. 5.171.l
cercopitheci. to.5.145.b
cerdoniani duo principia inter ſe pugnãtia finxerunt. to.6.5.f
Chriſtum nõ eſſe filium Dei. Ibidem,g
bonũ Deũ & malum fingunt. Ibidẽ & 206.i
Reſurrectionem negant. Ibidẽ.5.g
Vetus teſtamentum reſpuunt. Ibidẽ
Cerebri conſideratio. to.3.198.m.& ſeq.
cerebri pars anterior origo ſẽſuũ.Eod 199.c
cerebri tres ventriculi. Ibidem.d
A cerebro ſentiendi motus. to.3.229.i
cerebri vis. Eodem.286.f
ceremoniæ,à carendo appellatæ.to.1.25 m
Ceremonię Iudęorum, peſtiferę Chriſtianis. to 2.16.m.& 16.e.& 22.R
ceremonias legis ablatas per gratiã Euangelii,ꝑbat Paulus vbique. Ibibdẽ.16.a
ceremoniæ non ſunt inter indifferentia. tomo 2.17.e
ceremonię Iudęorũ vmbrę ſunt futurorum. to.2.22.a.& ſeq & 246.K.to.3.272 i
ceremonię ſuperſtitioſę laxatę.tom.2.91.h. & ſequen.
De ritibus variis Eccleſiæ. tom.3.epiſto.118 & 119.
In ceremoniis,contentioſa obſtinatio,& ſuperſtitioſa timiditas. to.2.167.i
ceremonię multæ irrationabiles. to. 4.87.e.
ceremonię, & tabernaculũ, & alia omnia, ſignificabant q̃ in Chriſto impleta creditmus,implenda confidimus.tomo.5.64.m
Quare ceremonię veteris legis in Eccleſia legantur. to.10.118.a
cyprianus iuſſa proconſulis Aſpaſii ſup ceremoniis,abnegauit. to.10 321.i.K
ceres dea. to 5.32.d
De ſacris Cereris Eleuſinę. to 5.60.g
cerinthus hæreſiarcha,vnde cerinthiani,qui & chiliaſtæ dicuntur. to.6.5.b
Mundum ab angelis fáctum dicunt.Ibidem.
Ieſum hominẽ tantũ fuiſſe,nec reſurrexiſſe, ſed reſurrecturum dicentes. Ibidem
circuncifionẽ obſeruant,& alia. Ibidem
Mille annos poſt reſurrectionẽ voluptatib. corporeis tribuũt. Ibidem
cerinthi & Hebionis hęreſim perſtringit to. 2.16.R & 17.e
certitudo nulla,ſm Academicos.to.5.37.e.
Nihil certum eſt in hac vita, ſiue bonũ, ſiue malum,niſi mors. to.8.11.h
De ſola morte certi ſumus in hac.vita. tom. 10.21 g.
Tene certũ,dimitte incertum. to.10.115.h
ceruicati dicuntur ſuperbi. to.8 497 h
ceruus animal eſt inſignis velocitatis, ſerpẽtes necãs,& peremptis ſerpẽtibus ad fontes acrius currens.to.8.122.K.l
ceruorum mira ſolertia,inuicem portando, peragrando flumina. Ibidẽ.m & 498,g.h. & to.4.205 b
ceruorum nomine ſpiritales ſignificãtur.to. 8.397.m
ceruorum mirabilis natura. to.10.80.i
cet⁹ iuſſu diuino deglutiuit Ionã.to.3.210.l
ceti magni,ſpiritaliter. to.1.272.c
ceti coſtæ. to.2.61.i.R
cethuræ filii,hæreticorum typus.to.4 336 a
cethuram accepit Abraham,poſt Saræ mortem. to.4.152.b.
cethura & filii eius,qd repſentent. Ibidem.f
chaldęi. to.5.84.g.& 94 a
caldeorum regio. to.5. 147.m
Seuitia chaldæorum in ſanctos pueros.tom. 10.245.c d
cham interpratatur calidus. to.5.143.K
cham peccans maledicitur in filio ſignificat hæreticos,& quare:& etiam hominẽ maledictum in opere ſuo. Ibidẽ.
Ex cham filio Noe, nati dicuntur Aegyptii & Aethiopes. to.5.147.i
cham,pater chanaam, cõditor Aegipti fuit. to.8.405.m.
cham maledictus eſt, quia patri non obediuit.

diuit. to 9.105 l
Chamæleon quō colorē mutat.to.3.116. b.c
Chaos ex nihilo,& ex hoc oia. to. 1. 168.e.f.
Character dominicus. to. 7.61.l.m.& 146.a & 203.b.to.9.13.d

Charitas.

Charitas Dei erga nos.to.1.67.l.m.to.9,160 m.& ſeq.copioſe.
Charitas Dei,ipſe Deus. to.3.154.g
Charitas Dei,qua nos facit dilectores ſuos. Eodem.376.f.in fine
Charitas Dei,præcipua cauſa aduētus Chriſti. tom.4.325.i
Charitas Dei plena,vbi.t.1.10 i.to.7.463. h.i
Charitas perpetuo manet.to.1.16.h.& 244. m.to.3.7.l.& 116.i.& ſeq.
Charitate Deo connectimur.to.1.250.b. to. 4.354.c
Charitatis ardor. tom.1.30.R
Charitas,morum Chriſtianorum regula. tomo.1.256.d
Charitas in proximū.to.1.207.i.to.4.41 1.m
Charitas quid. tom.2.351.R
Charitas mutua,cōmendatur.to.2 epiſt. 62.
Charitas,ſummus Dei cultus.Eodē.179.i.& ſequen.
Charitas donum Dei.Eodem.202.a. b.to. 3. 354.c.to.4.424.m.to.9.33.d.e
Charitas,plenitudo legis.to.2. 202. b.to 3. 351.g.to.4.428.c.& 438.m
Charitas,ſcopus totius ſcripturæ.to. 2. 173. R.l.to.3.6.d e.& 17.l.m
Charitatē ſolā pręcepit ſcriptura.to. 3. 17.e
Charitas eſt motus vel affectus animi. to. 1. 250.a.tom.3.17.e.f
Ad charitatē inferēdā quæ faciāt.to.3.17.f.g
Charitatis & miſericordię ordo Eodē.59.d
Charitas quomodo maior fide ac ſpe. Eodem.64.f
Ad charitatem referuntur omnia pręcepta legis. Ibidem.i
Charitas omnia credit Deo. tomo.3. 276.c
Charitas & patientia,ex Iob.Eodē.311.l.m
Charitas virtus peculiaris piorum.to.3.344 R.l.& 346.g
Charitatis lex. Ibidem.347 a
Charitas,lex , prophetæ & Euangelium , Eodem.452.c
Charitatis excellentia.eod.354.e.to.7.429.f ſequen.copioſè.tom.9.56.a
Charitas vera. to 3.118.c.d.& 355.m
Charitas inexhauſta. Eodem 338.R
Charitatis p̄ceptū tria iubet. to 3.5.f.g.350.i
Sine charitate ſpiritusſancti dona nihil prodeſſe. tom.4.223.h i
Charitas nuſquā nō īculcanda.Eod.324.f.g
Charitas finis præcepti ibidem, & 428.c
Charitatis geminus funiculus. tom.4.354.d
Charitas ordinata. ibidem,f
Charitas mutua. tom. 4.383.c
Charitas in abſentes.Eodem. 377.m
charitas erga inimicos.t.4.403.c.d.t 9 137.c
A charitate Dei nihil ſeparare poteſt credētes. to 4.277.i.R
Charitatis cōſeruatio,humilitas.Eod. 431.d
Charitas,ignis. to.5.82.i
Chritas Dei diffuſa eſt in cordibus, p ſpiritū ſāctū,q datus ē,&c.exponit to.5.105.f
Charitas. to.5.122.i.K
Charitatis ordo perturbatus.tom. 5.140.m.
De charitate angelorum, qua mouentur in Deum , cuius charitatis reſpectu omnia eis vileſcunt. to.5.80.m
De charitate Apoſtolorum,qua ardebāt, ne timore frigidi eſſent. to.5.184.l
Charitas eſt forma qua diligens anima reformatur.Et quid in anima faciat charitatis ignis. to.5.83.h
Non ſuſtinuiſſent martyres paſsiones tā grādes,niſi in eis charitas ſpiritusſancti habitaſſet,innuit.to.5.229.i
De charitatis amore quomodo amet & quo modo trahat amantem. tom.5.101.d
charitas vel amor p̄ximi,quāto maior, tāto bonitatis poſſeſsio amplior.t.5.131.c.&ſe.
Ad charitatē ampliandā, dicit , matrimonia interdicta fratrum & ſororū. to. 5. 137.i
Extra charitatem bona facta, quomodo remuneret Deus temporaliter. apparet in Romanis. to.5.45.K
Sine charitate nihil prodeſt.to.7.122.a.b. & ſequen.& 253.l.m
Charitas deeſt ſchiſmaticis. eod.23.c
Charitas ſi deeſt,naſci in Eccleſia nihil prodeſt. ibidem.d
Sola charitas non datur extra catholicam. Eodem.132.e.f
Charitas leue facit iugum. Eodem.248.a
Charitas,gluten eſt. to.8.212,a
Charitas dei in tribus , charitas proximi in ſeptem conſiſtit. Eodem,68 ,l
Charitatis ſuæ mēſurā Chrs dixit, & nobis indixit.

indixit. Ibidem.183.e
Non eſt vera charitas in eo qui ingratus eſt ſpirituiſancto,p quem diffunditur in cordibus noſtris. to.8.257.c
Ideo maior eſt fide& ſpe,qa &c.Eod.336.K
Charitas aqs cōparatur.to.8.388.a &391.m
In omnibus ſcripturis ſupereminentisſimā viā,ſupereminentisſimum locum charitas obtinet. Ibidem 388 m
Maior eſt charitas Dei in nos, quàm noſtra in Deū. to.8.390.a.b
Charitas Dei & ,pximi,q̄ donatur a Deo,in ſtāter orare debet vt augeatur.t.8.452.d.e
Exerceri debemus in charitate,vt redeamus ad charitatem. tom.8.469 g
Charitatis fortitudo magnificentius nō pōt exprimi q̄ vt morti cōparetur.to.8.476.f
Quāto maior eſt in vnoquoq; charitas, tāto minus et dominaē ini juitas. to. 8.462.b.
Quanto maior eſt in te charitas , tanto amplius te torquet quem toleras. to.8.366.d
Tantum proficis in charitate,& incipis ſentire Deum,quātum accedis ad ſimilitudinem Dei. to.8.367.c
Charitas eſt fons proprius,cui non communicat alienus. Eodem. 389.l
Pręceptum charitatis ſuper cęlos,ſuper omnes libros,quia ei ſubdunē omnes libri,& militant omnes linguę ſanctorum. Ibid.
Charitas alienum opus facit eſſe ſuum , & ſi in illa nō fuerimus,nihil prodeſt quicqd aliud habuerimus. Ibidem.476.c
Sit charitas in te, & ſcientię plenitudinem conſequeris. to.8.292.l
Sic charitas violenta eſt ad ſaluādum , quomodo mors ad auferendum violentisſima.to.8.146.a
Qui nō habent charitatem,graues ſunt ſibi, qui aūt habent,portant ſe. Eodē. 498. g.h
Charitas portat onera proximorum , ſed nō premitur talibus oneribus. ibidem.h.i
In charitate latitudo,in odio anguſtia eſt to. 8.512.d
Charitas quæ eſt,vt a cæteris,quæ appellantur charitates,ſegregetur,& diſtinguatur to.8.539.a.b
Charitatem de corde puro non habent ad ſe latrones,& mali. Ibidem b.c
Charitas deſcripta ab Apoſtolo, duo habet præcepta. ibidem
Charitas nos vnum facit cum Chriſto.to.8. 226.d.in fine.
Charitas dicitur amor Dei & proximi.eod. 61.f g
Nō ſolū in noſipſos, ſed etiā in eos q̄ foris ſūt,exhibere debem⁹ charitatē.to. 8. 73.d
Qui charitatem habere incipit , intromitti ē quomodo ramus oliuę a columba in arcam.to.8.36.g
Qui charitatis vulnere nō fuerit vulneratus, ad verā ſanitatē nō pōt pueniē t.8.103.R
Charitas non pmittit te non præſtare quicquid potes,etiam inimicis. Eodem. 63.i
Charitas vbi fuerit,neceſſe eſt vt operet. Ibidem.63.i
Charitas compagem facit,& puenit ad claritatem. to.8.55.f
Charitas ſemper redditur,& ſemper debeē. to.8.76 a
Semp nos debitores facit,quia illa vna eſt, quę & ſi quotidie redditur,ſemper debetur. to.8.101.i
Multi dona habere poſſunt,charitatem habere non poſſunt. to.8.388.a
Charitas Chriſti maximè declaratur in diuiſione hęreditatis. tom.8.153. m
Charitas noſtra dicitur eſſe radix.eod.166.e
Charitas quanta eroget,non finitur:& ſi nō inuenit quod det,dat beneuolentiam,pręſtat conſilium,ſi poteſt. to.8.95.g
Semper habet vnde det,cui plenum pectus eſt charitatis. Ibidem.d.e
Charitas omnibus neceſſaria. tomo.9. 13.R
Charitatis duo pręcepta. to.9.33.e
Charitatem habens,omnia habet. to.9.57.a
Charitas innouat. to.9 89.i
Charitas,fructus naturæ. tom.9.98.K
Charitas perfecta, eſt paratum eſſe mori p fratre. to.9.131.i
Charitas extinguit delicta. to.9.125.b
Priuatio dilectionis Dei, radix eſt omnium peccatorum. to.9.131.f
charitatem,præ cæteris mandatis, commēdauit dominus. ibidem.g
charitas perfecta quæ. to.9.131.i
charitate ſatiari,eſt calicem ſalutarem accipere,& nomen domini inuocare. ibidē.h
charitas,vt perficiatur, naſcitur. to.9.131.i
charitatis opera,ad hominū laudē, faciētes, conuincunt non haberecharitatē.Ibidem.K
Sine charitate nihil habetur,nihil agitur. tomo 9.131.m

Charitas ſola diſcernit iter filios Dei,& diaboli. to.9.132.a
Caritas,margarita precioſa. ibidem
Sine charitate nihil ꝓſunt omnia.to.9.132 a
Charitas margarita precioſa eſt, quam inuenit negociator. ibidem
Charitas vbi incipit. to.9.142.f.
In quo opere,& qua veritate agnoſcit charitas Dei,& fratris. ibidem.i
Summa charitatis in hac vita ꝑfectio,eſt animam ſuã ꝓ amicis exponere.to.9.132.i
charitatis violatio,eſt peccatum: qđ qui facit,nõ eſt ex Deo. to.9.131.m.& 133.c
Si qs petat à Deo,& nõ accipiat,an recte dicatur nõ habere charitatem.to.9.133.c.d
charitatem non habens, negat Chriſtum in carne veniſſe. to.9.134.g
charitas laudata placet,vt ferueã.to.9.135.i.
Ieſum opus venire non erat,niſi ꝓpter charitatem. to.9.134.l
charitas facta hominum & intentiones diſcernit. to.9.525.g
charitas,quõ pedes,manus, aures, oculos, aut cętera męmbra habeat. ibid.i
charitas in columba demonſtrata.to.9.135.l
charitas ſęuit more columbino. ibidem.l
negligere correptionem,nõ eſt habere charitatem. to.9.135.K
charitatis opera non ſemper permanere debent,charitas autem ſemper. to.9.136.e
Ordo charitatis tom.9.136.e.l.& ſeq.
charitatis & ſupbiæ cõparatio.Ibi.m.& ſeq.
charitatis conditiones. to.9.136.m
Deus charitas & dilectio eſt. to.9.137.m
Quõ cognoſcendum eſt quantũ in charitate profecerimus. to.8.138.a
charitas ſola implet legem. to.9.33.e
charitas a timore incipit, quã ipſa creſcens paulatim expellit. to.9.138.f.
Diſciplina charitatis quę ſit. to.9.140.k
charitatis conditiones vel proprietates.to.9.163.e.& 229.b
charitatis feruor. to.9.167.m
charitatis eſt animę pulchritudo.to.9.139 b
In duobus preceptis charitatis tota lex pendet & prophetæ. to.9.140.i
charitas magis cõfert,q̃ recipiat.to.9.192.h
charitas nihil aliud quã dilectio to.9.198.a
charitas totius boni ſumma eſt. to.9.207.h
Merces charitatis oĩa credentis.to. 9.227.m & 228.d
charitate omnia fiũt facilia. to.9 228.l
De quatuor virtut. charit.to.9.227.f. & ſeq.
De laudibus charitatis. Eodem.226.k
Charitas tolerans quæ ſit. to.9.227.h.i
Quid ad charitatem omnia tolerantem attinet. ibidem.i.R
charitas omnia ſperans. to.9 228.c
Filii Iſrael per charitatem,omnia ſperantẽ, Aegyptũ ſunt egreſſi, deſerta peruagati, & terrã deſideratam ingreſſi. ibidem,d
Chriſtus charitatem omnia ſuſtinentẽ, præ cęteris habuit. to.9.228.e
charitas omnia ſuſtinens. ibidẽ
Chrs quę ꝓ charitate ſuſtinuit. to.9.228.e.f.
Tene charitatẽ,& in ea inuenies oẽm ſcientiã.to.9.228.K.& m.
Homo eſt templũ Dei, in quo habitat charitas. to.9.229.l
charitas omnium bonorũ radix eſt. ibidem
Quid ſit charitas. to.9.229. a.to.10.27.f
charitas multos priſcorũ cõiũxit.t.9.229.b.c
charitas Dei ex omnibus animabus fecit vnã animam. to.9.228.m
Perfecta charitas, perfectũ donum ſpiritusſancti. to.10.10.l
Feruor charitatis à ſpiritusſancto,qui peccatis refrigeſcit. ibidem
Vniuerſa inutiliter habet, qui charitatem nõ habet. to.10.19.i
charitatis laus. to.10.22.k.l.& 45.i
charitas Dei diffuſa eſt in cordibus noſtris: exponitur. to.10.36.d
De charitate:& quomodo poſsideatur.ibid.
Omnes virtutes,& oĩa Dei bona ſine charitate,nihil proſunt homini.to. 10.42.m.& ſeq Et ibi plura de charitate.
charitatem habere. to.10.43.a
charitas vincit omnia, & ſine qua nihil valent omnia. to.10.45.i
charitas quare non inflatur. ibidẽ,i,R
charitas aliquãdo moleſta eſt,ſed vt ſonat.to mo.10 50.a.b
Sine ſpe & charitate nemo in Chriſtũ recte credit. ibidẽ.l
Latitudo charitatis. to.10.56 h. & 62.l
charitas adeo donũ Dei,vt & Deus dicatur. to.10.69.a
charit. laus,& q.d poſsit charitas.t.10.74.c.d
charitatis bona. to.10.75.d
Peribunt fides & ſpes, manebit ſola in perfectione charitas. ibidem.d.e

Alę charitatis. to.10.81.K.
Charitas quã facile habeatur. to. 10.91.l.m
Amaritudo cupiditatis, & dulcedo charitatis quę. to.10.93.k.
Et qũo hęc duo ſibiinuicẽ opponunt. ibidẽ
Ex carnalis corporis humani cõſtitutione, doceri charitatem. to.10 98.b.c.& ſeq.
Per charitatẽ omnia ſingulorum dona, omnibus communia ſunt. ibidem.c.d
Duę charitatis alæ. to.10.105 K.
Germaniſsima & ſinceriſsima charitas q̃.tomo.10.110.i.R. Et ibi plura de charitate.
Charitas non æmulatur, &c. Ibid.k
Charitatis perfectio, & opus. to.10.122.a
Finis legis eſt charitas. to 10.141.b.
Sicut radix omniũ malorũ eſt cupiditas, ita radix omniũ bonorũ charitas. Ibidẽ.c.
Charitas ſeparatos, ſpiritaliter cõgregat.tomo.10.143 d.e
Dominica ſecũda, poſt octauas Epiphanię, Sermo ſecũdus, de charitate.to.10.143.d
Laus veræ & integræ charitatis. Ibid.e
Charitatis, ex effectu commendatio. tomo .10.141.c.d
Charitatis geſta mirabilia. Ibidẽ.d.e
Charitas oẽs ſtatus, & tempora illuſtrauit. Ibidem.
Sine charitate diues pauper eſt, & cũ charitate pauper diues eſt.tom. 10.35.f.& 143.e
Charitatis magnæ ſunt diuitiæ.to. 10. 143.e
Si charitas in quantumlibet diuitiis abundante nõ fuerit, nihil boni ex illis facere poterit. Ibidem
Charitas intelligit quantum animę referuet in cœlo, & quantum corpori ſeruet ĩ mũdo. Ibidem.f
Charitas omnibus virtutibus eſt ſublimior. to.10.143 f
Charitas oleo comparatur. ibidem
Qui charitatẽ voluerit habere in alio ſęculo hãc ſibi faciat patronũ in mũdo. Ibidẽ.g
Charitas vera. to.10. 143.g. & ſeq.g
Charitas dulcis & ſuauis eſt. to.10.143.i
Charitas ſola eſſe non poteſt vbicunque ſit. to.10.152.m
Charitas oĩa bona largiẽ abundè.to. 10.143.i
Charitas eſt finis præcepti. to.10.144.f
Charitate quid dulcius. Ibidẽ.f. & ſeq.
Qui habet charitatem Deus in illo manet, & ipſe in Deo. Ibidẽ
Radix omniũ bonorũ eſt charitas.t.10.144.g
Charitas etiam vſque ad inimicos protenditur. Ibidem.h
Radix charitatis in cęlo plantata eſt. Ibidẽ,i
Charitatis quatuor virtutes.tom. 10. 145.l.m & ſequen.
Virtus charitatis, quæ omnia tolerat, quõ acquiratur. to. 10. 146 b
Qualis debet eſſe charitas peregrinantiũ. tomo 10.150.a.b.
Charitas ædificat: exponitur. tom.10.45.k
Charitas humana, etiam licita, cõmunis eſt fidelibus & infidelibus. to.152.c.d
Charitatis humanæ diuiſio in licitam & illicitam. Ibidem c
Impoſsibile eſt vtranque charitatẽ humanã habere. to 10.152.f.g
Qui charitate humana nõ afficitur, inter homines cenſendus non eſt. to.10.152.d
Charitatis diuiſio, in diuinam & humanam. Ibidem.c.& ſeq.f.
Ordo charitatis, in rebus externis ibid. g h.
Charitas diſtinguit inter filios Dei, & filios diaboli. Ibidẽ,m
Charitas quare maior fide & ſpe.t.10.153.b
Charitas obtinet principatum in oĩbus pręceptis Dei. Ibidẽ,c
Sine charitate nihil Deo placere põt.to. 10. 153.c
Charitas eſt præmium ſanctorum in cœlo. Ibidem g.
Nullum medicamẽtum charitate ſalubrius eſt. to.10.157 a
Charitas eſt vnũ pręceptum, in quo qui defecerit factus eſt omniũ reus. Ibidem.i
Charitas dñi circa genus humanũ. Ibidem
Per concordiam charitatis pro mẽbris omnibus clamat. to.10.167 a
Charitatis dulcedo ſic cor noſtrũ obtinere debet, vt in nobis locũ non poſsit habere odii amaritudo. to 10.157.c
Diuerſa eſt futura ſpes charitatis, propter diuerſa merita charitatis. to 10.200 c
Qui non vult talem habere charitatem, qualem Chrs pcepit, ex omni parte Hieruſalem portas clauſas inueniet. tomo 10. 211.a
Sine charitate nullus vnquam videbit Deũ. to.10.211.c
Qui charitatẽ habere noluerit, qua cõſcientia ad dominum, qui eſt charitas, accedere pręſumit? Ibidem

Sine

Sine deo eſt, qui non habet charitatem. tom. 10. 211, g
Charitas, in partes diſtributa, non minuitur ſed augetur. to. 10. 229, e
Sine charitate nemo gloriam æternam intrabit. to. 10. 309, e
Negociũ iuſtũ ſuſcipit neceſsitas charitatis, to. 5. 194, g
Charitas dei eſt p̃ferẽda mũdo. to. 10. 278, f
Ordo charitatis. to. 10. 291, l
Tãta eſt poſſeſsio charitatis, vt & ſingulis tota ſit & omnibus integra. tomo. 10. 229, f
De pietate & charitate. to. 10. 300, k, l
Radix noſtra, charitas eſt. to. 10. 211, e
charitatis vnitas, pręponenda eſt terrenę cõmodo hæreditatis. to. 10. 315, h
Eadem charitate diligimus deum, & proximum. to 10. 319, g
chæremon. to. 5. 85, g
chebron. to. 5. 150, b
cherubin, ſedes eſt gloriæ Dei: interpretatur plenitudo ſcientiæ. to. 8. 292, l, & 211, e, f
cherubin cuſtodiẽs paradiſum, dominus eſt. to 10. 193. d
Chirographa peccatorum, ſanguine Chriſti deleta. to. 7. 231, l
chirographum paternum, quod ſcripſit Adã Eodem 310, h, i
chirographi paterni debitores, omnes homines. ibid. i
chordæ decem, decem pręcepta, myſticè. to. 8. 68, R
De decem chordis. to. 9. 199, b, & ſeq. chordę quid ſint, & quid ſignificent. tom. 8. 181, R, l
chore, & aliorum caſus. to. 3. 241, i, k
chore, Chriſtus. to. 8. 122, i, & 137. h, i, & 141 K, l, & 301, k, l, & 305, f
chore filii, Chriſtiani. Ibidem.
Chore interpretatur caluicium, vel caluaria. Eod. 122, i, & 288, e, & 131, f, & 301, K, l
Pro filiis Chore quid ſit. tomo. 8. 137, h, i, & 131, F, l. 144, c
Quid nomine chore figuretur. t. 8. 165, m, & 401, l, & 305, f, & 349, g
Cur chore & duces ipſius terra viuentes abſorbuit, & populum illis conſentientẽ è cęlo ignis illapſus conſumpſit. to. 8. 176, b
chorus concordiam ſignificat, quę in charitate conſiſtit. to. 8. 349, f
chorus eſt conſenſio cantantium. to. 8. 577, g, in fine.
chorus laudat deũ, quando. &c. to. 8. 581, R
chriſmatis myſterium. to. 3. 354, i, to. 4. 128, c
chriſma, vnctio. to. 10. 39, i

Chriſtus.

chriſti nomen, a chriſmate. to. 3. 354, i, t. 4. 34 a, b, & 128. c, t. 5. 165, f, to. 6. 22, c, & 86, g, & 243, c, to. 8. 43, d, & 153, l, m, & 577, f, c. 9. 57, f, to. 10 39, i, & 194. g, & 215, i.
Chriſtus Ieſus, nomen diſpenſationis. to. 2. 236, m
Chriſtus, Hebraice Meſsias, Gręce Chriſtus a chriſmate, Latinè vnctus dicitur. tom. 8. 43, d, & 392, e
chriſtus eſt nomen ſacramenti, to. 9. 128, k

Chriſti.

Chriſti multi per gratiam, to. 4. 100, m, & ſequentibus.
chriſti, reges Iudæorum dicebantur. Eodem. 10. c, & 168, d, to. 8. 404, f
chriſti dicuntur omnes fideles, propter myſticum chriſma. to. 5. 203, e
Quomodo quidam chriſti appellabantur, antequam eſſet vnctio, ex qua hoc nomẽ impoſitum eſt regibus. to. 8. 404, f
chriſtus quis. to. 10. 88, K

Chriſti nomina & officia.

De chriſto quæ dicũtur in ſcriptura, ſanè accipienda. t. 2. 137. R, & ſeq. & 170, g, h 235 c, & ſeq. to 3. 81, d, & 82, i, K, & ſeq.
chriſtus multa dixit ſe eſſe, quę per ſimilitudinem accipienda ſunt. to. 9. 75, b
Attributa chriſti. to. 9. 170, g, h
chriſtus tribus modis in ſcripturis nominatur. to 10. 141, f, & ſeq.
chriſtus, eſt uerbum, anima, & caro tom. 10. 203, m
chriſtus, ſecũdus Adam. to. 1. 276, K, l, Agnus to. 2. 170, f
chriſtus agnus dei. to. 3. 89, l, m
chriſtus magni conſilii angelus. tom. 3. 90, h in fine. to. 4. 42, i
chriſtus dictus eſt angelus. to. 5. 178, h
chriſtus angelus. tomo. 6. 12, b, to. 8. 76, f, to. 9. 46, l
chriſtus eſt arbor circa fluuium tranſplãtata. to. 9 127, g
Aries rubricatus. to. 4. 54, a
chriſtus, botrus vuę. to. 8. 16, R
chriſtus, brachium dei. to. 4. 133, b, to 9. 83, a
chriſtus, Chore. to. 8. 122, h, i

Colonus,Chriſtus eſt. to.10.13,d
Chriſtus,conſiliarius. tomo.6.12,m
chriſtus,Dauid appellatus eſt. tom.4.233,K
chriſtus,dialecticus. to.2.67,h
chriſtus, dies: horæ,diſcipuli tomo.9.78, b
chriſtus intus docet. to.1.190,e,f
chriſtus docet, homo admonet. Eodem. 190, a
Chriſtus,doctor fidelium to.6.16,m
chriſtus, dux noſter ex Aegypto. Eodem. 188.e, f
chriſtus,ab effectu rerum, nomen Emanuel accepit. to.10.125,m
chriſtus, figulus. to.10.185,m
chriſtus,finis legis.to.3.350,b,tom.3.114,h & 121, g to.9.140,e
chriſtus,finis fidelium. to.3.358,d
chriſtus eſt fons vitæ to.10.174,c
chriſti & fullonis comparatio. tom.10.87,g
chriſtus fundamentum fidei.tom.3.50,a, b, tom.4.24,a
chriſtus,eſt fundamentum cordis,quando nihil ei præponitur to.5.124, d
chriſtus,fundamentum primum,& maximũ to.8.315, m
chriſtus gallina. to.9.194, K,l,& 350,m,to. 10.25,K,l,& 109,l
Gentes & idolatræ ſcorpiones, quos tamen gallina chriſtus comedit,& in corpus ſuũ Eccleſiam,traiicit. tom. 10.26,K, & ſequen b
chriſtus,gloria,& ſplendor, ἀπαύγασμα. to.2.96 i,to.4.336,h tom. 6.24,g
chriſtus granum ſinapis. to.10.111, K
chriſtus quomodo eſt granũ in terram miſſum. tomo.10.203,a,b
chriſtus, hęreditas & teſtator. tomo.6. 92,i
chriſtus,hæreditas bonorum.to.9.6,c,tom. 10.30, g
Participes chriſti. tom.5.164,e
Qui chriſtum poſsidet pietate, omnia poſsidet. to.10.46, R
chriſtus,hoſtia erat, & ſacerdos. tomo. 10. 102, m
Vide Infra,chriſtus ſacerdos.
chriſtus, illuminator. tom.10.126,f
chriſtus,inſpector cordium. to.10.7, R
chriſtus inſtaurat omnia. to.3.57,a
chriſtus interceſſor efficax.to.1.59,d,& 67, K,l.to.2.30, f
chriſtus, iudex viuorum & mortuorum. to. 3.48,g,& 56,f,g,& 354,h, to.9 205,g
Chriſtus,iudex.tom.4.396.f,tomo.9.14,f,& 214 h,i
Vide infra,chriſti iudicium: & in litera,i,Iudicium.
chriſtus, lapis unctus a Iacob to.3.202. f,g, to.6.86,g,to.8.133.i, K
Lapis angularis.to.4.332.k,l,to.6.142.f,g,& to.10.70. a
chriſtus dictus eſt lapis offenſionis.1.9.128.l
chriſtus lapis angularis, fecit vtrumq; populum,gentilem & Iudaicum,vnum.to.10. 136.e, f
Quare chriſtus dictus eſt lapis angularis.to. 10.138.b,c
Lapis reprobatus ab ędificantibus.to.3.302. g,to. 6.24.f
Lapis exciſus ſine manibus.to.8.135.a,b, & 373.e,to.9.7.m,& 17.l
chriſtus,leo de tribu Iuda.to.2.17.a.& d,to, 3.18.1.to.8. 159, g
chriſtus leo & ſerpens. to.10.111.c
Quare chriſtus dictus eſt leo & agnus. to.10. 113. f, g
chriſtus,liberator. to.1.30.b, to.4.24.g
chriſtus lignum uitæ dicitur. to.5.211.d
chriſtus,lumen animarum. to.8.210.c
chriſtus lumen, Ioannes lucerna. tomo. 10. 88. d, e
chriſtus,lumen. tomo.10. 152.h
chriſtus lux gentium. tom. 6.25.l,& 220.g
Lux mundi. to.9.58.c
chriſtus quomodo maledictum.to.4.432.e, to.6.66.d,& 94.a,b,& ſeq.
chriſtus,manus & virtus dei. to.6 214.l
chriſtus,manna. to.5.86.K
chriſtus,nubes & columna. ibidem
chriſtus mediator. to.3.l,m,& 205.d,e
Vide,Mediator.
Quomodo chriſtus eſt mediator dei & hominum, & quomodo a dæmonibus liberat.to.5 78.c,& 93.e.to.9.113.a
chriſtus,uitę mediator:diabolus,mortis.to. 3.100.h
Inter chriſtum & diabolum nulla medietas. tomo.7.220.g
chriſtus, medicus.to.1.59.d,to.8 88. m, to. 10 6.l,K ,& 18.c,d,& 45.l,& 46.e,& 49. l,m, & 68.g
Medicina. to.3.4.f,g

Quo-

Quomodo chriſtus gregem curauit. tom.9. 231.f, & ſequen.
chriſtus mons magnus qui creuit ex minimo lapide, tomo 6.19.a, & 23. k, & ſeq. l, to.8.188. c
Chriſtus, mundator. tomo.7.81.f
chriſtus negociator cęleſtis, in hunc mundum uenit accipere contumelias, dare honores: haurire dolorē, dare ſalutem: mortem ſubire, & dare uitam. tomo.7.53, h
chriſti opera cum patre. to. 3.354.d
vide opera, & Trinitas.
chriſtus, ouis paſcalis. tom.3.202.f, in fine
chriſtus panis angelorū. to.1.227, b. t.9.25.x
chriſtus, panis cōmunis. to.10.25, e & 151.g
chriſtus, paracletus. to.9 93.l
chriſtus paries eſt, ad quem nos oportet conuertere. to.9.208.g
chriſtus, paſſer. to.10.109.k
Quomodo dicitur paſtor & ianua. t.8.315. a
chriſtus noſtra pax. tom. 6.14.e
chriſtus quomodo factus peccatum. to.3.55 g. to.6.94, d, e, & 229.g, h, to.10.61.h, i
chriſtus pellicanus eſt naſcendo, nicticorax moriendo, & paſſer reſurgendo. tomo. 8. 376. f, g
chriſtus, petra, lapis, to.1.17.h, to.2.133.e, tomo.202. f, g, to.6.86.x, to.9.222, h
Quòd dictus eſt petra, agnus, & leo, vt per hæc viſibilia ad inuiſibilem informaremur. tomo.8.132.d
chriſtus eſt petra fundamenti, & lapis angularis. to.10.325.e
chriſtus, principium. to.9.64.a, b, & 203.e
chriſtus, propheta. tomo.6.19. b, tom.9. 30. m, & 46. k
chriſtus, propheta, ſimilis Moyſi. Eodem. to. 6.103. b, c
chriſtus quoq; proximus noſter. to. 3. 6. k, l
chriſtus, rex & ſacerdos. tu.4.120, k, & 128. d, & 135.k, & 136.b, & 195.m
chriſtus, rex ſeculorum. tomo. 6. 28.l, m & 167. a, b
chriſtus quomodo rex Iudęorum. to.8.213. d, e, to.9.81.a
chriſtus non ſolum rex Iudæorum, ſed & gentium. to.6.117.m
chriſtus rex, eſt vltor impiorum regum, & rector piorum. tom.10.136.c
chriſtus ſacerdos. tom.5.91 l
chriſtus, ſacerdos & ſacrificium to.3.72, m, to.5.87.i, to.8.43.d
chriſtus ſacerdos, ſecundum ordinē Melchiſedech. to.4.346.m, to.5.150.c, to.6, 25.k
chriſtus. tomo.10.30, b
Nulla ſalus ſine Chriſto. tom.10.70.h
chriſtus ſalutare dei. to.2.170, l, to.4. 160.m, to.5.241.d, to.6.191.e, to. 8.93.h, & 117.m
chriſtus uerè Samaritanus. tomo.9.69.d, e
chriſtus ſanctificat Apoſtolos in ſeipſo. tom. 9.111.l
chriſtus dicitur ſanctus, & ſanctus ſanctorum. tomo.9 196.f
chriſtum eſſe ſapientiam dei. tom. 3.255.m
chriſtus, ſeruus tom.2.240.k
chriſtus ſinapi comparatur. tomo.10.270.c
chriſtus eſt arbor ſinapis: omnes martyres vel ſancti ſunt rami. ibid.d
Quomodo chriſtus reficiat ſitientes, & laborantes. tom.10.81.f
chriſtus, ſol iuſtitiæ. tomo.2.169.a
Quod dicitur ſol, petra, ouis, leo, non proprietate, ſed ſimilitudine. tomo.8.330. a, & 343.c, & 397.b, c
chr̄s quomō factus eſt ſpes nr̄a. to.8.202.d, e
chriſtus etiam patriarcharum ſcopus. tom, 1. 50.g, tom.2.59.e, f, & 121.i, k & 131.h, & 213, h, i, & to.4.330.g
Quomodo chriſtus eſt ſplendor lucis æternæ, & imago inuiſibilis dei. to.10.222.c
chriſtus ſponſus. to.1.38.i, in fi. to.6. 19, h, & 20.f, & 27.d, & 132.g, tom.7.168, g
chriſtum cum audis, noli ſponſum a ſponſa ſeparare. tom.8.83.m
chriſtus, ſponſus Marię. tomo.10.127.i
chriſtus ſponſus & ſponſa tomo. 10.142.h
Quòd chriſtus eſt ſubſtantia populi ſui. tomo.5.163, c, d
chriſtus nobis factus eſt turris fortitudinis. tomo 8.202. f, g
chriſtus, uapor uirtutis dei. tomo.4.336.d
chriſtus, uerbū patris quare dicatur. t.3.46.g
chriſtus eſt uerbum dei, & non uerbum hominis. tom.10.201.f, g
chriſtus apud patrem veritas & vita aſſumendo hominem factus eſt uia, tomo.10.47.b
Vide infra, Via.
chr̄s vermis, & nō homo. to.2.176.h, & ſeq.
chriſtus vermis, bifariā intelligitur. Eod.62.c
Quomodo chriſtus eſt uermis. tom.10.215.i
chriſtus ſolus uia ad ſalutem. tomo.1.50.a, b

Chriſtus eſt uia,ueritas,& uita.to.9.43 c,& 58,m,& 214.c
Chriſtus, uia. to.10.109.l.m,& 173.a
Chriſtus,perfectiſsima uictima. to.3.101.d
chriſtus nobis vicit. to.10.21.h, i
chriſtus in ſe vinci maluit, ut uictor eſſet in cunctis. to.10.187.d
Virga efficitur Chriſtus nobis.tom.10.177.h
chriſtus,virtus & ſapientia dei.Eodem 31.m, & 74.e,f,& 101.e,f, & 173.c,d,t.4.111.m
Vita noſtra, Chriſtus. to.10. 6.e
Chriſtus eſt uita,mors eſt diabol.Eod 311. c
chriſtus uitis uera,& agricola.tom.9.96.a,b
Et per ſimilitudinem. ibidem
Vitulus ſaginatus. to.4.171
chriſtus dicitur vitulus. to.10. 161.f
chriſtus unigenitus, & primogenitus quomodo.to.3.47.K.l,to 4.91.l,to.6.45.c.& 168.b,& ſeq. Vide Filius.
Chriſtus quomodo unctus ſpiritusſancto.to. 3.157. h, i

Figurę & promiſsiones Chriſti.

Paſsio Chriſti prophetatur in pſal.21.tom.2. 175.a,b,& ſequen.
chriſti regnum Sibyllæ etiam prædixerunt. to.2.212.c,d,to.4.129.K,& 417.h,i, tom. 6.12.l
Chriſti hęreditas,Eccleſia catholica & poſſeſsio chriſti,termini terræ.to.2.221.e, f, & 225.K,l,& 229.l,m,& ſeq.& 249. a, b
chriſti promiſsio Abrahæ facta.t.2.226.c
chriſtum & Eccleſiam, diſcimus in ſcripturis.to.2.228.h,& l,& m
Triphariam ſcripturæ videtur loqui de chriſto to.3.86.i,& ſeq.
De chriſto prophetiæ.to.4.33.l,m.& 36.a,& 48.i, K,& 52.m,& 59.e,& 95.l,m,& 333 i,K,to.7.92.e,f
chriſti mors & gloria prędicta.to.4.132.i,& ſequen.
chriſtus ꝓmiſſus,& exhibitus.to.4.131.K, l
chriſtum adumbrauit natiuitas Iacob. to. 4. 324.g
Quòd ſacramentũ redemptionis chriſti nullis retrò temporibus defuerit, ſemperque fit diuerſis ſignificationibus prędicatum. to 5.63.l
chriſtus fuit verus Salomon promiſſus Dauid patri ſuo. to.5.162.m,& ſeq.
chriſtum verum reges figurabant. prophetica unctione. to.5.163.K
De pſalmo tertio,& quadrageſimo, & quintodecimo,& ſexageſimoſeptimo,in qbus mors & reſurrectio domini prophetatur. to.5.164 l,& ſeq.
Sapientiæ liber paſsionem Chriſti apertiſsimè demonſtrat. tom.5. 166.h
chriſti paſsio & reſurrectio,pręnunciata.to. 5.175.h
chriſtus natus eſt impleta prophetia Iacob. to.5.182. d
Quæ Porphyrius dicat,oraculis deorum, reſponſa de chriſto. to.5.195.d, & ſequen.
De chriſto filio dei,prophetiæ diſcutiuntur, contra Iudęos,Arianos,& Sabellianos.to 6.12.b, & ſequen.& 19.m, & ſequentib.
De chriſto prophetiæ,ex libris Etnichorum. Eodem.20.f
De Sibyllinis vaticiniis. ibidem.g, h
chriſtum prædictum a ꝓphetis Hæbræis copioſe cõtra Manich.to.6.82.l, & ſequen.
chriſtus ſummus pontifex noſter,quomodo præfiguratus. to.7.10. K
De chriſto obſcurius loquuti prophetę,quã de Eccleſia. tomo.8.57.e
chriſtum Iudæi, ſub uelo non uident. Eodem. 218. a
chriſti typus,Abraham. to.6.86. f
Iſaac. tom.3.88.a,to.6.86.f,to.8.57.f
Aaron. to.10.117.c
Item figuratus fuit per lapidem adiutoriũ.to. 5.155.c, d
Item figuratus fuit in benedictionem Iacob. Ibidem. i
chriſtus aries pro Iſaac immolatus.to.6. 86. f,to 8 57.f
Lapis Iacob. tom.3.202.g,to.6.87.h
Ioſeph. to.6.86.i
Vide Ioſeph.
Virga Moyſi. to. 6.86.K
Ieſus Naue. tom.6.86.a,103, & ſeq.
Botrus in ligno pendens.tom.6.86.a,& 88.b
Samſon. Eodem 87.b
Dauid. ibidem.c
Helias. ibidem
Heliſæus. ibidem.c,d
Salomon. tom.6.91.m
Vide chriſti nomina & officia, & in indice ſingulas has dictiones.
Prophetiæ de natiuitate chriſti. tom.9.244.i
chriſtus a patre & ſpiritu ſancto,ad noſtram redemptionem deſtinatus eſt.to.10. 125.f

Triduana mors Chriſti, per prophetas promiſſa,eſt impleta. tomo.9.247.i

Aduentus.

chriſtus cur aduenerit. to.1.237.l,m,to. 10. 41.h,i
chriſtus & in iuuẽtute,& in ſenectute uenit. tom.1.20.d, & ſeq.
Ante chriſti aduentum , pios ſeruatos fuiſſe per chriſtum.tomo.2.59.d,e,121.h,i, & 139.i, k
Ante Chriſti aduentum, ſancti etiam ad inferos deſcendebant: & quomodo inde liberati. tom.2.132.d,e
chriſti aduentus in carne & ſpiritu. Eodem 133.e,f
chriſti miſsio,eius incarnatio fuit. to.3.354. k.to.6.212.i.to.9 61.d
chriſtus,cur tam ſerus aduenerit in carne.tomo.4 260.e,to.7.405. k
chriſtus quare tanto poſt venit,& nõ in principio peccati hominis. tom.4.189.l
Retractationum. to.1,20.d
chriſtus cur non antè venerit.to.4.314. c, & ſequen.to.9.55.e
chriſti aduentus pręcipua cauſa,dilectio.to. 4.324,i
chriſtus qualis venerit ætate ſexta.to.4.331,d
chriſtũ Iudæis pręcipue miſſum.to.4 428.g
chriſtus quare uenit,& quid boni attulit generi humano, cum uideantur peiora eſſe in rebus humanis,quam antea.to.8.519.d
chriſti aduentus duplex. tom.9.7.k,l
chriſtus tanto occultior uenit,quanto humilior. ibidem. k
chriſtus nõ diceretur manifeſtus venire, niſi occultus veniſſet. tom 9.7.k,l
chriſtus quomodo dicitur occultè veniſſe & manifeſte uenturus. to.9.52.i
chriſtus primum venit ſaluare, dein iudicare. to.9 60.h.i
chriſti aduentus quantum credentibus ſalutaris, tantum non credentibus exitialis fuit. to.9.99.i
chriſtus a Iudæis ſperatus,non fuit cognitus quia humilis venit. to.9. 128.k
Proximus chriſtus factus eſt nobis miſericordia. to.10.31.d
Quomodo chriſtus venit ad nos,& nobiſcũ eſt,& ad nos venturus eſt.tomo.10.14.h,i
Miſericordia eſt, qua chriſtus venit a patre ad nos: iuſtitia, qua a nobis ad patrem receſsit. to.10.50.m
Et quare illa p̃cipue dicat̃ iuſtitia to.10.51.a
chriſtus quare in mundum hunc uenerit.to. 10.64.d,& ſeq.
chriſtus venit ꝓpter peccatores.to 10.64.m
chriſtus, aduentu ſuo , reſcidit peccatorum chirographum. tom. 10.128.a
chriſtus in mundum venit , & mundus eum non agnouit. to.10.128 f
chriſtus ex ſublimibus in infima & abiecta deſcendit. ibidem.h
Quæ erunt propria Chriſti, in quę venerat. tomo.10. 135.b,c
Qui receperunt Chriſtum. ibidem. c
chriſtus quomõ ad nos venerit.to 10.187 h
chriſtus venit ad miſerias noſtras, & eas tolerauit. to.10.198.m
Vbi Iudæi legebant. Chriſtũ uenturũ, ibi legebãt qui ia erãt occiſuri Chr̃m.to.10.243.a
chriſtus in hũc mũdũ deſcẽdit, ſuas ſcripturas ꝓbaturus& cõfirmaturus.t.10.306.b,c
chriſtus non uenit ut diuidat,ſed ut colligat. to.10.319.h
Quòd dixit veritatem,& pertulit iniquitatẽ, allaturus æquitatem. to.8.134.d
Ignem attulit, & gladium to.8.200.g,h
chriſtus habuit duo bona, & nos duò mala. to.10.31.f
chriſtus quid ſui nobis donauerit , & quid noſtri acceperit. ibidem.f,g
chriſtꝰ venit triſte lętificare ſeculũ.t.10.129.i

Chriſtus deus, & ęqualis patri.

chriſtum eſſe uerum deum.to.1.159.a.to.3. 90.l,& 255.k.to.6.28,i, & ſeq.
chriſtus dei imago,& ſimilitudo.t.1 20.d,e & 244.h,tom.3.48.k,to.4.335 l,& 346.a
chriſtus deus immenſus , quomodo claudi potuerit utero uirginis:& plura de incarnatione Chriſti.to.2.2.c,& ſequen.tomo. 6.146.i
In Chriſto diuinitatis plenitudo corporaliter,quomodo intelligendum.to 2.85.d,e to.3.226.f,& 353.i
chriſti diuinitas. to.3.75.h
In chriſto duæ naturæ,& vna perſona. Ibidem. i
chriſtus æternus deus,ex virgine natus. to.3. 65.b
chriſtus non creatura, ſed creator.to.1.196. m,& ſeq.
chriſtus figura ſubſtantię paternę.to.4.335.a

Oculo humano non cernitur chriſtus. to.9. 97,,
chriſtus hoc eſt,quod deus pater.t.10.44.c.d
chriſtus vnius ſubſtantiæ cum patre:& quid dictum ſit vnius ſubſtantiæ. Ibidem
chriſtus vnum cum patre. tom.10.51.b
chriſtus eſt ſuper omnia Deus benedictus. to.10.125.c
chriſtus eſt æqualis patri. Ibidem, d
chriſtus Ieſus heri & hodie, &c. exponitur. to.10.128.i
Deus erat in Chro,&c.exponit.t.10.188.f,g

Chriſtus creatura minor patre.

Minor patre chriſtus.to.2.4.f,tom.4.342.R. 343.l
chriſtus quomodo creatura, tomo.2.82.x,l
Subiectio chriſti, eſt traditio regni.tomo.4, 309.c
chriſtus etiam minor parentibus. to.9.95.f
chriſtus reliquerat patrem,quem ſecum habebat. to.9.108.i
chriſtus,ſecũdum carnem,minor ſpiritu ſancto. tomo.10.11.e
chriſtus æqualis patri,& minor patre.to.10. 47.i,K,& ſeq. & 142.b
chriſtus,ſecundũ qđ homo,minor eſt patre: & quæ ſunt creaturæ,tolerat.t.10.125.d,e
chriſtus incepit eſſe in eo quo minor eſt patre. to:10.131, h
chriſtus,ſecũdum humanitatem,eſt inæqualis patri.ſecundum diuinitatem vero,eſt illi æqualis. tom.10.142.d,e
chriſtus eſt inęqualis patri in vna parte,& in altera æqualis. ibidem.g, h
Tradita omnia chriſto a patre. tom.10.148.i
chriſtus,diuerſis rationibus,minor & ęqualis eſt patri. tom.10.214.f

Chriſtus deus, æternus, & vnicus dei filius.

chriſtus,filius Dei natus,non factus.tomo.1. 209 g
chriſti incarnatio,& amplitudo regni eius. to.4.45.h,& ſequen.
chriſtus non factus,nec creatus.to.3. 80.i, k
chriſtus quomodo prędeſtinatus filius dei. to.4.417 l,& ſeq.to. 7.407.e,f,& 417.l,tomo.9.109.l,m
chriſtum demones confeſsi. to.6.12.a,b
chriſtus verus dei & hominis filius. Eodem 69.8,&c.& 72.d,e,& 213.b,c
chriſtus de patre natus, ſine temporis die,de matre vero eſt natus hodie. to.10.131.i
chriſtus eſt vnicus filius patris,& nobis vnicus ſaluator. tomo.10 187,i
chriſtus eſt vnus, idemque communis filius dei & Mariæ. to.10.215.K
chriſto diuinitatem falſo tribuiſſe apoſtolos, error. to.1.21.e

Chriſtus deus & homo.

chriſtus vnus,Eccleſia,deus,hõ.to.7.219.b,c
chriſtus & deus & homo.to.1.237.m,tom.2. 81.g,h,& ſeq.& 235.g,h,to.3.48.l,& 54. m,& ſeq.& 354, l
chriſtus deus & homo,vna perſona.to.2.80. i,k,137.R,& ſeq.to.3.[illegible]9.h,to.6.213.a,& ſeq.& 232.i,K,t.9.37.m,51.b,91.g,& 95.g
chriſti hypoſtaſis,quę cõplectatur.to.2.137. R,to.4.343.d,& to.6.18.f,in fine, & ſeq. & 213.e, f
De eodem chriſto diuerſa prædicantur, ob diuerſas naturas hypoſtaſeos. t.3.84.h, & 54.l,m,& ſeq.& 75.h,i, & ſequen.
chriſtus factus eſt particeps mortalitatis noſtrę, ut nos participes faceret diuinitatis ſuę,to.5.340.f
Quòd verus homo,uerus deus erat,in nullo fallax,in nullo falſus:quia vbiq; verax,ubique veritas.to.8.145.l,in fine,& m
chriſtus,non homo tantum,ſed & deus: qa deus ante carnem,deus in carne,deus cum carne. ibidem.142.f
chriſtus ſic hõ erat,vt & deus eſſet.t.8.183.e
chriſtus noſter eſt,& patris. Eodem.508.h
Quòd fuit recens homo, ſed ſempiternus Deus. to.8.296.f
In chriſto aliud apparebat,aliud latebat:curabatur ęger homo per id quod videri poterat, vt poſtea capax fieret viſionis eius quę latendo differebatur, non negando auferebatur. Ibidem.420. m
chriſtus ſe non demonſtrauit in terra, ſed demonſtrauit ſolam carnem ſuam.t.8.104.g
Quòd habuit verũ corpus mortale.to.8.84,e circa finem.
chriſtus duplicis naturę,vna ęqualis patri,altera minor. tom.9 95.e
chriſti humanitas, quomodo cogitanda: diuinitas item. to 9.65.d,e
chriſtus,inquantum homo,apparebat,patiebatur. tom.9.119,e
chriſtus æternus in diuinitate,& temporalis in carne. to 9.127.b

chriſtus in quãtum homo,pro nobis exorat patrem:inquantum deus, nos exaudit orã tes. tom.9. 108.b
chriſtus æternus, tẽporalis factus eſt, vt nos temporales faceret æternos. to.9 127.f,g
chriſtus aſſumpſit quod non erat,non amiſit quod erat. tom.9.137,c
chriſtus quomodo ſimul in maieſtate dei,& paupertate hominis. tomo 10.7.i
chriſtus, firmitatem ſuam cum infirmitate fi delium, commutauit. to.10.14.i, in fine.
chriſtus, in tribus ſimul dicitur chriſtus & ſingulis,deitate,humanitate, & anima ra tionali. to. 10. 47. l
Et ibidem,ſingulorum trium ſpiritalia.
Deus,& humanitas filij aſſumpta,vnus chri ſtus. tomo.10.47.l
In Chriſto vna perſona,& duæ ſubſtantiæ,id eſt,naturę nõ confuſæ,ſed vnitę.Eod.48.a
chriſtus, deus & homo.to.108, h, & 109, d
chriſtus inuiſibilis deus, factus eſt viſibilis homo. tomo.10.126.k
Licet chriſtus infirma pro infirmis pertulerit, non tamen maieſtate aut potentia minutus eſt. to.10. 126.d
chriſtus deus factus eſt homo, vt homo fieret deus. ibidem. h
chriſti deitas non minoratur,cum infirmitas aſſumitur. tom.10.129.g
chriſtus ſuſcepit hominem in ſe,vt deum ſuſcipiamus in nobis. Eodem. 130.d
chriſtus non cõfuſione naturæ factus eſt homo,ſed vnitate perſonæ. tom.10.131.f,g
chriſtus accepit quod ipſe non erat,nõ amittendo quod erat. ibidem. h
chriſtus iacebat in pannis,qui regnabat in cęlis. to.10.133,m
chriſtus manens apud patrem in diuinitate, ſuſcepit noſtram infirmitatem in humanitate. Eodem. 134.e
chriſtus inter homines homo,offerens hominem videntibus,deum ſeruans credẽtibus Ibidem.f
chriſtus eſt patris reuelator, & matris creator. ibidem. h
chriſtus occultabat quod erat,& demonſtrabat quod factus erat. Eodem. 135.a
Eſſe cœpit chriſtus homo,& non deſtitit eſſe deus. to.10.141.k,& ſeq.
chriſtus ſecũdum quod homo occiſus eſt & non ſecundum quod deus.tom.10.187.i, K,& 101.e
Duplex eſt in chriſto ſubſtantia. tomo. 10. 214. a
De chriſto ſecundum quod deus,& ſecundũ quod homo. tom.10.224.h
Chriſtus pro Iudęis orauit in homine, qui exaudiuit cum patre. tom 10.256.d

Errores circa diuinitatem & humanitatem Chriſti.

chriſtum virum fuiſſe ſapientiſsimum,Pagani fatentur,ſed deum negant.tom.1.22.d, to.4.30.f,& ſequentibus.
chriſtum phantaſma putarunt Manichęi. to. 2.102.l,tom.4.111.m,to.6.7.m
chriſtum negans eſſe chriſtum, nõ magis negat, quàm ſi ſe negaret eſſe chriſtianum. tom.9.115.c
chriſtus non phantaſma.tom.3.65. b. tomo. 4. 111.m
chriſtus cõmenticius Manichęorũ.to.6.69.c
chriſtum hominem negantes. tom.9.90.c,d
Errores hæreticorum de chriſto.t.9.212. K,l
Hæreticus dicit chriſtum ſolum fuiſſe ſpiritum:fidelis,ſpiritum & carnem. tomo.10
Et ibi errores de humanitate vera chrĩ b, c.
Error quorundam confundentium humanitatem & diuinitatem chriſti.to.10.222,m & ſequen.

Chriſti humanitas,corpus,mens ſpiritus,anima.

chriſtus num recte dicatur homo dominicus.tom.1.17. f
Vide homo.
chriſtus quomodo creatura.to.2.82.R,to.3. 47.i,k, & 78.b
Et ꝙ aliundè quam de genere Adæ,potuerit deus hominem ſuſcipere. ibidem
chriſti anima,vnde ſit.t.2.134.g,to.3. 215.d
Gratię indicium chriſti humanitas.tomo.3. 54.a, b
chriſti corpus,anima,ſpiritus,ſiue mens.to.3 47.a,& 255. K,l,to 9.214.f,g
chriſti humanitas.to.3.70. k,& 75.g,h,& l, m,& 355.a,b
cur deus factus homo,& paſſus.t. 3.294.c,d
chriſtum corpus induiſſe verum. Ibidem. k, l
chriſtum non ſolum habuiſſe corpus hominis.Ibidem. K,& ſo,ſeq. b
chriſti corpus non fuiſſe imaginarium.tom. 3.255.c,to.4.185. f

Chriſti corpus ſemper manſiſſe idē.t.3.256.f
Idemque ſublatum in cœlum. ibid.g
chriſtus homo. to.3.355.b
chriſtus quare in homine apparuerit,& ſpiritusſanctus in columba. tom.4.189 l
Inter chriſtum hominem, & cęteros homines,diſcrimen. to.4.199.b,in princ.
chriſtus totũ hominem aſſumpſit.to.5. 89.a
chriſtus quomodo homo. to.5.93 e
chriſtus nihil minus, ſed plus quàm cæteri homines habuit: & quid. to.8.49.a
chriſtus omnia habuit,quæ hominis ſũt,prę ter peccatum. ibidem, b
chriſtus quomõ cilicio indutus to 8.84.d, e
Quòd ſuſcepit duo quæ noueramus, ut oſtēderet nobis qđ nõ noueramus.ibid.243.a
In Chriſto non ſola caro erat,ſed & caro,& anima,& verbum to.8.310.d,e
chriſtus,ſecũdum humanitatem,accepit poteſtatem in cęlo,& in terra. tom.9.143.d
Morienti ſalutare eſt de Chriſti humanitate loqui. to.9.208.g
chriſtus Lazarum fleuit,ueram oſtendens humanitatem. tomo.9.210.e
chriſtus quare in carnem venit, & naſci homo dignatus eſt. to.10.27.m
Homo,Chriſtus Ieſus. tom.10.28.g
Homo Chriſtus, noſtræ naturæ. Eod.63.i
In Chriſti corpore,tota uita noſtra conſiſtit. tom.10 123.d
chriſtus ut videretur nobiſcum, hominem viſibilem ſe fecit. tom. 10.126. m
chriſtus, ceſſantibus naturę legibus, nouus homo in nouam uitam ſolo deo operante perficitur. to.10.127 c
Naturæ iura per Chriſtum mutantur, in homine. tom.10.128.i
chriſtus hominem induit,ut hominem doceret. tomo.10.188, f,g
chriſtus uerus homo factus,omnes anguſtias pertulit humanas tomo. 10.192. g
chriſtus factus eſt quod fecit, ne periret qđ fecit. tomo.10. 202.a

Chriſti caro.

Chriſti carnis excellentia tomo.3.71.e
chriſtus uerbo & carne commixtus.tomo.3. 101.l,& 104.K
chriſti caro ex iuſtis & peccatoribus originem ducit. tomo. 4.46.K,& 91. m
chriſtus quo modo carnem acceperit,in carnem non mutatus. to.4.126 m
Quare Chriſtus poſt tot tempora tandem in carne apparuerit. tomo. 7. 305. K
chriſtus quomodo in ſimilitudine carnis peccati. tomo.7.294.c,& 359.e
Quòd particeps factus eſt infirmitatis noſtræ non iniquitatis. tom.8.194.l,m
Quomodo legitur habere peccata & delicta qui peccatum non fecit.t.8.35.l,& 103.l
Chriſtus,in quo nõ erat peccatum,uenit auferre peccatum quod non feciſſet,ſi fuiſſet in peccato. to.9.130.i
chriſtus ſimilitudo erat carnis peccati, non caro peccati. to.10.40. K,& ſequen.
confiteri Chriſtum in carne veniſſe. to. 10. 89.a,b, & ſequen.
chriſti caro deitas,& crux. tom.10.124.h
chriſtus nobiſcum venit carnis infirmitate, & non iniquitate. to.10.129.e
Hæretici omnes negant Chriſtum in carne ueniſſe. tomo.10.89. f
Item pagani,Iudæi,mali Chriſtiani. ibidem
chriſtum contemnebat Porphy. negans eſſe Deum,propter carnem,crucem,& huiuſmodi: propter quæ non cognouit ipſum. tomo.5.88.l,& ſeq.

Chriſti conceptio.

Chriſti humanitas,gratiæ iudici.to.3.54.a,b
chriſtus quomõ conceptus de ſpiritu ſancto. ibidem, c, d
Et non filius ſpirituſſancti.ibidem,& 344.m
chriſtus natus de ſpiritu ſancto.to.3.54.l,m, & ſo. ſeq.
chriſtus quomodo & in utero matris fuerit, & in cœlis. tom.4.189.K
chriſtus erat ſimul totus in cœlo, & totus in uirginis u ero. tomo.9. 186. h
Myſteria incarnationis Chriſti.tomo.9.141. l, tomo.10. 300. h
Mirabilia incarnationis Chriſti. to. 9. 247.b
Virgo fide concepit Chriſtum,& non libidine. tomo.10.8.R
conceptio duplex. tomo.10.21.c,& ſequen.
Quare Chriſtus de fœmina ſine uiro. tomo. 10.35.d
Virum chriſtus, ante virginis conceptum. tom. 10. 63. R
chriſtus non de ſubſtantia ſpirituſſancti, ſed de potentia conceptus eſt.tom. 10.125. f
chriſtus,qui terra,mari,& cęlo non capitur intra vnius corpuſculi membra recipitur. tom.10.127. c, d

In Criſti conceptione, maritus eſt ſermo,& vxor auricula. to. 10.129.i
Nulla potuit fieri grauedo virgini chriſtum cócipienti,nulla triſtitia parturienti.ibid.
chriſtus poſt matrem,de matre factus eſt, ante omnia de patre non factus eſt. eodem. 130.a
Modus conceptionis Chriſti,& ordo to.10. 130.i,& l
conceptionis Chriſti, ſolus author eſt ſpiritus ſanctus tom.10.215.i
chriſtus qua die conceptus eſt in vtero virginis,in ipſa reſurrexit ab inferis.tomo.10. 133.b
chriſtus conceptus eſt in æquinoctio verno, & natus eſt in æquinoctio hyberno. ibid.
chriſtus ſine peccato concipi voluit. to. 10. 145.f
conceptionis Chriſti, & Ioannis comparatio.to.10.265. K
Maria virgo credidit, & concepit.t.10.318.f

Chriſti natiuitas.

Chriſti generatio duplex.t.4.135.b,to.9.24.f
Vtraque chriſti natiuitas,incomprehenſibilis eſt. tom.9.247.a
chriſtus ſolus natus eſt ex virgine.tomo. 2. 136.l
Verbum,quomodo caro factum.to.2.137.i, k,& 199.f,& to.34.f,& 54.l
chriſti natiuitas.to.3.47.i,& ſeq.& 55.c, & 249.d,tom.6.18.f,g
chriſtus cur ex virgine natus.tomo.3.139.i, & ſequen.
chriſti natiuitas incommutata.to.3.255.k, l,to.6.185.k,l
chriſtus quare de femina natus ſit. tomo.4. 185.e
chriſtus natus eſt tempore Auguſti Cęſaris. tom.5.29.c
chriſtus per Mariam homo eſt factus.tom.5 165.i
chriſti,de patre, natiuitati initium a tempore dantes hæretici. to.6.8.e,& 212.e
chriſti conceptio,& natiuitas ſpiritalis.to. 6.151.c,& 262.k,l
Aliter chriſtus, aliter nos naſcimur.tomo.7. 230.h
chriſtus cur infans natus eſt,ſecus atq; Adã. to.7.223.b
Mirabilia natalis chriſti tom. 9. 24.e
Myſteria natiuitatis chriſti. tomo.9.24.f,& [illegible]
244.i,k
Chriſtus natus eſt ex Maria virgine.t.9.247.a
chriſti humana natiuitas, humilis & excelſa fuit. to.9.139.c
chriſtus, non nolens, in tempore natus eſt. ibidem, e
Quomodo chriſtus natus eſt de uirgine. to. 9.241.l,& 244.i,k
chriſtus factus de fœmina,ſine viro.tom.10. 35.d
Scriptura vtrunque dicit:chriſtum ex virgine,& muliere natum. to.10,52.d
chriſtus mirabiliter procreatus eſt t.10.126.l
chriſtus ea veritate carnis,qua nos, natus eſt non tamen eo quo nos more conceptus, & natus eſt. ibidem
chriſtus ex virgine conceptus, & natus, ſua natiuitate coniugia non damnauit.ibid.m
chriſtus procedit ex Mariæ vtero. tomo 10. 127.f
chriſtus quare natus. eodem.128.a,b
chriſtus prælegit ciuitatem,vterum, & diẽ in qua naſceretur. tom.10.128.k
chriſti pulchritudo,vbique patebat in natiuitate ſua. ibidem, m
chriſtus quare ex uirgine carnem ſuſceperit. to.10 130.m,& ſeq.
Natus eſt chriſtus,non ſibi, ſed nobis.to. 10. 133.k
chriſtus,quia vnigenitus,fratres non habet, omnes tamen dignatus eſt vocare fratres. tom.10.134.g,h
chriſti prærogatiuæ in incarnatione, & natiuitate. ibidem,h
chriſtus naſcendo nobis aduenit,nobis uiuẽdo militauit,nobis militando conflixit.tomo.10.135.h
chriſtus naſcens,accepit uirtutem Damaſci, & ſpolia Samariæ. to.10.137.b
chriſti & Adæ ortus diuerſus. to.10.165.a
chriſti natiuitas,& egeſtas. to.10.202.b
chriſtus non ſibi, ſed nobis natus, ſicut non ſibi,ſed nobis paſſus. to.10.216.b
chriſtus natus eſt de ſpiritu ſancto, & Maria Virgine tomo.9.239.b
chriſtum matrem habuiſſe, a quibuſdam negatur. to.2.42.m,& ſeq.

Chriſti infantia.

chriſti pueritia. to.4.135.e,f
chriſti infantia, caruit ignorantia. tomo. 7. 231.g

Præſe-

Præſepium fuit primum chriſti cunabulum. to.10. 127.l
Pannis chriſti infantiæ, facta ſunt emplaſtra naturæ. tomo. 10.132.l
In præſepi chriſtus dignatus eſt poni & quare. ibid.b
chriſtus in cunabulis manifeſtatus eſt iis qui propè, & iis qui longe. to.10.136.e
Paſtores angelo nunciante, magi ſtella demonſtrante, ad chriſtum perducti ſunt, ibidem, g
Iudęi, de ciuitate natiuitatis chriſti interrogati, dicunt Bethlehem. tom.10.136.d
Oblatio Chriſti Simeoni. tom.10.128. K,l
chriſtus adhuc in manib. matris portabatur, & iā dominus orbis agnoſcebat. ibid, l, m
Qui chriſtum humilem adorauerunt, inuenerunt excelſum. eodem.129.a
chriſtus inimicitias Herodis fugiens, portantibus parentibus Aegyptum petit. tom.10. 137.c
chriſti a magis viſitati, & Salomonis a regina viſitati differentia. tom.10.138. d
chriſtus duodecim annorum, remanſit in tēplo. tom.10. 316. l.
Chriſti parentes, & cuius filius ſit.
chriſtus quare ſe toties filium hominis appellat. tomo.2, 176.h, i, tom.4.134.c
chriſti anima, non ex traduce Adā. t.3.216.g
chriſtus quomodo fuerit in lumbis Abrahæ. ibidem, h, i, & ſeq.
chriſtus ex vtroque genere, & regum, & ſacerdotum. to.4.135. d, e
chriſtus ſemen Abrahę. tomo.4.433.i
chriſtus, quomodo ſit filius Dauid, dominus item. to, 4.159.l, m, & 417.i, K, & 429 l. m
chriſtus, quare dicatur filius Dauid. tomo.4. 305.i
chriſtus vnigenitus, & primogenitus quomodo. tom.6.171.g, h
chriſtus natus eſt de ſemine Sem, filii Noe. tom. 5. 142.i
chriſtus intelligitur per Dauid, de cuius ſemine carnem aſſumpſit. tomo 5. 163. b, & ſequentibus.
chriſtus dicitur filius ingenuorū, to.5.167.a
chriſtus factus eſt filius hominis, vt filios hominum faceret filios Dei. to.5.219. b
chriſtus cur de bonis, & malis naſci voluerit to. 6.237.g, h
chriſtus, radix Ieſſe. tomo.7.167. b
chriſtus filius ſynagogæ. to.8.135. a
Quòd cęci, confitendo chriſtum filium Dauid, illuminari meruerunt. eodem. 420.d
chriſtus interrogando Iudæos, quomodo ſit filius Dauid, non ſe negauit filium, ſed modum, quo id fieret, inquiſiuit. ibid.e
Quomodo ſit filius Dauid, & dominus, teſtimoniis ſcripturarum declaratur. Ibidem f, & 75. d, e
Quomodo in eo quòd ſit filius, Dauid, etiam factus eſt dominus Dauid: exemplo oſtenditur. tomo.8 421 g
Chriſtus ſecundum carnem filius eſt Dauid, ſecundum diuinitatem creator eſt Dauid. Ibidem, b, & 551.R
Quare filius ſit Dauid. tom.8. 183. i
Qui dicit Chriſtum non eſſe filium Dauid, cōtradicit Euangelio. to.9. 420. b
Generationes a Chriſto vſq; ad Adā, ſeptuagintaſeptem, & e conuerſo. tom.10.15.e
Chriſtus, filius Dauid. tomo.10.18. K
Chriſti generatio ſic erat exponit̄ to.10.48.c
Chriſtus, & filius dei, & filius hominis, tom. 10. 71. c
Tu es Chriſtus filius dei viui, &c. exponitur. tomo.10. 88. l
Chriſtus patrem habet in cęlis, & matrem in terris. tom. 10.133.a
Iudæi dicebant Chriſtum eſſe ſuum, quem tamen occiderunt. to. 10. 129 a
Chriſtus generationem ſuam temporalem fecit hominibus vtcunque enarrandam. tom 134.b
Iudæi adhuc ſperant Chriſtum ex Dauid venturum. to.10.242.b
De Chriſti parentibus. to. 10.316. l
chriſtus parentibus ſubditus erat, & non ſolum parenti matri. tom.10.317. b

Vita, doctrina, miracula.

chriſti uita epilogata. tom.1.237. m
In his quæ Chriſtus interpretatus eſt, non eſſe liberam hominum diuinationem. tom. 2.62.c
chriſti doctrina per totum orbem confirmata. to.1. 205.a
Fatigatū fuiſſe Chriſtum ex itinere, quid eſt. tomo.9 29.i. to 10. 174.b, c
chriſtus propter nos egere uoluit, vt haberemus vbi ſeminaremus. to.9. 202. c, d
Quid Chriſtus pro nobis fecerit. tomo.9. 239. b, c

chriſtus ſuſcepit mala noſtra, vt nobis tribueret bona ſua. tom.10.185. R
chriſti uita tota cum labore fuit.to. 10.293. m, & ſequen.
chriſtus baptizat a Ioãne.to.3.56.a, & 249.K
chriſtus, quare baptizatur. to.8.334. d
Ioannes non dubitauit de chriſto.to.4.306.d & ſequen.
chriſtus mundus ablui voluit, vt ablueret immundos. tom.10.135. m
chriſtus propter humilitatem, & non ꝓpter iniquitatem baptizari voluit.to.10.266.R
chriſtus, an baptizauerit, to.2.152.a
chriſti tentatio, & ieiunium. to.3.253.a
chriſti miracula recenſentur. ibidem. c
chriſti tentatio, noſtra eruditio.to.3.348. m, to.8.41.c, & 332. c
chriſtus quando voluit tentari a Satana, nos transfigurauit in ſe. Ibidem. 202. c
chriſti ieiuniũ, & ſitis, ſpiritaliter, to.8.241.l
chriſtus tentatus triſariam. tomo.9.127. m
chriſtus quadraginta diebus & noctibus ieiunauit. to.10. 159. b
chriſtus, poſt quadraginta dierum ieiuniũ, de diabolo triumphauit. tom.10.158.l
chriſtus, per abſtinentiam, quæ Adam amiſit reparauit. tom.10.165.m
Ieiunauit Chriſtus, & quare. Ibidem
chriſtus ideo dicebat, Non ſum miſſus, niſi ad oues domus Iſrael, quia ibi ſolum corporaliter apparuit to.9.75.a
chriſtus, quomodo Iudæis cognitus.tom.10. 164.b, & ſequen. copioſe.
chriſtus ſuam præſentiam ſolis Iudæis exhibuit. Ibidem
Non magna fęlicitas homini Chriſti pręſentia corporalis, ſi non habitauerit in pectore.tom.5. a
Et ibidem de hoc exempla.a, b
chriſtus differenter egit cũ hominib.t.10 6 i
chriſtus non contempſit ſecularia hominũ inſtituta. tom, 10.142. m
chriſtus non dedignatus eſt hominum conuerſationem. ibidem.
chriſtus quomodo tributũ ſoluerit, & mortem. to.10.61.g
chriſtus varius in reſponſis, to.4.414,t
chriſti interrogationes, quomodo accipiendæ.to.6.196.m, & ſequen.
chriſtus aliquando ſecundum ſenſum humanum loquebatur. to.10.36.a
Et ibi quomodo ad captum noſtrum ſe ſubmiſerit. ibidem.a, b
chriſtus ſæpe vſus eſt præterito tempore pro futuro. to.9.110. b, c, & g, & 111.g
Loquitur aliquando Chriſtus vt deus, aliquando ut homo. to.10.125.b, c
chriſtus ad noſtram doctrinam reſpõdet, & interrogat. to.9.116.d
chriſtus, in adultera, interrogatores interrogauit, & iudices iudicauit. to.10.175.c
chriſtus Phariſęum obiurgando, ei pepercit. to.10.27. c
chriſtus in quo dæmones eiicit:tom.10.11.l
Si chriſtus potuit ſuper fluctus maris ambulare, potuit ianuis clauſis, cœnaculum intrare.to.10.208.e
chriſtum aſcendiſſe ad diem feſtum quaſi in occulto, quid ſignificet. to.9.52.l, m
chriſtus, quare ſe abſconderit a iudæis, cum lapidare uellent. to.9.70.g, h
chriſtus, quare quæritur. to.10.71.m
chriſtus, quare orat. to 8.48.h, i
chriſtus orat pro fidelibus, vt vbi eſt, illi ſint ſecum. tomo.9.113.l, m
chriſtus orauit pro apoſtolis credentibus, & pro omnibus per eos credituris, to.9.111. m, & ſequentibus.
chriſti patientia. to.10.146 R
chriſtus vbi non reſpondebat, ſicut ouis ſilebat: vbi autem reſpondebat, ſicut paſtor docebat. to.9.117.c
chriſtus quando ſiluit, & quando non ſilebit tom.10.106.c, d, & g, h
chr̃us orauit ꝓ pſecutorib.ſuis.to.10.244.m
chriſtus vna voce proſtrauit Saulum, & erexit Paulum. to 10.163.m
Chriſtus reliquit patrem & matrem, ut adhęreret vxori Eccleſiæ, to.3.154 e.to.6.83.h to 8.134.a, to.9.19. f
Euangelio demonſtrauit Chriſtus initia uiarum & operum dei. to.10.48.b
chriſtus fecit miracula multa, tomo.5. 182.i
chriſti primum miraculum. to 6.19.g
Miracula Chriſti calumniantes, prophetias de ipſo intelligere non poſſunt, tom.9.60. b
chriſtum multa dixiſſe & feciſſe, quę ſcripta non ſunt. to.9 77.d
chriſti facta, & facta, & ſigna ſunt. Ibi.e
Miracula chriſti. to.9.242.c
Chriſtus talia opera faciebat, per aſſumptũ hominem, ut ex ipſorum claritate patris & filij

& filij diuinitas agnoſceret.to.10.126.m
chriſtus miracula ſua corporaliter & ſpiritaliter operatus eſt. to.10.179.g
Libros de Chriſto ſcribendos mundum nõ capere, hyperbolicum eſt to.9.124.a
chriſtus ipſe nihil ſcripſit.to.1.22.d, to.4.127 d,& ſequentibus.
chriſtum ſcripſiſſe magica, quidam fingunt to.4.127.i
chriſtũ ex libris Platonicis profeciſſe, cõmētum Platonicorum.to.2.39.g.tom.3.9.d
chriſtum laudant,& dæmones,& Pagani to.4.129.f
chriſto ceſſerunt dii, qui Ioui cedere noluerunt. to.5.37.d
Pagani in Chriſti laude fallũtur,to.9.106 m

Chriſti affectiones, infirmitas, mortalitas, paupertas, deformitas, & horum oppoſita.

Motus, Chriſtus ſuſcepit. to.5.123.b
Quomodo Chriſtus aſſumpſit paſsiones & affectiones noſtras, in incarnatione. Ibid.
chriſti infirmitas. to.8.194.K,l
chriſti infirmitas,& fortitudo.tom.9.29.g,h
Vide, Incarnatio.
chriſtus quare ſuſceperit infirmitatem naturę.to.10.17.g
chriſtus naturę humanę ſuſcepit infirmitates.to.10.126. K
chriſtus dominus, viſitauit ſeruos ſuos per infirmitatem. to.10.129.e
Humiliata eſt Chriſti virtus, vt pietas augeretur. to.10.130.f
chriſtus, quaſi nullius virtutis, contemptus eſt in terra. to.10.243.c,d
chriſtus mortalibus natus eſt mortalis.to 10.318.f
chriſtus, quàm pauper naſci voluerit.tomo.72.d
chriſtus & diues & pauper.tom.10.35.f,g,& 184.g
chriſtus qui diuites facit, pauper efficitur.to.10.128, i
Exinanitio Chriſti. tom.1.141.l
chriſtus cum diues eſſet, factus eſt pauper. to.184.g, h
chriſtus pauper fieri voluit, ut diuites pauperes haberent quibus darent.to. 9.198.c,d
chriſtus hoſpes voluit eſſe in terra, per quem facta eſt terra. to.10.201.l
chriſtus ſua paupertate nos ditauit, ſua infirmitate nos ſanauit,& ſua morte nos uiuificauit. to.10.264.c
chriſtus diues, ꝓpter nos pauper factus eſt, ut nos ditaret. to.10.133.g,& ſeq.
Quomodo chriſtus dicitur ſpecioſus forma & deformis to.9.139.c,d
Iudæis Chriſtus fœdus,& ſine decore.to.10.43 e, f
Qui amatæ ſuæ Eccleſię decorus. Ibidem.
Deformitas & ſpecioſitas Chriſti. tomo 10.80.d,e
Deformitas Chriſti, pulchritudo noſtra. Ibidem, e
chriſtus ſine ſpecie & decore.to.10.111.K,l
chriſtus vbique pulcher. to.10.128.m
In Chriſto nobis maxima humilitas commēdatur: viam nobis fecit per humilitatem, quia per ſuperbiam receſſeramus a deo. tom. 8.74.a
chriſti humilitas. to.9.7.a
Veritas, iuſtitia, & manſuetudo in chriſto. to.10.39. K, l
chriſtus, quantum mitis & humilis fuit.tom. 10.261.h, i
cauſa humilitatis Chriſti, quæ: to.10.109,m
Dominatio Chriſti ad omnes extēditur, bonitas vero ad quoſdam tũ. tom.9.260.m
chriſtus non minus fuit potens & ſapiens in reformando, q̃ informando.to.10.273.m
Per Chriſtum omnia. to,10.66 g,h
chriſtus vnus iuſtificat.to.7.214.f, & ſequen.
Solus Chriſtus verè iuſtus. to.7.226 c
In chriſto omnes theſauri ſcientiæ & ſapientiæ ſunt reconditi. to.4.316.m
chriſtus quomodo neſciat diem nouiſsimũ. to.8.9.l,& 90.c
chriſtus ſingulis diuerſus efficitur, prout indiget is qui operatur. to.10.177.h
Eget Chriſtus, quando eget pauper.tom. 10.248. i
De illis omnibus uide ſupra, Chriſti infirmitas.

Paſsio, mors, ſepultura.

Chriſtus, qua ratione hominem liberauit.to.1.227.a,& ſequen.
chriſtus quo modo in ſacramento quotidie immolatur. tom. 2.28 b
chriſtus pro nobis ſemel immolatus eſt, & quotidie a nobis in ſacramento immolaf. Ibidem,& to.8.276.l.

Chriſti paſsio, precium mundi.tom.2.224.b & 232.e
chriſtus patitur in membris ſuis.to.2.176.e, to.8.320.d,& 324.l,m
chriſtū paſſum eſſe anno quadrageſimoſexto, quidam putarunt. to.3.12.d,e
chriſti paſsio,mors,& ſepultura.tom.3.47.d
crux,ſepultura,reſurrectio,aſcenſio Chriſti quomodo ad nos pertineant. tom.3.56.f
chriſtus paſſus & mortuus, bona uoluntate patris. to.3.62.d
chriſtus mortem guſtauit,& deglutiuit.to.3.70.b
chriſti paſsio,& mors ſpontanea.tom.3.101.R,to.4.209.a
chriſtus, perfectiſsima uictima. to.3.101.d
Per paſsionem & mortem Chriſti, cur deus liberauit hominē,& nō aliter.t.3.137.b,c
Et cur deus factus homo & paſſus.to.3.254.c
chriſtum filium Dei, paſsione non fuiſſe mutatum. to.3.255.e
chriſti ſudor, quid adumbret. to.3.348.f
chriſti mors indebita, liberauit obnoxios morti to.3.138.l,& 354.b
chriſtū crucifixum ſcire,quid ſit.to.4.21.d
chriſti mors,& gloria prędicta tom.4.32.i, & ſequen.
chriſti paſsio,ſecundum quatuor Euangeliſtas.to.4.170.b
chriſtus pro omnib.mortuus eſt.t.4.314.f,g
chriſtus crucem portauit,vt Iſaac portauit ligna ad uictimę locum. to.5.153.k
chriſtus ſpinis coronatus, figurat̄ per arietē hærentem cornibus inter uepres,immolatum ab Abraham. ibidem, l
In Chriſto impleta credimus,impleta cernimus, implenda confidimus. Et præmittit de cæremoniis Iudæorū,& tēplo,& aliis quæ per Chriſtum implenda figurabantur.to.5.64.m
chriſtus paſſus eſt octauo calendas Aprilis, quo etiam annunciatus fuit. to.5.186.a
chriſtus habuit poteſtatem moriendi,non neceſsitatem,licet habuerit corpus animale. to.5.118.e
chriſtum occidentium peccata, lota ſunt in baptiſmo eorum. to.5.113.i
chriſti crucifixio prædicta. tom.6.27.c
chriſtus quomodo maledictus.tom 6.66.d, & 94.m,& ſequentibus copioſe.
chriſtus uoluntariè paſſus.t.6.185.m,& ſeq.
to.9.21.R,l
chriſtum pro peccatis noſtris mortuum. to.7.218.1 K
chriſtus cur mori voluerit. to.7.232.a
chriſtus ſemel mortuus eſt. to.8.34.g
chriſtus patit̄ in nobis.t.8.210.b,c,to.9.41.b
chriſti paſsiones nō in ſolo chriſto,imò paſſiones Chriſti, nō niſi in Chriſto.t.8.204.f
chriſtus in nobis moritur,& reſurgit.tom.8.210.d,e
chriſtus ſoluit templum ſuum.Eodē.223.a,b
chriſtus, granum tritici, mortuum & multiplicatum. to.8.245.h,to.9.81.c
chriſtus de torrente huius ſeculi bibit.to.8.190,d,& 481.h,i
chriſtum non fuiſſe ſub fati neceſsitate.to.9.55.e & 62.g,h
chriſtus quomodo poſuerit animam ſuam 9.75.c,& ſeq.
chriſtum occidere volunt Iudæi, gentiles uidere. to.9.81.d,
chriſti paſsio præcedit glorificationē. ibid.e
chriſti perturbatio, quid nobis ſignificarit. to.9.87.m, & ſeq.
chriſtus quare crucifixus. to.9 104.h,i
Paſsionis chriſti commemoratio.to.9.151.m,& ſequen.
Chriſtus ſub Pontio Pilato crucifixus eſt.to.245.a,b
Procuratio mortis Chriſti,p Iudęos.Ibi.b,c
chriſtus a Iudęis occiditur,vt gentes redimātur. ibidem, c
chriſtus in morte orauit pro crucifigentibus eum.to.9 131.i,to.10.194.b,c, & 256.d,e
chriſtus,quando voluit, omnia conſummauit in cruce. to.9.119.c
chriſti mortis uera teſtimōia.Ibid.e,& 247.h
chriſti poenę in paſsione. to.9.117.a
Tormentorum genera in paſsione chriſti.to.9.247.g
chriſti morte,non meritum noſtrum,ſed miſericordia eius commendatur.to.9.113,f
chriſti ſanguis fuſus eſt, in remiſsionem etiā peccati quo fuſus eſt. to.9.191.b
Quare oportuit Chriſtum pati,& reſurgere. to 9.126.K
Mors Chriſti,pro nobis, omnibus aliis beneficiis præſtat. to.9.163.c
chriſtus morte ſua factus eſt lapis offenſionis reſurrectione uero ſua mons magnus.to.223.e,f

Chriſtus oſtendit nobis in cruce, quod tolerare, in reſurrectione quid ſperare debeamus. to.9.239.f
Chriſti mors carnalibus eſt lac, ſpiritalibus cibus. to.9.104.g, h, & ſeq.
Mors Chriſti, & uita noſtra, vnde. t.10.54.f,g
Tempore paſsionis Chriſti, nihil ignominioſius morte crucis. tomo.10.18.e
Dominus cautionem, quam diabolus habebat contra nos, crucifixit. to.10.25.i, K
Chriſtus quare eſurierit, defecerit, uulnerari ſe paſſus ſit, denique cur mortuus ſit. tom. 10.35.d, e
Mors chriſti, noſtra redemptio. to.10.40.i
Solus chriſtus ſine peccato inuẽtus eſt, & tñ ꝓ peccato mori voluit. t.10.49.h,i,& ſeq.
chriſtus impios amauit, & pro impiis mortuus eſt. to.10.46.K
Seuire in Chriſtum. tom.10.49.m
communio paſsionum Chriſti. tom.10.74.b,& ſeq. copioſè.
chrĩ mors & ſepultura. to.10.111.m, & ſeq.
chriſtum hora ſexta crucifixum, & hora tertia, quomodo accipiendum. tom.8.141.m i tom.9.117.h
chriſtus, quicquid paſſus eſt, hoc pro ſalute noſtra. tom.10.126.K
chriſtus pro impiis mortuus eſt, exponitur. to.10.110,e,f
Preſſuræ Chriſti. to.10.142.k,l
chriſti paſsio, exponitur. tomo.10.146.R,& ſequen.
chriſtus, quare occiſus. ibidem,l
chriſtus ſine ſanguinis ſui effuſione potuit genus humanum reformare. to.10.147.g
Chriſtus iudicatus eſt, & uicit. to.10.149.f,g
chriſtus crucifixus eſt in eo loco, in quo Adã iacebat ſepultus. to.10.162.c,d
Quòd Adam iuſte debebat, chriſtus iniuſtè mortẽ ſuſcipiendo perſoluit. to. 10.178.e
chriſtus operatus eſt ut fortis, paſſus ut infirmus. tom. 10.181.f
Tunica chriſti, quæ non fuit diuiſa, eſt charitas. to.10.182,i.K
chriſtus totum mũdum redemit, qui plus dedit, q̃ totus mundus ualeret. to. 10. 185, i
chlamyde coccinea, quare induatur chriſtus ibidem l
chriſtus non paſſus eſt hoſtes ſuos uulnerari to.10.186.l
Paſsio chriſti & eius reſurrectio, quid nos doceant. tom.10.187.l
Chriſtus quare habuit manus extenſas in cruce. Eodem.188.i
Traditus eſt Chriſtus. tom.10.88.R
chriſtus pro ſolo homine mortuus eſt, ea tamen quę non ſenſerunt, beneficum præſtiterunt obſequium. tom. 10.189.a
comprehenſio Chriſti à Iudęis. ibidem. f,g
chriſtus in horto capitur. ibidem.g,h
chriſtus pro ſeruorum maleficiis morte punitur. ibidem.l
chriſtus ea ſuſtulit, quę maximè diſplicẽt humanę infirmitati. to.10.190.g
chriſtus accepit mortem de noſtro, ut daret nobis uitam de ſuo. Eodem.200.i
Diſcipuli a magiſtro edocti, non potuerunt habere fidẽ latrõis in cruce pẽdẽtis. ibi. R
chriſtus ideo mortuus eſt, ut nos uiuificaret, & reſurrexit, ut nos ſuſcitaret. to.10.190.f
chriſtus, quare crucifixus extra ciuitatem. tomo.10 193 a
chriſtus in cruce maximum operatus miraculum. ibidem. c
chriſtus non neceſsitate, ſed libera uoluntate omnia tormenta, etiam ad mortem uſq; ſuſtinuit. to.10.196.R
chriſtus innocens affligitur, ut noxius liberaretur. to.10. 197.g
chriſtus pro peccato mori uenit, ſed peccare non uenit. to.10.198.i
chriſtus malum noſtrum tulit, ut nobis det bonum ſuum. Eodem 199.b
Si mors chriſti pro nobis facta eſt, quanto magis uita eius to.10.223.m
Quare chriſtus tale genus mortis elegerit. tom.10.215.l
In corpore humano nos Chriſti mors uiuificauit, nos reſurgendo erexit, nos aſcendẽdo conſecrauit. to.10.214.c
chriſtus, nec cruce, nec ſepulchro, nec inferno deuinci potuit. ibidem. g
Quare chriſtus noluit præcipitari, lapidari, aut capite truncari Eodem 215.m
Quare chriſtus in patibulo ſe pati elegerit. ibidem l,& ſo.ſeq. b,c
Simpla mors chriſti, profuit duplę morti noſtrę. to.10.216.c
Quicquid generis tormentorum paſſus eſt chriſtus, pro contraria ſananda noſtra infirmitate paſſus eſt. ibidem.d
chriſtus mortuus eſt, ut peccatorum indulgentiam

gentiam largiretur. Ibidem 217,i,k
Iudæi chriſtum ridentes, caput mouebant, quod ſanum non habebant.to.10.256.d,e
chriſtus extra muros urbis immolatus eſt ne credatẽ ſolũ oblatus ꝓ Iudęis. to.10.193. b
In paſsione domini cœleſtia & terrena turbantur. to.10.188.m
Mirabilia in morte chriſti,gloriam patientis oſtendebant. tom.10.216.c
Precatio ad chriſtum. to.9.158.c,& ſeq.

Sepultura Chriſti.

chriſt.ſepultus dr̃ ꝑ ſynecdochen.to.9.360.b
Triduum mortis chriſti. to.2.62.a, to.3.21.b c,to.4.111.h,i, & 175,i,k
chriſti ſepulturæ myſterium. to.3.182.h,i
In morte chriſti,aĩa erat in inferno, corpus in ſepulchro,ipſe vero ĩ paradi.t.9.113.m
chriſti ſepultura. to.9.245.d
Quid tres noctes ſepulturę chriſti deſignẽt. Ibidem d, e,
Quare chriſtus vno die & duabus noctibus iacuit in ſepulchro. to.10.216.c
Quare chriſtus ſepultus eſt. ibidem. d
caro chriſti exanimis, uſq; ad tertium diem manſit in ſepulchro incorrupta.t.10.223, m,Errores circa paſsiones,& mortẽ Xp̃i.
chriſti mortẽ euacuant Pelagiani.to.2.129.g
chriſtum dignè fuiſſe paſſum pro iniquitatibus ſuis,& ideo ipſum deum non eſſe,dicit Prophyrius Apollinẽ deũ interrogatũ reſpondiſſe:& tamen deum Hebręorũ maximum eſſe, ita vt ipſum etiam numina perhorreſcant. to.5.195.e,f
chriſtum crucifixum negant Baſilidiani, ſed eius loco Simonem cyreneum. to.6.4.l
Item Simoniani. ibidem. k
Item Manichæi. Eodem 185.m
chriſti diuinitatem paſsibilem dicentes, hęretici to.6.9.d
chriſtum nõ verè paſſum, nec verè mortuũ, Manichæi fingunt. ibidem.95.i
chriſtum paſsibilem natum è terra,qualis dementia Manichæorũ. to 6.117. m, & ſeq.
chriſtum quotidie naſci,pati,ac mori dicũt Manichæi. to.6.186.f

Deſcenſus ad inferos.

chriſti deſcenſus ad inferos.to.2.81.g,h,131, l,& ſequen.
chriſtus quomodo ſoluerit inferni dolores. to.2.132.b,& ſeq.to.3.233.l
Et quos inde liberarit. tom.2.132.d,& ſeq.
Quando chriſtus ſepultus eſt, ibi nec anima fuit. to.10.187. k
chriſtus apud inferos. tom 10.196.l,m
Et quare deſcenderit ad inferos. Ibidem, & 216. d,e
chriſtus inferis timorem & admirationem incuſsit. to.10.196.l, m, & ſequen.
chriſtus, facta præda in inferno, viuus exit de ſepulchro. ibidem.197.d

Error circa deſcenſum chriſti ad inferos.

chriſto deſcendente ad inferos, omnes inde liberatos,hæretici ęſtimantes. to 6.9.d

Reſurrectio.

chriſti reſurrectio,nihil hominis perire naturæ indicauit. to.1.237.a
chriſtus poſt reſurrectionem quomodo a quibuſdam,& non agnitus ſit,& agnitus. tomo.2.87.k, & 92.a
chriſtus quomodo poſt tres dies dicatur reſurrexiſſe.to.3.21.b,c,& 47.d,& 99.a, to. 4.255.g,h,to.9.245.d,e
chriſti reſurrectio, & aſcenſio. to.3.47.d,e
chriſti reſurrectio,ſacramentum renouationi noſtræ, & eius quæ in fine futura eſt euigilationis exemplum. to.3.100.l
chriſti cibus poſt reſurrectionem.to.3.250,l
chriſti glorificatio.tom.4.196.i,k,to 9.81.d & 88,m, & ſequentibus.
Quòd chriſtus poſt reſurrectionem comedit & bibit,& etiam angeli, non alimentorum indigentia,ſed ea poteſtate qua poterat.to.5.117.l,m,& 235.c
chriſtus, poſt reſurrectionem manducauit cum diſcipulis ſuis:& quare.tomo.5.117 l,m,tomo.10.208. a
chriſtus non apparuit poſt reſurrectionem diſcipulis in claritate corporis ſui, quia hoc non ſuſtinuiſſet humanus & infirmus aſpectus.tomo.5.335.c
chriſti reſurrectio prędicta. tomo.6.17.g. h
chriſtum reſurrexiſſe,propria fides eſt chriſtianorum. tomo.6.106.m
chriſti reſurrectionem tota trinitas operata. tomo 6.215. f,g
cur ſolus chriſtus reſurrexit. tomo.7.232.b
chriſti reſurrectio, mane tom 8.198.k
chriſti potentia maximè apparuit in reſurrectione. ibidem.223.k
chriſtus reſurgens apparuit diſcipulis ſuis Ibidem.

chriſtum

Chriſtum poſt reſurrectionem nemo impiorum vidit. to.9.94.g
Chriſti reſurrectio, cætera alia opera ſua ſuperauit. to.9.100.R
Chriſti manifeſtationes, poſt reſurrectioné, quomodo numerãdæ. to.9.121.m,& ſeq.
chriſti corpori non obſtiterunt oſtia clauſa. tom.9.120.d
Non ſolus pater filium ſuſcitauit, ſed & filius ſeipſum. to.10.7.d
Chriſtus, quare cum cicatricibus reſurrexit. tom.10.28,K,l
Et quare eas ſeruat in cęlo. Eodem.317.f
chriſtus quare reſuſcitatũ ſuũ corpus ſubtraxerit ab oculis credẽtiũ. to.10.50.e,& ſeq.
chriſti reſurrectio, p̃miũ patiẽtię. to.10.64.R
Domini reſuſcitatio, quid nobis pręſtitent. to.10.72.d
Virtuté reſurrectionis Chriſti agnoſcere magna res. to.10.73.m,& ſeq.
Chriſtus mori voluit & reſurgere, ne de reſurrectione dubitaremus. to.10.78.e,f
Tertia Chriſti manifeſtatio diſcipulis, quomodo intelligatur. to.9.121.m,& ſeq.
chriſtus in fractione panis agnoſcitur. to.9.126.f,& h
chriſtus ſeipſum ſuſcitauit. to.10.147.l,m
chriſtus poſt reſurrectioné viuebat, ſpe mortua in diſcipulis. to.10.198.e
Diſcipuli ſciebant chriſtum mortuũ, ſed dubitabant ſuſcitatum. ibidem,h
Euæ mortem nunciãti, cito creditũ eſt. Magdalenę vitam reſurrexiſſe, non eſt creditũ tom.10.200.f,& ſeq.
De manifeſtatione Chriſti ad mare Tyberiadis. to.10.203.b
chriſti reſurrectio, per Ionam figurata eſt. to.10.204.c,d,& 205.g,h
chriſtus, quomodo ad diſcipulos ianuis clauſis intrauit. to.10.206.g
chriſtus, poſt reſurrectionem ſuã non ſolum ſe cernendum præbuit, ſed & palpandũ. to.10.207.m
Diei reſurrectionis Chriſti fructus. tom.10.209.d,e
Reſurrectio domini, ſpes nr̃a to.213.i,R
Simpla Chriſti reſurrectio, duplę reſurrectioni noſtrę profuit. to.10.216.c
Sicut in paſsione Chriſti myſterium pietatis eſt, ita in reſurrectione operatio poteſtatis. Ibidem, e, f
Tanto tempore lętamur de reſurrectione domini, quanto paſsionem eius fleueramus. to.10.219.R
chriſtus omnibus ſenſibus manifeſtare voluit ſuam reſurrectionem. to.10.317.f
confutatio errorũ, de veritate reſurrectionis & humilitatis Chriſti dubitantiũ. Ibid.g,h

Chriſti aſcenſio.

Chriſti aſcenſio prædicta. to.6.28.h
Aſcenſio Chriſti in cęlum. to.10.318.i,K
Extrema verba Chriſti, deſcẽdẽtis ad cęlum, ſunt nobis mente tenenda. Eod.319.d
Chriſti aſcenſionem angeli prędicauerunt. to.8.142.d,e
chriſto aſcendente corporaliter, pater, filius & ſpiritusſanctus affuerunt ſpiritaliter. to.9.102.e,f
chriſtus reliquit mundum, quãdo corporali diſceſsione aſcendit ad patrẽ. to.9.107.g
chriſtus abſceſsit corporaliter ab oculis, ut diuinitas adueniret cordibus. to.10.221.i
Quomodo ſolus Chriſtus aſcendat in cęlum to.10.51.a,b
Quomodo ſolus Chriſtus, qui de cęlo deſcẽdit, aſcendit in cęlum. to.10.71.c,d
chriſtus, quæ ſpolia reportauit ad cęlum. to.10.214.g,h
chriſtus in cęlum aſcendens, membra ſua cõmendauit. to.9,140.m,& ſeq.
Chriſtus proficiſcens voluit dare, qđ in omnibus rediens deſiderabat inuenire. to.10.211.g
chriſtus in corpore ſuo leuauit nos. tom.10.311.m
chriſtus aſcendit in cęlum, ſedet ad dexterã patris 10.2.82.m, & 110.b, to.9.80.i
chriſtus ſedet ad dexteram patris, quomodo accipiendũ. to.3.48.f,& 256.g,h, t.6.214.l
Quomodo Chriſtus homo ſedeat ad dexterã patris. to.9 245.g, to.10.187.l,m. Et quare. to.10.216.f
chriſtus orauit pro nobis, orat in nobis, oratur a nobis to.8.309.x
chriſtus interpellat pro nobis, & omnes martyres qui cum illo ſunt. to.8.314.c
Filium hominis quomodo dicebat Chriſtus in cęlo, cum dixit, Nemo aſcendit in cęlũ niſi qui de cęlo deſcẽdit, filius hominis q̃ eſt in cęlo: & alibi, Cum videritis filium hominis aſcendentem vbi erat prius. to.9.51.a,b, to.10.242.i,K

chri-

Chriſtus in cœlo rogãdus. to.9.107 d.e
Quomodo Chriſtus ſit in cœlo ſedens a dextris Dei. to.9.187.l
Chriſtus quomodo nõ ſit vbique, & rurſus ſit vbique. to.2.epiſt.57.& 56.R.&,m
Chriſtus ſic aſcendit in cœlum, vt non deſeratt terram. to.6.14.g.h.
Chriſti caput in cœlo eſt, pedes in terra. tomo.8.335.l.m
Chriſtus adhuc in terra iacet, & patitur in ſuis membris. to.9.141.a
Scientia ſpirituali Chrs ubiq; eſt. to. 10.34.g.
Chriſtus & hic ſitit, nudus eſt, &c.& in cœlo exaltatus. to.10.41.c
Ire Chriſtum ad patrem, & recedere à nobis, quid. to.10 47.m
Chriſtus quõ in cęlo, & ſimul in terra apud nos. to.10.31.f.g. & 35. b. & f.& 71.c & 73.h.& 148 d.& 167.a
Item angeli quomodo deſcendant, & aſcẽdãt ad filiũ hominis. to.10.35.b.
Chriſtus aſcendit in cœlum, & non receſsit à nobis to.10.213.h
Chriſtus hominẽ portauit ad cœlũ, & Deũ miſit ad terras. to.10.220.c
Chriſtũ in carne ſedere ad dexteram patris, negarunt Seleuciani. to 6.8.i
Chriſtus veniet iudicare.
Chriſtus vẽturus eſt iudicare viuos & mortuos. to.9.244.h
Chriſtus venturus eſt iudicare viuos & mortuos, quõ intelligat. to.9.139.l. & 245.h
Chriſtus ad iudicium cũ glorioſa cruce veniet. to.10.193.k.l
Chriſtus in poteſtate noſtra poſuit, qualiter in iudicio iudicemur. to 10.277.i
Chriſtus poſt reſurrectionem non eſt viſus, niſi a ſuis: in iudicio ab omnibus eſt vidẽdus. to.10.318.l
Chriſti imitatio.
Chriſti tota vita, diſciplina morum fuit. to. 1.237.a
Chriſti manſuetudo. to.1.248.q
Vide ſupra Chriſti vita.&c.
Chriſti humilitatis, exẽplum. to.2.78.f.to 3 116.m.& 249.m.to.6.267.b.to.8.89.l.to. 9.81.a & 82.f
Vide ſupra, Chriſti infirmitas.
Via ad Chriſtum. to.3.4.i.
Per Chriſtum viuendi exemplũ nobis datũ. to.3.47.K. to.4.186. m.& 189.R.
Ad Chriſtũ inuitatio. to.3.78.b.& ſeq.
Chriſti imitatio. to.3.112.b.c.& ſeq. & 349. m.to.6.266.c.d.
Per Chriſtum a ſcientia peruenimus ad ſapientiam. to.3.139.l.
Chriſtũ lumen verũ ſequamur. to. 3.354.x.
Chriſtus imitandus, non Adam. to.4.38.i.
Chriſtus dat nobis exẽplũ patiẽdi. t.5. 76.R
Chriſti humilitas to.8.183.l.& ſo. ſequen.l
Chriſtus non remaledixit. to.8.89.l
Chriſtus crucifixus eſt, vt humilitatem doceret. to.9.4.h.
Quid diſcamus à Chriſto. to.10.8.f.g.
Exemplum Chriſti præ oculis ſemper eſt habendum. to.10.126.e.f.
Mors Chriſti, omnes operas noſtras deberet excitare. to.9.163.b.c
Nõ erubeſcat exercere Chriſtianus, qđ exercere dignatus eſt Chriſtus. to. 10. 165.i.R.
Chriſtus hoſpes & pauper factus eſt, vt nos ad miſericordiam inuitaret. tom. 10.201 m,& ſequen.
Chriſtus in cruce pendens, docuit nos, orare pro inimicis, in nos etiam ſæuientibus. tom.10.212.a b
Ideo Chriſtus pati voluit, vt nobis patientię ſuę demonſtraret exemplum. tomo. 10.255.i
Ideo Chriſtus reſurrexit, vt nobis exemplũ reſurrectionis oſtenderet. to. 10.213.e.f.
Nulla virtus, vel aliud quoduis bonum, ſine Chriſto nobis ineſſe poteſt. tom. 10. 300.d
In eo qđ Chriſtus natus eſt, & mortuus eſt, cõditionẽ noſtram nobis oſtendit. to 10. 262 b.c
In eo quod Chriſtus reſurrexit, & aſcendit in cœlũ, mercedis exẽplũ præbuit. Ibid.
Chriſtiani.
Chriſtiani vbi primum ſic dicti. to.1.13. R. to.7.80.i.to.9. 104.c.
Poſt aſcenſionẽ Chriſti, apud Antiochiam, primũ cęperunt appellari diſcipuli Chriſtiani. to.9. 115.c
Chriani ſumus gra Dei. to.1.25.c.t. 2.125.g
Chriſtiani fuerũt, etiã patriarchæ. to.1. 67.l. to.59 e.f.& 121.h.i.R.& 129 i. R. & 213. R.l.to.4.330.h.& 364.l.m.to. 7. 293.e.f.
Chriſtiani prohibiti a ſcholis, lege Iuliana. to.1.52.g
Chriſtiani, chatolici, & orthodoxi, quare dicti. to.1.235.g

De ordine,& vario fructu chriſtianæ vitę.to.1.83.h.
chriſtianorum perfectorum vita deſcribit. to.1.255.g.& ſeq.
chriſtianorum,in ciuitate ſimul viuentium, mores laudati. Ibidem.m
Ex malorum chriſtianorum moribus, nō vituperandam Eccleſiam. to 1.256.e
chriſtianorum anguſta ditio. to.1.84.e.f.
chrani verè Iſraelitę,& Iudęi.to.2.epiſt.100
chriſtiani Iudaiſmum non ſeruent. Ibidem
chriſtiani Iudaizantes qui. Eod.246.h
chriſtianorum carnalium exitus, & ſeditiones. to.1.235 h
chriſtianos regeneratio, & non generatio efficit. to.2.259.K.l
chriſtianis quatenus liceat vti literis prophanis. to.3.14.h.i
chriſtiani nomine tenus. Eodē.50.b
Et titulus fidei an ſit profuturus.Eodem.58.f.
chriſtiano quid credendum. to.3.50.f.
chriſtiani male viuentes. Eodem.177.
E chriſtianis,quare nō chriſtianus naſcatur. to.4.259.c.to.7.235 g
Paulum manifeſte laborem præcepiſſe chriſtianis. to.8.258.m
Vide,Labor.
chriſtianorum omnium vna reſpublica.Eodem.264.c
chriſtiani omnes, ſacerdotalis & regię dignitatis conſortes.Eodem.354.i.in fine.
De corrigendis malis chriſtianis.to.4.19.K
chriſtiani ſupergreſsi ſunt numerum Iudęorum. to.4.304.c
Poſtulatur duplici genere pro chriſtianis tomo.4.310.b
chriſtiani vere,qui. to.3.329.k
chriſtiani mali,fugiendi. Eod.333.c.d
chriſtiani ſubditi ſint poteſtatibus ſublimioribus. Eodē.427.l.m.
chriſtianis erant infeſti Ro.& tamen infideles,ī vaſtatione vrbis,ipſis chriſtianis pepercerunt propter Chriſtum. to.5.2.c
chriſtianis detrahentes. Ibidē.
Fingentes ſe chriſtianos. Ibidem.d
chriſtianorum diuitiæ, ſunt virtutes victus, & amictus,& huiuſmodi. to.5.4 b
chriſtianus nō debet ſe extollere.to.5.46.i.
Deus verus,quē chriſtiani colūt.to.5 63.h i
Quę ſit inter philoſophicas artes, religioſi excellentia chriſtiani. Eod.68.d.e
chriſtiani male viuētes, figurant in medio filio Noe chā,à Noe maledictio.to.5.143.l
chriſtiani ſunt ſemen Abrahæ, licet ſm carnem,ex gentilibus nati ſint.tomo.5.149.l
De habitu & moribus populi chriſtiani.to.5 194.e
Habitus,vel victus mutatio, non facit chriſtianum,ſed falſorum dogmatum expulſio. Ibidem.
Chriſtum pium & ſanctū fuiſſe virum. Porphyrius Hecaten reſpondiſſe ait:chriſtianos tamen peſsimos atq; ita fato eos malos eſſe:qua q; ratione Porphyrius hoc cōfinxerit. to.5.196.g
chriſtiani viuentes infideliter, figurantur p imaginem beſtiæ. to.5.204.m
chriſtianę religionis,vel eccleſię cultus, inchoata in Hieruſalem. to.5.185.m
chriſtiani origo, radix,& caput Chriſtus.tomo.7.25 g.& 81.i.R.
chriſtiani vere,& pſeudochriſtiani,qui.Eodē.87.m,& ſeb.to.8 95.l.m
chriſtiani mali peius viuunt omnibus Paganis & Iudæis. to.8.56.a
chriſtianis occidi nō poteſt. Eod 204.R
chriſtianorū honore,impiorum corda torquētur. Ibidem
chriſtianorum magiſtratus.Eodem.205.e.f. 222.e.f.
chriſtianorum ſpes quæ: & quare chriſtiani ſumus. to.8.210.g.h.
chriſtianus populus,Iudęorum populo prę latus: Eodem.283.h.
chriſtianus ſimilis debet eſſe lapidi quadrato.tom 8.316.c
chriſtiani mali omnibus peiores ſunt, ideo cōparantur inutilibus ſarmentis vitis.Ibidem.56.a
Multi fieri volunt chriſtiani, & phibentur malis moribus chriſtianorū. Ibidem.c.d
Quod eccleſia per malos chriſtianos opprobriū ſuſtinet, & ab his inimicitias ſumit. Ibidem a.b & 58.d
Cum omnes chriſtiani dicuntur, & qui bene viuunt,& q male,cōfuſio eſt. Ibid. e.f
Incipe viuere vt chriſtianus, & vide ſi tibi nō obiiciatur nomē chriſtianū a chriſtianis,ſed nomine,non vita,nō moribus.Eodem.59.m
Ideo quidā fieri nolunt chriſtiani, quia ſibi ſufficere putāt bona de vita ſua.to.8.62.a.

chri-

chriſtianum nomẽ nõ periit mortuo Chr̃o, ſicut inimici volebant, ſed ſeminatũ eſt p paſſiones martyrum, vt continuo ſeges Eccleſiæ exurgeret. tomo.8.219.f.& ſeq.

chriſtiani, cur a Chriſto nominantur, & nõ Pauliani vel Petriani, cum ab ipſis p Euãgelium ſint geniti. tomo.8.136.f.g

Quare chriſtiani ſumus. tom.8. 210.g.h

chriſtiani & chriſtianum nomen, nõ deerit vſque in finem ſeculi. Ibidem.254 g

contra eos qui dicunt abundare preſſuras & mala in mundo, temporibus chriſtianorum. Eodem.295 d

chriſtiani nihil læſerunt regna terrena. Ibid. 465.m

Qui non eſt verax, chriſtianos non videt fictos. Eodem.468.a.b

Quòd multi ſunt malè viuentes chriſtiani, inter quos qui voluerit viuere vt bonus chriſtianus, pa iẽ verba aſpera, to. 8. 330. K.l.& 333.h

Honore chriſtianorum, corda torquentur impiorum. Ibidem.204.R

Non ideo quis eſſe debet chriſtianus, vt abũdet hic fęlicitate terrena, tomo.8.499.b

Ideo quidam fieri nolunt chriſtiani, quia excuſant ſe p malos chriſtianos. to.8.42.h.i

chriſtiani, Samaritanis ſimiles, qui ſolo verbo Chriſto credunt, tom 9.32.c

chriſtiani, veri filii Abrahæ. tomo.9.68. b

chriſtiani multi vocantur, & non ſunt. tom. 9.130.c

chriſtianũ vocari, & nõ eſſe, inutile eſt. Ibid.

chriſtiani verbo, & nõ facto, de cælo cadũt. tom.9.143.i.K

cur quis chriſtianus nuncupetur. to.9.192.i

Nemo dignus nomine chriſtiani, qui non ſequitur Chriſtum ducem, ibidem.

Vecordia eorum qui chriſtiani nominis honorem ſibi arrogant, & virtutibus carent. tomo.9.193.g

chriſtiani virtutes præcipuæ. Ibidem. g.h

chriſtianorum vita. Eodem.194.d

Qui de futuro ſeculo non cogitat, nondum chriſtianus eſt. tomo 9. 199.K

Parum eſt vocari chriſtianum, & non facere opera chriſtiani. tom.9. 202.c.d.

Gaudens nomine chriſtiano, gaudeat cum tremore & obedientia. tomo.9. 221.d

Inter omnia chriſtianorum certamina, ſola dura ſunt prælia caſtitatis, tom.9. 229.f

Quòd chriſtiani ſumus, propter nos eſt, qđ vero prępoſiti ſumus, ꝓpter alios eſt. Ibidem, m, & ſequen. a

Nomen chriſtiani non prodeſt, vbi non ſequitur factum. tomo.9. 132.g

chriſtianus eſt templum ſpiritusſancti. tom. 9.239.m

Quid ſpernere, & quid diligere chriſtianus debeat. tomo.9.240 h

conuerſatio chriſtianorum inuicem. tomo. 9.249.f & ſequen.

Non ſufficit vocari chriſtianum, ſi opera nõ faciat chriſtiani. ibidem.g

Recto chriſtiano nec auguria, aut quæ vis figmenta nocere poſſunt. tomo. 9.250.K

chriſtiani ab Oriente & Occidente vocati. tom.10.5.f

Qui chriſtianorũ ſanctificationem blaſphemant, ſpiritum ſanctum blaſphemant. tomo.10.9.d

Quare chriſtiani facti ſimus. tom.10 33. K.l

Tria potiſſimum chriſtiano in hoc ſeculo meditanda. ibidem.l.m

Populus chriſtianus, & Iacob, & Iſrael. Eodem.34.l

Arma chriſtianorum. tom.10 37.a b

chriſtiano quæ cogitanda. tom.10.51.e

Quare facti ſumus chriſtiani. tomo. 10.53.g

chriſtiani veri non ſunt in carne. tomo.10. 62.b.c

chriſtianum eſſe. tom.10.79.f.& ſeq.

chriſtiani ſumus, ſed non cum impiis. tom. 10.66.K

Primorum chriſtianorum feruor & charitas. tom.10 83.h

chriſtianus bonæ fidei, & bonę ſpei, quid faciat. tom.10.87.i

Quid chriſtiano ſaluberrimum ad cogitandum. tom, 10.78.g

Inſtitutio vitæ hoĩs chriſtiani. to.10. 91. d e.

chriſtiani nomine, opere uani, tomo.10. 100.m

De prędictione temporum chriſtianorum, in diuinis ſcripturis, Homilia. tom. 10.111.a.b

chriſtianus aut probatur, aut emendatur. to. 10.118.h
Vitæ verè chriſtianæ inſtitutio, to. 10. 121.e
Chriſtianus quis dicatur. to. 10.130.g
Qui Chriſtum non habet in ſe, chriſtianus dici non poteſt. ibidem.
Non eſt chriſtianus, qui contra Chriſti præcepta venire contendit. tom. 10.130.g
Chriſtiani dicuntur fratres. tomo. 10.155.i
Quis reddit Chro mala ꝓ bonis? to. 10.168.f
Chriſtianus ſolutus eſt a litera legis, tom. 10. 173 g.h
Pugna chriſtiani. tom. 10.174.K
Non poteſt eſſe concors cũ Chriſto, qui eſt diſcors cum chriſtiano. to. 10.210.f
Chriſtianus non eſt, qui in Chriſti eccleſia non eſt. tom. 10.217 e
De chriſtiano nomine to. 10.233.l. & 234.f
Quare chriſtiano nomine gloriamur. Ibidem.g
Nulli ſufficit nomen chriſtianũ, niſi opera chriſtiani faciat. tom. 10. 233.h. & 234. h.
Qui opera chriſtianis contraria facit nō ad remedium ſed ad iudicium, chriſtianum nomen & baptiſmi ſacramẽtum ſuſcipit. tom. 10.234.K
Boni chriſtiani nullis tormentis ſeparantur à Chriſto. to. 10.245.i
Non decet chriſtianum ſeculi lucris inhiare. to 10.250.e
Quæ decent chriſtianum, Ibidem, e & ſeq.
Chriſtiani nominis dignitas ſola non facit chriſtianum. tom. 10.273.a
Chriſtus dedit nobis pignus, to. 10. 278.a.b

Chriſti gratia.

Per Chriſtum & eius ſpiritum, inſeparabiliter iungimur Deo. to. 2.244 a
Chriſti gratia nullę genti, nullo ſeculo vnquam defuit. tom. 2.59.e.f
Chriſtus plenus gratia, cur dictus, tomo. 3. 157.h
Chriſto miniſtrare quid ſit. tom. 9.81.g
Chriſti gratia, regnum mortis deſtruit, tom. 7.213.m. & ſeq
Chriſti gratia, & prædeſtinatio, to. 7.407.d.e & ſequenti.
De gratia Chriſti, contra Pelagium, tom. 7. 259.d. & ſequen.
Chriſti membra, etiam īterfectores eius. to. 9.63.f.g
Chriſti præſentia. to. 9. 71.b
Chriſtus quare elegit nos. tomo. 9.98.f
Chriſtus non meritis noſtris nos elegit. to. 9 99.a
Chriſtus quicquid pro nobis fecit, voluit tomo. 9.239 f
Quid à Xpo expectare debeamus. t. 9.242.g
In Romanos idololatras, & ī Xpum blaſphemos, inuectio, to. 10.26.K.l. & ſequentib.
Xpus, & lex, quid nobis præſtiterint. to. 10. 68.g
Chriſtus, prius dilexit homines, cum adhuc in peccatis eſſent. tom. 10.157.e
Chriſtus qui tantum nobis contulit, ſcit quātum repoſcat. tom. 10.168.f

Chriſtus caput, corpus Eccleſia.

Chriſtus caput Eccleſiæ. to. 2.69. b. & 83. K & 169.h.i. to. 3.47.l. to. 4.132 K. & 324. h & 330 h
corpus Chriſti. tom. 3.355.i
Chriſtus totus, caput & eccleſia, to. 7. 109. d.e. & 110.a tom 8.53.l. & 55.f
Quid ſignificatũ ſit ī Abel, & Seth, & Enos, qđ appareat ad Chriſtum & corpus eius, id eſt, Eccleſiam pertinere. tomo. 5 138. e.f
De his quæ in quadrageſimo quarto pſalm. ad Chriſtum & Eccleſiā pertinentia, aut apertè dicuntur, aut tropicè. to. 5.164. d. & ſeq.
Chriſtus eſt caput & corpus, & ideo in ſe transfert membrorum ſuorum, id eſt, fidelium perſonam. tom. 5.166.c
Quod Chriſtus ſit caput & corpus Eccleſię, teſtimoniis comprobatur. to. 8.173.k.l. & 183.f. & 192.l. & 216.h & 238.i. K
Chriſtus unus eſt, & oēs chriſtiani membra eius. tom. 8.480.K
Vnus Chriſtus, chriſtiani multi, quia vnus homo Chriſtus, caput & corpus. tomo. 8. 492.h.i
Quòd aliquando ex perſona membrorum ſuorum aliquando ex perſona ſua, tāquā capitis, loquitur. tomo. 8 544.e
Chriſti cum pręſentia Eccleſia ſpiritalis & corporalis. to. 9.110 d
corpus Chriſti, Eccleſia. to. 10.5.e
Chriſtus & Eccleſia, vnum corpus. to. 10. f. g. & 38.e.f
Chriſtus, caput & corpus. tom. 10. 38.e.f
Chriſtus, eccleſiæ caput. tom. 10.41 b. Et ibi plura de capite.
Chriſtum prędicat Chriſtus, id eſt, Eccleſia. ſua

ſuæ. tomo.10 45.d
Sacramentum corporis Chriſti. Ibidẽ.
Chriſtus vnus nobiſcũ factus eſt.to.10.51.b
caput noſtrum,Chriſtus. to.10.75.h
Chriſtus,quare caput noſtrum, to.10.76.i.
Chriſtus caput,Eccleſia eius copus.ibidem.
Chriſtus caput mẽbrorum, & vniuerſi corporis. to.10.98.e
In Chrĩ corpore,vita nr̃a cõſiſtit.t. 10.123.d
Chriſtus modo orat pro nobis in nobis, & oratur a nobis. to.10.246.d
caput & corpus Eccleſię,vnus eſt Chriſtus. to.10.142.h.
caput Eccleſię eſt in cœlo, & membra in terra. tomo.10.183.K
Chriſtus ſecũdum quod eſt caput Eccleſię, eſt in cœlo: ſecundnm quod corpus,eſt in terra. tom.10.167.a
chriſtianiſmus,vera religio.t.1 6.i.R.& 237.g
chriſtiana religio, nõ ſolũ noſtris temporibus,ſed & apud antiquos ſuit. tom. 1.13. R.Vide,de patriarchis.
chriſtianiſmus vera philoſophia.t 1.154.b.c
chriſtianiſmi ſumma.tomo.2 epiſt. 209.to. 4.420.a.b.
Chriſtũ Euangelizare,quid ſit tomo.4.21.c.
Chriſti religio diffuſa. to.4.131.a.b
Chriſtus vbique prædicatur. Ibidem.h
Euangelizatus eſt Chriſtus, & bonis & malis. tomo.10.155.m
In Chriſto paſtore fiducia. 4.385 d.
Pagani Auguſtini tempore,omnem non ꝓſperum ſucceſſum reiiciebant in fidem Chriſti. to.10.49.m.& ſequenti.
chryſippus, tom 5.75.a
chryſippus Stoicus, diſputator acerrimus. tomo.7 69 m
chryſoſtomum ſeqtur Hieronymus, in ſententia Origenis, qua Paulus reprehendit Petrum. tom.2.14.i.R
chus. tomo.5.153.d.
chuſi interpretatur ſilentium. to.8.13.d
cibus ſum grandium,vox Dei to.1.49.g.& fol.ſequenti.b.
cibi auiditas in curis. Eodem.145.R
cibus medicamenti vice ſumendus. Eodem 64.l
Non cibi immũditia, ſed cupiditatis timenda.Ibidem.65.a.& 249.d & in Poſsid.
cibus an ad corpus vel animam pertineat. tomo.2.168.i.K
cibus animę,& fames. Ibidem.l
cibus Auguſtini,qualis. Eodem.262.g.& in Poſsidonio.
cibus animæ,verbum Dei. Eodem.227 b.c
cibornm religio.to.2.256.a.& ſeq. to.2.91. h.& ſe quentibus.
In cibornm delectu,ſuperſtitioſiores,frater ne admonendi. to.1.256.d.e
Tribus cauſis abſtinetur à certis ciborũ generibus. Eodem.261.g
ciborum delectus.to.2.175.i R.to.3.68.f.g. to.6.106.b.& ſequen.to.9.93.e
cibos & nuptias damnantes. to.3.68 g
cibi & potus abſtinentia.ibidem.76.i. R.tomo.6 61.c.d
Et merita ex abſtinentia. tom 3.68.g
cibus domini quis. tom.4.197.c
ciborum luxus. Eodem.383.l
cibus animæ,& ieiunium. ibidem
cibus ſpiritalis. Eodem. 408.d
cibus domini poſt reſurrectionẽ. to.3.151.l
Non cibi genere, ſed auiditate immodeſta quiſque culpandus eſt: & exemplificat de Eſau.tom.5.154 l
cibus vel alimẽtum corporis, eſt quoddã ſibi medicamentum. tom.5.107.h
cibi non ſunt damnandi.tomo.6.61 .l. m.& ſequentibus.
cibi vſus vel abſtinentia, qualis eſſe debeat. tomo.4.116.c
cibus in vituperatione non eſt,ſed luxus.tomo.6.176 l
A cibis quibuſdam, cur abſtineant fideles. tomo.6.152.m.& ſequen.
cibus noſter,Deus,ſolus reficit,& non deficit.tomo.8.163.e.in fine.
cibus,Chriſtus:quo fit lac.tomo 8.75.c.
Si non vis eſſe cibus ſerpentis, noli eſſe terra.tom.8.40.1.h
Quis ſit cibus ſuperborũ, & cibus piorum. Eodem.372.g
cibi dulces,qui ſint. Ibidem.176.m
In cibo panis deuorare populum Dei, quid ſit Eodem.170.a
cibus & potus,quem Chriſtus dixit ſumendum ad vitam ęternam habendam, quid eſt.tom.9.50 f
Solidus cibus, eſt ſeparatio boni a malo.tomo.9.104.l& 105.c
Lac & cibus noſter,eſt Chriſtus. tom.9 128.d.

Ventris ingluuiei & parſimoniç ciborum pugna. to.9.226,f.g.
Eundem cibũ & potum ſumpſerunt patres in deſerto, quem nos, ſi ſpiritaliter & non corporaliter ſumerent. to 9.222.i
cibus noſter cœleſtis quis, & quid ad eũ capiendum parandum. to.10.54.c
cibus eiecit Adam a paradiſo. to.10.159.b
Dies ſinguli abſque nimietate ciborum, ſunt tranſeundi. Ibidem.d
cibi parandi ad diem tertium. to.10.181.d.e
cibus ſempiternus qualis. to.10.191.R
çicatrices vulnerum, cur Chriſtus retinuit. tomo.2.61.l. tomo.10.17.h.i
cicatrices apparebũt in corporibus martyrum glorioſis, non tanquam vitia, ſed veritatis indicia, tom.5.135.e
ciceronis linguam, ferè omnes mirantur, pectus non item. tom. 1.34.R
ciceronis Hortenſius excitauit Auguſtinum ad ardorem philoſophiæ. Ibidem. & 53. d. & 168.e
Alios item. Eodem.135.d.e
ciceronis quæſtio de virtutibus. Retract. tomo.1.19 i.
cicero, etſi ſapiens, non tamen in omnibus probatur.
cicero, inclytus orator. tom.2.31.R.l.
ciceronis ſtudium non damnat Auguſtinus. tomo.2.76.c.in fine.
cicero, Ro. author eloquii. tom.3.26.l
Et magnus author eloquentię. tom.3. 148.f
cicero dicitur locutor nobilis. tom.5.121.d
ciceronis ſententia, de virtutibus animi. to.4 187.g.h Retracta.tomo.19.b
cicero augur. tomo.5.48.i
cicero. tom.1.163.b
cidara. tom 4.55.i & 70.a.& 75.b.
cilicium ad peccati expiationem pertinere. tomo.4.136.c
cilicium quomodo veſtimentum Chriſti. tomo.8.241.m
Quod ſignificat carnis mortalitatem ꝓpter ſimilitudinem carnis peccati. Ibidẽ.84.e
cilicium Chriſti. Ibidem. & f. & i.R
Quintus cincinnatus tomo.5.46.R.
cingere, accingere, & præcingere ſi differãt tomo.8.340.c
cineris nomine pœnitentia deſignatur. tomo.8.571.f.g.
cinerem manducare tanquam panem, quid fit. tomo.8.375.h
circenſiũ ludorũ inſania. to.141.b.c. & 53.a
circenſium ſpectaculum, tomo.5.15 g
circumcelliones, Donatiſtę ſunt, & eorũ furor. tomo.1.in poſsidonio, tomo.2.54.b. & 64.h.h. ſequentibus. tomo.6.9.a
circumcellionum inſidiis, petitus Auguſtinus. tomo.1.in Poſsidonio.
circumcelliones multi conuerſi. to.2.50.b
circumcellionum mira crudelitas. tomo.2. 98.m.98.c tomo.7,87 g.h.& ſeq.e.f
circumcelliones mortem ſibi conſciſcere conſueuerunt. tomo.6.9 a
circumcelliones qui, & vnde ſint, to.7. 7.f.g
circumcelliones, vnde nomẽ acceperint. to. 7.115.g. to.8.508.m.& ſo.ſeq.d.e
circumcellionum ſcelera. tom.8.7 g.h
De circumcellionum crudelitate in catholicos. tomo.8.24.g.h.& 178.e
circumciſio carnalis, vmbra erat futuri. tomo.2.258.b.c.
circumciſio, loco baptiſmi. tomo. 2.58.m.tomo.7.273.f g
circumciſio, alia carnis, alia cordis, tom.4. 246.l.m.tomo.3.194.a.b
circumciſio & baptiſmus, comparantur. tomo.2.249.d.e. tom.3.353.R. to.6.318.m
circumciſionis ſacramentum quare Abraham fidei ſuæ ſignum accepit. tom.3.244 R.& 304.K. tomo.6.74.h.i
circumciſio quare præcepta octauo die. tomo.4.247.l.m
circumciſio & præcepta quare data ſunt populo. tomo.4.304. R
circumciſio vſque ad Chriſtum. to.4.308.R.
circumciſionem accepit Abraham in Chriſto promiſſo. Ibidem.R.l
Non circuncifio Iudæum facit, ſed natiuitas, ſub Dei creatoris deuotione progenita. tomo.4.314.i
Arbiter circuncitionis & ꝓputii venit Chriſtus. tomo.4.314.a
circuncifio Abrahæ datur, & dicitur teſtamentum domini. tom 5.151.& ſeq.
circuncifio imperata eſt quando de Sara ꝓmiſſus eſt filius ſupra naturã, vt ſignificetur vocatio gentium, quę eſt per gratiã, non per naturam: quæ quidem gratia, quia ad omnes pertinet, ideo iuſsi ſunt circuncidi, non ſolum filii Abrahæ, ſed & ſerui & vernaculi. Ibidem.

Cirenncunciſio quid ſignificet. ibidem
De maſculo, qui ſi octauo die non fuerit circunciſus, perit anima eius, quia teſtamentum Dei diſſipauit. iaidem. h.i
Circunciſiōe veteres nō ſaluati. to.6. 73.a.b
Circunciſio ſpiritalis. Ibidem.b c
Circunciſionem ſpiritalem chriſtiani tenēt. tom.6.63.g
Circunciſio cordis, in carne adumbrata. Eodem.74.h
Circūciſio carnis, ſignaculum iuſtitię fidei. tom.6.74.K
Incircūciſiōe, carnis expoliatio figurata eſt. to.6.105.K.& ſeq.to.7.37.g. to.9.54.g.h
Circunciſio paruulorum. tom.7.261.c
Incircūciſorum paruulorum damnatio. tomo.7.328.g.h
Circunciſionis cultellus, cur petrinus to.7. 261.d.tom.9.54.h
Circunciſio noui teſtamenti. ibidem
Circunciſio carnis, præcepta in ſigno baptiſmatis. tom.7.318.m
Circūciſio figura fuit baptiſmatis. to.7.273. f.&361,d
Circūciſio carnis ſignaculū eſt fidei, circūciſio cordis eſt pp ipſam fidem. to. 8. 272.i
Circunciſio quare ſeptimo die, & in tali mēbro præcepta. tom.9.54.g.h
De verbis Apoſtoli, Nos enim ſumus circūciſio, qui ſpiritui Dei ſeruimus, &c. to.10. 72.h.& ſequen.
Nos ſumus circunciſio, nos ſumus iuſtitia, quid dictum. ibidem.i
Quare Hebręorum infantes octauo die circuncidebantur. ibidem.l
Quare cultellis petrinis circūcidebātur paruuli Hebręorum. ibidem. K.l
Paſtores & magi primitiæ fuerunt circunciſionis & pręputii. tom 10.128 K
Chriſtus ſuſcepit circunciſionem, ablaturus circunciſionem. Eodem 129.a
Circunciſio, quare octauo die fiebat. to. 10. 198.i.K
Signum veteris teſtamenti, circunciſio, ſignū noui teſtamenti crux. to.10.324.a.b
Circuitum temporum quidam Philoſophi poſuerunt, dicētes omnia redire eodem numero poſt circulationem magni āni, & inducunt illud Salomonis, Nihil ſub cœlo nouum. tom.5.208.m
De circuitu quē ponunt Philoſophi in animabus & rebus, ponentes æternitatē mūdi. tom.5.108.d.& ſeq.
Circuitus temporum ponentes, tollunt beatitudinem, & miſeriarum plenitudinē ponunt, vnde hos multipliciter deſtruit. to. 5.109. b.& ſeq.
Et ſi circumitus tales eſſent, non ſolum prudentes tacerentur, verumetiam doctiſſimi neſcirentur. Ibidem.c
In circuitu Dei, qui eſſe dicatur. to. 8.322.g
Circumitus, temporalium rerum cupiditatem ſignificat, quæ ſeptem dierum repetito circumitu tāquam rota voluitur. to.8.25.h.i.
Qui circumeunt, & non intrant Eccleſiam, rotam temporis amant. tom.8.57.h.
Circumitus eſt impiorum, vbi itur ſine fine. tom.8.533.a.b
Circumſodere. tom.10.27.i
Circumſtantiæ perſonæ, loci, temporis, & huiuſmodi requiruntur, ſine quibus opus eſt vanum. tom.5.133.l
Cithara differt à pſalterio. to.8.68.g.& 127.i R.& 128.d.& 256.i
Diſtinctio citharæ & pſalterii, & cur nunquam legatur cithara decem chordarum ſicut pſalterium decem chordarum. to. 8.68 g & 127.i
Quid ſignificet quòd cithara ab inferiore ſonum reddit. tomo.8.68.h & 186.e. f.& 281.i
Cithara eſt caro Chriſti humana patiens. to. 8.186.f.g
Quod ſignificet carnem, ideo ab inferiori ſonum reddit. tom.8.256.i
Qui citharizat, vbique Deū laudet. to.8.68.i
Cithara carnem Chriſti, paſsioni coniunctā ſignificat. tom.9 143.c
In cithara tria ſunt. tom.10.124.e
Ciuitates duę, Dei, & huius mundi. to. 1.25 e.to.2.247.m.& ſeq.to.4.330.e.to.8.205. l.m.& ſeq.
Ad ciuitatis æternæ amorem exhortatio. to. 2.247.m.& ſequen.
Ciuitas quomodo florere debeat. ibidem
Ciuitas quid. tom.2.7.h.& 70.b
Ciuitates duæ poſt iudicium. tom.3.64 a
Ciuitas bonorum & malorum. tomo 3 220.c.d
Ciuis, hoſpes. tom.3.347.i
Ciuitatis æternę æterna ſunt gaudia. ibidem m.in fine.

Ciues terreni,& cæleſtes. tom.3.350.h
ciuitates duæ,Hieruſalem,& Babylon. to.3. 351.f.to 4.327.f
ciuitas ſupra montem poſita.tom. 4.394.g
De ciuitate Dei,libri xxii.tom.5. habet Retracta.tom.1.13.c.d
Deus ciuitatis conditor. tom.5.1.b
ciuitas Dei glorioſiſſima. ibidem, a
ciuitas Dei,in hoc ſeculo,inter impios peregrinatur. tomo.5.1.a
Inimici ciuitatis Dei. ibidem.b
ciuitas terrena. ibidem.b
ciuitatem deſiderans beatam, debet euitare ſocietatem dęmonum. tomo.5.19.e
ciuitas Dei ſempiterna. tom.5.45.l
ciuitas Dei,mūdi dilectorib.odioſa.ibidem
De mercede ſanctorū ciuium ciuitatis ęternæ,quibus utilia ſunt Romanarum exempla virtutum. ibidem
ciuitatis ſtatus,harmonię muſicæ comparatur. tom.5.17.e
ciuile.. tom.5.51.i
ciuitas eſt hominum multitudo,aliquo ſocietatis vinculo colligata,quę vera virtute beata redditur. tom.5. 51.i.& 133.i
ciuitatem ædificauit prior Cain, pertinens ad ciuitatem diaboli,ſecundus Abel,pertinens ad ciuitatem Dei,&quid hoc ſignificet.tom.5..130.e
ciuitates deſtruunt per peccata,quibus irretiuntur,quibus expulſis pacem habent.tomo 5.10.K.
ciuitas Rom.multo magis deſtructa eſt in perſitate morum ſuorum ciuium, quàm in ruina facta ab hoſtibus. tom.5.12.b
ciuitatum ſubuerſio eſt ex impetu aquarum, vel ignium,vel terremotuū, & huiuſmodi. tom.5.30.R
ciuitas terrena,quæ non eſt ſempiterna, hēt hic finem ſuum quem appetit & intendit, quod quia non ſufficit ad tollendum anguſtias,in ſeipſam bellādo diuiditur,& q̄rit eſſe victrix gentium,cum ſit captiua vitiorum. tom.5.131.m.& ſeq.
ciuis,ſociusque Romę quid ſit. tom.5.45.a
ciuitatis terrenę,proprium eſt Deos colere quibus adiuuantibus regnet in pace terrena.tom.5.132.m
De ciuitate terrena, tractat ſcriptura ſacra,ꝓpter cæleſtem. 133 f
ciuitates ſunt aliquando liberæ, ab euentib. bellorum ciuilium,ſed nunquam à periculis. tom.5.189.e.& ſeq.
ciuitas terrena habet initium, & finem terrenum. tom.5.138.e
ciuitas terrena, eſt imago ciuitatis cęleſtis. tom.5.131.g
ciuitas Dei,ſeruat frequenter leges ciuitatis terrenæ,q̄ nō ſunt cōtra diuinum cultū, & valent ad pacē to.5.195.m. & ſequent.
ciuitatis terrenæ totum genus in diluuio abſumptum eſt,ſed reparatum ex filiis Noe. tom.5. 38.K
ciuitates bonorum & malorum, inuicē ſūt permixtæ,donec vltimo iudicio dirimantur. tom.5.11.g
ciuitates duas fecerūt amores duo.t.5.130.a
ciuitatis terrenæ ciues, parit pctō vitiata natura,cæleſtis vero ciuitatis ciues, parit à peccato naturam liberans gratia.tomo.5. 130.m
ciuitates ſolū duę ſunt, vna bonorum, alia malorum.to.5.120.m.& 121.m.& 124.f
ciuitas cæleſtis, aliter vtitur pace, & rebus mundanis,quàm terrena.tom. 5. 194. m.
ciuitas ſuperna.parit hic ciues ſuos,in quib. peregrinatur quoad omnes ſuos congreget reſurgentes. to.5.131.g
ciuitas terrena generatur in coniugio,ſed cęleſtis regeneratur.tom.5.136 c.& ſequen.
ciuitas,ſi audiret præcepta diuina vniuerſaliter terras vitę pręſentis ornaret ſua fælicitate reſpub.& vitę ęternę culmen beatiſſimè regnatura conſcenderet.tom. 5. 16.l
ciuitas ex ſummis,mediis,& infimis interiectis,ordinatur. tom.5.17.e
A ciuitatis legibus, debet paterfamilias domus ſuæ præcepta ſumere. tomo.5. 193.l
De ciuitate terrena incipiente a Cain homicida,&terminante vſq; ad Lamech homicidā,& de ciuitate Dei quę oſtenditur eē in ſpe & in fide mortis & reſurrectionis Chriſti figurata in morte Abel, & i Seth, nato loco eius.tom.5.139. h. & ſequent.
ciuitas cœleſtis,dum peregrinatur in terra, ex omnib.gentibus ciues euocat,atque in omnibus linguis peregrinam colligit ſocietatem,ſiue ciuitatem. tom.5.194.b
ciuitas Dei, peregrinās in mundo, ſignificatur in arca. tom.5.141.e
ciuitas vna Dei,vnum templum,& vnum ſacrificium

crificium. tom.5 106.K
ciuitas cæleſtis,ſignificata per Iſaac quomodo pacem habeat & amorem,& cor vnũ. tom.5.131.m
ciuitas ſignificatur aliqñ nomine tẽpli, vel domus,in ſcriptura diuina. tomo 5.138.i
ciuitatem Hieruſalem,vidit Ioannes deſcendentem. tom.5.205.K
De ciuitatis cęleſtis mirabili diſtantia,à ciuitate terrena. to.5. 45.m.& 93.b.& 142.c
Pro ciuitate cęleſti omnia relinquentes, & quæcunque ſuſtinentes,non magnum eſt. tom.5.45.b.& ſeq.
In ciuitate ſuperna,nullus moritur.to.5.45.l
ciuitas ſuperna,incomparabiliter clarior eſt terrena. tom.5.20.f
ciuitas Dei,quę. tom.5.93.a
ciues eſſe debemus,ciuitatis ſupernæ. ibid.b
ciuitatis ſanctæ origo,informatio, & beatitudo.to 5.100.c
ciuitates,id eſt,ſocietates. tom 5.103.h
ciuitates angelorum & hominum. ibidem.
ciuitas Dei,Eccleſia eſt. tom.5.115.g
ciues ſanctæ ciuitatis Dei. tom.5.123.K
In ſuperbia & humilitate,diſcernitur ciuitas Dei à ciuitate diaboli.to 5.125.l.& ſequentibus.
Gratia parit ciues cæleſtis ciuitatis tomo. 5. 131.i
Natura vitiata,parit ciues terrenę ciuitatis. Ibidem.
ciuitas,nihil aliud eſt,quam hominum multitudo,aliquo ſocietatis vinculo colligatata. tom.5.133.i
Generationes Seth & Cain, duas ciuitates præfigurant. tom.5.136.c
ciuitas terrena,vſque in ſui finem, carnales habitura eſt generationes. tomo.5. 137.d
ciuitas terrigenarum,& regeneratorum. to. 5.139.e
Progenies duæ,duas inſinuant ciuitates. Ibidem.
ciuitatum,vna in re huius ſeculi,altera ĩ ſpe Dei. tom. 5.159.i
ciuitas Dei plantatio. tom. 5. 147.m
ciuitas dæmonicola tom.5. 180.e
Finis ciuitatis Dei. tomo.5.191.i
ciuitas terrena,non viuit ex fide. tomo.5. 194 m
ciuitas cæleſtis,viuit ex fide. ibidem.
ciuitas cęleſtis in hac peregrinatione, utitur pace terrena. tom.5.194.b
Chriſtus,conditor ciuitatis ſupernæ.tom.5. 228.a
ciuitas,eſt vbi rex,vbi curia,vbi miniſtri,vbi plebs inuenitur. tom.8.20.a
ciuitas,propriè in hominibus inhabitantib. intelligitur. tom.8. 474 a.b
ciuitas,cum ſine additamento ponitur, ciuitatem Dei vel Eccleſiam ſignificat.tom.8. 259.m.in fine.& ſe q.
ciuitas circunſtantiæ,quę ſit.tom,8.59.c.& 195 l & 201.i
ciuitas cõtradictionis,quę ſit.Ibidem. 175.f
Qui ſint muri huius ciuitatis. ibid.h.i
ciuitas Dei quæ ſit,& qui ciues eius.tomo.8 143.e
Quomodo ex latere Aquilonis colligatur. ibidem h i
Non ſcandalis,ſed charitate circundãda eſt. tom.8.146.m
Quæ ſit virtus huius ciuitatis. ibidem
Rex ciuitatis Hieruſalem,ſe fecit nobis viã, vt ad ciuitatem perueniremus. Eod. 315.i
Quomodo fundamenta huius in montibus. to.8.315.k
In ciuitatibus terrenis,alia eſt fabrica ędificiorum,alii ſunt ciues,illa ciuitas in ſuis ciuibus ædificatur,qui ſunt lapides viui. tom.8.316.c
ciuitas cæleſtis ex quibus conſtet. ibidem.h.i
Quid ſit,homo factus eſt in ea,& ipſe fundauit eam altiſſimus. tom.8.317.l
ciuitas Dei ex quibus conſtat, & a quibus cuſtoditur. ibidem.336.i.& ſeq.
ciuitas Dei,eſt Eccleſia ſancta, & lex huius eſt charitas,quę Deus eſt. tom 8.363.i
Quòd ędificatur ex viuis lapidibus, & quòd ſit fundamentũ eius.ibi.361.l. & 361.a.b
ciuitas Dei,ab Abel,ciuitas diaboli, à Cain exordium ſumpſit. tom.8.390.a
Et qui ciues aut reges earum.tom.8.eodem. 205.l.m.& 205.a.b
Duæ iſtæ ciuitates permixtæ ſibi corpore,& corde ſeparatæ,currunt per iſta volumina ſeculorũ vſque ad finem. Eodẽ 528.c
ciuitas Hieruſalem,in Babylonia captiua tenetur,non tamen tota. ibidem
ciues Hieruſalẽ,ſi in republica ciuitatis Babyloniæ paci conſulunt, & fideliter verſantur,non eos ſinit Deus perire in Babylonia.ibidem.e.f

Quòd modo in ciuitate Babylonica etiam ciues vtriuſque permixti ſunt, & inuicem ſe angariant. tom. 8.164.d
Inueniuntur etiam ciues Hieruſalem, adminiſtrare aliquid in terra. ibidem.h
Quòd vna eſt ciuitas cęleſtis ſancta quæ conſtat ex, &c. Eodem.204.h
Quòd hę duę ciuitates aduerſantur ſibi vſq; in finem ſeculi, donec fiat ſeparatio. to. 8. 205.a.b.& 217.a
ciuitas terrena maior eſt tempore, nō ſublimitate, non honore. Eodem 205.a.b
cur illa maior eſt ętate, iſta dignitate. ibi. c.d
Quō Cain ſolus ædificauerit ciuitatē, & qđ ſignificat qđ vbi prius nō erat ciuitas, ędificauit, & ciuitas Hieruſalē non ibi ędificata eſt, vbi non erat ciuitas, ſed erat ciuitas primo q̄ appellatur Hiebus. ibi. 217.a
ciuitas mala ab initio vſq; in finem currit, & bona ciuitas mutatione malorum conditur. tom.8.205.d.e
Quòd ciues malæ ciuitatis, adminiſtrant aliquando actus bonę ciuitatis, exēplo oſtēditur. ibidem
Quòd ciues bonæ ciuitatis, quandoq; adminiſtrāt quoſdam actus malæ ciuitatis. ibi.
ciues Hieruſalē & Babylonię, vnde modo diſtinguantur. tom.8.217.b.c
ciuitates duas, faciunt duo amores. ibidem.
ciuitas cœleſtis purgatis omnibus ciuibus ſuis, erit nullo admixto ſeditioſo aut turbulento. ibidem.5.66.b
Ciuitates diaboli, quæ ſint & quādo deſtruētur. tom.8.20.m
Nulla eſt ciuitas omnis animę immundę capax, niſi diaboli ciuitas. tom.9.148.e
ciuitatem ſuperborum, Cain fratris ſui ſanguine fundauit. tom.9.149.c.&.f
Ciuitas in monte conſtituta, eſt Eccleſia. tomo.9.150.c
ciuitatis Dei, prærogatiuę. tom.9.154. & ſequentibus.
Alias ciuitates pro peccatis perdit, alias flagellat. tom.9 256.c
Duæ ciuitates. tom.10.29.l
Mundi ciuitas, quomodo deſtruenda. to. 10. 180.m.& ſequent.
Terror diuinus in ciuitatem Conſtantinopolim. tom.9.256.l.m
Nunquam quis ciuis cœlorū erit, qui ocioſitatem amauerit. tom.10.286.m
clamor in ſcripturis, ſignat impudentē iniqitatē. to.3.22.l. in fine & 41.i.k. to 4.43.h
clamor cordis. tom.4.48.m. tom.8.60.f
clamorem, pro manifeſtis peccatis ſcriptura ponit. tom.4.451.l
Infantes in vtero matrū clamantes. to.5 30.l
Ego clamaui, quoniam exaudiſti me, exponitur. tom.5.97.m
clamare bn̄, & clamare inaniter. to. 10.12.a
clamare ad Chriſtum, quid. tom.10.18.R.& 19.b.c
Et qui clament. ibidem
clamantes iuxta viam. tom.10.18.l
clamare operibus debemus. tomo.10. 19. c
Perſeuerare in clamando. ibidem.e
clamor cordis. tom.10.69.m.& ſeq.
Clamare ad Deum. tom.10.77.f
De eo qđ Eſaias dicit, clama, ne ceſſes, quaſi tuba exalta vocem tuam, &c. Homil to. 10.93.a.& ſeq.& 181.a
Clamare ad Deum ſine voce. tom. 10. 173.b
Clamare debemus. tom.10.181.a
Multi clamant voce, & corde muti ſunt, & multi iacent labiis, & clamant affectu. tomo. 8.469.h
Clamor cordis, magna ē cogitatiōisītētio, q cū eſt in oratiōe, magnū exprimit deſiderantis & petentis affectum, vt non de ſpe reteffectum. ibidem.463.R
Tunc in toto corde clamatur, quando aliun de non cogitatur. ibidem.
Qui deſiderat etſi lingua tacet, corde clamat, qui non deſiderat, quolibet amore & clamore aures hominū feriat, mutus eſt Deo tomo.8.315.i
Multi clamant ad dominum, pro rebus trāſitoriis, vix quiſquam propter ipſum dominum. Eodem.277.l.m
Verè tunc clamanti tibi Deus intendit, quādo ipſum quæris, non quando per ipſum aliud quæris. ibidem.m.& ſeq.
Aliud eſt clamare aduerſus Deū, aliud hymnum dicere. tom.8.221.h
Clamare ad Deum ore meo, non ore alieno, quid ſit. ibidem.225.g
Clamor cordis, feruor eſt charitatis. tomo. 8.104.l
Clamor ad Deum non eſt vocis, ſed cordis ibidem.60.f
Qui hominibus ſilet, Deo ſicut clamor ſonat. tom.8.5.h
Clamare debemus, magna cordis intentione. tom.8.7.l

Clamor corporalis auditur, ſpiritalis intelligitur. tomo.8.10.g
Multi ad dominum clamant, non voce ſua, ſed voce corporis ſui. ibidem.540.i
clamor tuus, cogitatio tua. Ibidem.
Quis eſt q clamat a finib. terrę. Eod.477.l.m
Non clamaret a finibus terræ vnus, niſi eſſet in multis vnus. tomo.8.176.c
Quòd hęreditas illa quæ eſt per oẽs terras, clamat a finibus terræ. eodẽ.202.b
Quid ſit clamare a finibus terra. Ibid.179.d
clarificatio domini, to.4.191.i.R to.9 38.m ſequentibus.
clarificare, glorificare honorare, idem Grę cis.tomo.6.218.e
Chr̃s, multotiens clarificatus a patre.tom.9.2.b.c.
clarificatum filiũ hominis dicebat Chriſtus abſente Iuda, futurã deſignans ĩ reſurrectione. tomo.9.89.a
Glorifico & clarifico idẽ, ſicut gloria & claritas. tom 9.109 b c
Spirituſanctus, quomodo filium clarificauit.tom.9.106.h
Pater, quomodo clarificat filium.to.9.108.m
Chriſtus, niſi reſurrexiſſet, nec clarificatus fuiſſet, nec patrẽ.clarificaſſet.to.9.113.k.l
clarificat patrẽ filius prædicatione, quẽ pater clarificauerat reſurrectione. Ibidem.
Quomodo filius clarificauit patrem, à quo petit clarificari, vt illum clarificet. tom.9 109.h.& ſequentibus.
De claſsiciano viro illuſtri. to.2.71.a
claudi, qui. tom.4.112.a
De claudo ab vtero matris, ad portã ſpecioſam a Petro ſanato, hiſtoria tractata to.10 82.m.& ſequentibus.copioſe.
claudicatio Iacob, qd pfigurarit.t 10.34.i.R
Quid pes Iacob claudicans, & quid nõ claudicans, figuret. tomo.10 167.l
claues Eccleſiæ.tom.3.4.i.in fine & 73.d.tomo.6.194 h tomo.10.105.l m
claues non vni, ſed vnitati dedit Chriſtus.tomo.9.80.h
claues ligandi & ſoluendi, vniuerſa Eccleſia accepit in Petro. ibdem.g
clauis abyſsi, poteſtas popul. to.9.148.l
claues regni cœlorum, quare datę Petro.tomo.10.190.i.& ſequentibus.
claues Eccleſiæ, certiores ſunt quam corda regia. tomo.10.123.b.c
clauem ſcientię, Paulus a Chriſto accepit. tomo.10.267.m
clauium cœlorum commiſsio facta eſt Petro tomo.10.190.i.R
clauem potentiæ Petrus a Chriſto accepit. tomo.10.267.m.
clementia Dei. tomo.3.347.h
clementia, quid ciceroni. tom.4.187.i
In quo conſiſtat clementia. to 10 289.a.b.
cleombrotus ſe præcipitauit. lecto Phędone Platonis. tomo.5.8.h
clericorum laus. tom.1.255.m
Ad clericatum poſt pœnitentiã, nullus admittatur. tomo.2.68.f.g
clericatus impedimenta. tomo 3.68.h.
cur in cleris duo teſta. intelligunt cũ teſta. Græce non ita dicatur.tom.8.232.c.& f.
cleros Græce, ſors dicit̃ Latinè: hinc clerici appellantur qui ſunt in Eccleſiaſtici miniſterii gradibus ordinati. ibidem. f.g
clericus & negociator. to.10.20.i.
clerici mercatores. ibidem
clerici milites. tom.10.20.h.i
clerici, Auguſtini temporɔ, dimiſſas & fluẽtes habebant tunicas. ibidem
cingulum clericorum. ibidem
Clerici mali, vellent aliqua eradere & delere ex Euangelio: quod cum non poſſunt, conãtur peruertere. tom.10.41.K.l
clericus comam nutriens, & capillos radere erubeſcens, non de Dei, ſed mũdi ſorte eſſe teſtatur. tomo.9.20.4.e.
Clerici & ſobrii eſſe, & ebriolos arguere teneantur. tomo.10.240.f.
De communi vita clericorum.tom.10.314. l. & ſequentibus.
Non decet clericum cum mulieribus ſedere, vel fabulari. tom.10.296.h
De obſeruantia clericorum. to.10.208 g h.
De vita & moribus clericorum.to.10.299.l
Ad fratres in eremo, de vita clericorum. tomo.10.313.l.m.
Maius eſt onus quam honor, in clericatu.tomo.10.314.K
Clericus regularis profitens, duas res profitetur: ſanctitatem interius, & clericatum exterius. ibidem
Nemo clericorum regulariũ, poteſt aliqd dicere eſſe ſuum.tomo.10.314.m & ſequentibus.
Quid clibanus in ſomnio Abrahæ. tom. 10.

100

to.153.i
Cloacina dea. to.5.35.h.& 54.g.
coagulare,in bono accipitur,& malo:& q̃d ſignificet. to.8.452.i
De codicibus emendandis. to.3.10.f.g
codrus,rex Athenienſium, amore patriæ liberandæ mortuus eſt. to 5.173.h
cęlibatus apud Chriſtianos, non præferatur nuptiis Patriarcharum. to 6.260.g.h
cęlibes. tom.1.80.f
cęleſtiani,iidem Pelagiani.to.2.18.e.to.6.6 a.& 10.K.
cęleſtius Pelagianus excommunicatur. to.1 25.i
cęleſtius Pelagianus. to.2.121.i.
Acta aduerſus Cęleſtium & Pelagium. to.2. epiſt.90.cum duabus ſeq.
cęleſtiana hęreſis, Auguſtini diligentia oppreſſa. Eodem. 20.e
contra Cœleſtium & Pelagium.to.7,249.d
cœleſtii error,de traduce peccati.Eod. 256. c.& ſequen.
De ſententia pontificis in Cęleſtiũ. ibidẽ.g
cęleſtii damnatio.Eodem.257.g. & 287.h.i
cœlum rapiunt indocti. to.5.54.e
cęlorum regnum. Eodem.58.f
cœlum & terra omnis creatura.to.1.69 b.& 274.f.& i.
cęli & terræ nomine mundus ſignificatur. to.249.h.to 4.46.e.207.a.
Rurſum quid cęli & terræ nominibus ſignificatum. to.1.74.K.& 76.c.
cœlum terra maius. Eodẽ.73.h.
cœlum & terra duplex. ibidem.d
cœlum cœli domino,quid.ibidem.73 K.m & 75.f
cœlum cœli,cęlum intellectuale. ibidem.c
cęli & terræ nomine,ſpirituales & carnales in Eccle.to.1.89 h.to.3.170.a.to.8.24.m
cœlum,ſcriptura,nubes,prædicatores. tom. 1.79.a.
cœlum,ſicut pellis,extentum. quid allegorice.to 1.79.l.m.to.3.152.d.e.
cœli ſicut liber,plicabuntur.to.1.79.l.m to. 8.343.f g.
Orbium cęleſtiũ concentus. to.2 43.f.
cœlum,locus Dei præcipue.to.2.85.g.to.3. 344.l.m
Cælorum ſecreta diſcutere non eſt fragilitatis noſtrę. to.3.48.e.
Cęlum dicitur aer.tom.3.171.e.& 175.a.& 253.d to.6.180.l
cœli figura. to.3.172.c
Et de motu cœli. ibidem.f
cœli cœlorum,quomodo dicatur. tomo.3 175.a
cœlos periiſſe aquis diluuii. ibidem
cęlum tertium,quò Paulus raptus, quid fuerit tomo 3.225 f.& ſequenti. & 232.c.& 233.f.g
An vere viderit cœlum. ibidem.225.b
cœli multi,ſecundum quoſdam. tomo.3. 232.d e
cœlum primum,ſecundum, & tertium q̃d. Eodem 233.c
Ad cœleſtia mentem excitemus. Eodem. 297.h.i
cœli,idest,Apoſtoli,enarrauerũt gloriã dei. to.4 132.h.to.8.50.a.& 70.d
cœlo tegitur,qui non habet vrnam. tomo.4 319.b
cœli fragore,hoſtes fugati. to.3.244 g
cœli ſiccitas. ibidem.244.a
cœli,in ſcripturis ſanctis. to.4 394.e.f
cœlum thronus Dei. to.4.400.e.& 409.a
cœli nomine,ſanctę animę.Eodem. 401.g. & 407.i.to.8.155.f
cęlum,qua violentia rapiatur.to. 4. 398.m. to.8 316.i
In cęlo maximus & minimus. to.4.398.m
cęlo recondere theſauros,quid.to.4 . 410.c
Sententia quorundam de tertio cœlo.tom.3 233 f g
cœlum,ſpiritus. to 4.407.c
cœlum,iuſtus. to.4.407.i.to.8.24.m
cœli corda iuſtorum. to.4.407 k
cœlũ in duas partes diuiditur.tomo.5.57.f.
cęlum quidam palatium vocauerunt. ibidẽ.l
cęlum,pater ſaturni. to.5.60.c
cœlicolœ,vnde. tom.5.81.m
cœleſtia luminaria, ſunt animalia beata & ſempiterna ſecundum Platonicos. tom.5. 92 a.& ſequen.
De cęlo aereo pereunte incẽdio ignis extremi. to.5.205.b.& ſequentib.
cœlorum ordo,firmiſsimus.to. 5.217.l.Ipſi peribunt tu autem permanebis, &c. exponitur. to.5.209.c
cœlum Angelos repræſentat. ibidem.g
Aduocabit cœlum ſurſum, & terram diſcernere populum ſuum:exponitur. ibidem.

cœlum,

cœlum, ſanctos ſignificat. ibidem
cœlos trecentos ſexaginta quinque Baſilides hæreticus aſſerebat. to.6.4.l
In cœleſtibus apparatibus eſſe ſedes, dominationes, principatus, poteſtates. Eodem 210.a.b
cœli quot ſint, in quorum tertium ſe raptū commemorat Apoſtolus. tom 7.259.d
cœli, pro libris. tom.8.17.c.& 343.f
In cœlo manſiones multę. to.7.385.g.h. Vide, Manſiones.
Quō cęli facti ſunt in intellectu. to. 8.517.i
cœlum nubibus contegi, quid ſit. to.8.564.i
cœlorum nomine, animæ ſanctę intelliguntur. to.8.4.K
cœlorum nomine libri vtriuſque teſtamenti ſignificantur. tom.8.17.c
Quod figurent Euangeliſtas. Eod 19.f
cœli dicuntur ſancti, eleuati a terra, portātes dominum, & quam gloriam domini enarrent. to.8.30.a.& 476.m
cœlorum nomine iuſti & Apoſtoli ſignificātur, & quomodo verbo domini firmati, & ſpiritu oris eius omnis virtus eorum. tom.8.70.e
cœli, cur domino indigent. ibidem.a
Quomodo cœli ſint ſupra ſe, uel quot ſint, vel quibus modis diſtincti, quibus incolis impleti, & qua diſpoſitione regantur multū eſt a nobis inueniri, ſatagamus tamen peruenire. ibidem.b.c
cœlum ſupra nubes eſt, & ſurſum, vbi eſt habitatio angelorum. tom.8 156.g.h
Qui cœlorum nomine intelligātur. to.8.70 d & 155.f g
cœlum quomodo aduocetur ſurſum, cum ſit ſemper ſurſum. Eodem.g
cœli, quando annuncient iuſtitiam. ibid.e
Quomodo cœli diſtillauerint a facie Dei. to.8.230.m.& ſeq.
cœli & cœlum non aliud, ſed hoc ipſum eſt. ibidem.231.b.c
Quid cœlorum reſtat poſt cœlum cœli. to. 8.237.f
Quomodo inclinentur cœli, vt deſcendat Deus. ibidem.550.K
cœli tunc confitentur mirabilia Dei, &c. to. 8.337 g
cœli quos fecit dominus, qui ſint, & quos figurent. to.8.196.e.& 363.g.h
cum ſint opera manuum Dei, utrum peribūt igne futuri iudicii. tom.8.382.b
Vis eſſe cęlū Dei, purga te a terra. to.8.358.c
centurionis humilitas & fides, Eodem. 111. & 143.m
Quod iuſti ita ſint cœlum, vt ſint cæli, eodē 476.l.m.
cęlum intelligitur firmamentum, ſed per figuram liber legis. tom.8.342.h
Quando extenditur ſicut pellis, aut quando plicabitur vt liber. ibidem
Deus iam facile extendit cœlum, quomodo tu pellem, nec tamen extendit quomodo tu pellem. to.8.399.f.g
Quid ſit cælum extendere ſicut pellem. ibidem.g.h.& 391.m
Quomodo cælum plicabitur vt liber. ibidē 400.K.l
Superiora cœli aquis protegi, quid ſit. ibid.
Non ſic in cęlo eſt Deus, quaſi ſubtracto cęlo ruinā ſine ſede formidet, Eodē. 430.h
Quomodo habitet in cęlo. ibidem 478 c
Quale ſit cęlum illud. ibidem
Cælum cęli domino, quid ſit. tom.8 432.h.i
cælum, Eccleſia eſt. tomo.9. 146.g.& tomo. 10.215.f
cęlum, vbi. tom.10.25.g
cęlum, qui. ibidem
In cælis eſſe, quid. ibidem
Sanctificatum eſt cęlum, quia diabolus eſt deiectus. tom.10.25.g
cœlum, quare apertum in Chriſti baptiſmate. tom.10.135.m
cælum in nobis anima eſt, terra vero corpus. tom.10.196.c
cęlum triplex. tom.9.188.a.b
De cęna domini, plura. tom. 2. epiſto. 118. per totum.
cæna ſuprema. tom. 4.361.K
cęnæ dominicę non quotidie communicāt Orientales. tom.4.408.c
Maria virgo nō interfuit vltimæ cænę Chriſti. tom.9.112.a
De eo quod ſcriptum eſt, homo quidam fecit cænam magnam, ſermo. to.10.28. f g. & ſequentibus
Homo cænam magnam faciens, Chriſtus Ieſus. ibidem.g
Nos non ſolum vocati, ſed & ducti & coacti ad cęnam ſumus. tom.10.28.g
Primi tertii miſſi, ad inuitandum & conuocandum ad cænam, Prophetæ ſunt, ſecundi

di Apoſtoli. ibidem.g.h
Inuitati ad cęnam. to.10.28.g
cænam repudiare. ibidem
Iudæi Chriſtum occidentes, nobis cænam præparauerunt. tom.10.28.g
Apoſtoli & prędicatores cænâtes, iá ructando nos ad cænā inuitauerūt. Eodem. 29.c
Ad Christi cęnam qui veniant tom.10.29.d
Hæretici ad cænam, id eſt, vnitatem fidei cogendi. ibidem.d.e
In cęna domini, ſermo. tom.10.291.a
Chriſtus dedit corpus ſuum in cœna. to.10. 291.c.& h
Gentes de vicis, hæretici de ſepibus ad cęnā Chriſti veniunt. tom.10.29.e
cænobitarum vita, & laus. tom.1.255.i
cæni vſus, in medicamentis. tomo.1.259.a
coertio, inſtructio. tomo.1.254.K
coæui, qui. tom.10.32.i.K
coæternum & coæuum differunt tom.10.32. i.K. & 33.d
coæua inueniri, generans vnum, & generatū aliud, in hoc ſeculo. tom 10.32.K
Ad cōmunionē catholicam, nemo cogatur inuitus. tom 2.230.c.& l.& m
cogendi quomodo ſint etiā homines ad bona. tom.2.epiſt.204
Mali quatenus cogēdi ad bonū. Eodē.52.g h
cogendus nemo ad fidem, inuitus. to. 7.45.f
cogendi quatenus inuiti. ibidem 114 m
cogitare, à cogendo. tom.1.62.l
cogitationes liberæ. tom.1.247.l
cogitationibus malis non aſſentiendum. to. 1 276 a.b.c
cogitatio & obliuio Dei. tom.3.153.l
cogitationes noſtras an aliquando videre poſſimus to.4.190.f. Retractationum.to. 1.19.b
cogitationes mortalium timidæ to.5. 107.g
cogitatio prima, & reliquiæ cogitatiōis quę tom.8 275.i.& ſeq.
cogitatio & recogitatio Dei.tomo.5.141.d
cogitationes bonæ à Deo, malę non ſemp à diabolo. tom.3.69 l.m
cogitationes latere diabolum ibidem l
cogitationis nimię vis.to. 3.127.f. & ſeq. & 199.f.& 220.c.in fine.
cogitandi varia ratio. tomo.3.128.f
cogitationes, loquutiones ſunt cordis.tom. 3.150.b
cogitamus multa in hac vita tomo.5.141.g
cogitationes ſanctorum, In patria, patebūt ſibi adinuicem. tom.5.241.i
cogitationes cordis Dei, quæ ſunt.to.8.72.d
Nullum mare tam profundum eſt, quam eſt cogitatio Dei, vbi mali florent, & boni laborant. tom.8 8.337.h.i
Vt comprehendatis cogitatiōes Dei, quę ſapientes ſunt, relinquite cogitatiōes hominum, quoniam vanæ ſunt. ibidem.346.b
A cogitationib. decidere, quid ſit.to.8.10 e.f
Non poteſt fieri vt habeat mala facta, qui habet cogitationes bonas.tomo 8.573.g.h
cogitationes mentis eſſe poſſunt, quarū nō ſunt opera corporalia, nullū aūt opus bonū cuius nō ſit ī mēte cogitatio.to. 8. 229.d
cogitatio qſi cōfitebitur Deo, & reliqę cogitationis diē feſtū agent.to.8.275.i.286.K
Qui malum cogitat, etſi nihil mali alicui faciat, facit plurimū ſibi, & in ſemetipſum impius eſt. tom.8.343.f
In cogitatione quiſq; innocens aut reus eſt. ibidem.459.l.m
Qui in cogitatione miſer eſt, vbi fælix erit? ibidem.
De cogitatione, facta procedunt bona vel mala quomodo de interiori palatio quicquid iuſſerit imperator. tomo.8.573.g.h
Deus cognoſcere dicitur, quia cognoſcentes facit. tom.8. 130.l.& 194.i.K
Non ſic cognoſcit Deus, quomodo homo aut Angelus. tom.8.157.c.d
Deum nemo cognoſcit, nemo ignorat.tom. 8.271.a 272.b
cognoſcere, in ſcripturis; pro placere aut approbare ponitur. tom.8.371.a
Deus omnia cognouit, antequam fecit. ibidem. 157.c & ſeq.
cognita per artē di iudicātur.tom. 8.84.b.c
Immiſſor malarum cogitationum, an ſit diabolus. tom.9.85.d
cogitatio alia Dei, alia hominis.to.10.31.g
In hoc mundo, quid cogitandum.tomo.10. 35.m
cogitatio, parens operationis.tomo.10.98.i
Mortes malarum cogitationum. tomo. 10. 150.h
Quicqd boni cogitauerit homo, ſubito corde percuſſus ſciat, quia hoſpes ille de cælo venit. tom.10.212.h
Remedium aduerſus malas cogitationes. tomo.10.178. b.& 312.d.e

De cogitationibus. to.10.312.d
Paralytica cogitatio eſt, de craſtina cogitare conuerſione, & hodiernam negligere. to. 10.311.a
cogitationes aſcendentes in corda noſtra, veniunt de terra. to.10.317.f g
cognationis gradus. to.4.76.m.& ſeq.
cognatio ſpiritalis, carnali præferenda. to.6 262.R.
De cognatione nſa egredi, qd. to.10.151.l.m
cognatio noſtra, ſunt peccata noſtra. Ibidē
cognoſcendi curioſitas. to.1.66.i
Ad cognitionem ſui, quo ordine anima prouehitur. to.1.166.c d
Anima quomodo cognoſcitur. to.1.177.f
cognoſcere quid, & ſentire quid. to.1.202.m
cognitio rerum naturalium, nō beat. to.2.51 f.g.& ſo.ſeq.a.b
cognitio ſui, neceſſaria. to. 3. 98. h.& 294. K & ſo.ſeq c.
Per agnitionem infirmitatis noſtræ perficimur. ibidem.98.R
cognitio rerum, in verbo Dei. to.3. 184.d.e
ad cognitionem ſui, tres gradus. ibid. 295.m & ſequen.
cognitio creaturę inuiſibilis. tom.3.356.l
Aliter ꝑ ſenſus, aliter incorporea cognoſci. to.3.120.i.R
cognitio nō ſemꝑ orit̃ a ſenſibus. to.5. 67.g
cognitio priuationis, eſt quędam ignorantia. to.5.105.d
cognitio, qua angelus ſeipſum cognoſcit facit diem vnum: qua autem cognoſcit firmamentum, facit ſecundum: & ſic deinceps. tom.5.95.i
cognoſcuntur quædam per ſpecies, quædā per ſpeciei priuationem. to.5.105.d.
cognitio ꝓprii ſtatus, ad fletum reduxit Alcibiadem, qui ſe credebat eſſe beatū. to. 5.123.f
Et cognouit vxorem: exponitur. to.5. 133.i
Quòd ſpiritali cognitioni, q̃ ſpiritalia videntur, inimica ſunt carnalia phantaſmata. tomo.6.46 R
cognoſcere, pro credere. tom.9.113 a
cognitio ſine charitate, ſaluos nō facit. tom. 9.127.d
Locus in canticis canticorū explanatus, Niſi cognoueris temetipſam, ò pulchra inter mulieres, &c. to.10.51.g
cognitio noſtra nunc, & futura to.10.75.f.g
Modus cognoſcendi ſeipſum, vel alterū intus dem. to.10.286.e
cognitio Dei perfecta, vita beata. to.1 9.K.& 172.e
Sola Dei cognitio. beat. eodē.40.b
cognoſcimus Deū hic in ęnigmate. t.1.60.m
Et alia de cognitione Dei. ibidem.60.a.& ſequentibus.
De cognitione Dei, & beatitudine, plura. to. 1.63.K.& ſequ.
Quę ad cognoſcendū Deum neceſſaria. to. 1.175.b.c
cognitio diuina. to.1.173.d.e
cognitio Dei, quibus animis contingat. tomo.1.199.h.i
cognitio Dei certa, quando perficietur. to.2 6.d.to.3.118.i.R
Quomodo cognoſcit̃ Deus quomodo creatura to.1.72.b
Vacādum vt Deū cognoſcas. to 1.241.a
A Deo fœlix cognitio. to.3.144.K.l
Simpliciſsima Dei cognitio. to 3.153.R
Quæ retardēt a cognitione diuinorum. to. 1.50.l.m.
cognoſcit omnia Deus. to.4.302.l
cognoſcere Dei, quid ſit. to.4.195.i.& 349.f
Prima cognitio Dei, ſcire quid non ſit. to.3. 115.d
cognitio Dei perfecta in vita futura. tom. 7. 266.d.e
cognoſcimus Deum, & nō niſi cogniti. to.2. 127.d.to.3.118 i.R.& 181 f.
cognitio Dei per creaturas to.3.269 i
cognitio nominis Dei. tomo.8. 20.c. Vide Beatitudo.
De cognitione diuinæ claritatis. to 9. 184.b
cognitio Dei in quo conſiſtat. to.9.170.e f.& ſeq.& 171.l
cognitio beatifica. to.9 176.i.& ſequentib.
cognitione Dei nihil melius eſt. to 10.185.c
Non cognoſcit dominū, qui cōditionis ſuæ non agnoſcit officium. to.9.206.m
Qūo cognoſcendus ſit dominus. ibidem. m
cohærentia quę ſint. to.1.100.c
coitus fugiendus. to.1.175.l.& 175.d
Sine coitu plura animalia procreantur, quæ tamen coeundo pariunt. to.2.58.f.
Quando Adam, & Eua congreſsi primo ſint to.3 208.e
coitus, quando peccatū. to.6.257.a.b
coitus honeſtus. to.7.260.m.

A pro-

Apropriis vxoribus abſtinẽdũ.to.10. 123.m
Calaphizari. to.10.45.K.l
Colarbaſus hęreſiarcha,& q̃d ſẽſerit.t.6.5.d
Collatinus, Lucretię maritus. to.5.7.i.
Collationis habitę cũ Donatiſtarum epiſcopis,breuiarium to.2.epiſt.152. Retracta. to.1 25.b.& in Poſsidonio.
Breuiculus collationum cõ Donatiſtis.tom. 7 170.a.& ſeq.Retractatio. to.1.25 a
collator nõ ſit aſſentator.to.2.205.f.Ad mutuã collationẽ inuitat Proculianus epiſcopus,p̃ ſchiſmate cõponẽdo.t.2.epiſt.147.
Maximinus epiſcopus. epiſt.203.
Collatio Auguſtini cũ Fortunio Donatiſtarum epiſcopo. to 2.epiſt.163.
Cum Paſcentio Ariano.epiſto.174.& 178.
collationes,pacifice cum diuinarũ ſcripturarum authoritate fiant. to.2.250.g.h.
collatio plus proficit. to.7.95.K.l
Collatio quid. to.10.185.m
collationem Donatiſtæ recuſarunt.to. 7.88. m.188.a
Vide diſputatio.
Quomodo ex multis colligamur in vnum. tomo.3.100.c.d
Quid fractum colligare. to.9.231 a
collina dea. to.5.32.f.& 34.K.
Colles eminentiora loca dicuntur,minus tamen quam montes. tom.8.490.d
Quòd ſignificent iuſtos. tom. 8.221 f
Quomodo ſuſcipiãt pacẽ.t.8.257.& 484.b
Non eſt nobis colluctatio aduerſus carnẽ & ſãguinẽ,&c.exponit.to.10.148.b.& ſeq.
Collyrium ſpiritale to.9.5.h.i
colimus numẽ, & colimus agrũ.to. 1.77.R
colẽdus ſol' De'.to.1.207.g.& ſeq.& 239.d
De cultu vnius Dei,diſſenſio. ibid.d.e
Latriam nec hominibus piis,nec angelis bonis exibendam, multo minus ſaxis & dęmonibus. to.2.60.l
cultus diuinus quibus conſtet. to.3.50 m
Dęmonum cultus vnius Dei cultui ceſſuros prædictum a prophetis. to.281.e.f.
De vno ſolo Deo colẽdo.to. 302. m.& ſeq.
De Deo colẽdo. to.3.312.R.& ſeq.
Actio pia eſt Deũ colere, & eius grã contra vitia interna pugnare.to.3 353. i. in fine.
cultus Dei charitas. to.2.79 R
coli pro Deo nõ vult Eccleſia. to.3.57.h.
coli oportere vnumquenque Deũ, quomodo ipſe colendũ eſſe præceperit, Socratis ſententia. to.4.129.l.
Deos victos colere. to.5.2.l.m
cultus deorum,abuſus. to.5.6 i.
cultores deorum nulla probitatis pręcepta a diis ſuis acceperunt:& in ſacris eorum turpia queq;celebrabant. to.5.12.e.f
Deus vnus colendus q̃ creauit oĩa.t.5.38.e
Quis Deus colendus. to.5.39.l
De vero Dei cultu,à quo Platonici, quanuis creatorẽ vniuerſitatis intellixerint, deuiarunt,colẽdo angelos ſiue bonos ſiue malos honore diuino. to.5 81 k
Deitati debitus cultus. ibidem.l
colere homines. ibidem.m
Deus deorum colendus. to.5.82 h
De cultu diuino multa ſunt vſurpata, q̃ honoribus deferuntur humanis. to.5.81.R
coli ſe nolunt quicunque angeli, ſed ſolum Deum. to.5.87 g
Totũ quod recte colitur Deus homini credendũ eſt prodeſſe,non Deo.tom.5.82.d
Propter cultum vnius Dei,data eſt lex, cũ ſignis mirabilibus. to.5.56.a
cultus Chriſtianæ religionis incepit à Hieruſalem. to.5.185.m
cultus ſoli Deo debitus, vno verbo Latine nominari nõ põt,& ideo Græce dicimus, λατρείαν to.5.81.b
cultus Deo debitus,eſt ipſum diligere. ibidem.R
cultus Dei in ſacrificiis eſt antiquus. ibidẽ.l.
cultor Dei nõ legitur aliquis fuiſſe a benedictione duorum filiorũ Noe, vſque ad Abraham. to.5.144.i
cultus Dei verus apud paucos. to.6 32.f
Si colis Deum,coleris ab eo. tom.8 558.c
contra eos qui ad hoc colunt Deũ cum ſciãt ſe eſſe mortales,nec in iſtis delitiis ſemp viuere,ſed vt iſta omnia eis in finem vitæ ſuppetant. to.8.45.K
contra eos qui Deum colunt propter vitam ſpiritualem,& demones propter iſta temporalia. ibidem.46.b
colimus Deum tanquam dominum, colit nos Deus tanquam terram ſuam. tomo.8 72.R
Deus colendus eſt propter ſe. to.8.171.f
Qui colit Deum ad mercedem, caſtum cor nondum habet. to.8.182.i

Quod gratis ſit colendus.exemplo Iob . tomo.8.241
Nõ ideo colẽdus eſt, vt habeas in futuro ſeculo q̃ hic neceſſe eſt relinquere t.8.140.f
Quod non ſit colendus propter animam,& dęmonia propter carnẽ , quia Deus fecit animã & carnem , & qui vtrunque fecit, ipſe vtrunque paſcit. tom.8.110.K
Cur qui colunt Deum proter res ſpiritales, meliores tamen ſunt his qui eas,a dęmonibus quærunt. eodem.261.a.b
Qui colit Deum propter terrena, nõ Deum colit ſed id quod diligit. tomo 285.l.
Qui ideo Deum colunt, vt bene eis ſit ſecundũ carnem,mortui ſunt. Eodem.264.a.b
Cultus Dei non eſt referendus ad alia bona quę dat Deus. tomo.8.407.b.
Qui colit Deum cauſa emolumenti,vel vtilitatis rerũ temporaliũ, mercenarius eſt, & auaritię ſeruus. ibidem. 448.m
Non eſt colendus ſolum propter iſta temporalia. tomo.8.87.f
Exigitur a te vt gratis Deũ colas , nõ q̃a dat tẽporalia,ſed q̃a pręſtat æterna.t. 8.129.e
Nihil colendum niſi Deus. tom 9.189 .
Colimus Deum,& quomodo.to.10.30.g.h
Deus colit nos,& quomodo. ibidem.
cultura Dei in nos. tomo.10.48.g
colimus nos Deum,& ipſe nos colit. ibidẽ.
Et quòd vltimum horum probatione eget. Ibidem.
Propter quid colendus Deus. tom.10.95.b
Gratis Deum colere debemus. to.10.115.e
colimur & colimus. tom.10.188.e
colonus & colonia quid ſint. tom . 4.81.m
coloni,vnde ibidem
colonus,ſanctus. tom.10.27.i
colonus,Apoſtolus. tomo.10.13.d
colophonius. to.5.60.i
Quid per collum. tomo.10.234.m
De columbarum collo. tomo.1.152.e
columba,ſpiritus ſanctus. to.2.81.h.R.& i. & ſequent.tom.3.87.i. & ſequen . tom.9. 10.f & 111. & 135.
Et quod verum corpus columbæ formatũ. tomo 3.255.b.c
Columbę ſimplicitas. to.4.69.f.to.9.10.h.
columbe natura. tom.4.69.f
columba & turtur , vtraque auis eſt ſimplex & innoxia. tomo.5.159.i.
columba reuerſa ad Noe,quid ſit. to.6.77.l. m.tomo.8.494.m
columba pro ſigno dilectionis ponitur, & in ea gemitus amatur. tom.8.174.l
columba deargentata quæ ſit. ibid.232.c
columbas vendere in templo,quid ſit . eodẽ 501.c
columba a moleſtiis quærit auolationem, ſed non amittit dilectionem. to.8.174.l.
columba ſuper Chriſtum deſcẽdit eo baptizato. tomo.9.9 c
Spiritus ſanctus quare ſępius per columbã ſignificetur. tomo.9.11.i.
colũbę ſpecie , ſpiritusſanctus deſcẽdit ſup Chriſtum ad Iordanem.to.10.51.i
Trinitas de cęlo columbam fecit.to.10.53.e
Quomodo ſpiritusſanctus in ſpecie columbę apparuit. tomo. 9.243.e.
Gemitus Columbinus. tom.10.17.a
colũba ab arca miſſa,quę eſt reuerſa , quos ſignat. tomo.9.11.l
columbæ qui in Eccleſia. ibidem
columbas vendere quid ſit. tom.9.20.i
columba fel non habet. tomo. 9.135.l
Quare colũba apparuit in baptiſmate Chriſti. tomo. 10.139 a
columna nubis & ignis.tom.2.137.l.tomo.5 88 a b.ſo.ſequentibus h.i
columnas terræ confirmare, quid ſit.tom.8. 271.hi.i.& 539.c
Quid tertiam partem terrę comburi. tomo. 9.144 e
Commemoro pro commonefacio , tomo. 7.423.l
comminantur magi Soli & Iſidi . to.5.85.g.
committi & committentes,quid dicatur.tomo.8.240.a
commixtus tomo.3.101.l.& 104.R.
Legitima commixtio hominis , culpa non vacat. tom.10.126.l
commodius ſcribere. tomo.2.2.b
commoda & incõmoda, quæ bonis ac malis plerunque communia ſunt . to.5.3.d
Qui circa proximos debitam negligit charitatem,commouere non poterit diuinam pietatem. tomo.10. 212.m.
communicatio dominici corporis , apud ſepulchra martyrum. tomo.1.43.c
Ad communionem ſchiſmatici an cogendi ſint.eodem.10.f.
communio euchariſtiæ . tomo.3.354.i.tomo 4.20.g.h 381.g

Orientales non quotidie communicant cœnæ dominicæ. Eodem 408 e
communicant boni & mali. tomo.6. 92. m. & ſequentibus.7.141.i.k.
communicare pro conſentire. tom.7.16.l.i & 155.R.& 193.d
communio vera corporis,& ſanguinis Chriſti. tomo.9.49.m.& ſeq. & 51.m
crede & manducaſti to.9.48.a.& 49. b Vide Euchariſtia.
communicare,quid in Paulo. tom.10.4.i
Quid ſit communicare malis. 10.10.19 g
Et obiter locus apoſtoli ad epheſios, dclaratur,Nolite communicare,&c.
communicare quid. tomo.10.93.l.
Tempore Auguſtini cõmunicabant ſub vtraque ſpecie. tomo.10.134.c
communio malorum non maculat, ſed conſenſio factorum. tomo.2.83.h
Non ſunt ſuſpendẽdi a fidelium communione quibus mors proxima timetur.t om.9. 209.R.l.
Cõmunionem Eccleſiaſticã declinantes munus ſalutis æternæ amittunt.tom.10.145.i
cõmunione Eccleſiaſtica dignus quis.ibidẽ.
Nemo à communione prohiberi poteſt,niſi publico crimine laboret. to.9.221.h
Quę ſit ſanctorũ communio .to.10.217.f.g
Quibus veſtigiis imitari debemus ſanctos, vt eorum communionis participes ſimus,ibidem,h
Quanta auiditate deſiderandum ſit ſanctorum cõmunioni aſſociari. to.10.216.h.i
commune,immundum vocat. tom.1.261.a
commune bonum præferendum proprio, exemplo Marci Reguli. tom.5.6.h.
communis boni amore, Furius Camillus ingratã patriã a Gallis liberauit. to.5.45.f.
communis boni amore, Decii ſe occiderũt. ibidem.h
commune bonũ pręponentes Romani priuato, protulerunt quæcũque poſsidebãt: exceptis ſingulis aureis annulis,& bullis, vt poſſent milites ſtipendiare. to.5.27.c
communia ſunt omnia iure diuino non humano. to.2.50.m.& ſequen.l.& 57 l
communia ſunt omnia in ſocietate iuſtorũ to.2.67.i.R
In communitate quomodo ſit viuendum. to.2.153.K.
cõmuni luce priuati dęmones, priuatas conſequuntur poteſtates. tom.5.93.b
commune bonum,quia angeli dimiſerunt, ſibi ipſis adhęrentes,ideo ceciderunt. tomo.5.105.g.h
Non communis boni,ſed proprii amor cauſat bella. to.5.168.d
communitas Apoſtolorum , & diſcipulorũ Chriſti poſt pentecoſten. to.50.164.a
commutatio in melius, vel in deterius eſt.tõmo.8 238.l
comam nutrire,quid ſignet. to.3.266.c
comes dignitatis nomen. tomo 4. 251.f.to. 6.26.g.
comitatus Cęſaris. to.1.In Poſsidonio
comitatus. to.2.193.c
comeſtio Chriſti , poſt reſurrectionem ſuã: & de comeſtionibus angelorũ nõ in phãtaſmate,ſed vere factis. to. 5.117.l.m
comœdiarum deſcriptores non poſſunt recipi niſi ab his quorum moribus conueniunt.to.2.248.b.c
comœdiè. to.5.13.a
comparatiuum non ſemper auget.to.7 64. i.& 106. K
comparationes humanę,fallunt. tomo.9. 42.c
comparatio decem plagarũ Aegypti ad Romanas calamitates. to.5.83.a.
cõparantes ſemetipſos ſibimetipſis,ſemetipſos non intelligunt:exponit. to.5.109.g.
comparatio non debet fieri inter aliquos homines,niſi penſatis omnibus conditionibus:to.5.154.h
comparatio decẽ perſecutionum Eccleſiæ, per decem Imperatores. to.5.084.e
comparatiuum. to.7 94.h
Chriſti comparatio ad patrẽ in cœlis, & ad matrem in terris. to.10.278.c
compaſsionis dolor piorum , de malorum moribus,prodeſt. to.5.184.d
compaſsionẽ nõ habens de malis, quę fiũt, humanum perdidit ſenſum.tom.5.190.a.
compedes ſapientiæ quando ferreæ,aut quãdo aureæ. to.8.57.f.g
compedes ſapientiæ,quæ ſint. tom.8.328.l
compedes ſapientię,in ornamentum vertũtur. to.8.568.g.
Sunt compedes diſciplinæ Dei , & timoris eius,qbus ſancti cõpediti erãt,ſed ipſis ſolutis euolabant , & in coronas conuertebantur. to.8.377. h.& ſequ.

compedes animæ, quæ ſint. tom.8. 245.g
Quòd ſint infirmitas corporalis,& corruptibilitas corporis. tom.8.291.d·e
compediti dicuntur qui præceptis ſapientiæ colligati ſunt,quæ patienter ſubſtētata,in ornamenta vertuntur. ibidem.e.f
compedes noſtræ,quas ſoluit dominus,quę ſint. tom.8.560.c
competentes,qui dicti.to.1.16.h.to. 2. 213. d.to.4.20.g.& 321.b to.10.186.d.e
Quid competentes obſeruare debeant. ibi.f
Quid competentes fugere debeant. to. 10. 186.f.g
Ad cōpetentes.to 10.206.R.l. & ſequenti.
compunctio,quid ſit. tom.3.274.h
compungi,duobus modis dicitur.to. 8.8.m
Qui nolunt modo habere compunctionem medicinalem,habebunt poſtea pœnalem. tom.8.191.m.& ſequen.
compunctio cordis,dicitur ſtimulus peccatorum,in dolore pœnitendi.to. 8. 418.h
Non compungi,quid ſit. tom. 8.54.h i
compunctionis efficacia. to.10.283.i
De compunctione cordis. tom.10.310. i.R
Quid ſit compunctio cordis. ibid.m
compunctio ex humilitate naſcitur. ibidem
compunctionem,quam habemus de peccato,ſignificauit lancea percuſſoris.tom.to. 254.a
Si non compungitur,quare pectus tūditur, eodem. 254.m.in fine
Numidiæ concilium. tom.1.25.b
concilium contra hæreticos. tom.2.98.a
concilium Carthaginenſe contra Pelagianos. tom.2.epiſt 90
contra Donatiſtas.eod.143.f.Retracta. tom. 1.25.b
concilium Mileuitanum, de cohibēdis Pelagianis. tom.2.epiſt.92.
conciliorum authoritas.tomo.2.167.f.g.tomo.6.36.d
concilium Zertenſe, contra Donatiſtas.to. 2.208 f
concilium contra ebrios. to.2.94.i.K
concilium Ariminenſe Homouſion reiicere tentauit. tom.6.237.a.b
conciliorum authoritas, ex ſcripturarū authoritatibus pendet ibidem
conciliorum prouincialium decreta, cedūt maioribus conciliis, canonica ſcriptura nulli cedit. to.7.125.g.h
concilium vitatum. tom.7.88.l
Sententia concilii Bagaienſis. tom.7.89 m
concilium Carthaginēſe de hæreticis baptizandis. ibid.125.f
concilia minora cedunt maiorib. eod 84.l
Cyprianus in concilio Carthaginenſi.ibid b
Diſſenſurus à concilio,præfatur libertatē a Cypriano conceſſam. tom.7.147.K
De concilio Maximinianiſtarum. to. 8. 73. e.f.& 96.g
De concilio apud cauernam Sūſis, propter Primiani Carthaginenſis epiſcopi cauſā, & quo tempore fuerit celebratum.ibid h
De concilio Bagaitano, in quo dānati ſunt Maximinianiſtæ tomo.8. 98. f.g & 190.b
concinit,qui conſonat,qui autem non cōſonat,non concinit. tom.8.263.d
Ante concionem orandus eſt Deus doctori Eccleſiaſtico. tom.3.25.g
concionatori non tantum preces, ſed & ſtudium eſt neceſſarium. ibid.h.i
Eadem Eccleſiaſtę neceſſaria, quæ oratori. Ibidem.l m
conceptus noſter,in peccatis. tom.2.84.l
conceptiones coniunctorum & ſingulariū. tom.2.253.m.& ſeq.
conceptio virginea. ibid.253.a.b
Qui cōceptus eſt de ſpiritu ſancto.to.3.47.R
In conceptu animalium,vis picturarum.to. 4.35.f
conceptio & perfectio corporis humani eodem. 192.m.
conceptio & natiuitas ſpiritalis. eod.217.a
concipere nō poteſt fœmina geminos filios, diuerſo tempore.tom.5.39. h.i. & 40.f.g
concipiens vnum fœmina,non poteſt alterū concipere via naturæ. to.5.40.i
concipere poteſt mulier,vel generare prouectę ætatis de iuuene, ſed de ſeniore nō poteſt. tom 5.152.m
concepit Rebecca ſterilis,ad orationem viri ſui Iſaac. to.5.154.d
Chriſtus non poteſt dici conceptus in iniquitate. to.8.161.c
Maria non carnaliter cōcupiſcendo, ſed ſpiritaliter credendo, concepit. eodem. 233.m
In conceptione trahitur iniquitas ex Adam. tom 8.161.b
Non ideo concipiuntur homines in iniquitate, & in peccatis in vtero matris aluntur,

quia peccatum eſt miſceri coniugibus, ſed quia illud quod fit, vtique fit de carne pœnali. ibidem c
Melius eſt ſterilem remanere, quam de inceſto concubitu concipere. tom. 8.201.f
Omnes homines concipiunt. tomo. 10.21.b
Concipiunt aliqui de Chriſto, aliqui a diabolo. ibidem
Ad concordiam adhortatio. tom. 2.29.i.& ſequen.b.c
Concorditer eſt viuendum. tom. 2.153.R
Ad concordiã cõmendandã, ex vno ꝓpagatũ eſt oẽ genus hominum. tom. 8.110.b
Concordia fraterna multum valet, ad propitiandum Deum. tom.7.128.e
Tunc ſecum mali concordant, quando in ꝑniciem iuſti conſpirant. tom.8.93.a
Secut eſt concordia membrorum, ſic erit & hominum. tom.8.501.c.d
Concordia fratrum non corrumpitur propter aliquos falſos. ibid. 508.m. & ſequẽ.
De fraterna concordia, & offenſionis relaxatione. to.10 114.b. c. & ſequent.
Concordia Marci, & Lucæ, ſuper duobus diſcipulis euntibus in Emaus. to.10.201.i.K
Non poteſt habere concordiã cum Chriſto, qui diſcors voluerit eſſe cum chriſtiano. tom. 10.325.l
Concubinę Auguſtini. tom.1.47.g
Concubina & vxor, quomodo differant. to. 4.35.e
Concubinam potuit habere maritus, de licẽtia vxoris propriæ. tom.5.151.b
Concubinæ, in veteri teſtamento, aliquãdo dicebantur vxores. tom.5.153.b.c
chriſtiano vtrum liceat habere concubinã. tom.10.119.l
Concubinas habere, nunquam licuit, nec licebit. tom.10.246.R
Qui concubinas ante coniugium habere ꝓſumit, peius facit quàm qui adulterium committit. tom.9.251.h. tomo.10.246 R
Quid facere debent curati concubinariis publicis obſtinatis. tom.10.246.l
Concubitus fugiendus. tom.1.175.f
Immundum fieri hominem ex cõcubitu cõiugali, lex dicit. to.1.26.a.b
Rex quidam Cyprius ſolebat proponere in concubitu formoſam picturam, ne mulier eius deformes pareret. ibidem.h
Libido concubitus. tom.3.71.e
An cõcubitus propter peccatũ. to. 3. 109.K
Concubitus coniugatorum. to.4.87 c. d. & 234.c.d tom.7.259 h.i
Exceſſus cõcubitus, cum vxore propria, peccatum eſt. tom.9.201.l
Coucu lcari ab homine, quid. tomo. 10.21.i
De concupiſcentia, copioſe. to.1. 15.K.& ſe. tom.2.244.e.f
Concupiſcentia coniugalis. to.1 23.i.& 26. R. tom 3.139.i.R
Varias concupiſcentias carnis cõfitetur Auguſtinus. tom.1.64.h.& ſequen.
Cõcupiſcẽtia triplex in mundo. eod. 241.f g
Cõcupiſcentia, hoſtis internus. to.2.201.b
Non concupiſces, exponitur. tom.2.245.e & ſequen.
Non concupiſcere, non eſt in poteſtate noſtra. tom.3.214.c.d
Concupiſcentia & mens, virum & mulierẽ adumbrant. to.3.266.h
Concupiſcendi vis. Eodem. 280.c
Concupiſcentia carnis vincẽda. eodem. 347. i.& ſeq.h.i
Vincimus diabolum, concupiſcentias vincẽdo. tom.3.252 e
Concupiſcentia, per legem demonſtrata. to. 4.214.g
Concupiſcentia, in ſomno mota, non eſt culpa. tom.5.8.f
Cõcupiſcentialis noſter motus, pręter nrę voluntatis legem, ſua lege mouetur. ibidẽ
Concupiſcentia quæ lege ſua mouetur, præter legem noſtrę voluntatis, peccatum nõ cauſat in nobis. ibidem, e
Inobedientiam concupiſcendi, repugnantem in membris, patimur, & quare. tom. 5.112 b
Concupiſcentia. tom.5.122.l
Concupiſcentia carnalis, pugnat cõtra ſpiritalem, & econtra. tom. 5. 132.d
Concupiſcentia, ſiue libido carnis, quomodo dominatur in corpore. tom 5.126.R
Concupiſcentia refrenanda, & cogenda ſeruire ſpiritui. tom 5.133.b
Concupiſcentia fruſtra vertitur in dolorẽ. tom.5.214.l.m
Contra concupiſcentiam vigilandum, vt nobis ſubdatur. tom 5.237.h
De concupiſcentia mala, & amore peruerſo, cum quo naſcimur omnes. tomo.5. 236.l.m

cõcupiſcẽtiæ origo, ſ.in Manichæos t. 6. 8. b
concupiſcentię lex in nobis, quid. to. 7. 229, f. & ſo. ſeq. e. & ſequen.
De nuptiis & concupiſcentia. Eodem. 263. l & ſequenti.
concupiſcentia ex peccato eſt, non ipſa peccatum. Eodem. 263. g.
concupiſcentiæ vis decreſcit. Eodem. 268. l.
concupiſcentia ſine reatu. Ibidem. 268. a.
cõcupiſcentię non conſentiendũ. Ibid b. c.
Vbi non eſt peccatum, ibi non interceſsit cõcupiſcentia. tom 7. 272. K.
concupiſcentię peccatum dicitur, quum ex ſe non ſit. tom. 7. 284. e
concupiſcentia in Paulo, qd. Eodem. 282. c
concupiſcentię partus. Eodem. 284. g.
concupiſcentię morbus infantiũ, vnde. Eodem. 324. b
concupiſcentia quomodo maneat actu, & prętereat reatu. Ibidem. 368. m. & ſequẽ.
concupiſcentię malum. Ibidẽ. 365. e. f 368. c
Et quomodo illiciat. Eodem. 365. e.
concupiſcentia nõ carent baptizati. Ibidẽ. h.
cõcupiſcẽtia quare peior ſit ignorãtia. Ibid. i
concupiſcentia mala impiorum pęna. to. 8. 190. f. & ſequen.
Vide, Cupiditas.
concupiſcentia mala, quaſi ardor eſt ignis. to. 8. 190. g.
concupiſcentia carnis, non venit niſi extra duce. Ibieem. l
Qui cõcupiſcentias ſuas vincere nolunt, iuſto Dei iudicio traduntur in concupiſcẽtias. to. 8. 88. a
cõcupiſcentia carnis, ſequẽtes primo ducit nos, poſtea renitẽtes trahit, deĩde accepta gratia cępit nos nec ducere nec trahere, ſed adhuc cõtendere nobiſcũ. Eod. 218. g
concupiſcentia, quæ eſt in membris, eſt pœna peccati. to. 8. 253. I
concupiſcere concupiſcentiam, quid ſit. Eodem. 409. h
Eſt concupiſcentia laudabilis, eſt dãnabilis. to. 8. 442. e. ſeq.
concupiſcentia non poteſt intelligi, niſi mala, quando tacetur quid concupiſcatur. Ibidem. f. g
Quomodo concupiſcit deſiderare iuſtificationes Dei, cũ in homine ſit concupiſcentia & deſideriũ, & deſiderare ſit concupiſcere. to. 8. 443. i. K.
Vt qd cõcupiſco, deſiderare iuſtificationes, ac nõ potius ipſas iuſtificatiões, quàm earum deſiderium concupiſco. Ibid. l
Quo pacto poſſum iuſtificationũ deſideriũ concupiſcere, & ipſas iuſtificationes nõ concupiſcere, cum ideo earundẽ deſiderium concupiſcam, quia ipſas habere cõcupio. Ibidem.
concupiſcentia, qua caro concupiſcit aduerſus ſpiritum, quam odimus, eſt mala dilectio, & concupiſcentia, qua ſpiritus cõcupiſcit aduerſus carnẽ, eſt bona dilectio, ibidem
Quod recte concupiſcuntur iuſtificationes Dei, & recte concupiſcitur concupiſcentia iuſtificationum. Ibidem m
An aliud concupiſcere, aliud deſiderare: nõ quod non ſit cõcupiſcentia deſideriũ, ſed quia non omnis concupiſcentia deſiderium eſt. to. 8. 443. m
concupiſcuntur & quę habentur & quę nõ habentur, nam concupiſcendo fruitur homo rebus quas habet, deſiderando aũt abſentia concupiſcit. Ibidem.
Sępe quid ſit agendũ videmus, nec agimus, quia nõ delectat vt agamus, & cõcupiſcimus vt delectet, præuolat intellectus, & tarde ſequitur aut nullus aut firmus affectus, ibidem.
Quæ ſint concupiſcenda vel non. tomo. 8. 207. e. f
concupiſcentia tollenda eſt, ne robur accipiat. tom. 8. 522. K. l
concupiſcentiam mundi ſubiugando, tria alia facile ſubiugantur. to. 9. 128. b
Amotionis concupiſcentiarum deprecatio. to. 9. 166. c
Pompæ diaboli, ſunt concupiſcentia carnis, cõcupiſcentia oculorum, & ſuperbia vitę. to. 9. 244. c. d
Quid ſit rẽ alienã concupiſcere: to. 9. 249. e.
Velimus, nolimus, habemus concupiſcentias. to. 9. 258. l
concupiſcentia quare peccatum appelletur. to. 10. 36. h
Senectute fatigantur hoſtes noſtri, ideſt concupiſcentiæ noſtræ, to. 10. 37. a
concupiſcentia, ex peccato. to. 10. 36. h
concupiſcere, eſt facere. to. 10. 37. c
concupiſcentias perficere. Ibidem.
Non concupiſces: exponitur. to. 10. 58. c. d.

& ſequentibus.
Aliud eſt nõ cõcupiſcere aliud poſt cõcupiſcẽtias non ire. to.10.59.m
concupiſcentia, ex carne eſt. to.10.60.m
cõcupiſcentia, peccati mater. to.10.166.a.b
concupiſcentias carnis ne perfeceritis, exponitur. to.10.145.a.& ſe.
Hoc præceptum, Ne concupiſcas, non põt pro hoc ſtatu impleri. ibidem.b
concupiſcentia tanto augetur quãto ei obeditur. to.10.145.c
Quõ concupiſcentię reſiſtendnm. Ibidem.
concupiſcentia finiri non poteſt, quandiu viuimus. to.10.145.d.e.
concupiſcentia inſidiatur ſanctis dormientibus, qñ non põt vigilantibus. to.10.145.R
Quid ſit concupiſcentia oculorum. tomo. 10.292.e.
concuſſores Deũ malitiæ ſuæ volunt facere participem. to.10.20 h
condemnatio quibus præparata. to.10.60.l.
Non amat Deus condemnare, ſed alleuare. tom.10.236.c
Quantum interſit inter conditorem & condita. to.1.74.e.& ſequen.
condere. to.7.47.i
Aliter conditus angelus, & aliter homo. tomo.5.112.g
Ex omni conditione, & gradu, quidã cõuertuntur ad Chriſtum. to.9.143.l.
Hominis prima conditio. to.10.66.b.
Chriſtus primum condens hominẽ, nec ſemen patris nec viſcera matris quęſiuit. to. 10.128.b.
Quatuor ſunt conditiones productionis humanæ. tó.10.131.R
Dignitatem ſuæ conditionis, & excellentiã ſuę reformationis quilibet attendere debet to.10.218.k
cõfeſsionũ libri tredecim. to.1.28.g.& ſeq.
confeſsio delictorum ad Deum, Ibidẽ.k.ſ.tomo 4.380.m
confeſsio cordis. to.1.60.g
cõfeſsio malorũ ad qd cõducat. Ibidem.h i
confeſsionis vtilitas, Ibidem.R l.to.3.351.i.
Cur cõfitemur Deo ſcienti. to.1.68.a
confeſsio peccatorũ humilis, meretur veniã vbi iactantia ſanctitatis reportat culpam tom.2.95.l
Confitebatur peccata ſua ſanctus Daniel. tomo.2.118.h
confeſsio delictorum, & laudis. tomo. 2.181 a.to.8 350.c.d.
confeſsionis humilitatẽ ſuperbi non habẽt, to.3.221.e.
confeſsio laudis. to.3.346.g
confeſsio & ſatisfatio. tom. 3.358.L.
cõfitendum quõ, & quibus. tomo.4.374.h.
confeſsio & ſatisfactio priuata & publica. Ibidem.374.l
confitens accuſet, non excuſet ſe. tomo.4. 375.h.i
confeſsionis dilatio. Eodẽ.376.a
confitentem audiẽs ſacerdos, qualis eſſe debeat. Ibidem.d e.
confitens, & confeſſor quales eſſe debeãt. tomo.4.384.f.
confeſsio extra Eccleſiam. to.7.137.f.g
confitendũ eſt nõ timoris neceſsitate ſub lege, ſed libera voluntate cũ lege. to. 8.47.l
Qui non profert ore confeſsionem ad ſalutem, omnis firmitas eius in infirmitate cõſentit. to.8.62.b
Deus audit vocem cõfeſsionis in corde, antequam voce proferetur Ibidem.
Qui nolunt confiteri peccata ſua, ſine cauſa laborant in defenſione peccatorum ſuorum. Ibidem.g
In confeſsione oportet vt clames peccata tua, taceas merita tua. to 8.92.m
Remanẽt in vetuſtate, qui nolunt confitẽdo amare nouitatem. Ibidem.
Qui non vult humiliari confeſsione iniquitatis ſuæ, humiliatur pondere manus Dei. Ibidem.65.a.in fine.
Prius quam confeſsio ad os venit, Deus peccata dimittit. Ibidem.c
Multi confitentur peccata ſua, nõ aduerſum ſe, ſed aduerſus Deum, aut fatum Ibidem.
Sic confitearis peccata tua, vt & curã geras pro peccatis tuis. tom 8.106.m
Nemo ſe confitetur peccatorem, niſi humiliando ſeipſum Deo. Eodem.125.e.
Quid prodeſt confiteri, & extra templũ cõfiteri? Ibidem.137.f.in fine.
Multi confitentur Deo cum bene fecerit eis; ſed blaſphemant, ſi male. to.8.152.e.f
In confeſsionem veniat peccatum tuum, nõ in defenſionem. Eodem.162.h.
In confitente eſt ſpirituſſanctus. Ibidem. 162.a.b
Quod nõ poteſt eſſe cõfeſsio peccati in homine,

mine.à ſeipſo. ibidem.
Cõfitere iniquitatem tuam,& gratiam Dei. tom.8.228.d.e
Si non confeſſus lates,non confeſſus damnaberis. ibidem.
Times confiteri,qui non confitendo eſſe nõ potes occultus,damnaberis tacitus,q̃ poſſis liberari confeſſus. ibidem.
Si plangunt ante hominem confeſſi latrões lætentur ante Deum confeſſi fideles. Ibi.
Ad hoc exigit confeſſionem,vt liberet humilem,& ad hoc damnat non confitenté,vt puniat ſuperbum. Ibidem.
Triſtis eſto antequam confitearis, confeſſus exulta,iam ſanaberis. Ibidem.
Qui confeſſionem perdit,verè mortuus eſt. tom.8.242.d
A miſſa confeſſione,non erit locus miſericordiæ. Ibidem.e
Confitere & inuoca, tom.8.27.m
Quid times confiteri,bonus eſt & ignoſcit confitenti Deus. tom.8.270.a
Fac confitendo propitium, quem negando non facis neſcium, ibidem.
Confeſſio nos humiles facit. ibidem.
Elatus ſi fueris,confiteri non poteris,nec ea negas Deo quæ neſcit,nam confeſſio tua illũ non docet,ſed te mundat.ibid.c.& d.
Multa ſunt corda confitentium,vnum credẽtium,quia diuerſa peccata homines confitentur,vnam fidem credunt. ibidem.
Quandiu non confiteris peccata tua,quodã modo rixaris cum Deo. tom 8.273.e.f
Confeſſio iungit nos Deo. tom.8.275.i
Prima confeſſio eſt,recedere a peccatis,ſecunda,non obliuiſci gratiæ & miſericordiæ tibi pręſtitę,Exemplo de Paulo & de Dauid. ibidem.
Si confeſſus fueris puluerem ,Deus de puluere facit hominem,quia omnes humiles confitentur ei, & adorant eum to.8.177. h.in fine.
Confitere peccata tua,& orietur de te veritas.Eodem.155.e
Cum cœperis confiteri peccata tua,ſimilis efficieris Deo. ibidem.157 g
Antequam confitearis peccata tua, intercludis ad te viam Dei. ibidem.k
Cõfeſſio,modo ſalutaris eſt in loco pœnitẽtiæ,poſtea ſera & infructuoſa.to.8. 215.c
Confeſſio indicat viuos. Eodem.320.l
Bonum eſt confiteri domino, & in peccato tuo quod feciſti,& in bono facto quia ipſe fecit. tom.8.337.b
Siue virum ſiue fœminã , pręcedere debet confeſſio peccatorum, ſalubris pœnitẽtia quę valet ad corrigendum hominem, non ad irridendum Deum.tom.8. 346.c
Confeſſionem & humilitatem amat Deus. Ibidem. 348.g
Quid ſit in confeſſione pręoccupare faciẽ Dei. tom.8.350.e
Si pulchritudinem amas,confitere,vt ſis pulcher. to.8 355.m
Confeſſio,hoſtia ex Deo. ibidem 355.b
Semper confitere,quia ſemper habes quod confiteris. Eodem.369.i
In futura vita non erit confeſſio peccatorũ, ſed confeſſio laudis. Ibidem,b
Cõfeſſio cur ante decorẽ ponić.to.8,398.m
Confitere domino quod es, & diſputaſti cum eo. tom.8.402.c
Suauis eſt Deo confeſſio tua, ſuauis eſt tibi gratia ipſius. ibidem.
Confeſſio non eſt opus iuſtitiæ, ſed delicti improbatio. tom.8.426.g
Falſa confeſſio non impetrabit veram mũdationem peccatorum. tom.8.438.f
Confiteri in directione cordis,quid ſit.tom. 8.440.h
Confitenda ſunt Deo omnia quæ dignè patimur. Eodem.225.a
Primò requirit Deus confeſſionem , quam orationem. tom.8.290.b
Bene confiteri, quid ſit. ibidem.331.f.g. confeſſionis negligentia periculoſa eſt. tom.8 242.d
De confeſſione humiliantis,ædificantur ciuitates Iudę,vt foris ab eis ſuperbi remaneãt,q̃ cõfiteri erubeſcunt. tom.8.245.h
Confeſſio,in ſcripturis duobus modis dici ſolet,laudis ſcilicet & peccatorum.Eodẽ. 351.d.&
In duobus confitemur domino, miſericordia, quòd peccatorem reſpexit, veritate, quòm promiſſionem reddidit. tomo.8. 523.d
Teſtimonia quibus declaratur duplex cõfeſſio,& in peccatis,& in laude Dei.eodem. 353.f.& 542.i.& 554.e.f
Quòd alia eſt confeſſio peccatorum , alia iuſtitiæ Dei. to.8 16.f.

confeſſio fit in omni multitudine, ſed nō in omnibus Deus laudatur. Ibidem.85.b
confeſſio pro laude poni ſolet. tom.8.291.d
Non ſemper confeſſio peccatorum eſt, ſed & laus Dei deuotione cōfeſſionis exprimitur. tom. 8 425.e
Non poteſt confiteri domino, qui nō guſtauit quoniam ſuauis eſt. to 8.411.e
confeſſio in Dei laude eſt, quāquam etiā cū ſua quiſq; confitetur peccata, cū Dei laude cōfiteri debet, nec aliter eſt pia cōfeſſio peccatorū, niſi non deſperans & poſcens miſericordiam Dei. tom.8.407.f
Nulla eſt confeſſio peccatorum pia & vtilis, vbi non laudatur Deus; ſiue etiam corde, ſiue ore atque ſermone. ibidem
Quod gemina eſt confeſſio. tom.8.51.g
confiteri in cithara & pſalterio, quid ſit. ibidem. 127.i
Quomodo confitentur domino omnia opera eius. tom.8.554.e.f
Incipe à confeſſione, ſi vis à via fidei perduci ad poſſeſſionem ſpeciei. ibid.563.h
Quomodo confeſſio Dei eſt i cælo, & in terra. tom.8.575.c d
confeſſio fœlicitatis, non gemitus peccatorū erit in vita ſempiterna. ibidem. 137 g
confeſſio fit i inferno ante iudiciū, ſed non poteſt. tom.8.11.f g
Muſcas confitens Deum non feciſſe, tandē nec hominē coactus eſt cōfiteri. to. 9. 3.h
confeſſio malorum operum, initium bonorum operum. tom.9.25.b
Confiteri non eſt aliud ore dicere, & aliud in corde retinere. tom.9.46.c
confitenda eſſe peccata ſacerdoti, inſinuat Chriſtus in reſuſcitatione Lazari. tom. 9. 79.e
Pro Chriſti confeſſione, innumerabilis ſocietas regnum cœlorum violenter intrauit. tom.9.115.d
Trinę Petri negationi, trina redditur confeſſio. tom.9.121.c
confitens ſe peccatorem, habet in ſe veritatem. tom.9.125.a
confitentes ore Chriſtum, & factis negātes, ſūt in operibus hæretici. to.9.129.
Non ſufficit confiteri Chriſtum in carne veniſſe, ſed quare venerit. tom 9.134. f. & ſequent.
confeſſio fidei, non ſolum verbo, ſed factis eſt facienda. tom.9.137 h
Differentia inter Petri & dæmonis confeſſiones. tom.9.139.R.l
Hæretici fingunt ſe confiteri Chriſtū, quem tamen non, vt ſicut fides habet catholica, credunt. to.9.146.d
Redemptionis confeſſio. tom.9.151.i
Propriæ vtilitatis confeſſio. tom. 9.170.m
confeſſio auricularis. to 9.207.f. to. 10. 120. a. & ſeq.
confiteri & pœnitere, à malo eſt declinare. to 9.207 h
cōfeſſio mentalis nō ſufficit. tom. 9.208.m
confeſſio ambigua non eſt ſalubris. tom. 9. 209.a. & ſeq.
Modus confitendi. ibidem.b
circunſtantię peccatorum ſunt confitendæ. to.9.209.c
cautela confeſſoris, in audiendis confeſſionibus captioſis. ibidem.a.b
cōfeſſio generalis nō eſt aſpnāda. t.9. 209.e
Nemo pro arbitrio, niſi cōfeſſus, accuſatus, vel conuictus, eſt cōdemnandus. to. 221.i
Præueniendus eſt Deus, in confeſſione, ne & ipſe pręueniat. tom.9.235.f
De eo quod ſcriptū eſt, confiteor tibi pater dñe cęli & terrę, &c. Sermo. tom. 10.7.c
confeſſio non ſemper eſt peccatorū, ſed etiā laudis tom.10.7.c.d
confeſſio, id eſt, ſui accuſatio. ibidem. e
Eccleſiæ peccata confitenda. tom.10.7.e
confeſſio peccatorum, per ciliciū adumbratur. tom.10.15.a
Vera confeſſio, quæ. tom. 10.65.m
Petri & dæmonum eadem confeſſio, ſed diuerſa intentione. tom. 75.d. & ſequent. & 89.g.h
Et quibus diſtinguantur. tom.10. 89.g
confeſſio nos ſanat. ibidem
Hęretici multi, qui cōfitentur Chriſtum in carne veniſſe. tom.10.88.h.i
Et tamen non ſunt ex Deo. ibidem
Quid ſit, confiteri Chriſtum in carne veniſſe. to.10.88.K
Omnis ſpiritus qui confitetur Ieſum Chriſtum in carne veniſſe, ex Deo eſt. Sermo. tom.10.88.g
De eo quod beatus Iacobus dicit, Confitemini alterutrum peccata veſtra, & orate pro inuicem vt ſaluemini Homilia. tom. 10.96.d

confi-

confitẽda ſunt peccata noſtra,& quibus. to. 10.96.e
Quare Deus nos velit confiteri peccata ibi.
Primo homini vtrum præceptum confiteri peccata. tom.10.96.e
In confeſſione nullus debet ſe excuſare. to. 96.f.g.& ſeq.
confiteri peccata ſua diſſimulans,indulgentiam non meretur accipere.ibidem.f
confeſſio,initium ſanitatis eſt. to. 19.96.i
confiteri, quid. to.10.105.l
De eo quod in Pſalmo, Confitemini domino quoniam bonus.Homilia. to.10.118.g
confeſſi ſi non fuerimus,nõ poſſumus ueniã mereri. Ibidem
de confeſſione peccatorum, & pœnitentia, plu ra. to.10.118 g., & ſeq.
confeſſio vocalis peccatorum, ex ſcripturis ſacris elicitur. to.10.147.K
Nõ ſolius eſt peccatoris confeſſio,ſed& laudatoris. to.10.147.l
Peccatum confeſſus,à morte reuixit.tom.10 147.m
Nihil animus fallitur,qui deum fideliter cõfitetur. to.10.143.b
Quid facit Eccleſia, ſi iam peccator per confeſſionem ſit ſuſcitatus? tomo.10. 147.m
confeſſio auricularis eſt in præcepto to. 10. 159.e,& 292.g
de confeſſione peccatorum.tom.10.159.e, & 292.f,g
confeſſio eſt neceſſaria ad ſalutem.tom.10. 159.e
confeſſionis efficacia. ibidem.g
confeſſio duplex. to.10.147.R,l
Quia adam confeſſus eſt peccatum commiſſum,veniæ redditus eſt. to.10.179 l
confeſſio antiſtibus Eccleſiæ facienda.tom. 10.122.e.& ſeq.
Et de quibus. ibidem
Item quòd etiam antiſtitibus malis ibidem
Neceſſaria eſt oris confeſſio, cum corde fideli,to.10.215.d
confeſſio. mors non eſt, ſed hæreditas vitę to.10.278 c
Iuſtorum comes ſemper debet eſſe confeſſio ibidem
Quomodo confitendum eſt alteri.tomo.10. 292.g
Non differenda confeſſio tomo.10.292 h, & i, R
Melius eſt piè confiteri ignorantiã, quã temere ſcientiam vendicare. to 10.285.d
confeſſionis excellentiæ. to.10.292.l
confeſſoris diſcretio ibidem.m
In feſto vnius cõfeſſoris,ſer.to.10.270.h
contra eos,q̃ cum tribulãtur,cõfidunt in homine, non in deo. to.8.558.R,l
Qui confidit in domino tota mente, ſi moriatur in peccatis,non damnabitur.tom. 10.159.h
Quo confirmat iuſtos dominus.to. 8.83.g
Humana diuinis & non diuina humanis decet confirmari. to.9.217.d
Promittere gregi futuras paſſiones, infirmũ eſt confirmare. tom.9 231.a
conflatilia per Euagelium exterminantur.tomo.5.177.m
conflictatio Auguſtini cũ Fortunato in Poſſidonio.
Eſt cõfuſio adducẽs ignominiã, & eſt cõfuſio adducẽs gloriã,exponitur. to.2.57.b
confuſio linguarum. tomo.3.237.l. Vide, Lingua.
confundi,eſt aliter inuenire quàm ſperabas. to.6.92.m
confuſio temporalis quędam eſt vtilis,quã non formidabit Chriſtianus,immo ſi hãc non habuerit, æternam habebit.to. 8. 53. a.& 59.h
Multi confuſi ſunt ſalubriter,& ideo reuereti. to.8 .2.m
Irreuerentia eſt, non confundi. ibidẽ.241.i
confuſio eſt quæ mordet cõſcientiam.eod. 242.l
Ne confundamur in æternum,quid fiet. to. 8.249.a
Multis expedit confundi,vt deficiant ibidẽ. 251.e
confuſio eſt de mala conſcientia, verecundia propter modeſtiam. ibidem.f
Mali duobus modis confundentur, aut cum credent in Chriſtum, aut cum uenerit Chriſtus. tom.8.256.R
In iudicio confundentur perniciosè, q̃ modo nolunt confundi ſalubriter. tomo, 8. 315.b
Nemo noſtrum viuit ſine confuſione, niſi prius confuſus reuiuiſcat. ibidem
Tota iſta vita eſt cõfuſio q̃dam rerũ humanarum non pertinẽs ad Deum.to.8 486.i

Qui

Qui confundentur,& qui non.Et in quo glo riandum. tom.10.50.d.e
congregatio,& pecorum,& hominum dici poteſt. tom.8.267.e.281.g.& 298.m
congregatio populorum Chriſtum circundantium,quę ſit. tom.8.14.m
cõiugale debitũ.t.1.11.i.& 13.R.to.4. 217.f
coniugium ſpiritale in homine.to. 1. 275.f. & ſeq.d.to.3.354.f.to.4.198.h.& 397.e.f tom.6.187.a.b.tom.9.5.f.& ſeq.
Manichęi dãnãt cõiugii vſum.tom.1.256.g
Quòd neuter coniugum continere debet, ſi ne alio.tom.2.48.g.h.& 99.g.h.& 241.c
coniugium infidelium. tom.2.123.f
A coniugio abſtinent ſerui Chriſti.to.3.74.l m.& 92.R
coniugium Paganum. tom 4.210.l
coniugii fideles. tom 4.365.l.m
Vide de bonis coniugalibus.
coniugium non ideo malum, ſi melior eſt caſtitas. Eodem 366 c
Et coniugatorum membra ſancta. ibidẽ. d.e
coniunx,in adiutorium viri facta.to.5.110.d
coniugatorum concubitus, & de eius pudore,non ſolum vulgari,ſed etiam coniugali. tom.5.127 f
coniugium prohibetur inter propinquos,ꝑpter charitatem dilatandã.tom. 5.137 h.i
Melior eſt homo fidelis coniugatus, quã continens infidelis. tom.5.154.i
coniugium Dei fingunt Pagani.tom.6.11.i
coniunx Dei bona voluntas. ibidem.e
De bono coniugali,contra Iouinianũ.to.6. 255.e.& ſeq.Retract.to.1.23.i to.3.208.i
De adulterinis coniugiis.to.6. 271.f. & ſeq. Retract tom.1.27.d
coniugium impar. tom.6.275.h.i
De dimittendo vel non dimittendo infideli coniugio,copioſè.tom.6.273. l.m.& ſe-
cõiugum reconciliatio purgatis adulteriis perpetratis. tom.6.2 277.i.&.ſeq.
coniugii bonum,quid. tom.7.221.i
coniugium bonum. Eodem 261.f
Tria coniugii bona.to 3.208.h.i.to.6. 261.c. d.tom.7.261.g.& 354.l
coniugibus quomodo vtendum.to. 265. K.l
coniugum numeroſitas. ibidem.m
coniugum inſolubile. Eodem 265.a
coniugium perfectum inter Ioſeph & Mariam. tom.7.265.c.354.R
Coniuges eſſe negat, qui ſunt indigni hoc nomine. tom.7.266.l
Coniugium incontinentię aſylum. ibidem
Quęſtio de cõiugiis difficillima.t.6.273. K.l
Pudicitia coniugalis. tom.7.263.b
Coniugium amor ſpiritalis. tom.7.266.m
E ſancto coniugio quare naſcantur filii irę. Eodem. 266.a
Coniugii bona non ſunt ex peccato. ibidẽ,e
Coniugalis pudor, ex peccato. Ibidem.f g
Coniugum ętas. tom.7.326.f
Coniugum intemperantia,venialis. tom. 7. 266.h.i & 353.c.d
Vide nuptię,& Matrimonium.
Coniugia caſta quomodo probantur.to.8. 182.i
Coniugatorum regula,quę. tom.10.39.c
Coniugalis vita cum humilitate,ſuperba caſtitate melior tom.10.45.g.& 46.a
Coniugia adulterina.tom.10.119 m.& ſeq.
Sermo ad coniuges. tom.10.126.g
Caſtitas in coniuge amanda. tom.10.169.e
De caſtitate coniugali to.10.246.l.& 247.d
Si coniugium ſacerdotibus prohibetur,quã to magis fornicatio?to 10.299.h
coniunctio maris & fœminę.tom.3. 192.h, & ſequen.
Coniunctio Chriſti ſponſi cum ſponſa.to 9 242.c
Mirabilia facta in coniunctione Chriſti ſpõ ſi,ad Eccleſiam ſponſam. ibidem.e.f

Conſcientia.

Conſcientiæ malæ pęna. tom.3.350.b
Conſcientię teſtimonium. tom.4.422.d
Conſcientiam malam non ſanat præconiũ laudantis,nec bonam vulnerat conuiciãtis opprobrium. tom.7.55.g
Conſcientia dantis. tom.7.75.i. & ſeq.
Conſcientia bona & mala.to.8.61.& ſequẽtibus.
Quomodo conſcientia mala tota in deſperatione eſt, ſic conſcientia bona tota in ſpe.ibidem.g
Vt habeat quis bonam conſcientiam,credat & operetur. ibieem
Ad conſcientiam ſuam redire nolentes, nę ibi litibus peccatorum euertantur miſeri ſunt. tom.8.76.m
Quod alienum eſt ab opere,alienũ eſt a cõſcientia,quod alienum eſt à cõſciẽtia,alienum videtur eſſe à ſcientia. Eodem 84.b
Conſcientia mala rixoſæ mulieri cõparatur tom.8.

to.8.76.m.& 87.c
Ipſe eſt ſua pœna, quem torquet conſcientia ſua. Ibidem.94.b.
conſcientia delictorũ, ligno intus putrido, & in nullo ædificio duraturo, cõparatur. to.8.138.
Iniquorum conſcientias nõ ſanat niſi indulgentia. ibidem.
conſcientia delictorum, tribulatio omnium grauiſsima. Eodem.138.l.Vipe,Cor.
Quomodo magna pœna eſt impiorum, cõſcientia, ſic gaudium magnũ piorum. Eodem.172.b
conſcientia non eſt digna ſanari, ſi mota nõ eſt. tom.8.200.h.i.
conſcientia inanis. tom.8.227.g
conſcientia iniquorũ, mõ circũ amicta eſt iniquitate & impietate. Ibidem.262.g.
conſcientia mala eſt, quõ ſi qs a ſtillicidio aut a fumo exit de domo ſua.tom.8.371.i
Ab illo accipimus initiũ bonæ cõſciẽtiæ, a quo vitã poſcimus obedientię.to.8.442.a.
Venter interioris hominis, eſt conſcientia. tom.8.82.e
conſcientiæ peccatricis infœlicitas.tomo.0 181.g.h
conſcientia noſtra coram Deo eſt, conuerſatio noſtra coram fratre eſt. to.9.235.i
conſcientia noſtra, eremus ſolitudinis eſt, vbi nemo pręter Deum videt.tom.9.237 i.& ſequen.
Bona conſcientia Dei donum. to.10.23.b.
Etiam bona conſcientia trepidat corã Deo. Ibidem.d.e
conſcientiæ trepidatio ſub iudicio Dei. tomo.10.111.g.
conſcientia bona gloria noſtra. ibidẽ.
conſcientia eſt cognoſcenda. to.10.158.i.
Per tribulationes conſcientia purgatur. tomo.8.425.f.g
De puritate conſcientię. to.10.283.b.
Eminentia puritatis conſcientiæ. ibidem.
Efficacia purę conſcientię. tom.10.283.c
conſcientia & fama ſunt duę res nobis maxime neceſſariæ. to.10.313 m
Conſecratio.
Præces ante cõſecrationem. to.2.90 h
conſedentes, qui. tom.10.186.e.
conſenſus. tomo.4.397.d.e
conſemſus gentiũ in Chriſtum. to.6.36.b.c.
Malis non conſentiendum approbãdo. to.10.19.h
In hominis poteſtate eſt, nõ conſentire diabolo. to.10.96.g.
conſilium Dei. to.2.59.b.
conſulendi qui. tomo.4.377.l.
conſilia malorum. tomo.4.384.g.
conſilium, donum ſpiritus ſancti.t.4.394.m
conſilium iuſtum præfert M. Regulus propriæ vtilitati. tom.5.6.h.
conſilium Dei eſt immutabile.tomo. 5.107. e.& ſequentibus.
conſilia ſanctorum. to.6.183.h.& ſeq.
conſilium domini, quod manet in æternum quale ſit. tomo.8.71.a
Deus non fecit aliquid conſilio repentino, quod non ęternitate ſe facturum eſſe præſciebat. to.8.410.g
conſilia a melioribus petẽda ſunt.to.8.556.l
Non eſt opus conſilio, niſi in aduerſis. to.8.25.i.in fine, & g.in principio.
cum das conſilium, nõ laboras, nihil perdis, & eleemoſynam facis. Ibidem.488.a
Sunt qui aſſumunt pallium conſulentis, ſed habent venenum perimentis. tom.8.467.h.
conſiliũ qui libenter audierit, & fecerit, maiorem habebit gloriam. to.10.157.g
Differentia conſilii & pręcepti. ibidẽ
Vbi humanum deficit conſilium, illic diuinũ intercedit adiutorium.tom.10.172.K.
conſolationes noſtræ in deſerto. to.8.211.l
Fidelium cõſolatio. tom.7.180.g.h.
conſolatio non eſt niſi miſerorũ, gementiũ & lugentium. to.8.314.d.& 483.i
Non poſſunt conſolari intrinſecus, licet q̃cunque bona tẽporalia habeant, qui Deũ non habent. tom.8.94.a
Quomodo conſolari renuit anima iuſti.to. 8.278.f
conſolatio interior ſupplet exteriorem. tomo.9.102.d
Mœſtã animam conſolatur Deus.to.9. 173.c
conſpectus Dei nobis promittitur.tom.8.g.
conſtantia ſanctorum, pro Eccleſia. tomo.1 235.h.
conſtantię exemplum. to.4.6 c.
Ad conſtantiam, in fide, exhortatio. Eodem 332.a
conſtantiæ tres. to.5.334.a
conſtantia iuſtorum. to.7.78.d.
conſtantia matris ſeptem fratrum, hortantis eos ad pęnas pro lege tuenda.to.9.211.c

conſtãtinopolis,à chriſtiano inperatore cõdita. to.10.26.m
Apud conſtantinum Cœcilianus falſo accuſatur.to.1.25.i.tom.2.52.c.62.i.& 97 f.g & 210.d & 227.e.f.
Sententia Conſtantini Auguſti,pro Cæcilia no.to.7.93.e.
conſtantius imperator hæreticus.t. 6.237 a.
conſtellationis hora. to 5.40.d
conſtituta hominum iniqua,non ſunt dicenda iura. to.5.195.K
conſuetudines & leges, pro ratione locorũ & temporum,non temere violandę.to.1.35.f.& ſequen.
conſuetudinis vis.to.2.58.i.tom.6.54.b.& ſequenti.
conſuetudo mala,quõ tollenda.to. 2.04.R.
conſuetudines variæ regionum.to.2. epiſto. 118 & fo 173 f
De conſuetudinibus Eccleſiarum,Ambroſii reſponſum. to.2 118.m.& 167.h
conſuetudinis,etiam in melius mutatæ, nouitas perturbat. to.2.168.a
cõnſuetudinem non eſſe iuſtitiam. tomo.3. 17.R.l.
conſuetudinem vincere,difficilimum. to.3. 197.f
Conſuetudinem vincere dura pugna eſt. tomo.8.55.c
conſuetudo diuerſa in habitu, victu & aliis rebus,non impedit religionẽ chriană,dũ modo non ſit contra diuinam legem.tomo.5.194.e f
conſuetudo mala, ex mala voluntate ſumpſit exordium. to.5.105.d
conſuetudine vitia roborata difficulter vincuntur. tom.5.219.f.
conſuetudine nimia peccatum fit, quaſi naturale. to 5.204.c
conſuetudines Eccleſię,ab Apoſtolis traditæ.to.7.127.h.& 139.f.& 144.m. & ſeq.
conſuetudo cedit veritati diſcuſſæ.eo. 130.e f 134.e.& 152.b.& 156.g.h
conſuetudo, rationi fruſtra opponitur. Eodem.134.b
conſuetudo, rationi & veritati poſtponenda.Eodem.156.m
Ad conſuetudinem malam,quarto progreſſu peruenit anima. to.10.37.m
Mala conſuetudo,quantum malum. ibidẽ l.
Qualiter homo verbo Dei obiurgatus, recedat a mala conſuetudine. Eodẽ.38.a
Eccleſiæ conſuetudo & obſeruatio,pertinaciter retinenda. to.10.65.g.h.
conſuetudo mala,quomodo dediſcẽda. to. 1086.f.g.& ſequen.
conſuetudines Paganorum erubeſcãt chriſtiani. to.10.124.d.& ſeq.
conſules primi Roma.expulſa regia poteſtate nec ipſi compleuerunt annum ſuum. to.5.25.b.
conſules. to.5.43.f.
Aliud eſt conſummari,aliud conſumi tom. 8.202.c.
Quid ſit, omnis conſummationis videre finem. to.9.140.d
contagia terrena,ſunt ſitis,fames, laſsitudo, dolor,mors, ad hęc deſcendit Chriſtus. tom.6.233.R.
comtemplationis verum gaudium, quando nobis contingat. to.3.82.R.&.ſeq.
contẽplatio diuinitatis.Eodẽ.352.m & ſeq.
Meditatio & contẽplatio qd ſint.to.3. 189.c
contẽplatiua vita,excedit actiuã.to.5.128.d
contemplatio incommutabilis boni æterni, ſemperque manentis,qualis. to.8.44.a
contemplatio,in quo cõſiſtit. tom.9. 108.a
Officium contemplationis. to.9.177.R.l.
Gradus cotemplationis, ſunt inſeparabiles. to.9.178.f.& ſeq.
Quatuor nos retrahunt, a quatuor gradibus contemplationis. Ibidem.i
contemplatio,eſt optimũm bonũ, cui omnes virtutum actiones poſtponuntur. to. 10.143 m
contemplatio,omnia ſanctitatis merita facilè ſuperat. Eodem.144 a
Impedimenta contẽplationis.to.10. 299.d.e
Mundi contemptus. to.1.in Poſsido.
contemptus opum. to.3 353.c
contemptus vitæ præſentis. to.3.329.g
contemptus mundi in quo conſiſtat.tom.9. 204.f
contemptor diſcipulus inexcuſatus erit,q faciendi didicit,& contempſit. to.10.3.c.
contentionis interpretum,pernicioſę. tom. 1.76.l.m
contentionem abhorruit Auguſtinus. ibidẽ 69.m.to.2.218 h.i.& 235.h.i.
contentio,& dolus. to.2.95.l
contentiones,quomodo coercendę. ibidem.

Contentioſi diſputatores taxati. to 2.164.h. 235 h.& ſeq i.R
Cõtinentiæ ſuperſtitioſa oſtẽtatio.to.1.45.e.f
Continentię donũ eſſe à Deo to. i.33. b.& 46.c.& 64.h.to.2.120.a.& ſeq. & 200.c. in fine.to.4.55.i.& 368.R. tom. 6. 269. c
Cõtinẽtia cõiugalis.to.2.48.g.h.tom. 4.134. c.to.6.i libro de bono cõiugali, copioſè.
Continentiæ meritum non amittit,qui vxori debitum reddere cogitur.tom. 2. 244 f
Plura de continentia coniugali. ibidem.e.& ſequent.
Continentia. tom.3.68 f
Continentiam vouere. tom.3.74.m
Continentia,quid Ciceroni. tomo.4.187.i
Continentia. Eodem.315.l
Cõtinentia libidinis,oris,& cordis. ibidẽ.l
Continentia à malis,iuſtitia ad bona. Eodẽ 357.i
Continentia vera,& falſa. Eodem.360.c
Cõtinentia,non tantũ libidini moderatur. ibidem.f
Quòd nec continentia ſine perſeuerantia, nec fides ſine operibus ſaluet. ibidem K.i
continentia animi virtus eſt non corporis. to.6.260.e.f
Cõtinẽtia in opere,& habitu. Ibid.f. & ſeq.
continentiæ præfertur obedientia. ibid.l.m
Incontinentium querelę. tom.6.278.a b
Incontinentiæ vitio, nuptiarum honeſtate ſubueniendum.ibidem e.f.tomo. 7. 357.i
Ad continentiam exhortatio.tom.6.280. h. & ſequen.
Continentia clericorum. ibidem.l
Continentiæ tempus,nunc. tomo.7.266.f
Incontinentia, mater omnium vitiorum. Eodem.318.c
Incontinentia cõiugalis,culpa venialis.Eodem. 166.h.& 353.d.356.f
Continentiæ votum ſeruandum.to 3.74 m & ſeq.tom.8.302.c
Vide,Caſtitas.
Ex ipſis continentię viribus, ęſtimãda laus. tom.4.369.d
Exhortans Auguſtinus, monet à Deo donũ eſſe continentię. ibidem.R
continentię bonum. tom.5.7.e
continere non licet viro, ſine vxoris conſenſu. tom. 8.579.K
continentia à Deo data. tom.9.162.i
Continentię quanta difficultas. ibid R
Coutinentia dupliciter ſeruatur. tomo.10. 21.m
De duplici continentia. ibidem m,&ſeq.
Qui ſe non magis quàm animalia continuerint,peiores ſunt animalibus.to. 10.247.l
Continere & ſuſtinere, duo ſunt laborioſa pręcepta à domino.to.10 2 47.m, &ſequen.
De continentia & ſuſtinentia. ibidem
Quid ſit continentia. ibidem
Ad iuuenes, vt contineant. to.10.249.a
De Continentia. to.10.250.d
Continentia & ſobrietas,in quibus conſiſtant.ibidem e
contradictio linguarum,quæ ſit. tomo. 8. 59.c
contradicentes redarguere.to.1078.& 93.e
Factis contradicitur deo,& eius verbi diſpẽſatoribus to.10.79.d
contradicentes,qui. to.10.93.c, & ſe.
contraria, quæ dicantur. to.1.100.h
contrariorum tres ſpecies. to 1.103.K
contraria ſimul ineſſe,contra dialecticos.tomo.3.51.l
A contrariis notis, pleraque ignota intelliguntur. Eodem.140.f
contrarietas excluſa. to.4.181.l
contrarios effectus operatur eadem cauſa, in diuerſis rebus non contrariis.tomo. 5. 214.d
Sicut contraria contrariis, ſic ſimilia ſimilibus curantur. to.10.264.c
Qui non conterũt cor, nõ ſanantur,& quid ſit conterere. tom.8.561.g,& 562.d
Noli erubeſcere conterere cor,quia tales ſanat dominus. ibidem.e
contritionum alligamenta,quę ſint.ibid.g.h
contritio cordis,quę ſit. tom.8.270.m
contritio Petri,agnito crimine ſuo.tom. 10. 179.h.& ſeq.& 190.i.& ſeq.
De figuris contro uerſiarum. to.1.107c
Quę ſint circunſtantię,controuerſiam faciẽtes. to.1.105.c
controuerſiarum modi. ibidem
contubernales qui dicantur .to.8.505.l,&m
contumacię crimen,quod. to.10.47.g
contumelia patienter ferenda. tomo.1. 235.h
contumelię aduerſariorum non facile contemnendę. to.7.305.g
cõualles,depreſſa sũt loca terrarum. tom.8. 392.g

con-

conuerſationem hominum nō dedignatur Chriſtus. tom.10.142.m
curanda eſt bona coram hominibus conuerſatio. tom.9.236.a b
conuerſatio Iſraelitarum in deſerto.tom..o.176.e.f & ſeq.
Quòd Deus & angeli magis gaudent in peccatorum conuerſione. tom.1.52.c
Quare plus lætandum ſit in magni peccatoris conuerſione. ibidem.f
De conuerſione peccatorum plura,occaſione ſūpta à conuerſione Victorini.tom. 1.51.l.& ſequen.
conuerſio noſtri,penes Deum.ibidem. f. to. 2.45.l.m.to.3.77.f.to.7.22 R l.to. 8. 306. a.tom.9.83.l
conuerti ad Deum,& diſcedere,quid. tom. 3.204 l.& 351.i
Qui reuertitur,non ſibi,ſed gratiæ Dei tribuat.Eodem.211.f
conuerſio. tom.3.351.i
conuertet cor patrum ad filios, exponitur. tom.5.211,l
conuertet cor hominis ad proximum ſuum exponitur. ibidem
Quomodo conuertit Deus in peius terram Sodomorum. tom.5.216.c
conuerti ad Deū ne differas. tomo.4.123.l.m
conuerſio ad Deum. eodem.347 K
De conuerſione malorum,non deſperandū tom.7 91.a
conuerti non poteſt aliquis,niſi confuſus & reueritus. tomo.8.246.c
Nemo conuertitur ad Deum, niſi ab iniquitate. eodem.253.a
In ipſa prima cōuerſione tua didiciſti, ꝙ ante cōuerſationē tuā iuſtus nō fuiſti.ibid.b
Deus conuertit nos, & conuertitur ad nos. tom 8.240.a
Nō cōuertereris,niſi uocareris. ibi. 306.a.b
Qui nolunt conuerti in melius,Deum cōuertunt in peius. ibidem.269.e
conuerti retrorſum,quid ſit. ibidem. 118.g. 181.e & 430.d.e
cōuertere in profundū maris ꝗd ſit.235.b.c
conuerti ad veſperum, quid ſit. Eod.195.h
conuerſio noſtra perfecta,paratum inueniet Deum. tom.8.11.d
Anima non conuertitur ad Deū, niſi ab hoc ſeculo auertatur. tom.8.11.d
Quid ſit conuerti retrorſum,poſt inimicos. ibidem.19.h
Anima conuertens ſe ad Deum, oratur ad eam conuertatur Deus. tom.8.11.d
conuerſione tua illuminaris. tom.8.141.a
conuerſis Deus indulgentiam promiſit, ſed dilationi craſtinum non ꝓmiſit.to.8.553.
cum cęperit homo velle cōuerti,quas primo ſuſtinet tentationes. tom. 8.481.f
conuertendum eſt cor ad Deum,non ad homines. tom.8.308 m
Deus benefaciendo populo ſuo, conuertit cor iniquorum ſponte malum,ad odium iuſtorum. tom.8.405.b
Omni homini conuerſo ad Deum, mutatur delectatio,non ſubtrahitur. eodē. 269.K
conuerti,ex confuſione quid ſit.ibid.174. m
conuerti debemus ad gratiā,& auerti a peccatis. tom.8.385.l
conuerſio peccatoris ad Deum,non eſt differenda. tom.9.252.d.e. & 253.g.h
cōuertimini ad me,& ego cōuertar ad uos. exponitur. tom.10 46.h.& 110.d
Quomodo,& per quid,conuertimur,& accedimus ad Deum. tom.10.47.h.235.i
In quacūque die conuerſus fuerit peccator &c.exponitur. to.10.49.g.h
Ne tardes conuerti ad dominum,&c.exponitur. tom.10.95.m. & ſequenti.
De eodem,Homilia. tom.10.96.l.m
conuerſio vera. to.10.160.e
Iudæus,hereticus,vel Paganus,forte conuertetur ad Deum,vt primum locum ſortiatur. tom.10.236.h
cōuerſio lupi rapacis in agnū. to. 10. 261.d
De nō tardādo conuerti ad dn̄m.to.10.311.a
Non eſt differenda conuerſio ad Deum. Ibidem.a b
conuitia ęquanimiter tolerāda.to.10.157. d

Conuiuia.

conuiualis diſputatio. tom.1.168.b.
conuiuia refugit Auguſtinus.Eodē, In Poſſidonio.
conuiuium domini, vnitas corporis Chriſti. tom.2.66.m
conuiuium cum publicanis. tom.4.146.g
In conuiuio cęleſti,panis iuſtitia, potus ſapientia eſt. tom.10.5.f
An amici & parentes,ad conuiuium ſint inuitandi. tom.10.124.a
In quo loco dignatur dominus ſumere conuiuium. tom.10.161.k

Non

Non eſt eundum ad cõuiuia, quę ad fontem vel arbores fiunt. to.10. 246.b
cooperatores Dei. to.5.144.f.
cooperatores, pater & filius. to. 10.108.l.& ſequen. Vide, Operari.
cophini nomine, opera ſeruilia ſignificantur. to.8.296.a
cophinũ ſtercoris, ſordes pęnitẽtię. t.10.13.e
cophinus ſtercoris, in Euãg. quid. to.10.27.e
cordis arcana, Deo cognita. to.1.60.g
Surſum corda, Eod.205.c.d.to.2. 213.e. Vis cordis. to.3.286.f.
Quod corde concipitur, hoc actione ꝓmitur. Eodem.348.h
cordis mutatio. Eodem.240.i
cor rectum. tom.4.231 g.to.8.285.l
cordis mundatio. to 4.405.c
cor Dei. Eod.348.k.to.8.34.b.& 45.h
cordis os. to.4.355.m.& ſeq.
cordis & oris continentia. Ibidem.l.
cor mundum. to.4.393.g
cordati homines, per deos Penates ſignificati. tom.5.3 a
Homines cor luteum habentes. tom. 5.40.d
cor habere ad dominum eſt obedientiæ. to. 5.125.m
cor habere ad ſeipſum, ſuperbiæ eſt. Ibidem
Ante ruinam exaltatur cor, & aute gloriam humiliatur. ibidem
Per cor caro mundatur. to.5.89.f.
cor peccatoris, dicitur abyſſus. to.5.201.f.
cor eleuatur ad Deum per obedientiam & humilitatem: ſed contra Deum, per ſuperbiam. tom.5.125.m
cor lapideũ, & carneũ. t.6 97. l.m.& 108.m
In cordibus hominum, etiam malorũ, Deus operatur. to.7.430.e. f.& ſequentibus copioſe.
cor quõ pręparat homo. 7.290.f.g.
cor rectum, & tortũ, to.8.65.c.d.& 85.K.& 162.l.m.216.f.& ſeq. to.9.52.i
Inter cor rectum & prauum, quid intereſt. to.8.66.c.d.
cor diſtortum, non poteſt colliniari rectitudini Dei. to.8 65.i.& 134.f.g.
cor rectum, quale ſit. to.8.66.e.f.89 K
cor leuandũ eſt ſurſum, ne putreſcat in terra Eodem 65.m.& ſeq.& 574.b
corde creditur ad iuſtitiam, ore autem fit cõfeſſio ad ſalutem: quomodo intelligitur. to.8.116.g.to.10.50.f
cor tunc derelinquit ſe, cum non eſt idoneũ ad cognoſcendum ſe. to.8.117.c
Quòd ſit eleuandum, non hic corde habitandum. to.8.58.c
cor hominis pro fuſum, & inſcrutabile eſt. Eodem.125.h
cor tanquam nauis in huius ſeculi tempeſtate turbatur, cum Chriſtus per fidem in illo non eſt, to.8 40.e.& 81.d e.& 139.K.
Cor nõ eſt retinendum intra cor, ſed effundẽdum coram domino. to.8.207.c
cor caſtum, quale eſt. ibidem.264.b.
Vt cor poſsit eſſe rectũ cum Deo recto paratur a domino fide pręcedẽte qua acceditur ad Deum directum, vt cor fiat rectum. Eodem.283.i
cor quare leuandum eſt in cœlos. to.8.310.h.& 336.g.h
Non ſic leuatur cor quomodo leuatur corpus, & to.8.310.h
cor quod nos derelinquit, tunc inuenimus, &c. ibidem.i
cor aperiẽdum eſt Deo, & claudendum diabolo. to.8.540 i.k.
cor omne, omni cordi clauſum eſt. Eodem 180.h.
cor prauum, vel cor rectum, quid ſit. Ibidẽ 371.i.
cor areſcere ſicut fęnum, quid ſit, to 8.374. m.& 376.m.in fine.
cor inclinare, diuini eſt muneris, & proprię voluntatis. to.8.446.K.
cor Chriſtiani aliàs angitur, quã cor infidelis. Ibidem.477.m.
corda iuſtorũ nunquã deſerunt. ibid.202.l.
cor diſtortum, putat torta eſſe omnia, quę dicuntur a Deo: putat praua eſſe oĩa quæ fecit Deus, & diſplicent ei iudicia Dei: maxime in quibus ipſe corripitur. tomo. 8.561.g
cor diſtortũ, eſt qđ non ſe corrigit ad Deũ, & deũ vult diſtorquere ad ſe: & quomodo dirigitur. ibidem
cor duplex quid ſit. to 8.9 a
cordis nomine, cogitationes cordis ſignificantur. to.8.14.g.& 41.K
Scrutari intima cordis, ſolius Dei eſt, tomo 9.100.d
Vera cordis requies. to.9.175.a
De eo quod ſcriptum eſt, Non turbetur cor veſtrum, neque formidet. tom.10.47.g.h & ſe-

& ſequenti.
Intentio cordis humani quo dirigit & quo ſpectet,intuendum eſt. tom.10.2.i.
Graues corde. tom.10.13 g
Deus cordis inſpector tom.10.22.b
Chriſtus cordium cognitor. to.10.27 e.
Surſum cor,quod in ſacrificio cantatur,inculcat Auguſtinus. tomo.10 27.R
cor ſurſum habere. tomo.10.62.l
cor inſpicitur,non factum. tom 10.76.h i
Deus cor interrogat non manū.tom.10.79.i & 94.K
De eo qđ ꝓpheta dicit in Pſalmo, cor meū & caro mea,exultauerunt in Deū viuum, Homilia. tom.10.109.h.i.& ſequen.
corda fidelium,ſunt cœlum. tom.10.144.i
cor noſtrum,eſt dilectus filius vnicus.tom. 10. 146 h
Indurat Deus cor noſtrum: & quomodo.tomo.10.171.m.& ſequen.
Surſum cor ad dominum,non ſuperbia,ſed refugium vocatur. tomo.10.213.K.
Nemo glorieť caſtū ſe hr̄e cor. to.10.301.a
Corax,rex decimuſſext' Sicyniorū.t.5.171.e
cornelii Celſi ſententia. tom.1.176 l.m
cornelii baptiſmus,to.4.77.h.in principio.
cornelius ſpiritum ſanctū accepit ante baptiſmum. Ibidem,& 84.b
cornelii fides. tom.7.404.b
cornelius a Petro baptizatus. to.10.103.f.
cornelius Centurio, miles fuit, & ſaluatus eſt.tomo.10.307.a
Quid ſignificat,ꝙ cornu carni hęret & carnē excedit: & quanquam de carne oriatur, ſuperat carnem. tom.8.362.i.
cornu peccatorum,de iniquitate eſt: cornu Chriſti,de mateſtate. tom.8.271.R
cornua peccatorū,dignitates ſunt ſuꝑborū: cornua iuſtorū munera Chri.ibid.263.R
cornua decem oīa regna mundi.to. 9.145.k
corona,certantibus datur. to.3.262.a
Qui faciemus coronati. tomo.9.252.l.
coronari roſis, lene eſt,ſed radices ſunt ſpinarum. tom.8.168.l
cum præmium venerit, ſua dona coronabit Deus,nō merita tua. Eodem.243.h
coronæ anni benedicere,quid ſit.to.8.220.e
cum coronat Deus merita noſtra, coronat dona ſua. tom.8.374.d.& 381.i
Quod coronaris, illius miſericordia coronaris. ibidem,& 442.m
Quid Deus in homine remuneret,ſiue coronet. tom 10.97.C.l
corona ſpinea,quare Chriſti capiti impoſita.tom.10.185.l
corpus peſtes corporeas aliquando ſignificat.tom.10.e.f
corporis fœlicitas ante peccatum.to. 1.13.l Et quale futurum in reſurrectione. ibidē, & 236 g.h.tomo.1 90.f.Retra.tom. 1.20. d.tom.6.60.a b.
corpus mortuum. tom.1.10.h
corpus. tomo.1.173.b
An vere ſit corpus. tomo 1.182.a.b
corpus,anima,ſpiritus. tomo.3.47.a
Inſtauratis corporibus ſuperflua non accedent.tomo.3.60 c
corporibus ſuus decor addetur. ibidem.d
Reſurgent corpora,omni vitio libera. Ibidem.e
corpora damnatorum. Ibidem.f
corpora impiorum. tom.3.73.a.b.
Aeternas rationes in corporalibus,homo ſolus animantium percipit. tomo.3.130.e
Quale corpus primi hominis. tom.3.195.l
corpus animale. tomo.3.196.c.d.
corpus Adam,animale. ibidem.g
Transformationes corporum. to.3.198.i.R
Qualia futura fuiſſent corpora,ſi non fuiſſet peccatum. tomo.3.209.l
corpora,an ſubito reformentur, to.2.206.a
Qualis fuiſſet corporum mutatio, ſi Adā nō peccaſſet. tom.3.208.f
corpus diaboli. tom.3.221 b.& ſequē.
corporū reſurrectio,quare futura.to.3.233. d.Vide Reſurrectio.
corpora defunctorum, Deo perire nō poſſunt.tom.3.351.e.in fine.
corporis bona,& amor iuſtorum, tomo.1. 175.e.e.&
corporis & animi renaſcentia. tomo.3.3 R
corporea eſt omnis creatura. Eodem.65.f
Incorporeus,ſolus Deus Ibidē,& to 1.61.d
corpora cœleſtia & terreſtria, tomo.3.72. c d.
corpus animale & ſpiritale.Eodem.195.l.m ſequentibus.& 226.f g
corpus idē mortale & īmortale.Eod.196.d.e
corpus Adę & noſtrum,diuerſa. Ibidem.e
De corpore humano medicorum ſententia. Eodem.198.m
corporis humani motio conſiderata.

Eodem.206.m,& ſequen.
corporale translato vocabulo. tom.2.226.f
corpora mortuorum dilaniata.eodem 122.a
tom. 4.320. i
corpus noſtrum quomodo redigimus in ſeruitutem. to.3.253.i
corporis compoſitio. eodem, 285.g,h
corporis materia. eodem 289. d
De corpore & anima. ibidem.293.h
corpus aggrauat animam. eod.347.i
corporum mutatio eodem.352.f
corpus,an a deo ſit. tom.4.185.d
corporis humani conceptio, & perfectio. eod. 192. m
corpora exuſta. to.4.320.i
Defunctorum corpora,non omnino contẽnenda,nec abiicienda. tom. 5.5.c
corpora ſanctorum ſepeliendi ratio.ibid.d,e
corpora defunctorum ad Dei prouidẽtiam pertinent:eisque honor impenditur ſepultura,propter fidem reſurrectionis aſtruendam. ibidem
corpus ſanctum fit, vſu ſanctę voluntatis. to. 5.6.b, & e
corporis ſanctitas, quam pudicitiam vocãt, non tollitur eo corrupto per violentiam, aut violato. ibidem, f
corpora quædam ſubiacent voluntatibus noſtris, quędam angelicis, omnia autem diuinæ voluntati, cui etiam omnium voluntates ſubiiciuntur. to.5.42.a,b
corporales cauſæ,quæ magis fiunt,quam faciunt, non ſunt inter cauſas efficientes annumerandæ. ibid.c
corporum munera, potiora nobis, habent multa bruta, vt diſcamus plus animas diligere.tomo.5.69 g,h
Fieri poteſt vt anima melior,corpus inferius inhabitet, deteriorque ſuperius. ibid. i, k
corpori omni præfertur anima,qualiſcunq; naturæ. tom.5.69.a
corpus eſt ſeruus, ſed animus dñs.to.5.83.h
corpora noſtra, in reſurrectione, erunt immortalia:& talia quale Chriſtus ſuo exemplo demonſtrauit. tom.5.90.m
corpori data eſt aïa, vt benefaciat.to.5.91.d
corpus deformatur,ſi ſupercilium parum attinens ſibi perditur.ſic & pulchritudo vniuerſi. tomo. 5.99.f
corruptibile corpus aggrauat animam,& deprimit terrena inhabitatio ſenſum multa cogitantẽ: exponitur.to.5.167.g,& 175.g
Quomodo corpus etiam in inferno dicitur mortale,vel mortuum, cum tamen ibi viuat ſemper. to.5.112.i,& ſequentib.
corpus vnde viuat, ibidem
corpus ſemper magis appropinquat ad mortem tom.5.114.c
corpus non eſſe oneroſum animę, oſtendit Auguſtinus,nec ipſo carere debere, ꝑpter beatitudinem conſequendam:contra Platonicos. tomo.5.115.g,h
corpora indiſſolubilia,& beatæ viuere cum ſuis animabus, ponunt Platonici, deum poſſe facere. tom.5.116.a
corporea incorporeis multo mirabilius copulantur,quàm quæcunque corpora corporibus. ibidem, g
corpora ſanctorum immortalia,ibi erũt vbi eſſe volent. ibid. & 241. i
corpora mortis neceſſitate diſſolui.t.5.117.a
corpora ſua beati deſiderant,& patienter expectant, propter promiſſa dei, & glorificationem. ibidem, d
Seminatur corpus animale, reſurget ſpiritale. ibidem
corpus primi hominis erat animale,lignorũ vſu indigens. ibidem
corporum dotes, innuit eſſe ab anima mouẽte corpus ꝑ volũtate ſua, & partim a corpore in quo erit omnino ſanitas.ibid,l,m
corpora beatorum non indigebũt vſu lignorum, ad vitandam eſuriem, vel mortem, vt primorum parentum,ſed vt poſsibilitate nõ neceſsitate veſcantur,vt Chriſtus & angeli. ibidem
corpora noſtra,dicuntur animalia: & beatorum, ſpiritalia. to 5.118.a
corpora poſt reſurrectionẽ, qualia erũt. ibi.
corpus in ſpiritum viuificantem, & in animam viuificantem. ibidem, c
corpus animale, & ſpiritale. ibidem,d,e
corpus nunc dicitur ſpiritale, quia ſpiritui omnino ſubdeẽ: ſicut nunc ſpiritus carni ſeruiens dr̃ carnalis:& corpus ſpiritui ſubdeẽ mirabili obtẽperãdi facilitate.t.5.117.d
corporis natura nõ moleſtat aïmã.to.5.120.f
corporis corruptio,quę aggrauat animã,nõ peccati primi eſt cauſa, ſed pœna. ibid h
corpori animus imperat,naturali ordine.tomo. 5.128 g
Corpus humanũ figuratur in arca.to.5.141.e

Corporis glorificati aſcenſus in cœlum, eſt miraculoſus. to.5.182.K
De corporis pœnalitatibus diuerſis proſequitur: ſcilicet in perditione ſanitatis, formoſitatis, &c. to.5.188.e
Corpus noſtrum, in reſurrectione, renouabitur. tom.5.191.g
Corporis immortalitatis rectè dicitur ſua ſanitas, quæ non reficitur alimentis tanquā medicamentis. tom.5.207.g,h
An poſsint corpora, in vſtione ignis, eſſe perpetua. tom.5.213.e
Corpora damnatorū, doloribus plena, mori non potuerunt. Ibidem.h
Corpora damnatorum ſine detrimento ardent, & ſine interitu dolent. to.5.214.c
Corpora glorificata futura in cęlo, Auguſtinus probat contra philoſophos.t.5.227.e
Corpora beatorum eſſe indiſſolubilia. Aug. oſtendit multipliciter.to.5.116.g, & 233. m, & ſeq.
Corpora eſſe poſſe in cęlo, contra Platonicos, Auguſt. oſtendit. to.5.233.d
Corporibus reſurgentium vitia detrahenē, ſed natura ſeruabitur. tom.5.234.g
Corporis glorificati agilitatē, innuit eſſe ab anima, vel etiam dotes. to.5.232.m
De corpore glorioſorum, pulchritudine excellente, & colore luminoſo.to.5.235.a,b
Corpus reſurget ſpiritale, ita tamen vt ſit caro non ſpiritus, ſubiecta tamen ſpiritui. tom.5.236,K
Corporis dotes videtur tangere, cum dicit, ꝙ eis deerit omnis infirmitas, &c. & ſi qd aliud non decet illud regnū, in quo erunt ſancti æquales angelis dei. ibidem.g,h
Corporis humani harmonia. to 5.235.c
In corpore quędam ſunt ad decorem ſolum: quędam ad officium & vtilitatem. Ibid. e
Corporis pulchritudine, ſine vlla libidine, ꝑfruemur inuicem in patria: vbi membrorum tranſibit neceſsitas, & pulchritudo remanebit. to.5.138.f
Corpus erit omnimodo ſpiritui ſubditum, & eo ſufficienter viuificatum, nullis alimoniis indigens. ibidem.i
Corpus eſſe fugiendum animabus beatis, vt dixit Porphyrius, ſed potius corruptibile. Eodem 239.a
Corporum glorioſorum motus quales erūt, dicit Aug. ſe ignorare: dicit tamen eorum motus & ſtatus decentes eſſe, ſicut & ſpeciem corporis. to.5.241.i
Corpus, nō animam, eſſe imaginem dei, hęreſis. to.6 9.d
Corpus mortis, vitium eſt, non ſubſtantia. tom.7 246.d
Corpus peccati, quid. tom.7.261.e
Corpꝰ mortis, ob cōcupiſcētiā. Eod.283.i,k
De corpore mortis liberari, quid ſit. Eodem 269, g. & 283.b,c, & 315.d.
Corporis noſtri redemptio expectatur. Eodem.364.d
Corpus mortuum propter peccatum. to. 7. 212.c, to.8. 161.d
corpus, ſepulchrū eſt aīę mortuæ Eod.320.l
In corpore humano, barba & ſaliuę, quid ſignificent. to.8.76.e
In corpore noſtro, duo conſideranda ſunt: figmentū Dei, & pęna meriti.to.8. 541.h
Quod ſanctorum corpora, quę rectè cęlorū nomine appellantur, peribunt: quia mutabuntur. tom.8.382.d
Corpus noſtrum, etiam iam cęleſte & ſpiritale, vel etiam angelicum, nunquam animę conſilium ſuggere poteſt: quia ſemper infra animam eſt.to. 8.556.m, & ſequentib.
Miracula, quæ fecit Chriſtus in corporibus, plus ſignificabant ꝙ in animabus agerent, quàm quid pro ſalute ipſarum corpora mererentur to.9.32.i, & ſeq.
Gloria corporum beatorum. tom.9. 188.e
Quomodo deus reſurgentium corpora reformabit. tom.9.211.a,b
Damnati recipient corpora, non ad beneficium ſed ad ſupplicium.to. 9.256.g
Corpora noſtra, templum dei, non polluenda, to.10.16,m
Multi in corpore viuo, habent animā mortuam. Eodem.17. K
Temperatura corporis materialis, & ſpiritalis to.10.45.g,h
De verbis Apoſtoli: Neſcitis ꝗa corpora veſtra, membra Chriſti ſunt: Sermo. to. 10. 76,h,i, & ſequen.
Dignitas corporum noſtrorum.to.10.76.i,k
Corpora noſtra, Chriſti membra. Ibidem. Et templa ſpiritus ſancti. ibid. K,l
Viuit ſępe corpus, mortua intus anima, ipſum viuificante to.10.86.c,d
Membrorum humani corporis adinuicem compatientia. to.10.98.b, e, & ſeq.

Vnde probentur aliqui non eſſe in corpore Eccleſię. ibidem,e,f,& ſeq.
In corpus ſuum peccantes. to.10.100,i.k
confutatio erroris Porphyrii, de fugiendo corpore. to.10.200.a,b
Opinio Philoſophorum,de loco corporum poſt reſurrectionē. tom.10.202, f,& ſeq.
Confutatio opinionis Philoſophorum, de eleuatione corporum ad cœlos. ibid. h
Quandiu in corpore mortis huius continemur,vitium nobiſcum portamus.tom.10 241,l,in fine.
corpus modo animale,poſt reſurrectionem erit ſpiritale. ibidem, m
Corpus Chriſti. to.3.221,b.& ſeq.& 354,i
corp' Chriſti nō fuiſſe imaginariū.t.3.255,c
corpus domini ſemper manſiſſe.idem ibid.f
corpus Chriſt. in cęlum ſublatum.ibidem,g
corpus Chriſti,Eccleſia.tom.4.177,c,tomo. 5. 221, d
Corpus Chriſti nō fuiſſe phātaſma.t.4.185,f
corpus Chriſti fuit mortale,non neceſsitatē, ſed poteſtate. to.5.188,e
corporis chriſti glorioſi claritatem,non abſcentē ſed pręſentem, non viderunt diſcipuli, tom.5. 235,c
corpus chriſti myſticum,Eccleſia, cuius eſt, ſpiritus caput,quod quidē corpus in gloria perficietur tom.5.235.l
corporis chriſti typus,Loth. tom.6.129.g
corpus verum chriſtum habuiſſe,quomodo probatur. tom.8.49,b
corpus chriſti plenum, non vnus homo,ſed tota Eccleſia eſt. to.8.240,g
corpus chriſti myſticum. tom.9.49,b
chriſtus, pręſentia corporali, ad oues Iſrael tantum venerat. to.9.56,b
corpus chriſti pręmi,& non tangi.t.10.5,m
corpus chriſti,Eccleſia.ipſe caput.to.10.51, b, & ſeq.
Vide caput, & Eccleſia.
corpus chriſti quod to 10.82,l
corpus chriſti multi moleſte prȩmunt,pauci ſalubriter tangunt.to.10.164, c, d
corpus chriſti cuſtodiuit tumulus incorruptum,ſicut vterus virginis illibatum.tom. 10.195,b
corpus chriſti ſpiritaliter manducat,qui per fidem operantem, per dilectionem vnit Deo:& ſic in eius eſt corpore myſtico.to. 5.223,l,m
Corpus Chriſti myſticum,eſt ſacrificium,quod Deo offertur. tom.5.232,i
corporis ſui ſignum dedit chriſtus.to 6.60,a
corpus chriſti etiā a malis accipit.t.7.:41,l,K
corporis domini conſideratio ex Cypriano. Eodem.158,l,m,&ſeq.
In corpore & ſanguine Chriſti ſalus noſtra. tomo.8 75,c
Orientalium morem reprehendit,qui anno ſemel corpus dominicum, tēpore Auguſtini, accipere incipiebant. to 10.25,h
Ad ſacramentum corporis & ſanguinis domini,qui accedere debeant. to 10.39, f
De corpore & ſanguinis domini,& de humilitate tenenda, arrogantiaq; vitanda. Sermo.to.10.55.g,& ſeq.

Correctio. Correptio.

correctio fraterna , patienter tolleranda. to. 1.282,c,d,to.2.epiſt.87.
correctionem ferant maiores, etiā à minoribus. to.2.25,d
Exemplo Pauli. Eodem.24, e
corrigendi errores dilectione,non odio. to. 2.50,a,& ſeq.& 154, c
correctio,amicorum manifeſta.to.2.19,b,c & 154,e
In corripiendo modum qui exceſſerit, non cōtinuo veniā à ſubditis petat. t.2 154,e,f
correctio aſpera,excuſata to.2.205,f,g
corripit deus creantes uariis modis. tom. 2. 228, k
correptio,eleemoſyna.to.3.58,m, & ſeq.
corrigit deus bonos per malos.tom.3.349,a & ſeq. i
De corrigendis malis Chriſtiani to 4.19. K
corrigendi quomodo peccantes. ibidem, e, & 439,a, b
Vide, Arguere, & Mali.
correctio amici,qualis eſſe debeat. tomo.4. 392 , K
corripiēdi proximum,regula.Eodem.413,c
corrigere non audentes,propter quędam cupiditatis vincula,non propter officia charitatis tom. 5. 4,l
De correctione fraterna. to.5.132, f
corripere malos, pertinet ad innocētis officium.to.5. 193, l
corripi debet, quocunque gęnere pęne licito & iuſto,qui paci aduerſatur ibidem,K
correctio diuina,cum dilectione. tom. 6. 64, a

correptiõ diuiſa, nec iuſtis nec peccatorib. parcit. Eodem 127.b, & f,g
correptionis eccleſiaſticę modis.to.7.17.a,b
corrigi debet palam, quod in occulto nocet. Eodem 159.K
correptiones in charitate fiant. Eodẽ. 429. i
De correptione & gratia.t.7.432.h,i, & ſeq. Retract.to.1.17.k
Non corrigeris, niſi dono dei. to.8.159.K
corrigite arguendo, conſolamini alloquendo & exemplum prębete bene viuendo. ibidem 159.a
Nullius correctio deſperanda eſt, niſi diaboli.ibidem 173.b
Quos humana induſtria corrigere non põt, pati neceſſe eſt: & qui corrigi non poteſt tuus eſt, aut cõſortio generis humani, aut Eccleſiaſtica cõmunione cõiũctus. ibid.K
correctio fieri debet animo dilectionis, nõ vltionis. to.8.384.b
Correctio vitę, in qua ætate potiſsimum fieri debeat. Eodem 440.K,l
Nemo corripitur ſine labore & dolore.to.8.328.f
Melius eſt a iuſto miſericorditer corripi, quàm fallaciter laudari. tom.8.539.l,m
correptio ad emẽdationẽ pertinet.to.8.11.b
correctionis diuerſus modus, diuerſis adhibendus. to.9.21.a,b
correctio fraterna non ſolum eſt ſub cõſilio. ſed & ſub pręcepto. ibidem
Boni malos non corrigentes, rei cenſentur.to.9.215.K,l
correptio fraterna pro tempore eſt adhibenda,to.9.225.d
Nullus fructus correctionis, ſine ſpe remiſſionis. to. 10.9.g
Quatenus & quomodo corripiendi peccantes.to.10.15.l
De eo quod ſcriptum, Annuens oculis congerit hominibus mœſtitiã: Et, Si peccauerit in te frater tuus, corripe eum inter te & ipſum ſolum: Sermo.to. 10.15.K, & ſeq.
Non negligenda inuicem peccata noſtra, nõ quęrendo quid reprehendamus, ſed vidẽdo quid corrigamus. ibidem
Fratrem noſtrum, quare corripimus. tomo. 10. 16.a
Pudori parcendum in corrigendo, ne pręverecũdia defendatur peccatum.ibidem.d
In ipſa correptione malorum, quid cauendum tom.10.19.h
concordati loci ſcripturę veteris, & noui teſtamenti, Qui arguit palã, pacem facit Salomonis. Corripe illum inter te, & ipſum ſolum: Chriſti. Peccãtes coram omnibus argue: Pauli. tom.10.16,e,f
Quando corripiendus frater in occulto, quãdo palam. ibidem.g,h
Ad uitæ correctionem exhortatio.to.10.40.c, & ſeq.
Impingunt, & qui peccatis alienis homines cõtaminari putant, & qui quaſi de hoc ſecuri peccãtes corripere negligũt.t.10.81.e
Non corrigimur, niſi dono dei. to. 10.61.e
Veritas, etiam per iniquos, corripit peccatores. Eodem 92.b
correptionis ordo. tom.10.92. d
Proximus quomodo corripiendus. ibidem
cum odio corripientes, qualis pęna maneat. ibidem.e
Quem non corrigunt verba, corrigant experimenta. to.10.151.a
Omnis hõ prius ſe vult interrogari, & poſtea patienter tolerat corripi. to.10 227.i
corroborari virtute, quid. to. 10.62.h
De corruptione.to.1.228.i, & ſeq. & 258.e, tom.179. h
corruptio naturę. tom.4.51 .h,i
corruptio eſt boni exterminatio. ibi.m
corruptio boni unde fit.tom.6 44. K, & ſeq. copioſe.
Vbicunque corruptio, ibi bonum fuit. ibidem. K, l
corruptio tendit ad non eſſe. to.6.45.g
corruptio, permiſſu dei, a nobis eſt.ibidem.l
Quia corruptio iſta de peccato eſt, ipſius nomine appellantur peccata. tom.8.165.d
corruptio non erit, cum ſalus perfecta fuerit ibidem. e
corruptio cordis habet gradus ſuos: qa incipit a mala fide, inde itur ad turpes mores inde in acerrimas iniquitates.to.8.168.K
Sicut ſunt tria genera corruptionis, ſic tria genera curationes. to.10.219.g
Plerique per inconſtantiam corruerunt, pauci p perſeuerantiã ſaluati ſunt.to.10.282.i
coruus Helię. tom. 3.245. b
coruus Noe non reuerſus, quid ſignificet.to. 6.85.l, to.9.11.l
coruorũ nomine qui cenſentur.t.8.564. c,d
corui qui, in Eccleſia. to.9.11.l

coruus ab arca egreſſus, mortuus eſt, & ideo non eſt reuerſus. tom.9.13.h
Vox coruina, to. 10.17.a
corui Heliæ miniſtrantes, ſunt populus gentium. tom.10.226.i, K
coſtæ ceti. to.2.61.K
De crapula. tom.1.64.K.& ſeq.
crapulæ deteſtatio. to.9.226.g
Vide, Gula.
eras inueniam. to.1.46.m
cras pro futuro quocunque tempore. to.3: 42 K.to.4.412.d
De craſtino quomodo non cogitandum. to.4 412.d, to.6.66.g, h
cras, cras, coruina vox. to.10.17.a
craſsitudo terræ quæ ſit. to.8.539.K
craſsi occidi. to.5.29.f
creatori potius quàm creaturę ſeruiamus. to.1.13.K, & 236.b, to.3.348.g
creaturæ vocabulũ, late acceptum. t.1.13.K
Omnia creata, ſunt mutabilia in ſe, in deo ſta bilia. tom.1.38.g
Quomodo creaturæ ſunt, & nõ ſunt. t.1.49.g
Omnia bona, quę ſunt. ibid. 51.h, i to.3.72.a, b Vide, Bonum.
Omnia condita laudant deum. tom. 1. 50. i, & 83.h
Sanæ mentis homini, nihil diſplicet in creaturis dei. to.1.50.K
In creaturis quomodo veritas & falſitas. ibidem, l
creatio cœli terreq; to.1. 68.e, to.3.65. f, in fine. & 159. c
creatura clamat creatorem deum. ibidem, f
Ex nihilo conditus mundus, to.3.46, tom.6. 180. a
Verbo æterno, deus condidit omnia. tom. 1. 68. g, h
creatura duplex. to.1.73.b
creatura ſpiritalis qualis. ibidem, c, & 80.h, i
Quantum interſit inter conditorem & condita. ibidem
creaturarum ordo. to 1.77. K, & 227.d, to.3. 356. K
creationis rerum cauſa, ſola dei bonitas to.1. 78. m, in fine.
De ſeparatione creatoris a creatura, & de vniuerſitate ſomnium. to.1.48.d, e
creatio ſpiritalis virtutum to.1.80.h, i
Ad creatorem, per creaturarum ſimilitudines ducimur. to.2.170.d, & ſeq.
creaturę nec colendę, nec adorandę. to. 2. 46.i, in fine.
creator omnipotens. tom.3.46.e
creaturas non pręceſsit materia. ibid. & ſeq.
creaturæ rationales. to.3.76.a, b
Ordo creatoris non turbatur vitio creaturarum. to.1.226.g
Ad creatorem tendere iubemur, non ad creaturam, vt efficiamur beati. to.1. 231.i, K
De creatore, vix ſine errore diſputari poteſt, de creatura ſecus. ibidem.
creaturæ omnes enarrant creatorẽ. t.1.232.K
creaturæ mutabiles: & quare, to.1.237 d
Author rerum rebus anteponendus. ibid. K, l
Ex rebus conditis, quomodo deprehendatur ſumma veritas. to.1.242.h
creare & condere quid. to.1.258.i, to.3.47.i
creatura omnis, corporea. to.3.65.f
Et alia de creaturis. Eodem. 72.a, b & ſequen.
Deus omnibus creaturis vtitur, vt vult. to.3. 94.a, & ſeq.
Quot modis creatura aſſumitur ad ſignificandum. to.3.95.e
creatio aquę & terrę to.3.168.g, & ſeq.
Hominis creatio. tom.3.192.g, & ſeq.
Vxor dei ad creaturas. to.3.193.f
Modus creandi hominis. to.3.194.a
Nulla creatura eſt eadem cum deo. to.3.176.a to. 6. 172.l
creata omnia ſimul. to.3.186.g, & 212.l, m
De creaturis dei multa nos latere. tom. 3. 190. f
creatura ſpiritalis, & corporalis. to.3.206.l
creaturas quomodo deus moueat, obſcurũ. ibidem. m
creatura corporea ſubdita angelis. tom. 3. 206. d
Bonorum & malorum creatio. Eodem 219. f, g
creaturæ conditio. to.3.249.d
creaturę bonum. ibidem. e
creator, ſolus deus. Eodem, 210. K, & 249 f
Nulla creatura mala. to.3.353.h
creaturæ inuiſibilis cognitio. to.3.356.l
creaturę vocabulũ, quomodo accipiat Paulus. tom.4.200 d
creatura omnis in homine numerat. ibi. g, h
creatorem creaturamq; cognoſcere, vera ſapientia. tom.4.209.b
Vtrum omnia in vtilitatem hominis creata ſint. tom.4.185.d

O. bem creatū ex materia inuiſa to. 4. 305. f
creaturarum omnē vanitati ſubiectam quo modo accipiendum to. 4. 425. c
creatura eſt laudanda propter deum nō veneranda tanquam deus. tom. 5. 62. i
creaturę omnes confeſsę ſunt Chriſtum. to. 5. 88. e
creatura omnis, vt ſit, & bene ſit, indiget eo a quo ſacta eſt. tom. 5. 86. b
creatura omnis mutabilis, monſtratur facta eſſe ab eo q eſt oīno immutabilis. t. 5. 93. b
creaturam fecit pater, filius, & ſpiritusſanctus. tom. 5. 99. m
creatura omnis deſiderat eſſe, & noſſe. to. 5. 101. d
creauit deus omnia ſimul, innuit. to. 5. 101. l
creaturę omni ineſt modus, ſpecies, & ordo, qa a deo trino eſt. to. 5. 101. e, f, & 104. i
creatura omnis melius agnoſcit in arte, qua facta eſt, quàm in ſeipſa. to. 5. 95. i. 101. h
creatura eſt mutabilis, quia eſt ex nihilo. to. 5. 103. m
creatura, quę peccare nō poteſt, non eſt melior natura illa quę peccare poteſt: ſed e conuerſo. tom 5. 103. h, i
creatas res deus eſſentiarum gradibus ordinauit. tom. 5. 103. m, & i
creaturarum, ſibi ſuccedentiū, ordo pulcher nos non delectat. tom. 5. 104. e
creaturæ inferiores peragūt infimā pulchritudinem temporum, in genere ſuo, iſtius mundi partibus congruentem, quorū minores ſuccumbunt maioribus, & in qualitates ſuperantiū ſuperata conuertuntur: quem ordinem in nullo debemus contēnere, ne artificem contemnamus. ibid.
creatura rationalis, quantumcunq; nociua, dat artifici ſuo gloriam, quamuis in ratione nociui conſiderata nobis diſpliceat. ibidem. g
creatura irrationalis, peccare non pōt. ibid. f
creatura nō poteſt eſſe coæterna deo, etiam ſi nunquam incœpiſſet. to. 5. 108. b
creatores non ſunt angeli, ſed ſolus deus. to. 5. 110. e
creatio omnium naturarum, deo eſt tribuenda. tom. 5. 110. g
creator eſt laudandus, etiam ex minima creatura. to 5. 236. K
Ex rectitudine laterum, concludit bonitatē creaturarum a deo. to. 6. 42. d
creare, & facere, indifferenter ponit. to. 6. 197. f, & ſeq.
creatori creaturā, nō poſſe ęquari. t. 7. 242. i
creaturæ laus, iuxta Pelagianos. to 7. 297. a, & ſequentibus.
creator ab operibus cognoſcendus. tom. 8. 123. d & ſeq.
Qui creauit in cœlo angelum, ipſe fecit in terra vermiculum. to. 8. 575. K
Quicquid creaturarum eſt, a domino factū eſt: nec vllo eguit quod fecit, ſed bonitate fecit. to. 8. 511. m
Vniuerſam creaturam deus, nō per aliquam creaturam, ſed ſolus fecit: licet per angelos & homines quędam mirabilia facit. tom. 8. 518. h
creaturā omnē, deus quatuor gradibus ordinauit. to. 8. 554. f, g
Quòd non creauit omnia verbo, & hominē tanquam pręſtantiorem cęteris, quaſi manibus fecit. to. 8. 31. c
Quomodo creator per creaturā cognoſci poteſt. to. 8. 123. e
creatura omnis ſpectaculum eſt, vt in omnibus conditorem artificem quęras. tom. 8. 545. a, b
Creaturarum ſpecies, voces ſunt quędā creatorem laudantium tom. 8. 45. g
Omnia quę in creatione mundi leguntur, interpretari poſſunt ad ſignificationem futurorum, de Chriſto & Eccleſia. to. 8. 143. c
Non potes dicere, deum ignota creaſſe. to. 8 208. K, l
Quod omnia antequā crearentur, nota erāt. ibidem. 157. e
Qui creaturam curioſè quęſierūt, eius creatorem ignorauerunt. tom. 8. 225. f
Omnis creatura laudat deum, nō q̄ ſenſum habeat laudandi, ſed quia bene cogitata laudem parit. Ibidem. 239. i
Quod deus creauit, nouit, & quale ſit p eius bonitatem, & quale futurum ſit per propriam voluntatem. ibidem. 254. l
Qui ex operibus corporis agnoſcit viuentē, ex operibus creaturæ agnoſcat creatorem to. 8. 269. e, f
Quomodo ex conſideratione creaturę, mēs ſurgit in cognitionē & admirationē creatoris. Eodem. 367. a, b
Cū creatura dei totus mundus dicatur, qd p nouam creaturam figuratur? to. 8. 398. l

Creator

Creator non indiget creaturis. to. 8. 157. d
Omnia laudant creatorem ſuum. to. 9. 129. c, d
Diſtinctio dierum creationis, ſecundum Auguſtinum. to. 9. 121. d, e
Creatura rationalis, in corpoream, & incorpoream diſtinguitur. to. 9. 160. i
Creatus eſt homo vel angelus, propter bonitatem dei. ibidem. i
Creatura rationalis creata eſt laudandum deum, ſeruiendum, deo, fruendum deo. ibidem.
Creationis noſtrę conſideratio. to. 9. 162. c, d
Deus dilexit creaturam rationalem, antequam eſſet. ibidem. e
Comparatio creationis naturę humanæ, ad alias creaturas. to. 9. 165. e, f
Creaturarum trifaria ſubſtantia. tomo. 9. 184. m
Omnia creata, deo creatori ſuo famulantur. tom. 5. 220. g
Vnde creatura ſit condita to. 9. 185. i
Quinque quęſtiones de creatore, reſpectu creaturæ. ibidem. l
Creator in tota creatura conſiſtit. tomo. 9. 185. l, m
Omnis creatura eſt in creatore. to. 5. 198. d, e
In quo omnia creata ſunt deo ſimilia. to. 9. 186. k, l
De creatura ſua, creator omnium procreatur. tom. 10. 127. d
Omnia creata, Paganos, hæreticos & peccatores quadam voce conuincunt. tomo. 9. 244. e, f
Quicquid deus creauit, bonum eſt, licet homines interdum vtantur ad malum. to. 9. 257. l, m
Verba ſapientiæ, Prouerbiorum libro, Dominus creauit me ab initio viarum ſuarũ, &c. & Arriani, & Eccleſia de Chriſto dicta intelligunt. tom. 10. 47. m, & ſeq. Et ibi locus is declaratus.
Curat deus homines ſingulos. to. 10. 66. b, c
Creaturis donauit deus, vt hoc quod ſunt, generent. tom. 10. 66. b, c
Duplex hominum creatio. tom. 10. 66. b, c
Creaturarum bonitatis differentię. tom. 10. 69. a, b
Quid homini cum aliis creaturis commune tom. 10. 84. l, m
Creatoris & creaturę differentia. tomo. 10. 88. c
Trinitas vna, creator. ibidem
Vitia non ſunt creaturæ dei, & propterea nõ laudant deum. to. 10. 111. b
Errorum, circa mũdi creationem, exclusio. tomo. 10. 195. i
Chriſtus propter ſuos creatus, eſt creator. tomo. 10. 129. m
Deus æquè faciliter facit, & creat omnia. tomo. 10. 163. a, b
Omnis creatura, præter hominem, agnouit creatorẽ ſuum patientem. to. 10. 185. K, l
Omnes creaturę, preter hominem, creatori ſuo patienti, quoad poſſunt compatiunt. tom. 10. 188. m, & ſeq.
De creatione mundi. tom. 10. 195. g, h
Quid per creaturas, ſex diebus creatas. ibidem. l, m
Quid per ordinem creationis dierum intelligatur. ibidem.
Philoſophorum opinio, de creatione mundi. to. 10. 199. d
Pulchritudo rerum creatarum. ibidem. e, f
Quid intelligatur per literam Geneſeos, In principio creauit deus cęlum & terram. tom. 10. 195. l
Confutatio opinionis Platonis, de creatione mundi. tom. 10. 200. b
Deus nos creauit, vt ęterna nobis conferat bona. to. 10. 218. d
Deus omnia imperio ſuo creauit. t. 10. 223. d
creator inuiſibilis, hominem ex viſibili & inuiſibili creauit. to. 10. 322. a
Credere & ſcire quid differant. to. 1. 173. e, & 189. c
Credere & bonum operari, quomodo noſtrum eſt. Eodem. 18. e, f
Credere ſcripturis. to. 1. 72. l
Credere nõ ſolum, ſed & intelligere fideliũ eſt. to. 2. 209. g, h, & 214. d, e
Credendum quibus. tomo. 1. 239. c, & ſeq.
Credere vel non credere, liberum eſſe, Donatiſtarum error. to 2. 65. h, i
credere & videre quomodo diſtant. tom. 2. 161. g, h
Credimus fide, quæ non videmus. ibid. i, K
credi dicuntur, etiam quæ videntur. t. 9. 95. i
Incredibile ẽ hoies ignobiles, imperitos, & c doctis rẽ icredibilẽ perſuadere. t. 5 227. h
Credentes, intelligere facit deus. to. 1. 208. f, to. 3. 354. K

Qui credit & loquitur, & ſi non vera loquitur, fideliter loquitur, & contra. to.2.196. c, in fine.
credendum quid Chriſtiano. to.3.50.f
credere quodlibet non bonum. to.3.276.c
credendi voluntas a Deo. ibidem, g, & ſeq. copioſè.
credere & opinari differunt. tom.4.2.e
Non ſufficere fide ſolum credere. to.4.26.f
credibilium tria genera. to.4.190. f
credimus futura ex prçteritis. tom.4.352.f
credere omnia, vitium eſt: nihil credere, itidem. to.4.383.m
Credi multa etiam in rebus humanis, quç nõ cernuntur oculis. to.4 351.c
credenda ſunt, quç incredibilia videntur, ſcilicet veritas diuina, & omnipotentia to. 5. 215.d
credere ventura omnia in ſcriptura expreſſa cogimur rationabiliter, per ea quæ olim aliis fuerunt futura, & iam ſunt nobis prçterita, cum certiſsimè euenerint, vt prophetæ prædixerunt. to.5.21.b, f, & ſeq.
credere ſe dicit, quæ expertus eſt, vel teſtibus idoneis nouit, de his mirabilibus, quç per eum numerata ſunt: ea autem quç ſcripſit alibi tamen lecta, ſic habet, vt neque negãda, neque affirmanda decernat. ibid.
credere nec licet ea, ſcilicet quç ſcripta ſunt ab his qui non ſunt diuinitus docti, atque humanitus falli poterunt. ibidem
Ad credendum, quç videntur rationi eſſe cõtraria, inducit per multa mira, quç deus oſtendit in natura, quç vidẽtur eſſe ipſius rationis naturç. ibid e
credere nolunt aliqui, niſi ea quç ſunt experti, & hæc eorum eſt tota ratio. to.5.213. h
credidit mundus propterea numero exiguo ignobilium, infirmorũ, & imperitorũ hominum, quia in tam contemptibilibus teſtibus multo mirabilius diuinitas ipſa perſuaſit: vt patet in miraculis Apoſtolorum to.5.228.i
Incredibile eſt Chriſtum reſurrexiſſe in carne, & in cçlum aſcẽdiſſe cum carne. ibid.
Incredibile eſt, mundum iam incredibilem rem credidiſſe. ibidem
credere debent Deo Philoſophi reſurrectione, qui eam prçdixit, & non poteſt mentiri. to.5.238.K, l
De vtilitate credendi contra Manichços. to. 6.29.e, & ſeq. Retracta. tom.1.14.d, tom. 6.86.g, h
credulus, an ſonet in vitium. tom.6.33.a
Inter credentem, & credulum, differentia. ibidem, d
credulitas, quare via eſt ad religionem. ibid.
credere, opinari, intelligẽre. ibidem, h
credere ſapientibus, tutiſsimum. ibid.m
credere in Deum, & quod credimus, confiteri donum dei. tom 7.419.c
credunt homines in Chriſtum, & Chriſtus ſe non credit hominibus. to.9.21.i, K
credere in deum, plus eſt quàm credere deo to. 8. 283. e
Qui nõ credit in Chriſtum, nec in patria eſt, nec in via. tom.8.480 m
Hoc eſt credere in Chriſtum, diligere Chriſtum. ibid.500. g
Quòd antiqui credebant illum futurum, quem nos veniſſe iam credimus. tomo.8.99. b
Ita credebatur a patribus diſpenſatio ſuſceptæ carnis futura, ſicut a nobis iam facta creditur. tom.8.163.b
Vt credas in chriſtum, in poteſtate tua eſt, eodem, 249. m
Niſi crederemus quod lateret, non eſſet merces fidei. ibidem.421.x
Qui loquuntur quod non credunt reprobati ſunt, quamuis aliis vtiles ſint. to.8.124.h
Non perfectè credunt, qui quod credunt, loqui nolunt. ibidem, k, l
credere nemo poteſt in deum niſi aliquid intelligat, tamẽ ipſa fide qua credit ſanatur, vt intelligat ampliora. tom.8. 300.c
Non credentes inhabitare, quid ſit. tom 8. 151.g
credentibus in Chriſtum, quare Chriſtus nõ ſe credebat. tom. 9.21.l
Terrena quæ dixit Chriſtus Iudæis, quæ ſunt quibus non crediderunt. to.9.24.e, f
Nemo credit inuitus. tom.6.72.c
credere in Deum oportet, nec ſufficit credere ei. tom.9.53.K, l
credendum prius eſt domino, & demum cognoſcemus tom.9. 51. h
credere prius eſt neceſſe, quàm quòd quis poſsit cognoſcere. to.9.53.K, l
credere in deum, quid ſit. ibidem, l, m
credere, cur non potuerunt Iudçi. tom.9. 83.d, e

Cre-

Credentium varietas. tom.5.84.f
credēdum in ſe non negabat Chriſtus, cum dicebat, Qui credit in me, non credit in me, ſed in eum qui me miſit. Ibid. & ſeq.
credere licet homini, non autem in hominē. tom.9.84.e, f
credere, verè quid ſit. to.9.110.K
cæteri fideles crediderunt per verbum fidei, quod Apoſtoli prędicauerunt. to. 9. 111. m, & ſeq.
chriſti regnum, eſt credentes in eum. tom.9. 116. g
chriſti regnum non eſt hinc, eſt tamen hic. ibidem, g
Quid credere quòd Ieſus eſt Chriſtus. to. 9. 139. l, m
Gentes in Chriſto credentes, ab Eccleſia cre duntur. tom.9.149.a, & d
Rationalis creatura neceſſe habet temporales cauſas ad æternitatē referre. to.9 160. l
credere Deum, & credere in deum, quid ſit. tom. 9. 187. e
credere in deum, plus eſt quàm credere deo. tom 8. 283. e
Quid ſit credere in in vnicum filium Dei. to. 9. 238. K
Quomodo credendum ſit. tom 9.246.g,h
Sic crede, vt deſideres videre quod credis. ibidem, h
Quomodo poſsibile ſit credere in eum, qui non videtur. tom.9.244.g.h
Non credendo, homines in regno diaboli ſunt. tom. 10. 8 m
Qui crediderit, & baptizatus fuerit, &c. locus expoſitus. tom.10.10.e
Eſt modus quo qui baptizatus crediderit, ſaluus ſit: & eſt modus manducandi carnem & ſanguinem chriſti, ſine quo exterior operatio nihil prodeſt. ibidem, g, & ſeq.
credendo mare premimus, fixis veſtigiis, titubando mergimur. tom. 10. 14. i, K
Meritum eorum qui non viderunt, & credūt magnum. to. 10. 17. i
credimus in Chriſtum: & quomodo. to. 10. 28. m
credendum, vt oremus: & orādum, vt credamus. to. 10 30. i
Iudæi quid prętendant, quare in Chriſtum nō credant. to. 10. 38. d, e, & ſeq.
Quod ſimpliciter prædicatur, credendum: quod ſubtiliter diſputatur, intelligendum eſt. tom 10.44.b
De eo quod ſcriptum eſt, Qui credit in me, credit in eum, qui me miſit. Sermo. 10. 10. 45. c, & ſeq.
credere in Chriſto, medicina aīę. to. 10. 50. b
credere Chriſtum, & credere in Chriſtum, differunt. ibidem, l
credendo naſcimur deo. ibidem, d
Qui credit in chriſtum. ibidem, l
Quę poſt chriſtum creditum abiicienda, & quę in meliores vſus conuertenda. tomo. 10. 56. h, i
credit in altero, qui peccauit in altero. to. 10. 72. c
Qui credit in filium, habet vitam æternam: exponitur. tom. 10. 72. h
Infantes quomodo credant. to. 10. 72. c, d
Intelligere, an credere, vtrum prędecere debeat. tom. 10. 84. m
credere oportet, vt intelligamus: & non intelligere, vt credamus. ibidem, m, & ſeq.
Quomodo credenti iam dixerit chriſtus, Si potes credere, &c. to. 10. 85. e
credo domine, adiuua infirmitatem meam, &c. exponitur. ibidem
De verbis beati Ioannis. chariſsimi, nolite omni ſpiritui credere, ſed ꝓbate ſpiritus ſi ex deo ſint, &c. Et confutatione Manichæorum; Sermo. tom. 10. 87. K, l, & ſeq.
crede in Chriſtum nemo poteſt, niſi prius moriatur. to. 10. 118. f
Chriſtus, omnium credentium ſaluator eſt. to. 10 129. i
Non ſanitati, aut ętati, credendum eſt. to. to. 160. d
Abraham credidit deo, & reputatum eſt illi ad iuſtitiam exponitur. to. 10. 160. e, f, & 184. c
Abraham radicem fidei, nominisq; Chriſtiani habebat, quia totum illi credulitas donauit, quicquid legali poſſet obſeruatione conferri. to. 10. 160 f
Abraham non dubitauit credere, quando ei filius promittebatur, ideo non trepidauit quando exigebatur offerre. to. 10. 162. f, & 163. f, g
Iſaac incredulitate naſcitur. to. 10. 160. l
Plures crediderunt in Chriſtum poſt mortē ſuam, quam ante. to. 10. 169. l
credo in deum patrem, &c. exponitur. to. to. 185. m, & ſeq. 187. f, & ſeq. & 190. d, & ſeq.

Credens Deo, quid ſit facturus. to. 10. 190. d, e
credo, exponitur to. 10. 191. a, & ſeq.
credere iubet nos dominus. to. 10. 194. f
credere Eccleſiam, & non in Eccleſiam debemus. ibid. i
Qui crediderit in mediatorem, & fideliter vixerit, poſt mortẽ recipiet corpus ad ornamentum. tomo. 10. 198. c
chriſtum nouimus, ſi credimus. t. 10. 200. m
Maledictio eſt illis, qui malè credunt articulis fidei. to. 10. 125. h, i, & ſeq.
credere deum, & credere deo, ſunt neceſſaria ſaluti. tom. 10. 215. f, g
Aliud eſt credere deo, aliud credere deum, & aliud credere in deum. ibidem
chriſto credimus, cum ei per dilectionem adhæremus. ibid. h
Dęmones credunt deum, & confitentur. to. 10. 215. g
creſcere triſarium. to. 1. 200. f, g, & 271. d
creſcere & multiplicare, quomodo accipiẽdum. to. 1. 14. l, & fo. ſeq. b, & 271. d
creſcite, & multiplicamini. to. 5. 124. m, & 128. a
Ioannes Baptiſta, quomodo dicebat de Chriſto, illum oportet creſcere, me autem minui. tom. 9. 27. a
creſcere deum in nobis, quid eſt. ibidem, m, & ſequentibus.
creſcere, eſt proficere: decreſcere, deficere. tomo. 9. 128. c
cõtra Creſconium Grammaticum, libri quatuor. tom. 7. 66. f, & ſequentib. Retracta. tom. 1. 24. b
Criaſus rex. to. 5. 270, m
cribrum continet aquam. to. 5. 86. e
crimẽ alienũ, nõ maculat neſcientẽ. t. 2. 52. f
Libellus criminum. ibid. c
crimen & peccatum differunt. tomo. 3. 58. d
Scelerati regnum dei non poſſidebunt. to. 3. 58. g, & K, l
crimina infanda, penitus eiicienda. ibid. K, l
crimen, etiam vnum, excludit a regno Dei. to. 7. 135. i, K
Nullus falſo crimine lęditur, niſi apud iudicem hominem. to. 8. 462. b
Omne crimẽ, facinus, vel peccatum, noſtrę eſt negligentiæ: & omnis virtus, & ſanctitas, Dei, eſt indulgentię. tom. 10. 7. c
Non propterea crimina comittenda, quia ſine peccatis in hac vita eſſe non poſſumus to. 10. 100. e, f
Peccatis ſanctorum ſua crimina defendẽtes. tom. 10. 101. d
Quæ ſunt vitia capitalia. eod. 273. i, K
Quib. capitalia crimina deleanẽ. eod. 274. b
criticam acceſsionem medici vocãt per quã tranſitur ad ſanitatem: maior ibi æſtus, ſed ducens ad ſalutem. to. 8. 202. b
Criſpina ſancta fęmina, qualia paſſa ſit. to. 8. 522. b, & f, g, & 524 f
criſpinus, Donatiſtarum Epiſcopus, mulctatus. tom. 1. In Poſsidonio
criſpini immanitas. to. 7. 88. a
De paſsione ſanctæ Chriſtinæ nobilis, & delicatæ fęminæ. tom. 8. 473. a, b, & e
crocodilus maxillas tantum ſuperiores mouet. to. 1. 179. b
crudelitas parcens. tomo. 2. 74. g
crudelitas, nũ in bellatorib. Iſralitis. t. 4. 56. l
crudelitas humana maior eſt, quam beſtialis tom. 5. 29. h
Crux noſtra mortificatio carnis. tom. 1. 27 r. f, to. 2. 43. b, c, & 172. f
crucis, tempus. to. 2. 172. g
crucis figura, myſticè. Ibidem, & fo. 183. g, h to. 3. 15. m, in fine.
crux Chriſti, candelabrum dicitur. t. 2. 254 c
crucis ſignum, omnem Chriſtianam actionem præſe fert. to 3. 15. a
crux pœnitentiæ. to. 3. 99. f
crux Chriſti, quomodo ad nos pertineat. to. 3. 56. e, f
crucis ſigno, Amalechitæ & dæmones vincũtur. tom. 3. 102. e
crucis Chriſti præfiguratio. t. 4. 48. c, & 84. f
crucem Chriſti Cyrenæus portat. t. 8. 170. d
crucifixio domini, & tertia hora, & ſexta, quomodo accipiendum. ibidem, f, g, & 308. h, & ſequen.
cruce Chriſti, nihil olim execrabilius. to. 4. 186. m
In cruce domini, veteris hominis crucifixio ſignificata. eodem. 423. a
crucis Chriſti pręfiguratio, arca Noe. tom. 4 330 f
Virga Moyſi. ibidem. K
crucis lignum, ſignificatur in arca Noe, & in lignis quæ Iſaac immolandus portauit. tomo. 5. 240. K, & ſeq.
crucis figura, Moyſe orãte, & nullo Hebręorum cadẽte, inimici eorum proſtrati ſunt

Item de ſerpente ęnæo. to.5.83.c
Eccleſia per crucęm ſalua. to.5.141.e
Moyſes manus ad cęlum extendens,crucem ſignat. tom 6.11.h, & 86.m
Serpens in eremo. eod.66.e, & 86. m
crucis ſignum prædictum. to.6.27.a,& ſeq.
crux fidelium. tom.6.66.d,e
crux Chriſti euacuatur. tom.7. 235.g,h,& ſequent.& 240.g,h
crux Chriſti inimici. eod.296.d, e
crux Chriſti,ſignum eſt humilitatis:& quare in fronte portatur. tom.8.542.h
Quòd ſit finita in pœna,honorata in gloria. tom.8.93. g
crux Chriſti etiam pro ipſis perſequentibus facta eſt. to.8.129.d
crux Chriſti clauis fuit,qua clauſa pateſcũt. eodem.139. i
Qui crucem Chriſti irrident,a dęmonibus, tanquam à beſtijs deuorantur. ibid. 132. h, & 141. l
In cruce Chriſti apparebat confuſio,& infirmitas,ſed abſcõdita latebat virtus.t.8.201.e
crucis latitudo,lõgitudo,altitudo,& profundum,quę ſint.eodem.385.m,& ſeq.to 9. 214.i,tom.10.216.a,b,& 264.d,e,323.m
Non careremus vetuſtate,niſi crucifigeretur Chriſtus in noſtra infirmitate. to.8.107.d
De cruce Chriſtus deſcendere quare noluit. ibid.183.l,m,& 215. K,& 246. c, d
De cruce non deſcendit,vt patientiam, non potentiam,oſtenderet.eodem 122.c,in fine, & ſeq.& 149. b
Quare in cruce manus extendit. to.8.211.e
Quomodo vnus euangeliſtarum narrat dominum crucifixum hora ſexta,& alter hora tertia. eod.214. m
crux Chriſti,lignũ eſt, quo mare huius mundi tranſeamus. tom 9.4.e
crucem Chriſtus non ad potentię documentum,ſed ad exemplum patientiæ ſuſcepit tom. 9. 6. a
chriſtus,quare de cruce non deſcendit,dicẽtibus Iudæis,Si filius Dei es,&c.ibidem,a
cruc fixi longa morte necabantur. to. 9.55. h,& 60. K
crux Chriſti in cordibus fidelium figenda. tom.9. 69. K
cur ſe crucifigi permiſit. to 7 215.g
Si de cruce deſcẽdiſſet Chriſtus,de ſua reſurrectione nos nõ lætificaſſet. to.8.216.d,e
Maluit non deſcendere de cruce,vt non potentiam oſtenderet,ſed inſultantibus ceſſiſſe videretur to.3.250.m,& ſeq.
chriſti crucis dimenſiones tom.9. 118 h.i
Sine Chriſti cruce,nihil ſacramentorum ritè perficitur. ibidem, i
crux Xp̃i quolibet mẽſe dat fructũ.t.9.150.i
Morienti ſalutare eſt, de crucis imagine loqui.to.9. 208. K
chriſti crucifixio. tom.9.113.a
crucis Chriſti priſcę figuræ.tom.9.214.a, b
Quatuor gradus ſanctæ crucis pręducunt ad cœlum. ibidem, i
crux erecta ſumitate cœlos,infimo inferna, brachiis reſpicit latera mundi. to.10.215. m, & ſequen.
chriſtianus ſigno crucis,& ſymbolo fidei,infidiantem vincit diabolum.tom.9. 240. f
crux chriſti fidelibus non eſt opprobrium, ſed triumphus. to.9.247.d
Nulla arte,pręter inuocationem,& crucem Chriſti, ſaluari eſt poſsibile. to. 9.250. c
In omnibus actibus noſtris præcedat ſignũ chriſti. ibidem.g
crucis ſignum ſit arma noſtra. ibidem
Signum filii hominis,eſt crux Chriſti.to. 10. 173. g
Principum Chriſtianorum edictum,ne quis crucifigatur. tom 10.18.e
Et hoc in honorem crucis Chriſti. ibid.
chriſtus crucem prius honorauit,vt honoraret fideles ſuos. to.10. 18.e,f
Etiam reges,in fronte,nunc portant ſignum crucis. ibidem, e
Amplius fuit de ſepulchro reſurgere, quàm de cruce deſcendere. ibid.e,f
crux Chriſti,clauis,qua ſcriptura myſteria aperiuntur. to.10.29. K
Vita iſta mare, fluctus tentationes, & crux Chriſti nauis, qua aſcenſa traijcimus. to, 10.55.i, K
Mihi abſit gloriari,niſi in cruce, &c.exponitur. tom.10.62. K,& ſeq.
crucis Chriſti inſultatio ſapiẽtum huius mũdi aduerſus catholicos. to. 10.63.m
chriſtus,quare crucifigitur. to.10.71.e
Mali cruce ſe ſignantes, quid faciant. to.10. 101.a,b
Iſaac crucis meruit ſigna portare.t.10.132.e
Si ſancta crux eleuata non eſſet, Chriſtianus populus in ęternum periſſet.to.10.173.c

Qui vult diaboli vitare venenũ, videat chriſtum crucifixum. tom.10.178.d
Myſteria ſanctæ crucis,to.10.178.f,g,& 215 m, & ſequen.
chriſtus dicens in cruce,Sitio:fidem incredulæ gentis concupiſcet. tom. 10.185.l
De cruce & latrone to.10.192.l
Crux chriſti,feriæ,& nundinæ ſpiritales. ibi.
Sanctæ crucis effectus. ibidem
Antea crux nomẽ condemnationis erat,nũc autem honoris. ibidem
Crucis laudes. ibidem.l,m
Crux fulgebit in iudicio. tom.10.193. m, & 307.m
Et quare crux Chriſti in iudicio apparebit. tom. 10.194.a
Propter crucem annua feſta conſtitui. tom. 10.192.m
crux eſt altare. ibidem
crux chriſti,feſtiuitas epulationis eſt. to. 10. 193.b, in fine.
Beneficium duplex operatus eſt Chriſtus, p crucem. ibidem. c
chriſtus crucifixus vniuerſam creaturam turbauit. tom 10.193.c,d
crux, quantorum bonorum nobis cauſa eſt. ibidem. k
Crux,regni inſigne. ibidem
In ſecundo Chriſti aduentu,crux ita fulgebit vt obſcurentur luminaria cœli. ibidem. m
crux Chriſti erit Luna lucidior, & Solæ prę clarior. tom.10.193.m
crucem geſtamus fronte. to.10.194.h
Monitio metrica, ad crucis figuram.tom.9. 208.K,l
crux magnum quoddam continet ſacramentum. to.10.216.a
Quid crux Chriſti ſignificabat. to. 10.215.l
contra inimici inſidias cruce munimur. ibidem. m
crux iacens Orientem, Occidentem,Meridiem,& Aquilonem tangit. Eodem 216.a
In forma crucis dilectio & amicorum, & inimicorum attendenda eſt. to.10.264.d
crucis ſignum præſidium eſt amicis obſtaculum inimicis. to 10.264.K
Omnia ſacramenta Eccleſiaſtica, in virtute ſigni crucis perficiuntur. ibi.K
In feſto inuentionis ſanctę crucis.to.10.264 m, & 324.a
Effectus ſigni crucis. ibidem.c,d
Cryſtallum,quid ſit, & qualiter generatur. tom 1.565.i
Et quid ſignificet. eodem.571.h,i
cryſtallum ſolui, quid ſit. ibidem.l, m
cryſtallum mittere ſicut bucellam panis, qd ſit. ibidem.h,i
Eccleſiæ verba ſunt, Annuncia mihi,&c.vbi cubas in meridie.to.10.43.f, & ſequenti. copioſe.
Cubile noſtrum,eſt cor noſtrum: ibi tumultum patimur conſcientiæ noſtrę, aut ibi requieſcimus in conſcientia bona.tom.8. 77.l,m,& 87.a, & 91.l
cubiculum,eſt cordis noſtri ſecretum.to.10. 156 g,h
cubitus geometricus. tom.4. 28.b
cubitum geometricum dicunt tantum habere,quantũ ſex de noſtris:& huiuſmodi cubitos quidam arbitrantur arcam habuiſſe. tom.5.142.l
De cucurbita,in Iona.c.2.17.m,21.c,& 25.c
Allegoria eiuſdem. Eodem.62.a.& ſeq.
cucurbitarum homicidię manichęi.to 6.7 .I
culpandę non res ipſę, ſed eis abutentes.to. 1.215.i
culpę reiectio & excuſatio. Eodem.187.h
culpę veniales. to.3.347.b
culpa hominum fęlix dicitur,propter quam diluendam tantum bonum factum eſt. to. 9. 161.f
Vnius diei culpa, vnius anni pœna compenſanda eſt. to.10 179.a
culter petrinus. to.9.54.h
cuneus, quaſi conneus. to.1.167.e
cunina dea to.5.33.d
cupiditas, fons malę patientiæ.tom.4.239.a
cupiditates,portæ inferi. tom.3.349.c
cupiditates carnis vincendæ. Eod. 198.i
cupido varietatis vnde naſcatur. Eod.297.h
cupiditas,quid,to.1.229.K,to 3.17.e,f,to.4. 188.b
cupiditas carnis, triplex. tom.1.67.i
cupiditas rerum externarum.Eodem.175.e, & ſequent.
cupiditatem in omnibus peccatis æſtimari. Eodem. 206.i,K
cupiditatum tyrannis graphicè deſcribitur. Eodem.211.d, e
cupiditatẽ ſolã culpat ſcriptura.to.3.17. e, f
Ad cupiditatem euellendã quę faciant.ibid.f

cupiditas,ſons malorum.to.3.219.b,tom.4. 380.to.6,183.g
Vide, Auaritia.
cupiditas habendi. to.3.352.a
Vide concupiſcentia.
cupiditas. tom.5.122.f
cupiditas vel concupiſcentia, ſecũdum vſitatum modum,in mala parte accipitur, ſi non addatur reſpectu cuius ſit. ibidem.l
cupiditas temporalium quanto eſt maior,tãto anima deo diſsimilior. to.5. 80.a
cupiditas,eſt paſsio. to.5.122.f
cupiditas cũ paruula ẽ,elidẽda eſt.t.8.522.R
Quod non ſit opus dei,& ei nihil ſufficit. to. 8. 568. e
cupiditas dicitur amor mundi. ibid. 61. g
cupiditas mala nõ eſt a deo, nec vlli nocet, niſi ille permittat. to.8.71.l
cupiditas, quę ſæpe faciendę legis iuſsionibus contradicit,quali dilectione expugnatur.to.8.456.c
Quòd ſit porta mortis. tom.8.21. g
cupiditatis & mundi contemptus certamen. tom. 9.226. a
cupiditas,omnium malorũ radix.to 9.228 m,& 252 c,to.10.144.g
Auri cupiditas, hydropi comparata. tomo. 10.4. a, b
Radix omnium malorum cupiditas, radix omnium bonorum charitas.tom.10.13.e
Tempeſtas vnicuiq; cupiditas ſuas.to.10.14. d, in fine.
De eo quod ait Apoſtolus,Radix omniũ malorum eſt cupiditas, quam quidam appetentes naufragauerunt,&c.Homilia.to.10. 93 R, & ſeq.
cupiditas diabolum introducit.t.10.113.R
cupiditas miſeria. to. 10.149.a, & ſeq.
cauendum eſt a cupiditate. tom. 10.225. b
Flãma cupiditatis diabolo ardorem ſuauitatis exhalat to.10.254 d
cum pecunię incremento,rabies cupiditatis augetur. to.10.259 f,g
cupiditas cupit diuidere, ſicut charitas colligere. to.10.319.i
Recurare pro corrigere: to.1.202.c
curæ uel cura familię. to.4.380.b
curarum finis eſt delectatio. to. 8.14. g
Habeat curam tui qui fecit te, qui habuit tui curam priuſquam eſſes. to.8.57.e
cura deo de nobis, to.10.6.c,d
curiæ quę dicantur:& ꝙ Roma trigintaquinque curias habuit. to.8.475.h
curiacii tres. to. 6. 23.b
curioſitas in ſacris literis damnata.to.1. 252. & ſeq.
curioſitas cognoſcendi. to.1. 66.i
De curioſis to.1.234.b
curioſitas diuinatorum, peſtifera.tom.3.17. i, K, & ſequen.
curioſa,omnis anima indocta. Eod.253.g
Inter curioſum & ſtudioſum differentia. to. 6. 33. b, c
cõtra curioſos & ſcrupuloſos: paratiores ad interrogandum, quàm ad intelligendum capaciores. tom. 5.130. d
curioſi cõparantur piſcibus maris.to.8.18.m
curioſitas inuenit hæreſim. to.9.104. e
curioſitas vnum eſt ex malis mundi.tom. 9. 127. l, m
curioſitas librorum & ſcientiarum,arguitur to.9. 219. f
Etiam,curioſitate, cupit vt homines traharentur ad deum Augu. tomo. 10.39.b
Curmæ ægrotantis viſio.to.4.321. g, & ſeq.
Melius eſt viam pigrius ambulare,quàm prẹter viam fortiter currere. to.8.61.e,f
Nõ pedibus, ſed deſiderio currimus ad deũ. to.8.302. c, in fine.
Quid ſit currere viam mandatorum dei. to. 8. 445. b
Non ad deum paſsibus, ſed affectibus currimus. to.9.202.m
Curtius armatus, equo concito, in abruptũ hiatũ terræ ſe pręcipitem dedit.to.5.46.g
Currus igneus Heliæ. to.3.246. R
currus dei,quis ſit. to.8.234.e
currus,volubilem ſucceſsionem temporaliũ bonorum ſignificat. to.8.33.f
Tunc curuatur homo,cum ſe facit pronũ ad terrenas concupiſcentias. tom. 8.162. m
curuari,eſt non poſſe cor erigere a terra. ibidem.104.e
curuus eſt, qui non bene audit, Surſum corda, &c. to.8 248.h
Mulier decem & octo annis incurua,quid ſignet. tom.10.27.K
Incuruũ in terrã eſſe,quid. Eod.28.b,in fine.
Diabolus & Angeli eius animas curuauerũt ad terras. to.10.119. K,l
cuſtodia dei. to 3.356.h
Cuſtodia uitę noſtrę deo. to.9. 162.a

Quiſq; homo angelum ad ſui cuſtodiam deputatum habet. Ibidem, e
Cuſtoditio verborũ dei, intelligenda eſt operatio præceptorum. to.8.440. K
Si vis habere cuſtodem non dormientem, deum elige. tom.8.470.g
Dominus quomodo cuſtodit animam, & introitum, & exitum noſtrum. Eod.473, b, e

Cybele.

Sacra matris deum, obſcœna. to.5.11.a
Cymacia, quid. tom.4.28.h, i
Cymbalum ſonans, & cymbalum iubilationis, quid ſit. tom.8.581.l
Cynici philoſophi, quales. to.1.103.b, c
Cynici appellabantur philoſophi, qui cum diuerſa ſequerentur bona finalia: alii ſcilicet virtutem, alii voluptatem, eundem tñ habitũ & cõſuetudinẽ tenebant. to.5, 86.a
Cynici cur ſic appellati. to.7.267.g, & 344.f
Cynicorum ſectæ. to.10.171.e, & g, h
Cyniphes, muſculæ breuiſsimæ. to.3 05.e
Quid per cyniphes intelligatur. to.9.248.i, K
Cynocephalus, quid ſit. to.5 15.g
Cynocephalus. to.5.23. m
Cynocephali. to.5.145 m
Cynomia, canini mores ſunt, qui nec parentes quando naſcuntur, vident. to.8.286.i
Cynomia, quid. to.10.171.e, & ſeq.
cypriani ſepulchrum vbi. to.1.41.m
cypriani ſnĩa, de ortu animę è cęlo. Eod.h
cypriani authoritate, Donatiſtę ſe defendere conati ſunt. to.1.23.f, to.7.71 b, c, & 38. K, l, & 187.b
De zizania in Eccleſia. tom.1.24.d
De oratione diuina. to.2.49.f, & 148.h, & m to.7.411. i
De mortalitate. to.2.151.d, to.7.407.l, & ſequent. c
cyprianus excuſatur. to.2.27.e, f, & 55.i, K, & ſeq. to.7.124.i
cypriani decretum de paruulis baptizandis. tom 2.32.b
cyprianus collegarum auaritiam quatenus tolerauit. to.2.52.g, h, to.7.87.a, & 135.m
cypriani ſollennitas quomodo celebrata. to. 2.175.a
cyprianus doctor ſuauiſsimus, & martyr beatiſsimus. to.3.14.l
Et quòd vſus literis prophanis. ibidem.
cyprianus martyr glorioſiſsimus, & doctor lucidiſsimus. to.7.419.b
Cypriani nimia facundia. to.3.25.f, g
cypriani dictio ſubmiſſa. Eodem. 28, b
Temperata. ibidem, g
Et grandis. ibidem. h
cypriani martyrium. to.6.73.l
Cypriani temporibus, qualis Eccleſiæ vnitas to.7.19.c, d
Cypriani ſententiam, de baptizandis hęreticis, Eccleſia non accipit. to.2.55.col.3. per totum. to 7.71.c, & 78.m, 233. m
cypriani, dicta, aliorumq; doctorũ, quomodo accipienda ſint. to.7.79.l
cypriani laus. ibidem.l, & 146.b
cypriani ſententia de vaſis honoratis & inhonoratis diſcuſſa. to.7.79.d, & l, & 136.i, K & ſeq & fo.158.b, Retra. to 1.23.e
cyprianus amantiſsimus vnitatis. to 7 101.e
cypriani authoritati quantum differendum. to 7.125.b
cypriani opinio. ibidem.c
cypriani ſententia, de Petro reprehenſo a Paulo. ibidem.
cypriani errorem imitantur Donatiſtæ, charitatem non imitantur. to.7.127.e
cypriani error. ibidem. i
cypriani epiſtola, & coepiſcoporum ſententiæ excuſſæ. to.7.229.c, d
cyprianus non fuit author ſententiæ. ibid. K
cypriani encomium. Eodem.142 m
cypriani orationibus adiuuari exoptat. Eodem. 143.a, b
cyprianum præpoſtere imitantes. to.7.146. m, & ſequentibus.
cypriani teſtimonia citata, de peccato originali. tom.7.300.g, h, & ſeq.
De gratia & auxilio dei. ibid.302.i, K
cypriani liber, de oratione dominica, diligẽter legendus. to.7.427.h, i
cyprianus ab inferiore accepit mortis ſentẽtiam & a ſuperiore coronam. to.8.101, e
Quòd in paſsione eſt contriſtatus, ſed a deo corona conſolatus. to.8.314.e
In nati. beati cypriani ſermo. tom.10.321 f
cyprianus in exiliũ curubin miſſus eſt. ibid.
cyprianum pręceſſerant multi martyres, illius hortationibus armati. tom. 10.321.l
cynere, vbi ſit. tom.9.234.e
cyrus. to.5.32.b, & 175.K
cyſon, interpretatur duritia eorum. tom. 8. 301.d

Daciani ira, & pœna Vincentii, tranſierunt. to.10.260.e, f
Dactylor inchitæ hæretici, qui. to.6.9. K
De pedibus, Dactylo poſtponendis, propter ſilentium. tom.1.122.b
Dædali volatus. to.1.180., K
Dædali Labyrintus. tom.5.171. k
Quomodo Dędalus & Icarus volant. ibid. Vide, Diabolus.
Dęmonum notitia. tom.1.24.e
Dęmones an poſsint hominum cogitationes cognoſcere. ibidem
A dæmoniis remedia vitiorum. tom.1.67.i
Dæmones animalia aeris. tom.1.143.c.163.e to 2.60.l, to.3.64.e
Dęmonum mira fallacia. to.1.163.e, t.3.100. f, & ſequen.
Dęmonum religio ſuperſtitioſa. to.1.246. h Vide, Idololatria.
Dęmones errore humano delectantur, & paſcunt. to.2.60.m, to.3.280.a, to.6.120.l, m
Liberatione hominũ torquent. to.1.171.g, h
A dæmonibus quomõ nobis cogitationes inſerantur, & ſomnia. to.2.166, g, h
A dęmonibus quomodo decipiuntur mathemathici, & diuinatores. to.3.11.i, K
Inter dęmones & mathematicos ſocietas. to. 3.11.d, e, & ſeq. copioſe.
Dęmones quomodo occupent homines. to. 3.69. m
Dęmonum miracula ad decipiendos homines. to.3.100.g
Dęmones quomodo vera norunt, & futura nonnunquam prædicunt. tom.3. 173. K, l
Dęmonum ludificationes. to.3.198.i, K
Dęmonum ſapientia & aſtutia. tom.3. 218. a
Dęmonum perſpicacia, & pręſcientia. to.3. 228. a, b
Dęmonum locus, to.3.252.e, to.6.180.e, f
Dęmones cur rectores harum tenebrarum dicti. to.3.252.e
De diuinatione dęmonum, to.3.279.a & ſequen. Retracta. to.1.23.e
Dęmones futura ſcire, & prędicere, non eſſe mirandum. to.3.279.a, b
Dęmonum natura & potentia, Ibidem, f, & ſequentibus.
Dęmonum experientia, ibidem, & 288. f, g
Dęmonibus ſenſum & corporea tribuit Auguſtinus. to.3.279.g, & l
Dęmonum ſenſus ac corporum excellentia. ibidem. f, g
Dęmones, vnde mira ſciant, ibidem, h
Dęmones vnde pręſciant futura. ibi. K
Dęmones, an per exteriora ſigna internas hominum cogitationes deprehendant, ibid. l, Retractat. tom.1.23.e
Alia dęmonũ, alia prophetarũ oracula. ibid. l
Dęmones quomodo fallant & fallantur. ibidem, m, & ſeq.
Dęmones cur ipſorum mala uel ſileant, vel prędicant interdum, Eodem 282.b
Dęmonum cultus vnius dei cultui ceſſuros, prędictum a prophetis. ibidem, b, c, & e, f
Dæmones quoque interdum docent verum deum colendum. ibidem, d
Dęmones, improbi mulieribus. to.4.28.a
Dęmones Chriſtum laudare compulſi ſunt. to.4.129. f
Dæmonium mutum. to.4.149. K
De dęmoniaco. to.4.181. f
Dęmoniaco eiiciuntur myſticè. to.4.159.d
Dęmonia diuerſa. to.4.288.g
Dęmones torqueri a martyrib. to.4.323.i, K
Dęmon accuſator in iudicio. to.4.386.m
Dęmones delectantur in cultu hominum, & obſcęnitatibus, & huiuſmodi. to.5.12.f, g, & 14.l, m
Dęmonibus nihil eſt peius, quibus cõparantur homines mali. tom.5.99.l, & 10. K
Dęmones naturaliter ſunt aſtutiores ad decipiendum. to.5.24.K
Dęmones erroribus humanis gaudẽt: pro quibus etiam ſe colendos, mille nocendi fallendiq; artibus, interponunt. to.5.14.i
Dęmones quidam facillimè prouident, & citiſsime a remotis nunciant futura, etiam quando fiunt. to.5.19.f, g
dæmones inuicem pugnant. ibidem
Dæmonum malignitas, niſi ſe aliquando alicubi transfiguret in angelos lucis, non implet negotium deceptionis. to.5.19.b
Dęmones agitant occultas mentes iniquo inſtinctu, & inſtant faciendis adulteriis, & paſcuntur factis. tom.5.19.c
Dæmones inuident plus hominibus, quam quicunq; inimici ad inuicem: Et hominũ ęterna fœlicitas, eorum eſt pęnis. Ibidem
Dęmonum pęna, eſt ſanctorum fœlicitas, quibus inuident. Ibidem,

Dæmo-

dæmones ad decipiendum ſemper vigilantiſsimi. to.5.22.K
dęmones permittunt terrere & excitare mętes hominum, ſed arcentur ſuperiori poteſtate, vt quæ volũt nõ ſemp faciãt. t.5.22.f
dæmones quomõ mouent animũ. to.5.25.h
dæmones parũ poſſunt ſuper bonis, vel malis corporalibus, auferendis. Et ꝙ dii non cuſtodierunt in præliis ſibi ſeruientes. to.5.25.f,g,& ſequen.& 27.b.c,& f,g
dæmones quomodo coegerunt quendã nunciare Romanis nomine deorum, vt iſtaurarent ludos ſcœnicos. to.5.36.i
dæmonis reſponſum, factũ Iuliano, t.5.37.f
dęmones delectantur fallacia ſimulachrorũ, qui & deceptores & deceptos pariter poſſident. tom.5.38.b
dæmones quos poſsident. ibidem.g
In dæmonibus maxima eſt fallendi cupiditas. ibidem
dæmon diſtinguitur, in cadæmonem, & calodæmonem. tomo.5.50.a
demones opiniones noxias inuidentia mirabili & occulte inferunt cogitationibus impiorum, & aperte aliquando ſenſibus ingerunt, & qua poſſunt fallaci atteſtatione confirmant, ibidem. b
dæmonibus proſtituitur anima in peccato, ſicut meretrix viris. to.5.61.m
dæmones hydromantię artibus conciliantur to.5.64.i
dæmones non poſſunt, quod non ſinuntur, efficere. tom.5 53.h,& 155.h
dæmones & dii ſunt animalia, & natura diuerſi. tomo.5.69.c
dæmones, inquit Plato, habent cum diis immortalitatem corporũ, cum hominibus animorum paſsiones, & ideo obſcęnitatibus ludorum delectantur. ibidem
dæmones dicit præcellere homines, ſed præcelli à diis. Ibidem. Sed quod magis præcellamus eos bonitate vitæ, & animalia bruta ratione, oſtendit. to.5.69.h,i
dæmonem habebat Socrates familiarem, q eum monebat deſiſtere ab actione eius ꝙ ſibi ceſsiſſet in malum. tom.5.69.d
demonum deſperatio nõ eſt cõparanda ſpei hominum piorum. tomo.5.r69.i
dæmones, ſecũdum Platonicos, ſunt genere animalia, animo paſsiua, mente rationalia, corpore aerea, tẽpore æterna. t.5.70.a
Dęmones quomodo perturbentur. Ibidẽ, K
dæmonum definitio. to.5.70.m,& 74.d,e
dæmones, dixit Apuleius Platonicus preces noſtras ad deum portare, cum ſint medii, & reportare ad nos impetrata ab eis. tom. 5.70.g.& 74 e
Ad dæmones pertinent diuinationes magorũ augurum, & haruſpicum, & huiuſmodi. tomo.5.70.m, & 83.b
dæmones ſunt in hoc aereo cœlo tumultuãtes. to.5.71.g
An credẽdum ſit, quòd dii boni libentius dęmonibus, quàm hominibus miſceantur. tom.5.70.h
An dęmonibus nunciis & interpretibus dii vtantur, falliq; ſe ab eis, aut ignorent, aut velint. to.5.71.c, & ſeq.
dæmones de cęlo, pro peccato, eiecti ſunt in hunc aerem caliginoſum, vbi ſunt tanquã in carcere. to.5.71.g, & 121.i
dæmonibus reuelãtibus Hermes Aegyptius, longe ante prædixit ſimulachra peritura. tom. 5.72.a
Dęmones in iudicio puniẽdi ſunt, ęterna dãnatione, cum hominibus. ibidem
Dæmones alligantur idolis, ad decipiendũ. tomo.5.73.g
Dæmon quomodo ab homine Deus factus. Ibidem, K
Dæmones præſtãdo beneficia, multo magis nocent, q̃a vt decipiant, ideo pręſtãt ibid.
Dęmones, ſecundum Hermetem, ſunt animę mortuorum to.5.74.d
Dęmones torquentur in locis tibi venerantur: & confitent ſe affligi dum de obſeſsis corporibus eiiciuntur. ibid. e
Dæmones quomodo diſtinguuntur, ſecundũ Philoſophos. to.5.74.d,e
Dæmones fluctuant perturbationibus mentium ſecundum Apuleium. to.5.75. K, l
Dæmonum mens ſubiecta eſt paſsionibus libidinũ, atq; huiuſmodi cæteris. to.5.76.l
Dæmones ſunt peioris conditionis hominibus, non melioris: idem non ſunt conuenientes mediatores. to.5.77.g, h
Dęmones deos fieri aliqui dicunt. ibid. R
Dæmones, ſecundum quorundam errorem ſunt medii inter nos, & deum, eiq; vota noſtra pręſentant ibidem, m
Dęmones eſſe animas hominum, quomodo dixit Platonicus Apuleius. ibidem

Dęmo-

dęmones nõ ſunt conuenientes mediatores inter nos & deos.to.5.77.g.& 77.g. & ſequenti.& 78.g
dæmonum non eſſet ęterna miſeria, niſi eſſet eorum magna malitia. to.5.78.m.
A dæmonũ poteſtate nos liberat mediator Chriſtus per ſuam fidem, to 5.78.c
dæmones ponit ſemper ſcriptura in mala parte. to.5.80.f.g.
dęmones bonos malũt Platonici appellare, q̃ deos illos, quos nos dicimus angelos, ad miniſteria hominũ miſſos.to.5.80.f.g.
dæmonicolę. ibidem.
dæmon eſt nomen gręcum,& dicitur,à ſciẽtia quã dæmones habẽt ſine charitate: & ideo ſuperbiſsimi. ibidem.h
dęmonum ſuperbia genus humanũ poſsidebat,pro meritis. tom.5.80.h.& 237.R.l.
Quod dæmones dicebant Chriſto: Veniſti ante tempus perdere nos dupliciter exponitur. tom.5.72.b & 18.i
dæmonũ principes tẽtauit Chriſtum,explorans de ipſo an Chriſto eſſet quia dubitauit de ipſo. tom 5.80.R.
dæmonibus poſt tentationẽ Chriſtus magis innotuit,angelis miniſtrantibus. ibidem.
dæmonum ſcientia· ibidem.m
dęmones ſæpe falluntur in cognitione ſuturorum,non autem Angeli. ibidem.
dæmones non alternas temporum cauſas,& quodãmodo cardinales i Dei ſapiẽtia cõtẽplantur: p̃uident tamẽ futura ꝑ experiẽtiam ſignorum quorundam. tom.5.80.a
dęmones eſſe in hoc aere, deos aũt in empyreo ſcribit Apuleius. to.5.84.d
dęmones nõ aliter ſe colendos perſuaſerũt, niſi mirabiliũ operũ effectibus. to.5.87.d
dæmones nõ ſuincunt, nec ſubiugant aliquẽ ſibi,niſi ſocietate peccati.to.5. ibidem.e
dæmones priuati luce illa communi oĩbus ſcilicet diuina, ſuas priuatas potentias cõſectantur. tom.5.93 b.
dęmones nunquam fuerunt ęquales ſanctis Angelis. tom.5.96.a.b
dęmones aliqualiter fuerunt beati, ante caſum.to.5.ibidem.i
dęmones p̃cedũt nos ordine naturę.t.5.98.e
dæmonum malitia facit ad pulchritudinem vniuerſi ordinis. to.5.97.m.& 99.i.
dęmones ſunt tenebræ, quas Deus diuiſit a luce. tomo.5.102.h.i.
dæmonum licet natura ſit bona,voluntas tamen eſt peruerſa. ibidem.R.
dæmones in ſecundã mortem, poſt iudiciũ vltimum pręcipitabuntur. tom.5.120 f
de dęmonum,ſiue angelorum, primo peccato: & quid ex hoc peccato conſecuti ſint.tomo.5.102.l.& 124.a
duſii dęmones. tomo.5.140.c.
dęmones vtrum miſceri pſsint mulieribus. Ibidem.d
dęmones diuerſos animalium fętus procurare poſſunt,vt de Iacob, tomo.5.169.d.
dæmones nõ creant naturas,ſed ſpecietenus cõmutant,quę vere a Deo creata ſunt, vt eſſe videantur quod nõ ſunt.to.5. 172.m.
dæmonũ arte fit,vt corui ferãt aq̃ ad tẽplum Diomedis,ad decipiẽdũ homines vt.ſ.colãt homines mortuos pro diis. to.5.173.c
De hominũ ludificatione mirabili, vt homines credant ſe conuerti in beſtias. ibidem.
de dæmonum illuſione in ſomnis & in vigiliis,quando ſenſibus illudunt multipliciter.tomo.5.237.d.
dæmoniaci habent obrutam intelligentiã,q̃do ſecundum ſuam voluntatem & anima eorum,& corpore, malignus vtitur ſpiritus. tom.5.288 f.
dæmones tũc maxime glorianť, qñ ſe tráſfigurãt in angelos lucis.t.5.215.m. &191.f.
dæmones vtrum doleãt in corporibus ſuis, innuit eſſe incertum,quando confitentur ſe affligi. tom.5.213.h
dæmones illiciũtur diuerſis delectabilibus, vt ſpiritus ſignis: vnde magicę.artis, earũque artifices extiterunt. tomo.5.215.m.
dæmonũ miracula cauere debemus, quę ẽt innuũt multo maiora poſſe fieri a bonis Angelis. ibidem.& ſequen.
dæmones habere corpora aerea,in q̃bus patiantur ab igne inferni,innuit.to.5. 218.a
dęmones liberandos a pœnis, dixit Origenes.tomo.5.220.i
dęmonũ incurſum dicit etiam paruulos baptizatos aliquando pati:& ideo nullũ iuſtũ poſſe confidere ſe ab huiuſmodi eſſe liberum, tom.5.219.m.& 237.d.
dęmones iudicem agnoſcunt. tom.6.22.a
dæmones in cœleſtibus,ideſt, aere.tomo.6. 180.c.d
dæmonibus inſita eſt maleuolentia quædã, & perniciés nocẽdi, q̃a gaudent de malo

hominum,& fallacia:ſi nos feſellerũt,paſcuntur. tom.8.358.f.
Quod exigunt ſuperbę ſacrificium,& volũt ſe coli pro deo. Ibidem.g.
Sunt principes domoniorũ, & ſunt dęmonia q̃dã contẽptibilia, q̃ animas ſeducere q̃rũt:ſed vbi ſol nõ ortus fuerit.t. 8.398.e
Non nocebunt niſi permiſsi ſemperq; nocẽdi habent voluntatem: nec ſi placentur, nec ſi rogentur,deſinunt nocere velle.to. 8.46.b.& 49.e.f
de hoc exemplum. tom.8.82.l.m
dæmonium meridianum quid ſit to. 8.350. a.b.& 333.i.K.
dęmonum laquei. Ibidem.350.h.i.& ſeq,
dæmonium meridianum,pro vehementi pſecutione. to.9.331.d.
dęmones,milui. tom.8.350.l.m.&.333.h.
dæmonũ ſuppliciũ eẽ ſẽpiternũ.to. 5.221.K
dæmones,vt decipiant, vera falſis immiſcẽt. tom.9.14.K
dęmon in quo eiiciatur. tom.10.8.m.
dęmones inuitantur ad maledicendum,non ad benedicendum. to.10.179.c.
dalmanutha locus,q & Magedã.t.4.243.g.h
Accepit virtutem Damaſci,& ſpolia Samariæ:exponitur. to.10.137.b
damnatio peccatoris,iuſta. tom.1.12.i
damnationem nõ ſemper certum indicium eſſe malefacti. to.1.209.i
Neminẽ damnat Deus, niſi ęquiſsima veritate:& neminẽ liberat à damnatione, niſi gratuita miſericordia.tomo. 2.97.b.c.& 110.e.f.& ſequentibus.
Quod non damnat bonam naturã,,quã condidit,ſed iniquitatem,quam improbat tomo.2.140.h.i.& 146.m & ſequentibus.
damnati. to.3.77.h.i.
damnandorum pœna. tom.4.382.c
In damnatione nouiſsima, q̃uis ſentire non deſinat, tamen quia ſenſus nec voluntate ſuauis,nec quiete ſalubris ſed dolore pęnalis eſt,nõ immerito mors eſt potius appellata,quam vita. to.5.112.l.
damnatio reddetur iuſte, ſalus aũt ex gratia quę non debetur. to.5.139.K
de damnatorum bello vbi dolor nunquam cedat natura vel voluntati, & econuerſo. tom.5.197.b
damnatorum ignis videtur eſſe reſpectu carnis,& vermis reſpectu animę. tom.5.208.g
damnati poſt iudicium ignorabunt delitias beatorum,ſed beati ſcient tormenta damnatorũ. vnde ad eorum videnda cadauera dicuntur greſſuri ſcilicet per certã ſciẽtiam. Ibidem.
damnantur plures homines,quam ſaluãtur. tom.5.218.g.
damnandos fore nullos homines quidã dixerunt, ſed in iudicio precibus ſanctorũ liberandos. to.5.220.l & ſequen.
A damnatione nõ omnes liberandos fore q dam dixerunt ſed tantũmodo Chriſti baptiſmate ablutos, & percipientes euchariſtiam,ſed infidelitate. to.5.221.c
Quidam vero ſolos percipientes in fide catholica,licet poſt fuerint prolapſi in hęreſim.Ibidem.d.
Quidam vero ſolos perſeuerantes in fide catholica,in qua ipſi perſeuerauerunt, licet alias,peſsimæ vitę fuerint. ibidem.
Quidam vero ſolos eos q digna faciũt eleemoſynas. Eodem.e.f.
damnatos omnes,vel aliquos,poſt multorũ perpeſsiones pœnarum, liberandos quidam dixerunt. Aliqui autẽ & dęmones, vt Orige. tomo.5.220.i.
damnatorũ omnium, ſcilicet hominum & dæmonum, oſtendit ęternum eſſe ſupplicium. to.5.22 1.i.
dãnatorum corpora quõ in igne ęterno ſine detrimento ardent.tomo.5.214.c.
de damnatione ſua nemo iuſte conqueri poteſt,contra Deum. tom.8.462.e.
Quod damnãdus eſſet peccator,ſi Deus ageret ex regula legis.Eodem.53.b. & ſequẽ.
Fruſtra damnatur ab homine,quem Deus iuſtificat. to.8.101.e.& 106.h
Vtrum damnatis detur mitigatio pœnę.Ibidem.407.g.h.
Vtrum damnati habeant notitiam & curam ſuorum amicorum. to.8.417 a.
Iuſtitiæ erat damnati omnes. to.7.237.K.l.
damnantur & ii qui iuſtificari non potuerunt. to.7.238 a.b.
damnatio Eccleſiaſtica. tom.7.440.K.
damnati mortem appetunt.t.20.53.i.& ſeq.
Deus quare vnum damnet,& alterum ſaluet inſcrutabile. to.10.62.m.& 63.a.
Melius non fuiſſe natum, quam eſſe damnatum.tom.10 94.l.m

Non

Non ſolum malum feciſſe,ſed etiam bonum non egiſſe,damnabile erit. tom.10.98.l
dãnati fruſtra miſericordiã poſtu.t.10.160.c
deus alios coronat,alios damnat,nunquam errat. to.10.253.d
Miſeria damnatorum.to.10.276.m.& ſeq.
danae a Ioue grauidata,ſpecie imbris aurei. tom.1.30.f
danae. to.5.13.R.& 171.e
danaus rex,Grecię terras incẽdit.to.5.171.g
danielis hebdomadæ,de primo Chriſti aduẽtu accipiendæ.to.2.103.R.&ſeq.&107 d.&ſeq.copioſè.
danielis viſio excuſſa. to.3.92.i.K
daniel exemplum cœlibatus. tom.4.121.b
daniel ſomnia interpretans.tom.3. 248.c.d
daniel,in lacum leonum miſſus.ibidem. h.i
daniel quid & quando prophetauit de Chriſto. tom.5.178.c
Qui etiã ꝓphetauit đ die iudicii.Eod.209.h
daniel,vir iuſtisſimus,orat pro peccatis ſuis to 7.53.l.m
daniel, qui vitam quietam in cœlibatu elegit ſignificat ſeruos dei. to.8.508.c
danieli obedierunt leones,quia deo erat ſubiectus. tom.9.136.k
daniel,quare ſit dictus vir deſideriorum. to.10.159.c
daniel inter ora leonum ꝓiectus,illæſus euaſit. tom.10.246.d
daniel,conuictis accuſatoribus,Suſannã liberauit. to.10.187.e.f.& 246.e.f
Omni petenti ſe dare. tom.4.403.a
Res ſecundæ quare quibuſdam dantur, cæteris vero non. to.5.3.&ſeq.
dans deo aliquid ſuũ,ſibi autẽ ſeipſum, &c. to.5.132.l
Non potens fratri ſuperflua dare, animam ſuam dare poteſt. to.9.132.f
Quomodo intelligatur,dominus dedit, dominus,abſtulit. tom.9.239.h
deus nil melius homini dat,quàm ſeipſum. to.10.25.a.b
date,&dabitur,exponitur. tom.10.107.b
deus non habet datorẽ,quia non habet meliorem. to.10.175.b
dominus vult dare quæ ſunt, & non habet vbi ponat. to.10.241.f
de Darete philoſopho. to.2.18.c
Sub dario,Perſarum rege,relaxata eſt captiuitas Iudæorum, tom.5.175.l
dathan & Abiron,ſchiſmaticos adumbrãt. to.2.224.e
dauid,typus Eccleſiæ perſequutę.to.4.67.g. & 173.d.e
dauid an reſurrexerit. Eodem.132.i
dauidici qb. numeris cõſiſtãt.Eodem.195.e
dauidis adulterium.tom.3.18.e tom.8.174.f
dauid iuramentũ excuſatum.tomo.4. 14.d.e
dauid cur crebrius pater Chriſti dictus,quã Abraham. Eodem.126.K
dauid ſacerdotis perſonam figurauit,qñ comedit panes propoſitionis. ibidem
dauid orãs exaudit,Saul nõ itẽ.Eod. 245.h.i
dauidis noie & Chrs appellat. Eodẽ. 233.K
dauid Abrahę pręponit,& quare.to.305.h.i
dauid pater regni. ibidem.i
dauid cum eſuriret,panes propoſitionis mãducauit. to.4.308.m
Ex dauid ſemine Chriſtum factum, cur dixerit Apoſtolus. to.5.312.d
dauid ſolus,nouẽ pſalm.ore ꝓprio cecinit. tom.8.11.c
dauid noluit occidere Saulem. to.5.171.e
de dauid cogitanre facere domũ dei, & qd per prophetam dictũ ſit de filio ſuo ædificaturo domum, per quã Chriſtus intelligitur,amplius quàm Salomon. ibidẽ. m
dauid primum inter reges regnaſſe in numero beatorum,innuit. to.5.164.K.l
dauid erat in cãticis eruditus,qui muſicã nõ voluptate,ſed fideli voluntate dilexit. ibi.
dauid feciſſe totũ librum pſal.opinatur Auguſt.licet alii aliter. ibidem
Et tibi de ſtudio dauid,ĩ poſitione Pſalm.
dauid prophetauit de Chriſto, & de futuro iudicio. to.5.166.h. & ſeq.
dauid rgnans diuino teſtimonio ꝑdicatus, ꝑ humilitatem peccata ſuperauit. ibidem
dauid Sauli ſucceſſit. to.5.173.i
dauid contra Goliam,Chriſtum contra diabolum ſignificauit.to.6.11.g.to.8.34.i. K. & ſeq.to 10.225.g.h.& ſeq.
dauid regnans,Saulo reprobato,quid adumbret. to.6.90.b.c
dauid,typus Chriſti. ibidem.d
dauidis laus & meritum.Eodem. 137. h. & ſequent.
dauid interpretatur manu fortis, ſiue deſiderabilis.Eodem.142.m & ſeq.to.8.80. a.b
Quòd deus elegit tributũ Iuda pp dauid, & dauid propter Chriſtum.tom.8. 288.i.K

Quid ſignificat quòd ab officio paſtorali pecorum,ad hominum regnum tranſlatus ſit.Eodem,188.a
Cur non prius regnum tenuit, quàm primo à pſequẽtibus liberaretur. ibi. & 164.l.m
Non ſolum figurabat perſonam regis,ſed & ſacerdotis,quia manducauit panes propoſitionis. ibidem.164 a.b
Quod pro vno facto meruit gloriam,& inuidiam. tom.8.74.h
Dauid inſanũ ſe ſimulat.ibi.i.& ſeq.& 76 a
Quid figurat quòd mutat uultum corã Abi melech,& dimittitur. to.8.74.K.& 164.f
Quid ſignificat quòd ad oſtia tympanizabat. tom 8.75.K
Quid deſignat quòd ſuccendit Meſopotamiam, & Syriam.Sobal.ibidem.199.d.e
Quòd non perpetrauit adulterium & homicidium,cum Saul inimicum pertulit, ſed dum ſecurus ab hoſtibus. tom.8.160.e.f
Sicut ad Dauid Nathan propheta mittitur, ſic Dauid ad nos mittitur. ibidem,f.g
Dauid agnoſcens culpã ſuam,amplexus eſt pœnam ſuam,quærens gloriam non ſuã. tom.8.162.m
Quid ſignificat ꝙ fugiat à facie Saul, in ſpeluncam. Eodem.183.h.i
Cum apud Ziphæos latitaret,Chriſtũ & Eccleſiam eius figurabat. tom 8.171.l
Dauid vnus homo erat,ſed non vnum figurabat,& qñ vnum figurabat, illum præfigurabat qui eſt mediator Dei & hominũ. ibidem.199.a
Nomina Dauid,ſæpe propter originem carnis,Chriſtus deſignatur.Eod.173.i. R. & 283.h.i
Quid deſignat ꝙ eum tenuerunt Allophyli in Geth. to.8.179 i.R
Dauid interpretatur manu fortis, & figurat Chriſtum. ibidem.28 c.& 45.m
Quòd interpretaẽ deſiderabilis,& ſignificat Chriſtum qui mortem noſtram vicit, & vitam deſiderabilem promiſit. Eod. 80.a
Multi cadere volunt cum Dauid, & cũ Dauid non reſurgere. tom.8.159.a
Quòd non cadendi exemplum propoſitum eſt,ſed reſurgendi. ibidem
Quòd Dauid nullum ſibi ad peccandũ exẽplum propoſui. ibidem
Quid ſignificat quod terra ſit ei reſtituta.to. 8.356.m.& ſeq.
Manſuetudo Dauid in quo declaretur. to.8. 504.b.c
Quòd præſumens de domino,confecit bella omnia,præfigurans tamen manu fortẽ quendã qui omnes inimicos Eccleſiæ mãſuetudine debellaret. ibidem.d
De myſte.belli,ꝙ geſ ſit cũ Goli.t.8.547 a.b
Quid ſignificat qđ arma Saulis poſuit, onerantia,& quinque lapides tulit ibidem.c
Dauid rex ſublimis,Nathan prophetam audiuid. tom.8.160.f
Dauid cur ſcribiẽ fuiſſe filius Ieſſe ibi.260.d
Dauid nudæ mulieris aſpectu, adulteriũ & homicidiũ commiſit. tom.9.229 f
Dauid Chriſti figura. tom.10.65.c
Dauid adulterium.to.3.18.e. to. 10.101.d
De monomachia Goliæ & Dauid,Homilia. tom.10.107.l.& ſeq.
Et quid myſtice præfigurauit. ibidem.l.m
Dauid in peccatis conceptus,mundum non potuit liberare a peccatis.tom.10.132.e
Dauid rex & propheta,graue peccatum cõmiſit. tom.10.155.a
Dauid pœnitentia,nec honore regio,nec veſtimenti dignitate impeditur. ibid.b
Dauid poſt grauiſsima peccata, non diſtulit pœnitentiam. ibidem.a.b.c
Dauid nulla actio familiarius Deo coniunxit, quàm inimicorũ dilectio to.10.210.i
Dauid filium ægrotantem flebat,defunctum non fleuit. tom.9.211.e
Dauid,leonem & vrſum,ſine armis occidit. tom.10.225.h
De Dauid & Iſai patre ſuo. ibid.e.f
Quõ Chrs eſt dominus Dauid.t.10. 242.c.d
Magnum eſt noſſe myſterium,quõ Chriſtus ſit dominus Dauid,& filius Dauid. tom. 10.242.d.e.& 243.b.c
De duob.pecc.Dauid,min⁹ elegit.t.10. 321.e
Debet nemini quicquam Deus. to 1.229 g
Homo de ſeipſum Deo,ut beatus ſit à quo accepit vt ſit. tom.9.33.c
Debita peccata dici. to.2.73.a.to.4 408.h.to 8.259.h.to.10.25.i. K.& 87.e. & 191.f & 196.d.e.& 219.f
Debitum quod pluribus debetur, maius eſt eo quam qđ vni vel paucis.tom.2.166.e.f
Debita etiã ſanctis dimittuntur. tom.3.67.f
Debita pecuniaria, quomodo dimittenda. tom.4.408.h.& ſeq.
Debitum exigens non peccat,ſed qui exigit

vltra debitum. tom.6.114.f
debitum coniugale. Eodem.257.b.c.
debitorem noſtrum ſe fecit Deus, nõ, aliqd a nob. accipiẽdo, ſed ꝓmittẽdo.t.8.420.i
Quę debita petimus nobis dimitti. ibidem. 437.a.to.9.223.R.
debita delictorum reddere, eſt pęnas luere. to.8.138.m
debitorem Deum habemus in paucis, redditorem in multis. to 8.55.a.
Quomodo debet nobis Deus. to.8.69.x.l
Deus fidelis eſt debitor, eſto tu fidelis exactor. ibidem.
Deus vult ſic hominem eſſe debitorẽ vt habeat debitorem. to.9.235.e
Omnis homo debitor eſt dei, & omnis hõ debitorem habet fratrem. to.10.15.a
Regulam propoſuit nobis dominus, qua liberemur a debitis noſtris. ibidem
debitum, quid. tom.10.25.i
debitum contrahitur, &c. to.10.192.f.
Quicquid deo exhibeamus, ſemper debitores ſumus. to.10.204.k.l
Tardius dare debitũ, eſt peccatũ. to.10.235.g. Vide infra, Dimittere.
decalogi duæ tabulæ. tom.2.171.a.b
Et quid ſignificent. to.4.56.r.
decalogi obſeruatio. to.3.270.d.e. to.7.291.c. to.9.7.e.f.
decalogus quoq; occidit, niſi adſit gratia. to.3.270.d.e.& ſeq.
decalogi pręcepta, cũ charitate data, a ſpiritu ſancto collata. to.3.271.a
decalogi partitio & expoſitio.t.4.49.c.& ſe.
decem præceptorũ legis, tria ad Deum pertinent, ſeptẽ ad homines. to.9.200.a
decalogus primo datus eſt Iudæis. ibidem.e
Quare decaluatus eſt Sampſon. to.10.181.l
decani monachorum. to.1.255.i
decidentes quos cõfirmat Deus. to.8.555.b.
decii duo, quomodo ſe inferis deuouent ꝓ exercitu. to.5.35.g.& 46.h.
decem viri quõo conſtituuntur. to.5.15.d.e.

Decem, Decimę.

decimarum eleemoſynas Deum nõ reſpuere. to 3.50.f.& pręcedentibus.
Progreſsio vnius ad decem & ſeptẽ numerũ ex decẽ ꝓceptis, & ſeptẽ donis cõpoſitum, facit. to.10.203.f & ſequen.
decime de omnibus bonis, ſunt deo offerendæ. to.9.150.m.& ſeq.
de reddendis decimis. tom.10.235.f.
Deus de oĩbus creatis retinuit decimam, nõ ſibi, ſed nobis profuturã. ibidem.f.& ſeq.
de militia, de negocio, & de artificio redendę ſunt decimæ. ibidem.g.
decimæ tributa ſunt egentiũ animarũ. ibidẽ.
Deus non pręmium decimarum poſtulat, ſed honorem. to.10.235.h.
Qui decimã dare renuit, ab eo dominus nouẽ partes pro vna detrahit. ibid.h.i.
Retinens decimas, duplici benedictione ſe fraudat. ibidem.h.& K.
Qui decimas dare noluerit, res alienas inuaſit. to.10.235.i.k.
decipiendus nemo. to.4.191.c.& ſeq.
decepti quõo Aegyptii a filiis Iſrael ibidẽ.f.
Inde decipitur quiſque vnde decipere voluerit. to.8.82.d.
Etiam deformia faciunt ad decorem vniuerſi. to.1.161.l
Item mala. Eodem. 216.f
decorum vniuerſi. tom.1.272.g.
decens & indecens differunt. to.2.11.g.h.
decor domus dei, quis ſit. to.8.41.c.
decor regni cęleſtis, qualis ſit. to.8.556.i.K.
decori meo deus virtutem pręſtitit, ex volũtate ſua, non ex mea. to.8.51.f.
cõcupiuit rex decorẽ tuũ, &c. exponit. t.10.5.i
declamare. to.2.17.g
Hominis vtriuſq; decurſus. tom.1.239.h.i.
dedicatio vitulorum aureorum. to.3.243.m
de dedicatiõe domus dei, & fideliũ t.5.252.f
Nunc dedicatur domus, quæ in æternũ manebit. to.8.47.d.
dedicatio domus iam facta eſt in capite, tanquam in fundamento. to.8.50.K
noſtrę domus dedicatio qñ futura. t.10.56.i
In anniuerſario dedicationis Eccleſiæ vel altaris. Ser. quinq; to.10.252 a.& ſequenti.
In dedicatione Eccleſię. to.10.324.e.& K.l
deducit nos Chriſtus, tanquam dux, & in ſe ducit, tanquam via: & ad ſe perducit, tanquam patria. tom.8.201.d.
defectus. to.1.104.a.
defectus voluntarios, non neceſſarios, iuſta pœna conſequitur. tom.5.105.d.
deficere, quid. tom.6.116.l.
Non omnis defectus, vel culpę putãdus eſt, vel pœna: quia eſt defectus laudabilis, vel optabilis, licet vſitatius defectus in malo accipiatur. tom.8.455.i

defectus,a bono in malũ, malus eſt:a malo in bonum,bonus eſt. ibidẽ
Oĩs q̃ deficit,nõ deſcẽdit:ſed cadit.t.8.477.a
defenſoris officium,quod. to.2.79.l
defendere montẽ Eſau,&c.exponit de Euangelio & Apoſtolis. to.5.176.l
aliud eſt a crimine obiecto defendere,aliud debito prȩconio prædicare. to.10.58.m
definitio quomodo examinãda.to.1.202.d
de arte definiendi. to.1.98.b.
definitio. to.3.13.c.
deformitates conueniunt vitȩ præſenti q̃ tollentur a beatis reſurgentibus.to.5.235.b.
Omnes corporis deformitates reformabuntur. to.9.163.l.
Vide,Corpus,& Reſurrectio.
Oratio pro defunctis ad altare. tom.1.59 e
Et quod eis proſit. to.10.89.l.
Laudationes defunctorũ,ſunt magis pro cõſolatione viuorum. to.2.191.a.b
Corpora defunctorum. to.3.351.e.f
Vnde fit vt ꝓſint,aut non ꝓſint quæ fiunt ꝓ defunctis. to.4.318.h.i.
Qũo defunctorũ aĩæ viuentibus appareant. to.4.321.c & ſeq. Vide mortui.
degener. to.10.44.f.g.
diglutire viuos,quid ſit. to.8.481.e
delectatio carnis, animam ſordidat & grauat.to.2.171.& ſeq.
delectatio. to.4.397.d
delectationẽ luxuriæ vel libidinis,nullã maiorẽ dicit eẽ,reſpectu corporis.t.5.126.l.
Nemo ſic delectat, quã ille qui fecit omnia quæ delectant. to.8.68.l.
Alias delectãtur impii,quam iuſti,in hac vita. to.8 92 k.
delectatio pernicioſa,ſequiť cupiditatẽ:fructuoſa,charitatem. Eodem.21.i.
Carnalis delectatio, ꝓ̃ſertim vſq; ad illicita & aliena progrediens,frenanda eſt, nõ in imperio collocanda, to.8.160.d e.
Non debemus delectari ex prȩterita vita noſtra,neque ex præſenti. to.8.189.e.
delectatio carnalis,cũ hõ. naſciť. ibid.191 l.
delectatio quibus mutatur,non ſubtrahitur. tom.9.270.K
delectatio carnis, maiores dolores habet q̃ ſuauitates. to.8.506.l.m.
del ectationes bonæ. tom.10.58.K.
de lectationes licitæ,& illicitȩ in ſenſibus.tomo.10.75.l.m
delectationi carnis mentis delectatio prȩponenda. Eodem.76.c.
delectatio occidit & tranſit,miſerum facit & relinquit. to.10.126.a.
Vno momento delectationis, amittitur gratia corporis. to.10.127.g.
Delicti abundantia,per legem. to.3.267.k.
delicta a peccatis differunt. to.4.67.c
Quæ & indifferenter dicuntur. ibidem.
delinquere,quid ſit. to.8.271.g
delicta claudunt mentem,ſicut tenebrȩ oculos. Eodem 30.K.
delictum magnum,quid ſit. Ibidẽ.32.a
Si videntur tenebrȩ,intelliguntur delicta.ibidem.32.m
delictorum duo ſunt genera: propria ſcilicet,& aliena. ibidem.
delicta noſtra,Chriſtus ſua fecit.to.8.351.l.& 128.f.& 240.f.
delitiæ ſi affluãt,ne apponas cor.to.2.186.e.
delitiæ iuſtorum,pax. to.7.92.k.
delitiæ noſtræ Chriſtus. to.8.528.g.
Sunt quędã delitiæ ſanctæ & bonȩ, quędã malȩ. to.8.107.i. Vide voluptates.
delphini dorſo Methimnæus nobiliſsimus citharista,cũ eſſet eiectus de naui, ad terram eſt reuectus. to.6.6.f.
demenetus. to.5.172.i
Epiſtola ad Demetriadem.to.2.epiſt.142.to.7.254.i.K.
democrates,ꝓceptor Auguſtini.to.1.107.a.
democritus de deo. to.2.80.f
demoſthenis reſponſum. to.2.79.m.
Aliud. to.7.72.h.i
denarius operariorum,quid ſignet.to.6.205 m.& ſequen.
denario vitam æternam ſignificari.t.9.90.h.
Lex,denarius. tom.10.15.f.
denarius in Euangelio operariis prȩſtitus,vita æterna eſt. to.10.49.a.
denarius promiſſus omni hora venienti,ſolum ne differat. ibidẽ b.c
denarius,eſt merces ſuprema laboris.tomo.10.207 a.b
denarii numeri myſteriũ.to.3.7.m.& ſequẽ.
denarius ſignificat numerum prȩceptorum: vndenarius autem,peccatorũ.to.5.139.d
Per denarium numerũ poſſe ſignificari vniuerſitatem. to.5.209.l
denarius numerus,legem dei, ideſt, iuſtitiã ſignificat. to.10.15.f.

denarii numeri perfectio. tom.10.108.b
denarius,iũctus quadragenario, cõſtituit tẽpus quinquagenariũ ſummę fœlicitatis. tom.10.207.a.b
de denominatiuis. tom.1.97.i
denſum. tom.2.102.l
dentem hominis molarem teſtač ſe vidiſſe Augu.de quo potuiſſent centũ de noſtris fieri,quẽ credit fuiſſe gigantis.to.5.134.b
dẽtes peccatorũ,&dẽtes Ecc.q̃ ſint.t.8 6.l.m
Quid faciendum, quando dentes obſtupeſcunt. tom 8.152.d
dentes quando ſint arma ſagittæ.to.8. 185.l.
dentes peccatorum conterere,& in ore conterere,quid ſit.Eodem 189.f.g. & ſequẽ.
dentes Eccleſiæ,qui ſunt.ibi.288.b. & 352.f
Adeodatus,Auguſtini filius octennis,cũ patre baptizatus eſt. tom.10.313.c
Deo grãs,diaconus Carthagineñſis.t.4.323.m Amicus Auguſtini. tom.1.5.d
Deo gratias dicere,quid ſit. tom 8.509.e.f
depoſitũ reddẽdũ eſt,nõ negãdũ.to.8.187.a
deprecari,verbum commune eſt,& quid ſignificet. tom.8.329.K
Quomodo verum eſt,ꝙ Deus non derelinquit ſanctos ſuos. tom.8.100.l
Qũo derelictus legitur Chr̃s,q̃ a patre nunq̃ receſſit.ibid.107.d. & 128.g.h.& 154.e.
derelinquere vſque valde,vel vſquequaque, quid ſit. tom.8.440.h
Qũo Deus dereliquit Chriſtũ,q̃ erat ĩ Chriſto,ſibi mundum recõcilians. Eod. 250.a
de duobus generibus hominum, mundum derelinquentium. tom.10.294.g
deſcendere,aſcẽdere,vel moueri,q̃uo dicač deus to.4.349.c.to.5. 144.e.to.10.161.i
deſcendere,quid ſit. tomo.8.462.d
Inter deſcendere & cadere, multũ intereſt. to.8.467.d
Qđ ſãcti,imitãtes Deũ,deſcẽdũt ad nos.ibi.e
Deus deſcendit. tom.10.128.h
Deſcẽdi vt videã, &c.exponič.t.10.161.i.K.
de deſcenſu Chriſti ad inferos.to.10.166.K &206.e
Deus deſcendit,non ut honorem mundi cõſequeretur. tom.10.199.c
deſcenſus Aeneę ad inferos. ibidem.i
Deus nunquam deſerit hominem,niſi prius ab homine deſeratur. tom.10.171.K
deſertum malũ,& horribile mũdus.t.8.211.i
deſerta,vnde repleta ſint ſeruis dei t.8.174.a
Vbicunque in deſerto fueris,miſcentur tibi mala. ibidem.b
Deſerti nomine,ſeculũ hoc figurač.t.8.210.c
Quòd hoc deſertũ ſit ſine uia, & ſine aqua, ſed dñs miſit in ipſum viã & aquã Ibi.K
Si ab hoc deſerto homo exigit,qđ ſibi ſaluti eſt nunquam videbit potentiã& gloriam dñi,ſed remanebit in ſiti moriturus.Ibid
In deſerto cõſolationis nr̃æ,quales t.8.211.l
Specioſa deſerti, quæ ſint. tom.8.221.f.g
deſerti nomine,gentes ſignificantur.tom. 8. 47.b.& 230.l
In deſerto habitare. to.10.165.b
deſertum pectoris noſtri,quomodo habitet Chriſtus. tom.10.165.c
In deſerto diabolus cum Chriſto,&in paradiſo cum Adam,certat. tom.10.165.b
conueniens eſt deſertum ſaluti, vbi non eſt Eua quæ perſuadeat. ibidem
In deſerto videtur habitar̃, q̃ quadrageſimę tẽpore ieiunus & caſtus eſt.to. 10. 165.b
Chriſtus in deſerto ieiunauit, q̃a Adam de paradiſo pulſos deſerta coluit. ibidem
Per deſertum,in quo Ioãnes prędicabat,populus gẽtilis intelligitur.tom. 10. 265.b.c
Deſiderii ꝓhibiti fructus dulcior.t 4.423.d
Deſideria ſecularia detinent homines, quaſi compedes. tom.4.308.f
Ipſum deſiderium tuum quod ante dominum eſt,oratio tua eſt, & ſi cõtinuum deſiderium continua oratio.tom.8 104. K.l
Quale deſiderium noſtrum debeat eſſe,ante oculos Dei. ibidem
Deſiderium,ſitis animæ. tom.8.210.f
Deſideria carnalia de lãguore ſunt.t.8.381.d
Deſiderium,non eſt niſi rerum abſentiũ cõcupiſcentia. tom.8.443.m
Vtrum aliud ſit quàm concupiſcere.ibidem
Deſiderio bono,leuamur ad Deũ,& deſiderio malo,ad ima ꝓcipitamur. t. 8.477.i.K
Eius deſiderium impletur,qui nõ eſt deſiderio ſeculi plenus. to.8.491.a
Deſiderium malum, locum facit diabolo. tom.8.533.m
De deſiderio ſanctorum patrũ ad Chriſtũ. Eodem.454 c.d
Deſiderium carnis,quid. tom.9.127.l
Deſiderium animi, facit eum capaciorem. tom.9.130.g
Deſiderium exercet nos ad prędium conſequendum. Ibidem.g.h

Deſiderii humani conditio. to.9.169.i
deſiderium mortis. to.9.208.c.d
Tota vita chriſtiani, deſideriū eſt. to.9.130.g
deſiderium priſcorum patrum, de viſione meſſiæ. tom.10.131.m
Totum deſiderium noſtrum, ſit in vitā æternam. tom.10.150.d
deſideria iuuenilia, ſunt maximè fugienda. to.10.249.i.& ſeq.
deſidia, ſegnities, pigritia, negligentia, vitia sūt vtiq; quib. labor fugitur, cū labor ēt ipſe, qa vtilis eſt, pœna ſit. tomo.5. 236.a
deſolari, eſt ad deſolationem perducere. to.8.468.m
deſperandū non eſſe, de quocūque peſſimo in hac vita. to.1.17.e.t.7 137.a. to.8. 94.d
Non deſperandum peccatoribus. to.3. 211.f
deſperationis malum. to.3.347.h to.9. 57.m
Non deſperandi peccatores. tom.3.350.a
deſperare, quid. tom.4.372.h
deſperati, moleſti, & timendi. tom.8. 58.g
de nullo eſt deſperādum, niſi de diabolo & angelis eius. to.8.173.a.b
Sicut cautos facit deus eos qui non ceciderunt, ſic deſperatos eſſe non vult qui ceciderunt. tom.8.160.f
Qui hominibus ſunt deſperati Deus verbo curat. to.8.181.a b
Propter duo homines deſperare ſolent. to. 8.498.c.& ſo.ſeq.f.g
Qui deſperat vt peccet, & ſperat vt peccet, vtrunque metuendū eſt & periculoſum. tom.8.554.c
deſperātes maximè timēdi sūt. t.9.57.m& ſe.
duorum diſcipulorum, euntium in Emaus, deſperatio, & conſolatio. tom.9.126.e
deſperatio Cain, figurauit deſperationē Iudę. tom.9.212.b.c
Peccatorum multitudo, non adducit in deſperationem, ſed impietas. to.10. 212.b.c
deſpatiōis & ſpei. fiducię bellū. t.9.225.l.m
Non eſt deſperandum, de venia peccatorū, pœnitentibus. tom.9.240.b.c
de nullo deſperandū, quādiu viuit. t.10. 11.a
de nullo peccatore, etiam fętente quatriduano, deſperandum ſub Chriſto ſuſcitatore tom.10.37.d
Peccatores, in opus foras prorumpētes, non deſperandi. ibidem.K.l
deſperatione periclitantes. tom.10.40.d.e
dei medela, ſpe & deſperatione periclitantibus pręſtita. tom.10.40.e
Voragines duæ, peruerſa ſpes, & deſperatio. to.10.49.f & ſeq.
A deſperatione & puerſa ſpe reuocat deus per ſcripturas. to.10.49.h
deſperandū non eſt de illis qui peccata ſua non ſolum corrigere nolunt, ſed etiā defenſare non erubeſcunt. to.10.91.e
de nemine deſperandum. to.10. 101.c
Non deſperandum, quantumcunq; magno peccatori. ibidem.g.h
Seipſos ſuſpendentes ex deſperatione. to.10. 105.l.m
Peccatores non debēt deſperare. to.10. 117. b.& 122.l
Nunquam eſt bonitate & miſericordia diuina deſperandum. tom.10.253.a.& 154.m
deſperatio, nec confitetur de ſcelere, nec veniam meretur de iudice. tom.10.160.m
Ex deſperatione ſequitur obduratio. to. 10. 171.K.& 172.c
Ex multitudine peccatorum ſequitur deſperatio. to.10.171.K
deus deſtruit quoſdam ita, vt non ędificet, quoſdam vt ædificet to.8.321.g & 273.m
Cōtra detractores diſtichō. to.1. in Poſſido.
detractio, artificium diaboli. tom. 2. 198.c,d
detractio cauenda eſt. to.4.380.l. to.9.251.K l. to.10.302.K.& ſeq.
detrahere fratrē aduerſus fratrem, & aduerſus filium matris ponere ſcādalum, quid ſit. to.8.174 f.g
detractor, quia facta ſua ſibi placent, placere putat & Deo. ibidem.h
Qui detrahunt nobis, aliquando faciunt abſentibus, aliquando corā in facie, vbi magis opus eſt fortitudine. tom. 8.340.e.f
Magis nocent Chriſto qui detrahunt, & per hoc animas interficiūt, quā q eius mortalē carnē ſeuiendo peremerūt. ibid. 416.c
Quòd pro detractoribus noſtris orare debemus, exemplo Chriſti. ibidem.
Detractionis & libertatis iuſtæ correptionis certamen. to.9.340.c,d
De eo quod in Pſalmo, Sedens aduerſus fratrem tuum detrahebas, & c. Homilia to. 1090.l,m, & ſeq.
Detractio quid. to.10.100.h
de murmuratione & detractione. tom. 10. 289.h
detractio, grande vitium eſt. to.10.301.m

Peior eſt fornicatore detractor. to.10.302.a
Vide, Obtrectator.
deuerra dea. tom.5.53.h
deuiare à laude Dei. to.10.148.c
deuotio, quid ſit. to.3.294.h.i
deuotio plebis ſub Apoſtolis. to.10.83.g.h

Dei nomen, & definitio.

Dei vocabulũ, q̃d ꝑ ſe ferat. tom.3.m.& ſeq.
Deus, nomẽ eſt ſubſtantiæ. tomo.8.238.b.c
Nomen Deus & diabolus, ab eadẽ litera incipiunt, & nihil tam diſtinctũ quàm Deus & diabolus. to.8.398.g
duæ ſyllabæ Dei. tom.9.189.l
Deus, nomen eſt poteſtatis, non proprietatis. to.10.191.b
Deus dicitur, quicquid volumus, quicquid expectamus. to.9.130.h
Deum non eſſe, nemo audet dicere, etiã ſi auſus fuerit cogitare. to.3.26.l.& ſeq.
Deũ quomodo definiat Cicero. to.5.235.f

Deus quid, & eius eſſentia.

Deus q̃d ſit, & q̃uo cognoſcitur. to.1.60.a to.4.240.e. to.9.183.l. to.10.55.b.c
deum omnes intelligũt id, quo nihil melius. to.3.3.b
Cognitio dei per creaturas. tom.3.269.i
Quod deus ſit aliquid ſupra animam rationalem. tom.8.124.h
Nec mundus, nec aliquid quod in eo ſit eſt deus. tom.9.169.m.& ſeq.
deus propriè eſt. tom.1.58.g
deus ſolus, perfectiſſimè eſt. tom.3.105.e.f
In deum, non competit accidens. ibidem.g
deus, ſubſtantia eſt. to 8.239.g
deo idem eſt intelligere, viuere, & beatum eſſe. to.5.67 c
deo nulla natura eſt contraria, niſi quæ non eſt, cum ſit ſumma eſſentia, a quo omnis eſſentia eſt. to.5.103.l
deus quomodo dicit̃ ſubſtãtia. to.3.113.b.c
deus ſumma eſſentia, vnde dicat̃. t.1.236.d.e
deus vocatur qui eſt, & verè eſt. to.9.130.e to.10.325.e
de eſſentia deitatis. tom.9.19.c d
Mirabilis eſſentia dei. to.9 172.e
Natura dei non poteſt deficere tom.5.105.e
deus non habet quo proficiat, nec vnde deficiat. to.8.57.l

Dei natura qualis.

Deus ſpiritus eſt. to.3.5.c to.4.350.a
deus ſolus incorporeus. to.3.65.f. tomo.4.347.b. to.9.191.c.d
deus non eſt corpus, vel eiuſdem naturæ cũ anima. to.5.67.k.& ſequen.
deitas, incorporea eſt. to.9.191.c
Vide infra, deus qualiter viſus.
deus magnus, nõ mole, ſed virtute. t.3.109.h
dei naturę nulla ſit acceſſio. ibidem.i
Solus magnus. tom.8.312.i.K
Vnde probatur eſſe magnus. tom.8.558.d.e
Magnitudo dei in homine facta. t.9.189.m.& ſequentibus.
Latitudo dei. to.5.204.b
deus eſt magnus, & ipſa magnitudo qua eſt magnus. to.10.140.h.i
deus non diuiditur in partes. to.9.189.g.h
In deo nõ ẽ pars, nec diuiſio. t.9.190.m.& ſe.
Infinitas dei. to.9.192.b
deus finitus Manichęo. tom.6.40.c
Solus inuiſibilis. tom.6.234.d
deus immenſus. to.4.349.c to.6.40 b
deus eſt ſolus immortalis, tom.6.221.b.c.& 236.d. to.9.186.i
deus incommutabilis. to.1.79.b.& 221.l.& 236.h.& 249.K. to.2.137.K. to.3.74.c.d & 350.m. to.4.348.d. to 6.179.l. to.9.191 f.& ſo. ſeq.a
dei ſubſtãtia, incommutabilis eſt, quia ſemper manet. to.8.327.K
deus immutabilis. to.1.79.b
deus ſolus ſimplex & ĩmutabilis ẽ. to.5.96.f
Solus immutabilis. tom.6.180.h.i.& 236.d
Immutabilitas dei, to.9.191.f.& ſo. ſequẽ.a.
Nihil per ſe ſtabile aut ĩmutabile, niſi deitas ſola. to.10.144.b
deus incontaminabilis. to.5.79.c
deus ineffabilis. t.3.3.a.& 348.d. to.8.312.h. to.10.42.f
Quòd ſit ineffabilis, q̃a facilius dicimus, q̃d non ſit, quàm quid ſit. to.8.312.h
Quicquid occurrit, quod cogitari põt, non eſt deus. tom.8.44.a
Quicq̃d uis, deũ uocas, q̃a nõ eſt q̃d uocas, non.n. ei potes congruũ nomẽ inuenire, q̃a nõ remanet in vno nomine. to.8.89.k
deus eſt ſolus inuiſibilis. to.4.348.b. tom.9.186.i.& l.
Vide infra, deus quomodo viſus.

dei cognitio, ſcientia, ſapientia, viſio.

deo nota arcana. to.1.61.c
deo nihil ſapientius. to.3.3.e
Solus ſapiens. to.6.181.i.K.& 236.f.g

deus.

Deus cognoſcere dicitur,quãdo cognoſcẽtes fecit.to.3.83.l.m.& 181.e.to.4.32.i. t. 8.90.c.d.& 129.K.l.to.3.77.f.g
Dei obliuio & recordatio.to.3.349.m.to.4. 350.h.to.8.318.m
Deus quę ſcire vel neſcire dicatur.to.4.57.f.& 185.f.195.i.& 198.m.& 349 e
De⁹ nõ aliter nouit facta,q̃ faciẽda.t.5. 85.d
Deus ſimul infinita. to.5.111.d
Deus quomodo ſcire, videre,vel diſcere dicatur. to.5,144.e
Deus nos videt in natura ſua tom. 9. 189.m
Deus & bonos videt & malos. tom.10.8.i
Dei voluntas,ad ſubſtantiam eius pertinet. tom.1.74.e
Dei volũtas, principium neſcit.ibid.69.l.m
Dei voluntas,prima cauſa.to.3. 92. i. & ſeq. & 348.d
Dei voluntas omnium cauſa.to.1.267.m.to. 3.94.b.& 195.K
Dei voluntas in ſaluandis & perdendis.to.3. 61.i.K Vide infra.
Prouidentia & pręſcientia Dei.
Dei velle,facere eſt. to.9.189.h
Deus nõ vult fieri,qcq̃d malè fit.to. 9. 238.i
De omnipotentia Dei dubitare,demẽtis eſt. to.1.230.a
Deus cogi non poteſt. to.1.48.c.d
Deus omnipotens. to.3.46.d.& 61.i
Dei potẽtia creaturis nõ alligata.t.3.195.d.e
Deus ſi ſuã potẽtiam ſubtraheret,omnia verterentur in nihilum. tom.5.111.l
Deus poteſt reparare carnem eandem numero,etiã ſi tota annihilata eſſet materia carnis tom.5.134.b
Deus omnipotens eſt,ad facienda maiora & minora. tom.10.187.g
Deus non põt negari oĩpotens.to. 10. 197.l
Deus põt,qđ impoſſibile eſt. tom.10.202.i
Deus ſummum bonum,& vita beata.
Deus vnicè bonus.tom.3.115.f.& ſequent.
Deus ſummũ bonum.to.1.12 m. & 22. K. & 83.l.& 208.c.& 249.d.e.to.3.353.h
A deo omne bonũ,to.1.11.f.& 33.g.& 221. m.tom.285.e.& ſequen. Vide Bonum.
Deus ſolus bonus.tom.2.73.a.tom. 6.181.i
Deus ſummè bonus. tom.10.69.a.b
Deus omnium vita. tom.3.72.e
De Deo dr̃ i morali philoſophia,q̃ eſt ſummum bonum,propter quod omnia facere debemus,quo beati ſumus,nec ultra ipſum requieſcere debemus.tom. 5. 67. K.l
Deus eſt beata vita hominis,& finis, & ſummum bonum. tom.5.197.i
In deo angelus clarius cognoſcit res, quam in proprio genere. tom.5.101.i
Deo adhærere,facit beatum. tom.5. 103 h
Deus nõ põt eẽ miſer,qa ſeipſo beatus ẽ,ſine quo creatura rõnalis eſt miſera. Ibid.
Deus eſt omnia in omnibus. tom.5.240.b
Locus Dei.
Deus vbiq; totus, tom.1.28.i
Dei præſentiam neminem effugere, cum ſit vbique. tom.1.54.i.K
Deus non alicubi eſt.to.2.82.e. to. 4.186.h
de pręſentia Dei,ad Dardanum.tom.2. epiſto.57
Deus vbique.to.3.72.d.e.to.9.113.m.to.10. 63.g.& ſequent.179.l
Deum non contineri loco .tom.4.52.c
Deus incircumſcriptus & illocalis.tomo.4. 348.c.tom.9.184.c.& 186.g
Deus quomodo vbique præſens to.4.407.i
Deus in animo habitat. tom.4.304.d
Deum loco includit Manichæus.to. 6.40.K
Deus vbique totus,vbiq; præſens, nullis includitur locis,&c.implens cœlum & terram,præſente potentia,non abſente natura. tom.110.i.K
Dei ciuitas & domus ẽ Eccleſia.to.5.73 g.h
Deus non loco mouetur, qui ſemper vbiq; eſt totus. tom.5.144.e.f
Deus in templo,cũ ĩ loco nõ ſit.to.6. 59.e.f
Deus vbi fuerit ante mundum conditũ ſtulte quęri. tom.6.186.h
Dei ſtatura vbique tota eſt,& nullo continetur loco,non eſt enim diſtincta humanis membris. tom.8.31.c
Deus non finitus, quaſi corporalibus locis aut membris. tom.8.54.d
Quòd nuſquam non eſt,qui nulli deeſt. ibi. 68.i
Deo propinquare, & ab illo recedere quid ſit. tom.8.85.l.m
Dei ſedes in ſanctis ſuis. tom.8.398.f
Vbi erat Deus antequam fecit cœlũ & terram. tom.8 325.d
Deus vbique eſt ſubſtantialiter & potentialiter. tom.9.186.f.& 189.a
Deus in omnibus creaturis eſſentialiter manet. tom.9.184.e
Deus ſpiritus eſt,præſens vbique totus.to.9. 189.a

189 a & 207.f.& 238.c
Deus nullo loco cõtinetur. to.10.49.h
Deum nemo poteſt fugere to.10.110.d
Deus q̃bus lõge,& q̃bus ꝓpe.to.10.120.g.h

Tempus & ęternitas dei.

Deus æternus. to.3.75.c to.4.185.f.& i.
Dei ęternitas neſcit tempora.tom.1.58.g.& 69.m.to.4.185.g.
Quod ante tempora a deo creata, nulla fuerint tempora. to.1.69.b.
Temporalitas deitatis. to 3.356.e
Deus ęternus. to.5.107.d.
In deo nõ eſt tẽpus,ſed ęternitas.to.9.127.b.
Deus nec præteritum nec futurum, ſed ſolũ pręſens habet. Ibidem.
Deus extra omne tempus eſt. to.9.186.h

Deus incomprehenſibilis, quomodo & vbi inueniatur.

Deus corporea virtute nõ inuenit̃.to.1.61.d.
Deus vbi inuenitur. to.1.64.d.e.& ſeq.
Deus intelligibilis, to.1.175.d.
Ex ordine rerũ cognoſci Deũ.to.1.243.f
Deus authoritate ſcripturarũ veſtigandus. to.1.249.c
De deo quomodo cogitandum. to.3.104.c.
Dei quomodo obliuiſcimur, & reminiſcimur. to 3.144.m.in fine,& ſequen.
Deus ſupra mentem. Eodem.146.g.h
Deus quomodo ſemper quęritur. ibid.h.i.
Quid ſentiendum de deo. to.3.206.k.
De quærendo deo. to.3.346.g.
Deus incogitabilis. Eodem.348.e.
Deus q̃rendus eſt, ſine quo nulla natura ſubſiſtit, nulla doctrina inſtituit, quantũ ſcilicet ad triplicem philoſophiam.to.5.66.a
Ad Deũ redducit̃ omnis philoſophia.ibidẽ.
Deũ cognouerunt philoſophi ſummũ eſſe, neque mutabilem. to.5.67.b
Dei nulla eſt imaginatio. to.6.40.a
Deus q̃uo ſit inquirendus in rebus viſibilibus & corporalib.to.8.123.e.& 269.e.f.
Deum inquirere manibus,quid ſit,to 8.217 a & ſequentibus.
Deus qualis ſit,ex creaturis cognoſcitur.to.9.3.c.& ſo.ſequen.f.
Deum qui non poteſt intelligere quid ſit,intelligat quid non ſit. to.9.45.b
Deum q̃uocunque quis nominet, non capit. to.9.103.m.& ſequen.
Deum capit, quid ab eo qui da incremẽtũ petit ac ſperat. to.9.104.b.
Intelligẽtia de Deo,nulli qui nõ habet,deũ, prodeſt. to.9.105 c
Deus neque per ſenſus exteriores,neq; interiores inueniri poteſt. to.9.169.K
Diuinę maieſtatis conſideratio. to.9.171.b.
Deus nullis verbis exprimi, nulla cogitatione comprehẽdi poteſt.to.9.183.c.& f
Deus incõprehenſibilis.to.10.31.m.& 32.b
Deum oculo cordis puro cõtingere beatitudo. to.10.32.c
philoſophi Deum de longinquo quomodo viderint,& vnde. to.10.46.K.l.& ſeq.
Deus quis. to.10.111.d.
Modus cogitãdi Deum. to.10.323.g.h

Deus omnium author & creator.

Deus mali author non eſt, qui omniũ quę ſunt,author eſt,to.4.186.h.i.in fine Retractationum. to.1.19.a.
Deus condidit omnia verbo. to,1.71.i
A deo ſunt omnia. to.1.208.f.
Deus ex nihilo creauit omnia. ibidem
Deus omniũ creator.to.1.71.i.to.3.72..a.b & 75.d.
Deus quid fecerit ante mundi creationem. to.1.69.b.& 72.b
Deus q̃uo malorum author.tomo.1 208.b.
Deũ nõ eſſe authorẽ peccati.t.1.222.i.i fine.
Dei & creaturę cõſideratio. to.4.185.g
Deus cum omnia fecerit, quare non ęqualia fecit. to.4.189.K
Deũ ſimul feciſſe omnia to.3.186 g. & ſeq.
In deo quomodo fuerint omnia.to.3.190.e & fo.ſequen.c.& ſequentibus.
Deus ſo[illegible]s creator. tom.3.210.k & 309.f
Deus cur mundum fecerit. to.4.241.l.
Deus quare fecerit mũdum, ſtulte quæri.to.1.267.i.& ſeq.to.4.18.c
Deus eſt principium naturæ veritas doctrinę fœlicitas vitę. to.5.68.d.
Deus abſque ſui mutatione potuit ꝓducere mundum in tempore,& alia,& cęte.to.5 98.a.& ſequen.
Item quid Plato ſenſerit de creatione mũdi, quia elatum Deum dixit ex ea. ibidẽ
Deus noluit producere res antequam eſſent. ibidem.
Deus,teſtante Platone, eſt omniũ author naturarũ,intelligẽtię dator, & amoris, quo bene viuitur,inſpirator. to.5.100.e.
Deus non vituperatur ex vitiis, ſed laudatur ex omnibus naturis. to.5.104.l.

Quare deus nõ ante fecerit hominem dicit eſſe ſtultum quærere. to.5.105.i.& ſeq.
deus ꝙ nõ mutabili volũtate ꝓduxerit hominẽ in tẽpore,& alia huiuſmodi, dicit eſſe inueſtigabile & inſcrutabile. t.5.107.d.e.
deum nõ poſſe operari aliquid noui, ſine ſui mutatione, dixerunt philoſophi: ideo mũdum æternum & circuitũ in rebus poſuerunt. to.5.108 d
dei ſapiẽtiam & virtutem, qua põt ſine ſeminib. operari, nõ attendentes, ſed eã vſitatis metientes operibus, reputant fabuloſa quæ ſcribũtur de prima creatione mũdi: nõ attendentes ꝙ etiam conceptus & partus & huiuſmodi, ſi eius narrarẽtur, & nõ vidiſſent, non crederent. to.5.110.d
Deus producit omnia, ſm diuerſas ſpicies vna ui & vna ſapientia operatur in natura. to.5.43.d.& 111.i.
deus etiam laudandus eſt ex minima creatura. to.5.236.k
deus creator ab operibus cognoſcendus. to. 8.123.e.f
deꝰ creat ĩpios ad vtilitatẽ iuſtorũ. t.7. 349.e
deus cur hominem faciebat, quẽ ſciebat futurum non bonum. to.7.375.h.
Excepto deo, quicquid aliud eſt in natura rerum, factum eſt a deo. to.8.312.g
deum requieuiſſe die ſeptimo. tom.9.38.k
deus author cuiuſcũque naturæ, non autem vitii. to.9.68.m
deus naturæ author. to.10.71.i.
deus eſt cauſa, creator, & dator omniũ quæ ſunt, fuerunt, vel erunt. to.10.140.l.
Excellentia dei in paradiſo. tom.10.172.e.f

Operatio dei.

deum requieſcere & operari, qũo accipiendum. to.1.244.h.to 2.31.m.to.3. 182.h.& ſequenti & 352.e.to.4.329.m.
deus quomodo operatur. to.3.169.c.
Qũo deus agat aut quieſcat. tomo.3.181.e.
dei operatio gemina in creaturis. to.3 203. d.copioſe, & 210.g.h.& m.& fo. ſeq. e.f.
dei inoperatio quæ fit. tom.4.336.i.
deus nouit quieſcens agere, & agẽs quieſcere. to.5.109 g
In dei vocatione ab ope, nõ eſt itelligẽda deſidia, &c. Sicut nec i eius ope. labor. ibid.
deũ prius ceſſaſſe, & poſterius operatũ eſſe. vtrũ ſit dicendum, dicit ſe neſcire. ibidem,
deus operatᷓ in oĩ opere. to.5.111.h.& 337.l
deus ſi potentiam ſuam fabricatoriam rebus ſubtrahat, ita nõ erunt, ſicut ante quam fierent non fuerunt. to.5.111.
deus operatur in angelis cooperantibus, & per angelos. to.5.144.e
deus operatur naturalem generationem. tomo.5.151.e.f
deus, etiã vbi nõ habitat, operatᷓ to.7. 364.i.
deus operatur etiam in cordibus malorum. to.7.430.h.i.
deus facere dicitᷓ, quod dono dei creatura facit. to.8.170.a.&.c
deus fecit quæ futura ſunt. to.9. 90.l.m
deus omnia ſola verbi poteſtate perficit. tomo.10.194 g
deus omnia in ſolo verbo fecit. to.9. 189.K.

Deus an author mali.

deus & de malis benefacit. to.4.357.g.
deus nullorum vitiorũ offenſione vituperãdus eſt, ſed omnium naturarum conſideratione laudandus. to.5.104.k.
deus permittit aliquid iuſte, quod diabolus facit iniuſte. to.5.206.l.m.
deus ꝓ meliori ſinit malum eſſe. to.5.226.h
deus quomodo facit mala. to 6.67.K
deus oĩa iuſtiſſima ratione facit. to. 9.163.b.
Vide titulum pręcedentem.

Prouidentia dei, & qualiter creaturas administret.

diuina prouidentia omnia regit: to.1. 208.c. & 249.c.to.3.191.l.253.m.&.352.f.
dei ꝓuidẽtia & hominis libertas. t.1.223.e.f
dei præſcientia nõ obſtat libero arbitrio. to. 1.224.m.&.ſeq.
dei prouidentiam cum genere humano, ſacræ hiſtorię teſtantur. to.1.239.c.d
diuinæ prouidentia argumenta. to.3.191.m. & ſequentibus.
dei pręſcientia. to.3.62.h.& 196.i. & 347.a.
dei prouidentia. to.3.347.a.& 352.d
diuinæ prouidentiæ opus bipertitum. to.3. 203.c.d.210.h.& m.& fo. ſeq. e
dei occulta quatenus nob. cognita. to.350.l
dei pręſcientia de malis. tomo. 3.219.h.& 355.K.l
dei prouidentia oĩa fieri, & quæ ipſe facit, & quæ fieri ipſe permittit. to. 7.412 f.
deo eſt prouidentia, & cura omnium rerũ. to.4.210.f.& ſeq.
dei cura erga nos. to.1.36.a
deus continet & tuetur omnia. tom.3. 182.

182.i.tom.9.191.b
Deus aliter operatus eſt primò, aliter nunc adminiſtrat oīa.tom.3.189. K. & 191.i. K
Deus quomodo creaturas moueat, obſcurum. tom.3.206.m. & ſeq.
Deus ſemper quietus, omnia tamen agens. eodem 206.c
Deus, ſemper idē, adminiſtrat omnia. ibid g.
Dei opera, tarditas ingenii humani, non aſſequitur. eodem. 211.a
Arbitrio Dei omnia regi. tom.3.452.f
diuina prouidentia, & punit, & opitulatur, per bonos, & malos. tom.4.186.a.b
Deum res humanas non curare arbitrantes, taxantur. tom.4.210.f.g.to.8.263.e.f
Omnium curam gerit Deus, quaſi omniū opiſex. tom.4.317.a
Deus res conditas ſic adminiſtrat, vt eas proprios motus agere ſinat. tom.5.63.i.R
Deus, teſtante Platone, ſicut vniuerſi mūdi, ita omnium animalium ſpecies ęterna intelligentia continebat. tom.5.111.c
In Deo, oē qđ dr̄, idipſum eſt. to. 10. 142.d
Deus quomodo reſtituit omnia. to.1.257. c

Deus unus, & verus.

Deus vnus. tom 1.240.d.e.to.3.75.b.tom.6 185.e.& 214.d
Vnus verus Deus. tom.4.129 m.& ſequen.
Deum vnum, dixerunt aliqui, plures res eſſe aliq ecōuerſo vnā rē plures deos. t.5.59.e
Deus verus, eſt incorporea incōmutabilisq; natura, a quo vita bona, & æterna poſcēda eſt. eodem.60.b
Deus trinus, & vnus, & de Deo prędicata.
Deus patri eſt præponendus. tom. 1. 16. R.l
Quę de patre, filio, & ſpiritu ſancto dicunt, vt vox patris, homo, columba, ſonus vocis, linguæ diuiſę velut ignis, quomodo accipienda. to. 2.137.K.& ſeq.to.3.79.e.f & 87.i.K.& ſeq & 104.R.l.& ſeq.
De Deo quicquid abſolute dicitur, & de ſingulis pſonis ſingulariter dr̄.to.3.106.c.d
Deus unus & trinus, & quæ perſonis cōmunia, quę non. tom.3.79 e.f
Deus ſolus cōtinet omnes pſonas.t.3.1.9.R
Deus eſt vnus, pater & filius & ſpiritusſanctus. tom 5.96.f
Deus pater unus eſt. tom 8.283.m
Quis Deus vtrum pater, an filius, an ſpiritus ſanctus, an ipſa trinitas ſtetit in ſynagoga deorum. tom.8.299.a.& 516.d
Quia & ſingulus quiſque Deus, & ipſa trinitas vnus Deus. tom.8.299.b
Cum dicitur ſimul aut diuiſim pater, & filius, & ſpiritusſanctus, nihil aliud intelligendum eſt quàm vnus Deus. tom. 8.8.h
Deus de Deo dicitur filius, nō autē pr̄, ſicut filius de patre, nō aūt pr̄ de filio.to.9.53.i
diligens filium Dei, diligit filios Dei, & mēbra filii Dei. tom.9.139.m
Quicquid ſubſtantialiter poteſt dici de Deo eſt vnum in tribus perſonis. to. 10.139.f
Quę ſubſtantialiter & quæ relatiuè dicuntur de deo, & de pſonis.to.10.139.h.i.& K.l.
Deus quomodo pater. tom.10.187.f
Quę dicuntur de deo ſingulariter, & nō pluraliter. tom 10.139.l

Dei in creatura apparitiones.

Deū non videmus oculis corporeis, ſed mēte.to.1.249 c. to.2.9.m.& ſeq.& 136.m
Deū viſum diabolo, & impios viſuros Deū nonnulli putarunt. tom.2.157.f.& 160.d
Deum nemo vidit vnquam, exponitur. Eod. 160.& ſequentib.&.156. m. & ſequenti.
Deum iuſti antiqui quomodo viderint. Eod. 160.d.& ſeq & ibidem.l
In igne rubi. tom.3.88.a.b.& 90.f
Colūna nubis & ignis.to.2.137.l.to.3.88.a.b
Fulgure & tonitruo in mōte Sina.to.3. 88.b
Deum quomodo angeli videant. Eod. 161.i
Deum videt purgatus animus. tom.3.3.d
Deus viſibilis induta carne. ibidem.e
Deus quomodo viſibilis & inuiſibilis.to.2. 159.l.& ſeq.to.3 344.h to.4.257.h.t.to.6. 58.a.b.& 67.b.& 234.m.& ſeq.
Deus inuiſibilis. tom.4.348.b
Dei apparitiōes qūo fiāt.to.4.53.f. & 57.d.e
Deus varie aſſumit creaturarū, & de apparitionib. diuinis plura.to.3.87.K. & ſequen.
A deo, primaria cauſa, pficiſcuntur omnia. Eodem.93.R.l.& ſeq l m
Et multa de miraculis diuinis, & magicis. ibidem.93.i.& ſeq.
Dei eſſentia nūquam p ſe apparuit. Eod.96 i
Et de miniſterio angelorum plura, ibid 9.R
Deus oib. creaturis vtitur vt vult. Eod 94.a
De deo & creatura. tom.4.185.g
Deus videtur in corporali ſpecie, ſicut ſententia in voce. tom.5.85.e
Deus facit mirabilia ſolus. tom.8.280.f
Deus quomodo vtatur angelis bonis & malis, copioſe. tom.8.286.l.& ſeq.

Deus cũ creatura non eſt maior, nec ſine illa minor. to.9.22.e

Deus homo.

Deus, homini ꝑmixtus, dura loqt.to. 2. 4.e
Deus cur factus homo.tom.34.e.tomo. 10. 83.b.& 164.h
deus factus ē hō, qũo accipiēdũ.tom. 369.d
deum habuiſſe tam mentem, quàm animam hominis. to.3.255.l.m
deus & homo. tom.3.355.l
deus factus particeps humanitatis nrę, cōpēdiũ ꝓbuit pcipiēdæ deitatis ſuæ. to.5.78.f
Vt particeps fieres diuinitatis, de⁹ prior particeps tui eſſe voluit.tom 8.475.c.d
Contra eos qui attribuunt deo humani corporis formam. to.8.329.R
Quod non habet formam humani corporis. ibidem.419 d e
Si quid de deo ſentis, ſecundum corpus, vel ſecundum animam humanam, multum erras. Eodem.503.e.f
deus quomodo homo factus. to.10.35.l.m
de⁹ hoi oīa factus, ne alicubi erret.t.10.46.i
deus quomodo venerit ad nos.to. 10.63.h.i
deus factus eſt hō, vt hō fieret.to.10. 128.h.
deus homo factus. to.10.191.c
deus factus eſt hō, ne periret hō.to.10.198.i
deus venit ad nos, ſi mundare domum velimus. tom.10.213.K.l
dei prædeſtinatio, præſcientia, electio, vocatio, odium, & cætera.
deus certum ſanctorum numerum pdeſtinauit. tom.1.14.c.to.2.146.a.b
dei electio, gratuita.to.1.18.d.to.2. 142.f.g
dei vocatio. tom.1.20.R
dei propoſitum & vocatio. to.1.24.f
diuinā electionē nō iudicet homo.to.1.81.d
deus cur etiam animas damnandas curat.to. 1.224.c.& ſeq.
deus quare creauerit pſcitos ad dānationē.t. 1.213.K.& ſeq.to.3.218.e.f.& ſeq.
dei creatio & prędeſtinatio. tom.3.61.l
deus cuius vult, miſeretur.to 3.61.l. & ſeq. to.4.219.i
deus quomodo, prçſcientia eligat credituros, & damnet incredulos.to.4.427.m.& ſeq.& ſeq.& fo.ſequent.c.d
deus ſemel vocauit omnes iuſtos.to.4.452.i
deus qũo induret.Eodem.219.h.i.& 350. h
deus quomodo obſtupefacit.Eodē. 103.g.h
deus quomodo excæcat mentes infidelium. to.6.121.f.g.& 204.m & ſeq.
deus quem vult illuminat, & quem vult excæcat. Eodem.204.a
deus quare aliquos tradit ī deſideria cordis. to.4.207.m.& ſeq. to.6.121.g
dei odiũ vel dilectio, an ex prçſcientia futurorũ operũ noſtrorũ.to.4.217. e. & ſeq.
deus non mutat præſciētiam, ſed ſtatum.to. 5.203.a
dei prçſcientia, & prçdeſtinatio, num taceda propter frigidos. to.7.417.h.i
deus nouit ſuos, intus & foris.tom. 7.135. K.l.& 145.f.g
deus cur præcepit quod ſcit non obſeruandum. Eodem.227.a
deus gignit malos, ſed in bonum ſuum. Eodem. 175.e.f
deus quum omnes homines ſaluos fieri velit, quur pereant ex his aliqui. to.7.394.f
Itē cur indureret alios, miſertus aliorũ. ibid.
deus quos dignatur vocat, & quem vult religioſũ facit, Ambroſii dictum.to. 7.419.c
Dei prçſcientia quomodo prçdicanda. ibidem m.& ſequent.
Dei præſcientia & prædeſtinatio quid. tom. 7.418.b.c
Deus quare iſtos homines oues facit, & iſtos non facit. to.7.360.b
Quare deus vnum hominē dignum habeat, & alterum indignum. to.10.241.h

Dei diuitiæ, & dominatus.

Deus non eget rebus conditus.to.1.78.m.& ſequent.
Deum non pati neceſsitatem. tom.4.186.i
Deus non eſt diues pecunia, ſed omnipotentia. to.5.58.b
dixi domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges, exponitur. to. 5.82 c.d.& ſeq.
Deus eſt verus dominus, qui non indiget inferiore. to 9.126.i
deus eſt omnium deus, in omnibus integer, in ſingulis integer. to.9.238.e
deus peccare non poteſt. ibidem.i

Dei in nos dona & beneficia.

deus oībus donat, nihil amittens. to. 1. 28.K
deus dat regna terrena bonis & malis. tom. 5.38.g
deum ſcire quid nobis neceſſarium ſit, antequam petamus ab eo. to.7.217.K.
deus nō replet arcam, ſed pectus to. 8.171.g

deum

Deum tecũ volueris, habebis: quia antequam velis, venit ad te: cum auerſa volũtate eſſes, vocauit te. to.8.72.e.
Deus cũ ſit omniũ, eſt tñ ſingulorũ. Ibidẽ.f.
Eſt tamẽ Deus, etſi nõ tuus Deus. to.8.156.m
Cum ſit omnium, eorum tamen proprie eſt q eum diligunt, tenent, poſſident & colunt. to.8.181.g.& 532.i
Deus fidelis. to.8.69.d.e.to.9.29.m.
deus alia dona dat inimicis, alia amicis ſuis. Ibidem.150.d
deus pſtat nobis ęterna & tẽporalia.t.10.4.h.
Deus nobis infert bona ſua, niſi auferat mala noſtra. to.10.10.i
deus ſe nobis dat. to.10.26.b
Deus nullius eſt debitor, quia mutuo acceperit, ſed quia promiſit. to.10.28.a b.
Quatuor res inſignes dei, circa nos.t.10.74.l
Deus quid nobis pręſtiterit. to.10.110.f
Deus Iſraelitarum, Deus chriſtianorum, Deus recens.
Deus Iſrael cur dictus.t.4.131.m.& 132.f.g
Deus Iſrael quis, iuxta Hebręos. to.4.132.f.
Deus ſabaoth. Ibidem
Deus Iſrael, deus vniuerſę terræ. ibid.i K.
Deus prophetarum blaſphemãt Manichęi. to.2.102.l.tom.6.7 a
Deus vere nõ eſt notus, niſi i Iudęa.t.8.273.l
Opinio gentium de deo noſtro to.4.130.b
Deus noſter eſt ille, quem Iudęi velint nolint, cognoſcunt. tom.5.195.e.
An verus ſit deus, cui chriſtiani ſeruiunt, cui ſoli debeat ſacrificari. ibid.
Deus nr̃, qũo ſex eſt omnis terræ.to.8.142 g
Deus noſter nõ eſt deus ad tempus, qũo dii gentium, ſed Deus in æternũ. ibid.146.b.
Deus deorum dominus, vnus eſt, nõ factus, & verus deus ſolus, ipſe pater, & filius, & ſpirituſſanctus. to.8.153 K
Deus diis gentium, dęmoniis, eſt terribilis, diis a ſe factis eſt amabilis. ibidẽ.m
Chriſtus quibus eſt occultus deus deorum.tomo.8.153.b
Deus recẽs, eſt deus ad tempus factus: deus noſter recens non eſt, ſed ab ęternitate in ęternitatem. to.8.296.f.
Deum recentem ſibi faciunt, qui Chriſtum creaturam putãt imparem & inęqualem patri. Ibidem.g
Deus deorum, eſt Chriſtus. Chriſtianorũ q videbitur in Sion. ibidem.304.K.
Cur non ſit ſimilis Deo, in diis gentium. to. 8.312.h
Super quos deos terribilis eſt deus. tom.8 354 g.& 363.d
Quomodo nimis exaltatus eſt Chriſtus ſup omnes deos. to.8.359.b.
ipſe eſt ſummus deus noſter, qui eſt ſup omnes deos, & etiam ſuper angelos, nec habet ſuper ſe deum. to.8.350.c.d
deus noſter vbi eſt. to.8.351.l.
Quod non poteſt demonſtrari ad oculum, ſicut dii gentium. ibidem.m
deus noſter quis. to.10.3.k
deus noſter, deus videns & viuens: dii falſi, nec videntes nec viuentes. tom.10.8.g.

Dei cultus, & quid de deo ſentiendum.

deus quomodo colendus.to.1.27.i.& 207.f
deus in omnibus laudandus.to.1.21.f.& 28.g.& 39.i.& 50.i.& 228.i
deũ ſcire, vel inuocare, vtrũ ſit prius.t.1.28.g
de deo quid doceat Eccleſia. to.1.249.h
deus vnice diligendus. ibidem.l
deus vnice colendus.to.1.13.i.205.h.tom.3 302.m.& 312.k
deus vnus adorandus. tom.3.304.c.
de deo quomodo differendum. tom.3.79.a
deus vnus etiam ignoranter colitur extra Eccleſiam. to.7.71.K.l
deum nobis ſcriptura more humano cur deliniat. to.79.K.L.
de deo proprie dicta. ibidem.l
de deo quomodo cogitandum. to.3.104.e
de deo quid ſentiendum. to.3.207.K.
de deo quid credi debeat. to.3.349.e.
deus poſſeſſio noſtra. tom.4 378.d.
deorum cultũ horrentes Iudæi multiplicati ſunt & exaltati ab vno deo qui ſolum regna cultoribus tribuit. to.5.39.K
deo, datori fęlicit. cõſecrãdi ſum'.t.5.55.f.
deum vnum colimus, qui fecit cęlum & terram. to.5.63.a.
dei vice colentem creaturam, dicit peccare dupliciter. ibidem.
deo debemus cultũ, q pietas, vel religio dicitur: & q oĩa ſunt vera delectio.t.5.81.a.b
deo ſeruit ciuitas terrena propter temporalia.tom.5.132.m.
deũ colẽs Cõſtantinus eſt mirabiliter exaltatus, aliis idololatris trũcidatis.to.5.48.k.
deus agricola noſter. to.8.377.

Deum eſſe poſſeſsionẽ noſtram, & nos eſſe poſſeſsionem Dei. to. 8 72.f.g & 91.l.m
Deũ inuocantes propter ſecularia cõmoda, nõ inuocant Deum.to.8.171.f.& 182.R.
Deus pure ac caſte amandus,& colendus.tomo.8.183.i.k
Item gratis. to.4.432.b.
Deus ſine magno fructu honorari non põ:, nec ſine magno detrimento deſpici.to.10 307 f
Dei participatio,& quid a nobis requirat.
Deo quid hominem iungat. tom.1.31.h.i. to.3.348.i
Deo inſeparabiliter iungimur, per Chriſtũ, & eius ſpiritum. tom.1.250.d
Deus nobiſcum:& quomodo. to.10.129.e
Deo hęrendum,non mundo. to.4.384.R.
diuinitatis participatio. tom.8.170.d.
Deus quid requirat a nobis. to.5.82.e.
Deus a nobis duplex requirit ſacrificiũ. to. 10.254.c
Deo nihil accidit ex noſtris. to.10.32.d
Quid Deo reddimus. to.10.75.a.
Deus quomodo adiutor & cooperator noſter.tom.10.69.i
Deus rector & habitator noſtri.to. 10.137 i
Deus eſt vita noſtra. to.10.77.f
Ad Deum quomodo perueniatur.t.1.173.a.b vide, Accedere.
De videndo Deo.to.2.epiſt.111.& 112.to.9 8.m.Retractationum. to.1.25.b

Cum Deo, A Deo, In Deo, Ex Deo, Coram Deo.

Cum Deo eſſe,quid ſit. to.1.160.m
A Deo habet homo vt ſit, & quod Deus in eo,& ipſe in Deo. tom 1.28.h
Inter Deum,& quod de Deo eſt,nihil diſtat. to.4.315.b
Aliud eſt eſſe Deum, aliud participẽ Dei.to. 5.244.m
In Deo quicquid eſt,Deus eſt. tom.5.96.f.
Ex Deo,de Deo,differunt. tom.6.170.a.& 180.i.& 182.a.b
Coram Deo,quid dictum. to.10.90.l.

Dei ad nos conuerſio,& auerſio.

Suos non deſerit Deus. tom. 5 6.f.
Deus prius deſerit,q̃ deſerat, ſed primo reuertit ad aĩam reformãdo eã. to.5.115.d.
Abũdantiã rerũ habẽtes, & Deũ derelinquẽtes,filii ſunt perditionis.to.7.152.R
Deus quomodo auertatur a nobis,& cõuertatur ad nos. to.10.46.h.
Alienatio noſtri a Deo,a noſtro malo eſt. tomo.10.110.c
Dei auerſio a peccatoribus,quæ. ibidem.d
De verbis Apoſtoli, Si Deus pro nobis,quis contra nos.Sermo. to.10.74.K.& 277.l

Deus cui ſimilis.

Quid in homine ſimile Deo.tomo.3.131.b. & ſequenti.
Deo ſimilis eſt, qui bene vult inimico ſuo. tom.8.255.a
Deus ſimilis inuiſibilibus. to.10.75.m.
Deus perfectus,vt Deus. to.10.156.b
Deo nihil poteſt comparari. to.10.222.e
Deum qui iniuſte comparat,violat. ibid. h

Dei iuſtitia, miſericordia, longanimitas, ſeueritas, pęnitentia, veritas, &c.

De iuſtitia Dei dubitare, dementis eſt.tom.1 12.K.& 230.a
Dei iuſtitia,vera,ęterna,ĩmutabilis.t 1.35.e
Deũ iuſtũ negare,ſacrilegiũ eſt. to.1. 209.g.
Dei miſericordia & iudicium.to. 3.42. l.& ſeq.to.8.69.e.& ſeq.& 128.b.
Deus qua iuſtitia peccata puniat.to. 1.224.b.
Dei iuſtitiæ, potentia quomodo adiuncta. tom.3.137.h
Et quod iuſtitiã ſequi hebet potentia. ibid.R
Deus malis ingerit mala, quia iuſtus eſt.to.4 56.K.
Deus quare ſinat iuſtos affligi.tom. 4.358.f. & ſequenti.
Apud Deum nulla iniquitas. to.4.219.i
Dei miſericordia quomodo accipiẽda.to 4. 225.e.f.& h.to.6.195.f g
Deus aduerſarius impiorum. to.4.397.a.b
Deus qua iuſtitia remittat peccata.ibid.418. f.& ſeq.copioſe.
Dei gr̃a iuſta eſt,& gratia iuſtitia.to.4.418 g
Dei miſericordia pręcedit omne pœnitẽtię meritum. ibidem.
diuinę iuſtitiæ ſeueritas, punit etiam iuſtos. to.4.418.g.h
Dei iuſtitia,diſciplina nominat̃. ibidem.g.
de Dei ira, ſcriptura loquitur more humano.tom.5.76.R
de Dei bonitate & iuſtitia,quomodo, relucet in malis inflictis,& bonis conceſsis in hac vita. to.5.236.l
Deus vltor & clemens. to.6.57.g
Deus quomodo nec iuſtis parcat,nec peccatoribus. tom.6.127.b.

Dei pęnitētia & longanimitas.to.6.: 83. c.d
Dei bonitas & ſeueritas erga nos.to.6. 108. c.d.to.7.396.f.
Dei miſericordia,& iudicium diſcernenda. to.7.404.m
Quomodo dicitur iuſtus,fortis,& longanimis.to 8.15.l
Dei miſericordia abutentes,notantur. to.8. 60.m.& ſequentibus.
Cur quidam deum eſſe negant,aut iniuſtum dicunt. to.8.66.d.e.
Dei iuſtitia & miſericordia. ibid.160.h
Dei veritas & miſeric.to.8. 354.a.& 321.h.
Deus merita noſtra nō attendit. Eod. 254.a.
In deo duo ſunt, poteſtas & miſericordia. Ibidem.208.l.m
Deus quare permittit innocentē occidi.Eodem.208.d.e
Dei iudicium pro iuſtitia poni. to.8. 257.d
Dei miſericordia mane annuncianda & veritas dei per noctem. Eodē.337.c
Deus miſericordiam diligit,& veritate. ibidem.459 a.b.
Deus reſeruat oīa iudicio ſuo to.7.338.K.l.
Deus cur parcit malis ad tēpus, vel quare laborāt boni ad tēpus.Eod. 342.e.f. & ſeq.
Deus in omnibus iuſtus & miſericors. to.9. 57.l.to.10 178.K.& 183.c.d
Deus nō eſt acceptor perſonarū.to.9.193.l.
Pręmiis, metu, ſuppliciis, benignitatis ſuę cōſilio Deus nos ad ſe inuitat. to.10.3.d
Deus fons iuſtitię. to.10.4.c.& 30.a.
Quomodo deus dicitur iuſtus, pœnitens & neſciens. to.10.142.e.
Si nō puniaris ab hoīe,Deū time.to.10.79 i.
Qui in tenebris,pręſente Deo, facit qđ publice facere perumeſcit, deum eſſe non credit. to.10.247.a
Quod egerimus cum petitore noſtro, hoc aget deus cum ſuo. to.10.322.l
De deo corporaliter dicta.
De deo corporaliter ac more humano dicta,quō accipienda.to.1.245.m & ſeq & 249.i.& 268.K.l.& 270.a.b.to 2. 157.h.i. to.4.78.b.& ſeq & 191.m.& 224.c.& 348 e.& ſequen.tom.6.195.d.e.& ſequentibus.
Dei ambulare,& tranſire to 6.349.d
Deum aſcendere,& deſcendere, quid ſit.to. 4.349.b.c
Deus quō audiatur,& nō audiať.to.6.58.a.b
Dei caput,capilli,oculi, & alia mēbra, qđ. tom.4.348.e.& ſequen.
Deus crucifixus eſt,quomodo dictum. to.2. 137.l.to 6.348.g.h
Deus dictus diabolus.to.6.123.f.g.& 204.m & ſequentibus.
Deus quorundam,venter eſt. Ibid.204.m.
Dii gentium dęmonia. ibidem.
Dei eſurire. tom.8.157.e.
Deus faber. tomo.10.138.h.
Dei facies. to.8.230.e.
Deus,fundus noſter. to.10.30.f.g
Deus ignis edax,quo ſenſu. to.7.61.i
Dei incipere & deſinere. to.3.159.d
Deus incoinquinabilis. to.6.180.b.
Deus quomodo dicatur iraſci.to. 350.h.to. 4.350.g.to.6.145.f.g
Dei ira,& zelus,quid. to.4.290.e.f.
Dei iurare quid. to.6.25.k.l.&.195.e.f.
Deus ſolus ſecurus iurat. to.8.321.l
Deus in cōſcientiis noſtris loquiť.t.4. 409.a
Deus locutus per angelos & Prophetas. ibidem.b
Deus,quomodo cum diabolo locutus.ibid.
Deus,quomodo loquatur.to.3.193.b.& 104 l.& 206.h.& 206.a.& 221.b
dei loqui & videre. to.4.349.d.e.
deus loquitur in natura ſua, & etiam loquitur per angelos. to.5.76.a.b
deus locutus eſt nobis per prophetas, per ſe ipſum,& per Apoſto. tom. 5. 193.f.
deus loquitur tribus modis.tomo. 5 ibidem c.d.& 145.g.
deus medicus noſter. tom.10.57.d.
deus,per tropum,probat,aut miratur. tom. 1.268.i
dei oſtendere,& abſcondere. to.4.349.b
dei pœnitere,& non pœnitere,quid ſit.to.3 350.h. to.4.350 g.to.6. 25.K.& 195.f. Vide ſupra.
Dei prouidentia.
Dei pœnitentia,qualis. tom.4.92.f.224.b.
Dei poſteriora. tom.4.349.l.
Refugium noſtrum Deus. to.10.3.l.
Dei ſedere & ſtare,quid. to,4.349 b
Dei ſilere & tacere. tomo.8.85.d
Deus ſol noſter interior. tom.10.18.c
Dei veſtimēta,& calciamēta. tom.4.349.m.
Deus veſtitus eſt in cœlo. to.2.203.m
Dei videre & miſereri. tomo.9 119.c
Deū vigilare & dormire:qđ ſit. to.5.350.i.
Deū zelare,quid ſit.ibidem,f. to.6.195.g.h.

Dei prædicata.

In deo nihil ſecundum accidens dicitur. to. 3.105.g.to.10.149. m & ſeq.
Quędam ex tempore de deo prędicanť, nulla ipſius demutatione. to.3.107.c
Quicquid de deo prædicatur, iuxta ſubſtantiam prędicatur. to.3.147.e.f
de deo pdicanť denominatiuè. to.9.171.l·m
Quicqd vere prędicatur de deo, eſt ei eſſentiale. to.9.183.d.e.
Quædam de deo ſubſtantialiter dicuntur, & quædam relatiue. to.10.139 f.g
Aliter deus dicitur proprie aliter tráſlatiuè, aliter relatiuè. to.10.140.h
Deum per decem prædicamenta, circunloq poſſumus. ibidem.40.g.h.

Opiniones & errores, circa dei naturam: & Deum negantes.

Deum corpus ignem eſſe, quidā putauerūt. to.1.15.d & 245.i.to 9.190.a.
Quæ blaſphemi Manichęi de deo prædicēt. to.1.260.i.K.
dii Manichęorum, duo. to.1.249.i.
Deum corporeum eſſe, Tertullianus finxit. to.2.214.d.e.to.3.217.c.d.& ſeq.t.6.10.h
de deo philoſophorum deliramenta. tom.2 79.a.& ſequen.
de deo error triplex. to.3.78.h.
Contra eos qui inducūt tres deos to.3.254.i
Deū eſſe inualidū, quidā opinati.to.4.210.h
Deus ſine animo. to.5.54.g.
Deum vnum aliquando plures res eſſe aliq dixerunt: aliquando econuerſo dicebant rem vnam eſſe plures deos. to.5.59.e
Deus quid ſit opinio. to.5.40.d. & ſeq.
Deus qđ videri poteſt ab homine.to.5.79.i.
Deus quomodo deſcribitur a Porphyrio. tomo.5.88.g.& ſequentibus.
Deum ponunt corporeū, Antropomorphitę. to 6.8.d.
Deum non eſſe creatorem mundi aſſerūt Simoniani, Menandriani, Saturniani, Baſilidiani, Nicolaitæ. to.6.4.K.l
Vide, mundus.
Deū bonū & malū, Gnoſtici fingunt.ibid m
deū eſſe negauit diagoras Atheus.t.7.57.l m
A deo malum eſſe aliquando, Seleuciani aſſeuerant. to.6.8.i
Deum non facere mala, Coluthiani docuerunt.ibidem k
Deum creaſſe naturas malas, Floriani finxerunt. ibidem.
deus, quomodo facit mala. to.6.67.K.
deum triformem putantes hęretici.to.6.9.d
deos finxerunt duos, bonum & malum Cerdoniani & Manichæi. to.6.206.i.
deū nō eſſe ppauci dicūt ore vel corde, ſed plurimi moribus & vita.t.8.168.h.& ſeq.
Ille putat deum non eſſe, qui credit ei facere facta ſua mala. ibidem.i.
Nō eſt deus, niſi cui diſplicet iniquitas ibid.
de deo omniū hæreticorū opinio, diuerſa eſt, ſed vanitas vna: & ſi opinionū varietate diſcordant, ſimili tamen vanitate colligātur: exemplum. to.8.297.h
Pauci, q dñt i corde ſuo, nō eſt deus.t.10.8.h

Dii, angeli & homines.

dii homines dicti ſunt.to. 3.81.b.to.4.36.b. & 52.h.to.8.153 K.l.
deus effector deorum. to.5.72.i.
diis bonis, quos nos angelos vocamus dæmones non poſſunt eſſe amici. to.5 73.k
deorum beatorum, ideſt, angelorū, amicos nos facit ſimilitudo bonę volūtatis.ibi.m
deorum & hominum differentia in tribus. to.5.77.h
Homines quomodo dicantur dii.to.5.80.e.
dii dicuntur homines in ſcriptura expreſſius, quam ipſi angeli. ibidem.
dii creati, non ſua virtute, ſed veri dei participatione ſunt dii. to.5.71.b
Eritis ſicut dii: exponitur. to.5.126.a
deos facit, credētes ī ſe, verus deus.t.8.351.i
Qui ſunt dii & domini, quorū deorū & dominorum ſit deus & dominus, qui eſt verus deus. Eod.516.c.d.
Nō quia boni ſunt omnes, ſed qa ſermo ſed ad illos factus eſt, appellati ſunt homines dii: aliqn dñs eos nō ſic diiudicaret. ibid.
Dii terrę, diciť populus Iudęorū.to.8.143.b
dii, quorum ipſe eſt deus, q ſunt, & vbi ſunt. ibidem.153.K
Quod homines facti ſunt dii, grę eſt adoptātis, nō naturæ generantis.ibid.& 351.i
Non exiſtendo ſunt homines dii, ſed ſiūt participando illius vnius qui verus eſt deus. to.8.451.i.in fine.
Vtrū ſicut homines, ad quos factus eſt ſermo Dei dii vocanť, ita & angeli vocandi ſint dii. ibidem.5.16.d.e
Cur nunquam in diuinis eloquiis, reperiatur ſanctos angelos appellatos deos.ibdem k

Dii gentium, an & qui ſint.
deos gentium dęmones eſſe. tom.5.64.b
Sunt dii ſuper quos magnus eſt deus,ſed nō ſunt nobis. tom.8.351 g
dii recentes. tom.8.296.f.& ſeq.
Ethnicorum,de deorum natura,opiniones.
de deorum natura,variæ philoſophorum ſectæ. to 1.233.h
dę diis ſuis,quid nugati ſint Pagani.to.4.130. c.& ſeq.
de diis,quid Socrates ſenſerit. to.1.234.i.K
de diis,falſæ opiniones. to.1.246.h
dii,an habeant corpora. to.5.51.i
dii ſunt animalia, ſicut & dęmones, Platonici dicūt,ſed non perturbationes habent, quia ſunt beati. tom.5.70.c
deos neſcire inferiora,niſi eis a dæmonibus intermediis nunciaretur. to.5.73.i
A diis facta ſunt animalia mortalia,ſecundū Platonicos. tomo.5.135.b
Deorum multiplicatio, & pluralitas.
deorum trium nomen,& cauſa.tom.5.15.m
deorum tria genera,de quib. diſputauit Scęuola pōtifex.t.5.37.m.&ſe & 51.h.& 77.h
deorū diſtinctio & differētia.t.5.3.e. & 12.e
deorum multiplicatio. tom.5.23.m
deorum controuerſia. tom.5.37.i
deorum contrariorū tēpla.to.5.35.g.& ſeq.
Dii antiquorū erāt diſcordes.to. 9. 255.b.c
Confutatio erroris gentilium, ſuper pluralitate deorum. tom.10.224.m
Dii a quo,& qua forma facti.
deos cæleſtes fecit ſummus deus,alios autē deos facit homo terrenus. tom.5.71.i
deos,ſiue idola,facta a nephariis hominib. cogitur Hermes confiteri. ibidem.m
dii quomodo facti fuerint. to.5.72.d
dii factis meliores ſunt homines qui fecerūt eos,etiam increduli. tom.5.73 K
deos factos ex vtraque natura,confiteē Hermes. tom.5.73.c
dii cur humaniter figurentur. to.5.57.c
dii ſub formis uariis latitant. tom.5.54 g
Quomodo dii gentium dicantur dęmonia, cum ſint ſimulachra to.8.354.i.& 117.c.f
Quod ſint argentum & aurum , opera manuum hominum. tom. 8. 430.i.K
Dii boni & mali,& placito eorum.
dii non ſunt ęſtimandi niſi boni, ſicut Plato dicit & alii philoſophi.to. 5.34.b. & 69.
deos omnes bonos aliqui opinati ſunt, quidam vero bonos & malos,& hi malos dicunt eſſe dęmones. to.6.74.d.& ſeq.
dii nociui. to.5.14.f
dii mali. to.5.13.e.& ſeq.
dii mali propitiabātur cędibus triſtibus, boni aūt obſequiis lætis.to.5.14.f.& l.& ſeq.
deorum placatio,quæ erat ꝑ turpia,erat ſceleratiſſima. tom.5.20.f
deos malos ponentium,opinio mirabilis.to 5.64.g.& ſeq.
Deorum cultus.
deos omnes colendos eſſe ſapienti, Paganorum ſententia. tom.4.129.f
Et cur Romani Hebræorum deum ſolum, non receperunt. ibidem.h
deos non omnes colunt, qui noſtrum reiiciunt, tom.4.130.i
deos conditori præferentes. to.[illegible].2.b
diis non eſt ſeruiendum,pro bonis temporalibus habendis,vel malis fugiendis.to.5.6 i.& 18.K.l
Quod diis non ſit ſeruiendū, ꝙ remunerent in alia vita,oſtendit Auguſtinus. ibidem.
Qualia de diis gentium etiam cultores eorū ſe ſentire fateantur. tom.5.37.i
In deorum cultum,& honorem, caſtrabantur aliqui. to.5.63.m
diis plurimis ſacrificādum dixit Plato, quos omnes dixit bonos. to.5 68.e.& K
Quod templa, aræ,ſacerdotes,ſacrificia, & vates,quæ diis inſtituuntur,deo vero debentur. to.8.351.h
Quod dii non ſint colendi, rationibus oſtenditur. to.8.431.m
Contra eos qui dicunt ſe nec ſimulacra,nec dæmonia colere,ſed per effigiem corporalem eius rei ſignum intueri,quā colere debeant.ibidem 432.b c
deos gentium exterminandos,& vnum deū adorādum fore, per Prophetam prędictū eſt. to.8.516.K
dii,qui non fecerunt cœlum & terram,peribunt de terra,& ſub cœlo,quomodo intelligatur. to.8.363.d.e
Deorum gentilium mores,vanitas. inſtituta,execratio.
dii fugitiui. to.5.23.K
dii peregrini. tom.5.15.g
dii certi & incerti. to.5.19 i
dii epulones to.5.52 g.

dii Scenici. tom.5.69.l
Dii non ſunt æſtimandi, qui nec ſe nec alios liberant. tom.5.2.g.h.& K
Qđ gentilium deorum vanitate detecta, nequeat dubitari, æternam eos vitam nemini poſſe præſtare, qui nec ipſam adiuuãt temporalem. tom.5.55.e
Ad deos pertinebat legem dare, peccãtes arguere, minari pœnas, ꝓmittere præmia, & cętera. ſed contrarium facientes, non ſunt dicendi dii. tom.5.12.e.f
Paganorum deos, nunquam bene viuẽdi sãxiſſe doctrinam. tom.5.13.b
De officiis ſingulorum deorum. tom.5.53.g
Deorũ falſorũ execratio. to. 2.248.b.& ſeq.
Non ſunt credendi dii, quos coluit antiquitas. tom.9.344.g.h

Dii, ex hominibus mortuis.

Deorũ ſepulchra, Cicero commemorat. to. 4.130.e
deos imortales iã mortuos putari, ꝓcurauerũt dęmones qbuſdã falſis miraculis, qb. adorarent & colerentur. to.5.64.g.& ſeq.
Dii, quos coluerunt homines idololatræ, inueniuntur homines mortui fuiſſe, in ipſorum libris. tom.5.73.l.74.a
Deus cæpit haberi Argus rex Argiuorũ, iam mortuus, qui honor fuerat delatus primo cuidã homini priuato & fulminato Ho. 5. mogyro, eo quòd primitus boues ad aratra iunxerit. tom.5.169 i
In deorũ numero cõputati ſunt aliq ibid.m
De deo Mercurio, qui fuit nepos Athlantis. Item de Hercule. ibidem
In deos tranſlati ſunt Ino vxor Athamantis regis, & eius filius Melicertes, qui præcipitio ſpõtaneo ĩ mari perierũt. t.4. 172.d

Dii ſelecti, Penates, maiores, minores.

Qui ſint dii ſelecti, & an ab officiis viliorũ deorum habeantur excepti. tom.4.55.m
Quam nulla ſit ratio, quæ de ſelectione quorundam deorum poſſit oſtendi, cũ multis inferioribus excellentior adminiſtratio deputetur. ibidem ioto.cap 3
de Apolline, & Diana, cæteriſq; ſelectis diis, quos partes mundi eſſe voluerunt. to. 5. 59.d.& ſeq.
Dii ſelecti, quare dicantur. to.5.55.m
Dii ſelecti viginti, mares duodecim, fœminę octo. ibidem
Et quomodo Deus vnus multorum ſupplet defectus. tom 4.63.g.& ſequen.
Quòd etiã Platonici, licet de vno vero Deo bene ſenſerint, nullis tamen diis ſacra facienda cenſuerint. tom.5.68.d
Dii Penates, quid ſint, to.5.2.m
Deos Penates ſibi profuturos impudentes Romani crediderunt, qui Troiam cuſtodire non valuerunt. ibid.
Melius actum eſt cum diis inferioribus, qui nullis informantur opprobriis, quàm cũ ſelectis, quorum tantę turpitudines celebrantur. tom.5.56.l
Dii minores, q ſm Platonicos. tom.5.111.b

Dii diuerſarum nationum.

Dii duo coluntur ab Aſſyriis. to.5.31.a
Deos duos colebant Perſæ, vnum bonum, alium malum. tom 5.47.l
Deum dixerũt Aegyptii Serapin. to. 5. 16.c
Deum ſibi fecerunt Latini, Aeneam regem ſuum, qui non comparauit quando mortuus eſt. tom .173.g
Deus Socratis, quod ſit dæmones. to.5.74.a
Dii non liberauerũt Mar. Regulũ a morte, quibus ſe ſubiecit, ne iuramentum violaret, ꝙ per deos iurauerat. to.5.6.h. & ſeq.
Qđ Romani auferẽdo libertatem Poetis in homines, quam dederunt in deos, melius de ſe quàm de diis ſuis ſenſerint. to.5.14.i
Romanos debuiſſe intelligere, ꝙ dii eorũ, qui ſe turpibus ludis coli expetebant indigni eſſent honore diuino. ibidem.l
Romani, quoſdam ſibi deos nõ ratione, ſed adulatione inſtituerunt. tom.5.15.m
Quòd ſi diis vlla cura eſſet iuſtitię, ab eis Romani accipere debuerũt ꝓcepta viuendi potius quam leges ab aliis hominib. mutuare. ibidem.15.d
Qđ diis Ro. nunq̃ vlla cura fuerit, ne malis morib. reſpublica ꝓperiſſet. t. 5.17.d & ſe.
Quantos ſibi deos Romani præter conſtitutionem Numæ diecerint, quorum eos numeroſitas nihil iuuerit. to.5.23.m
de deorum infinita multitudine, quos colebant Romani. tom.5.32.e. & ſeq.
deorum omnium & dearum ſummum dicebant Roma. Iouem, qui omnia implet. to. 5.32.d.& 33.c.& ſeq.
dii a Ro. cõſtituti. to.5.35.g.& ſequentibus.
deorum præcepto volens obedire Curtius præcipitem ſe dedit. tom.5.46.g
Libri Numæ Pompilii vbi ſacrorũ deorum cauſę

cauſe venerationis ſcriptæ erant, cõbuſti fuerũt a Senato Romano. to.5.64.c
dii Penates reuertũtur Lauinium. to 5.86.g

Deorum minorum nomina.

Deus argus & Homogyrus to 5.169.i.
dii, Aurinus, Aeſculanus, argẽtinus t. 5.35.a
Deus Faunus. tom.5.35.h.
Deus Ianus. ibidem
Deus Nodotus. to.5.32.f.
Deus Phegous. to.5.169.f.
Deus picus to.5.35.h
Deus Siluanus. to 5.53.h
deus Summanus. to.5.36.l.
dii, Altor, Ruſor, Tellus, Tellumo. to. 5. 61.K
Deus Telexion. to.5.169.h.
Deus Terminus. to.5.36.k.
dii Pauor, & Pallor. to.5.36.l.& 34 h.
deus Tyberinus. to 5.35.h
deus Vagitanus. to.5.32.e.& 33.d
dii, Vitumnus, & Sentinus. to.5.56.a

Dearum minorum nomina.

deę, Abeona, & Adeona. to.5.56.f.
dea Cloacina. to.5.32 e.
dea diana & Lucina. to.5.33.d.
Dea Fides. tom.5.34.f
dea Flora, & ludi eius. to.5.20.f.
dea Fœlicitas. to.5.34.a.& ſeq.
dea Fortuna. ibidem
dea Iniquitas. to.5.34.h.
dea Iſis, eadem quę & Io. t.5.74.m.& 169.f.
dea Iuuentas. to.5.36.k
dea Lucturcia. to.5.32.g
dea Melancomice. to.5.170.a
dea Mena. to 5.56.a
dea Murcea. to.5.34.i.
dea Opis. to.3.33.d.
dea Partunda. tom.5.53.i
dea Pecunia. tom.5.36.g.
deæ, Populonia. Fulgora, & diua Rumina. tom.5.54.K.
dea Pudicitia, & ſacella eius. to.5.35.g
dea Rubigo. ibidem.35.b
dea Rumina. to.5.55.8.K
deę, Salacia, & Venilia. to.5 61.d.
dea Segetia. to.5 47.l.
dea Theatrica. to.5.52.g.
dea Victoria to.3.5.f.
dea non eſt Victoria, Fęlicitas, vel Fortuna, Virtus vel Fides, ſicut Roma. ponebãt. to. 5 34.m.& ſequenti. vſque ad 35.g.
de dearum trium contentione: to.5.170.l

diuina innoteſcũt hoi, deo duce. t. 1. 49.f.
A diuinorũ cognitione quę retardent. ibi.m
diuina nemo ſcit, niſi ſpiritus dei. to.1.83.e
diuinę res, quæ dicantur. to.1.143.a.b.
de diuinis, nõ temere argutandũ. to. 1.159.a
de deo vix citra periculum diſputari poteſt: ſecus de creaturis. tom.1.231.i.K
diuina pertractare, vltra captũ humanũ. ibid.l
de rebus ineffabilibus, parciſsime loquendũ to.2.epiſto.150.
Natura diuina. tom.3.75.b.& 190.d
diuinitas Chriſti. to.3.75.h.i.
diuina attributa. to.9.164.c.d.
diuina nomina. to.9.170.g.
diuinæ maieſtatis conſideratio. to.9.171.b.c
diuinę proprietates. to.9.189.d
diuinę eſſentię cognitio. to.9.190.g
diuina ſubſtãtia, indiuidua eſt. ibid.m.
In diuinitate nõ eſt materia. t.5.205.K.206.d
diuinitas Chriſti ſtat. tom. 10.19.b
diuina opitulatio. tom.10.27.m.& ſeq.
diuinitatis quędam diſcuſsio. tom.10.52.K
Potẽtia diuinæ maieſt. eſt ſe intra terminos humanę infirmitatis abſcõdere. t.10.133.d
Natura diuina nõ põt apparere hoi niſi aſsũpta viſibili & ſenſibili creatura. t.10.325. b.c.

Diuin. Diuinatio.

diuinator Carthaginenſis, Albicerius, inſignis. to.2.142.K.& ſeq.
diuinatorum inconſtantia. ibid.m.& ſeq.
diuinatio p dæmones fit. tom. 1.143.c.d.& 164.e.f. to.3.11.i.K.& ſeq.& 175.l.
diuinatio a rebus diuinis dicta. to. 1.143.e.
diuinationes Mathematicorum vanę. tom. 1 48 g.& ſeq to.3.11.f
diuinatorum & dęmonum ſocietas ibid.l.m
diuinatores vnde præterita & futura dicant. ibidem.i.k
Et quod iſtis non credendum. ibid.h.i
diuinatorum execrabilis idololatria. ibid.k.l
diuinatores & Mathematici, maximè dicẽtes vera, cauẽdi Chriãnis. t.3.174.h.i.& ſeq.
de diuinatione dæmonũ. to.3. 179.a.& ſeq.
Retractationũ. to.1.24.e. to.4.226.a
diuinationes dęmonũ, vnde ſint. to.3.229.e
diuinare quomodo videant medici, naturę, agricolæ. ibidem.h.i
diuinationis vis, an inſit animæ. to.3.227.e.f
diuinationes occulto inſtinctu, & caſu factę. to.3.230.a.b.
diuinationũ exempla. to 3.228.a.b.

& ſequenti.& fol.ſequentibus a b.
diuinatio. to.5.41.h
de diuinantium & magorum arte nepharia. to 5.84.d & ſequentibus.
diuinatio fit ſine cognitis cauſis aliquibus inferioribus. to.5.92.h.
diuinationes illicitæ ſunt. to.9.104.c.
Qui diuinos,vel ſortilegos, aut caragos,& huiuſmodi requirit,ſtatim baptiſmi ſacramentũ perdit.to.10.245.g. & ſequẽtibus.
Vide Mathematicus.
deuteronomium,ſecunda lex.to.3.242.c.to. 4.94.c.& 101.h.
deuteroſis Iudaica. tom.6.198.f.
Deuteroſis lex eſt iudæorum, continens p̃ter diuinarũ ſcripturarum canonem millia fabularum. to.8.455.g.
Per dexterã & ſiniſtrã in ſcripturis, quid.to. 3.32 c.& 48 f.& 24.g h.to.6.176.g.
Ad dexteram Dei ſedere filium. tom. 48.f.& 256 g.to.6.214.m.
Declinare in dexteram aut ſiniſtram, q̃ d ſit. to.4.94.l.& ſequen.to.7. 230.f.g.
Aliud dextra via & ſiniſtra, aliud declinare ad dexteram vel ſiniſtram. tom.4.94.m
dextera Dei. to.4.348.h.to.8.361.c
dextera to.4.402.f.
dextera,intentio implendi pręcepta diuina. to.5.405.m
dextera Chriſti,quæ ſit. tom.8.134.d
A dextris patris, cũ ſedeat filius, q̃uo dñs a dextris eius.eſt? Ibid.428.g.h.& 425.K.
dextera Dei,dicit̃ fœlicitas illa quę quoniã oculis oſtendit non poteſt,tale nomẽ accepit. Ibidem.424.f
dextera Dei, q̃ nos amplexatur, quæ ſit.ibidem 472.c.d.& 551.f.
Q̃uo in dextera dei longitudo dierum,& anni vitę eſſe dicuntur. tom.8.472.e.
dextera noſtra, vita æterna eſt.Ibidem. 250. m.in fine
Quomodo dominus pectori ſuper manũ dexterę noſtrę. to.8.471.l
Qui dexteram conſiderat,videt:qui in ſiniſtram,excœcatur. Ibidem.542.i.
dextera eorum,dextera iniquitatis:quid ſit. Eodem. 71.a.& 551.f.
Hoc cuique dextrũ dicit̃ qđ p̃ponit, ſicut ſiniſtra dexteræ præponitur.Ibid. 416.g h.
dextera nauigii, bonos:ſiniſtra, malos deſignat. to.9.121.h.i.
Charitatem fraternam habens, iam in dextera Dei eſt. to.9.132.d
dextera noſtra,pura cõſcientia:ſiniſtra,mũdi cupiditas. Ibid.m.& ſeq.
Filius Dei,eſt dexterã patris: & tñ pater non eſt ad ſiniſtram filii to.9. 139.l. & 142.i.
dextera,regnum cœlorũ ſignificat ſiniſtra, damnationem. to.10.70.e.f
In dextera manu intelligitur amor Dei in ſiniſtra,mundi vanitas vel cupiditas.to.10. 156.e.& l
dextera,quid. Ibidem.l.
dextera Dei dicitur ęterna fœlicitas.tom.10 187.l.
Deus habet dextram,& non ſiniſtram.ibid.l.
diabolus vel demon,& eius creatio.
diaboli vocabulũ.tom.3 221.a.tom.4.85.d. & 261.f.
de diabolo,queſtio ocioſa. to.2.20.g.
de diabolo creato ad malũ,opinio. to.1.15. d.& ſeq.to.3.220.i
diaboli conditio. tom.3.221.d.
diabolum cur fecerit Deus. to 3.220.k.
de diaboli ſtatu,ambigit Aug. to.4.334.e.
diabolici generis origo,ſecundum Valentinianos. to.6.8.d.
diaboli origo. to.9.68.f.& ſeq.
diaboli bonitas,ſuperbia,ruina,locus.
diaboli bonitas. to.1.15.d.& 280.g.
diabolus malus non eſt,quomodo.to.1.236 h.to.3.68.d.e.to 6.180.f.
diabolum creaturam fuiſſe bonam.to.3.220 l.& fo.ſequentibus.d
diabolus non ſemper fuit malus. to.5.98.c.
diaboli ſuperbia,& ruina. to.1.235.h.
diabol⁹ cui⁹ ſuggeſtione lapſus.ſit.t.1. 233 e.
diabolus vnde ceciderit.t.3.176.a.& 220.h.
diabolus,an ſui caſum præſcius fuerit. Ibid. 220 e.f.& h.
diabolũ ſuperbia cecidiſſet.to 3. 220.a.& d.
diabolus nõ natura, ſed peccando factus eſt. to.1.275.g.to 6,180.e.f
diabolũ i veritate nõ ſtetiſſe.t.3.220.e. & m
Caſus diaboli to 5.110.m.to.10.118.m
diabolus ab initio peccat, quomodo intelligatur.Itẽ illud . Ab initio in paradiſo Dei fuiſti. to.5.97.m.& ſeq.
diaboli vitium. to.5.121.h.
diabolus ibi verſatur,vbi homo quẽ decepit. to 10.25.g.
Nidus diaboli. to 10 46 2.

diaboli

diaboli poteſtas,malitia,aſtutia, tentatio.
diabolus,quò iure poſſederit hominem. to. 1.226.m
de diabolo,quomodo intelligitur,Ille homicida erat. tom.5.125.d.& ſeq.
diabolus non poteſt habere voluntatem bonam. to.5.130.l
diaboli tentatio cedit in decorem vniuerſi. tom.1.242.K.l
dæmones exterminatores,& angeli iracundiæ,vltimi ſerui. ibidem.m
diabolus ſuggeſtionibus operat.to.1.276.a.b.tom.9.85.d
diaboli aſtutias,norunt fideles. ibidem
diaboli malitia,fidelibus cedit in bonũ.to.1.277.g.tom.3.101.b.c.& ſequent.
diabolus,poteſtas tenebrarum, princeps poteſtatis aeris.tom.2.149.m.& ſeq.
diabolicæ iſidiæ înumerabiles.Eod.198.c.d
diabolum latere cogitationes. tom.3.69.l
diabolus mediator mortis. Eod.101.h
In diaboli poteſtatem homo quomodo traditus. Eodem.137.f
Et quòd diabolus non eſt alienus a poteſtate Dei. ibidem.h
diabolus non potentia,ſed iuſtitia ſuperandus fuit. ibidem.h.i
diabolus iuſtitia Chriſti vincitur. Eodem 157.h.i.& l.
diabolus nihil poteſt,niſi pmittatur.t.3.219.l.& ſequen.tom.4.129.K.tom.6.206.g.to.8.43.g.in fi.& 71.K.& 71. K. L & 373. l
diabolo qui ſeparatim poteſtatem quandã tribuunt,reprehenduntur. tom.3.219.m
diabolum vincimus,vincendo concupiſcentias. to.3.252.c
diabololi fuga. Eodem 349.
diaboli tyrannis victa. Eodem 351.h
diabolus, quomodo intrat in cor hominis. tom.4.162.f
diabolus,author mortis. to.4.386.i
diabolo renunciandum. ibidem.K
diabolus,quomodo ante Deũ ſteterit,& coram illo locutus ſit.tomo. 4. 408. m, & ſequen.
diabolus ſit homo ſimilis, viuendo ſcd'm ſe ipſum. to 5.121.h
diabolus cõmouit hęreticos.to.5.184.m,& ſe.
diabolus reſpondit quanto tempore manſura eſſet Chriſtiana religio. tom.5.185.g
diabolus plus poſſidet eos qui odiũt ſeruiẽtes Deo. ibidem.
Quod nihil valet niſi permiſſus. to. 8. 43.g. & 400.K.l
diabolus nihil tibi facit,niſi deſuper pmiſſus.tom.8.66.f.& 71.i.& 182.m
diabolus olim cogebat,nunc docet Chriſtianos negare Chriſti. tom 8.13.c.d.
Quod magis metuendus cum fallit,quam cũ ſæuit. ibidem
Quod prius decepti vituperando Chriſtum modo laudando. to.8.120.a
Ideo vera perſuadet peccata, &c.ibi. 197.b
diaboli poteſtas,ſub poteſtate eſt,to.8.208.a
diabolus ad menſuram tentat. ibidem.b
diabolus & angeli eius ſic ſunt, quomodo milui. to.8.212.a
diabolũ poſſeignẽ de cęlo imitteř.t. 8.286.m
Et quomodo vtatur Deus bonis & malis angelis. ibidem.287.a.b
diaboli infeſtatiõe vndique vallamur.tom. 7.319.l
diabolus ſuffocat Chriſtianos, exẽplo Chriſtianorum. to.8.348.e
Tantum nocet,quãtũ pmittitur. t. 8. 359.K
Quòd non habet poteſtatem cogẽdi,ſed aſtutiam ſuadendi. Eodem.336.m
diabolus neſcit quanta bona de illo fiant, et cum ſæuit. tom.8.501.h
diabolus in cor Iudæ nõ intraret,niſi ille locum daret. ibidem.518.c
diabolus,caput malorum. to.8.532.d
Sine Deo,nõ vincitur diabolus.to.9. 130.b.
diabolum imitatus,de diabolo eſt. ibidẽ. m
diabolus ſine malis nocere nõ põt.t.9.144.K
diabolus dicitur rex abyſſis. tom.9.145.a
diabolus nullum audet hominẽ lædere, niſi Deus pmiſerit.to.9.145.l.m.to.10 245.l
Quanto diabolus de ſanctis dicitur,tãto magis eos perſequitur. to.9.146.a
diaboli tentatores. tom.9.167.c
diabolus in quaſcunque vult formas trãsformatur. ibidem.g
diaboli ſunt nobis dati ad exercitium. to.9. 169.b.c
Qũo vincendus ſit diabolus. tom.9. 213. f.g
diabolus cõgregat ſine iudicio diuitias ſuas tom.9.232.K
diabolus omnibus dictis Chriſti aduerſarius eſt. tom.9.147.c
diabolus,quantum potuit, Chriſti mortem procurauit. ibidem.e.f

Locum dare diabolo.tom.10.7.f.g.& 162.K
diabolũ nõ timet, q deo ſe committit.tom. 10 25.K
diabolus nõ cogit aliquẽ ad pecc.t.10.126.f.g
diabolus põt ad malũ iuitar̃,nõ trahere ibi.f
diabolus calumniator, quid quærat contra nos. to.10.113.e
diabolus non cognouit Chriſtum eſſe Deũ. to.10.129.g
In paradiſo diabolus cum Adã decertat, in deſerto cum Chr̃o dimicat.to. 10 165.b
diabolus vbique certat,ſed vbi mulierẽ non inuenit,victus abſcedit. ibidem.
diabolus,appropinquante Paſchate,maiore impetu contra fideles ſe pręparat.to. 10. 170.d.e
diabolus nõ perſequit̃ niſi malos, Ibidẽ. e.f
diabolus malos,quia amicos,nõ perſequit̃, perſequitur autem alios per eos.tom. 10. 170.e.& 174 g.h
diabolus de paradiſo expulit,& Deus reducit. tom.10.188.m
Inuectiua in diabolum,humani generis inimicum. to.10.190.a.& ſeq.
diabolus primum hominem abſtulit a paradiſo, & Chriſtus latronem confitentem eruit ab inferno. ibidem.c.
Trophęo & gladio ſuo diabolus victus eſt. to.10.213.f.g.225.l.
diabolus nihil ſine Dei permisſione valet. to.10.191.g
Qui vult cito inimicum ſuum diabolũ vincere,debet proximum ſuum ſibi reconciliare. to.10 213.d
Quomodo diabolus de cordibus noſtris effugatur. to.10.225.m
Nemo diabolo aſtutior,ad falſa crimina cõfingenda. to.10.242.f
Timẽdũ eſt cũ diabolo habere negociũ. ibi.
Qui nequitias a diabolo ſibi immiſſas contẽpſerit,Deus diabolum ab infeſtatione illa repellet. tom.10.245.h

Diaboli alligatio,ſolutio,pœna.

diaboli vltima pœna. to.3.248.i.K
de diaboli alligatione mille annis,eius ſolutiõe,tempore ſolutionis eius, perſecutione,trium annorum,& quare tanto tẽpore ligatus.tom.5.200.b.& ſequentibus &,m
diabolus ſoluet̃,vt magis appareat eius maligna potentia,& ſanctæ ciuitatis fideliſſima patientia. to.5.201.b
Solutio diaboli,quid. ibidem.
diabolus fortis vnicuique fidelium tunc alligatur,quando ab illo tãquam vas eius eripitur ibidem.d
De damnatione diaboli cũ ſuis,& de reſurrectione corporum omnium mortuorũ, & de iudicio vltimę retributionis.tom.5. 204.m.& ſequen.
diaboli ſuppliciũ æternũ.to.6.208.a.& ſeq.
diabolũ qũo alligauerit Chriſtus.t. 8. 232.l.
Iuſtitiæ vinculis alligat̃ diabolus. to.10.9.a

Diaboli nomina,prædicata,& figurę.

diabolus quare appellatur adoleſcens. tom. 5.167.a
Aduerſarius noſter.to.3.252.a.to.4. 244.m
diabolus,Aquilo.tom.2.181.h.tom.4. 449.h
diabolus dictus Deus. tom.6.123 g
diabolus,excæcator.tom.10. 116.f. Goliath. tom.6.11.f
diabolus homo dictus, & homo diabolus. tom.3.220.a. to.8.531.K
diabolus,homicida.to.3.220.d.to.7.30.a.tomo.9.68.h
diabolus leoni comparatur. tom.2.179.g
diabolus biformis eſt leo,& draco.t.3. 197. h.to.8.112.c.& 120.b. & 245.m & 335.e
diabolus leo dicitur,& ſerpens. tom.8.13.K
diabolus leo dictus eſt propter apertam irã, & draco,propter occultas inſidias. to. 9. 20,c.tom.10.111.c.& ſeq.& 213.f g
diabolus,per leonem ore fortem, & vrſum manu potẽtem,figuratus eſt to. 10. 225.h
diabolus,lupus. tom.9.74.c
diabolus pater impiorũ,imitatiõe.t.2.128.g
Pater mendacii. to.9.68.K.l
diabolus,quare dicatur pater impiorum.to. 10.105.a
diabolus,quomodo pater.tom.10. 170. i.K
diabolus mũdanorũ pater,nõ natiuitate,ſed imitatione. to.10.151.m. & ſequen.
diaboli filii,qui. to.4.111.h
diaboli filii,quomodo Iudęi. tom.9.66.g
diabolus ſignificatur per principẽ Tyri.to. 3.221.b.c
diabolus,quomodo princeps huius mundi. tom.3.252.b
diabolus,quomodo dicatur princeps mũdi, & quomodo eiectus de cordibus credentium.to.9.82.e.f.& ſeq. & 95.l.& 103 a.b
diabolus eſt princeps exercitus peccatorũ. tom.9.213.f

diabolus

diabolus,iniquorum princeps. tom.10.52.d
Diaboli,quare rectores mundi appellentur. tom.10.7g
Diaboli vaſa mali homines,& tanquam capitis corpus. tom.3.221.b
Spiritus Iunonis,& ſpiritus Herculis, diuiſi ſunt aduerſum ſe, & ambo pertinẽt ad regnum diaboli. to.10.9.c
diabolus ſerpens.to.1.276.a.b.to.3.218.b.t.8.112.b.c
Tentator. to.3.118.b.c
diabolus,qui vir. to.6.17.f
Diaconi.De poſſeſſionibus diaconorum in clauſtro. to.10.315.d.e
Diagoras Atheus,Deum eſſe negauit. to. 7.57.l.in fine.
Dialectica,quid.to.1.93.f.to.7.68.a.b.ſcientia veritatis. to.1.152.h & ſeq. & l.
Dialectices inuentio. Eodem.165.f
Dialecticę principia.to 1.93 f.& ſeq. Retra. to. 1.10.f
Multa percipi docet dialectica.to 1.152.h i
Dialecticę vtilitas in ſcripturis.t. 3. 13.i. K
Dialectica,ad iudicãdũ vtilis eſt.to.3.14.d.e
Dialecticus Auguſtinus. to.7 68.a.b
Dialecticus Paulus. Eodem.68.c
Dialectica & eloquentia. ibidem.a
Dialecticus & Rethor, quid differãt. ibid.g
Dialecticus Chriſtus. to.7.69.h
Dialectica doloſa. ibidem.i
Dialecticus, quis. ibidem.K
Dia.iſignes,fuerũt Stoici. to. 7.68 c.& 69.m
Dialecticę vſus. ibidem.m.& ſeq.
Dialecticæ proprietates,in cogitando Deo. to.9 183.c
Diana,dea. tom.5.40.l
Diana vrbana. ibidem
Diana,luna. tom.5.48.l.m. & ſequen.
Diapſalma,quid ſit. tom.8.7.l
Dicibile & dictio,differunt. tom.1.93.i
dictionem plus ornat pudor,quam eloquẽtia. to.2 191.m
Sermo in longum protractus,caret intelligentia. ibidem.16.c
Ab Ethnicis ſi quid bene dictum in noſtrum vſum eſt conuertendum. tom.3.14.i
Ordo narrationis inuerſus,qua ratiõe explicetur. tom.3.21.d
Dicendi varia genera. tom.3.22 d
Dicere ſapienter & eloquenter.ibid. & ſo.ſequenti.h.& 30.h.
Et perſpicue. Eodem.24.K.& ſeq.
dicendo flectendi animi. to.3.25.d
Alias,alio vtendum dicendi genere.t.3.27.c
dicendi genus,triplex,ſubmiſſum , tẽperatũ & grande. ibidem.b,& ſeq.
dictio varianda eſt. Eodem.29.K
dictionis.granditas,quid efficiat.ibi.m,&ſe.
Et alia de ratione dicendi.Eod.29.b. & ſeq.
Vt cum audientium voluptate dicam*.ibi.d
Orandus deus,vt adſit nobis dicentibus.to.3 30.l,m
Si tereſtria dixi vobis &,non creditis,&c.exponitur. to.4.307.a,b
dẽt ſibi nõ oĩno diſplicere,q dicit.t.4.323,b
dicere,proprie quid. to.4.416.m,&ſeq.
dicere dei generationem filii ſignificat , ſine initio & fine fine. to.8.132.c
dicẽdi modus,cur ſubĩde varieẽ. t.8.140.h.i
dicere patris,eſt filius. to.9.45.a
Mos loquẽdi ſcripturæ ſanctæ & Eccleſiaſticæ conſuetudinis, pro totius vitæ actibus verbum dicere. to.10.11.c
dici nihil põt,qđ ſentiri non poſsit: ſentiri autẽ multa,q̃ dici nõ poſſunt. to.10 32.g
Quę dico vobis in tenebris,dicite ĩ lumine, & quę ĩ aure auditis,p̃dicate ſuper tecta, verba Euangelii expoſita.tõm.10. 76. g.h.
Vide Orator.
Didonis mortem flẽt Auguſtinus.t.1.30.b
Dido fratrem fugiẽs,delapſa ad terras Aphricæ,Carthaginem condidit.tom. 8.144.b
Didrachma,quid. tom.10.61.g
Didrachma,cur Chriſtus pro ſe tantũ,ac Petro ſoluit. tom.4.258.d
Didymus vidẽs,ſcripſit in epiſtolã Pauli ad Galatas. tom.2.14.i
Item de ſpiritu ſancto. to.4.45.m
Didymus. tom.3.194.g
Dies,quomodo accipiaẽ.to.1.71.c.t 3. 161.a
Dies explicaẽ,inquãtũ vocabulũ.to.3. 161.a
Dies exponitur. to.5.95.K
Dies ponitur in ſcriptura pro tempore inde terminato.to.1.272.e.to.2.103.K.& 107.a to.8.25.K l
Dies diuerſis modis accipitur in ſcripturis. to 8.319 f.g
Dies,in Græco,ſemper fœminis generis eſt, & tempus ſignificat. ibidem
Per diẽ unũ,annos mille accipi.to.2.107.a b.
Dies pro malis,iuxta illud Matthęi,Propter electos breuiabuntur dies.Eodem.108.c.d.

dies

Dies quomodo abreuiabuntur, aliter. ibidē.
Teſtimonia quibus ꝓbatᷣ nomine diei, vniuerſum tēpus figurari.to.8.165.K.& 479.a.b.& 311.e.& 456.c.
Dies, tota, nocte includit tom.8.251.i
Dies tota, vita tota eſt. tom.8.104.e
Dies & nox ꝓſperitatē & aduerſitatē huius ſeculi ſignificant.tom. 8.123.c. & 125.K
Diei nomine, lętitia ſignificaᷣ, to.8.4.f.& 33.l
Dies lætus dicitur, quia lætos facit.to.8.130.l.& 512.e
Dies, nox, lux, tenebrę. tomo.3.167.m
De qualitate primorū dierum, quia antequā ſol fieret veſperam & mane traduntur habuiſſe. tom.5.95.h
Factum eſt mane, & veſpere dies vnus, &c. exponitur. ibidem.i
dies & nox ſpiritaliter.t.3.184.d.e.t.8.268.g
dies ſex, quō accipiendi.t.3.179 b.& 185.g
Numerus dierū, quomodo accipiēdus.to.3.185.g.& ſequent.
Inter primos dies, vocabulum noctis nō interpretatur, pro quo multiplex angelica cognitio demonſtratur. to.5.95.h.i
Dies primus. tomo. 10. 150.c
Cur ſex dieb. non addatur nox.to. 3. 185.f.g
Septem dies, & ſeptem ætates mūdi.t.1.270.K.& deinceps.
Septem dierum allegoria. tom.1 272.g
Dies vnus, ſepties repetitus .to.3.185.i.& ſo. ſequent.l.m
diem eandem dicit ſepties repetitam in mūdi productione, propter ſenarii perfectionem. tom.5.101.l.& ſeq.
Dies primi, non ſine cauſa ſic ordinati ſunt. tom.8.324.i
Quòd cōparatur ad ætates mundi. ibidem.l
Quid ſignificet, quòd die quarto cęli luminaria facta leguntur. Eodem.342.m
Diei dominici feſtiuitas.to.2.171.e.t.6 63.f
Dies quietis, ſanctificatus. tom.3.282.a
Diei ſeptimæ requies, ſignificat requiem eorū q in Deo requieſcunt, non autem requiem Dei cum iam laboret. to.5.95.m
Vide, Sabbatum.
Die ſabbati, agebatur in Eccleſia cum Catechumenis. to.10.115.c.d.& 116.d
Dies iſti ſunt ordinati. tom.10.83.c
Dies dominicus, poſt ſeptimum eſt octauus & ipſe primus habēdus eſt, q ſignificat reſurrectionem dominicam. tom.8.180.m
Vide infra, Dominica dies.

Dies ſolaris.

Dies quando incipiat. tom.1.269.m
Dierum ac noctium diſtinctio, Eodē. 269.k
tom.3.167.m.& ſo.ſequen.a
Succeſſio diei & noctis. tom. 3. 168.d
Dies brumalis, totidē habet horas quot ęſtiuus, licet breuiores. to.1.243.g
Dies a quo deinceps incrementum lucis accipit dies quid ſignificet. tom. 10.131.i.K
Dies ſeculi, tres ſunt. tom.8.51.e
dies veteres ex Adam, noui ex Chriſto.to. 8. 109.m
Hō non accepiſſet dies declināies ſicut vmbra, ſi a die vero nōdeclinaſſet. ibi. 376 l
Dies pleni, qui ſint.tom.8 262.m.& ſequen.
Altitudo diei, quę ſit. tom.8.179.a
Dierum longitudo, quæ ſit. Eodem.336.e
Dies iſti exiui ſunt, & quaſi vna gutta ad cōparationem æternitatis. tom.8.378.g.h
Dies iſti nō ſunt, qa ante, abeunt q̄ veniant, & cū venerint ſtare non poſſunt. ibidem
Dies noſtri, in quibus diſtēt a diebus domini. Eodem.432.m
Dies vmbræ, qui ſint. ibidem.549.h
Dies ſicut fūmū deficere, quid ſit.to.8.374.l
Diem hominis cōcupiſcere, qd ſit.t.8.100.d
Pueris decedūt dies, nō accedunt.to.10.17.f
Craſtinus dies. to.4.412.d
dies intercalares. tom.5.134.m

Dies ęgiptiaci & Genethliaci.

Dies obſeruare, & menſes, &c. ſupſtitio. Mathematica, to.2.170.e.f.to.3.28.m.& 60.i tom.4.435.d.& ſequen.
Signa dierum & temporum. tom.3.163.a
Dies Aegyptiaci. tom.4.435.f.in fine
de electione diei, quo vxor ducitur, quoue in agro aliquid plantatur, aut ſeritur. to, 5.41.m
de ore Chriſtiano ritus Eccleſiaſticus non Paganicus procedat ne dies a ſyderibus appellet. tom.8.342.m
Vnde factum eſt, vt dies nominibus ſyderū appellarentur. ibidem.& ſequen.

Dies boni, & mali.

dies boni, non ſunt hic quærendi.to.8.79.m
Dies mali ſemper in ſeculo, dies boni ſemp in Deo. ibidem.79.a.b
Dies boni. tom.10.90.h.i.& ſeq.& 85.g.h
Dies, vnde bonus. to.10.95.m
Dies videre bonos. to.10.34.a.b.& ſeq.

Quòd aliter habent impii dies malorum, aliter fideles. tom.8.44.d.
Quō dies iniquorū proſpicit Deus.t.8.93.b
dies dimidiare, quid ſit. to.8.178.c d.
dies mali, qui ſint.to.8.346.e.to.10.185.g.h
dies malos quid faciat. to.10 83.d.& 95.a.
Ab Adam vſq; nunc ſemp̄ fuerunt dies mali. Ibidem per totum.
dies per ſe non ſunt mali. to.10.95.a.b
dies noſtri, mali. to.10.17.e.f.
diebus malis, dies malos addere.to.10.95.m
In diebus malis, mors potius optatur quàm vita. to.10. 185.g
Mali ſunt dies, & eo peiores quia diligūtur. ibidem.h

Dies natalitius.

Dies natalitius hominis morituri, cū gaudio celebrari debet. to.10 123.e
Chr̄s, ſine matre de patre natus, creauit oēm diem, idemque de matre ſine patre natus diē natalis ſui conſecrauit. 10.10.128.e.
die æterno naſcente, augmentū debuit dies temporalis accipere. to.10.133.c
Ioannes Baptiſta, p̄curſor Chriſti, natus eſt cum dies inciperet minui: Chriſtus autē, cum dies inciperet creſcere. ibid.h

Dies æternus, Dies domini.

dies pręſentia luminis diuini. tom.1.243.e
dies, lætitia. to 8.4.e.
Alii ſunt dies cœli, alii ſunt dies terrę. to.8. 323.g.
dies vitę ęternę, vnus eſt. to.8.43.i.k
dies ſuper dies, qui ſint. tom.8.203.l
dies domini, cur anni dicātur. ibidem
dies quomodo diei eructat verbum.to 8.29 f.& 268.i.& 472.l.
Cur vna dies domini, melior ſup̄ milia.tomo.8.305.m
Eſt dies q̄ eſt, & ſunt dies q̄ nō ſūt.t.8.109.i.k
dies beatorū ſimul ſunt omnes ideo ſatiant: Quia vnus eſt qui ſtat, & non trāſit, ipſa eſt æternitas. to.8.329.m
dies æternus, vita beata. to.10. 3.K
dies noſter, Chriſtus. to.10 150.c.d
dies tres. to.10.173.a
dies in qua oportet nos operari, Chriſtus eſt.to.9.70.m
dies domini quid eſt. to.9.147.f.
Abraham exultauit vt videret diem meum, &c.exponitur. to. 0.161.h.
dies dn̄i quē vidit Abrahā: vide Abraham.

Dies mortis.

Quare Deus celet nos vltimum noſtrū diē. to.10.40.e.& 96.m.& 106.b.
Inceſſanter diem extremum cogitare habemus. tom.10.189.e

Dies nouiſsimus

de ſupremo mundi die. to.2.epiſt.80.
dies nouiſsimi, dicti etiam dies Apoſtolorū. to.2.108.i.
dies huius vitæ vltimus ſp̄ incertus.t. 2.155.l
Diem nouiſsimū neſcire filiū, quo gn̄e locutionis dicat.t.3.83.l m.t.8.10.K.l.& 90.c.
de die autem illo & hora nemo ſcit, neque angeli cęlorum, neque filius hominis niſi pater ſolus: exponitur. to.4.195.i.
de eodem, ſermo. to.10.21.e. & ſeq.
diem nouiſsimum vtiliter Deus latere voluit. to.8.90.c.& 554.d
dies mala, eſt dies iudicij. to.8.119.i
dies iudicij, quos comprehendet vt fur.tom. 8.470.a.
diei iudicij, ſcientiā nemo ſibi arrogare debet, aliqua cōputatiōe annorū to.10.k l.
Quō diē iudicii, filius neſcire legit. ibidem.
Quod nulla annorum temeraria ſupputatione octauus intelligi poteſt. ibidem.
dies vltimus ſicut in fidelibus auget laborē, ſic fidelibus finit. to.8.90.f.
Et ſi dies iudicii longè eſt, tuus dies ultimus longè abeſſe non poteſt. Eodē.92 g.
Quibuſdam malus erit, & q̄buſdam bonus. ibidem.148.e
dies domini, quando veniet. to.19.23.a
dies nouiſsimus. tom.10 150.c.
Solus dies iudicij expectat̄ uēturꝰ.t. 10 183.c.
differentia, quid ſit. to.1.98.c.
differentia rerum, fit tribus modis.t. 1.104.f
diffidentia ſui. to.3.349.g.
diffidentiæ filii, qui. tom.8.291.d.e
Licet Chriſtus puerili egeſtate fuerit contēptus, non tamen Deus eſt diffidendus. tomo.10 128.c.d.
Nemo de indulgentia diffidat diuina. tom. 10.154.d.
digitus Dei, dicitur ſpiritusſanctus.to.2.172 a.to.3.90.l.m & 271.m.to.4.44.l.& 115. g & 149.l.& 331.K.& 348.i.tomo.8. 17.c tomo.10.61.b.
digiti pluraliter. to.4.348.i
In digitis, agnoſcimus diuiſionem operationis: & radicem vnitatis. to.8.548.e.f

Tuuor

Tutior eſt in corpore digitus ſanus,quã ocu lus lippiens. Ibidẽ.502.K
Quid ſignificauerit dominus,digito ſcribẽs in terram. to.10.39.m.& ſeq.
dignitas,quid Ciceroni. to.4.187.k.
Ex tribus dignitatibus animę, tenemur Deũ diligere. to.9.157.f
Quanto maior eſt dignitas in honore, tãto grauior eſt in reddenda ratione difficultas.to.10.298.f
dilatatio,ꝑ exultatione.t.3.42.k.& ſo.ſeq.a.
dilatatio cordis,iuſtitiæ eſt delectatio. to.8.445.b
Qđ ſignificat charitatẽ.Eodẽ.445.e.& 455.i
Dilectio,& quid ſit.
dilectio,proprie quid. to.1.19.c
dilectio,in bonã & malã partem accipitur. to.5.100.i.k.& ſeq.
dilectio & amor,idem ſonant. to.9.122.d.
dilectio,dulce verbum eſt,ſed dulcius factũ. to 9 135.m
Deus,dilectio eſt Ibidem.b
Vide,Charitas:
Quid diligendum,& ordo dilectionis.
diligendum quid ſit.to. 1.173. c.to.3.5.a. & 352.K.to.4.188.a
diligi an poſsit,quod neſcitur.to.3.115. k. & 122.m.& ſeq.
Quomodo diligat trinitas incognita. Eodẽ. 116.m.& ſequen.
Quid recte diligatur.to.3.351.K.& ſo.ſeq.a.
dilectionis regula. to.1.244.m.to.3.4.m
dilectionis ordo, & quibus ſit ſuccurrendũ. to 3.5.f.g.to.9.160.e.f
Regulam diligendi proximum, a ſemetipſo dilector accepit. to.5.8.c
Hinc apparet te diligere quod bonũ eſt ſi in ventus fueris odiſſe quod malum eſt. to. 8 360.d in fine.
Quę licita charitate humana,ſint diligenda. to.10.152.c.& ſeq.
diligimus & odimus quos nõ cognoſcimus to.9.100 b.c.
Nõ diligit,qđ penitus ignorat. to.9. 103.h.
Dilectionis,neceſsitas,& effectus.
Omnibus debemus dilectionem, quę tanto amplius debetur,quãto plus redditur. to. 2.94.b.c.& 196.b
In dilectione habẽda, nullus poteſt ſe excuſare.to.10.155.g & ſeq.& 157.b.& 277.g
Trinitati,ſummo bono,dilectiõe hęremus. to.1.250.e
Qui phreneticum ligat, & lethargicum excitat,ambobus moleſtus eſt, & ambos diligit.to.2.50.e.
dilectio t.3.117.l.& 346.f.& 355.c.t.5.112.i
dilectio non poteſt vocare, & quid operet. to.8.61.f.& i.K
dilectio ſanctos diſcernit a mũdo.to.9. 94.i.
Amiſſa dilectio, mors tua. to 8.175.b
diligẽda eſt ipſa dilectio, qua diligit qđ diligi oportet:& odio habenda eſt ipſa dilectio,qua diligitur qđ diligi non oportet. Eodem.443.l.
dilectio,qũo dicit fortis vt mors.to.8.148.a
Quod adeo fortis eſt vt cum quis ꝑ aliquam neceſsitatem nõ potuerit implere qđ iubet Deus,amet illum,qui implet, & in illo implet. to.8.476.c.
dilectio facit in nobis quandã mortẽ.ibid.f.
dilectio neceſſario comitatur fidem, & ſpẽ. to 9.97.f.
dilectio nũc eſt in deſiderio. to.9 98.i.
dilectio patiẽter mũdi odia ſuſtinet.Ibidẽ.m
Sine dilectione nõ proſunt cętera bona. to. 9.98.m.
Talis eſt quiſque,qualis ſua dilectio eſt.to.9. 128.b
dilectio ſola diſcernit inter filios Dei, & filios diaboli. to.9.132.a
Charitatis pręſentia,agnoſcitur in dilectione fratris. to.9.133.m
comparatio cęterorum operum,ad dilectionem. to.10.155.& 157.b
dilectionis proprietates. tom.10.211.g h.
dilectionis pręceptum.
dilectionis duo pręcepta,vbi perfecte tenentur. tom.1.16.h.
dilectionis præceptum, quando implebit. to.3.278.e.f
Oĩa ex dilectione faciẽda ſunt.t.9. 135. g.h.
Probatio dilectionis,mandatorũ dei impletio.eſt. to.9.207.K.
Dilectio dei,erga nos.
dilectio dei,erga nos.to.1.67.l.to 6.190.m.
dilexit nos prior Deus ante omnia merita. to.4.418.e
Deus,quantum hoĩem diligat.tom.5.63 K.l
dilectos ſuos dicit Deus eſſe quaſi pupillam oculi. to.5.12.e.2
Pater diligit nos,ſicut filium. tom.9.113.c.
Pater ante mundi conſtitutionẽ dilexit nos,

vt cum filio ſuo filii ſui eſſemus. ibidē.d
dilectio, qua pater diligit filium, in nobis eſt tom.9.114.f
Quis melior, quē plus, an quem minus diligit Chriſtus. tom.9.123.b
dilectio patris probatur in nobis, q̃a filium ſuum miſit mori pro nobis. tom.9.135.e
Mors Chriſti, ſuper omnia mouere nos debet ad diligendum deum. tom. 9. 103.b.c
Qui diligantur a deo. tomo.9.194.f.& ſeq.
dilexit nos Chriſtus. tom.10.134.b
dilexit deus hominē ante ruinā. to.10.185.K
dilectio Chriſti, erga nos. tom.10.189.l
Quam incomparabili Chriſtus nos dilexerit charitate. tom.10.264.b

Dilectio dei & ſui, ſui & proximi, dei & proximi, amici & inimici.

diligere deū, eſt diligere ſeipſum. t.5. 82. c.d
dilectio ſui, includitur in mandato de dilectiōe dei, & ꝙ diligere proximum ſicut ſeipſum, non eſt aliud q̃ ei quantum pōt commendare deum diligendum. ibidem
dilectio ſui & proximi. to.1.253.d & ſeq. to. 3.5.a
dilige deum primo, ſecundo teipſum, & tertio proximum. tom.10.112.l.& ſequent.
dilectos à nobis debemus ad ſummum bonum ducere, & ad ipſum duci a quibus diligimur. tom.5.82.K
Vt homo ſe diligere noſſet, cōſtitutus eſt ei finis ad quem referret omnia quę ageret vt beatus. ibidem.l
Non diligit proximum, tanquam ſeipſum, qui neſcit ſeipſum. tom.8.443.g
Qui vult ſicut ſeipſum diligere proximum, cū illo pecuniam ſuam diuidat oportet. tom.9.299.b
Modus diligendi deum & proximum. tom. 3.4.m.& ſequen.& 350.l
dilectio dei & proximi. to.3.348.l.& 346.g
de diligendo deo, proximo, & ſeipſo. to. 3. 5.e.& 350.i
In diligendo deo & proximo, voluntas dei breuiter inſinuatur. to.4 420.a
dilectionis dei & proximi, quanta vicinitas. tom.4.211.d.& ſeq.& fo.23.b
dilectio dei & proximi, perpetuō manet. to. 1.16.h. tom.3.7.f.& ſeq.
Ad dilectionem dei & proximi ſeruandā, referuntur quæcunque antiquitus de ſacrificiis leguntur præcepta. to.5.142.f
diligere debet quis deum proximum, & ſeipſum. to.5.308.e.f
In deo proximus diligitur, deus autem propter ſe. tom.8.472.i
Plus diligendus eſt deus, quàm quicunque proximus. tom.9.215.g
dilectio dei prior eſt ordine præcipiendi, ꝓximi aūt, prior ordine faciēdi. to. 9.33 g
Nemo poteſt diligere fratrem, & non diligere dilectionem. to.9.133.e.f
de eo qđ dominus dicit in Euangelio, diliges proximum tuum ſicut teipſum. tom. 10.112.m.& ſeq.
Nullus poteſt diligere deū & fratrem odio habere tom.10.123.h
dilectionis plenitudo, eſt ponere animā ſuā pro amicis ſuis. tom.9.97.g.h
Plus diligēdi ſūt inimici, q̃ amici. t.10.156.a
Primum medicamentum ęgrotanti, eſt perfecta dilectio, qua amicum & inimicum amet. tom.10.210.g
Qui amicum & inimicum diligit, oēs paradiſi portas inueniet apertas. to 10. 211.a
dilectio, qua diligentem ſe quis diligit, non ſufficit deo. ibidem.i
dilectio amici & inimici, in pręcepto eſt. tom.9.225.b

Dilectio Dei.

Deus vnicē diligendus. t.1.250.l. to.3.201.l
Optandum vt oēs diligant deum. to.3.5.g.h.
Ad diligendum deū, exhortatio. to. 3.253.a tom.9.253.K
dilectio erga deum. to.3.336.f
dilectionis diuinæ ſuccēſam animam dicit eſſe ſacrificium deo. to.5.83.f.g
Quāta dilectione debeāt iduci ciues ſupnæ patrię, ad amorem eius. to.5.45.l.m
diliges dominum deum tuum, &c exponit to 5.82.K.l. to.8.452.f to.10.153.c
Qui diligunt deum, odiſſe debent quod ipſe odit. tom.8.360.d
Vt ſciamus diligere deum, ſciendus eſt deus, & vt ſciat homo diligere proximum tanquam ſeipſum, debet diligendo deum, diligere ſeipſum. tom 8.443.g
deū ſic diligamus, vt ipſū nō ꝑter aliud nec aliud præter ipſū diligamus. to. 8. 182.i
Gratis enim dilige, quia melius ab eo non inuenies quod det, quam ſeipſum Eodē. 172.e
Quantum dilecti ſumus prius quàm diligeremus

geremus deum,oſtendit. tom.8.211.c
Non in ſuperficie, ſed in medullis cordis diligendus eſt deus. tom.8.225.d
Quòd plus diligendus eſt omnibus reb. qa maior & melior inuenitur. tom.8.285.l
An potius ideo diligimus qa exaudiuit dñs, aut iõ diligimus vt exaudiat.ibidem.432.l
In æternum diligẽs,in ęternum meretur habere quod diligit. tom.8.458.g
diligẽdo deum,qui prior nos dilexit, diligit quiſq; ſeipſum,vt poſſit ſalubriter diligere proximum ſicut ſeipſum.tom.8. 462.b
Si rectè diliguntur iuſtificatiões dei,rectè diligitur dilectio iuſtificationũ.t.8. 427.f.g
dilectio noua eſt,& æterna tom.8.576.i
dilectio dei per quid oſtenditur.to.9.94.c.d
dilectio dei,& vulgaris,in quo differunt.to. 9.97.f.g
dilectio dei complectitur omne aliud prę-ceptum. ibidem
diligere Deum,donum Dei eſt. to.9.108.b
Melior eſt qui plus diligit Chriſtũ, fælicior eſt quẽ plus diligit Chriſtus. tom 9.123.c
Quis melior qui plus an qui minus diligit Chriſtum. ibidem.b.c
Quanto magis Chriſtũ in hac uita diligim⁹ tãto facilius liberamur a malo to.9.123.i
diligentes Deũ,quantũcunq; diſtent, in idẽ tendunt. tom.9.133.m. & ſequen.
Qui diligit patrem,diligit filiũ. to.9.139.m
Non diligit quis imperatorem,& odit legẽ eius. ibidem.g
dilectio Dei via eſt,qua ad cœleſtia bona ꝑuenitur. tom.9.160 e.f
Quomodo diligẽdus ſit Deus.ibi.g.& 197 l
Quantum homo teneatur diligere Deum. to.9.163.d
Quid ſit diligere Deum. tom.9.194.a
Conuincitur Deum non diligere,qui mandata eius non vult cuſtodire. to. 9. 204.i
Tota dilectio Dei,in mandatorũ eius obſeruatiõe cõſiſtit.to.9.307.i.K.to.10.153.c.d

Dilectio ſui.

Dilectio ſui,vbi laudanda. tom.3.5.d
Magis mihi me debeo,quàm hoĩbus cæteris quãuis Deo magis quàm mihi. to.1.11.a
diligere ſe,quid ſit. to.9.99.b
Quõ ſeſe qſq; diligere debeat.tom.9.197.K
dilige teipſum, hoc eſt, animam, non carnẽ tom.10.36.e
dilectio vnicuique à ſe incipit.to. 10. 112.i

Dilectio proximi.

Proximi dilectio.to,1.14.b.c. to.3.312.K.l t.4.438.K.t.9.194.d.to. 10.36.d.e.& 155.f
diligẽdus oĩs homo vt proximus.tom.3.5.a
dilectio Angelorum. ibidem
Qui diligit fratrem,Deum diligit.t.3.117.b tom.4.438 K.l.m
In ſanctis qd diligamus.to.3.116. d. & ſeq.
diliges proximũ tuũ,exponitur.to.5. 82.K.l
Si proximũ diligis ad iniquitatem, dilectio tua laqueus erit dilecti. to.8.535.c
diſce nõ diligere,vt diſcas diligere. t.8.60.g
dilectio proximi, includit in ſe Dei dilectionem. to.9.89.K.l
dilectio proximi,neceſſario eſt cũ dilectione Dei. tom.9.97.g. & 98.l
Quicquid fit de dilectione fratris, in bono opere fit. to 9.133.l
diligens membra filii Dei, fit & ipſe membrum filii Dei. to 9. 139.m
dilectio fraterna ẽ erga chrianos.to.9.140. K
Proximus quomodo diligẽdus eſt.t. 6.197.i
dilectio proximi ad malum, nõ eſt dilectio. ibidem.l.m
dilectio parentum,pręcipua eſt inter dilectiones proximi. to.9.200.c.d
Modus diligendi filios. to.9.215.g.h
Non poteſt diligere proximum, qui ſeipſũ non diligit.Et ibidem,quis ſeipſum diligat. to.10.36.d e
de modo quo nos inuicẽ diligere debemus, Homilia.to.10.98.& ſeq.
Proximum peruerſe diligere. to. 10.112.m
Qumodo intelligatur, Diliges proximum tuũ,& odio habebis inimicũ.t.10.310.K.l
Qui diligit decorem domus Dei,diligit proximum tanquam ſeipſum. tom.10.253.a

Dilectio inimici.

Inimici quomodo diligendi.tom.1. 17.c.d
diligendi inimici.t.3.58.m.& ſeq. to.4. 420. K.& ſeq.copioſe.to. 10.103.i
diligẽdi hoĩes,nõ errores.t.3.346.f.& ſe.e.f
Hęc tibi regula dilectionis pręfigitur,vt imitans patrem cœleſtem,diligas inimicum to.8 173.c
Homo hominem vincit humana fęlicitate, diabolum vincit inimici dilectiõe. Ibi.g
Sic inimicus diligatur, vt non diſpliceat domini iuſtitia qua punitur,&c.to. 8.291.c
Nõ eſt pfecta dilectio Chriſtiani,niſi cũ implet quod Chrs præcepit, diligite inimicos,

cos,&c. to.8.349.f.
Quales inimicos diligere debemus. tomo.8. 530.c.
Non diligas propter vitia homines.Ibidem
diligere inimici vitium prohibemur,ſed diligere naturam iubemur. to.9.149 b
dilectionem inimici paulum commēdauit. Ioannes. to.9.136.e.f.
dilectio inimici ad quid vtilis eſt.to.9.137.c
Quare nos monuit Chriſtus inimicos diligere. Ibidem.e.
Perfecta dilectio, eſt in dilectione inimici. to.9.137.e
Deus nos inuitat ad inimicorum noſtrorū dilectionem,exēplo ſui. to.9.138.e.
Deus diligit inimicos ſuos, qui ſolem facit oriri ſuper bonos & malos. Ibidem
Deus nos inimicos dilexit, vt eius amici efficeremur. to.9.139.a
Nullum medicamentum vtilius eſt ad ſanāda peccata, quam inimicorum dilectio. to.9.251.e
Inimicorum dilectione filii Dei efficimur. to.9.249.h.& 251.e
De eo quod dicit dñs in Euangelio, Diligite inimicos veſtros,Benefacite his q oderūt vos:Homilia.to.10.92.f.& ſequentibus.
Ad diligendum inimicos, quid nos mouere debeat. Ibidem.h.i.
Nihil tam benignum,quam inimicos diligere.to.10.141.e
Inimicorū dilectio,eſt de pręcepto diuino. to 10.156.a.& 157.g.& 256.c.d.& 277.h
Inimicus,inquantum homo,nō inquantum inimicus eſt diligendus. to.10.155 l
Si inimicos non diligimus,filii dei eſſe non poſſumus. tom.10.157 g
De dilectione inimicorū.t.10.210.g.& 211.i.
Iacob diligendo fratrem ſuum Eſau,exēplū prębuit dilectionis inimicorū.t.10.210.h
Inimicū diligere debemus, in hoc qđ Deus fecit,non in hoc quod diabolus intromiſit.Ibidem,l
Vt diligat inimicus,uel ꝓ eo oretur, cū interiori infirmitate litigandū eſt.to.10 253.l
Diligēdo inimicū,facis amicum t.10.256.g
Vide, Inimicus.

Dilectio mundi.

Dilectio temporalis. to.1.14.b
Mali quando videntur diligere,conſcientiā ſibi debent, non amicitiam. to.8.93.a
Dilectio qua mūdus mundū diligit,falſa eſt. to.9.149.b
Dilectio mundi,non compatitur dilectionē Dei. to.9.128.b
Si terram diligimus,terra erimus: ſi Deum, dii.Ibidem
Diligens mūdum, & negligens charitatē,negat Chriſtum in carne ueniſſe.to.9.135.a
Communis hominis dilectio,potius dicenda eſt inuidia. to.9.198.b,c
Nolite diligere mundum, neque ea quę in mundo: ſunt exponitur. to.10.29.a,b
Non uſqueadeo ſunt diligenda terrena,quia & amplius ſit diligēdus Deus.to.10.152.K
Qui plus Deo diligit creaturā, offendit creatorem. to.10.241.g
Diligentia. In vnoquoque opere bono,mater eſt diligentia. to.10 285.K
Diluuij acceſſus & receſſus. to.3.236.c,d
Aquarum eruptio. to.3.235.l
Diluuij ſacramentum. to.4.330.f
Diluuium pręſentis uitę,qua in naui euadere poſſimus. Eodem. 354.h
Diluuium ſignat baptiſma. to 6.84.e
Diluuii quadraginta dies, quid ſignificēt.to. 6.84 i
Diluuium ſpiritale. to.6.196.m
Diluuii ſacramentum expoſitū.Ibid.196.b,c
de diluuio & eius conditionibus.to.5.141. b.& ſequen.
Poſt diluuium Mathuſalē vixiſſe quatuordecim annos quidam dixerunt. to.5.134.g
Vide, Mathuſalem.
diluuia tria fuerunt. to.5.170.a.b
diluuiū deucalionis quādo fuit.to.5.171.m
In diluuio omnis generatio Cain cōſumpta eſt,& ꝙ ante nullus legitur caſtitatem tenuiſſe,qua vacatur ab opere generādi.to. 5.138.l.& ſequen.
A diluuio,vſque ad Abraham, per ſpacium ſcilicet amplius quam mille annorū, non legitur aperte aliquis coluiſſe deum,credit tamen eos etiam tunc non defuiſſe.to. 5.142.h.& ſequen.
In diluuio omniū animantiū interitum ſcriptura denunciat, vt inuat magnitudinē futuræ cladis. tom.5.141.d.
In diluuio oſtendit aquam excreuiſſe etiam ſuper montem Olympum. Ibidem.K.
diluuiū generale,tēpore Noe.factū,nec Græca nec Latina nouit hiſtoria.tom.5.70.b.

De diluuio magno, facto tempore Ogygii. ibidem.
de diluuio deucalionis facto regnãte Cecrope, Atheniẽſiũ rege, cuius tẽporibus Moyſes eduxit populũ de Aegypto.t.5.171.m
diluuium. to.5.133.g
de longa vita hominum, quę fuit ante diluuium, & de ampliore humanorũ corporum forma. Ibidem m.& ſeq.
Vide, Annus, Corpus, & Homo.
Aqua diluuii facta eſt ſuper terrã ſexcenteſimo anno vitæ.Noe,&c. to.5.135.K.
Quod in diluuio nullus bonus mortuus ſit, ſed iam omnes mortui erant, non fruſtra creditur to.5.141.b.& ſeq.
An poſt diluuium a Noe vſque ad Abraham aliquę familiæ ſecundum Deum viuentium reperiantur. to.5.142 g.h.
diluuium aquarum. tom.5.147.m.
diluuiũ aquarũ multarũ, qd ſit.tom. 8 65 g.
diluuio periiſſe cœlos. tom.8.382.b
diluuium perſecutionum. to.8.240.d
diluuiũ p quadraginta dies fuit.to 10.161.a
diluuium hominem deleuit, crimen delere non potuit. to 10.132.e.
diluuium ſimilitudo fuit noſtri baptiſmatis.to.10.161.a
dimidium cuilibet corpori. to.1 243.f.g.
dimitti quicunque dimiſerit omnia ſua propter me, accipiet in hoc ſeculo centuplũ, & in futuro vitam ęternam poſſidebit: exponitur. to.2.11.i.
Contra nõ dimittentes peccata.to.3. 59.a.b.
Qui dat veniam peccanti eleemoſynam dat. to.3 58.m.
Vide.Ignoſcere.
Orandum omnibus pro dimittendis peccatis.to.3.66.e.
dimittendum quõ debitum pecuniarium. to.4.408.h.i.
dimittentibus ſolis cõdonantur peccata. to.4.410.K.to.6.179.x.
dimitte nobis debita noſtra to 6.197.k.l
Deus ſemper dimittit noſtra delicta ſi nobis diſpliceamus. to.9.125.c
dimittẽdæ ſunt aliis offenſę in nos commiſſæ. to.9.251.d.
Quantumuis bonus bonam habeat conſciẽtiam, habet tamen neceſſe dicere, Dimitte nobis debita noſtra,&c. to.10.23.e.
dimittanẽ peccata illi, qui dimittit.t. 10.25.K
Etiam ſanctiſsimis quotidie dicendũ, dimitte nobis debita noſtra.to.10.87.e.& 100.f.
Sicut & nos dimittimus debitoribus noſtris: exponitur. to.10.87.j.K.
dimittendum omnibus, & orandum ꝓ omnibus. to.10.93.a
dimittendũ, vt dimittaẽ nobis.to.10.103.i.K
dimittere ex corde debitoribus.to.10 105.h & ſequen.
Remittite, & remittet: exponiẽ.to.10.107.a
Vbi dimittenda peccata to.10.115.i
Peccata dimittenda ſunt inimicis noſtris.to.10 157.i.k
Dimitte, vt tibi dimittatur. to.10.191.
Quomodo ſecure, oram⁹, Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. to.10.211.l.m.
demitte veniam a te petenti, ne tibi claudas patris indulgentiam. to.10.219.e.f.
Qui dimittit terrena, accipit cœleſtia. tom. 10.241.f
Qui non dimittit aduerſario, ipſe prius ſibi erit aduerſarius. to.10.241.i.K
Exhortatio ad dimittendum inimicis.to.10. 244.l.m
Dinomachi opinio. tom.7.366.x.
diogenes. to.5.65.g.
diogenes concubuit cum vxore publice, dicens non eſſe verecundãdum de talibus, to.5.127.k.
diomedes. to.5.2.h
diomedes poſt Troiæ excidium in deos relatus. to.5.172.e.
In diomedis tẽplo aqua aſpergũt aliter roſtris, Gręcis applaudẽtib. Ibid.d.& 173.c.
diomedis ſocios conuerſos dicunt in volucres. Ibidem.
Volucres diomedeæ. Ibidem.
dionyſii tyranni factum, in liberis procreandis. to.7.354.d.
diptychium lapidem, q d ſignificet. to.6.97. m.& ſequen.
diplois quid ſit. to.9.419.f.
dis pater. to.5.59.d
diſceſſus a deo.t.3.204.m.& 348.g.& 352.g
Temeritas eſt inquirere, quę Apoſtoli Chriſto diſcedente portare non poterãt. tom. 9.103.e.f.
diſcendi acumen, intelligendique celeritas donum dei. to.139.e in fine g.
diſcentium duplex gratia dei. to.151.f
diſcere

diſcere reminiſci.t.1.10.m.&183.K.& 200.K
diſcedũ hominibus,ꝑ homines ẽt.t.3.2.d.e.
diſcentium ſtatus melior,quam docentium. tomo.3.355.a.
diſcentium profectus. tom.3.347.K
Quomodo diſcatur. to.3.335.c.
diſcendi occaſionẽ,dant,queſt. motę ab hęreticis contra Eccleſiam. tomo 5.143.K.
Nõ diſcit Deus ad tẽpus viuẽdo:& cur dicit̃ ad tẽpus videre,& cognoſcere.to.5.144.e
Qui diſcit humilis eſt,& laborat vt nõ ſit ſuperbus. to.8.162.h.
Quę diſcere debemus à Chriſto. to.8.178.e tomo.10.81.i.
Alia ſunt q̃ ideo diſcimus vt tantũ ſciamus, Alia vt ea etiam faciamus. tom. 8. 452.g.
Non didicit qui non facit, licet memoria teneat quid audiuit. to.8.462.c.
Contra eos qui nihil diſcere volunt, putãtes quia ſi aliquid didicerint, ſuperbi erũt.tomo.8.503.e.f
Nemo ab homine ſolo quid diſcere poteſt. tom.9.129.h.
Magnum lucrum cũ operationis effectu mõſtratur,quicquid magiſteriis cęleſtibus diſcitur & tenetur. tomo.10.3.a.b.
Quid Chriſtus homo factus a ſe nos diſcere velit. to.10.33.h
diſcite a me: quia mitis ſum & humilis corde:exponitur. tomo.10.110.g.h.
Quid filius Dei nos a ſe diſcere velit.tom 10 68.c.d & 81.i.K.& 110.K
Vis diſcretiua. tom.3 289.d.e.
Quid eſt diſcernere cauſam de gente nõ ſancta.. tomo.10.278.g
diſciplina diſcendo,pro ſcientia.to.1.180.h & 208.d.tomo. 3.140.g h.tomo.6,197.f
diſciplina pro correctione. to.3.140.h.
diſciplinarum veritas. tom.1.180.g
de libris diſciplinarũ Retractatio.t.1. 10.f.g
diſciplinarum memoria: & q̃uo diſciplinas liberales diſcimus.to.1.61.i.K.& ſequen.
diſciplinarum liberalium vtilitas.tom.1.158 e.& ſequentibus & fo.62.c.d.
diſciplinis liberalibus nimium tribuit Auguſtinus, tom.1.162.c.d.
Retractatio. tomo.1.9.K
diſciplina vitę,lex Dei. to.1.163.b.
diſciplina vera,cõſiſtit in vita & eruditione. ibidem.
diſciplinarum ignari,arduas queſtiones ne attingant. tom.1.166.a
diſciplinarum omnium excogitatrix ratio. Ibidem.165.c.& ſequent.
diſciplinę liberales efferunt intellectum ad diuina. Ibidem.l.m
In diſciplina catholica, ſola perfecta veritas.tom.1.251.b.
Quæ quibus quomodo tradẽda.to. 1.239.k.
diſciplina domeſtica. to.1.in Poſsid.
diſciplinas vocant liberales, variarum ſerui libidinum. tom.2.194.l.m
diſciplinas liberales damnat Auguſtinus, niſi adſit ſtudium pietatis. ibidem.f.g.
Liberales diſciplinę non verè liberant. Ibidem.K.l.
In diſciplinis liberalibus, animæ ſalus non conſiſtit tomo.2.224.a.b.
diſciplinis liberalibus parum conuenit cũ ſanctis ſcripturis. to.2.231.g.
diſciplina dicta iuſtitia Dei. to.4.418.g
diſciplina naturalis inuenta eſt ꝑp naturam rationalis propter doctrinam & moralis propter vſum. tomo.5.100.f.
diſciplina aſtronomię valet ad exercitanda ingenia, magis quàm ad illuminandas mentes vera ſapientia. tomo.5.179.l
Ad diſciplinam pietatis,quæ via.tom.6.32.l
diſciplinę Eccleſiaſticæ modus.tomo. 7.17. m.& ſequentibus.
diſciplina Eccleſiaſtica non negligenda. tomo.7.54.a
diſciplina interpretata de Gręco dici ſolet eruditio q̃ fit ꝑ moleſtias.tomo.8.451.d.
diſciplina quæ ſignificat emendatoriã tribulationem,accipiendo diſcitur,ideſt,non audiendo vel legendo vel cogitando,ſed experiendo. to.8.452.e.f
Quod Deus amat diſciplinam , quã quiſque etiam in domo ſua & in ſuis ſubditis amare debet. to.8.193.k.
Non proficit diſciplina data,ſi mentis prauitas nõ conrrigitur. to.8.266.i
diſciplinã cur apprehẽdere debemus.t.5.c.d
diſciplinam qui odiant. to.8.158.a.
In quos diſciplinam exercere non potes, patienter feras. to.8.390.b.
diſciplina quid ſit. to.9.180.k.
Melius per viſum quam per auditum diſcitur,tom.9.187.c
diſciplina Chriſtiana. tom.9.197.f.
diſciplinæ domus,Eccleſia. ibidem.f.

S Vide,

Vide, Artes.
Qui ſint apti ad diſciplinā. to.9. 197.f. & ſeq.
Nihil eſt quod non diſciplina emendet, aut ſaluum faciat. to.9.206.e.
Diſciplina, magiſter eſt veræ religionis. Ibidem.e.
Deus, in principio operis ſui, primo diſciplinam fecit. to.9.206.f.
Diſciplinæ ratio mūdum gubernat. Ibidē.f.
Humana & nō beſtialis videtur perire diſciplina. to.9.206.e.f.
diſciplina per charitatem imponenda, & de corde lenitas non dimittenda. to. 10.15.i.
per ſolutionem diſciplinæ, creſcit nequitia. Ibidem.h.i.
Et hoc vigilanter cauendum. Ibidē.
diſciplinam qui abiicit, infœlix eſt: exponitur. tom.10.175.h.
diſciplina cum bonitate. to.10.91.i.
diſciplinā q nō dat, crudelis eſt. tom. 175.h.
Diſcipulorum fraus in præceptores. tomo. 1.41.K & 42.h.
Diſcipuli Chriſti, dicti omnes credentes. tomo.4.142.e.
Diſcipulos ſuos Chriſtus filios appellauit: & quare. tom.4.308.a
diſcipulos duodecim nō fruſta habere voluit dominus, to.8.38.c
Quod diſcipulis ſuis dominus dixit etiā nobis dixit & poſteris. tom.10.38.c
Non ſolum duodecim, ſed omnes credentes diſcipuli Chriſti. to 10.41.a.
duodecim diſcipulos Chriſtus elegit, vt ſe verum diem eſſe oſtenderet, in quo duodecim ſunt horæ. to.9.78.b
Quare Chriſtus idiotas & piſcatores diſcipulos elegerit non potentes, diuites, ſapiētes &c. tom 10.85.c.
De duobus diſcipulis euntibus in Emaus. to. 10.198.e.& e.f.& 200.f.& 201.h.i.
Duo illi diſcipuli, iudici prçconis nomē imponunt. to.10.200.g
Diſcipuli in medio ſui Chriſtum videbant, quem non credebant. tom.10.291.b
Duo angeli cōfortāt diſcipulos, de diſceſſu Chriſti pauidos. to.10.214.g & m.& ſeq.
Chrs poſt triumphū diſcipulos a captiuitate liberatos bndictione ditauit. t.10.219.l
Duorum diſcipulorum Chriſti dubitatio. tomo.9.223.d
duodecim primi diſcipuli Auguſtini. tomo. 10.287.f.g
diſcordię quomodo ſedandę. to.1.58.d
de diſcordioſis. to.1.234.a.
diſcordia in vrbe poſt Tarquinium exactū. tomo.5.16.d & ſequen.
diſcordia, dea. tom.5.28.K.
diſcordiæ vitium. to.5.111.d.
diſcordiæ author diabolus. to.10.47.g
diſcordia, ſiue inimicitiæ, authorē ſuum perdidit. to.10.47 f.g.
diſcordia vitanda. Ibidem.
Diſcordię qualiter inter Chriſtianos deſponēdę, & ineunda cōcordia. to.10.114.h.i.
Exclamatio in diſcordes. to.10.325.l.
diſpenſatio. to.2.24.c
diſpenſatores ſalutis æternæ, miniſtri Euangelii. tomo.1.199.c.d
diſpenſant verbū Dei boni & mali. Ibidē.d.
De diuerſitate diſpenſatorum. to.10.275.a
diſpēſator, ſeruus eſt, nō dominus. t.10.295.g

Diſplicere.

Si tibi diſplices, tolle a te oculū tuū. t.8.477.l
Si tibi diſplicet quod & Deo, illi coniungeris. tom.8.162.a.
diſponere, Qūo deꝰ diſpoſuerit oīa. t.3.181.b
In diſpoſitione diuina, futura iam facta ſunt. tom.5.85.d.
Diſpoſitio. to.7.467.d
diſputationes olim a notariis excipiebantur, tom.1.16.g.& 141.h
Vide, Notarii.
diſputationibus inutilibus, fabulę vtiliores. to.1.34.c.
diſputantium inconditi mores. t. 1.179.a.b.
diſputatoriæ artis pauci gnari ſunt t.1.181.d
In diſputationibus Chriſtianorū, nō modo philoſophorū nomina, ſed veritas amplectenda. tom.1.234.b.c
diſputatores contentioſi nominantur. tom.2. 164.h.& 235.f.g. to 3.254.i.K
diſputabatur & legebatur olim in Eccleſiis. to.2.173.f.g
diſputationis habitæ, vt ſchiſmata componerentur. tomo.2.205.e.
Diſputator non ſit adulator. Ibidē.f
diſputator ſeruidus excuſatur. Ibidem.
diſputatores intempeſtiui. to.2.222.i
In diſputationibus libri canonici adſint. Ibidem.224.m.
Ad diſputationes Eccleſiaſticas non pertinere diſciplinas liberales. to.2.231.g.

Diſputatores non victoriam, ſed pacem ſpectent, tom.2.235.h.i
diſputationibus non inutiliter exercentur ingenia. tom.3.57.l
In diſputationibus modeſtia Auguſtini.to.3.201.h.i
Vide, Temeritas.
diſputatio Pauli Athenis. tom.3.262.K
diſputationi qualis adhibendus ſit modus.t.5.11.K.& ſequen.
diſputatoria dialectica. tom.7.68.a.b
diſputator Paulus. ibidem.c.d
diſputare quid. ibidem.ſ
diſputator verus. ibidem
diſputare cum Deo quid ſit. tom.8.402.c
diſputatiões quãdo fructuoſę ſint.t. 8. 441.h
diſsimilium eadem, aut par, ſcienti.t. 5.174.i
Diſsimilitudo inter homines, mirabilior, q̃ ſimilitudo. tom.5.217.b
Diſtinctio quantum faciat. tom.3.15.c.d
diſtinctio in pronunciando. ibidem.f
diſtinguere, pro definire. tom.4 65.m
Diu, & non diu. tom.1.110.g
Diu non eſt quod habet extremum.t.8. 54.e
diuerſoria ſanctorum. tom.1.255.m
diuerſiuoca. tom.1.97.f
diuitiarum illecebrę.tom.1.140. d. & 175.e
diuitiæ, honores, potẽtatus, fęlicẽ nõ faciũt. to. 1.140.e.f.to.2.185.a.to.7.151.i.K
diuitiis quomodo vtendum. tom. 1.245.e.f
diuitiarũ verus contemptus, etſi tenentur.to. 2.39.d.e.to.3.354.c.to.8.227.e.f
Vide bona externa, & poſſeſsio.
Fideli totus mũdus diuitiarũ eſt.to.2.75.f.& 123.g.t.6.65.h.in fine, t.8.130.a & 550.K.
diuitiæ tanto melius habentur, quanto minus amantur. to.2.75.f
diuitiæ ſi relinquendæ. tom.2.122.K
diuitias multi ſub religionis prętextu cumulant. tom.2.124.i
In diuitiis deſolatio magis quam conſolatio tom.2.182.l
diuitię verę & falſę, to.3.348.h to.10. 30.c. d.& 259 f
diuitiæ dictę mammona. tom.4.118.f
diuitiæ cur alienæ dicuntur. ibidem
diuitias, cur Chriſtus appellauerit mammona iniquitatis. tom.10.30.c.d
diuitiæ huius ſeculi, mammona iniquitatis, vndecunque ſint ibidem
diuitię Chriſtianorum ſunt virtutes t. 5. 4.b
In diuitiis cupiditas reprehenditur, nõ facultas. tom.5.ibidem c.tom.10. 97.i
Aliud ſunt diuitiæ, aliud pecunia.to. 5. 59.b
Si diuitias ſuas cõmunes Chriſtiani faciunt,
Nulla vẽtilari dẽt gloria, cũ Rom.principes eis cõtẽptis, pauperes fiebãt.tom. 5. 46.K
diuitiis veris abũdãt aliq, q imperfectos recipiunt in æterna tabernacula. to.5.226.K
diuitię nõ faciunt nos fœlices. tomo.5.45.e
diuitię, ſine virtute, nocent diuitibus.tom.5. 188.d
diuitiæ quomodo piis dentur à Chriſto. to. 6.65.g.h.& ſequentibus.
diuitiæ animæ. ibidem.66.e
diuitiæ tẽporales, & æternę.t.6.205. c.& l.m
diuitię in cœlo reponendæ ſunt, & per quos reponuntur. to 8.110.g h
diuitiæ quare quęrantur. tom.8.148.l
Quòd non ſint perdendæ, ſed ad locum tutã tranſmittendæ. ibidem.
Omnes qui male viuunt, diuitias ſuas alienis relinquunt. tom.9.149.e
Diuites deſideriis vaſtãtur, cupiditatibus diſſipantur, timoribus cruciantur triſtitia cõtabeſcunt. tom.8.51.e
diuitias non damnari. tom.8.167.m
Diuites qui reprehendantur. ibidem
Diuitiæ quomodo poſsidendæ. Eodẽ. 170.e
Diuitiæ donum Dei. ibidem.150.c.& ſeq.
Diuitiæ quod malum important, maximè in cautis hominibus. tom.8.520.K
Diuitiarum ſufficientia & plenitudo, Deus eſt. tom.8.477.g
Qui diuitias falſas quęrit, veras nõ deſiderat & qui veras quærit, adhuc pauper eſt. to. 8.480.f
Diuitiæ iſtę non ſunt verę diuitię, ſed ipſius ſalutis. ibidem.g
Quòd plus augeant cupiditatem ei qui eas poſsidet. ibidem.h
Ad hoc acceſſerunt, vt egeſtas creſceret. Eodem.i.K
Diuitiæ verę quę ſint, & vbi. ibidem. h.i.to. 10.176.c
Tales diuitias debemus quęrere, quæ nõ poſſint amitti, quæ non oculis carnis, ſed cordis videntur. tom.8.482.a
Diuitiæ pauperis, ipſe dominus, eſt diuitiæ auari, diabolus. tom.8.419.g.h
Diuitiarum tria ſunt genera. Eodẽ.408.d.e
Non diuitiæ, ſed ſuperbia diuitum cruciabitur.

bitur. tom.8.309.c
Tunc veræ ſunt diuitiæ, quando nihil nobis deerit. tom.8.239.e
diuitiæ Chri q̃ ſint,& quod nr̃æ diuitię iplebuntur de paupertate ipſius. ibidem.f
diuitiæ temporales & ſpiritales qualiter differant. Eodem.245.d
Cur peccatores obtineãt diuitias.ibid.262.a
Qui diuitias non habent,non accipiãt, q habẽt,nõ de eis præſumant. ibidem.h.i
diuitiæ fluunt,& ſi cor appoſueris, flues. tom.8.207.f
Qđ non ſit ſperandum in multitudine diuitiarũ,ſed in Deo vero.Eod.167.m.& ſeq.
Nihil proſunt exteriores diuitiæ,ſi interior præmit egeſtas. tom.8.170.g
Vbi habere debeamus diuitias noſtras.tom. 8.170.a
diuitias interiores nemo tibi auferre põt inuito. tom.8.182.m
diuitię Eccleſię,Deus eius. Eodem.91.m
diuitię huius ſeculi,non ſunt merces laboris in vinea domini. to.9.129.f
Amando diuinas quis plus amat mortem, q̃ vitam. tom.9.198.K
diuitiæ bonæ,bonos facere nõ pñt.t. 10.4.a
diuitię bonum,non vnde ſis bonus,ſed vnde bonum facias. ibidem.b
diuitiarum inſtabilitas. tom.10.4.h
Non ſperare in incerto diuitiarum. ibidem.
Omnes diuitię,etiam vita,ipſa,inter ſupflua deputanda. tom.10.6.c
diuitię & patrimonia,compedes. to.10.24.d
diuitię non amandæ,ſed Deus qui fecit illas. tom.10 42 e
Onus diuitiarum,& paupertatis,to. 10. 81. m.& ſequen.
diuitię haberi poſſunt,ſed amari non debẽt. tom.10.30.d
diuitiarum contemptus,& ſpontanea paup tas quanta res. tom.10.34.b.c
diuitię duplices & paupertas duplex.to.10. 93.K.l.& ſequen.
diuitiarum duo genera. tom.10.107.h.i
Et earum vſus & effectus. ibidem.
diuitiæ iuſtæ. ibidem.h
diuitiæ bonę. tom.10.180.g.h
diuitiæ iniuſtæ. tom.10.107.h
diuitiæ ſuperbiam generant. tom 10.4.h
Vermis diuitiarum ſupbia.to.10.4.h.& 97.a
In diuitiis nihil eſt ſic cauendũ,quàm ſuperbiæ morbus. to.10.183.m.& 231.l
Morbus diuitiarum,eſt ſuperbia magna. to. 10.231.l
Nõ ſũt maiores cęleſtib.diuitię.t. 10.264.K
diuitię quæ putantur plenę delitiarum ſunt plenę periculorum. to.10.184.e
Quare peccatores obtineant diuitias. tom. 10.243.h.i
diuitię omnes,Deus noſter eſt, vita omniũ noſtrum,beata æterna. tom.10.216.b
diuitię cum acquiruntur,falſam lętitiã tribuunt,cum perduntur, verã triſtitiam derelinquunt. tom.10.259.f
Vnde periclitantur homines,niſi propter diuitias acquirendas? tom.10.278.f
diuitiarum deteſtatio. tom.10.293.g.h
Deus ſuis bonis ditat bonos, & cruciat malos tom.10.107.f & ſequen.
Diues Abraham,Iſaac,& Iacob quanquam diuites fuerint,tamen regnum cœlorum meruerunt. tom.2.122.K
diuites noui teſtamenti. to.2.178.c.d
diuites,dicti ſuperbi. tom.2.182.i
diuites Chr̃iani,pauperes ſunt.t.3.351.h.&K
diues. tom.3.351.K
Superbire nobiles & diuites nõ debẽt aduerſus pauperes & ignobiles, q̃m ſimul dñe deo, Pr̃ noſter,qđ nõ poſſunt verè ac pię dicere,niſi ſe fratres eſſe cognoſcant. to. 4.407.h.
diuitum laqueus. tom.5.4.b
diuites,q eleemoſynas fecerũt,plus ſũt lætati de ipſis quas pie diſtribuerunt, quã cõtriſtati de temporalibus perditis. ibidẽ.d
diuitibus quomodo theſaurizandum. ibidẽ
de diuitis anxii præ diuitiis,& pauperis ſibi ſufficientis comparatione. tom.5.31.e
diuites nunquam conteri, odioſi, ſemper in lite anxii,nunquam ſecuri,&c. ibidem.
Quod non vſq; ad te ſolum,diues eſt Deus. tom.3.159 a
Chriſtus diues apud patrẽ,pauper apud nos diues in cęlo,pauper in terra,diues Deꝰ, pauper homo. tom.8.119.h
Intellige in Chriſto occultas diuitias, quẽ pauperem vides. ibidem.l
Quod hic pauper fuit,& magnas diuitias attulit,quibus faceret diuites eos quos inuenit pauperes. tom.8.104.h
Chriſtus veros pauperes ditat,& falſos diuites pauperat. Eodem.110.m

Deus

Deus maxime diues eſt: quia facit diuitias quas alii volunt habere. to.8.408.d
diuitas tanto plus egent, quanto plus habēt. tom.8.51 1.e.
diuites egent,& quod eſt grauius, egent pane.8.78.x.
diues peculioſus, ſeruus eſt magni patrifamilias. to 8.110.i.
diuites plebis quomodo deprecantur ſtultū reginæ. to.8.137.b.
Nemo vult eſſe diues,niſi vt inſlet inter eos, inter quos viuit, & ſuperior illis videatur.tom.8.147.K
Qui vult eſſe diues,nō hęreat parti,ſed illi inhæreat,q totū creauit & poſsidet.ibidē.l.
diuites adorāt Deum,ſed humanitatē nolūt exhibere fraternam. ibidem
dites quantū gloriam viſus eſt habere inter homines,cū viueret,tātā vetuſtatē,& corruptionem ſuppliciorū habebit cū mortuus fuerint apud inferos. tom.8.151.h.i.
Cū diues factus fuerit homo, cur inſtus non timebit. ibidem,m
Quod nihil ſecum aufert,etſi dimittit q̄bus vult,non ſeruat quibus vult.ibidē.152.a.b
Non ideo ſecū bñfecit ſvt aiunt ꝗ ꝗa māducauit & bibit,& fecit qđ voluit. Ibidem.c.
diues iniquitatem quam māducauit ore cordis apud ſuperos, apud inferos in ſuppliciis digerebat. ibidem.
In diuitibus, non tam attendendę ſunt facultates,quam cupiditates. to.8.166.i.k
In diuite,non pecuniam,ſed auaritiā condēnari exemplo probatur. ibidem.l.m.
Multi pauperes tutius latebant:diuites facti, mox fortioribus pda ſunt facti.t. 8.171.K.l
diuites pręceptoribus & correctoribus ſuis inimicitias inducunt:& ſunt inimici verū dicentibus. tom. 8.171.g.h.
Quod excedūt metas humani generis,homines ſe pares cęteris non putantes.ibid.h.i
diues & pauper, cōditione & ſorte humani generis,in qua omnes naſcūtur, æquales ſunt.ibidem m.to.9 252.g.h.
diuites qui non ſuperbe ſapiunt, in Deo pauperes ſunt. tom.8.309 b
diuiti bonum eſt,vt agnoſcit ſe pauperē: ſi. n.plenum ſe putat,tumor eſt illi, non plenitudo:agnoſcat ſe inanem, vt poſsit impleri.ibidem.476.e.
diuites multi in diuitiis ſuis moriuntur.tomo.8.78.h.& ſequentibus.
diues difficile ingreditur in regnum cęlorū. tom.4.121.h.i.to.8.262.l
diuites nō ſuperbiāt in pauperes.to.4.407.h.
diuites huius ſeculi,etiam inter pauperes domini numerari. tom.8.344.l.
diues Chrs,& pauper. Eod.373.c.& ſeque.
Neceſſe eſt vt tranſeat diues,aut ipſe per res ſuas,aut res ipſius per illum.tom.8.479.a
Si nihil cupit,nihil diuiti deeſt. ibid.h
Deus ideo fecit diuitem, vt probet illum de paupere. tom.8.483.k
Plus eſt pauperi videre cęlum ſtellatū, q̄ diuiti tectum inauratum. to.8.550.d.e
diues ad hoc plus habet,vt plus timeat. ibidem.505.i.
diuites tutti eſſent, ſi non haberent quare q̄rentur a raptoribus. tom.8.507.d
difficile eſt vt diuites non contrahant plura peccata. to.8.508.a
Quāto eris ditior,tanto timidior,Eod.492.f
Superflua diuitum,neceſſaria ſunt pauperū. to.8.568.e
Medici & diuitis,p naturę cōditio.t. 10.4.e.f
diues,quis vere.to.10.4.g.& 144.g.& 164.k
Volens diues fieri, pererrat à fide, & inſerit ſe doloribus multis. tom.10.4.g
Aliud eſt eſſe diuitem, aliud velle diuitem fieri. ibidem.
Qui vult diues fieri, incidit in tentationē & deſideria multa ſtulta & noxia.t. 10.184.f
diuites vtantur cōſuetudine infirmitatis ſuæ. tom.10.4.l.
diuitum precioſus victus infirmitatis. ibid.
In diuites immiſericordes:ſer.to 10. 24.b.c.
Quid diuitibus repenſetur, ſi bene fecerint pauperibus. ibidem c.d
diues & pauper,duo contraria, ſed duo ſibi neceſſaria. to.10.24.d
diuitibus quid Paulus præcipiat.to.10.4 g.h & ſequentibus.
diuitiæ quid generent. ibidem.
diuitas officium. to.10.24.d
dignatio Dei eſt, cum viſitat diuitem in pauperis ſpecie. ibidem.f.
diues Deo. tom.10.84.d
diuites qui,in ſcripturis. to.10.117.i
diuitib. cōſiliū qđ datū. to.10.97.a. & ſeq.
Maiores noſtri quare diuites, & nos pauperes.tom.10.219.h.
Diues & pauper,eiuſdem ſortis ſunt futuri.

tom.10.123.m.& ſequentibus.
Deus diuitem facit vt dum pauperi ſupperflua dat,remedium ſuorum peccatorũ acquirat. tom.10.126.i.
Laudandus eſt diues humilis, laudandus eſt diues pauper. tom.10.184.a.
diues quomodo pauper. Ibidem.d
Qui volunt diuites fieri,&c.exponitur.tom. 10.184.f.& ſequentibus.
Comparatio pauperum ad diuites.tomo.10. 228.i.K.& ſequentibus.
Quid habet diues,ſi Deũ nõ habet.Ibidem.k
Exclamatio in diuites huius ſeculi.tomo.10 228.l.m
Auaritia eſt, eſſe velle diuitẽ.Eodem. 229.b.
Qui diues eſt, & ſe humiliat, multum Deo placet. to.10.231.l.
Qui nihil habet, & ſe diuitem eſſe affectat, maximè Deo diſplicet. Ibidem.
Nihil ditius eo qui fecit omnia.to.10. 232.a
Qui ſint diuites huius mundi.tomo.10.231. m.& 232.b.c
Contẽptus diuitiarũ huius mũdi. Ibidẽ.c.d.
Meliores ſunt qui ſe humiliant,cum ſint diuites. tom.10.232.e.f.
Diues vult habere ſeruũ fidelem,& non vult eſſe Deo ſeruus fidelis. ibidem.g.
Redemptio animæ viri,diuitię ipſius. tom. 10.232.f.& h.i.
Contra diuites. tom.10.248.g.h.
Quiſque diues erubeſcat bonis ſuis,ne ſimul pereat cum eis. tom.10.259.e.f.
Parabola de oue,diuite,& paupere,propoſita à Nathan ipſi Dauid. tomo.10.101.K.
Diuitis,cui ſucceſſerat regio, hiſtoria exponitur. to.10.93.c d.
De homine diuite,q̃ deſtruere cogitabat veteres apothecas, & ædificare ampliores: Homilia.t.10.78.l.& ſeq.& 119.f.& ſeq.
De diuite adoleſcente. tom.10.248.f.g
Diues epulo, & eius hiſtoria. to.10.23.l.& ſeq.& 79 a.b.& 93.e.f.& 183.m.& ſeq.& 232.d.e.& 290 d
De diuite & meditatione mortuorum. tom. 10.312.a.& ſequentibus.
diuitis purpurati, & Lazari vlceroſi exequ. tomo.10.m.
Conditio Epulonis poſt mortẽ to, 10.238.i.
Diues quomodo cruciabat in flamma, &c. tomo.5.218.b.to.9.71.c.
diuitis Epulonis lamẽtationes. to.10.238.K.
Reſponſio diuina ad Epulonẽ. Ibid.K.l
Diuitis Epulonis,& Lazari comparatio.tomo.10.307.h.
Diuiſio. to.3.13.c.
Quid ſentiendum videatur,de eo quod ſcriptum eſt, Diuiſit Deus inter lucem & tenebras. to.5.98.h
Spiritales inter ſe nunq̃ diuidunt.t.10. 153.f
diuiſio linguarum, fuit pęna ſuperbię tom. 5.144.e Vide,lingua.
diuiſio rei communis facienda eſt a maiore, & minor debet eligere. tom.5.149.i
Spũs nõ eſt q̃ diuidit,ſed dona eius.t.9.93.K
Euangeliſtarum cõcordantia,ſuper diuiſione veſtimentorum Chriſti.tom.9. 118.c.
Chriſti veſtimentorũ,diuiſio ſorte. ibid.c.d.
Omnem diuiſionem & inæqualitatem natura diuina excludit. to.10.227.c
Diuortium quãdo liceat.t.4.398. K.l.& ſeq.
diuortia Priſcillianiſtarum. to.6.9.b
de diuortio,quęſtio difficillima.tom.6.271. f.& ſequentibus.

Docti,doctrina,doctor.

Doctor internus Chriſtus.to.1.190.e.f.to.2. 192.e. tom.9..103.i
docet Chriſtus,admonet homo.tom.1.190 a.to.2.185.i.K. to.3.26.h.& 95.h:i,
doctoris Eccleſiaſtici officium.to.1.239.i.K. tom.2.epiſto.132. to.3.22.c
Quæ, q̃bus,quomodo tradẽda.to.1.239.i.K
doctrinę Chriſtianæ sũma.t.1.255.d.& ſeq.
doctores Eccleſiæ,non ſupra ſcripturam.tomo.2.21.f.g.55.g.
doctrina Chriſtiana, cõtra magnos errores eſt defendenda. tom.1.8.in fine.
Minus malum indoctum eſſe, quam indocilem cum Academicis. to.2.150.e.
de Deo quid doceat Eccleſia. ibid.249.h.
doctores Eccleſiarum, non temere iudicandos cenſet Hieronymus. tomo.2.105.i.
doctores Eccleſiaſtici honorificè citati.tom 2.156.m.&.ſequen & 160.e
doctoribus quantũ tribuendum.to.2.157.i. & ſeq e.& 161.g.h. tom.7.79.l.m
de doctrina Chriſtiana.t.3.2.a.& ſeq.Retracta. tom.1.21.e.
doctores non contemnendi,etiã in ſacris literis.to.3.2.lege.prologũ. Et cõtra ingratos erga præceptores. ibidem.
doctrina omnis, vel rerum eſt, vel ſignorũ: tomo.3.10.l.

doctrina-

Doctrinarum genera duo. tom.3.11.d
Quæ doctrinæ humanę amplectendæ. ibid. 14.g & ſequen.
Doctoris Euāgelici oratio, plana & perſpicua eſſe dēt.to.3.22. c. d. & 24.h.i.& ſeq.
docēdi modus in populis.t.3.24.K.l. & ſeq.
doctrina catholicæ Eccleſiæ. tom. 1.255.d
Officium doctoris chriſtiani. tom.3.22.c
Summa duorum librorū,de doctrina Chriſtiana. tom.3.15.c
Quare conanti docere, dicendum ꝑſpicuè tom.3.25.a.b
Non docebit vnuſquiſque ciuem ſuum, & fratrem ſuum. tom.3.273.m
doctori Eccleſiaſtico,orandus Deus ante cōcionem. tom.3.26.g.& 32.l.m
Nec tantum preces,ſed & ſtudium neceſſarium. ibidem.26.h.i
doctrina ſana,id,eſt, Chriſtiana. ibidē.31.m
doctrinę externus vſus. tom.3.203.e
doctrinæ apoſtolicæ vtilitas. to.3.346.g
doctrina patris. to.3.354.h
doctoribus vanā gloriā inſidiari Eod.355.a
Eruditio diuina. tom.4.357.c
doctores Eccleſiaſtici audiendi.to.4.120.i.K
docendi grandus. tom.4.192.h.
docēdi cathechumenos,rō t.4.324.f. & ſeq.
docendum in ſpiritu lenitatis.t.4.420. m. & ſeq.a.&c.
doctores falſi vrticę comparati. to.4.452.h
doctrinæ ſeculares cōparantꝛ ſiliqs.t.4. 117.g
docti quomodo tractandi. to.4.325.f.g
doctores ſacræ ſcripturę, pauci eſſe debuerunt.tom.5.178.d
doctrina nulla poteſt eſſe ſine memoria & ratione. tom.5.188.m
doctores quodāmodo inducūt literas ī corda diſcentiū,quos ſcriptura appellat grāmaticos iſagogos. tom.5.180.K
doctorem Deū habere debemus, vt habuimus naturæ noſtræ authorem. tom.5.100.g
doctoribus cur plerunque minus aliquid reueletur. tom.7.126.K.l
doctoribus catholicis, quatenus vtatur Auguſtinus.to.7.235.c.d.& 278.K.& 300.g. h.& 304.a.b
doctrina qūo poſſit dicit gratia.to. 7.251.h
docibiles Dei. ibidem.i
docerꝭ & diſcerꝭ debēt Epi.t.7.134.c.& 145.e
doctores Eccleſię,lumina ciuitatis Dei.to.7 306.f.& ſequen.
Et horum teſtimonia,de peccato originali. Eodem.305.K.& ſeq.
Qui recta docent in ſyncere. tom.7.67.c.d
Qūo filius doctus dr̄ à patre Deo.t.8.456.f.g
docere nō eſt aliud quam ſciētiā dare,& hęc ita diſciplinę cōnexa eſt,ꝙ altera ſine altera eē nō poſſet,qa nemo docetꝛ,niſi diſcat & nemo diſcit,niſi doceatur. to.8.452.f
Deus qn̄ vult docere,prius dat intellectum, ſine quo ea quæ ad diuinā doctrinam ꝑtinent,homo non poteſt diſcere. ibidē.g.
Qđ docet ſuauitatē inſpirādo delectationē, diſciplinā,tēperando tribulationē,docet ſciam, inſinuando cognitionem. ibidem
Sic docet vt facias,non tantū vt ſcias. ibidē
doctrina Dei vna eſt,& quę,aliæ autem doctrinæ inquinant animas. to.8.65 h
doctor docet quod ſcit prodeſſe,& non docet quod obeſt. tom.8.90.c
Qūo docet Deꝰ ex iuuētute.t.8.253.m.&ſe.
Omnis doctrina,quæ in iſto tempore diſpēſatur,tranſit. Eodem.393.d
Docere nos magis debet iudicium veritatis, ꝙ̄ prę iudicium conſuetudinis.to.8.407.e
Tunc opus eſt voce doctrinæ,quando pateris imperium. Eodem.534.g
Qui te docet,intus eſt,quando tu doces, tā quā foras exis ad eos qui foris ſunt. ibidē
Doctores boni,recte medici dicuntur. tom. 8.320.l
Filio pater aliquid oſtendit,cum nobis, qui ſumus eius membra,oſtendit. to.9.41.b
demōſtrat Deꝰ pater aliquid filio, qn̄ nobis ꝑ filium aliquid demonſtrat. ibidem.d
Pater quomodo demonſtrauit filio maiora, quam eſſet ſanitas corporis in languido. tom.9.45.i
Doctrinam ſuam, quomodo Chriſtus non ſuam dicebat. tom.9.53.g.h
Doctores eccleſiaſtici,an habeant aliquid in doctrina,quod carnalibus taceant,& ſpiritalibus dicant. tom.9.104.g
Sonus verborum foris aures percutit, magiſter intus. tom.9.129.h
Si vnctio docet nos,quid opus eſt alio doctore? tom.9.ibidem.g
Cultus exterior agricolę,diſponit arborem ad fructum,Deus autem dat fructum, ita de doctrina. tom.9.129.i
Vana eſt doctrina exterior, niſi ſpirituſſanctus intus doceat. tom..9.129.h.&.k

Docilior cur vna anima ſit,q̃ alia. t.9.187 b
Diſputati Chriſti in medio doctorum in tẽplo. tom 9.242.b
De eo quod ſcriptũ eſt.Qui fecerit & docuerit ſic maximus vocabitur in regno cœlorum,&c.Sermo.tom.10.3.a. & ſequent.
Doctoris & auditoris,diuerſa officia.to.10.3.b.Et eorum in negligendo,& contẽnẽdo pericula. ibidem.b.c
Doctor cõtemnens,grauius affligitur,& ob ſequentis diſcipuli exẽploplectiſ.t.10.3.c
Docere,& non facere. ibidem
Doctor aliquando quibus doctrinę tradit myſterium, ab eiſdem factorũ debet imitari exemplum.. tom.10.3.c
Ex dominicis libris quærẽdum, qđ alios doceamus. tom.10.26.a
De ſuperiore,loco prædicator nõ poteſt ni ſi bene docere & dicere. tom.10.42.h
Deus doctor interior. tom.10.47.f
Mentes piæ,docibiles ſunt verbi Dei, impiæ vero nolunt intelligere. to.10 68.f
Chriſtus in paſsione pocuit,quid toleremꝰ; in reſurrectiõe,qđ ſperemus.to.10. 187.l
Chr̃s pauca verba docuit ad mẽrendũ cęleſtia,q̃ quis idiota põt tenere.to. 10.211.K
Quę docuit Chriſtus ad ſalutem neceſſaria. tom.10.218.l.m
Cupientes euadere docti,ſeruẽt quod negligunt,vel non peruenient ad id quod appetunt. tom. 10.262.m
Qui ſacerdotes ſubiectos docere debeãt. to. 10.308.b.c
Vide,Catechiſmus.
Indocti cœlum rapiunt. tom.1.54.e
Doech Idumeus,interpretatur motus terrenus,& qđ ſignificet.t. 8.164.c.& 171.m
De Eccleſiaſticis dogmatibus. tom.3.64.m
Dogmata,ſunt placita ſectarunt.tom.4.111.l
De ſalutaribus documentis. Eodem.377.K
Dolori tempus medetur. tom.1.37.d
Extra Deum,non niſi dolores. ibi.38.f
Dolor corporis,ſummum malũ.to. 1.176.l
Dolor quid ſit.Eod.232.i.& 236.f.t.6.179.h
Dolor ex fide. tom.4.374.b
Dolor de peccatis. Eodem.376 d
Dolor cauſatur ex amore. tom.5.188.e
Dolẽdũ eſt de boni amisſiõe potius q̃ lętãdũ ſi non ſit cõpenſatio melioris.t. 5.192.m
Dolor eſt teſtimonium boni adepti,& boni relicti. ibidem
Dolor amisſi boni in ſupplicio, teſtimoniũ eſt bonæ naturę. ibidem
Dolore moleſtari homo nõ debet velle,nec deſiderio ꝑturbari,nec morte diſſolui,ad hoc vt aliqđ vile cognoſcat, & fas eã cognitionẽ vitã moresq; cõponat.t.5.193.d
dolor carnis,eſt animi dolor ex carne.& q̃dã ab eius paſſione diſſenſio. to. 5. 126.g
Dolor ineſt animæ ratione corporis læſi, in quo eſt,dolet etiam cum corpore ꝑmanẽte ipſo incolumi,dolet tertio extra a corpore. to.5.237.K
Dolor,qui dicitur corporis,ad animam pertinent. ibidem
Dolorem omnẽm occidere dolentem, non eſt neceſſe,cum corpora ipſa non omnis dolor occidat. ibidem.h
dolor non interimet damnatos. ibidem.i
dolor qñ vincit,mors ſenſũ abiicit, ſed vbi natura vncit,dolorẽ ſanitas tollit.t.5.197.b
Multi dolẽt dãnum pecuniæ,& non dolent damnum iuſtitiæ. tom.8.106.K.in fine.
dolor æternus,plenis corruptionis, ad hoc non finitur,vt ſine fine finiatur.t. 8. 112.a
dolor animæ,triſtitia dicitur. Moleſtia quæ fit in corpore,dolor dici poteſt, triſtitia non poteſt. Eodem. 127.m
dolores parturientis,non ſunt niſi dolores pœnitentis. tom.8.144.a
eſt dolor fructuoſus,& ĩfructuoſus.t.8.170.d
dolor nullus in corpore immortali, nullus in corpore ſtupido. to.8.179.d
dolores corporum plerunq; immittũtur ab Angelis Satanæ,ſed hoc non poſſunt niſi permiſſi. tom.8.501.h
dolores iſerni,qñ inueniũt te.Eod. 518.h
dolere aĩa,nõ dolẽte corpore põt, dolerẽ aũtẽ corpus ſine anima non põt.to. 8. 318.h
dolor quo nobis præcepiũ ſit.tom.8.348.K
Inhumanum dolere in morte charorum.to. 10.90 c
dolor,comes pœnitentiæ. tom 10.120.i
dolus,& aſtutia,in bonum. tomo.2.34.b
dolus quid ſit. to.9.16.a. to. 10.100.h
Quis dolus ſimplicis,quę fictio non mentiẽtis,niſi profundum myſterium veritatis. tom.5.154.K
Dolus eſt,cum aliud agitur, aliud ſimulatur tom.8.9.a
Dolus eſt,cum aliud ore profertur,aliud pectore tegitur. tom.8.26.e

Dolus eſt oſtentatio iuſtitię cum conſcientia peccati. tom.8.62.b.& d
doloſus eſt,qui,cum ſit iniquus,iuſtum ſe ꝑtenditur. ibidem.d.e
doloſitas,eſt fraus quędã in verbis, aliud ꝓmẽdi,aliud ſentiẽdi t.8.158.a.b.& 166.d
doloſitas in fraude eſt, in ſimulatiõe,& ſeductione. tom.8.178.c.d
doloſi dolos patiuntur. to.8. Eodem.222.f
Dolus petẽtis,vel vis tyrãni nouaculæ cõparatur,quæ ſupflua radit.to.10.6.e.& ſeq.
contra Deũ nullus dolus,nulla techna.t.10.39.l.m
Dolum loqui,quid. tom.10.90.K
Domitores beluarum. to.1.210.h.& ſeq.a
Domat Deus iumentũ cui inſidet.to.8.65.b
Vt beſtia non domatur niſi ab homine, ita homo non niſi à Deo.to.10.3.f.g.& ſeq.
Imago Dei domat ferã,& nemo niſi imago Dei,ita ſolus Deus domat imaginem ſuã tom.10.3.h
Domitianus. tom.5.47.l
Domitius Deus. tom.5.53.i
Dominãdi libido miſeros facit.to.4.211.m
Dominus Deus,cur ſimul ponantur in ſcriptura. tom.3.204.i.k
Dominatus Chriſtianus. Eodem.350.i
Dominandi libido vaſtat corda dñorũ magis,q̃ ſeruitus ſeruorũ ſuorũ. to.5.193.h
dominãdi libido,magnis malis agitat & cõterit genus humanum. tom.5.24.a
Libido dominandi reprimitur. tom.5.44.e
Intereſt multum inter cupiditatẽ dominatiõis,& vanę laudis,qa q̃ laudari volunt, dant operã vt laudent,aut vere,aut dolo, qui autem contempta laude dominari vult,etiam ꝑ apertiſſima ſcelera quærit plerunq; obtinere quod diligit,& exẽplificat de Nerone.tom.5.46.c & deinceps.
de dñi iuſti,& plaꝛi boni cõmoditate, q̃ ſeruiũt ſubditis,et imperantes tom.5.193.f
domini debent corrigere inobedientes,turbantes pacem. ibidem.K
Vtrũ dominus ſemper fuerit ipſe Deus,multum inquirit,& inſolutũ relinqt, aſſignãs cauſam quare non ſoluit. tom.5.107.f
dominãdi appetitum,Romulus occidit Remum conſortem ſuum. to.5.131.c
dominandi libido,quæ eſt in tyrannorũ animis,non ſic habet proprium nomen,vt vlciſcendi,vel huiuſmodi. tom.5.126.l
dominiũ malorũ,eſt ad tempus. to.5.131.a
Chriſtus quomodo dominat à flumine vſq; Ad terminos orbis terrarum. tom.5.162.d
Dominatur hõ ſcd̃m naturalẽ ordinem irrationalibus,non autẽ homini. to.5.193.g
dominium Romanis dicit fuiſſe Dei voluntate. tom.5.174.e
dominabant̃ iuſte parẽtes nr̃i,a q̄bus patresfamilias dicunt̃ ipſi domini. to.5.193.K
de æquo iure dominandi. ibidem
domini ſecundum carnem. tom.6.245.f.g
Vix quiſquam eſt,qui dominandi amore careat,& humanã gloriã nõ appetat.t.8.4.e
Quomodo Chriſtus dominatur in medio inimicorum ſuorum. Eodem.420.e
Vt iniuſti dominentur iuſtis,hoc facit Deus propter diſciplinã populi ſui.to.8.484.g
domini & ſerui,diuerſa ſunt nomina ſed homines & homines, paria ſunt noĩa.ibid.h
Sunt domini ſcd̃m carnem,& temporales, eſt & dominus ſecundum ſpiritũ, dominus verus,& ęternus. ibidem.
dominus æternus diſtinguẽdus eſt a domino temporali,& tamen ſubdi oportet propter dominum æternum domino tẽporali,exemplum. to.8.485.i
Non enim dominus Chr̃i pater eius, niſi q̃ dignatus eſt naſci ſecundũ carnem, pater eſt Dei,dominus eſt hominis. to.8.525.a
dñatio,apertiſſimè terrorẽ inſinuat. ibi.23.f
dominus verus,quis eſt. to.8 247.a
dominus magn' & laudabilis,qs ſit.t.8.354.f
Ille eſt dominus rerum ſuarũ,qui t.8.147.h
Chriſtus noluit impedire dominationẽ terrenorum in hoc mundo. to.9.116.f
Nemo eſt verus dominus,quia quilibet eget inferiore. tom 9.137.K
dñi tria neceſſaria habere debẽt.to.9.179.K
dominari,quid. tom.10.28.h
dominari velle,vitium primum. ibidem.
dñi chr̃iani,& eorũ ſerui,fratres.t.10.115.d
Deus conſtituit dominos,vt ſeruis dominẽtur. tom 10.126.i
dominicæ diei feſtiuitas.t.2.171 e.to.6.63.f
dominicus dies,Chriſti reſurrectione ſacratus non ſolũ ſpiritus, ſed etiam corporis requiem ſignificat. tom.5.242.d
dominicus dies,quare dictus. tom.10.72.l
Omni die dominico,ad Eccleſiam chriſtiani conueniant. tom.10.234.b
diebus dominicis & natalitiis, diuino eſt vacandum

candum cultui. tom.10.251.h
Quare dies dominicus a priſcis patribus diuino cultui deditus eſt, ibidem
dies dñicus, eſt primus dies ſeculi.t.10.251.i
A quibus ceſſandũ eſt diebus dominicis.ibi.
Mirabilia, die dominico, olim aduenerunt. tom 10.251.i.K
Quare ſabbatiſmus Iudaicus in diem dominicum translatum eſt. ibidem.
Nemo in venatione die dominico ſe occupet. to.10.251.K
Nemo die dominica ſe a ſacra miſſarum celebratione ſeparat. ibidem
dominica prima aduentus domini Saluatoris. Sermo. tom.10.123.d
dominica ſcđa aduentus, Sermo.to.10.316.i
dominica proxima natiuitati domini Saluatoris. tom.10.124.c
dñica ĩfra octauas Epiphaniç, Ser.t.10.316.l
dominica prima poſt octauas Epiphaniæ, Sermones duo. to.10.141.a.b
dominica ſecunda poſt octauas Epiphaniæ, Sermo.tres, tom.10.142.m.& ſeq.
dominica tertia poſt octauas Epiphaniç, Sermo.tres.t.10.144.e & ſeq.& 316.c.& ſeq.
dominica quarta poſt octauas Epiphaniæ, Serm.duo. tom.10.145.K.& ſeq.
dominica quinta poſt octauas Epipha. Ser. duo. tom.10.147.x.& ſequen.
dominica in ſeptuageſima, de lapſu mundi, & auaritia, Ser. tom.10.150.e.& e
dominica in ſexageſima, de vocatione Abrahæ, Egredere de terra tua, &c.Ser. to. 10. 151.i.K & ſequen.
dominica in quinquageſima, Sermo.duo.to. 10.152.l.m.& ſequen.
dominica prima in quadrageſima, Sermões duo. tom.10.158. K.& ſequen.
dñica ſecũda ĩ quadrageſima, Ser.t 10.163.i
dominica tertia in quadrageſima, Sermones duo. tom.10.169.b.& ſequen.
dominica quarta ĩ quadrageſima, Ser. to.10 176.d
dominica in ramis palmarum, Sermones tres. tom.10.184.i.& ſeq.
dominica in octauis Paſchæ, Serm. octo.to. 10.206.l.& ſequen.
dominica ſecunda poſt octauas Paſchæ, Ser. tom.10 209.m.& ſeq.
dominica tertia poſt octauas Paſchæ.Sermones duo. tom.10.210.f
dominica in Rogationibus, Sermo.duo. to. 10.211.d & ſeq.
dominica poſt Aſcenſionem domini, Serm. tom.10.318.h
dominica prima poſt feſtum ſanctæ trinitatis, Sermo.duo. to.10.224.l.& ſeq.
dominica ſecunda poſt feſtum ſãctę trinitatis. Sermo. tom.10.226.a
dominica tertia poſt feſtum ſanctę trinitatis, Sermones duo. ibidem.d
dominica quarta poſt feſtum ſanctę trinitatis, Sermones tres. tom.10.227.d
dominica quinta poſt feſtum ſanctę trinitatis, Serm.duo. tom.10.228.g.& ſeq.
dominica ſexta poſt feſtum ſanctæ trinitatis Sermo.duo. tom.10.229.K.& ſeq.
dominica ſeptima poſt feſtum ſanctæ trinitatis, Serm.tres. tom.10.230.g.& ſequen.
dñica octaua poſt trinitatẽ, Ser. to.10.231.K
dominica nona poſt trinitatem, Ser. duo.to. 10.233.a.& ſequen.
dominica decima poſt trinitatem, Sermones duo. ibidem. l. & ſeq.
dominica vndecima poſt trinitatem. Sermo. duo. tom.10.234.K.& ſeq.
dominica duodecima poſt trinitatem, Serm. tres. tom.10.235.f.& ſeq.& 319.K
dominica tertiadecima poſt trini.Serm. omnes duo. to.10.236.g.& ſequen.
dominica quartadecima poſt trini. Sermões duo. tom.10.237.e.& ſeq.
dominica decimaquinta poſt trini. Sermo. duo. tom.10.238. b.& ſeq.
dominica ſextadecima poſt trini. Sermones duo. ibidem.m.& ſequen.
dominica decimaſeptima poſt trini.Sermones duo. to.10.239.i & ſeq.
dominica decimaoctaua poſt trin. Sermo. duo. tom.10.242.b. & ſequen.
dominica decimanona poſt tri.Sermo duo. tom. 10.243.e.& ſeq.
dominica viceſima, de bono diſciplinæ, Ser. tom.10.345.c.& ſeq.
dñica vigeſimapri.Ser.duo.t. 10.245.c.& ſe.
dominica vigeſimaſecunda, Sermones duo. tom.10.246.c.& ſeq.
do.vigeſimatertia, Ser.duo.t.10.249.m.& ſe.
dominica vigeſimaquarta, Sermones duo. tom.10.249 K & ſeq.
dominica viceſimaquinta, Sermones duo. to.10.250.h.& ſequen.

dominica

dñica vigeſimaſexta. Ser.t.10. 251.g.& ſeq.
dominica oratio. Per orationem dominica Deũ interpellamus, aut pro petendis bonis, aut pro vitandis malis aut p delendis commiſsis. tom. 10.228.m.& ſeq.
domus nulla tam fœlix, in qua non aliquod flagitium exciterit. tom 2.198.f.& ſeq.
domus pro cubiculo. to.3.33.g.
domus Iſrael, carnalis & ſpiritalis. Eodẽ. 273.b.c.
domus Dei cuſtodia. Eodem 347.m
domus Dei, & porta cœli. to.4.34.a.
domus. tom.4.395.i.
domũ habere fundatã ſupra petrã.t.4.416.c
domus quæ domino ędificatur, eſt Eccleſia. tom.5.73.g.
domus Dei inſtauratur. to.5.157.l.
domus Dei ſunt fideles, quam Chriſtus ædificauit, non de lapidibus & lignis, ſed hominibus. to.5.162.e.
domus Dei dicitẽ domus dauid, ꝑpter genus Dauid, ſed domus Dei dicitur propter tẽplum Dei. to.5.164.e
domum hanc Dei, dicit Dauid ędificaſſe, & etiam nos, bene viuendo. ibidem
domus huius vltima dedicatio, eſt vita æterna.ibidem.h.
domũ ædificamus Deo, cum bene viuimus &c. ibidem.
domus Dei ædificatur per nouum teſtamentum, viuis lapidibus. to.5.196.a
Prophetiam Aggęi, qua dixit maiorẽ futurã. gloriam domus Dei, quam primũ fuiſſet, nõ in reædificatione templi, ſed in Eccleſia Chriſti eſſe complectam. to.5.183.f
domus Dei, Eccleſia.tomo.7.104.l.m.& ſeq. tomo.8.31.c.
ęſt domus formam pietatis habens, & pietatem non habens: eſt domus & formam & pietatem habens. tom.8.146.b
domus Dei ſecretum. tom.8.124.K.
dom⁹ Dei, & bona ei⁹ deſiderãda.Eo.219 d.e
domus Dei quõ ædificatur.Eodem.353.a b.
domus Dei, omnis terra. ibidem.
domus Dei, nihil aliud eſt, quam templum Dei Eodem.9.b.
domus Dei, eſt ea in qua manebimus.tom.8 43.i.& 59.c
domus magna, & vaſa eius quę.Eodẽ.230.i.
de ędificatione domus Dei, poſt captiuitatẽ, & vbi ędificatur.to.8.353.m.& ſeq.to.10 56.i.K.Et cantico nouo to. to. Ibidem.K.
domus Dei, populus Dei nõ ſolũ qui modo ſunt, ſed & qui ante nos fuerunt, & ꝙ poſt nos futuri ſunt. to.8.489.h.
domus Dei, quos habet cuſtodes. ibid.
domus illa etiam ciuitas eſt, &c.to.8.492.e.
domus dei futura in imagine prophetię prędicta eſt. to.8.505.m
Ad domum Dei, qui pertinent.ibid.506.b.c
domus Dei in his eſt quos prędeſtinauit & pſciit perſeueraturos. ibidem.c.d.
In domũ dñi lętantes ire, qd fit. to.8.474.h.
domum Dei qui faciant ſpeluncam latronum.ibidem.500.l
domus tanquam ad ſempiternum eligitur, & quid ſignificet. to.9.303.h.
domum tuam ſi habueris pauperes: domum Dei ſi habuerit, diues es. ibidem.l
domus duobus modis dicitur bona vel mala.Ibidem.541.d
domus noſtræ, corda noſtra ſunt, ibi libenter habitamus, ſi ea ab iniquitate mundamus.tom.8.169.c
domus eburneæ quę ſint, & quid ſignificet. ibidem.136.f.
Non eſt domus compoſita, vbi inter virum & vxorem pax nulla eſt. to 9.154.a
domus Dei cantãdo ædificatẽ, credẽdo fundatur, ſperãdo erigitẽ, diligendo pficitur, ſed in futuro ſeculo dedicatur. tom. 50.79.L
domus Chriſti. to.10.109.K.L.
domus, habitatores ſignificat.tom.10.149.h
Sępiſsime maiora patimur pericula a domeſticis. to.10. 281.c.d
Nullus obſeruet qua die, domum exeat vel regrediatur. to.10.245 g
Quõ domus Deo ędificanda eſt.to.10.254.e
domiducus Deus. to.5.54.i.
donatus epiſcopus Carthaginẽſis.to.1.17.h
donatũ rebaptiſmum nõ inſtituiſſe.ibid. i.K.
donatiſtæ ſe defendere conati ſunt authoritate beati Cypriani. Eodem 23.f.
Contra donatiſtas leges Honorii Imperatoris. Eodem.24.b
Contra donatiſtas dulcitius Tribunus ab imperatores miſſus. Eodem.27.e.f.
donatiſtarũ epiſcopi ſeptẽ.Eo.26.l.& ſeq.e.f
donatiſtæ fuerunt multę ciuitates.to.2.52.h
Contra donatiſtas & Rogatiſtas.Eodem Epiſtola.48.
donati hæreſim, nihil habere commune cũ Ariana.

Ariana. to.2.62.g.
Pugna cum Donatiſtis. to.1.In Poſsido.
donatianæ factionis ſunt Circuncelliones. to.1.In Poſsidonio.to.6.9.a.
Rogatiſtę. tom.2.51.a.
Circenſes. Eodem.193.f.
Maximinianiſtæ. to.6.9.a to.7.63.g h
donatiſtę Eccleſiā in ſola Africa, & ſola Donati parte remāſiſſe finxerunt.to.2.63.i.& 227.l.& epiſ.48.& 234.t.3.256.l.to.6.9 l
donatiſtæ rebaptizant catholicos to.2.191.i.& 222.l.to.6.9.l.
Contra donatiſtarum anabaptiſmum. tom. 2.58.h.& ſequentibus.
donatiſtarū,de miniſtris baptiſmi impietas. to.2.198.i.K.& t.7.12.c.d.& 15.m.& ſeq.
donatiſtarum immanitas. to.2.66.f.
donatiſtarum ſchiſmatis origo quęritur.to. 2.epiſto.50.
donatiſtę, quare ab Eccleſia catholica deſcierint. tom.2.63.i.
donati factio, primum pars Maiorini dicebatur. tomo.2.97.f.
donatiſtarum & Circuncellionum furor & immanitas.to.2.51.a & 62.g.& 64.g.h.& ſeq.copioſe & fo.60.b c.
donatiſtarum & Circuncellionum latrocinia.tom.2.189.g.& 227.a b.
In donatiſtas latrones,lex peccuniaria. tom. 1.In Poſsidonio.to.2.66.b.
donatiſtarum confictę reuelationes. tom.2. 226.b & h.
donatiſtarum pertinacia,etiam poſt condēnationem. Eodem.221.l.
donatiſtas reſipiſcētes corrigi vult nō necari. tom.2.epiſt.158.159.160
donatiſtarum defectus per leges imperiales. tomo.2.66.c.
donatiſtarū obiectio,de poſſeſsionib.ibid.K
donatiſtarum iuſtitia. ibid.l.m
donatiſtarū cātus in Eccleſia.t 2.173.f.& ſeq.
donatiſtarum furor,vbi exortus. Eod.196.l.
donatiſtarum epiſcopi conuicti in concilio Chartaginenſi. tom 2.epiſ.152.
donatiſtę vocant cotholicos Macarianos. tomo.2 218.K.& 225.a.
Traditores. Eod.227.k.l.& 229.c
donatiſtarū vanitatib.reſpōdet.t.2.epiſt.166
donatiſtæ mendaces. tom.2.248 g &227.c
donatiſtę cum peccatoribus non loquūtur. Eodem.228.l
donati hęreſis Lucillę opibus adiuta. ibidē. 220.f.g.
Vide,Lucilla.
donatiani credere vel non credere, liberum eſſe volunt. to.2.55.h.i
donatiſtę nemiqem exiſtimant cogendum eſſe ad bonum. tom.2.250.k
donatus presbyter citatus ad concilium,ſibi mortem inferre volebat.tom.2.epſt.204.
donatus Afer. tom 2.253.b.
donatiſtarū inſidiis petitus Auguſt.to.3.52.c
donatiſtarū impia excōmunicatio t.4.20.e.
In donatiſtas.to.4.20.c. to.8.34.h.& 77.K.
donatiſtarum multa ſchiſmata. to.6.9.a.
donatiſtæ,iidem Parmenianiſtę. to.6.6.a.
donatianæ hęreſis princeps, Donatus quidā Numida. Eodē.8.l.
donatiſtarū ſchiſma, pp Cęcilianū epiſ. ibi. Vide Cęcilianus.
donatus filiū minorū patrē,& ſpiritū ſanctū minorem filio, putauit.to.6.9.m.in fine.
donatiſtæ mortē ſibipſis conſciſcentes.ibid.
donatus multa ſcripſit. to.6 9.m.
donatus alius. ibidem.
Contra partē Donati,pſalmus Abecedarius. to.7.2.a Retract.to.1.17.g.
donatiſtæ pſeudomartyres.to.7.6.a b.23.f.g
Donatiſtæ,quales baptiſmi miniſtros fingāt. tom.7.25.d.e & 29.K.l.
donatiſtę,talem fieri dicūt baptizatum, qualis fuerit baptizator.to .7.5 t.l.m.& 63.i.
donatiſtarum epiſcopi orant pro populo,& pro ſe populum orare nolunt.to. 7.53.K.
donatiſtę,ſiue Donatiani. to.7.71.i.k.
donationes probat & hęreticos, & ſchiſmaticos. ibidem.l.
donatiſtæ mutati, tranſeunt ad catholicos. ibidem 73.f.
donatiſtę Cyprianum allegant.to.7. 78.K.l.
donatiſtarum mendacia. to.7.83.h.
Contra Donatiſtas,lex imperialis.to.7.87.h i.& ſequenti.
donatiſtę concilium recuſarunt,ibidem.l.m
In donatianos acriter inuehit, & in cauſam Maximianiſtarum. to.7.98.m.
Arguit Auguſtinus contra donatiſtas,ex eorum dictis. tom.7.103 k.
donatiſtę Cypriani errorem imitantur, charitatem non imitantur. to.7.127.f.
Quid obſtet quominus donatiſtę reſipiſcāt. tomo.4.125.b

Ad donatiſtas exhortatio, vt ad Eccleſiæ unitatem redeant. ibidem.h
Donatus quantum abſit ab exemplo Cypriani. ibidem.K
Donatiſtas & hæreticos, ſicut & malos Chriſtianos, dare & accipere poſſe ſacramentum baptiſmatis. tom.7.159.g.h
donatiſtarũ tota cauſa tra.to.7.164. c. & ſe.
donatiſtarum argumenta refelluntur.tom.7. 172.c.& g.h.to.10.43.K.& ſequen.
deliramẽta donatiſtarũ refelluntur.to. 73.1.h
donatiſtarum periculum. to.7.180.g.h
Breuiculus collationum cũ donatiſtis.to.7. 180.a.& ſeq. Retracta.tom.i.25.a
donatiſtæ traditores. tom.7.209.c.d
donatiſtæ codices diuinos tradiderũt. ibid. & tom.2.67.a
donatiſtæ nõ agnoſcendo baptiſmum catholicorum, negant ſe eſſe fratres. to. 8. 73.e
dicunt totam Eccleſiam periſſe, pręter quã in Africa. tom.8.34.i.K.
Vt audirentur a iudice, nomen Chriſti imponebant in poſſesſione ſua.to.8.37.h.i.
Contra donatiſtas agit.to.8, 101. i. & ſeq. & fo.176.b.c
A donatiſtis quidã ſubdiaconus excommunicatus, apud catholicam quęrens quod perdidit, recipi non potuit. tom.8.94.b
Donatiſtæ obiiciũt catholicis traditionem, quam nuſquam & nunquam poterunt ꝓbare, ſed potius de mendacio ipſi cõuincuntur tom.8.96.b.c
Quòd diuiſerunt ſe ab vnitate orbis terrarũ, & erexerunt Maiorinum aduerſus Cæcilianum. ibidem.& d.
Quòd dixerunt ſe eſſe catholicos, vt excludere poſſent hæreticos. Eod.190.b
Contra Donatiſtas proferuntur teſtimonia veteris ac noui teſtamenti.tom.8.569.f.g.
donatus dirupit Eccleſiam Chriſti, & pſecutor non fregit crura Chriſti. to.8.77.m
donatiſtæ dicunt ſancta eſſe ſacramenta, ſi p ſanctos donentur. tom.8.24.h
donatiſtæ, & cæteri hæretici, ab Eccleſia expelluntur, ſicut a nuptiis qui nõ habebat veſtem nuptialem. tom.9.19.i
donatum confundit Aug. tom.9.26.K
donatiſtę in quo differebant ab Eccleſia. vera.tom.9.128.l.m
Donatiſta & Maximinianiſta inter ſe diuiſi. tom.10.9.c
Donatiſtas perſtringit. tom.10.19.i.K
Donatiſtarum argumenta. ibidem.K
Donatiſtę Maximinianiſtas receperũt, tanq̃ integros, qđ ante dãnauerãt.to.10.20.c.d
Donatiſtas perſtringit, & Antichriſtos appellat. tom.10.38.i. & ſeq. copioſè
Eccleſiam decollant donatiſtę. ibidem. m
In donatiſtas inuectio. tom.10.42.e
Donatiſtæ, de parte dici volunt. ibidem
Donatiſtæ, Maximinianiſtę, Rogatiſtę hęreſes, Auguſtini tẽpore in Africa.to.10.44.a
Donatiſtarum de Chriſto diuerſi errores. t. 10.89.b.c
Donati hæreſis. ibidem.& d. & ſeq.
donec quomodo accipiatr.to.3.81.i. tom.3. 203.c.d.& 396.l
dona Dei multifaria.tom.1.80.d.e.to.4.365. f.tom.6.269.f.g
Ex dono Dei omnia. tom.1.78.e.& h.i
dona Dei ĩ ſe nuſquã nõ agnoſcit Au.t.1.65. m.& ſe.&68.c.&253.g.& 273.l.t.7.420.g
deus omnib. donat, nihil amittens.to. 1. 68.d
dona ſua coronat deus, nõ merita noſtra.to. 2.104.m.to.7.426.f.to.8.364.d.& 382.i.k
dona dei hẽnt ẽt impii.to.3.341.l.t. 4. 224.i
donum Dei proprie dicitur ſpirituſſanctus. ibidem. Vide, Spirituſſanctus.
dona ſpirituſſancti, ſine charitate, nihil proſunt. tom.4.223.h.i
dona ſpirituſſãcti ſeptẽ.t.4.393.l.t.10.230.m
Trium officiorum formę doni ſpirituſſãcti in Apoſtolos datæ ſunt. tom.4.311.K
Ex donis q̃ De⁹ dat ĩ hac uita, coniicer̃ poſſum⁹ q̃ ĩ alia vita dabit nobis.t. 5. 238.h.i
dona Dei, non tm̃ bonis & malis cõmunis ſed ẽt beſtiis & pecoribus. tom.8.386.K
Quanta nobis Chriſtus dona largitus ſit.to 9.242.h
dona ſua in nobis Deus amat. to.10.5.i
dedit dona hominibus tom.10.36.c d
donum Dei, ſpirituſſanctus. ibidem.d
donũ maximũ ſpirituſſãctus eſt. to.10.50.K
dona Dei prædicanda, non merita noſtra. tomo.10.63.l
Quę dona magis acceptet Deus.to.10.136.a
diſpẽdium magnum eſt, ſi Deum de Dei dono promereri nolueris. tom.10.165.i
A dono ſpirituſſancti prorſus alieni ſunt, q oderunt gratiam & ſocietatem vnitates.tomo.10.221.f.& l.
diſtinctiones donorum. tom.10.263.a.b

de

de ſeptem donis ſpiritusſancti, contra ſeptẽ vitia. tom.10.285.a.b

Dormitio.

Obdormiſcere,ꝑ altius cõtẽplari.t.1.276.K
Dormientes dicuntur mortui.to.2.184. K.l. tom.8.318.l.tom.9.78.c
Vide mortui.
Dormire,pro ceſſare. tom.3.38.c
Dormientes oculis patentibus. to.3.229.K
Dormite iam,& requiſcite,quomodo pronunciandum. tom.4.164.h
Dormiendo concupiſcentem oſtendit non peccare. tom.5.10.e.f
Ego dormiui,& ſomnum cepi.&c. exponitur.tom.5.166.a
Quomodo dormiẽtes apparere poſsint.t.5. 172.l.& ſequen.
Dormitio pro morte ponitur.tom.5. 207.c
Dormit Ieſus. tom.8.40.e
Vide,Somnus.
Dormiuit Chriſtus ſemel,vt illi coniunx de latere fieret. tom.8.183.h.i
Deus dormit,qñ dormit fides tua t.8.81.d.e
Cũ dormit Chriſtus,turbatur nauicula mentis. tom.8.175.c.d
Quæcunque anima oblita fuerit dominum ſuum,dormit. tom. 8. 210.d
dormire iter medios cleros,q̃d ſit.t.8.233.e
Qui modo dormiunt in ſuis cupiditatibus, poſtea nihil inuenient in manibus ſuis. t. 8.375.c.& 505.K
Dormitio,eſt cordis duritia. tom.8.275.f
Modo mali dormiunt,& iratum Deũ nõ ſẽtiunt,ſed vt dormirent iratus eſt, qa quo modo non ſentiunt,in fine ſentient.ibi.g
Chriſtus dormit in naui, ſi fideles dormit in corde. tom.8.336.e.& 349.b.& 568.m
Dormitare,eſt animam ſæpe a ſpe refrigeſcere. ibidem.445.m
Oĩs hõ domit,& dormitabit. Eodẽ. 471.K l
In quo non dormit fides,vigilat Chriſtus.ibidem.m
Sunt quidam qui non dormiunt, ſed dormitant.ibidem.505.K.l
Dormitio Chriſti,eſt paſsio eius.t.8.525.m
Dormientes dicuntur mortui,aliquãdo reſurrecturi.tom.8.318.l.to.10.37.f.& 89.i
Dormitio & ſomnus ſi differunt. tom.8.6.i
Dormire,pro mori ponitur. tomo.8.121.m
Qui dormit,morti ſimilis eſt,& qui ſint qui dormiunt. tom.8.151.c.d
Nemo dormit turbatus,niſi Chriſtus,& quo modo. ibidem.184.h
Dormienti Chriſto,facta eſt coniunx de latere ſuo. ibidem.i
Quare dicitur.Ego dormiui,& ſomnium cępi,cum idem eſſe videantur. ibidem
Dormiens Lazarus quare domino dicebatꝰ, qui erat ſororibus mortuus.tom.9.117.c
dormiẽtes,quare virgines dictę.to.10.22. m
Dormiunt & ſapiẽtes,& ſtultæ virgines.Eodem.23.a
Dormire Chriſto. tom.10.37.f.g
Quare Chriſtus dixit, Amicus noſter dormit.tom.10.179.i
Dormiente Chriſto in naui, diſcipuli periclitabantur. tom.10.248.l
Dos incorruptionis vel alia corporis,nõ eſt maior in toto corpore beato,quam in aliqua parte ſui. tom.4.96.g
dotem agilitatis,inquit habere corpus glorificatum ex qualitate ſui.i.ẽ ex anima corpus ſubleuante. tom.5.233.a
de dotibus corporis. tom.5.116.f
dotes innuit eſſe in æternitate,veritate, & fęlicitate,quas ponit beatos hr̃e.to.5.225.b
dotes animę tãgit,cum dicit,Ibi vacabimus, &c. tom.5.242.d
dotes tam animæ quam corporis tangit nomine pacis æternæ. tom.5.191.h.i.
Dothaim,interpretatur defectio.t.10.168.b
Doxologia,quæ dicitur gloriæ exaltatio.to. 9.155.f
Drachma quid ſit,& quid ſignificet.tom.8. 528 g.h
Draco hic quem finxiſti ad illudendum ei, exponitur. tom.5 111.a.& e
Dracones magna ſunt animãtia, maiora nõ ſunt ſuper terram,circa aquam uerſantur de ſpeluncis procedunt,tum feruntur in aera,cõcitatur propter eos aer, ꝙ & quo modo laudent Deum. tom.8.574.g
Draconis nomine,ipſi diabolus ſignificatur ibidem.400.h
Quòd ad hoc factus perhibetur,ut illudatur & a quibus. ibidem.l.m
Qũo figurat diabolũ. to.8.322.K.& 335.b.c
Draconum capita conteri in aquis,quid ſit. tom.267.a.K
Draco magnus rufus,diabolus eſt.t.9.145.K
Draco & angelis eius,ſunt diabolus,& mali homines. ibidem.

Quid

Quid draconem deiici terram. ibidem,m
Druſus ſuperbus, quomodo vult ſenatũ ad ſe venire. tom.5.28.a.

Dubia.

In dubiis fidei rebus q̃d agendũ. to.1.236.d
Dubitare de occultis, melius eſt quam litigare de incertis. to.3.202.h
Dubia in ſcripturis. tom.4.26.b.
dubitamus ſine iuſta reprehẽſione de q̃buſdam rebus, quas neque ſenſu, neque ratione percepimus, &c. to.5.194.d
Dubia ſi diſcutiuntur, non rumpenda vnanimitas. tom.7.124.i.
Duci, quid ſpiritu. to.10.145.a.
De dulcedine diuina, quam guſtantes hic ſitimus potius, quouſque iam ſatiemur in viſione Dei plenâ. tom.5.223.g.
Qũo dulcis & rectus eſt dominus. to.8.38 e.
Dulcedinem Dei qui guſtabunt, vel non guſtabunt. tom.8.59.m
dulcedinem Dei nemo ſcit, niſi qui guſtauerit. tomo.8.167.e
Quis non cõtemnat dulcedinem ſeculis, inhians dulcedini vitę æternæ. to.8.238.c.
dulcedo huius ſeculi ad tẽpus fauces indulcat, ſed in magnã amaritudinem poſtea conuertetur. tom.8.482.l.
dulcedini vitæ temporalis, cur Deus immiſcet amaritudinem. to.8.528.h
dulcedo tranſitoria, æternam parat amaritudinem. to.9.147.i.
Ineffabilis dulcedo Dei. to.9.164.a.
diuini amoris dulcedo. to.9.173.d.
dulcedo ſiue ſuauitas mundana, & ſpiritalis tom.10.59.i.K.
Dulcitius, Tribunus, & notarius Impe. to.1. 27.e. in fine to.2.93.f. to.7.109.l.m.
dulcitii quęſtiones octo. to.4.227.K. & ſeq. Retracta. to.1.27.i.
dulcitius legum imperialium executor. to.7 109.l.m.
dulia & latria quid. to.4 52.c
duodecim tabulę, ideſt. Ro. antiquiſs. leges. tom.5.70.x.
duodenarius numerus. to.5.102.m.
duodenarii numeri ſacramẽtum. to.5. 200.e
Portæ duodecim ciuitatis, & duodecim anguli eius, ſunt duodecim apoſtoli & prophetæ. tom.9.150.c
duodenarii numeri cõſecratio. to.10.118.e
duodecim lapides, miſſi in Iordanẽ, ſignant duodecim patriarchas. to.10.180.l.
duodecim lapides leuati a Iordane, ſunt duodecim Apoſtoli. Ibidem.
dupli ad ſimplum concentus, alegorice tomo.3.98.c. & ſequen.
Ratio dupli ad ſimplum, p̃ alios numeros. tomo.3.99.h.
duri & abſque affectione, humanitatẽ quaſi amittũt: & dicunt̃ inhumani. to. 5.124.g.
duritia quid. to.7.395.i.
Vide, Induratio.
dux, dicitur quaſi ductor exercitus: & q non poteſt dici rex, poteſt dici dux, vel princeps. tom.5.181.b
dyſenteria. tom.3.209.a

E

Ebionitæ. Vide, Hebionæi
Ebrioſi ſalſiuſcula comedũt. to.1. 52.e
Ebrietas regnabat in Africa. t.2.157 l. & 94.g
Ebrioſi in honorem martyrum. tom.2.94.h.
Ebrietas quomodo coercenda. ibid.i.
Ebrietas impunita. to.2.173.g
ebrietas pro ſaturitate. to.4.39.e.
ebrietas ſabbati nomine ſignificata. t.4. 160.l
Ebrietas malum. Eodem.381.k
Inter ebrioſum, & ebrium, diſcrimen. tom. 6.13.l.m.
Ebrietas ſanctorum. tom.8.89.g h. & 396.d
Ebrietas laudabili quæ ſit. ibid. 272.h.i
Nemo ſe inebriet, omnes tamen ſe ad ebrietatem parent. Eodem.396.d
Quid inſanius ebrioſo? Ibidẽ.
Ebrietatis proprietates. to.9.217.b
Ebrietatis mala ſequentia. ibidem.b.
Iucunditati, nõ ebrietati, condita eſt vini natura. tomo.9.217.f.
Prouocatio cõpotantiũ, vitioſa eſt. ibidem.g
Ebrietati deuinctus, ſuę poteſtatis eſſe non poteſt. ibidem.
Ebrietas, Eccleſiaſticis præcipue viris interdicitur. tom.9.217.h
Multa incommoda ebrietatis. to.9. 218.d.e. & ſeq. to.10.194.e. & 308.f.
Ebrioſus. to.10.58.d.e
Ebrietas fugienda to.10.145.c. d. & 239.K. & ſequen. & 240.g
Ebrietas cauſa eſt multorum certaminum. tomo.9 217.e
Totus Holofernis exercitus, ebrietate ſoluitur. tom.10.239.f.
Nemo adiurãdus vel cogendus eſt accipere

uinum,plus quam oportet.to.10.239.i.K. & 240.a.& f.
Ebrioſi,ſimiles ſunt paludibus.to. 10.239.l.
Qđ de ebrietate naſciť, igni ꝑparatur. ibidē.
Corpus nimio potu diffluens,fructus aīæ neceſſarios exhibere non poterit. ibidem.
Ebrioſorum conditiones. ibid.l.m
Ebrietatis effectus.tom.10.239.m.& 240.b. c.& ſequentibus.
Qui in ſuperfluum cibum,potū, vel veſtitū expendit qđ in eleemoſynas eſſet erogandum peccat. to.10.238.g.h.& 240.a.b
Ebrioſi,peiores animalibus ſunt iudicandi. tom.10.240.h.
Finis ebrioſi,ignis æternus.tom.10.240.d.e.
Ebrietas,eſt quaſi inferni puteus. ibid.d
Ebrietas inducit obſtinationem. ibidē.
Bibere ad menſuram ęqualē,de paganorum obſeruatione remanſit. to.10 240.f.
Quicunque ęquali menſura bibunt, diabolo ſacrificant. ibidem.
Ebrioſi vituperant ſobrios. to,10.240.g h
Ebrioſorum miſeria. ibidem.h
Melius eſt carnem ſobrietate occidi, quam animam ebrietate mori. ibidē.
ebrioſorum excuſatio.tom.10.239. m.& ſequentib.240.h.
ebrietati reſiſtens,& pro ipſa patiens tribulationes,dominus ad martyrii gloriam reputabit. to.10.240.i.
Terribilis caſus ebrietate. tom. 10,194.c.d.
ebrietas ꝙ graue ſit peccatū. to.10.240.K.l.
Contra eos qui in honore ſanctorum,audēt ſe vino inebriare. ibidem.m
Quilibet teneť corripere ebrioſos.Eo.241.b.
De deteſtatione ebrietatis. to.10.294.c.d
ebrietatis exempla. to.10.294.e.f.
ἐκβολα. to.9.188.c.
eccleſia,ideſt,populus Dei per omnes gētes. to.4.324 g.to.8.220.d.e.
eccleſia ex vocatione dicta eſt.to.4.417.g
eccleſia,ideſt,populus Dei. to.7.124.e
eccleſia deſcribitur. to.7.145.L.

Eccleſiæ prædictio, figurę nomina, ſimilitudines.

eccleſiam repetit ex veteri teſtamento. to.2. 54.K.l.& 63.e.f.
eccleſiā Chrī dicimus ī ſcripturis.t.2.228.l.
eccleſię oppugnatio, per gentes a prophetis prędicta. tom.3.281.f.g.
In eccleſia quę fiūt,prædicta eſſe in ſcripturis ſanctis. tom.4.333.i.
eccleſia catholica,prædicta. ibidē.i.K.
Quæ ab Eſaia de Chriſto & eccleſia ſint prędicta. tō.5.176.l.& ſequentibus.
De prophetia ꝙ in oratione Abachuc, & cātico continetur. to.5.177.c.& ſeq.
De prophetia Danielis & Ezechielis,quæ in Chriſtum,eccleſiamque concordat.to.5. 188.c.& ſequentibus.
De trium prophetarū vaticinio.i.Aggęi. Zachariæ,& Malachiæ. ibidem.c
De eccleſia apertius dixerunt prophetę,quā de Chriſto. tom.8.58.m.
eccleſiam futuram in gentibus,prædictū eſt. tom.8.59.c.
eccleſia Dei ante mundi originē, in pręſcientia Dei ſignata erat. tom.9.146.f.
Teſtimonia ſcripturę eccleſiam catholicam attingentia. tom.10.51.f.g
Omnia quę dicta erant de eccleſia, videbantur tēpore Auguſtini impleta.to. 10.183.c
Figurę eccleſiæ, in lege naturę & lege ſcripta.tom.10.252 g.h.
eccleſia in Abel,Noe,Abrahā fuit.t.10.234.l
eccleſia per Euam adumbrata.to.1. 274. K.l.
eccleſia præfigurata in veteri teſtamēto,ſemper pauciori numero contenta, diabolū vicit. to.4 330.e.& ſeq.
eccleſia qualiter per arcam Noe figuretur. to.4.121.b,& 330.f.to.5.141.e. ſeq.tom.7. 145.i.& 166.d.e.to.8.18.l
eccleſiæ typus, Hieruſalem.to.4.331.l m.to. 6.99.i.K.
eccleſię pręfiguratio.to.3.231.a.b.to.4.58.k tom.8.56.i.K
Iacob patriarcha. to.4.15.m.324.m
Vellus Gedeonis. to.7.166.g.& 260.l.
eccleſiæ ſeptem adumbratæ per ſeptem mulieres. to.4.252 g.& ſeq.
eccleſia Chriſti,ciuitas regis magni, ſignificatur in Anna matre Samuelis prophetę. tom.5.158.l.
In eccleſia Chriſti, remiſsio peccatorū fit, ſignificata per Aſyllum Romæ conſtitutum.tom.5.45.c
eccleſiam mundi nomine ſignificari.tom.7. 193.i tomo.9.98.m.
Mulier amicta ſole,eſt eccleſia.tom.9.145.k
Mulier Sareptana, Eccleſiam pręfigurauit. tom.10.100.a.
eccleſię ſimilitudines. tōm.7.55.i.& 89.h.i

eccle-

eccleſię,ager dei. to.1. 269.d,to.2.232,g,h to.10.99.l,& 185.m
Eccleſia,ancilla dei. tom.8.328 g
Eccleſia,area dominica. tom.1.135,g,to.2. 64.a. to.3.77.l,to.7.76.f,to.8.18.l
eccleſia areæ comparatur, quia paleam habet.& frumentum.to.8.16.i,& 40.h,& 85 b,& 340,f,& ſeq.
eccleſia,atrium dei. to.8.353.c
eccleſia quoque caro eſt. to.4.359.m
eccleſia,ciuitas in ſummitate montis.tomo.2. 247.i
Ciuitas regis magni. to.7.179.c
Quòd firmata ſit ſuper fundamentum eccleſiæ. to.8.390.c,& in
eccleſia,eſt ciuitas aurea,arca aurea, phialæ aureæ. to.9.110.h
eccleſia,columba ſpecioſa.t.7.121.h,& 133 l,m. 145.g
Inter multorum corporum, improbitatem gemens. tom.7.143.l
eccleſia eſt domus vel ciuitas quę ædificetur tom.5.63.g
eccleſia, domus dei.to.7.105.a,b, to.8.41.c
Domus magna.to.7.136.K, Retract.tom.1. f,in fine.&,g, in principio.
Eccleſia, quomodo dicat̃ dealbata, vel illuminata. to.8.384.e,f
eccleſia dicta, grex dei. to.4.417.g
Ortus concluſus. to.7.75.e,f,& 76.e, f
eccleſia Chriſtiana,verè Iudæa. to.8.273.b
Eccleſia,mons Sion,& Hieruſalem ſpiritalis to.6.23.f,& m, to.684.m
Eccleſia nauicula eſt,mare ſeculũ.to.8.341.c
eccleſia nauis, peregrinas merces terrę noſtrę aduexit, remiſsionem peccatorũ, & regnum cœlorum. to.10.14.g,h
Oliua fructifera. to.6.25.a
Ouile dei,& pecus dei. tom.4.417.g
eccleſia ouis dominica. to.7.300.b
Paradiſus.tom.1.21,c,& 192,d, & 233.a, tom.7.133.h
Eccleſia,petra. tom.7.132.i
Eccleſia,regina. to.7.169.b,c
Regina a dextris in veſtitu deaurato.tomo. 2.117. m
Eccleſia dicitur regnum dei. to.5.202.g
eccleſia,regnum cęlorum. to.9.90.m
eccleſia,Sol,& Luna.to.2.111.l,m. to.8.23. b,c, & ſequent.
Sol, Luna, & ſtellæ ſunt eccleſia per totum orbẽ diffuſa.to.9.43.l,g,& i,& 144.c,& f
eccleſia,ſtabulũ:vita ęterna,dom⁹.t.10 56.b
Septem ſtellę in dextera Chriſti,Eccleſia eſt tom 9.141.i
Stella,abyſſus, puteus, populus peccator ab eccleſia cadens. to.9.144.f
Terra viuentium. tomo.3.20.a
Tonitrua,fulgura,terręmotus,ſunt eccleſiæ prędicationes & virtutes.tom.9.142.K,& 144,b, & e
eccl.torcularia.t.8.16.i,& 18.c, & 204, c,d
eccleſia,eſt torcular fontis æterni.t.10.182.a
eccleſia vinea domini. to.6.23.g
Eccleſia primordia,diffuſio,& amplitudo.
eccleſiæ catholicę amplitudo.to.2.53, a, & ſequentib.& fo. ſequen.a,& 62,b, & ſeq.
Paucitas item. Eodem.53,d,&f,g
eccleſiæ fructificatæ. to.8.4.g
eccleſiæ primordia. to.4.332,g
eccleſia fidelium colligitur ex omnibus generibus hominum colligitur ex omnibus tom.5.195,c
eccleſia primò diffuſa eſt a Hieruſ.t.5.184,m
Quòd ſit ab ortu ſolis vſq; ad occaſum. to. 8.152,a
eccleſia tota eſt, ex omnibus toto orbe diffuſa: nec ſolũ qui pręſentem vitam agunt, ſed etiam de his qui ante nos fuerunt, & futuri ſunt. to.8.181,g,& 193,c,& 109,a
Quòd ſit in toto orbe diffuſa, ex euangelio probatur. to 8.185.a,b
Quod de toto mundo electa ſit,& mortificata a terrena vita. Eodem.199.f
Quòd ſit per omnes gentes, non in magno gloria,ſed ĩ magna tẽtatione.t.8.202 b,c
Non vincitur, nõ eradicatur:nec cedit quibuslibet tẽtationibus,donec veniat huius ſeculi finis ibidem.i
eccleſiæ vniuerſitas, ex toto orbe commẽdatur. Eodem. 221,l, & 228.c
Sic ſunt multę Eccleſię,vt ſit vna.to.8.220.c & 476.l
Quòd ſit a mari vſque ad mare,& à flumine vſq; ad terminos orbis terrę. to.8.259.d
Eccleſia in aliis abeuntibus,in aliis venientibus in æternum eſt fundata. ibid. 288. m
Chriſtum maledicunt qui dicunt Eccleſiam perijſſe de orbe terrarũ, & in ſola Aphrica remanſiſſe. to 8.312,K
Quòd a quatuor mundi partibus in nomine trinitatis vocetur. to.8 316.e

Quid dicunt illam pariiſſe, iã in illa nõ ſunt. Eodem. 378.c
Quòd erit vſq; ad finem ſeculi in omnibus gentibus, ex Euangelio oſtendit.t.8.382.a
Quòd incœperit ab Hieruſalem terrena, vt gaudeat de deo in illa Hieruſalem cęleſti tom.8.569.f,g
Quòd loquatur omnium gentium linguis, quia diffuſa eſt per omnes gentes.ibid.e,d
eccleſia incœpit ab Hieruſalem, & peruenit ad omnes gentes. tom.9.126.i, K
eccleſia catholica eſt per totum orbem diffuſa, non illa hæreticorum. to.9.233.d, e
eccleſia tempore Auguſtini diffuſa erat per totum orbem terrarum. to.10.183.b
ecclrſia continet omnes fideles vbique terrarum. to.10.188.a,b
Hanc eccleſiam Chriſtus in ſua reſurrectione conſtituit. to.10.208.d
Nunc videmus Eccleſiam diffuſam per gentes, quam Apoſtoli Chriſtum videntes nõdum videbant. to.10.317.l
Eccleſiæ glorificatio.
eccleſia nunc eſt regnum Chriſti.t.5.202.K
De eccleſię glorificatione ſine fine, poſt mortem. to.5.205.x,& ſeq.
Ita exaltata eſt in nomine Chriſti: vt omnes nondum credentes in ipſo ſub pedibus eius iacent. to.8.141.b
Quòd non defutura vſq; ad extremum iudicium. to.8.254.g,& 455.f
Totus mũdus in bonis & malis refugium habiturus eſt ad Eccl. tom.9.143.g
Ecleſiam militans & triumphans.
De moribus eccleſiæ catholicę. to.1.247,d
eccleſiæ militantis pfectio & ſanctificatio. Eodem.10 i, K
eccleſia militans & triumphans.tom.3.57.h
eccleſia angelorum, & noſtra. Ibidem, m
eccleſia pręſens ædificatur ex bonis & malis ſed cęleſtis ex electis ſolum. tom.5.183.i
Eccl fideliũ eſt vna ciuitas cũ beatis.t.5.83.l
Ea eſt ædificata de latere Chriſti dormientis, vt mulier de latere viri. tom.5.234.g
eccleſia regnat nunc primum cum Chriſto in viuis & mortuis. to.5.204.l
eccleſia præſens & futura, vna eccleſia.to.7.187.b, c
eccleſia ſanctorum quę ſit. to.8.577.a
Quòd ex parte peregrina ſit, & ex parte manens in cœlo. ibidem.e,f
eccleſia militans pręcedit triumpantem tempore, non dignitate. to.8.20.e
Quòd comparetur torculari. to.8.16.i
In allegoria, Lunę comparatur.ibidem.17.e
Quòd ex parte ſpiritalis luceat vt Luna, ex parte carnalis obſcura ſit. tom.8.23.c,d
eccleſia noſtra, in ſpe beata eſt. tom.9.123.e
eccleſiarum militantis & triumphãtis diuerſitas. ibidem. g,h
eccleſia militans, ſequi debet Chriſtum, per imitationem. ibidem.h, i
eccleſia militans, per Petrum: triumphans, p Ioannem deſignata. ibidem, k, & l
eccleſia pſens peregrina eſt, adiuncta illi triũphanti. to.10.143.i
Eccleſia catholica & orthodoxa.
eccleſia orthodoxa cur ſic dicta. to.1.235.g
eccleſia catholica, id eſt, toto orbe diffuſa.ibidem, & 239.e,t.2.53.e,& 179,h,& 209,i, & 224,a,& 228,m,& ſeq.g,& 231, b,to.3.156,b, tom.4.132.K.tom.6.206,x
eccleſiæ catholicæ laus. tomo.1.235.i
eccleſiæ catholicę doctrina. eodem.255.d
eccleſiam catholicam negant Donatiſtę. to.2.62.h,i,& epiſt.48.& 161. tom.3.256.l
e catholica eccleſia id potius credẽdũ qđ diuinæ ſcripturę tradunt, non qđ linguæ humanę maledicunt. tom.2.194.i
eccleſia catholica, hęreditas Chriſti.t.2.221.e,f,& 125,l,& 228,m,& ſeq.to.7.168.h,i
eccleſia vniuerſalis templum dei.to.3.57.h
eccleſia catholica.to.3.74.K,& 77,h,& 156 b.in fine.&.256.l
Credere eccleſiam catholicam. to.3.49.e
eccleſiam, & non in eccleſiam credere debemus. tom.10.217.d
eccleſiæ catholicę dignitates. tomo.9.244.a
Chriſtus eccleſiam cõſtituit in loco ſynagogæ. to.10.165.f
eccleſia cur dicatur catholica. to.10.186.c, d,& 194.i
Eccleſia Chriſti, & ſynagoga: eccleſia magna eccleſia ſancta.
eccleſia Chriſti, domus Iulianę. to.2.200.a
eccleſia Chriſti a paucis tangitur, a multis premitur. to.10.5.e
eccleſiæ Chriſtus adhęſit ſynagogam relinquens. to.6.83.h, i
eccl.& ſynagogę altercatio.to.6.25,a,& ſeq.
Quod plantata ſit, vnde eradicatæ ſunt ſpinę ſynagogæ. tom.8.121.b

eccleſia

Eccleſia nurus ſynagogę. to.8.134.a,b
eccleſia eſt condita ex circuncifione & prępucio. to.10.138.c
eccleſia eſt poſt ſynagogam vocata, ſed ante ſynagogam promiſſa. tom.10.252 g
eccleſia magna, quæ ſit. to.8.85.b, & 116.f
eccleſia ſancta, quid. to.10 188.a, & ſequen.

Eccleſię vnitas.

Eccleſia, vnica dicta. tomo.2.179.e,f
Ad eccle vnitatem, exhortatio. tomo.2.epiſtol. 166.
eccleſiæ vnitas, Cypriani tẽporib.t.7.19.c,d
De vnitate eccleſiæ, contra Petiliani Donatiſtę epiſtolam.to.7.164.c,& ſeq.
eccleſia, vbi. ibidem.d, & 165.a
eccleſiæ priuatæ in orbe Chriſtiano.t.7.80.i
Propter vnitatem eccleſię, multę eccleſiæ, vna eccleſia. to. 8. 541.c
Quod dicatur vnica. to.8.36.h,& 85.a

Eccleſię communio.

eccleſia in paucis. to.3.350.c
eccleſię incorporari, participatione ſacramentorum. to.4.217.a
eccleſię communio, Chriſtiani ſunt toto orbe terrarum diffuſi. to.7.129.i
eccleſię membra, mali nõ ſunt.to.7.133.K,l

Chriſtus caput, Eccleſiam corpus.

eccleſia, ſocietas ſanctorum. to.2.28. K
eccleſia, corpus Chriſti myſticum. eod.68.c,& 69. b,& 169.h,to.4.177.c
eccleſię ſuę caput, Chriſtus.to.4.324.g,h,& 330.g,h
De viro perfecto, ideſt, Chriſto: & corpore eius, ideſt, eccleſia, quę eſt ipſius plenitudo. tom.5.234.i, & ſeq.
eccleſia eſt corpus Chriſti, cuius ipſe Chriſtus eſt caput; qđ corpus cõpletũ erit ſuo tẽpore: nũc.n. ſibi acceſſit quotidię. ibid.
eccleſia Chriſti carni adiuncta, vnũ Chriſtũ conſtituit totum to.9.124.g
eccleſia, corpus Chriſti.to.10.38.e,f,& 41.b
Teſtimonia de Chriſto & eccleſia. to.10.38. h,& ſeq.
et ferè in ſcripturis inueniuntur ſimul. ibid.
eccleſia cum capite ſuo, vnus Chriſtus.tom. 10.51. b, c
Ita diabolus cum ſuo corpore, vnus diabolus.ibidem. d
eccleſia, corpus Chriſti: Chriſtus caput eccleſiæ. to.10.89.c,d,& 181.f
Vide Chriſtus,& Corpus.

In Eccleſia carnales & ſpiritales, boni & mali.

In eccleſia, Zizania.tom.2.221.m, & ſeq.& 232.g, h
Paleę. tom.1.239.i, in fine.
Piſces mali. to.2.124.b
eccleſia quõ vtir̃, & bonis & malis.t.1.235.g
Eccleſia non vituperanda ex malorum Chriſtianorum moribus. to.1.256.e,f
In eccleſia quid reſecandum. to.2.230. d,e
eccleſia permixta. to.3.20. f,to.4.19.m
In eccleſia boni & mali.to.2.124.c,d,& 232. g,h,to.3.77.l,m
Quod morum diuerſitate perturbãtes eccleſiam, contra fraternam charitatem agentes, ſe corrigere debeant. to.3.266.h,i
Ab eccleſia propter malos nemo ſe ſeparet. to.4.20.d,e,to.10.19.f,g,& 191.a
chriſtiani falſi intra eccleſiam. to.5.11.g
Latentes inter impios eccleſię filii. ibidem
De incerta multiplicatione eccleſię, qua in hoc ſeculo multi reprobi miſcientur electis. to.5.183.i
Eccleſia eterna malos habet bonis ꝑmixtos. to.6.92. m, & ſeq.
Ab eccleſia non recedendum ob zizania. to. 7.79.c,d,& l,m,& 86.f,g
Et de vnitate eccleſiæ catholicę plura, ex ſententia Cypriani. ibidem.79.a,b
eccleſia vna. eodem, 122. g
Vide ſupra, eccleſię vnitas.
Ad Eccleſiam dei non pertinere male viuentes. tom.7.97.e
eccleſia occulta. ibidem. f
Quod magnos habebat, & paruos: ſpiritales & carnales. to.8.17.l,m,& 458.l, m
Quod pauciores bonos, multos malos habeat.tom.8.86.a
Boni & mali cõgregantur in eccleſia, ſed ſeparabuntur in fine ſeculi.to.9.114.g,h,to 10. 19.f
Non tota eccleſia cadet: qui mali autem ſunt de cęlo cadent. to 9.143.i
In eccleſia boni percutiuntur vt corrigant, mali ſuis voluptatib. relinquunt.t.9 144.m
Eccleſia, dicitur fictos & malos Chriſtianos ſub pedibus habere, Eodem, 145.K

Eccleſia Chriſti, vbi.

eccleſia in Sole poſita. to.2.228.m
eccleſia, locus dei. to.4.450. b
eccleſia Chriſti, eſt vbicunq; timetur & laudatur

datur deus. to.8.36.i
eccleſia, deorſum eſt, & ſurſum. to.8.523.d, in fine.
eccleſia eſt, vbi eſt Chriſtus. tom.8.357.c
Eccleſia ſponſa Chriſti: & vbi ei facta.
Eccleſia ſponſa, ex latere Chriſti formata, to. 1.276 l, to.6.83.g, & 256.f
eccleſia Chriſti ſponſa. to.3.4.i
eccleſia cur ſponſa, cur vxor dicta. to.6.27.d e, & 132 g,h
eccleſia ſponſa eſt Chriſti aſſumpta, dum adhuc fęda erat. to.8.132.K
Quod ex ancilla facta ſit vxor. to.8.478.f
eccleſiæ Chriſtique matrimonium, magna charitate coniunctum. to.8.328.g
Quod ſit facta de latere Chriſti dormientis. to.8.490.e, & 492.K, to.9.119.e
Adamo dormiente ſit Eua, ſic Chriſto mortuo eccleſia. to.9.19.g
chriſti latus, nō ſolum vulneratum, ſed apertum fudit eccleſiæ ſacramenta. to.9.119.d
chriſtus Eccleſiam ſuam collocauit in manifeſto. to.9.203.b
eccleſia deſponſata. to.10.22.e
eccleſia virgo eſſe non poſſet, niſi ſponſum cui traderetur, filium virginis inueniſſet. to.10.134.d
Eccleſię diuitię, theſauri, poſſeſsio.
Eccleſia irrigat hortum delitiarū. to.9.183.a
eccleſię proprietates. to.9.246.b
eccleſia omni genere ciborum, fideles reficit. ibidem. d
eccleſia totum poſsidet, quod à viro ſuo accepit in dotem. to.9.248.e
diuitiæ primitiuæ eccleſiæ, & paupertas huius temporis. to.10.83, K
Locuples in eccleſia, quis. ibidem.
In theſauris dñi, q̄d habeat eccleſia. t.10.87.g
Eccleſia virgo & mater, & filii eius.
Eccleſia dei mater omniū fideliū. to.1.207. f, & 254.c,d, to.2.42.K, & 249.c, t.4.40.f
eccleſia, mater ſpiritalis. to.2.230.d
eccleſia, & mater, & filia. to.4.112 a
eccleſia mater vera, pia, & caſta. to.6.21.g
eccleſia, & virgo, & mr̄. t.6.262.i, t.10.130.b
eccleſia quomodo generet, & q̄ non ſatis ſit naſci ab eccleſia. to.7.122.c.d, & 123.d
Eccleſia quoſdam cōcipit in vtero, quoſdam aborit. to.8.188.i
De eccleſia exponitur, Lætare ſterilis quæ non paris. tom.8.428.f
In corpus eccleſiæ nemo tranſit, niſi prius occiſus moriatur quod fuit, vt ſit quod non fuit. to.8.480.a
eccleſia pariens diſcernit, quos geminos prę gnās pertulit exēplo Rebeccæ. Eod.490.g
Qui eccleſiam fictè intrant, oderūt eccleſiā. tom.8.497.K
Inuenimus in verbis domini, eccleſiā & fratres ipſius & ſorores & matrem ipſius eſſe. tom. 8.494.l
eccleſia dicitur virgo, quę nulla hęreticorū commixtione polluta eſt to.9.146.i
eccleſia quotidie parit in proſperis, & in aduerſis. to.9.145.l
eccleſia primo genuit Chriſtum, & quotidie generat membra eius. ibidem.l
eccleſia non ceſſat parere frigidos chriſtianos. to.10.19.e
chriſtus eccleſiam ſuę genetrici ſimilem reddidit. to.10.128.f, & 263.c,d
eccleſiæ conceſsit chriſtus in ſpiritu, q̄d matri ſuæ in corpore. to.9.245.a, to.10.43.K
eccleſia, Mariam imitans, virgo eſt, & parit. tom.10.188.c
Non habebit deum patrem, qui eccleſiā noluerit habere matrem. to.9.248.d
eccleſię filii boni. to.3.350.c
eccleſię filii legitimi, qui. tom.7.124.g
Eccleſia ſine macula & ruga.
eccleſia hic non ſine omni macula & ruga. to.1.10.l, & 17.g, & 23.f, to.2.67.a, & 84. e,f, to.7.269.l,m
eccleſia quomodo ſine macula & ruga, & tamen quotidie orat, Dimitte nobis debita noſtra, &c. to.10.87.b, & ſeq.
Quomodo Chriſtus mundet eccleſiā ſuam, vt ſit abſq; ruga & macula. to.10.87.g,h
eccleſia quomodo ſit ſine ruga, & macula in tendicula crucis. ibidem.
eccleſia nigra eſt originali peccato, ſed candida da baptiſmi ſacramento. to.10.170.l
Chriſtus Eccleſiam meretricem inuenit, & virginem fecit. to.10.188.b
Vnde eccl. dr̄ nigra, ſed formoſa. t.10.226.K
Eccleſiæ ordo.
In eccleſia iſte ordo eſt, vt alii præcedāt, alii ſequantur: & qui pręcedunt, habent quē ſequuntur. to.8.114.b
eccleſię partes tres, gentiles, hęretici, & catholici. tom.9.147.f, & i
Tres ſtatus eccleſię to.10.305.f

Eccleſię fides, conſuetudo, authoritas, poteſtas.
Apoſtrophe ad eccleſiam, totius ſapientiæ magiſtram. to.1.254.c,d
etiam Romana eccleſia credidit Euchariſtia nã paruulis neceſſariam. t.2.127.e,& ſeq.
eccleſia cũ aliquid credidit, eam nõ inaniter credere credendum eſt vndecunque traditum ſit, etiam ſi canonicarum ſcripturarũ hinc expreſſa non proferatur authoritas. tom.2.132.d,e
eccleſiæ fides. to.10.165.f,g
eccleſię traditiones tripartitę. to.2.167.a, & 168 a, & ſeq.
De Eccleſię ritibus, copioſe. to.2.epiſto.119
eccleſiarum cõſuetudines, quę non ſunt cõtra fidem, neq; cõtra bonos mores, obſeruandę ſunt. to.2.174.f,g
In eccleſia congregatis Chriſtianis quid agẽdum. ibidem,g
eccleſia multa tolerat. ibidem.h
eccleſię conſuetudo nõ ſpernenda. t.3.216.b
eccleſiæ diſciplina. to.4. 18. K, & ſeq.
eccleſiæ conſuetudo & authoritas. to.4.318 K,l,& ſeq.f
eccleſiaſtica conſuetudo creditur ab Apoſtolis tradita, quamuis nihil in literis eorum inueniatur, nec in conciliis poſteriorum. tom.7.127.h, & 144.m
eccl. catholicæ authoritas t.1.49.m,& 231.g to.4.420.g,to.6.36.d,& 79.a,& i,t.7.71.c
eccleſię authoritas commouit Auguſtinum euangelio credere tom.6.37.a
eccleſiaſticę poteſtatis officiũ, aduerſus improbos. to.4.20.e
eccleſia fundata ſupra petram, claues regni cęlorum accepit in Petro. to.9. 123f.
eccleſia, participum ſuorum peccata dimittit, non participum retinet. to.9.120.e
Peccata in eccleſia quomodo per homines dimittantur. tom.10.103.g
eccleſia nulli relapſo & pęnitenti gremium claudit. tom.10.106.a,& ſequen.
eccleſię, manſuetudo, tolerantia, oratio.
Eccleſia quomodo tolerat malos. to.2.222 a & ſeq.& 224.c
eccleſia quare nõ orat pro angelis malis, ſuis inimicis. to.5.222.m
eccleſia pro quibus orat. ibidem.
eccleſia pro quibus exauditur. ibidem
eccleſia non erat pro infidelibus defunctis, neque pro impiis. ibidem.
Morales eccleſię exhortationes, to.10. 18.a
Quare aliquando eccleſia peccatoribus parcit. to.10. 106.f
eccleſia non fruſtra orauit pro inimicis ſuis. to.10. 183.b
Eccleſia malorum ſeparatio ab eccleſia, Extra eccleſiam eſſe, Hereticorũ eccleſia.
eccleſię profectus, per Auguſtinum. to.1.in Poſsidonio.
eccleſię pax per eundem. ibidem
extra eccleſiam catholicam baptiſmus nemini prodeſt to.3.74.K,& 77.g,h
eccleſia malorũ dr̃ beſtia. to.5.209.h, & ſeq.
extra eccleſiã quid haberi nõ poſsit. t.7.74.c
Ab eccleſia dei nõ ſeparat quempiam materna conditio, ſed propria culpa. to.7.23.d
Qui extra eccleſiam eſt, nec audit, nec videt: & qui in illa eſt, nec ſurdus eſt, nec cęcus to.8. 145.e
Non ſunt tot hęreſes cõtra eccleſiam catholicam, quod ſunt teſtimonia legis & prophetarum pro eccleſia. to 8.569.l
Volẽs lædere eccleſiam, aut in præſenti, aut in futuro lædetur ab igne. to.9,145.f
Qui in eccleſia, & qui extra eccleſiam. tom. 10.12.c,d
Decollare eccleſiam. to.10.38.m
Omnes qui extra eccleſiam catholicam manẽt, deputati ſunt pęnę æternę. t.10.190.g
eccleſiæ hæreticorum non dicuntur catholicę: & quare. to.10. 194.i
Maximus dolor erit peccatoribus, niſi pęnituerint, cum excludentur ab eccleſia ſanctorum. to.10.252.d,e
Eccleſiæ perſecutio.
Pro eccleſia, ſanctorum cõſtantia. t.1.235.h
Conſilium, vtrũ hoſtibus aduentantibus ex eccleſiis epiſcopis recedendum ſit. to.1.in Poſsidonio. to.2.epiſt. 180.
eccleſiæ perſecutæ conſolatio, to.2.66.f
eccleſia multa tolerat. to.2 173.i
eccleſia patiente, Chriſtus patitur. t.2,176.e, to.8.320 c,d,& 324.l, m
eccleſiam perſequentes proſunt. to.3.350. h
De eccleſiæ perſecutionibus decem. to.5.184 f, & ſequentibus.
eccleſia exercetur ab inimicis ſuis vtiliter, to.5.184.a, & ſequentibus.
In eccleſia ſua voluit Chriſt⁹ apoſtolos ſuos ſimplices eſſe & ignobiles: & Iudam etiã malum

malum ſuſtinuit, vt diſceret eccleſia ſuſtinere patienter. to.5.183.K, & 184.a
eccleſia non ſeducitur a diabolo.t.5.201.m
eccleſiam maxime perſequuntur mali Chriſtiani. to.8.58.d
eccleſiæ ſtabilitas. Eodem, 203.i
eccleſia variis quatitur tentationibus, & non cadit. tom.9.123.f
eccleſia catholica contra omnes hæreſes pugnat, ſed expugnari non poteſt t.9 240.b
eccleſia pro Chriſto moritur, vt cum Chriſto viuat to.9.143 b
eccleſia non ceſſat ex omni errore corrigere & colligere homines qui blaſphemauerant ſpiritum ſanctum, vt eundē accipiant to. 10.9.h
eccleſia nullius veram confeſsionem aſpernatur, nullius ſimulatione fallit.to.10.13.a
Per aſpera tempora proficit eccleſia.to. 10. 94.c, in fine.
Eccleſia domus, ſiue templum.
eccleſiarum parietes num faciant Chriſtianos. tom.1.52.a
eccleſia pro templo. to 2.215.K, to.4.74. K
eccleſia vel templa Chriſtianorū, magis venerata ſunt a pagani victoribus, quam tēpla aliorum deorum. to.5.3.f
In eccleſiis Chriſtianorum vterque ſexus cōgregatur in locis ſeparatis, vbi audiunt ſalutifera & nō mortifera, vt in templis idolorum. tom.5.20. h
eccleſiam bene frequentantes, Chriſti ſponſa fiunt. to.9.126.h
eccleſia nō eſt deus, ſed domus dei.t.10.194
Quomodo continendum ſit in Eccleſia. to. 10.234. a
Qui choros, balatrones & cātiones luxurioſas ante eccleſiam ſanctorum exercere nō erubeſcunt, ſunt Paganis deteriores.ibid.
In contētiones factas in Eccleſia.t.1.225. K, l
Non eſt garriendum aut confabulandum in eccleſia. ibidem
De acquirendis poſſeſsionibus pro Eccleſia 10.10.315. c, d, & ſeq.
eccleſiaſtica bona quomodo indigentibus eroganda, to.1. in Poſsidonio. Item de vaſis templorum. ibidem
Quid ſeculares in eccleſiis facere debeant. to.10.308.d, e, & ſequen.
eccleſiaſticus. liber Ieſu filii Sirach.t.1.21 e, to.4.322.d
eccleſiaſticus non eſt Salomonis liber. to.5. 166. h
In eccleſiaſte, libro Salomonis, prædicit de ſacramento Euchariſtiæ: & diſcernitur ciuitas dei a ciuitate diaboli, ibidem, & ſeq.
eccleſiaſtici liber, non eſt Salomonis: in quo prophetatur de fide gentium. ibid.K
eclipſis Solis, tempore paſsionis in Chriſti.t. 2.109.g
eclipſis Lunę, qualiter cauſet, &c.t.2.169.Kl
eclipſis. tom.4.55.c
eclipſis in morte Romuli. to.5.24.f
Ecſtaſis, exceſſus mentis, ſiue alienatio.to.2. 95.e, in fine, & 162.to.3.207.f, & 227.d, e & ſeq.g.to.4.34.m, & 222.f, to.8.52. f, & 236.g, & 393.c
Vide, Extaſis.
In ecſtaſi conſilium datum puero ægrotanti. to.3.239.c, d
In ecſtaſi viſiones vnde. ibidem, e, f
Vide, Viſio.
ecſtaſis. to.5.218.b
Aedificium dei ſumus, quia colit nos & habitat in nobis. to.8.226.m, & ſeq.
Deus ſic ædificat, vt non deſtruat.t.8.321.m
Non quę ad ædificationē, ſed quę ad deſtructionem ſunt, facillimè fiunt.to.8.165.i, K
De ædificatione domus dei to.8.353. m
Vbi ædificata ſit poſt captiuitatem.to.8.353. b. & 426. b
In ædificando domū dei, multi laborant: ſed niſi dominus ædificauerit, in vanum laborant ædificantes eam. to.8.489. g, h
Quid ſit ædificare in arena, & ſupra petram. tom.8.386.e
Aedificare aurum argentum, & lapides precioſos, quid ſit to.8.50. K
Alius intellectus de eodem to.8.298.d
Aedificantium hominum genera, & qui ſint. to.9.394.m, & ſeq. & 459 d, & ſeq.
Aeditio vulgata, dicitur ſeptuaginta interpretum. to.5.146.b
Vide in litera A, Aeditio.
eden, quid Hebræis.to.1.275.f, to.6.84.d, to. 7.232.e
edent pauperes, & ſaturabuntur, &c. quomō intelligatur. to.8.36.m, & 147. l, m
Quod propter correctionem liceat aliquando non edere cum fratribus, ſed potius cū Paganis. to.8.372.e, f
edom idem cum Eſau. tom.4.37.a

A quo

A quo Idumęi propagati. Eodem.37.m
eodem ipſe eſt Eſau,& ſignificat, carnales.to mo.8.523.e
edom vnde appellatus ſit:& quòd Punicè interpreteť ſanguis,& quid ſignificat.ibid.f
Quòd interpretetur terrenus. tom.8.199.e
educa ſiue Educalia dea.tom.5.33.d,& 39.i
effectus cauſarũ ſecundarum magis attribuũtur cauſæ primę. tomo. 5.111. b,c,& ſequentibus.
effrem fructificatio interpretatur.to.8. 201. e,& 202.m, & 416.h,i
effrem, cur Manaſſe in benedictione pręponatur. to.8.283.h
effrata verbum eſt Hebręum: & interpretať Latinè, ſpeculum.to.8.505.m, & ſeq.
Aegeria nympha dicitur exor Numę. to. 5. 64. h
Aegiptii dicuntur nati fuiſſe ex Cham, filio Noe. to. 5.147.i
Quomodo Aegyptum intrauit Iacob. to. 5. 155.g, h,& ſeq.
In Aegypto quomodo in breui tẽpore multiplicatus eſt Iſrael mirabiliter: & de ipſorum afflictione. to.5.156.c
In Aegypto ſeruierunt filii Iſrael quadringẽtis annis:non ꝙ omnes ibi acti ſint, ſed ꝙ ibi completi ſunt. to.5.150. K
In Aegypto quomodo per cẽtumquadraginta quatuor annos poſt mortẽ Ioſeph, mirabiliter multiplicatus eſt Iſrael.to.5. 156.c
In Aegypto mortuo Ioſeph, populus Iſrael fuit centum quadragintaquinq; annis trãquillè vſq; ad mortem illorũ qui cognouerunt Ioſeph. ſed poſtea fuit afflictus:& de eius diuinitus multiplicata fęcundatione. to.5.156.c
ex Aegypto populum eduxit Moyſes, regnãte Cecrope rege Athenienſium, cuius temporibus diluuium factũ eſt: ꝙ tamen nec Aegyptum, nec ſua contigit vicina. to.5. 170.l, & 178. d
De Aegyptiorum maximo deo Serapi,& boue, quem mirabiliter decepti colebant.to. 5. 169.b
Aegyptii primò habuerunt ſapientiam, ab Iſide magiſtra. tom.5.179. f
Aegyptiorum ſapientia fuit maximè aſtrologia ibidem. K,l
Aegyptus habuit reges Ptolemęus poſt mortem magni Alexandri. tom.5.181.l
Aegyptii coluerunt pro diis quoſdam homines mortuos. to.5 169.c
Aegyptus, in Hębrea lingua, tenebras vel tribulationes ſignificat. to.8.286. K
Quòd interpretetur afflictio. to.8. 514.l, m
Quòd ſępe in imagine ponať huius ſeculi, a quo, ſpiritaliter recedendũ eſt to.8.429.K
Nomine Aegypti, vel Aetiopiæ, omniũ gentium fides ſignificatur to.8.237.b
Vide in litera A, Aegyptus.
egenis & indigentibus quomodo ſit occurrendum. to.t. in Poſsido.
Vide, Pauperes.
Qui nullus eget, perfectus eſt.to.8.249.a, & ſequentibus.
Implero, egentis inopiam, vt impleat deus interiora tua. to.8.108.a,b
Super egenum & pauperem intelligere, q̃d ſit. to.8.119.h,i
Quomodo egenus & pauper omnis homo. to. 8. 247. a
Deus nõ indiget hominis, vel angeli officio. to. 9. 160. K
Quare deus ſanctos ſuos egere faciat. to. 10. 99.m, & ſeq.
Egreſſus dei eſt, cũ apparet in operibus ſuis. tom.8.382.l
Quomodo Chriſtus egredi dicať.t.8.319.d,e
Egregius apud Latinos quid dicàtur. to. 10. 73. a
Egritudo nihil eſt, niſi ſanitatis perturbatio. tom.8. 179. b
Vbi homo egrotat & deus curat, magnũ eſt pietatis & ſanitatis iudicium.t.8.565.l, m
Quis non egrotat in hac vita, cũ naſci in corpore mortali ſit egrotare. tom.8.383.g
Si ęgrotas, de ſalute tua cogita ibid.i
Egrotas duos facilius fert ſanus vnus, quàm duo egroti ſe inuicem ſingulos.to.8.40.f, & 93.a
Foras nõ eiiciendum cum dicit Chriſtus ad ſe venientem, quid. tom.9 48.d,e
Principem mundi quomodo diceba: Chriſtus foras eiiciendum. to.9.82.e,f
Elatio. to.5.125.l, & ſeq.
elceſeos & Samſeos. Hebion eis copulat Epiphanius. to.6.5.b,& l.
Elceſeitæ quid ſentiant. ibidem 5.c
elci Pſeudopropheta, vnde Elceſei.ibidem.l
eleazarus pontifex. tom.5.181.m
eleemoſynarum deſtribuendarum, ratio. to.2.

to.2.244.i, & ſeq.
eleemoſynarum multa g nera.to.3.58,l,m, & ſequen.
eleemoſynis peccata purgantur. ibid.
eleemoſynę ſceleratè viuétium. eod.59.b, c
eleemoſynarum ordo. ibid.d
eleemoſynā dantes,a nobiſipſis incipiamus. to.3.59.d,to.10.27.f,& 49. i
eleemoſ.freto nō indulgēdum vitiis.t.3.59.f
In eleemoſynis, nō ſciat ſiniſtra, quid faciat dextera:figuratè dictum.tom.4 148.c, & 405.g,h, & ſeq.
eleemoſyna danda. tom. 4.377. l
eleemoſyna de ſuo eſt facienda,& nō de alieno.to. 4.381.d,to.10.79.c,& ſeq. & 93 g
eleemoſyna quomodo dāda t.4.405.g,h,tomo.5.225.a.to.10.156.i,& ſeq.
eleemoſynę meritum,æternum. to.6.193.a
eleemoſynam facit, qui dimittit illi, qui in eum peccauit. to.5 221.f
Contra eorum perſuaſionem, qui putāt ſibi nō obſutura peccata, in quibus cum eleemoſinas facerent,perſtiterunt.to.5.225 a, & ſeq.
eleemoſynas dignas faciēs pro peccatis ſuis primò debet incipere ipſas facere a ſeipſo alias indignæ ſunt. ibidem.c
contra eleemoſynas facientes abſq; debitis circunſtantiis. tom.5.221.d
eleemoſyna facta ſine iuſtitia, parum valet. to.5.225.c, d
eleemoſynas quidam faciunt parum dando, & multa rapiendo,exiſtimantes ſe ad hoc paſcere Chriſtum. ibidem
eleemoſynæ, adiuuāſes orationes nſa, ideo faciendę ſunt,vt cum de preteritis peccatis oramus,exaudiamurtnō vt per eas male faciendi licentiā cōparare credanī ibi.
Qui eleemoſynam Chriſtiano porrigit,non Chriſtiano porrigit q in eo non diligit Xp̄m,nō aū t diligit ipſū q nō vult iuſtificari a Chriſto.Eleemoſyna quo aīo detur Chriſtus attendit,nō cui detur.ibi. & ſeq.
eleemoſynas facientes ſpiritales aut corporales de diuitiis bonis, ſanctorū patrocinio ſaluantur: qui aūt de male acquiſitis, vel quia in peccato perdurant,nequaquā vt ſcriptū eſt, Miſerere animę tuę placens Deo. tom.5.226.k
eleemoſynarum largitas, quibus iuſtorū ſuſtētat inopia,prodeſt bonis mediocriter, ad capeſſendū regnū æternum,quibus ſua meri a non ſufficiebam, ipſis iuſtis ſuffragantibus eius. ibidem
Quære cui facias, non expectes petentem, ſed præoccupa.to.8.395 K,l,& 564.a, b, to.10.113. m
Fiant eleemoſynæ, & redimuntur peccata, gaudeat indigēs de dato tuo, ut & tu gaudeas de dato dei. to.8.106. m
Si eleemoſynam dederis triſtis, & eleemoſynam & meritū perdidiſti. Eodem, 128.d
Quòd non ſint faciendę propter iactantiam attamen publice propter vultum Eccleſię to. 8.137.c
Cum facis eleemoſynam:iuſto,plus tibi prodeſt. to 8.383.h,i
Quomodo non ſint contraria. Omni petēti te tribue,&, Deſudet eleemoſyna in manu tua. ibidem.
Si tibi peccator homo occurat,da eleemoſynam operi dei, non operi hominis.ibid l
eleemoſyna non procedit niſi de corde.to.8 486.l, m
Quomodo etiam pauperes eleemoſynas facere poſſunt. to,8.488.m
eleemoſynarum duo genera.t.8.427.e,f, to. 10. 92.l, m
et quę potior Eleemoſyna.tom.10.107.a,& ſeq.a,& 116. c
Petentibus quādoq; magna fit miſericordia cū non dat quid petitur.t.9.92.m, & ſeq.
eleemoſynę ſunt in remedia ſalutaria peccatorum to.9.124.e
eleemoſynam moleſte largiens, non habet Dei dilectionem. to.9,132.f,g
Bona quę ex datione eleemoſynę,& decimarum,a deo redduntur.to.9.250.m,& ſeq.
eleemoſynę largitio,quō fiat.tom.9.194.m
In mendico petente eleemoſynam,Chriſtus petit. to.9.198.d
Nemo diligit proximum,qui non attēdit ad clamorem pauperum ibidem,d,e
Quid ad eleemoſynā requiratur.t.9,201.i,k
eleemoſyna perfecta. ibidem,K
In eleemoſynis habetur modus.to.9.201.m
eleemoſyna a morte liberat,& purgat peccata. ibidem,202.i
Neceſsitatis eſt vnde viuatur accipere, charitatis eſt prębere. to.9.230.e
Commutatur eleemoſyna,quantumcunque parua,in vitam æternam. to.9.250.I

Eleemo-

Eleemoſynæ proprietates. ibid. l
Vltio diuina in negantes eleemoſyna, vel decimas. tom. 9. 251. a
Nullus, quantum pauper ab eleemoſyna ſe excuſare poteſt. to. 9 250. l, to. 10. 238. f, g
De eleemoſynis pauperibus erogãdis exhortationes pulchræ. t 10. 4. i, k, & ſeq. & 24. d, & 35. g, & ſeq. & 100. d, & ſeq & 165. h, i, & 201. m, & ſeq. & 238. f, g
Ad bona opera, & præcipue eleemoſynas, exhortatio. tom. 10. 24. a
Præmittitur ad hoſpitium, ideſt, aliud ſeculũ, quod pauperibus erogatur, t. 10. 24 e
Chriſtus paſcẽdus in corpore paſcens in ſpiritu. ibid. f
eleemoſyna quid ſit. to. 10. 27. e, f, & ſeq.
eleemoſynæ commendatio. t. 10. 27. e, & 165. i, & 208. i, K
Facite eleemoſynas, & omnia munda ſunt vobis: quomodo intelligendum. to. 10. 27. e, f, & ſeq.
Vera eleemoſyna, & ſine qua nulla alia valet nec vlla bona opera. to. 10. 27. g
eleemoſynę de iuſtis laboribus dandę. to. 10 30. a
Non ex raptu & fęnore. ibi. a. b
Deus nõ irridendus, rapinis pauperũ in eleemoſynas diſtributis. to. 10. 30. b
eleemoſynæ ex raptu & fœnore ſunt faciendæ, ſed raptus non iterandus. to. 10. 30. c, d
eleemoſynæ ad quid faciendę. to. 10. 97. d, e
Quare in iudicii cõmemoratione, dominus ſolius eleemoſynę, quę fit cum charitate, & non aliarum virtutum mentionẽ faciet to. 10. 100. d, e, & ſeq. & 144. g
eleemoſynis omnia crimina redimi: exponitur. to. 10. 100. e
eleemoſynæ pauperibus erogatæ, deo dantur. to. 10. 105. h
eleemoſynæ quatenus poſint. tom. 10. 100. e
eleemoſyna quæ peccata mundet. to. 10. 107 a, & ſeq.
eleemoſynarii, & eorũ præmia. t. 10. 113. l, m
eleemoſyna, magnum opus eſt. eod. 114. a
Quibus danda eleemoſyna. ibi. b
eleemoſynæ effectus. ibidem. a
eleemoſynæ quomodo, & de quibus dandę. to 10 119 a, & h, & 158. c
eleemoſyna eſt medicina. eod. 18. m
eleemoſyna faciẽda cũ hilaritate. t. 10. 121. d
Licet eleemoſynis ſemper ſit vacandum, in ſolennitatibus tamen pręcipuè inſiſtendũ eſt. to. 10. 123. m
exhortatio ad eleemoſynam faciendam, potius quàm ad theſaurizandum. to. 10. 151 e, f, & ſeq.
Solas eleemoſynas Chriſtus imputabit, iis quos damnaturus eſt. tom. 10. 151. f
eleemoſyna multum conducit ad delenda peccata. ibid.
eleemoſynam eſſe in abſconſo quid. to. 10. 156. g, & ſeq.
Multi foris fecerunt eleemoſynam, & intus non faciunt. ibid. g
eleemoſynam faciens, ut ab hominibns laudetur, etiam ſi occulte fecerit, publice facit. tom. 10. 156. k
Bonum eſt ieiunare, ſed melius eſt eleemoſynam dare. to. 10. 158. a
Pauci ab eleemo. excuſantur. ibi. a, b
Deus de re ſua dari pauperibus pręcepit. tom. 10. 165. i
eleemoſyne fructus. to. 10. 207. K
eleemoſyna a morte peccati liberat. to. 10. 217. k
eleemoſyna, ieiunium, & oratio, ſunt tria remediorum genera. to. 10. 219 g
eleemoſyna curas flagitia, in proximum. ibidem. g, h
Vnuſquiſque eleemoſynam oſtio clauſo faciat. to. 10. 229. g
Anima eleemoſynis redimẽda eſt. t. 10 232. i
Peccata eleemoſynis redimenda ſunt. to. 10. 238. h, & m
Miſericordia in iudicio denegabiť, qui eleemoſynam non amauerit. tom. 10. 306. h
eleemoſyna, cũ iniquitate acquiſita, abominatio eſt apud deum. tom. 10. 307 g
elementorum natura. to. 1. 256. a, to. 3. 160. l, & 170. K, l, & 211. d
elementorũ quatuor, proprietates. to. 2. 3. k
De elementis mundi. tom. 3. 68. g
elementorum commutatio. tom. 3. 175. g
Ad quatuor elementa referri quinque ſenſus ibid. d, e
Ordo quatuor elementorum. to. 3. 175. f, to. 10. 202. i, K
Cuique elemento ſua animalia. to. 3. 176. i
elemẽta, quo in corpore humano t. 3. 289. d
elementa omnia carnẽ appellari. to. 4. 312. h
elementa mũdi, diligẽtiũ. to. 4. 435. b, & ſeq.
elementorũ cõiunctio. t. 5. 71. a, & ſeq. 116. a

Elementorum qualitates deribunt ſiue interi buntigne conflagrationis. to.5.205.h
elementa quatuor mundi Plato diſtinxit. Hic oſtendit corpora glorificata poſſe in cęlo eſſe, non obſtãte elementorum ordine to.5.232.m
elemento quinque Manichæorũ.tom.6.7.g
elementa, an quatuor, vel plura. to.7.259 d
ἐντελέχεια quintum corpus, ſiue quinta eſſentia.to.3.199.g
elementa contra ſui naturam, Chriſtianis obſequuntur. to.10.173.c
elephantiaſis. to.3.209 a
eleuſina. to.5.60.g
eliezer Abrahæ vernaculus. to.5.149 a
electio piorum, & reprobatio malorum.tomo.1.18.d, e
electio dei, gratuita. ibi.to.7.348. d
electio. to 3.294. d
electio & reprobatio nondum natorum.to.4.217. b, & ſeq.
electio differt a propoſito. ibi f, g
electio non præcedit iuſtificationem, ſed cõtra. ibid. h
electio nõ niſi in bonum accipitur.t.4.37. K
electi Iſrael. to.4.53.f, g
electionem non ex operibus factam. tom.4.426.l, m
Vt nos eligeret deus de vniuerſa impietate generis humani, gratiæ eſt, nõ noſtri meriti. to.8.53. b, & ſeq.
Quòd elegerit infirma mundi, non ut de oratore piſcatorẽ, ſed de piſcatore lucrareť oratorem. Eod.93.h, & 578.f
Cur non elegerit doctos & põtentes, ſed infirma mũdi t.8.222.c, d, & 331.m, & ſeq.
eligimus Chriſtum, poſtquam per gratiam elegit nos. tom.9.98.g, h
Dum viuitur ſub fide, melior eligatur locus to.9.242. m
electio ſecundum gratiam, & ſecundum iuſtitiam. to.10.6.m
Quare dominus in terris non elegerit, potẽtes, diuites, ſapientes, &c. in diſcipulos.to.10.49.K, & 85.b, c, & ſeq.
Piſcatores & pauperes idiotas, quare elegerit domin⁹ in diſcipulos.ibi.49.K, & ſeq.
Chriſtus infirma mundi elegit, vt confundat fortia: exponitur. to.10.185.b
Tres ſunt modi eligendi. to.10.297.K, l
Vide, Præſcientia dei.
electi qui, apud Manichæos.to.1.in Poſſidonio.to 2.102.l, to.6.7 f, to.8.537.d
electi huius ſeculi.t.8.536.l, & ſo ſeq.c, d, & 539. b
electus & aſſumptus a deo, quis ſit.to.8.219. b, & ſeq.
Cum electi dei ſint omnes ſancti, familiarius ſibi vſurpant nomen illud quidam Manichęorum. tom. 8. 537. d
Elizabeth, conceptũ Ieſum agnouit.t.5.72.a
Elizabeth ambulauit in omnibus iuſtificationibus domini. tom.10.73.b
Elizabeth erat ſterilis corpore, ſed fęcunda virtutibus. tom.10.266.c
ellebori natura. to.1.259.a
eloquentia nõ ſemp̄ vera perſuadet. t.3.14.d
eloquentia quomodo comparetur.to.3.22.a, & ſequen.
eloquentia inſipientis fugienda.ibi.d, & ſeq. & 352. a
eloquentia ſana in ſacris literis. tom.3.22.f
eloquentia quid ſit, & quatenus vtilis. to.7.66. f, & ſeq.
Contra eloquentię vituperationẽ.to.7 95. i
eloquia domini quomodo caſta. to.8.25.g
Quomodo ſint abſcondenda in corde.to.8.440.a, b
eloquium ſuum deus ſtatuit in timore ſuo eis quibus non dat ſpiritum timoris, ſui, nõ eis qui in ſe mouent illud contra faciẽdo to.8.447.f
eman interpretatur frater eius. to.8.318.g
emauriani hæretici. to.2.162.d

Emendare, Emendatio.

Exhortatio ad vitæ emendationem, & vt boni ſimus. to.10.13.f, g
emendabit me iuſtus in miſericordia &c.exponitur to.10.96.i, k, & ſeq.
emeritus ſuperatus. to.1. in Poſſido.
Ad Emeritum Donatiſtarum epiſcopum.to.2.224.a, & ſeq. Retractatio to.1.26.g
De geſtis cum Emerito Donatiſtarũ epiſcopo. to.7.205.c, & ſeq. Retracta.to.1.26.i
Aemilius frumentum in fame miniſtrans, petit regnum: & non occiditur. to.5 25.h
Emmanuel interpretatur nobiſcum deus.to.10.125.a, & 126.m
emere quid. to.10.83.e, & ſeq. & 95.e, f
Vili vultis emere, & carè vendere, dictum cuiuſdam Mimi. to.3.135.l
emorrhoiſſa, Chriſti veſtimenti tactu ſanata eſt.

eſt. to.10.164 c,d,& 206. b, c
Quid Emorrhoiſſa figurabat.to.10.164 d,e
empirici medici. to 7.388.f,g
ἐναρδίον. to.5.144.b
ἐγγαστρίμυθοι. to.3.11.κ
encęnia quid. tom.9.76.c,d
enchiridion quid. to.1.17. h,i,tomo 3.50.b
encratitæ hæretici, qui & Tatiani:abſtinent a carnibus & matrimonio. tomo.6.5. h, & 8.e
encratici differunt à Tatianis apud Apiphanium. ibi.5.h
endor interpretatur fons generationis.to. 8. 300.c
Aeneas regnat. tom.5.23.K
Vide in litera A, Aeneas.
ἐνεζύγησε. to.3.196.k
energumeni precibus Auguſtini liberati. to. 1. in Poſsido.
ennii dictū Omnes mortales ſeſe laudari ex optant. to.3.135 m, & ſeq.
enoch. tom.3.235.d,e
enoch filius Cain. tom.5.133.f
enoch interpretatur dedicatio. tom.5.13.h
enoch fuit propheta. to.5.179.g
enoch,ſeptimus ab Adam,ſcripſit aliqua diuina,ſed inter ſcripturas apocryphas nominantur, & ratio ibi ponitur. ibid.
enoch translatio, ſtatus,& reditur.t.3.208.g
enoch & Helias translati,quomodo reficiantur. tom.7.212.a
De Enoch translato , & quomodo ſignificat reſurrectionē Chriſti & noſtram.t.5.138.h
enoch quot annis vixerit ante translationem ſuam. tom.5.134.g
enoch,vbi nūc ſit,cuiuſmodi quęſ.t 7.259.g
enoch & Helias conuertēs ad Chriſtū,quotquot gentes inuenient. tom.9.259. l
enos interpretatur homo . to.5.137.c
Qua ratione commemorato Enoch,qui fuit filius Cain,totius generationis eius vſque ad diluuiū ſit continuata narratio:cōmemorato autem Enos, qui fuit filius Seth , ad conditionis humanę principium ſit reditum.to.5.139.g,& ſeq.
Epaphroditi ægrotatio.to.4.316.b,c,& 318.f
ephemerides aſtrologicę,taxantur.tomo.4. 436.f
ephemeridarum inſpectores,mali Chriſtiani. to.8.120. m
ephi,triū modiorum menſura eſt.t.10.225.f
ἐγάλθης to.3.288.d
ephod quid ſit.to.4.105.e,& ſequentibus copiosè.
epictetus,Stoicus philoſophus. to.5.75.a
Ab Epicuri ſententia,haud procul fuit Auguſtinus. tomo.1.47.h
epicurus,voluptuarius. Eod.150.c,& 151.a
epicurus poſuit innumerabiles mundos.ibi. to.2.80.h,to.5.94 b,to.6.40 a
Epicuri Atomi.to.2.78.h, & 80.g,h,& ſeq. & 208. a
epicuri error,de ſummo bono. to.6.31.i
epicurus de generatione mundi quid ſentiat to.5.94.b
epicurus,delirus Philoſophus,nō amator ſapientiæ,ſed vanitatis dicendus eſt : quem ipſi etiam Philoſophi porcum nominauerunt, quia voluptatē corporis ſummū bonum dixit. to.8.269. f
epicurei Athenis clarebant,aſſerentes res humanas ad deorum curam non pertinere. tom. 5. 180.e
epicureorum & Stoicorum controuerſia.tomo.5.67.l, & ſeq.
epicurei ſummum bonum conſtituerunt in carne. tom.5. 120.b
epicurei. to.5.47.i
Tractatus de Epicureis & Stoicis.to.6.281.a, & ſequen
epicureorū de beatitudine opin.t.to.69.c,d
epidaurus. to.5.23.m
epilogi lectoris memoriam recreant. tomo. 7 109.1
epimendis verſum citat Paulus.to.6.201.b,c
epiphanes. tom.5.182.b
epiphania quid. to.10.136.b
epiphania interpretatur maniſeſtatio.to.10. 136.b,& κ,& m,& 310.K
Myſteria facta in die Epiphanię domini. to. 10.135.g,& 138.i, κ
Miracula. to.10.135.g
In die Epiphaniæ , Chriſtus nos regenerauit ad ſalutem to.10.135.l,m
epiphanię diem , Donauſtæ celebrare nolebat. tomo.10.137.a
Dies Epiphaniæ , alter eſt natalis ſaluatoris. to.10.138. g
In feſto Epiphanię,& per octauas:Sermones ſeptem. tom.10.13 g,& ſeq. & 316.e
dominica intra octauas Epiphaniæ: Sermones tres . to. 10.138.f,& ſeq.

Vide, Dominica.
Epiphanius epiſcopus Cyprius. to 6.2.f
epiphanius,de hęreſibus ſcripſit.Eodem.3.c

Epiſcopus.

epiſcopus, Latinè ſuper intendens dicitur. to.10.278.i
epiſcopus Gręce dicitur ſuperintentor:qa deſuper intendit: & deſuper videt & ideo altior loc⁹ poſitus eſt epiſcopus.t.8.489.i

Epiſcopi deſignatio,receptio, & inſtitutio.

epiſcopi quomodo recipiantur. tom.7.74.K
epiſcopus olim ex ſuffragio populi deſignabatur. to.2.155.m
epiſcopi inſtitutio. to.2.epiſt.148
epiſcoporũ,ſublimitas,& rursũ miſeria. ibi.
Romanus epiſcopus quomodo ordinabatẽ. tom.7.188.e,f
epiſcoporũ ordinandorũ conſuetudo ibid.
epiſcoporum olim mos in congregando populum, in die anniuerſario ordinationis ſuæ.to.10.28.f
De anniuerſario epiſcopalis ordinationis: qd in eo attẽdendũ,ac recolẽdum ſit. Homiliæ duæ. to.10.103.g,h, & ſeq.

Epiſcoporum laus,authoritas, & officium.

epiſcoporum & clericorum laus.t.1.255.i,K
epiſcopi honorandi. to.4. 248.g
epiſcopum nihil differrę a presbytero, Arriani dicebant. tom.6.8.e
epiſcopi licet pares ſint meritis,gradu tamẽ differunt dignitatis. tom.7.125.e
epiſcoporum literę,& conciliorum prouincialiũ decreta,cedũt maioribus conciliis canonica ſcriptura nulli cedit.ibidem.g,h
epiſcopos non tantum docere,ſed & diſcere oportet. to.7 134.c,& 145.e
epiſcopi doctores. tom.2.89.d
epiſcopi Nuperi inſtitutio. eod.71.d
epiſcopi homines iniuſti, commoneri poſſunt, ibidem.
epiſcopi officium, & ſarcina to.7.67.h, to. 10.103.g,h,& ſeq.& 106.e
epiſcopum agere quã difficile.to.10.78.K,l et qualis eſſe debeat. ibidem
epiſcopos olim cauſas ſeculares compoſuiſſe apparet. to.2.206.i
epiſcopi olim quomodo miſeris, quibus calumnię & carcer parabautur,ſubueniebãt tom. 10. 77. a
epiſcopis,an liceat fugere in perſecutione t. 2.epiſt. 180.
Triſtitia epiſcoporum,non expedit populo ſubiecto. tom. 10.17.c,d
epiſcopus quomodo debeat corripere peccantes tom.10.16.i
epiſcopi pupillorum tutores. to.10.65.h
epiſcopi olim iudices, etiam in prophanis. tom.10.83.f,g
epiſcoporum & clericorum poſſeſsiones. to.1.in Poſsido.
epiſcopus,erogator. to.10.104.c
Non eſt epiſcopi ſeruare aurum, & reuocare à ſe mendicantes manum. to 10.314.g
epiſcoporum Romanę eccleſię catalogus. tom.2.226.c,d

Epiſcopi malis.

De Anconitano epiſcopo damnato,propter delitias & pompas ſeculi. to.2.251.b,c
Mali paſtores in Eccle.to.10.41.K.l, & ſeq. Vide, Paſtor.
Sic viuunt epiſcopi aliquando, vt cum ipſis tractentur conſilia rapinarum, latrociniorum,& furtorum. to.10.42.f,g

Epiſcopatus, epiſcopidia.

epiſcopatus,nomen eſt operit,non honoris. to. 5. 193. b
epiſcopatus presbyterio maior,tempore Auguſtini. tom.2.5. d
Qui epiſcopatum deſiderat,bonũ opus deſiderat exponitur. to.5.194.f
epiſcopatus indecenter appetitur:ſed ſi imponitur, ſuſcipiendus eſt. ibidem
epiſtolã,Auguſtinus appellat librũ.to.2.19.i
epiſtolę communicatorię, quę & formatæ. tom.2.221.l
epiſtolę ſunt homines. to.3.271.h,i,t.6. 96.l
epiſtolam ad Hebręos multi dicũt eſſe Apoſtoli Pauli, multi non. to.5.150.b
epiſtolę Apoſtolicæ,nobis etiam ſcriptę.to. 7. 67. h
epitaphium. to.1.in Poſsido
epitaphium propriè to.2.14.h
epithalamia,carmina. to.8.131.i
epithema. to.10.59. K
ἐπικύσει quid. tom.10.25.h
epulæ & ſynaxix apud ſepulcra martyrum. tom.1.43.b, c
epulæ piorũ & impiorum,quę ſint.t 8.525.a
Aequalitas eſt in diuinis perſonis.to.5.100.b et de rerum inęqualitate quomodo cauſat omnia.

omnia. Eodem.182.K
Deus æquitatem perdere non poteſt.tom.8. 208.a,b
Simulata æquitas nō eſt æquitas, ſed duplex iniquitas. tom.8.215.f
Vide in litera A, Aequalitas,& Aequitas.
Equæ,in Cappadocia, concipiunt fœtus uento, ſed eos nō amplius triennio dicunt uiuere. to.5.215.c,& i,& ſo. ſequen.d
Equi non ſint Chriſtiani, ſed aſini.to.8.77.g
equus & mulus quos ſignificent.Eodem.65. a,&37.g
equus mendax ad ſalutem, quis ſit. to.8. 71. m,& ſequen.
In equo ſedere,non eſt peccatum,ſed ceruicē poteſtatis contra deū erigere.t.8.275.e
equus ſignificat ſublimes ſeculi huius honores. tom.8.33.f,& 565.e
equus rufus,populos ſiniſter & malus: ſeſſor diabolus. tom.9.143.e
equus albus,Eccleſia eſt: ſeſſor, Chriſtus.ibidem,d, & i
equus niger,malus populus,diabolo cōſentiens.to.9.143.f,& h
equus pallidꝰ, ꝑſecutores bonorū.ibid.f,& h
Tres equi contra album pugnantes, ſunt fames,peſtis, & bella. ibidem.i
equos,ſuperbi repræſentant: ſeſſores,diabolus.to.9.145.b
Aerarium Romanorum per virtutem fuit opulentum: ſed fuit in egeſtate per vitium. to.5. 44.a,& ſeq.
Erarium quomodo reimpletur. to.5.27.c
Vide in litera, a Aerarium.
eremitarium vita. to.1.255.g,& ſeq.
eremus,mundum ſignificat. to.8.261.m
Per eremum tranſire. to.10.146.i
Ad fratres in eremo cōmorātes.to 10. 278.l
Commorantes in eremo,vnum debent ſentire,& omnia cōmuniter poſsidere.ibid.m
Victus eremiticus. to.10 280.f
Quatuor ſocii Auguſtini, eremum ingreſsi. ibidem.g,& m
Officium eremitarum & monachorum ſancti Auguſtini. to.10.284 h,i, & ſeq.
De conſolatione fratrū in eremo.t.10.288.b
eremitarum officium. ibidem.c,d, & ſeq.
Laudes eremiticæ vitæ. to 10.290.g
Quid veſtitus eremitarum deſignet. ibidem. m, & ſequentibus.
Quære requirantur ad vitam ſolitariam. to. 10.297.f
Quatuor debent attendere eremitę. ibid.k
Vide,Monachi.
Erichthonius quibus parentibus natus. to.5. 171.i
erichthonius quartus rex Athenienſium. to. 5.171.e, & i, & ſeq.

Erogare.

Non rapiendum, vt pauperibus erogemus. tom,10.29.m, & ſeq.
Predicatores erogant,dominus venturus eſt qui exiget. to.10.95.h
Vide, Eleemoſyna.

Errare , Error.

Errata ſua tractare non veretur Auguſtinus. to.1 8.a,& ſeq.to.2.9.f
Errata fratrum fraterno animo dolenda.to.1. 44.b, c
errare quid ſit. Eodem.42.d,to.3.52.b
error vnde. to.1.236.b
error quandiu patitur. to.1.235 h
errata reuocare,ſecundę partes modeſtię.tomo.1.8.a,to.2.10.h, i
errorem corrigere erubeſcentes,cōfundentur.tom.2.58.b
erroris libertas,mors animę.Eodem.219.h,i
errantes variis modis corripiuntur a deo.ibidem. k
errantes nō cogendi,ſed docendi,t.2.230.c
errantes ad ſalutem trahendi,etiam inuiti tomo. 2.epiſt. 204.
error bonus. to.3.52.c
errorem non eſſe fęlicitatis capacem.tomo. 1.142.d
erroribus amantium,facile ignoſcimus. Eodem.167.l
errantibus,opem ferendam eſſe. eod.207.i
erroribus obnoxia,mens humana.Eod.240. a, & ſequentibus.
Quis error vituperandus. tom.3.52.h
error innoxius ibidem.K
errantium vitia duo. Eodem. 85.g
error tolerabilis.to.2.130.c,in fine.tomo.4. 2.b
error concionatoris quomodo ſanandus.tomo.4.327. d
error nimium miſerabilis. to.5. 2. k
error vanæ opinionis curatur in illo qui ſe ſubdit ſacræ doctrinæ, ut medicinę. to.5. 11.K
error Apuleii. tom.5. 70.i

Error Hermetis. tom.5.72.
errorem emendat veritas. tom.5.72.e
error omnis cauſatur ab ignorãtia, cum qua naſcimur, quãuis innuat ex amore puerſo etiam hæreſes nobis accidere. to.5.236.l
errorem philoſophorum, ponentium ſummum bonũ in hac vita poſſe haberi multipliciter reprobat. to.5.188.d
error differt ab hęreſi. to.6.3.d
errari trifariam. eod.30.h
errare hominum eſt. ibid 32.d,e
erranti ſimpliciter, ignoſci poteſt. t.7.134.c
errare poſſunt etiam ſpiritales. eod. 146.b
errare per diem, quid ſit. to. 8. 530. h, & K
Quomodo deus errare faciat in inuio, & nõ in via. to.8.414.a, & ſeq.
Nemo errat in veritate. eod. 226. m
errorem confirmat ſeries ſucceſsionis. to. 8. 237. b
errare peius eſt quàm neſcire. tom.9.40.d
Humanum errare, diabolicum perſeuerare. tom.10.82. f
erubeſcere quid ſit. tom.8.242.l
Non oportet Chriſtianum erubeſcere, quando venerit inter homines qbus diſplicet Chriſtus. to.8.241.h,i
Non erubeſcẽt vuultus, niſi ſuperbi. t.8.78.d
Cur erubeſcent peccatores in iudicio. tom. 8. 12. a
Ante peccatum, primi homines non erubeſcebant. tom.10.37.h
Primi parentes, quare erubuerint. to.10.34.f
erubeſcentiæ cauſa, iniquitas. ibid.
Vide Adam, Homo, parentes, & Pudẽda.
Eructare verbum bonum, quid ſit. to.8. 132. m, & ſeq. i
Quid ſit eructare memoriam abũdantię ſuauitatis dei. to.8.553.k
Quid vult eructare gratiam bibat gratiam. ibidem, l, m
eruditio quomodo paretur, & quã ſit vtilis. to.1.163. d
eruditio diuina. to.3.348.l
eruditio, apud Eccleſiaſticas literas, dici ſolet diſciplina quę ſit per moleſtias. tom.8. 451. d
Nemo eruditur ſine labore & dolore. tom. 8.328.e
Qui erudit gentes, arguit. Eodem.345.m, & ſequentibus.
eruditionis ſumma. to.10. 174. l
Ieſaias propheta, quid potiſsimum cõtineat. tom.1.57. g
Hunc ſuadet in primis legendum Auguſtin. Ambroſius. ibid.
eſaias, à quibuſdam Euãgeliſta, magis quam Propheta dicitur. to.5.176.l
Eſaias de maioribus Prophetis, pulcherrimè ꝓphetat, & apertè de Chriſto & eccleſia, & die iudicii, terminans librum ſuum ad quod terminabitur ſeculum iſtud. Ibidem & 207.h
eſaias propheta perhibetur a Manaſſe occiſus, in cuius tẽpore regnabat: Numa, ſucceſſor Romuli. to.5.175.m
eſaię prophetę authoritas. tom.6.24 d
eſau, quare odio habitus a deo. to.2.142.b,c
eſau, typus carnalium in eccleſia. to.4.34. g, to.7.120 g, to.10.165.e, & h, Iacob ſpiritalium. to. 10. 165.e, & h
eſau dictus Seir & edom. t.4.37.a, t.5. 151. f
eſau pater gentis Edom. to4..37.a
eſau, Iudæos reprobos: Iacob vero prædeſtinatos Chriſtianos figurabat. to.5.153 i, & ſeq. 156.b, to.9. 240. l
eſau per gulam amiſit primogenita ſua. tom. 8. 142. d
eſau, veteris ſynagogę gerit figuram. tom. 8. 290. h, in fine
Quid ſignificet quòd deſiderando cibũ Aegyptium, perdidit primogenita. eodem. 142. d
eſca nõ mala, niſi quia prohibita. to.5.125.h
Aeſculapius de epidauto, & ſerpens cum eo effertur. tom.5.23.m
Vide Aeſculapius, in A.
eſdras, legem inuocans. tom.3.249.k, l
eſdras magis ſcriptor rerum geſtarum, quam propter habitus eſt: & de ſcriptis quę fecit tempore liberationis iudæorum de Babylonia. tomo.5.179.a, b
De Machabæorum libris. ibidem
eſdras ſacerdos, qudd fuerit Malachias Propheta, dicit Hieronymus eſſe opinionem Iudæorum. tom.5.210.k
eſſe, dei proprium. to.1.58.g, & 245.i, to.3. 47.l, m, & 104.e, f, to.9. 63. m
eſſe, nolle, uelle. tom.1.78.g
eſſe lucere, & illuminare. to.1.175.c
Quod modis quędã ſint in alio. to.1.180.m
eſſe, viuere, intelligere. to.1.214. f, g
eſſe, & fœlices & miſeri cupiunt. to.1.225. m, &

m, & ſequentibus.
Non eſſe mallem, quàm miſer eſſe abſurdè dictum. ibidem.225.b,c
Quid veriſsimè ſit. to.1.257.m
eſſentia, ſubſtantia, natura, priſcis. Ibidem. 257.c
eſſe, viuere, intelligere, poſſe, i deo.t.3.344.i
Non eſſe. to.3.346.g
eſſe cum deo. ibidem, e
eſſe, pro haberi. to.4.39.c
eſtote ſicut ego, quia ego ſicut vos: exponit. tom.4.315.h
Natura refugit non eſſe. tom.5.181.m
eſſe multiplex oſtēdit Aug. cum dicit, quod eſſent angeli magis ſi adhęrent deo, quia tamen ei ſe præferendo, quod minus eſt prætulerunt. to.5.104.K
eſſe ſuum omnia cuſtodiunt, tam viuentia q̄ alia corpora: ibi. i
Quid eſt quod fuit? ipſum quod erit, &c. exponitur. to.5.107.a
eſſe deus facit quicquid aliquo modo eſt, cū ipſe ſumme ſit. to.5.214.K,l
Verius ſunt quę intellectu percipiuntur. to. 6.46.a
Ego ſum qui ſum: exponitur. tom.6.253.f,& ſeq. to.8.378.i, tom.9.63.h
eſſe & non eſſe, quid ſit. to.8.112.a,b
eſſe dei, quid ſit. tom.8.379.h,i,& ſeq.
Ita deus eſt, ut ea quę facta ſunt, in eius comparatione non ſint illi comparanda: quoniam ab illo ſunt to.8.511.a
Quod verum eſſe, incommutabile eſſe ſit, q̄ ſolus deus eſt. Ibidem
Eſt enim eſt, ſicut bonum, bonum eſt. ibi.
Si nō vales attingere quod deus eſt, cape qđ pro te factus eſt. to.8.512.c,d
Quod eſt, ęternum eſt: nam quod ſemper aliter atque aliter eſt, nō eſt: quia non manet Ibi. e, & ſeq.
Non omnino non eſt, ſed non ſummè eſt. tom. 8.458.f
eſt, vna ſyllaba eſt, & momentum vnum eſt & tres literas habet: ad ſecundam non peruenies, niſi prima finita. & tertia non ſonabit, niſi ſecunda tranſierit. Eod.109.K
eſſe, ad lucem pertinet: non eſſe, ad tenebras to. 8.16.h
Pater, filius, & ſpirituſſanctus, in nobis ſunt tanq̄ in templo ſuo: ſumus autem in illis, ſicut creatura in creatore ſuo: to.9.112.h
Melius eſt non eſſe quam perpetuo cruciari tom.10.290.c,d
eſſe cum Chriſto, & Chriſtum eſſe ſecum differunt. to.10.305.f
Vide Aeternitas.
eſſentia ſumma deus, vnde dicit.to.1.236.d
eſſentia dei, nunq̄ per ſe apparuit.tom.3.96.i
Vide, apparitio.
eſſentia, Grecè vſia dicitur. tom.5.103.m
eſſentia deitatis.t.3.317.d, to.4.348.b, & ſeq. tom. 9.189.f
de eſſentia & ſcientia, & vtriuſq; amore. to. 5.100.l, & deinceps
eſſentia vocatur ab ea quod eſt eſſe, quo quidem nomine non ſunt vſi ueteres Latini ſermonis authores. to.5.103.l,m
eſſentiarum gradibus deus ordinauit naturas. ibidem
eſſentia ſumma cum deus ſit.i. ſummè ſit, & iō incommunicabilis ſit rebus, quas ex nihilo creauit, eſſe dedit ibid.
eſſentię ſummę nihil eſt quod contrariū eſſe poſsit, ſicut quod eſt ei contrarium, nō eſt ipſum eſſe, ſed potius non eſſe. ibi.
eſſentia ſumma omnes alias cauſat, ac p hoc tantæ eſſentię ſummæ non ſunt, quia de nihilo ſunt. ibid. & 106.K
eſſentia diuina, incorporea. to.9.190.g
Aeſtatis nomine, feruentes in fide ſignificantur. tom.8.268.K
Quòd ſignificet ꝓſperitatē ſeculi.t.8.130.K
Vide in litera A, Aeſtas.
eſuriui, & dediſtis mihi mādùcare.t.5.166.d
Nihil eſurit Chriſtus, niſi bona opera noſtra tom.8.84.g
Quomodo deus eſurire dicatur. to.8.157.e
Eſurire voluit Chriſtus propter te, ne tu eſurias in illo qui pauper factus eſt cum eſſet diues. to.8.395.l,m
Quid eſurire & ſitire iuſtitiam. to 9.254.c, tom.10.322.K
eſurientes, qui. to.10.117.i
Vide, Beati, Fames, Manducare, & Sitire.

Aetas.

In paruula ætate, quę iam pręceptum capit & ſubdi legis imperio poteſt, ſuſtinendū eſt bellum contra vitia. tom.5.220.e
Aetas prima, ideſt, infantia, quę ſubiacet carni, & ſecunda quę iam fari poteſt, non eſt capax pręcepti: & ideo ſi ſacramentis regenerata mediatoris fuerit, finiens vitā in his

his annis non ſolum non patietur ęternā, immo etiam nec purgatoria tormenta. ibi.& ſequen.
Aetas iuuenilis dicitur eſſe circa triginta annos, ſecundum quam erit ſtatus reſurgentium. tom.5.234.e
Aetates mundi ſunt ſex, tanquam ſex dies ſeptima autem eſt ſabbatum noſtrū, tanquā ſeptima dies quę non habuit veſperam: octaua aūt quę erit dies dominica, pręfigurat nō ſolum animarum ſed etiam corporum requiem. to.5.242.c,d
Aetas prima, ab Adam vſque ad Noe: ſecunda à Noe vſq; ad Abrahā: tertia, ad Abraham vſq; ad Dauid, quarta, à Dauid vſq; ad tranſmigrationem Babylonis: quinta, a tranſmigratione Babylonis vſq; ad Chriſtum: ſexta, a Chriſto vſque ad finem mūdi, quę generationibus nō explicat. ibid.
Aetates duæ ſunt. tom.8.254.f
Aetas tranſuolans, & intelligentibus & non in ſentientibus agitur. to.8.110.f
Quod non ſtet, quia vbique fatigatio laſsitudo & corruptio. to.8.210.i
Quod nulla ætas ſtet, ſed ſicut aqua fluminis accedit, & a fonte recedit. to.8.224.f
Etſi longa videatur, cum venerit mors, conuincit eſſe breuis: quia finitur. Eod.472.e
Cū vna ætas accedit, altera morit. t.8.494.b
Quotquod optaueris gradus ætatis, ſimul & optas mortes ætatum. ibid.
Quòd ætas acceſſerit carni Chriſti, non diuinitati. to.6.368.l
Comparatio ætatum mundi, ad opera creationis. tom.8.339.l
Vide, in litera A. Aetas.
Aeternum, Aeternitas.
Aeternitatem poſuit Plato, in mundo, animabus & diis: & tamen a deo ipſa dixit facta. tom.5.95.i,& ſeq.
Aeterna vita ab initio humani generis fuit figurata. tom.5.64.m
Aeternum Græce dicitur αἰώνιον, quod deriuatur a ſeculo: & dicit quare non tranſtulerunt ſeculum, ſicut æternum. to.5.151 g
Aeternū, duob. modis intelligit. to.8.503.m
Aeternū, i Græco, ambiguū ſonat. t.8.403.m
Et quid ſignificet. Eod.407.g
Aeternum & ſeculum, ſi differant. to.8.260.c,& 289.& f,& 292.g,h, & 341.m
Hoc verè æternum eſt, quod tempore non commutatur. Eod.258.l
Quicquid æternum eſt, ſemper eſt. Ibi.5.a
Ad ęternitatem nulla tempora, quę finem habent, comparantur. to.8.95.K
De æternitate quicquid dixerit, minus eſt. ibidem. 203. m
Iunge cor tuum ęternitati, & ęternus eris. tom. 8.336. k
Aeternitas, eſt ipſa dei ſubſtantia quę nihil habet mutabile, nihil pręteritum, nihil futurū, ſed non eſt ibi niſi eſt. to.8.378.h,i
Aeternitas, non habet quando. to.8 428.e
Aeternitas in verbo quatuor ſyllabis cōſtat, in ſe ſine fine eſt. tom.8. 579 g
Vide in litera a Aeternum.
Ετίρακκ. tom.3.55.
Ethan, robuſtus interpreatur. to.8.267.f,& 320.f
Ethica eſt moralis philoſophia, in quo agit de ſūmo bono, quo beati ſumus. t.5.67.K
Aethiopes dicuntur nati fuiſſe ex Cham filio Noe. tomo.5.147.i
Aethiopia pręueniat manus eius, quid ſit. to. 8.237.b
Nomine Aethiopum, qui ſunt in finibus terrę, omnes gentes ſignificantur. to.8.258.e
Quid ſit quod Aethiopes accipiūt in eſcam caput draconis. to.8.358.a
Vide in litera A, Aethiopia.
Ab Ethnicis ſi quid bene dictum, in noſtrum vſum eſt conuertendum to.3.14.i
ethnicorum libri, Chriſtum filium dei teſtātur. to.6.20.f
Ethnicus & gentilis, quid. to.10.106.k
etnici, quid ſint. to.10.156.a
Vide, Gentiles.
Ethruria. to.5.16.d
ethruſci Tarquinio opitulati. to.5.25.b
Eua, virago dicta. to.1.276.m,& ſeq.
euę cum ſerpētę inimicitię. Eodem 277. K,l
De pęnis euę inflictis. ibi.m
eua uita cur dicta: & de pellicearum tunicarum ſignificatione ibi.279.c,d
eua, typus Eccleſię. to 1.279.K,l
Euę formatio per quem, & quomodo. to.3. 210.k,& ſo.ſeq.e
euę anima, vnde. tom.3.211.,& 213.m,& ſequentibus.
eua, virgo adhuc, pręuaricauit. to.4.304.h
eua cur de latere dormientis formata ſit. to. 8.185.i,& 400.h

eua facta ex latere Adę dormientis, ſic eccleſia de latere Chriſti. tom.9.242.d
eua, in figura, dicitur mater viuorum. tomo.8 490.g
eua nobis interior caro nr̃a eſt. Eod.148.f.g
euę & Felicitatis cũ Perpetua, comparatio. tom.9.216.a
Maledicta eua fuerat, quę per mariã ad gloriæ benedictionẽ eſt reuocata. to. 10.119.l tom.& 132.g
Tria mala euę à tribus bonis Mariæ probantur excluſa. Ibidem.
Vide, Adam & Maria.

Euangelium, Euangelizare.

euangelica doctrina non aduerſatur reipublicæ. tom.2.7.f.
Non doctrinæ, ſed hominũ eſſe vitia. ibidẽ.
euangelium prędicatum in vniuerſo mũdo. to.2.105.h.& 110.g.& ſequen.
euangelii prædicati contemptus, cauſa malorum. to.2.190.k.& ſeq copioſe.
euangelii ſumma. tom.2.2 3.h.
De euangelio mortuis prædicato. to.2. epiſtola.99 per totum.
Et, an adhuc prędicetur illis. tom.2.133.m
euãgelii prędicatores, Chriſti per miſſu, de Euãgelio viuere poſſunt. to.3.258. d.e.& ſequen. to.4.148.m.& 411.l. tom. 8.395. d.e. tom.9.120 k.
euangelium non recte intellectum ab ocioſis. tom.3.263.f.g.& ſequen.
euangelizare Chriſtum, quid ſit. to.4.21.b.c
euangeliorum authoritas. tom.4.125.e.& ſe. Ordo. Eodem.305.h.
euangelia cum Pauli narratione conferuntur. tomo.4 177.h.& ſequentibus.
euangelium Ioannis, contra hæreticos eſt. tomo.4.316 d.& ſequen.
Miror qđ ſic tam cito transferimini ab eo q vocauit vos in gratia in aliud euangeliũ quod non eſt, &c. exponitur. to.4. 317.a b
euangelii prędicatio mirabilis. tom.4.353.i.
euangelio omnibus gentibus prædicato, tũc futurum iudicium. tom.4.407.l. in fine.
euangelizandum non propterea vt manducemus, ſed contra. tomo.4.411.m
euangelium, ſecundum hominem, mendacium eſt. tomo.4.429.e.
Lux Chriſti, euangelium dicitur. to. 5.165.i
euangelium, virga virtutis. ibidem
euangelii prædicatio. tomo.5.46.i.
initium euangelii Ioannis, aureis literis conſcriptum fuit a Platonico quodã, & cæt. tomo.5.91.a.
euangelii fides per Chriſti aduentum impleta tomo 5.156.i.
euangelium ſalus eſt eis qui credunt in Deũ. tom.5.177.f.
euangeliũ, ideſt, bona nunciatio. to. 5.178.h.
de prædicatione euangeli, quę per paſſiones prędicantium clarior & potentior facta eſt. tom.5.182.i
euangelio non crederem, &c. dictum Auguſtini tomo.6.37.b.
euangelium idem, Pauli & aliorum Apoſtolorum. tomo.6.69.a.
euangeliſtę, proprie qui. ibidem.
euangelium, bonum nuncium ſonat. ibidẽ.i
euangelium Chriſti nemo diligenter intuetur, qui non Chriſtum doctorem humilitatis inuenerit. tom.6.167.l.
Per euangelium gigni filios ſpiritales. tomo. 7 12.b.& 28 K.l.
euangelium annunciare, permittit Apoſtolus Paulus, etiam non caſte annunciantes. tomo.7.12.e.& 28.K.
euangelium commune. tom.7.137.g.
euangelium Pauli quomodo dicatur, & nõ baptiſmus Pauli. Eodem.142.g.
euangelium nondum vbique prędicatum. tomo.7.174.m.
euangelium quibus nondum prædicatum, an iuſtificari poſſit. tom.7.237.h.i.& 238 a b. ſequentibus.
euangelio prędicato, cur quidam credunt, quidã nõ credunt. Eodem. 267.m.& ſeq.
euangelium nõ caſte prædicantes. to.8.25.g
euangelium mali quoque miniſtrant. tomo. 8.372.g.h.
euangelizare virtute multa, quid ſit. tomo.8 231.h.& fol. ſequentibus.c.
euangelizant licet accipere carnalia, pro ſpiritalibus. tomo.8.395.e.& 564.k.l
Quòd ei ſint ſubueniendum, antequam petat. ibidem.l.
Cur tantum quatuor euangelia conſcripta ſint. tomo 8.393.c.d.
euangelia trium approbat Ioannes euangeliſta tomo.9.2.b
euangelicum vinum, ex aqua factum. tomo. 9.8.h.& ſequentibus. l
Spiritusſanctus vox, eſt euangeliũ. to. 9.24.c

euãgelizãtes,q d agere debeant.to. 9. 51.d.
euangelium intelligere volentibus,dat regulam Auguſtinus. tom.9.60.d.e
Animalia quatuor, quatuor euangeliſtas ſignificant. tom.4.126.b.c.to.9.60.m.
euangelio credit is, qui in Chriſtum credit. tomo.9.111.m.
Verba euangelica ſecum portant expoſitiones ſuas,nec intercludunt ora eſurientiũ. to.10.2.k.
euangelio q̃io pareni homines.tom.10.6.l.
Quid ex primo Ioannis euangelii capitulo diſcendum. tomo.10.31.x.
euangelium annunciatur per charitatem,& per occaſionem. Eodem.42.b.
Qui caſte euãgelium in eccleſia annunciet, & qui non. ibidem.
euangelium audire eſt,vocem filii Dei audire.tom.10.54.a.b.
euangelizare,qui dictum. tomo.10.56.m.
euangelium peruerſę interpretantes, ad defenſionem peccatorum ſuorũ.to. 10.41. l.m.& ſequenti.& 102.g.h.& ſequentibus.
euangelizantium pedes, de terra ſicca puluerem contrahunt. tom.10.121.d.e.
Deus euãgelii miſericordiſsimus largitor, q extitit legis terribilis lator. to.10.162.h.i.
error volentium veterem legem reſpuere,& euangelium ſolum recipere.to.10.162.h.
Reuelauit vobis dominus per euangelium, omnium prophetiam. to.10.179.g.

Euangeliſtæ.

euãgeliſtarũ cõcordia.to.2.108.K.to.6.70.d
euangeliſtis de euangelio viuere,permiſſum eſſe. tom 3.259 f & ſequẽ.plura.
De conſenſu euangeliſtarum.to. 4. 125. e.& ſequentib.Retracta. tom.1.22.d.
euangeliſtarum anthoritas.tomo. 4. 125.m. & ſequen.& 172.f.
euangeliſtarum ordo. tom.4.126.g.
euangeliſtis varia ſcribendi ratio ibidem.e. & ſequen.copioſe.
euangeliſtæ quatuor,quatuor quadrigæ . tomo.4.127.d.e
Cõtra euãgeliſtarũ calũniatores.Eo. 172.f.g.
Facta & dicta dominica,quatuor voluminibus a quatuor ſcriptoribus ſunt in ſcripturam digeſta:& quare. to.4.305.g.
Ioannes ſcripſit Euangelium poſt exilium. tomo.4.316.d
euangeliſtæ Chriſti,per ſcalam Iacob & angelos adumbrati. to.6.86.g.
Chriſti facta temporalia, ſcribunt tres euangeliſtę,Ioãnis.trinitatis miſteriũ. to.9.2.c
Quare euangeliſtę eadẽ diuerſis verbis offerant. tom.10.10.b.
euangeliſta vnus non deſtruit alium, ſed exponit. ibidem.e.
Quatuor euãgeliſtę cõcorditer de paſsione & reſurrectione domini ſcripſerunt . tomo.10.197.h.i.
Quod vnus euangeliſta prętermitit,alius dicit. Eodem.198.c.
Quare ſpirituſſanctus voluit eligere duos euágeliſtas,alios a duodecim.to. 10.201.i

Euchariſtiæ ſacrificiũ,oblatio,ſacramentum.

Euchariſtię oblatio. to.1 22.l.
Et q̃d hymni ex Pſal.ad altare cãtati . Ibidẽ.
euchariſtiæ ſacramentum.to.2.28.b.& 25.h. i.to.3.17.c.d & 95.d.e.
In euchariſtia nõ offerat pura aqua.t.3.68.i.
euchariſtię celebratio.to.3.68.i. & ſequẽ.& 96.g.& 351.b.to.4.117.i.
euchariſtia,Chriſti oblati memoria.to.3.17 m.& 76.l. to.6.75.b.c.& 119.c.& i.k
euchariſtię ſacrificium.tomo.3.47. d. & m. & 76.K l.
Chriſtum quotidie immolari,quomodo accipiendum. to.2.28.b.to.8.276.l.
euchariſtię ſacramentum,ſucceſsit oĩbus illis ſacrificii veteris teſtamẽti, quæ immo labantur in vmbra ſeculi. tomo.3 167.a
De euchariſtię ſacramento oblato , fugante dæmones de loco in quo multos vexabant.tom 3.230.i
Pro euchariſtia Chriſti, omnia dura & horrenda perpeti parati eſſe debent Chriſtiani.tom.6.141 K.
euchariſtię panis & calix miſticus,certa conſecratio. to.6.118.f.
euchariſtia tom.7.330.m
euchariſtię figura præceſsit. tom.8. 74.a.b.
Quod ſit ſacramentum humilitatis ibidem:b.c.& 76.e.f.
euchariſtiæ effectus. tom.10.232.f.

Euchariſtię ſumptio.

euchariſtę ſumptio. to.3.238.b.to.4.381.g
euchariſtia,an quotidie ſumende.to.2. 113, i.to.3.47.b. to.4.408.f.g
euchariſtiæ indigna ſumptio.tomo.2.112.i. ſequentibus. to.7.41.m.

euchari

Euchariſtia bis in die. tom.2.172 m
Euchariſtiam non niſi ieiuni accipiant.ibid. 168.a.b
Euchariſtię oĩbus neceſſaria. tom.7.217.c.d
Quòd primam euchariſtiam cõfectam ſuis manibus,& ore ſuo cõmẽdatam, ſicut cæteris Apoſtolis,Iudę tradiderit.to.8.24.l
exigitur de manducãte euchariſtiam,quod manducat, non prohibeatur manducare a diſpenſatore,ſed moneatur timere exactorem.to.8.147.m
etſi neceſſe ſit,euchariſtiã viſibiliter celebrari,oportet tñ inuiſibiliter itelligi.t.8.364.f
Non eſt malum quod datur,ſed bonum malo in iudicium datur. to 8.547.K
Bene eſſe non poteſt,male accipienti, quod bonum eſt. ibidem.
Carne Chriſti,quę eſt de carne Marię,nemo mãducat,niſi prius adorauerit,& non ſolum nõ peccamus adorando , ſed peccamus non adorando. ibidem 364.e.f
Quæ de carne ſua manducandũ Chrs ꝓpoſuit,ſpiritaliter intelligẽda ſunt. ibid.f.g.
Euchariſtiam ſumat infirmus.to.9 208. l. m
Sacramentum corporis domini , medicina vulneris,id eſt,peccati. tom.10.25.i
Quotidie accipiendum corpus dominicum Chriſtiano. ibidem
Euchariſtia,quotidianis cibus.to.10.115.g.h
Magnis peccatis obſtricti,debent aliquãtiſp abſtinere à ſacramento altaris . t.10.121.l
Pæna indignè altaris ſacramẽtũ ſumentium ibidem.l.m
Ante plures dies caſtitas cũ vxore ſeruanda eſt,quam communicandum.to. 10. 234.i
Mundanda eſt vnicuique cõſciẽtia ſua priuſquam præſumat euchariſtiam accipiã.to. 10.252.b.& e.f
Merces idigne accedẽtiũ ad euchari.ibi. b.c
Euchariſtiam primam, Iudæ quoque tradidit Chriſtus. tom.2.223.g.to.8.24.l
Euchariſtia Ophitarum. tom.6.5.e
Cataphrygum. ibidem.h
Manichęorum. Eodem.7.h.& 51.e
Vide corpus Chriſti,Communio, Sacramẽtum,& Sacrificium.
Euchariſtiam paruulorum.
Euchariſtia etiam infantibus dabatur.t.2.27. g.& 150.l.to.3.96.e.t.7.215.d.& 286.i.& 298.b.& 307.K.& 309.a.b.& 323.e.f
Euchariſtiam infantibus putat neceſſariam Auguſtinus. tom.2.146.d.e
Euchariſtia etiam infantibus neceſſaria, vt baptiſmus. tom.7.215.d
Euchariſtia,nunc non datur paruuli.ibid.e.f
Euchariſtia paruulis ſub vtraque ſpecie. to. 7.158.h
Euchitæ hæretici,qui. to.6.8.g
Vide,Pſalliani.
Eudæmones, id eſt,boni dæmones,t.5.78.m
Euertere.
euertitur peccator dupliciter,aut ſicut Sodomitæ pœnaliter,aut ſicut Niniuæ ſpiritaliter. tom 5.222.f
Euge euge, vox eſt adulantium.to.8.246.f.& ſo.ſeq.c
Euchemerus,Poeta.tom.4.130.d.to.5.62.K
eunomianorum error,de ſpiritu ſancto.to.2 69.l
Contra eunomium. to.3.155.e.f
eunomii peiores Arianis, Et de differentia vtrorumque tom.10.89.a
Eunuchi baptiſmus.t.4.21.b.c.to.10.103.e.f
Eunuchus virginem corrumpit,exemplo Iouis. tom.5.13.i
Eunuchi fæcundi. tom.6.66.g
De eunuchis. tom.6.265.i.K
euodii conuerſio. tom.1.57.l
euodius,diſputator vehemẽs,excuſator. to. 2.205.f
emphemitæ hæretici, qui. tom.6.8.g
εὐφορία. tom.1.90.i.in fine.
euphrates, fluuius paradiſi.to.1.274. f.to. 3. 203.m
emphrates fluuius Babylonis, peccatorem ſignificat. to.9.144.i.& 146.a
europa conteritur. tom.4.29.K
europs,rex. to.5.169.g
euryali mater,quę. tom.1.165.f
euſebia. tom.5.81.a
euſebia Manichæa,quomodo violata. tom. 6.7.h.i
euſebius. tom.2.14.i
euſebii hiſtoriam reuoluit Augu. to.6.10.g
euſebius,de hęreticis copioſe ſcripſit. ibid.
euſtochii mors. to.2.29.e
euthiciani hęretici ab euthice exorti.t.6.10.a
Humanitatem Chriſti negabat . Quicquid à verbo recipimus, tantum diuinę eſſentię aſcribebat. ibidem
error euthicetis,de vnica Chriſti operatione. tom.10.230.g

eucicianus,conful. tom.5.186.b
Exactio.
Apud Deũ nõ tam exactio,quam exactio iniqua,damnatur. to.10.20. f,g
exaltatio Chriſti, noſtra erit. to.8.50.b
exaltatum deũ ſuper coelos nõ videmus, ſed credimus exaltatum ſuper omnem terrã non tantũ credimus, ſed etiam videmus. Eodem.185,m,& ſeq.
exaltare Deum,lingua,parum eſt, ſed & ſub lingua. to.8.225.g
Sic Deus exaltat humiles,vt non faciat eſſe ſuperbos. tom.8.428.a
Qui vult exaltari,ſit prius humilis,vbi Chriſtus humilis fuit.Eodem.489.l. & ſo.ſeq.a
exaltationem nõ ſperes,niſi poſt hãc vitam. Ibidem.b.& e.
Chrs exaltatus eſt cũ humiliaret. t.8.508.m
Manſueti exaltãtur in ſalutẽ, ſuperbi in mortem. tom.8.578.i
Vis exaltari,illi te coniuge qui nõ poteſt humiliari. tom.8.575.c
Qui ſe exaltat,humiliabitur, exponitur. to.10.45.m.& ſeq.
exauditio,non ſemper precantium.to.3.34.c.& K.& 36.g.ſo.ſeq.d
exaudit Deus orantes, nonnunquã iratus.to 7.175.K.tom.9.92.m
Non exaudiri ſępe expedit.Ibid.per totum.
Nõ exaudiunt multi Deo ꝓpitio.t.7.175.K
Multi exaudiuntur, ſed ad ſalutem, non ad inſipientiam. to.8.3·.m
Quoſdam ad vtilitatem nõ exaudit, & ad damnationem quoſdam exaudit.Ibidem.
Ideo non exaudiris,quia,&c. tom 8.78.e
Ideo non exaudit in pręſenti, vt ſanet & parcat in futuro. tom.8.79.c
exaudiuntur multi ad multa, non tamen ad ſalutem. tom.8.127.g.h
Deus non exaudit ad temporalia, vt intelligatur ab eo deſideranda eſſe ſempiterna. Eodem.128.g
Multi non exaudiuntur hic ad voluntatem vt exaudiantur ad vtilitatem.to.8.200. m
Si vis exaudiri,pauper eſto. to.8.245.f
Quatenus exaudiantur fideles. Ibid.200. m
Exauditur diabolus, & non exauditur Apoſtolus. to.8.311.b
Multi non exaudiuntur ad vitam æternam, ſed ad quædam temporalia.tom.8 366.h
Deus exaudit inuocantem quẽ laudãtem videt,laudantem videt quem probat amantem.ibidem.402.f
Deus non exaudit ad vitam ęternam, ꝓpter domũ ſuam,quę eſt Eccleſia.to. 8. 505. b
Aliquando non exaudit bonos, propter pfectionem,& exaudit malos, ad damnationem. tom.8.332.e.f.& 555 c.d
Non exaudit ad pręſentem voluntatẽ, exaudiendo ad futuram ſanitatem. to.8.556 g
Peccatores Deus non exaudit,exponitur.to. 9.71.h. tom.10.116.K.l
Sancti pro ſeipſis, non pro omnibus aliis, exaudiuntur. tom.9.107.i
exauditiones Dei diſcernendæ. tom.9.133.f
Paulus exauditus eſt ad ſalutem,qui non eſt exauditus ad voluntatem. ibidem.f
Sancti per omnia exaudiuntur ad ſalutem, quam ſemper deſiderant. to.9.133.f
diabolus,in perſecutione Iob, exauditus eſt à Deo ad voluntatẽ,non ad ſalutẽ. ibid.g
exaudiuntur plerique malo ſuo. ibidem.i
exauditio duplex,ad voluntatem,& ad vtilitatem. tom.9.133.f.g.tom.10.45.l
Non magnum,ſi orans Deum exauditur ad voluntatem. tom.10.45.l
Sanctos aliquando non exaudit Deus ad voluntatem,& exaudit malos, imò ipſos dęmones.ibidem.l.m
Deus aliquando iratus dat quod petitur, & propitius negat. tom.10.45.m
Deus ad ſalutem aliquando non exaudit ſanctos ſuos. tom.10.57.b.c.& 59.K
Tacentes ore,loquentes vero mente exaudit dominus. to.10.288.d
Excæcare Dei,quid ſit. to.7.394.K
excęcatio infidelium. Eodem.404.m
excelſus dominus & humilia reſpicit qualiter intelligatur. to.8.270.a
Deus excelſus dicitur,non per interualla locorũ,ſed intus & ſpiritaliter.to.8.503.e.f
exceſſus. tom.1.104.a
In exceſſu mentis duo intelliguntur, aut pauor,aut intentio ad ſuperna.tom. 8. 52. f.g.& 59.d.e
Excitanda eſt ratio & intelligentia in paruulis accedentibus ad idoneam ætatem, vt veritatem capiant & virtutes to.5 238.b
Quõ exercitandus eſt Ieſus.tom. 10. 236 i
excluſores artifices qui.tom.3.269.tomo.8. 179.K.& 227.m
excommunicari an quis poſſit.ob alterius pecca-

peccatum. tom.2.102.a.& ſequen.
Peccata ob q̃ excõmunicamur.to.2.152.d.e
excommunicatio Eccleſiaſtica.to.3.224 m. tom.4 19.k l.& 92.m. tom.7.57.a.b.
excommunicatio impia Donatiſtarum. tomo.4.20.d.e.
excommunicare licere non tantum ob tria flagitia. to.4.25.m.& ſeq.
Qui ab excommunicato indixit ſeparationẽ non præſcidit dilectionem.tom.8.175.b 372.e.f.
excuſationes peccatorũ ſcriptura excludit. to.2.142.f.g. to.7.423.l.m.
Contra quęrẽtes vanas excuſationes, dicentes ſe non poſſe continere. to.7.424.l.e
Excuſant ſeſe nonnulli, mala ſua Deo tribuẽtes, bona ſua ſibi. to.8.336.m.
Alii Satanam accuſant, alii fatum. Ibidem.m & ſequentibus.
De excuſatione primorum parentum, vbi damnabilior eſt ſuperbia, quia peccatum manifeſtum. tom.5.124 d.e
excuſationes in peccatis, quæ ſint. to. 8. 64.d
Nemo excuſatur, ſi cum multitudine erret. tom.9.211.K.
Excuſſorum filii cur dicti ſunt apoſtoli, non excutientium, cum ſcriptum ſit, &c. to.8. 338.i.& ſequentibus.& 339.e.f.
Qui excutit, aut ſe excutit, aut aliud aliquid ſi aliud, excutiens eſt, excuſſus non eſt: ſi autem ſe excutiat, & excutiens eſt, & excuſſus. tom.8.338.K.
Duobus modis dicimus aliquid excuti, ſiue illud quod inde excutitur, ſiue illud qđ vnde excutitur. Ibidem.
dicimus excuti etiam aliquid vt exeat inde aliquid: quia aliter excutimus veſtem, aliter ſaccum. tom.8. 338 l.
exemplis hominum, homines magis accenduntur. tom 3 118.e.f
exemplum viuendi in Chriſto. tom.3.47.K tomo.4.186 m
Aliud eſt exemplum, & aliud quo firmatur exemplum. tom.4.307.a.b.
exẽpla ſanctorũ cur proponantur to.4.325.f
exemplum Chriſtianorũ ſunt Romani, qui pro ciuitate ſua ſunt mirabiliter paſſi: vt ſcilicet nos animemur propter cœleſtẽ patriam.tomo.5.46.i.
Exemplum ſuſtinẽdi dat nobis Chriſtus, in Iuda, in ſua paſsione compatiendi, & ſperandi in ſua reſurrectione. tom.5.183.K.
Perditiones exemplum oſtendentes, rationẽ animæ perditæ reddent. to.9.229.g.
exemplum Chriſti ſequi debemus.tomo.10. 157.e.f.
Quotquot exẽplũ malæ cõuerſationis ꝑbuerit, ꝑ tantis rationẽ reddet.tom.10.209.g
exemplaria Latina ex Græcis emendat.tom. 1.10.i.Vide, Gręci.
exemplaria ſacrarum literarum quomodo emendanda. tom.6.79.a.b.& h.i. Vide, Libri.
exequiarũ põpa cõtemnitur, &c.tom.5.5.m.
exequiæ antiquorum. Ibidem.11.c.d.
In exequiis ad ſpũs mortuorũ nõ peruenit, niſi qđ ſecum viui fecerunt. tom.8.150.i.
Pompę in exequiis, viuorum ſunt ſolatia nõ mortuorum adiutoria. tom.10.89.l
exercitatio, etiam animi. to.4.33.c
exercitatio, intelligitur ingenii, cum quadã delectatione diſputationis.tomo.8.441.h & 449 K.& 455.g.
In exercitatione malorum cur non ſit cõtriſtandum. tom.8.173.a.b.
exercitari neceſſe eſt in omni congregatione tom.8.175.b.
exercitatio tibi debetur, vbicunque fueris. Ibidem.c.d.
Gradus exercitationũ ſpiritaliũ.t.9.177.d.e.
exhortatio. to.4.369.h
Qui exhortatur, quid agat. to.8.436.a.
exhortatio ad quemlibet.tomo.10.186.g.h. & ſequentibus.
exi de terra tua, &c. exponitur.tom.5.148.k.
exitus Iſraelitarum ex Aegypto, quid denotet.tomo.4.22.g
exitus filiorũ Iſrael de Aegypto, ſpiritaliter in nobis completus eſt.tomo.8.429.a.b. & ſequentibus.
exitus mane, & veſpere, quis ſit.to.8 220.a.a
egreſſus Iſraelis de Aegypto fuit mediante clamore ad Deum. tom.9.213.i.
exitus de Aegypto, myſticè.tomo.10.100.l. m.& 105.d.e.& ſequen.
Quid ſit exire de Eccleſia, & quid in ea permanere. to.9.212.l.m
exire de Eccleſia, hæreticorũ eſt.to.9.233.m
exire foras. to.10.7.e
exire inde, quid pictum.to.10.19.m & 20.d
exire obuiam ſponſo, quid. to.10.22.l.
Quis ſecurus hinc exeat. tom.10.115.a.

exinaniuit ſe Chriſtus inter homines.tomo. 10.135 a.

exire de terra noſtra, quid. tom. 10.151.k.l

exire de ſe quid ſit. ibidē.l.

Quid ſit exire de deſerto Sin, & venire in Raphidin. tom.10.174.c.f

exodi hiſtoriā, futuræ Chriſtianę plebis allegoriā fuiſſe.to.6.30.d.& 86.k.to.8.261.l.

Exorbitare quid. tom.9.75.l

exorciſmus & ſufflatio ante baptiſmum. to. 3.66.b.to.7.262.c.d.& 267.d.e.& 275.h.

exorcizando elicimus dæmones vera pietate.tom.5.88.e

In exorcizando cur prius ignis adhibeatur. tomo.8 225.a.

Omnia ab vno Deo expectare debemus.tomo.5.85.K.

Vos ſimiles hominibus expectantibus dominū ſuum,&c. to.10.33.l

Cum quis a Deo expellitur, nullo modo in bonam partem accipi poteſt.tom.8.10 g.

experientię & ſcientiæ diſcrimen.tom.1.210 h.& ſequentibus.

experiri quid. ibid.212.K.in fi.

expirare quid. to.9.75.l.to. 10.86.d.

explorator. tom.10.104.a.b.

De explolaroribus,& de botro.tom. 10 177 i.& 180.l.

Duo exploratores Ioſue, duo ſunt præcepta legis. tom.10.180.

Expoſitio ad literam,& prophetiam. tomo. 1.272.c.in fi.& 274.l.

expoſitio ſcripturę ſacræ, quadruplex. tom. 3.169.c.to.6.29.m.ſequentibus.

expoſitio vna ſecundum fidem, alii præiudicare non debet, quæ etiam ſecundum fidē eſt.tom.10.12.e.f.

expoſitio & procuratio abortus.t. 7.259.i.k.

exprobratio Ieſu. tomo.4.148.c.

exprobrantibus reſpondere verbum, quid ſit tomo. 8.448.m.

extaſis exceſſum mentis ſignificat, q̄ fit expauore vel aliqua reuelatione.tomo.8 52.f.

Quòd ſit verbum Græcum, & propriè dicatur exceſſus. ibid.84.m

Quod duobus modis contingere ſoleat. tomo.8.104.h.i.& 236.f g.

extaſis Græce, dicitur auerſio mentis a conſuetudine corporali ad viſum quendam contemplandum alienata a præſentibus. to.8.393.b.in fine.& 434.l.m.

De extaſi vel rapti cuiuſdam ſacerdotis. tomo 5.129.a.

ego dixi in extaſi mea, locus Pſalmi declaratus. tom. 10.52.i.

Quod animus extendatur, deſiderio rei concupitę, non ſ:ę iitię conſecutæ.tom.8.113. K in princip.

exterminatores angeli. to.1.243.m

externa commoda quomodo admittenda. tom.1.175.e.& ſequen. Vide, Bona.

externa verbi prędicatio, diſcernitur ab interna. to.3 95.i

Qui ſe malè extollunt, expedit eis vt præcipitentur. tom.8.175.e.in prin.

extollere nihil aliud eſt niſi altius eleuari: qđ cū in malo ponitur, ſuperbiā, & in bono honorē ſignificat ampliorē. to.8.258.b.

Chriſtus quomodo extraneus, & pegrinus factus ſit fratribus ſuis. to.8 241.K.

Exul, Exilium.

Chriſtus exul a cœlis factus eſt, vt nos ad cęlos reportaret. to 9.163.d.

Chriſtianus in Chriſto nuſquam exul, in carne vbique peregrinus. to.10.321.g.

exultare in domino, & exultare in ſeculo.tomo 8.67.a

Qđ iuſti q̄mō exultent & gemant to. 8.65.k.l.

exultare debemus in domino, non in nobis tomo.8 66.c.

exultatio iniuſtorum eſt in hoc ſeculo, iuſtorum autem in domino. to.8.67.a.

exultare in domino, niſi laudando, nō poſſumus. tom.8.67.h

exultatio ſanctorum non erit tanquam coram hominibus iactantia, ſed in conſpectu eius qui ſine errore inſpicit quod donauit.tom.8.230.f.g.

Quomodo cor & caro exultant in Deum uiuum. tom 8.303.g.h.

exultatio mala eſt, exultare ſeculo: bona eſt. exultare domino pie ergo debes exultare domino, ſi vis ſecurus inſultare mundo. tom.8.350.l.

Facilè eſt exultare foris, ſed in cōſpectu Dei exulta. to.8.369.g.

Si omnes creaturæ pro ſalute hominis exultant, a fortiori debet exultare homo tom. 10.204.g.

Exurgere Dei.

Deus exurgere dicitur, cum exurgre facit. to.8.9.i.& 10.l & 13.l & 130 a.

Quando

Qũ exurgit Deus, nos excitamur. to.8.81.e
exurge domine, non prȩualeat homo, expo nitur. tomo.10.27.h.& ſeq.
Ezechiæ infirmitas. tomo.3.247.K
Ezechiæ quindecim anni ad uiuendum additi tomo.5.217.m
Ezechias regnauit tempore Romuli.tom.5. 174.e
Super regnum Iudæ. Eodem.175.c.d
Ezechiel prophetauit in captiuitate Babylonica. tomo.8 217 l
Ezechiel quo tempore ꝓphetauerit de Chriſto. tomo.5.178.c

F

FAbius Tarentum euertit. tomo.5.3.K
De Fabiola illuſtri fœmina tom.2. 29.l
fabritius, pauper conſul, Pyrrhi promiſſa cõtempſit. tom.5.46.K
fabulis poetarum delectatus Auguſtinus. to. 1.30.a & ſequen.
fabulæ laſſiuæ. ibidem.e
fabulæ poetarum vtiliores, quàm inutiles diſputationes. Eodem.34.c
fabula quid. Eodem.180 h
fabulæ impiæ poetarũ taxãtur.to.2. 194.l m
fabulæ poetarum non interpretentur allegorice. tomo.3.10.b
fabulæ non neceſſe. eodem.12.b
fabularum poeticarum ratio.tomo. 6. 117.f
fabulæ mentientes. tomo.5.22.h
fabulȩ compoſitæ tẽpore quo iudices erãt in populo Iſrael.to.5.171. K. & ſequent.
fabulationem iniquorum quæ ſint.tomo. 8. 455.g
Qui in eccleſiis fabulari non timet pro ſe & aliis redditurus eſt rationem. tomo.9. 250.f
fabulones qui. tomo.6.12.l
fabulatores inepti, nõ diſpenſatores verbi, qui. tomo.8.339.f
De facere & pati. tomo.1.103.e
facere quod uidetur probabile, citra aſſenſũ nefarium eſt. tomo.1.279.e.f
facta quæ ſperantur. tom.2.84.d
facta iudicantur ex circunſtantiis.to.3. 17.h
fieri poſſe aliquid, tametſi factum ſit nũquã. Eodem.366.K & 178.c
Omnia facta eſſe ſimul. tom.3.186 g.
Cur additum, fecit Deus. tom.3.172.l
Aliud facere, aliud permittere Deum. tom. 3.279.b
Quod factum eſt, ex Ioanne, quomodo diſtinguendum. tom.3.190.a
De his, quæ fieri non licet, cum à ſanctis facta noſcuntur, qua ratione facta credenda ſint. tomo.5.9.g.& ſeq.
Sapientis cuiuſdam factum. tomo.5.40.g
Quæcunque vultis vt faciant vobis homines &c.exponitur.tomo.5.123.c. & ſequen.
Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris, exponitur. tomo.8.186.K.& ſeq.
Non facit, qui non conſentit concupiſcentiȩ. tomo.7.268.b.
Vtrum inter facere & fingere ſit diſtinguendum. tomo.8.453.a
Deus facere dicitur aliquid, cum tu facis, ea dono ipſius. tomo.8.168.a.b.
Omnia quæ futura ſunt, Deo iam facta sũt. tomo.8.187.h
Chriſtus fecit hominem, non auaritiam nõ adulterium &c.id generis peccata. tom. 9.129.c
Conſiderandum eſt non ſolum quid homo facit, ſed quo animo facit. tomo. 9.135.f
facere magis expedit, quã docere.to. 10.3.c
Docere, & non facere, moleſtum eſt. ibidẽ.
Dominus quȩcorporaliter fecit, ſpiritaliter voluit intelligi. tomo.10.37.g
Ipſe fecit nos, & non ipſi nos, exponitur.to. 10.66 b.& ſequen.
Iuſtum nemo ſeipſo facit. to.10.74.b
factis Deum negare, quid.tomo. 10. 87.b.c
Quæ dicunt facite, &c.exponitur. tom. 10. 41.l.& ſequen.
Sicut Deus factus eſt homo, ita homo factus eſt Deus. tomo.10.131.g.h
Teſtis facti eſt ipſe iudex, accuſatrix facti ipſa conſcientia. tomo. 10.149.g
Chriſtus, non eſt factus, eſt tamen factus ex mulier. tomo.10.223.i.K
Non faciendum eſt Deo, quod nolumus fieri nobis. tomo.10.240.K
Eſtote tales quales vos Deus artifex fecit.to. 10.250.c
Homo attendit quid ſibi fecerit homo, & non quid ipſe fecerit Deo.tom.10. 177.K
Quicquid boni nunc faciamus, nondum apparet, quia nox eſt, mane autem apparebit. tomo.10.311.f.g
facies Dei. tomo.4.348.f.tom.8.250.d
facies Dei, manifeſtatio eius intelligẽda eſt. tom.5.365.K

ſacies Dei,eſt potentia qua dignis innoteſcit tom.8.25.d
ſacies Dei,appellatur præſentia eius,per Eccleſiam eius. eod.230.e
Quòd ſignificet reuelationem,præſentiamq; quę futura eſt in iudicio. ibidem.237.c
Quomodo faciem Deus habere dicatur. to. 8.301.e.& 526.h.i
facies Dei prima ſua dicuntur. to.8.526.K
faciem Dei ſemper quærere cur debeamus. tom.8.557.i.K
A facie Dei ſeparari,amantibus pęna eſt, nõ contemnentibus. ibidem. 154.i
facies Dei,licet non videatur,eius tamen p̃ſentia non poteſt euitari. tom.9.161.m
A facie Dei nemo poteſt fugeř.t.10. 105.i.K
Chriſtus ad faciem hominis venit, ad cuius faciẽ hõ peruenire nõ poterat.t.10. 133.l
facies,& in faciẽ cędere,quid.t.4.410.a.b. facies,qũo laudanda myſtice.Eod. 410. a.b
facierum humanarum diuerſitas mirabilis. tom.5.217.b.& ſeq.
facies dupla in ſimulachro. tom.5.57.i
flagitium & facinus quid. tom.3.17.f
flagitioſa ĩ ſcripturis qũo accipiẽda.ibi. g.h
facultas propria. tom.3.349.a
Deus non attendit facultatem,ſed cupiditatem. tom.8.507.f
facultates terrenę,bonę. tom.10.97.a
fallere & mentiri,differunt.to.1.141.K.tom. 3.52.f
fallendi modi varii. to.3.52.f
fallacia. Eod.352.b
Deo poteſt quis mentiri,non autem fallere. tom.9.50.a
Quid falli in rebus &quid in hominibus.to. 9.106.K
Nemo falli vult. to.10.87.l
fallaciæ & mendacii,cum veritates bellum. tom.9.226.f
De fallacia mundi & eius deteſtatione.tom. 10.291.m.& ſeq.

Falſitas.

Non fallit is qui falſa videt, ſed qui aſſentitur falſis. tom.1.177.b
falſitas vnde,& vbi. Eod.h & ſeq.
Quid falſum,quid fallax, & quid mendax. ibidem.179.d
falſitas an vtilis ſit. ibidem.f
Vnde falſitas oriatur & veritas. to.1.241.b
falſitas ſeipſam ſubuertit. tom.5.60.c
falſitas falſitatem trahit. tom.7.70.g
falſum dicere non inuenitur conceſſum perfectis. tom.8.9.m
Peccatores falſum loquuntur, cum iniquitatem loquuntur,& cum iuſtitiam loquuntur. tom.8.187.h
Neceſſe eſt ut falſa loquatur qui a ventre Eccleſię fuerit ſeparatus. ibidem.K
falx acuta,in Eccleſia,eſt quę ſeparat hæreticos à catholicis. 10.9.146.l
fama glorioſa. tom.1.212.i
fama mentiri ſolet. to.2.143.c
fama bona,odor bonus .to.3.h.17.& 353.a
famæ cuſtodia. to.4.370.l
De fama bona. to.7.82.l
Deus non necat fame aĩam iuſti.to.10.212.e
Qui fidens conſcientię ſuæ negligit famam ſuam,crudelis eſt. tom.10.313.m
fames animæ. tom.1.168.l
fames ſpiritalis. tom.3.352.b
fames in obſidione. Eod.247.g
famis bona. tom.5.5.i
fames cogit veſci omni comeſtibili. tom.5. 142.b
fames coegit homines proprio filios comedere. tom.5.236.g
fames & ſitis in paradiſo. tom.7.343.g
fames tempore Helizæi. tom.8.79.m
famis tempus nunc eſt. Eodem.73.b
fames iſta naturalis,morbus eſt,quia natura nobis facta eſt pœna ex uindicta. Eodem 102.h
Cum ſit fames ex inedia contracta pernicies quomodo vocetur ſuper terram. tom. 8. 404.g
Quomodo ſanetur per alimentũ ſicut morbus per medicamentum. ibidem
Modo tempus eſt famis,ſaturitatis poſt erit. tomo.8.73.b
Dies famis,vitæ huius ſunt. tom.8.94.a
famelici Dei qui ſint. tom.8.560.b
Maior eſt fames animę, quàm corporis. to. 9.247.l.m
fames coegit duas matres occidere, & comedere puerum. tom.10.231.f.g
fames amica virginitatis eſt, inimica laſciuiæ. tom.10.165.m
De fame Samariæ. to.10.231.e
Deus in momento fami ſuccurit Samariæ, tom.10.231.i.K
Creſcit famis quotidie pęna, quia quotidie creſcit

creſcit culpa. tom.10.ibidem.e
familię cura. tom.4.380.b
De incauta familiaritate extranearum mulierum. tom 10.250.m
Ab omnibus Chriſtianis,& pcipuè clericis, ĩhoneſta familiaritas ẽ fugiẽda.t.10.251.a
Plurimi per inhoneſtam familiaritatem caſtitatem perdiderunt. tom.10.251.b.c
Tria fata farinæ,in Euangelio,genus humanum. tom.10.28.c
faſcinauit,pro inuidit. tom.3 43 f
faſtidium ſpiritale. tom.3.348.g.& 352.a
faſtus. tom.2.256.e
fatorum neceſsitas. tom 4.210.g
fati & fortunæ quæſtio. Eod.211.e
de fato & mathematicis plura eo.287.f.&ſe
fatũ poſuit Bardeſanes hæreticus. tom. 6 6.l
fatũ ſyderũ admittũt Priſcillianiſtæ.Eod.9.b
fata ſyderum Chriſtiani negant. Eod. 69. f.g
fatũ,a fandi dictum.to.5.42.m.tom. 6.47.h
fatalis. to.5.39.m
fatum non eſt dicẽdum diuina voluntas vel poteſtas. ibidem
fato omnia fieri non dicimus. tom.5.42.m
fatum omnium connexionem ſeriemq; cauſarũ,q̃ eſt a diuina voluntate poteſtateq; Stoici dicunt,ſed fatum nõ dicimus,quãuis ſic eſſe confiteatur. tom.5.41.d
fato quòd aliquid eueniat, non eſt dicendũ. tom.5.39.m.&ſeq.
fatum eſt infirmioris,voluntas potentioris. tom.5.42.a
fati nomine appellata. tom.5.41.d
fatum non eſſe dicendum probat.t.5.40.e.&. ſequen.& m.
fata ducunt volentem,nolentem trahunt.tomo.5 41.c
fati diſtinctio,& de fato. tom.5.39.l
fatum quomodo mouet voluntatem, ſcd̃m chryſippum. tom.5.42.h.& ſequen.
fataliter errare,quomodo ſit datũ Chriſtianis a Chriſto reſpondit Hecate dea,vt narrat Porphyrius. tom.5.196.K
fatum erga geminos· tom.5.39 g.& 40.h
fati neceſsitas a Seneca ſupponitur.to.5.41.c
fata tria,& eorum nomina. tomo.5.39.m
fatum pro gratia. tom.7.187.m.& ſeq. Et contra fatis aſſertores. Eodẽ. 288. b.c. Item. tom.9.18.a.b
Qui fatum accuſat,Deũ accuſat.to.8. 490.a
fatum neminem cogit ad peccandum . tom. 8.64.c
Sub fati neceſsitate Chriſtum nõ fuiſſe. t. 9. 18.a.b.& 55.e.& 62.g.h.& 109.a.
fatum non ponunt niſi fatui. tom.9.62.g.h
fatum non cogit mori. tom.9.109.a
fatuos in delitijs haberi. tom.7.222.l
Vide,Stultus,&c.
Si paruũ tibi videtur dicere fratri,fatue,gehẽna ignis videatur tibi magna.t.8.149.K
fauſtus Manichæorum epiſcopus, magnus laqueus diaboli. tom.1 40.l
fauſti temeritas, docentis quod neſciebat. Eodem 40.c
fauſtus,ſpiritus ſanctus. ibidem
fauſtus,natura,non arte facundus tomo. 1. 40.e
fauſtus imperitus liberalium diſciplinarum. Eodem.g
fauſtus multis laqueus mortis extitit. ibidẽ.i
Contra fauſtum Manichæum blaſphemãtẽ legem & prophetas,& incarnationẽ Chriſti.tom.6.68.g.& ſeq.Retractio.to. 1.21. g.tom.4.42.g
fauſtus legendo ſtomachum rupit. tom.8. 123,i
Baſilica fauſti,in Hippone regio. tomo. 10. 28.f
fauſtulus paſtor,ad quem Romulus & Rhemus deuenere. tomo.5.174.c
fauus mellis quid ſignificet. tomo.8.457.l
febris dea. tom.5.23.m.tom.8.494.h
febri correptus Auguſtinus. tomo.1.41.a
febris morbus extremus Auguſtini.tom.1.in Poſsidonio.
februarius menſis,a februis dictus.tomo. 6. 109.m
februarius quare ſic dicatur. tom 5.52.i
februarius menſis,Termino dedicatur.ibid.
Fœcunditas.
De benedictione multiplicandę fęcũditatis humanę ante peccatum quam præuaricatio non adimeret,& cui libidinis morb. acceſſerit. tom.5.128.a.&ſeq.
fœditas animę,de peccatis & iniquitatibus eſt. tom.8.309.b
fœditas huius temporis ſignum eſt fertilitatis. tomo.10.30.K
fellis crementum vnde. tom.2.114.h.i
fel pro amaritudine. tomo.4 170.e
feleſca Chriſti,quid ſit. tomo.8.243.d
Contra felicianum Arianũ ſcripſit Auguſtinus.

nus. tomo.6.250.i.& ſeq.
De feliciano. tomo.7.84.f
Felicitatis & Perpetuæ paſsiones.to.9. 215. m.& ſequen.
Fœlicitas dea. tomo.5.97.f
Fœlicitas muta dicitur. tom.5.66.e
Fælicitatem & fortunam qui deas putant, qua ratione fecerunt. tom.5. 66.a
Fælicitatis & fortunæ diſcrimen. ibid.
Fęlicitatem, fortunam & fidem dixerūt Romani eſſe deas. ibidem & ſeq.
Quod vnum non intelligentes Deum, Virtute ſaltem & fælicitate debuerunt eſſe contenti. tom.5.67.m.& ſequen.
Fęlicitatem colens tanquam deam,& datorem fælicitatis relinquens, carere infęlicitate non poteſt. tom.5 68.m
De fælicitate quam Romani multorum veneratores deorum diu non coluerunt honore diuino cum pro omnibus ſola ſufficeret.ibidem.g.toto capite
De fælicitate diſputatio contra Academicos tomo.1.140.c.& ſequen.
An fælicitas in inueſtigatione veri.ibidem.l. & ſequen.& 142.g.h
An fælicitas in inuentione veri. Eodē. 141.l
Fælicitas is capax error non eſt. Eod.142.h
Ad fælicitate gradus quatuor, ſecūdum quatuor ætates. tom.3.34.g
Comparatio fęlicitatis ad vitam præſentē. tom.9.176.h.i
Stoicorum de fælicitate opinio.t.10.69.c.d
Fœlicitas qui. tomo.5.82.e
Fœlices omnes eſſe cupiunt. tomo.5.68.i
Fœlix vocatur, quando quiſque quod amat habere videtur. tom.8.44.K
Fœlices quidā ſunt veritate per diuinā participationem, quidam vanitate. to. 5.78.c
Qui reges ſint fœlices,& q non. to.5.86.h
Fœlices non faciunt nos diuitiæ. to.5.82.e
Fœlicitas complectitur omnia obtinēda, & virtus omnia agenda. tomo.5.67.m
Fœlicitatē oīs homo deſiderat. to. 5.68.K.l
fœlicitas non poteſt eſſe, vbi nō eſt vera pietas. ibidem.h
fœlicitas maior eſt habere vicinum bonum concordem, quam malum bellantē ſubiugare. tomo.5.65.h
fœlicitas q̄dā eſt expugnare iniurioſos.ibid.
Patriæ fœlicitas & pulchritudo.to.9.176.e.f
Magnæ virtutis eſt cum fælicitate luctari & non vinci. tomo.10.14.e.
fœlicitas vera.to.2.69.e.f.& ſequen.tomo.3 51 a.tomo.8.44.K
Scire Deum fœlicitas eſt. tomo.3.97.g.h
fœlicita: piorum.to.9.297. c. to9. 253. d.e
fœlicitatis præmium an æquale. to. 3.343.h & 355.c
fœlicitas ſolida. tom.3.351.K
fęlicitatis dator Deus, illi nō ſufficit ad colēdum, cui non ſufficit ad accipiendum ipſa fęlicitas. tomo.5. 70.b.& ſeq.
fęlicitate veriſsima prępollent boni Deum colentes. tomo.5.39.f
fęlicitatis datori, Deo, conſecrandi ſumus. tomo.5.96.f
fælix eſt anima, ſolo & vero Deo, ipſam inhabitantē. tomo.5.108.m. & ſeq.
fælicitas ſūma erit in regno Dei.to.5.301.m
fælicitas vera eſt in patria. tom.5.59.f
fœlicitatem diuerſi in diuerſis ponunt. ibid. 102.l.& ſequen.
fælicitas eſt pręmium virtutis, quę nō dea, ſed domum Dei dicenda eſt.tomo.5.67.b
fælicitatē ſolis bōis dat Deus, regnū vero bonis & malis.t.5.68.g.& ſe.& 72.g. & ſeq.
fælicitas eſt potior regno. Eodem.68.i
fælicitas æterna nunquā definit.tom.5.182.f
Deus eſt ianua ad fęlicitatem.to.10.212.c.d
fælicitas ſpiritalis,& æterna, eſt per Chriſtū expectanda. tomo.5.252.c
fęlicitatis voluntatem nō perdidimus quāuis fælicitatem & pietatem peccando perdiderimus. tom.5.367.m
fęlicitatem Deus nō promiſit ſuis fidelibus in hac vita, ſed in reſurrectione mortuorum. tomo.8 92.e
Ille ſperet fęlicitatem, qui confitetur infęlicitatem. tomo.8.562.e
fælicitas animę beatę. tomo.9.172.l
Quicunque fælicitati anhelauerunt, per ſpē cęleſtis gloriæ directi ſunt.tom.10.283.d
Vide, Beatitudo.
fęlicitas temporalis,& æterna. to.2. 18.g.h
fælicitas terrena cur impiis concedatur.t.2. 100 h.circa finem & 177.m
fęlicitatem terrenam ne magni pendamus, quæ malis etiam plerunque conceditur, nec eam malam arbitremur. tom.5.18.a
fælicius nihil eſt humanis rebus ibidem. 36. b.in fine.
fęlicitas temporalis melior eſt quam miſera æternitas.

æternitas. to.5.71.a.b.
aduerſus fœlicitatem cur acrius ſit vigilandum.tom 8.160.c.
Qđ ea q̃ vocat̃ fęlicitas, in rebus humanis, plus timenda ſit quã miſeria. to.8.238.i.
Non tibi videntur fœlices qui florent ad tẽpus. tom.8.251.c.d.
Nulla in fœlicitas frang't, quem fœlicitas nulla corrumpit. tom.8.302.d
Quare Deus terrenis fœlicitatibus aduerſa miſceat. to.10.26.f
fœlicitate terrena periclitantur Chriſtiani. tom.10.45.e.
fœlicitas malorum. to.3.354.i.
fœlicitas infelix. Eodẽ.347.a.& 350.c.
Quali velint fœlicitate gaudere,& q̃bus moribus viuere,qui tempora Chriſtianæ religionis incuſant. to.5.16.a.& ſeq.
fœlix appellabatur quidam,peccandi licentia.tom.5.49.K.
fœlicitas impiorum tranſitoria.tom 8 91.d
Hic fœlicitas falſa eſt,& vera miſeria. tom. 8.314 e
Noli attẽdere ad fęliciatẽ malorũ,ne amittas fęlicitatem beatorum tom. 8.479.a.b.
Homines ſeculi infœliciter fęlices ſunt martyres autem fęliciter infęlices erant. Eodem.460.f.& K.l.
fallax fœlicitas, ipſa eſt maior infœlicitas. tom.8.498.c.
fœlicitas ſeculi,ſomnia, ſunt dormientium. ibidem.275.c.& 505.K.
Non eſt iſta uera fęlicitas, quam ſibi optant aut infirmi,aut maligni. to 8.550.c.d.
Quãto qs fuerit fęlicior in vita, tãto maior eius ſepulchro eſt horror.to.10. 306.f.g.
Contra fęlicem Manichæum.to. 6.159 k.& ſequen. Retracta.to.1.22.K.
felix Aptungenſis,ordinator Cęciliani & illius cã cũ Donatiſtis.to.1.24 c.& i.in fine to.2.97.& h.& 210 d.& 215.b & 227.c.d
felix Aptungenſis abſoluitur. to 1.24.c
felix Manichęus conuerſus.to. 1.In Poſsido.
felix Nolenſis,martyr. to.2.197.a.
felicis cõfeſſoris apparitio. to.4.322.d
felix martyr,& nomine & corona, quã paſſus ſit mortem. to.8.492.K.
fęminæ origo. to.3.207.l.
fęmina qua ſit facta forma. to.3.209.b
Quòd fęmina ex viri latere facta eſt,ſignificat, q̃ chara mariti & vxoris debeat eſſe coniunctio. tom.5.111.d
De non aſpiciendis fęminis.to.1.282.b.c. to. 10.169.c.
De conuictu fęminarum. to.1.in Poſsid.
fęminæ ſubditę viris. to.4.87.c.& 91.f.
fœminarum Chriſtianarum laus to.5.7.i.to to.capite.
fęminę quinquennes cõcipiunt. to.5. 145.l.
fœminæ ſui puerperii creatrix non eſt.tom. 5.111.K.
fęminæ tenaciores. to.4.405.K
fęminæ publicis conſultationibus interfuerunt.tom.5.170.e.
fęminæ triplici ſupplicio puniuntur,q̃a cõſultationibus effuerãt,&c. ibidem.f.
fęmina nõ habet, quod in ſe puniat morte ſpõtanea. tom.5.7.f.
fęminæ adulterantes non puniæbantur morte antiquitus a Romanis. to.5.21.d.
fęmineus ſexus non eſt vitium, ſed natura. to.5.234.g
fęmina pulchra,eſt occaſio peccati tomo.5 139.l
Primus homo quomodo per fęminã ſit lapſus in peccatum. to.5.115.c.
fęmina cauſa fuit ruinæ. to.10.132.d.
fęminę quare nõ nominent̃ in generatione Seth,ſed in gñationibus Cain.to. 5.137.c
fęmina quædam, tempore modernorũ, fuit gigantæa. tom 5.140.d.
An in ſuo ſexu reſuſcitanda,atq; manſura ſint corpora fęminarum mortuarum. to. 5.234. f.& ſequentibus.
Arctius conſtringuntur fęminæ legibus quẽ veri. to.10.39.d.e.
Vide mulier,&c.
fęmores latitudo,generis eſt multitudo. tomo.5.155.g.
Abrahæ ſeruus ponẽs manum ſub fęmores. Vt ſumat iſaac vxorẽ,q̃d repſentet.t.5.153.a
fœmur,pro carne. to.8.134.b
fœmoris nomine,propagatio carnis intelligitur. to.8.340.b.c
Quod ſignificet latitudinem generis, multitudinem. to. 135.a.& 261.f.
Alius eſt fructus fœmoris, alius eſt fructus ventris. to 8.506.i.
fœmur Abrahę,& iuratio ſerui ſui, quid.to. 10.165.a.& ſequen.
fœneratio in ſcripturis quid. to.3.43.b
fęneratores ad eccleſiã nõ ptinẽt.t.7.133.i.k
fœnera-

fœneratores eſſe prohibentur, & iubentur. tom.8.99.e.& 100.c.
Vide Vſurarii.
fœnus,ars vocatur. tomo.8.175.i.
Contra fœneratores agitur.tomo.8.497.b.c
Quomodo ſe excuſent, quòd aliud nō habeant vnde viuant. ibidem.d
Tunc fœneratur peccator,& non ſoluit, cū nō agit gratias ei à quo accepit.to.8.95.e.
fœnerari Latine dicitur,qui dat mutuum & qui accipit. tom.8.99.d
Deus non vult eſſe,fœnerator, quia deteſtabile,odioſum,& execrandum eſt. ibidē.e
fœnerator es,ſi plus q̄ dediſti expectes. ibid.
Si vis vtilis eſſe fœnerator, da Deo modica, & accipe magna,da temporalia, & accipe æterna. tomo.8.99.f.
fœnerare Chriſto,accipiet in terra parua,vt reddat tibi in cœlo multa. to 8.148.k
De fœneratoribus. tom.10.119.i
fēneū vocat Antiochū philoſoph.to.1.154 a
fēneum vocat,quod nihil habet ſolidi. ibid.
fœnum,ligna,ſtipulam ædificare,quid ſit.to mo.4.24.a.b.to.8.298.d.& ſequen.
fœni nomine,in ſcripturis, appellantur ſegetes frugum. tom.8.405.e
Quòd ſignificet carnalia & temporalia. Eodem.395.d.e.& 564.K.l.
Fœnum tectorum quid ſit,& quid ſignificet tom.8.497.K
fœtus.abortiui & monſtroſi. to.3.60.a
Et an reſurgant. ibidem.b
fœtus in vtero quando viuere incipiat.ibidē
fœtus. 10.3.283.m.
fœtum anima prægnantis ſic vel ſic affecta quomodo valeat aliquibus induere quali taribus tom.5.111.r.
fœtus abortiui,mortui in vteris matrum, reſurgent. to.5.234.a
feræ calami quæ ſint. tom.8.236.K.
feria quarta poſt dominicam in ſexageſima, de charitate,& dilectione Dei.to.10.152.c
feria quarta in capite ieiunii: Sermões duo. to.10.153.l.& ſequen.
feria quinta poſt do. in quinquageſima Sermo.duo. 10.10.154.i.& ſequen.
feria ſexta poſt dom.in quinquageſima:Sermo.tres. to.10.155.e.& ſequenti.
feria ſecunda poſt dominicam primam in quadrageſima. tomo.10.159.l
feria tertia poſt dominicam in quadrageſima.to.10.160 e.& ſequen.
feria quarta poſt dominicā primam in quadrageſima. ibidem.l.
feria quinta poſt dominicam primā in quadrageſima. tom.10.161.c.& ſeq.
feria ſexta poſt primam dominicam in quadrageſima.Sermo.duo. ibidem.l.
feria ſecunda poſt dominicam ſecundam in quadrageſima. to.10.165.a.
feria tertia poſt dominicam ſecundam in quadrageſima. ibidem.h
feria quarta poſt dominicam ſecundam in quadrageſima.Sermo.duo. to.10.165.l.
feria quinta poſt dominicam ſecundam in quadrageſima. to.16.166 l
feria ſexta poſt ſecundam.do. in quadrageſima.Sermones duo.tom.10.167.f.& ſeq.
feria ſecunda poſt tertiam dominicā in quadrageſima. to.10.170.d.
feria tertia poſt tertiam dominicam in quadrageſima.Sermones duo. ibidem.i.
feria quarta poſt tertiam do. in quadrageſima.Ser.duo. to.10.171.i.& ſeq.
feria quinta poſt tertiam do.in quadrageſima.Sermones duo.tom.10.172.m.& ſeq.
feria ſexta poſt tertiam do.in quadrageſima. Sermones duo. to.10.174 a
feria ſecunda poſt quartam do. in quadrageſima.Serm.duo.to.10.176.K. & ſequenti.
feria tertia poſt quartam dominicā in quadrageſima.Ser.duo.to. 10.177.i.& ſequē.
Feria quarta poſt quartam dominicā in quadragema. to.10.178.i
feria quinta poſt quartam dominicā in quadrageſima. tom.10.179.c
feria ſexta poſt do. quartā in quadrageſima: Serm.duo. ibid.g.& ſeq.
feria ſecunda poſt dominicam paſsionis domini. tomo.10 181.m.
feria tertia poſt dominicam paſsionis. tom. 10.182.h.
feria quarta poſt dominicam paſsionis. tomo.10.183.l.
feria quinta poſt dominicam paſsionis. tomo.10.184.i.& ſequen.
feria ſexta poſt dom.paſsionis.to. 10.185.b.
feria ſecunda poſt dominicam palmarum: Sermo.tres. to.10.186.K.& ſeq.
feria tertia poſt do.palmarū: Sermones quatuor. tom.10.188.f.& ſeq.
feria quarta poſt dominicam palmarum:Sermo.

mo.tres. to.10.190.h.& ſe.
Feria quinta in cœna domini,Serm.tres.to. 10.191.h.& ſeq.
Feria ſexta in paraſceue.Ser.duo.t. 10. 192.l
Feria ſecunda Paſchæ,Sermo.quatuor.tom. 10.198.c.& ſeq.
Feria tertia Paſchę,Sermo.quatuor.tom.10. 200.d.& ſeq.
Feria quarta Paſchę,Sermo.duo.to.10.203.
Feria quinta Paſchæ,Sermo.duo.to.10.204. a.& ſequen.
Feria ſexta Paſchę,Sermo.tres.to.10.205.b. & ſequen.
Feria ſecunda in Rogationibus.to.10. 212.c
Feria tertia in Rogationibus. ibid.i
Feria ſecunda Pentecoſtes, Sermones duo. tom.10.220.b.& ſeq.
Feria quarta Pentecoſtes. tom.10.221.h
Feria quarta quatuor temporũ.to.10.239 g
Feria quarta quatuor temporum ſeptembris tom.10 241.d
Vide,Dominica,& Sermo.
Fermentum,in bono, & in malo. to.3.18.i
Fermentum vetus,quid. tom.7.18.K.l
Mulier quæ abſcondit fermentum, quam to. 10.28.c
Fermentum Phariſæorum,doctrina ipſorũ. tom.4.152.h.tom.10.30.d
Et quę ea doctrina. ibidem
Ferri ſupernatatio. to.3.246.d
Ferrum,pro tribulatione & dolore ponitur to.2.88.c.d.& 92.c.tom.8.404 i
Feſſonia dea. tom.5.35.a
Melius feſtinando appetimus ſempiterna,q̃ hic remanendo nos ſeculi apprehendat ruina. tom.9.202.h
Feſtuca in oculo,quid. tom.10.15.x
Feſtuca,id eſt,ira,rigando creſcit, in trabẽ, id eſt,odium. ibidem
Feſtuca quomodo fit trabes. tom.10.92.e
Cordis oculum feſtuca turbat,trabes excæcat. tom.10.227.g
Si feſtuca patiatur in oculo,tandem fiet trabes. tom.10.244.i.K
Feſtiuitates,ſacramenta ſunt tom.2.28.b. & 167.f.g
feſtorum religio ſuperſtitioſa. tom.2.90.h
feſta paucisſima. to.2.167.f g
feſtum diem dies plures celebrari. tomo.2. 41.b
feſta ſanctorum videntur ordinata propter tres cauſas. tom.5.74.I
feſtinantes Chriſtianorum quomodo celebrandæ. tom.6.43.f.g
feſta humana. tom.8.124.l.m
feſtiuitas æterna. ibidem
Quid faciendum ac fugiendum ſit,ad digne diem feſtum celebrandum.to.10.123.g.h
Licet ſemper Dei miſericordiam teneamur implorare,tamen in magnis ſolemnitatibus maxime congruit. to.10.213.c
Non ſunt in ſanctis feſtiuitatibus chori ducendi. tom.10.234.c
Non eſt ebrietati diebus feſtis vacandum.to. 10 251.m
Recte dies feſto Eccleſiæ colunt, qui ſe Eccleſiæ filios eſſe recognoſcũt.to.10.252.g
feſtiuitates in templis viſibiliter colendo,in nobis inuiſibiliter complere debemus.to. 10 253.m
Non digne celebrat feſtiuitates, niſi corpore & mente caſtus. tom.10.254.a
Duplex feſtiuitas a nobis celebrãda eſt. ibi.c
Vide,Sabbatum.
fici allegoria. tom.4.65.K.tom.8.63.f
fici arbor quid ſignet. to.9.16.e
De ficu furto ſublata, cum irriſione Manichæi. tom.1.35.l.m
ficus areſacta. to.4.156.e
ficulnea ſterilis,cui maledixit dominus, q̃d ſignificet.t.8.528.a.& 84.c. to. 10.37.g.h
ficus propagationẽ carnis ſignificat.t.8.63.f
Arboris fici myſterium cũ dicitur, Antequã Philippus te vocaret,cum eſſes ſub ficu, noui te. tom.9.16.d.e
ficus magno vento agitata,eſt Eccleſia, perſecutionibus vexata to.9.143.K
Succinctoria primorũ parẽtũ ex foliis ficulneis,libidinẽ ſignificãt. to.10.8.K.& 64.a
Et obiter locus euangelii expoſitus, Cum eſſes ſub arbore fici,vidi te. ibidem.8.K
Primus homo poſt peccatum, foliis ficulneis pudenda velauit. tom.10.27.h
Quare ficulnea arbore,genus humanum deſignetur. ibidem & ſequen.
Circunfodere ficulneã,quid dictũ.to.10.27.i
Colonus intercedens pro ficulnea,quis ibi. ficus,peccatum ſignificat. to.10.34.
f.fides dea. tom.5.34.f
Fidei definitio,& vnde.
Fides quid ſit.tom.3.50.c.d.to.9 65.m.tom. 10.84.i.& 108.e

De definitionibus orthodoxæ fidei.to.3. 64. m.& ſequen.
fidem eſſe de iis,quę non videntur.to.3.134 e.to.4.351.c.d.to.9.65.m.& 95 i.to.10.84 i.& ſequen.198.f
fides eſt de rebus,quas ignorare nō expedit, nec p noſipſos ſcire poſſumus.to. 5. 93.f & ſequen.
fides earum eſt rerum,quę non videntur, & debet eſſe firma. to.8.336.h.i
fides eſt ſperantium ſubſtantia,conuictio rerum quæ non videntur. tom.10.108.e
fides etiā ipſa eſt,credere in Deū.t.10.244.c
fides vnde dicta. tom.2.24.d.to.10.244.c
fides vnde ſit dicta Latinis. to.4.10.d
fides vnde proficiſcatur.tom.3.276.l.& ſeq.

Fides in genere.

fides.t.3.54.g.& 254.b.& ſeq.& 348.l.& ſo. ſeq.b.& 351.m.& 354.m.& ſo.ſeq.c.t.4. 10.d.to.5.112.c.& 185.g.to.10.75.g.h.& 139.c
fides Dei donum eſt.to.1.15.e.f.& 28.h.to.2 48.l.& 136.e.to.3.20.h.i.to.4.218.l to.7. 426.h.to. to.99.c.& l.
Via ad Deum.to.1.14.b.t.3.52.K. l. to. 10. 80.d.e
Cordiū mundatrix.to.3.156.d. to.10.27.d
Opus Dei. tom.7.404.a.b
Lorica & ſcutum. to.8.81.c.d
Tunica & lorica. tom.10.116.e
fons orationis. tom.10.30.i
Cibus. to.10.181.f.g.& ſeq.
fidei Chriſtianæ fundamentum qđ.to. 3. 50. a.b.to.10.67.m.& 129.b
fides eſt fundamentum ciuitatis Dei, quæ q-dem parit amorem Dei. tom.5.228.a
fides primum fundamentum. tom. 10.80.a
fides eſt bonorū oīum fundamētū.t.10.139.c
Humanæ ſalutis initium.Eodem.215.d. in fi.
fidendum ſoli Deo. tom.1.235.K
confidendum eſt in domino & non in homine. tom.2.253.i.to.10.21.i
fides non eget demonſtratione. to.1.44.i.K
fides aperit recondita. tom.1.208.f
fideli diſciplina,in rebus obſcuris neceſſaria. tom.1.231.K.l
fides hiſtorica,& ſpiritalis. tom.1.245.K.l
fides cauſa iuſtificationis. to.2 144.K.l
Ad fidem cogi quatenus expedit. tomo.2. 50.m
Ad fidem nemo cogendus inuitus,tomo. 7. 45.f
fides,obſeruationes varię. to.2.117.m
Ex fide viuit iuſtus.tom.2. 129. & 140.a.& 213.K
fides omnis iuſtitiæ initium. tom.2.139.c
fides Auguſtini. to.2.235.e
fides reſurrectione & aſcenſione fulcitur. tom.3.4.h
Ex fide reſurrectionis generantur filii ciuitatis Dei cœleſtis. tom.5.138.f.& ſeq.
De fide reſurrectionis,quę non eſt cōtra rationem. tom.5.229.h
Pro fidei rationem an liceat aliquid aſſerere præter ſcripturam. tom.2. 238.e.f.& ſequentibus.
Quę fideles laudanda.tom.3.276.c.tom.10. 69.a
fidei laus,to.3.69.c. tom.10.84.K.& 237.i
fides & veritas. to.3.355.l.m.& ſeq.
De fide & ſymbolo.to.3.46.c.& ſeq. Retra. to.1.16.h
fidem,quam corde geſtamus,etiam ore proteamur. tom.3.46.c
Ratio & fideles. tom.3.50.m
fidei titulus an ſit profuturus. tom.3.58.f
fidei confeſſio. tom 3.63.c.d
De fide ad Petrum diaconum. to. 3.69.b
Per fidem euehimur ad incommutabilē veritatem. tom.3.102.K
fides quomodo videt & videtur.to.3.134.h.i
Et quòd nullo ſenſu capitur. ibidem
fides vna,quo ſenſu dicatur. ibid.i.K
fides tranſitura eſt. tom.3.141.l
fidei tranſeuntis veſtigium; quomodo ſeruet trinitatem. tom.3.143.b
fidei ſimplicitas. tom.3.257.e
fidei filius, qui. ibidem.270.d
fides an in noſtra poteſtate ſit.to.3.275. l.& ſequentibus.
fides bifariam accepta. ibidem.276.a.b
Quam fidem commendet Apoſtolus.tom.3. 188.c.to.4.24.m.& 228.g
fidei gradus. tom.3.351.d
fides gradus intelligendi. to.10.108.d
fides intellectum aperit, infidelitas claudit. tom.3.349.b
In rebus fidei non eſſe locum mendacio. tō. 4.5.f
fides Chriſti, quæ.tom.3.355.m.tom.4.24.a. tom.9.83 K
Libertas fidei non ſit fidelibus velamen malitię.

tiæ. to.4.27.m.& ſeq.
fides rerum & verborum. to 4.119.c.
fides credentium, regnum Chriſti. tomo. 4. 203.c.& i.
fidei inchoatio. tom.217.a.
Semina fidei ſunt virtutes, per Apoſtolos facte. tom.4.311.k
fides an mereatur hominis iuſtificationẽ. tomo.4.218.i
de fide rerum inuiſibiliũ. to.4.351. d. & ſeq.
Etiã in rebus humanis multa credi, quæ non cernuntur oculis. ibidem.202.c.
fides certis indiciis confirmatur. Eodem. 351 i.& ſequentibus.
fides eſt in partibus iuſtitię, cuius maximum & primum officium eſt, vt in Deum credatur. tom.5.57.d.
fidei pignus hic ſancti accipiunt ęternæ ciuitatis. tomo.5. 46.i
fides redarguit incredulitatẽ: & qđ inſtituit incredulitas, abſtulit fides. Eodem.72.e.f.
fides ideo non intelligitur, quia ſcripturę nõ credunt multi: & quod impugnari poteſt, non tamen expugnari. to 5.93.i.
fide purganda erat mens vitiis inualida, vt ꝑfrueretur lumine. tom.5.93.d.
Quę fidei ſunt, cũ ſint remota à ſenſibus noſtris interioribus & exterioribus, oportet credere illis. ibidem.& ſequenti.e
fide credidit orbis ſcripturæ ſacrę. tomo.5. 106.b.c.
fidei paſsibus, in Deũ vnũ proficiẽdo, ſugere debemus hanc Babyloniã. to. 5. 175 d.
fides, abſque Dei adiutorio, non ſufficit ad bene viuendum. to.5.188.d
fides concepta eſt ex ſcripturis nouis & veteribus. to.5.194.d.
Anima noſtra regenerata eſt per fidem. tomo.5.199.e.
Vbi diuinitus adiuuantur, credũt ibi: & vbi credunt, ibi inueniunt. to.5.208 b.
Per fidem, & patientiam, acquirit ſalutẽ Dei ciuitas. tomo.5.229.l.
fide acceditur ad Deum. tom.5.241.e.
fidem Chriſtus ipſe maxime exegit. tom.6. 35.e.& ſequentibus.
fidem conciliant miracula. ibidem.l.m
De fide contra Manichęos. to.6.183.ẽ
fides reddit dociles. to.6.248.m.
Quęſtiones fidei, quæ ꝓprię. tomo.7.259.c.
Initium vitę per fidem. tom.7.213.e
Initium fidei, quod cuſtodit animã, donec roboretur, lacte nutritur, vt perueniat ad habitudinem & firmitatem cibi ſolidioris. tomo.8.86.K.
Quomodo ſit ex auditu. t.8.136.K.& 145.d
fides eſt humanę ſalutis initiũ. to.10. 139.c.
Initium bonæ, fidei, quod. tom.10.84.i
Nõ fides, ſed tẽpora variata ſunt. to.8.162.b
fides Chriſti falli non poteſt. Eodem. 176.c.
fides nemo perdet, niſi cum ſpreuerit. tom. 8.182 a
fides. licet auro præponatur, multi tamen peruerſo iudicio præponunt aurum fidei. ibidem.187.a.& 263.g.
Quod excedat totum mundum. ibidẽ.263.g
fides bonam voluntatem præcedit, & fidem gratia Dei. tom.8.282.k.
Quòd fides ipſa, qua quiſque credit, & ex morte ſui cordis anima reuiuiſcit, detur a Deo. tom.8.319.K
Sine fide Chriſti non eſt quiſquã ſaluatus, ſiue ante eius incarnationem, ſiuẽ poſt. Eodem.404.d.
Non eſt iuſtitia fidei, ſi non ſit abſconditum quod prędicatum crederemus, & credendo ad videndum perueniremus. tomo.8. 421.K.l.
Ante fidem non debentur homini, niſi mala pro malis. tom.8.441.K.
fides impetrat quod lex imperat. tomo. 8. 451.K.l.
Quòd proficiat ad credenda quę intelligit: & eadem ipſa vt magis magiſque intelligantur, in ipſo intellectu proficit mens. ibidem.453.c.
fides ſi in nundinis venalis eſſet, precium haberet. tom.8.482.m
fidem omnes ſibi exhiberi volunt, quam tamen aliis exhiberi nolunt. tom.8.482.a.
fides ſic eſt in anima, vt radix bona quę pluuiam in fructum ducit. to.8.531.g.
Chriſtum videntes non laudantur fide, qua filium hominis videbant, ſed quia filiũ Dei credebant. to.9.102.L
fides firma non fuit in Eccleſia, ante aduentum ſpiritusſancti. tom.9 112.c.
fidem non ſeruans, ſeipſum fraudat, & non promiſſor. to.9 129.m.
Proteſtatio fidei à Petro. to.8 139.K
fidei incrementum. tom 9.78 f.
fidei incrementa in homine. to.10.85.d

Fidei tempus modo eſt. tom.10.2.b.
Ad fidem comparandũ,cor pium, admouẽdum eſt,non manus palpans. to.10.17.i.
fidei oculi. tom.10.17.m
Species non lætificabit in patria, quem fides non conſolatur in via. to.10.18.a
Omnia temporaliter geſta a Chriſto, fidem nobis inſerunt. to.10.19.a
fides Dei. ibid.k.
Putas veniens filius hominis,inueniet fidem in terra:de quibus dictum. to.10.19.l
Fidem a Deo accepimus. to.10.26.c
Gratiæ Deo aguntur a Paulo,de fide gentiũ. tom.10.28 g
In cœna Chriſti ſine fide eſſe quãtũ & olim & nunc periculum:rurſum cum fide,quãtus profectus.tomo.10.28.l.m & ſequen.
fides fundit orationem. to.10.30.i,
Apoſtolorum,in hac terra, non plena fides. tom.10.30.K.
Qualis fides in Eccleſia militante. ibid.
In rebus fidei, aliquando homo deficit non ratio. tom.10.32.e.
fide tangere Chriſtum. to.10.50.h.
fides erigitur. to.10.53.h
Quomodo pueri aliena fide & confeſsione Eccleſiæ ſaluentur. to.10.65.g.& ſeq. Vide,Baptiſmus.
fidem habere. tom.10.75.b.
Ad fidem quid pertineat. ibid.c.
fides melior q̃ caro,&c.to,to.75.m.in fine.
fidei pulchritudo. to.10.76.f g
fidei præcellentia,inter Dei multa dona.tomo 10.84.K.
fides aliquid magnum eſt. ibid.i.
Ex fide credimus. tom.10.99.c.
Quomodo oretur vt fides habeatur,& tamẽ nemo orat niſi fide. ibid.g.
fidei lumen,in ſcripturis. to.10.108.d
Participamur modo per fidẽ,&c.t.10.150.d
fidem viuere in æternum. to.10.159.h.
fides primogenita. to.10.176.c.
fides ſancta vbi eſt,ibi eſt & ſancta cõmunio. tom 40.186.d
Qui nouit defendere fidem, titubantibus.& non credentibus eſt neceſſarius.tomo.10 197.K.
Deus ſe abſentauit ab Eccleſia, & aſcẽdit in cœlũ,vt fides ædificetur. to.10.198.f
Chriſtus ſolũ tangitur per fidem.to.10.205. c.& 206.a.b.& ſequen.
Effectus fidei. to.10.217.d.e
Niſi quis fidei ſoliditatẽ tenuerit, diuinam præſentiam non agnoſcit. ibid.f.
Oculis iniquorum plus lucet aurum quam fides. to.10.232.g
Nomina fidem profitentium ſcribuntur in libro vitę. to.9.240.g.
diabolus de bonis mala ſpargit, niſi ei reſiſtat vigilantia fidei. to.10.242.f.
Per fidẽ ambulamus, quandiu credimus qđ nõdum videmus. to.10.248 c.
Quare fides comparetur grano ſinapis.to.10 269.g.h.& 270.a.b
Quiſque rebus mundi & diuitiis obuolutus eſt,huic fidei medicina nõ ꝓderit. ibid.c.
Nihil prodeſt verbis proferre fidẽ, & factis deſerere veritatem. to.16.173.b.
Deus ab omnibus fidem expectat magis quã mortem. to.10.278.c
Legendo ſacram ſcripturam,inueniuntur articuli fidei. tom.10.296 l
Quando fides pugnat, nullus carnem expugnat.tom.10.320.b
fides oculum pietatis habet in corde.tomo. 10.324.e.

Fides,& Baptiſmus.

Fides & baptiſmus. to.3.77.e.
Suſceptorum fideiuſsio in baptiſmo.tomo. 2.28.l m.
Fides probatur nobis poſt baptiſmũ relicta: cuius vigor in martiribus maxime eminuit.tom.5.113.K.
Fides præparanda eſt ad ſacramentum baptiſmi ſuſcipiendum. to.10.180.K

Fides Chriſtiana,& catholica.

Fidei Chriſtianæ ſumma.to.1.249.b.tomo.2 213.h.to.10.194.l.
fidei confeſsio olim publica. to.1.52.b
fidei Chriſtianę ſeries. tom.2.4.L
fidei Chriſtianę gradus. tom.8.351.d.
fidei Chriſtianæ prædicatio mirabilis. tom. 4.353.i
fidei Chriſtianę teſtimonium ꝑhibet Sibylla. tom.5.176.f.& ſeq.
fides ſimplex Chriſtianorum. to.6.89.i
A fide initium religionis.to.6.34.b.c.tomo. 7.402.m.& ſequen.
fidei Chrianæ præconiũ.to.7.419.c.& ſeq.
Nõ eſt laus fidei Chriſtianorũ credere Chriſtum mortuum, ſed credere reſurrexiſſe. tom.8.378.b.

Fides

Fides Chriſtiana, reſurrectio Chriſti eſt. to. 8. 471. i, K
Fides eſt Chriſtiano neceſſaria to.10.152.m
Sub diſciplina Chriſtiana fides viget.tom.9. 207.a
Fides Chriſtiana eſt vitã expectare poſt mortem,reditum ſperare poſt exitum.tom. 9. 210. k
Fides catholica explicata. to.3. 159.m
In fide catholica negligentes facile decipiũtur ab hæreticis. to.3.256.l
Fidei catholicę argumenta. to.6.22.l,m
Fidei catholicæ excellentia. to.10.55.f
Fide catholica omnis mũdi theſauros facilè exuperat. tom.10.217.e
Quã parũ fides catholica in precio ſit apud iniquos. tom.10.232.g,h
Fides catholica commendatur. to.10.55.f
De fide catholica. to.10.224.f,g

Fides noſtra, & Dei.

Fides,& noſtra,& Dei. to.1 18.e
Fides noſtra de futuris,confirmatur prçteritis iam factis,in ſcriptura narratis,q̃ prius promiſſa erant fienda to.5.93.i
Fides noſtra roboratur teſtimonio inimicorum. to.5.183.c
Fidem noſtram compulſi ſunt,a dæmonibus multi Iudæorum confiteri. to.5.183.a, b
Fides noſtra non eſt inanis circa reſurrectionem. Eodem. 207.f
Ad fidem illorum habendam quę ſunt incredibilia,duo ſunt argumenta.to.5.212. m, & ſequen.
Fidem exhibe,quam exigis. tom.8.79.k
Fidem amas vt exigas,ama vt exhibeas.to.8. 93.d
Fides tua,manus eſt dexteræ tuę. Eod.472.h
Nihil valet fides tua,niſi eam deus protegat. ibidem.
Fides noſtra in primogenitis noſtris.Quãdo cuſtoditur fides noſtra, cętera ſubſequi poſſunt. to.8.513.e
Homo nõ poteſt metiri fidem hominis, ſed ſolus deus. tom. 10. 5. c
Fides noſtra in humilitate laudatur. tom.10. 3. m
Chriſtus caput reclinat in fide noſtra. tom. 10. 6. K
Fides noſtra in Chriſtum quẽ corporali præſentia non vidimus. to.10.28.K,l
Fides noſtra,non plena,ſiue perfecta.to. 10. 30.i, K
Fides perfecta vix inuenitur in terra. ibidem
Fides ſuperborum & humilium.to.10.30.K
Fides noſtra catholica vnde collecta.to. 10. 51. K
Fides noſtra non opinione prçſumptionis, ſed teſtimonio lectionis eſt collecta ibid.
Fides noſtra lignum aſcendere debet. tomo. 10.55. i
Fides,nos peccatores inuenit. to.8.61 i,K
Fides noſtra quomodo a dęmonum fide diſcernatur. to.10.75.d,e,& 99.c,d
Fides & ſanctorum,& dęmoniorum.to.10. 99.c,d
Diſcernenda eſt fides noſtra a fide dęmonũ. to. 10. 323. f
fides noſtra in quo maxime diſcrepet à fide gentilium. tomo.10.78.a,& 90.b
Lex fidei noſtræ, in trinitate conſiſtit. to.10. 194. f
Habeamus fidem , & nobiſcum eſt quẽ non videmus, to.10. 198.e
Cum fides ſopita eſt in corde noſtro dormit in nobis Ieſus. tom.3.350.b
In fide perſiſtendum. to.10.53.i,k
Exhortatio ad conſtantiam in fide.t.4.332.a
Ad fide immobilem obſeruantiam,cohortatio. tom.4.353. i

Fides vera.

Vera fides, quæ. to.10.69. a
Fide vera liberatur homo ex dominatu dæmonum. tom. 5. 78. d
Fides vera, continet vniuerſalem viam animæ liberandæ : & eſt via regalis ad regnũ ducens. tom.5 92.d
Fides plena & perfecta, quę. tom.10.99.e
Fidei magnitudo. to.10.188.h
De fide recta. tom.10.192.f

Fides patrum.

fide Chriſti,ſaluati Patriarchę.t.1.67.l,to.2. 59.f,& 121.a,b,& 129.c,& 213.K,l,to.7. 260 g,h,& ſeq.
Fide ſimplici & fiducia pietatis,fiebant miracula a Moyſe & ſimilibus.t 5.83.a, & ſeq.
fide ſacramenti incarnationis,etiam antiqui mundari potuerunt. tomo.5.88. e,
Fide colebatur deus ante incarnationẽ Chriſti,non ſolum ab Hebrçis,ſed etiam a quibuſdam aliis. tom. 5.21.c,& 180.e & ſequentibus.
Fides eſt vna & eadem,qua crediderunt antiqui

tiqui venturum Chriſtum, & nos veniſſe q̃ omnes in vnã ciuitatẽ perducit.t.5. 183. c
Non ſine Chriſti fide fuerunt antiqui,qui eius futuram reuelationem prçuidere & ꝓnunciare potuerunt. tom.8.281.d, e
In illius fide antiqui ſaluati ſunt, in cuius & nos. tom.8.100.b
fides eadem nobis,quæ & antiquis patribus tom.9.72.f
Abraham per fidem accepit filiũ in ſenectute,quem in iuuentute habere non poterat per naturam. to.10.160.i,&163. a, b
Vnum deum ſignificat,quia vna eſt fides veteris & noui teſtamenti. to.10.258.g

Fidei præmium.

In fidei prçmiũ ſeruatur nobis viſio diuina. tom.5.240.l
Fides præcedere debet intellectum,vt ſi intel lectus fidei præmium. to.10.44.b
fidei præmium,& infidelitatis retributio.to. 10.53.h, i
fidei merces, quæ. to.9.98.f,to.10.84.i

Fides,Spes,Charitas.

fide,& ſpe,ſalui facti ſumus. to.1.79.h,i
fide & ſpe corroboramur ibidem,k
fides,ſpes,charitas, quomodo neceſſaria.to. 1.174.a,b
fides, adhæret charitati.to.2.113.b,to.3.7. f
fides,ſpes,charitas,illuminant. to.3.7.g
Enchiridion de fide,ſpe,& charitate.to.3.50 l,m,& ſeq. Retract to. 1.27.h
fide, ſpe,charitate,colendus deus. to.3.50.l, & 50.ſeq. b,c
fides, & ſpes.quomodo differãt.Eod.50.c,d
fides inutilis,niſi accedat charitas.to.3. 115. K, & 154.g, h
fidelium & ſpes,& fidei conſtantia.t.3.348.i
fide ac ſpe,quomodo maior charitas.tom.3. 64.f, g
De fide,ſpe,& charitate.to.4.212.m,to.8.61 f,& ſeq.to.10.152.l,m
fides tunc eſt , quando in ſpe expectatur qđ nondum tenetur. to.5.212.c
fides,ſpes,charitas,ſignificantur per triplicẽ ordinem camerarum arcæ. tom.5.141.g
De fide & ſpe noſtra rationem reddere debemus omni petenti. to.6.264.b
Cũ dilectione fides Chriſtiani,ſine dilectione fides dæmonis. tom.9.139.l
Sine dilectione, fides inanis eſt. to.10.215.g

Fides,Opera.

fides cum operibus. tomo.3.20.h
fides,quæ, per dilectionem operatur,ſaluos nos facit. to.3.58.g
fides per dilectionem operatur. to.3.276.f, to.4.26.f,to.7.426.h,i
De fide & operatione.to.3.20 h,& 254.g,& 275.f,g,to.4.207.f,& ſequen.to.8.61.a,& ſequen. copioſè.
De fide & operibus. to.4.19. h, & ſeq. Retracta. to.1.25.a,to.3.58.g
fidei & operum vicinitas.t.4.20.K,l, & 26.i
fides ſola ad ſalutem non ſufficit, ſine operibus. to.4.23.c,& ſeq.& 26.f, g,to.7.293. m,& ſequen.
fides,operibus præponenda. to.4.47.K
Vis autem ſcire ô homo inanis,qa fides ſine operibus ocioſa eſt:exponitur.to.4.207.f & ſeq.to.10.152.m,& ſeq.
fidei & operum merita,ſequuntur vocationem. dei. tom.4.218.i, k
fides ſine operibus non ſaluat, nec continẽtia ſine perſeuerantia.tom 4.361.K,l,to.9 139.h,i
fidei & operũ diſcretio.to.7.293.l,to.9.48.a
fidem ſine operibus ſanctis oſtendit nihil valere Auguſ.contra quorundam opinionẽ erroneam. to:5.224.d,e
fides ſine operibus mortua, quomodo intelligatur. to.8.61.c,d
Quod quiſq; prçter fidem facit, nihil illi ꝓdeſt: qualecunque illud opus ſit. ibidem.
Quod nulla opera bona, fidei prçponenda ſint ibidem,K,l
Si ſterilis non es,fides tua ſterilis non erit.tomo.8.61.e
fides,ſi ſine dilectione eſt,ſine opere eſt.ibi.
fidei opus, dilectio:quia ſine charitate nihil prodeſt. ibidem, f
Quod gratia fidei non accipiatur merito operum. ibidem h, & ſeq.
fidem bone opera conſequuntur. ibidem,l, & ſeq. & 237.d
Ad fidem nemo ſe meritis operum perueniſſe putet,cum in ipſa fide ſint omnia opera quæ diligit deus. tomo.8.66.i
De fide & operibus,error Auguſ.retractatus. to.1.18.d,& ſeq.to.7.402 a, b
fidem,quomodo diſtinguat Apoſtolus ab operibus. to.7.404.a
fides,bonorum operum fons.tom.2.139.d,e to.3.

to.3.351.g,t.7.294:a,& 340.m,& 426.h
fides,opus eſt:viſio, merces eſt.to.9. 246. h
fides,omnis meriti initium. tomo.9.65. K,l
fides nihil valet ſine operibus charitatis. to. 10.89. f, & ſequen.

Fides prædicta.

Eccleſiaſticus, fidem gentium futuram prædicit. tomo 5.167.K, & ſeq.
fides gentium Abrahæ promiſſa. to.7.402.l
Cōuerſio gentium & principum, ad fidem Chriſti. tomo.10.111.b,& i, K

Fides aliena, dæmonum, & errores circa ipſam.

Fidei alienæ efficacia. tomo.1.232.g
Fide aliena, rectè baptizantur paruuli. ibid & tom.2.27. c, d
Vide, Baptiſmus,& Paruuli.
fides dæmonum.tomo.4.223.f,& fo. ſequen. 1 g,& 227. a
fides mortua.ibid.25.g,& fo ſeq.f,g,& 27. c
fidem vocat, licet non veram,credulitatem Porphyrius. tomo.5.92.c
fides ſola,ſecundum Aetianos. to.6.8.f
fidei initium,ex nobis,incrementum ex deo Pelagiani voluerunt. tom.7.402. h
Exclamatio in profeſſores fidei Chriſti.tom. 9.246.f
Confutatio eorum qui credunt ſe ſaluandos quantumuis mali ſint,modo fidē habeant tomo.10.323.e

Fidelis deus,& fideles homines.

fidelis deus. tom.3.276.a,to.8.69.d,
Et fidelis homo. to.3.276. a,& ſeq.
fides Chriſti,qua nos fideles facit.to.3.277.g
fidelium finis,Chriſtus to.3.351.d
fideli eſt totus mundus diuitiarum, infideli autem nec obolus eſt.to.2.75.f,& 123.g
fideles deus induxit ad fidem, per miracula. tomo.5. 229.k
Quanto fidelius eſt cor diuina gratia, tanto fortius eſt ad portandus tribulationes. Eodem. 237.e
Pro fide deorum ſuorum non ſic parati mori erant infideles, vt Chriſtiani. tomo. 5. 228. K,& ſequen.
fideles,ſunt domus dei,& corpus Chriſti.tomo 5.162.c
fideles fuerunt aliqui antiquitus, & non ſolum in populo Iudæorum. tom.5.184. a
fideliſsimus vrbi, Marcus Regulus: morte crudeliſsima damnatur tom.5.9.b,c
Vide, M. Regulus.
fidelis deus,a fideli homine,quomodo diſtinguatur. to.8.69.d
fidelium,& infidelium,diſcrimen.to.9.28.g
fidelium comparatio,infidelium eſt vituperatio. tom.9.102.K
fideles ſunt membra Chriſti, ſicut Chriſtus eſt caput Eccleſiæ. to.9.111.K
fideles vnum poſſunt eſſe in deo,non tamen vnum cum deo. tomo.9.112 g,h
Maior dei gratia habenda quòd fideles nos fecit,quàm quòd homines. to.10.66.g
fidelis ſe neſcit ſcire quod neſcit.t.10.222. a
Homo verè fidelis eſt, qui credit quod neſcit. ibidem.
fideles,victu & veſtitu contenti eſſe debent. tomo 10 287.i
Quatuor ſunt genera fidelium tom.10.297. m,& ſequentibus.
fidelium paſtor, vita eſt, infidelium autem mors. tom.10.311.d

Fiducia dei,fiducia ſui, Diffidentia.

fiducia erga deum. tom.1.177.i
fiducia in paſtore Chriſto. to 4.390. d
fiducia Chriſtianorum,aduerſus diabolum, aliosque hoſtes.to.6.10.g, & ſequentibus ab vnde.
fiduciæ meritorum, præfertur confeſsio peccatorum. tom.6. 267.i
fiducia operum tollitur.tomo.8.61.g, & ſequentibus. copioſè.
fiducia bonorum in deo, non autem in tranſitoriis. tomo.9 7. f
fiducia ſui. peſtilens.tom.2.70.K,l,& ſequentibus. tomo. 3. 63.d
Diffidentia ſui. tomo.3.349. g
fiducia ſui,& excuſatio peccati. to.4. 357 c
Quid interſit inter fiduciam veritatis, & timorem falſitatis. tom.9.233. e
diabolus operatur in filiis diffidentię,ſocietate & obligatione peccati. to.10.10 l,m
figura,& forma,differunt. tom.1.102.l
Quid vtilitatis pręferat figurarum controuerſarum agnitio. to. 1. 107. e
figuræ Mathematicæ. to.1.196. b
Quæ figura præſtantior. ibidem, e
Summa æqualitas in figuris. ibidem, h
figurarum præſtantia. ibidem
figurarum in ſacris libris ratio.tom 2.133.e
figuratę dicta vtrum ne propriè accipiantur & contra. tom.3.16.K,l

figuratus ſermo illuſtrat ſcripturam. ibidem
figura vbi ſubſit, vbi non. tom.3.17 m
figurate dominum multa dixiſſe. to.4.148.b,
Vide, Allegoria.
figuræ rerum ſunt ab ipſo deo. to.5.111.c, d
figuræ multę poſſunt eſſe eiuſdem rei. Eod. 150. f, & ſeq.
figurarum diſsimilitudo, in hominibus, eſt magnum miraculum. tom.5. 217. b
Sicut in bonis multo amplius boni eſt, in eo quod per figuram ſignificatur quàm in ipſa figura: ita in malis longe peiora ſunt q̃ ſignificantur figuris. to.8.281.l
figuræ veteres de Chriſto. to.9.212.m
figuræ veteris teſtamenti. to.10.105.a,b
In veteris teſtaméto fuiſſe homines, qui qđ in figura agebatur, intelligebãt. ibidem
figulus deus. tomo.5.130.e, to.10 197.c, d
figulus luti, habet poteſtatem facere ex eadẽ maſſa aliud vas in honorem, aliud in contumeliam. tom.10 67.c
figulus ille cuius agere emptus eſt, Chriſtũ ſignificat. tom. 10.192.c, d
filiæ hominum, ideſt, ſecundum hominem viuentes. tomo.5.139.d
filiæ regnum dupliciter poſſunt intelligi. tomo.8. 136.f
filiæ Tyri, quę ſint. ibidem, m
filiæ Iudæ, quæ ſint. tomo.8.145.l
Sunt filię malę, & inter illas lilium in medio ſpinarum. ibidem, g
filia Pharaonis, Eccleſiã figurauit. t.10.170.i
filia Pharaonis, de domo patris egreſſa, feſtinabat ad aquam ibidem

Filius.

Filiorum procreatio quomodo, ſi Adam nõ peccaſſet. to.1.22.K, to.3.208.c, & e, to.6. 256.f, g, to.7.261.i, K, & 274.K, l, & 274. c, d, & 279. a
filiis à parentibus, quomodo prouidendum to.2. 244.l
filium dici, & aui & proaui. tom.3.33, e, f
filios obligari peccatis parentum. to.3.55. x
filii iræ. to.3.54.K, & 234.e, to.7 371.c, to.9. 29. b, c
filii ire natura ſumus, quomodo dicatur. to. 1.12.d, & 15.b, & 230.b, to.3.137.g, to. 8. 102. g, h, & 191.c, d
filii Iſrael, pro vniuerſo populo. to.4.40.h, & 56.i
filii Iſrael, charitatem omnia ſperantem habuerunt. to.9.228.c, d
De filiis Iſrael. to.10.176.d
filios geminos non poteſt concipere mulier diuerſo tempore tom.5.40.K
filium proprium occidit Torquatus, pro iuſtitia ſeruanda. Eodem. 46.f
filios proprios, cum vxore, occidit primus cõſul Romanorum, pro amore libertatis & honore. ibidem e, & 25.b
filios proprios coegit fames comedere. to.5. 237.d
filios deorum ſe plurimi credi volunt, vt timerentur. to.5.21 I
filiis conceptis, multa ſuperinducere poteſt affectio diuerſa animę mulieris pręgnantis. Eodem.111.k
In filio ſuo maledictus eſt Chan, peccans in Noe patrem ſuum. ibidem 142.h
filios generant deo, qui non libidine cocũbi ſed officio propagandi: non familiam ſuperbiæ, ſed ciues cœleſtes generant, quos ſeruire deo docent: ſibi autem generare dicunt, econuerſo. to.5.131.f, & ſeq.
filii primogeniti, non ſemper nominantur in ſcriptura. to.5.136.f
filiorũ generatio, donũ eſt nuptiarũ. t.5.128c
filiorũ nomẽ, in ſcripturis ſanctis tribus modis accipitur. to.6.55.c, d
Retracta. to.1.18.m.
filii iræ, quare è ſancto coniugio naſcantur. tom.7.266. a
Vide Baptiſmus, Matrimonium, & Naſci.
filii adulterorum, bonum opus dei. to.6.259 h, i. to.7. 275.
filii noſtri, opera noſtra. to.8.17.e, f, & 88.c, d, & 385.c
filii hominum, ſunt, qui de veteribus regenerantur per fidem. tomo.5.24.a
filii hominum quandoque dicuntur generaliter, aliquãdo ꝓpriè. t.8.80.c, d, & 147.i
filii hominum, ſunt Iudæi: propter vnius dei cultum. Eodem 26.m
Quibus eſt amabilis, filii ſunt: quibus eſt terribilis, non ſunt. tom.8.153. b
filii lucis & tenebrarum, qui ſint. Eod.212.K
filii ſponſi, qui ſint. to.8.122. h
Quomodo aliquis dicitur filius matris, & nõdum eſt filius patris ibidem.158.c, d
filii alienorum qui ſint. tom.8.181.g, h
Quos ſcriptura vocet filios alienos. Eodem 521.a, & 550.d

filii Iacob,& Ioſeph, diſtinguunt.t.8.280.h
filii mortificatorũ,q́ ſint.t.8.292,f,& 442.m
filii hominum,quomodo vani & mendaces. Ibidem.204 d,& ſequen.
Non iam fęlicitas eſt habere filios, ſed habere bonos filios. tomo.8 479.b
filiorum nomine, opera intelliguntur, ſiue bona ſiue mala. ibidem. f
filii ſeruorum,fructus ſunt operum tuorum Ibidem.g
Eius filius quiſque eſſe comprobatur, cuius opera imitatur. tomo.8.133.m,142.K
Quòd filii alieni,ſint filii iniquorum:& quare. Eodem.149,f, & 171.l,m
Filii ſeruorum, cur inhabitabunt.to.8.383.f
Qui ſint filii excuſſorum.to.8.491.i,K,& ſo. ſequen.a,& e
filii hominum dicuntur, quando male: filii dei,quando bene agunt. to.8.170.d
Cur filiorum beatitudo ad meritum patrũ promittatur. tomo.8.505.i
Quòd nře filiorum,ſpes ipſa ſignificet. ibid.
Noli ꝓ magno habere ſi habeas filios morituros,etſi nõ ante te,certe poſt te.t.8.491.i
Quomodo ſimus filii Dauid. tomo.8.505,l
Degener filius, iniuria. tom.10.44.f
De caſtigatione filiorum quos cognoſcimus ire in vanitates & inſanias mendaces: Homilia. tom 10.101,a,& ſeq.
Cura pro filii,qualis eſſe debeat.to.10 119, g,h, & ſequentibus.
filios amare. ibidem.g
filios necare. ibidem.
Omnes gentes quæ in Chriſtum credũt, vel crediture ſunt, filii ſunt Abrahę.tom.10. 153.e
Eruditio filiorum. tom.10.209.f
filius viduę,populum gentilem figurabat.tomo.10.226.l, m

Filij Dei.

Filii dei,qui.tom.6.57.e,tom.10.69.g,h, & 169,K
Per quid filii dei ſimus. tom.10.54.b,c
filii dei,mali etiam. tom.2.74.c,d
filii dei regenerati. tomo.3 353,l
filii dei quomodo efficimur.to.4 311.h,i,& 404.m,to.10.54.b,c,& 153,d,& 155.l,& ſequentibus.
filii dei efficimur per fidem. tomo.4.434.e
filius dei fieri per baptiſmatis myſterium, tomo.4.312.e
filii dei dici poſſunt filii hominum,ſecundũ deum viuentium filii autem hominum,ſecundum hominem dicuntur,id eſt, carnẽ viuentium. tom 5.133.g
filii dei,dicti ſunt filii Seth,ſecundum carnẽ, ſed angeli in ſę myſtice tom.5.139.f
filii ſpiritales, per Euangelium generantur. tom.7.12.b,& 28.K,l
Filii dei non peccant, nec poſſunt peccare. Eodem.225.d
filii ſeculi,& filii dei,quatenus ſimus. tom.7. 225.f,g, & 267.a
filii dei etiam peccant. tom.7.297.d
Filii,donum dei. to.8.226.c,d
Deus fecit filium participem infirmitatis noſtræ,vt crederemus nos eſſe participes diuinitatis eius. tom 8.169.d,& 229.I
In filiis dei, nemo ſimilis filio dei. Eodem. 322.d,e
filii dei & filii diaboli,in quo differant.tom. 9.132.a
Quomodo filii dei ſimus. tom.10.33.f
Filii dei, qui aguntur ſpiritu dei.to.10.36.K
An viribus noſtris meruerimus eſſe filii dei. tom.10.63.K
fili dei,ſiue,ſancti,quomodo peccatores.to. 10.121.i
Præcepta dei implendo,filii eius efficimur. tom.10.155.K, l
Filii dei ſunt,quos in Eccleſiæ gremio collocat. to.10.186.a
Quicunque filios ſpiritales de fonte leuant, sũt apud deũ ꝓ eis fideiuſſores.t.10.209.f
filius dei eſſe incipit,qui pacificus eſſe cępit tom.10.211.e
Nemo peruenit ad vocabulum filii dei, niſi per nomen pacifici. ibidem. d

Filii Eccleſiæ.

Filii Eccleſiæ boni: to.3.350.e
Qui legitimi Eccleſiæ filii. to.7.124.g
filii Eccleſiæ qui, & quales eſſe debeant.to. 8.494. K,l

Filii adoptionis.

filii dei,adoptione.tom.1.18.m,to.2.63.b,e tom.4 135.h, to.6 171.g,h
Inter filium naturæ adoptionis, quid interſit. tom.4.346.a
Quòd filii dei ſumus, eſt gratiæ adoptantis, non naturæ generantis. tomo.8.153.m
Creatura ſola rationalis, habet poteſtatem filiationis diuinæ. to.9.165.i

Filius prodigus.

Filius frugi,& prodigus.to.4.117.f,& ſeq co pioſe.t.8.31 d,& ſeq.& 482.l,& 526.d,e

Filius prodigus,patris ſpreto præcepto,por cis tandem ſociatus eſt. to.9.216.c

De filio prodigo. to.10.290.f,& ſeq.

Miſeria filii prodigi. tom.10.290.h

Receptio filii prodigi. ibidem. k,l

Filius diaboli.

filius diaboli quis. tomo.4.311.i

filii diaboli, qui. tom 5.111.b,to 6.57.d,e

filii diaboli operibus & poſſeſsione procrean tur. to.4.311.i

filii ſeculi&, filii diaboli,differunt.to.7.291. d.364.e

Filius in diuinis.

filius principium.tom.1.78.a,to.3.159.c,& 166.l,to.4.340.f

filii dei mentio vt in Salomone.tom.2.61.h

filius dei crucifixus eſt,quomodo dictum.to mo.2.137.K,l,to.6.242.h,i

filium neſcire diem,qua ratione dicatur.to. 3.83.l,m,to.8.10.l,& 90.c

filius virtus & ſapientia dei.to.3.108.g,h, & 153.e

Et an ſapientia de ſapientia.Eodem.108.g & 148.k

De filio dei. to.5.342.g,h

filius dei quare in homine apparuit. tom. 4. 189.l

filium dei paſsione non fuiſſe mutatum. to. 3.255.e

Filium dei,aliter Chriſtum intelligimus di ci, & aliter homines vocari filios dei. to. 4.303.a

Caput ſpiritusſancti, filius eſt. to.4.304.i

De æternitate filii. tom.4.317.a, & ſeq.

filius, uapor virtutis diuinę tom. 4.328.d

Filium dei Mercurius confitetur.tom.6. 8, l

Quomodo Chriſtus ſit filius ancillę.to.8. 314.a, b

Chriſtus, nō accipiendus ſicut cęteri filii ho minum. tom.9.47.l

Filium dei eſſe deum, inſinuat dominus, cū dicit,Infirmitas hęc non eſt ad mortē,ſed vt glorificetur filius dei per eam. t.9.77.i

Filius deus ex deo. tom.9.92.e

Vnde filius dicatur ſplendore ęternę lucis, & non filia. to 9.184.l

Filius dei eſt iudex. to.9.241.f

Filius,ſecundum quod deus, eſt inuiſibilis: inquantum homo, viſibilis ibidem. K,l

Dęmones confeſsi ſunt Chriſtum eſſe filium Dei. to. 9.139.i,K

Quo mō filius dei ſit vbiq; totus.to.9.245.g

filius dei, ſecundum quod filius.to.10.33.a

filium dei dicimus, carnem Chriſti,quæ ſe pulta eſt. tom.10.47.K

filius in diuinis,ſplendor.Eod.48.c,d, Et ibi multa de filio dei,ſplēdori Solis cōparato

filius dei,quis. tom.10.88.l

Sicut alpha litera nulla præcedit,ita nec filius dei vlli ſecundus eſt. tom.10.125.f

Chriſtus nō vocatus eſt filius Iudęi,ſed filius dei. tom 10.131.e

Chriſtus filius dei,non eſt mutatus in filium hominis. tomo.10.134.k

Si filius dei es, deſcende nunc de cruce: &c. exponitur. tom.10.194.b

Sola filii perſona ſuſcepit carnē.to.10.217.b,c

Chriſtus non ita confeſſus eſt ſe eſſe filium virginis & Ioſeph, quòd negaret ſe eſſe fi lium dei. tom.10.317 m

Filius patri coæternus, æqualis, minor,quomodo &c.

filius,dei,verbum patris coæternum.t.t.69.i

filius æqualis patri.to.2.207.i, K,to.3.81. b, to.4,190.g,& 203. K,& ſequen.copioſe.

filius æqualis patri,omnia tribuit patri.to 2. 96. m, & ſequen.

filius patri coæternus.to.2.236.e,f,to.4.185 f,& 342.g,& 347.i,K,to 6.14.i,& 18.l,m & 212. e, f

filius quomodo minor patre, ſpiritusſancto ac ſeipſo.to.2.96.a,b,& 81.d,& 83. K, & 102.a,to.4.342.K,l

filius quomodo glorificauerit patrem.to. 3. 86.b,c,tom.9.109.d

filius quomodo dicatur verbum patris.to.3. 112.b,to 6.18.a,b,& 215.h,i

filii opera, quę & patris.to.3.354.d,& 356.i

De filii ęqualitate. tomo.4.190.g

Caput filii, pater eſt. tom.4.304 i

filius quomodo nihil agit niſi iuſſu patris.to mo.4.344 h

Quòd non ſit pater maior filius,ſed coęter nus: & quomodo in futuro etiam ſeculo patri ſubiiciendus aſſeratur. tom.4.347.i

In filio ſuo quomodo pater fecit omnia,quę exprimuntur per principium.to.5.99. m

filius dei,patris manus, & brachium.tom.6. 214.l,m

filius,

filius,doctrina patris. tomo.6.242.g
Mandatum patris. Eodem.246.c
Quòd equalis ſit patri,teſtimonio comprobatur. to.8.194.a,& ſequen.
Qui eiuſdem eſt ſubſtantiæ cuius pater, procul dubio filius eſt & deus. to.8.239.f,g
Ad ſe deus:ad patrem,filius dicitur.ibid.g,h
filius nihil facit niſi quod viderit patrem facientem:ſanus intellectus. tom.9.35.b
filius omnia facit ſimiliter, quæ facit pater. tom.9 39.h,i
Pater quicquid, facit demonſtrat filio, qui idem ſimiliter facit. tomo.9 44.l
filius vt deus patrem videt facientem, qui & ſimiliter facit: vt homo autem audit, nec tamen ſimiliter facit. to.9.46.a,b
filium quare dicimus deum de deo,non autem patrem. tom.9.55.e
Alius eſt filius,& alius pater:nō autem aliud filius,& aliud pater. tomo.9.61.f
Pr̄ dedit Apoſtolos filio ſuo homini, quos, filius deus cum patre habebat.t.9.110.g,h
filius ſemper habuit vniuerſa cū patre. ibi.h
filii ſunt omnia,quæ ſunt patris to,9.111.a,b
Pater nos diligit in filio, quos elegit in filio. tom.9.113.c, & ſeq.
Coeternitas filii cum patre. tomo.9.184,K
In nullo filius eſt minor patre. to.9.241.d,e
filius conuerſans cum hominibus in terra, erat ſimul in ſinu patris in cęlo.t.10.11.K
filius dei,quomodo patri coęternus:ſimilitudo. to.10 32.K,l
De verbis Petri Apoſtoli, Audiuimus vocē delatam de cęlo, Hic eſt filius meus dilectus: & Habemus certiorem ꝓpheticum ſermonem:Sermo. tom.10 84.i,& ſeq.
Chriſtus ſolus & vnicus patris filius natura, nos autem filii gratia. to.10.44.b
De eo quod dominus ait in Euangelio, Nō poteſt filius a ſe facere quicquam, niſi qđ viderit patrem facientem.Homilia.to.10 103.d
Hic eſt filius meus dilectus, &c.to.10.140.c
Quomodo filius omnia habet a patre.to.10. 148.i, & ſeq.
filius,non eſt minor patre. tomo.9.203.d,e
Quia filius eſt patri æqualis: talis. & tantus debet illi honor quantus patri.t.10.287.h
filius dei,eſt hoc quod pater,eſt & nō aliud. to.10,222.f
Quare filius dicitur verbum patris,virtus,ſapientia, & huiuſmodi. ibid.g,h
Vide Perſona,& Trinitas.

Filii generatio.

Filii generatio.to.2.96.i,& 107.K.t.4.134.b
filius,quare ſolus incarnatus dicatur. tom.3, 344.m
filius abſque initio natus. to.4.335.g,h
Genuit filium pater,vt in eodem honore eſſet quo ipſe pater eſt. to.4.316.c
filius dei perfectus natus eſt de deo. ibidem
Chriſtus cum ſine additamēto ſe dicit filiū, ſeipſum vnigenitū vult intelligi.t.8.19.c
filius vnicus eſt naſcendo,nos viuendo:non re ſed ſpe. tomo.8.153.m
Quòd ſit de ſubſtantia patris genitus ante tēpora. to.8.424.d,e
filius dei quomodo a patre genitus,& ſemꝑ cum patre. tomo.10.54.a, & ſeq.
Pater & ſpirituſſanctus maieſtate, non ſuſceptione impleuerunt carnē filii.t.10 124.d
filius,ſine initio, ſemper genitus eſt. tom.10. 129.b
filius dicitur vnicus,quia cum creaturis nec comparationē recipit,nec ſimilitudinem to. 10.215.e

Filius imago patris.

filius imago patris. tom.6.217.K
Dei imago filius ad quam facta quędam to. 1.244.h
filius, imago bonitatis diuinę. to.4.337.K,l 346.a

Filii ſubiectio.

filii ſubiectio.to.3.81.f,g,& 356.i.to.4.338. a,& ſeq.& 347.i,tom.6.219 m, & ſeq.& 222.e, f,
filius dei,quomodo ſubiectus patri:exponit to.3.81.g,h,to.4.204 K
filius quomodo nihil agit niſi iuſſu patris.tomo.4. 344.h

Filii vita.

filii de vita.to.3.354.g,& ſeq.3.d,e,to.6.215 h,i,& 221.f,g,& 222.e,f
filius dei quomodo vitā habeat,& nos quomodo. tomo.10.54.f

Filii miſsio.

filius non ideo minor patre,quia ille miſſus eſt,hic vero mittit.t.3.86.c,d,t.9.42,c,d
filius a patre traditus,& ſeipſo.to 3.87.f, to. 6.242.e
An filius & ſpirituſſanctus antea miſsi ſint. to. 3.93.f, & ſeq.

Miſsio verbi. tom.3.354. K
filium a patre miſſum, & ſpirituſancto.to.6.248.h
filius dicitur miſſus, quia factus eſt homo.tomo.9.45.m
filii miſsio. incarnatio eſt. to.9.61.c
Vide, Miſsio.
filius dei qualis ad nos venerit. tom.10.54.f
Vide, Aduentus, & Natiuitas.
Miſit deus filium ſuum qui naturam terreat, moriatur, & vincat. to.10.132.d
Filius dei, quomodo filius hominis.
filium hominis cur ſe Chriſtus toties appellarit. tom.4.134.b
filius dei, natura vnicus, propter nos miſericordia factus eſt filius hominis vt filii dei gratia illius fieremus. to.5.219.b
filius hominis deſcendit de cęlo, quomodo accipiendum. to.6.242.g,h
Quòd ſit filius hominis & filius dei.t.8.212.h
Quòd dictus ſit filius hominis, & verè factus eſt filius hominis: vere filius dei, in forma dei: vere filius hominis in forma ſerui. to.8.224.f
Quòd filius, aſſumpto homine, nō ſit aſſumptus. to 8.270.f
Secūdum quòd filius dei, nunquam accepit aliquid a patre, ſed ſecundum id quod eſt filius hominis. ibid. g
filius dei in terra dicebatur eſſe in ſuſcepta carne, & filius hominis in cęlo in vnitate perſonæ. to.9.51.b
filius hominis factus eſt Chriſtus, non propter ſe, ſed propter nos. to.9.47.l
Qui dixerit verbum contra filium hominis, &c. exponitur. tom.10.11.e
Vide, Blaſphemia, & Peccatum in ſpiritū ſanctum.
Cum venerit filius hominis, putas inueniet fidem in terra? quomodo intelligendum. to.10.30.i, K
filius dei, quomodo & quare factus eſt homo. to.10.54.f
Duplex eſt cauſa, quare filius dei factus eſt filius hominis. tom.10.127.a
filius dei factus eſt filius hominis: multos filios hominum facit filios dei. to.10.133.h
Articuli de filio, tam deo, quàm homine. to.10.194.g.h
Articuli filii, inquantum factus eſt homo. tomo.10.122.l,m, & ſeq.
Chriſtus apparebat filius hominis, occultus autem erat filius dei. to.10.242.b
Quare Stephanus dixit ſe videre filium hominis, & nō dei, ſtantem ad dexteram dei. tom.10.256.i, K
Quare Chriſtus ſe dicit filium hominis. to.10.318.d
Errores circa filium dei.
filium dei negant Pagani. tom 6.11.g
Iudæi. ibid. & 19.l,m
Filium minorem patre, & ſpiritum ſanctum minorem filio, Donatus putauit. Eod 9.m
Fimbria, eſt proprium nomen hominis, qui deſtruxit Troiam to.5.22.h
Quid in illa muliere, quę fimbriam domini tetigit, præfiguratum. to.10.5.d,e
fimbriam veſtimēti domini tangere, quid. Eodem, f, g, & ſeq. copioſe.
fimbria veſtis Chriſti, Apoſtolus Paulus. to.10.5.f,g
fingere & mentiri differunt. tomo.4.122.a
Hoc eſt initium figmenti domini, quod fecit ad illudendum ab angelis ſuis: exponitur. to.5.97.a, & e
ficti miniſtri qui, in Eccleſia. to.7.13.d
De fictè accedētib. ad baptiſmū. Eod.123.i,k
fingere extra euangelium, fabulari eſt. to. 8. 341. m, in fine.
fingere quot modis dicatur. to.8.348.i
fingere ſigillatim corda eorum, quid ſit. Eod. 72.K
fingere aliquando in diſsimulatione ſolet dici. tom.8.453.b
Quomodo deus dicatur fingere. Eod.348.i, & 526.g
Omnis fictus, mendax eſt. Eod.533 b
fictos pati neceſſe eſt in omni congregatione. tom.8.523.g
ficti Chriſtiani aduerſantur Eccleſię, intus & foris. tom.9.148.b
Eccleſia ſic fugit fictos, vt etiam per eorum miniſterium probos colligat. to.10.13.a
finis quid. to 7.336.a
fines medii e ſupremo ęſtimātur.t.3.127.m
finis operis maximę appetitur. to.5.57.K
finis boni appellatur, quo quiſque cum peruenerit, beatus eſt. tom.5.65.e
finem boni, ſiue beatitudinem, diuerſi in diuerſis poſuerunt. ibidem.
finem boni eſſe, ſecundum virtutem viuere, determinauit Plato. to.5.67.b

finis omnis appetitus,eſt deus. tomo.5.82.h
finem, quem intendit terrena ciuitas,hic habet. to 5.138.b
Perturbatio circa ſeculi finem.tom.5.150.K
finis,vltimum tempus. to.5.163.K
finis,cur deus dicatur. to.5.68.e,& 186.f,g
finis boni,eſt ſummum bonum:& finis mali eſt ſummum malum. tom.5.186.f,g
finem boni dicimus, nō quo conſummatur bonum vt non ſit, ſed quo proficimus vel plenū ſit. Et finis mali nō quo malum eſſe deſinat,ſed quoſq; nocēdo perducat. ibi.
De fine aliquorum. to.5.187.a
finis huius ciuitatis ſanctę,vbi habebit ſummum bonum,quare non pax dicatur, ſed vita æterna in pace.tom.5.191.h,i,& ſeq.
finis eſt bonis & malis,licet vſus communis ſit rerum mundanarum. to.5.194.a
finis erit deus deſideriorum noſtrorum. ibi. 241.K
finis noſter alius non eſt,quàm peruenire ad regnum,cuius finis nullus eſt.to. 5.242. d
finis,Chriſtus. to. 8.172 h,& 183. g
finis duplex. to.8.52. f
finis præcepti quid. to. 8. 61. g
finis perfectionem ſignificat, non conſumptionem. to.8.7.g
finis omnis intentionis animæ, Chriſtus eſt. Eod. 25.i, k
finis deſiderii noſtri,deus eſt. Eodem. 126.d & 138.i
Quomodo Chriſtus dicatur finis, & quare. to.8.172.h,& 229.c
finis perfectio noſtra eſſe debet.to.8.172. h
Cum finem audis, in Chriſtum intende, ne in via remanendo non peruenias ad finē. tom:8.179. e,f
finis noſtri propoſitus Chriſtus eſt q̃a quantumlibet conemur, in illo perficimur, & ab illo perficimur. Eod. 183.g
Quomodo finis viæ tuæ locus eſt quo tendis,ſic finis ſtudii tui & propoſiti tui Chriſtus. ibidem
Cum audis pſalmū dicere in finem,cor conuerte ad Chriſtum. tom.8.531.K
finis omnis conſummationis quis ſit.Eodem 456. a
Quòd nō ſint duo fines cōſtituēdi.t.8.447.c
finem notum facere,quid ſit. to.8.108.e
finis quærendus eſt dei fruitio, in vita beata. to.9.140.g
finem ſeculi huius,& vitę noſtrę,deus occultare voluit. tom.9.230.a
finiti ad infinitum nulla eſt propitio, ſed bene finiti ad finitum.to.5.109.i, & ſequen.
finitum quantumcunq; magnum,quodlibet finito multiores accepto ſeruata eadem quantitate, conſumitur. ibi.

Firmamentum.

Firmamentū ſcripturę.to.1.79.l, & fo.ſeq.d
firmamenti nomine,cęlum.to.3.111.e,f,to. 5.203. h
firmamentum aquę. tom.3.170.K
An mobile ſit firmamentum. tomo.3.172.f
firmamentum, quare dicatur. tom.3.172. f
firmamentum te fecit gratia Chriſti,ſed quātumlibet firmus fueris in hac vita formidandum eſt. to.8.249.e
firmamentum quod annunciat opera manuum dei,quid ſit. tom.8.31.b,c
firmamenti nomine, intelligitur Eccleſia in cęlis triumphans to.8 143.d
firmamentū nobis eſt lex ſcripta.t.8.343.f,g
firmus negociator conuerſus.to.1.in Poſsid.
firmus epiſcopus Tagallenſis. to.4.6.b
firmi & infirmi,ſine quibus non eſt Eccleſia per Petrum præfigurati.tom.10.13. m, & ſequen.
firmus nemo fit a deo,niſi qui a ſeipſo ſentit infirmum Eod.14.b
firmi Eccleſiæ. ibidem
Multus impedit à firmitate, præſumptio firmitatis. ibidem
Fiſcus ſaccus eſt publicus,vnde & fiſcella & fiſcinę dicuntur, nec putetis quia draco ſit fiſcus, quia cū timore auditur exactor fiſci. to.8.564.b
Hoc tollit fiſcus, quod non accipit Chriſtus to. 10. 119. h
Flacciani ſententia,de diuinatoribus.t.1.142. m,& fo.ſeq. c,in fi.
Flaccianus,homo multę doctrinę.to.5.174.f
Flagellis emendandi nocentes, non interficiendi. to.2.epiſt.159.
Flagella dei tom 3.352.c
Quem diligit dominus,corripit: flagellat autem omnem filium quem recipit: exponitur.tom. 4.210.f & ſeq.to.10.118.i
Flagellum dei ad patientiam erudit bonos. tom.5.3.d
Correptionum cauſæ, propter quas & boni & mali flagellantur. to.5.4.g, & ſequen.

Cauſæ quare cum malis flagellantur boni. ibidem, K, & ſequen.
Multum flagellatur qui non confitens deo peccata ſua, ſeipſum ſibi vult eſſe rectorē. tom. 8. 63. d
Multi flagellantur, ſed non domantur, nec corriguntur. tom. 8. 65. b
flagellum tuū ſemper ad deum refer. ibid. f, g
Deus flagellat, aut ad pęnam, aut ad diſciplinam: & nullus ſine flagello erit, nec vnigenitus quidem. ibid. & 106. i, K, & 120 f, g
Aduerſus dei flagellantis manus nō murmures, nec prauus remaneas, & exhæredari merearis. tom. 8. 67. e
Vnde te flagellat, profert de theſauris ſuis. Eodem, 71. h, i
flagellum dei, impii. tom. 8. 92. K, g & 93. g
Quid ſibi plaudit iniquus, quia flagellum de illo ſibi fecit pater meus, illum aſſumit ad miniſteriū, vt me erudiat ad patrimoniū. Eodem, 93. g
Debemus etiam optare illis per quos flagellamur, vt conuertantur & flagellentur. tomo. 8. 93. g
Noli piger eſſe flagellari, vt ſis inter eos qui merentur recipi. Eodem. 100. l
Quandoque peccatores in hac vita, aut non flagellantur, aut minus flagellantur, quia deſperata eſt intentio eorū: ſed illi quibus paratur vita, neceſſe eſt vt flagellentur. to. 8. 106. i, & 216. g
flagella dei nobis neceſſaria. tom. 8. 106. i
flagella ſua dolent homines, & quare flagellantur non dolent. ibidem, K
flagellum dei, medicamentum eſt peccati. ibidem, l, & 120. e, f
flagellanti deo, gratias age, vt accipias hæreditatem: & ſi multū flagellat, magnum eſt quod debes accipere tom. 8. 152. f
Quando aliquem flagellat in terra, admonitio eſt, non damnatio. to. 8. 154. h
Siue flagellet, ſiue blādiatur deus, eum erudit cui parat hæreditatem. tom. 8. 172. h
Ad hoc quandoq; flagellat deus, vt perficia, quandoque vt damnet. Eodem, 183. e, f
Ad hoc flagellat, vt ad hęreditatem incorruptibilem præparet. to. 8. 211. b
Non cures ſi a deo flagelleris, & iniquis parcatur, quia emēdato filio hæręditas reſeruatur. to. 8. 250. b
flagellum dei ad iuſtitiam pertinet. tomo. 8. 256. h
Quid ſit non flagellari cum hominibus. ibidem. 261. f
Cur qui bene ſeruit deo, flagellatur, & qui non ſeruit, ornatus diuitiis. tom. 8. 262. b
Sicut aliquando per vile ſarmentū, quod deinde proiicit ad ignem, iratus pater flagellat filiū quem ſeruat ad hæreditatem: ita & deus per temporalem potentiā damnādorum exercet diſciplinam liberandorū exemplum. Eodem. 266. g
Si flagellati detractas, recipi quare deſideras to. 8. 293. b
Cur peccator dedignatur flagellari, cū ſine peccato videat vnicum flagellatum. to. 8. 172. i
Vnuſquiſq; pro peccatis ſuis neceſſario flagellatur, & qui manet flagellatus, non remanet exhęredatus. ibidem, m
Multi flagello a peccato corriguntur, multi auerſi dura ceruice obnituntur. to. 8. 325. b
Cum peccata flagellat deus, non eſt iniquus. to. 8. 337. c
filio flagellato ſeruatur hęreditas, qui voluntati ſuæ malæ dimittitur, exhæredatur. ibi. 338. l, & 347. h
Contra eos qui dū flagellantur propter peccata ſua, minus tamen confitentur ſe peccaſe illis qui non flagellantur. to. 8. 339. h
flagellum patris, labor iuſtorum. to. 8. 346 e
Quem flagellabat, ad hæreditatē eruit. Eod. h
Si flagellantur filii, quid ſperabunt ſerui nequiſſimi? tomo. 8. 348. i
Quod bonus flagelletur de malitia mali, & de ſerui emendetur filius. Eod. 349. d, & g
Sine flagello, non nos putemus profuturos. Eodem. 366. e
Noli repellere flagellum, ſi non vis repelli ab hæreditate. to. 8. 385. l
Qui flagella reſpuit, promiſſa non recipit. Eodem, 465. c
Cum nos flagellat deus in iſtis laboribus, dolor eſt medicinalis, non ſententia pęnalis Eodem. 538. h
flagellat deus vt corrigat, non vt perdat. to. 9. 14. l
flagellauit Chriſtus Iudæos, qui eum erant flagellandi. tomo. 9. 20. h
Cum malis ſæpe flangellantur boni. to. 9. 215. e
In hoc quod nos flagellat deus, diligit. ibidem, l

Chriſtus vnigenitus patris,indutus eſt carne vt flagellaretur. tom.9. 230. m
Ad quam ſpem deus flagellet hominem,cōparatio ducta a patribus noſtris carnalib. & iumentis noſtris.to.10.3.i, K, copioſe.
Sicut flagellis homines beſtiis domant, ita deus homines. ibidem, i
flagella dei, magna miſericordia dei.to. 10. 31. h
In flagello non deficiendum. Eodem. 82. l
Dei flagella,ad qd nobis proſit.t.to.118. h, i
flagellamur in frugibus,quia egentibus non bene facimus. Eodem, 119. c
flagella, quare deus totiēs remouit a Pharaone. Eodem 175. l
Quem deus non flagellat,non recipit.to.10. 180. g
Quicquid patimur in hac vita,flagellum dei eſt corrigere volentis, ne damnet in fine. Eodem 182, m
flagitia quæ, quomodo punienda.to.1.35.h
flagitia quæ contra mores hominum ſunt ꝑ diuerſitate ſunt vitanda. ibidem
flagitium & facinus, quid. tom.3.17 f
flagitioſa in ſcripturis,quō accipienda.ibi.h
facinore ſuo, alienum flagitium non eſt deuitandum. tomo 5.6.b
flagitia fœminarum ab Apoſtolo reprehenſa Eodem, 128. i
flahitium in corde decernere. tom.ro. 37.c
flagitioſi,quando reprehenduntᷓ,erubeſcunt Eodem. 58. c
flagitium,facinus,& impietas,differunt. Eodem, 289. a
flamma inferni quō intelligenda.to.3.202.h Vide,Ignis æternus.
Incendia flammarum Chaldæos, nō pueros vrunt. tom.10.245.c
flamma charitatis deo,odorem ſuauitatis exhibet. to.10.254. d
flamen Merula ſe in aris Iouis occidit.to. 5. 29. f
flamines fuerunt ſacerdotes numinum Romanorum. tom.5.15.m
Vtrum dei flatus ille in Adam, idem ipſe ſit anima. tom.2.205.c
Vtrum omnem flatū ex illo vno flatu, ſicut omne corpus hominis ex vno corpore faciat deus. Eodem.214.f,g
flatus in faciem. tomo.3.197. l
Vnde flatus in faciem. ibidem 197. a
flatus hominis tom.7.387.a
flatus dei,quis dicatur. tom.8. 522.c
Qui flatus,ignis,linguæ efficiebant in apoſtolis,accepto ſpirituſanct.t.10 221.f,& ſeq.
fletus & ſtridor dentium, quomodo accipienda. to.2.181.K,l
Vide, lachrimæ, Ploratio.
flemus etiam dum nolumus,moti cupiditate non culpabili, ſed laudabili charitate. to. 5. 123. a
Multi flent fletu Babylonico, quia gaudent gaudio Babylonis. to.8.518. h
flere debes, ſed recordando Sion. ibidem.
flere in lætitia, & in mœrore lætari, peruerſum eſſe videtur. ibidem, i
Duplex debet eſſe fletus,in pœnitentia.to.10 159. g
Quare Chriſtus fleuit ſuper Lazari morte, cum prius gauderet propter diſcipulos tom.10.179. i
Infans dum naſcitur de tenebris ad lucē,flere poteſt, ridere non poteſt. to.10.276. K
Quid flere debeamus. tom. 10.283. f
Non ſunt defl. enda temporalia.ibid.f,g,& ſequentibus.
Nō eſt deflēdū corpus exanime.t.10.322.c,d
flora dea. to.2.248.d,to.4, 133.g
flora mater ludorum. tom.5.20.f
florentinam ad ſcribendum, ſi quæ ab eo ſcire cupiat, hortatur, & ſe non negaturum pollicetur. tom.2.195. d
florentii laudes. tomo.2.45. m
florentius Hipponenſis,homo religioſus to. 5.230. l
florent impii ad tempus,vt fœnum.to.8 185. l, & ſequentibus.
Quod hic florentes,fœno compararentur:to. 8.166.e,& fol.185.l,m,& 338. m, & fol. ſequen. f
florentes in hoc ſeculo, in iudicio areſcent. to.8.185.b, c
Qui florent fœlicitate ſeculi,pereunt in virtute dei. tom.8.172.b, c
floriani a Florino, deum creaſſe naturas malas dicebant. tom.6.9. K
floriani contrarii Coluthianis. tom.6 9.h
fluctus dei quando tranſierint, aut inducti ſint ſuper Chriſtum. tom.8.219.e
fluctus huius mundi, ſunt tentationum tribulationes. to. 10.262. l
fluctuatio iuſti quæ ſit. to.8.178.a,b

flumi-

Flumina, Chriſti dona. tomo.1.79.i

Flumina quatuor, quid notent. Eodem. 275. f, & ſequentibus.

Quatuor flumina. to.3.203.m

Flumina, prædicatores verbi. to.4.450. c

Flumina quatuor paradiſi, quatuor virtutes repræſentant. tom.5.117.h

Flumina quatuor paradiſi, quatuor Euangelia ſignant. ibidem

Flumen pacis, abundantia pacis. to.5.207.i

Fluminis impetus, lætificans ciuitatem dei, qui ſit. tom.8.139.h

Fluminis nomine, Chriſti baptiſma figurat tomo.8.258.d

Fluminum nomine, cupiditates ſęculi deſignantur. tom.8.24.h,i

Quòd ſit omnis mortalitas ſeculi, quod tūc pertranſitur pede, quando, &c. Eodem. 259.h.i

Flumen dei, populus eſt eius. tomo.8.220. c

Flumina eleuantia voces ſuas, quę ſint. to. 8. 341.m, & ſequen.

Flumina currentia de vētre diſcipulorū. ibi.

Flumina quando loquuta ſint. ibid.

Quid ſit flumina ponere in deſertum. to. 8.414.i,K

Flumina Babylonis quæ ſint, qui ſint, & qui ſe mittunt in illa. tom.8.518,e

Qui ſedeant, & quid ſit ſedere ſuper flumina Babylonis. ibidem

Super flumina ſedere debemus, non in flumine, nec ſub flumine. ibid.

Antequam in terra currant, pendent in nubibus flumina. tom.10.202.l

De fluminæ ęternæ fœlicitatis, quò irrigabimur. tomo.5.207.i

Fluuius. to.4.516.c

Fluuius igneus. tom.5. 30.l

Fluuius quid. tomo.10.108.b,c

Hunc fluuium facile tranſit, qui humiliter pede tranſit, duce illo qui prior tranſiit. to.8.224.f,

Fluuios Ethan ſiccari, quid ſit. tomo.8.268.f & ſeqnentibus.f,g

Fluuii nomine, ſeculū hoc ītelligit.t.8.547.d

Fluuius in ſanguinem verſus. to.10.171. c, d

Fluuius, ex quo Dauid legit quinq; lapides, quid myſtice ſignificet. tomo.10.108. b,c

Veſtalis focus. tomo.5.20.K

Fomes peccati in omnibus. to.2.34.e,f

Fomes non cauſat in nobis peccatum, præter voluntatis noſtræ legem. to.5.9.f

Fomitem innuit eſſe radicem illam, peruerſi amoris & erroris cū qua naſcimur, ex qua innumerabilia mala pcedūt.t.5.236.l, m

Ex fonte melius haurimus. to.t.76.m

Fons irrigans terram, allegoricè. to.r.274.f, g, & 276.m, in fine.

Fontis & aquę nomine, ſpiritusſanctus. ibid. Et.tom.7.75.d

Fons vnus, rigans omnem terram, quomodo intelligendum. tom.3.186.d,e,& h

Fontes ſicci. to. 4.27.c

De fonte apud Garamātas, ita frigido in die vt non habitatur ex eo: tam feruido in nocte, vt non tangatur. to.5.215.c, & 216 e

Fontem dicit in Epiro, in quo fax accēſa extinguitur, extincta accenditur. ibidem

Fontem noſtræ beatitudinis dicit eſſe deum tom 5. 82. K

Fons paradiſi. tom.7.133.h

Fons quid ſit, & quid ſignificet. to.8.267.e,f

Fons vitę Chriſtus eſt. to.8.89.i, to.10.30. g, & 174.c

Excepto fonte, per quem fit remiſsio peccatorum, eſt fons vitæ perennis, quem ſummopere deſiderare debemus.t.8.122. g,h

Præparata te fonti vitę, cui hauriendo ſitis interior inardeſcat. ibidem. K

Amplius deſiderabis fontem veritatis, ſi conſumpſeris ſerpentes iniquitatis. ibidem, l

Non concupiſcit fontem ſapientię, qui adhuc laborat in veneno malitiæ. ibid.

Fontes in conuallib. emitti, qd ſit.t.8.392.g

Fontes a mari profluunt, & ad mare reuertūtur. tom.9. 186.e

Non eſt ad fontē orandum. tom.10.245. m

Fontei ſententia de mente mundanda. to. 4. 185.e, Retract.to.1.19. m

Foramina nouē in humano. corp.t.3.285. b

Princeps huius mundi miſſus eſt foras: exponitur. tomo.10.113.i,K

Prodire foras. tom.10. 147. m

Forculus deus. tom.5.32.g, & 52.g

Foris dicuntur eſſe omnia temporalia, & viſibilia: intus vero ſpiritalia: to.10.156.h

Forma, & informe. to.t.237.d, e

Informe dicitur, quod formari pōt.t.2.78. f

Vbi eſt forma dei, nihil habet prorſus minus omnino natura. to.2.239.b, c

Formæ rerū ſūt immediate a deo.t.5.110 c,d

Et formauit, ſiue finxit, deus hominē de terra

ra. tom.5.318 i, K
Forma corporis humani, admonet mentem quærere quę ſunt ſurſum. to.5.238.d,e
forma dei, & forma ſerui, in Xp̄o. to.8.215.h
Impii videbunt formam ſerui, & non dei, iuſti vtranque. tomo.9.130.f
Nemo poteſt dicere cuius formę ſit deus, vel dilectio eius. Eod.135.h
Formis diuerſis deus antea apparuit Eodem 243.c, d
Deus quare apparuerit hominibus in forma ... to. 10. 471,m, & ſeq.
Quare dominus paſci voluerit in forma ſerui, a ſeruis, toni. 10.24.f
Forma duplex. tom 10.31.m, & ſeq.
Cum in forma dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt, &c. locus Apoſtoli declaratus. to.10.47.i, & ſeq.
Filius, in forma ſerui, ſpirituſancto & ſe ipſo minor. ibidem
Chriſtus formam ſerui accipiens, non formam dei amiſit. to. 10.107. K
In forma ſerui aſſumpta, pater maior eſt filio. to.10.214.e
Chriſtus in forma ſerui nos redemit. tom.10 325.e, f
Transfiguratio formę in adulterinam. to.10 249. m
Manus deum offendunt, quādo quod ille formauit transfigurare cōtendunt. t.10.250.b
formicæ exemplum. to.6.66.g,h, to.8. 94. c, & 125. K
Formicam in quibus imitari iubeamur. ibid. 125. K
Formica dei. Eodem.227.f, & ſeq.
fornax ferrea, ꝑ dura tribulatione. t.2. 42. h
In fornace aurificis eſt ignis, palea, aurum. to.8. 35. a
De tribus pueris miſsis in fornacem ignis. to. 10.245.c
Fornicatio duplex. to.1.17.d
Ob fornicationem dimittenda vxor. to.1.17. d,e, & to. 6.272.g, h
Fornicatur anima, quum auertitur a deo. to. 1.33.a
fornicatio dicta idolatria. to.3.16.b, in fine.
Fornicatio prohibita in lege to.4.92.k
Qui fornicatur, in corpus ſuum peccat. to. 4.313.a, & ſeq.
Fornicatio quomodo intelligenda. t.4. 399. d, & ſequentibus.
Fornicatio animæ. to.6.58.l, to.9.68.d
Fornicarios trucidauit Phinees ſacerdos. to. 9. 129 g, h
Fornicaria mulier Oſee. to.7.132 m, & ſeq.
Contra fornicarios. to.9.201.d
Fornicationis, ad cætera peccata, comparatio. ibidem
Fornicatio eſt contra ius naturale, & diuinū ibidem.d, & ſeq.
Fornicator, in deum, ſeipſum, & proximum peccat. ibidem
Fornicationis ſpiritalis, & munditię cordis bellum. to.9.226.l
Fornicatio eſt fugienda. to.9.229. e
Fornicatio, eſt contra legem diuinam. to. 9. 251.g,h, to.10.152.e, f
Peccata fornicationis excuſantes. t 10.16.K,l
Fornicari a domino q̄d. t.10.46.e,f, & 110.a
Fornicatio fugienda: & quantum malum. tomo.10.77.K, l
Quām timenda ſit fornicatio. to.10.152.e,f
Fornicatio cordis. Eodem. 188.b
De ſolutorum fornicatione. tom.10 246. h
Fornicatores, niſi ſe emēdauerint, æterna flāma cruciabuntur. ibidem. i
Nemo dicat, a fornicatione ſe cuſtodire non poſſe. tom.10.250.l
Qui fornicatur, pęnitentiæ fidens, percutit ſe gladio vt ad medicum eat. Eod. 251.d
De fornicationis deteſtatione. to. 10. 296. b
Forte, ab homine prolatum, dubitatiue accipitur, a deo autem increpatiue. to.9. 62.a
Forte, in rebus humanis. to.10.21.g
Fortaſſe verbū eſt dubitationibus, t.8.482. K
Forte vere qui. to 1.244.l,m, & ſeq.
Fortis omnib. bene vtitur. ibid 244.c, & ſeq.
Fortis dicitur diabolus, & ratio. to.5.200.d
Fortis armatur diabolus, quomodo a fortiori vincatur Chriſto. tom.5.201. d
Ille fortis eſt, qui non in ſe, ſed in domino fortis eſt. tom.8.63.h
Forte dicuntur omnes ſuperbi, infirmi, humiles. tom.8 113.g
Fortes inſurgentes in Chriſtum, qui ſint. tomo.8. 195. e,f
Sunt in hominibus quidam fortes reprehenſibili & damnabili fortitudine, qui præſumunt de temporali fęlicitate. ibidem.e
Sunt alii fortes, non de aliqua potentia dignitatis, ſed præſumentes de iuſtitia ſua. tom. 8. 192.e

Quòd

Quòd male fortes, ideo ceciderunt. tomo.8. 196. m
Nos efficimur fortes in virtute, dei, ille in ſua virtute eſt. to.8.224. h
Malè fortes ſunt, qui deum deſerunt, & de ſua virtute præſumunt. Eod.297. i
Nemo fortis eſt in hoc ſeculo, niſi in ſpe ꝓmiſsionis dei tomo.8.321.g
fortitudinem præſtat amor dei to.1.252.i, K
fortitudinis monita, & exempla, ex ſcripturis. ibidem K, l
fortitudo quartus gradus ſapientiæ. to.3.8.e
fortitudo gentium & Chriſtianorum. Eodem.353. K
fortitudo Sāpſonis in capillis. Eod.243 b, c
fortitudo, donum ſpirituſſancti to.4.394. m
fortitudo quid ſit. tom.1.212.i, in fine. tom. 4.187. h
fortitudinis partes. tom.4.187. h
fortitudo. to.5.7.e, & 188. h
fortitudo per patientiam tolerat mala. ibidem. 188. h
fortitudo decreuit potius quælibet mala ſuſtinere, q̄ malo culpę conſentire. Eod.7.e
fortitudo tua deus ſit. tomo.8. 73. m
fortitudo noſtra, vnde nos deſerat. to.8.105 m, in fine, & ſeq.
Quòd homo quadam fortitudine diſplicuit vt erudiretur infirmitate: quia ſuperbia quadam diſplicuit vt erudiretur humilitate. tomo.8.111.f
fortitudo omnis in humilitate. tom.8.340.c
fortitudo quædam reprehenſibilis. tomo. 8. 193.d, e
Quòd talis fortitudo non ſit ſanitatis, ſed inſanię. ibidem. e, f
fortitudo dicitur, qua omnia moleſta toleramus tom.8.304. K
Omnis fortitudo in humilitate, quia fragilis eſt omnis ſuperbia. Eod.340.
Non eſt fortitudo ſi victus percutias, cum ab ira victus es. ibidem. e, f
Maior fortitudo eſt in humilitate. ibidem. i
Cuius fortitudo & laudatio eſt dominus, tā non cadit in certamine, quàm non cadit dominus qui factus eſt ei in ſalutem. tomo. 8. 436. a, b
fortitudo & infirmitas Chriſti. tom.9.29. h
fortitudo immanis latronum. tom.10.74. b
fortitudo Iob in patientiæ. tom.10.137.i, K
De fortitudine tenenda. tomo.10.284.c
fortitudo ſuperat iacula fortunæ, & diaboli blandimenta. ibidem
Multiplex eſt fortitudo. tom.10.284 c, d
Quæ ſit fortitudo philoſophorum. ibidem. d
Quæ vera eſt fortitudo, in fide & charitate conſiſtit. tomo.10.284.d
Effectus fortitudinis. ibidem. d, e
Exempla fortitudinis. ibidem. e, f.
De caſu & fortuna. to.1.140. c, d, Retract. tom.1.8.d, e
Peſsime dici, Hoc voluit fortuna. Eod. 8. e
fortunæ, vt vocant, bona, fęlicem non faciūt Eodem. 140. f
An fortuna ſapienti neceſſaria. to. 1.148, K, l
fortunatiſsimos etiam egere. Eodem, 171. f, g, & ſequentibus.
fortuna cęca pingebatur. Eodem. 223. f, tomo.5.34.b, to.6.117.f
fortune quomodo a nobis accipienda. tom. 4.35.e
fortuna. to.4.211.e, & ſeq.
fortuna dea. to.5.33.d, & 57. g
fortuna barbata, dea. tom.5.33.e
fortuna loquax. tom.5.34.e
fortuna a rebus fortuitis. Eodem.42. a
Eſt cauſa latens. ibidem
fortuna dea, quomodo habuit malam fortunam. tomo.5.56.i
fortunæ muliebris ſimulachrum: & quomodo loquitur. tomo.5.34.d
fortuita & fatalia quid ſint. tom.5.39.l
fortuitas cauſas non eſſe dicimus nulla, ſed latentes, eaſq; tribuimus, vel dei viri, vel quorumlibet ſpirituū voluntati. to.5.42.a
fortunam & caſum tollit prouidentia dei. tomo.8.65.h
Acta contra Fortunatum Manichęum. tom. 6.51. b, & ſequen. Retract. to.1.16, f
Cum fortunato Auguſtini conflictatio. to. 1. in Poſsidonio.
Auguſtinus Fortunato publice ſuperato. baptizauit ſexaginta Paganos. to.10.281. h, i
De Fortunato Manichęo ſ hęretico ibid. h, i foſſa tomo.10.27. i
fotinus, Pauli Samoſateni hęreſim confirmare conatus. to.6.6.e
fotiniani, iidem Pauliani. ibidem
Fotini error perſtringitur. to.1.50. d
fotini error. tom.4 314. a
fotiniaui ſolum hominem Chriſtum eſſe dixerunt. to.9.75.g

Fotinianus

fotinianus negat dominum Chriſtum.to.10. 243. d
foueā peccatori fodere, quid ſit.to.8.346.b
Omnis qui foueam parat,neceſſe eſt vt in eā incidat. to.8.185.b,in fine
fouea peccatorū,fęlicitas eſt impiorū.ibi.e,l
Quare Chriſtus voluit a diſcipulis cognoſci in fractione panis. tom.10.198.e
fragiliores ſumus vaſis vitreis. to.10.2,b,& 106.l
fragmenta quę de reſiduo,ſcilicet panum,remanſerunt, quid ſignificent. tom.9. 46.i
fragore cęli fugati hoſtes. to.3. 244.g
framea verſatilis, quid. tom.1.275.h
framea gladius eſt. tom.2.179.e, in fine
framea pro lingua ſumitur. ibidem.f
frameabis acuta,appellatur quam vulgo ſpatam vocant. tom.8.578 a
framea dei,eſt anima iuſti. to.8 81.e,f
frameę inimici,diuerſę ſunt opiniones erroris. to 8.20.m
frameam ſplendificare,quid ſit. to.8.15.m
Quandiu reges Francorum durauerint, qui Romanum imperium tenere debent, Romana dignitas ex toto nō pibit.t.9. 259: i
fratres Chriſti fideles. tom.2.179.h
fratres noſtri. tom.2.249.m
frater,quilibet homo dicitur. tomo.3.36 l
fratres ſcriptura dicit cognatos.tom.3.32.h, to.4.125. b,to.6.131.b,to.9.20.e
Sic fratres appellati Iacob & Laban.to.4 125.b,to.9. 20. e
Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.e
fratres dicti Chriſtiani. to.4. 403.e
frater fratrem ſe occidiſſe cognoſcēs, in bello ciuili,ſeipſum occidit to.5.19.K
frater a principio humani generis contrahebat cum ſorore. tomo.5.37.h
fratres domini, conſanguinei. to.6.31.b,to. 9.20.e. f, & 52.e
fratres ſobolem ſuſcitare,quid myſticè.to.6 95,b,c,& 155.i
frater noſter, ſecundum ſcripturas,& Eccleſiaſticorum loquendi morem, non dicit niſi Chriſtianus. to.8. 73.e
Quid ſignificet quòd in lege præcipitur, ꝙ mortuo fratris,frater ſuſcitabit ſemen.to. 8.136.f,& ſequen.
Quis eſt frater qui ſi non redemerit, nullus homo redempturus erit. tomo.8. 148.h
fratres Chriſti qui dicebantur. tomo. 9. 52.e
Inuidię & congratulationis profectus frateni congreſſus. to.9.225.a,b
Ad Chriſtianam firmitatem pertinet non ſolum operari quę bona ſunt,ſed tolerare q̄ mala ſunt. tom. 9. 231. c
De eo quod ſcriptum eſt, Qui dixerit fratri ſuo fatue,reus erit gehennę ignis:Sermo. to.10.3.e,f, & ſeq.
frater,quis. tom.10.83.h,& 157.K,l
Maior fraternitas Chriſti, quam ſanguinis. to.10. 83. h
Et differentia earundem. ibid. h, & ſequen.
Concordiæ fratrum vtilitas. tomo. 10.211.f
fraus Phariſæorum in comprehendendo dominum. to.10.175.c
fraudulenti fraudem patiuntur. tomo. 8. 263.g, h
fremuiſſe Chriſtum, & ſeipſum turbaſſe,q̄d nobis ſignificet to.9.78.l,m
frigus charitatis. tom.8 104. l
Nihil frigidus ipſo frigore, quo frigeſcit q̄c quid frigidum eſt. to.8.570.b
frigus dei eſt,cum deſerit,peccatorem,& nō vocat,nec aperit ſenſum, nec īfundit gratiam. to.8. 572. K
frontem non habet,quid ſit. to.8. 542.i
fructus terrę. tomo.3.179.k
fructus,opera hominis. tomo 4.415.g
fructus,quibus,cognoſcit̄ arbor mala. ibi. i
fructus. to.5.202.f
fructus paradiſi,mores piorum reprę̄ſentāt. to.5.117.g
Opera ſanctorum ſunt. ibidem. h
fructus malus, ab arbore mala. to.5.125.x
facite fructus dignos pęnitentiæ.to.5. 225.c
Indignus eſt exaudiri in pęnitentia,qui non facit fructus dignos pęnitentiæ. tom.10. 151.h, i
De fructu triceſimo,ſexageſimo, centeſimo quomodo aliqui peruersè intellexerunt de liberandis in iudicio. to.5.226.m
fructus tricenarius. to.9.197.g
fructus ſexageſimus, cēteſimus, triceſimus. to. 6.269. d, e
fructus cōgruus,opera bona:fructus bonus, ſincera dilectio. to.8.391. i
fructus,quem afferre debemus,eſt dilictio. to 9.98. i, & l
fructum ſine chriſto afferre non poſſumus. ibidem. K

fructus ſpiritusſancti, qui ſint.to.9.98.l,to. 10.308.K,l
Sine charitate nullus poteſt fructus bonos fa cere. to.10.144.h,& ſequen.
fructus dignus pęnitentiæ,quis eſt.tom. 10. 159.g,& ſeq.
Quis fructus crucis. to.10.178.h
frugalitas vnde dicta. to.1.168.l,m
frugalitas,virtutum omnium mater.Eo.172 a, in fine.
fruges dea. to.5.35.m
frui quid. to.1.148.h
frui,& ut differunt.to.3.3.l,to.4.187.d,to.5. 100.f
fruendum ſolo deo. to.3.3.m,& ſeq.l
Deus non fruitur nobis, ſed vtitur. Eodem, 5.m
frui homine quomodo conueniat. ibid.5 a
Quibus modis deo fruamur. t.3.299.l
fruimur æternis. to 5.100.f
fruitur omnes beatus eo quod amat quāuis etiam miſeri fruantur eo qđ malè amant. Eod.67.b,c
Vt fruantur deo boni,ideo mundo vtuntur: mali autem ecōtra aduerſus eos qui ſerui re volunt deo propter temporalia.tom.5. 132.m
fruitio dei ſummum bonum. to.5.67.l
frui accipitur pro vti,& vti frui.to.5.100.f
Quiſquis fruitur eo quod amat, verumq; & ſummum bonum amat,quis eum beatum niſi miſerrimus neget? ibid.67.c
fruentem hominem deo,dixerunt Platonici eſſe beatum. ibid.67.l
fruebatur humana voluntas indeficienter ę- ternorum iucunditate gaudiorum. to. 5. 242.a
Quia non fruitur deo natura angelica pręua ricatrix,ideo miſera eſt tom.5.226,h,i
De fruitione dei. to.9.161.b,c
fruitio dei delectabilis. tom.9.175.f
Cur non tota creatura ęqualiter bono frua- tur. tom.9 186.c
frumenta Romanis ſpurius largitur.t.5.25.h
Eſt frumentum dei & vinum & oleū.t.8.8.d
De frumento,palea,meſſe, meſſoribus para bola declarata. to.10.19.i,K,& ſeq.
contra fucum & ornatum muliebrē ex Cy- priano & Ambroſio.to.2.epiſt.73.tom.3. 28.g,h
fuga vitiorum in contraria. to 3.208.i
fuga hyeme non fienda. to.4.308.f
fuga in hyeme & ſabbato, quid myſtice to. 4.160.l
fugere iubet Chriſtus.to.7.157.i,to.8.542.K
fuga eſt animi timor tom.8.230.e
Perire fugam,duobus modis accipitur quia & a capto,& a forti périt fuga.Eo.542.K,l
De fuga Dauid a facie Abſalon. to. 8.5.e,& 74.h,i
De fuga eius a facie Sa. to.8.28.c,& 74.h
fugiendum eſt ad deum, non a deo:quia nō eſt quò fugias Deum. tomo.8.54.g
In tribulatione non eſt fugiendum, niſi ad Deum. tom.8.65.k
Non eſt quò fugias a facie dei,qui vbiq; pręſentiæ ſuæ effectū demonſtrat.Eod.230.e
Non eſt quò fugiatur ab illo, niſi ad illum. to. 8.249.d
fugiendum eſt a deo irato,ad deum placam. Eod.272.b,& 488.m,& 527.c
fugere nemo poteſt ab illo ſpiritu, quo ple- nus eſt mundus ibi.527.h
Nullus eſt locus a quo fugitiuum ſuum non repetat deus. ibid. c
confugiat ad deum, qui aliquando fugit ab eo. tom.8.546.h,i
Quicquid vis potes fugere,pręter conſcien tiam tuam. Eodem. 54.e,f
Quocunque fugeris, te ſequeris. to. 8. 271.a,b
fugam quo Chriſtus cōſulit apoſtolis in vna ciuitatū perſecutis,qui alibi mercenarios arguit,eo quòd veniente lupo, aufugiāt. tom.9.74.d,& ſeq.
fuga in perſecutione. tom.9.29.d,e
fuga in perſecutione quando licita.to.2.epi ſto.180.
fuga Chriſti,quid ſignet. to.9 47.c
Qui vult iram dei fugere,ad ipſum fugiat.to mo.9.133.a
fugere ad deum debemus. to.10.8.i
Duplex fuga. to. 10.42.f
fugalia to.5.26.e
fulgora dea. tom.5.95.K
fulgura & tonitrua in monte tempore legis datæ,qualia. tom.3.88.b
fulgura apparere orbi terrę,qđ fit.t 8.358.a
fulgura in pluuiam conuerti, quid fit to. 8. 514.i,& ſeq.
fulgura cur percutiant mōtem, & non latro nem: & aliquando cædunt innocentiorē

dimit-

dimittunt ſceleratorē.to 8.575.m.& ſeq
Fulicæ,aues ſūt marinę vel flagēles: & quo domus fulicę,dux ſit paſſerū.to.8. 390.g.
Fulicæ domus,fortis eſt,& humilis.tomo.8. 397.l.
fuluius occiditur,& caput Gracchi a ſuo familiari auro emitur. to.5.28.i.
fumus quō deficit.tomo. 8.94.d.e.& 101.f.
fumo iniqui comparantur. Eod.94.d.e
fumus a loco ignis erumpens,in altum extollitur:ſed quāto fuerit globus illius grandior,tāto fit vanior.ita & inimici domini.Eod.94.d.& 101.f.& 230.f.
fumos vendere. to.10.82 a.
Sicut deficit fumus, deficiant: ſicut fluit cęra a facie ignis,&c.exponitur.to. 10.182. h i.& ſequen.
Solidior eſt fumus, quanto igni proximus. tom.10.183.g.
Qui ſint,qui ſicut fumus deficiunt.ibidem.f
fundamentum fidei,Chriſtus.to.3. 50. a.tomo.4.24 a.10 8 50.K.
Voce fundamenti ſcriptura intelligitur. to: 1.79.l.& ſequen.
fundamentum ſpiritale. to.3.348.l.
fundamenta Apoſtolorum & prophetarū. to.6.97.c.d.to 8.209.f.& 315.m.
e fundamento ſuper quod ędificatur lignū, fœnū,& ſtipula.to.5.221.e.223.d.& ſeq.
fundamentum bonorum omnium eſt Chriſtus. ibidem.d
fundamentum habet Chriſtum quiſquis ſic eum habet in corde,vt ei nec terrena,&c. proponat. ibidem.e.
Quomodo Chriſtus ſit fundamentū,cū fundamentū ſit deorſum, & Chriſtus potius culmen ſit,quia aſcendit ad cęlū.to.8.50 K & ſequen.& 298 d
fundamentum fundamentorū, Chriſtus eſt, quomodo ſanctus ſanctorum. to.8.315.a
Quomodo fundamentum in corpore fabricę in imo eſt ſic fundamentum ſpiritalis fabricę in ſummo eſt. Ibidem.b.
fundamentum omnibus ſtructurę poſterioribus partibus anteponitur. to.8.298.K.l.
fundamenta terrę quæ ſunt,& quando mouebuntur. ibidem.299.f.
Si fundamentum noſtrum in cęlo eſt ad cœlum ædificemur. to.8.474.l
fundamentum,Chriſtus,& primum,& maximum. to.8.315.m.
Duo ſunt fundamenta in eccleſia: vnū ſupra petram, alterū ſupra arenam.tom.9.145.
fundamenta Eccleſiæ quæ ſint.to.9.150.d.e.
De fundamento Chriſtiano cogitandum. tom.10.8.K.
fundamentum humilitatis Chriſtus.ibidem.
In nobis fodiēdum illud fundamentū humilitatis, vt perueniamus ad faſtigium charitatis. ibidem.K
dignum eſt vt fundamentū in eccleſia honoretur,per quod in cœlum aſcenditur. to.10.262.f.
fundanus rhethor. tom.7.360.m. & ſeq.
fungus malus. to.10.6.e.
De funambulis. to.1.200.g.
funābulus pēdens plures ſuſpendit.t.8.115.k
funes peccatorum,impedimenta ſunt inimicorum,ſiue ſpiritalium, ſiue carnalium. tom.8.451.l.
Quòd circumplectuntur iuſtū, iudicia ſunt iuſtitię Dei. ibidem.m
funes tendere in laqueum,quid ſit. tomo.8. 532.f.g.
furti confeſsio apud memoriam ſanctorum tom.2.197.b.
fures quomodo tolerandi. to.3.258.d
Furtum quale venia dignum. to.3.263.i.
furtum Iſraelitarum excuſatur. tom.4.46.h
furti nomine,quid intelligendū.to. 4.50.g.h
furtum an poſsit fieri,vbi nullus lęditur. tomo 4.75.f.
furtum Achan,quomodo punitum. tom.4. 96.K.& ſequen.
Fures & latrones fuiſſe omnes qui venerunt ante Chriſtum, quomodo intelligēdum. tom.6.101.a.& ſequen.
Cum fure currere,quid ſit. to.8.158.a.
Qui timent pœnam, & qui amant iuſtitiam, & non furantur quantum attinet ad facta extrinſecus, pares ſunt manu:diſpares corde:pares opere,diſpares voluntate. tom. 8.283.i.K.
furtum committitur,quando voluntas faciēdi diſcernitur. to.8.487.e.& 498.i.
An furtum fecerint filii Iſrael, quando ſpoliauerūt Aegyptios. Eodem.405.e.f.
furti & fraudis cum innocentia certamen.tomo.9.226.e.
fur. tom.10.41.g.& ſequen.
Non furandum. to 10.176.a.
Furius Camillus, peſte extinctus. to.5.25.i.

furioſi vnde fortiores ſolito. to.1.201.c.d.
furor non ſolet eſſe ſanorum. tom.8.318.b
furor plus videt eſſe: q̃ ira to.11.b.& 102.e
furor non cadit in Deum, ſed de conſuetudi ne traſlatum potentiam vindicandi hoc nomen accepit. to.8.410.e
Quid per fuſum deſignetur. to.10.234.m
futura quomodo præſciātur. to.1.70.I
futura quot modis præſciantur. to.3. 102.g.
futura quomodo iu præſcientia & voluntate Dei. to.3 195.i.K
futura tēpora, iā in cōſpectu dei ſūt.t.5.85.d
futuris dæmones ſæpe falluntur, ſed non falluntur angeli. to.5.80.a.
futura prauiderunt ſancti homines, quantū Deus voluit, & prædixerūt ad fidē aſtruē dam, non vt magi. tom.5.92 g.
Futura reuelata ſunt Prophetis a ſpiritu ſancto, ſed a dæmonibus reuelata ſunt mitatoribus ipſorum dæmonum. to.5. 71.g.h.

G

GAbinus Donatiſta, catholicus factus. tom.7.110.h.& 117.l.m.
Salutatio Grabielis ad Mariam. to. 10.263.f.
Gabrielis nuncii forma & geſtus. tomo. 10 130.l.m.
Gabriel archangelus abſtulit ab Ioſeph zelo tipiem in vxorem. to. 10. 150.c. & e
Gabriel nunciauit Ioſeph modum impregnationis Mariæ. tom. 10.131.c.d
Vide, Ioſeph, & Maria.
Gaidad. tom 5.139.c
Gaius Cæſar. to.5.29.a.& 43 g.
Galaad, interpretatur aceruus teſtimonii. to. 8.201.c.d.
Expoſitio epiſt. Pauli ad Galatas. to. 2.1 ꝫ.i.K & 11.c.d.& h.t.4.428.i.& ſeq. Ret. to.1.8 g
Ad Galatas epiſtola, & q̃ ad Romanos ſcripta eſt, ſimilem ac eandem habent quæſtionem. to.4.429.K
Galatiæ regiones innumerabiles. t.7.171.l.m.
Galilæam Iudææ deputari poſſe. to.4. 139.e
Galilæa dici potuit ciuitas Chri. to.4. 145.d
Galilæa, interpretatur tranſmigratio, vel reuelatio. to.4.180.c
Galilæus Chriſtus: tom.9.57.e.to.10.39 h.
Galli. to.5.13.i.15.h.& 68.c
Galli quomodo expugnauerunt Romam. tomo.5.18.g.& 25.i
Galli ſenatores occidūt, dū a Papyrio vnus Gallus percutitur. Eodem.29.a.
Galli vincuntur a Decio, inferis ſe deuouente. to.5.34.g.
Galli Romam incenderunt. to.5.18.g.
Galli Terræ ſeruiebant. tom.5.63.c.
Galli ſacerdotes qui ſint. to.5.62 a.& ſequē.
Et qualiter Gallus ſacerdos abſcinditur. Ibidem, 62.g.& ſequen.
Gallinaceorum gallorum pugna deſcripta. to.1.158.i
Gallicantus conſideratio. to.4.163.I
Gallinarum ingenium in pullos ſuos. tom.4. 127.h. to.9.29.h.
Gallina quomodo infirmatur cum pullis. to.8.192.K.l.& 322.f.g.
Non ſine cauſa gallina comparata eſt ſapientiæ Dei. to.8.194.l.m & 213.b
Gallina Euangelica. to. 10.26.K.
Gallinæ fœtantis natura. ibidē.
Gallogreci qui ſint: & de luxuria Aſiatica tomo.5.27.l
De Polygamia. to4.367.c.
Sexaginta ſunt reginæ, octoginta cōcubinæ, & adoleſcentularum non eſt numerus: exponitur. to.4.192.I
[illegible] to.3.258.d.
Veterum Polygynæcia & fœcunditas. tom. 4.366.g
Ganges, alio nomine Phiſon to. 1. 274. f. to. 4.202.m.
Ganimedes quō rapitur. to.5.62.g. & 171.I.
Garganus mons. to.5.172.d.
Garruli propriè dicuntur, qui vulgo verboſi appellantur, accedente letitia nec valētes nec volentes tacere. to.8.173.h
Quòd ſoleant vocari loquaces. tom.8. 441. f.g. & 449.k.
Contra Gaudentiū donatiſtarum epiſcopū. to.7. 110.f, Ret. to.1.27.e.f.
Gaudentius Eccleſiæ ſuæ incēdium minabatur. ibidē.f.
Gaudium verum. to. 1.63.b.
Gaudentes miſeriis alienis, taxantur. tom.1. 243.m.& ſeq.
Gaudium vitæ temporalis, aut mentis, in q̄bus conſiſtat. ibid.174.a.b.
audere cum ſit bonum, &c. to.4.378.d.e
Gaudia æterna. to.3.346.m.
Gaudium rectum. to 3.348.i.
Gaudium Chriſtian. ibid.m.
Gaudium mundi. tom.4.378.d.& ſeq.
Gaudium huius ſeculi, non eſt gaudiū. to.8. 360.K.

360.K.l.tom 10.31 g
Gaudium ſpiritale. ibidem i
Gaudia futuræ vitæ. tomo.4.382.b.c
Gaudẽt ꝓprie boni,geſtiunt mali.t.8.415.K
Gaudii affectio vel paſsio,licet ꝓprie ſit ſãctorũ atq; piorum,inuenitur tamẽ eẽ malorũ,contra Stoicos.tom.5.223.a. & ſeq.
De gaudio perfecto quod erat in paradiſo terreſtri. tom.5.129.g
Non eſt gaudere impiis. tom.5.122.b
Gaudium beatorum,quale ſit. tom.8.89.h.i
Gaudiũ iuſto.nõ ẽ quaſi ſed verũ t.8.151.i.K
Gaudium beatorum tale erit, quale hic non nouimus. tom 8.317.c
Gaudium plenum & perfectum,quãdo erit. tom.8.368.h.tom.9.107.K
Qui vult ſecurus gaudere, in illo gaudeat q̃ non poteſt perire. tom.8.306.c
Non eſt gaudium certũ in hoc mundo, nec de alio,nec in alio,nec in te. to. 8. 159.h
Gaudere,quod vocant impii,non eſt gaudere. tom.8.360.K
Si gaudes de ſeculo, immũdo gaudio vociſeraris ad Deum,ſi de redẽptione gaudes, tunc impletur vero gaudio os tuũ,& lingua tua exultatione. tom.8.487.c
gaudium magnum habet ſpes gaudentis. Eodem.492.K
gaudium noſtrum non debet eſſe de inferioribus coram hominibus,ſed de ſuperioribus coram angelis. tom.8.522.b
Non nouit impius gaudium iuſti. ibid.
gaudiis terrenis quare Deus miſcet tribulationes. ibidem.g.h
De quocunque bono tẽporali gaudeas,trãſitorium eſt,ſi gaudeas in Deo,tãto firmius gaudebis, quanto eſt ille certior in quo gaudebis. tom.8.551.m
De interioribus gaudemus, de exterioribus neceſsitatem habemus. tom.8.534.h
gaudiũ Chri ab æterno fuit plenũ to.9.97.c
gaudium Chriſti in nobis,gratia eſt, quam præſtitit nobis. ibidem
gaudium Dei de nobis,in nobis augetur,nõ in Deo. tomo.9.97.c.d
gaudium noſtrum quo Chriſtus nos prædeſtinauit. ibidem.d
gaudium expectantium iudicem i fide,ęternum erit. tom.9.129.m
gaudium paradiſi.tomo.9.172.m.&ſequen.
Plenum gaudium vitę æternę.tom. 9. 175.K
gaudium duplex. tom.10.31.c
gaudere in domino,& in ſeculo,non poſſumus. ibidem.c. & ſequen.
Verum gaudium in hoc mundo,nec eſt,nec fuit,nec erit,nec eſſe poteſt.to. 10. 277. b
Poſt mundi gaudia ſequuntur æterna lamẽta. tomo.10.283.e
Gazophylacium,quid. tomo.8 215.g
Gebal,vallis vana,id eſt, fallaciter humilis, interpretatur. tom.8.300.b
De Gedeone & duobus filiis.tom.3.243.m. in fine,& ſequen.
Gedeonis vellus,quid adumbret. to.4 107. a.tom.6.87.b.c.tom.7.166.g.& 260.i.to. 8.139 l.m.& 258.m.& ſeq.tom.10.56 e. f.& 182 c.d.& ſequen.
De Gedeone & duobus ſignis.t.2.243.m.& ſequen.tom.10.181.m.& ſequen.
Gedeon typum Chriſti geſſit.tom. 10. 182.e
Quid Gedeonis myſteria. ibidem.e
De gehẽna vtrũ aliqñ exeant, q̃ ſunt poſt baptiſmũ peccatores.to.4.227.m.& ſeq.
gehennæ mala. tom.4.383.m
Terret malos gehenna. ibidem
gehenna corporeus ignis erit,& cruciabit, &c.tom 5.217.i
Vide,Ignis inferni.
Reatus gehẽnæ quomodo ſoluat̃ to. 10. 16.c
Malum non facere,timore gehennę. to. 10. 94.K
gemitus non eſt niſi laborantium.to.8.43.c & 50.d
gemitus carnis & cordis, differunt. Eodem 104.i.K
gemitus iuſti a multis hominibus eſt abſcõditus,non ante Deum. ibidem l.m
gemitus cum habeat triſtitiam, eſt tamen gemitus qui habet & gaudium.tom.8.374.g
Quod boni gemant,male gementes.tom. 8. 374.a
Sancti quare gemant, & quomodo gemant. Eodem 485.d.& i.K
Spiritus ſanctus tunc dicitur gemere,quando nos facit gemere. tom.9.111.i.K
geminorum cõſtellatio diſcuſſa.to 1.48. K.l to.3.111.h.& 174.i.k.tom 4.189.a
Tergeminorum pugna. tom.5.23.l.m
gemini. odem.39.l.& ſeq.
De Eſau & Iacob,geminis, multum inter ſe morum & actionum qualitate diſparibus tomo.5.40.c

Gemini ſimul nati,diuerſos habuerunt euentus:& φ ſimul concipiantur. ibidem
Generalis ſermo, partem duntaxat deſignãs. tom.2.90 a
Genealogia Chriſti varie narrata to.4. 135. K.& ſequen.tomo.6 70.d
Genealogiam Chriſti,apud Matthæũ & Lucam,Aphricanus concordauit.to. 1.21.h
Genealogiam Chriſti Manichæi reſpuunt. tom.6.68 l.& 71.m.& ſeq.
Generatio,Generationes, Gignere &c.
De generatione & corruptione to.1.242.K.l
Quadruplex generationis modus.tomo. 10. 287.e & 291.K
Gignendi officium. tomo.3.177.h
Annunciabitur domino generatio ventura, exponitur. tom.2.183.a
Generatiões generationũ,q̃ ſint.t. 8. 256.k.l
Generatio generationem annorum Dei, q̃ ſit. Eodem.378.h
Mille generationes,quæ ſint. tom.8.403 a
Finito ſeculo nulla erit generatio.t.8. 254.g
Generatiões iſtæ,Lunę cõparanť.t.8.203. m
Duæ ſunt generationes,quibus veritas nunquam deeſt. tomo.8.455.i
Generationibus,parentib. Deus creat filios, ad ſolatium & ſubſidium ſenectutis eorũ. tom.8.254.K
Generatio & generatio quæ ſit. ibidẽ.376.f
Generatio & generatio,omnis generatio dicta eſt. tom.8.552.c.& 560.g
Generationis repetitio perpetuitatem ſignificat. tomo.8.292.g.& 321.m
Generatio & generatio ſeculũ, quod multis generatiõib.agitur,ſignificat.t.8.137.g.h
Generatio filiorum non eſt opus bonũ, niſi cũ fit ſcd̃m finem ſummi boni.to. 5. 138.i
Generãt ſibi quidam filios,quidã vero Deo, in vero matrimonio. tomo.5.140.e
Generationes gentium, aliquæ ſciuntur vñ ortum habuerint, aliquę non. ibid. 134.i
Generatur homo,& naſcitur cũ modo perfectionis,quem habiturus eſt, ſed habet ipſam in ratiõe,nõ in mole to.5.238 b.c
Generare nõ poſſe hominem in decimo anno,vel citra. tom.5.135.a
Generare poteſt ſenex,nõ decrepitus,de muliere iuuene,non autem prouectę ætatis, quamuis & ipſa concipere poſſit de iuuene viro. tom.5.152.l
Generatio hominis recapitulatur poſt mortem Abel,& quare. tomo.5.139.g.& ſeq.
Generati fuiſſent abſque peccato, quotquot ſaluandi erant. tomo.5.126.& ſe.
Generaſſent filios primi parentes ſine libidine,& ſine corruptione integritatis, ſi nõ peccaſſent.Argumentumq; virgines generaſſent. tom.5.152.m
Generatio fuiſſet in paradiſo,ſi primi parentes non peccaſſet. tomo.5.128.f
De generationib.Cain,& Seth fratris ſui,p latis vſq; ad diluuiũ,& de numero, & qd ſignificẽt tom.5.138.K.& ſeq & 139.g.h
Generaſſe dñi homines,ante diliuuiũ exiſtentes,longæuę ętatis.to.5.136.c.& ſe.
Generatio,Regeneratio.
Generatio carnalis,& ſpiritalis.
Sicut per primam generationem oẽs pertinent ad Adam,ita per ſecundã omnes ad Chriſtum.to.2.32.K.l. & 127 e. f. & ſeq.
De generatione duplici,carnali,& ſpiritali. tom.2.69 b.c
Generatio ſpiritalis,adoptio dr̃. ibidẽ.73.b
Generatio ventura quomodo annunciabitur domino. ibidem.183 a.b
Generatio æterna, quàm difficilis intellectu. tom.3.254.i.K
Generatio terrena & cæleſtis. Eodem.349.h
Regeneratio perfecta,quando.to.7. 225. e.f
Regeneratio duplex.to. 8. 297.g.& 304. K & 319.g
Regeneratio,renaſcentia,& baptiſmus. idẽ. tom.7.362.a
Quòd ſimus in iſta generatione filii Dei,erimus in iſta generatione filii reſurrectionis. tom.8.552.e.f
Generet te mr̃ Eccle. nõ abortiat.to.8.188.i
Eſt generatio qua fideles efficimur, & p baptiſmum renaſcimur,eſt generatio quam à mortuis reſurgemus. tom.8.515.e
Generationes duę ſunt,vetus,& noua.to. 8. 327.h.i
Vna mortalis,alia ęterna. tom.8.369.K
Quod ſint duæ generationes,carnis,& ſãguinis,& generatio futura in reſurrectione mortuorum. tom.8 321.m
Generatio duplex,carnis,& ſpiritus.tom.7. 235.f.& ſequen.
Generationis & regenerationis differentia. tom.10.95.a
Nobilior eſt generatio ſpiritalis,quam carnalis. tom.10.153.d

Generatio Chriſti, diuina & temporalis.

In generationibus creaturarum nō eſt ſimilitudo generationis filii Dei. to. 9.239.d.e.

Diuerſitas generationis diuinę, & creaturarum. tom. 9.241 d.

generatio filii ęterna, per creaturas demonſtratur. to. 9.39.g.

In generationibus terrenis inueniūtur pater & filius, coęui, non tamen coæterni. tom. 9.239.d

Duplex filii Dei generatio & natiuitas. to. 10 48.b.c.& 111.m.& ſequen.

generatio cęleſtis reparauit, qđ terrena natiuitas perdiderat. to. 10.128.c

generationis temporalis Chriſti, non æternæ capax eſt vtcunque humana fragilitas. tom. 10.125.a.

generatio Chriſti. to. 10.124.l.m.

generatio Chriſti ęterna, ſine matre temporalis, ſine patre facta eſt. tomo. 10.125.a.

generationis Chriſti ęternæ & temporalis, differentia. to. 10.133.a.

Conditiones vtriuſque generationis Chriſti. ibidem.

Generatio Chriſti diuina.

De geniti & ingeniti vocabulo. tom. 3.105.f

generatur diuina natura. tom 5.108.l.

Vt De' pater generaret filiū, nō aliquo cōiugio indiguit: exēplo oſtendit. to. 8. 132.b.

Quod genuit ſine initio, & ſine fine. ibid. b.c

Vtrum filius dici debeat, ſemper gignitur, aut ſemper genitus. tomo. 8.5.a.

Quod Deus vnum verbum genuerit. tomo. 8.209.m.

Quod vnicum genuerit, & vnum noluerit: fecit ei fratres non gignendo, ſed adoptādo. tom. 8 229.l

Ex vtero ante Luciferum genuit te: exponit. tom. 10.116.i

generatio filii in diuinis, ineffabilis eſt. tom 10.124.l.m.

generationem eius quis enarrabit? de qua generatione dicatur. tom. 10.128.c

generatio Chriſti diuina. to. 10.129.b.& ſeq.

genuit pater filium, & quō. to. 10.101.a.b.

Non quęratur quomō pater genuit filium, quod & angeli neſciunt. tomo. 10.215.h.

Error circa generationem filii Dei.

Hęretici monſtrum prędicant Deū patrem genuiſſe, gignendo filiū diuerſæ a ſe ſubſtantiæ. tom. 10.44.c.f.

Generatio Chriſti temporalis.

In generatiōe Chriſti Matthęus & Lucas quomodo varianr. to. 4.37.b. to 6.70.d

generatio Chriſti duplex. tom. 4.134.b

generationes Chriſti, in tres partes diuiſe. tomo. 4.305 i.

generationes xlii. ibidem. K

generationem Chriſti exorſus eſt Matthęus ab Abraham, &c. tom. 5.136.g

generationes Chriſti, nō fruſtra à Matthęo ſic commemorantur. tom. 5.156 f.

Matthæus generationem Chriſti deſcendendo narrat, Lucas aſcendendo. tom. 10.15. e. Et quare. ibidem.

A Chriſto vſque ad Adam, generationes ſeptuaginta ſeptem. tomo. 10.15.e.f.

Et quid ſignificet. ibidem

Comparatio generationis Chriſti ad generationes humanas. tomo. 10.129.d.

geneſis liber creaturę cœli & terrę. t. 1.12.m.

geneſis ad literam, quare ſic intituletur. Eodem 23.l m.

geneſeos obſcuritas. to. 1 76.i.& ſeq.

De geneſi contra Manichęos libri duo. to. 1 267.g.& ſequentibus.

Recitatio ſecundi & tertii capitis geneſeos. tom. 1.273.K.l

geneſis ad literam vbique non poteſt exponi. ibidem. 273.c.d.

De geneſi ad literam, liber imperfectus. to. 3 162.m & ſequen. Retract. tom. 1. fo. 16.k.

De geneſi ad literam, libri duodecim. to. 3. 169.k.& ſequenti. Retract. tomo. 1. 16.K.

geneſeos liber, hiſtoria. tom.. 3.206.l.

genethliaci, vulgo Mathæmatici. tomo. 3.9. f. tomo. 5.240.f.& i.& ſequentibus.

genethliacorum ſuperſtitioſa vanitas taxata. tomo. 1.36.g.h.& 48.g.h. tomo. 3. 10.f g.

genius Deus. tomo. 5.55.m.

genius quid. Eodem. 59.d.

genium. tomo. 10.5.l.m.

genitalia cur dixerit Apoſtolus inhoneſta. tom. 6.151.b.c. Retract. tom. 1.22.i.

De genitalium vel pudendorum verecundia. Eodem 180.a.b.

genitalia non mouentur a libidine. tomo. 5. 129.l.m

genitalium motus a Deo. tom. 7.284.h

genitalia nō mouent a libidine. to 5.129.l.m

gentium conuerſio ad Chriſtum tom. 1.234 k.& ſequentibus. tom. 2.45.h. & ſequen.

gentes nō iudicandę.to.1.81.d. Vide Electio.
gentibus,quo vtitur Eccleſia. Eodem.235.g.
gentium vocatio prædicta.tom.2.62.h.& ſequen.& 228 l.& ſequen.& 232.e.f.tom. 3.281.f.tom.6.24.c.& ſequentibus.
Ex gentibus multi crediderunt in Deum,ante aduentum Chriſti. tomo.2.131.a.
gentiles & incircuncisi, multi placuerunt Deo.ibidem.
gentes,hęreditas Chriſti.t.2.221.e.f.& 222. g.& 228.m.& ſo.ſeq.b.& 249.a.
gentiles ſi quid bene dixerunt,non aſpernandum. to.3.21.c.
gentilium ſuperſtitiones taxatæ. ibid.d
A gētilibus ſi quid bene dictum in noſtrum vſum eſt conuertendum. tom.3.14.1.K.
gentes perueniſſe ad cognitionem Dei, per creaturas. Eod.269.i.& ſeq.copioſe
gentes natura duce benefacientes.eodē.274 m.& ſequen.
In gentibus, imago Dei non omnino deleta.tom.3.274.b.
gentes an pertineant ad gratiam mediatoris. ibidem.& ſeq.
gentes ſunt plures quàm linguę.to.5.141.g.
gentes non tam dicuntur propter generationes familiarum, quàm propter genera ſectarum. to.8.237.b
De hoc. Eod.311.h.i.
gentes quare lapidibus comparentur.tom.8 142.l.to.9.19.m.& ſequen.
Exercēdo ludos, & cantica gentilium Chriſtianus fit paganus. to.9.250.b
gentes impiæ,Iudęi cęci. to.10.27.m.
gentilis. tomo.10.106.K.
gentium laus. to.10.164.b.c
gentiū vocatio,in Iſaac ꝓmittit.to.5.151.f.
Promiſsio vocationis gentium, iuramento firmata eſt. to 5.153.l.m.
gentium vocatio. to.6.24.c.& ſeq.
gentium cōfenſus in Chriſtum.to.6.36.b.c.
gentes ne ſuperbiant de iudæorum lapſu.Eodem.78.c.d.
gentes oēs in Chriſto benedicendæ.to.7.4.f
Infideles derelinquuntur per iuſtitiam,fideles.vocantur per gratiam. to.9.162.c
Vocatio gentium in tribus Magis,tomo.10 137.e.f.
Ad gentes Chriſtus nō venit, ſed diſcipulos ſuos miſit. to.10.164.b.
gens Iudæa ꝑ legis ſuſceptionem,& tantorū prophetarum miracula exaltata, Chriſto noluit humiliari. ibidem.h.
gentes ad Euangelium vocatę.tom.10.28.g.
genus & ſpecies quid. tom.1.98.c.d
geometriæ & Aſtronomiæ inuentio.tom.1. 165.K.
geometrę rari. tom.3.153.i.
geon fluuius paradiſi alio nomine Nillus.tomo.1.275.f.to.3.203.m.
geraſeni miſticè. 4.115.e.
germanitianenſes. tom.2.255.m
germinet terra herbam:exponitur.t.3.162.i.
geruaſii & Prothaſi tranſlatio mirabilis.tomo.1.57.K
geruaſius & Prothaſius, monachi fuerunt, & poſtea martyres. to.9.227.d
grauaſii & prothaſii corpora, quō ſint Ambroſio reuelata.tom.5.229.m.& ſequen.
Ad Geruaſii & protaſii memoriam quę miracula facta ſint de cæco illuminato.ibid.
geſon. tom.3.44.m.
Omnia tēporaliter geſta a domino Ieſu, fidem nobis inſerunt. tom.10.19.a
Getæ.
Getę. to.5.204.e
geth.ciuitas Allophylorum. to.8.179.i.
geth interpretatur torcular. ibidem.K.
getulia vbi ſit. tom.5.25,K.
giezi fallacia,& lepra. to.3.246.c.
giezi accepta pecunia a Naamen, accipit ſimul lepram. to.10.230.b.c.
giezi Iudam traditorem, vel populū Iudaicum ſignat. ibid.c.d.
gigantes qui. to.4.28 a.
gigas Nemroth. ibidem.f.
gigantes naſci potuerunt de hominibus communibus. to.3.218.e.
gigantes placuit creare Deo. ibid.h.
gigantes plures, fuerunt ante diluuium, quā poſt. ibid.h.i.
De gigātib.multę fabulę ſcriptę sūt,ſcilicet, ꝙ nō habuerūt homines patres. ibidē.c.d
gigas ſuperbum ſignificat,extollentem ſe aduerſus Deum. tom.8.73.m.
gigantes in malo ſuperbos,in bono Chriſtū ſignificant. to.8.319 h.i
gladiatorii ſpectaculi inſania.tom.1.457.e.f
gladius flammeus ante paradiſum.Eodē.378 h.i.tom 3.224.m.
gladius pro tribulatione.tom.2.87.m.& ſo. ſequen.a.& d.& 93.e.to.3.42.h.to.8.404.i

Gladius ſpiritus,verbum Dei.t.2.88.c.to.8.133.l

gladius,lingua.t.2.179 e.to.3.356.m.tom.7.214.l

Nomine gladii mors ſignificař tom.8.36.h

gladius viſibilis in Eccleſiæ diſciplina ceſſauit. tom.4.19.l

Qui gladio percuſſerit,gladio morietur.to.4.413.a

gladius verbi Dei,orphanos,facit & viduas tom.8.230.h

Et quare bis acutus Eodem.195.l

gladii accinctio circa femur, qd ſit.t.8.134 b.& 340.c

gladius Chriſti ſeparat.Eod.350.l.& 390.d

gladius bis acutus,dř verbum Dei.t.5.208.a

gladius domini bis acutus, Chriſtus eſt, & tunc vibrabit,&c. tom.8.15.m

Eſt gladius domini bis acutus, ſed bonus eſt gladius filiorum hominū acutus, ſed malus. Eodem 185.l.& 214.l

gladius eſt benignus,& eſt gladius malign⁹. tom.8.550.b.& 423.a.b

gladius Dei,anima iuſti. to.8.81.c.d

gladius Chri ſpiritalis fortior eſt ſeparās, quàm copulans natura carnalis.Eod.233.m.& 358.l

gladius dei,vnde debellauit orbem terrarum occidendo ſpiritus nequitię, ſpiritus Dei eſt in veritate ſermonis Dei. Eodē. 340.c

gladii eductio,apertā, iniquorum ſignificat perſecutionem. to.8.93,d.& 214.a

gladiis ancipites qui ſint,& quid ſignificēt, & cur in manibus,& non in linguis ſanctorum.tom.8.578.a b.& ſequen.

gladius bis acutus,poteſtas eſt qua defendūtur boni,& puniuntur mali. tom.9.148.l.& 149.d

Iſidorus dubitat, an de gladio materiali, an de ſpiritali intelligatur, quod dixi Simeon,Tuam ipſius animam doloris gladius pertranſibit. to.1.270.f g

Suo gladio iugulare.tom.2.14.f.tom.6.20.h

Litus melle gladius. tom.2.18.h.& 21.g

Plumbeo iugulare gladio. tom 1.178.c

Pugio plumbeus. tom.7.325.i

gladiatores licentioſa crudelitate viuunt.to.8.375.i

Gloria. tom.3.99.h.& 356.h

Gloria quid ſit.t.4.187.K.t.9.106.i. & 109.g

glorificař,honorificař,&clarificař.t 6.218.c

Gloria vana,humana,mundi,&c.

Gloria vana etiam virtuti inſidiatur. tomo.1.67.f.g

Gloriæ inanis peſtis.to.1.159.c.& 207 i. & 211.m.

Gloria popularis contemnēda.Eodem.213.f.& 252.g

gloriātes de bonis operib. ſtulti.to.2.185.b

Gloriatio in bono & in malo.tom.3.269.g

Gloria vana.tom.1.66.b.& 159.d.to.3.249.b.tom.4.395.i.tom.9.106.i

gloria mundi,& huius contemptus. tom.3.354.c

Gloria vana,quibus potisſimum inſidietur. eodem.355.a

Gloria de magnitudine imperii, cōparař vitreæ lætitiæ,fragiliter ſplendidæ.t.5.30.c

Gloria ſequitur fugientem. to.5.44.K

De gloria vana Romanorum. ibidem.e.f

Gloria eſt iudicium hominum,de hominib. bene opinantium. ibidem

Gloria hominum. tom.5.44.g.& 47 c

Brutus pro gloria temporali filios ſuos occidit ibidem.45.e

Glorię contemptor. tom.5.47.d

Tam turpiter ſeruire virtutes humanę glorię,quàm corporis voluptati. ibidem d.e

Gloria noſtra tunc in puluerem deducitur, &c. tom.8.13.K

Inanis gloria cur maxime fugienda eſt perfectis,&c. ibidem.l

gloriari in malitia, quid ſit. tomo.8.165.i

Deus abſtulit nobis gloriam noſtram,vt daret ſuam. tom.8.222 d.e

gloria debet eſſe bona & vera. Eod.537.K.l

Non eſt q nō amet gloriā,ſed gloria ſtultorū reprehendiť a domino.Eodem. 578.K.

Qui tali gloria delectantur, in conſcientia ſua nihil habent. ibidem.l

Habere gloriam,ſed non apud Deum, quid ſit. tom.8.61.b

Non eſt magnum gloriari in lętis, ſed in tribulatione. tom.8.66.e.f

Nemo glorieť de bono quaſi de ſuo.t.8.41 d

gloriam ſuam exemplo Chriſti nemo quęrat. tom.9.54.b

gloria falſa fallit homines. tom.9.106.i

gloria humana multis obſtat,quo minus reſipiſcant. tom.9.101.g.h

Inanis glorię & timoris domini conflictus. tom.9 224.K

Inanis gloria eſt fugienda. tomo.9.236.a.b

Gloria ſanctorum,& diuina.

Gloriandum in ſolo domino.to.1 59.d.t. 2. 48.K.& 184.c.to.3.61.m.& ſeq.& 351.m
In nullo gloriandum,quoniam noſtrum: nihil eſt. tom.1.21.b.tom.2.48.K.l
Exiſtimo enim quod non ſunt cōdignæ paſſiones huius temporis ad futuram gloriā quæ reuelabitur in nobis,&c. exponitur. tom.4.200.d.& ſequen.
gloria & ſplēdor,& ἐνέργεια tom.4. 336.h.i
gloria Dei. tom.5.44.g.& ſeq.
Propter gloriam ęternam,omnia contemnēda. tomo.5.45.d.e
gloria vera vbi erit,& verus honor.t.5.241.K
De glorię cæleſtis incomprehenſibilitate. ibidem.K.l
gloria Chriſtianorum. to.8.85.m
gloria noſtra futura quæ. Eodem.94.l
glorificationem præcedit paſſio.tōm.9.81.c
gloria noſtra futura erit, æquari angelis, & videre Deum. tom.8.94.l
Quomodo ſancti non in theatris, nō in circis,non in foris,ſed in cubilibus ſuis glorientur. tom.8.578.l.m
glorificamus Deum,glorioſum dicendo nō faciendo. tom.8.114.m
gloria fit quiſque clarus,& charitate glorioſus. tom.9.106.i
Qui gloriam Deo debitam de bono ſuo quęrit,hic fur eſt,& latro. to.9.166.m
Quærens furari gloriam Dei,ſimilis eſt diabolo. ibidem.
gloria diuina,non eſt ambienda. ibidem.
gloria communis omnium. tomo.9.188 g
Differentię ſingulorum. ibidem.
gloria beatorum poſt iudiciū.to. 5. 205.i.K
Effectus ſpei cœleſtis gloriæ.tom. 10.183.d
In ſola cruce gloriandum. tomo. 10. 178.f

Gloria Dei patris,& filii.

gloriā filii,quomodo pater iudicat.t.9 69.i
Perſonę inuicem, quomodo ſe glorificent. tom.4.86.b
gloria filii hominis tunc venit,quando gentes in eum crediderunt. to.9.81.d.e
Vt glorificent patrem veſtrum,qui in cœlis eſt,& ne videamini ab eis, concluſiones duarum ſententiarum in Euangelio quid operentur. tomo. 10.2.g.h
Nō minor eſt gloria, quòd tumulus Ioſeph ſuſcitauerit Chriſtū, quàm quòd ſanctæ Mariæ vterus procreauerit to. 10. 195.c
glorificatio Chriſti,reſurgendo & aſcēdēdo completa eſt. tom.10.213.e
Non ad huc venerat Chriſtus vt alienam gloriam inuaderet ſed vt ſuam donaret.tom. 10.258.m
Duæ ſunt glorificationes ſecundū ſuſcepti hominis formam. to.10 319.d.e
Chrs bis glorificatus, bis dedit ſpiritū.ibi.e
Quo glutino glutinetur anima Deo. tom. 8. 212.m
gnoſtici vnde ſic dicti tom.6 4.m
gnoſticos, nonnulli Borboritas vocant. Eodem.4 2
gnoſtici animā naturam Dei eſſe dicunt.ibi. Bonum Deum & malum fingunt. Ibidem
gog,& Magog quid ſignificent.tō. 5. 203.e
goliam Dauid ſuperat.to.10 58.m. Spurius. Eodem.225.e.f
Quare percuſſus a Dauid in fronte. tom. 10. 108.c
goliath,typus diaboli.t.6.11.f.& ſeq.tom.8 74.m.tom.10.225.g
gorgon monſtrum. tom.5.171.l
gothi ſub rege Alarico,Romam euerterūt, tom.1.25.c.in fine.
gothorum irruptio in Africam.to.10.in Poſſidonio.
gothis quid ſit,fihoraarmen, tom. 2.158.K
gothicam linguam,Rom. capta didicit. ibi.
gothi multis ſenatoribus pepercerunt.tom. 5.29.a
gothorum clades magna, & quot vno die ceciderint. tomo.5.48.e
gothorum rex, Chriſtianos perſecutus eſt. tom 5.185.& ſequen.
grabatum,proximum ſignificat.tom. 9. 33.i
Quid eſt quòd domin⁹ dixit paralytico, Tolle grabatum tuum,& vade in domum tuā tom.9.243.h
gradus quatuor ad fœlicitatem.tom. 3. 46.g
gradatio figura. Eodem.159.d
gradus ad amorem æternum.tomo.2.118.g
gradatio, grecè κλίμαξ dicitur.to.3.158.d
gradus virtutum. to.4. 91.b.c
gradus ad cœleſtem iuſtitiam.tom. 4. 192.h.
gradus docendi. ibidem.
gradus quatuor ad perfectionē hominis. t. 4.199.f.& ſequen.
De gradu coniunctorum matrimonio antiquitus. to.5.137.h.& ſeq.

gradibus

Gradibus diſtinctis omnia a Deo ordinata. tom.6.209 f
Gradus, indifferenter ſunt aſcendentium, & deſcendentium. tom.8.107.g
Gradus, qui in pſalmis, aſcendentium ſunt. tom.8.466.m
Quatuor ſunt hominum gradus, & ſtatus, in Eccleſia. tom. 10. 297.m
Vide, Varietas.
Si greſſus hominis dominus non dirigeret, tã praui eſſent vt ſemper ad praua irẽt ſit & ſemitas curuas ſequendo redire nõ poſſent. tom.8.95.i
greſſus Dei qui ſint, & quomodo videantur. tom.8.236.e
De verbis pſalmi, Greſſus meos dirige ſecũ dũ verbũ tuum. Ser. tom. 10. 67. f. & ſeq.
Gręcas literas puer Auguſtinus abhorruit. tom.1.30.a
De literis Gręcis & Latinis. ibidem.d
Græcos codices conſulit Auguſt. to. 2. 88.g & 103.l.& 122.e.in fine, tom.3.81.b.c
græca laudantur. to.2.87.e & ſequen.
græca quędam in lege non translata. tomo. 2.240.h.& ſequen.
Græcis, gentes. tomo.2.246.c
græcã linguam & Hebræam, neceſſariam eſſe ad cognitionem literarum ſacrarum. tom.3.8.t
Ad Gręca exemplaria nouum teſtamentum emendandum. tom.3.10 g
Vetus item, iuxta.lxx. ibidem
Græcè mediocriter doctus Auguſtinus. to 3.92.c.& 93.c
græca lingua inter cæteras gẽtiũ clarior habetur. tom.5.65.e
De gręciæ regibus, ſacra inſtituentibus diis. ibidem.
græci, diuinis honoribus honorauerũt illos à quibus magna beneficia receperunt. to 5.12.m
gręci honorauerunt ſcænicos hoĩes. ibid.f
gręci, de ſapientiæ nomine gloriati ſunt. to 5.68.e
græca lingua in aliquibus euidentius ſonat, quàm Latina. tom.10.40.g.h
Libros græcos inſpiciebat Auguſtinus ĩ paſſibus controuerſis. tom.10.72.h
Gracchi ſeditioſi, pro lege agraria occiduntur. tom.5.17.e
Gracchi agros oſtium malè diuidentes, puniuntur. tom.5.28.h
gracchi caput auri pondere venditur. ibi.
gramma quid ſit. to.1.107.b
De grãmatica, liber. tom.1.83. m. & ſeq. Retract.to.1.10.f
grammatici, magiſtri penulati. tomo 1.30.f
grammaticorum leges anxie ſeruantur, diuina pręcepta non item. ibi.h.i
Quidã plus curant uitare barbariſmũ, quam vitia morum. ibi.k
grammatices inuentio. to.1 165g.h
grãmatica, Latinè literatura dicitur. to. 1.61. i, & 165.c
Grammatici, iudices poetarum. ibi.i
Grammatica quid ſit. to.1.180.h
grammaticorum eſt poetarũ fabulas ad utilitates referre. tomo.4.325.d
gramãtici & rhetores quomodo accipiendi ad Chriſtianiſmum.
grãmaton iſagogos appellãt literarum inductores. to.5.179.K.& m
grammaticus poteſt de arte ſua honeſte uiuere. to.8.252.c
grandinis generatio. to.3.121.a
grando eſt iniquitas, res alienas auferens. to. 8.286.i
grando ignis, & uoces. to.10.171.h
granum ſinapis miſſum, &c. quid ſignificet. to.8.237.h.i.& ſeq.
De grano tritici, quod ſeminatũ in ſe habuit magna multitudinis fœcunditatem. to.8. 240.f.& ſeq.& 245. K.
Niſi granũ frumenti mortuum fuerit, &c. exponitur. to.10.169.l.& ſeq.
De granis & palea. to.10.28.d.e
Gratia.
Gratiæ vocabulũ generaliter & ſpecialiter accipi. to.1.19.l & 24.h.&l. tom.2. 48 m
gratia quid Ciceroni. tom.4.187 g.h
gratia Dei quid. to.4.429.a. to.9.6.f.g
Merito grã noĩatur, quia gratis dat. t 8.130.f
gratia natura dicitur. tomo.2.134.e.f
An gratia ſit natura. tom.3.67.K
gratia & ſtipendium peccati. to.3.K
gratia t.3.38.a.b. & 53.f, & 69.m, & ſequen. g, & K, & 77.f, & 182.a.& 347.l, & ſo. ſe. d, & 356.h
gratia quare ſic dicta. to 8.62.m, to. 10.50.K & 113.f
Gratia & prædeſtinatio.
gratia & prędeſtinatio. tomo.3.60.l

gratia

Gratia eligimur & prędeſtinamur.t 5.206.e
Inter gratiam & prędeſtinationem, qd interſit. tom.7.405.a.b
Gratia Dei gratuita, & credenda & prędicāda. Eodem.419.m

Gratia & liberum arbitrium.

Gratia & liberum arbitrium.to 1.11.f.g. & 19.a.& 22.K.to 3.63 1.& 66.K.& 86. b. & K & 349.g.& 353.m
gr̄a Dei vicit liberū arbitriū.t 1.22.a.t.4.22.l
Ex gratia ſalus, nō ex libero arbitrio. tom.7. 217.b.c
Gr̄a Dei ſup liberum arbitrium.to. 7. 304.c
De gratia & libero arbitrio. Eodem. 423.i. K.Retracta. tom.1.27.i
Gratia Dei, & liberum hominis arbitrium diſcernenda. to.7.424.g.h
Omnia noſtra gratiæ Dei aſſcribenda, non libero arbitrio. to.10.68.g
Imò etiam ipſum liberum arbitrium. ibidē.

Gratia Dei, & voluntas.

Gratia prima, & ſecunda.

De gratia Dei & voluntate, quęſtio difficilima, & paucis intelligibilis.tom.2.48.a.& ſequentibus.
Gratia Dei an pręcedat, vel ſequatur hominis voluntatem. tom.1.150.m.ſeq.
Gratia duplex. tom.2.128.a.& ſeq.
Prima gratia beneficii Dei eſt, redigere nos ad confesſionem humilitatis.tom. 8.111.g
Gratia prima & ſecunda. tom.7.396.l

Gratia & iuſtitia.

gratia & iuſtitia. tom.3.346.h
gratia Dei nec iniuſta, nec crudelis poteſt eſſe iuſtitia. tom.5.111f
gratia bene vti facit mala morte, & iuſtitia facit diligi. tom.5.113.e
gratiam differre à virtutibus, innuit dicens, virtutes dari ſola gratia Dei. to.5.238.b

Gratia veteris, & noui teſtamenti.

gratia in veteri teſtamento latens, in nouo reuelatur. tom.3.271.l
Abſque gratia, decalogus quoque occidit. tom.3.270.d.e
gratia data eſt, vt lex impleretur.tom.3.272. g.347.b
gratię promisſio. tomo.4.95.g
gratia & veteres ſeruati ſunt. tom.4.217.a
gratia noui teſtamenti, a Chriſto & Apoſtolis reuelata. tom.5.92.f
gratia noui teſtamenti, quæ ſit.to.2.epiſt.120. Retracta.to 1.25.l
gr̄æ indiciū, Chriſti humanitas. tom.3.54.a
gratia Dei nobis, in homine Chriſto commendatur. tom.3. 139.h
gratia Dei nobis pręſtat per Ieſū.t.5.103.c.d
gratia Chriſti. tomo.10.7.i
Tolle gratiam, quid eſt Chriſtus niſi homo? to.10.148.d

Gratiæ donum.

gratiæ dona ſunt duo. tom.3.349.c
gratia donatur bonis illud quod non debebatur, ſed iuſtitia malis illud qđ debebatur. tom.5.139.i
gratiæ Chriſti hominibus donatæ, commendatio. tom.10.25.f
gratia, donum Dei eſt. tom.10.50.k
gratia diuinæ bonitatis, quomodo accipienda. tom.10.62.h
Sicut diuina bonitas excedit vota, ita adiungit gratiam ad merita. tom.10.188.l

Gratia gratis data.

gratia gratis data.t 1.11.f.to.2.89.x.& 131.i. to.3.98.K.l.to.8.253.K.t.9.6.g.to.10. 7.b
Gratia niſi gratis detur, gratia non eſt. to.3. 63.K.& 269.e.to.7.252.& 253.f.& 259.f
Qđ iō gratia, quia gratis datur. tom.8.62.m
Si ideo gratia vocatur, quia gratis datur, nulla tua merita præceſſerunt. tom. 8.159.m
Gratiam ſuam gratis dat Deus. tom.8.120.b
Cum gratiam audis, gratis intellige.tom. 8. 553.a
Non eſt gratia, niſi gratuita. tom. 8.30.a
gratia qua conditi ſumus, vtrū gratis data gratia. tom.10.67.a.b

Gratia & meritum.

Gratia & meritum pugnant.t.2. epiſ. 105.& 106.to.3.353.m.tom.8.129.e.f.& 159. m
gratia & meritum. tom.3.355.h
Pro gratia, contra meritis ſuis ſuperbientes. tom.10.9.a
De gratia & meritis.to.10.14.b.c.& ſequen.
gratię commēdatio, & propriarum virium confutatio. to.10.27.K.l
Pro gratia contra merita. tom.10.56.a
gratiæ & meritorum diſcusſio. ibidem.c
gratia non ex merito, ſed meritum ex gratia. tom.4.215.K tom.10.72.l.& ſeq.
gratia pręcedit meritum. to.7.305.g
gratiam Dei non tua merita præuenerunt, ſed beneficia Dei præceſſerunt. tomo.8. 54 d

Si vis alienus eſſe a gratia, iacta merita tua. tomo.8.62.a
Vt nobis gratiã ſuam daret, nulla noſtra bona facta præceſſerunt. to 8.211.c.
Quòd non detur ex meritis, teſtimonia com probatur. to.8.222 b.c.
Gratiã Dei nõ nr̃is meritis, ſed Dei volũtati tribui, authoritate probatur. tom.8.510.l.
gratiã Chriſti nulla merita præceſſerunt, ſed ex ea cuncta emanarunt. to.9 97.b.
Gratiæ commendatio.
Gratiã Chriſti, omnes Pauli epiſtolę ſonant tom.2.138,k.
gratia Dei maxime commendatur in incarnatione. tom 5.90.d.& ſeq.
Sine gratia, etiam lex quæ in ſe eſt bona, virtus eſt peccati. to.5.113.e.f.
gratia Dei qũo p Ieſum Chriſtũ.to.8.133.f.g
Gratiam ſuam Deus in omnibus ſcripturis nobis commẽdat. Eodem. 248.e.f. & ſeq.
gratię commendatio.to. 8.144.K. & 196.b.
gratiam Dei commendat ſcriptura, quia p ſeipſum põt homo in illa ambulare, nõ ta men redire to.8.286.e
Gratia Dei, quę liberat nos, cõmendat ſe vo bis in oibus ſcripturis ſanctis.to.8. 248.e.
Gratiã, qua gratis ſaluamur, in omnibus ope ribus ſuis Deus inſinuat. to.8.546.b.
Commendatio gratię, nõ ſolum qua nos fecit, ſed etiã qua re fecit. to.8.553.m.
Gratia baptiſmi, & gratia iuſtificans.
grã Dei, chr̃iani ſumus.to 1.25.c.to.2.125.g
gratia aboleri omnia peccata. tomo.3.56.b.
Ante gratiam iniuſti oẽs.to.4.364.m & ſeq.
gratia nobis facta in Chriſti baptiſmate. tomo 10.139.a.
gratia proprie iuſtificans, quę.tom.7.250.d.
gratia Dei ſola iuſtificamur. tom. 7. 237.K. & ſo.ſeq.d.e.
gratia qua iuſtificamur, charitas Dei.tomo. 7.253.b
gratia Dei in Paulo, quid. Eodem.288.g.
De gratia & auxilio Dei, Ambroſii teſtimonia tom.7.255.e.f.& 303.f & 319. K.Item Cypriani. Eodem.302.d
gratia Dei ſumus, quicquid boni ſumus. to, 8.224.k
Quòd gratia Dei nullis noſtris meritis præcedentibus præparet ſibi in nobis locum. tom.8.230 k.
gratiã diſcernit & candificat in protectione corporis Chriſti, nõ merita, aut virtus ꝓpria.to.8. 233.m.
gratia Dei & miſericordia, ſemp̃ præueniũt peccatores. to.9.166.g.
Quiſquis abſque Dei gratia vana præſumit, nihil eſt. to.9.107.K.
Totum, quod bene facimus gratię Dei depu tandũ, non merito noſtro. tom.10.7.a.b.
Gratia Dei, non meritis ſuis, diſcipuli eiece runt dęmonia tom.10.9.a.
Homines aliq̃ iuſti, nõ ex ſe, ſed gratia Dei. to.10.27 K.
Gratia Dei ex Saulo fecit paulum non opera, nec merita. to.10.97.g.h.
Gratia & opera.
Gratiã Dei, ad ſingulos actus dari.to.2.152 m.in fine.
Gratia ſaluamur, non operibus. to.3.347 l.
Gratia pręcedit opera bona to.3.353.m.to. 4.215.m.& ſeq.
Gratia cooperans. to.7.242.g.
Gratię Dei commendatio, vt nemo de ſuis operibus glorietur. to.8.251 a
Si propterea gratia eſt, quia gratis, nihil tuũ præceſsit, vt acciperes. Ibidem.K
Sine gratia Dei nemo aliquid bene facit: qa quod male facit, ipſius hominis eſt: quod facit bene, de beneficio Dei.to.8. 346.d.
Gratiæ Dei eſt tribuendum, etiam quod recte facimus. to.8.461.l
Agens bene, ex Deo habet & effectum operis, & initium voluntatis. tom. 10.137.g.
Gratiæ vis, & effectus
Per gratiã Dei natura liberatur, & regitur. to.1.25.c.to.3.211.e.f.
Ex Dei gratia omnia. to.1.78.m
Gratias vis. to.3.66.m.& ſeq.k
Gratia operatur omnia. ibidẽ.48 g.
Gratię omnia deberi. Ibidem.h.
Nihil agi ſine gratia. to.3.77.f.& 348.d
Gratia Dei à dęmonum dominatione liberat.to.5.38.c.
Aut gratiam minorem acceperunt angeli, q ceciderunt quàm alii: aut ſi parem, boni magis adiuti ſunt to.5.106.i
Gratia ſi non abundaſſet in martiribus: tãtas pœnas ſuſtinere nõ potuiſſent.to.5.113.i & ſequen.
Gratia Dei in debita aliquos liberat a morte ſecunda. to.5.120.m.
Gratia qũo poſsit dici doctrina.to.7.151.m

Gratia efficit. ibidē.k.
Ad gratiam Dei non ſolum homo, ſed & angelus pertinet. to.8 254.h.i.
Gratia dei non ſolum operatur remiſsionē peccatorum, ſed etiam, cooperantē ſibi facit hominis ſpiritum in opere bonorũ factorum. to.8 283.e
Quam gratiam & gloriam dabit dominus. tom 8.305.e.
Gratia Dei nimis occulta eſt, qua hominum mētes reuiuiſcunt, vt poſsint audiri a miniſtris pręcepta ſanitatis. to.8.319.k.
Gratia id agit, vt dilectione impleant mādata Dei, q̃ timore nō poterant. to.8. 461.g.
Gratia, quare ſit data. to.10.68.g.
Nihil eſt homo ſine gratia Dei. to.10.190.h.

Gratiæ vocabula, & attributa.

Gratia, vita ęterna. tom.2.140.m. tom.3.63.k. tom.7.426.i.K.
Gratię Dei auxilium. tom.3.211.d.e.337.i.
Vbi gratia. to.3.282 f
De corruptione & gratia. to.7.432. h.& ſeq. Retracta. tom.1.28.K. to.2.49.c. & ſequē.
Cur nomineti ſortis, grauia appelleē. t.8.57.l
Gratia quomodo non ſit gratia. to.10.7.a.b.
Gratia, pluuia eſt. to.10.55.K
Gratia, medicina eſt. tom, 10.68.m.
Gratia lactis copia ſignificatur. to.10.108, b.

De gratia, loci ex ſcripturis

Gratia pro gratia redditur. tom.3.63.K. tom. 7.426.l m.
Gratia ꝓ gratia, quid. tom. 7.426.m.& ſeq. tom. 9.6.g.h.
Gratia Dei difuſa in labiis, q̃ ſit. to.8.133.f.
Fides gratia eſt, cum dicitur, Accepimus gratiam pro gratia. to.9.61.K,
Gratia, quā accepimus, cũ dicitur, Et de plenitudine eius nos oēs accepimus: & habetur in Græco & gratiā pro gratia. Ibidē.f.
Vbi abundauit delictum, ſuperabūdauit gratia. to.9.166.h.
Locus Pauli explanatus, Reliquiæ ꝑ electionem gratiæ ſaluę factę ſunt. to.10.7.a.b.

Errores circa gratiam Dei.

Contra inimicos gratiæ Dei acriter diſputatũ t.1.25.m. t.2.119.h.& ſeq. to.3. de ſpiritu & litera.266.K.& ſeq.
Gratiā Dei ſcd̃m merita noſtra dari, Palagiani aſſerunt. tom.2.49.e.& ſeq. to.6.252.e.
Gratia quomodo accipiat Pelagius. tom.2. 125.h & 129.e.& 99 d. to.7.253.b.c.
Gratiam Dei qũo Pelagiani negant. Ibidem.
De natura & gratia, cōtra Pelagianos tom.7 237.f.& ſeq. Retract tom.1.11.f.& 25.c.
De gratia Chriſti & peccato originali, contra. Pelagium & Cœleſtium. to.7.249.d. & ſeq. Retract. tom.1.26.i.

Gratię, Gratiarum actio.

Gratiarũ actio pro bonis ſibi collatis. tomo. 1.31.m.
Gratiarũ actio pro remiſsione peccatorum. Eodem.33.a.
Gratiarũ actiones nos debere creatori noſtro. Eodem.224.b.& K.l
Prodendi Iudęi Chriſtiani facti, & alii Chriſtiani, vbi male de gratia Chriſti ſentiunt. tom.10.56.f.
De gratiarũ actione multiplici Deo pro ſuis beneficiis reddenda. to.5.63.K.
gratiarũ actio, ſacrificiũ laudis. tom.6.194.I
Gratię ſunt Deo referendæ tam in aduerſis quam in proſperis. to.8.67.d.
Multi gratias Deo agunt, cum illis accidit ꝓſperum: ſed cũ aduerſum venerit, blaſphemant. tom.8.152.f.
Gratias gratiæ Dei agimus, non domus non reddimus, non referimus, ſed verbis tantũ retribuimus. to.8.342.e.
Gratias agit Deo, qui Deo gratias dicit. tom. 8.509.e
Gratiarum actiones Deo ſufficientes reddere non poſſumus. to.9.160 g
Gratię Deo agendę pro beneficiis acceptis. tom.9.162.a.b.
Gratia Deo rependenda. ibidē.m
Gratiarum actio ſuꝑ illuminatione noſtra. tom.9.171.b.
Decet gratias agere, qui gratiam meruerũt. tom.10.191.d.e.
Scientia gratiarum actionis proponitur nobis ab Apoſtolo. to.10.65.
Gratianus imperat, & Theodoſio imperium ſ condiuidit. tom.5.13.l.
gratulatio. to.1.40.b.
gregorius Nazianzenus. to.2.157.d
gregorii ſententia de videndo Deo. ibidem.
de peccato originali. to.7.307.h.i.
de gratia Dei gratuita. Eodē.419.m.
grex Dei, Eccleſia. to.4.417.g.
greges boni & mali. to.2.254.k.l
gulę tentatio. to.1.64.& ſeq.
de gulę vitio. to.2.153.m.& ſequē.

Per gulam perdidit Eſau primogenita ſua.t. 8.142.d
guttur voracitatem inhiantis gulæ ſignificat. tomo.8.28.a
Gymnoſophiſtæ Indorum. tom.5.125.c

H

Habere.

HAbere. tomo.1.103.h
Quātū habebis,tātus eris. tom.8. 166.i
Multi aliqua habent,& non percipiunt ſciēdo quod habent. tomo.10.12.c
Habere aliquid,quid dicatur. tom.10.107.f
Dominus,p eū qui habet,iuuat egentē p eū q nō habet,probat habentē.to. 10. 229.b
Deus quomodo ſingulos inhabitare dignetur. tomo.5.82.i
habitatio Dei,cōſcientia eſt piorū.t.8.139.i
habitatio noſtra non debet recedere de cęlo,quia ī terra debemus ſicut mortui ambulare,vt in cęlo viuamus.tomo. 8.151.d
habitaculum Dei,quid ſit. tomo.8.72 i.K
Quomodo habitet Deus in cælo, qui habitet in ſancto. tomo.8.478.c
Vbi habitabat antequam faceret cęlum, & terram,& ſanctos. ibidem.d
In quibus habitet Deus. tom.8.41.d
habita in Deo,& habitabit in te. tom.8.50.a
Deus non habitat in omnibus,qui in domo eius ſunt,in exēplo oſtendit. to.8.230.K
Alias habitat Deus in ſanctis, quam in Chriſto.tom.8.234.c
Quomodo habitet in altis dominus, & tamen humilia reſpiciat. tom.8.429.a
Deus vbi habitet. tomo.8.341.i
Qui intrāt domū Dei ut inhabitent,ipſi ſunt qui intrant vt inhabitentur.tom. 8.505.b
Ille habitat qui non tenetur,nam qui tenetur habitatur,non habitat. tom.8.147.h
Nemo habitat corde,niſi vnde cogitat.tom. 8.150.c
habitare in adiutorio altisſimi,quid ſit tom. 8.330.g.& 333.g
Aliter nos habitamus in domo, aliter Deus in ſanctis ſuis. to.8.478.d
habitare fratres in vnum, tam dulce eſt quā ipſa charitas. tom.8.508.i
Vtrum hoc de omnibus Chriſtianis, an de aliquibus certis & perfectus dictum ſit. ibidem.
Quòd clamor iſte non audiebatur in iudea & auditus eſt in orbe terrarū,licet de illo pariete,circunciſionis nata ſit iſta benedictio. ibidem.K
Habitare in vnū,perfectorum eſt.t.8.509.K
Quòd ſit ex dono gratię Dei, non ex meritis aut viribus proprijs,ſicut ros de cælo. ibidem.l
Non habitant in vnum,niſi in quib.perfecta fuerit charitas Chriſti. Eodem.510 a
Multi habitant in vnū,nō niſi corpore.ibi.b
Qui in vnum habitant illic præcepit dominus benedictionem. ibidem
Viciſſimi ſe habitant,qui continet & qui cōtinetur. tom.9 137.i
Omnia confert Deus cui inhabitat. ibidem
Primi habitaculi eminentiæ. tom.9.175.m
Medii habitaculi ad extrema ſimilitudo. ibi.
Infirmi habitaculi ad primum comparatio. tom.5.186.a
Inſeparabilis eſt habitatio, quorum inſeparabilis operatio. tomo.10.12.f
habitationes duæ in alio ſeculo. t. to.76.m
Deus qūo habitet in templo ſuo.t.10.103.c
Internus habitator in homine. to. 10.108.e
Quomodo ſit parandum habitaculum ſpiritui ſancto. tom.10.220.l.m
habitus. tom.10.102.h
habitus notabilis. tom.2.153.a
habitus eſt in animo,etiam ſi deſit actus. to. 3.142.K.& ſequen.
habitus multis modis dicitur. tom.4.206.K
habitu inuentus ut homo,exponitur.ibidem & ſequen.
habitus idem ſequi cogit eundem finem. to. 5.187.a
habitus & diſpoſitio. tomo.7 367.d
De adulterino habitu virorum & mulierū tom.10.249.K
Quis adulteratos habitus. ibidem m
Qui ſint habitus impudici virorum. ibidem
Qui ſint habitus impudici mulierum. ibidem.
habitus impudicus, nuncius eſt adulterini cordis. tom.10.249.m
hæreditas Chriſti Eccleſia catholica.tom 2. 221.e.& 225.l.& 228 l.& ſequen. tom.7. 168.h.i
hęreditaria ſucceſſio. tom.3.302.l
Hęreditatem Chriſti multitudine filiorum non minui. Eodem.348.c
hęreditas Dei,& quomodo cohęredes Chriſti dicamur. tom.4.206.c.d

Hęreditas Dei dicit Eccleſia,& viciſſim hęreditas noſtra Deus. to.8.8.f.g
Pro numero filiorum pars hæreditatis Deo offeratur. tom.1.110.K.& 149.e
Hęreditas Dei quō accipiēda. tom.8.289.g
Hæreditas in qua cohæredes Chriſti ſumus, non minuitur copia poſſeſſorum, nec fit anguſtior numeroſitate cohæredum, ſed tanta eſt multis,quāta paucis, tanta ſingulis,quanta omnibus. tomo.8.153.m
Hæreditas quomodo infirmata dicat & imperfecta. tomo.8.231.a.& d.
Hæreditas veteris teſtamenti in umbra ſignificatiua futuri,terrena fœlicitas, hęreditas noui teſtamanti eſt æterna imortalitas. tom.233 g
In hæreditatem Dei gentes duobus modis intrauerunt. tomo.8.289.l
Hæreditaui,& hæreditate acquiſiui, ſi differant. tom.8.458.f.g
Hęreditas domini quare de finibus terrę colligatur. tom.8.491.a
Chriſtus non ita te fecit hæredem, cui mortuo ſuccedas,ſed cum quo in ęternum uiuas. tom.8.532.e
Tandiu de hęreditate mortuorum contenditur, quandiu teſtamentum in publicum proferatur. tom.8.7.e
hęreditas Chriſtianorum. tom.9.5.e
Quęlibet hæreditas diuidit inter conſortes, pacis hæreditas diuidi nō pōt.to. 9.237.f
Hæreditas domini ſumus. tomo.10.30.g
Deus hęreditas noſtra,& nos ipſius,& inuicem nos colimus.tom.10.30.g.h. 51.e.& 70.b.c.& 188.e
Ad hęreditatem Dei qui perueniat. tom. 10. 47.g
Hæreditas Chriſtianis promiſſa,quid differat ab hæreditate humana.tom. 10.70.b.c
Hæreditas noſtra, Deus, & hęreditatis eius excellentia. ibidem
Sedes hęreditaria, per Adam clauſa, reſeratur per Chriſtum. 10.10.188.l
Si hęredes Chriſti eſſe volumus, in eius pace manere debemus. tom. 10. 210.a
De duobus fratribus petētibus a Chriſto diuiſionē hęreditatis.tom. 10.124.m.& ſeq.
Nemo exhęredato filio hæredem faciat Eccleſiam. tom.10.314 h
Quare Chriſtus noluit diuidere hęreditatem inter fratres. tom. 10.319.h.i
Hæreticus quid. tom.5.184.a
hæreticos eſſe oportet,qui & Eccleſię nonnulla ex parte proſunt.to.1.50.c.d.& 235.l.m.& 239.e.267.h.tom.2.5.b.& 143.b
hęreſes innumerabiles. tom.1.235.e.f
hęreticorū alia religio,& alia doctri. ibi.f.g
hęretici paria ſacramenta celebrantes,ſententia diſpares ſunt. Eod. 234.i. & fo.ſeq.e.f
Vnde a catholica communione excluſi. ibi. 235.e.f.& K.
hæretici & ſchiſmatici differunt. ibidem e.f tomo.4.123.i
Et quomodo utatur iſtis Eccleſia.to.1.235.f
hæreſeos & ſchiſmatis nouitates fugiendę. ibidem.g
In hæreticos,Auguſtini lenitas,& clementia.Eodem.248.l.tom.2.93.h.& 138.i.& epiſto.127.& fo.230.c
hæreticis mulcta pecuniaria indicta.to. 1. in poſſidonio. tom. 2.66.m.& 66.b.& 98.a
hæreticorum errata,ut Hieronymus prodat petit Auguſtinus. tom.2.13.K
hęretici nō cogēdi,niſi doceant.t. 2. epi. 48.
hæretici moderatè coercendi.tom.2.epiſto. 50.& 60.& 61
hęretici pęnitentiam ſimulant. Eod. 45.h.i
hęreſes & ſchiſmata prędicta. ibidem i
In hæreticos lex moderata. to.2.66.m
hęretici quare non rebaptizentur. Eodē.68. e.f.tom.7.71.a.b
hęreticos non poſſe habere martyrum mortem. tom.2.93.h.i
Quomodo occidantur hęreſes per catholicos tom.9.146.d
hæreſibus pullulantibus celeriter obuiandū tom.2.126.b
hęreticorum inquietudo. tom.2.172.b
hęreticos corrigi vult Auguſtinus,non necari tom.2.epiſt.122.158.159.& 160.tom. 7.89.h.i
Orat Auguſtinus pro hęreticis homicidis. t. 2.216.m.& ſequen.
hęretici inuitantur,vt mutua collatiōe ſchiſma componatur. tomo.2.epiſto.147.
hæretici qui non cenſendi. to.2.218.a
hęreticis quatenus cōmunicandum. ibi. a.b
hęreſes pariunt ſchiſmata. tomo. 2.224.c.d
hæretici ad ſalutem,etiam inuiti, ſunt trahēdi. .tom.2.epiſto.204.
hæretici ſi quid bene dixerint,legendi, ſed cautè. tom.3.9.e

hęretici

hęretici Chriſtiani nomine tenus.to.3.5 o.b.
hæretici & ſchiſmatici extra Eccleſia damnati. to.3.77.i.
hęretici quos potiſsimũ decipiãt.t.3 256.L
hæreticorum cęcitas. to.3.201.K
hæretici abututur teſtimoniis ſcripturæ.tomo.3.79.e.& 198.g.
hæretici quomodo inquirendi,& conuincendi.tom.4.10.K.l.& 12.a.
hæretici quomodo a malis catholicis differant.tom.4.123.i.
Aduerſum hæreticos, quomodo agendũ in concianibus. to.4.325.d.e.& 355.f.
Schiſmatici patientia ꝑ Chriſto, quantum valeat. tom.4.364.d.
hęretici pſeudomartyres.tom.4.394.d.to.8. 430.m.& ſeq.
hæretici paucitatis nomine ſe plerumq; cõmendant. to.4.355.e
hæreticos adumbrarunt filii Cethurę.tom.4 436.a.
Cõtra hęreticos, Manich. diſputat.t.5. 99.e.
hęreticus omnis ſecundum hominem,nõ ſecundum Deum viuit. to.5.138.l.
hęreticorum ſolẽt feruere pręcordia,& pacem conturbare ſanctorum. to.5.143.K.
hæreſeum vtilitas. ibidẽ.
hęretici vnde proceſſerint. tomo.5.184.a.b.
hæretici malo ſuo Eccleſię proſunt. ibidem.
hæretici qui. ibidem.
hęreticorum & inimicorũ inſidiis Eccleſia exercitatur. ibidem
hęreticos procurauit diabolus regenerari ſacris,vt ſit baptizati poſſent magis ſecuri ſtare. ibidem.
hæretici omnes ſignificantur per medium filium Noe. to.5.221.i K
hęreſiarchæ omnes,& hæreſes cõdentes de- Eccleſia exierunt. to.5.223.a.
hęreticus peior infideli. ibidem b.
De hęreſibus ſcripſerunt Philaſtrius & Epiphanius. to.6.2.e.& ſeq c.& 8.g.
Euſebius. ibidem.10.g
Hieronymus. ibid.11.b.
hæreſis quid. tom.6.2.e.
hæreſis & error differunt. to.6.3.d.
hæreticus quomodo definiendus,& quid faciat hæreticum. ibid.& 8.b c.
Aduerſus hęreticos fiducia Chriſtianorum. tom.6.11.g.& ſequentibus.
hęreticorum capu : diabolus. to.6.21.f
hæreticus quid ſit. tom.6.29.e.
Inter hæreticum & credentẽ hæreticis, differentia. ibidem.e.f.
hæretici ſanãdi magis quã ꝑdendi.to.6.37.h
hęreticorum mater ſuperbia.tom. 6.36.d.e.
hæretici comparantur perdici.tom. 6.92.g.
gæreticorum amentia. ibidẽ.h
hęreticorũ priuilegiũ diabolicũ.to. 6.127.c.
hæreſiarcharũ catalogus ad Quot vult Deũ. tom.6.3.K.& ſequen.
hęreticos & ſchiſmaticos coercere, vel punire,ad poteſtatem pertinere. tom.7.6.c.
Contra ſchiſmaticos lex imperialis. ibid.i.
hæretici baptizare & ordinare poſſunt.tomo.7.13.i.K.
Cum hæreticis quomodo agendum fidelibus.tom.7.28.f.g.
hæreſis & ſchiſma.to.7.72.K.l.& ſo.ſeq.d.e.
hæreticorũ Epiſcopi quomodo recipiãtur. tom.7.74.K.
hæretici reſipiſcẽtes,quõ purgentur. ibidẽ.l
Aliter hæretici,aliter Pagani recipiuntur. tomo.7.75 g.
hęretici quatenus per principes coercendi. tomo.7.117.b.
hęreticorũ diſceſſus, ab Eccleſia, vel acceſſus ſpiritualis. tom.7.120.l.
hęreſis & ſchiſmata quõ fiat tom. 7.132.l.m
In hæreticis quid approbandum, arguendũ ve. eod 133.f.g.
hæretici ſacramenta habent & ſcripturas ad ſpeciem non ad ſalutem. ibidem.e
hæretici multi, multis & bonis catholicis meliores ſunt. tom.7 133.l.
hęreſis & auaritię,comparatio.Eo.134 b.c.
hęreticorũ ſermo,vt cancer ſerpit.t.7.136.i.
hæretici à ſemetipſis damnati.tom. 7.144.a.
In hęreticis & ſchiſmaticis quod uitiatũ eſt, ſanatur tantum. to.7.159.l.m
hęretici quomodo recipiantur. to. 7.176.a. & ſequen.copioſe.
In hęreticos,de quibus ſpes eſt, lenitas. to. 7 286.e
hęreſis Paternianorum & Venuſtianorum. tom.7.351.k.
hæreticis malo voto per peccatum legentes malè coguntur intelligere: quorũ morte filii Eccleſiæ tanquam quibuſdã ſpinis a ſomno excitantur. to.8.15.c.
hæreticus Chriſti eſt inimicus & defenſor. tomo.8.17.b.

hęreticorum comparatione iucũdior eſt in uentio veritatis. to.8.21.a.
Quantum in ipſis eſt,deſtruunt laudem Dei: dum quæſtionibus vanis agitãt paruulos, & nutritos fidei lacte. to.8.24.k.
Quia perierunt, nolunt quæri per charitatẽ fraternam ad unitatem. to.8.31.h
Qui cognouerunt quid eſſet Eccleſia, exie-rũt foras,& ſchiſmata fecerunt contra Eccleſiam tom.8.57.e.
Omnes hæretici in paucis, & in parte ſunt. tom.8 63.i.
Ab hęreſi ſuſcipi non poſſunt, niſi illam de ſeruerint. to.8.94.b.c.
hæretici in multis ſunt cum Chriſto, non in paucis, ſed in paucis quibus non ſunt cũ Chriſto:non eis proſunt multi in quibus ſunt cum eo. to.8.177.e.
Quod non amant nobiſcum idipſum, & cõ fitentur nobiſcum Chriſtum. tom.8.32.l.
Ex hæreticis,qui male ſentiunt,probati ſunt qui in eccleſia bene ſentiunt. to.8.177.i.
Hæreſis prima in Chriſti diſcipulis orta eſt. Ibidem.l.
Per hęreticorum diuiſionem, multi ſermones domini duri molliti ſunt ſuper oleũ, & facti ſunt iacula. tom.8.177.m
Vtrum debeant excludi de baſilicis.tomo.8. 289 m.& ſeq.
hęretici dicuntur feræ calami, quoniam ſcri pturarum ſenſum pro errore ſuo peruertunt to.8.236.k.l.
Quod non correctioni, ſed cõtentioni ſtudeãt:quare diſpergentur. tom.8.237.b.
Quòd ad populum Dei pertineant:& ſi non per virtutem,certe per ſpeciem. tom o. 414.m.
Quia multum de ſe præſumpſerunt,& ſeipſos amantes ſe ab vnitate Eccleſię diuiſerunt,ideo pauci facti ſunt. ibidem.
Quia principes eſſe voluerunt: ideo reprobati ſunt ab Eccleſia Dei,& exierunt. Eodem,414.a.
Qđ proſint cũ exierint de Eccleſia,ꝑ inquiſitionis ſtudiũ,& timoris exemplũ.ibid.c
Quare ſe ab vnitate Eccleſia diuiſerint. tom. 8.469.h.i.
hæreſes non fecerunt, niſi magni homines. tom.8.484.d.
hæretici quare excluſi ſint ab Eccleſia.tom. 8.502 a.& d.
Montes naufragoſi ſunt hęretici. tom.9.2.f.
hæretici nil in Eccleſiæ debent,ſecundum leges humanas poſsidere. Eod.14.b.
hæretici a principibus affligendi. to.9.23.e
hęreſes ex bonis ſcripturis, non bene intellectis,originem trahunt. to.9.34.g.
hæreticos quare Deus permitit. tom.9.61.a.
hęreti ci nõ intrãtes ꝑ oſtiũ in ouile.t.9.72.b
hęreticorũ diuerſorũ,diuerſi errores ibidẽ.
Errores diuerſorum hęreticorum de Deo. tom.9.103.g.
hæretici ſuas ſententias veritate colorant.tomo.9.104.d.
hæretici beſtiæ nomine cenſendi.to 9.146.e
hæretici ſunt potentes in hoc ſeculo. ibid.d
Chriſti gloria apud hæreticos vera non eſt. tom 9.106.l,
hęretici de Chriſto perperam ſentiẽtes, errant in laude Chriſti. ibid.l m.
Quæ aduerſus hęreticos valẽt,plurimũ memoriæ commendanda ſunt.tom. 9.126.d
hæreticos & ſchiſmaticos pręcidit agricola ab Eccleſia. ibid.h.i
Multæ hęreſes ceciderunt to 9.214.b.c
hæretici nunquam deſunt,ipſi tamen ſe non nouerunt. tom.9.231.i.
hæreticus ſi non diaboli frater,certe adiutor & filius eius. Eod.232.l.
Quare hęretici Eccleſiam non agnoſcãt. to. 9.126.m.
Diſputatio in hæreticos. to.9.233.c.d.
Comparatio hæreticorum ad Iudæos tom. 9.244.b.
diabolus loco idolorum ſectas hæreſum inſtituit. tom.9 255.d.e.
Inuectiua in hęreticos.t.9.254.l.m.t.10.51.f
hæretici negantes ſpiritũ ſanctũ in Eccleſia Chriſti, ſimiles Phariſæi negantibus eundẽ in Chriſto. tom.10.9.e.
hæretici etiam patiuntur, ſed in vanum, qa non habent charitatem. to.10.42.m
In Aphrica duę partes imo multæ fidei cõciſiones,Aug.tempore.Eod.43.m.& ſeq.
Pro hęreticos orandum, maxime pro illis q in errore naſcuntur. Eod.44.g
hęreticis quibus ſcripturis & exemplis reſiſtendum. to:10.48.c.
Pelagianos Auguſtinus appellat fratres. tomo.10.72.g
Et quod ad ſanitatem ſuſtinendi ſint. ibidem
Itẽ qđ & ſi catholici eos poſſent.hæreticos appella

appellare ab eo tamen nomine abſtinendum ibidem.
Et quā amanter, dolenter, ferendi hęretici, ad correctionem. ibidem & ſequē.
hęreſes,peſtes. tom.10.88.i. & 89.K.
Tentat hæreticus. to.10.162.i.K.
Impugnatio ſcripturæ ab hæreticis, cogit fideles ad ſtudium. eodem.176.K.l.
Hęreſis Arianorum, & Phariſęorum circa ſcripturę ſenſum confutatio. ibidem.l.
Hæretici in thuribula alienum ignem imponunt. ibidem.
Hęreſes oportet eſſe, vt probati quique manifeſti fiant inter vos. tom.10.176.l.m.
Sicut mēbrum abſciſum a corpore, deſinit viuere, ſic hæreticus præciſus ab Eccleſia. tom.10.221.d.& k.l.
Hęretici, zizania in Eccleſia. to.1.24.d
Palea to.1. 235.f.g.
Serpentes. to.1,270.K.l.to.8.189.m
Beſtię. tom.2.77.m.
Leproſi. tom.4.119.c.
Adulteri. to.9.26.f.&ſeq.
Montes. to.8.87 i.k.
Torrens, ſine aqua decurrens.to.8. 190.c.d.
Tauri. tom.8.236.l.
Vulpes. tom.8.297.b.
hęretici de mūdi ſtatu diſſentientes.to.6.8.l.
hæretici nudis pedib.ambulātes.ibid.& ſeq.
Itē cū hominibus nō māducantes. eodē.9.c.
Chriſti diuinitatem paſsibilem dicentes. ibidem,d.
Triformeum Deum putantes. ibidem.
Aquam Deo coæternam dicentes. ibidem.
Liberationē omniū facta apud inferos, Chriſti diſcenſione credentes. tom.6 9.d.e.
Chriſti de patre natiuitate initium a tempore dantes. ibidem.
Halaricus rex. to. 1.25.c.
Halaricus Gothorum rex, ideolis inimicus, Romam capit. to.10.27.a.
Et ibi fere totum argumentum omnium librorum de Ciuitate Dei.Eodem.26.m.& ſequentibus.
Hannibalem iuueniliter exultantem Fabius Maximus patientia ſua fregit.tom.2. 19. i.
Haunibal intrat Italiam vincit: & annulos mittit Carthaginem. to.5.27.b
Hariolus, an ſapiens. to.1.143.d.e.
Haruſpicem contemnit Auguſtinus.to.1.36 f.& 143.a & ſequen.
Haruſpicum & augurum libri ſuperſtitioſi. tom 3.11.d.
hebdomades annorum apud Daniel ē, iuxta Auguſt.& Hieronymi ſententiam.tom.2. epiſt.78.& fo.102.a & ſequen.
hebdomadæ dies olim a ſabbato nomen.Eodem. 118.K.tom.8.342.l
Et quomō a Paganis appellentur.ibidem.m.
hebionitæ, ſiue Hebionęi Chriſtū hominē tantum fuiſſe dicunt. tom.6.5.b.
hebionitę legem carnaliter ſeruant ibidem.
hebionæis Epiphanius copulat Samſeos & Elceſeos. ibidem.d.
hebionis hęreſim perſtringit.to.2.16.K.& 17 d.e.& 23.g.h.
hebræi dicti ab Heber.to.1.22.d.to.4. to.h.i & 185.m.& ſequenti to 5.152.h.
hebręi item ab Araham. tomo. 4.277.m.& ſequentibus, & in libro Retracta. tomo. 1.22.d.
hebraicam veritatē auguſtinus nō ꝓ probabat. to.2.11.h.i.& 13.a b
Dicens, tumultum exortum inter plebem & epiſcopum. Eod.13.b.c.
Quam fabulam irridet Hieronymus. tomo. 2.17.l m.
hebraicam æditionem citat Auguſtinus. tomo.2.107.f.
hebraicè imperitus Auguſt. Eodē 194.b.c.
hebraicè, Græcè, Latinè ſuper crucem domini.tom.2.240.i.
Ad Hebraica & Græca recurrendum, ſi quā dubitationem attulerit Latinorum interpretum infinita varietas. tom.3.9.l.
hebraica quędam nomina in libris canonicis non tranſlata. ibid.& 10.h.i.
Epiſtola ad Hebręos cur non habet principium ſalutatorium. to.4.418.K.
Et quod nonnulli eam in canonem ſcripturarum recipere timuerint. Ibidem & tomo.7.219.K.
Epiſtolam ad Hebræos quidam Pauli eſſe dicunt, quidam vero negant.to.5.150.b.
hebręorum populi. to.5.43.b
Mirabilia Hebręorum populo Deus facit. tomo.5.83.a & ſequentibus.
hebræi a quo dicantur tom.5.143.f.
hebræus pupulus ſemper habitaſſet in terra promiſsionis, ſi nō peccaſſet. to.5.157.c.
hebræorum regnū dilatatum fuit ſub Dauid & Salomone, quantū promiſſum fuerat.

hebræorum regnum diuiſum per tribus, & captiuitatū ab Aſſyriis. to.5.167.f & ſeq.
hebrȩa lingua prior eſt omnibus.tom.5.146 d.e.
hebrȩę literȩ nō inceperunt a lege tantum, nec hebræa lingua ſolum p hebrȩos fuit ſeruata,tamen cuſtoditȩ fuerunt per lucceſſionem patrum. to.5.180.K.
hebræa lingua,nomen Adā fertur ſupponere pro maſculo & fęmina. to.5.137.c
De hebraicis literis, quȩ nunquā in ſuæ linguȩ proprietate non fuerunt.to.5.180.K.
hebrȩa lingua,& Punica,cognatȩ. tomo.10 29.m
Vide lingua.
hebron,hȩc eſt Cariatharbe. tom.4.101.a.
hecate dea. to.5.196.g.& ſequen.
helena cauſa belli Troiani. to.2.13.i
helle & Phryxus nauigant. to.5.171 l.
helli ſacerdos iudicabat populum,regnante Aeneæ filio in Italia. to.5.173.i
heli & Saulis reprobatio,quid ſignificent.tomo.5.158.l.
Mors filiorū heli,quid adumbret.to.5.160.g
geli filios non fuiſſe infantes. tom.6.193.K.
geliȩ ieiunium. to.3.10 l.& 245.g.
heliam vidua paſcit.to.3.245.c.to.10.24.f.
heliæ coruus. ibidē.d
helias & helizeus Iordanem tranſeuntes.ibidem.l.
heliæ aſcenſus in curru igneo. ibidē.m
heliæ pallio Iordanem diuiſit helizeus. Ibidem l.
heliæ vindicta expenſa. tom.4.402.i
helias a domino diu paſtus, a vidua domino ducente paſtus eſt. tom.9.131.K.
heliȩ apparuit angelus ſub iunipero. tomo. 10 159.b.c.
helias quadraginta diebus ieiunauit.Eo.158.l
helias poſt quadraginta dierum ieiuniū, in cęlum tranſlatus eſt.Ibidem.l. & 159.b.c
heliȩ,quem perſequebantur homines,ſeruiebant aues. to.10.201.l.
Mittitur helias ad mulierem Sareptanā. Ibidem.l.m.
heliæ nutritio a muliere Sareptana: exponitur.to.200 a.
helias benedicendo hydriam farinæ, & capſacem olei, multiplicauit in theſauros. tom.10.201.l.m.
De helia. tom.10.226.i
De puero ab helia reſuſcitato. to.3.245.d.e.
Et quid adumbrarit. ibidem
Quare helias tribus vicibus inclinatus eſt ad ſuſcitandum filium viduȩ.tom.10.227.a.
Quare helias ſup montem Carmeli poſuit caput inter genua, ad poſtulandum pluuiā. ibidem.a b
helias non ſolus relictus. tom.8.57.d.
De aduentu heliæ ante iudicium, cuius pdicatione ſcripturarum ſecreta reſerāte, Iudæi conuertentur. to.4.154.a.
helias viuus merito creditur prȩcedere faciem iudicis, conuerſurus corda patruū ad filios.to.5.213.l.& ſequen.
De raptu heliȩ. to.6.148.f.& ſeq.
helias vbi nūc ſit,cuiuſmodi q̄ſtio.t.7.259.d
helias in Ioanne venit in ſpiritu, in ſecundo aduentu veniet iuxta perſonȩ proprietatem.to.9.8.b.c.
helias & Enoch dicuntur angelus volans de cœlo,& angelus ſequens.cū. to.9.146.k.
heliȩ ſpiritus qui. to.3.107.b.to.4.49.i.
helias typus Chriſti. to.6.87.c.to.10.226.i
Per heliam prophetia ſignatur.tom.3.10.m. tom.6.16.h.
heliȩ tranſlatio,ſtatus,& reditus.to.3.207.f.
helias quomodo reſtituet omnia.t.4. 112.b.
heliȩ aduentus. Eod.194.m.
heliopolis ciuitas Aegypti. to.4.59.m.
helizabet,& Mariæ cognatæ. to.4.106. c.& 126.k.& 196.a.
helizabet mater Ioannis. tom.5.168.i
helizȩus Iordanem diuidens pallio heliæ.tomo.3.245.i
helizȩi virtutes. ibid.l.
Per helizæum victoria. ibid.246.e.
helizæus typus Chriſti.to.6.87.d.to.7.299.g tom.8.252.f.g.& 301.l.
helizæo inſultantes pueri, quid adumbrent. to.8.131.g.& 141.k.l.
helizȩus abſens vidit Giezi recipientē munera à Naaman. to.5.240.m.
helizȩus puerum viduȩ reſuſcitauit, q puer Adam figurabat.tomo.10.66 m.& ſequen.
De ſancto helizȩo.tomo.10.228.b.& fo.ſequentibus.c.
temporȩ helizei omnes pphetȩ riſui & opprobrio habebantur. to.10.228.c
Quare helizæus per duos vrſos iuſſit occidi.42.pueros ipſum ridentes. ibid.d
Filius quē nutricia intercedente helizȩo genuerat

nuerat,mortuus eſt. tom.10.229.h
De helizæo & Giezi puero. to.10.230.c
De helizæo & ſecuri in gurgite lapſa. ibi.m
helizęus ſe ad formam pueri mortui incuruans, Chriſti incarnationem figurabat.to. 10.229.i.K
helizęus caluus perſonam gerebat Chriſti.t. 8.301.l.to.10.228.e.& 229 c.d
Quid ſignificet quòd præmiſit baculum, & poſtea ipſe venit,& aptauit ſe puero mortuo. tom.8.252.f.g
Puer ab helizęo miſſus cum baculo,ad ſuſcitandum puerum,Moyſen figurabat. tom. 10.229.h.i
helizæus mittens lignũ in aquã, ſignat Chriſtum crucem aſcendentem. to.10.231.b
helpidius contra Manichęos. tomo.1.42.g
heluidiani,ab heluidio exorti. tomo.6.10 g
heluidiani, Antidicomaritę ſunt, teſte Epiphanio. ibidem
Mariã virginem negant.ibidẽ,& to.3.68.g
hermopolis ciuitas. tom.5.74.d
her,interpretatur pelliceus. tomo.6.141.g
heraclionitę,ab heraclione. to.6.4.d
Duo aſſerunt principia. ibidem
heracliti opinio. tom.1.145.e
herbarũ cognitio,neceſſaria.to.3.m. & ſeq.
herbarum cognitio non ſuperſtitioſa. Eodem 12.f
herbæ & ligna fructifera. tom.3.173.i
Tandiu videtur herba lętior quàm arbor,q̃diu hyems eſt.tom.8.150.c.& 91 K.& 100.l
hercules Cynicorum Deus ἀλεξίκακος. to. 1.150.f
hercules luſit taxillis. tom.5.52.h
hercules quomodo fuerit natus, quomodo diuinos honores meruit habere.5.170.a
hercules furit,& Buſyrim occidit.t.5.171.h
herićius minutum & ſpinoſum animal & ſignificat peccatorem. tom 8.397.m
hericius in ſcripturis,myſticè quid.tom.10. 102.K
hermoprhoditi. tomo.3.131.a.& 179.K
hermophroditus vtrunque ſexum habet,nominatur tamen à digniore.tom.5. 145.a. & ſequentibus.
hermaſcus Aſſyriorũ rex duodecim^9.t.5 170.
hermes Aegyptius vocatur Trimegiſtus. to. 5.72.i
hermes Termegiſtus dicit hominem facere Deos,& idolorum deſtructionem deplorat. to.5.72.i
hermes fuit nepos Mercurii & Atlantis. to. 5.74.d
hermes impudenter dolebat,& quare.to.5. 72.a
hermes,latinè Mercurius,de verbo perfecto ſcripſit. to.6.11.K
hermetis vaticinium de filio Dei, quatenus valeat. Eodem 91.l
hermes Trimegiſtus vnum Deum confitetur tom.7.153.m
hermiani hæretici,qui. to.6.8.i
hermogeniani hæretici qui. tom.6.6.2.b
hermon,mons quidam, & interpretatur lumen exaltatum. tom.8.510.m
hermonium anathematizatio interpretatur. tom.8.125.e.& 323.m
herodes duo. tom.4.139.c.to.6.141 h
herodes quatuor filios habuit. tom.4.3 6.f
herodes primus rex Iudęorum alienigena, ad cuius vſque tempus Iudęi habuerũt ducem qui defecit cum venit, qui mittendus erat. to.6.181.d
herodes. tom 5.185.g
herodes de Chriſto opinio. to.4.150 i
herodes percontatur ex doctoribus locũ natiuitatis Chriſti. tom.10.258.l,m.
herodes quãdo occiderit pueros.t.4.140.h.i
herodis crudelitas. tomo.6.19.h. tomo.9 244.K.l
herodes timens regnum amittere,regem nõ meruit agnoſcere. tom.8.144 m
herodes ſęuit,vt inter multos perdat vnum. tom.9.247.c
herodes ſimulabat ſe adorare velle quem conabatur occidere. to.10.258 m
herodis in innocentes ſæuitia.to.10.258.h.i & l.m
herodes timuit Chriſtum adhuc paruulum. tom.10.136 c
herodes nunquam beatis paruulis tantũ potuiſſet prodeſſe obſequio, quantum profuit odio. tom.10.259 a
herodes à magis illuſus,occidit infantes, to. 10.316.g.h
Exclamatio in herodem. tom.9 244.K,l.
In herode impio crudelitas Paganorum,& in innocentum occiſione martyrum forma pręceſſit. tom.10.137.c f
herodis deteſtanda eſt inſania, ſed Iudęorũ magis eſt admiranda ſtultitia. t.10.138 e

Inuectiua in herodem ſæuientē in pueros. tom.10.258.i.K
Herodem regem Chriſtus vulpem appellauit. tom.8.213.d.e.
Herodes nimio vino calēs, dedit caput Ioānis Baptiſtæ. tom.10.240.b
Herodii aues ſunt marinę, vel, &c.t.8.390. g & 397.K.I
heros nomen vnde ortum ſit. tom.5.87.I
heroes martyres nominari poſſent. ibidem.
Heſperus. tomo.5.217.I
Heſter coronam regiam inſtar panni polluti coram ſe videri aiebat. tom.2.245.a
heteroſis figura, qua numerus accipitur pro numero. tom.3 55.i
hetruria. tom.5.44.m
hetruſci prædones quomodo conſueuerint affligerē captos.t.7.105.a b.& 345.i.&ſo. ſequen.e
Vide in litera E, Etrhuſci.
heu qualis vox. tom.8.316.d
hiebus, ipſa eſt, quæ Hieruſalem.to.4. 98. K. & 102.e tomo.8.205.c
Inde Hiebuſęi. tom.8.203 c.& 217.a
hierarcha hęreticus, vñ Hierarchitæ.t. 6.8.c
Reſurrectionem negāt, coniugia dānāt, paruulis regnum cęlorum claudunt. ibidem
Hieremiæ ſanctitas. tom.2.84.K I
Hieremias pro Zacharia citatus. to.4.167.K
Hieremias ſub Ioſia prophetauit, & te tēdit prophetiam ſuam vſq; ad quintum menſem captiuitatis Babyloniç. tom. 5. 177.I
Hieremias de qua prophetauerit. ibidem
Hieremiæ innuit Auguſtinus librum eſſe Bāruch ſcribę. ibidem.m
Hieremiæ prophetia de captiuitate Babylonica. tomo.8.217.I
hiericho muri quomodo ſponte ceciderint tom.2.171.d
hiericho luna interpretatur.ibi.& to.4. 115. i.& 122.K.I
hierichontis ſubuerſio. to.3.242.g
De homine deſcendente ab Hieruſalem in Hiericho. Sermo. to.10.30.c
hiericho hūc mūdū figurat.t.10 180.m.&ſe.
Quid euerſio hiericho ſignet.tom. 10.181.b
hierico muri ſeptem diebus ſacerdotalibus tubis circundati, ceciderunt. ibidem.c
hieroboan rex Iſrael. tom.5.167 d
heroboā rex inſtituit idololatriam populo ſuo, ne pergerent in Hieruſalem. ibidē.e
De hieroboā, qui impietate idololatriæ ſub ditum ſibi populum prophanauit, i quo tamen non deſtitit Deus & prophetias inſpirare, & multos ſub idololatriæ crimine cuſtodire. ibidem
Hieronymus præsbyter ſedens in Bethleem tom.1.26.f
Hieronymus laudatur.to.2.258.a & ſequē. tom.7.322.i
De Hieronymi in tribus linguis peritiſſimi. interpretatione. tom.5 181.d
De Hieronymi commendatione, in expoſitione Danielis prophetæ. tom.5. 209.K
Sācti Hieronymi ꝓbata eruditio. t. 7.312.m
Hieronymus Ab Auguſt. citatur.t.10. 162. c
De exhortatione ad ſolitudinē, exemplo ſācti Hieronymi. tom.10.288.I.m
Hieronymus tituli ſancti Laurentii cardinalis fuit. ibidem
Cauſa diſceſſus Hieronymi ab urbe Romana. ibidem.m
Nemo Hieronym. auſteriorē vitā duxit. ibi.
Hieruſalem cœleſtis.to.3.232.d.tom.6.99.i
Hieruſalem dicta Hiebus.t.4. 98. K. & 102.e
Hieruſalem cur Deus paſſus ſubuerti.tom.4. 128.m & ſequentibus.
Hieruſalem typus Eccleſię.to.4.331.I. to.8. 27.a.b
Hieruſalem interpretatur viſio pacis.tom.4. 331 m.to.8.207.c.& 217 a
hieruſalem cæleſtis ciues. tom.4.33.1.m
hieroſolimitanę Eccleſiæ præfuit Iacobus. tom.4.431.c
Hieruſalem triplex. tom.5.157.e
A hiuruſalem populo diffudit ſe Eccleſia to. 5.184.I
hieruſalem cur ędificetur, vbi priuserat ciuitas hiebuſeorum. tom.8.207.c.& 217.a
hieruſalem quomodo ędificat dominus. to. 8.561.b
Quòd eiuſdem ciuitatis cœleſtis imaginem gerat.tomo.8.217.m.& 474.i.K.& 486.h
hieroſolima a Sennacherib.liberatur, propter ieiunium. tom.10.289.c
Excidium hieroſolymorum. tom. 10.228.f
Numerus occiſorum in excidio hieruſalem vndecies centenna milia, captiuorum, cētum milia. to.10.228.f
hieruſalem terrena quare ſit dicta habuiſſe virum. tom.4.304.c
hieruſalē Pepuza dicta ab hæreticis. t. 6. 5.i

hieruſalem & Babylonia myſticè deſcribuntur. to.8.205.l.m.& ſeq. copioſe.
hieruſalem Sion.tom.7.169.h.tom. 8. 363. h.i.to.9.81.b.
hieruſalem,Salem dicta. tom.8.74.b
Quomodo Hieruſalem ędificatur,vt ciuitas & quod Chriſtus ſit eius fundamentū.tomo.8.474.l.m.
Quomodo qui habitant in Hieruſalem, nō moueantur in ęternum. to.8.179.l.
hieruſalem homines ſanctos ad Deū pertinentes deſignat. to 9 148.f.
In bonis hieruſalem, & in malis Babylonia agnoſcitur. ibidem.h.
hilaritas in bono. to.3.349.a.
hilaritas in dando. to.3.262.h
hilaritas in catechiſmo quomō comparanda. to.4.218.l.& ſequen.copioſe.
hilarius excuſatur. to.1.54.b.c
hilarius vſus literis prophanis, tom.3. 14.l.
hilarii ſentētia,de trinitate,expēſa.t.3.110.m
hilarius citatus. to.7.247.m. & 298.m.
hilarii epiſcopi,de peccato originali,ſentētia.tom.7.306.c
himber igneus. tom.5.152.f.
Hippocrates medicus.to.5.39.g.to. 6.158.b
hippocentaurus Manichęorum. to. 6. 96.e. in fine.& 99.e.f.
hircanus dimicat cū Ariſtobolo fratre ſuo. tom.5.182.c.
hircanus pontifex confirmatur. ibid.m
hircus in ſacrificiis,Chriſtum pręfigurabat. tom.6.109.a.
Hirci ſignificant peccatores pęnitentes, qui adiuncti bobus ſaluantur. to.8.225.e.
Hirundines vel paſſeres piis vocibus teſtantē pericula filiorum a nido exeuntiū. to.10. 208.f.g.
De Hiſmaele quid Abrahę dominus dixerit. tom.5.151.e.
hiſmael veteris teſtamēti populū ſignificat. tom.4.436.m.to.6.87.g.
Schiſmaticos. to.7.122.f.
In hiſmael ſunt omnes qui carnaliter colūt Deum. to.8.463.e.
hiſmaelitæ obedientes ſibi. to.8.390.b
hiſpanorū irruptio in Africā.t.1.In poſſid.
hiſpania deuaſtatur. tom.2.241.e.f.
hiſpania ſigna. to.3.7 l.& 12.a
Qui hiſtrioni dat,hoc illo amat in quo nequiſſimus eſt. tom.8.383.l.
hiſtriones fouere,vitiū immane.to. 9.106.l
hiſtoriæ inuentio. to.1.365.f.
hiſtoriæ vanę taxatæ. Ibidem
hiſtorię ſacrę diuinam prouidentiam teſtantur. tom.1.239.d
Sacra hiſtoria. to.2.46.d.in fine
hiſtoriarum notitia habet aliquid libertatis. tom.2.194.m.& ſequentibus.
hiſtoria. to.3.159.e.
hiſtoriæ temporum vtilitas. tom.3.13.i
hiſtoria non numeranda inter humana inſtituta. ibidem.f.
hiſtorica expoſitio ſcripturæ. to.3.159.c
hiſtorię veritas quęrēda primū,deinde myſteria. tom.3.203.a & 218.l.
hiſtoria notabilis recitat.to.4.400.m. & ſeq.
hiſtoriæ diuorum quędam apocryphæ. to.4 402.K.l.
hiſtoriæ ſacræ ſcriptor Moyſes cōpendioſe numerat homines, per quorū ſucceſſum deuentum eſt à primo homine vſque ad Abraham.to.5.133.f.
In hiſtoria ſacra narrantur quæ pertinent ad ciuitatem Dei. to.5.133.f.
Et ea fideliſsima. ibidem.
hiſtorię ſacrę nō ſolum continēt res geſtas. ſed allegorias. tom.5.141.i.
Non quicquid eſt in hiſtoria, ſemper eſt figura tantum. tom.5.143.b
hiſtoria ſacra & ad res geſtas & futuras ſcripta. Eodem.157.m.
hiſtorię ſacræ quicquid aſt contrarium eſt falſiſsimum. to.5.180 c.
hiſtoricorū diſſonantia copiam præbet nobis,vt eis magis credamus q̄ diuinę hiſtoriæ,quam tenemus,non repugnant.ibidē
Quicquid in hiſtoria gentium, dicitur, non eſt neceſſe credere. tom.5.215.m
de hiſtoria vel ſcriptura Aegyptiorū,& Grę corū,& hiſtoriis aliorū q̄d credat certiſſime,& q̄d nō oſtēdit Auguſt to 5.106.a.
Vſque in hodierum diem, quomodo dicat ſcriptura. tom.3.44.K.
hodie,ideſt,in præſenti vita.tom.3.4.l. tom. 4.408.g.
hodie ad nouum teſtamentū pertinet,ſicut ad vetus,heri. tomo.4 451.K.
hodie ſemper apud Deum. tom.6.13.i
hodie præſentiam ſignificat. tom.8.5.a
hodie in oratione dominica,quid.tomo.10. 25.i.

Hœdi,peccatores. tom.4.118.c.
hędorum ab agnis diuiſio. to.10.45.d e
De holocauſto in monte Carmeli. tomo.3. 245.d.
holocauſtis Deus non delectatur.to.4.304.l
holocauſta quæ Deo placeāt.tom. 8.156.a.
holocauſtum quid.ibidem & 163.h.& 218. g.h.& 225.b.c.
holon totum dicitur, cauſis in cenſio, inde holocauſtum,totum incenſum dicitur.tomo.8.218.g.h.& 225.b.c.
Quid ſit holocauſtum,& vnde dicatur.tom. 8.156.a.
Quæ ſint holocauſta quę nō ſpernit Deus. ibidem.
Omne holocauſtū eſt ſacrificiū,ſed nō omne ſacrificium eſt holocauſtū. to.8.225.c
holofernis crudelitas. to.10.239.a
holocauſta medullata quę ſint. ibid.d
holofernis capitis amputatio. ibid.
homeri lectio amara puero Aug. to.1.30.d.
homeri fictio. to.5.36.i.
homerus. to.5.76.a
homeri & Pauli imagines Marcellina adorabat. tom.6.5.b.
Quinquaginta Homiliarum liber. to. 10.90. f.& ſequen.
hō quid:& eius definitio.to.1.169.K. 202.d & 248.i.to.5.189.i. & ſeq.tom. 10.27.K.
homo,ſecundum Apuleium,eſt animal terreſtre. to.5.70.K.& 77.g.
homo quid in ſcripturis. tom.10.21.f.

Homo vnde,& a quo.

Hominis origo,ex limo terrę.tom.8.553.m
homo à Deo habet vt ſit. to.1.28.h.
homo conſilio ſanctæ trinitatis creatus eſt, non aliæ creaturę. to.9.257.d
hominem Deus fecit, peccatorem ſeipſum homo fecit. to.10.175.f.& 183.e.

Hominis creatio qualis.

hominis multiplex conditio.tom.5. 77.g.tomo.10.131.K.
homo perfecte conditus à Deo. to. 1.211.f. tom.4.377.i.
homo primus qualis factus ſit.to.1.232.l.m
An ſapiens vel ſtultus. ibidem
homo cur erectæ ſtaturę.to.1.270.c. tom.3. 129.d.& 194.c.to.4.191.K.l.
hominis creatio,& immortalitas.to.3.178.c d.& ſequen.& 192.g.
hominis creandi modus. to.3.194.a
hō primus quō factus.ibid. & f. to.10.66.d.
homo conditus. to.4.377.i.
homo primus immortalis creatus.t.3.196.d
homo quarta conditus. to.4.329.a.b.
In hominē ſpiraſſe Deum ſpiraculum vitę, quomodo quidā falſa exponāt.to.5.119,a.
In hominem flatum ſpirauit Deus,nō de ſua ſubſtantia. ibid.d
homo primus fuit quodammodo beatus. tomo.5.97.g
homo erecto corpore formatus, admonetur quæ ſurſum ſunt quęrere: & ad quid diſpoſitus. to.5.238.e
Cur hominem Deus fecerit manibus ſuis,& cęteras creaturas verbo.tom. 8. 452.l.m.

Tempus creationis hominis.

homo quando factus.to.3.192.e. & ſol.ſeq. b.& 211.l.
hominem quare nō creauerit Deus citius q̄ rentes,poſſent iidem quęrere, quare infinito quaſi tēpore,cū etiam totū nihil eſſet reſpectu æternę ceſſationis ab hominis creatione. to.5.106.h.& ſeq.
hominem Deus fecit in tempore.to.5.107.d
Ante primi hominis creationem nullus homo fuit. Eod.108.d
hō cur die ſexto formatus ſit. to.8.339.l.m.

Quot homines creati

hominē cur vnum Deus creauit ex quo omnes fieri voluit:alia vero animalia nō,ſed plura. to.5.110.m.& 111.f.

Homo ad quid creatus.

homo ad hoc factus eſt vt cæteris creaturis dominetur. tom.9.238.i.
homo creatus eſt vt haberet charitatē,iuſtus eſſet,patiens,& miſericors.tom.9.257.g.
Factus eſt homo in terra ad cœlum contemplandum. to.10.305.i

Homo imago Dei.

hominis dignitas & excellentia.tom.1.78 d. tom 3.194.a.& ſeq.& 291.l.
homo imago Dei quō.to.1.83.g.to.3.131.b & ſeq.& 348.l.to.9.6.b.c.& 136.i.
homo.deflexus ab imagine Dei. to.3.131.g. & ſequen.
In homine quomodo imago pecudis. ibi.e.
homo ad totius trinitatis imaginem cōditus tom.3.130.K.& 165.i.
homo ad imaginē & ſimilitudinē dei factus to.1.81.b.to.3 164.b.& ſeq.tom.4.190.h & ſeq 245.m.& ſeq.& 251.h.

Imago

Imago Dei quomodo ſolus vir.to.3.131.m & ſeq.ibidem.b c.& 179.i.K.& 266.g
In homine quid ſimile Deo.Eodē. 131.c.d
De homine facto ad imaginem & ſimilitudinem Dei. tom.4.190.h.& ſequen.
hoīes ad imaginē creatoris creati.t.5.101.e
hominē Deus fecit de puluere,ad ſuā imaginē,& de latere eiꝰ mulierē manu.t.5.110.c
hominis corpus,non animam eſſe imaginē Dei,hęreſis. tomo.6.9.c
hō quatenus imago Dei,aut ſecus Eod. 57.c
hominem ſecundum id quod interius eſt,ad imaginem Dei factus. Eod.146.a.b
Imaginis Dei perditio, & reparatio.
hominem nō totum amiſiſſe quod habebat imaginis Dei. tomo.1.20.i
homo poſt peccatum amiſit perfectionem imaginis Dei. tom.1.271.d
homo quomodo periit,ac rurſum liberatus ſit. tom.3.137.f.&ſeq.
In homine quomodo reformetē imago Dei. Eodem,145.i.& ſeq.& 295.f
Eiuſque reformationis gradus & cōſummatio. ibidem.145.a
homo qua ſui parte ad imaginem & ſimilitudinem Dei factus ſit,ad quam proficiēdo renouatur. tom.3.146.d.& ſequen.& 178.e.& ſeq.& 266.g
Hominis fictio,formatio.
hominem finxiſſe,etſi ꝓprius dicatur Deus quàm formaſſe,tamen formandi verbum translatores ponunt. to.5.118.i
Vtrum debeat dici factus ſecundum animā, & fictus vel formatus ſecundū corpus.to.8.439.a
hominis ꝓductio quare recapituletur poſt mortem Abel. to.5.139.h
Hominis ſtatus ante conditionem.
Ex homine primo futuri erant homines,alii malis angelis,alii bonis ſociandi.t.5.111.f
homines ſi non peccaſſent,vixiſſent in ęternum,contra Platonicos. tomo.5.116.m.& ſequen.
homo erat in paradiſo corporali & ſpiritali. tom 5.124.m
homo in paradiſo habebat quicquid volebat. tom.5.126 f
homines ſine peccato tot fuiſſent, quotus erat numerus ſanctorum. to.5.128.f
homines primi generaſſent filios ſine libidine,ſi non peccaſſent,& quomodo peperiſſent mulieres.to.5. 128.a. & capitibus ſequentibus ad 26.caput vſque.
homo primus qualis ante peccatum viuebat. tom.5.129.g
De hominum primorum conditione, & fœlicitate prima. tom 5.130.e
Hominis lapſus.
hominis lapſus. to.1.213.f.g.to.3.199.d
Vide,Cadere
homo quomodo periit. tom.3.137.f
Quæ ſi cauſa vt homo ſit deterior.t.4.185.a
homo peccat,&c. to.5.42.b.in fine & ſeq.
homo potuit mori,& non mori. Et quare ſimilis factus eſt beſtiis.to.5.110.m.& ſeq. & 111.g
homo primus in mortem & rebellionē carnis eſt prolapſus. tom.5.112.b
homo primus delectatus libertate peruerſa, Deum dereliquit,& & ipſe a proprio ſeruo derelictus eſt. to.5.115.a
hominis primi peccatum permaximum, mutauit damnationem magis quam aliorum peccatum. ibidem.e
hominum primorum ſtatus. tom.5.124.K
homo ſi non peccaſſet,quæ fœlicitas data illi fuiſſet. ibidem.l.m
homo factus eſt cum bona voluntate.ibidē. 124.b
homo primus Adā,nō eſt ſeductus.t.6.125.e
homines primi cur peccauerunt occulte antequam manifeſte cibum caperent. ibidem.K.l
hominibus primis Deus prohibuit opus manifeſtum. Eodem 126.a
De hominum primorum excuſatione ſuperba. ibidem.d
homo primus quomodo ſeruitutem incurrit per libertatem quam petiit. ibidem. e ſequentibus.
homines primi cognouerunt ſe eſſe nudos. tom.5.127.m.& ſequen.
Corpus ſubditur aliquib. hominibus in motu diuerſorum membrorum.to. 5. 129.l. & ſequen.
homo poterat tētātē aduerſariū vincere cū Dei adiutorio,ſi autē ipſū deſereret,placendo ſibiipſi,vinceretur ab eo.t.5.130.l
In hominis poteſtate in paradiſo nō erat bene viuere,abſque Dei adiutorio,ſed bene male. ibidem
homini primo fuiſſet corpus aio ſubiectum

etiam quo ad genitalia.to.5.130.c.& ſeq.
homo quantomagis fruebatur Deo,tãto maiori impietate dereliquit Deũ.to.5.218.g
homines primi volentes eſſe vt dii, ceciderunt a vero Deo. to.5.242.c
Per ſe lapſus hõ nõ põt erigi.t.7.244 l. & ſe.
In homine ſymbola trinitatis tomo.1. 78.f
homo ſua poteſtate vti volens,pręceptũ rũpere delectauit, vt nullo ſibi dominante fieret ſicut Deus. tom.8.255.b
hõ q deſerto Deo ſicut Deus eſſe voluit,a minutisſima beſtiola mortẽ timet.to.8. 38.d
Quod ad caſum ſuũ potuit eſſe idoneus, nõ ad reſurrectionem. tom.8.498.c
Exaltauit ſe homo & cecidit, humiliauit ſe Chriſtus & erexit. tomo.9.239.b
homo quomodo ſe dignum morte effecerit. tom.10.3.e
homo quomodo perierit. to.10.63.h
homo cecidit. to.10.128.h

Homo ex quibus,& quę in homine.

homo tribus conſtat,ſpiritu,anima, & corpore. tom.3.49.f
hominis duę ſubſtantię tantum. Eodem.65.h & 282.c.& 294 f
homo conſtat ex anima & corpore.to 5.67. l.tom.8.48.m
In homine,natura,doctrina, & vſus.tom.5. 100.e.f
homo totus aliquando denominatur a parte ſui,aliquando ex carne, aliquando ex anima. tom.5.120.K
Nõ eſt hõ,vbi nullus eſt ſenſus.tom.8.152.b
In homine nihil amplius inuenit quam anima & caro. tom.8.557.d
hõ conſtat ex corpore & ſpiritu. to. 10. 36.i
homo,in mente & in carne. tom. 10.60.c

hominis primi corpus.

hominis primi quale corpus. to.3.195.l
De hominis primi corpore animali,qđ indigebat vſu lignorum paradiſi. tom.5. 117.e
In humani corporis conditione dignitas pfertur neceſsitati. tomo 5.238.c.

hominis dignitas,excellentia, perfectio.

De immortalitate hominis.tom.1.191 co.2.
humanæ naturæ excellentia.to.1 240.l.tom 3.352.g
homo brutis pręſtantior, & quomodo poſſit videre Deum. tom.1.167.f. & ſe.
homo ratione pręcellit.Eodem.2 2.l. m. & 270 c.& 276 K.to.3.194.b.tom. 4. 185.f
humanæ conditionis dignitas. tom. 3.290.l
homines beſtiis antecellere,quod documẽto conſtet. tom 4.185.f
homo in quo melior ſit beluis.tom 4.211.h
homo quo participet cum omni creatura. tom.5 43.d
homo ita creatus eſt,vt per illud quod in eo præcellit, attingat ad illud quod cuncta pręcellit,ſcilicet Deum. to.5.66.K
hominũ & deorũ diſtinctio.to.5. 76.e.& ſe.
homo quomodo pręcellat oĩa bruta per rationem,licet in multis ad corpus pertinẽtibus pręcellatur. tom.5.69.g
homines quomodo dæmonibus meliores. ibidem.70.e
Nullus Deus miſcetur homini. tom.5.70.g
homo tenet medium inter angelos & bruta. tom.5.78.l.& ſequen.& 110.m
homo quomodo propinquior ſuperiori Deo. tom.5 93.c.& ſequen.
homine vilius eſt quicquid infra ipſum eſt. tom.8.72.c
homo quæ acceperit cum pecoribus communia,& quę ſingularia to.8.95.f
Quod ſolo intellectu a beſtiis diſcernatur. tom.8.127.m
homo in quo prælatus ſit iumẽtis,& in quo comparetur iumẽtis.to.8. 150. K. & 152.i
Sicut homo per hoc quod pręfertur omnibus animantibus,ſi bene vixerit, erit in vita beata,ita erit ſi male vixerit in miſera vita tom.8.376.l.m
Cur homo etiam peſſimus præponat equo optimo. tom.8.556.b
homo a pecoribus ſolo intellectu diſtat, ex quo ſolo poteſt gloriari. tom.9.6.b
homines per Chriſti gratiam ſanctis angelis facti ſunt ęquales. tom.9.113.g
homo eſt dignisſima creaturarum.tomo. 9. 165.g
homo,ſecundum mortalitatem,inferior diabolo. tom.10.21.f
In quo præcellat homo beſtiis & aliis creaturis. tom.10.84.l.m
homo iter Deum & Satanam.to.10. 96 g.h
homines a mutabili creatura ad immutabilẽ Deum peruenerunt. tom 10.199.g

Hominis voluntas,poteſtas ante. & poſt lapſum.

homo lapſus,ex ſe non poteſt reſurgere. tom.1.

tom.1.11.h.&l.& 222.tom.3.132.l
In noſtra poteſtate eſt, inferi Deo, vel excidi quomodo accipiendum. tom.10.7.m
Quomodo noſtrum eſt, & credere & bene operari. tomo.1.18.e.& ſeq.
In poteſtate hominis eſt, quid velit, non tamen quid poſſit. tom.1.21.b
homo ſine Deo dux ſibi in præceps.to.1.36.e.tom.2.119.i.K
In homine duę voluntatis gratiæ.to.1.52.g.& ſequentibus.
hominem nihil poſſe ſine Deo.to 3.67.i.& 204.l
In hominis vtilitatem an omnia creata ſint. tom.4.187.d
hominem fecit Deus rectum, qui tamen pôt mala facere, præuidens quid boni de malo illius eſſet ipſe facturus.tom.5.226.h.i
hō quomō poſſit mutare in melius volūtatē.to.6.67.l. Retra.to.1.18.m.& ſequen.a
homo poteſt apponere hominem ſuper hominem, ſed non ſuper Deum, qui tuetur hominem. tom.8.204.f
Quòd tandiu ſit aliquid, quandiu hæret illi a quo factus eſt. to. 8.274.m.in fine
homo vt ſit aliquid, conuertat ſe ad illum a quo creatus eſt, recedendo frigeſcit, accedendo feruefcit. to.8.255.l
Quòd idoneus ſit ſe uulnerare, non ſanarē. tom.8.364.b
Quod veudere ſe pôtuerit ſub peccato, redimere ſe ab iniquitate nō poſſit.t.8.500.g
homo nō poteſt regere corpus ſuum, quod regebat ante peccatum, quia regi noluit a quo regebatur. tom.8.557.f
Magnus vires liberi arbitrio hō cū cōderetur accepit, ſed peccando amiſit. to.10.56.a
homo ſine gratia Dei qd poſſit.t 10.190.h.i
Cœlum & terra, & quę in eis ſunt, propter hominem, quem diues deſpicit, ſunt facta tom.10.237.m
hominis poteſtas in beſtias.to. 1.270.c.d.t. 3.178.c
Hominis poteſtas in creaturas. tom.9.136.i

Humana natura, & eius qualitas.

homo natura eſt malus. tom.1.11.i
hominis eſt cadere, ſurgere non itē.to.1.11.h.& 222.i K.to.3.53.f.g.to.4.200.l
De opere & natura hominis. tom.1.276 h.i
hominis natura, eſt duplex. to 3.295.f
humanę naturæ qualitas. to.3.353.l
hominis inſtitutio bona. ibidem.m
humanum genus ſicut vnus hō, diuerſis tēporib. eruditur diuerſimode. to.5.85.i.K
hō, præ cęteris aīalibus eſt natura magis ſocialis, vitio magis diſcordioſus.t.5. 111.d
hominum genus diſcordioſum eſt vitio, & magis ſociale natura omnibus aliis, & ad diſcordiam ſanandam, bona eſt recordatio primorum parentum. ibidem

Homini communia, & propria.

hō quando ordinatus ſimus.to.1.210.h.& ſe.
homo multa habet communia cum pecoribus & arbuſtis. ibidem.l
homini quid ſit commune. to.4.212.c
homini ꝓpria facultas ad peccādum. tom. 3.249.a
hominum propria, peccatum & mendaciū. tom.3.354.d
homines diligendi, non errores. Eodē 346.f & ſo.ſeq.e
homines non odio habendi, ſed vitia. to. 1. 207.h.i tom.3.348.e
homo mediocris re parua atque ſuccincta, ſibi ſufficiens, charis ſimus ſuis, &c. to. 5. 31.e

Humani generis propagatio.

homo, ciues terrenos parit. to.3.349.h
homo vndecunq; naſcatur, bonū opus Dei. tom.7.330.c
Ex homine vno, totum genus humanū ꝓpagatum eſt. tom.5.106.i.k.& ſeq. copioſè.
Humanum genus totum, fuit in primis parentibus. tom.5.111.d
In primo homine exortam fuiſſe omnē plenitudinem generis humani, in qua præuidit Deus, quæ pars honoranda eſſet præmio, & quæ damnanda ſupplicio ibidem 112.g.& ſequentibus.
homo generat homines diuina virtute operante interius, ſine qua nec hominū, nec aliorum generatio, ſine generatione tamen hominis vel propagatione poteſt eſſe ipſorum multiplicatio per diuinam virtutem. tom.5.237.m

Homo, filius hominis, & filii hominum.

homines, & filii hominum, diſtinguuntur. tom.2.176.K.l.tom.8.88.c
homo & filius hominis, diſtant.to.8.17.e.f. & 88.e
Filii hominum diligunt vanitatem, & quęrunt mendacium. tom.1.56.c

homines

homines,ad Adam,filii hominum,ad Chriſtum alicubi referuntur. tom.9.54.f

humani generis,ab Adam propagati, condemnatio.

homines primi,ſoli potuerunt culpã & pœnam tranſmittere in poſteros,& quicunque alius poteſt peccans, ſi primi nõ peccaſſent,ipſe ſibi damnationem acciperet, non filiis. tom.5.124.l m

Omnis homo,merito peccati,reus naſcitur peccati. tom.9.238.K

Humanę naturæ infirmitas, mutabilitas,neſcientias,miſeria,opus, deterioratio.

humana infirmitas. tom.1 33.a.& 39.g.h

humana imbecillitas,vnde. to.3.254.b

homo mortalis. tom.3.289.K.l

hominis indigentia non expellitur, niſi per beatitudinem. to.5.105.K

Fragilior eſt homo vaſe vitreo. to.10.2.b.c

fragilitas humana. tom. 10. 106.l.m

humanę naturæ ex peccato infirmitas. tom. 10.56.a b

Et quòd illa remisſione peccatorum in baptiſmo non aufertur. ibidem

Et quando finietur. ibidem.& ſeq.

humani animi mutabilitas.t.4.222 i.&223.e

humana natura mutabilis & inconſtans. to. 1.239.c.& ſeq.

hominem ſeſe totum non noſſe,Deũ in ænigmate cognoſcere. tom.1 60.m

homo aliquando neſcit quid ſit in eo,creator autẽ ſcit quid ſit in homine. to. 9. 21.l

Nemo viribus ſuis cõfidat.to.1.33.a.b.to.2. 70.l.m & 119.l.to.3.349. g. tom.4.215.d

hominis bona, dona ſunt Dei, mala autem noſtra. to.1.60.K.l

humanis viribus legẽ non impleri.t.4.422.f

homo nihil ſe putet operari,niſi in quantum malus eſt. to.8.546 c

hõ,vtrũ Deo authore ſit deterior.to 4.185.a

homo vt ſit deterior, quę ſit cauſa. ibidem

homo maſſa peccati. to.4.202.d.& 219.K

homo cùm ſit maxime ægrotus, ſanus ſibi videtur. to.1.164.h.& l.

humana miſeria,ex Adam contracta.to. 1.8. f.to.7.341.h.& fol.345.d.e

Omnis abundantia hominis, eſt calamitas & miſeria. tom.8.51 e

homo per peccatum, ſubiectus eſt beſtiis, quæ illi ſubiectæ erant. to.9.136.i.K

hominis miſeria & fragilitas.to.9.164 e.f.tomo.10.21.f.& ſequen.

humanę vtilitatis confesſio. tomo.9.170.m

Hominis reparatio,ſiue reſtitutio.

homo ſibi ipſi eſt reddendus. tom.1.11 b

Hominis cum Deo commercium.

Quomodo homine frui conueniat.to.3. 6.a

hominem trahit ſolus Deus. tom.3 67.i

hominem quomodo operatur Deus atque cuſtodit. tom.3.204.h.i

In homine gemina operatio Dei.to. 3.203. d.& l.

Deus homine quomodo vtatur. tom.3.6.m

homo præſente Deo illuminatur,abſente tenebratur. to.3.352.g

homo non ſeparatur a Deo, niſi per peccatum. tom. 5.88.e

Deus non ſic æſtimat hominem, quomodo homo hominem. to.8.549.f

Deus homini præſentior quàm hõ.t.9.2.l.m

homo ad cognitionem ſui,meditatione asſidue illuminatur. tom.9.181 b

Tandiu primus homo ſtetit, quandiu Deo adhęſit. tom.9.246.K

Domito homini,q̃d reſeruet Deus.t. 10.3.i

Hominis ſummum bonum.

hominis optimum,quid.to. 1.8.f.& fo.248. h & K.& fo.250.e.tom.3.129.d

hominis ſummum bonum,conſtat ex bonis animæ & corporis. to.5.188.K

homo & angelus ex eodem beatificãtur. to. 5.81.e.& ſequen.

Homo quibus comparatur.

homo quomodo asſimilatur Deo.t.5.79 m

homines quomodo ſimiles fiãt pecudibus. tom 3.194.c.& fol.198.h

homo ſecundum ſe viuens,ſimilis eſt diabolo.tom.3.249.f.in fine.

homo quomodo fit pecus.to.10.175.m. ſequentibus.

homines dæmonibus ſimiles. to.5.38.g

homo per peccatum, fit ſimilis diabolo. to. 3.194.i

homo veritati ſimilis factus eſt,ſed peccando vanitati ſimilis factus eſt.to.4.425.c.t. 8.549.g

homines proni ad terram,paſtum atque lętitiam de ſola carne requirentes, pecoribus comparantur. tom.9.254.e

Hominum diuerſa genera.

Hominum duo genera, vnũ de terra, alterũ de

de cœlo cogitantium. to.8.165.g
Duo ſūt hominū gña in Eccleſie.t.10.208.g
hominum mare huius mundi nauigātium, tria genera. tom.1.167.a.& ſeq.
hominum, tria ſunt genera. to.8.375.d
De aliis tribus generibus hominum in Eccleſia,& in quolibet probi & reprobi.tom.8 90.f,& fo.508.a
Qđ hæc tria hominū gña, propheticè deſignētur in Noe,Daniel & Iob.to.8.508.c.
Tria ſunt hominum genera, quæ via noſtra odit. to.9.202.m.
Tria hominū genera: alii ſe offerūt Chriſto, & reprobantur:alii nō audent, & excitātur: tertii differunt,& cupiūtur.tom. 10 6.i.Et de eiſdem,Sermo. ibidem
Tria hominum genera,vnū diligēdum,alterum tollerandum,tertium cauendum.tomo.10.41.g.h.
hominum quinque genera.to.6.34.h.i. Retracta.to.2.14.e.f.

Homo primus,& ſecūdus.

homo primus commentitius Manichæorū to.6.69.b.& ſeq.& fo.79.c.d.
hominum duorum comparatio.to.5.91.e.f.
homo primus,Adam. tom.10 63.e.
homo ſecundus,Chriſtus. ibidem.
duo homines,primus & ſecūdus.t.10.67.m
homo primus ad mortem. to.10.145.f
homo ſecundus ad vitam. ibidem.
hominis primi & ſecundi, differentia.tom. 10.63.h.i.

Homo cœleſtis,& terrenus.

homo terrenus. to.5.118.a.to.8.4.e
hō,cur dicatur cœleſtis. to.5.118.a.& i.k.
Primus hō de terra,terrenus: ſecūdus de cœlo,cœleſtis,&c.exponitur.tom.5.118.e.f.
homo quando terrenus,& quando cœleſtis to.8.265.K.
homines duo.to.2.84.g.to.4.188.f.& ſeq.& 190.h.& fo.197.b.to 6.147.d
homo exterior & interior, vetus & nouus.
hō interior,q̄uo docetur.tom.1.190.f & ſeq.
homo vetus & nouus, graphicè deſcribuntur.Eod.239 f.& fo.222.e.
hominis vtriuſque decurſus.Eodem.239.h.i
homo interior q̄uo renaſcatur & exterior corrumpatur.to.1.242.l. tom.2.158.b.c.
homo interior,templum Dei.to.1.184.d.tomo.3.354.g.
hominis noui renouatio quotidiana.tom.1. 257.l.to.2.84.e.in fine
hominis exterioris duplex corruptio.tomo. 1.243.b.c.
homo interior & exterior,qualis.t.3.129.d.
homo vetus. to.3.348.g.to.6.147.f.
homo interior.to.3.129.d.& 179.h.& 354.g tom.6.147.d
hominem veterem deponere,& induere nouum,quid ſit. tom.4.21.m.to.8.40.b.& f
hominis noui inſtauratio & veteris crucifixio,in reſurrectione & cruce domini ſignata.Eodem.429.a.
homo nouus,canticum nouum: vetus homo,vetus canticum. tom.8.576.i
hominis vtriuſq; conditor Deus: contra Manichæos. tom.6.147.d
Et quomodo hunc vnum hominem ad imaginem ſuam fecerit. ibidem
Eſt hō exterior & vetus,interior & nouus.tomo.8.10.m.& ſeq.& 17.f.
homo vetus,vita vetus:homo nouus, eſt vita noua. to.8.361.a.
hō interior,aīa:exterior,corpus.to.6.186.l.
homo vetus & nouus. tom.10.56.K.
Decor cordis,ſiue interioris hominis. tom. 10.77.m.
Adam,per quē naſcimus,vetus hō eſt Chriſtus,ꝑ quē renaſcimur,nouus homo eſt. tom.10.208.f.
factus eſt homo de terra,non propter terrā, ſed propter cœlum. to.10.305.i.
Duos quiſque homines, interiorem & exteriorem,habet. tom.10.306.d.
Interior homo eſuriat & ſitiat, habet cibum & potum. to.10.322.K.l.

Homo carnalis, ſiue animalis & ſpiritalis.

homo animalis,& ſpiritalis.to.1.275.a.b.to. 4.201.h.to.9.104.K.l.
homines dicti carnales & aīales to. 4.219.m
homo primus eſt factus in animam viuentē, & ideo corpus animale habebat: ſed erit hō ſecundum ſpiritū viuificantē, & ideo corpus ſpiritale habebit. tom.5.518.a.b.
homo quando incipiat eſſe animalis vel ſpiritalis & carnalis. to.8.521.e
Idem homo ſpiritalis & carnalis.to.10.59.l.
homines eſſe carnales eſſe,animales eſſe,q̄d dictum. to.10.12.b.c.

Homo & peccator.

Cur nō deſperandū ſit de hominibus bonis, ſi per eos terrenū aliquod adminiſtretur,

nec rurſum continuo gratulandum de hominibus qui cœleſtia agere dignoſcūtur negocia. tom.8.165.g.h.
homo,& peccator,duo ſunt nomina,vnum eſt naturæ,alterum culpę. to 8.134.i
homo,& p̄uaricator,duo nomina ſunt: hominem Deus fecit,præuaricatorē ipſe homo fecit. tom.8.371.l.& ſo 383.l
Quod parte quadam iuſtus ſit, & ex parte peccator. to.8.538.m
hō & peccator duo nomina ſunt.to.10.92.k

Viuere ſecundum hominem.

Secundum hominem viuere. tom.1.8 f.g.
Secundum hominem,pro eo quod eſt ſecūm humanam naturam. tom.2.82.l.

Hominis acceptiones,vocabula, attributa,p gradus.

Homo varie accipitur in ſcripturis.tomo.4.431.l.
In homine vir & mulier. to.4.198.h.i.
hominis quatuor gradus,ante legem, ſub lege,ſub gratia,in pace.tom.4.422.e.& ſo. 438.b.c.
homo homo,pro omnis homo. tom.3 41.b
homines,quid niſi homines? to.5.45.b
hominis nomine, terrenus ſignificatur.tomo.8.17.f.
homo ſępe à ſexu honoratiore denominaẗ. tomo.8.440.l
homo quis dicatur. to.10.21.f.
homines,angeli dicti. to.10.122.b.
homines aurum,mundus iſte fornax aurificis.tom.10.6.a.
homo totus caro eſt.to.4.358.a.to.10.131.f.
homo quare cinis. to.3.195.d.
homo.quomodo cœlum & terra.tom.1.8.h
homo dicitur omnis creatura.to.4.425.b.c.
homo qūo fęnum,& flos agri.to.8.385.a.b.
Quod diabolus in figura dictus ſit homo.tomo.8.179.m
homines hominum exemplis magis accendimur. tom.3.118.e.
homines primi,quomodo ſe obtulerūt Deo hoſtias. to.5.211.b
homines iumenta Dei. tom.10.3.h
homo,lignum plantatum ſecundum decurſus aquarum. to.8.4.f.
homo eſt in republica, ſicut vna litera ſermone. to.5.31.e.
homo,mendacium. tom.10.27.k
Per hominem ſignificatur Marcus Euangeliſta. to.4.128.m.& 183.K.
homo eſt maximum miraculum. to.5.85.d
homo qūo poteſt dici moriens. to.5.114.f
homines ſunt pecora domini. to.10.133.g.
hō bonus,eſt ſacrificium Deo.tomo.5.83.g
homines omnes,aut ſtulti, aut ſapientes.tomo.1 14.g h.

Hominum origo fabuloſa.

Aduerſus eos qui homines aliquos ſemper fuiſſe dicunt. to.5.105.c.
homines,ſecundum Apuleium,conuertuntur in dęmones. tomo.5.77 m
Ante hominē quę pręterierint ſecula,ignorat Auguſt.affirmat tamen creaturā creatori non eſſe coæternam. to.5.108.b
hominē & animalia dixerūt Platonici a diis facta, animam autem rationabilem a ſolo Deo. Eodem.111.b.c.
hominum origo,iuxta Manichæos.to.6.7.g & 43.c

Hominum antiquiorum vita & corpora.

De hominum antiquorum vita longiſsima. to.5.133.i.& 134.m.& ſequentibus.
homines habere minora corpora teſtaẗ Plinius,ſecundum quod magis curſus ſeculi præterit. tom.135.a.b
homines aliqui ſemper fuerunt in magnitudine corporis, alios excellentes generaliter.tom.5.140.c.d.
homines antiquitus maiora corpora quam nos habebant. ibidem

Hominum commutationes,& miraculo.

De hominibus diuerſimode monſtruoſis.to. 5.145.l.& ſequen.
De hominibus equis admixtis, ſcilicet centuaris,dicit eſſe fabulam. to.5.171.K.l
homines quomodo videantur conuerti in lupos. to.5.172.l.
Homines in iumenta mutari. ibidē.m.
De homine mōſtruoſo crudeliſsimo a Poetis conficto. to.5.191.a
hominum diſsimilitudo,inter ſe,quam ſimilitudo magis miranda eſt. tom.5.217 b.
homines comederunt carnes humanas propter famem. to.5.236.g

Hominis depreſsio ex ſcripturis.

O homo tu quis es qui reſpondeas Deo? tomo.4.201.m.& ſequentibus.
Non prævaleat homo,explanatum.tom.10. 27.K.& ſequentibus.
Spes noſtra non eſt ponenda in homine, tomo.

tom.10.174.m
homo dominicus,humanitas Chriſti,
homo dominicus. tom.17.f.to.3 3.c
humanitas Chriſti. tom.3.70.K.& 75.g.& l
Quare Deus homo fieri voluit, & inter homines cōuerſari.to.3.254.c.to. 10. 264.a
homo dominicus, nū rectè dicat Chriſtus. to.4.207.e.Retractationum.tomo.1 17.f
hominem totum Deus ſine peccato ſuſcepit vt totum peſte ſanaret. tom.5.89.a
homo aſſumptus eſt incarnatione verbi nō Deus conſumptus. tom.5.94.i
Deus homo factus eſt,vt nos filii Dei & eſſiceremur. tom.5 220.f
Si manſiſſet homo in eo qđ eum fecit Deus, nō in illo infixus eſſet quem Deus genuit. to.8.239.h
Si homo non dimitteres Deum,non fieret ꝑ te Deus homo. tom.8 95.i
Si Chriſtus non eſſet homo,non liberaretur homo. tom.8.215.h
humana natura nullis prçcedentib. meritis, in tantā celſitudinē ſubuecta eſt,ut totū ſimul verbum & caro,hoc eſt Deus & hō, vnigenitus filius Dei diceret. to. 8. 419.b
homo Deo,tanquam lumini corpus acceſſit. tom.8.233.m
Omnis homo Adam,& omnis homo Chriſtus. tom.8.353.l
Oīs hō,in Chriſto vnus homo.tom.8. 49.d
Nō oīs hō filius hominis.t.8.17.f. & 88.d.e
Chriſtus homo,non honoratur ſicut pater. tom.9.45.l.m
Chriſtus pœnam hominis ſuſcepit, non culpam. tom.10.31.f
Aſſumptio humanitatis Chriſti a diuinitate, qualis. tom.10.47.i
homo voluit eſſe Deus per ſuperbiā,& Deꝰ voluit eſſe homo per miſericordiam. to. 10.127.c
Deus hominem ſuſcepit,vt nos Deum ſuſcipiamus.to.10.130.d.e.& ſeq. f.& 311. m
Nō horruit Deus hominē induere,quem ad ſuam figurauit imaginem. tom.10.130.f
Quarta conditio productionis hominis,tres alias liberauit. tom.10.131.K
homo uoluit eſſe Deus, vt periret, & Deus voluit eſſe homo,vt quod perierat inueniret. tom.10.134.c
Chriſtus factus eſt homo,qui fecit hominē. tom.10.187.h & 191.b.c
Articuli de Chriſto,ſecundum quod homo. tom,10.223.K.l
Deus factus eſt homo vt corrigatur homo. tom.10.255.i
Vide,Chriſtus.

Error circa humanitatem Chriſti.

Pœna adorantium humanitatem Chriſti diuinitati vnitam. tom.10.48.f
Error circa humanitatem Chriſti aſſumptā. tomo.10.131 g
Confutatio errorum de humanitate Chriſti. tom.10.201.d.e

Homo peccati.

homo peccati,filius interitus, ſiue perditionis,quis. to.5 206.f & ſequen.
homicidiū nemo facit ſine cauſa.to. 1.32.K
Num peccet qui metu occiderit hominem. tom 1.209.K
homicidium fieri aliquādo ſine peccato ibidem.l & ſequen.
homicida non eſt iudex nocentem occidēs, nec miles hoſtem ibidem. tomo.2.212.i
Et quando iidem homicidæ. to.4 46.h
homicidiorum diſcrimen. to.2.74.g
homicidium excommunicatione puniendum. tom.4.25.a
homicida vndeuictus. Eodem.77.K
homicidiū crimine innectitur,quiſquis hominem vel ſeipſum occidit,aliquibus exceptis. tomo.5.8.f.& ſeq.
Et ibidem exempla.
Ille homicida erat a principio, & in veritate non ſtetit,exponitur. tom.5.97.K
homicidium,quo Cain occidit Abel, factū eſt ex inuidia,ſed illud quo Romulus occidit Remum,ex ſuperbia & appetitu dominandi. tom.5.131.c
homicidę cucurbitarum,Manichæi. tom. 6. 74 l.in fine.
homicidæ probantur, quorum conſilio & fraude traditur quis ad occidēdum.to. 8. 185.K.l
homicidium condonatum iis qui Chriſtū occiderunt. to 9.63.g.& 65.c
homicida non ſolum ille eſt qui corporaliter occidit,ſed qui fratri mala perſuadet. tom.9.68.h
Quia Adam genuit homicidam.nō fuit reus homicidii,ſed ipſe Cain. to.9.258.h
homicidales. tom.10.176.a
An homicidiū iuſſu diuino fiat licitū.to. 10. 163.e.f

164.e.f
Aborſũ procurans, tantorũ homicidiorum ſe reũ eſſe ſciat, quoti generari potuiſſent to.10.247.e
Homouſion, quid ſit.to.2.234.K.l.& 236.f.& h,& 239.m,to 3.65.c,to.6.237.b,to 9.104.c,to.10 101.a
homouſiani. tom.2.238.l
homouſianos,& homouſiões vocāt Ariani catholicos to.2.239.f.g. tom.6.219.l.m
humanitatis effectus. to.3.254.f
humana vita, militia & tētatio. tom.3.199.l
humanum eſt, aliter nonnunquā ſapere quā res ſe habet. tom.7.125.l.m
humanus quis dicatur. tom.10.63.h
De verbis Apoſtoli, humanus ſermo & omni acceptione dignus, quia Chriſtus Ieſus venit in hunc mundum peccatores ſaluos facere,&c. Sermo. to.10.63.f.g
De verbis Apoſtoli, humanũ dico ꝓpter infirmitatē carnis veſtræ, Serm.tom.10.75.i
honor blandum nomen, mala ſeruitus, excitus ęger. tomo.2.41.g
honore non delectari, ſed ad vtilitatem honorantium referre, magnũ eſt.ibi. 95.l.m
honorandus non eſt diues, paupere docto & iuſto contempto. tom.2.33.K
honorandus eſt prelatus. ibid.154.i
Qđ honore mali ſint honorādi.t.2.249.l.m
De honore mutuo. tomo.2.153.K.l
honor periculoſus. tom.2.189.f
honoris cupiditas. tom.4.189 g
honeſtas, quid in ſe implicet. to.5.10.f
honos alit artes. to.5.44.f
honorare & adorare, differunt.to 6.216 e f
honor non prodeſt ęgrotis. to.8.381.g
gradus in honorando & obſequēdo.t.10.6.l
honor verus & gloria vera, erit in paradiſo. tom.5.241.K
Si qđ in te eſt Dei, honorat ā te,& tu factus a ſāctis in Deo, honoraberis a Deo. tom.8.180.f
honorem non habuit Chriſtus in patria ſua, in qua conditus, ſed in ea quam condidit. tom.9.32.g
Patrem non honorat, qui filium non honorat. tom.9.36.g
honorare caput,& conculcare membra, nō eſt honorare. tom.9 140.l.m
Deus illos honorat & diligit, qui illicita fugiunt. to.10.158.m
honoris laus ē humilitatis virtus.t.10. 233.d
honor debitus exhibendus eſt poteſtati, etiā iniquæ. tom 8.484.g
honor inferiorũ ad ſacerdotes.to.10.308.h.i
Nō inhonorantur parentes, ſi omiſſo pietatis temporalis debito officio, maius qddam ex Dei præcepto agatur.tom. 10. 6.l
honor filiorum ad parentes. tom.10.308.i
Sicut ſuperbia impia ſiue hominũ ſiue dæmonum diuinos honores exhiberi vel iubet vel capit, ita pia humilitas vel hominũ vel angelorum ſanctorũ hæc ſibi oblata recuſat,& cui debet, oſtendit. to 62.2.l
honor huius mundi tranſit. tom.2.258.b
honoris & vanæ gloriæ auidi fuerunt. Romani. to.5.43.e.& 44.g
honor humanus, nullius ponderis eſt. ibi.m
honoris amore, primus cōſul Romanus occidit filios ſuos & vxorē.t.5.25.b.& 45.c
homo, omnem ætatem parat in honorem, vel pecuniæ quæſtum. to.9.198.g.h
Quanto maior honor datur, tanto maius periculum comparatur. to.10.307 i
honor multis occaſio exitii fuit, multis miniſterium boni operis. to 10.13.e
honorinus, ſiue honor Deus. tom.5.35.a
honor & Virtus habuerūt ſedes propinquas apud antiquos. tom.5.44.i.K
honorarium, qđ honoris cā dat. to.1.161.i
honoratus, amicus Auguſtini. tomo.1.25.l
honoris, imꝑator piiſſimus.to.1.in Poſſido.
honorius, hæreticos pronunciat. ibidem
honorius conſul. tom.5.186.b
honeſtum,& vtile, differunt.to 4 187.d.& K
Apud omnem Chriſtianum, prima honeſtatis debet eſſe militia. tom.10.20.f
horæ inæquales, quomodo intelligendæ.to. 1.243.g
hora pro tempore.tom.2.11 1.f.to.4.430.K
hora paſſionis. tom.4. 170.f.g
hora importuna, quæ dicatur.to. 8. 464.a b
hora decima ad quam venerūt Petrus & Andreas ad Chriſtum, quid ſignificet. tomo. 9 15.a.b
hora Chriſti de quā dixit in nuptiis, Nondũ venit hora mea, in paſſione aduenit cum matrem Ioanni commendauit. tomo.9. 18.a
Quare Chriſtus matri reſpondit, Nondum venit hora mea. tom.10.143.a.& c.
hora ſexta venit Chriſtus fatigatus ad puteũ

quid ſignificet. tom.9.29.K.
hora Chriſti, quæ nondū venerat, quādo voluerunt eum Iudęi apprehendere, ejus volūtas eſt. tom.9.55.e.
horæ duodecim dici diſcipulos duodecim ſignant. tom.9.78.b.
Vocati hora prima tertia, ſexta, &c. qui.tomo.10.48.m.& ſequentibus.
Et horę operationis in vinea, qd ſignificent. eodem.49.a.b.
De hora operationis ī vinea, magna qſtio.ibi.
Sexta hora operationis in vinea, flagrātiam ſignificat. ibidem.b.
Quid nouiſsima hora. tom.9.128.f.
horatius, ſororem flentē occidit.to.5.24.m.
horatii tres. ibidem.e
Marcus Horatius. tom.5.25.d.
hordei potus, cito inebriat. to.1.263.m
horreum, cœlum, to.10.28.d.
hortenſius Ciceronis excitauit Auguſtinum ad ardorem philoſophiæ. to.1.34.K
hortenſius dictator. tom.5.26 m.
Quæ in horto cum Chriſto acta.to.4.164.f.
Quare Maria Magdalene, Chriſtum vocauit hortulanum. tom.9.119.m.
hoſpites quomodo recipiendi.to.2.207.e,f
hoſpitalitas amplectenda. to.4.122.b.
hoſpitalitate ſaluatus Loth. to.6.12.c
Non promittit dominus ſolum hoſpiciū ꝓ hoſpitio, ſed regnum. to.9.207.g.
Chriſtum hoſpitem excipere.tom.10.123.g
hoſpites, omnes hic ſimus. to.10.124.f.
Ad hoſpitalitatem, adhortatio. ibid.e.f.
Fęlix eſt anima illa quę vitam ſuam ita auxiliante deo ſtuduerit gubernare, vt Chriſtū hoſpitē mereatur excipere.tom.10.123.g
Abraham hoſpitio carens, tranſeuntibus offert hoſpitium. to.10.160.h.i.
Datˀ filius Abrahę ꝓ hoſpitio angelorū.ibi.i
hoſpitalitas comendatur. to.10.161.e.f.
Quam feruenti animo hoſpites ſint recipiēdi.ibidem.e.f.& ſequen.
hoſpitalē domū angeli ingrediunť.t.10.161.f.
Non pigeat hoſpitem ſuſcipere dominum. tom.10.212.h.
De angelis & hoſpitalite. to.10.302.a.
hoſtiæ veteris legis quæ immaculatę iubebātur offeri, ſignificabant homines ſanctos tom.5.211.e.
hoſtiæ perfectę, erunt ipſi ſancti.tom.5.210. m.& ſequentibus.
Immolamus hoſtiā iubilationis, lætitiæ, gratulationis, & gratiarū actionis. to.8.45.f
hoſtilina dea. to.5.32.g.
hoſtibus aduentantibus, de Eccleſiis Epiſcopis an recedendum ſit, conſilium Auguſtini.to.1.in poſsidonio.
hoſtes inuiſibiles, quomodo vincantur.to. 2.100 g.& ſeq.to.3.257.b.c.tom. 8.541.a & 548.f.& ſequen.
hoſtes fragore cœli furati. to.3.244.g.
hoſtes Chri, ꝑ ipsū liberati fuerūt.to.5.2.h.
Aduerſus hoſtes Chriſtianorum, fiducia.tomo.6.11 f.& ſequentibus.
hoſtiū interfectio apud veteres, quomodo accipienda. tom.6.63.h.& ſequē.
hoſtes duos patimur, & quos.tom.8.174.g. & 179.m.541.a.
Noli tibi hoſtes addere, vince eum cū quo natus es. tom.8.191.l.
Triplex hoſtis hominis. tom.9.162.i.
hoſtis eſt aīæ ſuę, q ſpretis diſciplinæ monitis, diabolicis occupať officiis.to.9.206.l
hoſtis viſibilis feriendo vincitur & inuiſibilis credendo. tom 10.7.g.h
Iſtē laude Dei, nō ſui ipſius vincitur. ibid.h.i.
hoſtē non habere, melius eſt quam vincere. tomo.10.145.a.b.
hoſtes perſequi. tom.10.146.i

Humilitas.

humilitas, prima Chriſtianorum virtus ſecunda, tertia. to.2.79.m.
humilitas veniam meretur. tom.2 86.l
Thelohumilis, quid ſit. Eodem.91.i.
humiliari ſapienter, bonum eſt.to.8. 199.f.g
humilitas vera. tom.3.349.m.
humilitate acceditur ad Deum. ibidē.i.
Per humilitatē, ad ſublimia gradiť.t.3.355.e
humilitatis laus.to.4.380.k.& ſo.ſeq.f tom.5 80.h.to.10.45.i.& 55.K.& ſeq & 96.m. & ſeq.& 310.k.
humilitate conſeruatur charitas.tom.4.31.d
humilitas & manſuetudo, magnū domū ſpiritus. tom.4.438.a.
humilitas, tranſcēdit omnes humanas dignitates. tom.5.2.b.
humilitas difficulter ſuadetur ſuperbis.ibid.
humilis nō habet oculū in his ī qbus ſibi placet, ſed in qbus ſibi diſplicet to.5.47.i
humilitati in venerando dæmones, quibus volumus eſſe diſsimiles, ſumma eſt ſtultitia.tom.5.70.e.

humi

humilitate nimia,multa de cultu diuino ſũt vſurpata ad honores hominũ.Eod.68.m.
humiles,non ſuperuos,ſanat gratia data per Chriſtum. to.5.90.f.
humilitate opus eſt,ad cognoſcendũ veritatem. ibid 91.a.
De humilitatis exaltatione,& ſuperbiæ deiectione. to.5.125.l.m.
humilitate & ſuperbia diſcernuntur duę ciuitates. ibidem.
humilitas,tutam veramq; viam in cœlum molitur,ſurſum leuans cor ad dominum tom.5.144.b.
humilitas,ſicut prodeſt ſeruientibus, ita ſuperbia nocet dominantibus Eo.193.h.
humilitas cuſtodienda. to.6.266.g h
humilitatis exempla.ibidem.f.& ſeq.tom.10 284.a b
Quãdo hic humiliantur qui Deũ timẽt humilitati non cadũt: quid altitudo eorum ipſe eſt Deus. tom.8.60.h.
humilem eſſe,eſt nolle laudari.tom. 8.76.f.
Si fueris humilis,erigeris:ſi eleuatus,curuaberis. to.8.104.d
Quod humilieris a Deo, pęna eſt & gratia. to.8.111.d.
Qui ſe ita humiliat, vt genuat figat, adhuc habet quo humilietur: qui autem ſic humiliatur vt hæreat in terra venter eius,vltra quò humilietur non habet.to.8.131.b
Eſto humilis in humili Deo tuo.vt ſis excelſus glorificato domino Deo tuo.tomo.8 161.f.g.
Si te humiliaueris, appropinquabit ad te Deus & ſi te excelſum feceris, longinquabit a te.to.8.163.g.
Deus humiliat illos in damnatione,qui erecti ſunt in diſſenſione. to.8.177.g
humiliari peccatorẽ,bonũ eſt. to.8 198.h.
Magis placet Deo humilitas in malefactis,quã ſuperbia in bonis factis. to.8.346.d.
Multi humiliantur,ſed vanè & fatuè. tomo. 8.199.f.
Deus quos humiliet vel exaltet. tomo.8. 272.c.d
Vtilius eſt humiliter hic ambulare capite cõquaſſato,quam capite erecto in iudicium æternæ mortis incidere. to.8.425.a.
Non dedignentur eſſe humilia capita excelſorum,ſub dextera domini. Eodem.273. m.& ſequen.
Vtrum eadem humilia in cœlo,quæ in terra an alia in cęlo, alia in terra humilia reſpiciat Deus. to.8.428.c.d
Tunc erit humilitas vera, ſi non oſtendatur in lingua,ſed & in corde. to.8.438.f.g
humilitas eſt duplex, vna qua ſe quiſque humiliat confitẽdo peccata ſua:alia qua quiſque humiliatur aliqua tribulatiõe vel deiectione,qua meruit eius ſuperbia, aut exercetur eius patientia.tomo.8. 446. m. & ſequentibus.
Priuſquam humiliarer deliqui, & bonũ mihi quòd humiliaſti me quomodo intelligatur. to.8.451.& h.& K.
Vt humilietur ſuperbus,malis innectitur:humilis vt exaltetur,malis eripitur. tomo.8. 464.h.
Nõ ſic dicitur, humilis eſto vt nõ ſapias ſed eſt humilis propter ſuperbiam, altus propter ſapientiam. tom.8. 503.e.
humiliatio Chriſti, non potuit niſi alta eſſe. tom.8.510 m
humilitas quaſi bonũ aliquid ſignificat, ſed ſi ſit vtilis humilitas: nam mala humiliatio pœnalis eſt. to.8.515.c
humilitas intima, appetit ex quibus eiicitur ſuperbia. to.9 48.f.
humilitas tota eſt vt quis ſe cognoſcat. ibidem.g.
humilis Dei voluntatem facit,non ſuam.tomo.9.48.g
Datus eſt ille Chriſto, qui ſeruat humilitatẽ ibidem.l
humilitas nõ ſolũ affectu, ſed & affectu oſtẽdenda eſt. to.9.86.m.
humilitas charitatis eſt meritũ, & charitas humilitatis eſt præmium. to.9.109.c
Qui non vult humiliari vt exaltetur cum exaltari voluerit,deiicietur. tom.9.221.c.
humiliatio,& humilitas,differũt.t.9.261.c.d
humilitas,altitudinis fundamentũ.t.10. 8.f.g
humilians ſe,& iacens,differunt. to.10.16.c
humilitatis præconium,cum ſuperbiæ deteſtatione. to.10.35.c
humilitatis commendatio, & elationis depulſio. to.10.41.f.g.& 164.i.& ſeq.
humilitas,& peccatorum cõfeſsio,ad quid homini conducant. tom.10.41.f
humilitas. to.10.46.b.c.
humilitas,contra tumorem medicamentũ. tomo.10.46.i.

humiles

De Iacob emente primogenita ab Eſau, to. 5.154.i.K
Iacob vt ſumeret honorem ſpiritalem, carere voluit cibo carnali. tom 8.521.f
Ad Iacob Chriſtianos, ad Eſau Iudæos pertinere, in myſterio. tomo.2.247.e
Iacob & Eſau, ſpiritales, & carnales adūbrāt to.4.34.g.tom 10.166.e.f
iacob ſine dolo, quo dolū fecerit. to.4.34.h
iacob patriarchę benedictiones quomodo intelligendę. tom.3.344.c.& ſeq.
Ad iacob omnes pertinemus, imitātes Abrahæ fidem. tom.8.306.i
Quid contineat benedictio iacob, quam dedit filiis ſuis. tom.4.303.f
Benedictio iacob, ſignificauit benedictionē Chriſti. tom.5.154.l
iacob, benedictionem firmauit aduenienteEſau. Eodem.ibidem.m
De iacob benedicente iudam filium ſuum, & filios Ioſeph.to.5.155.K. & ſequentib.
De iacob & Laban. tom.10.167.f
iacob ſcalam vidit, & cętera.ibidem.b.& ſe.
Scalę iacob expoſitio.ibidem, & to.10.166. l.& deinceps.
iacob vidit angelos aſcendentes & deſcendentes per ſcalam, quam vidit, & tūc vnxit lapidem. tom.9.16.g
iacob vnxit lapidem quid ſignet.to.5.155.c. tom.8.135.m
De iacob eunte in Meſopotamiam, vt vxorem acciperet, de ſcala ſibi apparente in ſomnis, & de benedictione.ibidē.a.& ſeq.
iacob habuit plures vxores, licet vnam petierit, & quomodo duę vxores quę ipſius corporis poteſtatem habebant, dederunt ſibi ancillas ſuas. ibidem.d.e
iacob quęrens vxorem in longinqua regione, Chriſtum deſignabat. tomo. 10.166.l
Iacob ſolo cōtentus baculo, ſine equis vxorem ſibi quærebat. ibidem. m.& ſequen.
Vxores duę iacob, quid. tom.10.167.g.h
iacob & Rebeccæ mendacium excuſatum. tom 4.15.l
iacob typus Eccle.ibidem g. tom. 8.290.h.i
iacob, iſrael dictus.to.2.180.a.tom. 4. 37.g. & 131.m.tom.5.155.f.tom.6.86.g.&288. i.tom.8.305.l
Cur ſic dictus. tom.5.155.f
inter iacob & iſrael intereſt, licet vnus homo erat. tom.8.282.a.b
iacob in ęterna vita deficiet, & manebit ſolus iſrael. tom.10.34.l.m
iacob introiuit Aegyptum cū. 75. hominib. ipſo iacob inter alios cōputato.t 5.155.g
iacob in Aegyptum venit.130.vitæ ſuę anno Ioſeph autem erat.39.annorum. ibidem.
iacob qñ venerit in Aegyptum. to.5.169 a
iacob hœdinis pelliculis circundatus quid repręſentet. tom.5.154.i.K
iacob binomius. tomo.10.34 h
iacob virgas variatas pecoribus oſtendit, & cęte. tom.5.111.K
iacob nō prius Rachelem oſculatus eſt, quā gregem adæquaſſet. to.10.167.g
De iacob luctante cum angelo, in quo oſtēditur paſſio in benedictione ipſius ab angelo, de nomine iſrael, de claudicatione ex tactu femoris, & quid hęc ſignificent. tom.5.55.f
iacob patriarchæ lucta cum angelo, qd adūbret.to 6.86.f g.& 176.i.& 249.i. K. tom. 10.167.l
Quid ſignificet quòd luctatus ſit cum angelo, & ab eo benedictus.to.8.135.a.& 572. b.tom. 10.34 i
iacob benedictus & claudus. tom.10.34.K
iacob claudicans, populus iudęorum. ibid.
Latitudo femoris iacob, quid figurarit.to. 10.34.K
iacob facta eſt promiſſio tempore quo Græcia legum quibuſdam inſtitutis regulata eſt. tom.5.169.d.e
iacob duodecim filios, & vnam fœminam procreauit. tom.5.155.d
iacob habebat duodecim filios, & Ioſeph erat venditus a fratribus ſuis ante mortē iſaac. tom.5.169.a
iacob iudam omnibus prætecit, & quare.to. 4.303 g
Duodecim filii iacob non omnes ex liberis ſed & ex ancillis.t.9.22.m.& ſeq.
Quare iacob ignoraſſe permiſſus ſit a Deo filium ſuum viuere in Aegypto.to.10.168. h.& ſequentibus.
iacob miſit Ioſeph filium ſuum vt de fratribus ſolicitus eſſet. ibidem.a
Iacob filium ſuum Ioſeph plus aliis dilexit. tom.10.168.a
Iacob mortuus eſt.147.āno in Aegypto, regnāte Baleo rege Aſſyriorum. to.5.169.1
Iacob & Ioſeph ſepultura. to.3.238.g

Iacob luxerunt Aegyptiis ſeptuaginta dieb. tom 4.42.d
Iacobus, vnde frater domini dictus. t.4 430. g. in principio.
Iacobus Eccleſię Hieroſolymitanæ præfuit. ibidem. l. in fine. to.7.80.i
Iacobus Alphęi. to.3.32.i
Iacobus. to.5.185.g
Iacobus pro inimicis orauit. to.10.157.f
Iambus poſt dichoriũ malè ponit.t.1.123.h
Iemini, dexter interpretatur. to.8.12.d
Ianicula ciuitas. tom.5.56.m
Ego ſum ianua, qui ante me fuerunt, fures ſunt & latrones, exponitur. to.4.310.m
Ianua, dicitur porta domus. tomo.8.492.b
Quid ſit per ianuam intrare, vel aſcendere aliunde. tom.8.507.c
Ianua Chriſtus. to.9. 72.c.to.10.41.d
Ianua quinquepartita in corpore. tom. 10. 22.g.h
Chriſtus ianua, & paſtor, diuerſimode. tom. 10.41.d
Quis ingrediatur per ianuam. tom. 10.41.i
Sicut malis operibus viię ianua clauditur, ita bonis operibus aperitur. to.10. 252.b
Quomodo Chriſtus intrauit ad diſcipulos ianuis clauſis. to.10.208.b.& ſeq.
Ad Ianuariũ ſcripſit Auguſt.to.2.epiſto.68.
Ianuarius menſius Iano dedicatur.to.5.57.h
Ianuarius mẽſis, a Iano appellatus.t.6.109.m
De ianuario eremita falſo. tomo. t o.281.d
Ianuarius, Auguſtini diſcipulus, comparatur prodigo. tom.10.290.g
Ianuarius, diſcipulus Auguſtini, inſtar Ananiæ intrauit conſortium. tom.10. 314.c.d
De filio & filia Ianuarii regularis Auguſtini. ibidem. d.e
Ianus Deus. tom.5.54.m.& 56.m
Iano rerum principia pertinent. Eod.57.i
An rationabile fuerit Ianũ & Terminum in duo numina ſeparari. ibid.
Ianus eſt mundus. ibidem
Ianus, quare ſit bifrons, & de ianitore. ibidẽ
Ianus geminus. tom.5.57.l
Penes Ianum prima ſunt, præponitur ideo Ioui, & penes Iouem, ſumma to.5.58.b.c
An Iani, & Iouis, recta diſcretio ſit. tomo. 5. 58.g
Iaphet, latitudo interpretatur. tom 5. 149. K
Iaphet, quomodo dilatetur. to.6.85.d
Iaſpis, & Sardis, duo iudicia, alterum factũ per aquam, alterum futurum per ignem deſignant. tom.9.142.K
Iaſus. tom.5.170.a
Icherius, orator laudatus. tom.1.38.I
De ideis quæſtio. to.4.190.c.& 213.I
Secundum ideas cœlum non feciſſe aliquid ſed ipſum Deũ eſſe dicit Plato. to. 5. 63.b
Angeli futura cognoſcunt in ideis, non autẽ dæmones. tom.5.80.a
Ideę vel rationes rerum incommutabiles & infinitæ ſunt, in diuina ſapientia. Eod.96.f
Per ideas verius cognoſcunt angeli in Deo, quam in ipſis rebus. ibidem.101 h
Ideas ſi philoſphi poſuerint eſſe infinitas. to. 5.108.d.& ſequen.
Eadem idea, vel vi diuina, qua producta eſt rotunditas cœli, producta eſt rotunditas pomi vel oculi, quæ fieri neſcit, ſed omnia efficit. tom.5. 111.h
De ideis, quas Plato poſuit in mente diuina. Ibidem.111.c.d
identidem, pro viciſſim. to.7.356.e.f
idioma, proprietas lingũarũ. to.3.31.a. to.4 31.f.
idiomatum communicatio. tom.4.225.h
idioma diligenter attendendum in ſcripturis ſacris. tom.4.31.f
Vide, Scriptura.
idipſum, eſt quod mutari nõ põt. to.8.563.c
idipſum, dicitur quod vnũ eſt. tomo. 8.77.K
idipſum, eſt quod ſemper eodem modo eſt. tom.8.474.b
idipſum nemo habet ex ſe ibidem.f
idithum, quid. tom.8.107.f.& 204.c
idola, quid ſine. tom.5.130.g
idolorum dæmoniorumq; peſtilẽs ſuperſtitio taxata. tom.2.59.h.& ſeq.
idola confracta, in vſum proprium verti nõ debent. Eod.211.f
idolorũ ruina, a prophetis ꝑdicta. to.3. 281. f. to.4. 132.l.& 134.d.e
De idolis fulgendis, ex Deuteronomio. tom. 3.302.m
idolorum vanita. Eodem.351.e
idola cordium. tomo.4.100.e
Idolum, falſi Dei ſimulachrum. Eodẽ. 105.g
Idolum non ſeruat homines, ſed homines idolum. tom.5.2.h
Idolum Apollinis fleuit. tom.5.23.h
Idola dęmones. to.5.30.e.f
De idolis & ſimulachris, qd ſenſerit Hermes Trimeg.

Humiles valles capiunt gratiam. to.10.64.l.
Per humilitatem ad Deum reuertimur.tom. 10.96.e.f.
Humilitatis & ſuperbię affectus.to. 10.100. i.& 120.f.& ſeq.
De⁹ altiſsim⁹,humilitate cõtingit. t.10.120.g
Excelſa dominus à longe cognoſcit, & humilia reſpicit:exponitur. ibidem.
Eccleſię Dei humiliari debemus.to.10.123.c
Melior eſt peccator humilis, quam iuſtus ſuperbus. tom.10.149.m.
Si humilitatis medicina ſuperbiã non curat, incurata manebit. to.10.164.h
Quãto quis humilior,tãto grã capacior. ibi.i.
Animarum noſtrarum ſordes per humilitatem, etiam à grauiſsimis peccatis, purgamus.tom.10.191.K
Quare homo per humilitatem eſt reparatus ad vitam. to.10.206.f.
Non redire potuimus niſi humilitate qui ſuperbia lapſi ſumus. to.10.134.g.
humilitatis paſsibus ad coeli culmina cõſcẽditur. tom.10.233.b.& 310.K.
Veritas eam fugit mentem quam nõ inuenit humilem. Eodem.233.c
Quis primus humilitatis gradus.ibid. 310.l.
Sicut per ſuperbiam infinita angelorũ multitudo deſcẽdit de coelo: ſic per humilitatem infiniti homines in coelum aſcendũt. Eodem 233.b.
Humiliare vt exalteris, ne exaltatus humilieris. to.10.233.c
humilitas ſine timore Dei nũquam habetur. ibidem.d.
humilitas ad coelum fecit aſcendere infirmitatem humanam. to.10.283.m
humilitas,eſt hoſpitalitatis ſoror.t. 10.302.f
humilis quid dicatur. to.10.307.c.
humilis eſt pauper ſpiritus. to.10.322.i.

Humilitas Chriſti.

Humilitatis exẽplum Chriſtus.to.2.78.g.to. 3.47.K.to.8.36.e.& l.& 89.l. m.to.9.85.f.
humilitatem ſuam,nõ miracula Chriſtus inculcat. to 4.431.d
humilitas Chriſti liberauit nos à ſubiectione dæmonum. to.5.80.k.
humilitatis doctor, Chriſtus.to. 6.266.h.& ſequen.to.9.81.a
humilitatis Chriſti multum commendatur hominibus. tomo.8.76.K.l.
Sis humilis, ſi vis vt Deus altus vicinetur. tomo.8.80.g.
humilitas Chriſti nos ſanos fecit, quia ſuperbia vulnerarat. tom.8.89.l.
humilitas Chriſti humiliauit ſuperbum. tomo.8.323.K.
humilitas Chriſti,ſuꝑbis diſplicet: tibi autẽ Chriſtiano ſi placet imitare. to.8.346.d.
humile cor,de coelo adducit Deum, vt proximus fiat. ibidem.g
Altus eſt Deus, humilia te,& deſcendet ad te.ibidem.
humilitas Chrĩ,ſaluos nos fecit.t.8. 490.a b.
humilitas ſignum Chriſti. tom.9.5 l
humilem Deũ imitare, qui humilẽ hominẽ contemnis imitari. tom 9.48.g.
humilitas maxima Chriſti,in cœna cognoſcitur. to 9.85.e.f.
Chriſtum in paſsione cõmendat humilitas, & in reſurrectione claritas. to.9.109.b.c.
humilitatem præ cęteris omnibus Chriſtus docuit. tom.10.33.h.i.
Medicina tumoris hominis, humilitas Chriſti.to.10 35.c
humilitate erexit nos Chriſtus eo,vnde cecideramus. to.10.46 c
In humilitate impletur iuſtitia. to.10.51.h.
Chrs humiliauit ſeipsũ vſq; ad mortẽ, in ea ſolũ forma quę eſt hominis.to.10 131.i.
humilitas Chriſti, ſublimitas eſt corporis noſtri. tom.10.133.e.
humilitatis Chriſti commendatio,a delitiis humanis. to.10.134.c.
Poterat dominus ſine incarnationis humilitate hoſtem proſternere. tom.10.206.e.
Neceſſaria fuit redemptoris humilitas, quæ ſanaret humilitati, quod corruptum fuerat ſuperbia. to.10.218.l.
humilitatis effectus in Chriſto.t 10.184.a b.
hydria,amorem ſeculi huius ſignificat. tomo.4.132.l.
hydrię ſex,ſex ætates ſignant. to.9.19.a.
hydria,quid. to.9.31.d
hydria, qua hauriebat Samaritana aquam a puteo,eſt cupiditas. tom.9.30.c
hydromantia a Perſis allata. to.5.75.g.
hydrops. to.3 143.a
hydropicus,diuiti auaro cõparat.to 4.116.c
hyeme ne fuga incatur,quid myſticè.tomo. 4.160.l.
hyems memorabilis. tom.5.26.m
hyemis nomine,aduerſitas ſeculi ſignificat.

to.6.66.h.i.to.8.125.k.& 149.d.
Timor mortis,hyems quotidiana eſt. tomo. 10.248.l.
hyle,quid ſit Græcis.to.1.72.f.to. 6.118.g.h. & 179.f
hymnos Dei,& laudes,ď Eccleſiis deperiſſe. tom.1.in Poſsidonio.
hymni & pſalmi in Eccleſia cantandi.tom. 2.173.g
hymnus eſt canticum laudis. to.8.113.l.
hymni,laudes ſunt Dei ſunt cum cantico.& hymnus tria habet,laudem.& Dei & canticum.tom.8.260.d.
hymnos Dauid filii Ieſſe deficere, quid ſit. ibidem.e.
hymnus cur deceat.in Sion, non in Babylone tom 8.217.d.
hymni nihil proſunt, ſi vita ſacrilega fuerit. tom.8.386.e.
hyperbatô.t.3.32.i.t.4.47.i.& 79.e.& 103. d & lo.ſequen.h.i.
Per hyperbolen multa in ſcripturis dicta.to. 2 89.c.to.3.31 g.& 40.b.& fo.ſeq.m.to.4 30.d.& 39.a.& 90.f.to.5.149.l.to.9.124 b
ὑπὲρ ἐγώ to.3.23.l.
hypocriſin ſuperbia generat. to.2.95.l
hypocriſis,geminum peccatum.to.3.351.f.
hypocriſis malum. ibidem.k.
hypocrita,ſimulator.t.4 405.h.to.10.156.c.d
hypocritę. to.4.413.b
hypocritæ accipiunt beſtiā in nomine Chriſti. to.9.146.g
Imago beſtiæ.eſt hypocriſis hæreticorū.ibidem.h.
Nulla eſt ſuperſtitio quæ det ſignum in fronte,niſi hypocriſis. to.9.247.m.
hypocritę,& ficti Chriſtiani,ſunt poculum aureum in manu mulieris ſedentis ſuper beſtiam. to.9.148.a
hypocriſis fraudes. to.9 224.m.
hypocritæ,& iuſti,qūo ambo diuerſa in tētione operenť,corā hominibus.t.10.2.K.l
hypocritę, virgines ſunt & bona operatur, ſed extra non intus: ideo nō portant oleū ſecum. to.10.23.c
hypocritę taxantur. to.10.23.c d
hypocrita,quis ſit. to.10.156.c.d
Vnde nomen hypocritę traxerit originem. ibidem.d.
hypocriſeorum maculā nō habere,aut paucorum,aut nullorum eſt. tom.10.156.d.
hypocritarum merces. ibidem.e.
hypocritarum opera. tom.10.156.d.e.
Fortitudo hypocritę,nō virtus eſt ſed vitiū. tom.10.284.d.
hypoſtaſis,quid Græcis. to.3.106.e f.
Et qua neceſsitate tres hypoſtaſes dixerint. Eodem.112.g.& ſequen.
hypoſtaſis Chriſti,quę completatur. tom.4. 343.d.& ſequen.
hyſopi vis.to.3.10.l.in fine.& 14 e.f.to.4.83. m.to.8.162.f.g.to.9.119.b.
hyſopus,Chrō deſignabat humilitatē.ibid.b
hyſopum herbam nouimus humilē,ſed medicinalē:ſaxo hęrere radicibus dicitur.& ſignificat Chriſti humilitatem.to.8.461.f.
Qđ ſit purgādis pulmonibus apta.ibidem.g

I

IAbin,interpretatur ſapiens.tom.8.301.d.
De iacere,ſiue ſitu tom.1.103.g.
Iacere,eſt in terra quieſcere. to.8.9.K.
Quomodo differant iacere, ſedere, ſtare, & ambulare. to.10.297.m.& ſeq.
Qui dicātur homines iacentes.to.10.297.m & 298.a.& c.d.
Ille ſe iactat inaniter, qui cum ipſe ſit hō cupit ſe de homine,vindicare. tom.8.13.i.
Non iactabis te de meritis tuis, nec pſumes de impunitate peccati. to.8.65.e.
Iactans merita ſua,qualiacunque illa ſint,ſimilis eſt Phariſęo. ibidem.h
Iactantia nuncupatur libido gloriandi.to.9. 126.i.
Iactantia eſt vitium animæ peruerſæ amātis laudari ab hominibus,ſpreto conſcientię teſtimonio. Eodem,105.e.
Iacob quid interpretetur. to.10.34.h.
Iacob,quare ſic dictus. ibidem
Iacob dilexi,Eſau autem odio habuit:exponitur. to.1.18.d.e.to.5.254.c
Iacob electio,& Eſau reprobatio t.2.142 b
Quid ſignificet quod præponatur, fratri maiori. tom.8.141.c.
Quòd Iacob,ſibi elegerit dominus in poſſeſsionem, cæteras gentes ſub angelis poſuit.tom.8 511.i
Iacob & Eſau,quando nati ſint. to.5.169.d
Iacob & Eſau lucta in vtero,miraculoſa. to. 2.83 a & 145.b.& ſeq.to.8.141.c.d.
Iacob natiuitas, Chriſtum prefigurauit. tomo.4.324 g.
Iacob typus Chriſti. tom.10.66.m.

Trimegiſtus. Eodem.72.i.
Hermes de idolorum ablatione doluit. tomo.5.73.h.i.
idolis aligantur dęmones arte nepharia. ibidem.g.
idolum pendens in aere. to.5.215.m
idola gentium,dęmonia. to.6.116.l.
Qui idolis ſeaſatus dediti ſunt, quomodo ſe excuſent. to.8.358.f.
idola gentium etiā ſi de argēto & auro ſint, contemnenda ſunt. to.8.515.h.i
idola cordis deiicienda. to.9.36.b.
idola non ſunt tollenda, ſine frangēda in locis alienis,non conſentiente domino. to. 10.6.f.g.& ſequen.
Et vbi & quando euertenda idola. ibidem.
Prius agendū, vt idola in cordibus hominū confringantur. tom.10.6.f.
idolorum perſecutores. ibidem.g.h
idola non potuerunt tueri,nec ſe, nec vrbē. to.10.26.l.m.
idolum fecit populus iſrael. to.10.20.b
idola & eorum cultores perſtringit.tom.10 26.l.m.
idola reprobantur. tom.10.47.b.
idola Paganorum. ibidem.b.
idolium. tom.10.5.g.& ſequentibus
idololatrarum impietas. tom.1.242.d
idololatrarum miſera ſeruitus. ibidem.e
idololatras vocat Auguſti. dominos prędicabiles,& fratres chariſsimos. tom.2.45.f
idololatræ taxantur. to.3.312.h.
idololatræ,vnde dicti.tomo.3.43.e.& 81.c. tom 433.l.
Contra idololatras ex Abacuc.tom.3.312.h
Contra idololatras. to 8.362.b.c
idololatræ habent aliquid, quod probatur. tom.7.191.c.
Populus iudaicus idololatra.tom.10.20.b.c
idololatræ,ſunt canes. to.10.164.f.g.
Vnde proueniat idololatria.tom.9.244.d.e.
idololatria mera,phantaſmata noſtra. tom. 1.142 e
idololatriæ execratio.to.2.45.f & epiſt.202
idololatria diuinatorū,execrabilis.to.3.11.k
idololatria,dicit fornicatio.t.3.16b..in fine.
idololatria excommunicatione puniendā. to.4.25.a.
idololatria ſubuerſa. to.4.131.c.& ſeq.
idololatria Hieroboam. to.5.167.e.
idololatria iſraelitarum in deſerto. tomo. 10.176.h.i.
idololatria,multorum eſt cauſa malorū. tomo.10.131.f.g.
idolothyta immunda.tom.2 211.g.h.& K.l.
idumæi,ab Edom propagati. to.4.37.a
idumæi natii ſunt deu Eſau. to.5.145.f
idumęa gens quędam erat hominum errantium,& idola colentium:nec in bono ponit,quia mundum ſignificat. to 8.210.c.
idumæa,interpretatur terrena.to.8.164.c.& 201.i.
idumęi,ſanguinei,vel terreni.tom.8. 300.b.
iechonias,pręparatio Dei. to.4.136.a.b
iechonias cur bis numeratus in genealogia Chriſti. ibidem
iechonias in tranſmigratione genitus. tom. 4.155.K.
iecta,filius Heber. to.6.147.h.
ieiunia Auguſtini. to.1.64.K.l.
ieiunandum quō monachis.tom.1.282.a.b.
ieiunia triduana. tom.1.256.a
ieiunium ſabbati,& reliquorum dierum.to. 2.epiſto.86.
ieiunium eſſe præceptum in nouo teſtamēto tom.2.117.c.d.
ieiunium non iuſtificare. ibidem.
ieiunans nō ieiunantem ne ſpernat. ibidem
ieiunare die dominico, ſcandalum magnū. ibidem.d.e.
Manichæi ieiunāt die dominico.to. 2.117.e
ieiunij quadraginta dierū exempla. ibid.e.f. to.3.10.l.to.4.135.l.to.9.33.a.
ieiuniū votiuū multorum dierum.t.2. 117.f.
ieiunium quartę ſextę,& ſabbati. ibidem.i.k
ieiunia humilitatem ſignificant. ibidem. tomo.4.135.l.
Alii ieiunāt ſabbato,alij non. tom.2.167.g.
ieiuniū,quadraginta dierum obſeruatio.ibidem.l.& 172.l.to.3.241.f.tom.10.299.e.f.
ieiunandum ab amicitia mundi. to.2. 172.l.
ieiuniorum duo genera. to.4.115.h
ieiuniū magnū & generale ibid.& to 9.33.b
ieiunia nobis neceſſaria, ſicut vulneribus medicina. tom.4.394.m
ieiunauit Chriſtus quadraginta diebus poſtea eſurit. to.4.306.c.
ieiunium & cibus animi. tom.4.383.l.
ieiunium & tentatio Chriſti. tom.3.250.a.
ieiunium helię. tom.3.10.l.& 145.g.
ieiunia,nec ab aliquibus cibis abſtinentiam prodeſſe,Iouiniani error. to.6.10.f.

De ieiunio, Baſilij magni ſentẽtia. to. 7. 308. f
ieiunii comes, eleemoſyna. tom. 8. 128. d. e.
ieiuniũ Chriſti quid ſit. to. 8. 81. f. g. & 241. l.
ieiunium quãdo mereatur opprobrium. tomo. 8. 241. m.
ieiuniũ quadrageſimale nobis ꝑcipitur ex lege & ꝓphetis & Euãgelio, q̃a teſtimoniũ habet a lege & prophetis. tomo. 8. 425 d.
ieiunium voluntatis, eſt fames neceſsitatis. tom. 8 126. b
ieiunare magnum opus eſt, ſed noli cito laudare, niſi quęras cauſam. to. 8. 317 c
ita ieiuna, vt alio manducante prandiſſe te gaudeas. tom. . 128. d
Non laudatur in illo ieiunium, qui ad luxurioſam cęnã ſeruat ventrem. to. 8. 130. f.
ieiunium perfectum. to. 9. 33. b
Quomodo ieiunandum ſit. to. 9. 251. f. to. 10 156. k. & 212. i. k. & 213. a.
De vtilitate ieiunii to 9. 254. b. & ſeq. to. 10. 239. g. h
ieiunij proprietates. tom. 9. 254. b. c.
Calumniatores ieiuniorum. ibidem. f.
Omnes ſectę hominum ieiunant, ad diuerſos tamen fines. to. 9 254. l
ieiunium, in ſabbati die, tempore Auguſtini to. 10. 36. f.
Dies ieiuniorum, quõ celebrãdi. to. 10. 104. l
ieiunij tẽpore quomodo viuere debeamus. tom. 10. 154. f.
Nihil prodeſt tota die ieiunaſſe, ſi poſtea ciborum nimietate anima obruatur. ibidẽ
Nemo pro laude humana, ſed pro peccatorum indulgentia ieiunet. tom. 10. 156. K.
Non ieiunans, nõ debet inuitare alios ad prãdium: & quare. to. 10. 157 m. & ſequenti.
Dehortari, potentem ieiunare, a ieiunio, peccatum eſt. ibidem. m
Non ieiunare in quadrageſima, eſt peccatũ. ibidem.
ieiuniũ cum eleemoſyna, duplex bonum. tomo. 10. 158. a
Qui non poteſt ieiunare, amplius debet pauperibus erogare Eodem. 157. m. & ſequẽ.
Nullum ieiuniũ ſine eleemoſyna bonũ eſt potentibus. to. 10. 158. a. & ſeq.
De neceſsitate ieiunij, cum mititate & largitate. to. 10. 158. c
Moyſes quadraginta diebus & noctibus ieiunauit. to. 10. 158. K.
De myſterio ieiunii quadrageſimalis, ſi fructu & modo. ibidem. K. l.
Exhortatio ad quadrageſimale ieiunium. ibidem. l. m,
ieiunandum à vitiis. tom. 10. 158. m.
Vt bene ieiunetur a cibis, prius ieiunandum eſt à vitiis. ibidem
ieiunare bene, quid. ibidem
De ieiunio, & eius effectibus. tom. 10. 159 a. 160. l. & 166 b. c. & 288. h. i.
Differentia inter ieiunium, & ſaturitatẽ. tomo. 10. 159. b
Moyſes qui a ieiunauit, Deum vidit: populus quia manducauit, idola fabricatus eſt. ibidem.
helię ieiunii effectus. to. 10. 159. b
diaboli tentatio non niſi ieiunio vincitur. tomo. 10. 159. c.
Apoſtoli, defectu ieiunii dęmonem eiicere non potuerunt. ibidem. d
Vt ieiunia noſtra plena ſint, quid agendum. tom. 10. 159. d.
Quanto plures dies ſunt ieiunii, tanto maior eſt cauſa remedii. to. 10. 160. l.
De cã ieiunii, loco, & tẽpore. to. 10. 165. l.
Quare Chriſtus ieiunia ſibi indixerit. to. 10. 165 l. m.
Superfluum ieiunii pauperibus largiẽdum eſt. tom. 10. 207. c. d.
Chriſtus, Moyſes, & Helias, primi quadrageſimam ieiunauerunt. to. 10. 207. b c
Chriſtus poſt acceptum baptiſmũ continuo ieiunauit. ibidem. c
ieiunandum eſt, quãdo acriori lactamine cũ tentatore confligitur. ibidem. d.
Quare ieiunandum ſit ante ſolennitatẽ paſſionis Chriſti. to. 10. 207. d
Modus ieiunandi, quadrageſimam. ibid. g. h
Contra delitioſe ieiunantes. to. 10. 207. h i. & ſequentibus.
Chriſtianorum ieiunia potius ſpiritaliter q̃ carnaliter obſeruanda ſunt. tom. 10. 212. i
Non eſt in ieiunio ſolũ abſtinendum a cibis prohibitis, quinetiam a peccatis. ibidem
Paruum eſt ieiunium tantũ abſtinere a peccatis, niſi faciamus bona. to. 10. 121. K. L.
Deo accepta ſunt ieiunia, ſi operibus ſanctis ex piata fuerit conſcientia. tom. 10. 212. L.
ieiunium eſt animæ humiliatio. ibidẽ
Quantũcunq; detrahas cibum, ſi non detraxeris vitium, magis horres quam placeas Deo. ibidem

ieiunia,

Ieiunia quę caſto corpore & deuoto animo fiunt, impetrant quod optant. t. 10. 212. m & ſequentibus.
Quę ieiunia Deo placeant, & diſpliceāt. Ibidem. m. & ſeq.
Implè miſerationis officia, & ſanctificaſti ieiunia. tom. 10. 213. a
Ieiunium curat flagitia, quibus quis in ſeipſum peccat. to. 10. 219. g. h
De ieiunio & oratione. t. 10. 239. g. & 288. h i
Ieiunium, ſine oratione, non poteſt perfectè animum nutrire. tom. 10. 239. h
Multi famem patiuntur & ſitim, dum lucro tendunt, & tamen ex præcepto ieiunare nolunt. tomo. 10. 278. f
De ieiunio, & quid ſit ieiunium. to. 10. 288. l
In quo cōſiſtat perfectū ieiuniū. to. 10. 289. a
De ieiunio, & vbi fuerit inſtitutū. t. 10. 289. b
Moyſes poſt ieiunium domino locutus eſt, qui antè non potuit. Ibidem. c
Niniue per Ionam ieiunio liberatur. ibidem
Non eſt diebus dominicis ieiunandum. tom. 10. 289. e
Quæ ſint ieiunia ex inſtitutione Eccleſię. Ibidem.
Quare vigilias multorum Apoſtolorum nō ieiunamus. to. 10. 289. g
Ieiunantis officium. tomo. 10. 299. e
Quoddam eſt ieiunium commendabile, quōdam damnabile. tom. 10. 299. g
Ieiunium ſine eleemoſyna parum valet. to. 10. 301. l
Iepte votum explicatur. t. 4. 106. e. & 299. e
Iepte inter ſanctos numeratur. Eod. 107. m. & ſequentibus.
Iepte typus Chriſti. Eod. 108. i K
Iepte immolauit filiam ſuam. tomo. 5. 8. f
Iepte licuit occidere filiā, vt & ſeipſum Sampſon. ibidem
Iſai mittēs Dauid ad requirēdos fratres ſuos, typum Dei patris gerebat, Dauid vero, filii. to. 10. 225. f
Ieſus quid interpretetur. tom. 10. 64. c. d
Ieſus, Latinè ſaluator eſt. to. 5. 166. e. & 203. i. in fine. to. 7. 231. h. to. 10. 194. g. & 215. i
Ieſus Hebraicè, ſalutaris Latinè. tomo. 10. 271. b
Ieſus nomen, eſt amicius & dulcius nominare quam ſalutaris. to. 5. 177. i
Ieſus, nomen glorioſum. tom. 9. 196. f
Ratio nominis Ieſu. to. 5. 166. e. to. 10. 64. c. d
In Ieſu nomine quid conſtitutum ſit, declaratur. tom. 2. 80. a. b
Ieſus nomen eſt per quod ſaluari oportet credentes, & non per aliud nomen, exponitur. to. 2. 214. m. to. 10. 70. h
Ieſus Chriſtus, nomen diſpenſationis. to. 2. 236. m
Ieſus, nomen proprium Chriſti. to. 9. 128. K
Ieſus Chriſtus quis eſt. tom. 10. 66 g
Nemo poteſt dicere dominus Ieſus, niſi in ſpiritu ſancto. tom. 4. 313. e
De pueritia Ieſu. tom. 4. 136. e
Ieſus in patria ſua contemptus. to. 4. 150. e
Ieſus Chriſtus filius Dei ſaluator, verſus Sibyllini præſeferunt. tom. 6. 20. f
Ieſus quare uenit in mundum. tom. 10. 64. d. & ſequentibus.
Ieſus etiam infantum Ieſus eſt. tomo. 7. 234. e. f
Ieſus elegit viros potentes. tomo. 10. 174. h
Ieſus turbas paſcit. to. 4. 151. d & ſeq.
Ieſus in Magedan. to. 4. 153. g. & ſeq.
Ieſus in Cæſarea Philipi. ibidem.
Seceſſus Ieſu in Galilęam. to. 4. 143. g
Apprehenſus Ieſus. tom. 4. 165. m
Ieſum Chriſtum filium, ex ſymbolo, exponitur. tom. 3. 46. g
Ieſus cum flagello. tom. 4 156. d
Ieſus iudicaturus cum diſcipulis. tom. 10. 122. b
Ieſu prima mentio. tom. 10. 174. h
Ieſum ſtare. tom. 10. 19. b
Suſcipere Ieſum. to. 10. 64. b
Ieſus traiciens. tomo. 4. 153. b
Ieſus transfiguratus. tom 4. 154. m
Ieſum videre. tom. 10. 63. m. & ſeq.
Ieſus quando appellatus filius Naue. tom. 4. 56. h. & 69. a
Ieſus Naue, typus Chriſti. tom. 4. 86. i. tom. 6. 86. a
De Ieſu Naue ſucceſſore Moyſi. tom. 5. 171. d tomo. 10. 180. K
Ieſus Naue, Auſes antea dictus. tomo. 10. 105. b
Ieſus Naue introduxit Iſrael in terram promiſſionis, & quare. tomo. 18. 105. b
Ieſus Naue quando mortuus eſt. tomo. 5. 171. g
Ietro conſilium dat Moyſi. tom. 4. 49. K. & ſequentibus,

iethro pietas. ibidem.m
iezabel omnes ꝓphetas fugauit. t.10.226.K
ignaui iocosè deridentur. tomo.3.263.h.i
ignauia principis multos habet imitatores. tom.2 241.K.l
ignis dicitur ſpiritusſanctus.t.1.78.f.to.2.71. i.& ſequen.to.3.88.l
ignis & ſplendor ſunt coæui & conſubſtantiales. tom.2.239.l
ignis rubi qualis. tom.3.88.a
ignis ſuperior aere. tom.1.174.f
ignis deſcẽdens ſuper quinquagenarios. to. 3.245.h
in ignem proiecti & liberati pueri tres. to. 3.240.d.& ſequentibus.
Tres pueros agnouit ignis, qui Deum agnoſcebant. tom.9 136.K
ignis in ciuitate Romana. to.5.19 g
ignis ſemper ardens in veſtę tẽplo. Eod.29.i
Stoici ignẽ Deum eſſe putauerunt.to.5.66.i
ignis vtilitas & incommodum. Eod. 104 g
Ab igne dicit Pla. deos potuiſſe remouere vrendi qualitatem, ſed lucendi relinquere. Et hoc concluditur de Deo vero magis. tom.5.116.h
ignis accipitur in bono. to 5.208.m
in igne animalia aliqua viuunt, qui tamẽ cõſumit omnia Per hoc probat corpora dãnatorum poſſe perpetuari in inferno. to. 5.214.e.f
De igne, qui cum ſit pulcherrimus, decolorat quaſi omnia. Item contraria operatur in rebus non contrariis. Eod.214.d
ignis latet in calce, & aqua accenditur, oleo vero extinguitur. ibidem.& e
ignis Platonicos. tomo.5.233.
ignis edax Deus quo ſenſu.to.6.60. f. & ſeq.
ignis ſacrificiis quid ſignificarit.to.6. 127.e
ignis quare adhibeatur in ſacramentis.to. 8. 224.m.& ſeq.
ignis cur adhibeatur in ca hechizando & exorcizando, & poſt ignem exorciſmi venitur ad baptiſmum. tom.8.225.a
ignis niſi ardeat, non incendit.tomo. 8.82.e
ignis Chriſti non timeatur, quia fœnum cõſumit. tom.8.199.e
ignem in ſpinis exardeſcere, quid ſit.tom. 8. 221.b.c
ignis a cuius facie fluunt peccatores vt cęra quis ſit. tom.8.191.h.i.& 230.f
ignis concupiſcentiarum. tom.8.190.e.f
ignis cum fulgure & grandine, immanitatẽ iracundię ſignificat. to.8.286.i
ignis tria habet, & diuidi nõ poteſt.tom. 10. 55.e
De quo igne dixerit dominus in Euangelio, ignem veni mittere in terram, & cętera. tom.10.94.m
Duo ignes, cupiditatis ſcilicet, & charitatis. tom.10.254.d
ignis tentationis & tribulationis. tom.3.58. i.tom.8.50.l
ignis tribulationis vnum ditat, alterum damnificat, vtrunque probat. tom.5 224 g h
ignis probans opera, eſt tribulatio. ibidem, & ſequen.
Quòd ad ignem huiuſmodi pertinere poteſt mors corporalis perſecutiõis mundi. ibidem.i.K
Per ignem tribulatiõis ſaluamur, qui etiã declarat opus vniuſcuiuſq. quale ſit. ibidẽ l
Qualis ſit ignis, ſuper quem ſi ceciderit, nõ videbit ſolem. to.8.191.K
ignis nomine, aduerſitas & ſeculi timor deſignatur. tom 8.224 a
ignis nomine, & tribulatio, & ſpiritusſanctus ſignificantur. tom.10.10 l
ignis iudicii vltimi, figuratur in igne qui apparuit Abrahæ. tom.5.152.m
ignis de cœlo caſurus tempore perſecutionis Antichriſtus & deuorãs ſuos, quid ſignificet Eodem.203.g.& ſequentibus.
ignum conflagratione, peribit figura huius mundi. ibidem.K
ignum cõflagrationes, elementorum corruptibilium qualitates, quæ corporibus noſtris congruebant, interibunt, atque tales qualitates ipſa ſubſtantia quæ corporibus immortalibus mirabili mutatione conueniant, rehabebit. ibidem.K.l
ignis conflagratio purgabit aerem, & terrã. tom.5.205.b.c
ignis conflagratio non aſcendet vſq; ad altitudinem ſpacii, in quo erunt tunc ſancti. ibidem.& d
ignis iudicii purgabit electos.tom.5.204. d. & ſequentibus.
ignis præcedens iudicium, nõ eſt ſicut ignis tuus. tom.8.154.i
Quòd faciet quandam ſeparationem malorum, & bonorum. ibidem.l
ignis quo incendetur mũdus, utrũ incẽdet ſanctos.

ſanctos. tom.8.382.c

ignis illæ qui præibit iudicium,&inflammabit inimicos,poteſt accipi in pęna malorum,&in ſalute redemptorū.to.8.357.h.i

ignem cadere de cœlo,qd ſit.to.9. 150.a.b

Item de cęlo deſcendere,eſt hęreſes ab Eccleſia exire. tomo.9.146.g

ignis purgatorius.to.1.278.c.to 3.58. f. & K. tom.4.276.c

Per ignē ſaluari.to.3.58 h.to.4.23.g &:27.a

ignis purgationis,ſecundum quoſdam.to.4 23.h.Eadem repetita. ibidem 227 a.

Quid ſit in fundamento habere Chriſtum, & quibus ſpōdeatur ſalus quaſi per ignis vſturam. to.5.205.g.& ſequentibus.

Cum Deus nobis adhibet ignem, nō in cinerē conuertit,ſed ſordes abluit to.8.224.l

Aliud eſt igne non lædi,aliud per ignem ſaluari. tom.8.50.l

Qui ſint qui per ignem ſaluantur.to.8.102.f. g.& 394 a

ignis futurę purgatiōis grauior erit,q̄ quicquid poteſt hō pati in hac vita to.8. 102.f

De igne purgatorii. to.10.273.h

illo tranſitorio igne minuta peccata purgantur. tom.10.273.i

Error illorum qui putant peccata mortali ſupra fundamentum ædificāda, & igne purganda. ibidem

Quicquid de peccatis minutis redemptum non fuerit,igne purgatorii purgandū erit to.10.283.m

incertum eſt quandiu in hoc igne quis pmaneat. tomo.10.274.a

ignis doloris. tom.4.24.d

Flāma inferni quō intelligenda.to. 3.202.h

ignis pro pœna. to.4.97.a.b tom.8.190.e.f

ignem ęternam quomodo nōnulli accipiāt. tom.4.24.l.& 27.d

ignis ęterni timor. tom.6.168.h

igne ſempiterno punientur impii. t.1.10.m

ignis aliter æternus,aliter Deus. to.6.18 r.i

ignis pœnalis,dicitur æternus. tomo.5.96.b

ignis æternus ſine dubio laudabilis eſt, quāuis dānatis ſit futuris pœnalis. Eo.104.g

Carnales,in fine ſeculi,per ignem ſunt iudicandi. tom.5.151.m

ignis inferni,vbi ſit,vel cuiuſmodi, neminē ſcire arbitratur, niſi cui ſpiritus ſanctus oſtenderit. ibidem.205.g

An ignis gehennalis,ſi corporalis eſt,poſſit malignos ſpiritus,ideſt,dęmones icorporeos tactu ſuo adurere.to.5.218 c.& ſeq.

ignis infernalis eſt corporalis,q vnus & idē dæmones cruciabit & homines. ibidem

ignem quo exardeſcebat diues in inferno, qualis fuerit. ibidem.b.c

ignis æternus damnatis erit grauior vel leuior,ſm eorum diuerſitatem.to. 5.220.g

ignis pœnalis futurus duas habet ſpecies.to. 5.84 a.b

ignis gehennæ. Eodem 218.m

ignis ęternus ,damnatio cū diabolo,combuſtio æterna,ſiniſtra,idem . tom.10.70.g

Quā mali ī ignē æternū ſint ituri.t.10.151.d

Nulla vox explicare poteſt vires ignis infernalis. tom.10.218.g

ignis præſentis,& infernalis, differentia. to. 10.218.f.g

ignobiles nō deſpiciēdi a nobilib.t.4. 407.h Vide,Nobilis,& Honor.

imple facies eorum ignominia, & quærunt nomen tuum domine. tom.5.126.b

ignorantia mera,ſcientia humana.to. 1.68.f

ignorantiarum tenebrę quomodo illuminētur. Eodem.78.f.g

ignorantia & difficultas hominis.to.1. 12.h. & 230.b.& d.tom.3.356.m

Etiam per ignorantiam aut neceſſitatem admiſſa,imputantur interdum. to. 1.229.m

ignorantia quando excuſet. to.1.231.c

ignorantiam fateri melius,quàm falſam ſciētiam. tom.2.104.a.b

ignorans ignorabitur,exponit.to. 2.136.d.e tom.9.-04.i

ignorantiæ peccatum inexcuſabile.tomo.2. 139.f.g

ignorantię peccata. Eodem.212.i

ignorantia loquax. to.3.350.a

Non omnis ignorans immunis a pęna eſt. tom.4.317.K

ignoro,pro improbo. tom.4.424.f

De ignorantię horrenda profunditate , ex qua omnis error conſiſtit.tom. 5. 222.f.g.

ignorantia iudicis ſæpe fit calamitas innocētis,& in pueris eſt magna pœna. Eodem 219 l.m

ignorare ſe multa Auguſtinus ingenuè fatetur. tom.6.210.c.d

ignorantia,in animis hominum, vnde.tom. 7.225.m.& ſeq.

ignorantia infantis. ibidem.223.c d
ignorantia caruit Chriſti infantia.Eo.231.g
ignorantię malum. tom.7.366.h.i
Et quare concupiſcentia peior ſit ignorãtia. ibidem.i.K
ignorantia fidelium. Eodem.389.m
ignorantia ſimpliciter non excuſat. Eodem. 424.d.e
Chriſtus nihil ignorabat niſi peccatum, nõ quaſi non iudicando, ſed non committẽdo. to.8.84.b
Melius eſt ignorantiæ presbyterorum conſulere, quam ignorantes in ſua ignorantia remanere. tomo.9.209.f
ignorãtia ſeculi huius, media nox.t.10.26.a
Seculi huius ignorantia, valida. ibid.
Melior fidelis ignorantia, quàm temeraria ſcientia. tom.10.80.a
ignorantia hęreſum, tutior eſt, quam ſciẽtia. tom.10.88.i
Nullus ignorantiam prætendat pœnitentiæ agendæ. tom.10.183.a
ignorans legem Dei, ſæpius ignoranter peccat quam qui ſcit. tom.10.185.d
in his quæ ignoramus quo aĩo fiant, potius ad dexterã eſt declinãdũ.t.10.227.f.& h
Ad gnoſcendum ſimus faciles. tomo.2.49.d
ignoſci poteſt ſimpliciter erranti.to.7.234.c
Melius Deus ignoſcit, quam agnoſcit, & qd ſit ipſum ignoſcere. tomo.8.270.a
Deus ignoſcit confitenti, ſed ſeipſum puniẽti.tom.8.161.c
Non oportet ignoſci niſi dicenti peccaui.tomo.8.16.g
Alienæ iniquitati non ignoſcit, qui ſuam nõ agnoſcit. tom.8.160.K
Aliquando cui ignoſcit Deus in futuro ſęculo, corrigit eum de peccato in iſto ſæculo. tom.8.262.m
Ignoſcendum qũo fratri.to.10.15.a.b. & ſe.
Ilium Romani populi origo. tomo.5.21.d
An dii, qui & a Romanis, & a Græcis ſimiliter colebantur, cauſas habuerint quibus ilium paterentur excidere ibid.& ſequen.
De ilii euerſiõe, quod dux Marii Fimbria excidit. ibidem.i.& ſequen.
Iliacis diis, an debuerit Roma committi. to. 5.22.a
Nulla creatura quamuis rationalis & intellectualis, a ſeipſa illuminatur, ſed participatione veritatis accenditur. to. 8.457.b
Chriſt⁹ illuminat animas, cũ facit eas vigilare, ſi lumẽ detrahat obdormiũt. t.8.210.e
Illuminatio per fidẽ & ſpeciẽ fit.to.9.130.K
Illuſio, in ſcripturis notanda. tomo.3.36.K
Illuſiones animę quæ ſint, & ſicut pœna eſt illuſio animæ, ſic prǣmium animę veritas. tom.8.104.f
Vtrum imaginari poſſimus corporalia non viſa ſenſibus corporeis, tom.2.85.b.& ſe. & 113.b.c.& 166.i.& ſequen.
Quòd vis imaginandi in ſita ſit ipſi animę, inſeparabiliter. Eodem 165.K
imaginatio fallax. to.3.123.b
imaginariæ phantaſię vis, in conceptu. to. 3 125.b.& literis pręcedentibus.
Imagines dormientium, atque fruentium, vnde. to.2.121.h.to.3.127.f
Etiam non viſis addidit imaginatio, quę in aliis vidimus. tom.3.129.m
imagines vigilantium, ægrotantium, phreneticorum, &c. tomo.3.227.c.d
imaginatio vnde efficiatur. tomo.3.289 d
Imaginatio & in brutis. tom.6.40.m
Vide, Memoria &c.
Imago quid ſit. to.3.165.c
Imagines Democriti. to. 2. 80.f.& ſequen.
Imaginum tria ſunt genera.tom.2.101.c.& 113.d.& 134.m.& ſequen.
Imago rei cognitę in animo.tomo. 3. 121.f
Imago pecudis, in homine. tomo.3.132 K
Imagines in ſomno, & extaſi.to.3. 225.g.& 229.e.& g.& in ſequen.amplè.
Imagines animæ falſę. to.3.287.h
Varię item formationis ſimilitudinum in animo. tomo.3.230.d.e
Imago & ſimilitudo differunt.to.3.164. b.c. & ſequentibus.tom 4.188.l
Imago, æqualitas, & ſimilitudo diſtinguenda ſunt. tom.4.206.b
Imaginis acceptiones. tom.4.335.l
Imago terræ quomodo colebatur, & de turpitudinibus eius. to.5.61.m.& ſeq.
De imaginę beſtiæ, per quam falſi Chriſtiani intelliguntur. Eodem.201.l
Imagines Ieſu, Pauli, Pythagoræ, Marcellina adorabat. tomo.6.5.b
Lata eſt differentia inter faciem hominis & imaginem eius in ſpeculo. tomo.9.139.l
Faciamus hominem ad imaginem &c.exponitur. tomo.5.145.f.to. 10.139.c
Fecit Deus hominẽ ad imaginem & ſimilitudinem

dinem ſuam. tom.5.110.c.
imago Dei hō.t.1.20.e.& i.& 83.g.t.3.348.l.
Ad imaginem Dei factus homo, non ſecundum ſuum genus. to.1.81.b.
Aliud eſt,imago Dei:aliud,ad imaginē Dei. to.4.191.l.Retracta to.1 20.e.
Quomodo homo ad imaginem & ſimilitudinē Dei ſit factus.to.1.270.a.& ſeq. to.3. 131.b.& ſeq.& fo.146.d.e.to.5.57.c.to.9 186 K to.10.84.l.
hominē ad imaginem & ſimilitudinē Dei factum,qd.to.3.178.c.& 290.b.to.4.317. g.to.10.52.l.& ſequen.
imago & ſimilitudo Dei in homine interno. to.1.239.h.i.& 270.c.to.2.113.i.
imago Dei,anima.to 3 69.a & 290. b.to.4. 350.a.to.10.154.f g
imago,& ad imaginē,dicit̃ homo:filius vero imago,non ad imaginem. to.3.115.l.
imago trinitatis quomodo ſit in anima. to. 125.m.& ſeq.& fo.141.m.& ſeq.& fo.143 b.to.5.100.g & 118.i.
Ad imaginem Dei creati ſumus. to.5.100.h.
imaginem Dei perdidit Adam peccato,quō accipiendum.to.1.23.m & 271.d.tom.3. 131.h.i.& 196.c.d
imago Dei quō reformetur iu homine.to.3. 146.b.& 145.i.k.
Huiuſque reformationis gradus,& conſummatio. to.3.145.a.
imaginem ſuā Deus exigit ab homine, ſicut Cęſar ſuam in nummo.to.2.47.e,to 8.8.c
imaginem cū Deus habeat, cur prohibet̃ colli in figmentis hominum. tom.8.178.a.b.
imago Dei non omnino deleta in gentibus. tom.3.274 b
Vir quomodo ſolus imago Dei.to.3.132.m
imago filii tantum eſt corporum immortalitas. tom.3.146.c.
imago Dei an mulier dicatur.to.4.245.m. & fo.ſeq.e.& 251.e
imago patris dicitur filius.to.4.335. l.& fo. ſeq K.l.& 346.b.c.
imago Dei quō in homine.t.377.i to.8.153.i
imaginē Dei in nobiſipſis cōtuentes,tanquā minor ille Euāgelicus filius ad noſmetipſos ſurgamus,& ad illū redeamus, a quo peccando receſſeramus. to.5.109.g.h
imago Dei pficietur in nobis in paradiſo:& quō hic tria, in qbus eſt imago Dei certitudinaliter,ſciamus in nobiſipſis. ibidem
imaginem terrenis & cœleſtis hominis quo modo induimus. tom.5.18.f.
Hō ad imaginem Dei,& hō de terra. ibid.m
imaginem hāc trinitatis,quā habemus, quo modo amemus. to.5.100.b
ad imaginē veritatis nō reformat̃ remanēs i ſimilitudine vanitatis peccati.to. 5.199 m
imaginem Dei non eſſe animam, dicētes hæretici. tom.6.9.d
imago Dei ſecundum quid ſit in anima humana. to.8. 8.m.& 153.i.
Non aliquid alienum eſt, ſi imaginem Dei teneamus in nobis, quę non niſi ſuperbia amittitur. to.8 254 k.
Digni ſunt pati vt Deus imaginem ipſorū in ciuitate ſua ad nihilum redigat,qui in ciuitate ſua terrena imaginem Dei ad nihil uium redegerunt. tom 8.263.
Qđ p peruerſā vitā & malā homine pertur bet̃ ac extermınet̃ imago Dei.to. 8.274.f.
imaginem Dei habemus,ſed non eam quam habet filius. to.9.130.l.
imago filii Dei diuerſa eſt ab aliis imaginibus.to.9.200.g.h.
Deus ſolum hominem ad imaginem & ſimilitudinem ſuam creauit. to.9.257.d
imago Dei in homine,quomodo Deo cohærere debeat. to.10.29.f.
Fili⁹ dei quō imago patris.t.10.32.m.& ſeq.
in creatione mundi hō factus eſt ad imaginē Dei, in natiuitate Chriſti ipſe factus eſt ad imaginem hominis. to.10.127 b
in imagine Dei ambulat homo.to.10.150 b
Facti ſumus ad imaginem Dei, quam detriuimus tranſgreſsione peccati ibidem
Deus magnam iniuriā patitur,quando imago ſua in nobis per luxuriam ſordidatur. tom.10.247.K.
Qualis eſt imago Dei in homine efficita.tomo.10.250.c.
imber Euangelii. to.1.274.h.
imbres vnde generent̃ to.3.164. h & 171.d
imitandi imitatores Chriſti. to.1.81.a.
Non imitetur homo ſuum genus. ibid.b.
Vide,Exempla.
imitatio Chriſti. tom.3.348.m
Cur Adam veterem imitari non debeamus, ſed nouum. to.4.378.h.
imitandus Chriſtus,nō Adam to.4 ibidem.i
Sicut bonorum imitatio facit vt etiā ꝓpria peccata deleantur, ſic malorum imitatio

vt

vt non ſolū ſua,ſed etiā quos imitati ſunt merita ſortiantur. to.8.417.l.m.
in quibus imitari debeamus Chriſtum. tom. 8.329.d.
imitandi ſunt perfectiores in Eccleſia, non multitudo. tom.8.114.b.c.
Quos debeamus imitari. to.9.121.l.m.
Beſtia ex beſtia nata,mali filii malos imitantes parentes. tom.9.148.b..
imitari Deum voluit diabolus,ſed peruerſe to.10.29.f.
Deus imitandus,ſed non peruerſe. ibidem
imitari dominū,quid tom.10.110.m.& ſeq.
Mala hominum imitantes,& non bona. tomo.10.122.K.
Nihil dignius eſt, quam vt homo ſui authoris ſit imitator. to.10.158.i.
imitari dominum poſſumus.to.10.194.c.d
immaturitas quæ dicatur. to.8.463.a
immiſericordium pœna. to.10.119.d.e
Abrahā qūo iubeatur immolare filiū ſuū.tomo.10 146.d.e.& ſeq.& 161.l.m.& duobus ſermonibus ſequē.& 165.c.& 184.c.
Chriſtus.tanquam verus agnus præfiguratus in lege,tandē eſt immolatus:to. 10 204.a
immolatitio cur non veſcātur Chriſtiani.tomo.6.155.m.
Solus Deus vere immortalis.tom.2.30.b.tomo.10.322.b.c.
Per Chriſtum participes reddimur immortalitatis. tom.3.136.m
immortalitas hominis. to.3.179.g.
immortalitatem quidam appetens, ſeipſum occidit. to.5.8.h.
immortalitas primi hominis fuit, vt poſſet nō mori:ſed beatorum erit, vt nō poſsint mori, ſicut & liberum arbitrium didicit fuiſſe aliud. Eodem.242.m.& ſeq.
immortalitas non dolet, quia abſumpta eſt omnis corruptio. to.8.179.d
Si valet ſanitas leuius mouere corpora q̄ lāguor,q̄d valebit īmortalitas?to.10.202.m
Tangere immundum quid. to.10.19.m
Non amat Deus habitare cū immunditiis. tom.10.213.l.
immunditię & integritatis carnis conflictus to.9.226.i.
Vbi munditia eſt corporis, ibi habitatio eſt diabolici ſpiritus. to. 10.250.i
immutatio,& cōmutatio,differūt. to.1.104.e
immutabilis eſt Deus omnino,cū nihil patiatur. to.5.108.g.
immutabile bonum vnum eſt. Eod.100.K.
impaſsibilitas,quandoque bona, quādoque mala. to.5.124.c.& ſeq.
impatiētia doloris mutat locū.to 1.37 b.c.
Nulli tantum impenderunt, quā illi qui ſeipſos impenderunt. to.10 276.f.
imperatorum auxilia recte implorari aduerſus hęreticos.to.2 epiſt 48.& 50.p.totū.
imperator ſupra leges,ſed nō extra.tomo.2 99.e.f.
imperatores ſi quid contra Deū iubent, non ſunt audiendi. ibid.229.d.
imperatores Chriſtiani.tom.2.229.e.& ſeq.
imperatores, qui auxerunt imperium nominantur. to.5.37.f.& ſeq.
De imperatoris vel regis officio: & quomodo dicantur fœlices. Eod.45.h.i.
imperatores ſunt Cæſares. to.5.173.i.
imperatorum eſt animaduertere in ſchiſmaticos,& hæreticos. to.7.6.c.& ſeq.
imperialis lex contra ſchiſmaticos. ibidem.i
imperator in corde noſtro ſeden.to.10.98.i.
Chriſtus natus eſt imperator, vt ablueretur peccator. to.10.128 m.
imperium datum homini. to.3.178.e.
imperium creſcit. to.5.16.c.& ſeq.
imperium Romanū cui exercitui cedat,pugnant tergemini fratres. Eod.23.l
imperii augmentum. to.5.31.g
imperium,remota iuſtitia, latrocinium eſt ibidem.
imperii omnis & regni poteſtas a Deo eſt to.5.47.K.& ſequentibus.
De imperio Romano,qūo ſcilicet proſpera tum ſit Deo volente,vt mūdus vna ſocietate reipublicę placaretur. Eod d e.
imperium Romanum non eſt augmentatū propter cultum idolorum. to.5.l.m
imperii augmentum, cur datum Romanis. to.4 43.e.& ſequen.
imperium Romanum triplici cauſa tantum creuit. Eod.45.K
imperio Romano nunquam totus orbis ſubiectus extitit. to.5.48.K.l.
Non poteſt inferiori ſe bene imperare, q ſuperiori ſe dedignatur ſeruire. to.8.142.i.
Omnes creaturarū generationes aliquid impeſtionis importāt.to. 10.142.m. & ſeq.
impietas,quid ſit. to.8.163.c.
impietas idololatrarum. to.1.242.d

impie-

indurare Dei, quid ſit. to.2.140.h.& 141.d. to.3.62.a.tom 4.44.d.e.& i.& fo.98.m.& 350.h.to.7 395.K.
indurationē Deus facere dicitur, nō inſtigādo & inſpirando, ſed gratia deſerendo.tomo.8.287.c.
Qui ſint quos Deus indurari non permittit. tom.10.171.m.& ſequenti.
inebriari ab vbertate domus Dei, quid ſit. tomo.8.89.g
infantia Auguſtini. tom.1.28.a.
infantia quoque peccatis obnoxia. ibid.c.d
infantes loqui vnde diſcant. to.1.200.g
infantes & innocentes cur hic affligantur. ibid.232.f.g.to.2.31.e.& ſequenti.
infanticidę ſpiritaliter. to.2.27.f & i.k
infantium mortuorum conditio. to.6.1.g
infantium mens an ſe nouerit. to.3.141.e.f.
infantes ſeruari baptiſmo. to.3.214.g.
Cur anima infantis, non baptizati condemnetur. ibid.i.K.
infans cito moriturus, cur naſcat.to.3.215.l
infantes quare permiſerit Deus perire in Sodomis. to.4.244.m.
infantes quare baptizētur. to.4.314.m.
infantes infirmiores animalium fœtibus.tomo.5.114.a.
infantes habent rationē ſopitā. Eodē.228.b.
item quod reſurgent in ſtatura ad quam per uenisſent, ſi diu vixiſſent. to.5.234.b
infantes non baptizati, leuiſſimi quidē, ſed tamen damnantur. to.7.215.k.& 353 h.
infantibus quidam peccatum perſonale, tribuebant. to.7.215.m
infantes vt credāt ita pęnitent. Ibidē.215.b.c
inſcrutabile, quur infantes alii diſcedant fruſtrati baptiſmo, alii non. ibidem.h
infantes in eo ſtatu eſſe, qui quo fuit Adam ante peccatum, ſecundum Pelagianos.tomo.7.256.b.
Etiam infantes non baptizatos, eſſe in poteſtate diaboli. to.7.267.d.e.
infantium concupiſcentiæ morbus, vnde.tomo.7.234.b.
Cuſtodia infantię noſtræ a Deo.to.9.262.c.
infantes ſumus, collati angelis. to.10.54.b
infantium peccata, vnde. to.10.63.d.
infantium etiam eſt Ieſus. to.10.64.c.d.
infantes quemadmodum in alio peccauerunt.ita in alio credunt. to.10.72.b.c
Credunt infantes fide parentum. ibidem.c.d
Occultatur in membris, infantis potentia maieſtatis. to.10.127.f.
infelix eſt omnis homo habens cætera bona ſine Dei diuiſione. to.5.86 c.
inferi in hoc mundo. to.1.10 e.tom.4.82.b.
inferi inferiores cauendi. to.1.246.b.
inferni dolores quomodo ſoluti.to. 2.132. b.& ſeq.to.3.233.l.
Ex inferno quomodo liberatis patres antiq. tom.2.132.b.& ſequen.
inferi nuſquam in bono.ibidem f.g. & tom. 2.231.m
Inferni ignis incertus. tom.3.202.h.
inferorum pęnalia loca. to 3.231.h
Pœnas item infernales quibuſdam demonſtratas. ibidem.
De inferis quæſtio. ibid.f.
in inferno an ſinus Abrahæ.to.2.81.h.& 181 m.& ſequentibus copioſe.tom. 3.231.l.m
Ad infernum an etiam boni deſcenderint.tomo.4.38.g.& fol.ſequentibus.e
inferi, in ſcripturis varie accipiunt.t.4.82.b
inferni ſepultura. to.4.119 i.
in inferno eſt mors totius hominis.to.5.112.i
in inferno quale bellū erit, vbi dolor nō cedet naturę, nec natura dolori.Eod.197.b.
Ad inferno damnatos liberandos aliquādo, dixerunt quidam. to.5.220.i.& ſeq.
Apud inferos nō abſurde creduntur animæ ſanctorum patrum fuiſſe, licet à tormētis ſeparatæ. Eod.204.e.
infernus aer, carcer dęmonum. to.6.121.f
infernus eſt locus damnatorum, aut cæcitas mentis. to.8.11.f.g.
inferni nomine conditio ꝓfundæ cęcitatis, & diſſimillimi corruptibilis carnis intelligitur. to 8.47.d.
inferna duo, ſupius & inferius.to.8.313.c.d
Quod in inferno inferiori ſit aliud inferius: ad q̄ duo Inferna miſſus eſt filius Dei vndique liberans, ad vnū naſcēdo, ad aliud moriendo. ibidem.d
Quòd apud inferos ſit aliqua pars ſuperior, in qua animę iuſtorum quieuerunt: & inferior, in qua animæ impiorum torquebantur tom.5.226.h.i
Tunc anima eruitur ab inferno inferiori, cū &c. ibidem.h
De manu inferi ſolus Chriſtus animam ſuā eruit. tom.8.327.b
Hoc fuit infernus domino, quod Ionæ cetus

tus. to.8.223.l.
Quod apud inferos nō remanſerit.to.8.50.c
Ad infernum qui deſcendant viuentes. tom. 8.176.m.& ſequen.
inferi patebant vbicunque Chriſtus ſtabat. tom.10.45.c.
inferni portas tollere, quid. to.10.181.i.
Quare in inferno mors quęritur,& nō inuenitur. to.10.252.d.e.
Flamma inferni cremationem habet, ſed lumē non habet. to 10.290 d.
infideles habent aliquales virtutes, ſed nō veras. tom.5.45.b.
infidelitas peccatum dicitur, per antonomaſiam.tom.7.291.d.e.
infidelitas pro differentia. ibid.e.
infidelium bona opera, an peccata.to. 7.337 m.&ſeq.copioſe.
infideles ſignificantur nomine tenebrarum. tom.8.318.m
Qui fidem Chriſti non audierunt, a peccato infidelitatis, non autem a cęteris excuſantur,to.9 99.k.
infideles non habēt quod fidelibus obiiciāt, niſi quod inter ſe diſſentiant.tom.9.238.c
infidelium conuerſatio vitanda.tom. 10.5.k
infidelibus blandiendum, vt audiant veritatē in Chriſtianis ſecūda putredo eſt. ibi.m
Cur de ſolo peccato infidelitatis ſpiritusſanctus mundum arguat. tom. 10.50.K.
infideles, mundus dicti. tomo.10.K.& 51.d.
infideles nō intrant viā iuſtam.to.10.174.m.
infideles ſunt nox & tenebrę: fideles aūt dies & lux. to.10.244.d.
Qui per infidelitatē a Deo recedit, ad filii nuptias non accedit. Eod.249.l.
infideles cōfitentur filiū Dei altum, magnū, & patri æqualem: & illū mitem & humilem natū, crucifixum,&c. confiteri erubeſcunt. to.10.261.m.& ſeq.
infinitas omnis quodā ineffabili modo Deo eſt infinita, quia, ſcientia ipſius incomprehenſibilis non eſt. tom.5.109.x.
infinitatem facit incongruentia partiū, quæ nō erit in corporibus beatorum reſurgētibus. tom.5.235.b.
Rationibus prius agit Auguſt. obſequēs hominum infirmitati. to.1.248.f.g
infirmi, quō tolerandi, apud monachos to. 1.282.a.to.8.368.m.& ſequen. copioſe.
infirmitas fidei quatenus ſuſtinenda. tom.2. 50.c.
Multiplicatæ ſunt infirmitates eorū, poſtea accelerauerunt: exponitur. to.2.86.a.
infirmi, peccatores: infirmitates peccata. tomo.2.89.l.
Per infirmitatis noſtrę agnitionem perficimur. to.3.98.g.
infirmi diligendi propter Chriſtum. tomo. 4.206.i
infirmitas facit cognoſcere ſanitatis iocunditatem. to.5.127.b
Multi infirmati cōuerſi ſunt. to.8.190.e
infirma mundi elegit Deus. to.8.222.h
Ne in infirmitate tua proiiciaris, Chriſtus pro te in cruce infirmatus eſt.tom.8.250.l.m.
infirmitas & fortitudo Chriſti. to.8.43.g.h
infirmitas corporis, ſalutem animæ parturit. tom.9.207.k.
infirmus prius eget ſacerdotis ſalubri iudicio.to.9.208 m.& ſeq.
infirmus,& ęgrotus, differunt.tom. 9.231.b
Quid infirmum confortare. ibid.
Vtilior eſt infirmitas, quę perficitur, quā firmitas quæ oues impellit. to.9.236.e
infirmi non contemnendi. to.10.5.g.h
Et qui eos offendit in quē peccet. ibidē. e.& ſeq.copioſe.
Chriſtus ſuſcepit infirmitatem noſtram, ne ſemper eſſet infirmitas. to.10.17.g
Deus quomodo infirmitate noſtra ad bonū vtitur. to.10.68.i.
infirmitates fratrum quomodo ferendæ to. 10.80.i.& ſequen. per totum ſermonem.
Ex vulneribus & fracturis corporum, infirmitates poſſumus cognoſcere animarū. to.10.154.l.
Cura infirmorum. to.10.279.b.
Inflatio imitatur magnitudinem, ſed non habet ſanitatem. tom 8.109.m
inflationis inanitas. to.10.120.h
informitas materię primę.tomo.1.73.f.g.& 75.b.c.
ingenitus, genitus,& procedens.to.4.340.l.
An ingenitus quod pater dicit, poſſit inter illa accipi quę ad ſeipſum & ſubſtantialiter dicuntur. to.3.105.K.
ingeniorum diuerſitas vnde proueniat.tomo.2.32 f.g
ingenia acutiſſima & excellentiſſima, quando in errores eunt. ibid.70.l.
ingenium. tom.3.352.a.

ingenii

Impietas leuis & grauior. tom.4.93.g
Ab impietate quô ſaluetur aīa.to. 4.551. K.l
Impietas impura foris populis celeberrimo ſtrepitu circunſonat,& intus paucis caſtitas ſimulata vix ſonat tomo.5 19.c
Impietas cum ſtrepitu euertitur. to.8.20.a
Impietas ducit in profundum malorum. to. 10.217.m
Impietas nō ſinit īpios ad Deū reſpicere.ibi.
Impius pio viuit. tom.1.239.i
Impii diligendi. tomo.2.72.e.f
Impius iuſtificatur gratis. tom.2.139.a
Impii cur hic proſperentur.to.2.100.g.h. & 175.m
Mors impiorū,vt vita piorū,ꝑpetua.t.3.63.c
Impiorum afflictio. tomo.3.296.m
Impios increpat,& comminatur ex Eſaia.t. 3.313.a
Impiorum defectus. tom.3.302.h
Impios eſſe cum Deo. to.4.397.b
Impiorum ſocietas. to.5.124.f
Impiorum innumerabilis multitudo ſignificatur. tom.5.201.f
Impii ad vtilitatem iuſtorum naſcuntur. to. 7.349.e
Impius & peccator,an differant.tomo.8.4.i
Impii,expelluntur ab hęreditate. to. 8.10.g
Non appellantur impii, qui Deo vero credunt,quia nomen impiorum deletum eſt tom.8.19.K
Impii iuſtificatio. tom.8.62.K
Impiorum multitudo. tom.8.168.h
Impii Deum non videbunt. to.9.114.b
Torquentur impii foris flammis,& intus cōſcientia propria. tom.10.159.f.g
Impii iudicium paratum habent ſine miſericordia. tom.10.241.i
Impœnitentiæ malum. tom.3.74.e.& ſeq.
Impœnitentia. to.10.10.m ſeq.
Impoſſibile etiam facit Deus, ſecundū Platonem,quia deos indiſſolubiles, cum ſint natura diſſolubiles , ſic & reſurrectionē carnis impoſſibilem credant poſſibilem. tom.5.240 l.& ſequentibus.
Impoſſibilia Deus non iubet. tomo.7.244.l
Imprecans inimico malum,fit cum eo malus. tom.10.256 g.h
Improbitas hominum notatur.tom.3.312.f
Improperium quid ſit, & quomodo Chriſtus imꝓperiū expectat.to.8.242.l.& ſeq.a
Imprudens eſt qui non ſibi proſpicit in futurum. tom.8.149.e
Oſores naturæ,impudici. to.3.254.d
Imprudētia excōmunica. puniēda.to.4.25.a
inanis gloria fugienda. to.4.284.e
Vide,Gloria,&c.
inanitas nihil eſt. tom.1.269.c
inane quomodo intelligatur.tomo.3.205.g
Vbi inflatio,ibi inanitas. to.10.46.a
inanitas inflationis. to.10.120.h
Qui hic inaniter plorant,inaniter rident. to. 10.276.m
inaures,ſignum diaboli. tomo.2.102.i
incantatores non quęrendi. tomo.9.14 m
Chriſti incarnationis vtilitas.to.2.80. m. to. 3.137.b.& ſeq.g.& 348.e
incarnatus cur ſolus filius dicatur.to.3.244. m.Et alia de incarnatione verbi.ibidem.K
De incarnatione verbi.to.3.344.m.& 349. b.& 354.f.& K.& ſeq.m.to.4.334. per to.
incarnationis myſterium,quomodo figuratum ſit a principio. to.5 63.l.m
Quod incarnatione ſua Chriſtus nobis oſtēdit non poſſe contaminari ſuam deitatē, oſtendit etiam dæmones non eſſe nobis meliores,quia carnem non habent,ſecundum Apuleium. Eodem.79.c
Gratia Dei non potuit magis commendari, q̄ incarnatione,in qua Deus factus eſt hō, & īmortalis mortalis, quæ etiam eſt ſummum exemplū gratiæ.t.5.88.a.b.& 90.h.i
in incarnatione aſſumpſit Deus carnem ſine peccato. Eodem.88.a
incarnatio Chriſti purgat nos a peccato , & ſaluat. ibidem.& 90.i.K
incarnationem Chriſti, philoſophi nolebāt cognoſcer̄,qua ſaluamur.Et perſuadet ipſam non eſſe incredibilem,cōtra Platonicos,quia animā dicebant eſſe conſubſtantialem paternæ mēti,multo magis eſt vnibilis ſpiritus ſpiritui,quàm anima corpori.Eodem.90.K.l
incarnatio filii Dei, eſt miſericordiæ opus. Eodem.219.b
Chriſtus ſanctificatus eſt ab initio incarnationis ſuæ. tom.9.111.l
incarnationis Chriſti myſteria.to. 9. 153. a. b.& 208.h
Ordo eiuſdem. tom.10.132.c.d
incarnationis myſteriorum gratiarū actio. tom.9.153.e
incarnatio verbi,ē cā ſpei noſtrę.to.9 173.g
Quomo-

Quomodo ſolum verbum incarnari potuit tom.9.185.K

Quomodo nec pater nec ſpiritusſáctus ſint incarnati. tom.10.24.c.d

Chriſti incarnatione fides a terra in cœlũ erecta eſt. tom.10.132.g

In incarnatione Chriſti, pro inobedientia obedientia commutatur. tom.10.132.g

Modũ incarnatiõis Chriſti profert Gabriel Marię. tom.10.132.h i

A poſtrophe ad virginem Mariam ſuper cõſenſu incarnationis Chriſti. ibidem

Exhortatio ad Chriſti incarnationis gaudiũ. ibidem.l

Incarnationis, & natalis Chriſti myſteria. tom.10.134.b.c

Mirabilia incarnationis Chriſti. to.10.135.a

Incarnationis Chriſti ad eius baptiſma comparatio. tom.10.138.g

Cauſæ incarnationis Chriſti.tom.10.286.m

Miracula in incarnatione Chriſti.t.10.132. d.e.& ſequentibus.

De incarnatione Chriſti opinio Auguſtini. antequam Chriſtianus eſſet.to. 1 42.f.& ſequen.& 50.b.c.

Apollinariſtarum,& Platoni error. Eodem 51.d

De incarnatione Chriſti hæreſes variæ to.3. 64.a.& ſequentibus.

Confutatio hæreſis circa incarnationem filii.tom.10.124.c.d.& 214.b

inclinare Dei,quid ſit. tomo.8.54.d.e

Deus inclinat aurem ſuam, ſi tu non erigis ceruicem tuam,quia humiliato appropinquat,& ab exaltato diſcedit. tom.8.309.a

incolere,peregrinari eſt, inde incolæ,q habitant in patria non ſua.tomo.8.130. h.& 203.h

incolatus vel accolatus,non indigenam,ſed aduenam,oſtendit. to.8.405.m.& 442.c

incolatus,peregrinatio eſt. tom.8.442 c.d

incolæ,vnde. to.5.81.m

incolæ qui dicantur. to.8.180.h

incolæ ſunt in terra fideles, qui per fidẽ ambulant, non infideles, qui a populo Dei alieni ſunt. tom.8.442.e

inconſequens. tom.7.70.h

Remedium contra incontinentiam. to.10. 250.f.g

incorruptibilitas corporis glorificati, tota eſt p partes ſingulas corporis,nec maior eſt in maiori parte corporis,quàm in minori,ſed tota eſt in qualibet eius parte.to 5.96.g

Quòd non eſt dicendum aliquid incredibile aliquando,quia caret experientia tom. 5.129.g.h

De incredibili multiplici,quorum vno creditopoteſt credi & aliud. tom.5. 227. g.& ſequentibus.

incredibilia tria,quæ tamen facta ſunt. ibi.h

incrementorum tria genera. tom.1.200.h.i

De incrementis animæ. ibidem

incrementa. tom.3.348.d

Cum increpatio ſtrepitum habeat, quomodo ab increpatione domini dormiunt, q aſcendunt equos. tom.8.275.e.f

De incubis angelis nihil temerẽ affirmat,verũ ſint vel non. tom.5.140.b

Quid homines incuruet ad terrã.to.10.119.k

indi. to.5.67.c.& 92.a

indiam ſolam Ninus rex Aſſyriorum nõ habuit,ſed totam aliam Aſiam.tom.5.146.p & 169.g

indiculus diui.Auguſt. tomo.1.in Poſſido.

ibidem,aduerbium,id eſt, ex eodem loco. tom.5.143.f

Deus noſtris non indiget. tomo.10.29.g

Aduenientibus diutius cęleſtibus, indigẽtia morietur. tom 10.164.K.& ſeq.

Non ſunt longæ mortalis vitæ induciæ. to. 10.150.h

induere,& operire veſtimento,differunt.to. 8.418.k.l

Quid ſignificet quòd dominus induerit decorem,& fortitudinem. to.8.339.m

Non ſic Chriſtum induti ſumus,vt ex Adam iam nihil portemus. tom.8.109.m

Peccatores induent corruptionem,nõ ad honorem vitæ,ſed ad diuturnitatem ſupplicii. to.10.218.g

indulgentiæ portum promiſit Deus cõtra deſperationem.tom.8.375.i.K.tomo.9.58.a

Correctis & conuerſis indulgentia promittitur. tom.10.40.d

Delictorum indulgentię,& reparationis medicina nobis neceſſaria ſunt. to.10.158.f

indulgendum inimicis. tomo.10.159.a

indulgentiam ſperare poterit,qui aliis indulgere nouit. to.10.227.K.&228.a

Quid indumenta ſacerdotis celebrantis. to. 10 298.f

indurare

ingenij boni indoles. ibidem.
ingrati ſi quid mali patiũtur, ꝓ ſuis peccatis, Chriſto imputant: & ſi eis parcitur ꝓpter Chriſtum, non dignantur accedere. tom. 5.3.a
ingratus eſt qui cognoſcit beneficia a deo ſibi collata, nec eũ laudat ex ipſis. Eod. 3.b
ingratitudinis peccato quantum primus homo deliquerit. to.5.218.g
ingratitudinem quomodo tollat diuinorum beneficiorum recogitatio, & in laudẽ dei prorumpere faciat. ibid. 238.h, i
ingratitudo hominum erga deum. tomo. 9. 161.a, b
Ingratitudo totius mali ſpiritalis radix eſt. tom. 9. 167.i
ingratitudo Iudęorum comprehendentium Chriſtum. to.10.189.g
ingredi ad Chriſtum ad viuẽdum, quid ſit. tomo.8. 121.h
inimicitię quomodo extinguendę. t.1.58.e
inimicitias exagitare, horrenda peſtis. ibid.
Cum Chriſto inimicitias gerit, qui habet cũ Chriſtiano. tom.10.47.g
inimicitias gerentes, authori diſcordiarũ diabolo ſimiles erunt. ibidem.
inimicitiarũ primus inuentor fuit diabolus, in paradiſo. to.10.210. f
inimici diligendi vt fratres. t.3.58.m, & ſeq. tom.4.403. b to.9 137.c
inimicos diligere, perfectorum eſt. tomo. 3. 206.a
Pro inimicis orandum. to.3.350 c, d, tom.4. 306 g tom.10.194.c
inimici quare diligendi, & amici odio habẽdi. tom.4.398.m, & ſequentib. Retracta. tomo.1.17.c
inimicorum ſuorum filios, quomodo protexit Theodoſius Imperator miſericorditer tom.5.49.c
inimici dei qui ſint. tom.8 338.a, & 530 c
inimici dei dicuntur in ſcripturis, qui nõ natura, ſed vitijs ei⁹ imperio aduerſant, nihil ei nocere valẽtes, ſed ſibiipſis. t.5. 104. b
inimicorum teſtimonium eſt validiſsima ratio ad fidem oſtendendam. Eodem. 187.f
inimici omnes Eccleſię ſi accipiunt poteſtatẽ corporaliter affligendi, exercẽt eius patientiã: ſi autẽ male ſentiendo aduerſant, exercent eius ſapientiam: vt autem etiam inimici diligantur, exercent eius beneuolentiam. tomo. 5.184. m
inimici hominis, domeſtici eius: exponitur. ibidem, 189.e, f
inimicis indulgere quõ îducimur. t. 5.225.g
inimici Chriſti ſunt omnes, qui; &c. t.8.17.m
inimici Eccleſię, qui ſint. tomo.8.56.a
inimici Chriſti, capillis cõparãtur. t.8.240 h
inimici noſtri duo ſunt. ſ. mali homines, & mali angeli: ſed vtriq; deſpiciẽdi in adiutorio dei. tomo.8.435.K
inimicum tuum diabolũ intellige: & quare. tomo.8.120.a
inimici noſtri, qui ſint. to.8.48.g
in manus inimici, qui cõcludant. t.8 55.c, d
inimici, pro quibus, & contra quos eſt orandum qui ſint. tom.8.58.c
Si bonus es, inimicus non habebis, niſi malum. to.8. 173. c
Neque timendum eſt, ne aliquid mali tibi faciat homo inimicus. ibidem. f
inimicum non timeas: quia tantum facit quã tam poteſtatem accepit. to.8.208.d
Quòd inimicus poſsit tibi auferre quicquid deus dederit, ſi deus voluerit: illũ tibi auferre non poteſt, ſi tu illum non fugis. to. 8.360.e, f
Quòd poſsit vſque ad mortẽ ſęuire poteſtatem vltra nõ accepit, nec in animam, nec in carnem. ibidem. g
Quantumcunque iniuſtos ſęuire poſſunt, a deo ſeparare non poſſunt. tom.8.524.c, d
Duos inimicos tibi conſtitue ante oculos, & quos. tom.8.174.g. & 179.l, m, & 541. m
Sicut inimicus viſibilis ambit auferre aut truncare, aut auertere fęlicitatem qua vincitur: ſic & diabolus vult hominem vincere auferendo dilectionem vnde vincitur. tom.8.174.g
inimicus ille difficile deuitatur, qui, &c. to. 8.532.c
Si vis cauere inimicum, diſce diligere inimicum. to.8.367.d
Mũdani inimici ſunt ſpiritalibus. to.8.12. K
Orans pro inimicis, ambulant vitam domini. to.9.125.h
Quid inimico optandum. to.9.137.c, & g
inimici conditiones. ibidem. c, d
in inimico non amamus quod eſt, ſed quod ineſſe volumus. ibidem. c, d
inimicos noſtros quos deputare debemus. tom. 10 45.e

Si non haberemus inimicos, nõ eſſet pro q-bus oraremus. to.10.45. f
inimici diligendi. tom.10.92.h,& ſeq
Quia inimici ſunt inuiſibiles, ſunt inuiſibiliter expugnandi. tomo.10.148.b
Quomodo vincendi ſint inuiſibiles inimici. ibidem,b,c
inimicus quomodo ſit diligendus.t.10.155.f
inimicus odiendus ex lege, eſt diabolus. ibi.
Pro inimicis quomodo orandum. ibidem.h
inimici ſunt plus diligendi quam amici: & quare Eodem 156 a
Non fruſtra orat Eccleſia pro inimicis ſuis. to. 10. 183. b
Non eſt ridendum ſuper ruinā inimici.t.10. 210. K
Quomodo intelligendum ſit, Si eſurierit inimicus tuus, ciba illũ,&c.t.10.250.l,& ſeq.
Non habebis bonum inimicum, niſi fueris malus. to. 10.253.h
Chriſtus iuſſit pro inimicis orare. ibid.h, i
imprecans inimico mortem, ſe facit iudicē, & deum quærit eſſe tortorem.t.10. 256.h
Quam grauiter arguit deus mortem inimico imprecantem. ibidem
Nullus inuictus pugnabit, niſi pro inimicis ſuis orauerit. ibidem.h
inimicus diabolus. to.10.273.d
Potius interiores inimici vincendi ſunt, quā exteriores. tom.10.311.k
iniquitas hominum fugienda, non homines tom.3.349. a
iniquitas quem prius lædat. ibidem. c
iniquitatē pati, melius eſt q̃ facere.t 3.352.b
iniquitas. to.4.282. e
iniquitas dea. tomo.5.34.h
Quòd iniquitas trahatur ex Adam, & quòd etiam cum ipſa concretum ſit vinculum mortis. to.8.161.b
Quod iniquitas prius lędat cor iniuſtũ, vnde procedit, quam lędat iuſtum in quē p̄cedit.t.8.15.e,& 82.e,& 93.c,& 357.i, K
iniquitas tua quomodo perimatur.to.8.86.i
iniquitatem quidam quærunt, & inuenire timent. ibidem l
iniquitate calcanei circundari, quid ſit.to.8. 148.e, f
Vt non faciamus iniquitatē, cõuerſi ad Chriſtum habemus in noſtra poteſtate. ibid. g
iniquitatem manducare. tom.8.152.d
iniquitas nomine ſanguinis dī.to.8.163.d,e
Nec iniquitas deerit premens, nec iuſtitia patiens uſq; in finem ſeculi to.8.184.c
iniquitates connectere, quid ſit.t.8.187.f, g,
Quod ſit ſallax. ibidem.h
Quæ ſit iniquitas, quam qui operantur, omnino eorū non miſereatur deus.to.8.195.f
Neceſſe eſt vt puniatur ſiue parua ſiue magna ſit, aut ab ipſo homine pœnitente, aut a deo vindicante. ibid.
iniquitatis reprehenſor eſſe nõ poteſt, q nõ cernit iuſtitiam, cui comparatam reprehendit iniquitatem. to.8.208.b
Cur iniquitatem quidam ęquitati prę ponāt. to.8. 166. c
iniquitas vna eſt, & nihil: florere poteſt ad tēpus, permanere non poteſt. tom.8.207.e
Super iniquitate non ſperandum. ibidem
iniquitas non eſt ſubſtantia: nam non eſt natura quam formauit deus, ſed eſt peruerſitas quam fecit homo to.8.239.h
iniquitas ex adipe, & ex macie.to.8.262.g, h
iniquitatem operantur, qui iuſto inimicanē. to. 8. 196. c
iniquitas tua, inimica tua, ſi a te interfecta non fuerit. to.8.214.d
iniquitates hominum homines quotidie accuſant, & iniquitatem quę eſt in propriis cordibus non conſpiciunt. to.8.225.h
in cubiculo cordis tui diſpliceat tibi iniquitas, vt placeas deo. ibidem
Si conſpicis iniquitatem, in corde retro aſpicis, & incurris ſententiam domini dicentis, &c. ibidem.i
Quid ſit iniquitatem ſuper iniquitatem apponere. to.8.244.a
iniquitates non ſunt naturales, quia mutari poſſunt. to.8.343.g
iniquitatem operantur qui recedunt a fide, aut non accedunt ad fidem. to.8.438.b
iniquitas, magna ſterilitas. to.8.459.m
Recedat ab iniquitate omnis qui nominat nomen domini. tom.10.9.b
iniquitas, domina noſtra, quādiu ſumus ſub peccato. to.10.67.f, g
iniquitas quando homini dominetur. ibid.
iniquitatē nõ dominari, qd.t.10.67.m,& ſeq.
iniquitas non eſt apud deum to.10.80.f
Abundabit iniquitas, & refrigeſcet charitas: exponitur. tom.10.83. x
iniqui, quare eſſe permittantur. to.2. 218.d
Vide, Mali, &c.

Iniquus putat ſibi deum ſimilē.to.8.158.e,f
iniqui,quanuis iniq; agant,non tamen iniq; hoc permittit deus. tom.8.208.e
iniquus eſt peccator,& econtra. to.9.130.i
Nudus & iniquus,differunt. to.10.16.a
iniuria patienter ferenda.t.1.235.h, to.2.7.i, K, to.10.6,d
Iniurias acceptas obliuiſci, laudabile & glorioſum eſt. to.2.7.f,to.10.16.d
iniurias ignoſcere & remittere debemus, & non vlciſci. to.2.7.g,h,& 154 h
iniuriarum duo genera. tomo.4.402.g
Romani accepta iniuria ignoſcere malebāt quam perſequi. tom.5.3.i
iniuriā accipientes,deus vindicat.t.8.559.i
Non eſt iniuria,quidquid iure pateris. ibi. K
iniuria,& eius contraria ſunt. ibidem
Iniurias perpeſſas exigere nihil prodeſt. to. 8.176. K,l
Homines faciles ſunt a irrogandas iniurias, & difficiles ad concordiam requirēdam. tom.10. 16.c
iniuria fratris a nullo pręſente aliena.ibi.h,i
iniurię non vindicandę. tom.10.157.d
quare a potentę iniuriam inſerente patiēter ferimus,in inferiorem verò ſæuimus. Eodem.257.c
iniuſtitia prius illi a quo procedit,quam illi ad quem procedit,nocet. to.8.357.i
Tantum te torquet iniuſtitia aliena, quantū receſſeris a tua. to.8.366.c
Melius eſt iniuſtitiam ferre, quàm facere. Eodem. 482.m
iniuſtitia religioſorū in clauſtro.t.10.285.a
iniquitas,& iniuſtitia,etiā ſibiipſi diſplicet. to.10.30.a
iniuſtus omnis malignus, & neceſſe eſt noxius ſit,ſiue ſit bladus, ſiue ſit ferox. to. 8. 531.m, & ſeq.
Nemo putet iniuſtum deum,ſi forte mali aliquid illi accidit. to.8.555.e
Duo iniuſti vix ſe patiuntur: & quando concordent Eodem.40.f,& 93 a
iniuſti quædam recte iudicant. to.3.145.g
innocens quis. tom.8.371.h
innocentes cur hic affligantur. to.1.232.f
innocentes martyres. ibid. h
innocens non damnandus. to.2.253.f
innocentis officium. tom.5.193.l
innocentem interficere,eſt ex innocente nocentem facere. tom.8. 23.c
innocētē quare de⁹ ꝑmittat occidi.to.208.d
innocens ille eſt qui non nocet, non autem qui ſibi nocet. tom.8.531.m
innocentem eſſe,quid ſit. tom.8.372.h
Qui timore innocens eſt, non eſt innocens, quanuis non noceat,cum vult nocere. Eodem.342.h
innocentes cum Chriſto in regno cęlorum erunt,nō vt quidā putant extra. t.9.90.h,i
innocentes coram deo,non confunduntur. Eodem. 194.g
innocentes,teſtimoniū perhiberunt de Chriſti innocentia. tom.9.242.a & 244.l,m
innocentes per gratiam eruti ſunt de poteſtate tenebrarū,& a peccato originali abluti pro Chriſto morientes. to.9.244.m
Mors innocentium,ab Herode,pro Chriſto to.10.137.l,m,& ſeq.
in feſto ſanctorum Innocentium:Sermones quatuor. tom.10.258.g,& ſeq.
innocentes paruuli Chriſto nato victimantur. ibidem.h
innocentiū matres,fruſtra cōqueruntꝫ.ibi.h,i
innocentia donum dei. to.1.33.b
innocentia uera. tomo.3.346.f, to.8.342.h
innocentia vera,ſabbatiſmus Chriſtianorū. tom. 6. 205.h,i
innocentia vera eſt,quę nec inimico nocet. tom. 8. 14.e
innocentia precioſa res eſt, & potior quam pecunia. tom 8.92.l
innocentiam intus cuſtodi, vbi nemo opprimit cauſam tuam. to.8.106.h
Simulata innocentia, non eſt innocentia, ſed duplex iniquitas. to.8.215.f
Aliud eſt habere innocētiā manuum, aliud cordis. Eodem.288.c,d
innocentia eſt aliquid precioſius auro.to.8. 305.c,d
Deus docet innocentiam vt quiſq; innocentior ſit,nō timore pęnę,ſed amore iuſtitię tom.8.342.h
innocentia,magnæ diuitię. to.8.305.c,d
innocentię nomine,oīs iuſtitia.tom.8.371.i
innocentia in quo conſiſtat. to.10. 100.h
innocentius Eccl. Rom.epiſcopus.to.1.26.i
Innocentius Papa. to.1. in Poſsi.
innocentius Zoſimus Papa. to.2.49.e
Quædam ex epiſtola Innocentii,de peccato originali. tom.7.257.i,& .307.k,l
inobedientiæ malum. to.3.204.a

Inobedientiæ pœna. tom.3.351.m
inobedientiæ non ſemper populo Iſrael imputata. tom.4.101.i
Per inobedientiã primi hominis, mortui ſumus corporaliter & ſpiritaliter.t.5.120.l
inobedientia Adę eſt punita, per inobedientiam carnis propriæ rebellantis.to.5.126.m,l, & m, & ſequen.
Per inobedientiam paci aduerſans, corripi debet a domino, ſeu verbo, ſeu verbere, vel alio. modo. Eodem.193.K
inobedientia primorum parentum, quomodo punita. to.7.264.i
Inobedientia Adam deiecit. to.9.195.b
inobedĩetiæ, & beatæ ſubiectionis cõflictus. tom.9.224.m, & ſequentibus.
inobedientia nos ſubiecit morti.t.10.195.b
in Chriſti incarnatione pro inobedientia, obedientia commutatur. tom.10.132.g
inquilini hic ſumus. to.8.203.h
inquilinus quis ſit. to.8.112.K, & 203.h
inquilini ſunt non habentes propriam domum, ſed habitant in aliena. to.8.442.e
inquiſitio. to.4.414.l
Aliud eſt inquirere a domino aliud inquirere ipſum dominum. to 8.77.b
inſania vires miniſtrat. tom.1.201.c,d
Alluſio ad nomen inſaniæ.t.1.273.c, in fine.
De inſanorum moribus miſerabilibus, qbus impetuoſe feruntur. tom.5.188.f
Semel in anno inſanire, tolerabile eſt. Eodem.43.i
inſaniam Dauid finxit. to.8.73.i,K, & 76.a
inſania mendax. to.8.114.f
inſanos vocant Pagani Chrĩanos.8.t.151.f,g
Homines inſani ſæpe in deum argumentant. tom.9.256.i
inſectorum origo. tom.3.177.h,i
Quod inſeritur hoc creſcit, & fructus inueniuntur non radicis, ſed ſurculi. to.8.260.g
inſidię nullæ ſunt occultiores, quàm hę quę latent in ſimulatione officii, aut in aliquo neceſsitudinis nomine: nam eum qui palã eſt aduerſarius, facile cauendo vitare poſſis: hoc aũt occultiſsimũ, inteſtinũ, ac domeſticũ malum non ſolũ exiſtit, verumetiã opprimit antequam proſpicere atq; explorare potueris. to.5.189.e,f
in inſidiis ſedere, cum diuitibus, in occultis, quid ſit. tom.8.23.e
inſidiæ non timendæ in via, ſed iuxta viam. tom.10.46.d, & 109.m
inſipiens eſt, qui non intelligit in quo malo ſit. to.8.149.c
inſipientiam quomodo Chriſtus habuit, qui eſt dei ſapientia. to.8.240.e
inſpiratio facta a deo in Adam, animę traditio eſt. to.4.363.d
Dominus mandat inſpirando, quod bonum eſt in anima. tom.10.226.l
inſtitutio. to 3.353.m
inſtituta humana. tom.3.13.a
Quæ hominũ inſtituta fugienda, & quę amplectenda ſint. ibidem. c
Quæ dicãtur hominũ inſtituta, & q̃ nõ.ibi.d
inſtituta ſecularia non contempſit Chriſtus. tom.10.142.m
inſtrumentũ, nouũ teſtamẽtũ.t.2.117.c, in fi.
inſufflatio ſpiritus, quid. to.1.275.a, b
in inſulis poſt diluuium fuerunt animalia generantia ex coitu. ſiue quia natauerunt, ꝓpagata ex his quæ fuerũt in arca Noe, ſiue quia homines portauerũt ea: ſiue q̃a nutu dei vel miniſterio angelorũ venerũt: ſiue q̃a terra ꝓduxit ꝑ miniſteriũ.to.5.145.i
inſulæ fortunatę. ibidem
inſulæ quid figurent. tom.8.357 f
intelligere facit deus credentes. to 1.208.f
intelliguntur pleraq; ignorata, a contrariis notis. to.3.205.f
intelligimus credendo. to.3.354.K
Vtrum rem vllam, alius alio magis intelligat, &c. tom.4.187.K
intelligere nõ poſſunt, nõ credẽtes.t.5.93.K
intelligendo mens noſtra ſpecies intelligibiles conſpicit. Eodem. 105.d
intelligere nequimus quęſtiones aliquas altas. tom.5.108 m
intelligere credere, opinari. to.6.34.h
intelligere & erudiri. to.8.5.c
intelligere non velle, & non poſſe, differunt. to.8.86.i, & m
Qui itelligũt illuminant.t.8.122.K, & 165.b
Quidquid intelligimus, per ænigmata conſpicimus. tomo.8.141.b
intelligere deum, propriẽ ad mentẽ pertinet. tom.8.367.a
Alia ſunt quę niſi intelligãtur, nõ credimus: & alia ſunt quæ niſi credamus, non intelligimus to.8.439.c
Super quos docentes, dicat ſe Dauid intellexiſſe. tom.6.456.e,f

intelli-

intelligere ſuper ſeniores, quid ſit ibi.h
intelligere & non facere, periculoſum eſt: intellectus bonus facientibus. to.8.426.l
Tria in hoc verſu, Vtinam ſaperent, & intelligerent, & nouiſſima prouiderent, intelliguntur. to.9.218.l,m
Mens impia timet intelligere, ne cogatur id quod intellexerit facere. to.10.68.f
intelligentiæ bonum, to 1.208.e
De intelligentia copioſe. to.1.214.f,g
intelligentia mandatorum ex gratia.t.3.66.a
intelligentia in mente eminet. to.3.283.d
intelligentia. to.3.298.f
intelligentia quid Ciceroni. to.4.187.g
intelligentia, an per infinitum eat. ibid.k,l
intelligentia eſt qua intelligit̃ nō meritis operũ, ſed gratia dei hominē liberari.t.8.62.b
intelligentia prima aut ſecūda, quę ſit.ibid.e
intelligētia pria, vt te noueris peccatorē.ibi.
intellectus bonus. to.3.346.h
intellectum fides aperit. Eodem.249.b
intellectus, vir animę.to.3.354.f,tom.9.30.e
De intellectu. tom.4.195.f
intellectus, donum ſpiritusſancti.t.4.394.m
intellectu ſic conſpicimus inuiſibilia dei per ea q̃ facta ſunt, vt ibi plus valeat fides qua credamus, quā rerum ſpecies corporales quas per oculos conſpicimus longeq; aliter deum videbimus in patria corporeis oculis. to.5.93.i,K,& 240.c
intellectus ſpiritalis, credentem ſaluum facit to.8.75.f, in fine.
intellectus Aſaph quid ſit.tom.8.264.e,f, & 281.c,d
Accipiendo intellectum eripitur, qui ꝑ ſeipſum nō intelligendo decipitur. t.8.466.h
intellectus dei, occultus viſus vocat̃.t.8.73.l
intellectum non exigit deus ab equo vel mulo, ſed ab hominibus: quia quod equo eſt natura, hoc homini crimen. to.8.399.b
Vtrum ſine intellectu deus fecerit hominem aut vnumquemq; naſcentium, cum Pſalmiſta dicat. Da mihi intellectũ.t.8.439.b
Cũ intellectus ipſi humanę naturę ita ſit inditus, vt eo diſcernatur a pecore: an ſic deformata ſit peccando, vt etiam hoc in eo reformandum ſit. ibid.
intellectum deus ſolus per ſe illuminat, licet ad hoc miniſtro utatur angelo.to.8.439.e
intellectus noſter proficit ad intelligēda quę credit, & in ipſo intellectu proficit mens, non propriis viribus, ſed deo adiuuante atque donante. ibidem.c,d
Non paruus intellectus eſt noſſe a quo poſcendus ſit intellectus. ib..d
Da mihi intellectũ, quomodo hoc Græcus habeat, & noſtri iterpretati ſint: Et ſi angelus poteſt dare intellectum, ſecundũ prophetiam Danielis, cur Dauid petierit ſibi dari a domino. ibidem. d,e
intellectus nr̃, luce diuina illuminat̃.t.9.30.f
intellectus nō eſt aliud quàm anima, ſed eſt aliquid animę. ibidem.
intellectus dicitur vir hominis, qui vt ſpiritalia intelligantur, vocandus eſt. ibid f,g
Vir legitimus animę eſt intellectus, ſapiētia imbutus. to.9.30.i
intellectus merces eſt fidei. to.9.53.K
intellectus. tomo.10.53.b,c, & ſeq.
Aliud intellectus, aliud ratio. tom.10.84.l
intellectus, meritum fidei. to.10.108.d
intellectus obſcurus ſcripturæ, fide pulſanti eſt apertus. Eodem.206 d
intellectuales naturæ, immortales. to.3.64 f
intellectuale. Eodem.227.l
illa ſunt intelligibilia quę mētis aſpectu poſſunt intelligi. tom.5.67.c
Sola intelligibilia videri mentis aſpectu, dicunt philoſophi, & corporalia ſenſib. corporis, qđ falſum eſſe oſtendit Eod. 241,e
Intemperantia coniugatorum venialis tom. 7.276.h, & 353.c,d
intentione facta æſtimantur, non ex rebus. tom.1.260. c
intentio opus bonum facit, & intentionem fides dirigit. to.8.61.d
intentionem laboris: & mentis extētę in deũ dificilē pōt q̃s ꝑpetuò tolerare t.8.120.d
Ex intentione, animi, pendet retributio præmii vel pœnę. ibidem.K,l
intentio dirigatur in finem. to.8.172.h
Quòd ſit tota in laudem dei mittenda. Eodem. 222.b
intentio diuerſificat actus. to.8.447.d,e
inter, ſæpe ad aliqua connectenda, atque pacanda, ne inter ſe diſsideant poni ſolet: & quomodo hoc Græcus habeat. t 8.233.e
Chriſtus interceſſor efficax. to.1.67 k,l
Intercedendum eſt pro reis, exemplo Auguſtini.to.2.69.d, & fo, 85.l, & 216.f, & m. 242.f, Et 240.m, & ſeq.
interceſſorii officiũ, quale ſit.t.2.19.c, & 73.l

interceſſor non eſt criminis approbator.t.2. 71.l,& 70.c,d,& 216.m,& ſeq.
intercedere côuenit pro reis, exemplo Chriſti,& Ioſeph ſponſi Mariæ. Eodem.73.K
intercedere pro reis, humanum eſt. ibi.
interceſsit Chriſtus pro adultera. ibid.
interceſsiones epiſcoporum non ſunt contrariæ ordinationi legum, to.2.74.c
intercedêtium beneficia, quomodo ſint gratuita. ibidem. f,g
Cum interceditur pro reo, ſi ſequûtur inde mala i ipſo reo,aut aliis,nô sût hec imputanda intereeſſori: qđ ꝓbat exêplis. ibid.
in interceſsione principum ſeueritas temperatur, &c. ibidem. h, i
intercedere pro debitoribus,ſicut pro reis q nolunt reddere,inhumanû non eſt. ibi. K, l
Qui intercedit pro homine,ne iniuſtè ablata reſtituat,ſocius fraudis eſt & criminis. ibidem. l, m
interueniendum non eſt pro aliquo,quomodo,& quando. to.2.75 c
intercido,ſiue intercidona deus.tom.5.53.h
interficere ſeipſum ,eſt peius quocûque peccato. tom.5.9.h
Et tamen animæ immortalitatem Theobrotus appetens, ſeipſum occidit. ibid.8.h
interficere ſeipſum,nullo modo licet.tom.5 9. 1.& ſequen.
Quod forte eſt interficere, quid ſit.t.9 13 r.e
Contra interpretes contentioſos.tom.1.79. i,K, & ſequentibus.
interpretes,cur ſubinde varient.to.2.26.f,tomo.3. 8. i
interpretatio Græca ſolet eſſe verior.tom.2. 85.b,& ſo.ſeq.b,& 89.g,& 102. K
Quorum interpretum diuinorum eloquiorum,debeat eſſe maior authoritas.to.2.11 h,i,& 13.a, b
interpretes pſalmorum qui fuerint ex Græco. Eod.17.i, K
interpretes, cur aliqua verba non tranſtulerint. Eodem.239.b, c
interpretû Latinorum,infinita veritas.t.3.9.l
interpretationum diuerſitas prodeſt. to.3.9. m, & ſequen. g
Ex diuerſa interpretatione, vel translatione diuerſorum, plenius cognoſcitur veritas rei. to 5.212.h,i
Interpretes Latini innumerabi. tom.3.10 g
De ſeptuaginta interpretib^9^,inuenies in lxx. collatione. tomo 4.18.K
interpretes ipſos,quâuis dicat ſe credere nô tranſtuliſſe malè,ſed forte potius ſcriptorû vitio numerû annorû corruptû diſcere paſſe a codibus Hebræis, nihilominus dicit magis fidem adhibendam eſſe linguę Hębrææ, ſi aliqd diuerſum inuenіatur in vtriſq; codicibus.to.5.135.e, & ſequen.
Quod ſeptuaginta interpretes,vbi diuerſa dicût,a voluminib.Hebręis nec talis diuerſitas eſt vitio ſcriptorû, non eſt putandû mendaciû,ſed potius ſpiritum ſanctû ibi oſtendere ſenſum multiplicê voluiſſe ibi.
interpretes ſeptuagintaduo dati ſunt Ptolemæo,de qua libet ſcilicet tribu ſeni homines:linguę vtriuſq; doctiſsimi, Hebrææ, ſcilicet & Grecæ, quorum interpretatio vocatur ſeptuaginta. to.5.181.l, & ſeq.
Quòd interpretes ipſi diuiſi ſinguli a Ptolemęo, mirabiliter in eundem ſenſum verborum & ordinem conuenerunt. ibidem
interpretatio. lxx. in qua habetur, quòd Niniue debeat euerti poſt tres dies, quanuis ab Hebræo videatur diſcordare,vbi quadraginta dies ponuntur, quos. xl dies dicit ſe credere a propheta prolatos, tamê non diſcordat ſecundum veritatem, ad q̃ excitat ſpiritusſanctus,loquutus per vtroſque prophetas Eodem,181.i, & ſequen.
interpretationê.lxx. ſic recipit Eccleſia, eaq; Grçci viunt, quaſi nulla eſſet alia quorû pleriq; ignorant,vtrû ſit aliqua alia.ibi. c
interpretum.lxx. æditio,vulgata nuncupatur to.5.146.b
Quod interpretationi ſeptuaginta, nullus interpres debuit anteponi,etiam ſi cômuni caſſent in vnum conferentes ſimul.multo igitur magis,quia ſeparati vno ſpiritui interpretati ſuut. Eodem.181.e
Quod per interpretes prædictos, ſpiritusſanctus aliud dicere potuit,quâ per Prophetas illos quorum tranſtulerunt ſcripturâ: & ideo eius authoritate aliquã diminuiſſe potuerûtur aliqua addidiſſe,vt ex hoc oſtêderetur nô fuiſſe humanam ſeruitutê in ipſo opere,quam verbis debea. interpres ſed diuinam potius poteſtatem quæ mentê replebat & regebat interpretis. ibid e,f
interpretationis.lxx. codices volentes emendare, ex Hebræis codicibus additiones & ſubtractiones ſignificauerunt aſteriſcis & obe-

& obelis, vel virgulis ibi dem. ſ 94.g, & ſequentibus.
interpretationes.lxx.etiam ſi in multis alijs a codicibus Hebreis diſcordare videantur, bene tamen intellecti inueniuntur cócordes. Et ideo dicit ſe vſum fuiſſe vtraq; authoritate, ſcilicet Hebrçorum & lxx. volẽs ſequi apoſtolos, qui idem fecerunt. ibid.l
interpretes.lxx.prophetice interpretati ſunt ibidem. & 212.m
interpretem aquilam, iudæi anteponunt cæteris. tom.5.140.f
De interpretatione aquilç, Symmachi, Theodotionis, & de ea quç dicitur, quinta ędi tio eò quòd author eius non inuenitur. Eodem. 181.c
De interpretatione Hieronymi, qui non de Greco, ſed de Hebræo in Latinum trãſtulit, q doctiſsimus fuit in trib. linguis. ibid.
interpretationum Hieronymi veracẽ iudçi aſſerunt, illam autem. lxx. interpretum mẽdacem. ibid. d, e
interrogationes Chriſti, quomodo accipiendæ. to.6.196.m, & ſequen.a
interrogant multi quæ ipſi non poſſunt explicare. to.7.235.d, e
Chriſtus non interrogat diſcere volens, ſed tanquam doctor interrogat. to.8.421.e
Deus interrogando, increpans admonet. to. 8.444.c
Chriſtus interrogauit, & interrogatus eſt. t.9 108 f, g
Quare Chriſtus interrogauerit, & quare fuerit interrogatus. ibidem.g
interuertere quid ſit. tom.8.444.k
intrare, pro concumbere. tom.4.104.h
Ante bucellam panis diabolus intrauerat in cor iudç affectu, poſt bucellam vero effectu. to.10.291.h
Remedia contra inuaſionem diaboli. to.10. 170.b, c
inuenire quid tomo.3.124.e
Chriſtus inuenit omnes malos, ſed bonos nos fecit. tom.10.13.b, c
De proſcholaſtico quodam Pagano, qui ꝓpoſuit publice pitacium de ſaculo auri inuento. to.10.79.f, & 94.h
Si quid inueniſti, & non reddidiſti, rapuiſti to.10.79.h, & 94.i
Reddenda ſunt quç inuenimus. to.10.94.g
inuenta, vtrum reddi debeant. tom. 10.79.f
inuenta, reddi debent, ius diuinum. to. 10. 94.g, & ſeqnentibus.
inuentio, & pronunciatio, in ſcripturis ſanctis. to.3.3.h, i
Quomodo inueſtigabile & inſcrutabile ſit diuinum conſilium. to.5.107.d, e
inueſtigabilia inueſtigare. tom.10 80.g
inuidi pęna eſt. ſęlicitas eius cui inuidet, & exemplificat in dęmone. to.5.20.l
inuidi proprietates to.9 182.l, m
inuidia, eſt vitium diabolicum. tom.2.52.g
inuidia, eſt initium omnis perditionis noſtræ. tomo.4.386.i
inuidus, ſimilis eſt naui quæ iactatur maris fluctibus. Eodem.379 g
inuidia eſt peccatum diabolicum. to.2.52.g to.7.357.m in fine.
inuidia ſequitur ſuperbiã. t.3.219.a, & 353.i to.8.197.a, b
inuidia & ęmulatio differunt. tom. 4.439.K
inuidus ſeſe primum lædit. to.6.173.f
inuidiæ malum. tom.7.135.K, to.9 11.g
inuidiæ cedendũ: exẽplo Chriſti. t.9.29.d, e
inuidia quid ſit. to.8.405.b
inuidia occiſus eſt Socrates Philoſophus. tomo.5.65.e
inuidentia nihil miſerius. Eodem.78. b
Quod inuidia ſit ex ſuperbia, oſtendit, cum dicit. Superbus ille angelus, ac per hoc inuidus. tom.5.125.c
inuidię diabolicę, qua mali inuident bonis. nulla alia cauſa eſt, niſi quia illi boni ſunt ipſi autem mali. Hac, inquam, inuidentia, Cain occidit Abel. Eodem.131.b, c
Nemo inuidet miſero to.8.136.e
inuidentia comes eſt ſuperbię. tom 8.197.a
inuidia eſt odiũ ſęlicitatis alienę. t.8.405.b
Nemo inuidet alteri, in eo quod nõ vult, vel eſſe, vel videri to.8.532.a
Omnis inuidus ſuperbus. ibidem f
inuidia nõ põt eſſe in charitate. t.9.132.b
inuidiam inducit æqualitas. tom.9.136.m
Diaboli proprium vitium eſt inuidia. Eod. 198.c
Remedia contra inuidiam. tom. 10.286.h, i
inuidia ſuperbię filia. to.10.45.h, & ſequen.
inuidi, membra ſunt: putrefacta. t.10.98.e, f
inuidia quid. Eodem.100.h
Per inuidiam decepit diabolus genus humanum. Eodem.126.c
inuidia viperæ comparatur. to.10.169 g
inuidia ſimilis eſt viperarum paruulis. ibid.

inuidiæ deteſtatio ibidem
inuidia fugienda, t.10.169.g, & ſeq. & 286.e
inuidiæ mala, & tormenta. to.10.169.g,h,
Contra inuidiam, redde humilitatem. ibid.h
Per inuidiam, diabolum maximè imitantur peccatores. to.10.156.g
inuidiæ effectus. Eodem.286.e, & ſequen.
Exempla varia inuidiæ. ibidem.h
inuiſibilia, qb' vocabulis ſignent. t.1.185.i,K
inuiſibilia debemus credere illis, qui diuino lumine ea viderunt. tom.5.93.g
inuiſibilia dei, per ea quæ facta ſunt, intellectu conſpiciuntur: &c. exponitur. to. 10. 46.m, & ſeq.
inuiſibilia dei, per inuiſibilia nota ſunt philoſophis, vnde inexcuſabiles ſunt ab idolatria. to.10.199.e
inuiſibilia, ſunt in nobis meliore. t 10.75.m
inuitantes accipere. tom.10.28.g
Quos inuitare debemus, cum facimus prandium. Eodem. 124. a
inuocas deum, quando in re vocas deum, & quodammodo eum in domum cordis tui inuitas. tomo.8.58.f, in fine
Laudans inuoca deum, non reprehendens. tom.8.113.l
inuocare mortem, eſt ſic viuere vt mors ad ſe uocetur. tom.8.125.g
inuocare deum, non eſt niſi vocare deum in ſe. to.8.171.f, in fine
inuocantes deum propter ſecularia commoda, non inuocant deum. ibid.g, & 311.m
inuocare deum eſt gratis inuocare deum. to. 8. 182. k
Non eſt inuocandus propter temporalia bona, & propter terrenam fęlicitatē ibid.k,l
inuocare deum, eſt in te ipſum vocare, ſi inuocatur a te ad quem accedit. to 8.270.m & 311.m
Venire non vult inuocatus, ſi tu fueris elatus to.8.270.d
inuoca Deum tanquam deum, & exandieris Eodem. 311.b
Chriſtus inuocat, quandocunq; aliquis in eius corpore inuocat. to.8.374.i,k
inuocare deum in veritate. to.8.555.f
Non inuocat deum, niſi anima rationalis. Eodem, 564.c,d
Quibus ꝓſit inuocatio nominis dñi. t.10.9 c
Qui inuocauerit nomen domini ſaluus erit exponitur. tom.10.73.m
Quomodo inuocetur deus. Eod.115.e
io, inachi filia. to.5.169.f
iob interpretatur inimicus. to.8.199.e
ioachim fuiſſe patrem Mariæ, apocryphum tom.6.146.h, in fine.

Ioannes Baptiſta.

ioannes, dei gratia interpretatur. to.9.141.f
ioannis concepti præconia. to. 10. 266.d
ioãnis exultatio, ĩ vtero, miraculoſa. t.2.83.a
ioannis in vtero ſanctificatus eſt. to.10.266. e,f, & 289. f
ioannes Baptiſta, ad ſimilitudinem domini ſanctificatus eſt, antequã natus Eod.265.e
ioannes ante peruenit ad cęlum, quam tangeret terram. to.10.266.e
Quare Ioannes Baptiſta, nondum natus, prophetauit. Eodem.265.a,b
ioannis mirabilis natiuitas. to.3.249.b, tom. 10. 117.d, & ſeq.
ioãnis natiuitas, Xp̃m ꝓphetauit t.10.266 g
ioannis baptiſtæ & Chriſti epitheta, & mirabiles natiuitates. tom.10.117.d
Quòd natus ſit octauo calendas Iulias, cũ incipiũt dies minui, pp myſteriũ t.8.510.m
ioannes natus eſt decreſcentibus diebus, & Chriſtus cũ creſcere inciperẽt. t.10.265.l
ioannis nati præconia. Eodem.266.e,f
ioannis baptiſta, maior Chriſto natiuitate. tom.9.25.e,f
Solius Ioannis baptiſtę natalis celebratur, inter ſanctos. to.10.117.e, & ſequentibus.
Quiſquis de muliere natus eſt inferior eſt Ioanne. to.10.265.K, & 266 i
Natiuitas tam Chriſti quam Ioãnis, alto plena eſt myſterio. to.10.265.l
Quomodo ſit dignè celebranda, Ioãnis baptiſtæ natiuitatis. Eodem.266.a
Quare natalem Ioãnis baptiſtę celebramus, potius quam vnius apoſtoli vel martyris. to.10.117.d,e, & 266.g
infideles feſtum ſancti Ioannis baptiſtæ celebrant. to.10.289.f
in feſto beati Ioannis baptiſtæ, vel alius ſancti, nõ fiant inſolentię chorearum vel cãtionum. to.9.249 m
in vigilia ſancti Ioannis baptiſtæ: Sermo. to. 10.265.a
in feſto natiuitatis Ioannis baptiſtæ. Sermones quatuor. ibidem, & ſeq.
ioannes, formam venturi domini natiuitate & conuerſatione ſignauit. to 10.271.i

ioannis

ioannis baptiſmus aſſus a Chriſti.to.2.56.f,g & f q.& 223.g, h,to.3.56.a,t.7.37.e, f,& 160.g.h,& 177 a, b
ioannis baptiſmus. tom.7.65.I
Vide baptiſmus.
Baptiſmus ioannis & Chriſti. tom.7. 141.I
Baptiſma Ioãnis,non dedit peccatorum remiſsionem,niſi in ſpe. tom.7.141.b
Quare poſt Ioannis baptiſmum, baptizauit Paulus. ibidem.c
ioannes baptiſta,quomodo dicebat de Chriſto poſtquã eũ baptizauit, Ego ne ſciebã eum:qui tamen prius dixerat, Tu ad me venis,ego a te debeo baptizari.to.9.9.d,e, & i, & 10.d,e
Verba ioannis ad populum, de Chriſto veniente ad baptiſmum. to.10.139.l, m
Colloquium Chriſti & ioannis. ibi. m
Chriſtus petiuit a Ioanne baptizari. ibidem
A Ioanne baptizatus eſt Chriſtus. t.10. 266. h,& l,m
ioannis teſtimonium. to.1 174.e
ioannes lumen. ibid.m,to.9.27.f
Angelus. tom.4.28.a
Lucerna.to.9.4.m,& ſeq.& 59.d,to.10.7.m
ioannes lucerna:& quare. to.10.36.a
ioannes lucerna ardens, & lucens.to.10.88. d,e, & 148.g
ioannes baptiſta,non vera lux, ſed illuminatus. tom.9.4.K
Lumẽ illuminatũ dictus eſt Ioãnes baptiſta, Chriſtus aũt lumen illuminans.to.9. 27.f
ioannes baptiſta non erat lumen,ſed vt teſtimoniũ perhiberet de lumine. t.10.148.g
ioannis prædicatio. to.4.137.d
ioannis baptiſtæ hiſtoria. ibid.140.m
ioannes prophetię perſonam gerit,Chriſtus euangelii. to.4.193.g
ioannem baptiſtam fuiſſe vltimum prophetarũ,quem tamen iudæi non accipiunt:q iuuenis iuuenem Chriſtum non quidẽ ſu tur ũ prædixit, ſed tamen incognitum prophetica cognitione monſtrauit.to.5.168.i
ioanne baptiſta maior,minimus in regno cęlorum. to.6.202.l,m
ioannes plus q̃ propheta. to.7.37.f, to.9. 8.f
ioannes baptiſta reſpuit falſum honorem,vt inueniret verã gratiam.to 8.162.i, in fine
ioannes baptiſta quanto humilior,tanto fuit pclarior inter natos mulierum.tom 9.7.K
ioannes quomodo Helias dictus. to.9 8.b,c
ioannis baptiſtę maius meritum ex humilitate,qua dixit, non ſum Chriſtus, non ſum Helias. ibidem e
ioannem baptiſtam miſerat filius ſicut pater. tom.9.9,g,h
ioannis humilitas, to 9.8.i, k,to.10. 266.K
ioannes quid nouum didicerit in domino p columbã,qui iã nouerat dñm.t.9,10.c,d
ioãnes baptiſta quid de Chriſto nõ nouerat, cũ dicebat,Et ego non noui eum.t.9,12.e
ioannes baptiſta quomodo Chriſto perhibuit teſtimoninm. to.9.25.d,e
ioãnes baptiſta ſe eſſe chr̃m negauit.t.9.27.f
ioannis baptiſtę gaudium quomodo impletum eſt. ibidem. i
ioannes nullum ſignum fecit. tom.9. 77.c
ioãnes baptiſta,cęp it ſermonem ſuum ſicut Chriſtus. to.10.2, b
ioannis baptiſtę bonitas, diſciplina,& perfectio ſcientiæ. to.10 91.l,m
ioannis baptiſtę excellentia.tom.10.117.d,e 265.K,& 266 h,i
ioannes baptiſta demonſtrauit Chriſtum,dicendo,Ecce agnus dei,&c. to.10.138.m
ioannis baptiſtę abſtinentia. to.10. 159.d
ioannes baptiſta figura fuit veteris teſtamenti. to.10.265.a
Præmittitur Ioannes ante Chriſtũ, quaſi vetus teſtamentum ante nouum.to.10.265.c
Cõparatio Ioannis,ad priores prophetas.tomo.10.265.d,e, & ſeq.
Quare Ioannes baptiſta non fuit diſcipulus Chriſti,imò ipſe habuit diſcipulos to 10 226. h
Quiſquis Ioanne plus eſt,nõ tantum homo, ſed & deus eſt. ibidem. i
ioannes baptiſta non erat verbum, ſed vox nuncia verbi. to.10.271.i
Chriſti & Ioãnis,comparatio.t.10.271. i,K
Beatus Ioãnes maluit plena & perfecta libertate iniuſta ſuſtinere,q̃ iuſta tacere. ibid.l
ioannes e carcere. to.4.148.d
ioannes baptiſta, a carcere,cur miſerit diſcipulos ſuos ad Chriſtum.to.4.307.l,m,tomo. 10. 265 b,& 266.a
Cauſa decollationis Ioannis. to.10.320.i,K
Quare Ioannes occiſus eſt ante Chriſtum. tom.10.265.l, m
ioannes quando mortuus. to.4.151.l, m
ideo martyr & ſanctus eſt:quia pro lege veritatis,pro æquitate & iuſtitia paſſus eſt,ſed non

non pro illo nomine quo Chriſtiani ſumus. 10.8. 540.g
in feſto decollationis ſancti Ioãnis baptiſtę: Sermo. to.10.271.h,i
Item, ſermo.duo. 320.1

Ioannes Euangeliſta.

ioannes euãgeliſta, veridicus ſecretorum diuinorum interpres. tom.2.239.e
ioannis in Apocalypſi viſio. to.3.231.m
ioannes diuinitatem Chriſti expreſsit. to.4. 126 l, m, & ſeq.
Ioannes per aquilam volantem ſignatur.to. 4.127.b,to.9.60.d,& l,m
Et quare. tom.9.2.a
ioannes ab alii euangeliſtas multum diſtat. to.4.151.c,& fo.ſeq.b,c
ioannes euangeliſta cęteris eminet in diuinorum myſteriorum profunditate. t.4. 138. m,to. 9.2.a
ioãnes relegatus in Pathmos, vidit reuelationem. tom. 4.317.g
Ioannis Euangelium reſpuunt Alogiani hæretici. to 6.6. K
ioannis virginitas Abrahæ, caſtitati non præferenda. to.6.260.h,i
ioannes præ cæteris dilectus agno.to.6.266. b,c,to.9.118.l,& 131. d
ioannis dignitas. tom.9.31.l
ioannis euangeliſtę eſſe Apocalypſum.to.6. 266.b,to 9.60.l, m
ioannis ſepulchrum. to.9.122.K
ioãnes apoſt.audiuiſsim[9] epulator.t.8.553.x
ioannes euangeliſta ſexagintaquinque annis verbum dei prædicauit. tomo.9.2 a
Ioannes euangeliſta, quando de exilio adductus. ibid.
ioannes euangeliſta mons. ibidem, e, f
ioannes apoſtolus Mariam accepit in ſua officia. to.9.118. m,& ſeq.
ioannes apoſtolus an viuat, dubitat Auguſtinus. tom.9.122.K
Cur dominus dixit de Ioanne, Sic eum volo manere, donec veniam.to.9.123. a,& h,tom.10.203. K,l
ioannes apoſtolus vxorẽ nõ duxit. t.9.124.a
ioannes euangeliſta prohibitus eſt angelum adorare. to.9.231.h,i
interrogatio Petri de Ioanne. to.10,203.K,l
De ſancto Ioanne apoſt.Sermo.to.10.258.g

Ioannes.

Ioannes monachus prophetiam habuit. tom.4.323.g
ioannes Epiſcopus Conſtantinapolitanus.tomo.7.318.l,m

Iob.

Annotationes in Iob. to.4.441.a, & ſeq.
iob fideliter a Hieronymo interpretatus. to. 2.11.h,i,& 13.a, b
iob iuſtitiæ & innocentiæ exemplum. to. 4. 292 c, & ſeq.
iob ad Adam comparatus. to.4.362.m
iob tentatus a diabolo. to.4.428.m
De patientia ſancti Iob.tom.4.362.l,to.5.19 b,to.10.180.g,h,& 242.f,g
iob afflictus eſt. to.5.4.m
iob ſanctus, de gente Idumęa natus, nõ de iudęorum gẽte: nihilominus ab eius authoritatem canonicam receptus eſt, pp eius meritum, vt oſtendatur quod alibi fideles fuerint & veri iſraelitę: q in populo iſrael tom.5 183.b
iob cui nullus in ſanctitate coęquatur pro illo tempore, mirabiliter colligitur tertia generatione fuiſſe poſt Iſrael diuino laudatus eloquio. ibid.
Filii Iob mortui ſunt cum aliis turbidine irruente & igne, &c.non phantaſticè factũ eſt, ſed Satan poteſtatẽ ſibi conceſſam exequente. to.5. 206 I
iob vidit deum forte oculo corporali, quia dicit, Oculus meus, uident te: quanuis de oculo ſpiritali poſsit dici to.5.241 c
Amici Iob quales conſolatores.to.6.209.x,l
iob Paganus quomõ iuſtificatus.to.7. 260.f
Iob cautior & melior fuit in ſtercore victor quam Adam in paradiſo.t.8.49.f,& 84.l, m,& 347.m,& 362.g
Quòd humiliatus videbatur pauper foris, ſed intus diues. 10.8 60.h
Quod arca eius erat exinanita auro, ſed cor plenum fide. to.8.227.f,& 400.l, m
iob ideo reliquerat diabolus vxorem, vt ipſe haberet adiutricem, non vt maritus conſolatricem tom.8,347.m
iob fuit tuba ductilis. to.8.362.g
iob defẽdit a blaſphemia.t.8.400.l,m,& ſeq.
Quòd ei ſeruabatur vxor ad lapſum, non ad ſolatium. ibid. m
Probatur nihil ſtultum eum locutum fuiſſe contra deum. Eodem.400.a
Quòd non ſit paſſus damnum, quia de interioribus diuitiis dei cor plenum habebat to.8.471.e

iob,

iob, qui vxorem, & filios, & multas diuitias habuit, quos figure. to.8.508.c, d
iob a domino tentatus, non vt illi ſua patientia innoteſceret, ſed hominibus, a quibus imitaretur. to.9.67.d
iob multis tentationibus mundum deuicit. tom.9.216.b
iob omnibus filiis, vxore, & opibus ſpretis deo adhæſit. ibid.b
iob fortior fuit in doloribus, quam Adam in delitiis. ibidem
iob propter patientiam, dupla recepit, quæ perdiderat to.9.239.f
Dominus teſtimonium ſanctitatis Iob tulit. ibidem.g
Vxor iob pr ęſentabat Euan. ipſum Adã tentantem. ibidem
iob in omnibus bonis externis, etiam in vxore ſua paſſus eſt. to.9.239.g
Dominus humiliatum Iob exaltauit. ibi. h
Vxor Iob, diaboli adiutrix perſuadebat marito blaſphemiam. ibid.
Quando iob omnia tolerabat, nõ dupla ſperabat, & tamen accepit to.9.239.i, K
iob omnibus bonis ſpoliatus, gratias domino egit. to.9.256.d, e
iob patiebatur, non vt puniretur, ſed vt probaretur. to.9.256.h
Conſilium vxoris Iob ad ipſum. ibid.f
iob cõtra diabolũ pugnabit, & vicit, t.9.258.
iob in omnibus bonis, pręterquã auimę paſſus eſt. ibid.d
Tentatio vxoris Iob ad ipſum. ibidem
Vxor Iob, figuram gerebat ſerpentis, ſeducẽtis Euam, & Adam. ibidem.
iob, etiam pauperimus, diuitiis abũdabat. to. mo.10.30 c, d
iob eximius eſt prophetarum. to. 10. 125.c
Deus ab Iob omnia abſtulit, vxore tẽtatrice relicta. to.10.180.g, h
iob cum inimicis perfectã charitatẽ habuit. tom.10.210.i
Melior iob vulneribus plenus in ſterquilinio, quam Adam integer in paradiſo. to. 10. 237.b
De beato iob. tom.10.236.m, & 237.e
iob, quamlibet iuſtus eſſet, non tamen fuit ſine peccatis. to.10.237.b
Tribulationes beati Iob. to.10.237.a, & ſeq.
iob ex omnibus bonis ſua vxor illi reſeruata eſt, ad vexationem ibidem.b
iob poſt multas tribulationes duplici regreditur fœnore. Ibidem.h
Beatus Iob diuitum & pauperum exemplar eſt non aſpernandum. ibid h, i
Conflictio diaboli circa mores beati iob. to. 10.242.d, f
iob omnibus ſpoliatus, ab vxore illuditur. tomo.10.294 b
iobel. tom.5.137.d
iocunditas ſumma ibi eſt, vbi deo perfruemur. tom.8.521.d
iocundũ, hoc eſt, qđ ſpecioſum. to.8.561 m
ioci feſtius de munachis. to.3.263.i
ioci non ſunt mendacia. to.4.2, b, & 39. c
iohel quomodo propheta de ſpiritu ſancto, replente apoſtolos. tom.5.176.d
ioiada centum triginta annis vixit. to.4.303.f
ionadab, interpretatur domini ſpontaneus. to 8.248.K, & 253.i
ionadab filii, primi captiui ducti ſunt quomodo intelligendum. Eod. 248.i
Quid ſignificet quòd ionadab filiis ſuis præceperat non bibere vinum, & in tabernaculis habitare ibid.h, i
ionæ locus tractatus. to.2.17.m, & 26.f
ionę à ceto abſorpti, allegoria. to.2.62.a, tomo.6 30. d
ionã cetus deglutiuit, iuſſu diuino. t.3. 210.i
Signum ionæ. to 4.149.m
ionas non tam verbo, quam facto paſsionẽ & reſurrectionem Chriſti prædicit. to.5. 176 d
ionas eſt miſſus in ciuitatem Niniue. tom. 5. 181.i
ionæ prophetæ figura. to.9.247.i
Quid quæque ionę actiones ſignificent. ibidem.i, K
iordanis ſiccatus. to.3.242.e
iordanem tranſeunt Helias & Heliſæus. to.3. 245.i
iordanem diuiſit Heliſæus, pallio Helię. ibi.
iordanis, & deſcenſio eorum interpretatur. to.8 125.e
iordanis quomodo ſpiritaliter in nobis conuertatur retrorſum. to.8.430.d, e
ioſeph interpretatur augmentatio, ſiue ampliatio. to.8.292.K, & 295.l, to.10.168.e
ioſeph, typus Chriſti. to.4.38.f, & 40.g, & 42 l, to.6.58.i, K
ioſeph quare cineres ſuos transferri mandauit. tom.4.249.e

ioſeph tentatus. tom.4.408.m
ioſeph in Aegypto ſublimatus. tom.5.155.f
Filii Ioſeph, figura iudæorum & Chriſtianorum. tom.5.156.b
De filiis ioſeph, quos Iacob ꝓphetica manũ ſuarum tranſmutatione benedixit. ibid.
ioſeph erat triginta annorum, quando ex humilitate ſublimatus ſtetit coram Pharaone: & tunc ſomnia interpretatus eſt Pharaoni. tom.5.169 a
ioſeph in carcere poſitus propter caſtitatẽ, a Pharaone præfectus eſt Aegypto ibidem.
ioſeph venundatus in ſeruum, humiliatus, & exaltat⁹, Chrm ſignificat.t.8.295 l, & 407 c
Pulchrior erat ioſeph intus, quam foris. to. 10.169 d
ioſeph regali ſacerdotio functus eſt.tom.10.131.a, b.
ioſeph Chriſti figuram portauit. to.10.168.a & 174.b
ioſeph hiſtoria. to.10.168.a, b, & ſeq.
ioſeph Chriſtũ figurabat: fratres eius iudęos ibidem. b
ioſeph per conſilium iudæ triginta argẽteis diſtrahitur. ibid.c
ioſeph inuenit fratres ſuos in Dothaim.ibi.b
Quare quidam dicunt ioſeph triginta argenteis venditum, alii viginti ſolum.ibidem.c
ioſeph vidit manipulos fratrum adorare manipulum ſuum: exponitur. tom.10. 168.c, d
ioſeph, Sol, Luna, & ſtellę adorare eum debebant: exponitur. ibidem.d, e
ioſeph pietas, & miſericordia. Eodem.169.a
ioſeph ſtatuit patrem in Aegypto. Eod.168.g
Quare ioſeph paſſus eſt ſuum patrem tantũ portare pro ſua abſentia dolorem.to. 10. 168.h, & ſeq.
Quare ioſeph tantum fratres ſuos afflixit.ibidem. m
De ioſeph & domina ſua. to.10.169.b, c
ioſeph cum pulcher & decorus eſſet, pulchritudinem ſuam non ad alienam deriuauit iniuriam. ibid c
Domina ioſeph tentat eum. ibidem
Caſtitas beati ioſeph. to.10.169.c, d
ioſeph mira benignitas. ibid.f
ioſeph fratres inuidos, vindicta non affecit. ibidem, f, g
Quę in ioſeph figurata ſunt, in Chriſto ſunt completa. ibid. k, l
Rex ſurrexit, qui non nouerat ioſeph &c. exponitur to.10.169.l
ioſeph in carcere. to.10.168. l
ioſeph quare a magiſtro pincernarum Pharaoni non commendatur. ibid.
ioſeph non habuit fratres odio, pro parricidii crimine. to.10.210.h
De morte ioſeph. to.10.169. k
Quorum regnum tempore ioſeph in Aegypto defunctus ſit. to.5.170. k
ioſeph moritur in Aegypto centum & decẽ annorum, & quibus regnãtibus, & quòd poſt mortẽ eius populus dei manſit in Aegypto ciũ quadraginta quinq; annis.ibi.
Ioſeph nutricius.
ioſeph quomodo duos patres habuerit. t.4. 93.h, i, Retracta.to.1.27.c
item.to.4.114.g, & 91.e, f Retracta.t.1.22.m 11.d, item t.4 254.f, & ſeq. & 305.l, m, & ſeq. & tom.6.70 m, Retracta.tom.1.21. h
ioſeph de Maria ſuſpicio.tom.2.73. K, tom. 10 16.b, & ſequentibus & 130.l, m, & ſequentibus.
ioſeph cur pater Chriſti dictus.to 4.134.b, c
ioſeph quando prophectus in Aegyptum cum puero Ieſu. to.4 137 i, k
ioſeph quomodo maritus virginis Mariæ. tom.6 149.e, f
ioſeph generatio, non Mariæ, ponitur à Matthæo. ibidem, e
ioſeph ſponſus, & cuſtos virginitatis Marię. tom.6. 262. l
inter ioſeph, & Mariam, coniugium perfectum to.7.265.e
ioſeph virgo fuit ſemper.tom.10.131.a, & e
Diſputatio ioſeph apud ſemetipsũ de Marię impregnatione. to.10.131.
Cogitauit ioſeph occultè dimittere Mariam ibidem, b
ioſeph voluit facere, cum Maria, diuortium. ibidem.
ioſeph faber, putabatr pr Chriſti.to.10.130.h
ioſeph, monente angelo, Chriſtum in Aegytum transfert. to.10.259.b, c
Ioſeph ab Arimathia.
ioſeph ab Arimathia. to.10.112.b
De ioſeph, q corpus domini petiit a Pilato. tom.10.194.l
ioſeph ab Arimathia, non coactus tulit corpus Ieſu. to.4.174.l, to.9.234. f
ioſeph ab Arimathia ſepelit Ieſum.t.10.195.b

Non minor fuit affectus Ioſeph ab Arimathia,quam Mariæ. to.10.195.c
Ioſephus. to 2.168.d
ioſias rex. to.5.164.m, & 177.l
ioſuæ,ſucceſſor Moyſi.to.3.242.d,to.6.41.h & 103. c
De Ioſue, vel Ieſu Naue,introducẽte populũ iſrael in terram promiſsionis. t.5.156.e
ioſue priuſquã introduceret populũ iudęorum in terram promiſsionis, dicebatur Oſee. tomo.9.223. b
ioſue dictus Oſee,ſiue Auſe. to.6.103.c
ioſue dictus angelus. ibidem.b
ioſue,typus Chriſti.to.6.86.a,b, & 103. d, e
iota,& apex,quid ſit in Euang. to.4.395.l,m
iouinianiſtę,a iouiniano monacho.t. 6.10.f
iouiniani errores.ibidem & to.1.23.i,K,to.7 235.b, & 281.e
iouiniani exorti ætate Auguſtini. to. 6. 10.f
iouinianus in ſententia Stoicorum. ibid. & tom. 2.34. m
iouinianus taxatur. to.2.259 e
iouinianiſtarum dogmata,omnia peccata eſſe patria. tomo.6.10 f
Verè baptizatos relabi in peccatum non poſſe. ibidem.
Nihil intereſſe inter veſcentem cibis,& abſtinentem. ibidem.
Mariam matrem Ieſu,pariendo fuiſſe corruptam.ibid. & to.7.305. l
Virginum & nuptarum non eſſe diſcrimen. to.6.10.f,g,tom.1.23.i,K
iouiniano authore virgines quædam ſacrę nupſerunt viris.to.6.10.g,to.1.23.i,K,to. 7. 235. b
iouinianus matrimoniorum moleſtia abhorruit. tomo.6.10.g
Contra iouinianum ſcripſit Auguſtinus, de bono coniugali.to 6.255.e,Retract. to.1. 23.i,K,tom.3.208.h
iouiniana item ſententia de matrimonii & continentia, abundè refellitur in libro de ſancta virginitate. tom.6.262.h, & ſeq.
Error iouiniani,dicentis hominem nõ poſſe peccare. to.10.223.c
Error iouiniani,dicentis nullam in futuro fore meritorum diſtantia. ibid.

Ira, iraſci.

ira,quid. tom.4.126.h,to.10.92.e, & 115.l
iram,pęnam vocat. tom.2 74 K
iræ motus vnde to.2.166.h,i
ira ſua nulli iniuſta videtur.to.2.207.d,to.3. 354. e, d
ira cohibenda. ibidem
ira,& odium,differunt. to.4.413.b
Contra iram. to.6.114.l, m
iræ gradus tres, to 4.396.d
ira oculum turbat,non extinguit.to.8.12.K, & 174.h
ira,& fruor quomodo differant.to.8.11.b,& 102.e,f,& 318.a,b
ira cum inueterauerit, fit odium:cum factũ fuerit odium,iam homicida es. to.8.40.d
ira nõ debet diu teneri,ne fiat pridiana.ibi.e
ira inueterata,fit odium. to.8.174.h, tomo. 10. 92. e
ira non eſt odium, ſed de feſtuca in trabem conuertitur. tom.8.56.i,K
ira feſtuca eſt,in cõparatione odii.t.10.114.c
ira ſubita,feſtuca eſt: ira inueterata,trabes.tomo.10. 227.g, h
iram vincere plus eſt, quam ciuitatẽ capere. tom.8.340.f
ira populorum neceſſaria erat ſeruis Chriſti Eodem. 363.e,f
Super iram inimicorum quomodo deus extendit manum ſuam.to.8.524 c,d, & ſeq.
De ira victa laudabilius triumphatur, quam ſi vindicetur. to.8.427.f
iræ,& patientiæ,pugna. tom 9.225.e,f
ira,& turbatus oculus.odiũ,extinct⁹.t.10.15.l
iræ,& odii,differentia.to.10.92.e, & 114,c
De ira,& odio. to.10.114.c
Per iram ac ſuperbiam,animę negligentium ſpiritusſancti cuſtodia nudant.t.10.220. l
De ira fugienda. to.10.282. K
Quę comitentur iram. ibidem.l,m
Vbi regnauerit, ibi princeps diabolus erit. ibidem. m
Damna ex ira prodeuntia. Eod 283.a
De illo qui diu iram in pectore retinet,& nõ vult humiliari to.10.311.i
iraſci fratri ſuo,quid ſit. tom.1.17.c
iraſci ſine cauſa. ibidem.
iraſcimini,& nolite peccare:duobus modis intelliguntur. tom.8.7.m, & 40.c, & f
Si propterea iraſceris ſeruo tuo,quia peccauit,ne tuipſe pecces iraſcere tibi.t.8.40. c
iraſci in tribulatione, quid ſit. to.8.56.h,i
iraſci quandoque licet iniquis, clamare non licet. ibidem.K,l
Peccator plerunq; iraſcitur deo,& non vult

ſibi iraſci deum. to.8.135.g
Charitas etſi aliquando iraſcatur vt corrigat non tenetur rea: quia non inueterauit ira, vt verteretur in odium. Eod.397.b
iraſcimur filijs noſtris, ſed non odimus. to. 10.15.K,l
Etiam pecora iraſcuntur filiis. ibidem
Melius iraſci homini & eum corrigere, quã non iraſcendo permittere interire. ibid.l
Non omnis qui iraſcitur, odit. tom.10.15.l
iraſcendum, ſed non peccandum. t.10.30.b
iraſci humanum eſt. tom.10.114.c
Qui magis prædicatori, iraſcitur quã ſe emẽdet, in æternum peribit. to.10.247.c
iraſci, bonorum & malorum eſt conditio. tomo. 10.282.K
Multum intereſt inter peccatum iraſcẽtis, & crudelitatem odio habentis. to. 10.15.K
Troianis peierantibus dii irati. tom.5.21.K

Ira Dei.

ira dei, quid. tomo.5.141.d
ira dei ſuper impœnitentes. to.2.357.e
irę dei obnoxii omnes naſcimur. to.3.54.K tom.9.29.b
ira dei, iuſta vindicta. to.3.124.e, & 350.h to.4.422.b, & d, & h, to.6.127.h, & 205.m, & ſeq. to.8.281.f
ira dei non perturbatio animi eius eſt, ſed iudicium quo irrogatur pęna peccato. to.5.141.d, & 76.h
De ira dei, quæ incommutabilem tranquillitatem nulla inflammatione perturbat. to.5.141.d
ira dei, quid ſecundũ aliquos. Eod.220.m
Quòd ira dei eſt etiam hæc vita ærumnoſa, in qua non abſcondit ipſe miſericordias ſuas. to.5.222.d, e
ira, zelus, miſericordia, impropriè deo attribuuntur. tom.6.59.f, & ſeq.
ira dei. tom.8.4.l, m
Quòd deus ſignificantius dicatur, iram adducens, quàm iraſcens. to.8.15.l
Maior ira dei eſt, cum non requirit, dũ quaſi obliuiſcitur, & non attendit peccata. tom.8.23.a, b
ira dei pęnam ſignificat aduerſus diabolũ, vt deſinat poſſidere quos poſſidet. t.8.54.m
ira in indignatione, quid ſit. Eod.50.c, d
Deus quomodo in ira confringat populos tom.8 181.c
ira dei cũ qua omnes naſcimur, eſt vindicta primi peccati, & eorum qui addiderunt. tom.8.192.c
Eſt ira conſummationis, & eſt ira conſumptionis. to.8.197.a
ira dei ſine effectione turbulẽta intelligit debet, quia ira eius ratio eſt iuſtę vindictę. tom.8.301.f
ira dei mortales ſumus. Eod.306.m, & ſeq.
Poteſtatem irę dei paucorum hominum eſt cognoſcere, quia plerisq; magis iraſcitur cum parcit. tom.8.328.f
ira dei permanens, ſuper non credentem in vnigenitum filium dei, quæ ſit. to.8.376.l
Ex ira dei, hi chomines laborant. tomo.8.385.h
ira non cadit in deum, ſed de conſuetudine translatum potentiam vindicandi hoc nomen accepit. Eodem.410.e
Si tãta eſt ira occulti, quid erit iudicium manifeſti. to.8.424.K, l
ira dei non perturbatio, ſed vindicta iniquitatis eſt. Eodem, 290.f
iram dei, non perturbationem mentis oportet intelligi to.8 4.l, & 11.c, d
ira dei, non eſt niſi auerſio vultus eius. Eodem. 45.l
ira dei manet ſuper incredulos. tom.9.29 b
iram dei ſuper aliquem venire, & manere, non eſt idem. ibidem.
ira dei manet ſuper eũ, &c. exponiť. t 10.71.h
iraſci quomodo dicatur deus. to.3.43.l, to.4.44.K, & 191.a, & 191.h, & 201.g, tom.6.194.f
iraſcitur deus, etiam bonis. tom.4.96.d
iraſci peccanti, vt corrigatur, reprehenſibile non eſt. to.5.132.h
Deus non perturbatur, ſed tanqnam iraſcitur quia punit & vindicat to.8 191.c
Plus iraſcitur deus, ſi parcit quando male vivis. to.8.224.m
Quibus deus iraſcitur, nihil confert miſericordia humana tom.8.285.i
Deus iraſcitur, vt pater corrigens, non vt iudex damnans. to.8 293.b
illi iraſcitur deus, quem peccantem non flagellat. to.8.365.l
iracundia viri, iuſtitiam dei non operatur. tomo.2.103.d
iracundia inſidiatur prælatis. ibidem
Sol non occidat ſuper iracundiam veſtram, duobus modis intelligiť, t.8.K, & 40.c, & f

Sedanda eſt iracundia, quàm primū incepta eſt.to.9.229.e,tom.10.317.d
Non vult deus habitare cum iracundia noſtra. tom.10.236.i
ire. Non ſiſtendum eſt, donec perueniatur ad finem. tom.9.140.e,f
itio Chriſti ad patrem, quid. tom.10.47.m.
irenæus, Lugdunēſis epiſcopus, temporum Apoſtolorum vicinus. to.7.306.m
irenæ ſententia de peccato originali. ibi
iris arcus interpretatur. to.9. 142.a
iridis natura,& cauſæ. ibidem,a,b
iris, baptiſmum ex aqua & ſpiritu ſancto deſignat. ibidem,b
iris in nube fit,Sole coruſcante. ibidem
irreuerētia quid ſit, & quomodo operuerit faciem Chriſti.to.8.242.i,& fo.ſequen.m
irridere aut ſubſannare, quomodo deus dicatur. tom.8.4.l
Chriſtus adhuc irridetur, non ab vno, ſed a multis. tom.8.34.g,h
Conceptio Iſaac. to.10.180.K
Natiuitas Iſaac. ibidem,l
iſaac a ſterili matre,& annoſo patre naſcitur to.10.163.f
iſaac mirabiliter natus. tom.4.377.a
Quibus regnantibus apud Aſſyrios, atque Sicyonios Abrahæ centenario Iſaac de promiſsiōe ſit natus: vel ipſi Eſau & Iacob gemini ď Rebecca ſint editi.to.5.169.d,& ſeq.
iſaac nominauit filium ſuum ipſe Abraham, quia riſerat ipſe admirans in gaudio: riſerat ēt mater dubitans in gaudio: interpretatur enim Iſaac riſus. to.5.151.g
iſaac, ſolus eſt Abrahę hæres,& non filii cōcubinarum:& quid repræſentat.tomo. 5. 153.c
Ludus Iſmaelis cum Iſaac, quare cauſa expulſionis ancillę,& filii eius. to.9.23.b
Abrahæ factum, de filio ſuo Iſaac.tom.5.8.f
iſaac immolatio,exponitur.to.10.146.d, e, & ſeq.& 161.l,m,& ſeq.
Eiuſdem myſteria. to.10.199.c,d
iſaac, eodem loco vbi Chriſtus eſt crucifixus fuerat oblatus. tom. 10.162.c
Quare Iſaac non fuerit occiſus. ibid. f
iſaac nihil mundo contuliſſet, ſi potuiſſet occidi. to.10.132.e
iſaac non occiſus, diuinitatem Chriſti: aries occiſus, humanitatem deſignabant. tom. 10. 162.c
in iſaac eſt lex & prophetia. to.5.174.l
iſaac, typus filiorum dei. to.2.141.e
iſaac, typus Chriſti.to.3.88.a,to.5.154 l,to. 6.86.f,& 249.K,1.8.57.g,to.9.228.b, to. 10.161.m,& 163.h,& 165.e,f,& 166.d
iſaac quare nō Eſau, quem voluit, ſed Iacob benedixit, quem noluit. to. 4. 244. i
iſaac, populum noui teſtamēti ſignificat. to. 4.436.m, in fine.to.5.131.m,tom.6.87.g
Quod paſsionem Chriſti figurabat.t.8.164 f
iſaac mittens filium ſuum in Meſopotamiā, deum patrem figurabat. tom.10.166.l
Per Iſaac,& Iſmael, quomodo ſignentur boni & mali. tom.5.131.i,& ſeq.
iſaac in figura, ad cęleſte regnum pertinet. tom. 8.469.e
iſaac contentus fuit vna uxore,& poſteritate duorum geminorum, nec habuit concubinam: nec tamen ideo melior eſt patre ſuo qui habuit plures, a quo excedebatur in fide & obedientia, tom.5.154.g,h
iſaac vocauit Rebeccam ſororem ſuam, vt pater eius:& quare. ibidem
iſaac ſterilis, nō virginis filius, crucis meruit ſigna portare. tom.10.132 e
iſaac ſemen diſperſum in Eſau & Iacob.to.5. 155.b
iſaac ludens cum vxore ſua, quid ſignet.to.6 133.a
iſaac mortuus eſt centeſimo atq; octuageſimo vitę ſuę anno vendito iā Ioſeph,& regnante Balæo rege Aſſyriorū.to.5..69.m
iſis. tom.5.74.d,& 85.g
iſis, filia Inachi proditur fuiſſe, qui primus regnare cępit Argiuis, quādo Abrahę iam nepotes reperiuntur exorti, quam magnā deam Aegyptii colendam putarunt.to. 5. 179.f
iſim prædictā primo docuiſſe Aegyptios ſapientiam, ideſt, aſtronomiam & alias diſciplinas. Ex quo arguit primò ſapientiā in noſtris fuiſſe, vt in Abraham, Iſaac,&c. ibidem,& ſequen.
iſidis ſimulachrum,& deificatio.to.5. 169.f
iſmael naſcitur: & quomodo. to.5.131.l
Vide in litera h, Hiſmael.
iſmael non eiectus, quia ex ancilla, ſed quia fratri illudens. to. 9.23.b,& m
iſrael quid interpretetur. to.10.34.i
iſrael, videns deum interpretatur.to.2.176.f, to.5.155.f,to.6.228.c

Iſrael nomen eſt electionis, & interpretatur videns deum, nondum ſpecie, ſed fide. to. 8. 156. l, & 273. e, & 475. i
iſrael ſemen verum, omnes credentes. to. 2. 179. l, m, to. 8. 264. f, g
iſraelitæ veri, ſunt Chriſtiani ſpiritaliter. to. 2. epiſto. 200. tom. 4. 131. b
iſrael carnalis & ſpiritalis. tom. 3. 19 b, & ſequentibus copioſe. tomo. 6. 23. K, l, tomo. 10. 5. c
iſrael nomen Iacob. to. 2. 180. a, to. 4. 37. g, & 131. m
iſrael, vniuerſus Hebræorum populus nominatur. to. 4. 131. m
iſraelitarum calamitas. to. 3. 247. m
Filiorum Iſrael exemplum to. 5. 39. i, K
Filii Iſrael in exitu Aegypti. 60000. hominũ fuerunt bellicę iuuentutis. tomo. 5. 133. K
iſraelitarum perſecutiones. Eodem, 156. c, & ſequentibus.
Quòd Ieſus populum iſraelitarum in terrã promiſsionis introduxit, & non Moyſes, quid repręſentet. ibidem. f
Populus iſrael ducitur captiuus in Babyloniam. to 5. 156. l, & 175. a
De præfigurata commutatione iſraelitici regni, & ſacerdotii: & de his q̃ antea mater Samuelis, perſonam gerens Eccleſię, prophetauit. tomo. 5. 158. K, & ſequentibus.
iſraelin duo diuiſus, quomodo intelligatur. tom. 5. 161. h
Non eſt iſrael qui ſibi vult eſſe principiũ: & quis ſit qui pertineat ad iſrael. to. 8. 475. i
A nomine iſrael, nullus Chriſtianus ſe putet alienum. tomo. 8. 429. k
iſrael, nõ ſolum iudaicum populum, ſed verius Chriſtianum ſignificat. to. 8. 361. d, e
iſraelitæ duobus modis dici poſſunt. tom. 8. 265. f, g
illi verè iſraelitę ſunt, qui meruerunt Chriſtum intelligere deum in carne poſitũ, ut non quod videbant, cõtemnerent, ſed qđ non videbant, adorarent. Eod 273. e
Non ſumus veriores filii iſrael, quàm iudæi. tom. 8. 576. g
Diſperſiones iſraelis congregare, quid ſit. to. 8. 561. b, c
Quid figuret ꝙ populus iſraeliticus de Aegypto liberatus, expulſis gẽtibus in regno collocatur. Eodem. 128. f
Cur a Pharaonis dominatione per Moyſen liberati mare tranſierint, nec ſtatim ad patriã niſi ꝑ eremũ peruenerint. Eod. 261. m
iſrael, dei ciuitas. to 10. 26. g, h
Pueri iſraelitarũ iubentur occidi. to. 10. 172. f, & ſequen.
iſraelitę mare rubrum tranſeunt, ſubuerſis Aegyptiis. to. 10. 176. e, f
iſraelitarum erga dominum ingratitudo. ibidem. g, h
iſrael ſeniorem ſepeliri in eremo, & iuniorẽ ingredi terram promiſsionis, quid. to. 10. 180. l, m
iter Chriſti, carnis aſſumptio. tomo. 9. 29. i
Agens iter vitę huius, ſemper debet eſſe amatus. to. 10. 174. e
iterum geminatio eſt in ſcripturis, & habet difficultatem. to. 10. 29. K
iterũ, cur in Pſalmo geminetur. to. 8. 255. d
iubal. tom. 5. 137. d
Vbi iubet pater quod contra deum non ſit, ſic audiẽdus eſt quomodo deus, quia obedire patri iuſsit deus. to. 8. 248. i
Chriſtus iubet nobis aliquid, & promittit nobis aliquid. tomo. 10. 256. c
iubilare quid ſit. to. 8. 221. l, m, & 350. c, d
iubilare, eſt intelligere, quod verbis explicari non poteſt. to. 8. 69. e
iubilatio non decet, niſi ineffabilẽ deũ. ibid. d
iubilatio eſt admiratio gaudii, quæ verbis explicari non poteſt. to. 8. 142. e
Si iubilatis quod dominus audiat, pſallit etiã qđ homines videant & audiãt. t. 8. 221. m
iubilare eſt ex abundantia gaudiorũ vbi verba ſufficere non poſſunt, in vocem erumpere. to. 8. 295. h, & 323. a, b, & 382. m
iubilat in bonis omnis terra. to. 8. 367. l
iubilare in confeſsionẽ, quid ſit. ibid.
Qui iubilat, non verba dicit, ſed ſonus quidam eſt lætitiæ ſine verbis. ibid. m
Si iubilas, domino iubila: noli iubilationem tuam in alias res diuidere to. 8. 367. f
iubilatio laus eſt ineffabilis. to. 8. 581. l

Iudas Patriarcha, & Machabęus.

iuda, latinè confeſsio. to. 6. 141. K, in fine. to. 8. 236. h, & 245. h
iudas laus eſt, ſiue confeſsio. tom. 5. 156. m
iudæ fornicatio cum nuru ſua. to. 4. 16. l, to. 6 136. e, f, & 141. d, & ſeq.
iudas iudaicę genti nomen dedit. t. 4. 30. K, l, & 131. a
De iudę filii Iacob bñdictione, in qua ſignatur

tur paſsio Chriſti,& fructus.to.5. 155.K. & ſequen.
iudę laus. to.6.136 a.b.
iudas typus Chriſti. tom 6.141.i
Cur tribus iuda eligatur,& nō Ephraim,repulſo tabernaculo Ioſeph. to 8.288.K.l.
iudas Machabęus. to.5.182.b.

iudas proditor.

De iuda Chri traditore ꝓphetia. to.8.415.k.
Quòd iudas dominum traditurus eſſet præfiguratum erat. to.8.5.e.f.
Quod Chriſtū tradere voluerit,& occidere, figuraliter oſtenditur. tomo. 8.121.i.K.& 164.b c
iudam voluit Chriſtus eſſe inter diſcipulos vt eo bene uteretur,implēdo diſpenſationē ſuę paſsionis:,& vt Eccleſia ſuo exēplo ſuſtinere doceret ſuos inimicos to.5.183.K.
iudas quare a Chriſto ad opus neceſſarium eligitur,inter duodecim. to.8.82.c
Chriſtus ſciens elegit iudā, vnde tibi ſolatiū facere,neſcituro quos diuites.to.8.180.K
Quomodo duodecim elegerit, & non potius vndecim, ſi iudas erat diabolus. ibidem,& tom.9.51:h.
iudam Chriſtus non commendabat, ſed ſuceſſorem cum duodecim diſcipulos elegit.tom.9.78.b.c.
iudas ad aliquid a Chriſto eſt electus,nō autem vt cæteri,puta ad beatitudinem. Eodem.87.c.
iudæ,& aliorum diſcipulorum differentia. tomo 10.193.g.
iudas an baptizauerit,& euangelizauerit. tomo.7.65.i.
iudam tolerauit Chriſtus.to.5.52.g.h.tom.9 80.f.g.
iudæ Chriſtus corporis & ſanguinis ſui ſacramentum dedit.to.2.223.g.to.8.24.l.to. 9.13.b.c.& 49.m.
iudas inexcuſabilis. tom.4.51.c.d.
iudas buccellam à Chriſto poſt lotionē pedum accepit,durante cœna· to.9.85.c.d
iudas quando corpus Chriſti acceperit.tomo.9 88.g.
Bona à Chro in iudā collata. to.10.291.i.K.
iudæ patrum a lępra, & matrem a paralyſi Chriſtus ſanauit. ibidem.i.
Chriſtus iudam multis modis retrahere voluit. to.10.291.b.c.
iudæ obſtinatio. to.10.189.e.f
iudas vendidit dominū,& ex precio emptus eſt ager figuli. to.9.212.a
iudas Chriſtum vendens, grauius peccauit, quam Petrus negans. to.10.186.l.
Nec iudas Chriſtum vendens retinuit precium,nec iudęi Chriſtum. tom.9.242.e.
iudas vendendo Chriſtum, & iudęus emendo,malū negocium egerunt, vnde ambo damnati ſunt. to.10.154.K.
iudas traditor. to.5.266 c.
iudas proditio. to.4.162.c.
iudæ oſculum. to.10.186.K
Cur Chriſtus iudam traditorem, & furē patiebatur. to 8.564.b.
iudas typum gerit inimicorum Chriſti, iudæorum. tom.8.415.K.l.
Quòd perſonam gerebat ingratorū iudęorum. to.8.415.k.l.
Quòd iudas debito ſupplicio pręnunciatus ſit puniendus. to.8.416.g.
iudas ſi ꝑ Chriſtū oraret, indulgentiā rogaret,ſpē haberet,& miſericordiā ſperaret, nec ſibi deſperati one collū ligaret.ibid.i.
Si teneret illud ad quod vocatus eſt, nullo modo ad eum,vel ſua præterita:vel parētum iniquitas pertineret. ibidem.m
Vtrum ad pœnam iudę pertinuerit,qđ poſt mortem eius ad mendicitatem vxor eius, & filii peruenerunt. tom 8.417.a
iudas quomodo habuerit ſubſtantiam, quā fœnerator ſcrutaretur, quādo cum vndecim dominum ſequebatur. ibidem.c.
Cur dictus ſit homo pacis, in quo Chriſtus ſperauit. Eodem.121.m
iudas proiecit preciū argenti, quia nō agnouit precium, quo ipſe a domino redemptus erat. to.8.244.l
iudam triginta argēteos retuliſſe, q d ſignet. to.10.185.l.
iudas malus corpus malorum ſignificat. tomo.9.80.g.
in iuda perſona, ſignificati ſunt in Eccleſia mali. ibidem.h
iudę,paſsione domini, nihil niſi peccatum. to.10 52.f.
iudas videbat publicari ſuā cōſciētiā, & manum porrigebat ad bucellam. Eod.189.f.
De iuda iſcharioth. to.10.192 b.
iudas ſeipſum occidendo,ſceleratę illius traditionis potius auxit quam expiauit commiſſum. to.5.7.d

Quòd iudas in ſuo corpore fecit, hoc factū eſt in anima eius. tom.9.224.b
Iudæ deſperatio.ibid.& t.10.105.l.& 189.i.
Iudæ ſuſpenſio. to.10.189 i
Iudas, ſi añ mortē Chr̄i ſuſpēſus. t.4.263.m
iudam & Cain adorarunt Caiani hęretici. tomo.6.5.e. Iudas Apoſtolus.
iudas Thaddęus, qui & Lebbæus.to.4.147.i.
Idem iudas Iacobi dictus. ibidem
iudas iudæ ſucceſsit. to.8.545.K.
iudęa gens. to.5.38.c.
iudæa gens, ſcriniaria Chriſtianorū.t.6.85.c
iudæa in medio mundo. to.8.59.c.
In iudęa ſola vere notus Deus to.8.273.K.l
iudęa vera, Chriſti Eccleſia. Eodem.273.c.
iudæa, ſuperbia inflata. to.10.164.h
iudęi dicti a iuda. tom.4.30.k.l.269.l
iudæi a iuda patriarcha filio Iacob, ſicut Hebræi dicuntur ab Heber, vel ab Abraham. tom.5.143.f.
iudęi nomen traxerunt a iuda filio iacob: de qua tribu ſemper reges habuerunt vſque ad Herodē, vt veniente Chriſto ſecūdum prophetiam regnum euerteretur iudæorum tom 8.273.b.
Quod amplius non ſit appellandi iudæi niſi tantū carne, & verius ſunt iudęi, qui Chriſtiani facti ſunt ex iudæis. ibidem.
iudæi falſo iactant nomen Abrahæ. tomo.2.246.l.m.to.8.142.K.& 14?.h.i.& 576.g.h. tom.9.67.l.m
Iudęi vocabulo parcius vtēdū.to.2.epi.200
iudæorum religio. to.1.235.g.
iudæis quō vtatur Eccleſia. ibidem.
iudęorū cæremonię peſtiferæ Chr̄ianis, etiā ex iudaiſmo veniētibus.to.2.36.m.& 23.K
iudęi reges ſuos appellant Chriſtos, & quare.to.4.128.c.& 168.d.to.8.404.l.
iudæis primū oportuit pdicari Euangelium. to 4.428 g.& 435.m.tom.6.24.m. & ſeq.
De iudęis. to.4.211.b.& ſeq.
iudęorum genus, quare non occiditur. to.4.353.g.& ſeq.
iudaici populi laus, ne gentes ſuperbiant.to.4.427.K
iudęi, gentes applſāt peccatores.to. 5.431.e
iudæorum ſacramenta. to.4.451.l.
iudęorum regnum ſtetiſſet, ſi non in Deum peccaſſent. tom.5.39.K.
iudæorum populus quomodo & quantum temporis fuerit in Aegypto.tom.5.170.K
In iudæorū populo quibus regnantibus, in diuerſis mundi partibus, Saul cœperit regnare. tom.5.173.i.
Iudæorū decem tribus captiuatas eſſe innuit tempore Romuli: quando etiam ſeptē ſapientes fuerunt. to.5.174.K.l.
Chriſtus iudęos in ſe transfigurauit, & miſericordię memor fuit. Eodē.177.d
Quod regi iudęorū Ariſtobolo ſucceſſerit Alexander, cui ſucceſsit vxor eius Alexandra regina iudęorū, cuius filius Ariſtobolus & Hyrcanus de regno contenderunt: & mala multiplicata ſunt. to.5.182.b.
iudæi Dei ſuſceptores. Eodem.195.e.
iudęi peruerſi ad fidem, & videntes Chriſtū glorioſum venientē, dolebunt de illuſionibus quas patres ipſorū ſibi fecerūt, quaſi ipſi feciſſent: non aūt dolebunt reatu criminis, ſed pietatis affectu Eodem.212.g.h
Contra iudæos, de Chriſto, ex veteri teſtmē to.to.6.12.b.& 19.l.& ſeq.cop.
Aduerſus iudęos, oratio. to.6.22.K.
Iudęi Chriſtianis obiiciunt, cur ſibi vetus teſtamentum vendicent, cuius ſacramenta non ſeruant. ibidem.l.
iudęi, frater, maior. to.6 23.m.& 26.f.
iudęorum ſacrificia, Deo ingrata.to.6.23.i. & fo.ſeq.g.h.
Cum iudæis qualiter differendum ſit.tom.6 24.m.& ſeq.
iudæis non inſultandum. ibidem.
iudaicę ſynagogæ cum Eccleſia altercatio. Eodem.25.b.& ſeq.
iudæorum adoptio, gloria, teſtamenta, legis conſtitutio. to.6.82.m & ſeq.
Iudæorum primus rex alienigena. Herodes. Eodem.88 b.
iudęorum deuteroſis.to.6.198 f.to.8 455.g
Iudæi habent aliquid quod probatur.tomo 7.153 K.l.& 160.d.e.
iudęorū ſacrificia, quō perierint.t.8.115.b.c.
iudęi ſeruiūt Chriſtianis.to.8.122.e.to.10.166.f.g.
iudęi magis non ſunt iſrael. to 8.122.e
Quod ſint capſarii noſtri: & ſtudentibus nobis codices portent. ibidem
Iudæi remanſerunt tanquam vellus ſic cum in area. Eodem.139.l.
iudęi poſſeſsi a dæmonibus, & deuorati.Eodem.126.l.
iudęi primatum perdiderunt. tom.8.142.d

iudęus

iudæus codicem portat, vnde credat Chriſtianus,& conuincatur paganus. tomo.8. 183.e.& 196.e
iudæi ſic apparent de ſcriptura ſancta, quã portant, quomodo apparet facies cæci de ſpeculo, ab aliis videtur, ab ipſo non videntur. tom.8.184.f
iudęi habent codices, nos teneamus Chriſtum. tom.8.196.e
iudęi ſuperſtites, legem Dei infructuoſè tenent. ibidem.h
Quòd occiſi ſint magis quam dominus, q̃a in domino mors occiſa eſt, in illis iniquitas vixit. tom.8.214.e
iudęi cur non debeant inuidere gẽtibus gratiam Euangelii. to.8.224.K
iudęorum literatura. Eodem.252.c.d
Sunt iudæi circuncißione carnis, & ſunt iudæi circunciſione cordis. to.8.272.l
iudæi vnde filii diaboli. tomo.9.68.g
iudęorũ ſabbatiſmus, ĩ ocio & luxu. t.8.336.l
iudæi paſcebantur de pęna dñi. to.8.372.g
iudæi Chriſti dicebantur ſpecialiter, quem tamen non receperũt, cum dicitur. Et ſui eum non receperunt. tomo.9.5.d
Chriſtus primo contriuit iudęos, poſtea autem quaſſabit. tom.9.8.2.b
iudęi filii erãt Abrahę carne, nõ vita. t.9.68.a
iudæi, quomodo filii Abrahę. tom.9.67.l
iudęi, vnde filii regni dicti. tom.10.5.f
iudæum ſpoliare. tom.10.93 h
Exacerbatio in iudæos. to.10.129.a
iudęi taxantur. to.10.136.c
iudęi ad gentium ſalutem & agnitionem diuina teſtimonia portant. Eodem.136.l
iudæi, quare a Magis interrogati. tomo 10. 136.K.& ſequen.
iudęi libros legis ſeruando, ſibi ſumunt iudicium & nobis præbent teſtimonium. to.10.136.m
Populus iudæorum, teſtis eſt omnium redẽptionis noſtrę myſteriorum. to. 10. 163.
Ioſeph mortuo, afflicti ſunt iudęi in Aegypto. tom.10.169.l
iudæorum populus in Aegypto, quanto opprimitur, tanto augetur. Eodem.172.e
iudęi non receperunt Chriſtum, recepturi Antichriſtum. tom.10.196.h
iudęi Eccleſiæ proſperitatem videntes, triſtantur, & confunduntur. Eodem. 254.h.i
iudæorum iunior populus, quid. to.10 178.i
iudæorum ſenior populus, quid. ibidem.
Frater ſenior Dauid populum iudæorum deſignabat. tom.10.225.g

Iudæi ſpiritaliter, quid adumbrent.

iudæi ſpiritaliter, ſunt Chriſtiani. to.2. epiſt. 200.per totum.
iudęi ad Agar pertinent, Chriſtiani ad Sarã. to.2.246.c.& ſequentibus.
iudæi etiam ad Eſau, Chriſtiani ad Iacob pertinent. ibidem.e.f
iudæorũ paſcha q̃d adũbrarit. t.4.241.b.& ſe.
Gradus iudaici populi, vſque ad Hieroſolymam Eccleſiæ typum. tom. 4.330.i
Per iudæos aliquos ſciẽtes, aliquos neſcientes, pręcedentes tamen aduentum Chriſti, incarnationis eius myſterium mõſtratum eſt, & alia pertinentia ad ſalutem. to. 5.63.l.m
iudaicę obſeruationes, vmbra futurorũ t.6. 22.m.& ſeq.& 63.a.& 74.h.& 76.c
iudæorum tranſmigratio in babyloniã, allegoricè. tom.6.87.e
iudęorum ſacrificium in victimis pecorum quid adumbrarit. tom.8.74.a
iudæos velleris nomine ſignificari. to.8.258 b. Vide, Gedeon.
iudæi veri, q̃ Chriſtiani facti ſunt ex iudęis. Eodem.273 c
Quòd perdituri erant prophetas, ſacerdotes, ſacrificia, & templum, figuratè demõſtratur. to.8.414.k.& 417.d.e.& 424.g.h
Probatio myſteriorum fidei noſtræ, exigit a libris iudęorum. to.10.136.e.f

Iudæorum facta.

iudęi gloriantur multos facere proſelytos. tom.4.292.k.in princip.
iudęorum impietas, de Chriſto. t.4. 417.i.K
iudæos pænitebit, quòd inſultauerunt Chriſto. to.5.212.g
iudæi adhuc operantur terram, quemadmodum Cain. tomo.6.83.a
iudæi timuerunt perdere regnum, niſi Chriſtum occiderent, & eo occiſo amiſerunt. to.8.26.c.& 171.h
iudæi cõculcantes Chriſtum, quẽadmodũ dati ſint in opprobriũ. tom.8.184. d.e
Iudæi ideo Chriſtum tradiderunt Pilato, vt quaſi ipſi a morte eius viderentur immunes. to.8.184 i.K.& 214.
iudęi fuderunt ſanguinem Chriſti ſæuiẽtes, biberunt cõfitentes. tom.8.195.i.& 222.i

Quare voluerunt occidere Chriſtũ.Eodem. 213.c.& 217.m
Quòd repulerunt agnum,& elegerunt vulpem,ideo partes vulpium facti ſunt. to. 8.213.d
Quòd firmauerunt ſermonem malignum. non domino,ſed ſibi, dicendo, Sanguis eius ſuper nos,&c. tom.8.214.c
Iudæi latere putabant eum, quem occidebãt latere Deum. ibidem.e
Quanto acutius ſibi videbantur excogitare contra Chriſtum,tanto magis deficiebãt ſcrutantes ſcrutinio. ibidem.f
Quòd precium ſanguinis non mittebant in arcam,& ipſum ſanguinem mittebant in conſcientiam. tom.8.214.f.g
Iudæi minus peccauerunt crucifigẽtes Chriſtum,in terra ambulantes,quam qui contemnunt in cœlo,ſedentem. Eodẽ. 243.e
Quia ceſſauerũt ſuperna cognoſcere, neceſſe eſt,vt de inferioribus cogitent. ibidẽ.h
Iudæi vbi potuerunt aduerſus dominũ clamare,ibi a domino non permittuntur habitare. Ibidem.i
Quid peccauerunt,ſi Chriſtum a Deo percuſſum perſecuti ſunt. ibidem.k
Quòd meriti erant,vt filium Dei non agnoſcendo crucifigerent. to.8.244.a
Iudęi timendo perdere terrena, regem cęli occidendo,etiam perdiderũt terrena.Eodem.265.l.m
Quòd offendendo dominum, degenerauerint,nos promerendo Deum, de genere Abrahę facti ſumus. tom.8.306.i
Iudæi Chriſtum crucifixum irridẽt, qui ſcãdalum eſt eis. tom.8.398.l
Iudæi ſigna quęrunt. tomo.9.48 a
Iudęi ĩ quo magis Deũ offenderint.t.9.50.a
Inter iudęos,plures pontifices,contra pręceptum Dei. tom. 9.79.f
Iudæi volunt Chriſtum occidere, Gentiles videre. tom.9.81.d
Iudęi Chriſtum comprehenderunt, ad quẽ non acceſſerunt. tomo.9.115.a
Iudæis non licebat interficere quẽquã,quia iã Paſcha incœperant.ibidem. m. & ſeq.
Iudæi Chriſtum interfecerunt, licet dicerẽt non ſibi licere interficere quenquam.Eodem.116.b
Non reprehenduntur iudæi quòd p Paſcha liberauerunt nocentem,ſed quòd interfecerunt nocentem. ibidem.l
Iudæi,& non ſolum milites, Ieſum crucifixerunt. Eodem.117.h
iudæi Chriſti interfectores,pulſi ſunt ab illa Hieruſalem ciuitate. tom.9.126.l
iudęi regnum perdere metuentes,ſeipſos & ſuum regnum,Chriſtum occidendo,perdiderunt. tom.9.228.f
Chriſtus a iudęis occiſus,a gentibus eſt honoratus,& eius populus augmẽtatus.Eodem 232.e.f
iudęi ad nuptias agni inuitati,venire noluerũt,ſponſum autẽ occiderunt.to. 9 242.e
Tyrannis iudęorum, Chriſtum paruulum quęrentium, retorta eſt in filios eorum. ibidem a.b.& 244.l
Quare iudęi in comprehenſione Chriſti cęciderunt in terram. to.9.247.g
iudęi nec ſtellam Magorum ſecuti ſunt, nec titulo Pilati conſenſerunt.tom.10. 136.i
iudęi agnum paſchalem quotãnis adhuc comedentes,Chriſtum gentibus oſtendunt, ſed non adorant. Eodem.137.d
iudæi,in demonſtrando Chriſto Magis fuerunt parati ad legendum,cęci ad intelligẽdum. tom.10.138.e
Quando populus iudæorum, Chriſtum crucifigens,reprobatur,gentium populus eligitur. tom.10.226.b.c
iudęi putabãt ſe occidiſſe Chriſtum, qui tertia die reſurrexit. tom.10.254.h
inuectiua in iudæos, aduerſus Stephanum debacchantes tomo.10.257.g.h
Crudelitatis iudæorũ in Chriſtũ.t.10.261.g.h

Iudæorum mores,& eorum appellationes.

Iudęi inuidi. tom.2.25.d.e.to.3.10.h
Canes dicuntur iudæi. tomo.2.179.d
iudęi ſtulti,& ignobiles. tom.4.431.m
iudęis obijcitur ſanguinis effuſio, & quòd propheticidę ſint. tomo.5 28.b.c
iudæi,genimina viperarum,cur dicãtur. Eodem.57.c.& ſequentibus.
iudæi Sodomitis,in malitia,pręlati.t.7.153.l
iudæorum maiora ſacramenta non uiolauit. ibidem.K.l
iudęi Samaritanis nõ coutuntur.to.9.30.m
iudęi acetum. Eodem.119 a
iudæi,[illegible]llarii. tomo.10.38.e
iudęi ſunt mendaces a ſe,& veraces contra ſeq.Eodem.137 l

iudæorum

iudęorum ſtultitia. to.10.138.e.
Chriſtus omnes calumnias, irriſiones, & tormenta Iudęorum deuicit. to. 10. 213 g h.

Iudæorum, cęcitas.

Iudęorum cęcitas prędicta. to 6.91.e.f
iudæorum cęcitas an ſanabilis. to.1.235.g. to.4.124.h.& ſeq. copioſe
iudęi excæcati, & obdurati, quare nõ potuerint credere. to.9.83 d.e.
iudæi obſcurati, nõ vidẽt aperta. t.5.166.f.g.
iudęi Chriſtum ſub velo non vident. tom.8. 218.m.& ſeq.
Quod iudæi merito ſuperbię ſuę excæcati ſint, ne cognoſcerent Chriſtum in carne: quod figuraliter oſtenditur. tom 8.527.l.
Cæcitas iudæorum. to.10.34.l.m.& 45.e.f.

Iudæorum. errores.

inter Iudæos hęreſis eſt, quæ dicitur Mineorum. tom.2.16.K
iudæis ſimiles ſunt Chriſtiani, qui ſuis viribus diuina exiſtimant implere mandata. tom.2.246.h.
Ne iudaizemus in cibis & feſtis. ibid.i.
iudæorum Deũ, quidã Iouem, alii Saturnũ putauerunt tom.4.130 b.
iudęi merita ſua iactantes, alieni ſunt a gratia Dei. to.4.216.l.m. to.8.159.l.m
iudęi Deo ſub elementis ſeruiunt. to.4.315.f
iudęi ſperant Chriſtum venturum, ſed non moriturum. to.5.166.d.
In iudęis, vel hęreticis quod vitiatum eſt ſanatur tantum. tom.7.159.l.m.
iudęi in homine, & tranſitoriis, non in Deo confidebant. tom.9.7 f.
Error iudæorum ponentium vnum Deum, & non trinitatem. tom.10.222 c
Exclamatio in gentem iudaicã, redemptorẽ ſuũ non agnoſcentem. to.9.241.m.& ſeq.

Iudæorum infidelitas, & credulitas.

De Pſal. 68. in quo iudęorum pertinax infidelitas declaratur. to.5.166.f
iudęi crędent in fine ſeculi. to.10.34 m
iudæorũ infidelitatis deploratio. to. 10.56.f.
iudęi infideles, ſacram ſcripturã portantes, fidelibus de gratia Dei reſpondent. tomo. 10.137.l.
iudæi vidẽdo Chriſtũ, nõ crediderũt, Gẽtiles vero audiẽdo crediderũt. to.10.164.b.
exclamatio i iudęos. t.10.300 g.h. et.317.l.m
Iudęi lapſi reprobati, nec tamen iudicandi.
De iudęorum lapſu, ne ſuperbiant gentes. tomo.6.78.c.
iudęorum ruina, gentium ſalus. to.4.427.K.
iudæi reprobati. to.10.5.f.
Quod aduerſus Iudæos, pręciſos olim de radice patriarcharũ, extollere nos nõ debemus, ſed neq; contra hæreticos: quia, &c. tom 8.222.h.
De reprobatione Iudęorum, & gentiũ vocatione to.10.34.l.K.& ſeq.
Rebrobatio iudæorũ non cognoſcentiũ parentum ſuorum vindictam. to.10.176.e.
iudæorum damnatio. to.10.34.m.
iudęi non iudicandi. tom.1.81.d
Vide, Electio

Iudæi diſperſi.

Iudæorum diſperſio prędicta. tom.6.21.b.
iudæi reiecti & diſpſi, ex myſterio. t.1.274. d. to.2 45.h.
iudęi diſperſi, teſtes Euangelicæ veritatis. to. 2.89.a.b. to.4.140.b. to.6 91.e.& 183.f.g tom.8.196 e.
iudæos Deus occidit noluit, ſed diſpergi p mũdum. vt vbiq; fidei noſtrę teſtimonia perhibeant, ſuos prophetas & noſtros reuerendo. to.5.182.i.& ſe.
iudęi a Romanis ſunt vaſtati, & a ſuo regno expulſi. ibidem
iudæi ſignum legis ſuę, quõ non amiſerint in diſperſione. tom. 6.84.b.c. to.8.196.d.
Quod ſint diſperſi p omnes gentes, teſtis iniquitatis ſuę, veritatis noſtræ. tom.8.196.e
ideo diſperſi ſunt, quia ſurrexit Chriſtus. Eodem 230.e
Cur non ex toto deleti ſint, ſed diſperſi. to. 8.285.a.b.
iudæorum domusquomodo deſerta. tomo. 8.244.K
Separatio Iudęorum. to 10 73.a
iudæi propter Chriſti occiſionẽ, diſperſi permittũtur inter gentes, ne veritatis teſtimonium amittant. to.10.136.l. m.

Iudæorum captiuitas, & ſubiectio.

iudęorum ſeruitus. to.3.16.l. to.9.65.l.
iudæi ob Chriſtum occiſum, Romano imperio ſubiugati. to.4.128.m.& tota colũna ſequen. to.8.116.d.
iudæi, offenſo Deo, ſæpe ſuis hoſtibus ſubdebantur. tom.4.128 m
iudęi peccantes, iuſte traditi ſunt in manus Romanorũ, qui Romani qualibuſcunq;

virtutibus terrenam gloriam quæſierunt. tom 5.45.b.c
iudęorum populus euerſa Hieruſalem,& tẽplo ductus eſt captiuus ĩ Babyloniam.regnante Sedechia apud Hebræos vltimo rege,& Tarquinio Priſco apud Romanos, & innuit ibi hoc de duabus tribubus quæ remanſerunt. tom.5.175.a
Iudęorum multi captiuati ſunt a Ptolomęo rege Aegypti,poſt mortẽ Alexãdri, q reſtituti sũt libertati, poſtea tẽpore alterius Ptolomæi prioris ſucceſſoris,ſub quo interpretatio.lxx.facta eſt.ibi.581.l. & ſeq.
iudæorum gens ab Alexandro ſubiugata eſt, poſt liberationem de Babylonia,iam prophetis ceſſantibus. to.5.182 a
iudæi afflicti ſunt in bellis, quę in Machabęis narrant̃,poſt prędictũ ſcilicet Ptolomęum,& vſque ad Ariſtobolum non habuerũt reges,ſed duces,vel principes. Ariſtobolus autem rex & pontifex factus eſt aſſumpto diademate. ibidem.b
Qđ in iudęorũ populo,a captiuitate Babyloniæ redeũte,vſq; ad Ariſtobolũ nõ fuerut reges,ſed principes.t.5.179.b.& 182.b
Iudæi cęperunt eſſe tributarii Romanorũ, Põpeio principe Roma.iudæam capiente,ad petitionẽ Hircani,& eius pontificatu Romæ cõfirmato,iudæi habuerũt primò regem alienigenã Herodem ſcilicet, ſub quo natus eſt Chriſtus,& ſic impletũ eſt,quòd dux non defecit de gẽte iudæorum eis imperans,donec venit Chriſtus, qui mittendus erat. tom.5.182.c.d
Cur maneant per omnes gentes ſubditi Roma.iuri,in ſignis ſacrificiorũ,& circũciſiõis,vt nõ occidãtur.t.8.116.d.& 122.ẽ.ſ
Iudæi tributarii facti. to.8.189.h
Iudæi manent cum ſigno,victi a Romanis, nec victi ſunt vt a victoribus occiderentur. tom.8.196.d.& h.
Iudęorum vocatio, conuerſio, reiectio, & confutatio.
De iudęorum finali vocatione, Oſee prophetat. tom.5.175.h
Iudæorum multi conuerſi ſunt poſt paſſionem,attendentes ſcripturas.tom.5.182.k
Iudæi conuertendi ſunt ad prędicationẽ Helię. tomo 5.212.m
Exhortatio ad iudęos,ſuper cõuerſione ſua. tom.9.216.i.K
Iudęorum reiectio,& gentium vocatio prędicta. to.6.23.K.l.& ſeq copioſè.
Iudęi non omnes repulſi. tom.4.427.i
Iudęi nõ honorificantes filium, confutantur.to.9.43.c.d

Iudex.

Iudex ſcripturarum homo nõ fit. to.1.82.d
Iudicis ſeueritatem, clementia temperatã, eſſe deberet. to.2.79. K.& ſeq.
Iudex legis ſententiam mitigare poteſt. to. 2.216.h.& 217.g
De iudicum tempore, in populo iudęorum & Saulis regis. tom.5.156.f
Iudex non peccat occidendo. to.5.8.f
Iudices fuerunt in populo Hebræorum,trecentis vigintinouem annis. tom.5.174.e
Iudicis ignorantia plerunque eſt calamitas innocentis. tom.5.190.g
Iudex ne innocentẽ damnet,plerunq; innocentem torquet per ignorantiã, & tortũ occidit,quo damnato & occiſo, & utrũ ipſe innocentem,vel nocẽtem iudex occiderit,adhuc neſcit. ibidem g h
Iudex aliqñ ẽt teſtes veros,vel inocẽtes. qui reũ accuſauerãt occidit ignorãs,nõ valẽtes ꝓbare qđ obiiciunt, reo ꝑſeuerãte in tormento immaniter, nec fatente ſcelus in teſtibus mentientibus ꝓ reo,& prędualẽtibus.Non. n.hoc facit ſapiẽs iudex nocẽdi voluntate,& tamen quia cogit humana ſocietas,etiam iudicandi. ibidem i
Iudex nõ põt niſi legibus.iudicare t.8.190.b
Iudices abſorpti,iũcti petrę,q ſint.t.8.538.g
Nihil eſt quo Deus iudex poſſit corrumpi. tom.9.199.d
Iudices admonet in agendis. tom.9.250.f
Iudicis conditio. tom.9.253.a.b
De iudice iniquo,qui nec Deũ timebat,nec homines reuerebatur, Sermo.tomo. 10. 30.h.& ſequentibus.
Iudicum eſt corripere,& ſegregare malos, non uniuſcuiuſque. tom.10.82.b.c
Qui ſint iudices terræ. tom 10.175.b
Qui contemnit pręconem,timeat iudicem. tom.10.231.d
Iudices iuſte iudicent,& non munera accipiant. tom.10.214.a
Iudex ꝓnunciet exilium, tremor eſt, Deus mortẽ minat̃,& eſt lætitia. tom.10.248.e
Quæ ſint iudicium corruptelæ.t.10.294.m.
Ad iudices, ut incorrupti iudicent.tom.10. 294.

294.m.& ſeq.
Quid deceat iudices. Eodem.295.a
Peccata communia iudicum.to.10.ibid.a.b
Exprobratio in iudices ibidem.b

Iudicare

Iudicare quę liceat, quæ non.tom.1.81.c.& ſeq.to.4.428.d
Chriſtianus de qb. iudicet.to.1.81.c. & ſeq.
Iudicat omnia Chriſtianus. ibidem.
Non iudicet homo electionē diuinā. ibid.d
Nec iudicandi qui foris ſunt. ibidem.
Aeternam legē cognoſcere fas, iudicare nequaquam. to.1.240.d.e
Iudicat ſola veritas,& a nemine iudicat.ibi.
Non iudicet de alio,qui de ſe iudicari nolit. to 2.234.h
Non temerè iudicandum.to.2.197.b.225.f tom 4.412.i
Iudicat ēt iniuſtus quædā rectè. to.3.145.g
Iudicanda non ſunt ambigua.tomo 4.412.i
Iudicare,& iudicium, quid ſignificent in ſacris literis. tom 4.26.i
Iudica illos Deus,prophetia eſt,non maledictio. tom 8.10.f
Aliud eſt iudicare pupillum, aliud iudicare pupillo. tom.8.22.K
Iudicare ſolus Deus poteſt,qui nouit occulta cordis. to.8.130.m
Temerè non iudicabit, qui per charitatem factus fuerit ſpiritalis. tom.8 146.b
Multi non ita iudicant vt loquuntur.tom.8.187.a.&c.
Qui non vult rectè iudicare, rectè iudicabitur. tom.8.187.e
Quòd ſit Deus iudicans in terra.to.8.192.g
De nullo loco non iudicat,qui vbiq; ſecretus eſt, vbique publicus, quem nulli licet vt eſt cognoſcere,& quem nemo permittitur ignorare. tom.8.271.a
Deus ibi te iudicat, vbi iniquitatem loqueris,non iudiciū differt,ſed pœnam. ibid c
Iudicare ante tempus, quid ſit.tom.8.373.K
Rectè iudicat,qui habet iuſtitiam,nec iudicat ſi non rectè iudicat. to.8.460.a
Iam iudicauit Deus plebem ſuam,ſeparādo iuſtos ab iniuſtis, fideles ab infidelibus. tom.8.515.e.f
Difficile eſt vt de ſe quiſque perfectè iudicet. tom.8.568.d
Plus homo ipſe de ſe,& Deus plus de homine quam homo de ſe iudicat. ibidem.g
Quicquid iudicamus,inferius nobis ē.t.8.5.b.
Qui malè iudicat patuit illi manē ad accipiēdū iudiciū linguæ alienæ,& perdidit iudicium conſcientiæ ſuæ. to 8.42.c
Fruſtra iudicatur ab homine,quem Deus iuſtificat. to.8.101.e
Iudicare perſonaliter. tomo.9.54.i
Iudicandum non eſt perſonaliter. ibidem.K
Iudicandum ante tēpus non eſt.to.10.100.d
Iudicantium iniquitas etiam Auguſtini tēpore. tom 10.20.h
Nolite iudicare,ſed iuſtum iudicium iudicate,exponitur. to.10.78 K
In hac vita de nobiſipſis iudicare non poſſumus. tom.10.111.f.g
Quō intelligatur, Vnicus cum iudicaris. tom.10.149.g
Qui terram iudicat,cęlum eſt, qui non iudicat,terrā eſt. tom.10.174.l
Terra iudicans terram,timere debet eum, q eſt in cęlo. Eodem.175.b
Quomodo iudicandum ſit.tom.10.175.d.e
Iudicandū,& admonendum. Eodē.227.d.e
prius iudicet ſeipſum quilibet,quam alterū tom.10 175.e.f
A ſeruo dominus iudicatur.tom.10 186 m
Vicit Chriſtus cum iudicabatur,& quomodo. Eodem.187.c.d
Pilati & Danielis differētia ī iudicādo.ibi.e.f
Mala aperta & publica,cum charitate arguere & iudicare poſſumus,& debemus.Eodem.227.d.e
De his quæ ſunt Deo nota,& nobis ignota, periculosè iudicamus. ibidem.e
Deus pręſenti quædam iudicat, quędam iudicanda reſeruat. to.10 236.a
Nō eſt iudicandum niſi qđ videt.to.10.244

Iudicium.

Iudicia Dei,& hominū, differunt. to.1.35.K.l.tom.3.353.l
Ex ſtylo iudicium. tom.2.55.K
Iudicium duplex.tom.3.56.f.g tomo.9.69.h.& 82.d
Iudicium iuſtū vendi non debet. to 2. 75.c
Iudicium pro pœna æterna.tom. 2.161. d.& 204.l.to.3.256.i.to.4.26.i.to.9.69 f
Iudicium nouum. tom.2.197.a b
Iudicium iniuſtum non obeſt ei,qui iudicatur. ibidem.c
Iudicium peruerſum. tom.3.3 d
Miſericordia,& iudicium Dei.tomo.3.62.a

Iudicia lectorum varia. tom.3.79 b
De iudiciis. tom.3.302.m
Iudicia. tom.3.347.K
Iudicia Dei. to.3.353.l
Iudicium Dei ne præueniamus.tom.4.412.i
Iudicium temerarium. ibidem.K.l
Iudicia ſęcularia,& forenſia.tomo.3.59 g.h & 302.m
Iudiciū,p iuſtitia.to. 4.52.i.tom.8. 257.c.d
Iudiciū varie accipi.to.4.147.i.K.t. 9.42.i.K
Iudicio contendere, Chriſtiano non licet. to.4.408.h.tom.8.458.i
Iudicio mortis nō licet alicui occidere, vel ſupponere aliquē poteſtate priuata. tom. 5.7.c
Iudicium humanum paruipendendum eſt, quod plurimum deuitat. tom.5.8.h
Varietates rerum temporaliū,non ex fauore,aut impugnatione dęmonū,ſed ex veri Dei pendere iudicio.to 5.18.K.& ſeq.
Iudicia Dei nec comprehendi poſſunt, nec iuſtę reprehendi. ibidem.18.a
Iudicio Dei occulto deſuit Roma. antiqs vera religio,q̄ eligere debuerāt t. 5.20.i
Iudicium de hominum factis, Deo relinquitur. tom.5.40.d
Iudicia aliorū dicit multos contemnere, velut glorię contemptores,ſint & tamen ſibi ſapiētes eē videntur, quorū virtus ob hoc humanę ſubditur laudi.tomo.5.47.K
Iudicia & ſupplicationes temeras laudantiū quomodo contemnat Deus, quorum tñ non contemnit ſalutem.to.5.47.d.& i
Et de quibus hoc exponatur. ibid.
Iuſto Dei iudicio,dæmones permittūtur decipere. tom.5.63 b
Iudiciū veritatis non eſt in ſenſibus.t.5.67.g
Iudicii libertate plurimum diſtat ratio conſiderātis,a neceſſitate indigentis, ſiue a voluntate cupientis,quoniam homo magis comparat argentum,aut aurum, quā famulā,cum tamen famula excedat aurū natura,& ſcđm iudicium ratiōis.to.5.97.d
Facere iudicium,& iuſtitiam. tom.5.159.i
De varietate rerum humanarum, cui nō poteſt dici deeſſe iudiciū Dei, quāuis nequeat inueſtigari. ibidem
De errore humanorum iudiciorum,cū veritas latet. tom.5.190.g.& ſequen.
De iudiciis præſulū ciuitatum, & aliorum quę plangenda ſunt multipliciter, cum illos iudicent quorum cōſcientias ſcire nō poſſunt, in quibus innocentes cōdemnātur,& tormentis cruciantur, dum tamen crimē ignoratur, ac per hoc ignorantia dicis plerūq; eſt calamitas innocētis. ibi.
De iudiciis huiuſmodi,in quibus inocēs cōfitetur ſe feciſſe quæ nō fecit,quia potius elegit mori,q̄ illa ſuſtinere tormēta. ibi.i
Iudicium dicitur datum prælatis Eccleſię, ad ligandum,& ſoluendum,vt in Apocalypſi innuitur. tom.5.202.K
Iudicia Dei eo magis occulta ſunt, quo nō ſolum eſt bonis malè,& malis bene, ſed etiam quia interdū eſt bonis bene,& malis male. to.5.3.d.& ſeq.& 198.g h
Iudicia Dei huiuſmodi occulta, omnia apparebunt iuſtiſſima, in vltimo die iudicii. to.5.198 i
Duo ſunt iudicia Dei, quæ inſinuantur per ſcripturas,vnum occultum,alterum manifeſtum. tom.8.19.d
Iudicia Dei quomodo auferūtur a facie animę. tom.8.21.b
Iudicia Dei vera,deſiderabilia ſuper,&c. q̄ ſint. tom.8.30.h.i
Iudicia domini vera,iuſtificata,nō ad rixas diuiſionis,ſed ad congregationem vnitatis. tom.8.32.K
Iudicium pro diſcretione ponitur. tomo.8. 40.i.& 126.d.e
Cur in iudicio,perſonam pauperis non accipere,prohibeatur. tom.8.69 h.i
Iudicia Dei,quomodo abyſſus multa. to. 8. 88.a.b
Qui in iudicio pepercerit reo, aut innocentem confiteri tentauerit, non leui periculo ſubiacebit. tom.8.96.h
Iudicia Dei non comprehenduntur.tom. 8. 125.f
Quòd nō ſint parua,ſed magna, dura & moleſta. ibidem.i
Noli cum Deo in iudicio contendere, ſed da operam vt ſis iuſtus, & quantumcunque potueris confiteri te peccatorem.to. 8.128.c
Iudicium ſolet dici prauum, quod iniuſtū eſt,ſed iudicium ſine adiectione cum dicitur,rectum iudicium debet intelligi.to. 8.257.d
Iudicium iniuſtum, omnino non eſt iudicium. to.8.364.b

Debemus habere iudicium,diſcernendo malum a bono.& habere iuſtitiā, ſequendo bonū, & declinando a malo.ibidem.c. d
Iudicia Dei, qūo ſint inſcrutabilia, & rurſum nota Eccleſię. to.8.441.f
Quomodo omnia iudicia Dei qs pronūciare poſsit, cum inueſtigare nemo poſsit. ibidem.c
Iudicia iuſtitię Dei fide cuſtodiuntur,cū ſub Deo iuſto iudice nec recte factum infructuoſum, nec peccatum credatur eſſe impunitum. to.8.458.d
Iudicia Dei ſunt,quibus ab eo mundus, & nūc,& in fine ſęculi,iudicatur.t.8.441.d
Iudicium Dei occultum eſt. to.8.188.i
Vtrum inter iudicium, & iuſtitiam aliquid interſit,& cur ſcriptura duo iſta in pleriſque locis ſimul ponat. to.8.409 K
Iudicia hominum,de occultis hominū, nō iocunda,ſed temeraria ſunt. to.8.448.h
Licet ſiue rectum,ſiue prauum,in noſtri ſermonis vſu iudicium nuncupetur, tamen ſi hoc rectum non fuerit,non debet iudicium nominari. tom.8.460.a
Conſuetudo loquendi ſic dicit bonū & malum iudicium, quemadmodum dicitur bonus iudex,& malus. ibidem.b
Iudicium quando in bono accipitur, virtutis eſt operatio. ibidem.
Qui ſint,qui cum Deo volunt intrare in iudicium. tom.8.545.g
Iudicio contendere cum Deo. ibidem.h
Iudicium quoddam ſecundum diſcretionē, quoddā vero ſm afflictionē. tom.9.69 i
Iudicium quale intendebat Chriſtus,cū ante paſsionem diceret, Nunc iudicium eſt mundi. tom.9.82.e.f
Illius ſubeundum eſt humiliter iudicium, quem dominus non dedignatur ſuum eſſe vicarium. to.9.298.m
Iudicium quid,cum dicitur,Facite iudiciū, &c. tom.10.27.f
Iudicium ſibi manducat & bibit,exponitur tom.10.39.a.b
Iudiciū p dānatiōe ſcriptura ponit.t.10.71.h
Iudiciorum Dei altitudo. to.10.80.f
Si quis voluerit tecum iudicio contendere, & tunicam tuā tollere,dimitte illi & pallium. tom.10.83.f.& 90.h
Sęcularia,& eccle.iudicia. tom.10.114.f.g
Patientia eſt ſuſtineri iudicium,non reatus. tom.10.149.g
Non intres in iudicium cum ſeruo tuo,&c. exponitur. ibidem.I
in iudicio ſeruetur homo,peccato damnato. tom.10.175.f
Iudicium Chriſti a Pilato,fuit illi plena victoria. tom.10.187.d
Iudicii cœleſtis,& terreni,differentia. tom.10.193.h
Deus non iubet diuina diſcutere iudicia,ſed credere. to.10.194.f.& 215.f
De iudicio hominum. tomo.10.227.d
Peruerſum iudicium non eſt iudicium, ſed vitium. tom.10.243.g

Iudicium extremum.

Iudicii dies etiam filio incertus. to.1.268.i
Non iudicari hominem ſecundū opera ſua, error. tom.2.48.i.& to.ſeq.c d
Qualis qs iuenitur, talis iudicatur.t. 2.105.a
Iudicii aduentus ſigna.eodem.104.m.& ſe. 107.f.g.tom.10.273 f.g.& 307.l.m
Dum tempus adhuc eſt, quilibet ſe reddat ad iudicium ſufficientem. tom.10.216.m
Omnes ſtabimus ante tribunal Chriſti.to.2. 150.i.& ſequentibus.
iudicabuntur & paruuli. ibidem.k.I
iudicari homines ſecundum volūtates ſuas futuras,ſi diutius viuerent. ibidem.K
iudicii extremi cogitatio.to.2.244.b c.to 3. 28.c.d
iudicium extremum to. 3. 48.f.56 f.& 76.c
Iudicare viuos,& mortuos, quomodo accipiendum. tomo.3.56 f.to.9.247.l
De iudicio viuorū,& mortuorū. to. 3.65.e
Iudicium futurum peccatis pęnam pręſcribet. tom.3.58.e
Poſt iudicium duę ciuitates. to 3.63.a
Poſt iudicium,an pœna impiorum ęterna. ibidem.b
iudicio peracto,non expectanda reſtitutio. tom.3.65.e
Poſt iudicium voluntas & pęnitētia impiorum. tom.3.73.c
Iudicem videbunt aliter boni, aliter mali. tom.3.84.i
Iudicii diem minatur peccatoribus Sophonias. tom.3.312.h
Iudi. an mox comitetē aduētū dñi.t 4.230 m
In die iudicii qui domino occurrēt,an morituri ſint. ibidem,& ſeq.
Iudicium, & vita prędicanda.tom.4.325,d

Iudicii

iudicii expectatio. tom.4.332.l
in iudicio dęmon accuſabit.to.4.386.m.to. 6.17.i.& ſequen.
iudicii diem tunc futurum, quum Euãgeliũ prędicatum fuerit in omnibus gentibus. tom.4.407.l. in fide.
Ad iudicium venturus eſt Chriſtus cũ mortuorũ reſurrectione, & diſcipulis ſuis in humanitate in qua fuit iudicatus.t.5.199. c.& ſequen.
iudicabit Chriſtus cũ duodecim diſcipulis, ſedẽtibus ſuper thronos duodecim ibi.d
in Iudiciũ non diſcretibis, ſed cõdemnationis dicit Ioãnes nõ venturos fideles Chriſti. Eodem.199.g.h
iudicium Dei primum eſt, quo iudicauit primos homines, & malos angelos, mediũ, quo iudicat cõtra dæmones, & homines nõ ſolũ vniuerſaliter, ſed et particulariter eſt iudiciũ vltimũ, quo Chriſt⁹ iudicabit viuos & mortuos. to.5.198.c. & ſequen.
iudicii dies dicitur vltimus, id eſt, vltimum tempus, quod incertum eſt per quot dies protendatur. ibidem.d
iudicii dies proprie dicitur, quia nulli bono erit malè, nec vlli malo bene, ſed modo omnia permixta ſunt. ibidem.f
Quòd ad diſſerẽdum de nouiſſimo iudicio Dei, noui primũ teſtamẽti, ac deinde veteris teſtimonia prolaturus ſit. ibidẽ.199.a
iudicium, dies domini aliquando nuncupatur. ibidem.198.i
Quibus ſententiis domini ſaluatoris diuinũ iudicium futurum in fine ſeculi declaretur. ibidem b.& ſeq.
iudicium futurũ probat, per nouũ teſtamẽtum, & vetus ibidem & ſequen. 200.a.& & ſequen.& 205.a.& ſeq. vſque ad fol. 208.& ibidem.g.& ſeq. vſque ad 210.b. & K.ſequentibus.
in Iudicio condemnabit minus peccans magis peccantem. to.5.199.b.c
iudicium, damnatio & pœna peccatorum. to.5.199.h. to.10.102.a
in iudicio mare dabit mortuos ſuos, & infernus, & mors. Item infernus & mors ſunt miſſi in ſtagnum ignis. to.5.204.d.& ſeq.
iudicare Chriſtus veniens, multos inueniet viuos. ibidem.& tom.9.149.k.& 150.b. tom.10.177.b
iudiciũ impiorũ, quo mittentur in ignẽ ęternũ, ſequetur igniũ cõflagrationẽ.to.5.205.g
Quid Apoſtolus Petrus de nouiſſimo Dei iudicio prædicare docuerit mortuorum to.5.205.a.& ſequen. Paulus. ibid.e
in iudicio illo, vel circa iudiciũ ipſum, has res didicimus eſſe vẽturas, Heliã ſcilicet Theſbitẽ, fidem iudæorum, Antichriſtũ perſecuturum, Chriſtum iudicaturum, mortuorum reſurrectionẽ malorumque direptionem, mundi conflagrationem, eiuſdem renouationem. to.5.207.e
Quid Eſaias Propheta de mortuorũ reſurrectione, & retributione iudicii ſit locutus. to.5.207 g.& ſeq.
Ad iudicium venturus Chriſtus dicitur quaſi ignis, propter eos quibus pęnalis erit eius aduentus. ibidem i
Quid prophetauerit Daniel, de perſecutione Antichriſti, & de iudicio Dei, regnoq; ſanctorum. to.5.209 g.& ſeq.
in pſalmis Dauidicis, q̃ de fine ſeculi huius, & quę de nouiſſimo Dei iudicio prophetentur. to 5.209.b.& ſeq.
iudicatur Chriſtus inter iuſtos & iniuſtos, veniet manifeſtè, qui prius venit occultus, ab iniuſtis iudicatus iniuſtè, & nõ ſilebit, vt corã iudice interrogatus ſiluit. ibi.f
in iudicio quomodo aduocabit Deus cœlum deorſum, & terram. ibidem g
in iudicio congregabuntur ſancti, miniſterio angelorum ante iudicem. ibidem.
in iudicio innuit quoſdã purgari igne illo, quia ſecundum Malachiam, purgabit filios Leui, quanuis & aliter exponat verbum Malachiæ. tom.5.210.K
De prophetia Malachiæ, qua Dei iudicium vltimum declaratur, & quorum dicitur per purificatorias pœnas fienda mundatio. ibidem.K.& ſeq.
Ad iudicium Chriſtus veniens dicit ſe teſtẽ velocem eſſe. tom.5.211.e
De ſeparatione bonorum & malorum, per quam nouiſſimi iudicii diſcretio declaratur. ibidem.g
Quod Chriſtus iudicare debeat, probat Auguſtinus. to.5.212.d.& ſeq.
Ad iudicium faciendũ quãdo legitur Deus venturus, debet Chriſtus intelligi. ibidẽ.
Quòd in libris veteris teſtamenti, cũ Deus legitur iudicaturus, non euidenter Chriſti perſona mõſtretur, ſed ex quibuſdã teſtimonijs

ſtimoniis vbi dñs Deus loqtur, non dubie appareat ꝙ ipſe ſit Chriſtus. ibid.& ſeq.
Pater, omne iudiciũ dedit filio.to.5. 213.
Iudiciũ fiet illi ſine miſericordia, &c to.5 221.f.& 225.a.& ſeq.to.8.549.b.c.to.10. 151.g
Cogitationes noſtrę in iudicio patebunt.to. 5.241.h
iudicẽ Chriſtũ dæmones agnoſcũt.t.6. 12.b
in iudicio impii non reſurgunt. tomo.8.4 i
iudicii tempus incertum. tomo.8.10.K.l
in iudicio futuro quidam arguentur,& non emendabuntur. tom.8.11.c.& 102.e
iudicium Dei manifeſtum,& occultum. to. 8.19.d
iudicium iuſtorum ſicut meridies.to.8.91.b
iudicii diem animę piorum, in ſinu Abrahæ, ſecure expectant. tom.8.92.h
in iudicio damnatorum verba.to. 8.155.f.g
iudicabunt multi cum domino. to. 8.155.l. m.& ſequen.& 332.b
Iudicium venturum terribiliter auditur eius qui ſecuri eſſe bene viuendo nolunt, & male viuere diu volunt. tom.8.90.c
Vtiliter Deus illud latere voluit, vt ſemper ſit paratum cor noſtrum,& cætera. ibid.
iudicium extremum ſicut infidelibus laborẽ auget, ita & fidelibus finit. to.8.90 f
iudicium extremum quare quidam futurũ negant. ibidem.i
Si poſſemus facere vt dies iudicii non veniret, nec ſic eſſet male viuendũ. to.8.154.i
iudicium quanto magis differtur, tanto maiore impetu venturum eſt. tomo.8.200.l
Si ante velles iudicare quã prædicare, nemo inuenietur liberandus. tom.8.271.f
Dies iudicii figuraliter pręmonſtratur.tom. 8.476 l.m
iudicii diem qui timeant, vel qui ſperent.tomo.8.493.c.d
Quod formidandum ſit malis propter pœnam, amandum bonis propter coronam. tom.8.370.b
Teſtimonium Apoſtoli, vbi ſpem det bonis de iudicio. ibidem.b.c
Qđ ſit durus duris, mitis piis, ergo in poteſtate tua eſt quomodo expectes venturũ iudicem. tom.8.362.a
Habeat ſe quiſque iudicem, vt Deum habeat defenſorem. to.8.270.m
Eſto iudex tuus, aſcende tribunal mẽtis tuę, torqueat te timor, erumpat confeſſio, & dic,&c. tom.8.159 g.& 167.b
Gaudeat iudicandus, qui timuit iudicaturũ, quia ille cum venerit, cum æquitate iudicabit. tomo.8.228.e.f
Nihil valebit tibi caliditas accuſatoris vbi teſtis eſt cõſcientia vbi iudex non quærit teſtem, ſed aduocatum tibi miſit, propter illum & per illum confitere. Ibidem.f
Hic ſe corrigant,& non timeant cum iudicabuntur. tom.8.228.f
Quid timebo iudicantem in virtute, cuius ſalus præceſſit in nomine. ibidem
Non timent venturum iudicem, qui primo agnouerunt correctorem. ibidem.g
Chriſtus primo venit occultus, vt iudicaretũ ſecundo, veniet manifeſtus vt iudicet. to. 8.154.g.to.9 245.i. tom.10.213.f
Quòd alii erunt iudicantes cum dño, alii iudicãdi, ſed ad dexterã ponẽdi.to.8.155 m
Si non amplius illic conſedebunt iudicãtes quã duodecim Apoſtoli, vbi erit Paulus Apoſtolus? tom.8. ibidem.m.& 316.d
Sicut iudicaturi ſunt ex toto orbe, ſic & iudicandi ex toto orbe. tom.8.155.e
Non ſolus veniet ad iudicium, ſed cũ ſenioribus terrę. tom.8.237.g
Multi ſibi promittunt, quòd cum domino iudicabunt,& cętera.tom.8.331.i.& ſol. ſequen.i.k
Non eſt iudicatus Deus pater, ſed filius iudicatus eſt a peccatoribus iuſtus, & in eo vincens, quia quod in eo iudicaretur, nõ habuit. to.8.161 m
Iudicabũt multi, ſed pauciores erũt quã illi qui ante tribunal ſtabunt. tom.8.332.K
Quòd ſancti iudicabunt cum Chriſto. tom. 8 476.b
Cum iudicaturus Chriſtus venerit, videbũt eum boni & mali, boni vt percipiant mercedem, mali pęnam. Eodem.147.c
Videbitur terribilis, qui viſus eſt contẽptibilis, demonſtrabit potentiam, qui demonſtrauit patientiam. tom.8.313.K
Impii eum videbunt in forma ſerui, non in forma Dei. ibidem
Licet formam ſerui videbunt boni & mali, gloriam tamen eius nõ videbunt niſi pii. tom.8.423.K.l
Contra eos qui negant tantam multitudinẽ perdendam, cum pauci ſint ſaluandi. Eodem.

Eodem.145.h.
Ideo quidam faciũt mala q̃a in iudicio Chriſtum omnibus indulgentiam daturũ credunt. Eodem 168.l.m.
Timeamus iudicii Diem, vẽturus eſt: qui venit humilis, veniet excelſus: qui venit iudicandus, veniet iudicaturus. to. 8 229.m.
Deſiderantibus ſe propitius veniet: illi deſiderant, qui tenuerunt fidẽ eius, & fecerũt mandata eius. ibidem.
Venturus eſt vt iudicet in virtute Dei, qui venit vt moreretur ex infirmitate. to.8.171.h.
Maledictum eſt ſi iudicet te in virtute ſua, & non ſaluauerit in nomine ſuo. ibidem
Quod iudicabit orbem terræ in iuſtitia æquitate, quia conſcientias ſingulorum nouit. Eodem 362.m
Quod vere iudex ſit non concernens, ſed diſcernens. Eodem.156.K.
Chr̃s in iudicãdo nõ errat. to.8.41.c.& 145.l
Dominus amat iudicium, nec peruerſe iudicat. to.9.100 l.
inter iuſtum iudicem, & conſcientiam tuã, noli timere niſi cauſam tuam. to.6 106.h
Iudicium me non peruertitur precibus. to. 9 20.b.c
Deus habet iudicium in ipſa miſericordia, & rurſus habet miſericordiam in illo iudicio. to.8. 69.g.
iudicando cum ſeueritate, non amittit miſericordiæ bonitatem. tom.8.370.l.
Qui diligit iudicium, oportet vt exigat qđ dedit. to.8 69.l.
Deus in iudicio exigit rationem, reddit rationem, donat æternitatem. ibidẽ.m
Non eſt venturus ad iudicium, niſi qui ſurrexit a mortuis. to.8.269.h.
Deus quomodo det iudiciũ regi, & iuſtitiã filio regis. to.8.256.m.& ſeq.
Honor regis q̃liter iud. diligat. to.8.364.a b.
iudicio ſuo Deꝰ oĩa reſeruauit. t.8.338. i.& l
Ideo Chriſtus cum poteſtate iudicaturus eſt quia cum magna humilitate iudicatus. to. 8.105.g. in fine
ille veniet vt iudicet, qui venit vt iudicaretũ. to.8 147.b.c & 200.a.& 227.f.
Poſt iudicium, an damnatis detur mitigatio pœnæ. to.8.408.h
Quiſquis futurum iudicem times, præſentẽ conſcientiam modo corrige. to.8.565.i
iudicii tempus poſt erit. to.8.69.e.
iudiciũ nondum apparuit, ſed iam factũ eſt iudicium. to.9.24.m
iam iudicatus eſt qui non credit. ibid.
iudex qualis apparebit Chriſtus. tom.9.38.b
iudiciũ q̃uo faciet filius, & nõ pater, cũ Ioã. 8. dicatur. Ego nõ iudico quenquã: eſt q̃ quærat & iudicet tomo.9 41.h.& 35.a.
Filius iudicium faciet, non pater, quia filius manifeſtus in forma humana apparebit, non autem pater. to 9.41.l.
iudicium multipliciter accipitur. to. 9.42.i.k to.10.102.a.
in iudicium non venire, quid ſit. to.9.42.k.l.
iudicabit Chriſtus viuos & mortuos, etſi dixerit, Ego nõ iudico quenquã. to. 9. 60.h.
iudicare, q̃uo dicit pater, de quo dicit, qđ omne iudicium dedit filio. tomo. 9.69.e.
iudicaturum ſe viuos & mortuos, nõ negat Xp̃s, cũ dicit, Si q̃s audierit verba mea, & cuſtodierit, ego nõ iudico eum to 9.84.g
Mũdus de iudicio iudicatur, quia principẽ ſuum imitatur. tomo. 9.103.b.
Chriſtus, nõ ĩ forma Dei, ſed hominis viſibilis, mundũ iudicabit. to.9.105.g t.10.54.g
Quid ſit habere fiduciam in die iudicii. to.9. 137.m.& ſeq.
Cautę fiduciæ in die in iudicii. tom.9 138.d
Charitas nõ probatur perfecta, niſi incipiat deſiderari dies iudicii. ibid.c.
Qui cogitat ſupremũ iudiciũ, conuertatur ad Eccleſiam. to 9.143.h
iudicii diuini confeſsio. to.9 151.e.f
Exhortatio ad timendum horrorem iudicii. to.9.205.f.& 253.b.
Deſceptatio iudicis cũ peccatorib. t.9.205.h
Deus in iudicio omnes homines ĩ duas partes diuidet. to.9.221.d
Chr̃s rectus iudex erit, a nullo corruptus. tomo 9.235.d.
Chriſtus in iudicio nõ egebit teſtibus. ibidẽ
Sicut Chriſtus nouerat horam, qua ipſe iudicari debuit, ſic nouit horam qua debet iudicare. to.9.235.f.
Q̃uo intelligatur, pater omne iudicium dedit filio. to.9.241 g. tom. 10.101.m.& ſeq.
Tota trinitas eſt iudex. to.9.241.h.
Extremi iudicii ſententia to 9.205.l & 239 m.& 253.b.c. to.10.159.l.k.218. d.230.e. d.308.g.h.311.i.& 318.m.
Chriſtus in ea forma qua aſcendit in cœlum veniet iudicare viuos & mortuos. tom.9.

to.9 247.l.tom.10.216.f
in iudicio quid improperabit dominus peccatoribus. to.9.253 tom.10.160.a.b
Vniuſcuiuſque hominis,iudicii dies nõ lõge eſt. tom.10.16.l
Poſt iudicium non valebunt preces, & opera. tom.10.22.d
Qui occurſuri ſint dño in die iudicii. ibi.m
Quõ Deus,quos neſcit,iudicat.t. 10.23.g.h
iudicium expectandum. tomo.10.28.a
Chriſtus quid in extremo iudicio piis & impiis dicturus. to.10.41.c d
diabolo quid obiicietur in extremo iudicio tom.10.45.h
Qua forma Chriſtus iudicaturus ſit in vltimo iudicio. tom.10.54 g h
Et quare forma hominis. ibidem & ſeq.
Quos hoĩes iudicaturus ſit Chriſt'.t.10.54.f
Verbum aſperum a Deo homini dictum, iudicium eſt. tom.10.78.m & ſequen.
Cogitandum eſt quotidie quales erimus in die iudicii. to.10.78.g
iudicii extremi,& gloriæ beatorum diſcuſſio.ibidem.g.h
Qui incendium ſempiternum effugient. to. 10.99.a
Præparatio ad iudicium Dei.tomo. 10.112.d
Qui iudicaturi ſint cũ domino.to.10.122.b
Quid eſt non intres in iudicium cum ſeruo tuo. tom.10.149.l
Diei iudicii horror ĩmenſus.tom.10.153.i.K
In poteſtate noſtra poſitũ eſt,qualiter i di e iudicii iudicemur. tom.10.154.i
Extremum iudicium ſemper cogitandus eſt. tom.10.159.i.& 216.f.273.f
Qui credit in Deum,& diligit eum, non timet,ſed optat iudicium.tomo.10.187.m
Memoriam futuri perdidiſſe iudicii,magna peccati eſt pęna. 10.10.189 d
Chriſtus ab iniquis iudicatus,bonos & malos iudicaturus eſt. tom.10.190 g
Tam terribile erit ſupremũ iudiciũ , vt etiã ab angelis timeatur. tom.10.194.a
Chriſtus in iudicio ſuo,nõ ſolum crucem, ſed & vulnera oſtendet. ibidem.b
Gaudebunt fideles veniente Chriſto ad iudicium,& confundentur infideles tom.10. 198.g
Chriſtus cum eodem triumpho veniet ad iudiciũ,quo aſcendit in cęlũ to.10.215.b.c
Chriſtus in extremo iudicio reddet vnicuique ſecundum oppera,& non ſecundum miſericordiam. to.10.216.g
in extremo iudicio proferentur teſtes extranei. ibidem.h
In extremo iudicio adducentur nota & non peregrina teſtimonia. to.10.216 h
Qui nunc diſſimulat emendare vitam,in illo iudicio ſerò pœnitebit. ibidem
Quiſque ſibi metuere debet ab illo iudicio. tom.10.216.i
Chriſtus arguet impios in iudicio ſuper formatione & reformatione eorũ. ibidẽ.K.l
Duo ſunt ſolũ loca poſt iudiciũ.to 10.241.a
iudicium timeant iudicii contẽptores.ibid.i
Tempore iudicii,non erit pœnitendi locus tom.10.259.c.& ſequen.
Extremi iudicii irreuocabilis ſententia.tom. 10.272.k
Ad iudicium nõ veniunt Pagani,Iudęi, nec hęretici,qui iam iudicati ſunt. ibidem.m
De iudicio extremo, tom.10 273.c
Adueniente Chriſto ad iudiciũ,quatuor angeli ab extremis terræ congregabunt omnes.ibidem.g
in die iudicii non erit tempus miſerendi.to. 10.285.i
in die iudicii omnes iuſti erunt contra peccatores. ibidem
De die iudicii,& pœnis inferni.to.10 307.l
Ordo ſupremi iudicii. to.10.308.g
Quare Chriſtus nõ reſpõdit diſcipulis,interrogãtibus diẽ iudicii.to.10.319. a. & ſeq.
iudicium in fide eſt,aliquando in manifeſtatione erit. tom.10.262 a
in Iudith quæ narrantur,innuit eſſe facta p idem tẽpus quo regnabat Cyrus rex Perſarum,quem librum Iudæi dicunt nõ recepiſſe in canonẽ ſcripturarũ.to. 5.175.K
De Iudith. tom.10.238.m. & 239.d
Iudith precibus victricia arma fabricauit.to 10.239.a
Iudith magnanimitas. tom 10.239.a b
Iudith orationis fauore pudorẽ propriũ ſeruauit intactum. ibidem.c
Iudith abiecta formidine fœminea , non timuit in periculis. tom.10 239 d
Iudith ornatus,& ſpecies. tomo.10.ibidẽ.e
Iugarinus,De'.to.5.32.f & ſe.& 33.e.& 54 i
Iugum domini leue eſſe to.1.237.b.c.&241. a.tom.2.167.f.g
Iugum legis graue. tom.2.67.f.g & 173.ii

Iugum graue ſuper filios Adam, a die exitus de ventre matris eorum, vſq; in diem ſepulturę in matrem omnium. to. 5. 219. m. tom. 7. 341. h. 345. d. e. & 364 K
Iugum filiorum Dei ſuaue. Eodem. 347. b
Quinq; iuga bonum quid ſignificent. to. 9. 211. i. K. to. 10. 28. h. i. & ſequentibus.
Iugũ & ſarcinã Chriſti ferre, nihil eſt aliud quam pie viuere. to. 10. 8. b. & 148. l
iugũ Chriſti quomodo ſuaue, & leue. to. 4. 149. f. t. 10. 8. a. & ſe. copioſe & 68. c d. 148. l
iugum Chriſti, id eſt, perſecutiones & tribulationes, ſpiritusſanctus, etſi duriſſima, leuia facit. tom. 10 8. b. c
Obſeruationes innumerabiles graue iugum tom. 10. ibidem. e
Tollite iugum meum ſuper vos, &c. exponitur. tom. 10. 81. h. & ſeq.
iugum enim meũ ſuaue eſt, & ſarcina mea leuis, exponitur. ibidem. K. & ſeq.
Comparatio iugi, & oneris domini, ad cęteros labores humanos. to. 10. 148 l
iugum ſeculi premit. tom. 10. 178. a
iugum Chriſti ſubleuat ibidem
iugum Chriſti pauci ferunt. tomo. 10. 185. b
iugum auaritiæ multi fuerunt. ibidem
Iulianus Imperator.
Iuliani lex a ſcholis arcet Chriſtianos. to. 1. 52. g. tom. 5. 185. g
iulianus apoſtata. tom. 2. 51. b. & 228. f
De iuliani apoſtatæ iniquitate, qui vanis deditus chartulis, & merito temeritatis occiſus, in locis hoſtilibus egenum reliquit exercitum. to. 5. 47. l
iulianus. tom. 5. 48. l. & 185 g
iulianus imperator infidelis, & apoſtata, milites Chriſtianos habuit ſub ſe, ſed qñ volebat vt idola colerent, pręponebant illi Deum. tom. 8. 484. i. K
Cur quidam dicebant apud iulianum ſolam iuſtitiam locum habere. to. 8. 96. b. c
iulianus Pelagianus. to. 1. 26. l. & fol. ſeq g
iulianus Donatiſtarum. fautor. to. 7. 45. & g. h. & fo. 48. g. h
Calumniæ Iuliani. to. 7. 281. K. l
Contra Iulianum Pelagianum ſcripſit Auguſtinus. tom. 7. 305. g. & ſeq.
Ad primũ cauſationũ iuliani. to. 7. 323. b. c
Ad primum iuliani argumentum. ibidem i
Eludit Aug. iuliani ſyllogiſmos. to. 7. 325. g
iulius menſis, pro Quintili. tom. 3. 11. g
iulius & Pompeius pugnant. tom. 5 23. e
iulius Proculus. tomo 5. 24. f
iumenta, a iuuando dicta. tom. 4. 92. e
iumentorum ſalus Deo. to. 8. 88. c. to. 7. 58.
iumenta, dicũtur in Eccleſia ſimpliciter ambulantes. to. 8 414. m. & 383. i. & 395. d. e
iungere quid hominem Deo iuga. t. 3. 348. i.
iuno, Troianis infeſta. to. 5. 2. l
iunonis templum. tom. 5. 3. f
iuno Troianis infeſta & Romanis. to. 5. 20. l
iuno Iouis vxor. ibidem. 32. b
iuno & Tellus videntur idem. ibidem 32. c
iuno Lucina Fluona. to. 5. 55. a
iuno, interduca, Domiduca dicit. ibid. 55. f
iuno eſt Iuppiter. tom. 5. 58. K
iunoni aer deputatur. tomo. 5 87. l
iuno dicitur virtutib. inimicis, & quare ibi.
iuno, dea pariendi. tom. 8. 46. e
Apud poetas iunonis & Herculis ſpiritus diuiſi. tom. 10. 9. c
iuppiter ſtuprator. t. 1. 31. f. t. 2. 8. f. g. & 248. c
Per Iouem lapidẽ, prouerbiale. to. 1. 234. K
iouem non genuiſſe nouem Muſas. t. 3. 10. b
iouẽ Deũ iudæorũ, putauit Varro. t. 4. 130. c
De ioue & Saturno quid nugati ſint Pagani. to. 4. 130. c. & ſe. copioſe.
iuppiter. to. 5. 13. i
iuppiter, adulter. to. 5. 13. a. & 36. i
iuppiter deorum dearũq; rex. tomo. 5. 31. b
iuppiter, animus. tom. 5. 33. c
iuppiter, Ganimedis raptor. to. 5. 36. i
iuppiter verſus in bouẽ & in cygnũ ibi. 37. a
iouis omnia plena. tom. 5. 32. a & 58. e
iouis prophetia de Romanis, ſecundũ Virgilium. to. 5. 43. g. h
iuppiter, rex omnium. tom. 5. 58. c
iuppiter, mundus. ibidem e. & ſeq.
iuppiter ſtella. to. 5. 59 l. & ſequen.
iouis anima. tom. 5. 116. c
iouem ſe credi volebat Simõ magus. t. 6. 4. K
iuppiter, vel Heccate, ſecundum philoſophos, anima mundi. tom. 10. 20. b
iurare quid. tom. 10. 86. a
Non iurandum. to. 1. in Poſſido. to. 2. 124. c. tom. 4. 400. b. to. 6. 113. l. & 114. f
iurantis pœna. to. 1. in Poſſidonio.
iuratũ olim per canes, lapides, &c. t. 1. 233. i
iurare verum, peccatum nõ eſt. to. 2. 124. d. & 211. e. to. 4. 400. d. to. 10 80. a
Peierare, imane pec. t. 2 211. e. t. 10 8. a. & ſe.
iurandi conſuetudinem extinguere, difficilium.

lium. tom.4.400.d.in fine.
iurare per cęlum,& terram,&c. to.4.400.e
iurare aliquando oportuit,& aliquando nō to.4.317.l.
iurandi mos ad hoc corruptiſsimis morib. ſeruabaĩ antiquis, nō vt a ſceleribus metu religionis prohiberentur, ſed vt periuria cæteris ſceleribus adderentur. to.5.21.e.
iurando conſuetudo vnde. to.6.54.d.e
iurare per execrationem, grauiſsimū eſt iurandi genus. to.8.13.i.K.
Qũo ois q̃ iurat,in dño laudabit. to.8 213.e
iurat Deus per ſeipſum. to.8.353.K.l.
ideo prohibetur homo iurare, ne cōſuetudine iurandi,quia poteſt falli, etiā in periurium prolabatur: Deus ſolus ſecurus iurat quia falli non poteſt. to.8.321.l.
Quotiens iuraturus eſt,ſi ſemel iurando mētitur. to.8.325.b.
Quomodo omnia quę Deus iuraui: Dauid, ſeruauit. ibidem.f.g
Si iurantē hominem timere debemus, ne ꝓpter iurationem faciet quod cōtra volūtatem eius eſt quanto magis Deum, q̃ nihil temere iurare poteſt. to.8.353.K.
Ideo prohibet hominem a iurando, ne in ꝑiurium ꝓlabatur:& ideo Deus iurat,quia non poteſt eſſe periurus. tomo 8.424.f.
Homo tanto longius erit a periurio, quāto erit longe a iurando. ibidem.f.g.
Qui enim iurat hō, falſum & verū iurare poteſt: qui aūt non iurat, falſum iurare non poteſt,quia omnino non iurat.ibidem.g.
Cur non iuret dominus, qñ domini iuramētum promiſsionis eſt firmamentū. ibidē.
Hoc eſt iurare,Deū teſtari.Si ergo tu iurādo teſtaris Deū,cur non & Deus iurando teſtetur ſeipſum. to.8.424.g.to.10.320.m.
Nihil gratius poſſumus Deo offerre, quam iure iurare. to.8.504.e
iurare,eſt firmè promittere. ibidem
iurare Dei, eſt promiſſum per ſeipſum firmare.to.8.507.h
iurandi conſuetudo vitanda eſt penitus.to 9 252.a.to.10.321.c.
Ante omnia nolite iurare exponitur,tom 10 86.e.& ſeq.
De eodem Sermo. ibid.85.f.& ſeq.
iurare,vtrum ſit peccatum tom.10.85.g.h.
iurare falſum,eſt peccatum. ibidem
iurare verum,non eſt peccatum. to.10.85.g
h.& 320.l.m.
iurara dupliciter. to.10.85 h.
Peierare,eſt graue peccatum. ibidem.c
iurare q̃ cōe,mala cōſuetudine ibidē.86.h.i.
Quare iurare prohibitum. to.10.85.i.K.
Deus cum iurat,ſe adhibet teſtem.ibidem.K
Non iurare,Dei conſilium. to.10.85.K
difficilis de iurando quæſtio. ibidem.L
iurare eſt,ſcit Deus,teſtis eſt.Deus,&c.tom. 10.86.a.& ſequen.
Ad peierandum quid homines inducat. tomo.10.86.b.c
Auguſtinus,ante ſuſceptum baptiſmatū, cōſueuerat frequenter iurare. ibidem.f
Quando,& ob quā rem,liceat homini Chriſtiano iurare. to.10.86.b
iurare,ꝑ lapidē,falſum periuriū.eſt. ibid.K.
iuramus proximo. ibidem
Quare Deus iuret,& prohibeat homines iurare. to.10.85.h.& 320.l.m.
Longe eſt à peccato falſum iurādi, q̃ omnino non iurat:propinquat autem falſæ iurationi qui verum iurat. tom.10.320.m
Ne,Herodes Deum offenderet periurando, offendit ſæuiendo. to.10.322.a.
iurauit Dauid ſe occiſurum Nabal,quem tamen non occidit. ibidem.c
Prouocatus ad iurandum, non ita grauiter peccat,ſicut qui prouocat.tom.10.321.e
Prouocatus ad iurandū ab aliquo, ab ipſius malo erit quod iuras,non a tuo ibidē.c.d
Qui alterum prouocat ad iurandū, quē ſcit falſum iuraturum, vincit homicidā. tomo.10.321.d
Exemplum ſuper prouocatione ad iurandū falſum. to.10.321.e
Iuramentum,Iuratio, Iuſiurandum.
Quid appelletur iuramentum.tom.8. 458.c
Iuramentū accipere,nunquam prohibemur tom.2.211.e.
De iuramentis. tom.4.400.b & ſeq.
iuramenta Pauli expenſa ibidem.c.430.g.
iuramentū quō ſeruatur a Regulo.to.5.6.h.
iuramentum,etiam per falſos deos, vt firmū cuſtodiat, captiuitati & morti acerrimæ ſe ſubiicit Imperator Romanus, reuerſus Carthaginem.ibidem
iuramentum,factum Romanis, qualiter ſeruator a Saguntinis. tom.5.27.f.
Periurium magnum peccatū.eſt.to. 10.85.f.
Quatenus liceat homini Chriſtiano exigere iuramen-

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

iuramentum. tom. 10.86.h.i.
A iuramento abſtinendum. tom. 10.168.g.
An Herodes debuerit implere iuramentum, vel negligere. to.10 221.a.b
iuratio Dei veri, nō niſi cōfirmatio promiſſi, & infidelium quędā increpatio eſt. tomo.5.153.l.to.8.321.l.
iuratio variis modis fit. to. 10.85.m.& ſeq.
Græcorum iuratio. νὴ τὸν θεόν. ibid.
iuratio aliud eſt cum exigitur, aliud cum offertur. to.10.86.h.
iuratio quantum habeat mali. to.10.66.i
Falſa iuratio, eſt valde magnum peccatum. to.10.320.K.
De iure iurando. tom.2.214.e
iuſiurando per falſos deos. ibidem e
iuſiurandum Deo deberi. to 4.400.e
iuſiurandi fides. tom.5.6.i.
Dei iuſſa. to 3.347.a.
Peccatores omittunt iuſſa Dei, & ſequuntur iuſſa diaboli. to. 10.209 i
ius natura, conſuetudine, & lege quid. to.4.187.g.& ſeq.
Quod iure fit, iuſte fit. tom.5.195.K.
iura dicenda nō ſunt, vel putanda iniqua hominum conſtituta. ibidem.
ius eſt, omne quod iuſtum eſt: neq; omne quod ius dicitur, iuſtum eſt. to.8.559.K
Nec ius dicendum, ſi iniuſtum eſt. ibidem
Si ius feciſti, iniuriam pateris, ſi iniuriam feciſti, ius pateris. ibidem.
ius diuinum, & humanum. to.9.14.a.
iuris naturæ pręceptum, Non facies aliis, quod tibi fieri non vis. to.9.201.d
ius quod debemus Deo, nobis, & proximis. tom.10.86.a.
iuriſperitus imperitus, cur ſutori perito pręponatur. tom.8.557.c.
iuſtificamur gratia Dei. to.1 24.h.to.8.450.e
Deus iuſtificat impium, gratis to.1.60.h.to.2.48.m.119.K.& 139.a.b.to.8.60.K.
iuſtificare impium, eſt ex impio facere piū. to.2.180.c.to.4.423.h to.8 62.K.to.9.6.h
iuſtificabuntur factores legis: exponitur. to.3.274.h & ſeq.
iuſtificatio præcedit legis factores. ibidem.l. tom.4.23.d.
iuſtificatio ex fide impetratur. tom.3.275.h.
iuſtificationem nomine, quid intelligēdum. tom.4.52.c.
iuſtificatio pręcedit electionem. to.4. 21 h.
iuſtificationē hoīs an fides mereať. ibidem.i
Non iuſtificabitur coram Deo omnis viuēs tom.8.545.h
iuſtificamur in ſolo Chriſto. to.7.213.k.l.& ſo.ſequen.f.g
An iuſtificari poſsint, quibus Chriſtus nondum annunciatus eſt. to.7.237.h.i
iuſtificatus etiā opus eſt gratia. to.7.241.l.m
iuſtificationis an capax ſit natura humana tom.7.318.f.g.
iuſtificatio fit tribus modis. ibidem.h.
iuſtificationem præcedit vocatio. to.8.10.h
Cum iuſtificatur impius, ex poſſeſsione diaboli migrat in templum Dei. tom.8.14.m
Si ſe homo iuſtificauerit, & de ſua iuſtitia præſumpſerit, cadit. tom.8.6 .l.m.
Deus non iuſtificat impium, niſi credentem & confitentem. to 8.83.i
iuſtificatio ad ſalutem pertinet, glorificatio ad honorem. to.8.206.a.
iuſtificatiōes dei quōo diſcēdę ſint. t.8.440.b.
iuſtificationes Dei ſunt non dicta, ſed facta iuſtitiæ, opa ſcilicet iuſtorū quæ imperat Deus: & quare Dei dicatur ibiem. b.& d.
Cur iuſtificationes quærat diſcere. q eloquia Dei ſe in corde abſcōdiſſe teſtatur. ibid.d
iuſtificationes, facta ſunt iuſta, ideſt opera iuſtitiæ. tom.8.413.i.
Quòd ſint opera iuſta, non verba. ibidem.m
Quòd abſentes eſſe nō poſsint, niſi quando neſciunt: & vtrum & quando ſciuntur, & nō fiunt, abſentes habendæ ſint. ibidem.
Non aliquid impedit quominus habeantur iuſtificationes Dei, niſi quid nō deſiderātur, dum non in eas charitas feruet, quarum charitas lucet. tom 8.443.a.
Quod ad eas quaſi gradibus perueniať. ibid.
in iuſtificationibus domini nulla eſt difficilior, quam vt ſuos quiſque diligat inimicos. tom.8.442.b.& ſo.ſeq.f.
Vt iuſtificationes Dei exquirā, hoc mihi factum eſt à Deo. to.8.450.h i.
iuſtificationes Dei ſic diſcet, vt agas, non vt tantummodo ſcias. tom.8 445.l.
Vtrū hoc ſit iuſtificationes Dei noſſe, quod cuſtodire & cuſtodire, quam noſſe. to.8.452.K.l
Non eſt cōſequens vt qui exquirit iuſtificationes Dei, inueniat: aut qui inuenerit faciat: quia nō poteſt niſi inuenit facere, & niſi quęſierit inuenire. tom.8.463.k.l
iuſtificari pōt omnis homo viuens apud ſe: ſed

ſed non coram domino. to.8.545.h
Qui fecit te ſine te, non iuſtificabit te ſine te. tomo. 10.74.l
iuſtificatus quis. to.10.75.
iuſtia quid ſit, & vnde. to. 1.212.K, tomo.4. 187 g, to.5.195 K.to.10.156.c
Ad iuſtitiam cogi quatenus expediat.to.2. 50 m, & ſequentibus.
Iuſtitiam ſequi debet potentia. to.3.138.i.k
iuſtitia immortalis eſt. to.3.143.e,f
iuſtitiæ retributiones duæ ſunt. to.3.447.h
iuſtitia ratio habenda. to.3.348.K
iuſtitia iniquis odioſa. to.3.350.m
iuſtitia nimia. to.3.355.d
iuſtitia.to. 4.377.c, tomo.5 31.g, & 189.h
Sine iuſtitia ſumma reſpublica regi nõ põt: verbum eſt Scipionis. to.5.17.f
Remota iuſtitia, quid ſunt regna niſi magna latrocinia? to.5.31.g
iuſtitia regum, & omnium præſidẽtium, debet eſſe cõmunis, reſpectu ſcilicet omniũ reorum. to.5.46.f, & ſequentibus.
Iuſtitia qũo ſit cum miſericordia. to.5.76.i
iuſtitia niſi diligatur, augeť prohibitione peccandi cupiditas. to.5.133 e
iuſtitia corrigentis, ita eſt officiũ inocẽtis, ſicut malũ nõ inferre bonis to.5.193.k,l
iuſtitia vbi nõ eſt, nec reſpublica eſſe poteſt, nec populus. to.5.194.i
iuſtitia non poteſt eſſe in homine, q ſe aufert Deo domino ſuo vero, & alijs ſua diſtribuit ibidem.K,l
iuſtitia ea virtus eſt, quę ſua cuique tribuit. ibidem. to.8.304 i
iuſtitia vnicuique ſua tribuit: vide ſit in homine quidem iuſtus ordo naturæ vt anima ſubdatur Deo, & animę caro: ac per hoc Deo & anima caro. to.5.195.l
iuſtitia poteſt dici circumire omnes vires, in hoc, quod totaliter animam ſubdit Deo, & animæ carnem. ibidem.l,m
iuſtitia punientis, qũo laudetur, in pœnis qui bus repleť vita iſta, & bonitas in bonis q̃ ſimul cũ malis multa cõceſsit.to.5.236 l, & ſequẽti. & 237.K, & ſequẽtib' copioſè.
iuſtitiæ erat damnare omnes. to.7.237.K,l
iuſtitiæ pulchritudo quanta ſit: & quare ametur. to.8.219.f
iuſtitiæ pulchritudo. to. 0.76.f
Pulchritudo iuſtitiæ formam ſuã habet, oculos q̃rit, accẽdit amatores ſuos.to.8.68.m
iuſtitia qualis ſit. to 8.62.a
iuſtitiam abſcondere in corde, quid ſit.tom. 8.117.l
Perde potius pecuniam, ne perdas iuſtitiam. to.8.131.d
iuſtitia, panis. to.8.152 d
Quiſque de iuſtitia interrogatus, quãdo nõ habet cauſam, nõ facilè reſpondeat quid ſit iuſtum. to.8.186.K
iuſtitiæ fons, vbi. to.8.208.c
iuſtitia habet quẽdã lucẽ ſuam, perfundit & illuſtrat animã inhęrẽtẽ ſibi: ſed quę ſe auertit à lumine iuſtitię, qñ magis q̃rit ꝙ inueniat cõtra iuſtitiã tãto pl' à luce repellit, & in tenebroſa demergiť. to.8.215.f
iuſtitiam iniquam vel iniuſtam dicere nõ ſolemus. to.8.257.d
Non eſt iuſtitia dicenda, ſi iniuſta & praua fuerit. ibidem.
Hæc eſt iuſtitia, nõ anteponere ſeruos domino, nec æquare. to.8.257.f
iuſtitia ſtat & augetur reſpublica.to.5.195.l
iuſtitiæ & pax amicæ ſunt, & vna ſine altera eſſe non poteſt. to. 8.308.c
iuſtitiam nunquam es percepturus ſi adhuc tibi placeat iniquitas. to.8.367.c
Tota iuſtitia ad vnũ verbum innocentiæ redigitur. to.8.371.f
iuſtitiam homo non operatur, niſi iuſtificatus. to.8.426.g
iuſtitia iniuſtorum, quę ſit. to.8.416.b
iuſtitia in laboribus doloribus delectari debet, nec ita tẽpore eſt diligẽda trãquillo, vt turbulento tẽpore deſeratur, ſed ample ctenda eſt omni tempore. to.8.443.b
iuſtitia non ſolet dici bone iuſtitia, vel mala iuſtitia. to.8.460.b
iuſtitiam itelligere difficile eſt.to. 8. 475.i,k
iuſtitia non ſolet dici ſit bona vel mala, ſed eo ipſo iam bona eſt, quia iuſtitia eſt. tomo. 8.460 b
iuſtitia, virtus eſt animi magni p̃cipueq́; laudabilis. ibidem.
impleri omnẽ iuſtitiam quid eſt, cum dicebat Chriſtus Ioãni, Sine modo vt impleatur omnis iuſtitia. to.9.9.a
iuſtitia regis quæ ſit. to.9.180.e
Erogando pecuniam, augeať iuſtitia.t.10.4.b
iuſtitia non eſt in corporis mundatione.to. 10.27 b
iuſtitiæ telum. to.10.40.a

Iuſtitia amanda. to.10.75.l
iuſtitia omnes res delectabiles excellit. t.10. 75.l,& ſequentibus.& 76.e,& ſeq.
Delectabilis præ omnibus iuſtitia. to.10.75. m,& ſequentibus.
Quantum amore iuſtitię impendendum.to. 10.76.f,g
iuſtitię bonũ,& diuitiarũ inanitas to.10.117.l
De iuſtitia. to.10.244 a
De iuſtitia,&correctione fraterna.t.10.287.f
in quo conſiſtat iuſtitia. to.10.284.g,h
Exempla iuſtitiæ. ibidem.i,K
iuſtitiæ eminentia. ibidem
iuſtitia omnium virtutũ comes. to.10.284.l

Iuſtitiæ ordo gradus & partes.

Contemplatio prudentiæ, ſanctificatio tẽperantiæ, impoſsibilitas fortitudinis, ordinatio iuſtitiæ. to.1.139.h
Ad iuſtitiam cęleſtem gradus. to.4.192.h
Gradus proficientiũ, in iuſtitia amanda. to. 10.75.l,& ſequentibus.
iuſtitiæ pars. to.4.407.l
iuſtitia duplex. to.1.74.f,g,to.10.72.i
iuſtitiam oſtendit Auguſtinus in tribus conſiſtere. to.5.197.m
iuſtitiæ humanę initium, Deus,& adiutor.t. 1.230.e
iuſtitia humana ĩpfecta. t.3.350.x & 356.a
iuſtitia humana. to.3.355.d
iuſtitia legis terrena,& carnalis. to.4.432.d
iuſtitia noſtra in patria nõ erit vt ratio imperet vitijs, ſed Deus homini & ratio corpori, vel animus. tãtaq. erit ibi obediẽdi ſuauitas,& fœlicitas, quãta viuendi, regnandiq; fęlicitas. to.5.197.m
Niſi abundauerit iuſtitia veſtra.& cętera.exponitur. to.5.202.h
iuſtitia humana perfecta, impfecta eſt.to.7. 226.f,g
iuſtitia vnde in nobis. to.7.228.e
Quomodo perficitur iuſtitia in vita futura. 10.7.294.d,e
iuſtitię propriæ fiducia tollitur. to.8.61.m
iuſtitia tua mõ abſcondita eſt, & quãdo educetur velut lumen. to.8.91.a,b
Quæ ſit iuſtitia hominis in hac vita.tomo.8. 128.d,& 350.i
Sic dicas iuſtitiam tuam, vt memineris quod acceperis eam,& non eam inuideas accipientibus. to.8.249.b
iuſtitia humana, Dei iuſtitia eſt. to. 8 249.a
ipſa eſt prima hominis iuſtitia, vt puniat ſe malum. to.8.309.i
Prius eſt vt habeas iuſtitiam, vt ipſa iuſtitia tua conuertatur in iudicium. to.8 347.i
iuſtitia humana nunquã pium facit, ſed ſuperbum. to.8 4 0.e
Quæ ſit abundantia iuſtitię noſtræ. tomo.8. 479.e,f,& h
iuſtitia noſtra perficitur, cum de peccatis victoriam habemus. to.9.130.a
iuſtitia noſtra per fidẽ eſt, non per ſpeciem: pfecta aũt erit ſpecie adueniente. ibidẽ.K
iuſtitia noſtra a quo. to.10.66.c,d
De ſua iuſtitia gloriantes. to.10.121.c
iuſtitia vera, Deus. to.2.114.K
iuſtitia vera deſurſũ eſt.t.2.140.h,t.3.353.a
iuſtitiæ qũo debetur vita æterna. to.2.140.a
Ad iuſtitiam vocãtur peccatores.t. 3.267.m & ſeq.& 278.e
iuſtitia vera. to.3.359 a,to.4.376.a
iuſtitia vera nõ eſt, niſi in ea republica, cuius cõditor Chriſtus eſt, in ea ciuitate iuſtitia vera eſt, de qua ſcriptura ſancta dicit; Glorioſa dicta ſunt de te,& cæt. to.5.17.l
iuſtitia vera qũo diligatur. to.5.113.e
Vbi iuſtitia vera nõ eſt, nec eius eſſe poteſt, quod enim iure fit, pfecto iuſte fit: quòd aũt iniuſte fit, nec iure fieri põt. t.5.195.K
iuſtitia noſtra quãuis in hoc vera ſit propter verum finem: tãmen magis conſtat in remiſsione peccatorũ, quã perfectione virtutum. to.5.197.K
iuſtitiæ verę dilectione vincuntur vitia: alias autem minime. to.5.220.f
iuſtitiam veram donat gratia ſine meritis, in qua eſt multitudo dulcedinis. to.5.222.f
iuſtitia vera nõ diligitur nec delectat, niſi diuina ſubueniat gratia. to.5.113.e,f
iuſtitia vera nõ in philoſophis Ethnicis fuerit. to.7.335.f,& ſeq.
iuſtitiã veram non habent impij. Ibid.335 f
ille vere iuſtitiã loqt̃, q nõ aliud i labiis pſtrepit: aliud cęlat in corde.t.8.187.c in fine.
iuſtitia nõ ſit labiorũ, ſed & factorũ.t.8.187.a
iuſtitia perfecta quę to 1.245.f,to.7.293 K, l & 302.i,to.8.480.i,to.10.160.h
De iuſtitia perfecta, Cypriani teſtimonia.to. 7.302.i
Item Ambroſij. to.7.303.c.& ſeq.
iuſtitia perfecta creata, in ſolis eſt angelis & beatis. to.9.130.l.a,&

Perfecta iuſtitia in hac vita haberi non pót, tamẽ ad profectũ & mores boni a deo inſpirantur & donantur to.8.226.i,K
Apoſtoli in hac vita vtrum peruenerunt ad iuſtitiæ perfectionem. to.10.59.i
iuſtitia, ſecundum quam viuunt angeli.tom. 10. 149. m

Iuſtitia Dei.

iuſtitia dei quę. to.7.237.f
iuſtitia dei dicitur, nõ ſolum qua ipſe iuſtus eſt, ſed qua nos iuſtificat. t.2.119.i,& 130. l,& 181.c,& 214.m,tom.3.148 l,m,269 c,& i,& 269.e,& 286.f,g,to.4.49.i,to.7. 295.m,to.9.49.a,b
iuſtitiam dei contemnentes qui.to.2. 180.c
Annunciabunt cęli iuſtitiam tuam:exponitę. tom.2. 183.c
iuſtitia tua ſicut montes dei:exponitur. ibid. & to.10.61.i,K
iuſtitia, & potentia dei. tom.3.137.h,i
iuſtitia Chriſti quomodo victus diabolus. tom 3.137.l
iuſte viuere, opus dei. to.3.267.l,m
iuſtitia dei manifeſtata p leges & prophetas tom 3.268.g
iuſtitia, cibus dei. tom.4.393.g
iuſtitia dei nec poteſt eſſe crudelis, nec gratia iniuſta to.5.111 f
iuſtitia dei quomodo ad nouum pertineat teſtamentum to.5.199.a
Vt iuſta dei vindicta oſtẽdatur, plures dãnantur: ſed vt oſtẽdatur qd valeat miſericors gratia, aliqui ſaluantur. to.5.218.g
iuſtitia dei Chriſtus eſt to.5 223.g
ignorantes dei iuſtitiam, & ſuam volẽtes cõſtituere, iuſtitiæ dei non ſunt ſubiecti: exponitur.to.5.158.c,to.7.237.g,to.10.38. d, in fine.
iuſtitiæ multæ in multis iuſtis videntur, cum ſit vna dei iuſtitia, cuius omnes participãt to.8.25.c, & f
iuſtitia dei quomodo ſit noſtra. tom.8.53.b
iuſtitia dei quomodo ſicut montes dei tom. 8. 87. i,& 484.f
iuſtitia dei miſericordiam illi auferre nõ poteſt. to.8.535.
Non poteris a deo auferre iuſtitiam, imploraergo miſericordiam. to.8.160.h,i
iuſtitiam deus perdere non poteſt.t.8.208.b
Eſt quędam iuſtitia manens, a qua ſi recedis iniuſtus es: ad quam ſi accedis iuſtus es: te recedente non deficit, te accedente non creſcit. ibidem.c
Iuſtitia angelorũ in omnibus eſt, ſed ab vno capitur: qa ibi eſt fons iuſtitię, vbi eſt fons vitæ. ibidem c
iuſtitia dei quomodo noſtra. to.8.549 a.b
iuſtitia dei ſola liberat me, mea ſola nõ ſunt, niſi peccata. to.8 253.h
Deus prius prędicat iuſtitiam, & ſic iudicat iuſtitias. to 8.270.e
iuſtitia dei ſũma eſt malis bene vtiĩ.t.8.306.l
iuſtitia a cęlo proſpicit, cum a domino dat iuſtificatio confitenti. tomo 8 308.e,f
iuſtitia & iudicia dei in fine apparebunt, q̃ modo occulta ſunt. tomo.8.323.m
iuſtitia, & iudicium, quomodo correctio ſedis dei to.8.357.f,g
iuſtitia, & iudicium dei. to.8.408.l
Nomine iuſtitiæ, non ipſa virtus, ſed opus virtutis ſignificatur: quam non facit in homine niſi deus, qui per gratiam ſuam iuſtificat impium. tomo.8. 460.b,c
iuſtitia dei, rectumq; iudicium, omni eſt metuenda peccanti to.8.462.c
iuſtitia dei eſt, quam vt habeat deus dedit. tomo. 8. 545. f
iuſtitiæ dei commendatio. ibidem.
iuſtitia dei alia a iuſtitia hominum. t.9.49.b
iuſtitia quomodo cõuertetur in iudiciũ his qui pro Chriſto tolerant. tomo 9.52.h
Præſumẽs de iuſtitia dei, fit iniuſt⁹.t.9.202.K
Qui vult hĩre iuſtitiã, ſit mẽdicus dei.t.10.4.c
iuſtitia, qua Xps aſcendit ad patrẽ.t.10.51.a
Quomodo nos iuſtitia dei. to.10.61.i
iuſtitia noſtra, non noſtra, ſed dei ibid.
iuſtitia dei quõ impleatur in nobis.t.10.61.k
iuſtitia dei quõ proficit in nobis.to. 10.75.c
iuſtitia oĩs a fonte iuſtitię. ideo.to. 10. 80, a
Quid de iuſtitia dei ſentiendum, quandiu in hoc corporis per fidẽ ambulamus.ibid.c.
iuſtitia nõ aliud eſt quam pręceptorum dei obſeruatio. tomo.10.156.c
Opus in vinea domini eſt iuſtitia.t.10.243.b

Iuſtitia ex fide.

Commendatio iuſtitiæ, quę ex fide eſt, aduerſus eos qui gloriantur de ſua iuſtitia quæ eſt ex operibus. tom.8 61.a
Nemo ſe ab omni iuſtitia putabit exulem, licet ſe iuſtum dicere nõ audeat: quia fides tua iuſtitia tua eſt tom.8.67.e.f
Non eſſet iuſtitia fidei, ſi nõ eſſet abſcondi ſi-

quod prædicatum crederemus. to.8.421 K
iuſtitia noſtra ex fide eſt:& quæ ſit iuſtitia fidei ibidem.m,to.9.130.a
Iuſtitiã quã colles excipiunt,eſt fides.t.8.2. f
iuſtitia incipit eſſe in nobis ex fide.to.9.130 a,& x
iuſtitia quę ex fide eſt.t.10.50.g,h,& 73.g,h
iuſtitia ipſa eſt, credere in deũ.to.10.244.b
. . Iuſtitia ex lege. .
Iuſtitia nec per legem, nec per naturam.to. 7.237.h
iuſtitiam legis poſt ſtercore habuit Paulus. to 7.256.x,l,& 427 e,f
Legis iuſtitia. to.10.39.K,l
iuſtitia legis quomodo impleatur in nobis. to.10.61.K,& ſeq.
iuſtitia legis Chriſti. to.10.73.b,c
iuſtitia ex lege eſt. to.10.73.l
Quæ iuſtitia ex lege,& quæ ex fide.tom. 10. 149.d
Iuſtitia Phariſæorum & Chriſtianorum.
Iuſtitia Scribarum & Phariſæorum.to.4.27. e,& 395.a. Retractationum. to.1.16.b,c
iuſtitia Phariſæorum, & iuſtitia maior.to.4. 396.e
iuſtitia noſtra tunc plus abundat q̃ Scribarũ, quando facimus qđ docemus.to.5.202.h
iuſtia Phariſaica. to.9.16.b
iuſtitia Chriſtianorum quę. to.10.50.g
iuſtus, & iuſtificans ſolus deus. to.2.67.m
iuſtus nemo iuſtitia ſua. ibidem.67.a
Tunc ſtabunt iuſti in magna conſtantia,&c. exponitur. ibid.c
iuſti, ironicè. tom.2.86.K,l
Non occidit iuſtus. Eodem. 322.g
iuſtus quid ſit,iniuſtus etiam agnoſcit. to.3. 145.g
iuſtus nemo ita eſt, vt perfectũ ſe audeat dicere. tom 3.177.K,l
iuſtũ hominem & bonum quomodo operatur deus to.3.204.K,l
Deus etiam iniuſta ſinit fieri,ipſe iuſtiſsimus tom.3. 279.c
iuſtorum natiuitas. to.3.353.l
iuſtorum vitia,abominatio iniquis,t.4. 45.b
iuſti cur plerunq; mala patiantur t.4. 210. f
Noli eſſe iuſtus multum,quomodo dictum. to.4.244. e
Diabolus iuſtis multa mala intulit.to.4.315.
iuſtus ex lege,quis. to.4.317.l
iuſtos etiam diuinæ iuſtitiæ ſeueritas punit. to.4.418.g,h
iuſti bona præparant,& impiis mala.t.5.3.d
iuſtus quomodo dicitur ſepties in die cadere,& totiens reſurgere. Eodem.102.b
iuſti bene, non tantum bonis, ſed etiã malis vtuntur:quemadmodum iniuſti male, nõ tantum malis,ſed etiam bonis.to.5.183.f
iuſtus ex fide viuit. to.5.188.d,to.7.273.l,& 335.e,& 426.i,to.8 441.K,to.10.50 h,& 75.b
iuſtus tunc ex fide viuit, ſi non videat quod credit. to.8.422.m
iuſtus quare non gignit iuſtum.to.7.225.h,i
iuſtus nemo in omnibus. tom.7 226.e
iuſtus ex ſe nemo tom.1.137.x
iuſtus nemo, niſi per Chriſtum. to.7.285.h
iuſti, ab iniuſtis, non operum ſed fidei lege diſcernuntur. to.7.293.l
Noli te iuſtum putare. to.8.256.f,g
Nemo dicat iuſtus ſum, ſufficit mihi iuſtitia mea. to.8.247.b
Non merito operum tuorum accepiſti gratiam fidei, qua ex impio factus es iuſtus. to.8.62.i, K
iuſtum eſt quicquid a deo fit,quia iniuſte nihil facere poteſt. to 8.67.d,& 208.b
iuſtus,& iniuſtus, ſibi alterutrum oneri ſunt diuerſis intentionibus. tomo.8.93.a
Quomodo verum ſit,Non vidiſti iuſtum derelictum, nec ſemẽ eius quærens panẽ: cũ aliter inueniatur in lectione diuina.t.8.98.l
Quis ſit iuſtus,qui non eſt derelictus, nec ſemen eius quęrens panem. Eodem. 99.c
iuſto nihil mali põt facere impius.t.8.100 c
Non ſic iuſtus eſt deus,vt non ſit miſericors tom. 8. 117.m
Nemo iuſtus,niſi humilis,& pius,& de iuſtitia non inflatus. to.8.159. i
iuſtus dicitur fidelis,ex quo credidit & facta eſt ei dimiſsio peccatorũ, licet de iſta reſidua vita ſine peccato eẽ ñ poſsit.t.8.192.e
iuſto eſt fructus,etiam in hac vita. ibidem. f
Nihil tam iuſtum quam vt puniatur peccator. tom.8.211.d
Quomodo intelligis,Qui recipit iuſtũ in nomine iuſti,mercedẽ iuſti accipiet: ſic intellige, qui recipit peccatorem in nomine peccatoris,perdet mercedem.to.8.383.a
Ab illo fit homo iuſtus qui nunquam potuit eſſe iniuſtus. tom.8.420.K
Quòd iuſtum eſt,bonum eſt, tom.8.416.f

Quiſquis

Quiſq; iuſtus eſt, cõtinuo bon⁹ eſt.t.8.460.b
Qui tribuit Deo quia eſt, & ſibi q̃a iuſtus eſt melius ſibi tribuit quam Deo: nã melius eſt iuſtum eſſe, quam hominem eſſe to.8. 553.m, to.10.74.b
iuſtos creare, & impios iuſtificare, lvtrũ ma ius ſit. to.9.92.l
Diligens iuſtum, quem putat iniuſtũ, diligit nõ ipſũ ſed q̃d putat eẽ ipſum. to. 9.100.e
iuſti ſumus, ſicut filius Dei iuſtus eſt, differẽ ter tamen. to.9.130.l
iuſtus peccatoris videns interim, plus accen dit ĩ obſeruatione, mãdatorũ. to.9.145.i
iuſti quidam ſunt, & poſtea impij efficiũtur, & contra. to.9.169 g
Qui facit iuſtitiam, iuſtus eſt: & qui facit pec catum, ex diabolo eſt. to.9.251.c
Quòd iuſti ſimus Deo reputãdum: quod ini qui, nobis. to.10 7.b, in fine.
iuſtus ſine perſequutione viuere hic nõ poteſt. to10 83.d
iuſtus fit ex peccatore. to.10.92.g
Deum deprehendentes iuſtitiarii to.10.92.h
iuſtus dominus qũo intelligat. t.10.142.e,f
Vita iuſti, in hoc mundo, bellum eſt, nõ triũ phus. to.10.144.l,m
iniuſtum eſſe non põt ꝙ placuit. to.10.148.i
Vide, Iniuſtitia, iniuſtus.
Hodie impletur in iuſtis, quod in aduẽtu ſpi ritusſancti præſignabatur. tom 10 221.g
Eũdẽ aſpectum habet iuſtus, & iniuſtus. to. 10.253.b
Quantumuis qui vixerit iuſte, non eſt tamẽ vſquequaq; certus de ſalute.t.10.301.b,c, & ſequen.
iuſti ducũtur ad præmia æterna, peccatores ad pęnam æternam. to.10.302.a
Iuſtina Ariana ꝑſequitur Ambroſiũ.t.1.57.i
iuſtinus. to.5.31.K
iuuenca rufa, & eius myſterium. to.4.83,g, & ſeq. to.5.150.h
iuuenum acrior pugna, aduerſus carnẽ, quã ſenum. to.10.37.a
Heſternũ dixit iuuenẽ Auguſtinus. t.7.88.b
iuuenum & iuuencularum, regula.t 10.39.d
iuuenes imprudentes, duces vel paſtores Ec cleſiarũ, non ſunt inſtituendi.t.10.284.m
Exhortatio ad iuuenes. to.10.249.g,h
Corpus Chriſti, quod eſt Eccleſia tãq̃ vnus hõ, primo iunior fuit, & ſenuit. to.8.99.c
iunior in quo corrigit viam ſuã, tripliciter poteſt intelligi. to:8.440.K,l
iunior nomẽ eſt comparatiuum, & bene intelligiť, incõparatione maioris.t.8.463.h
iunior populus, intrans terram ꝓmiſsionis, ſignat gentes. to.10.180.l,m
iuuentus Romana. to.5.37.e, & ſeq.
iuuentutem definierũt doctiſsimi hominis eſſe circa trigmta annos. to.5.234.e
iuuentus nouitatem ſignificat vitæ.t.8.127.i
iuuẽtus Eccl'æ, q̃ ſit.to.8.338.d, & 253.a, & e
iuuentutis inconſtantia to.10.249.d,e
Vinum, & iuuentus, duplex eſt incendium. to.10.308.f
iuuentas dea.
Κύριε ἐλέησον. to.2.240.K

L

Laban perſecutus eſt Iacob, reuertentẽ in terram ſuam. to.10.167.i
Laban, diabolus. ibidem.
Quòd eo tpe, Aeneas in Italiã venerit, quo Labdõ iudex p̃ſidebat Hebræis. t.5.337.g
Labeo. to.5.14.g, & 28.K
Labeonis opinio, de dijs. to.5.69.m
Labia Dei. to.4.348.g
Labia doloſa, q̃ mõ loquunť aduerſus iuſtũ iniq̃tatẽ, in iudicio erũt mura: to.8.50. m
Labia Chriſti quæ ſint. tomo.8.116.f,g
Habeant labia cõtra ſimulationẽ quod credit cor, & cor habeat cõtra timorẽ quod dicunt labia. ibid.h
Conſentiat labia tua cordi tuo. ibid.i
labia cognoſcantur in factis. to.8.187.h
Sunt labia, interioris, & exterioris, hominis. to.8.26.i
Labia non loqui dolum. to.10.34.e
Lapſus & reparatio totius hominis t.1.236.f
Lapſus hominis. to 3.348.d
Relabi periculoſum. to.4.386.a
Lapſus homo, p ſe erigi nõ poteſt. t.7.244.l
Lapſus malorũ, nõ ſit delectatio, ſed timor minorum. to. 8.160.c
Lapſus maiorũ, nõ ſit d'lectatio minorũ, ſed ſit cas⁹ maiorũ tremor minorũ.t.10.101.c
Ibi labor vbi multa q̃rũť & diligunť.t.2.47.c
Laborem manifeſtè pcepiſſe Chriſtianis Paulum. to.3.258.m
Non laborare Apoſtolis permiſſum eſſe. to. 3.35 .g, & ſeq.
Apoſtolorum ſenſiſſe de labore manuum to. 3.259.
Paulum ſententiam ſuam, de laborando cõ probaſ-

probaſſe ipſo facto. to.3.258.b

laborantium duplex genus. to.3.245.i

labor opificum,& agricolarũ, honeſtus, & & ſanctus. to.3,260.i

inter laborandũ licere orare, & pſallere.to. 3 262.i

Ordo in laborando. Ibidem.m

laborat manibus Corinthi Paul. ibidem

Nõ laborãtes Apoſtoli cęteri, an peccarint. to.3.162.b

Quare laborandum monachis. to.261.m

Nõ laborare quibus permiſſum.ibid.261.b

laborandum manibus,quare. to.3.264.m

laboris fidelium finis. to.3.349.c

labor piorum, exercitatio, eſt non damnatio. to.3.352.d

laborẽ meminimus, ſine labore obliuiſcimur:cũ labore diſcimus,ſine labore neſcimus:cũ labore ſtrenui,ſine labore inertes ſumus. to.5.236.a

laborandum hic. to.4.383.b

In tenui labor eſt. to.7.250.l

labor noſter nõ põt finiri niſi hoc quiſq; diligat quod inuito nõ poſsit auferri.t.8.16.d

labor ſemen eſt iniquitatis:peccatum,cõceptio laboris Ibidem,e

Nihil laborioſius iniqtate & ĩpietate.t.8.22.d

labor eſt,& in annunciando, & in audiẽdo verbo veritatis. to.8.69.K

Si vis ſuſtinere laborem, attende mercedẽ. to.8.95.K

Deus non ſolum laborem temporalem, ſed etiam breuem eſſe voluit pro fœlicitate æterna. Ibidem.

labor inflictus à Deo præceptũ mihi erit vt liberet ab eo. to.8.111.e

Ibi labor, vbi iniqtas,& iniuſtitia.t 8.175.h

labor magnus eſt cognoſcere qũo Deus curet res humanas, & bene ſit malis, & qñ cognoſcetur. to.8.263.e,f

Qũo labor ſit nobis,pręceptum. t.8.348.K

laborem.Deus poſuit cũ ſine,& requiẽ ſine ſine. ibidem,m

labores manuũ tuarum mãducare, quid ſit. to.8.493.f

labor labiorum quis ſit. to.8.53.a,b

laborantibus promittit Deus vitam ęternã, ocioſis vero minatur ignem ęternum.to. 9.129 e,f

Ad præſtantia non niſi labore perueniri.to. 10.6.e,f

laboramus omnes,& quare. to.10.8.f

laborare in Matth.11.c.quid. to.10.8.h,i

laborantes in hoc ſæculo. to.10.19.f

Venite ad me oẽs q laboratis,& onerati eſtis &c.exponitur.t.10.68.c,d,& 81.f,& ſeq.

Non minus pro anima, quàm pro carne laborandum eſt. to.10.153.m

Non eſt verus Chriſtianus, qui nõ plus pro anima,quã ꝑ carne laborat. to.10.134.g

Multi optant laboris mercedem,nullus autẽ laborare cupit. to.10.322.h

lactis apoſtolici vtilitas. to.1.207.f

lacte opus paruulis in Chriſto. to.1.239.K. to.6.276.l,m,to.9.104.f

lactantes qui ſint. to.8.17.m,& 118.a

Dominus,vt ſapientiã ſuam nobis lac faceret,carne inductus venit ad nos.to.8.54.h

lac manat exabũdãtia viſcerũ maternorũ.& miſericordia delectabili paruulis gratis ĩ fundit,& ſignificat gratiã Dei.to.8.234.a

Chriſtus cũ ſit panis, ſe nobis lac fecit,incarnatus,& apparens mortalis. to.8.502.c,d

Sic nos vult lacte nutriri, vt non ibi remaneamus,ſed creſcendo per lac ad ſolidũ cibũ perueniamus. ibidem.e

lactare vt nutriaris,ſic nutrire vt creſcas,ſic creſce vt panem manduces. Ibidem.g

A lacte nõ ſeparabis quo ad vſque ſuper matrẽ tuã es,ne prius fame moriaris priuſq̃ panẽ manducare ſis idoneus. to.8.503.i

Quid ſit lac ouium ſumere. to.9.230.b

Paulus lac & lanã ouium accepit, nõ tamẽ oues neglexit. ibidem f,g

a c dat paruulis Chriſtus. to 10.33.g

lacturnus,Deus. to.5.32.g

lacedmonij,qũo crediđrit Lycurgo.t.5..8.f

lachrymæ vnde ſalſæ. to.3.236.d

Vbi lachrymæ multæ,ibi ſpiritalis ignis accenditur. to.4.382.e

lachrymans Marcellus Syracuſæ non pepercit. to.5 3.K

lachrymæ tanto ſunt vberiores in homine, quanto eſt melior. to.5.205.l

Abſterget Deus omnem lachrymam,&c.exponitur. Ibidem.205 a

lachrymas mãducar die ac nocte.t 8.123.b,c

lachrymæ tuę dicũtur panes,nõ potus,illius qui deſiderat fontem aquarum. ibidem.

lachrymæ vnde panes. to.8,.94 g,h

lachrymarũ cõuallis.t.8.304.d,to.10.263.a

lachrymæ orantiũ dulciores ſunt quam gaudia

dia theatrorum. to.8.494.g
Conſolatorias effundere lachrymas, nō eſt effœminatorum. tom.9.207.e
lachrymæ puerorum, teſtes ſunt miſeriç. to. 10. 95. c
lachrymæ, doloris teſtes. to.10.120.i
lachrymç Chri, mūdi gaudia ſūt.t.10.179. K
Petri lachrymç leguntur, ſatiſfactio nō legitur. tomo.10.186.m
De lachrymis, compunctione, & pœnitentia. tom.10.283.e
lachrymæ ſuaues ſunt diligentibus deū.ibi.h
Crebre ſunt lachrymç iuſtorum, in via tom. 10.276. m
exempla lachrymantium. to.10.299.i,K
Lactantius vſus literis prophanis.tom.3. 14.l
lacus multa poteſt repreſentare.to. 5. 178. f
Aliud eſt lacū aperire, aliud effodere.t.8.16.e
lacus eſt profunditas ſæculi. to.8 50.c
lacus miſeriæ, eſt profunditas iniquitatis, ex carnalibus concupiſcentiis.tom.8.113.h
lacus inferior, quis ſit. to.8.318.a
lacus profundus peccatorum. to.8.546,f.g
In lacum diſcendunt, qui confeſsionem perdunt. ibidem.f
Qui lædit vnum membrum, totum corpus lędit. to.9.140. m
Iuſti a malis lædi non poſſunt, niſi quantum deus permiſerit. to.9.143.i, & 250.i
Deus duabus de cauſis permittit nos ab hoſte lędi. to.9.250.i
Lęlius. tomo.5.17.f
lætitia domus, quid ſignificet. to.5.95.m
lętitia. tom.5.122.f,& K,l
lætari debemus in domino, & non in nobis. tomo. 8.224. f, g
lętetur iuſtus in domino, & nō in ſe, qa &c. tomo.8.65.c,& 216.d, e
lætabor, & exultabo in te, non voluptate ſenſuum. tom.8.19. f
Cum lætari iubet, cur in domino.t.8.360. K
Ita ſemper lætetur cor noſtrū, vt timeat deū to.8.312.a,b, & ſeq.
lætitia plena & perfecta, quando erit.tom.8. 368.g,h
lætitię tuę cauſa, iuſtitia. to.8.127.f
Cum lætitia cœleſtis, & ineffabilis accepta fuerit, perit quodāmodo humana mens, & fit diuina to.8.9.h
lætitia non eſt foris quærenda, ſed intus.tomo. 8.8. c
Ineptæ lætitię, & moderati mœroris pugna. to.9.226.h
Ceſſando a lætitia carnis, acquiritur lætitia mentis. tomo.9.254.l
Iuſti in deo, iniuſti vero non niſi lętantur in ſæculo. to.10.278.e
lætitia huius mundi, ſæpiſsime in triſtitiam vertitur. to.10.278.e
laici ſcripſerunt ad Auguſtinum. to.1.25.a
A laico ñ erubeſcat diſcere pſbyter.t.7.278c
laici non immiſceant ſed diſpenſationi ſpiritualium. to.10.296.f
Bonorum & malorum laicorū cogitationes & verba, cū viderint paſtores malè viuentes. tom.10.41.l, m.
Lamech an occiderit Cain tom.2.43.b
Lamech homicidium perpetrauit.t.5 139.h
Lamech quot annis vixerit. tom.5.134.g, h, i & 138. m
Lamech duas vxores habuit, ſcilicet Ada, & Sella. ibid.137.d
Lampares rex.23. Aſſyriorum.tom.5.172 K
lampades accenſa bona opera.tom.2.183.h l,m.to.4.194.c,to.10 21.m,& ſeq.& 22.h
lampades ardere. to.10.23.b,c
lampades extingui quid. to.10 22.b
lampadum, prudentum & fatuarum virginū diuerſitas. to.10 23.c
lana materies eſt & pręparatio ad veſtem, & quid ſignificet. tom.8.571.e
Quid p lanā & linū intelligat.t.10.234.l, m
Quid exercere lanificiū ſanctum.t.10.234.a
languor eſt primę inobedientię ſupplicium to.5.132.e, f
languor naturæ noſtrę quis ſit. to.8. 438. m
languor quid ſit. tom.8.381. d
laomedon quō periuriū incurrit.to 5.21.d,e
Iouem lapidem, prouerbiale. to.2. 234. K
lapidum cognitio neceſſaria. to.3.10.h
lapis capitolinus. tom.5.20. K
lapidem, ſub quo iacet mortuus remouere, eſt gratiam prædicare. to.9.79 d
lapides a miliario tom.10.137.l
De lapide Adamante, & Magnete.to.5.214. f
lapis Aſbeſton accenſus nunquam extinguitur. Et de Pyrithe lapide Perſico, qui manū vehemēter ſe prementē vrit.t.5. 215.c
De lapide Selinite in eadē Perſide, cuius candor interior cū lūa creſcit, & decreſcit.ibi.
lapis inuentus in bonis renibus. to.5.231. f
lapides quid. tom.10 235.c,d

lapis diuritiam ſignificat. to.10.26.c
lapides duodecim extracti de iordane,& fixi in loca caſtrorum quid. to.10.180.l
Quinque lapides de torrente a Dauid collecti quid ſignificent. tom 10.108.b
lapides quo Dauid Goliath proſtrauit Chriſtum figurabat. to.10.125.l
lapis vnctus a Iacob, Chriſtus eſt.t.3.138.g. to.5.155.c,to.6.86.g,t.8.135.l,m, & ſeq. to.10.34 g,h
Et quod ſit prophetia.t.10.34.g,h,& 35.a
lapis ſine manibus de monte præciſus, Chriſtus.tom.8.127.g,h,& 140.b,& 143.g,& 366 g,& 373.e, to.9.8.a,& 19.l
Chriſtus ſine opere maritali de Iudæis natus lapis eſt de monte ſine manibus exciſus. t. 6. 126.b
lapis angularis Chriſtus.t.5.175.h,tom.10. 181.l, & 70.a
cuius anguli ſit lapis.t.8.321.l,& 352.a,b
lapis angularis ad quid valeat. to.10.41.i
lapis viuus. to.6.97.m,& ſequen.
lapis,Chriſtus. tom.10.34.g
lapis reprobatus ab ædificantibus, Chriſtus. to.3.201 g,to.6.97.m
lapis reprobatus ab ædificātibus, qūo factus ſit in caput anguli.t.8.143.g,h,& 315.l,m
Iudæi lapidem angularem reprobauerunt ædificantes. to.10.136.l
Aliud eſt a lapide conquaſſati,aliud conteri to.8.140.b,& 429.l
lapis Chriſtus conquaſſat paruos , conteret magnos. tom 8.266.K
Quicunque offenderit in lapidem illum,cōquaſſabitur,ſuper quem autē venerit lapis ille,conteret eum:exponitur.to.10.34.g,h
Qui offendāt ad lapidē offenſionis.t.10.73 h.i
Etiam Chriſtiani aliqui offendunt ad lapidē offenſionis. tom.10.73.l
iudæi lapides offenſione quaſſati, præclaro aduētu contererentur.t.10.242.c,& 243. d
lapides,gentes idolatræ, adorantes lapides. to.8.142.f,to.9.19.m,& 68. c
lapides Sion qui ſint. to.8.376.b
lapides Chriſtiani primus dicebantur, quia lapides pro deo colebant. to.9.68.c
Quid ſit lapides clamare to.10.135.c,d
in laqueo diaboli,ſunt duo to.8.54.h, i
laqueus occult' occulta eſt cogitatio.t.8.21.i
laqueum interitus abſcondentes, quomodo in ipſum incidant. to.8.82.c, d
laquei venantium qui ſint, & quibus tendātur. to.8.330.h,i
in laqueos venātium, multos mittit verbum aſperum. to.8.330.i,& 333.g,h
laqueus venantium, eſt dulcedo vitę huius, qui tunc conteritur,&c. to.8.482.e,f
Aliud eſt laqueum abſcondere in via , aliud iuxta viam. to.8.542.g,h
laquei nō ī uia,ſed iuxta viā timēdi.t.10.46 d
laquei,quibus ſe implicant diuites volentes fieri. to.10.93.l,m
largitas dei erga nos. to.9.162. m
Vide, Beneficium,& Deus.
laſciuia ſemper ſaturitati iūcta eſt.t.10.159.b
Multa nos latere. tom.3.190.f
latere Chriſti,quid. tom.4.310.e
Prodenda quæ dū latent, nocent.to.7.159.i
latini ſermonis penuria. to.5.81.l
latinus rex. tom 5.163.g
latinorum reges omnes cognominantur Siluii, a Siluio quarto rege ipſorū.ibi.173. i
latium poſt Aeneam,quem deum fecerunt, vndecim reges habuit. tom.5.163.h
latitudo,in ſcripturis quid.t.2.172.g,& 182. e,f,& h,i, tom.10.62.i, K
latitudo cordis,charitatē ſignificat.t.8.445.e
Et quomodo. Eodem.449.f,g,& 456.a,b
altitudo,latitudo,longitudo,& profundum. to. 10.62 i, K
latitudo profundum,altitudo,& longitudo, explicatu difficilia. ibidem.
Et q̄d ſignificent in cruce dn̄i.ibid. & ſeq.
De eo quod Apoſtolus, Vt poſsitis cōprehēdere cū omnibus ſanctis, quę ſit latitudo, longitudo, altitudo & profundum. Homelia. tomo.10.91.g,& ſequent.
Et ibidem lōgitudo,& latitudo &c.bifariam expoſita.
latitudinē facit charitas, & qūo. to.10.56. g
In quo conſiſtat lōgitudo,latitudo,altitudo & profundum charitatis.tomo.10.323.l
Latona,Apollinis mater. tom.5.172.m
latria ſoli deo debetur.to.2.60.K,& 96.g,h, to.6.99 e,& 216.c,& 245.f
Latria. tom.5.45.K,l
latrie Gręce,dicitur ſeruitus quę ſoli deo debetur. to.5.49 a,& 81.l
latris eſt cultus deo debitus, q in latino vno vocabulo nuncupari nō poteſt.Eod.81. b
latriam non recipiunt ſibi ſancti,nec angeli, nec homines. to.5.87.g

latria

latria cenſet ciuitas ſancta ſeruiẽdũ vni deo, non multis, vt infideles cenſuerunt, & leges ſtatuerunt. Eod.194.b
latrones etiam pacem optant, quamuis eam inquietent. to.5.191.l, & ſeq.
Socratis exclamatio in magnos latrones priuatos. tom.10.293.i,K
latronis boni fides, philoſophia, confeſsio, uirtus, laus. to.10.7.i,k,& 188.i,k,& ſeq. copioſe.& 193.e, & ſeq.
latro tunc credidit, quando Apoſtoli victi ſunt, & defecerunt. tomo.8.239,m
latro in confeſsione effudit ex ſe ſanguinem & factus eſt cibus dei: excluſit iniquitatẽ ſuam: accuſauit eam & caruit. to. 8.240.c.
latro in cruce Chriſtum confitens, dubitãtibus Apoſtolis, laudatur. to.9.18.i,& 112.d
latro Chriſtum in cruce pendentem confitebatur, quando Petrus turbatur. t.9.242.g
latro Chriſtum confitens, deſignabat nullũ a deo impiũ cõuerſum poſſe perire. ibid.
latronis confeſsio ſaluauit eum. t.10.148.d
latro pẽdens cum domino, credidit in Chriſtum, qñ diſcipuli titubauerũt. t.10. 183.a
Petrus tandiu Chriſtum nouerat, quem in paſsione negauit. latro non nouerat eum & confeſſus eſt. to.10.188.i
laudabilius fuit latroni inſtẽte paſsione Chriſtum confiteri, quam inter virtutum opera. ibidem.
Deprecatio latronis. tom.10.188.i,K
latronem non ſolum fides, ſed & deuotio ſaluauit. to.10.189 c
latro in confeſsione, fide, & deuotione, imitandus eſt. to.10.190.c,d
latro nullum miraculũ viderat. Chriſtum facientem, & tamẽ cõfeſſus eſt. t.10.193.e
latro non ſolum credebat Chriſtum reſurrecturum, ſed etiam regnaturum. t.10.200.l
Vbi latro Chriſtum inuenit, ibi diſcipulus ꝑdidit. tomo.10.200 m
latronum crucifixorũ inſultatio. t.4. 172. m
Boni latronis ad malũ improperiũ. t.10.193.h i
Colloquiũ latronum in cruce t.10 200.k.l
Duorum latronum differentia. t.10.193.f, g
Boni latronis exaudita oratio. tom 9.209 K
Reſponſio Chriſti ad latronem. to.10.188.l
latroni quare Chriſtus ꝓmiſerit paradiſum to. 10.190.b, c
latro regnum in cruce popoſcit, & obtinuit. tom.10.209.e
latro crucifixus cum Chriſto, quomõ eodẽ die fuit in paradiſo. to.2.87.i, & 135.g
latronis iuſtificatio qualis. to.4.220.g
latronis martyrium. to.7.374.b
latronis & Apoſtolorum collatio. ibidem.b
latro in die paſsionis fuit cum Chriſto in paradiſo. to.9.113.m
Chriſtus opprobria crucis ſuſtinuit, vt latronem glorificaret. to.10. 188. h, & ſequen.
latro nondũ vocatus erat, & iam electus erat ibidem. K
Chriſtus latronem paradiſo introducens, duplex beneficium operatus eſt. to.10. 193.c
latronis mentem immutauit Chriſtus. ibid.
Nullus regum, pręter Chriſtum, paſſus eſt latronem ſecum facere in ciuitatem ſuam ingreſſum. to.10.193.d
latro in cruce ſe exuit a peccatis. ibidem.i
latro adductus eſt a latrocinio ad iudicem, a iudice ad patibulum, a patibulo ad paradiſum. to.10.200.l
latro crucifixus, an baptizatus. tomo.4.77 g
Retractio. tomo.1.27.b, to.4.197.i
Retract. to.1.20.g, to 7.129.c,d
Retract. tom.1.11.f, in fine. Itẽ. to.7.374.b
latro ad dexteram Chriſti in cruce, bonos in iudicio ſignat: aliter ad ſiniſtram, malos. to.9.56.b,c
De ſaucio à latronibus ſauciato, parabola diſcuſſa. tom.10.56.b, & ſeq.
Homo qui in latrones incidit, eſt totum genus humanum. tom.10.31 d
Adam, mortis inuentor, nõ immeritò latronis nomen incurrit. to.10 190.b
Diabolus dr̃ latro prius, & vltimus. t.9.167.f
latro eſt cauendus. to.10.41.h
latrocinia quid ſint. to.5 59.g
latrocinia ſunt regna, remota iuſtitia. ibid.g
laturii. to.10.151.c
latera dicuntur, quicunque alicui cohęrent. tom.8.144.i
latera domus dei quę ſint. tom.8.194.i
Ex latere Chriſti aperto fluxerunt duo ſacramenta. to.9.213.m
Lauacrum aquę in verbo, quo mundatur Eccleſia. tom.1. 10.l
Lauandi mos in Eccleſia. to.2.163.f
lotio pedum in Eccleſia. ibid.
lauare faciem, myſtice. to.4.410.a
Deus abluit, non homo. to.7.76.c,d
lauare, & rigare, differunt. tom.8. 2.2.h

lauare

lauare manus inter innocẽtes, qd ſit.t.8.41.m
Quòd Chriſtus lauit pedes diſcipulorũ, non ad ſacramentum mundationis, ſed ad exẽplum humilitatis pertinebat. to.8.340.d
lauare pedes dicitur quis proximo ſuo cum iniurias remittit, & pro eo orat. to.9.86.m, & ſequenti
lauare ſtolas ſuas in ſanguine agni, quid ſit. to.9.142.m, & ſequen. d
lauari, & mundari. tom.10 159.g,h
lauari, & non mundari. ibidem.
Pilati ſẽtẽtia cũ ablutione manuũ.t.10.189.k
De latione pedum Apoſtolorũ.to.10.191.h, & 291.d,e
Non erubeſcant nobiles & potentes, exẽplo Chriſti, abluere pedes pauperum. tom.10 191.h,i
Præcipit Helifæus Naaman ſepties lauari in Iordane. to.10.229 l
laudes & vituperationes mouent.to.1.66.c
laudatio bonæ vitæ comes. ibidem e
laudatio libera eſt a lege narrantis, & rexẽtis hiſtoriam. tomo.8.405.e.
Melius eſt vituperare, quàm doloſe laudare. tom.8.468.i
inſanit, qui laudat qđ nõ eſt bonũ.t.8.512.b
Falſa laus, adulatio eſt. tom.8.537.k
Aliud eſt laudare loquacem, aliud laudare veracem. to.8.539 h
Nemo laudat niſi quod ei placet.to.8.573.i.
laus in quo conſiſtat. to.9.106.i
laudes, folia arborum ſunt. to.10.4.m

Laus diuina.

Omnia condita laudant deũm.to. 1.50. i, k to.9.189.b.to.10.111.b
laudis diuinæ gradus. tom.1.224.d,e
Deus in omnibus laudandus. to.1.228.i
Et in vitioſis laudandus deus. ibid.228.c,d
Ille laudat ueraciter deũ, qui veraciter amat. tomo.2.179.k,l
laus dei, ſacrificium noui teſtament.ibidem.
laus dei in beneficiis, & pœnis. to.3.339.f
In proſperis, & aduerſis.to.8.67.d, & 76.d
laus dei cum opere. to.3.339.f
laus dei. tom.3.355.a
laudem diuinã quomodo parit conſideratio vnionis mirabilis, naturæ ſpiritalis & corporalis in animali, & omnium bonorum nobis in vita conceſſorum to.5.243.e,f
In laudibus dei quomodo proficient omnia membra noſtra, quando iam eorum non erit neceſsitas. to.5.245
In laudem artificis, quomodo nos accendat pulchritudo multiplex nobis nota in gloria, & quo laudãtes non fatigabimur ibi.
In laudem cantici cœleſtis, quo nihil erit in gloria iocundus. to.5.246.b
Ipſi laudant dominum, qui ſe ſubdunt domino. to.8.66.h, & fo.ſeq.b
Curuus eſt qui laudat deum quãdo ſibi bene eſt, & blaſphemat qñ ſibi male eſt.t.8.67.d
Omnis multitudo audit laudem dei, ſed nõ in omni multitudine eſt laus dei.t.8.85.b
Quicquid egeris, bene age, & laudaſti deum Ibidem.h
laudare deum tota die, quid. Ibidem.& 250.l
Sic lauda deum, vt nolis male inimicis tuis. tom.8.111.m
laudare deum tibi prodeſt, non deo. ibid.m
Non laudant dominum qui male credunt, aut male viuunt. to.8.143.c
Non poteſt eſſe laus dei, niſi in ſanctis eius. tom.8.145.K
Nam qui male viuunt, non eum laudant: & ſi prędicant lingua, blaſphemant vita.ibi.
Sicut notus eſt per omnes terras, ita laudatur per omnes terras. ibidem k
laus, immolatio in nobis eſt. tom.8.159.f,g
Eis prodeſt laudare deum, qui bene viuunt. to.8.159.h,i
Si male viuis, & bona dicis, nondum laudas Deum: ſi cum cœperis bene viuere, & meritis tuis attribuis quod bene viuis, nondũ laudas. ibidem.
Nec ille laudat deum, qui malè viuit, nec ille qui quaſi de ſuo putat eſſe quod bene viuit. ibidem.i
laudetur deus bona voluntate, & gratuitum ſit quod laudatur. tom.8.172.d,e
laudetur voluntate, non neceſsitate. ibidem
laus dei a corde & ore Chriſtiani recedere non debet vt laudetur in proſperis, & male dicatur in aduerſis. ibidem.i
Non poſſe laudare deum, niſi mihi donaret laudare ſe poſſe. to.8.211.d
laus ex ore meo exiẽs, plus placet deo, q̃ magna victima adducta ad arã ipſi.t.8.245.f
Omnis creatura laudat deum, quoniam cũ ipſa cõſideratur, laudatur deus.ibidem.h
Omnia laudant deum, quæ fecit deus, pręter vitia, quæ non fecit. tomo. 8. 239. i, & 246. b, c

Super omnē laudem Dei adijcere, quid ſit. to.8.251.f.g
Ad laudem Dei tria oportet inuenire. to.8. 260.d,e
Qui laudabunt nomē domini. to.8.269.c,d
Si deficis ab amore, deficis à laude, ſemper laudas ſi ſemper amas. to.8.303 b
Definis laudare Deum, ſi deſinas amare.to. 8.315.g
Quando bene tibi eſt, lauda miſericordiam Dei quādo male tibi eſt, veritatem lauda. to.8.337.c
Securitas laudis,in laude Dei. to.8.350.l
Beati quantū laudant,tantū vires acquirunt, & dulceſcit quem laudant. to.8.370.K
Illius anima ſemp laudat dominū, quę.&c. to.8.380.h,i,& ſeq.
laudari vult Deus:& hoc vt tu proficias,non vt ille ſublimetur. to.8.381.a
In veritate Deum lauda, quia ſi de tuo volueris,mentieris. ibidem.b
Chriſtum quidam laudando impediuntur, qui nullum vituperando ſæuiebant,to.7. 396 e
Semper à nobis laudatur Deus, ſi ſemper amatur. to.8.402.c
laudantem vidit Deus quem probat amantē. ibidem.f
Verbo & opere laudare. ibidem.f
laudari in nomine ſancto Dei, quid ſit. Ibidem.g
Poteſt eſſe laus Dei vera & pia,vbi nō eſt cōfeſsio peccatorū quę laus multo crebrius in ſcripturis confeſsio vocatur. t.8.407.g
laudes Dei ſunt opera eius in præceptis.ibidem.i
laudař laudē Dei qualis ſit locutio.t.8.409.g
Non laudēt Deum,ſed ſe,qui magnos ſe putant:quia nomē ſuū potius, prædicari volunt,quam nomen domini. to.8.427.K
Ille ſemper laudandus eſt qui eſt. ibidem.l
Quid ſit ſepties,in die laudem dicere. to.8. 465 c
Quidam laudando Chriſtum,a Chriſto,retrahunt. to.8.468.i,k.
Si non laudauerint ſerui dominum,ſuperbi, ingrati,irreligioſi erunt: & non laudādo dn̄m,faciunt vt ſeuerū ſentiāt. to.8.511.g
Si laudas,propiciabis:ſi nō laudas,offendis: nec laudibus nr̄is ille creſcit,ſed nos.ibi.h
Quoniā, nobis expedit laudare Deū, iubet miſericorditer, vt laudemus eum, nō arroganter. ibidem.h
Quales ſint qui laudent eum. ibidem.i
laudem laudandus,quia bonus. to.8.511.l
laudem ſuam Deus ſic tēperauit,vt firmorū eſſet,& infirmorū. Eodem.512.e
laudare debemus, Deū amando,nō coactè: nec præpoſita mercede. Ibidem.
A laude Dei nemo excuſatur: nā ipſum voluiſſe, laudaſſe eſt, nec à te quærit verba, ſed cor. Eodem.513 b
laudabis Deum ſi trāſieris ad vituperationē tuam. to.8.537 g
Qui laudari nō vult ī trāſitu huius ſęculi,ob mute ſcetcū venetit ſęculū ſęculi.t.8.551.d
laus flagellantis, medicina eſt vulneris.Eod. 552.b
Non potes laudādo Deū finire cuius magnitudo finem habere non poteſt. Ibidem.c
Sicut eius magnitudinis eſt eſt finis, ſic tuæ laudis non erit finis. Ibidem.
Sine fine erit laus, quia ſine fine amor. to.8. 544.K
Vt homo ſe laudet,arrogantia eſt,vt ſe Deus laudet,miſericurdia eſt. to.551.i
laudare Deū nec mortui ceſſant.t.8.552.c,d
De operibus laudemus operātem,de conditis cōditorem, de creatura creatorē.ibi.e
In laudandis operibus Dei,virtutem Dei pronunciabunt ibidem f.g
laus Dei via te conſtituens, oſtēdit tibi qd diligas, quid timeas,quid appetas,qd fugias,quid eligas,& quid reijcias.ibidem.i
laudent Deū omnia opera eius.to.8.554.e,f, & 573.i,K
Expedit tibi deficere laudando Deum, quā proficere laudando te. to.8.512.c
Magnum eſt quod laudamus Deū, ſed quo laudamus, adhuc infirmum eſt. ibidem.f
laudabo dn̄m in vita mea,quid ſit.Ibidē.g,h
Qualis ſit iſta laudatio, vbi quandiu es,laudas. ibidem.i
Quare laudare debeamus dominum, & quę merces. to.8.560.h,i
laudatio impiorum offendit Deum.Eodem. 561.a
Ideo laudate dominum, quia bonū eſt laudare dominum. to.8.561.i.in fine,
lingua tua ad horam laudat, vita tua ſemper laudet. ibidem.k
Cum deus laudař de bono ope tuo,o pe tuo

laudas Deum. ibidem.
Quando perficitur in nobis laudatio Dei. ibidem.m
Vis vt Deo tuo iocũda decoraq; ſit laudatio, noli bonę cantilenæ tuæ obſterpere malis moribus. to.8.561.m
Aures Dei nõ ad os, ſed ad cor: nõ ad linguã ſed ad vitam laudatoris patẽt. Eodẽ 561.a
In laude Dei debet eſſe meditatio vitæ nrę præſentis, qa exultatio ſempiterna futuræ noſtræ vitæ laus Dei erit. to.8.572.e
Ad laudem Dei exhortatio. to.8.572.e
Túc deſinis laudare Deũ, quando à iuſtitia, & ab eo qđ illi placet, declinas. t.8.573.h
Quòd cęleſtia & terrena omnia laudẽt Deũ. ibidem.i,k
laudare Deũ ĩ excelſis, qd ſit. Eodem, 574.e
laudare Deũ eſt, negociũ beatorũ. ibidem.c
Sic omnia laudant Deũ, cum conſiderata pariunt laudem Dei. ibidem h
Charitas laudat Deũ, diſcordia blaſphemat. to.8.576.m
Peccata non laudant Deum. to.9.129 d
laudes Dei. to.9 165.l
Nõ ẽ pulchra la' ĩore peccatoris. t.9.188.m
Nemo ſuijpſius laudator eſſe debet, ſed Dei. to.10.7.i
Deuiare à Dei laude. ibidem.h
laudãs dñm inuoca, & ab inimicis tuis ſalu' eris: loc' expoſit'. t.10.7.h.& ſeq. copioſè.
Peccatori verũ proſit laudare Deũ. t.10.91.d
Et vtrum poſsit. Ibidem.
laudare Deum quibus proſit to. 10. 91.d, & ſequen.
Quomodo Deus vere laudetur. Ibidem.
laudare Deum quando ceſſamus. to.10.98.b
laudant angeli Chriſtum cõpetenter, laudemus eum confidenter. to.10.133.g
Bis Deum laudamus, ſi nos piè accuſemus, deumque laudemus. to.10.148 a
Qui ſe laudat, Deum nõ laudat, ſed ſe a Deo auertit. to.10.150 e
Omnis enim nõ mitis, ſuperbus, elatus, aſp, in ſe vult laudari, nõ in dño. to. 10.320.d

Laus humana, & laus ſui.

laudis humanæ vanitas. to.2.76 a,b
laudes hominum quomodo accipiendæ. to. 2.95.m, & ſeq.
Multi laudantur, quorum facta non laudantur. to. 2.93. K, & ſeq.
laudari quomodo poſsit Chriſtianus. to.2. epiſt. 135. per totum.
laus humana quàm noxia. to.3 354.c
laudari ab hominibus, ſpreto teſtimonio cõſcientiæ iactantię vitium eſt. to.5.105.f
Diuites ſe laudant, pauperes dominum laudant. to.8.36.m
laudando te bonum, efficieris malus. t.8.41.a
Qui nolunt laudari domino, non ſunt manſueti. to.8.76.f,g
Qui in ſe vult laudari, ſuperbus eſt. ibidem.f
Vnde laudemur nihil nobis reliqt Deus, ſed totam intentionem noſtram in laudẽ ſuã mitti iubet. to.8.222.b
laudantiũ linguis noli molleſcere, nec frãgi vituperantium. to.8.340.b
Non ipſa laus humana culpanda eſt, ſed ꝓpter ipſam laudẽ bene operari. t.8.447 d
laus quantacunq; prouenerit homini iuſto, non ibi debet eſſe finis boni, ſed etiã ipſa referenda eſt ad laudem Dei: propter quẽ bona faciunt vere boni.. ibidem.
Modus oſtẽditur quo te laudare poſsis, & arrogans non. to 8.553.g.h
laudes tolerãdę Chriſtiano, & inter illas tremendum. to.10.4.m
laudari velle qũo debeat, homo & quomodo non. to.10.104.a
laudari à male viuentibus. ibidem.
laudari a bene viuentibus. ibidem.c
Non te laudes in bonis tuis, & non accuſes Deum in malis tuis. to.10.243.g

Laudis cupiditas, contemptus, & eius periculum.

la' humana fugiẽda. to. 1.66.a, ſeq. t, 8.346.g
laudari exoptant omnes mortales: Ennij dictum. to.3.135.m
laus humana quomodo quærenda, & fugiẽda. to.4.405.d,e, & ſeq.
De amore laudis, qui cum ſit vitium, ob hoc virtus putatur: quia per ipſum vitia maiora cohibentur. to.5.49.e
Amor laudis humanæ, veritatis amori cedere debet. ibidem.g
laudis cupiditas, Romanos ad facta mirãda compulit. to.5.45.d,e
Ex ſcelere laus. to.7.127.m
Vide Gloria.
Propter amorẽ laudis humanę, multa magna fecerũt, q magni fuerũt ĩ hoc ſęculo q̃rẽtes non apud Deum, ſed apud homines gloriam. to.8.447.c

laudes

laudes grauant homines,& in periculū mittunt. to.10.4.m
laudes hominum quærentes,reprehenſionibus eorundem deficiunt. to.10.45.f
lauinia, Aeneæ coniunx. to.5.183.h
lauiniorum anni. Eodem.15.a
laurentina meretrix. to.5.52.h,& ſeq.
laurentii martyrium,& cruciatus. t.9. 52. a
Dum Laurentius Chriſti ardet deſiderio, ꝑſecutoris pœnam non ſentit. to.10.269.b
laurentius eo lumine,quo accenſus eſt,mundum illuminauit. ibidem
in feſto ſancti Laurentii:Sermones quatuor. to. 10.269.b, & ſequen.
laurentius, non breui ſupplicio peremptus eſt. ibid.c
laurentius non minori gloria, quā tres pueri miſſi in fornacem,eſt coronandus.ibi.d
Sanctus Laurentius,grano ſinapis comparatur. tomo.10.269.i
Deuotiorem Laurētium ſaluatori ſupplicia atrociora fecerunt. ibidem.K
Quibus de cauſis beatus Laurentius inter cęteros martyres pręcipuè honorandus.10. 10. 269.K,& ſequen.
Quare ſanctus Laurentius traditus eſt igni. ibidem. m
lazarus,interpretatur adiutus.to.2.116. h,tomo.8. 247.a
lazari quatriduani ſuſcitatię. tom.4.198.l
Sermo,po[illegible]ico ſtylo, de eodem.tom.10. 44.i, K,& ſeq.
Item alius [illegible]o,de eodem. 10.10.179.g
lazarum a mortuis ſuſcitaturus Chriſtus, fleuit. to 4.310 a,to.10. [illegible]79.i
Quod ſit reſuſcitatus a domino prę[illegible],ſed vixit & domino abſente. to.8.254 d
Mariam venientem ad Chriſtum,cōmodum ſui plures ſequi, vt reſuſcitationis lazari teſtes fierent. tom.9.78.l
Mortuus lazarus ſub lapide, reus eſt ſub lege. 10.9.79.c
lazarus domino dicebatur dormire, qui ſororibus erat mortuus. tom.9 78.c
Qui lazarum flabant, adhuc legem ſapiebāt veterem. 10.9.210.e
lazarum quare Chriſtus a mortuis reſuſcitauerit. tom 10.44.l,& 179.h
Sororum lazari,ad ægrotantē,conſolatoriæ orationes,& ſuper funere deploratio. to. 10.44 m,& ſeq.
Mortuorum apud inferos colloquium in lazari reſuſcitatione. to.10.45.c
lazarū quare Chrs nominatū euocauerit.ibi.
De ſuſcitatione lazari. tom.10.179.g,& m
lazarum virtute propria ſuſcitauit Chriſtus, ibidem.h
lazarus ad vnicā Chriſti vocē ſurrexit. ibid.
Chriſtus lazarum ſuſcitauit,ut corda iudęorum incredula a morte peccati ſuſcitaret tom.10.179.h
lazari reſurrectione confirmatus fides Apoſtolorum in Chriſto. ibidem.i
Chriſtus in morte lazari diuinitus erat,& nō humanitus. ibidem. K,l
Quare dominus præcepit lapidem tolli a ſepulchro lazari. ibidem. m
Anima lazari ante corpori reddita eſt,quam dominus dixerit:lazare ueni foras.ibid.m & ſequentibus.
Quare Chriſtus lazarum nō ſoluit,illum ſuſcitando. tom.10. 180.a
Chriſtus oſtendit in lazaro duplicem virtutem ſuæ operationis. ibidem.
lazarus, & alii mortui,a domino reſuſcitati quid ſignificent.to.3.251.g,h,to.9.77.d.e
lazari reſuſcitati allegoria.t.4.198.l,m,& ſeq
lazarus quatriduanus, quid adumbret.10. 4. 16.g,to.9.78.f,to.10.37.m,& 105.l
Conſuetus in peccatis, ſepultus vt lazarus. tom.10. 7.a
Clamor Chriſti, in ſuſcitando lazaro, quid ſigni[illegible]icarit to.10.37.m
lazarū c[illegible] vinculis prodire, q.d.10.10.147. m
Quod diſcipuli lazarum vinctū ſoluerunt. quid ſignificatum. 10.10.38. a
lazari ſolutio a diſcipulis,Eccleſię poteſtatē qua peccator ſoluitur poſt peccatorum confeſſionem,ſignificat. to.10.7.e,f
lazarus,typus Eccleſię. tom.8.247.a
lazari medici, & diuitis epulonis,parabola. to.10.23.l,& ſeq copioſe, & 78.l, m, & ſeq.& 184.a, b
Funeris mendici lazaris,& diuitis,cōparatio to.10.23.l,m, & 184. a, b
lazari paupertatis,& vulgarium,cōparatio. to.10.184.b,c.& ſeq.
lazari & diuitis epulonis,pauco temporis interuallo,mutatæ ſunt vices. to.10, 238. i
lazari & diuitis,allegoria. tom.4.118.h
lebbęus,cognomen Iudę Thadęi.t.4. 147.i
lecti ſternebant in honorē deorū. to.5.25.i

lecti

ſecti nomine, voluptas carnis ſignificatur, cũ delectatione ſeculari, in quo requieſcit animus æger, qui tunc per ſingulas noctes lauatur, cum &c. to 8 11 g, h
lectus, pro quiete ponitur & ſignificat illos, qui quietã vitã agunt. t. 8. 90. h, & 369 e, f
lectus doloris, infirmitas eſt carnis. t. 8. 120. c
Erunt duo in lecto vno: vnus aſſumetur, & alius relinquetur, quid ſit. to. 8. 369 e, & 508. m, & ſequentibus.

Legati, legatio.

Athenas miſsi legati. to. 5. 25. g
De eo quod Apoſtolus dicit, legatione fungimur pro Chriſto. Homilia tom. 10. 119. x & ſequen.
legiones diſponuntur in vrbe. tom. 5. 18 e, f
lectio imperiorum, qualis. to 1. 159. d
lectores ſcripturarum, duplices. tom. 1. 248. d, f, & g,
Vide ſcriptura.
Quid in primis legendum. tom. 2. 2. b, & h, to. 3. 8. f, g. & ſequen. capite.
qualem lectorem ſcriptura poſtulet. t. 3. 7. h
lectio nobis hic neceſſaria, non in patria. to. 8. 343. f
lectionis, meditationis, orationis, & contemplationis, diſcrimen. to. 9 178. d
lector prælegebat ex ſcripturis aliqua, de quibus ſermo fieret. tom. 10. 38. c
Diuine lectiones ita ſibi connectuntur tanquam ſit vna lectio. to. 10. 149. c
lectio aſsidua, quid proſit. to. 10. 185. d
lectio aſsidua purificat omnia. ibidem.
lemores, laruę, lares, quid ſint. tom. 5. 77. m,
leuitas erga malos. to. 1. in Poſsido.
lenticulam deſiderauit Eſau. tom. 8. 142. d
lenticula Alexandrina. ibidem.
leon ſacerdos Aegyptius. to. 3. 130. f
De leone paralogiſmus. to. 1. 187. K
leoni comparatur diabolus. to. 2. 129. g, h, to. 3. 18. i, to. 8. 400. i
leo, in bono, & in malo. t. 3. 18. i, K, t. 8. 159. g
leo ſignificat Matthæum Euangeliſtam. to. 4. 127. b
leo in cubili dicitur, in quo & vis & dolus operatur. to. 8. 22. e
leones, & catuli leonũ, qui ſint. to 8. 184. g
leonum molas quando cõfregerit Chriſtus. tom. 8. 189. l, m
leo eſt Chriſtianus. to. 4. 305. f
leonis nomine, ipſe maior princeps dęmoniorum, intelligitur to. 8. 398. e
leonũ catuli, dæmones. t. 8. 362 K, l, & 398.
leo Chriſtum ſignificat, propterea non adorandus leo. tom. 8. 397. c
lepra percutitur Ozias, ſacerdotium inuadens. tom. 2. 14. f
lepra, quid ſignificet. tom. 4. 120. g
leproſa manus ſinui immiſſa. to. 3. 238 l, to. 8. 267. l
lepra Marię murmuratricis. tom. 3. 241. h
lepra Naaman tom. 3. 246. b
lepra Giezi. ibidem. c
leproſi in corde, mundati in cute to. 10. 65. f
lepra myſtice quid ſignificet. to. 10. 66. a
Omnes auari ſunt intus lepra perfuſi. tom. 10. 230. d
Ad leproſos, vt patientiam teneant. tom. 10. 293 K
Plerique propter peccata lepra percuſsi. Eodem. 29 . b, c
lepus, minutum eſt animal, & infirmum: & quid ſignificet. to. 8. 398. m
lepus in ſcripturis myſticè, quid t 10. 102. K
lethargici, vnde fortiores ſolitò. tomo. 1. 201. c, d
lethargici, qui ſint, & quos figurent tomo. 2. 231. m
lethargiſci ſomno periclitantur. tom. 8. 86 f
lethargici, qui. to. 10. 19. m
lethargici ſpiritales, qui. to. 10. 50. a
letheus fluuius. to. 5. 91. e
leuana, dea. to. 5. 33. d
leuare ſe ad deum aliud eſt, & alius eſt ſe leuare contra deum. tom. 10. 120. h
Manus ſanctas vbique leuare poſſumus. to. 10. 193. b
Quid ſit leuare manus. to. 10. 174. i
Nemo ſeipſum leuare poteſt ad ſuperna. tomo. 10. 242. i, K
leucippus, rex. to 5. 169. f
leucii Manichęi, acta, ſub nomine Apoſtolorum ſcripta. to. 6. 187. K
leucothen, ſiue Matuta. tom. 5. 172. e
Quæ leuia videntium eſſe, interdum grauiſſima. to. 3. 60. i, K
leui in lumbis Abrahæ decimatus. to. 1. 93 g, & 211. f, & 216. g, to. 7. 230.
leui eſt ipſe qui & Matthæus. tom 4. 145. f
Tribus leui. tom. 5. 167. d
leuita, interpretatur aſſumptus. tom 9. 204. d
lex, a lectione dicta. to. 4. 307. m

legis vnum nomē eſt, ſed tripertitam habet intelligentiam. ibidem
legis acceptiones. to.4.216 h.i,to.9.76.m
legum genera tria. to.6.50.d.e
legis vocabulū generaliter & ſpecialiter accipi. to.1.19 l.to.3.153.c
lex in Gręco, maſculini generis eſſe mōſtratur. to.8 450.f
Quod in latina lingua fœminini, in Græco maſculini eſt to.8.201.f
Quod maſculinā vim habeat magis, quia regit non regitur. ibidem
Ratio legis, anima. to.1.141.f,g
Modi exponendæ legis. to 3.159.c

Lex diuina, lex æterna,

Lex prima

Lex q̄ in Deo, diſciplina eſt vitę. t 1.163.b,c
lex ſupra mētem hominis veritatem docet. to.1.240.a
Inter legem diuinam, & leges gentiū magna diſtantia. to.1.35.e,f,& ſeq.
lex Dei immutabilis, quum leges humanæ ꝑ ratione temporum varientur. ibidem.f
lex ęterna, moderatrix humanarū. t.1.210.e
leges duæ ęterna & tēporalis. Ibidem & ſeq.
lex ęterna lex humana, quid valeant. tom.1. 212.b,c
legem ſummam cognoſcere fas, iudicare nequaquam. to.1 240.d,e
lex Dei. to.3.347.m
lex curiæ cœleſtis, & ius reipublicę, Dei voluntas eſt. to.5.16.l
A legibus diuinę prouidentię, nihil excipit. to.5.43 c,d
In legibus ęternis, quæ viuūt, ī Dei ſapiētia, omnia vident angeli. to.5.80.a

Lex ſcripta.

Lex ſcripta in cordibus Chriſtianorū. to.3. 272.i,& ſo.ſeq.f
lex digito Dei ſcriptu. to.4.331.K.to.10.39. m,& 61.b
lex naturę quomodo ſcripta in cordibus humanis. to.4.409.a
Quòd ſine verbo Dei ſcripta nō fit. t. 8.161.l
Quòd lege ſcripta, lex naturę inſtauretur, augeatur, & firmetur, vt præuaricantes grauius peccent. to.8.460.h
lex quare ī tabulis lapideis ſcripta. t.10.39.m
lex ſcripta in tabulis lapideis, non in tabulis cordis carnalibus. to.10.61.c
ex ſpiritus in corde ſcribitur, non in lapide ibidem e.
Lex prima. to.10.145.e

Legis datio.

lex quomodo iniuſto poſita, non iuſto. to.3. 269.e.to.4.431.g
Ante legē habuerūt Hebręi literas. to.4.49.a
Populus Iſrael quid fecerit interim dū Moyſes tabulas legis acciperet. to.4.56.K
legis datæ tabulas quare Moyſes cōfregerit, & rurſum alias acceperit. ibidem.l
lex puare data. to.4.214.f,& 433.i.K.tom.8. 186.K,l
legem quare Deus nō à primordio dederit to 4.242.h
lex patribus data eſt. to.4 304.l.
Ordo fuit primum legem dare, poſtea vero miſericordiam. to.4.309.h
lex per Moyſen data, quid ſit. to.4.309 g,h
lex data per Moyſen, iuſtitiam habebat terrenam. to.4.317.l
legis ſacrificia, quare ceſſare debuerunt. t.5. 82.c.& ſeq.
Vide ſcrificia & victima.
lex Moyſi data eſt edictis angelorum, cūcto populo vidēte mirabilia, vt ad Dei cultū traherentur. to.5.85.f,& 86.b
Signa mirabilia in legis datione. Ibidē.85.f
lex diſtributione tēporū data eſt, quæ prius haberet promiſſa terrena quibus tamē ſignificarētur æterna: quę viſibilibus ſacramentis celebrarent multi intelligerēt pauci. ibidem.86.b
lex in tabulis lapideis. Eodem.86.a
legi veteri quomodo reddita ſunt multa miraculorum teſtimonia. ibidem.
De lege data in monte Sina quinquageſimo die poſt immolationem agni, quę ſcripta eſt digito Dei, qui ſpiritusſanctus in Euāgelio dicitur q quinquageſimo die miſſus eſt Apoſtolis poſt Chriſti immolationē. to.5.156.d.& ſeq.
lex Dei data eſt per Moyſen, quæ dicitur vetus teſtamentum. Eodem.171.d
lex vetus data eſt in monte Sina, lex noua in mōte Sion. to.5.185.l,& ſeq. to.6. 24.a,b
legem carnaliter accipiētes iudæi, & eius ꝓmiſſa terrena neſcientes eſſe figuram cęleſtium rerū, oppreſsi dicere audent, vanus eſt qui ſeruit Deo. to.5.211.h,& ſeq.
Cur data ſit lex conſcripta, quæ in cordibus iam ſcripta erat. tom.8.186.l

Ibi lex,vbi interrogatio. ibidem

Ideo data eſt,vt ęgrum de morbo conuinceret,qui ſibi ſanus videbatur:vt peccata demonſtraret,non vt auferret. to.8. 304.f,g

lex ad hoc data eſt, vt cōuinceretur languidus,& medicum imploraret. to.8.384.c

Quid ſignificet quod data ſit quinquageſimo die poſt occiſionem agni. to.8.335.l

Quòd lex minetur pœnam,quia non poteſt dare iuſtitiam. to.8.460.m

Oportebat vt lex daretur ſuperbis, qua diſsipata tempus fuit,vt per vnigenitum filiū dei miſericordia mitteretur. Eodē. 461 g

Cur Deus bonus eis dederit legē bonā,quos eadem lex viuificare nō poſſet,nec vlla eſſet ex bona lege iuſtitia. ibidem.l

Ad hoc data eſt lex,vt te de magno paruum faceret,& ad faciendam lege vires de tuo nō habere demōſtraret,ac ſi inops ad gratiam confugeres. Ibidem.m

lex per Moyſen data eſt, gratia, &c.exponit contra Manichæos. to.8.48 f,g.

lex quomodo per Moyſen data eſt. to.9. 7.b

Quare lex data eſt.to.9.220.c,tom.10 68.g, & l.& 12[illegible]

Qua lex ſubintrauit,vt abundaret delictum: exponitur. to.10.57.f

De verbis Apoſtoli, Si enim data eſſet lex q̄ poſſet viuificare, oīno ex lege eſſet iuſtitia. to.10.68.f,& ſeq.

lex in adiutorium homini data. to.10.68.h

lex eſt data contra peccatum. to.10.145.h

Homo ante legē fuit peccator,data lege,atq; tranſgreſſa,factus eſt præuaricator. ibidē.

lex data eſt vt abundaret peccatum,& ſuper abundaret gratia. to.10.149.e,f

Poſt legem datam, grauius eſt peccatum. ibidem.f

Ante legem datam, peccabatur contra legē Dei occultam. to.10.149.e,f

Lex vetus & noua.

legis nouę,veteriſque diſcrimen.to.3. 18.g, & 273.e

legis veteris,& nouę nō eadē ratio.to.3.18.g

Vetus lex,mortem: noua, iuſtitiā miniſtrat. Eodem.271.c

legis veteris facta & miracula,ſub compendio enarrata. to.3.249.l

legis repetitio nouum taſtamentum ſignificabat. to.4.59.g.h

legis & gratiæ diſcrimen. to.4.355.e,to.6. 292.c,d,to.7.250.b,& 260.h

lex vetus,& lex,noua,vnde ſic appellatæ.to. 3.272.h

lex ſcripta in cordibus. ibidem.i.& ſo.ſeq.

legis veteris, & teſtamēti noui propria,ſiue diſtinctio. to.10.80.h

lex vetus & lex noua,duo nomina ſunt vni? rei. to.8.282 a

inter legem ſuſcitare,& ponere teſtimoniū, ſi intereſt. ibidem.b

lex vetus idē qđ noua pcipiebat. to.9.7.d,e

lex vetus quare dicať iudæorū.to.9.100.k,l

Lex & gratia.

legis & Euangelij diſcrimen. tom.1.254.K, l.to.2.213.l

legem poſt Euangelium,non eſſe ſeruandā. to 2.15.c,& ſeq.

lex obſeruata poſt Euangelium,peſtifera.to. 2.16.a

lex & gratia diſtinguēda. [illegible]2.129.c & 202.a,b

lex per literam ſignificatur. to.3.267.d

Et gratia per ſpiritum. to.6.98.a

legis obſeruatio,gratia Dei. to 3.268.l

lex operū,& lex fidei quomodo inter ſe differant. Eodem.270.m

lex & gratia. to.3.347 b,to. 7.291 a,b

lex ſine gratia, ſola litera eſt. to.4 216.K.to. 7.429.m

lex licet ſit,bona,tamen ſine grata peccatum auget. to.5.113.d,& ſeq.

lex ſecunda, ideſt nouum teſtamentum inchoauit à Hieruſalem. to.5.186.m

lex & promiſsio,opponuntur.to.6.204.b,c

lex Chriſti,quid ſit. to.4.440.to.7.18.l

legis reuelatio,non eſt gratia iuſtificans.to. 7.250.b

lex quid poſsit,quid itē gratia,Pauli teſtimonia.to.7.2[illegible].b,e,& ſeq.& [illegible]92.K.l,& ſeq.

lex bona,quia mittit ad gratiam.to.7 298.b,

lex Dei,baculus Heliſæi. Ibidem,f,g

lex ſine gratia, nō niſi præuaricatores facit. to.7.430.a,to 9.121.d

lex ſine gratia,ſola litera eſt;manet ad cōuincendam iniquitatem non ad dandam ſalutem. to.8.252.d

Quòd comparetur baculo Heliſęi,& quare. Ibidem.f,g

Cur ſacramenta legis Moſaicæ non ſint impoſita credētibus ex gētibus. to. 8. 547.c

legem ſine gratia non poſſe operari,figuraliter oſtenditur. Ibidem.d

lex

Lex ſine gratia impleri nō poteſt.to.8.547.d
cancellos facit nobis lex,vt non inueniendo quà exiremus,ad gloriam conuolaremus. to.10.572.g.
Legem tulit dominus ad gratiam, & quare. to.10.108.c
Ab eodem lex profecta eſt, & Euangeliū.to.10.149.e

Legis impletio,Legis iuſtificatio.

lex neminem iuſtificat. to.7.293.h,i
legis cognitio non iuſtificat. to.3.270.m
lex impletur ex Dei beneficio. to.3.272.g,t.4.531,& 59 h
An ignoratis fratres,ſcientibus enim legē loquor,&c.exponitur. to.4.199 b,& ſeq.
legem naturaliter facere,quomodo accipiē dum. to.3.351.m
legis conſummatio in charitate poſita.to.4.428.b,c,& 437.K,l
legis opera,nō ſufficiunt ad iuſtificationē. to 4.432.K
legis opera eſſe duplicia. ibid.& 437.i
legem non poſſe impleri,niſi à ſpiritalibus. to.4.215.K
lex ſpiritaliter intelligenda. to.4.423.d
legem perficere nemo potuit. ibidem.f
lex bona,quę per gratiam liberatoris impletur. ibidem
legem nō impleri viribus humanis. ibidem.
Ante legē,ſub lege, ſub gratia, in pace,quatuor hominis grad9.t.4.424.e,& 438.b,c
legem veterem Chriſtiani ſpiritaliter obſeruant. to.6.5.b
legem implere,quid ſit. Eodem.108.e,f
lex naturaliter nū ſufficiat ad iuſtificationē. to.7.237.h,i,& 243.g,h
lex impletur amore,non timore. to.8.68.m
Quod impleatur in nomine ſaluatoris, non in viribus præſumentis. to.8.128.b,c
Sunt qui tenēt legem Dei memoria, & non implent vita,ſed qui implent vita,nō poſſunt non tenere memoria. Eodem.196.g
Quomodo naſcūtur omnia opera bona, cū quiſq; bene vtitur lege,ſic naſcuntur opera mala,ſi male vtitur. to 8.201.g
lex iuſta miniſtros habeat īnocētes.t.8.161.l
Contra leges ſuas Imperator nō facit,cū cōfeſsis indulgentiam. ibidem.l
Non poteſt impleri niſi per charitatem.Eodem.253.h
lex ex corde nullo modo impleri poteſt, q̄ ſeruatus formidine pęnæ, non amore iuſtitiæ. to.8.283 k
Qui timore pęnæ,non amore iuſtitiæ.opus legis facit,profectò inuitus facit, & ideo nō amicus, ſed inimicus eſſe probatur legis. to.8.445.e,& 451.c
Perire ſine lege dicuntur,qui legem non audierunt. to.9.99.l,m
Tota lex in duobus præceptis eſt. to.9.200 c,& 204.g,h

Legis conditio, perfectio, vtilitas, effectus.

lex. to.3.272.g,& 350.b,& m.
lex & doctrina occidit,niſi ſpiritu viuificet. to.2.150.f,g
legis vtilitas,& quòd ſpiritalis.t. 2.213.K,l,& 245.f,g
legis ſeruitus. to.3.161.l,to.6.30 e,f
legis exponēdę quatuor modi. to.3.259.c.
Cognitio legis. Eodem.270.m
legis amor. to.3.347.K
legis ſcrutatio. ibidem.
lex Dei ferenda. ibidem.m.
legis litera occidit. ibidem.347.a.
legis viuificator ſpiritus. ibidem.
lex peccata demonſtrat,nō aufert.to.4.422.e,& fo.ſeq b & 429.K in prin.& 434.c
legis iuſtitia, terrena,& carnalis. to.4.432.d
cur ſaluator tētanti ſe diabolo nō aliter quā exemplis legis reſiſtit. to.4.306.b,c
legē Apoſtolus non reprehendit. to.4.216.
legem iram operari quid. to.4.312.f
lex quidem ſancta,& mādatum ſanctum, & iuſtum,& bonum,&c.exponitur.t.5.113.e
lex ſignatur p Moyſen. t.3 10.m,t.6.116.l,m
Contra aduerſarium legis & prophetarum Eodem.188.l
legem & prophetas cōdēnabant Manichæi ibidem.m,& 9.a
cerdoniani item,& Marcionitæ.to.1.26 l.to,6.5.f,& 188.l
Cōtra Hebiō & Cerinthus, nimium tribuebant legi Moſaicæ. to.6.5.b
lex eſt bona, ſancta & bona, contra Manichæos. to.6.98 a,b,& ſeq.
legis pręcepta duplicia. t.6.62.d,e, & 78.g,h,& 112.g
lex miniſtratio mortis dicta. t.6.d,e,& ſeq.
lex domini,Chriſtus. to.8 30.g
lex in Chriſto,lex cum miſericordia.tomo.8 46.d

legem Dei,infructuoſe tenent Iudæi ſuperſtites. Eodem.196,g
lex vetus premebat conuincēdo de reatu & prohibendo,non ſaluando. to.8.64.f
legē memoria ſolūmō tenētes. to.8.196.g,h
Præuaricatori legis non acceſsit ex lege iuſtificatio,quam lex iubet, ſed præuaricatio quam ipſe fecit. to 8.228.i
lex infirmata dicitur,quia infirmos facit minando pęnam ,nec iuuando per gratiam: quæ tunc perficitur,cum &c. to. 8.231.d
legem Dei ille pie attēdit, cuius aurem inclinat humilitas , non cuius erigit ceruicem ſuperbia. to.8.281.f
In lege veteri prævalebat timor, in noua amor. ibidem,m
lege ſubintrāte abūdauit peccatū.to.8.384.e
lex nobis firmamentum eſt. to.8.343.f
Quam ſibi legem poni petat Dauid, cū iuſto non ſit lex poſita. to.8.445.d
Ille qui leges meminit,nec eam diligit,reus eſt eo modo ſicut illi miniſtri quibus data eſt in tabulis lapideis. Ibid.f
Ille legē Dei exquirit ſemper,quiquam habet agendo,exquirit perficiendo. Ibid.
Quare lex ſit poſita eis, qui eam non erant ſeruaturi:& quid habeat vtilitatis, vt ea ſubintrauit abundaret delictum,nemo cōprehendit,niſi à domino acceperit intellectum. ibidem,h
legem ne cuſtodit,niſi hoc donet & adiuuet ſpiritus viuificans. to.8.451.K
legis meditatione ſeruatur humilitas vt pœnalis euadatur humilitas. to.8.452.K
legis meditatio niſi ſit in fide,q̄ per dilectionem operatur, nūquam propter eam poſſet ad vitam beatam quiſpiam peruenire. to.8.454,l
lex ſine ꝓmiſsionis gratia nō ſolū nō aufert, verum etiā & auget peccatum. t.8.459,b
Quòd lex ſiue data in paradiſo, ſiue naturaliter inſita,ſiue literis promulgata , ad hoc prodeſt,vt mittat ad legem gratiæ. ibid.i
lex Dei non diligitur, niſi ab his qui diligūt Deum. to.8.465,b
Qui legem Dei diligit, etiam quòd in ea nō intelligit,honorat:ideo non eſt ei lex ſcādalum. Ibidem,d
Non data eſt lex quæ poſſet viuificare, ſed q̄ oſtendit peccata peccatori. to.8.498,f
Quòd lex fecit reū , ſed liberauit lator legis qui data eſt vt terreat , conſtringatque in reatum , & peccata oſtendat:non vt à peccatis ſoluat. Ibidem
Eſt lex miſericordiæ & propiciationis Dei il la fuit timoris,iſta charitatis. to.8.498.f
lex charitatis dat veniam peccatis,delet preterita,admonet de futuris,in via non deſerit comitē,comes fit ei quē ducit ī via.ib.
lex charitatis quæ ſit. Ibidem,g
lex vetus peccatores conuincebat, non autē ſanabat:quę per piſcinam,quinq; habens porticus,ſignificabatur. to.9.32,l
Iudicari per legem dicuntur,qui legem contempſerunt. to.9.99,l
Peccant in lege qui poſtquam eam ſuſceperint,infirmitate non implent. Ibidem
Omnia veteris legis,erāt aliquid in noua ſignificantia. to.9.52,m
Legem ſcientes Chriſtū condēnarunt, ignorantes aūt in eum crediderunt. to.9.57,d
Lex aliquando à prophetis diſtinguitur,aliquando pro omnibus ſacris ſcripturis accipitur. to.9.76.m
Obſeruantiæ legis, & eiuſdem contemptus, acquiſitio. to.10.3.b,c
Quòd lex ſpiritalis,& non carnalis ſit.to.10. 67.f.& ſeq.
Peccatum, quomodo per legē cognoſcitur to.10.58.c,d & ſeq.
Paulus contra Manicheos, legis laudator. t. 10.58.m
De verbis Apoſtoli,Lex peccatum eſt?Abſit. Sed peccatum non cognoui niſi per legē. Sermo. to.10.57.f,g,& 59,c
Et quod locus iſte difficilis & periculoſus eſt. to.10.59.c,d
Lex quomodo facit p̄uaricatores. t.10.66.l
Lex ſpiritus vitæ. to.10.61.a
Lex iubet minatur,& non adiuuat.t.10.67.g
Legis affectus. to.10.57.a b,& ſequenti.copioſe.
Lex infirmabatur per carnem , exponitur. to.10.61.
Vtilitas legis. to.10.68
Lex vtrum bona & ſancta,tomo.16.73.b,c, & ſequen.
Lex ſignatur in qnario & denario numero. Eodem.108.b
Lex ſpiritalis eſt,ſed nos carnales venūdatione peccati ſumus, to.10.147.c
Deus homines lege terruit,quos Euangelio ſanauit.

ſanauit. to.10.162.h
De meditatione legis dei. to.10.185.b
Legis obſeruatio,impletio,abrogatio, finis.
Lex quatenus abrogata to.2.5.g,h,& 246.i, & ſeq.l,m, to.7.292. c.
Lex quare pedagogus dicatur.tom.2. 202. a
Legis plenitudo quomodo charitas, Ibi.b,c tomo.8.547.d,to.10.108.b
Obſeruatio legis. to.3.268.l,& ſeq.
Lex quomodo iniuſto eſt poſita, non iuſto. tom.3.269.e
Legis factores iuſtificabuntur: quomodo accipiendum to.3.274 h,i,& ſeq.
Lex & prophetæ ad Ioannem.to.4.193.g,& 256.c,& 309.e,f.to.7.293.f
Chriſtus legem non aboleuit, ſed impleuit. to.6.22.b
Non veni ſoluere legem,ſed adimplere; exponitur. to.4.306.h, & ſeq.
Legem Moyſi quatenus nos ſeruamus. tom. 6.22.l
Vbi lex non eſt, nec præuaricatio.t.5.152,i
De lege Moyſi ſpiritaliter intelligenda,ne in damnabilia murmura carnalis ſenſus incurrat, tom.5.211.h, & ſeq.
Legis finis, Chriſtus.to.3.350.b, to.4.255.c d,to.8.172.h,183.g,to.9.140,e
Legis impletio per ſpiritum ſanctum. to. 2. 121.a,b,& 175.i,to.7.291.b
Legem prætereuntes,qui ſint, tom.8.313.g
In lege factorum,eſt dei iubentis iuſtitia, in lege fidei,dei ſubuenientis miſericordia. tom.8. 445.a
Lex implenda,ſed non miniſterio præuaricatorum. to.10.40.a
Omnes in legem delinquimus ibid.
Impedimentum fuit Apoſtolo veniendi ad Chriſtum, ambulare in iuſtitia legis ſine querela. to.10.73.d
Quomodo legis iuſtitia implebatur etiam a ſanctiſsimis phariſæis.t.10.73.f,g. & ſeq.
De timore duplici,& duplici iuſtia. Ibidem.
De verbis Apoſtoli, Inuicem onera veſtra portate,& ſic adimplebitis legem Chriſti Sermones duo. to.10.80.g,h
Iudæi legem acceperunt, quam bibere non potuerunt. tom.10.129.a
Legem implere quid. tom.10.149.k
Quiſquis putat ſe legem impleſſe, ſuperbus eſt. ibidem. m
Si a malo receſſeris, & non feceris bonum, tranſgreſſores legis. to.10.156.e
Omnis lex in vno ſermone impletur in nobis. to.10.157. i
Qui vniuerſam legem compleuit, offendit autem in vno,factus eſt omnium reus: exponitur. ibidem.h,i
Lex & prophetę vſque ad Ioannem,ſed gratia dei non habet finem. to.10.212.f

Eſſe ſub lege.

Sub lege eſſe, quid ſit. to.2.13.a,& ſeq.
Aliud eſt eſſe in lege, aliud ſub lege.to. 8. 4. f,& to.3.260.e
Homo ſub lege eſſe dicitur,ſi legem nõ implet. tom.9.5.m
Præmia corporalia concupiens a deo,ſub lege eſt. tom.9.7. h
Sub lege eſſe,& non ſub gratia.tom.10.68.K
Sub lege legitime vtatur. ibidem.

Legitimum

Legitimum non legitime habere.t.7. 141.h, i

Lex peccati,& mortis

Lex alia in membris contraria legi mentis. to.1.16.m,& ſeq.to.2.225.h,& ſo.148.e, to.3.424.g
Legis peccati origo,to.3.209.m,& 218.l,m tom.7. 267.g
Lex peccati quomodo ſuperatur.to.3.209.c
Lex & peccatum. to.3.351.l
Lex peccati,& mortis,quid. to.4.199 d
Sub lege peccati non eſſe. ibidem, c
Lex ſpiritus vitę. ibid.d
Lex peccati quę. to.4.424.g,tom.10. 145.h,i
Lex peccati in nobis, quid ſit.to.7.229.g,& ſo. ſeq d, e
Lex peccati in paruulis to.7.269.h
Virtus peccati, lex. tom.10.57.f
De verbis apoſtoli, Igitur ipſe ego mente ſeruio legi dei, carne autem legi peccati. Sermo. to.10.60.k, & ſeq.
Mẽte ſeruimus legi dei, carne vero legi peccati. to.10.145.i
Seruimus legi peccati quia concupiſcimus, ſed non quia conſentimus. Ibid. K
Lex membrorum repugnant legi mentis.to. 10. 147.d
Totum genus humanum ſubiicitur legi peccati. ibid e
Quæ eſt lex mẽbrorũ.t. 10.147.d,e,& 149.i

Lex humana

Homines curãt obſeruare leges grãmaticorũ:& non diuinorũ pręceptorũ.t.1.31.h,i

leges & cōſuetudines,pro regionibus,& die bus, non temere violandæ. Eodem. 35.f

leges prō ratione temporum mutandas eſſe, etiam ipſi legum libri declarant. ibidem.

lex Iuliani a ſcholis arcet Chriſtianos. tom. 1. 52. g,h

leges iuxta verbū dei cōdēdę.Eod. f.210.a,b

lex ciuilis multa permittit,quæ per diuinam prouidentiam vindicantur ibidem.c,d

leges inter arma ſilent. tom.2.29. K,l,tomo. 6.14.d

legalia tormenta cur inſtituta. tom.4.74.e, f

leges ciuiles medię inter Chriſtum & diabo lum. Eodem.75.f

leges humanæ,ſi quid contra deum iubent, non ſunt audiendæ. to.2.227.c,d

legibus principum mali coercendi. tom. 2. epiſt.48.& 50 per totum.Item.ſo.74.f, g

leges principum rectè implorari, aduerſus hoſtes fidei. tom.2.51.K,l

legum terrori doctrina cōiungenda.ibi.c, d

leges regum Chriſto quomodo ſeruiant.tō. 2.52.K,l,& ſeq.& 66.d,e

leges malæ non ſeruandę. to.2 63.b,c

leges Romanas, Paulus implorat. to.2.66.d

leges humanę non negligendæ. to.3.14.g, h

lex,de Athenis, Romam delata eſt.tomo. 4. 312.f

leges Solonis,ab Athenis,portantur Romā. tom.5.15.d

leges Solonis ſapientis mutuati nō fuiſſent Romani ab Atheniēſibus,ſi potuiſſent eas a ſuis diis accipere. Quaſdam etiā leges fertur inſtituiſſe Numa Romuli ſucceſſor non tamen a diis habuit. ibidem.

leges ſeueriores dimittuntur. ibidem.

leges accipit Lycurgus ab Apolline Delphi co. ibid.

Romāi, leges Lycurgi ſeruare noluerūt.ibi.

De lege iniqua,prohibente filiam, etiā vnicam,hæreditatem habere paternam, inſtitutā quidem a ratione, inter ſecūdum bellum & vltimum Chartaginenſe.to.5.27.l

legibus nulli populi tenebatur: arbitria principum pro legibus erāt antè inſtitutionē Imperatorum. Eod.31. K

Sub legibus viuebant Romani, quas cęteris imponebant. to.5.45.a

Pro legibus patriæ cęleſtis,omnia dimittere non eſt magnū,ſi pro pręuaricatione mādati ſui Torquatus Imperator filium proprium occidit, qui tranſgrediēs patris mādatum, obtinuit victoriam ibidem.f

De legibus antiquiſsimis ſcriptis in duodecim tabulis Romanorum. to.5.70.K

lex nulla,ciuitatis terrenæ, ꝓhibet vſum meretricum: to.5.127.e,f

Legum inſtitutis & iudiciorū qbuſdam, clarior facta eſt Græcia ſub Phoronęo ſecūdo rege Argiuorū,qn facta eſt Iacob promiſsio de multiplicatiōe ſeminis t.5.169.f

De ordine ac lege,ſiue cęleſti,ſiue terrena,ꝑ quam ſocietati humanę etiam dominādo conſulitur,& conſulēdo ſeruit.t.5.193.c

A legibus ciuitatis debet paterfa.ſumere pręcepta,quibus domum regat, vt ſit domus ſua ciuitati accommodata pacis.ibid.l,m

leges diuerſas non reſcindit ciuitas fidelium qbus vtitur in diuerſis partibus: quia non impediunt,dum intendat ad eundem finē Eodem.194.a

legibus terrenis, ciuitas fidelium diſponitur quantum ſuſtinet religio pia,vt pacem habeat. ibidem.b,c

leges iniquæ,non ſunt iura dicendæ.tom. 5. 195.K.& ſequen.

lex Cęſaris. tom. 6.277. i

leges Imperatorum aſſumere licet in adiutorium Eccleſiæ. tom.7.41.c

Principum leges. to.7.89.i

leges venduntur,& hoc quaſi ex conſuetudine. to.10.20.h

leges, quomodo ſeruiant Eccleſiaſticę diſciplinę. Eodem.82.d,i

lezor,quid. tom.1.89.b,c

lię filii,quomodo occiſi. tom.4.318.c

lia lippa,ſynagogam ſignat.to.6.27.b,to. 10 g, 167.h, & k

lia Iudæorum, Rachel gentium populū deſignabat. ibidem.

libanus,mons eſt, excelſa habens arbores:& interpretatur canditatio; & ſignificat ſeculi dignitatem.to. 8.259.m,& ſo.396. g

Fructus Libani,quis ſit. to.8.259.m

liber,deus. tom.5.53.g

De turpitudine ſacrorū, quæ libero celebrātur. Eodem. 60.a,& ſeq.

liberi membrū virile qūo vehebatur. ibid. c

De libero patre. tom.5.172.m

libera dea,ſcilicet.Venus. to.5.53.g

De liberalibus diſciplinis qbus caruerūt apoſtoli,nihilominus præualuerūt.t.5.227 h

liberari

liberi, apud Latinos duobus modis dicitur. to.10.40.g
liberari, proprie quid. ibidem.h
Si vos filius liberauerit, tūc verè liberi eritis: exponitur. to.5.125.c,d
Deus quoſdam liberat in occulto, quoſdam in aperto. to.8.100.m,& fo 335.d
Quare quoſdā iuſto liberet corporaliter, & quoſdam non. to.8.79.f,& 242.h,i
Quomodo aliquos liberet Deus, ꝓpter inimicos ſuos. ibidem.h,& ſeq.
Tunc tibi acceptabilis eſt liberatio, cū fuerit alterius damnatio. ibidem.h
Si quis liberatus fuerit à peccatis ſuis, nō habet vnde ei domineē princeps peccatorū. to.8.306.l
Quòd liberamur non meriti noſtri, ſed Dei gratię eſt. to.9.253.k
liberamur à ſeruitute peccati per Chriſtum. to.9.66.K
Deus quos vult à malis liberat: & quos vult torqueri permittit. to.9.136.l
libera me domine ab homine malo: expoſitum. to,10.107.c
A malo liberat nos Deus. to.10.191.g
liberatio captiuorū, ab inferno.t.10.197.c,d
liberatio captiuorū, de carcere inferni. Eod. 206.c
liberatio à malo liberos & filios Dei nos facit. to.10.219.f.g
liber eſt bonus homo, etiā ſi ſeruiat. t.5.31.f
liber erat ab omni noxa qui fugiebat ad Aſylū conſtitutum à Romulo. to.5.11.e
Quomodo Chriſtus ſolus inter mortuos liber fuit. to.8.318.K
Quomodo liberè egit. to.8.344.l,m
Quis liber. to.10.77.i
libertas Chriſtiana. to.1.207.K,& fo.213.f, 219.a,b,t.2.154.l.m,& 202.a,b,to.3.16.b,& 54 g,& 275.K,l, & 347.c,& 349.b, & g,to.7.363.b,10.9.66.e,f
liberras temporaria. to.2.213.f
In libertatē quomodo vocati ſimus ꝑ Chriſtum. t.1.137.b,c,& 250.m,t.2.epiſt.128.
libertas à iuſtitia,& ſeruitus ſub peccato.to. 1.243.a,b
libertas Euāgelij ſeruitus legis. Eod.254 k
libertas Chriſtianorū, humanis pręſumptionibus captiuata to.2.173.g,h
libertas erroris, mors animę. to.1.228.h
libertas vera. to.3.347.c.& 349.b,& ſeq. to.5.46.f,to.9.67.b
libertas noſtra tanto eſt maior libertate Romanorum, quāto maior eſt ſpes noſtra in Deo. to.5.25.g
Pro libertate vera, quæ nos ab iniquitatis & mortis dominatu liberos facit multo magis debemus cōtēnere terrena, & patiēter ſuſtinere aduerſa, quam pro libertate tēporali: hæc eadē Romani fecerunt: & exēplificat de multis. to.5.45.d,e
Pro libertatis amore, & dominationis, & ꝓ cupiditate laudis & gloriæ vanæ, magna fecerūt Romani ob id reges nominari noluerūt, ſed conſules, propter libertatē. to. 5.43 e.& 45.d,e
libertas Roma. cōpulit ad facta mirāda. ibid.
Pro libertate aſſequēda, filios occidit Brut⁹, & Romani cōpulſi ſūt magna facere. ibi.
Libertate ꝓpria anima in peruerſum delectata, Deo, dedignata ſeruire, priſtino corporis vitio deſtituebatur. to 5.115 a
Pro libertate, quā cōcupiuit primus homo damnabilem ſeruitutem incurrit ſub diabolo. to.5.126.e
De libertate naturali, & de ſeruitute, cuius prima cauſa peccatū eſt, qua homo malę voluntatis, etiā ſi non eſt mancipium alterius hominis. ſeruus eſt ꝓpriæ libidinis. Eodem.133.f,& ſeq.
De libertate largiori, qua natura humana liberabitur, vt iam non poſsit peccare.to. 5.241.l,& ſeq.
Vera & ſana libertas, hæc eſt,& cæt. Eodem. 104.K,l
libertas prima, carere criminibus.to.9.67.d
libertas nondum plena. ibidem.e
libertas quando perfecta. to.9.67.i
Timore depulſo arguendi, habetur libertas. to 9.102.i
libertati Euangelicæ, quidam nimis cōfidūt. Eodē.67.c
libertas peccantium. to.9.176.i,K
Chriſtus donat libertatem, exhibet fraternitatem & promittit hæreditatē. Eod.242.g
Spiritu Chriſti libertatē habemus. t.10 62 c
Chriſtus formam ſerui accepit, vt in illo libertatem accipiamus. to.10.130.d

Liberi.

liberi dicuntur pluraliter filij, etiam ſi non ſint vno amplius. tomo.5.155 i
Lux liberorum. tomo.7.336.f

liberum arbitrium homini datum.to.1.173.m,& 208.m,to.2.65.e,f,t.3.53.f, & 73.i, & 154 b,to.4.185.m,& 330.c,to.6.52.a, & i,& 54.c,ſeq.to.7.89.i,to.8.376.m
liberum arbitrium inter quę bona numerandum. to.1.12.K,l,& 221.a
Sine libero arbitrio recte viuere neminē poſſe t.1.12.d,& K & 19.a,& 221.d,t.2.201.f
libero arbitrio volūtatis,male vti poſſumus. & tale ē q̄ ſine illo recte viuere nequim⁹. to.1 12.K
Cōtra labefactores liberi arbitrij.t 1.208.m
De libero arbitrio libri tres.t.1 208.b, & ſe. Retracta to.1 2.b,& ſeq. 10.7.415.c
Pro libero arbitrio,multa in his libris dicta. to.1.12.b,c
De libero arbitrio errores Pelagianorum & Manichæorum. to.1.12.c,& ,& ſeq.to.2.119.h,& ſeq.
liberum arbitrium,ad malū flexibile, cur datum. to.1.214.b,& ſeq.
liberum arbitrium homini datum etiā ad bene videndum.t.1.& 267.b,t.7.424.c,& g
liberum arbitrium cauſa peccati. t.1.47. b,c & 211.d,& 222.h,& ſeq & 22.i,K,& 136.i,to.6.48 g,h,& 54.m, & 51.g,h,& 166.k,l,& 184.K
liberū arbitriū,poſt peccatū inualidū atq; infirmū.t.1.10.l,m,& 147.K,& ſeq.t.3.294 d
liberum arbitrium quatenus aſſerendum.t.2.48.i.& ſo ſeq.K.& 93.h,i,& 102.a,b,t.6.191.K, to.7.223 g,& 228.h,& ſeq.
liberum arbitiū, qūo valeat ad bona opera. to.2.119.h,i
liberum arbitrium non tollitur.to.2.120.b, t.3.275.K,& ſo ſeq.m,t.4.215.b,& 368.a, & 422.e,& ſo.ſeq.g,& 426.l,& ſo.ſeq.c, in prin.& 438.b,to.7.243.i,& 266.f,t.9.130.i
libertas volūtatis vnd̄.t.2.135.f,g,& 149.b,c
liberum arbitriū aſtruitur,t.2.170 d,& ſeq. to.3.200.d,t.4.117.f,g,& 214.b,& 334.d,to.6.69.f
Vide de viribus humanis.
Contra liberi arbitrii defenſores. to.2 epiſt. 105.106.107.to.4.368.m,to.7.396.l,m, ſeq.to.9.96.g
In libero voluntatis arbitrio eſſe peccatum, & recte factum.t.4.186.l,Retractationū. to 1 11.f,& ſo.19 a
liberum arbitriū perfectè fuit in primo homine,in nobis autem ante gratiam nō eſt liberum arbitrium &c. to 4.422.g
liberi arbitrij malo, vſu,exorta ē dānatio generis humani. to.5.115.e
liberum arbitrium ſignificatur per lignum ſciētiæ boni & mali,nec ſe homo,diuina voluntate contempta niſi perniciose vti poteſt. to.5.117.f,g
liberū arbitriū hominis in paradiſo ſine Dei adiutorio,nec bene viuere, nec aduerſariū vincere poterat. Eodem.130.l
liberū arbitriū angeli & hoīs Deus creauit vertibile,melius iudicās de malis bene facere,quam mala nō ſinere.Eodem.226.h.
liberum arbitrium primò datū eſt homini, quo nō peccare poſſet:nouiſsimum vero quo peccare non poſſet:atque illud ad cōparandum meritum,hoc ad recipiēdum præmium pertineret. to.4.241.l
liberum arbitriū eſt in Deo,quanuis peccare non poſsit. ibidem.
libero arbitrio pelagiani nimium tribuunt. to.7.223.g.& 281.e,f
liberi arbitrij nos condidit Deus, ex ſentētia Hieronymi. to.7 263.g
liberum arbitrium Pelagij,lege,& doctrina adiuuari. to.7.253.d,e
liberū arbitriū ē: in impio manet. t.7.281.e
libertas ad malum ibidē.g,& 288.a & 206.g,h,& 396.h,& 462.e,f, to.3.267.g
De gratia & libero arbitrio.t.7.423.i,K,Retractationum. to.1.27 i,K
liberi arbitrij homines, quomō legib⁹ coerceantur. to.7.112.g
Et ad meliora cogantur. to.2.250.K
libertas ad bonum & ad malum. 10.7.432.i
Vtrū aliquid inueniatur qđ homo libera volūtate,faciat q̄ neceſsitate.t.8.513.m & ſe.
Habemus liberum arbitriū, ſed ipſo libero arbitrio parum poſſumus, niſi nos adiuuet ille qui iubet. to.7.527.e
De homine dedit liberum arbitrium, ſed ſine eo nihil eſt conatus eius. to.8.45.m
liberū arbitriū,quaten⁹ defendēdū.t.9.83 h
libido quid ſit.to.1.209.i,K,& 271,f,t.4.4.h
libidinem in omnibus peccatis dominari.t.1.238.i,K
libido & metus,quid diſtent. to.1.238.K
libido nō eſt bonus & rectus vſus.to.1 23.K
libido dominatur. to.5.1.b,c
libidinis origo. to.3.222.a

libidinis

libidinis continentia. to.4.355.l

Quo iudicio dei, in corpora continentiũ libido hoſtilis peccare permiſſa ſit. to.5.10.b, & ſequen.

libidines variæ. to.5.126.h

libido dominandi nõ ceſſat in cordibus ſuperborũ, q̃ magis ineſt eis q̃ alia vita. t.5.10.l

libido, eſt generale nomen ad omnẽ cupiditatẽ, quamuis vſitatius nominetur pro genitalium voluptate Eodem.126.g

libido luxuriæ ita totũ corpus interius & exterius ſibi vendicat, & totum commouet hominem affectu animi, & appetitu carnis coniuncto, vt ſequatur voluptas oĩbus voluptatibus corporis maior: ad eius tñ peruenitur extremum, vt penè omnis acies & quaſi vigilia cogitationis obſtruatur. ibi. K, l

De libidinis malo, cuius nomen cum multis uitiis congruat, proprie tamen motibus obſcœnis corporis aſcribitur. ibidem.

libido, duplex eſt: vna animę, alia corporis. ibidem.

Sine libidine generare uellent, quicunq; cõiugati, amici ſapientię gaudiorumq; ſanctorum. ibidem.

libido interdum nõ ſeruit luxurioſis, quãuis enim in animo fuerat, tamen in corpore tepet, & ſic diuiditur contra ſeipſum. ibi.

Quod partes iræ, atq; libidinis, tam uitioſe mouentur, ut eas neceſſe ſit frenis ſapiẽtię cohiberi: quæ in illa ante peccatũ naturæ ſanitate nõ fuerunt. Eodem.127.g, & ſeq.

libido, etiam coniugalis, quęrit latebras, ut nõ in palã cõmiſceantur coniuges: nõ ſic de ira, & aliis paſsionib. Eod.131.f, & ſeq.

Abſq; libidine generaſſent primi parentes filios, ſi non peccaſſent. Eod.128.a, & ſeq.

libidinem poſt peccatum natura ſenſit, attẽdit, erubuit, & operuit. ibid.

Quod ſine libidine potuerunt moueri membra illa, oſtendit per multa exẽpla, in natura etiã humana aliquorũ hominũ. t.5.129.m

liberi ſine libidine fuiſſent procreati, ſi Adã non peccaſſet. ibid.129.g, & ſeq.

libido eſt cauſa confuſionis, quę quãdo tolletur a corporibus reſurgentium, tolletur & confuſio tom.5.234.g

libido excuſata per nuptiis. to.7.264.i

libidine uti, non uinci. ibid. K

libido & pudor ex peccato. tom.7.267.f, g

Tradux libidinis. ibidem. i, K

libido, & labor parturiẽdi, ex pecc. t.7.251.K

An libido ante peccatum. to.7.274.K

libidinis uis. tom.7.343.l

libidinem non eſſe bonum naturale in hominibus. tom.7.452.a

libido conſumit animam, ſicut ignis ueſtem tom.8.190.g

Homo uincitur a libidine, & non uincit libidinem. to.9.201.a

Libido in mẽbra noſtra ſurgere nouit, ſed uincere non nouit. to.9.159.a

Vincere libidinis impetum, eſt terga dare. to.9.129.e, to.10.251.a

libidinis momentum, æternum parit animæ infęlicis opprobrium. to.10.251.a, b

libido, quid faciat. to.10.37.b

Nimis graue peccatum eſt, ut uir fortis q̃ ferro nõ uincitur, a libidine ſuperetur t.10.247.e Vide, Fornicatio.

librum nullum doctrinę ſuę reliquit Chriſtus. to 4.127.d, e, Retract. to.1.22.d

libros quomodo legant imperiti. t.1 159.d, e

Quibus uel libris, uel hominibus credendũ ſit, ſumme conſiderandum. tom.1.239.d

librorum ſacrorum authoritas. to.1.44.l, K, & 139.f, to.6.80.h, i

libellati qui. tom.2.224.c

libri canonici. tom.3.8.f

librorum emendationem impedit conſuetudo cantantium. Eodem.9.d

libri ſacri quomodo emendandi. to 3.9.e, f, to.6.80 h, i

Vade, & accipe librum qui eſt in manu angeli, & deuora illũ, & cæ. exponitur. t.4.316.d, e

libri ſacri quomodo catechumenis exponẽdi. tom.4.324.f

libri Varronis. to.5.50 h

libri Numæ reperiuntur ab aratoribus. tom.5.64.d

liber ſapientiæ, non eſt Salomonis. t.5.166 h

In libris diuinis, ſeu diuinę ſcripturæ, nulla eſt contradictio. to.5.180.e

In libro vitæ non ſcripti, cedent perſecutionibus diaboli ultimo tempore ſoluti. to.5.201. d, e

Per libros, qui aperti ſunt, & ſecundum quorum ſcripturam iudicati dicuntur mortui, intelliguntur ſancti: ut in illis oſtenderetur, quæ deus fieri ſua mandata iuſsiſſet. tomo.5.204.a, & ſeq.

libri ſunt ſancti, & ueteres, & noui ibidem.b

liber vitę dicitur eſſe vnuſquiſq; conſcientia.& intelligēdus eſt quædam vis diuina, & virtus,qua fiet,vt ſinguli ſua opera bona vel mala in memoriam reuocata cernant,vel accuſent, vel excuſent ſeipſos in conſcientia,atq; ita omnes ſimul & ſinguli iudicentur. ibidem.b,c
liber vitę non deum commemorat,ne obliuione fallat, ſed prædeſtinatio eſt ſanctorum:& quod in hoc libro non legit deus, quod neſciens ſciat ibidem.e, f
librorum diuinorum, & humanorū impar authoritas. to.6.80.i
liber dulcis in ore,& amarus in ventre. tom. 8.131.d
Ex libro viuentium deleri, quomodo accipiendum. to.8. 244.b
liber vnus,tota ſcriptura ſancta.to.8.580.c,d
libri aperti, ſunt duo teſtamenta dei. tom.9. 249.K
liber vitę, vnuſquiſque memoria geſtorum noſtrorum eſt. ibidem.K,& ſo.ſeq.b
liber vitæ,quid continet. to.9.176. f
librā,nomen libri. to.4.11.g,& 19.g
licentii,& Trigetii diſputatio de ſummo bono. to.1.141.h,i,& ſeq.
licentius Academicorum partes agit. Eod. 143.h.144. i
licentius poeticæ deditus. tom.1.145.f,& h, 155.m, & ſeq.
Verſificator. Eod.148.k
licentius,poeticę nimium addictus,reprehēditur. ibidem.149.e
licentius conciuis, & diſcipulus Auguſtini. tom.1.168.h
licentii ætati metuebat Auguſtinus. to.2.37. m, & ſequen.
licentius ad Chriſtum inuitatur. Eodem.40. b,c,& ſequen.
licentii carmen,ad Auguſtinum pręceptorē ſuum. tom.2.43.f,g
licita non omnia expediunt.to.6.273.a,b,& ſequen.
ligandi,& ſoluendi poteſtas. Vide, Claues.
Diaboli alligatio, quid. to.5.201.b
ligatus diabolus ſoluetur vltimo tempore, tribus annis,& dimidio. ibid.
Multi liganť,nō viſco, ſed officio.t.8.174. m
Satanas,& propria voluntas, in peccatore ligati ſunt. to.9.145.a
ligare faſciculos,hoc eſt rapaces cū rapacibus,& cætera. to.10.273.d
Quomodo diabolus ligatus eſt, & tantum præualet. tom.10.225.K
Vide, Antichriſtus,& diabolus.
ligaturarū execrāda ſuperſtitio. to.2.102.i, tom.3.11.d,e,to.9.14.K, & ſo.ſeq.e
Quàm ſtultus eſt homo,quem canis in catena poſitus mordet. tom.10.225. x
lignorum productio.to.3.192.K,& 202.c,d
ligna paradiſi ſignant virtutes,vel Chriſtum vel liberum arbitrium. tom.5.117.f
lignum paradiſi,quid ſignificet ibi.d,e
ligna paradiſi,ſignificant omnes viles diſciplinas. ibidem.g
ligna fructifera paradiſi,ſanctos repręſentāt ibidem.
Cur datum pręceptum de ligno.to.3.204. a
ligni vitæ,cibus innoxius. to 3.203.i,k
lignum vitæ,ad quid guſtabatur.t.5.117.d,e
lignum vitę quid ſit,& ſciētię boni,ac mali. to.1.272.e,to.2.183.c,to.3.282.e,f,& K, to.6.180.f,g,to 7.236.m
lignum vitę,Chriſtus.to.3 3.f,g.to.5.117 g, to.6.192.c,to.8.4.g
lignum vitæ,ideſt,ſapientia.to.5.117.e,& g.
ligno vitę,ſi poſt peccatū viſus fuiſſet homo ſemper vixiſſet. ibidem g, & ſeq.
lignum vitæ ſpiritale,ſapientia to.6.192.b, tom.8.72. g
Quomodo appellatum lignum ſciētię boni, & mali. to.3.205 e
lignum ſcientię boni & mali, cur primo homini prohibitum to.5.117 d,e
lignum ſcientiæ boni & mali, exiſtens iuxta lignum vitę,cur ſic dicatur. ibidem.
lignum ſcientiæ boni & mali,tranſgreſſi mādati experimentum. ibid.g
Item proprium uoluntatis arbitrium.ibi.g,h.
lignum ſcientiæ boni & mali, vnde dicatur. tom.8.255. a
lignū ſciētiæ boni & mali, cur deus ꝓhibuerit,vel cur nō occultarit.to.6.191.i,& ſeq.
lignum vetitum. to.7 220.c
Mors quæ per lignum venit, per lignum ſuperata eſt. tom.10.264. c
ligna arcæ quadrata. tom.4.141.f
lignum fumans,quid. Eodem.213.l
ligni ficus Aegyptiacæ,mira natura t.5.215.c
ligna ſyluatica,Paganos ſignificat.to.8.56.a, & 355.e,f
ligna cāpi,plebes ſunt populorū.to.8.397.g

In ligno crucis nauigamus per mare huius ſęculi. to.8.399.e, f
Duo ligna quidam colligere volebat, ſunt duę partes crucis. tom. 10.226.m
lignum miſſum in aqnam amaram, ſapiētia eſt. to.10.173.g, h
lignum euocās ſecurim de fluuii profundo, quid. to.10.178.h
lignum, quāuis terrenum, natat ſuper aquā. tom.10. 202.k
lilia agri, neque nent, &c. quomodo intelligatur. tom.3.264.f
limentinus, deus. tom.5.32.g, & 52 g
limus, quid habeat myſterii. to.1.275.e, f
limus luti, concupiſcentię carnales. t.8. 113.i
Nunquid ipſe limus non eſt ſubſtantia? to.8 239.f
De limo factus eſt homo, ſed iniqui cadēdo a iuſtitia limus ꝓfundi facti ſunt: quibus quiſquis non conſenſerit de limo ſuo aurum facit. tom.8.238.d, & 241. c
Ex limo terræ, hominis origo. to.8.238. d, e, & 553.m
In carne eſt limus terræ. tom.10.154.f
lineę & figurę mathematicę. to.1.196.a, b, & ſequentibus.
lineę nigræ, de candido imprimuntur argento. tom.5.216.g
lingere terram, quid ſit. tom 8.258.f

Lingua.

linguę vocabulū, proprie, & per trāslationē. tomo.1.230.c, d, to.3.228, h, to.m.6.94.a
lingua, ſignificat fruſtum illud carnis, quod eſt in ore, & locutionem, quę fit per linguam. to.8.163.d. & 236.k
lingua teſtatur, quid cor velit. to.8.342.k
lingua popularis, plerunq; eſt doctrina ſalutaris to.8.67. f
lingua. tomo.10.3. f

Linguæ cuſtodia, & lapſus.

linguæ cuſtodia. to.1.66.c, to.4, 382. d
lingua facile labitur. to.8.K, & ſeq.
linguā domare non poteſt homo, & domat feram. to.10.3 f
linguam nullus homo domare poteſt. ibid.
linguam a malo cohibere. tom.10.34.e
linguā reā non facit, niſi mens rea. t.10.85.i
linguę lubricitas, vnde. tom.10.86.i
Summa verecundia, eſt linguam non poſſe frenare. to.10.279.l
Precioſa lingua non nouit niſi diuina verba proferre. ibidem.l
Qui non frenat linguam ſuam, huius vana eſt religio. to 10 280.a.

Linguarum confuſio, diuerſitas, vanitas.

linguarum diuerſitas, vnde. tom.3.7.a
linguis variis, ſcriptura ſacra prodita. ibid.
lingua una primitus tom.3.209.d
Quæ autem illa lingua fuerit, quid attinet quærere? ibid.
linguarum confuſio to 3 237.l
De deſcenſione domini, ad confundendam linguam ędificantium turrim. to.5.154.e
linguarum diuerſitas, hominum magna miſeria eſt Eodem.190.c
linguę ſeptuagintaduę, & totidem gentes cęperunt eſſe de filiis Noe; ſed numerus gentium auctus eſt amplius, quàm numerus linguarum. to.5.145.i
lingua vna, ſunt gentes plures diuiſę in Aphrica. ibidem.
Propter linguarum diuerſitatem, dicitur terra diuiſa. tom.5.146.m
lingua vna fuit ante diluuiū: & cur diuerſitate homines puniti ſunt. Eod.146.d, & ſeq.
linguam ſuam ciuitas uictorioſa imponit gētibus domitis per pacem ſocietatis, per q̃ enī abundaret copia interpretū. t.5 190.m
Omnes linguę ad unam fidem concurrunt quomodo omnis uarietas ueſtis in unitate concordat. to.8.136.i
Per ſuperbos homines diuiſę ſunt linguę, ꝑ humiles apoſtolos cōgregatę ſūt. t.8.175.f
Quod in diuerſitate linguarum carnis, una ſit lingua Eccleſiæ in fide cordis. ibidem.
lingua ſcripturę attendenda. to. 9.10.e
linguarū diuerſitates, fecit ſuperbia. t.9.12.h
linguę, in quibus apparuit ſpiritusſanctus: quare diuiſę. ibidem.a
Et quid ſignificent. ibidem, h
linguas in ędificatione turris Babylonis diuiſit ſuperbia, in miſſione autem ſpiritusſancti eas adunauit humilitas. to. 9.12.h, i
linguis omnibus quare nunc non loquuntur omnes qui ſpiritumſanctum accipiunt. tomo.9. 56.k, l
Donum linguarum datum fuit tempore opportuno. to.9.133. k
Sicut in primitiua Eccleſia linguarum donū ſignificabat acceptionē ſpiritusſancti: ita nunc ſocietas pacis Eccleſię, quę diffunditur

tur per omnes gentes. tom.10.11.m
linguæ omnium gentium, quid repreſentẽt. Ibidem.
Eccleſia, ideſt vnitas, nunc loquitur omniũ gentiũ linguis, queadmodũ olim ſinguli Apoſtoli accepto ſpirituſſancto.t.10.49.f
Quare Apoſtolorum tempore, vnus homo omnium linguis loquebatur.to. 10.64. K
Quare varietas linguarum ſignum erat ſpiritusſancti. to.10.221.i,k
Diſcipuli accepto ſpiritusſãcto linguis, quas non didicerant, loquebantur.to.10.221.a
Quare recipientes nunc ſpiritumſanctũ, nõ loquuntur variis linguis ibidem.a,b
Lingua Hebræa, Græca. Latina, Punica.
Græcam linguam, & Hebræam neceſſariam eſſe ad cognitionẽ literarũ.t.3.9.l,& 15.b
linguarũ ſcientia cur ferè ab omnibus deſperatur. to.3.122.d
lingua Hebraica, Græca, & Latina.t.3.237.b
Græca lingua, inter cętera gentium, clarior habetur. tom.5.65.e
Græca lingua in gentibus, pẽminet. Eod.68.e
lingua Hebræa eſt, quam cuſtodiuit authoritas ſermonis ꝓphetici, & ſcrip.t.5.146.d
lingua Hebręa remãſerat iam in ſola domo Thare, patris Abraham, in qua erat vnius dei cultus. ibidem.m
lingua quomodo dicatur Græca, vel Latina. to.8.84.f
linguæ tres, toto orbe, maxime excellentes. tom.9.192.i
lingua Punica affinis Hebrææ.to.7.52.l,to.8 521.f
lingua Hebraica, Punica, & Syre, cognatę. tom.5.19.i
Tres linguę Hieroſolimis, tẽpore paſsionis, præ cęteris eminebant. to.9 117.l
Donatiſtæ duas ſolas linguas probabant. to. 9.126.l,m
Vide, Græci, Hebręi.
Lingua dei, lingua Chriſti.
lingua dei. to.4.348 g
lingua Chriſti, tũc adhęret faucibus ſuis, &c. to.8.36.f
lingua dei, quid habeat ſimile tum calamo. to.8.132.d, & K,l
linguæ malæ, doloſæ, &c.
lingua dicitur gladius to. 2.179.f,t.3.256.i tom.8.185.l, & 214.l
linguas aduerſus Chriſtũ exercens. to.5.3.a
lingua, malas mali habent. to.8.10.e,f
lingua doloſa, miniſtra eſt fallaciç.t.8.166.d
Expedit eis, vt linguę eorum diuidantur, qui male conſpirauerunt. to.8.175.e
linguæ Iudeorum quomodo infirmatę ſint contra eos. tom.8.215.K
lingua adulantium, camino comparatur.to. 8.246.f,g
lingua doloſa eſt, quę habet imaginem cõſuledi, & ꝑniciẽ nocẽdi.t.8.468.i,& 481.g
Aduerſus linguam doloſam, quid apponat. Eodem.468.K
Contra linguam doloſam, & labia iniqua, parum eſt agere verbis, ſed agendum eſt exemplis. ibidem.l
linguoſus amat mendacia: non enim illi eſt voluptas niſi loqui. to.8.534.f
linguæ malum. to. 10.3.f
De lingua doloſa. to.10.282.d.
linguę doloſę incommoda.tom.10.292. & ſequen.
Maiora vulnera ſunt linguę, quàm gladii.tomo.10.301, l
linteamina domini, in monumento inuenta myſtice. tom.4.199.b
linteum quatuor lineis de cœlo demiſſum quid myſtice. to.10.118.b,c,& ſeq.
linternenſe oppidum. tom.5.27.l
linũ fumigãs, qd ſignet.t.4.111.g,& t.5.213.l
liqueſcere, quid ſit to.8.572.m
literatura, Græcè Grammatica.tomo.1.61.i Vide, Diſcere.
Signa verborum, literæ. tom.3.m
De literis Gręcis, & Latinis. to.1.30.d
De litera & ſpiritu. Eodem.44.g
Per literam, ſignificatur lex to 2.67.d
Per ſpiritum gratia. to.6.98.a
litera ſola, ideſt, ſine ſpiritu. ibidem.
litera occidit: locus Apoſtoli declaratus.t.3 276.f,g.to.7.291.c,& 296.k.to.10.57.f,g
Et virtus peccati lex. tom.10.57.f,g
De literis aduerſarum ſcripturarum, quę cõtinent falſitatem, aut veritatem.t.5.106.m & ſequen.
literæ ſęculares, ſiue verę, ſiue falſę nihil momẽti afferũt, quo beate viuamus.t.5 180.c
De literę ſuperficie mens inerudita contenta eſt. tom.5.208.l
litera iubens occidit, ſpiritus iuuãs viuificat. tom.6.194.g

literiones,& literati. Eodem.133.b
literatura Iudæorum. to.8.252.c
literatus,in arte ſua, pôt honeſte viuere. ibi.
literaturam quã cognouit, in cuius ore tota die laus Dei eſt,quæ ſit. ibidem.
Solus literæ ſonus,eſt corpus ſine anima.to. 10. 161.d
Iudæi & hæretici ſolum literæ ſonum attendunt. Ibidem.
litera Iudęos & hæreticos occidit, ſpiritus Chriſtianos viuificat. to.10.176.K
Nulla aut parua ædificatio ſcipturæ ſanctæ, ſolũ attẽdẽti quod litera ſonat.t.10.226.i
De litibus cauendis,& exortis cito ſedandis. to.1.118.b,c,& 198.h
litigare non iure licet Chriſtiano. to.4.408. h.i,to.8.459.l
litigioſos concordare, opus miſericordiæ. to 8.574.d
litigaturus cum inimico,pri⁹ litiget cũ corde ſuo. to.10.24. l
littus maris,finem ſæculi ſignificat.t.9.121.c
liuidum.facio. to.2.87.i
In locis paruis,inueſtiganda quoq; veritas. to.1.41.l
Non locorum ſpatio,ſed mentis affectu acceditur ad Deũ,& receditur.to 31.1.i,to. 3.4.e,f,348.i
loca ſancta martyrum, quomodo ad ea peregrinatum. to.2.197.a
locorum nominibus,tanquã luminibus,cornatur oratio. to 2.25.e
locorum & gentium nomina vetuſtate plerunq; mutari. to.4.49.h,& 81,f
locus Dei,abuſiue dicit̃ tẽplũ Dei.t.4.186.h
loco non continetur Deus. to.5.240.b
locus habitationis Dei, & loc⁹ habitationis gloriæ Dei,differunt. to 8.41.d
Quòd Deus,qui eſt vbiq;, nullo cõtineatur loco. to.8.85.K
Quòd nõ ſtet in vno loco, nec circundant eum,qui credũt in eum,quia nõ ambitur cum vbique ſit. to.8.139.i,& 157.d,e
locus ſanctus Dei quis ſit, cum ille ſit vbiq; totus,& nullus eum cõtineat corporaliũ ſpaciorum locus. to 8.230.i
locus Dei ſanctus,vnanimes. ibidem.
Non loco quiſque longe eſt à Deo:ſed diſsimilitudine. to.8.350.c
In omni loco præſens eſt Deus. to.8.281.a
Noli cogitare Deum in locis, ille tecũ eſt talis qualis tu fueris. ibidem.b
Noli illum expectare de locis: locus eius tu eris,ſi bonus,ſi confeſſus inuocaueris eũ. to,8.272.c
Qui nos tuetur in loco vitæ huius,ipſe poſt vitam illam ſit locus noſter. to.8.59.a
Vbi non eſt qui vbique præſens eſt? tomo.8. 276 e
Si vis eſſe locus Dei,eſto humilis,& mãſuetus,& tu ipſe efficeris ꝙ q̃ris. to.8.504 f
Vnum locum domini omnes credentes faciunt. ibidem.
Qui vult facere locum domino,nõ de priuato,ſed de communi debet gaudere.ibid.g
Tunc facis domino locum.cũ illum non te ipſum,amaueris. ibidem.i
locus quem poſuit Deus aſcẽdenti quis ſit. to.8.304.e
locus noſter munitus,Deus. Eod.249.e
Deus, locis, & regionibus omnibus tẽpora ſua,quæq; diſpoſuit. to.8.575.l,K
locus animæ non in ſpacio aliquo eſt, quod forma occupat corporis,ſed ĩ delectatione quo ſe perueniſſe ad amorẽ lętat̃.t.8.21.i
locus impij quis ſit quomodo non inueniatur. to.8.101.g
locus Chriſti æternus eſt. to.9.114.a,b,& c
locus filij pater eſt, ſicut locus patris filius. ibidem.c
locus Dei,ſunt homines iuſti, ſicut hominũ iuſtorum locus,eſt Deus. to.9.114.c
locus Dei quis ſit qualiter ſit,difficile eſt intelligere. ibidem.c,d
locus tẽpus,& res,q̃bus ſeruiendũ.to.10.6.l.
Quid proprie dicatur locale. to. 2.30.c,d
Omne locale,eſt viſibile. ibidem.9.m

Loculi.

Cur Chriſtus loculos habuerit in terra,& ipſos Iudæis cõmiſerit.t.8.564.b,& 395.l, m,to.9.80.f
locuſtæ mundæ in lege. to.1.22.c
locuſtæ mirabiles,& earum multitudo in Aphrica:& de peſtilentia. to,5.30.m
locuſta parens eſt bruchi. to.8.405.d,e
Quòd ſignificet malitiã, ore lędentium.Eodem 286.h.i
Quid per locuſtã intelligatur. to.9.249.a
locuſta quid to.10.171.f,& h
logos græcè ratio dicitur latinè.to.10.222.f
logicon gręcè dicitur rationale latinè.tom. 8.48.m

Quomodo de rebus, verbis, dicibilibus, dictionibus, tractetur in logica. to.1.93.g
Auguſtinus logicizans, ſiue phyſica populo pdicãs, rogat Deũ vt intellgant. t.10.32.a
longanimitas Dei. to.8.553.b,c.to.9.162.d
longanimitas, ad animum, & ad corpus trãs lata. to.1.185.c
Non modo ſic longanimis eſt Deus in ſuſtinendo, vt nunquam iuſtus in iudicando. to.8.553.c
Qui à longinquo ſtant, ſępe proximi ſunt. to.10.30.l
Dominus quomodo lõginquus & proxim⁹. Eodem.31.d,e,& ſeq.
Vide, Prope, Propinquitas.
Longe, Longum.
Aliquis longe eſt ad eo, nõ loco, ſed diſsimilitudine. to.8 85.K
Aliquis longe eſt à Deo, nõ corpore, ſed corde. Eodem.176.i
Non regione: ſed affectione. tom 3 308.a,& 350.m,& ſeq.
Magna miſeria eſt loge eſſe ab eo, qui vbiq; eſt. to.8 367.e
lõge te à Deo nõ facit, niſi iniqtas. t.8.522.a
Quid tam longe ab eo qui te fecit, quã figmentum quod tuipſe feciſti. to.8.526.d
longe dicuntur à ſe boni & mali, etiã ſi vna catena colligantur. to.8.498.g
Quòd tibi longum videtur, cito eſt Deo: ſubiunge te Deo, & tibi cito erit. to.8.91.K
longum putat infirmitas, quod citò agitur. to.8.92.f
longum eſt deſiderio, quod citò eſt Deo. to. 8.123.b
Quòd tibi lõgũ eſt, Deo breue eſt. t.8.248.d
Non eſt longum dicendum, quod finem habet. Eodem.335.e
Hoc propriè in ſcriptura dicitur longũ, qđ eſt æternum. to.8.672.e
longitudo ſola in animo eſt, nõ in corpore. to.1.296.m,& ſeq.
longitudo, linea. ibidem.
lõgitudo, in ſcripturis. t.2.172.g,& 182.g,h
Loqui, Locutio.
loquimur pauca propriè. to.1.70.m
loquimur imitatione. to.1.200.d
Quã ob cauſam loquamur. t.1.183.i,& 187.b
loqui quid. Eodem.93.h
Multiloquium periculoſum. to.1.8.b
locutionum genera ſuñ opere cognoſcẽda. to.1.26.l.& 245.m
locutiones ſcripturarum, frequenti lectione comparantur. to.1.269.m
locutio ꝓpria, & figurata. to.1.28.l, to.3 9.K
locutiones de Deo corporales, qũo accipiẽdæ. t.1.241.h,i.& 245.m,& 262.i,& 270 a,b, to.2.137.g,h, to.6.195.d,e,& ſeq.
locutio figurata quid efficiat. to.3.8.b,16.K
locutiones obſcuriores quomodo explicandæ. to.3.8.i,K
locutiones integritas, quid. ibid.9.c
locutiones diligenter obſeruandæ. to.3.17. g, to 8.404.g
locutionis genus ante oĩa eſt conſiderandũ. to.4.18.h
locutionum libri 7. to.3.31.a,& ſeq.
loqui recte. to.3.345.i, to.7.66.i
loqui bene, & male viuere. to.3.347.K
locutionum & verborum proprietas, qũo percipienda. to.3.9.e,f
locutio figurata, ne quaſi propria accipiat, & cõtra. t.5.16.K,& fo. ſeq. d. t.4.148.b,c
locutiones tropicæ. to.3.19.a
Vide, Tropus.
loqui aliud figurat, aliud ꝓprie. to.3.258.k
loqui, pro concumbere. to.4.51.b
locutionum omnium generalis proprietas. to.4.51.d
Elocutiones varia gña Vide Dictio, & Loq.
loquacius nihil eſt vanitate, quæ nõ illud poteſt quod veritas. to.5.49.K
liberis verbis loquũtur philoſophi: nos autẽ non. to.5.88.g
locutiones duo vitia. to.2.9.b
Parum eſt loqui verum, niſi etiam in corde ita ſit. to.8.26.e
Non eſt loquenda veritas cũ Chriſtiano, & mendacium cum Pagano. to.8.40.b
Difficile eſt cum homo loquendi neceſsitate habeat, in loquendo nõ aliquid dicat, quod ſe dixiſſe nollet. to.8.107.K
Perpende quod locuturus es, examina, cõſule interioriorem veritatem, & ſic profer ad exteriorem auditorem. ibidem.
De diſcretione locutionis & ſilentij. ibid.m
Multi loquũtur qđ non audiunt. to.6.147.a
Sic elige quod loquaris, ſicut eligis quo veſcaris. to.8.166.c
Qui aliter agit quã loquitur, bona loquitur, & male iudicat. to.8.178.b,c
Seruus Dei, ſi fieri põt, cupiat nõ habere neceſsitatem

ceſsitatem loquẽdi & docendi. Eod.534.f
Ibi vnuſquiſque ſe probet, non vt loquatur, ſed ut de alio locutiõis officiũ exigat.ibi.f
Gaudium tibi ſit in auditione dei,neceſsitas in locutione tua. ibidem.g
Ab interiore audiuimus ueritatem,& ad eos q̃ foris a noſtro corde ſũt,loquimur. ibi.
loqui in porta,quid ſit. to.8.491.b
In loquente nihil quærendum,niſi voluntas tomo.10.10.b
Operibus loquendum,nõ vocibus.t 10.28.e
Homines loquentes vanitatem,filii alienigenæ. to.10.30.e,f
loqui dolum, quid. tomo.10.90.k
Noe loquebatur opere, tacebat ſermone. tomo.10.161.c
Qui ſemper, quod iuſtũ eſt,loquit̃, & deus in illo habitat,& ipſe in deo.to.10.170.m
Quilibet verus Chriſtianus loquitur omnibus linguis. tom.10.221.i,K

Loqui dei.

Quomõ verbum dei loquatur cordi.t.1 69.l
Deus loquit̃ factis,ſicut hõ verbis.t.2.61. m
Quomodo deus ſit locutus. tomo.3. 205.i
Qđ nobis loqt̃ p̃ ſcripturas ſãctas.t.4.377.c
loqui dei, quid. tom.4.349 d
Semel locutus eſt deus,exponitur.to.5.42.m
Deus deorum dominus locutus eſt:exponit̃. tom.5.80.d
locutus eſt nobis deus in ſacra ſcriptura: primum,per prophetas:ſecundo,per ſeipſum: tertio,per apoſtolos. tomo.5.93.f
locutus eſt Deus Cain per ſubiectam creaturam,ſicut primis parentibus. to.5.132.K
locutio dei exterior,quam ſic facit prędictis modis,nihil p̃ficit,niſi interior gratia mẽtem regat, atque illuſtret. tomo.5.132.g
Deus loquitur cum homine non per aliquã creaturã corporalẽ, corporalibus inſtrepens auribus,&c.neque per eiuſmodi ſpiritalẽ quę corporũ ſimilitudinibus figuratur,ſed loquit̃ ipſa veritate ſi quis ſit idoneus ad audiendũ mente, non corpore. tom.5.93.c,& ſeq.& 145.g,h
locutus eſt deus per angelos vocibus humanæ linguæ. Eodem.86, a
Dei ſublimior,locutio ante ſuum factum,ipſius facti ſui eſt immutabilis ratio: quę nõ habeat ſonum ſtrępentem, ſed vim ſempiternę manentem, & ſpiritaliter operantem. to.5.145.g
Qualis intelligenda ſit locutio,qua deus angelis loquitur. ibidem.g, & ſeq.
Deus multis modis, & p̃ multos locutus eſt & quid. tomo.8.153.b
Quomodo intelligatur, Semel locutus eſt deus:cum ſcriptura multifarie multisque modis olim patribus,in prophetis, locutum fuiſſe teſtetur. to.8. 138.b,& 207.h
Hic,inter homines,multis modis per multiformem creaturã locutus eſt: apud ſemel locutus eſt,quia vnũ verbum genuit.ibi.i
Quę duo audiuerit,cum ſemel tantum locutus ſit. ibidem.l
Multis loquit̃ deus in corde, & magnus ibi ſonus in magno ſilentio cordis.to.8.112.i
Quod deus loquat̃:& quod verax ſit,& omnipotens, & fallere nõ poſsit, quia habet vnde faciat. tom.8.200.a
Cum deus olim Moyſi loquebatur,quia temporaliter loquebatur,per aliq̃ creaturam corporalem loquebatur,non per ſubſtantiam ſuam tomo. 8.526.g
Cum deus loquitur in ſubſtantia ſua,in verbo ſuo loquitur. ibidem.h
Quod Moyſes nouerat iſtam locutionẽ dei aſſumptis quibuſdam corporeis creaturis fieri, ideo concupiuit ipſam ſpeciem dei videre. ibidem.h
loqui patrem filio,quid eſt. to 9.65.h
Spiritusſanctus quomodo non loquitur a ſemetipſo. tomo.9.105.i,K
loquutio dei,longe diſtat ab humana loquutione. ibid.i,k
Pater loquitur a ſemetipſo,quia habet vitam a ſemetipſo: non autem filius, vel ſpiritus ſanctus. to.9.106.a
Chr̃s quõ palã locutus ſit mũdo.t.9.115.e,f
Deus in ſimilitudinibus loquitur: vt qui iuſtus eſt,iuſtiora faciat:& qui ſanctior ſanctiora. tom.9.144.I
Chriſtus modo loquitur in præcepto, tacet in iudicio. tom.9 234.K
Si non veniſſem,& locutus eis nõ fuiſſẽ,peccatũ nõ haberent exponit.t.10.9.l, & ſeq.
De eo quod ſcriptum eſt, Quę ego loquor vobis,a meipſo non loquor. to.10.47.b
Chriſtus in cęlo ſedet, ſed in terra loqui nõ ceſſat. tomo.10.228.h
lorica ideo eſt q̃a interiora tranſigi nõ ſinit. tomo. 8. 81.c
loth. tom.5.83.a, b

loth

Ioth interpretatur declinans,& quid ſignificet. tomo.8.300 c
Ioth captus,& ab Abrahã liberatus.t.5.150.a
Ioth fratres, ideſt,cõſanguineus Abrahę.t.6. 131.b,& 135.m, & ſeq.to.9.20.e
Ioth,filias proſtituens, excuſatur.t.4.14.a & ſeq.& 17.g & 31. m
Ioth iuſtus Eodem.31.b
Perſecutio quam Loth a Sodomitis patiebatur. tom.10.95.d
Viſio Loth excutitur. to.3.95.& ſeq.
Ioth angelos vidit,dominũ intellexit.t.6.12. c,& 248 c,d, & ſeq.
Ioth,quomodo duos viros exceperit. to. 10. 161 f, & ſeq.
Ioth quõo apparuerit deus.tomo.10.161.d, e
Ioth,quare prohibetur retro reſpicere &c. to.5.152.f,153.g
De Loth a Sodomis liberato, atque eiſdem cęleſti igne conſumptis:& de Abimelech cuius concupiſcentia caſtitatis Sarę nocere non potuit. ibidem
Ioth de incendio liberat.t.10.161.l,& 302.e
Solus Loth pęnitens,de Sodomorum incendio liberatur. to.10.161.l
Loth inter peſsimos Sodomitas,iuſte cõuerſatus eſt. Eodem.294.g
Ioth vxor, in petram ſalis. to.3.237.d,to. 5. 152.f. to. 10.26.e,& 294.g
Vxor loth retroſpiciens cõuerſa eſt in ſtatuã ſalis, vt illius contemplatione homines condiantur & ſapiant.t.8.276.c,& 302.b
Vxor loth a Sodomis liberata, contra pręceptum retro aſpiciens,quod euaſerat,perdidit. to.9.203.a
Vxor loth,quid myſtice to.5.83.a,b
Ioth filię,male vtentes patre,quid adumbrẽt tom.8.201.f
Ioth vxoris exemplum metuendũ.to.10.26.e
Ioth,typus corporis Chriſti. tom.6.132.h
Ioth vxor quos adumbret. ibidem.
De opere filiarum loth.ibi.i, & ſeq.
Quid ſignificet quòd filię loth. quę cum patre inebriato concuberunt, gentem fecerunt Moabiticam. tomo.8.201.f,g
Ioth inferior erat Abraham tomo.10.161.e
In loth,& vxore, mũdum perfecte & imperfecte deſerentes deſignantur.to.10 294.g
lubricum luxuriam deſignat. to.8.82.b
lucas non habet abbreuiatorem, ſicut Mattheus. tom.4.126.l
lucas ſignatur per vitulum.Eodem.127.b.to. 9. 60. m
lucas Chriſtum ſacerdotem inſinuat; Mattheus regem.to.4 135.K,& ſeq. copioſe 195. m & ſequen.
Vide Euangeliſtæ.

Lucere.

Opera bona quomodo debeant lucere corã hominibus. to.5.45.h,i,to.10.2.h,i
Sic luceat lumẽ veſtrum coram hominibus vt videant bona opera veſtra,&c.&,Attẽdite ne iuſtitiam veſtram faciatis corã hominibus,quomodo intelligenda,ſiue concordanda. tomo.10.2.g, & 137.g
lucernæ ardentes, bona opera.tom.4.357.K tomo.10.22. h
lucernã ſub modio ponere qd ſit. t.4.395. h
lucerna inextinguibilis to.10.215.l
De lucerna ardẽte in phano Veneris.ibi.l,m
Inter lucernam & lumen,quid intereſt.tõ.8. 457.a
Sicut lucerna nõ a ſeipſa accenditur,ita nec anima humana ſibi præſtat lucẽ.t.8.420.K
lucerna ſapientię,caro Chriſti eſt,de luto facta:ſed verbo ſuo lucet. Eodem. 528. g
Nomine lucernæ, ſcripturę ſanctæ intelligũtur. to.8.166.g
lucernæ dicti ſunt prophetę ſimiliter,& apoſtoli. tom.9. 44. c
lucernę,credentes. ibidem.a,b
lucernarum oleum, gratia dei. ibid. c
lucerna oleo abũdans,& non lucens,inanis eſt. to.9.230.e
lucerna fuit Ioan.baptiſta. tom.10.36.a
lucere ſiue lucernas ardẽtes habere.Eod.33.l
lucernæ, loci ex ſcripturis recitati. tom. 10. 108. d
Quid ſit lucerna ardẽs & lucens.t.10.148.g.
Vide infra, lumen, lux.
luciferi caſus. to.3.221.m,& ſeq.
luciferi caſus,per principẽ Tyri.ibid.221.b,c
Quomodo cecidit lucifer,qui mane oriebatur: exponitur to.5.161.a,& ſeq.
lucifer,vnde dicebatur. tom.9.6.f
lucifer ſtella. to.5.59.m
Ante luciferum genuite:exponitur:tomo.8. 341.l,& 424.d,e
Per luciferum, ſtellæ omnes ſignificantur. to.8.341.l
Ante luciferum,ideſt,ante tempora. tom. 8. 424.d,e,to.10. 116.i

lucifer

lucifer quid ſignificat ſcriptura to.10.116.i
Contra luciferianos. to.3.257.b
lucifer, Caralitanus epiſcopus, inter hæreticos numeratur. to.6.9.e
A quo luciferianorum hęreſim natam putat Auguſtinus. ibidem
luciferiani, dicunt animam ex transfuſione generari. ibidem.
lucilius Balbus. to.5 41.h
lucilla pecunioſiſsima mulier, factionis Donatianę. to.2.220.f,g.to.7.4.i
lucillę pecuniæ multi epi corrupti. ibidē.g
lucillæ artificio Cæcilianus condemnatur à Donatiſtis.to.2.222.f,g,t.7.85.b,& 175.d
lucina dea. to.5.35.m,& 39.i
lucius Opimius. to.5.28.i
lucius Pontius. Eodem.19.f
lucius Quintius. to.5.25.i
lucius Titius. Eodem.18.e
lucius Valerius. to.5.46.K
Boni volunt lucrari malos, mali volūt extinguere bonos. to.10.166.e
Qui alios lucratur, de ſuo erogat.t.10.278. i
lucri promiſsio eſt, quaſi eſca in muſcipula. to.8.220.a
lucrum iniuſtum non eſt ſine iuſto damno. to.8.374.a
Pereat mūdi lucrum, ne fiat animæ damnū. Eodem.460.K
Nemo habet iniuſtum lucrum, ſine iuſto dāno. to.10.234.a
lucretia vi compreſſa. to,5.7.i,24.i
lucretia ſe, ob illatum ſibi ſtuprum, peremit. Eodem.7.i,& ſeq.
lucretia, an adultera, an caſta. ibidem.K
lucretius. to.5.25.d
lucretius animam ex atomis eſſe ſcripſit.to.6 31.h,i
lucta contra vitia. to.1.67.g.& ſeq.t.3.353.i
lucta Iacob cum angelo quid ſignificarit.to. 155.f.
Vide, Iacob.
Qui luctabatur cum Iacob, Chriſtum præfigurauit. to.10.34.i
lucta hominis cum concupiſcentijs carnis. to.10.36 d,e
Et ibi locus declaratus, Spiritu ambulate, & cōcupiſcētias carnis ne perfeceritis, &c. e,& ſeq.copioſe.
Qui luctam carnis & ſpiritus in ſe ſentiūt, facil e intelligunt apoſtolum. to. 10.36.l
lucus. to.3.19.b
ludi ſcenici deteſtandi. to.2.48.b,c
ludi ſcenici.to.5.11.& ſo.ſeq.a & 25.i,& 36.i.& 38.a,b
ludi circenſes. to.5.11.b & 15.g
ludi ſcenici theatrales. to.5.11.b,c
De ludis ſcenicis, in quibus dii nō offenduntur editione ſuarū turpitudinum, ſed placantur. to.5.13.a,b
Ars ludicra & ſcenica. to.5.14.m
Platonem fuiſſe meliorem, qui poëtis locū in bene morata vrbe nō dederit, quā hos deos, qui ſe ludis ſcenicis voluerūt honorari. to.5.15.d.& ſeq.
Quanta euerſione publicę diſciplinę Romani dijs ſuis placandis ſacrauerint obſcęna ludorum. to.5.20.f,& ſeq.
ludi ſeculares. to.5.36.f
Scenicorum ludorum interitus. to.4.133.f
ludorum ſcenicorum reſtauratio.t.5.26.f,& 35.h & ſeq.
ludi ſcenici in rebus diuinis. Eo.31.e
De ludis ſcenicis, quos ſibi dij celebrari à ſuis cultoribus exegerūt.t.5.36.K, & ſeq.
ludi ſcenici & circenſes, & ludorū differentia, & de Ioue apparente.ibid.
De ludis ſcenicis, qd Plato ſenſerit. Eo.69.l
ludi funebres. to.5.73.a & ſeq.
ludi muſici, inſtituti Apollini Delphico.to. 5.171.g
ludificatio dæmonum, quomodo fit.Eodē 172.& ſeq.
ludi ſeculares contemnendi. to.8,298.I
luſio in malo. to.9.23.b
Prohibitis ludis ludentes, idolis ſacrificant. Eodem,243.h
luct us quid. to.4.393.g
lugere, eſt deſiderare ꝙ nō habes. to.8.85.K
Sunt lugentes beati in ſpe, & lugentes in re. to 8.314.e
Sic lugeam⁹ extinctā animā noſtrā, ſicut parentum carnē plangimus. to.10.274.c,d
In luctu opus eſt, in cōſolatione merces eſt. Eodem.322.i,K
Qui carnaliter lugent, non cōſolationes ſed deſolationes habent. to.10.322.K
lumbos accingere, quid ſit. to.4.239.K
In lumbis ſemina generationis. to.7.220.l
lumbi accincti. to 10.22,h
Sint lumbi veſtri præcincti: exponitur.t. 10. 33.l,m,& ſequen.

lumen

lumen, Lux, & eius creatio.
Luminare maius. to.1.80.f,g
luminare minus. Ibidem
lux æterna, in qua Deus erat, antequam face ret iſtam lucem. to.1.267.a
lux corpus. to.2.3.i
lucis tria genera. to.3.160.c,& e
Fiat lux quomodo dictum. ibidem c,& 167 i,K,to.5.98.i,& ſeq.
Lux q̃ fuit ante luminaria ſpiritalis. t.3.184.a
Dies item ſpiritalis. Ibidem.i,K
lux dies tenebrę,nox. to.3.161.d,l
Fiant luminaria. to.3.165.l
lux quid ſit. Eodem.166.e
Prima lux,& ſol, to.3.108.c
Emiſsio & contractio lucis. Ibidem.l
lux,tenebræ. Ibidem,m & ſeq.
luminaria de quarto. to.3.173.K
luminaria,an rectores habeant. to.3.175.
De luce quę fuit ante luminaria. to.3.184.a
lux ſpiritalis. Ibidem,b
Illud de luce & die ſpiritali,quomodo acci piendum. to.3.185.i,k
lumen. to.4.41 r.e
lucis arma. to.4.386.g
lux illa prima, ſ. qualis ſit, & quõ alternã te motu,qualéq; veſperã & mane fecerit, remotum eſt à ſenſibus noſtris. to.5.95.h
De luce illa prima, quid ſentiat Auguſtinus. ibidem,& ſeq.
Per lucem illam primam,quomodo natura angelica intelligatur. to.5.95.c,d
In verbo hoc,dixit Deus:Fiat lux, & facta ẽ lux,& vidit lucẽ, &c. quomodo intelliga tur triplex cauſa. to.5.99.g
De luce diuerſa,quomodo diuerſimoda lo cutio eſt in geneſi. Ibidem.98.& ſeq.
lucem pugnaſſe cum tenebris,Manichæorũ fabula. to.6.93.e,f
Vide,Manichęi.
Alia eſt lux quæ oritur iuſtis,alia quę iniuſtis. to.8.460.h
lux iſta viſibilis,cõmunis eſt bonis & malis, cum pecoribus ſed alia ſolum mũdis cor de. to.5.142.d,K
lux dei nihil aliud ẽ,q̃ veritas Dei.t.8.127 g
Tunc lux ſpiritaliter diuiditur à tenebris,qñ &c. to.8.143 c in fin.
lux nunquam clarior eſt , quam in meridie. to.8.91.b
Poſt lucem,non ante lucem,ſurgendum eſt. to.8.489.l,m
In luce eẽ nihil prodeſt, ſi clauſi ſunt oculi. to.8.41.i
lucem iſtam quærunt oculi carnis:lucẽ,quæ Deus eſt,quærunt oculi cordis. to.8.45.i
Oculo ſauciato lux pęnalis,qua ſanus lętat, & ad quã inſpiciendã factus eſt.t.10.18.b
De luminibus ædiũ cõcertantes.Eodẽ.107,K
Deus non tantam tribuit lucem quantã po tuit,ſed quãta mortalis oculis capere po tuit. to.10.165.i

Lumen Dei.

lumen vultus Dei. to.1.56.d
Illuminationis diuinę primordia.to.1.68.b
lumẽ,ſiue illuminatio cordiũ, ſpiritus Dei. Eod.65.b,&f,& ſeq & 69.l,& 73.K,l,& 78.a,b,& f,g, & 79.b,167.a,b.t.3,351.g
lux ſim⁹ in dño,filij lucis,filij diei. t.1.79.i,k
luminaria duo miſtice. Eodem.80.e
lumen verbum Dei. to.1.243.e
luce diuina illuſtratur anima. to.5.112.m
lucem illam diuinam incorpoream contin gere nequeunt bruta. to.5.101.a
In luce primę veritatis,omnia videntur eſſe ẽtiuè,non obiectiuè:qđ colligitur ex ver bis Auguſtini. to.5.204.b
lucis pulchritudo multiplex.Eodem.238.g
lumen ſuper nos ſignatum eſt totũ hominis verum bonũ,quod non oculis,ſed mente conſpicitur. to.8.8.b
lumen illud vnde animę accenduntur , non alieno,ſed ſplendore proprio præfulget, quod eſt ipſa veritas. to.8.14.e
Non tale lumen dat Deus,quod aliquo poſ ſit obtenebrari. to.8.43.e
Sicut lumen nõ poteſt cõfundi,ſic,& illumi natum confundi non ſinit. to.8.76.d
illumina,vultum tuũ ſuper nos,&c.duobus modis intelligitur. tom.8.227.K
lumen oculorum noſtrorum,quomodo nõ ſit nobiſcum. to.8.103.a
lumen viuentium,eſt lumen immortalium, &c. Eodem.182.a
Qui voluerit eſſe ſibi lumen,ipſe cadit a lu mine quo illuminatur. to.8.170.f
Mali iuſtos tribulantes,obſcuritatem illis fa ciunt,lumen tamẽ eorum extinguere ne queunt. to.9.144.m
Mirabile lumen Dei. to 9.165.a,b
lux Dei. Eodem.166.d,e
luminis diuini excellentiæ. to.9.171.K

Lux diuina. tom.9.191.m
Duplex lux. tom.10.19.b.c.& 107.l
Qui a lumine deſeritur, a tenebris occupatur. tom.10.226.d
luminis & ſapientiæ vocabulum, omnibus perſonis congruit. tomo.3.111.a.b

Lumen, Deus, Lumen Chriſtus.

lux in tenebris lucet, & tenebræ eam nō cōprehenderunt, exponitur. tomo.2.174.e.f
lumen animæ, Deus. to.3. 232.g. to.8.210.e
lux iuſtitiæ, quomodo amittatur. to.3.351.f
lumē verum Chriſtū ſequamur. to.3.354.K
lux Chriſtus, lux Apoſtoli, q̄uo. to.4.184.c.d
lumen mentium ad omnia diſcēda, eſſe ipſum Deū, dixerunt Platonici. tom.5.67.g
lumen verum, quod illuminat omnem hominē venientē in hunc mundum, illuminat etiā omnem angelū mundi. to.5.95.d
lumē exaltatū, nullū ē, niſi Chrs. to.8.510.m
lumen verū, Chriſtus. to.9.2. K. to. 10. 7. m.
lux aliter Chrs, quam Apoſtoli. tō.9.84. f.g.
lux iuſtorum, Deus. tom.9.167.e
Chriſtus lumen, Ioannes lucerna. t. 1. to.7.m
Deus eſt lumen, & nos ſine illo tenebræ. Eodem. 254.g

Lumina angeli, Apoſtoli iuſti.

lumen mundi, Apoſtoli. tom.2.174.f
lumina mundi clariſsima. tom.5.79.l
lux, angelos bonos ſignificat tomo.5.102.l
lumina, quomodo ſancti. to.7.14.f. to.9.84.f
luminaria, in ſeculo fulgentia, ſancti. tom.8.343.c.& 562.k.& ſeq.
Quare Apoſtoli dicantur lux mundi. tomo. 10.175.K.l. Vide ſupra, lumen Chriſtus.
lunæ incrementa, & decrementa vnde. tom. 2.169.k.& ſeq. to.8.23.c.d
de luna Manichæorū sōnia. t.2.169.k. t.6.7 g
lunæ allegoriæ. to.2 169.m
luna ſigniferum circulum ſingulis menſibus complet. to.3.171.f
lunæ creatio. to.3 174 d
luna, ſolis lumine, q̄uo illuſtratur idem.f
lunam cur obſeruant Chriſtiani in celebratione Paſchæ. tom.4.260.K
luna dea. to.5.55.m
luna deponitur, vt deſpumet. to.5.86.f g.K l
luna. tomo.6.4.i
lunæ nouæ celebratio, quid præfigurarit. to. 6.141.g.
De luna, duæ opiniones, vnde habeat lumē. tom.8.23.c
luna nō vno modo obſcura dici poteſt. ibi.f
luna in allegoria, ſignificat Eccleſiam. to.2. 170.c. tom.6.22.c.& 255.c d
Quòd ſignificet carnem Chriſti. to.8.268.i
Quòd ſignificet ſynagogam. to.8.25.d
Quòd ꝓ mutabilitate poni ſoleat. t.8.203 m
Quòd ſignificet incrementa, defectusq; mortalium. to.8.258.l
Qđ ſignificet carnales, & īſipiētes. t.8.268.K
Quòd ſignificet mortalitatem carnis, ꝓpter augmenta & detrimenta. to.8.325.c
luna noua, vita noua eſt. tom.8.295.K
luna ſignificat ſpiritaliter Eccleſiā de minimo creſcētē, & iſta mortalitatē vitæ ſeneſcētē, ſed vt ꝓpinquet ad ſolē. to. 8.397.a
luna, quomodo vrat per noctē. to.8.472.k.l
luna, ad paſchalia gaudia, ſe pleno gaudio parat. to.10.204.c
lupa Romulū & Remū ablactauit. t.5.173.b
lupas meretrices appellabant. ibidem.
lupanaria quid ſint. tomo.5.127. e.& 173.b
lupanaria a lupa. ibidem.173.b
In lupos homines conuerti. to.3.288.d.e, to. 5.173.c
lupi malos ſignificant in ſcripturis, ſicut oues bonos. tom.7.361.e.f
luporum nomine, perfidi & hæretici figurātur. tomo 8.70.e.f
lupus tantum vult nocere, quantum leo, & ſi non aufert a canibus prohibitus, non ideo innocentior. tom.8.342.h
lupus, diabolus. tom 10.42.f
lupercorum origo. tom.5.172.i
lutum. tom.10.177.e.f
In eodem luto hæſitantes. tomo.7.196.e.f
Contra luxum ſeculi. tomo.1.234.K.& ſeq.
De luxurioſis. Eodem.234.a.b.
luxurioſus iuuenis, inſpecta tabula Iouis, luxuriam ſuam complet. tomo.5.13.i
luxuria Aſiatica, peior fuit omni hoſte Romanis. tom.5.27.l
luxuria non eſt vitium corporis, ſed animæ peruerſæ. tom.5.105.f
luxuria, vel libido, quomodo ſibi vendicat corporis dominium. Eodem.126.K.l
luxurioſa verba, q̄uo licet loqui neceſsitate, q̄ iā libidinoſa nō ſunt. to.5. 128. & 129.i
De luxurioſa vxore Nini, occiſa a filio, qui eam inceſtaſſe fertur. Eodem.169.h
luxuria quid. tom.7.342.m
luxurioſi, per ſcorpios ītelligunē. t 9.144.m

luxuria fugienda eſt. to.9.251.g
luxurię nimietas,pauperes potius quam diuites facit. tom.9.148.f
luxuria,eſt labes totius generis humani. Eodem.200.k.& m.
luxurię ad cętera pec.cōparatio.ibi.m.& ſe.
luxurię& caſtitatis illibatę certa.t.9.226.i.K
luxurioſus. tom.10.58.e
luxurioſos. to.10.101.c.d.& ſequen.
Propter vnius momentis delectationē luxurioſus animam ſuam, Chrī ſanguine redemptam,diabolo vendit. tom.10.251.d
Sæpe perdit luxuria,quod congregauit auaritia. to.10.150.i
Exempla luxurię. Eodem.302.i.K. & m.
luza eadē eſt,q̄ Bethel,& Vlamaus. t. 4.36.f
lybiæ mons. to.5.74.c.& ſeq.
lybia dupliciter dicitur. tom.9.234.f
lybici. tom.5.67.c
lycaonia. tom.5 86.g.& ſeq.
lycæus Deus. to.5.172.i
De lymbo,& receptaculis animarū ſanctarum ante aduentum Chriſti. to.5.204.e
MAcarii qui fuerint apud Manichæos. tomo.6.7.i
Macarios,& Macarianos,appellabant Donatiſtæ catholicos. to.2.225.a
Et Eccleſiam catholicam,Macarianam. to. 2.218.k.&10.7.38.b.c.& ſeq.
Macariana perſecutio. to.2.222.a
Macarii,quomodo catholici. tomo. 7.38.d
Machabęorum ſcriptura non in canone Iudęorum. tom.7.116.d.e
Et quomodo recepta ſit ab Eccleſia. ibidē e. & to.5.179.a
Machabæos in igne Deus occultè coronauit. tom.8.575.a
Machabęos agnouit ignis. to.9.136.k
Macedonia depopulata. tomo.5.28.b
Macedonum imperium. to.5.106.b
Macedonius hæreſiarcha,à quo Macedoniani hæreti.t.2.69 m.& t.6.8.d.& 245.b.c.
Macedoniani ſpiritum ſanctum creaturam dicunt. to.6.8.d
Greci vocant πνευματομάχους. ibidem
Macedonius iudex Cęſareus. to 2.70.a
Sine macula & ruga quando Eccleſia.to. 1. 10.l.& 17.f.& 23.f. tom.2.67.a
Maculæ nigrę offunduntur ex oleo ſplendido. to.5.216.g.
Immaculati qui cenſendi. to,7.467.g
Non maculant innocentes,facta malorum. to.2.52.f.g
Duobus modis non maculant mali bonos to.10.19 g.& 319.m
Maculam non habere. Eodem.142.l
Homo non minus animę quàm veſtis maculam erubeſcant. to.10.247.i
Qui in corpore ſuo plagas,vel in veſte ſuo maculas non acquieſcit, quomodo plagas in anima admittit? to.10.247.i
Madaurenſes idololatrę. tom. 2.45.e.f
Madian interpretatur declinans iudicium. to.8.298.d
Madianitæ,nunc Saraceni. tom.4.61.f
Magedan locus,q̄ Dalmanutha. to.5.253.h
Artes magicæ non niſi pro cupiditate, aut curioſitate exercentur. tom.2.8.g
Per artes magicas,nulla poteſt præſtari fælicitas,nec quidem terrena.Ibidem.
magi pharaonis cur defecerint in tertio ſigno. tom.2.173.b.c
magicę artes ſuperſtitioſę. tom.3.11.d
magicæ artes etiam a Deo. to.3.94.e.f
magi Pharaonis vnde ſerpentes fecerint,& alia. ibidem.e
magicę fallaciæ dæmonum. tom.4.100.f.g
magum fuiſſe Chriſtū, blaſphemia Paganorum. to.4.127 i.K.& ſequen.
magi Pharaonis,quare fecerint quędā miracula,ſicut Moyſes. tom.4.207.m
De miraculis magicis. Eodem.211.g
magorum vel haruſpicum artes nō profuerunt Roma.victis in bello contra id q̄d prætendebant. to.5.37 f
De impietate artis magicæ,q̄ patrocinio utitur,alias nititur,ſpirituum malignorum. to.5.70.i.K
magicæ artis damnatio. ibidem. K
magicę artes,cur legibus puniuntur. ibidē.
Artes magicæ peſtiferæ ſceleratęque. ibidē.
magorum opera deuitanda. ibidem.m
magicę artis duo genera. to.5.84.d
magorum artibus qualiter videntur imagines,non dæorū,ſed dęmonum.ibi.84.a.b
magæ cuiuſdam potentia. to.5.86.e.f
magicarum artiū inuentor, tom. 5.219.m.
magi Pharaonis,hæreticos deſignabant. to. 9.214 b
magi regem Iudæorū quęrūt adorandū,Iudęi occidēdū.t.9 247 b. tomo.10.137.l.m
magi quare veniūt adoraturi Chrm.t.10.136.a

Quid

Quid per tria munera magorum deſigneť. to. 10. 135. K. & 138. i. K. & 316. K
Ad partum virginis adorandum magi ab Oriente venerunt. tom. 10. 156. b
Trium magorum obſequium. ibidē. 145. m
Tres magi fuerunt primitiæ gentiū, nos populi gentium. tom. 10. 136. b
Tres magi Chriſtum adhuc in præſepio iacētem venerunt. ibidem
Magorum illuminatio, teſtimonium cæcitatis Iudæorum exticit. ibidem. d
magorum, & Iudæorum, in agnitione Chriſti, comparatio. tomo. 10. 136. d. e
Tres magis ab Oriente, Chriſtum oriētem regē Iudæorum atteſtabātur. to. 10. 136. i
magi Chriſtum adorauerūt, Iudæis locū natiuitatis eius oſtendentibus. ibidem. K
Triū magorum geſta, ſub compedio. ibi. m
magi Gentiles figurauerunt. tomo. 10. 138. b
magi ſtellam nouā admirantes meruerunt reuelatione noſſe ſignificationem. ibid. c
magorū, & reginæ Auſtri, cōparatio. ibi. d. e
Tribus magis munera offerentibus, humanitas Chriſti cernitur, ſed diuinitas adora- to. 10. 138. i. K
Vnum Deū magi crediderunt. to. 10. 258. g
Trium magorum aduentus in Hieruſalem. to. 10. 258. K
Deus alia reuelatiōe magos inſtruxit, qua rediturі eſſent ad partes ſuas. to. 10. 316. f. g
magi obtulerunt aurum, thus, & mirrham. to. 10. 316. K
magiſtratum ſibi creare quando liceat populo. tom. 1. 210. f g
magiſtratibus parendum. to. 2 74. i. K
magiſtratus qualis eſſe debeat. tom. 4. 350. i tom. 8. 165. h
magiſtratus Chriſtianorum. tomo. 8. 165. h & 205. f
De magiſtro, liber Auguſtini. to. 1. 184 e. Retracta. 13. h. 57. g
magiſter interior ſpirituſſanctus. to. 9. 203. h. & 129. h
magiſtri externi admonent, Chriſtus docet. to 1. 190. e. f. tom. 9. 129. h. 199 a
magiſtri quid foris, & veritas intus in anima quid operetur. to. 9. 187 c
Vnus magiſter oīum noſtrū ī cælo t. 10. 40. f
magiſter o diuino indigemus in noſtro ſtudio, & adiutorio diuino. tomo 5. 193. d. e
magiſterium breue eſt, Deū vero corde ſemper laudare. to. 8. 552 b
Quare parcendum magnatibus interdū. to. 2. 75. a
magnetis virtus mirabilis. to. 5. 215. g
magnes Adamante impeditur, ne rapiat ferrum. to. 5. ibidem
magnus eſt Deus, non mole, ſed virtute. to. 2. 3. b
Aliter magnus Deus dr̄, aliter mōs. t. 3. 106. f
Cū Deus ſit ſemper magnus, & magnificus, quomodo magnificatus eſt vehementer? tom. 8. 386. i. K
Non eſſe valde magnus dominus, ſi ab homine poſſet explicari. tom. 8. 512. K
maior ſeruiet minori, quomodo intelligať. t. 5 154. e. t. 8. 521. d. e. to. 10. 166. f. & ſeq.
Nemo ſe dicat magnum, quia ſolus Deus magnus. tom. 8 312. i
Quis maximus in cœleſtibus. tom. 10. 3. b
magni quomodo erimus. Eodem. 8. f
maior cauſa omnium fidelium, quam tantum modo martyrum. to. 10. 70. c. d
magnificare dominum, quid ſit. tomo. 8. 77. h. i. to. 10. 170. K. & ſequen.
Quòd ſit magnificadus in vnū. tom. 8. 77. K
magnificare Deum, eſt laudando magnum fateri. tom. 8. 260. c
Cur ſignificare debeamus. tomo. 8. 247. l
Si quæris magnificentiam, prius quære ſanctitatem, cum ſanctificatus fueris, eris magnificus. tom. 8. 355. a
magnificentia domini quæ ſit. tom. 8. 425. g
Sicut magnitudo, in ſe ducta, facit quadratā figuram, ita numerus, in ſe deductus facit quadratum numerum. tomo. 1. 130. f
magnitudo corporum modernorum. tom. 5. 133. m. & ſequen.
magnitudo animi non dicitur, vbi quiſque ſeipſum occidit. tom. 5. 8. g
magnitudo Dei, ſempiterna eſt, nec ab initio tēporis cæpit, nec deſinit. to. 8. 386. i
magnitudo Dei ante dies, & vltra dies. tom. 8. 354. g
magnitudo, & tumor, differunt. to. 10. 46. i
magnitudinis ſoliditas. Eodem. 120. h
magog, detectum interpretatur. to. 5. 203. e
maia. tom. 5. 170. a
maiorinus, Epiſcopus Carthaginenſis, Donatiſta. to. 6. 9. m
maius, tertius menſis, vnde ſic dictus. tom. 6. 109. m

Malachias,quid prophetet. tomo.5.178.e
malachiam quidam dicunt eſſe Eſdram ſacerdotem. tom.5.210.K
malalehel. tom.5.135.c
malchus interpretatur regnaturus.to.9. 114.l
malchi auris pro domino amputata,& a domino ſanata,quid ſignificet. ibid.m
maledicere,& malũ dicere,differũt.t.4.394.e
maledictum,pro nobis,Chriſtus factus eſt. tom.4.311.f.g
De maledictione ſuſpenſi in ligno.to.6. 66. d.& 65.f.g
maledictum comes peccati. tomo.6.96.f.g
maledictũ nõ reddidit Chriſtus.t.8.89.l.m
maledictio, quomõ ſicut aqua intus, & ſicut oleum in oſſibus. tom.8.418.K
maledictio æterna,quibus operibus comparetur. ibidem.l
maledictio quandoque dicitur ex maleuolo errore dicentium,non ex aliquo malo verborum. tom.8.118.h.& 121.l
Qui iniuſte maledicitur, præmium illi redditur. to.8.384.b
maledictio peccatorum. to.9.194.d
maledictiones. tom.10.125.h.i.& ſeq.
Quid maledicere ſurdo. Eodem.297.c

Mali.

Qui malos odit,omnes odit.Senecæ dictũ. tom.2.74.d
mali niſi haberent Deum propitium, nulli eſſent boni. tom.2.83 l
mali naſcimur. tom.3.350.h
mali cur eſſe permittantur. tomo.3.218.d
mali præſciti: to.3.219.h.& 241.k.l
mali quando redarguendi,& quando non. to.5.4.i.& ſequen.
malos præſciens Deus quare creauit,& quare peccare permittat,cum prohibere potuerit. tom.5.130.m.& ſequen.
Neque enim Deus ullum hominẽ crearet quem malum futurum eſſe præſciſſet, niſi pariter noſceret quibus eos bonorum vſibus commodaret. to.5.99.f
malos Deus propter bonos creauit.tom. 5.99.i.& 163.m
malum eſſe,naturæ accidit. to.6.44.e
mali quõ ex Deo,& non ex Deo.to.6. 48 a
mali quomodo etiam iuſti. Eodem.197.d
malos gignit Deus,ſed in bonum ſuum.to. 7.275.e.f
Quiſquis malus eſt,non putet neminẽ bonum eſſe. to.8.40.h
Quicquid mali in te eſt,de peccatis tuis eſt. Eodem.41.a
Contra eos qui volunt eſſe mali ne ſint miſeri. tom.8.71.b
Qui malus eſt,ne miſer ſit, ideo miſerior, quia malus. ibidem
Quiſq; malus eſt,malè ſecũ eſt.tom.8.94.b
maleuoli,qui ſint. tomo.8.118.h.& 121.l
Ex ſe quiſque malus eſt. to.8.169.c.d
mali ex adipe,& macie. to.8.262.g.h
Homo factus eſt malus,qui male vſus eſt bono quod fecerat Deus. to.9.258.a
mali ſumus,& bonum patrem habemus.to. 10.3.m
Nomen noſtrum,mali. ibidem
multum intereſt inter malum eſſe, & malũ pati. to.10.243. m.& 259.e
Homo inter omnia bona ſua non vult malum,niſi ſe ſolum. to.10.201.a

Malis quomodo vtitur Deus.

malis vtitur Deus ad profectum bonorum. t.2. 90.l.& 199.f.tom.3.218.e.f.tomo.6. 103.g.to.8 92.i.K
malitia iniquorũ,Deꝰ iuſte vtitur,t.2. 100.i
malos Deus bene ordinat,& bene vtitur.to. 8.92.i.K
Deus malis bene vtitur,ſicut mali bonis creaturis Dei vtuntur male.tomo.8.286. l.m
Quomodo Deus malis operib. hominũ bene vtatur,exẽplo oſtẽditur. tom.8.404.i
Cum ipſi mali ſint vitio ſuo,ipſe de malo eorum bene facit. Eodem.405.a

Malorum fœlicitas,& iuſtorum labor.

malorum fœlicitas,& labor iuſtorum.to.8. 114.K.& 262.a b
malos & bonos hic reſpicit miſericordia Dei. tom.5.3.c
mali florent in ſeculo,boni latent & laborant. to.8.40.e.& 90.K.& 170.c.d
Cur malis bene ſit in hac vita,& bonis male,intelligere non potes,donec intres in ſanctuarium Dei. tomo.8.125.K
Quod plures mali ſint quam boni, exemplum. tom.8.145.h
Quia malis bene eſt,& bonis male, multi Deum incuſant. tom.8.146.f
Quomodo mali videntur florere ad tẽpus. & iuſti laborare,exemplo oſtenditur.to. 8.21.l.& 90 K.l.& 100.a
Oĩs malus in hoc mundo, aut ideo viuit ut corrigatur.

corrigatur, aut vt per illum bonus exerceatur. tom.8 173.a
Cur mali floreant,& boni laborét.t.8.261.f
Nouit dominus,qui in iudicio omnia examinabit. tom.8.338.i
mali exultant, quia dânantur vt alieni,boni laborant,quia flagellantur vt filii. ibid.l
Ideo Deus omnia illa mala,quæ videt fieri a malis,tolerat,quia,&c. Eodem.388.a
Per malos quandoque Deus erudit bonos. to.8 266.g
Côtra eos qui dum malos florere vident,& bonos opprimi,putât Deû nô curare res humanas,aut ę qualiter habere bonos & malos,aut fauere malis. tomo.8. 342.f
Cum mali hic florent,iuſti aliquando tribubant. tom.8 152.l
malis cur Deus parcit ad tépus,vel quare laborant boni ad tempus. to.8.342.e.f
De malis hominibus Deus bonis multa prę ſtat bona, nec tñ ſecundum id quod de illis nobis præſtat,ſed ſecundum malitiâ eorum reddet eis. tomo.8 349.f
Deus malos vult ſimiles facere ſibi, illi aût conant illû ſimilé ſibi facere.to.9.200.g

Malorum ac bonorum permixtio. & conuictus.

mali ſodales,contagioſa res. tomo.1.33.c.d
malorum conuictus.tomo 3. 77.l.& 349.a
mali cruciant bonos. tom.3.ibidem
malorum conſortium uitâdum. to.4.382.f
malorum conſilia. to.4.384.g
De malis hominibus ſcriptura tractat,con propter ipſos,ſed propter bonos.to.5.143.b
mali bonis vbique permixti.tomo.6.92.a.b to.7.172.g.to.8.367.i.K.& ſeq. copioſè.
malis ſociari,quid ſit. tomo.7.16 K
Sicut malis ob eſt bonitas iuſtorum,ſic bonis ꝓdeſt iniqtas impiorum. to.8.350.h
malos ſequentes,comites ad gehénam quærunt. to.10.41.m
mali neceſſarii bonis. tom.10.45.g
mali & nequam homines,molę & torcularia bonorum. to.10.94.d
mali bonis ſeruiunt,& quomodo. tom.10. 166.g

mali bonos perſequuntur.

mali cruciant bonos. to.3.349.a
malos creauit Deus propter bonos, quorũ perſecutio prodeſt Eccleſiæ Dei.tom. 5. 168.l.& ſequen.
malos non obeſſe bonis probatur.t.7.80.h.i
mali primum ſibiipſis nô nocêt.to.8 82.d.e
mali plus ſeipſos lędût,quâ alios.to.8. 93.e
mali non ſolum vocibus côprimunt bonos ſed etiam malis operibus tomo.10.19.d
mali,vita & moribus,bonos perſequuntur. to.10.83.d.& 94.d.e
mali exercêt bonos ad virtuté.to. 10.253 k
mali iuſtos perſequentes, ſeipſos amplius perſequuntur. to.10.259.c

Mali tolerandi in eccleſia.

mali tolerandi. to.2.52.f g & 99 i tom 3 37.l.& 348 K
malos docet Chriſtus ſuſtinédos.t. 5. 183.k
mali quomodo tolerandi in Eccleſia. to. 7. 17.b.c.tom.10 19 g
Et de excômunicatiôe,copioſe.to.7.17.b.c
mali bonis permixti corporaliter in Eccleſia,ſpiritaliter ſperati .to. 7 60.m. & 79. e.& 186.i.& ſeq.
Propter malos non recedendû ab. Eccleſia. tom 4.20.d.to.7.79.c.d.& m.& ſo. 86.f. g.& ſeq.g
mali non ſunt membra columbę. tomo.7. 122.i.& ſo.ſequen.K
mali intus,& mali foris tom 7.134.g.h
mali etiam noti,tolerandi. tom.2.136 l.m
malorum comparatio Eod.13 7.e.& h.& K.
An mali teneât primatû in Eccle.t.7.141.K.l
mali quomodo in Eccleſia. to.7.168.b
malos non temerè auferendos a cômunione Eccleſiæ. tom.10.122.e.f
malos pati in Eccleſia neceſſe eſt,cum quiſque profecerit. tom.8.40.f
mali ſemꝑ murmurât aduerſus malos. ibid.
malos tolerare,ſiue ſcientes, ſiue neſcientes,neceſſe eſt. tom.8.82.c
Inter malos nobis cum tolerâtia viuendum eſt,quia,&c. tom 8.163.i
Tolerare malos, quam a bonis tolerari, magis affectare debemus. tom.8.165.i
mali quid faciant bonis. ibidem.m
Quod malis Deus,parcit,prodeſt tibi ad habendam miſericordiam. to.8.173.d
Neceſſe eſt malos inueniri in omni congregatione,qui bonos exerceât.tom.8.1 6. a.Exemplum. ibidem.b
Neceſſe eſt ut malos ſufferamus,& proficiat quod boni ſumus. ibidem.a
Cum ſcis malum eſſe quod facis,& tamé facis,ad inferos viuus deſcēdis.to. 8. 176.a

Toleremus malos,ſimus boni, quia & nos ſuimus aliquando mali. Eodem.182.d
mali mulii,palea eſt multa in area dominica,ſuper grana pauca. to.8.348.d
malos ſeparare non potes, tolerare neceſſe eſt. to.8.366.c
Inter malos boni gemunt,ſicut grana inter paleas,& ſicut liliũ iter ſpinas Eo.368.h
mali ſunt ſpinæ propter mores,& filiæ propter ſacramenta. ibidem i
Qui proficit,& nullum vult hominem pati malum,eo ipſo quo non vult aliquẽ pati conuincitur quod non profecerit ibidẽ.
De his qui ne malos patiãtur,ſeparant ſe a ſtrepitu populari,& a fluctibus ſeculi, vt cũ paucis bonis in monaſterio tanquam in portu quietam vitam agant. ibidem.K.l
malus vt cognoſcatur intus probandus eſt. Ibidem.m
Contra eos qui ſic incauto animo laudãt bonos in Eccleſia,aut monaſterio,vt taceãt malos,& qui ſic vituperãt cęco animo malos,vt taceant bonos. tom.8.369.b.c
malos inueniri neceſſe eſt in omni ſtatu Eccleſię. to.8.369.d.e.& ſeq.
mali ferendi ſunt ad tempus,quia,&c.tom. 8.469.i
Quod ſint portandi,quouſque veniat finis. to.8.496.e
Quod mixti ſint bonis mali non ſolũ in hoc ſeculo,ſed & intus in ipſa eccleſia,& nulli apparent mali,niſi ei qui fuerit bonus. tom.8 343.f
Et licet mixti ſint bonis,longe tamen ſunt ab eis,quomodo iniquitas lõgè eſt a iuſtitia. Ibidem.f
mali cum bonis non manifeſtantur,niſi quã do exeunt a bonis. tom.9.128.h
malorum ſeparatio,bonorum eſt purgatio. to.9.236.g
Non temere aut quomodolibet, ſed per iudicium ſunt auferendi mali ab Eccleſiæ communione. tom.9 221 i
mali qui per iudicium auferri non poſſunt, tolerentur potius quam perdantur. ibid.
mali bonos in unitate non maculant. tomo. 10.19.g.& 103.a
Recedere a malis. tomo.10.20.c.d

Malorum correptiò,& correctio.

mali quatenus cogẽdi ad bonũ. to. 2.52.f.g
mali,exemplo Chriſti,ad bonum cogendi. to.2.65.h.& ſeq.
mali ſunt etiam filii Dei. tom.2.73.a b to.7.291.f
Voluntas Dei in malos. to.3 219.i
mali quomodo exterminentur. tomo.5.4.f
De malorum correctione non eſt deſperandũ,cũ qdã ex eis prędeſtinati ſint t.5.11.g
mali corripiendi,& corrigẽdi. to. 10.19.h
mali non inſultanter arguendi. ibidem.h.i
Qui malus fuit heri,bonus ſit hodie.to.10. 104.d
mali interdum per diſcordiam boni efficiũtur. tom.10.279.i

Malorum proprietates,mors,& pœna.

malorum pœna,bona,& mala.tomo.1.19 a
malus quiſque,ſui malefacti author eſt. to. 1.208 c
mali ex ſe alios æſtimant. tom.3.18.d
malorum defectus. to.3.347.K
mali homines,vaſa diaboli. tomo 3.221.l
malos perire,duobus modis. tom.4.121.e
mali,dilectores ſeculi. to.4.414 a
malus hõ bona operari nõ poteſt. Ibidem.g
mali,vtiliter ẽt,prædicant legem Dei. ibi.h
mali,flagellum Dei 10.8.90.i. & 93.g
malorum caput, diabolus. tomo.8.532 d
Vide,Impius,& Peccator.
mali nunquã bene moriuntur,boni nunquã male,quamuis ſecundũ ſeculũ aliud mũdo uideatur.10.10.23.K. & ſeq.copioſe.
Et exẽplũ de Lazaro mendico,& diuite.ibi.
malus hõ,puſtula in corpore.10. 10.95.f.g
Peſtilentia,malus homo. ibidem.
mali aſſimilantur vaſi pleno fætore. to.10. 184.i.k
Quod mali nolunt mõ cogitare,neceſſe habẽt ſine vllo remedio ſuſtineř.t.10.259.c

Malum.

malum,bifariam accipi. tom.1.208.b
malũ dr̃ peccatũ,& pœna peccati.t. 1.236 f
mali nomen,quomodo repertũ. 10.4.185.b
De malo. tom.4.214 a

Malorum genera.

mala animi,mala vitæ, mala morum docuerunt dii ſuos cultores,non prohibuerũt, neque leges dederunt. tomo.5.15.e
malorum genera duo,peccatum.f.& peccati pęna. to.6.52.m.& 67 K.l

Mali origo,& vnde ſit.

mali originẽ eſſe ex libero arbitrio.to. 1.11. b.& 16.g. & 238.g.& ſeq.

mali

Mali naturam deo coæternam voluerunt Manichæi. to.1.11.c,&15 c,& g
Malum vnde. to.1.16.g.&208.c.
mala an à deo. to.1.208.b,c
Vide Ordo.
malorum author Deus,quomodo. Ibidem
malorũ omnium radicem eſſe malam volũtatem. to.1.229.l
malorum origo. to.3.53.a
Quòd malum non ſit à deo. to.3.68.d
Vtrum deus author mali non ſit.to.4.185.a, Retracta.to.1.19.a
malũ à ſexu fœmineo cãm iuenit.t.5.139.l
mala nulla eſsẽt,niſi natura mutabilis ea ſibi feciſſet:quã ideo deus fecit mutabilẽ, melius iudicans de malis benefacere, quàm mala eſſe non ſinere. to.5.226.h
malũ eſſe à deo,Seleuciani aſſeruerũt t.6.8 i
mala natura deum creaſſe Floriniani dixerunt. ibidem. k
mala deus quomodo creat. ibid.& 67.k
mali origo caput,eſt peccatum. to.6.54.m

Malum quid ſit.

Malũ quid, vel vnde ſit.to.1.22.K,&34.d.e, & 243.l, & 257.b.c, to.3.53.a,to 7.312.d,c,& ſequen.
Nullum eſſe malũ naturale, quomodo accipiendum. to.1.12.d
malũ eſt priuatio boni.to.1.34.d,e,to.3.51.h,& 79.m,to.5.99.f,to 9.165.a
De natura mali quæſtiones. to.1.166.b,c
malum natura nihil eſt.to.1.50.h,&173.i.to.3.63.e,&77.m
malum non eſſe ſubſtantiam. to.1 257.a.b
mala nulla subſtantia per ſe,ſed per incongruentiam. Eodem.257.K.l
malum,corruptio. to.1.48.d,& 258.f
malum quid ſit. to.9.185.g,h

Mala quare.

Mala quare ſint. to.3.51.g
mala cur ſinantur à deo. to.5.124 b

Mali inquiſitio.

In inquiſitiõe mali,miſere torquetur Auguſtinus. to.1.48.d,e,& ſeq.49.m
malũ non ſcitur per ſpeciem, ſed per ſpeciei priuationem. to.5.105.d
malũ ſcit̃,nõ eſt malũ.t.3.121 e.t.10.285 f.g

Mala & bona.

De bonis & malis in rerũ natura, Manichæorum fabulę. to.1.259.b
Quomodo tãẽ malũ ſit, & bonũ.to. 3.51.i.K
Quomodo mala ex bonis. ibidem.m
malum eſt contrarium bono. to.5.4.h
malũ quod geritur, omnes conuocat ſpectatores:qđ bonũ geritur,uix aliquos inuenit auditores. to.5.19.c
malũ vel vitium eſt Deo contrarium:ſed naturæ eſt non ſolum contrariũ, ſed etiam noxium. to.5.104.b
malũ quomodo noceat naturę.ibidem & ſequen.& 192.m
malũ vel vitium non eſt niſi in bono, quia nõ poteſt eſſe & nõ nocere,& nocere nõ poteſt,niſi bono cui ineſt:non autem ſũmo bono.Sola ergo bona eſſe poſſunt alicubi, mala autẽ nuſquam. Eodẽ.104 b.c
mala vincuntur a bonis. tom.5.125.c
Non ſtatim malũ qđ minus bonũ.t.6.43.m
malum eſſe naturę accidit. ibidem.44.e
Etiam malum,quatenus eſt,bonum eſt. to.6.47.g
Eſt malum quod non dat Deus bonis,& eſt bonum quod non dat malis. to.8.182.i
De malo tuo Deus bene facit, quia bonum ſuum tibi dedit. tom.8.209.g
Quantum bonum Deus nobis præſtiterit de malo Iudęorum. tomo.8.266.g
Chriſtus bene vtitur malis,& facit bona de malis. to.9.114.i
mala,tenebras amãt:bona,lucẽ.to.10.36 g.h

Malitia.

malitia breuis. tom 3.348.i
malitia malorũ bonos flagellari. Eod. 349.a
In malis bonum. ibidem
malitiam concipit ipſa voluntas.to.4.364.b
malitia quid. tom.7 313.b to.10.100.h
malitia igni comparata. tom.8.82.e
malitia prius vaſtata vnde erit. ibidem
malitia tua,vt alteri nõ noceat, fieri poteſt, vt autem tibi non noceat,non poteſt. ibidẽ.
Qui non poteſt non habere malitiam, vel odiat eam. tom.8.87.d.e
Nulla ſcientia ita vincit malitiam,quã mortis recordatio. tom 9.219.e
malitia hominum. tom.10 83.c
Nemo conqueratur de malitia noſtris temporis. to.10.95.b
De eo qđ beatus Petrus dicit,depoſita ergo omni malitia,& oĩ dolo,&c. lac cõcupiſcite,Homilia.to.10.100.g.h.& ſequen.
Cum bonitatis authore non aſcendit malitia. tom.10.214.d.& 216.f

Mala voluntas

Mala voluntas non effugit iuſti dei leges to. 5.99.i.K
Malam voluntatem quomodo Deus ordinat. tom.5.130.i.& 99.i.K
Mala voluntas non habet cauſam efficiētem ſed deficientē.tom.5.104.i.K.& ſo.ſe d
Ad malum opus non peruenitur, niſi præcedente mala voluntate. Eodem.126.f

Malum, ſiue mala facere.

Malè facere quid.to.1.208.d.& g.&215.k
In malefactis cupiditatē dominari.tomo.1. 209.
Non ideo minus delinquit,cur ſola deeſt facultas malè faciendi. ibidem.
Malum non faciendum,vt fiat bonum.to.4. 13.g & ſeq.17.b
An malū faciendum, ne alius grauius malū faciat. to.9.5.h,i,& 13 a,b,& 31.m
Mala nō fiunt ſine iuſto, Dei iudicio, nec bona, ſine dei adiutorio. to.5.198.e
Mala agere. to.5.200.a
Mala non facere deū,quomodo Coluthiani dixerint. to.6.9.K
Ad malè faciendum,nec minæ te compellere,& a bono faciendo, nec minę te terrere debent. to.8.154.K
Si quid mali agimus, ad hoc nos hortatur angelus malus. to.10.310.a

Mala declinanda fugienda,auferenda.

Auferte malū ex vobiſipſis, exponitur.to.1. 22.e.f
Mala ſunt fugienda. to.3.296.b
Non ſufficit malum non agere,niſi bonum feceris. tom.8.79.b
Non ſufficit declinare a malo,niſi facias bonum. ibidem.& 100.i
Qui non facit mala, ſed laudat, aſtipulator eſt facti. to.8.158.a
Difficilius bonorum appetitores,quā malorum deſertores inuenies.tomo.9.216 l
Iuſſio Dei,cohibere linguā a ma.t.10.34.e
Et declina a malo,& fac bonum. ibidem.e
Declinanda prius mala, & poſtea facienda bona. ibidem.

Malum in genere.

Deus non diligit mala, licet ad ordinem ꝑtineant. tom.1.157.m
Malū ex ſe malū,ēt ſi nō vetet. Eodē.209.g
Nō oē malū eſt quoddam atur.to.1 209.i.K
Mala etiam faciunt ad decorem vniuerſi.to. r.216.e.f
Malum quomodo deſtruitur. tom.5.124.b
Mala & nociua,quomodo reddūt ordinatum vniuerſum,& quomodo fiat incommodum noſtrum,tā ſpiritale quam corporale.to.5.99.e & ſeq.
Mala quomodo ſint in Deo. to.6.45.f
Mala venantur malos in interitum, non bonos. tom.8.534.i
Mala ex compotationibus orta.to.9.217.f g
Non acquirere de malo. tom.10.30.c
Malum hominis. to.10.88.e

Malum pro afflictione.

malum pro malo non reddendum.to.2.7.g. to.6.194.f. tom.8.415 m & ſeq.
malum pro malo reddimus,ſi fratrem errātem non corripimus. tom.2.50.a
mala temporalia patiēter toleranda. tom.2. 118.b.& Epiſt.122.per totum.to.3.348 K
malorum cauſa,contemptus Euangeli.tom. 2.190 K.& ſeq.
Mala perpetienda,ſpe vitæ cœleſtis.tom.2. 195.i.K.& 213.e.f
Nihil mali iuſti patiuntur. tomo.3.252.K
malitia pro pęna. tom.4.56.l
mala quomodo ſint a Deo. ibi.& to.1.65.f
mala Deus ingerit mali,quia iuſtus eſt. to. 4.50.l
mala & bona tēporalia, quę diuino iudicio ſunt cōia bonis & malis.to.5.4.l.& ſeq.
mala omnia proſunt iuſti. Eodem.4.m
mala quę eueniunt,peccatis ſunt imputanda. tom.5.16.K.l
mali ſola deputant mala,quæ nō faciunt malos. Eodem.20.c
mali timent ſola mala, quę etiam patiuntur boni,mala autem quibus ipſi fiunt mali, libenter habent. Eodem.30.i.K
mala horrenda quę acciderūt ex elemētis, in ſubuertēdo urbes,& huiuſmodi. ibi.K
mala pęnæ,ſunt in Deū reducēda.to. 5.43.i
mala omnia ſunt toleranda pro fide veritatis. Eodem.92.c
malū pęnæ punientis naturā vitioſam, eſt iuſtum,& per cōſequēs bonū to.5. 104.c
mala eſt mors in ſe,& aliæ pænæ,licet bona ſit per conſequens. Eodem.113.e
mala corporis,dicūt Stoici nō eſſe mala ſapienti,ſed Peripatetici & Academici cōtra,& tamē omnes errant,ponētes beatitudinem in hac vita.to 5.189 i.& ſequē.

mala communia, in hac vita, bonis & malis to.5.198.g.& 336.l
mala quędam prodeſſe. to.7 240.K
minus malum eſſet habere cætera peccata, quam ſuperbiam. tomo.9.206.b
mala vitæ huius, & bona vitæ venturæ. tom 10.25.d.e
Duo mala noſtra. to.10.31.f
mala hominum, quæ. Eodem.88.e
Qñ liberabitẽ natura humana a malo. ibid.
A malo ſeruari donum Dei. tom 1.33.2 b
Pręſentia mala ſunt tranſitoria. to.10.150 f

Summum malum.

Sũmũ malũ corrũpi non poſſe. t. 1.258. f.g
Propter malum ſummũ ſugienda ſunt omnia, ipſum autẽ ꝓpter ſeipſum. to.5.185.h
In originali malo duo ſunt. tomo.5.237.l
Summum malum non intelligitur, niſi cognito ſummo bono. tom 6.48.d
malum perfectũ nõ nocet alteri, ſed ſibi plurimum, ꝑ cupiditatẽ malã. to.8. 342 h
malleum vniuerſę terrę conteri, quid ſit. to. 8.362.h
Diabolus dicitur malleus vniuerſę terræ. to. 10.237.c
mambre, interpretatur viſio, ſiue per ſpicacia. 10.10.161.h
mammillę, in pectore viri, ſunt ſolum ad decorem. tom.5.248.g
Duę mamillę, ſunt duo teſtamẽta to.9.141.f
mammona, diuitię nuncupantur. to.4.118.f & 411.f. tom.8.170.a
mãmona iniquitatis, quid ſit. to.5. 238. f to. 10.29.m.& 30.c
De mammona iniquitatis facere amicos, quid ſit. to.8.149.c. to.10.29.m
mammona iniquitatis, cur dixerit dominus in Euangelio.. tom.10.107.h
mammothreptus, dicitur puer diu ſugens. to.8.57.i
manaſſes rex. to.5.175 m
manaſſes. to.8.201.d.& 292.m
manaſſes rex vſque adeo impiiſſimus, tãdẽ ꝑ pęnitẽtiã inter amicos Dei reputatẽ eſt.
mancinus cũ Numãtinis turpe fędus iniuit, & de tribus auguriis contra eũ. 10.5 27.a
mancipium vnde dictum. tom.4.40 a
mandatum. tom.3.351.l
mandata Dei ſeruanda. tom.4.26.g
mandatum ſanctum quid, idq; cognoſcẽtes ac trãſgrediẽtes pœna q̃ maneat. t.4.27.b
De mandato maximo. tom.4.158.i
Si mandatũ tranſgreſſi fueritis, morte moriemini, ſi mortẽ recuſaueritis, mandatũ trãſgrediemini, quo intelligatẽ to. 5.112.d
Deũ time, & mãdata eius cuſtodi, quia hoc eſt omnis homo, exponitur. Eodẽ. 199.m
Qui ſoluerit vnum de mandatis iſtis, &c. exponitur. to.5.202.h
mandatis diuinis cedendũ obtemperando, non reſiſtendum diſputando. to.6.138.f
mandata Dei non tantum memoria ſunt retinenda, ſed & vita. to.8.385.c
mandatũ Dei eſt, quod facere Deus iubet, promiſſum, quod accipere. tom.8. 403.b
Quomodo mandata ſua Deus mandauit cuſtodiri nimis, ſi omne nimium reprehenſione dignum eſt. to.8.448.d.e
Quòd valde pręceperit, & valde cuſtodiri oporteat manda Dei. ibidem.f
Quòd mandata Dei ſiue cũ legantur, ſiue cũ memoria recolantur, tanquam ſpeculũ intuenda ſunt. to.8.439.g
Quòd fruſtra cuſtodiantur in memoria, ſi non cuſtodiantur in vita. Ibidem.K
mãdatis Dei rectis ac arduis humana non contemperatur infirmitas, niſi pręueniẽs eius adiuuet charitas. tom.8.440.a
In mandatis Dei nihil mirabilius, quam Diligite inimicos vr̃os. t 8.442.b & ſo.ſe.
Qui ſint a quibus abſcondit Deus mandata ſua, cũ vbique ea voluerit prædicari, cũ & omnibus fidelibus, & plurimis infidelibus nota ſint. to.8.442.f
Quòd abſcondantur ab eis, qui non ſunt incolæ in terra. ibidem.h
Aliud eſt mãdata Dei per infirmitatem vel ignorantiam non implere, aliud ab eis per ſuperbiam declinare. tomo.8.443.b
Dona quod ipſe mandas, adiuua me vt faciam quod commendas. Eodem.448.K
Hoc poſcit, vt mandata q̃ cõcupiuit, ꝑ eius miſericordiã faciat, qui ea mandauit. ibi.l
mandata domini quomodo ſint exquirenda. tom.8.449.g
Alia ſunt mandata, alia promiſſa. Mãdata facienda ſuſcepimus, ut promiſſa accipere mereamur. to.8.452.g
mandatis Dei credere, quid ſit. ibidem.h
Quanto magis ſuauia ſunt, quę mandat qui iuuat, tãto magis ea ſcrutatur amans, vt cognita faciat, & faciẽdo cognoſcat, q̃ perfe-

perfectus cognoſcunt cum fiunt. ibidē.i
mandatum, ſine adiutorio Dei, litera eſt oc cidens. tom.8.234.f
Mandatum charitas quomodo latum nimis. tom.8.456.a.b
Aliud eſt, mandata tua intellexi, aliud, a mādatis tuis intellexi. ibidem.l.m
Ad facienda mandata Dei exercēt maligni, a ſcrutandi auocant. tom.8.458.i
mādata Dei dilectiōe implent. to.8.461.g.h
mandata Dei cum diligatur ſuper aurū & lapidē precioſum multum, omnis præipſis mandatis terrena vilis eſt merces. Ibid.h
Qui mandata Dei diligit, omnem uiam iniq tatis odio habet. ibidem.i
mādata Dei, ſicut ſunt facienda, nemo facit, niſi ex fide, que per dilectionem operatur. to.8.462.a
Qui diligit, ipſe veraciter libenterq; cuſtodit mandata Dei. tom.8.466.e
Deus mandat virtuti ſuę docendo, & cōfirmat iubendo. to.8.236.i.K
mādatū quomodo dat per filio. tomo.9.84 i
mandatum patris, filius. Ibidem.K
mandatum de dilectione proximi quod dabat Chriſtus diſcipulis in cœna, quare dicebat nouum. to.9.89.i
mandata Dei ſine ſpiritu Dei ſeruari nō poſſunt. tom.9.93.g
mandatorum Dei obſeruatio dilectionem oſtendit, non facit. to.9.96.m.& 97.e
mandatum nouum, quid ſit. ibidem
mandatum vetus, & nouum, quid ſignificēt. tom.9.125.i
mandatum Chriſti, dilectio vocat. t. 9 131.f
Soluere mandatum, & docere mandatum, in quo differant. to.9.134.h.i
mādatū nouū quare appell. t.9.89 i.& 140.c
Qui non ſeruant mandata, non per portas, ſed aliunde intrant. tom.9.150.g
mandatorum Dei quædam ſunt ſpecialia, q̄ dam communia. to.9.204.a
Dei mandata non cuſtodientes, Deum odio habent. to.9.194.a
Quāto mādata ſunt ſingularia & acriora, tāto sūt pcipua & Deo gratiora. t.9. 204.a
Chriſtus mandato nouo fecit hominem nouum. to.9.228.m
De contemptu mandatorum Dei vita nō poteſt prouenire, ſicut de eorunde obſeruātia non poteſt prouenire mors. to.10.3.e
Et hinc homo quod voluerit, mereri pōt, & ſm quod meruerit, iudicabitur. Conſiſtit enim in hominis poteſtate. ibidem.
De eo quod ſcriptum, Si uis venire ad vitā, ſerua mandata, Serm. to.10.17.d.& ſeq.
mandare Dei, quid. tom.10.100.b
mandat Deus multis modis. ibidem
mandatū Dei, vita æterna eſt. to.10.129.a.b
Non niſi mandato nouo vetus peccatum extinguitur. tom.10.141.c
Chriſtus contra vetus peccatum oppoſuit nouum mandatum. ibidem.
Duo præcipua mandata ſunt, dilectio Dei, & proximi. tom.10.153.c.d
Seruare mandatum Dei, eſt pacem in omnibus cuſtodire. to.10.211.f
Quæ ſint maiora mandata, & quę minora. to.10.128.h
Quia De⁹ nouus hō ſact⁹, nouū regnū ꝓmittebat, nouū mādatū dabat. tom. 10.291.K
error circa mandata Dei. to.10.223.b
mandragorę natura. tom.6.135.g.h

Manducare.

manducauerunt, & adorauerūt omnes pingues terrę, exponitur. to. 2.182.h.i
Eccleſia quod manducat, in corpus ſuum traiicit. to.8.56.l
manducare iniquitatem vel iuſtitiam, quid ſit. tomo.8.152.d
manducare cum ſuperbis cur Dauid prohibeat, cum hoc etiam ad imitationem dominum feciſſe legamus. to.8.372.d
mactare, & mādcar, qd myſtice. t. 10.118.f
Quare Chriſtus poſt reſurrectionem ſuam manducauit. to.10.202.e.& 318.i
Gentes non habebant quid manducarent in deſerto, poſt Chriſtum currentes. to. 10. 230.h. Vide, Comedere.

Manducare corpus Chriſti.

Qui manducauerit carnem meam, &c. & ſi qs mādcauerit ex hoc pane, viuet i ęternum, exponitur. to.5.223.m.& ſeq.
Manducare carnem Chriſti, quid ſit. ibidem
Alii manducant Chriſtum, & adorant alii manducant, & ſaturantur. 10 8.147.l
Qui manducat carnem meam, & bibit meū ſanguinē, &c locus expoſitus to. 10.10.f
Iudas cum cęteris diſcipulis, ſacramentum carnis & ſanguinis Chriſti manducauit & bibit. ibidem
Qui manducat carnem meam & bibit, &c. Sermo.

Sermo. to.10.39.a.& ſe.
Patres veſtri manducauerunt manna,&c. exponitur. tomo.10.104.m.& ſeq.
Vide,Chriſtus,& Corpus,& Sacramẽtũ
manè & veſpera quid. to.1.269.m
manè Chriſtus reſurrexit. to.8.198.K
manè futuram vitam ſignificat. to.8.151.e.& 198.K
Quòd manè ſignificet futurum.to.8.176.e
Quòd manè proſperitatem huius ſeculi deſignet. to 8.220.a.& 337.c
Quòd vocẽ Chrs,poſt hoc ſeculũ, cũ videbimus qđ in ſeculo credimus.t.8.546.g
manè quid ſignet myſtice. to.9.58.i
manſiones multæ,diuerſæ merita ſanctorũ. to.3.355.c. tom.6.266.a.to.9.90.h
manſiones domus Dei. to.7 385.g.h
manere in Dei verbo. tomo.10.40.f
manſiones in cęlo dicuntur parari,cũ corda eorum,qui in eo manſuri ſunt, præparantur. to.9.90.l
mãſiones in cælo quomodo dicebat Chrs ſuis diſcipulis eſſe diuerſas,qui alibi dicebat,vado parare vobis locum. ibidem
Mãſio trinitatis in dilectorib.Dei. to.9.94.g
manere in Chriſto,quid ſit. to. 9.96.i.& m. to.10.40.f.g
De eo quod ſcriptũ eſt,Si manſeritis in verbo meo,verè diſcipuli mei eſtis, Sermo. to.10.40.e.f.& ſeq.
Deus quomodo in nobis manet, & nos in ipſo. to.9.51.d.to.10 40.g
manes quid ſint. tom.5 77.m
Manichæus a Manin Perſa. tom.6.6.e
Manichęus antè manes dictus, & Vibicus. ibidem.& 113.l. to.3.174.K
manichæus item cur appellatus ſit. tom.6. 7.f & 113.l
Manichęorum venatio. Eodem.95.g
De manichęis cauẽdis,exhortatio.t.6.90.i.K
Manichæi quomodo præcepta decalogi cõtemnant. to.6.98.i.& ſeq.
Manichæorum fides & religio. ibidẽ.115.g
Manichęi quid de ſole ſentiant. ibidem.m
Manichęus anathematizatus.tom.6. 108.i.K
Manichęi verba de natura Dei,ex libris theſauri ſui deprompta. to.6.282.g
Contra manichæorum duas naturas. tom. 1.13.i.& ſeq.& 235.m.& 237.a.& ſeq.
Manichæorum ſacrilegus error,rationẽ veri ante fidem a catholicis exigentium.to. 1.14 d.to.6.29.g
A manichęis quomodo deceptus Auguſti. to.1.34.a.& in Poſſidonio. tomo.6.29.g
Quos nouẽ annos diligenter audiuit. tom.1. 252.c.267.k tom.6.29.g.& 39.a.b
Quomodo euaſerit to.6.29.h.& 95.h
Manichęorum hypocriſis. to.1.34.a.b
Manichæorum doctrina abſurda. ibidem.e
Manichæorũ excõmunica. ridet. ibidẽ.l.m
manichęorũ libri aſtrologicis fabulis pleni. to.1.41.g.& 42.d.e
Contra manichæos confutatio Nebridii. Eodem.47.m
Manichæos deplorat Auguſt.conuerſus. to. 1.56.b
In ordine auditorum fuiſſe Auguſtinum.to. 6 29.g.h.& 51.c
De moribus manichęorũ & de moribus Eccle.catholicæ,libri duo.to.1.247.d.& ſe.
Manichæorum fucos, & myſteria, prodit Auguſtinus. ibidem.
Manichęorum duę illecebræ,quibus imperitos decipiunt. to.1.247.e.f
Manichęorum falſa caſtitas. ibidem.& 2.e
Manichæorum dii duo. to.1.249.i
Manichæorũ continentiæ, opponit pfectorũ Chriſtianorũ vitã.to.1. 255.g.h & ſeq.
manichæi damnãt coniugii vſum.Eod.256. g.& ſeq.& 265.f.g
manichæorum fabulæ,de bonis & malis,in rerum natura.to.1.285.l.m. & to. 6 6.e.f
manichæi Solẽ coluerũt.t.1.259.h & 267.K & 27.b.to.2.102.l.t.6.31.a b.Et.t. 10. 107.a
manichæorum tria ſignacula, quibus peccatur. tom 1.259 g.h
manichęorum ſuffugia, de duabus naturis, excludit. Eodem.260.a.b
manichæorũ error tres naturas parit. ibid.c
manichęi quędam habent communia cum Chriſtianis. ibidem.c.d
manichęorum abſtinẽtia in cibo potuq; ibi.
manichęi cur interdicant eſum carnium.to. 1.262.b
manichęorum duæ naturę quomodo commixtę. ibidem.
manichęorum crudelitas in pueros. tomo. 1.263.e.f
manichęorũ inuidia erga mendicantes. ibi.
manichæorum ineptias de arboribus,& nece animalium,falſiſſimè ridet. ibidẽ.g.h.
Item fructum dolores.to.6.68.l.to.8.537.h

mani-

Manichæorū flagitia.tomo.1.265 i.& 266.c
Manichęorum portenta,de genere tenebrarum.to.10.186.a.276.c.d.to.2.102.m.to.3.252.e.to.6.39.g.h.67 b
Antra quinque gentis tenebrarum . tom.2.101.d.to.6.40.b.
Manichæorū,de origine Adę & Euę,opinio abſurda.266 to.1.a.b.& to.6.7.m.
Manichæi ſerpentē & paradiſo,Chriſtū fuiſſe affirmant to 6.7.m. & quod Chriſtus ſit phantaſma. Ibidem & to.2 102.K
Cōtra manichæos,de Geneſi libri duo.to.1.267 g.& ſeq. Retract.12.m.tom 3.202 b
Cōtra manichæos cur ſtylum demiſerit. to.1.167 g
Manichæę hęreſis epilogus.to 1.f.& ſe.277.
Manichæorū electi,& auditores . qui.t.1.in Poſſido. to 2.102.K.to.6.7.g
Manichæi ieiunant die dominico.to.2.117.e
Manichęis ſol & luna naues.tom.2. 170.a.b tom.6.7.g
Manichæi,& eorum error.to.5.8. d. & 99.g.& 121 d
Quod de corporis animæq; naturę tolerabilior quidē Platonicorū,quā manichæorum ſit opinio,ſed & ipſi reprobantur, quoniam vitiorum cauſas naturę carnis aſcribunt. ibidem.121.c
Manichæorum error,de duabus animabus. tom.6.49.e.& ſeq.& a.& 36.a
Manichæorum euchariſtia.to.6.7.i.& 49.d.
Manichæorū turpitudo in myſterii.to 6.7.h
Apud manichęos qui fuerint Chariſtę, q & macarii. to 6.7.i
Manichæi abſtinent a carnibus,ouis, & lacte. Ibidem.K.l
Vinum non bibunt. ibidem.
Manichæorum error de animarū demigratione.to.6.7.l.& 59.m.& fo.ſeq.m. & 75.b.c.& 120.e.f
Manichęi animarū reſurrectionem aſſerentes,carnis reſurrectionem negant.tom.6.71.K.& 73.c & 104.a. & 187. m. & ſeq.
Manichæorum,de herbis,& arboribus,figmenta. to.6.7.l
Manichęi nuptias damnant. ibidem.m
Item.120.m.& 176.h
Manichæorū error de baptiſmo.to. 6.8.a.b
manichæi orāt cōtra ſolē& lunā.ibi.a.& 51.c
Solem & lunam adorantes.Eodem.K.l.& ſequentibus.95.
manichęi liberum arbitrium non eſſe cauſam peccati tradiderunt. tom 6.8.b
Concupiſcentię origo ſecūdū manichęos. to.6.7 h
Contra epiſtolā Manichæi,quam vocāt fundamenti tom.6 37.h
Cum manichæis cur mitius agendum Auguſtino. ibidem.i
manichęus ſe Ieſu Chriſti Apoſtolum dicit. tom.6.7.a
Impugnatur. Eodem.30 a.& ſeq. & 90.e
manichęi negāt ſpiritus ſanctū i Apoſtolos deſcenſum.to.3.256.K.tom 6.7.a. & 11 c
manichęus ſpiritusſāctus quomō.to.6.38.e
manichæi natalis & bema. ibidem.f g
manichęi ſtulta pollicatio. tomo.6.309.b
manichęi duo principia ponunt. tom. 6.6.e.& 39.d.e
manichæi deliramentum,de duplici terra. tom.6.41.d.& ſeq.
manichæis leuius peccāt ἀ τρωτωμορφῖται. ibidem.g
manichæis duæ naturę.to.6.6.e.& 53.e. to.7.312.c
De numero naturarum. tom.6.k.l.41.
manichęus diſtinguit quinque naturas terrę tenebrarum. tom.6.42.g
Contra manichęos , de duabus animabus. to.6.46.m.& ſeq.
manichęi pęnitentiam fatentur.tom. 6.50.K.l.& 70.b.c
manichęorum Chriſtus commenticius. to.6.69.c.& ſeq.
manichęi carnes abominanites refelluntur. Eodem.75.d.& ſeq.
manichæorum deliramenta,de origine carnium. Ibidem.K.& ſeq.
manichęorum primus homo cōmenticius. to 6.69.b.& 39.c d
manichæi hæreſis qñ incæperit. to 6.90. e.f
manichęos confert cum Pelagianis. tom.7.286.b.& 296.i
Contra manichęos,quid dicunt gentē tenebrarū aduerſus Deum primus quam mūdus fieret rebellaſſe,& ille timens ne regna eius hoſtili impeta vaſtarentur,miſit huc membra ſua ſubſtantiam ſuam,& miſcuit viſceribus gentis tenebrarum, & inde mundum fabricauit. tomo. 8.537.d.e
Dicunt expedire homini fœneratorem eſſe, quam gloriam. Ibidem.h

Quod

Quod panem medicanti nō porrigant, ne vnā quæ eſt in pane quam dicunt membrum Dei, ſubſtantiam diuinā, medicus ille accipiat, & liget eā ī carne ſua. ibi.h.i
Quod dicant ſubſtantiam diuinam corruptibilem, quia, &c. tom.8.296.g
Quicquid auditur in fabulis Manichęorum non niſi blaſphemia eſt, & quædā figmēta corporalium imaginum. tom.8.563.f
Manichæi vetus teſtamentum damnātes, arguuntur. tom.2.16.a. tom.6.29.K.l
Manichæi Deum prophetarum blaſphemāt tom.2.102.K. to.6.7.a
Manichęi nouum teſtamentum partim reſpuunt. ibidem.
Manichęus vetus teſtamētū nō accipit. ibi.
Manichæus legē Moſaicā a principe tenebrarū datā aſſerit. to.2.102.K. tom.6.7.a
Manichæi nouum teſtamentū depraauatum eſſe volunt. to.2.29.m.& ſeq. to.6.30.b. c.& 56.i.k.127.c.& 155.g.& 158.a.b
Cōfutatio erroris manichæorū, circa authoritatem veteris inſtrumenti. to.10.228.b
Manichęorum de Chriſto error.
Manichæus negat Chriſtum natū de virgine. to.2.102.a.b. to.6.68.l.& 71.m.& ſeq.
Impugnatur. to.6.13.K.& ſeq. 68.m. & ſeq. 70.d.e
Manichæus itē negat Chriſtum vere paſſū, & vere mortuum. tom.6.94.i
Manichæorū perfidia, de Chriſto. t.9.17.K
Manichæorum error, de Chriſto. to.9.58.c
Manichæi Crhiſtum in carne veniſſe negāt. tomo 10.88.a
Et argumēta ipſorū, de duabus naturis. ibi.
Error manichæorum ſuper vnione hypoſtatica Chriſti. tom.10.235.b
Manichæus Chr̄m dixit eē fallacē. t.9.203.b
Manichęus dicit Chriſtum fuiſſe Deū, non hominem, Iudęus contra fuiſſe hominē, non Deum. ibidem.c
Manichę⁹ negat hominē Chr̄m. t.10.243.d
Manichęos confundit Auguſtinus, ex Euangelio. tomo.9.18.a.b
Manichæorum error. to.9.68.f.& 75.g. to. 10.88.h.i
Manichęi erroris ſui Apoſtolum teſtem facere conantur. to 10.61.m.& ſeq.
Aduerſus manichæos quod caro opus Dei ſit. to.10.84.g.& ſeq.
Manichęorū inductio ad peccatū. t.10.96.f
Cōfutatio Iudæorum, & manichęorum, ſuper partu virginis. tomo.10.124.e
Error Manichęi ſuper Deo bono, & Deo malo. tom.10.149.e
Error manichæorum, ſuper ſcientia Dei. tomo.10.161.k
Error manichæorum, circa indurationem cordis Pharaonis. tom.10.171.i.K.
Error Manichæorum ſuper exitu filiorum Iſrael de Aegypto, & ingreſſu in terram promiſſionis. tom.10.180.b
Vide ſupra, per totum.
Manifeſta autem ſunt opera carnis, &c. exponitur. tom.5.223.l.& ſeq.
De verbis Apoſtoli, Oēs nos manifeſtari oportet ante tribunal Chriſti, ut recipiat vnuſquiſq; ꝓut geſſit, ſiue bona, ſiue mala, Sermones duo to.10.78.a.& ſequen.
Manichel. to.5.139.c
Gneus Manlius. tom.5.27.l
Manlius Theodorus, conſul. tom.5.186.b
Mānę ſapor. to.2.68.l. Retracta. tom.1.23.h
Manna. tom.3.240.m
māna, verū panē cœlū ſignificās, per nubes Euāgelicas vniuerſo orbi pluit. t.8.284.g.h
manna Chriſtianorum. tom.9.22.c
māna in figura dedit Moyſes populo, Deus autem mire. tom.9.48.b.c
manna manducauerunt patres Iudęorum, & mortui ſunt, quia quod videbant, credebant, quod autem non videbant, nō intelligebant. tom.9.49.l m
māducauerūt manna, moyſes, Aarō, & Phinees, & multi qui non ſunt mortui morte de qua loquebatur Chriſtus. ibidem.m
manna quid deſignabat. to.9.221.i
Qūo patres, māna manducantes, eundē quē nos cibum manducauerunt. ibid.
māna qđ manducauerunt patres in deſerto nō potuit eos liberarē a morte. to.6.222.i
māna Chriſtum ſignificauit. to.10.104.m
māna non dabatur die ſabbati. to.10.173.i.
manna quotidie pluit Chriſtianis. Ibidem.
manna, gratia Dei. ibidem.
manna, cœleſtia eloquia, & verbum Dei. to. 10.173.i.& ſeq.
manna manducare, quid ſit. ibidem.i
manna interpretatur, quid eſt hoc? tom.10. 104.m & 173.i
Ex manna ebullierunt vermes & cōputruit, quid repreſentat. tom.10.173.K.l

manna

mannia dea to.5.39.K

De manſuetudine. tom.1.81.a

manſuetarii qui. tomo.1.211.b

manſuetudo Chriſtiana. to.2.217.a.b

manſuetudo Eccleſiæ debellat omnes inimicos ſuos. tom.8.504.d

manſueti terræ qui ſint. to.8.275.i

manſuetudo Chriſti. tom.9.57.f

manſuetudo Chriſti nimia, occaſio phariſæi eum tentandi. tomo.10.39.K

manſuetudo Chriſti amabilis, ſed & veritas eius timenda,& iuſtitia. tom.10.40.b.c

manturna dea. tom.5.54.i

Nomine manus,operatio. tom. 2. 157.g.h. tom.4.498.i.K.to.8.237.e.& 276.c.tom. 10.174.i

manus Dei,ꝑ poteſtate & virtute Dei.to.3. 194.a.to.4.191.a.& 325.c.tom.5.110.d. tom.8.49.g.& 453.m.tom.9.76.K

manus leproſa,ſinui immiſſa. tomo.3.238.l

manus arida ſanata. to.4.149.g.h

Per manum dextram abiiciendam, quid intelligendum. tomo 4.398.i

manus pro ſcriptura. tomo.6 94.a

manus impoſitio quid ſit. tomo.7. 131.e.f.g

manus ptātē ſignificat.to.8.264. l. & 272.e

manũ dexteræ tenere,quid ſit.to.8.264. l.m

Reſpice manus inanes,ſi uis habere plenas. tom.8.275.e

manus moyſi lepra conſperſa,& iterum mũdata,quid ſignificet. tom.8.267.l

manus vindictam ſignificat. tomo.8.237.b

manus cur ſint leuādę in oratione.t.8.211.e

manus peccatoris,eſt operatio male ſuadētis. tom.8.89.m

manus gentium videat,qui gaudia donare dignatus eſt. to.8.141.a

manus lauare in sāguine peccatoris.tom. 8. 192.d

manus Dei quando grauet, & quando ſubleuet. tom.8.64.a.b

Quomodo Chriſtus manus ſuas tota die expandiſſe legitur. tomo.8.319.f

manus Dei verbũ eius & virtus. to.8.534.a

manus Dei Chrs,qua aperta oĩa replebunt bonitate. to.8.301.i.k.& 419.e.& 466.i

man⁹ Dei,poteſtas Dei ē,& man⁹ Dei pluraliter,filius & ſpiritusſanctus. to.8. 451.m

manus Dei,& manus dexteræ,quid ſit.to.8. 571.l.& 472.g.h

Inter manus & digitos ſi aliqd interſit.to.8. 548.e

manibus exquirere dominum,quid ſit.to.8. 278.b.& 546.g h.& 550.i

Ad manus facere pertinet. to.8.288.d

manus patris,ipſe eſt filius. to.9.76.K

Vtile de manibus. tom.10.6.g.h

Quid mittere manum ſub femur Abrahę. to.10 165.a.b

man⁹ deficiētes cōtra Amalech.to.10.105.h

Si adiuuante Deo manus erigimus, diabolũ ſuperamus. to.10.174.i

Pilatus manus lauit, ſed facta probauit. to. 10.186.m

mara interpretatur amaritudo. tom.4.48.b

mara,id eſt aqua amara. to.10.173.f

maranatha quid ſignificet. to.2 240.h

marcellina factionis Carpocratianæ ſocia. tom.6 5.b

marcellinus notarius īperatoris. t.1.ī Poſſi.

Ad Marcellinũ ſcripſit Auguſt.tom.1.25.m

marcellus Syracuſam capit. tomo.5.3.K

marcion hęreſiarcha,vnde marcioniſtę, ſiue marcionitæ tom.1.27.e. tom.6.5.f

marcion Cerdonis dogmata ſecutus.tom.6. 5.f.& 206.i

marciō legē dānabat.to.2.16.a. to.6.188.l

marcionis baptiſmus. tom.7.131.d

marcion Ponticus. tom.7.179.c.d

marcionitarum error. tom.9.70.e

marcus,abbreuiator Matthęi. tom.4.126.h

marcus per hominem ſignatur.tom. 4. 125. b.& 183.i.tom.9.60.m

marcus Camillus exulat. tomo.5.15.h

marcus Puluillus. Eodem 46.h

marcus hæreſiarcha,vnde marcitæ.to.6.5.d Reſurrectionem,& Chriſtum verè paſſum negat.Poſuit duo principia. ibidem

maris fluxus & refluxus. tom.3.236.g

mare ferbuit. tom.5.30.l

maris tempeſtas etſi Stoico philoſopho induxit pallorem,non tamen paſſionem mentis. to.5.75.m.& ſeq.

mare etiā turbatuũ delectabiliter ſpectaī,vt tamen nō quatiat nauigātem. to.5.238.h

De maris variis coloribus. ibidem.g.h

mare dabit mortuos ſuos in iudicio,quomodo poteſt intelligi. tom.5.204.c

mare quomodo debeat eſſe poſt iudicium, determinare non vult. ibidem.h.i

mari magno cingitur terra, qui vocatur Oceanus,de quo iſluit quiddā exiguũ in

medio

medio terrarũ,& facit iſta maria nobis nota,quæ nauigijs frequentãtur.to.8.258.d
In altitudine maris quomodo Chriſtus demerſus erat. tom.8.239.K
Quid figuret quod Chriſtus ſuper mare ambulauit. tom.8.341.e.& 348.g
maris elatiões mirabiles quę ſint. t.8.341.c
maris plenitudo tũc cõmouef,&c.t.8.355.e
mare magnum & ſpacioſum,in quo ſunt reptilia,animalia puſilla cum magnis,quid deſignet. to.8.401.d.e
Qui deſcendunt mare in nauibus, facientes operationem in aquis multis, quomodo intelligatur. tom.8.462.d.e
mare quid Hebræis. tomo.1.269.c
mare ſiccatum. tom.3.239.i
mare rubrum diuiditur. tom.5.156 d
mare rubrum quid.tom.10.100.l.& 104.m.& ſequen.& 188.c.d
mare rubrum, baptiſmus.to.9.147.a.to. 10. 100.l.& 173.a.b.& g.& 188.c.d
Pergere ad mare rubrum. to.10.146.i
maris rubri tranſitus,quid ſignet.to.4.22.g. to.8.285.m.to.9.22.b.c.& 113.K. to. 10. 104.m.& 105.c.& 172.l
mare huius mundi nauigantium,tria genera. tom.1.167.b
mare,amaritudo voluntatũ.tomo. 1. 79.b.c
mare mundus iſte.tom.5.181.i.to.8.224. c. f.& 280.m.& 341.c.
mare fluctus ſeculi ſignificat. tomo. 8.38.m
Quod mare ſignificet hoc ſeculũ, quia habet amaritudinẽ,habet fluctus tribulationum,tempeſtates tentationum, & piſces ſe deuorantes.to.5.204.d.to.8.40.d.81.c. & 115.K & 138.c.d.to.10.13 i
mare hoc eſt falſitate amarum, ꝓcellis turbulentũ,vbi homines cupiditatibus peruerſi facti ſunt,velut piſces inuicem ſe deuorantes.to.8.219 h.& 232.e.f
maris extremum,finis eſt ſeculi.to.8. 527.d
Quòd ſignificet gentium furorem,& ꝑſecutionẽ.t.8.41.g.& 352.b c.& ſe. & 514.h.i
Quòd ſignificet corda gentiliũ.to. 8. 138.d
maris profundum,cor eſt impiorum,quod tunc conturbatur,&c. tom.8.220.l
mare conuerti in aridam,quid ſit.to. 8.220. l.224.e.f
mare in amaritudine ſua,gentes erant,terrã Iudaicã vndique circumfluebant, ſed cõfirmatur in virtute Dei,& remanſit terra ſitiens imbrem.to.8.267.a
mare perſecutores ſignificat, ſed Deus dominatur poteſtati eius. to.8.322.i
margarita precioſa,verbũ Dei.to.4.124.f.g
margaritæ nõ ꝓijciẽdę añ porcos. t. 4.414.f
margaritę quæ. ibidem
margarita,puella manichęa, quomõ violata. to.6.7.h.i
margaritæ Apoſtolos deſignant.to. 9 150.i

Mariæ virginis genus,& deſponſatio.

Maria de carnis peccati propagine concepta. tom.3.215.e.& i.
Et quomodo fuerit in lumbis Abrahæ.ibid.
Maria,& Helizabet,cognatę.to.4.106.c. & 126.K.& 135.d.e
Maria ex vtroque genere,& regum,& ſacerdotum. to.4.135.e.& 136.a
Maria ex tribu Dauid.to.4.162.b.to. 6. 145. d.e.& ſeq.
marię,& Ioſeph,quale coniugium.to. 6. d. e.& ſeq.
marię genealogiam quare non ponat Matthæus. ibidem.
Inter mariam,& Ioſeph, coniugium perfectum. to.7.265.c.& 354.K
mariæ patrem fuiſſe Ioachim, apocryphũ. tom.6.146.g
maria,ex Adam,mortua eſt propter peccatum Adæ. to.8.84 f
Natalis mariæ virginis,tẽpore Augu. nõ dũ celebrabatur in Eccle. to. 10.265.a.& i.

Marię virginitas.

marię virginitas.to.10. 124.f.& ſeq. & 131. e.& 190.e
maria eſt exemplar virginitatis,caſtitatis,& matrimonii. to.9.247.d
mariam virginem credere debemus. to. 10. 186.c
maria filium habuit,& nomen virginis non amiſit. to.10.129.h
mariæ virginitatis,ad caſtitatem viduale,& matrimonialẽ,comparatio.to.10. 130.a
Chriſtus Eccleſiã facturus in corde , prius mariam ſeruauit in corpore.t. 10. 134.d
maria ſola virginitatem & fœcunditatem ſeruare potuit. tom.10. 263.d
maria virgo nõ diffidit de ꝓmiſſo angelico ſed modũ quęſiuit,ſic etiam Abraham de promiſſione ſeminis ſui multiplicandi. to.5.150.f. to.10.132.i K.& ſequen.
Angeli & mariæ collocutio.to.10.127.d.& ſequen

ſequen.& 132.f.g.& k.l
Maria qualiter dixerit angelo, Quomô fiet iſtud,&c. to.10.117 h.i
Angelus, accepto mariæ conſenſu, paradisũ repetiuit. to.10.127.f
Maria conſenſit angelo,& concepit redemptorem. to.10 263.h.& K.
Mariæ, in conceptione Chriſti, priuilegia. t. 10.128.h.i
Obumbrauit mariã ſpirituſſanctus,& quomodo. tom.10.130.m
Maria, Chriſto fœcundata, cognatã ſuam Helizabet viſitauit. tomo 9.260.K
Mariæ fides cœlum aperuit.tom. 10.132.K.l
Angelus inſtruit mariã ne ploret.to.10.195.a
Quã glorioſa mariæ humilitas.to.10. 271.c

Mariæ virginitas,& conceptio.

Mariæ virginitas.tomo.2.11.f.tom.3.54.m.
De uirginitate ſanctæ mariæ ſcripſit Auguſtinus ad Voluſianum, citatur. tom.3,54.m
Maria virginitas quõ fœcundata. .to.3.139.K
Mariam concepiſſe de ſpirituſancto.tom.4. 136.f
Mariam virginem negant Antidicomarianitæ. tom.6.8.e.f.Iouiniani.
Eod.7.f.Item Heluidiani.Ibid.g.&to.3.68.g
Maria fœlicius fide quàm carne Chriſtũ cõcepit. tom.6.262.k
Mariæ virginitatis votum. Ibidem.l
Maria cur deſponſata viro. ibidem
Maria Chriſti & ſoror,& mater. ibidem.m
Maria ſola & ſpiritu & corpore,& mater & virgo Chriſti. Eodem.263.b
Maria quomodo mater fidelium. ibidem
Mariæ conceptio. tom.7.355.e.f
Maria cõcepit virgo, peperit virgo,& poſt partum virgo permanſit.to.19. 130.e.& 131.f
Maria virgo genuit, quia virgo concepit.to. 10.232.f
Maria vt virgo peperit, ita virgo concepit. tom.10.186.c
Quomodo maria poſt partum permanſerit virgo, ineffabile eſt. tom.10.190.e

Mariæ partus,& virginitas.

Maria, virgo peperit, virgo permanſit.tom. 2.134.i. tom.3.68.g
Mariæ virgineus partus.tom.2.178. h.i. to. 6.262.l.m.& ſequen.
Mariam matrem Chriſti negant hæretici.to. 3.47.a
Maria virgo cur facta mater Dei.to.3. 71.g
Mariæ partus, eſt lapis ſine manibus de mõte præciſus. tom.8 373.e
Maria non iterum peperit. tom.9 10.e
Maria fœlicior quòd verbum Dei audierit,& cuſtodierit, quam quòd illud cõceperit in utero. ibidem.f
Mariam matrem veram fuiſſe Chriſti, probat Auguſt.ex euangelio, contra Manichæos. tom.9.17.g
Maria, mater fuit humanitatis Chriſti, nõ diuinitatis. to.9 17.m.& ſequentibus.
Maria virgo communicauit erumnis Euæ, non tamen pariendo. tom 9.196.g
Maria Chriſtum pariens, Eccleſiã parituræ figurauit. tom 9.246.d.e
Virgo maria nõ plene explicare potuit, qđ capere potuit. to.9.260.K
Circundedit maria virum, angelo fidem dãdo, quia Eua perdidit virum, ſerpenti cõſentiendo. tom.10.127
Maria ſcientiam diuinorum ignorare non poterat, quæ plenitudinem paritura erat Prophetarum. ibidem
Maria ſancta credidit, ſancta concepit,& ſãctior efficitur poſt partum. ibidem.i
Mariæ creuit in Chriſti partu integritas corporis, potius quam decreuit.to.10.129.i
Maria, virgo,& mater. Eodem.130.b
Maria cum peperiſſet, minor erat mater quã filius. ibidem.e
Quõ maria virgo, ĩ partu fuerit virgo.ibi.i.K
Maria in lætitia,& non triſtitia, dominũ parturiuit. tom.10.132.e.f
Maria fœmina, edidit virum, vnde ſaluabit fœminam & virum. ibidem.f.g
Mariæ partus,& Euæ, cõparatio.ibi.e.f.& ſe.
Maria ſexus fœminei victrix, gemitum doloremque neſciuit. to.10.133.l
Error circa partum virginis mariæ.tom.10. 214.b
Mariæ virginis miniſterium erga Chriſtum. to.9.196.m.& ſeq.tom 10.127.f g
Mariæ obſequia ad Chriſtum paruulum natum. tom.10.127.f.g
Mariæ prærogatiuæ in lactatione benigna Chriſti. tom.10.128.i.K
Oĩa, nutrice digna, virgo maria circa paruũ Chriſtum exercuit. tomo.10.129.h
Modeſtia mariæ virginis, in eo ꝙ dixit, Pater tuus & ego, nõ ego & pr̃ tuus.t.10 316.m

Maria virgo, dicta mulier.

Maria virgo dicta mulier.to.6.124.h,tom.9.
20.c
Chriſtus in nuptijs matrẽ non cõtẽpſit,cũ dixit,Quid mihi & tibi ẽ mulier.t.9.18.c,d
Virgo Maria appellata eſt mulier,ĩ ſacra ſcriptura,mõ Hebraico,quo omnes fẹminas vocant mulieres. to.9.246.m
Quare Chriſtus Mariã matrẽ vocauit mulierẽ,cum virgo eſſet. to.10.143.b,c

Mariæ dolor.

De Marię dolore in paſsione filij. t.2.87.m, & ſeq.
De commendatione eiuſdem facta Euangeliſtæ Ioanni. ibidem
Mariæ animã quomodo pertrãſiuit gladius. to.2.87.m,& 93.c
Maria virgo in paſsione filij ſui, Iudæorum peccata deflebat. to.10.283.g

Mariæ aſſumptio.

Mariæ corpus no eſſe incineratũ, ſed aſſumptũ ĩ cęlo,rõnes qnq;t,9.196.c,e.f.& ſe.
In feſto aſſumptionis Mariæ virginis & Sermones duo. to.10.270.d,e,ſeq.
Nulla ſcrĩptura ſacra Mariæ virginis trãſitũ celebrat. ibidem e,f
Ambroſius dicit Mariam nõ finiſſe vitã gladio. ibidem.f

Marię virginis excellentię.

Mariæ prę omnibus hominibus faciebat voluntatem Dei. to.2.42 l
Maria ſine peccato. to.7.242.a
Mariæ merita. to.6.262.g
maria virgo prophetauit ante Ioãnem Baptiſtam. to.5.168.i
Comparatio Marię ad Euã.to.9.245.a,tom.10.263.e,f,& 270.h
Mariæ virginis priuilegia,& excellentię.to.10.127.l,m,& ſeq.
Maria tria Euę mala tribus bonis excluſit.t.10.129.k
Quæ Mariam non ſequuntur fẹminę, tribus malis Euę,dolori, triſtitiæ, & ſeruituti ſe ſubiugant. ibidem
Apoſtrophe ad virginẽ Mariam.t.10.130. K
Oratio ad Mariam. to.10.263 K,& 271.d,e
Mariam ſatis laudare nemo ſufficit. tom.10. 270.g
Virginis Marię pconia.t.10.270.g.h,& 287.e

Mariæ figuræ, & nomina.

Maria virgo,eſt ciuitas Dei. to.5.165.b
Maria,Eccleſiæ typus. to.10.127.m
Maria,facies terræ. to.1.186.m,& ſeq.
Maria facta eſt reſtauratio fœminarum.t.10.129.k
Maria facta eſt feneſtra cęli. ibidem
Maria virgo,facta eſt porta cęli,& ianua Paradiſi. to.10.130.h,i
Maria eſt mulier amicta ſole,& luna ſub pedibus eius. to.8.544.b
Maria ſponſa. to.10 127.i
Maria facta eſt ſcala cęleſtis. to.10.129.K
Maria,terrã pmiſsionis figurabat. t.10.177 l

Maria Magdalene.

Maria Magdalene quę ſolebat eſſe in ſua fornicatione frontoſa frontoſior facta eſt ad ſalutem. to.8.487.a,& 536.l
Quotidie pares ſunt ĩ turpitudine,ſed nõ pares in confeſsione meretrices. to.8.536.b
Quod ægra habere ipſe locum credebat,vbi medicum ſuum eſſe neſciebat. to.7.229.i
Magdalenam dubitare, videtur Aug.fuiſſe illã peccatricẽ quam dominus ſanauit ſpiritaliter. to.9.77.h,i
Maria cur ſorori Marthę,accuſationẽ aduerſum præſentem ſe deponentem,nil reſpõderit. to.10.24.g
Maria,quomodo a domino excuſata ibid.m
Quid illud vnũ qđ Maria elegit, & qd multa illa quę auferentur à.Martha.ibidem.m
Mariæ & Marthæ cõuiuium, domino factũ. to.10.72.g,& ſeq.
Magdalena prius meretrix meruit per pęnitẽtia oĩũ dimiſsionẽ peccatorũ.t.10.155.c
Maria Magdalena, ad monumentum amiſſa fide,prorupit in lachrymas. to.10.194.m
Maria magdalene prima veniens ad monumentum cępit acrius dolore ꝙ perdiderit & defunctum. ibid.m
Maria Magdalene, nunciat Petro corpus Chriſti ablatum. ibidem
Maria Magdalene quęrens Chriſtum inter defunctos arguitur. to.10.195.f
Marię Magdalene conuerſio & pęnitẽtia. to.10.102.d,& ſeq.& 155.c
Magdalena,longo tempore ſua defleuit peccata. to.10.283 g
In feſto Narię Magdalenes : Homilia.to.10. 269.a
Magdalena,Ecclæ figurã gerebat.t.10.206.d

Maria Hur.

Marię murmuratricis lepra. to.3.164.h

Marica, dea to.5.18.a
Marius, ſepties conſul. to.5.18.K
marius ſenior, Maricę deę committitur, ibidem, m
marij ſenioris ignobilis, mirabilis fortuna. ibidem
marius ciuili ſanguine cruentus. to.5.28.e
mariana victoria. ibid.f
marij alterius bellum cum Sylla, vbi occiditur. ibid, g, & ſeq.
marius. to.5.49.d
maritus deformis ne pueros deformes pariat. to.1.27.h, to.7.354.d
marito iperiū debet. to.3 223.i.K.t.7.265.a
mariti Syri. to.6.280.l
maritum intemperantem, adulterum vxoris appellat Ambroſius. to.7.318.c
martē filiū ſuum pugnāte iuuare. to.5.15.g
martis ſignificatio. eod.31.i.K
mars, bellum. to.5.39.b
mars, ſtella. ibid.a.& ſeq.
martis adultera Venus, quę fingatur à Poetis. to.6.116.g
martia gens. to.5.37.b, & ſeq.
martius principium anni, a quo december decimus. to.5.57.i
martius, Primus mēſis, vnde ſic dictus Paganis. to.6.108.l, in fine
marſorum vis ſerpētibus aduerſa. to. 2.170.e to.3.222.g
marſi. to.5.47.b
marſi icātatores ſerpētiū. to.8.188.m.& ſeq.
martha, typus Eccleſię. to.4.116.K
De Martha & Maria: Sermo. to.10.24.e. & ſequen.

Martyr.

martyres, Latine teſtes. to.6.139.b. to 9.124.e
martyres. to.5.2.c.& ſeq.
martyr quis ſit reputandus to.5.22.f
martyres opere & habitu to.6.260.f
martyrum ſpectanda Chriſtiana, to.8.116.i.K.& 245.k
Sunt martyres veri qui pertinēt ad Chriſtū: ſunt alij qui moriuntur pro vanitate ſua. to.8.201.c.d
martyres multi eſſe voluerūt, neq. potuerūt: nulli tamen potuerunt: niſi qui voluerūt. to.8.458.g
martyr Chri, lōge differt à Chro. to.9.97.K
Voluntas bona martyribus vnde. to.10.97.f
martyrum amor to.10.112.g
martyres, Deum timentes, homines non timuerunt to.10.321.m

Martyres veri, qui.

martyres quomodo efficiuntur. to.5.113.f
martyrem Chriſti non facit pœna, ſed cauſa. to.2.93.i. & 229.g. to.7.6.a.b. & 59.e. to.8.83.a.& 85.e.& 128.e f
martyrum laus eſt in cauſę bonitate, non in pœnæ acerbitate to.8.240.b.c
Verus martyr, quis. to.10.74.c

Martyr Chriſtus.

martyres nō potuerunt eſſe fortes, niſi intuerentur eū qui prius paſſus eſt, & talia ſperarēt qualia in reſurrectione ſua ipſe demonſtrauit. to.8.213.f.g
Parū erat domino hortari martyres verbo, niſi firmaret exemplo ibid.K
martyrium Chriſti, & apud hoīes, & in hoc mundo, nō ſolū non eſt opprobrium, ſed magnū eſt ornamentum to.8 444.e
Sancti martyres, Chriſtum imitantes, calicē domini biberunt to.10.224.i

Martyres adumbrati.

martyres in Chro transfigurati. to.2.174.b
martyres i ſudore Chri adūbrati. to.3.348.f
Veſtis ſāguine ſperſa, ſūt martyres. t.9.149.e
Infantes occiſi cunctorum martyrum forma. to.10.137.f

Martyrum patientia, & conſtantia.

martyrū patientia. to.4.362.h, i. to.6.260.h
martyrij mortē nobiliſsimam ſuſtinere martyres non potuiſſent, niſi gratia Dei in eis abundaſſet to.5.113.i.& ſeq.
martyres quam dura ſuſtinuerint pro fide Chriſti. to.5.228.c
martyres fuerint in tormētis patiētes, i cōfeſſione fideles, i ſermone veraces. to.8.116.i
martyrū tormenta homines extrinſecus videbant, coronas intrinſecus nō videbant. tom.8.126 a
martyriū ſanguine leges Eccleſiæ fertilius pullulauit. to.8.193.c.& 539.i
Quòd nunquam tantas tribulationes carne tolerarent, niſi magnam quietem mente conciperent. ibid.213.f
Quòd alii timētes cōſentiebāt, & viuētes ab ſorbebantur, alij occiſi eruebantur. ibid h
Quòd ex audiebantur & occidebantur, & tamen ab inimicis eruebantur. ibid.
multi martyres talia paſsi ſunt, ſed nihil ſic elucet quomodo caput martyrū. ibid.i

martyres laborauerunt inter tẽpeſtates odiorum in hoc ſeculo, nec tantũ corpore, qđ quãdoq; poſituri erant, ſed ipſa fide periclitati ſunt. to.8.245.K
martyres ſancti paſsi ſunt, ne amando vitam amitterent vitam. to.8 455.h
martyrum ſanguine purpurata eſt terra, cęlũ floret coronis martyrũ, ornatæ ſunt Eccleſiæ memoriis, tẽpora natalibus, & crebreſcunt ſanitates meritis eorum. to.8. 465.i
Inter martyres habentur etiam plures Prophetæ, non tñ ideo moriebãtur quia Chriſtum prænunciabant: ſed quia iniquitatibus hominum liberius inſiſtebãt. t.8.540.e
Propter Chriſtum, ideſt, propter confeſsionem nominis Chriſti, quo Chriſtiani ſumus, nemo mortuus eſt ante Chriſtum. ibidem. e,f
Quanta paſsi ſunt, & quare. tom.8.492.f
Quòd erant ad tempus infęlices, ſed in æternum fœlices. ibidem
martyrum conſtantia. to.9.69.l,m
mortis magna moleſtia, martyribus maiorẽ parit gloriam. tom.9.122.g
martyres, omne genus mali ſubierũt. t.9.198.l
martyres certam reſurrectionis fidem habentes, pęnas non timuerunt. to.9.211.c
martyres, pro ſanguine Chriſti quem biberunt, ſanguinem ſuum fundere non dubitauerunt. to.9.212.e
In ſanguine fuſo a latere Chriſti, ſancti martyres ſtolas lauerunt. tom.9.242.d
Securitas martyribus a Chriſto pręſtita. to. 10. 97. f
Salutem temporalem, pro ęterna, ſancti martyres contempſerunt. tom.10.256.a
Comparatio conditionum martyris, & tortoris. to.10.276.b
martyres ſupplicia nõ timebant, quia pro ſe deum habebant. tom.10.277.l,m
martyres per paſsionem, trãſlationem magis credunt eſſe quam finem. to.10.278 b
Vox martyrum, eſt omnia tolerare pro Chriſto, & de ſe nihil præſumere. t.10. 278. d
martyres in multis afflicti, per fortitudinem tamen manſerunt immutati. to.10.284.c
Martyrum victo ia, triumphus, vindicta
martyres oues, quomodo vicerint lupos. to. 8.70. e,f
Hoc orat vox martyrum, non vt occidat inimicus, ſed ne timeatur inimicus. t.8.213.i
Vox martyrum gratulantium de euaſione periculorum, cum iam ad perpetuam fęlicitatem peruenerint. to.8.481.b,c
martyres in quo vicerint, & per quid. to. 10. 50. h, i
Anima martyris diſcende a corpore, deus corporis curam aſſumit. tom 10 320.g,h
martyres poſt iudicium vindictam recipiẽt. to.10.155.k,l,& 259. m

Martyres imitandi.

martyres vobis oſtẽdunt pro veritate & pietate omnia mala eſſe toleranda. to.5.92.c
martyrum ſequamur veſtigia, ſi m nitam Chriſto parere velimus. tomo. 9. 97. h,i
Qui caſtitatem veritatem, & iuſtitiam in fratribus defenſauerit, ac in ſe cuſtodierit, martyr erit. to.9.229.g
Si ad martyrum flammas non peruenimus, eorum ſalutem paſsiones cogitemus. to. 10.269. e
Habet pax noſtra martyres ſuos. tomo. 10. 250. m
mundi voluptates contempſiſſe, magna pars martirii eſt. to.10.277.b
Qui martyres imitari noluerit, ad eorum beatitudinem peruenire non poterit. ibidem. f
Quomodo ſunt imitandi martyres. ibid.
Duobus pręcipuis imitabimur martyres. ibidem g, h

Martyrum præſtantia.

martyres noſtros tanto pulchriores ciues cęleſtes, quãto victorioſiores poſſemus heroes appellare. tom 5.87.K
martyrum corona tom.6.269.e,f
martyrii donum occultum, ſi examinatrix deſic tentatio. ibid d,e
martyres in Eccleſia ſummum locum tenẽt, & apice ſanctę dignitatis excellunt. to. 8. 236. h
Pro martyribus non oratur. to.9.97.i, to.10. 75. K
martyres, & Apoſtoli, ac cæteri ſancti paſtores boni. tom.10.42.l,m
Ad Martyrum corpora miracula edita. to. 1. 13.a,b, to. 2. 197. a
Ad martyrum ſepulchra epulę & ſynaxis. tomo. 1.43.b,c
Ebrioſi in honorem martyrium. to.2. 94. h,
martyrum reliquię honorandę. tom.3.68.h
martyrum baſilicæ frequentandę. ibid.

martyrium vice baptiſmi.ibidem.i,& tom.5. 113.K,to.7.138.a,b
martyrũ reliquas hypocritæ ſub habitu monachorum vendi:ant. to.3.265.i
martyrum orationibus ꝓpiciatur deus peccatis populi ſui. to.4.54.a
martyres ſancti quomodo adſint periclitãtibus, negat ſe poſſe definire Auguſtinus. to.4.322.e
martyres delubris ſucceſſere. to.5.73.b
martyres honoramus propter deũ,celebrantes ipſorum memorias,vt deo gratias agamus,& nos exemplo illorum ad coronas accedamus to.5.74.k,& ſeq.
Quòd vniuerſa miracula, quæ per martyres in Chriſti nomine fiunt,ei fide teſtimoniũ ferant,qua in Chriſtum martyres crediderunt. to.5.232.g
Quanto dignius honorentur martyres qui ideo multa mira obtinẽt,vt deus verus colatur, quàm dæmones,qui ob hoc quędã faciũt, vt ipſi dij eſſe credanť.ibi.i, & ſeq.
martyrum memorias qua religione colãt ac celebrent Chriſtiani. tom.6.120.e,f
martyrũ feſta quomodo celebrãda.to.8.61.f
martyrum ſcopus,Chriſtus. ibid.c
Si martyrũ natalitia volumus rectè celebrare,imitari debemus eos,nõ ꝑcedere: &c. to.8.246. f
Quoties ſanctorum martyria celebramus,toties ſaluatoris laudes ędimus.t.10.259.g,h
Inter martyres, præcipuè laudamus innocẽtes, qui cęteros pręueneruut. ibid.g, & i
Non immeritò martyrum corpora ſub altario cõduntur, vbi mors domini quotidie celebratur. ibid.h, i
In feſtis plurium martyrum, Sermones ſex. tom.10.266.f,& ſeq.

Martyrium,

Quid ſit martyrium tom.10.278.c
martyrium ſupplet vicem baptiſmi.t.5.113.i
De martyrio. to.7.6.b
In martyrio tria ſunt. tom.8.236.h,i
Armat Auguſtinus ad fortiter preferenda martiria. tom.10.6.a,b, & ſeq.
Qui pro teſtimonio veritatis vel iuſtitię qđ pertulerit,dominus illi pro martyrio cõputabit. to.10.240 i,
Vincere peccata, pars martyrii eſt.t.10.250. m,& 251.c,& 277. b
Non martyrium ſola effuſio ſanguinis conſummat. to.10.277.a
Non tantũ in effuſione ſanguinis eſt martyrium. to.10.306. K
Martires non baptizati,extra Eccleſiam, Schiſmatici,Pſeudomartyres.
Pſeudomartyres. tom.2.63.b,c,to 4.394. d
De martyribus non baptizatis. to 3.68.i, to. 7.138.a,b
martyrium ſchiſmatici pro Chriſto,quantũ valeat. tom.4.364.d
mors quando bona martyribus, & quando male. to.5.113.a
martyrium extra eccleſiam. to.7.137.f,g
Donatus & Marculus,non habendi pro martyribus,qui ſeipſos ꝑcipitarunt.t.9.23.g,h
martyres, quia fideles. tom.10.70.d
Qui ſint martyres diaboli. tom. 10.278.c,d
Spiritus malignus ſępe implet vates ſuos,vel falſos martyres, vt tormenta vel ſibi ingerant,vel ingeſta contemnat.tom.10.320. e, f
martyriani hęretici,qui. tom. 6.8.g
maſculinũ genus,ꝓ quolibet ſexu.t.4.107.k
maſculum & fœminam fecit eos.exponitur. tom.5.128.d
Quid ſignificet id quod Aegyptii maſculos Iudæorum occidi, & fęminas reſeruari iuſſerant. to.10.170. a
maſiniſſe regnum tom.5.30 m
maſpha,interpretatur intentio. to. 5. 162.l
maſſa candida,apud Carthaginem, plus habet quàm centum quinquagintatres martyres:horum feſtum agitur non calendas Septembris tom.8.155.b
maſſa ſanctorum to.10.28.e
maſſagetæ. to.5 203.e
matres duę, cęleſtis & terreſtris. to.4.304.b
mater Scipionis non adoratur. to.5.12.m
mater magna,oẽs vicit crimine.Eod.62. f, g
mater, & virgo, Eccleſia catholica.t.6.265. h, i. Vide,Eccleſia.
mater impiorum,Babylonia. to.8.46.a, b
Contra matres quæ cum pepererint,dant nutricibus infantes nutriendos. to.8.158.d
charitas materna. tom.10.20.c
matrẽ cur ſe Chriſtus negauit hře.t.2.42.l,m
matrem reliquit Chriſtus.to.3.354.e,tom.8 133.m,& ſeq.to.9.19. f, g
mater interpellans. to.4.150. b
mater fidelium,quomodo Maria.to.6.263.a Vide, Maria.

matrem habuiſſe Chriſtum ſuper terrá, cur quidam negent. to.8.22.i
matrem Chriſtus nõ exhonorauit in nuptijs cùm dixit, Quid mihi & tibi eſt mulier?t. 9 17.c,d
materia prima, hyle. to. 1.72.f
De materia prima quid ſenſerit aliquãdo Auguſtinus, & quid modo. ibid.g
materia prima ex nihilo, ex hac omnia. ibi.i
Informis materia varijs nominib. deſignata. to.1.268.f,g
An materia pręcedat formam. to.3.168.i,& 188.l,& ſeq.
materia informis, & formabilis. Eodem.188. l,& ſeq.& to.1.8.h
materia quælibet. to.3.168.h
materiæ corporali vniuſcuiuſque, indita eſt ratio in qua innatũ videtur eſſe quod nõdũ eſt: immo quod latet, ſed acceſſu tẽporis erit, vel poſt apparebit. to.5.237.c
matthæus & Lucas generationẽ Chriſti recẽſentes variant.t.4.37.b,& 126.h,i,& 355. e,& K, to.6.48.c,d
matthæus Euangelium Hebraice ſcripſit.to. 4.126.h,& 156.b
matthęus & Lucas humanitatem Chriſti maxime commendant. to.4.226.K, & 183.i
matthæus per leonem ſignatur. to.4.126.b, to.9.60.m
matthæus quando vocatus. to.4.146 f
matthęus, ipſe eſt, qui & Leui. ibid.e
matthæum elegit Chriſtus, & ſcribã reiecit. to.4.245.i
matthæum non eſſe authorem Euangelij ſui Manichæi finxerunt. to.6.107.K
Vide, Euangeliſtæ.
mathematicorum vanæ diuinationes. to.1. 48 g, to.4.189.a,b
mathematicorum memoria. to.1.62.m
mathematicę figuræ & lineæ. t.1.212.i,K,& ſeq. to.3 212.l,m
Contra Mathematicos qui expoſitione ſyderũ ponũt act⁹ & volũtates hoiũ. t.2.170.e
mathemathicorũ pernicioſę ſuperſtitiones. to.3.11.f to.4.435.c,d,& ſeq.
mathematicis non habenda fides. to.3.11.i
Inter Mathematicos, & dęmones, ſocietas. to.3.11.l,m
mathematici, etiam ſi vera dicant, fugiendi Chriſtiano. to.3.174.h,i, & ſeq.
Contra mathematicos. to.4.189.a,& ſeq.& 211.e, f,to.6.9.b,c, to.8.538.c,d, & ſeq. to.9.201.i
matheſeos obſeruatio Chriſtianis pniciosiſſima. to.4.287.f,& ſeq.
mathematicorun vanitas: & quod cõuincãtur ſeipſos deſtruere & refellere. to.5.39. m,& infra copioſe.
mathematici malè iudicant rerũ euentus attribuentes fato. to.5.39 g,& ſeq.
De mathematico conuerſo per beatũ Auguſti. qui ſecũ portabat codices ĩcẽdẽdos: p quod fuerat incendendus. tomo.8.209.K
mathematicorum ſacrilegia. ibid.
Vide Aſtrologia, & Diuini.
Contra Mathematicos agitur. to.8.203.b,c
mathematicorum impietas de Chriſto.to.9. 18.a,b
mathematicos cõfundit Auguſtinus ex Euãgelio. ibidem.b
mathematicis non credendum. ibidi.c
mathematici multos fefellerunt. to.10.46.h
mathematici, peccatorum cauſam reijciunt in ſtellas. to.10.96.f
Diabolus, per Mathematicos & Manichęos, ſeducit homines ne confiteãtur. ibidem.
mathuſalem anni. to.4.28.m
De mathuſalem vita, cõſcripta diuerſimode in codicibus noſtris, Hebręis, & Gręcis. to.5.134 g
Et quotannis vixerit. Ibi g,h
Vita mathuſalem, quatuordecim annis videtur diluuium excedere. ibid.i
mathuſalem ſecũdum aliquos, trãslatus fuit tempore diluij. Eod.134.K
mathuſalem ſex annis ante diluuium defunctus eſt, ſecundum quoſdã ibidem.135.i
mathuſalem quoniam nõ fuit in arca vbi potuerit viuere. to.7.259.e
De matrimonio, & cęlibatu cõtẽtio t.1.46.c
matrimonia, & poſſeſsio, Chriſtianis licita. Eodem.259.h
matrimonij vſus legitimus. ibi.i,& ſeq.
matrimoniũ coſummatũ, & ratũ. to.2.48.g
matrimonium diuinitus inſtitutum. t.3.74.l to.4.330.b
matrimonia ẽt ſecũda & tertia, licita.t.3.77.
matrimonium tria cõplectitur. to.3.208.h, l.to,6.261.c, to.7.261.
matrimonii ſacramentum. t.4.20.h, in fine. to.6.257.c,258.m.& ſo.ſeq.c
matrimonium cum infidelibus. to.4.28.b

De matrimonio ſacerdotum. to.4.302.e
matrimonium quô Deus inſtituit ad adiuto
rium propagandę prolis. to.5.128.c
In matrimonio coniugio, viri acceperũt ſo
rores ſuas a principio. to.5.127.h,& ſeq.
matrimonio ſancti patres propinquas ſibi
coniũgebant, ne longius propinquis diſ-
pergerentur. ibidem,& ſeq.
matrimonia cõſobrinarũ,cur prohibita.ibi.
matrimonium non ſolum ſororum,ſed etiã
cõſobrinarum,quod lege diuina nõ pro-
hibeatur, antè etiam quam lege humana
prohiberetur multi horrebant. ibidem
matrimonio coniuncti verecũdãtur de actu
libidinis. to.5.127.c,& ſeq.
matrimonium Abraham cum Cethura,poſt
Sarę mortem,quid figurarit. t.5.153 b,c
matrimonij copula,excuſat delitias mũdi,ꝙ
non ſint damnabiles. to.5.224.f
matrimonium verũ contrahũt,quæ poſt vo
tum nubunt. to.4.367.l
Nec dirimi debent. ibim
matrimonium bonũ,etſi voti ſolutio mala.
to.4.367.b
matrimonij vſum dãnant Manichæi.t.1.256
g,& 265.f,g,t.3.68.g,to.6.7.m, & 100 K
Encratitæ. to.5.6.h
Adamiani. ibidem.k
Apoſtolici. ibidem.m
Hierarchitę. to.3.68.g,to.6.8.c
A matrimonio abſtinẽtes & monachos, cle
ricos,multos,hẽt Eccl'a catholica.t.6.6.m
matrimonia & continentiam æquabat Ioui
nianus. to.3.68.g
matrimonium contraxerunt uirgines ſacræ,
prouectæ etiã ætatis Iouiniano authore.
to.1.23.i,to.6.10.f
matrimoniorũ moleſtias abhorruit Iouinia
nus. ibidem
matrimonium quare ſic dictum.t.6.114.i,k
matrimonii vinculum ſoluit ſola mors cõiu
gis. to.6.279.h
matrimonia iterata ꝑ fornicatione habebãt
Cataphryges. to.6.5.l
Catari. ibidem.m
Tertullianus. to.6.10.h
matrimonium Chriſti, & Eccleſiæ, magna
charitate coniunctum, to.8.328.g,h
Vide,Coniugium.
Patriarchę ad fontes & puteos matrimonia
inuenerunt. to.10.167.g
matrimonium in fide,partus in virgine.t.10.
132.f
matta,ſtrati genus,vnde Mattarij. to.6.73.i
matura,ſiue Matuta,dea. to.5.32.g
maturitas, & immaturitas, quę dici ſoleat.t.
8.463.a
In natali beati Mauritii, ac ſociorũ eius:Ser
mo. to.10.321.l
maxilla locus. to.3.46.a
maxillam præbere quomodo intelligendũ.
to.2.7.i,K,to.4.7.i, & 401.m,to.6.139.a.
b,& fo.ſeq.l,m
Chriſtus percutienti alteram nõ prębuit ma
xillam. to.9.115.g,h
maximilla,vxor Egetis præfecti. to.6.56.K
maximilla,propheti ſſa Montani. to.6.5.h
maximinianus.Epiſcopus catholicus, graui
ter cęſus à Donatiſtis. t.2.6 .a, b,t.7 88.i
maximinianiſtarum cauſam perſtringit.t.1.
24.h,to.2.232.g,h,to.7.89.K,l
maximinianiſtæ factio Donatiſtarum.t.6.3.
b,to.7.5.c
maximinianus ordinatur Epiſcopus,contra
Primianũ Epiſcopũ. to. 2.662.b,& 209.
l,m,to.6.24.b,to.7.83 g,to.8.96.d
maximiniani ſchiſsima.to.7.83.h,& ſeq.&
fo.95.h,i,& ſeq.
in Maximinianiſtarum cauſa acriter inuehit
in Donatianos. to.7.99.m
maximinianiſtarũ cã narratur.to.7,206.d,e
Quod decreto Bagaienſis cõcilii,qui ꝓprijs
manibus Maximinianum nõ ordinauerãt
innocentes decernuntur. to.7.102.b,c
De eorum concilio,& quid in eo actum ſit.
to.8.96 e
Quod excludebantur à Donatiſtis de Ba-
ſilicis. to.8.190.c
Contra Maximinum Hæreticũ ſcripſit Au-
guſtinus. to.6.219.c,& ſeq.
maximum,Arianũ quomodo vicerit Augu-
ſtinus. to.1.in Poſsidonio.
maximus. to.5.48.b
medea volatus. to.1.181.i
medi.to.5.36 m Vide,Perſę.
mediator inter Deũ & hoĩes,qualis eſſe opor
teat.to.1.67.K,to.4.433.k,l,tom.7.262.a
Verus mediator,Chriſtus. to.1.67.K .2.129.
m,& ſeq.to.3.54.l,& 63.l
mediator verus.to.2.140.b,to.3.20.b.& 253
b,& m,& 355.b,to.4.134.l
mediator verus Chriſtus eſt,quia homo.t.5.
78.c,

78.c, & 97.h
Vt mediator Chriſtus eſſet, in forma ſerui infra angelos eſſe voluit, in forma dei ſupra angelos mãſit: in inferioribus, vitę via in ſuperioribus, vita. ibid. 78.c,d
mediatorem inter nos & deum mortalitatẽ tranſeuntẽ habere oportuit, & beatitudinem permanentem: & præmittit quomodo reſuſcitari debent a morte. ibid.
mediator inter deum & hominem, nec angelus bonus, neque malus. ibid. & ſequen.
Quo mediatore indigebamus. to.5.79.c
Conueniens mediator fuit Chriſtus. Ibid.
mediatores falſi & fallaces. ibid. e
mediator Chriſtus eſt, ſecundum formã ſerui, in qua etiam eſt ſacerdos & ſacrificiũ to.5.83 h, & ſeq.
Per mediatorem Ieſum fit purgatio peccatorum. to.5.88.e, & ſeq.
mediator Chriſtus, oſtendit ſubſtantiam carnis non eſſe malam. Eod.88.a
mediatori tanto tenacius inhærendũ, quanto in hæc ima poteſtatem dæmonum maiorem videmus. to.5.172.l
mediator Chriſtus, cõtrarius eſt dęmonibus & ab ipſorũ dominio nos liberat per ſuã fidem. Eod.193.g,h
Per mediatorem Ieſum nobis deus amorem donat quo vitis ſperamus. to.5.219 f
mediatorem ſe nõ faciat ſacerdos, inter deũ & populum. to.7.10.l,m
mediatorem eſſe inter deum & hominem, quid ſit. to.8.48.i
Cur Chriſtus mediator dei & hominum. Eodem. 332. e, f
Quòd ſit mediator inter duos, & quomodo to.8.400.b, c
Ideo mediator factus eſt Chriſtus, quia &c. ibid.511.b, c
mediator dei & hominum Chriſtus, inquantum homo. to.9.97.b, & 237.e,f, to.10.68 m, & 128.f, & 142. h
Chriſtus non eſt mediator homo præter deitatem, nec mediator deus præter humanitatem. to.9.237.f
Ioannes eſt verus noui & veteris teſtamenti mediator. to.10.265.e
medicina vulnerum noſtrorũ, Chriſtus. to. 1.59.d, to.3 9.f,g, 10.9.5.m
medici conſulendi. to.1.282.g
medicina omnis a deo. Eod.254.i
medicina animarum to.1.239.b,c, & 254.i
medicina non ideo negligenda eſt licet quorundam inſanabilis ſit peſtis. to 2.50.c
Cui pęnitendi medicina non prodeſt, peſſimum eſt hominum genus. to.2.74.m
medicinas multas inuenire cogunt multorũ experimenta morborum. to.2.68.h
medicinę pro ætate & tempore adhiberi debent, quod exẽplo probatur. Eod.6.m, & ſeq.
De conſilio medicorũ faciendum, eſt quod fiendum eſt pro ſalute. to.2.154.g
Non eſt opus ſanis medicus, ſed ęgrotantib. exponitur. to.2.258.i, K
medicina ſuperſtitioſa. to.3.11.d
medicinæ externę vſus. to.3.203.& l
medici aliquando ſaluti opitulantes, in corpore faciunt quæ horret aſpectus. to.5.7.e
medicina Syllæ modum exceſſit. Eod.28.e
medici forma nihil prodeſt. to 5.35 g
medicina nulla ſpiritalis valet adhibita exterius, niſi ſpirituſſanctus curet interius. to. 5. 132. e
medicamenta non ſufficiunt ad curandas infirmitates diuerſas. Eod.237.d
medici quidam, anatomici vocati, conſiderauerunt ſatis crudeliter, interiora hominum mortuorum laniantes. to.5 238. f
medici anatomici. to.7.387 m, & ſo. ſeq. f
medici empirici. ibid.
medicorum mos. to.8.3.l
medicina morbos non nouit. to.8.4.l
medicus crudelis eſt, qui exaudit, & parcit vulneri & putredini. to.8.79.d
Quòd ferro armetur contra vulnus, non contra hominem. to.8.86.f
Nõ curat quid a phrenetico audiat, ſed quo modo conualeſcat. Eod.89.m
magna eſt gloria medici, quando ex deſperatione conualeſcit ægrotus. to.8.144. f
Ad hoc amat ęgrotũ, vt faciat ſanũ. ibid. l
medico omnipotenti nihil eſt inſanabile. to. 8.198.K, & 381. d
medici, etſi non ſuſcitabunt, non ideo debẽt homines deſerere medicinã: quia ſub iſto nomine ſuperbi intelligũtur medici, pollicentes hominibus ſalutem, quam dat ſolus deus. Eod.252. a, b
medicus alia præcepta dat ſanis, alia ęgrotis to.8.263.l, m
medici & gigantes in Hebręo ponẽ vno modo ſonant: & quid ſignificẽt. Eod.389.h, i

medici per fidele miniſterium opitulantur ſaluti: viuentes curare poſſunt, non mortuos excitare. ibid.i, K
medici dicuntur prædicatores verbi. ibi. K, l
medicus ĩ doloribus exigit patiẽtiã, ſed poſt dolores ꝓmittit ſalutẽ: ſic & Xps.t.8.329.i
Cur medicus fallatur aliquando promittens ſanitatem de corpore humano.to.8.381.e
medicamentum medicatum a ſapiente, quid ſit. Eodem.188.b,& ſeq.
medicamenta quotidiana, ſunt refectiones omnium indigentiarum. tom. 8.381.g
Hoc valuit ad ægroti medicamentum, ꝙ medicum occidit ægrotus. Eodem.420.m
medicamenta ſunt quæ nobis quotidie apponuntur. to.8.480.g
melius eſt vt omnes ſani ſint, quam vt ars medici exerceatur. to.8.488.b
medicus & animarum & corporũ Chriſtus. to.9.32.i, to.10.17.g, & 18.c, d, & 64.b, c, & ſequen.& i
Quid medicus in ęgroto amet, & odiat.to.9 137.f
medicus voluntatem ægri attendens, nunq̃ illum curat. to.9.199 m
Deus magnus medicus, quare ad nos venit. to.10.61.m
Boni medici officium. to 10.68 i
Quantã nobis medicina Chriſtus attulerit. to.10.264.a, b
medietas ſaluatoris, ſignificatur in lapide a Samuele poſito inter duo loca: & quomodo. to.5.162.K
meditatio & contẽplatio, qd ſint.t.3.289.c, & 294.h
meditari diuina. to.3.351.f
meditationum liber. to.9.150.col. 4
meditationum liber alius. Eod.235.co.2.
Diuina meditatio dulcis eſt. to.9.173.g, h
meditatio animę ad amorẽ Chriſti.t.9.174.g
Officium meditationis. to.9.177.f, g
medium quoddam eſt homo inter bruta, & angelos. to.5.78.m
medii nõ ſunt angeli boni, inter nos & deos to.5 78.c, & 81.f
medius, alius bonus, alius malus. Eod.78.e
medium duplex. ibidem
in medio terræ quando deus operatus ſit ſalutem. to.5.159.K
In medio duorum animalium Chriſtum cognoſcendũ prædixit Abacuch.Eod.151.c
Quòd mediũ dicitur, cõmune eſt.to.8.392.i
mediũ dicitur, cui præcipuus honor exhibetur. Eodem.419.g
In medio eſt, qcqd eſt oĩbus cõmune, & qd nõ eſt ĩ medio, quaſi ĩ priuato eſt.t.8.277.f
Illud in medio eſt quod paria habet ſpatia ad omnes fines: ita deus medius eſſe dicitur æqualiter omnibus conſulens.Eod.139.i
In medio populi, non ſuſcipientis, ſuſcipiamus miſericordiam dei. to.8.144.f
Ieſus Chriſtus medius inter uiuos & mortuos. to.10.177.a
medullę interiores ſunt ipſis oſsibus, & ſignificant dilectionem perfectã.to.8.225.d, e
mel amarum eſt febrienti, dulce tamen & acceptabile ſanitati. to.8.32.l
mel ſapientia eſt, primatum dulcoris tenens in eſcis Eodem.298.K
mel doctrina eſt ſapientię. to.8.457.l
Senſus myſtici, mella de fauis, & granorũ de ſpicis confricatio. to.10.14.f
melancomice, coniunx Criaſi regis, deificatur. to.5 170.a
melech ĩ Hebręo, chorus ſignificat.t.8.317.e
melchiſedech protulit ſacramentum menſæ dominicæ. to.2.129.i, K
melchiſedech excellentia. to.4.34.g
melchiſedech ſacerdos, Abraham bene dixit to.5.150.b Vide, Dauid
melchiſedechitę hęretici, alias melchiſedechiani, melchiſedech nõ hominẽ, ſed dei virtutem fuiſſe putant. to 6.6. l
melchiades, epiſcopus Romanus.to.2.218.c
melicerte præcipitio ſpontaneo in mari periit. to.5.172.d
An meliora deteriorum nominibus vocari poſsint. to.1.181. K
meliora noſtris, quę manichęi volunt eſſe ſumma mala. to.6.43 b
Fieri non poteſt, vt res deterior te, faciat te meliorem to.8.72.c
melitiãi hæretici, nõ orãt cũ cõuerſis.t.6.8.c
melitonii imaginẽ dei non eſſe animam dixerunt. to.6.4 i, K 9.d
membra genitalia cur dixerit Apoſtolus inhoneſta. to.1.22.i.to.6.151.a, b
membrũ Liberi tenebatur coronare materfamilias honeſtiſsima. to.5.61.b
membra in ſanitate leuia ſunt, & in languore macra. Eod.116.g, h
membra pudenda, ante peccatum non erant pudenda.

pudenda. to.5.115.a
membra genitalia, in opere libidinis, nõ mouentur a uoluntate. Eod. 127.i
membra genitalia obedirent voluntati, ſi nõ fuiſſet peccatum. ibid.128.f
Itẽ, quare hõ magis verecundatur de motu eorũ, quã aliarũ paſsionũ. ibid.g, & ſeq.
membra nulla ſunt in corpore humano ad neceſsitatẽ, quæ etiã non ſint ad decorẽ: ſed conuerſo, ſunt quędam ad decorẽ, & non ad neceſsitatem. to.5.238.g
mẽbra noſtra, & viſcera, quę nõ ſunt diſtributa per varios neceſsitatis vſus, ꝓficient in dei laudibus iã ceſſante tali neceſsitate & ſempiterna exiſtẽte fęlicitate. t.5. 241.i
Nominatis mẽbris dei, quę in nobis uiſibilia & corpórea ſunt, potentias operationum oportet intelligi. to.8.22.K
Inter mẽbra multa eſt diſtantia, & tñ vnum faciunt corpns. to.8.48.l
Sicut in membris noſtris diuerſa ſunt opera ſed ſanitas vna: ſic in oĩbus mẽbris Chriſti diuerſa munera, ſed caritas vna. t.8.73 l
De membrorum concordia. eod.502 c,d
membra cęleſtia, ſunt opera bona. t.9.138.b
Quę ſint membra noſtra ſuper terram. ibid.
membrorum vanitas & auxilia in corpore. to.10.41 b,c
membra Chriſti, & corpus eius, ſumus oẽs ſimul. to.10.142.h,i
Tollens mẽbra Chriſti, faciam membra meretricis, exponitur. to.10.152.f
memoriæ vis magna. to.1.61.e, & ſeq. & ſo. ſeq. copio. & t96.i,k, & 198.e,f, t.10.32.c
Vide, Reminiſcentia.
Affectionum memoria. to.1.62.m, & ſeq.
Etiam quę abſunt, meminimus. ibid.62.c
memoria mathematicorum. ibid.62.m
memoria, vẽter animi ibi 62.b, & t.10.111.h
memoria eſt etiam obliuionis. to.1.62.d, e
memoriã habent & aues, & pecora. to.1.62. g, & 109.l
In memoria an ſit beata uita. to.1.63.K
meminimus & eorum quæ nunquã habuimus. ibidem.m
memoria deum quoq; continet. ibi.64.d
In quo memorię gradu reperiaĩ deus. ibid.e
memoria infida cuſtos. to.1 147.l
memoriæ ſubſidium, ſcriptura. to.1.172.h
memoria vtrũ poſsit eẽ ſine phãtaſia. t.2 101l
memoria non ſemper eſt præteritorũ. ibi.m
mẽoria, qũo cõtinet ĩcorporea. t.2.eo 163.m
memoria quædam poteſt eſſe ſine imaginatione. to.2.24.b
Quomodo meminimus eorum quę nunq̃ vidimus. ibidem.e, & ſeq.
memoria in ſcripturis tractãdis plurimũ valet. to.3.9.K
Trinitatis veſtigium in memoria. to.3.128.b
Quomodo memoria mentis venit in ipſam. to.3.143.h
memoria an & pręſentium. ibid.i
memoriæ ſedes, in cerebro. to.3.199.d
memoria mens eſt. to.3.290.f
Animus, pro memoria. to.1.62.b
memoria quid ſit. to.3.291.i, to.4.187.g
memoria, intelligentia, amor. to.3.298.f
memoria mirabili ſũt qdã peſsimi. t.5. 56.f
memoria eſt in brutis, & ſenſus, & appetitus to.5.100.l,m
memoria Simplicii incõparabilis. to.7.388.i
Qui non eſt memor dei in quiete, nec in actionibus meditabitur. to.8.212.K
meminiſſe dei, eſt ipſius facere eo.to.318.m
Quædam meminimus cum odio, quædã cũ amore. to.8.521.c
memoria abundantię ſuauitatis dei, quę ſit. eodem.553.K
Perdit de terra memoriam eorum: exponit. to.10.76.l, m
memoria, intellectus, voluntas, ſeparabiliter demonſtrabilia, inſeparabiliter operãtur. to.10.53.a.b, & d
Et hęc tria quomodo ſingula pſonis trinitatis appropriata ſint, ignorare ſed dicit Auguſt. ibid.e
memphis Aegypti vrbs. to.4.39.m
mena dea, q̃ pręeſt mẽſtruis. t.5.33.d, & 56.a
menander, Simonis magi diſcipulus. t.6.4.K
menandriani aſſerebant mundũ opus angelorum. ibid.
Liber de mendacio, moribus ad veriloquiũ diligendum proficit. to.1.21.m
mendacium hominis, veritae dei. to.1.82.K to.3.354.d
mentiri & fallere, differunt. to.1.241.i, K. to.3.52.e, f
mendacia poetica to.1.165.i, & 179.d
mendax quid ſit & mẽtiẽs. t.1.eod.ſo.179.d
mendacium officioſum nõ eſt dicendũ, nec ob laudem quidem dei. to.2.12.l,m. & ſo. ſeq.e, & ſeq. & 16.h,i, & 24.c

Vtrum

BIBLIOTECA

Vtrū mentiri ſit viri boni, an oporteat aliquā do mentiri. to.2.12.l, & 24.c
Mendaciū nō admittendum in literis ſacris. to.2.12.k, & ſeq. epiſtolis & 21.g, & ſeq. & 24.c, & ſeq.
mendaciū non ſine iniquitate.t.3.6.e, & 52.e
Mētiri qd ſit.t.3.52.c, & ſeq.t.4.2.d, & 16.f,g
Mendacium non ideo peccatū non eſt, quia prodeſt. to.3.53.m, to.4.2, i, & ſeq.
Mendacium laborioſum. to.3.348.f
mendaciorum genera duo.to.3.351.l, to.4. 75.f, & ſeq.to.8.12.m
mentiri, vel opinari, quis dicatur. to.4.2.c
mentientis cor, duplex. ibid.
mentiri num aliquando proſit, aut liceat.ibi. i, & ſeq.
mendaciorum exempla. ibid.
mendacium, an ſit iniquitas to.4.3.d
mendacium pudicitię cauſa. ibid.g, & 9.d
mendacium officioſum. to.4.3.i, & 14.h
mendacium quo vitetur grauius, qd.to.4 4.l
De mendacio.to.4.2.a, & ſeq.Retra.to.1.21. m, to.10.236.g
Si mendacia ſunt in ſacris literis, imitanda non ſunt. to.4.17.a
mendacia ſanctorum non imitanda.to.4.15 d, & g, & 17.g, h
mendacium ſemper eſſe peccatū.t.3.53.m, & 349.to.4.16.m
mentiri in vetere lege tolerabilius potuiſſe q̄ noua. to.4 11.c
mentiendum ne ſit pro cuiuſque ſalute. ibid.
mentiendum nunquam. to.4.18.m
mentiri ne liceat pro ęterna hominis ſalute. ibidem. h
mendacii nomē, ꝑ peccati nomi[illegible].4.19.e
mendacia non ſunt ioci. to.4.2.b, & 39.e
mendacium obſtreticum Hebręarum.t.4.17 a, & e, & 42.c
mentiri, & fingere, differunt. to.4.122.m
mendacio locum non eſſe in rebus fidei.to. 4.5.f
Licet tamē quędā occultare. ibi.g, & 14.h
mentientis, & mendacis, differentia. Eod.5.g
mentiri vtiliter non liceat. ibid.i
mentiri quando malum non ſit. to.4.6.a
mendaciorum octo genera.to.4.7.e, & 10.g, & ſeq.&.18.l
Cōtra mēdacii patronos.t.4.10.h, i, & 15.a, b
mendaciorum mala. ibid. f
mentienti non haberi fidem. to.4 12.i
mendacii confutatio. to.4.12.f, g
mendacia non eſſe, quæ putantur, in ſacris literis. to.4.15.c, & ſeq.
mendax eſt diabolus. to.5.121.K
Et quare dicatur pater mendacii.t.9 68.K
mendacium poteſt dici omne peccatum.to. 5.121.k
mendacium non dixit Iacob, fingens ſe eſſe Eſau. to.5.154.k
Viuere ſecundum mendacium. to.5.121.l
mentiri nullo modo poteſt deus.to.5.239.m
Nec modeſtiæ cauſa mentiendū. to.7 242.i
mendaciū eſt deo contrariū, quia &c.t.8.9.l
Qui tantum mentiuntur pro ſalute, aut commodo alicuius, non malitia ſed benignitate merebuntur aliquando ab omni mendacio liberari. ibid.
In iis qui perfecti ſunt, nec iſta mendacia inueniuntur. ibid. m
Aliud eſt mentiri, aliud eſt verum occultare ibidem.
Qui ideo mentitur per viuat, moritur anteq̄ moriatur. to.8.54.m
iuſti non mentiuntur ad ſalutē.Eod.fo.73.m
mendaces abundare volunt ſocietate mēdaciū, ne ſoli de mēdacio erubeſcāt.t.8.96.c
Ideo mentiūtur inimici, vt potentiā cuiuſq; minuant de quo mentiuntur. Eod.223.m
mendacium Iudęorum, ad cōmendandam multam patientiam Chriſti valebat. ibid.
illi mentiūtur, qui aliud lingua, aliud corde gerunt. tom.8.285.l
mendaciū dicitur, quicquid eſt contra legē, & veritatem. to.8.337.e
Sicut qui mendacium loquitur, de ſuo loquitur: ita qui loquitur veritatem, de deo loquitur: ſolus ergo verax deus omnis homo mendax. ibid.
mendax eſt omnis homo peccato ſuo, dono dei verax. to.8.434.l
Qualiter omnis homo mendax eſt. tom.10. 204. m
Laborant homines loqui mendacium, cū veritatem tota facilitate loquerentur. to. 8. 533. b
mentiens in precibus, iure forenſi priuatur illo quod obtinuit precibus. to.9.15.d
mendax eſt, qui dicit Ieſum non eſſe Chriſtū to. 9. 128. K
Qui mentiuntur, ſunt ex Antichriſto, nō ex Chriſto. ibid. i

mendax eſt, qui aliud loquitur, aliud agit. to. 9.129.b
mendacium eſt quod dicunt homines, hæc parta bona filijs meis ſeruo. to.9.202.c
mendacium fugiendum eſt. to.9.252.h
mendacii malum. to.10.27.K,l
mendacium occidit. to.10.86.d
Non mentiendum propter humilitatem. to. 87.c,& ſeq.
mendacium quomodo vultus fuerit Petrus. to 10.91.K,l
Cuſtodum mendacium. to.10.112.c
Vtrum Abraham mẽtitus ſit dicendo pueris: Cum adorauerimus, reuertemur ad vos. to.10.146.e
Error dicentium Chriſtum fuiſſe mẽtitum. to.10.223.b,c
Nemo mendaciter fingat apertum de aſſumptione virginis, qđ Deus voluit manere occultum. to.10.270.g
mendico quodam lætante. Auguſtinus ingemuit. to.1.46.m,& ſeq.
mendacitatem non eſſe verbi miniſterium. to.3,261.m,& ſeq.
mendici nomine quis figuretur. to.8.414.d
mendicare nihil aliud eſt, quam ad hominũ miſericordiam viuere. Eod.418.e
mẽdicos ſuos nos fecit Deus.t 10.4.c,d,& ſe.
mendicus panẽ à nobis petit, & nos à Deo Chriſtum qui panis eſt. to.10.15.a
Omnes ſumus mendici Dei. ibid.35.g
menelaus. 10.5.21.l
mens ſiue oratio, in homine optimum. to.1. 8.g,& 141.i
Et quomodo Deo ſubdenda. ibi. vtrobiq;
mens fruitur Deo, vt beata ſit. to.1.8.i
mens rationalis vitioſa eſt, & tenebræ. Eodẽ. 39.b,c,& 154.b,c
mens quomodo triumphat de numeris tẽporalibus. to.1.139.c,d
mentem, ſpiritum, & rationem vocari. ibidẽ 210,l, to.3.47.a,& ſeq.f,g
mentis principatus. to.1.211.b,c,& ſeq. to.3. 123.b
Regnũ mẽtis, & rerũ collectio. t.1. 211.b.c
mens potentior quam cupiditas. ibid.
mente rationali & ſapienti nihil praſtantius præter Deum. ibi.c,d
mentis renouatio. to.1.81.a,b
mentem quomodo quidam æſtimabãt Deũ eſſe. to.79.c
mens. to.3.47.2
mens principale hominis. Eod.110.m
mens quomodo amat ſeipſam incognitã ſibi to.3.123 h
Et quomodo ex parte ſit ſibi nota, argutatio. ibid.K,l
mẽs, ideſt, rationalis intelligentia. t.3.123.b
mens, vt eſt, ita ſe nouit. ibid.g
mẽs quõ intelligit quid nõ ſit. ibid.h,& ſeq.
In mente hoĩs quõ rationale quoddam cõiugium. t.3.130 f,g,& fo.ſeq.g,& m,& ſeq.
mens infantium an ſe nouerit tom.3.141.e,f
mens quomodo ſeipſam intelligat. ibid.g
Supra mentem Deus. to 3.146.g,h
mentis humanæ excutientia. to.3.156.c
Secundum mentem totus homo æſtimãdus. to.3.165.g
mens angelica. to.3.185.a
mens veritatis capax non eſt, niſi à vitijs libera. to.3.254.g
mẽs, & cõcupiſcẽtia, in viro & muliere adubrata. to.3.266.h,i
mens dicitur a μηνη. to 3.283.d
Quod in mente emineat intelligentia. ibidem,e
mens omnia δυνάμει. ibidem d
Spiritus quidem efficiunt mentẽ hominis, ſed ſolus Deus implet. to.3.288.f
mẽtis dilatatio, ſubleuatio, alienatio. t.3.95.a
mens ad cęleſtia excitanda. to.3 297.h,i
Vox mentis. to.3.338.g
mens infirma deprehenditur. to 5.8.c
mentis Chriſtianę laus. Eod.9.f
Laudatur Deus, para mentem. to 10.54.h
mens dea. to.5.35.m,& 56.f
mẽs bona melior eſt, quam bona memoria. ibidem.56.f
mens reſiſtent paſsionibus inſurgentibus ab inferioribus, regnum exercet virtutis. t.5. 75.l,& ſeq.
mente ineſt naturaliter ratio, & intelligẽtia. Eodem.93 d
mentis ineruditæ tarditas contenta eſt ſuperficie literæ. tom.5.208.b
Ex mentis humanæ natura, ornatur vita iſta mortalis. to.5.238.b
mens humana diſcẽdo, obliuiſcẽdo, & iudicando mutabilis eſt, nõ diuina. t.9.105.m
mens ſola Deum comprehendit. tomo.10. 32.b,& 33.e,f
mens dominatum habet. to.10.60.m

Vide

Vide Animus, Intellectus, Ratio.
Menſa Auguſti qualis.to.1.In Poſido.
menſæ dominicæ ſacramentū protulit, Mel chiſedech. to.2 135.m
menſa beatorum. to 4.53.g
menſa quando ſit muſcipula. to.8.143.f
menſa ſuperborum. Eodem 372.g
mēſis primus, cui Paſchæ attributus t.2.168 i,k,& 170.g,h
menſis primus menſis nouorum dicitur. to. 2.169.i,K
mēſē luna cępta & finita cōcludit.t.5.136.m
menſis primus, vnde Martius dictus,tom.6. 106.l,m
menſibus deorum ſuorum nomina gētes im poſuerunt. Ibid.
Ad menſtruatam mulierem cur non accedē dum. to.4.75.c,& ſeq.
menſtruus ſanguis. to.5.56.c
menſtruo ceſſante,ceſſat generationis cōce ptus. to.5.152.m,& ſeq.
menſura pedum,& ſyllabarum. to.1.71.f
menſura temporis. Ibid h,& ſeq.
Dimenſio carminis. Ibid.i,k
menſura ſilentij. to.1.72 K,l
Quomodo de mēſura peccati & ſupplicij ex punitur,in qua menſura menſi fueritis,re metietur vobis. to.2.60.a,b,& ſeq.
Vtrum omnis mēſura ſit circumſcriptibilis tempore. Ibidem
Vtrum aliquid poſsit eſſe cum menſura ſem piternum. Ibidem.
menſurabile quod modis dicatur. Ibi.
In metiendi doctrina, vna eſt ratio anguli, alia quadrati. to.2.166.m
menſura. to.3.180.i
menſura qua metiuntur mali remetietur eis, ſed nō eodē modo aliquando.to.5.218.f
menſura plenitudinis. to.5.135.K
Tribus menſuris myſterium trinitatis intel ligitur. to.10.225,f
mercator ſine peccato & periurio vix eſſe poteſt. to.8.251.l
bonā mercaturā docet Auguſtinus. t.10.4.b
mercenarius fugit. to.7.111.b,c
mercenarij paſtores ſua quærentes.to.9.73.l
mercenarius eſt tolerandus. to.10.41.h
Paulus mercenarios permittit Euangelium annunciare. Eodem.42.c
Et qui mercenarij. ibi.& ſeq.
Timothæus ad Phylippenſis mittitur à Pau lo,nā tāquā mercenarius,cū tñ plures cir ca ſe mercenarios Paulus haberet.t.10.42.d
mercenarius ob cōmodū,nō increpat.Ibi.f
mercedem quomodo pollicetur ſcriptura. to.2.140.m
merces quomodo debetur bonis operibus. to.3.353.K
Pro mercede temporali quidam Deo ſeruiē tes,turbantur,quando vident impios tali bus abundare. to. .179.i
merces ſanctorum militātium pro æternis, alia eſt quam terrenorum. to.5.45.l.
merces noſtra,gratia vocatur,quia &c to.8 62,m
Non eſt flagitanda merces ante operationē. to.8.89.f,g
merces nobis à Deo promiſſa. to.19.34.d
Omnes æquales erimus in accipiēda æterna mercede. to.10.49.a
merces noſtra. to.10 70.b
Corona,iuſtitiæ merces eſt. to.10.97 g,h
merces miſericordiæ opera exercentium.t. 10.100.c
Quotquot ſanctæ vitæ exemplo quiſq; ædi ficauerit,cum tot & pro tot mercedē bea tam accipiet. to.10.209.g
Chriſtus pro labore finito, promittit nobis mercedem infinitam. to.10.266.c
Nemo accipiet mercedem,niſi cōpleuerit la borem. Ibidem.
merces pēſa, omnis opere facit tolerabilia. to.10.261.e,& l
Qualem mercedem habemus peregrinādo, talem mercedem habebimus peregrinos ſuſcipiendo. to.10.302.e
merces diſcernit martyrem à patientia ſcele ratorum. to 10.320.b
De Mercurii & Martis officijs. to.5.59.f
Mercurius,ſermo. Ibi.g
mercurius quaſi medius currens. ibi.
mercurius,Hermes. Ibidem.
mercurius ſtella. Ibi.l.& ſeq.
mercurij quot fuerint to.5.74.d
mercurius & Aeſculapius coluntur. ibi.
mercurius Trimegiſtus, nepos Athlantis.to. 5.170.a,180.l
mercurius q Græcè Hermes dicitur,de ver bo perfecto ſcripſit. to.6.11.K
meretrix in prophetia Oſee. to.3.17.h,i,t 6. 141.c,d
meretrix quæ. to.4.92.K

meretrices,

meretrices,ſuperſtitiones. to.4 418.c
Pompa meretricia. tom.5.39.c,& ſeq.
meretricum vſum nulla lux terrenę ciuitat s prohibet. to.5.207.e.f
meretrices olim lupę vocabant.Eo.fo.277 b
meretrix Romę pro dea colitur.to.5.92. g, & ſequen.
meretrix,beſtia,eremus,vnū ſunt.t.9.147.h
meretrix magna, ſuper beſtiam ſedens quid. ibidem.g
meretrix,vita luxurioſa, quę rapinis & volu ptatibus agitur. to.9.148.d
meretrix quę. tom.10.76.i
meretrix quam Sampſon cepit in coniugiū, Eccleſia eſt. to.10.181.g
Domus meretricis, inferi. to.10 ibid.i
meretrix,quomodo facta uirgo.to. 10.188.b
Quę,pręter uxorem,cum aliquo dormit,nō ſolum concubina, ſed meretrix eſt.to.10. 209. k
meretrix quę infantem diuidi nolebat Eccle ſiam catholicam ſignabat. to.10.226.e
meretricix conditio. to.10.250.i, K
meridies,pro charitate.tom.5.177.d,tom.7 174.f,in fine & 176.c
meridies ſempiternum ſignificat,quia & cę. tom.8.176.c, d
meridies ęſtum perſecutionem ſignificat.Eo dem.331.c,d,& fo.ſeq.d
Obſcurum ſacramentum uerba Cantici can ticorū. Vbi cubas in meridie. to.10.43.f Et locus ille explanatus. ibid.f,g
meridies quid ſignificet. tom.10 43.g
merinthus hæreticus, unde Merinthiani.t. 6. 5.b, Vide,Cerinthiani.
Et meritis nulli ſalutem contingere.to.1. 24. g,10.2.136. b, & ſeq.
meritum humanū.t.1.173.l,& 229 g,& fol. 252.f, to.3.247.h,& 251.h,& fo 353 g
merita noſtra deus præuenit.tom.1.77. i, K & m, to.2.70.l
meritum in uoluntate hominis. to. 1.212.b
merita pręcedunt præmium. Eod.253 c
merita piorum.t.2.48.l,m,& 139.b,t.3.66.l
merito humano gratiam dei dari,hæreſis Pe lagianorum.t.1.48.k,l,& m,& pagina ſeq. per totum.& 140.b, c
meritum fidei, miſericordię dei debetur.to. 1.18.g,& 231.K, l, to.2.139.c, d
Contra meritum humanum,pro gratia,abū danter diſputatū.to.2.epiſt.105.& 106,& to.8.277.m,& ſeq.
meritum hominis nullum.t.2.96.h,& ſeq. t. 3.53.f,& ſeq.& 74.i,& 348.d,& fo.ſeq.b
meritum humanum ſtatuētes, Chriſti gratiā euacuant. tomo.2. 140.h
Non merita noſtra, ſed bona ſua deus coro nat in nobis.ibid.m,& ſeq.tom.7.426.e, f to.8.364.d,& 281.l
meritis noſtris beatitudinem conferri, quō intelligendū.to.2. 140.m,& ſeq.t 3.145.g
meritum hominis,donum gratuitum.to. 2 144. m, tom.3 137 c,& 145.g
meritis & operibus ſuis fidentes,iuſtitiā dei contemnunt to.2.181.c
Initium meritorum unde. tom.3.67.m
merita noſtra,dona dei.to.1.59.d,to.3.62. K to.8.554.b, c
merita nondum natorum.to.2.193.a, & ſeq. & 213.e, f
meritum & gratia pugnant.t.2. epiſt. 105. & 106. to.3.344.m,to.8.129.e
merita ſanctorū aliis quoq; ꝓdeſſe.t.4.57. b
meritum credendo comparatur. t.4.202.d
merita omnia,tum fidei, tum operum, præ cedit gratia. tom.4.218. i, K Vide, Gratia.
merita ſanctorum diuerſa.to.3.355.c, to..6. 266.a,b,& 269.d,e
meritū creſcit ratione difficultatis operis in iūcti:& demeritū rōne facilitatis.t.5.205 f
meritorum ordo magis pręferendus eſt in hominibus vel rebus, quam temporum. Eodem. 199. b
meritum cauſatur quodammodo ex libro ar bitrio uertibili:inuentibile enim potius ꝑ tinet ad præmium.to.5.242.m,& ſequen.
meritorum fiducię pręfertur confeſsio pec catorum. tom.6.267.i, K
merita ſua iactantes,alieni ſunt a gratia.to.8 52.m,& ſeq & 154.l,m
Sicut merita noſtra non fecerunt ut primo a bono deo crearemur,ita merita noſtra ni hil fecerunt, ut perpetua ſalus nobis a do mino mitteretur. Eodem.130.e, f
Cum uideris ꝙ tibi per merita tua quę mala fuerunt,nō debebatur niſi ſuppliciū,agno ſcis quid per gratiam Chriſti tibi donet. to.9.159 l, m
merita noſtra non attendit deus. Eodem. fo. 203.a
Vt mereremur nihil boni egim⁹.t.8.211.c,d

Merita noſtra non ſunt niſi dei dona.Eodem 364.d,& 442.m, & ſeq.
Omnia tua merita,dei ſunt dona.t.8.554.b,c
Nullum meritum noſtram meruit vocationem. to.9.161.g
Nulla merita prçceſſerunt creationem creaturarum. tom 9.165.i
De merito noſtro ne extollamur. to.10.7.b
Sancti fulgebunt ſecundum meritorum diuerſitatem. to.10.49.a
Cum timore domino ſeruiendum,& non ꝑſumendum de meritis. to.10.55.& ſeq.
Peccata noſtra,non merita, Chriſtum da cęlo ad terram traxerunt. to 10.64.d
De meritis & gratia, vtri pius, & cui noſtra aſſcribenda.to.10.72.l,m,& 97.h,& ſeq. 204.e,& ſeq.
De ſuis meritis glorianteſ,quales.to.10.91.e
Merita non faciunt ex peccatore iuſtum to. 1092.g
Sauli merita non eum fecerunt Paulum. to. 10.97.h, & ſequen.
Abraham ex fide gloriatus, non ex meritis. to.10.99 e
Nō eſt apud deum niſi meritorum diſcretio to.10.126.f
Aliud meremur,aliud ſperamus.to.10. 204. e,& ſequen.
Varia ſanctorum merita. tom. 10.272.a, b
merulæ mors. tomo.5.29.f
Quomodo merum ſit mixtum. to.8.272.e
meſopotamia. to.5.147.b, & ſequen.
meſopotamia a Dauid ſuccenſa,interpretaẽ eleuata vocatio,& mundum ſignificat.to mo.8.199 d,e
meſra,loci nomen. to.4.33.b
meſraim filius Cham. tom.5.143.f
meſsias Hebraicè, Grecè Chriſtus, Latinè Vnctus dicitur. to 9.31.c
meſſes duæ,& quæ.to.8.221.f,g,to.10.274.i
meſsis ſpiritalis. tom.9.31.f
meſſores erant Apoſtoli,Prophetę autem ſeminatores. ibidem.f,g
meſſores nouiſsimi erunt angeli.to.9.31.g, to.10.273.d
miſsis, genum humanum. to.10.273.d
Ad Iudæos Chriſtus miſit meſſores,ad gentes vero ſeminatores to.10.274.g
Quæ erat illa meſsis ad quam dominus mitebat meſſores ibidem.
metangiſmonitæ hęretici, ſic dicūt eſſe filiū in patre, quemadmodum vas in vaſe. to. 6.8.h, in fine.
metaphora,tropi ſpecies.to.1.22.i,to.3.19.a & 46 a, to.4.15.K,& 58.c
metaphoricè loquitur ſcriptura de deo, & quare. to.5.140.b,& ſeq.
metellus quinque filios conſulares habuit. to.5.18.m
metelli proſperitas. ibidem. 18.a
metellus pontifex,deos ab igne eripiens,excæcatur. to.5.26.h
metellus. Eodem. 50. K
Contra metaphſychoſin Pythagorç.t.3.133.i
metempſychoſis improbaẽ.t.3.168 g,352.f
methymneus,eiectus de naui, delphini dorſo prouehitur. tom.5.6.f
metreta quid. to.9. 19.a,b
metretæ binę,Iudæi & gente.Eodem.20.a,b
metretas biuas aut ternas hydrias continere, non ſine myſterio eſt. tom.9 19.a
metrodotus Philoſophus. to.1.154.b
De metrorum generibus, eorū temporibus & compoſitione,to.1.120.& præcedentibus,& ſequen.copioſe.
In metu vires quomodo vehementiores. to. 1.201.d
Sine metu viuere, magnū bonū.Eod.209.K
De metu quæſtio. tom.4.167.l
Vtrum non aliud amandum ſit, quàm metu carere ibidem.m
metus vel timoris paſsio, quid ſit.to.5.199.f
metus mortis ducit ad veniam.tom.9. 209.l
Nemo futurorum metum cogitat. tom. 10. 210.d
micare digitis. tom 3.116.c
michael & Angeli eius,Chriſtum & ſanctos homines ſignificant. tom.9.145.l
micheas propheta de Chriſto naſcituro.to. 5.176.c,d
miles dat nomē,cum iurat duci ſuo.t.1 57.g
milites occiſores excuſati. Eodem.209.l
Ad militiam neminem cōmēdare voluit Auguſtinus. to.1.in Poſsido.
militem comparat latroni. tom.2.74.g
milites Chriſti in ſilētio pugnāt.Eodem.fol. 100.i
militem Chriſti non oportet caſtra deſerere ſed potius ad turrem Euangelicam confungere. to.2 42.d,e
milites ſuos Chriſtus reges appellat.ibidem
miles,ſub comite poſitus,habere debet diſciplinam.

plinam. to.2.242 e
m litia quomodo,& quando, Deo placeat. to.2.252.c,& ſeq.
multis Chriſtiani corona.. to.3.253.m
militiæ cęli,angelorum multitudo. to.4.36.l
militia ſeculi grauior eſt militia Chriſti.to. 4.378.d,e
militia ſpiritalis. to.4 379.d
milites,miniſtri legis. to.6.139.l
miles Pōpeianus,qui in bello fratrem ignorāter occiderat,ſeipſum occidit. t.5.19.k
militares cum timeri volūt ab agricolis,habent maiorem poteſtatem. to.8.518.e,f
militia nobis eſt aſsidua. to.8.258.l
militibus ſtipendia prouidentia quadam cōſtituta. to.10.20.e
militare nō eſt delictum, ſed propter prædā militare peccatum eſt. ibidem
milites qui. ibidem.h
milites quomodo viuere debeant. ibidem.
militiæ cingulum. to.10.20.h,i
militia noſtra in quo conſiſtat. to.10.69.f
militum ſepulchrum dominicuſtodientiū, euidens mendacium. to.10.112.c
Datur impio militi quod nō datur ſacerdos to.10.235.i
Per mille annos,quib⁹ diabolus ligatur oſtēdit in Apocalypſi,qd intelligaē.t.5.200 e
millenarius numerus denarij numerum quadratum ſolidum reddit. ibidem.
mille annis ſancti regnant cum Chriſto,quāuis etiam tempore perſecutionis vltimæ regnent,qui computari non videntur in his mille annis. to.5.203 i,& ſeq
mille apud Grecos quę dicantur. t.8.234.e
mille anni tempus eſt à paſsione Chriſti,in quo non permittit diabolo facere quicquid vult. to.9.149.e
miluus. to.5.92,c
milui dæmones ſunt. to.8.333.h
mimus ſenex. to.5.54 i
mineorum hæreſis. to.2.16.K
mineruæ Athenæ conſacratę. to.2.212.h
miuerua & eius ſimulachrum.t.5.2 h,& 22. K,& 76 h,& 170.a
mineruam Simō magus meretricem ſuā dicebat. to.6.4.K
minerua ex capite Iouis nata cui fingaturā tis. to.6.117.g
miniſteria media. to.4.192.l
Vide,Famuli.
Deus per miniſtros ſuos operatur.to.5.144.f
miniſtri boni & mali quomodo proſunt Eccleſiæ. to.7.12.b,c,& ſeq.
Per malum miniſtrum operatur æquè Deus to.7.81.h
Per malum miniſtrum piorum ſocietas cōdonat peccata. to.7.146.f
miniſtrare Chrō,qd ſit.to.8.372.h, to.9.81 g
miniſtri. Dei quomodo ſint ignis vrens. to. 8.390.c,d,& ſo.ſeq. a
miniſter malus, in ſacramentis nō temēdus. to.9.10.g,h
miniſtrant Chriſto,qui non ſua quærūt, ſed quæ Ieſu Chriſti. to.9.81.i
Deus habet miniſtros ſuos, habet diabolus adiutores ſuos. to.10.170 f
Quō cognoſcat q̄ ſe Dei miniſtrū ibidē, f,g
Tales decet dn̄m habere miniſtros qui nulla cōtagione carnis corrūpantur.t.10.250.l
Quòd ſacerdotes ſe exibere debeāt ſicut Dei miniſtros. to.10.296.f,g
Collectio à minore. to.6.32.c
minor a non ſunt contemnenda.t.10.116.b
minimi Chriſti,qui ſint. to.10.29.m
Vide,Magnus.
minor auri fabula. to.5.67.K
miracula cur hodie non tam frequentia. to. 1.14.a,& 239.c,d,to.6.36.b,Retracta.to. 1.8 h
miracula quęrentes,Deum tentant. t.1.66.k
miracula inania, illuſiones dæmonum.to.1. 163.e,f
miracula iuxta corpora martyrum edita.to. 1.8,b, to.2.197.a,b
miracula Chriſti,& ſanctorū,quomodo diſtent. to 2.4 h,i,to 9.100.h,i
miraculis natura rerum plena. to 2.58.K,l
miracula ſacræ ſcripturæ, aut credēda oīa, aut negligenda omnia. to.2.61.i
Factis loquitur Deus. ibidem.m
miraculis quidam conuerſus ad Chriſtianiſſimum. to.2.97.c,d
miracula vnde videantur. to.3.93.h,i
miracula ſunt etiam alias conſueta.to 3.94.c
Et quòd ſola varietas facit miraculum. ibi.e
miracula magica etiam à Deo. ibidem.
miracula dæmonum ad decipiendos hoīes. ibidem.& 110.g
miraculorum quę contra naturę vſitatū curſum fiunt,ratio. to.3.195.d,e
miracula quibus proſint. to.3.348 m

miracula inuiſibilia. ibidem.349.c

miracula non fieri contra naturam.t.3.352.f

miracula à fidelibus non quærenda. tom.4. 183.m

miracula diuina, & porteta prophana quõo diſcernenda. to.4.91.d

miracula faciunt, aliter Magi & Chriſtiani mali, aliter boni Chriſtiani.t.4.207.m,& pagina ſeq.per totum.

miracula ſanctorum, & magica. ibidem.& 212.g,h

miracula ſanctum non faciunt. t.4.416.a,b

miracula etiam faciũt infideles. ibidem.b,& to.9.27.c

miracula ſua Chriſtus nõ inculcauit, ſed humilitatem. to.4.431 d,& ſeq.

Signa & virtutes quare ab Apoſtolis facta. to.4.317 b

Signa & prodigia, inter fideles, nõ ſunt neceſſaria. ibidem.

mira multa acciderunt Romanis ante aduẽtum Chriſti. to.5.30.l

miracula omnia magorum fiũt doctrinis & operibus dęmonum. Eodem.71.l

De miraculis quæ Deus ad corroborandã fidem piorum, etiam per angelorũ miniſterium promiſsis ſuis adhibere dignatus ẽ. to.5.83.m

miracula magorum facta incantationibus q̃ bus dediti ſunt dęmones. ibid.83.a

De miraculis Moyſi, q̃ multo maiora erant miraculis magorum. ibidem.

De miraculis antiquis, q̃bus Sara genuit & peperit, Loth eſt eductus de Sodomis, & vxor eius verſa in ſtatuam ſalis. ibid.a,b

De miraculis in mari rubro, & in deſerto. ibidem.

miracula illa fiebãt ſimplici, fide, & pietatis fiducia, non incantationibus magorũ. ibidem.d,e

Deus inuiſibilis, viſibilia miracula operaẽ. Eodem 85.c

miracula omia, quæ fiunt, minora ſunt quã hic mundus quem fecit Deus. ibidem

mircula q̃ fiunt per bonos, ſiue angelos, ſiue homines ad Deũ honorãdum fieri credẽdum eſt, ipſo deo cooperante in illis. ibi.

De miraculis quæ per ſanctorũ angelorũ miniſterium Deus verus operatur. ibid.c,d

miracula q̃ aſsiduitate viluerũt, ſi ſapiẽter ea intuemur inuſitatiſsimis maiora ſunt. ibidem.

miracula multa ſunt ante oculos noſtros, in naturalibus, quæ aſsiduitate viluerunt. Ibidem & 214.f

miracula viſibilia Deus facit ad ſe colendũ. to.5.85.d

miracula dæmonum multa. to.5.86.c

miracula bonorum angelorum, ſunt maiora dæmonum miraculis. ibidem.d

De miraculis deorum gentilium, vel dæmonum, quæ multa enumerat. ibidem.e

miraculum primum fecit Chriſtus, quod tã mirabiliter natus eſt: vltimum autẽ quòd cũ ſuo reſuſcitato corpore à mortuis aſcẽdit in cęlum. to.5.182.i

miracula multa cur Chriſtus fecerit. ibidem

mirabilia oſtendit, per quæ reprobos probat ęternaliter in igne victuros.t.5.213.f, & ſequentibus.

mira multa oſtẽdit in ignis effectu, in palea, calce, Adamãte, Magnete, &c. Eodem.214 c,& ſeq.

miracula nolunt infideles credere. ibidem. 215.d

mira multa oſtendit in fontibus, ſale, Sole, Aſbeſton. ibidem.b,c.

Quòd nõ omnia miracula naturalia ſunt, ſed pleraq; humano ingenio modificata, pleraque autem dęmonum arte compoſita. ibidem.K,& ſeq.

miraculum lucernę ardentis ſemper in phãno Veneris. ibidem.

Ex mirabilibus, quæ videmus in creaturis, intelligimus virtutem mirabiliorem creatoris. ibidem.

miraculorum tria genera præter diuina. ibidem.

mirabilia magorum vel dęmonũ cauere debemus. ibidem.

mira oſtendit magorũ, per quæ magis cognoſcimus Deũ poſſe mira facere: & ſic crematos dãnari æternaliter. ibid.216.a

miraculum ſimulachri ferrei, pẽdentis in aere ibidem.

Quòd in rebus miris ſumma credendi ratio ſit omnipotenia creatoris. ibidẽ.d,& ſeq.

mirabilia multis modis faciũt dęmones. ibi.

miracula, ſiue vis mirabilis, quæ eſt ĩ magnete, & cęteris huiuſmodi. ibidem.

miraculum ſtellæ veneris, ſiue portentũ. ibidem.K,l

miracula facta meritis ſanctorum,credũt in fideles fieri magicis artibus. ibidem.m
De miraculo Solis,ſtantis tempore Ioſue:& retrocedẽtis tempore Ezechiæ: & fluuio Iordanis ſtãtis tempore prememorati du cis Ieſu Naue. ibid & ſeq.
Mira ideo dicimus,quia rara. ibid.
De miraculo diuerſitatis facierum in hominibus. ibidem.217.c
miracula portẽta,prodigia,mõſtra,& huiuſ modi;velut contra naturã fiunt , & cõtra naturam fieri dicuntur,ſed non funt cõtra naturam. ibid.d
miraculorũ diuerſitas,qua fallunt dæmones homines. ibidem.
miracula per Chriſti Apoſtolos, in nomine Chriſti facta. to.5.228.k
miracula quare nunc non fiunt ſicut tẽpore retroacto. to.5.229.K,& ſeq.
De miraculis, quæ vt mundus in Chriſtum crederet,facta ſunt, & fieri mundo credẽ te non deſinunt. ibidem
miracula innuit neceſſaria fuiſſe,vt mundus crederet. to.5.222.e
miraculũ cæci illuminati mediolani ad memorias ſanctorum,&c. ibid.f
miraculum propter ſacramẽtũ Euchariſtię, terræ ſepulchri Chr̃i,&c.t.5.229.m,& ſe.
miracula,quæ fiunt ad memoriam ſanctorũ atteſtantur fidei,in qua reſurrectio prædi catur. to.5.232.g,& ſeq.
miracula faciunt dęmones vt credantur dii, ſancti vero vt laudetur Deus. ibid.K
miraculum virginis Veſtalis,portantis aquã in cribro. ibidem.233.b
miracula conciliant fidem. to.6.35.l
miracula non ſemper vera. to.7.175.i
mirabilia Dei omnia narrat,qui credens viſibilibus ad intelligenda inuiſibilia tranſitum facit. to.8.19.f
mirabilia Dei quæ fecit,multa ſunt & cur vi luerint. to.8.115.i
Deus qui facit mirabilia in corporib9 põt fa cere mirabiliora in moribus. Eod.230.l
Quid mirabilius inter omnia mirabilia Dei. to.8.254.c,d
Quod faciat mirabilia ſolus,licet ſancti fece rint,nõ tñ ſine Deo.t.8.260.d, & 280.f,g Vide,Signa.
multo maiora mirabilia ſunt, quòd Chriſt9 totum mũdũ à morte ſempiterna erexit, quàm quòd hic mortuos reſuſcitauit.t.8. 361.b,c
mirabilia nulla ſunt ſine formidine.Eodem. 409.K
Nihil eſt in creatura quod non ſit mirabile: ſi vnumquodq; non vſu ſed ratione metiamur. to.8.462.K
Tanto mirabilior eſt res quęq; quãto abſen tiores habet cauſas:& vtrum ab earũ ſcru tatione homo ſit reuocandus. ibid.
Vtrum quędã ſint mirabilia magna quæ faciat Deus ſolus,& multa mirabilia facit p angelos & homines. ibid.517.i
mortuis De9 facit mirabilia duobus modis. to.8.310.f,g
maximum miraculum Chriſti quod fuerit. eodẽ 233.l
Quotquot miracula facta ſunt,ſiue à præcedẽtibus,ſiue à cõſequẽtibus, idẽ ipſe dñs fecit,qui fecit & præſentia ſua.to.8.329.e
miracula domini aſſiduitate vilue ſunt.eod. 334.f
Quod multi optantes miraculorũ potentiã, ñ humilitatis imitationẽ ceciderũt ibi.g,h
Non tenendus dominum dicentes, ſi ad te p tineamus, miracula faciamus qualia ſancti fecerunt. ibid.i,K
Cum ſint quotidiana miracula Dei maiora, memoriã fecit mirabiliũ ſuorũ, reſeruas oportunè inuſitata prodigia, quę nõ infirmitas hominis nouitati intẽta meminerit. to.8.426.h
Hoc miraculũ maxime attentis cordibus in hærebit,ꝙ aſſiduitas nõ vile fecerit.ibid.
Cum miracula illa in populo veteri præſen tia fierent,nõ ſine futurorũ ſignificatione gerebantur. to.8.429.h
Contra eos qui ſibi quaſi profeciſſe videãtur,& ideo miracula facere volunt,& pu tãt ſe ad Deũ nõ pertinere ſi nõ fecerint. eodem.499.d
maiora miracula videtur Petrus feciſſe quã Chriſtus ſed Chriſtus facere ſine Petro, Petrus niſi in Chriſto non poterat. to.8. 501.d,e
Quid reſpondendum ſit calũniantibus, qui dicunt.ſi iuſtus eſſes,talia miracula faceres qualia Petrus. Eodem.501.f,& ſeq.
Qui facit miracula,& qui non facit, in corpore Chriſti non debet gaudere niſi de ſa cie Chriſti. ibidem,K,l

Deſiderando miracula,noli tentare Deũ.to. 8.503.h,i
miracula quare faciat Deus. to.9.16.K,& 46.b,c
miraculorũ Dei conſideratio.t.9.16.K,l,&, 18.g,& 32.h,& 46.b, c
miracula Chriſti,ab eo facta ſunt tanquam Deus non tanquam homo. to.9.17.l,m
miracula faciunt aliquando mali. to.9.27.c
mirabiliarij cauendi. ibidem
mirabilia priſcorum. to.9 100.g,h
miracula facere,donum Dei eſt. to 9.127.L
Non eſt nunc neceſſe miracula fieri,propter aduentum ſpiritusſancti. to.9 133.l,m
Pagani dicebant Chriſtum magicis artibus feciſſe miracula. to.10.9.d
Et ſi milles ſũt Iudęis dicẽtibus, In principe dæmoniorum eijcit dęmonia. ibidem.
miracula,quę corporaliter Chriſtus fecit ad quid nobis valeant. to.10.17.h,& 18.f
Per miracula viſibilia Chriſtus ædificauit fidem earum rerum quę non videbãtur.to. 10.17 h
Non debẽt præſentibus Eccleſię tẽporibus, quia nõ fiunt miracnla, priora præponi. ibidem.
maiora miracula hodie fiũt,quã olim,Chriſto in terris agente,ſed nõ ab omnibus videntur. to.10.37.e
Chriſtus quare miracula fecerit. to.10.37.g
miraculorum dñi duplex conſideratio ibi.e
Chriſti multa miracula recenſentur. to.10. 44.K,l
Homines Dei virtutes & miracula mirari tãtum poſſunt,definire non valẽt. ibidem.i
miracula facere nõ omnibus diſcipulis Deus dedit. to.10.81 i
Quare miracula Apoſtolorũ prædicationẽ pręceſſerint. to.10.83.m, & ſeq.
Infideles Chriſtum magici artibus miracula feciſſe dicebant. to.10.75.a,b
Quotidie apud nos fiũt miracula. t.10.108.f
Quotidiana miracula Dei,cur vilia.ibidem.
miraculorum operatio,quale donum.to.10 110.h,i
Et quod omnibus datum. ibidem
miracula Chiſti probant potentiam non defuiſſe infirmitati. to.10.128.d
mirabilia in paſsione Chriſti.to.10.187.a,b
Comparatio miraculorũ de quinq; & ſeptẽ panibus,& myſteriorum vtriuſq; to. 10. 230.K,l
Omnia quæ Chriſtus in hoc mũdo exhibuit miracula,nobis proficiunt. Ibidem.g
miſeria huius vitæ. to 1.64.g
miſer quis. to.1.178.c,to.3.351.a
miſeros eſſe etiam fortunatiſsimos.to.1.171. f,& ſeq.
miſeri etiam eſſe cupiunt. Eodem.225.l,m
miſerior tanto quiſque eſt, quanto facilius mala eius volũtas impletur.to.2.186.g,h
mundi miſeria. to.5.4.g,& ſeq.
miſeriæ dæmonũ cauſa ẽ nõ adhærere Deo. to.5.103.i
miſer eſt habens omnia bona alia ſine Deo. Eodem.86.c
miſer eſſe non poteſt Deus, quia ſeipſo eſt bonus. to.5.104.i
miſeria multiplex quę inuenitur in homine & in toto mũdo quantum ad omnes partes eius. to.5.189.d,& ſeq.& 197.b
miſeria æterna dicitur mors ſecunda.Ibid.b
Vbi miſeria ibi opus miſericordia. tom.7. 240.K,l
miſer dicitur quis,quãdo illi ſubtrahitur quod amat:ſed multi miſeri ſunt magis habendo quod amant quãm carendo. t.8.44.K
miſeria indiuidua comes eſt malitiæ. Eodem 71.b
Qui ſe agnoſcit in vera miſeria, erit in vera fęlicitate. to.8.314.d
Aliud eſt facere miſerum,aliud deſerere miſerum. Eodem.371.h
miſeria fragilitatis humanę.tomo.9.164.e,f
miſeria noſtra aſsiduè memoranda eſt. to.9. 181.b
Non ignarus mali miſeris ſuccurrit. tom.9. 193.K
miſeria dãnatorum,poſt iudicium . t.9.205. 1,K,& 253.b,c
miſeria docet, fęlicitas negligẽtes facit. t.10. 46.e
miſeria hominum. to.10.83.d
Cecidit homo miſerabiliter, deſcẽdit Deus miſericorditer. to.10.128.h
miſeriæ damnatorum. to.10.273.g,h
miſeriæ corporis,poſt mortem. to.10.303.f
De miſeria carnis,& falſitate pręſentis vitæ. to.10.304.c
miſer eſt qui in hac vita tantum ſperat in domino. to 10.109.a
Tres ſunt flendæ miſeriæ, quas deflebat Hieremias

remiſs. to.10.283.f
miſeria cadaueris in ſepulchro.t.10.306.f, g
miſeria huius vitæ. to.10.309.b,c,& k
De miſeria infernali. to.10.309. m

Miſericordia,& eius opera.

De miſericordia,& indulgentia.to.10.227.K & 281 h, i
Beneficentia in corpus proximi to.1.253.g
miſericordes q, & miſericordia vnde dicta. ibid.& ſeq.& to.6.59. i
miſericordiam,quaſi vitium deuitant Stoici to.1.254.h
Beneficentia in animam proximi ibid.i
Ordo miſericordię. to.3.59.d
miſericordia non debet fieri contra iuſtitiã. to.4.56.i
miſericordię officia mali implere non poſſunt. to.4.111.l
miſericors,& mitis,differunt. to.4.401. i
miſericordia perfectio.t.4.403.b,to.10 113 m,& 156.b
miſericordia duplex. to.5.76.i
Duplex in opere bono. to.10.324.l
miſericordiam numerare inter vitia non puduit Stoicos. to.5. 76.i
miſericordia,& iudicium, ad homines quoque pertinent. to 8.69.g,h
miſericordiam & veritatem abſcõdere,quid ſit. to.8.116.l,m
miſero præbenda eſt miſericordia , quia nõ opus & miſericordia ſurſum vbi nullus eſt miſer. to.8.186.h
miſericordia non niſi miſeris eſt neceſſaria. Eodem.303.m,& ſeq.
In omni miſericordia perditorum, nihil laudamus niſi mirabilia dei. to.8.322 a,b
non eſt aliud vinculum charitatis , quo perducamur in hac vita ad patriam,quam miſericordia. to.8.384. a, b
Per opera miſericordiæ vincitur inimicus, quod duobus fit modis Eod 549.b,c
Ad miſericordiam faciendã exhortatio.to.8 568.d,& ſeq.to.10.107.b, & 224.i, K, & 237.K,l,& ſeq.
Opera miſericordiæ quæ ſint.to.6.136 a,& g,h,& 151.d
Infinita ſunt opera miſericodiæ.to.9. 136. a
miſericordiæ,& ſupbię,cõparatio.eo.137.a
Opera miſericordię corporalia,& ſpiritalia ibidem,b
miſericordiam facere, quid. to.10.27.e,f
miſericordiæ duo ſunt opera, quæ nos liberant. to.10.15.a
Immiſericordiæ & inhumanitatis punitio. to.10.79.b
De miſericordię operibus in iudicio fiet mẽtio:& quare. to.10.151.col.2.& 3.
miſericordię opera ceſſabunt in futuro ſeculo.to.10.24.K,l,& 25.b,& 99.l.m
Inter omnia quibus humana fragilitas indiget, maximè neceſſaria eſt miſericordia. to.10.227. K
Studendum eſt pręcipuè operibus miſericordiæ to 10.273 e,f
miſericordia ſine iuſtitia deſtruit, & in crudelitatem conuertitur. to.10. 281. K
Nullus ſe a miſericordia excuſare poteſt. ibidem. 282. a
Varia miſericordię exempla. ibid. b
miſericordiæ laudes. to.10.300. m
In quo conſiſtat miſericordia. t.10.289.a,b

Miſericordia dei.

miſeretur deus,& quomodo. to.1.20.k
miſericordia domini . tom.2.73.K
miſericordia,& gratia,dei,conuertit hominem.eod. 48.m,& ſequen
miſericordiam ſero quęrentes,ignorantur. to.2.184 d
miſericordia dei neceſſaria vbiq; to.3.60.m
miſericordia, & veritas.to.3.347.l,& fo.ſequen.m,& 350.c,to.4.33.b,& 41.d,to 7. 228.K,l,to.8.293.b
miſericordia,& iudicium.to.3.354.c, to. 4. 41.e,to.7.230.l,to.8.69.e, & ſeq.
miſericordia,& iuſtitia. to.4.41.e
miſericordiam dei quomodo merentur pęnitentes.to.4.202.g, Retractationum. tomo.1.20.i,K
miſericordia dei quomodo accipienda. to. 4.225 e,f,& h,10.6.195.g
Qui fiducia miſericordię peccãt.t.4.372.K.l
miſericordia hic,iudiciũ in futuro. t.4.355. to.8.69 e, f
miſericordia dei eſt ẽt ſup malos hic.t.5.3.d
miſericordia dei fouendo amplectitur bonos, & ſicut ſeueritas dei puniendo corripit malos. ibidem
miſericordiam dei quidam prædicant cõtra iuſtitiam. to.5.228.i,& ſeq.
Nunquid obliuiſcetur miſereri deus,'aut cõtinebit in ira ſua miſerationes ſuas: exponitur. ibid.m,& ſeq.& 222.c,& ſeq.

miſericordia,ira,zelus,impropriè deo tribu untur to.6.59.f,& ſeq.
miſericordia dei eſt, bonitas opitulantis.to. 6. 195.g
Quòd pater miſerit filium propter miſeriã inopũ, & gemitum pauperum. to. 8.25.f
miſericordiæ dei quomodo a ſeculo ſint.Eodem. 38.d
Contra eos qui miſericordiã dei omnibus peccatoribus,in quibuslibet peccatis perſeuerantibus,tantũ credẽtibus, ita paratã eſſe in finem putant,vt nemo pereat fidelium,aut iniquorum. Eod 60.l
miſericordia poſtea circũdat, quam primo præſſura circundat. to.8.65.c
miſericordiã, quam nunc prærogat, diligit deus: & iudicium quo id quod prærogauerit,exigit. ibid i
Deus in miſericordia nõ amittit iudiciũ nec in iudicio miſericordiam. to.8.69.g
miſericordia eſt, vt dimittantur peccata, & tribuatur vita æterna. ibid.
Sicut deus exhibet miſericordiam & iudiciũ ita & nos facere oportet. ibid.
Qui diligit miſericordiam, oportet vt exhibeat quod promittit. ibid.l, m
In accipiendo miſericordiam nemo dormiat, ne ad reddendũ malè excitetur. ibi.
Cum acceperis miſericordiam, bene vtere, vt bonam rationem reddas, cum iudiciũ eius venerit. ibid. m, & ſeq.
miſericordia domini plena eſt terra, non cęli: quia &c. to.8. 70. a
Ideo miſericordia domini plena eſt terra: quia vbiq; peccata dimittit deus,quã miſericordiam cęli ſparſerunt. ibid.e,f
miſericordia dei in cęlo. to.8.87.e,f
Quòd ſit magna & multiplex,qa & hanc dat hominib.ac iumẽtis.t.8.88.c,& 559.g
Non ſic deus eſt miſericors, vt iniuſtus ſit. to.8.117.a
miſericordiam ſuam in rebus proſperis mandat deus,ſed nocte tribulationis declarat. Eod. 125.K
Sic deum dilige miſericordẽ, vt veli eum eſſe veracem. Eod 135.K
miſericordiã magnam precatur, qui magnã miſeriam confitetur:& quęrit paruã miſericordiã,q naſciẽdo peccauit.t.8.160.g,h
miſericordia eſt, vt ignoſcat peccanti:iuſtitia,vt puniat peccatum. ibid.h
Sic miſericordiam deus prærogat, vt & ſeruet veritatem. Eod. 161.c
Qui cum patre miſeretur tui, ipſe in te clamat,miſerere mei. to.8.104 b
Ideo petit miſericordiam, quia exhibet. to. 8. 184.c,d
Inuenimus, & Chriſtũ eſſe miſericordiã & veritatem: miſericordiam nobis compatientẽ,veritatem nobis tribuentem. ibid.
miſericordia dei quomodo magnificata ſit vſque ad cęlos. to.8.186.h,413.g
Non miſerearis omnibus qui operantur iniquitatẽ:duobus modis intelligiť.t.8.195.f
Non poteſt deus miſereri omniũ operantiũ iniquitatẽ quaſi blãdiens peccatis,aut peccata non eradicans. ibid.
Nõ miſeretur eorũ vt occidat peccata,ne occidat eos quorũ peccata occidit.t.8.196.c
Miſericordia dei ante omnia merita noſtra bona p̃uenit nos:& ſi nihil boni iuenerit bonũ facit,& iuſtificat cõuerſũ. ibi.a,& i
Totum quicquid ſumus,miſericordia dei ſumus. to.8.198 l,m
Non miſeretur,niſi iraſcatur. Ibid. 200 h,i
Miſericordia dei quomodo melior ſuper vitas. to.8.211.d
Quando, & quibus, ſuauis ſit. Eod 242.f,g
Contra eos qui de miſericordia dei impunitatem iniquitatis ſibi promittunt. to. 8. 285. m
miſericordiam deus diligit,quia primo ſubuenit peccatori:& veritatem diligit,vt credenti det quod promiſit. ibid.305. a
Fęlix cui deus oſtendit miſericordiam ſuã: nam ille cui oſtendit,ſuperbire nõ poteſt. to.8.307.d
miſericordia,& veritas,quomodo occurrãt ſibi. to.8.228. f
miſericordiam & veritatem amat ſcriptura coniungere, & maximè in pſalmis. to. 8. 220.l,& ſo ſeq g,h
Sic exhibuit miſericordiã,vt deleret peccata:& veritatem,vt impleret promiſſa.to.8 323. a
Quomodo deus miſericordiam non diſpergat a Chriſto. ibid. K,l
miſericordiam annunciare manè, quid ſit. to.8.337.c
Sic miſericordiã dei amet, vt poteſtatẽ eius ne timeatis. to.8.208 m
Contra eos qui miſericordiam dei tantum ad ſe,

ad ſe non ad alios extendi volunt. Eodem. 344 K
miſericordia dicitur, quia nõ attẽdit merita noſtra Deus, ſed bonitatẽ ſuã: vt peccata omnia nobis dimitteret, & vitam ęternã promitteret. to.8.203.a
miſericordiam & veritatẽ, multi notũ fac prędicando, ſed non faciunt requirendo. Ibidem.b
Deus diligit miſericordiam, ſed diligit & iudicium. to.8.364 a
miſericordia Dei quõ æterna. Eodem.369.l
Nemo ſibi ad impunitatem blãdiatur, de miſericordia Dei, quia eſt, & iudicium ibidẽ. & 416.i
Deus nec in bonitate miſericordię perdit iudicij ſeueritatem, nec in iudicando cũ ſeueritate amittit miſericordiæ bonitatem. to.8.360.l,m
Cur miſericordia iudicio pręponatur. ibi.m
In alio non poteſt eſſe miſericors, qui in ſe crudelis eſt. to.8.371.i
Si ſemper miſericors Deus, nõ erit iudiciũ. to.8.363.m
miſericordiã Deus modo exhibet, & quibus Eodem 384.g,h
Quæ ſit plena & pfecta miſericordia. ibid.h
Non ſic eſt miſericors Deus, vt nõ ſit iuſtus. ibidem.f
miſericordia Dei protegit peccatores quõ cœlum terram. ibidem.i
miſericordia Dei vna ẽ, qua nemo ſine Deo beatus eſſe poteſt in æternum: altera quæ miſeris vſq; in finẽ ſeculi exhibetur. to. 8. 407.g
Vtrũ miſericordia Dei ſic defutura his qui dãnabuntur, non ꝙ ex ea damnatione liberentur, ſed vt eis aliqualiter mitigetur pœna. ibdem.
miſericordia Dei nõ eſt ad tẽpus: quia ideo eſt miſericordia eius ſuper homines, vt viuant in æternum. to.8.413 e
miſericordia, & veritas, cur ſæpius i ſcripturis iungantur. Eodem.430.g, & 435.e,f, & 454.i,K
miſericordia, & veritas, vtrunq; eſt in Chriſto, & præter Chriſtum nuſquam eſt. to. 8.439.c
Indebita Dei miſericordiæ, ſanatur debita ſtra miſeria. Eodem.440 a
Quòd tẽpus miſericordiæ Dei nõ ſit ſine iudicio, nec iudicij erit ſine miſericordia. t. 8.464 d
miſericordia Dei quædã eſt cęleſtis quã donauit ſanctis ſuis: qdã terrena. Eod 516.b
Quomodo in æternum miſericordia Dei q̃ ſanctis ſuis largitur: cum in æternũ miſeri non erunt: & ideo in ęternũ miſericordia non indigebunt. ibidem
Ad miſericordiã Dei illi pertinent, qui à miſeria liberãtur: nec eius miſericordiæ fuiſſe intelligamus facere cęlum & terrã, ſed bonitatis. ibidem.g,h
miſericordia quomodo ſupexultet iudiciũ. to.8.549.e
miſericors & miſerator dominus eſt, in his quibus veniam dedit, & in his quibus nõdum dedit. Eodem.553.l
miſericordia eius magna in hoc eſt, ꝙ diẽ vitæ incertum fecit. ibidem.m
miſerationes Dei ſunt ſuper omnia opera eius, non ſuper opera tua. ibdem.554.q
miſericordię Dei quidã nimis confidẽtes pereunt, quidam minus. to 9.57.m
miſericordiæ diuinæ deprecatio. eod.150. m, & ſeq. & 181.K,l
miſericordia Dei, in parcẽdo peccatoribus. to 9.167.a,b
Quare Deus dicat miſericors ibid.185.b,c
Deus miſericordiam & iuſtitiam ſuã poſſet oſtendere etiam ſi nullus miſer eſſet vel damnatus. ibidem.e,f
Nimium de Dei miſericordia præſumentes, ſubitò punit Deus. to.9.193 a
Multũ delectat peccatores, q̃ Deus lõganimis & multũ miſericos. eodem.199.b,c
miſericordia Dei, in recipiendis peccatoribus. to.9.213.a,b
miſericordia modo impenditur, quãdiu humano generi parcitur. to.10.2 b
Chriſtus venit pręrogare miſericordiam, vt poſtea exerceat iudicium. to.10.13.c
miſericordia Dei eſt, quãdo caſtigat mũdũ. to.10.31.h
In difficilibus populus ore miſericordiam Dei pro prædicante. to.10.32.e
De miſericordia Dei peccatori impœnitẽti non præſumendum. to.10.40.c
miſericordia, qua Chriſtus venit à patre. to. 10.51.a
miſerere mei De9, quare deo dicat. t.10.63.f
miſerebor cui miſertus fuero, &c. Ex pſ 95.

Quodq; ratio illius non ſit ſcrutanda:Sermo. to.10.79.l,& ſeq.
Iuſte damnaret Deus totũ mundũ, ſi nõ per miſericordiã pars liberaretur.ibi.m,& ſe.
miſericordia Dei erga peccatores.t.10.96.m
De miſericordia dono ſiue gratia Dei,cõtra liberum arbitrium.t.10.97.h,& ſeq.vſq; in finem Homiliæ.
miſerere mei Deus,ſecũdũ magnam, &c.exponitur. to.10.101 h,i,& ſeq.
miſericordiã dat Deus,vt ignoſcat peccãti. ibidem.i. k
Præſumendum multũ de miſericordia Dei, & timenda iuſtitia Dei. to.10.112.d
miſericordia Dei larga. to.10.183.h
Deus nunquã denegat petentibus miſericordiam. to.10.178.l
Etſi amemus Dei miſericordiã,timeamꝰ tamen diuinam iuſtitiam. Ibidem.m
Deus miſericors & iuſtus eſt. to.10,183.d
Deus nulli negauit vnquam miſericordiam. to.10.212.d
Chriſtus in cruce miſericordiã exercet, & iudicium.to.10 188.m
Sola miſericordia Deum deducit ad hominem, ſola miſericordia ad Deũ deducit hominem. to.10.281.i
Deus beatis & damnatis miſericordiam cũ iuſtitia ſemper agit. ibidem.K
Nullus vſq; adeo iuſtus eſt,qui non indigeat miſericordia. to.10.301.a
Miſericordia humana, & eius opera.
miſericordię opus commendatur. to.1.82.K,& 254.h,i
Voluptas & vtilitas, ex beneficio ĩ proximũ collato. to.1.82.l,m
miſericordes eſſe debemus erga peccatores to.2.72.f,g
miſericordia iudicium,in reos. ibidem.i,k
Inter miſericordiæ opera,ſepultura computatur. to.5.5.c,6.d
Nulla, inquit Tullius Cæſari de virtutibus tuis nec admirabilior,nec gratior miſericordia eſt. eod.76.i
miſericordiã volo magis,quę ſacrificiũ:exponitur. to.5.73.f
miſerere animæ tuæ placens Deo. ibi.g,h
miſericordię opera,ſi fiũt propter Deũ,ſunt verũ ſacrificiũ,aliàs non.ibid.f,& 210.h
Et quare fiant. Eodem.83.h,i
Opera miſericordię,ſunt ſacrificijs ꝑponẽda. ibidem.210.g
In mala cauſa non debemus miſereri pauperi.to.8.69.h,i
Nulla eſt miſericordia in te à te in alterũ niſi eam tibi Deus donet. Eodem.279.b
miſericordiam facere potes iuſto tãtũ i corporalibus:cui ſi defuerint ſupplementa à te,non deerunt à Deo. to.8.383.h,i
Fac miſericordiam iniquo,nõ tanquam iniquo. ibidem.i,K
Nõ tam miſeretur, qui iuſto miſeretur propter aliquod cõmodum temporale, quã ille non miſeretur,qui miſeretur homini iniquo. to.8.383.a
Quanuis generali nomine omnis miſericordia dicatur,qua miſero ſubuenis:intereſt tamen vbi non impendis ſumptum pecuniæ, ſed ignoſcendo quod quiſquis in te peccauit. eodem.422.c
In faciẽda miſericordia,nemo alienꝰ eſſe putãdus ẽ ab eo q diligit ꝓximũ.t 8.442.f,g
Si manũ porrigas,nec corde miſerearis, nihil feciſti:ſi corde miſerearis, etiamſi nõ habeas qđ porrigas manu,acceptat Deus. to.8.486 l,m
melius eſt vt nullus ſit miſer,quã vt tu facias miſericordiam:nam qui optat eſſe miſer vt facias miſericordiam, crudelem habet miſericordiam. Eodem.488.c
miſericordia in pauperes. to.9.132.f
Opera miſericordiæ implens, inuenit dominum. to.9.207.a
miſericordiã paribus noſtris impertiamur, vt miſericordiam conſequamur.t.10.14.m,& ſeq.
Duo opera miſericordię, quæ nos liberãt.to.10.15.a
Opera miſericordię nõ relinquẽda,ſed exercenda,quamuis ſcientię & veritati inſtare melius ſit. to.10.25.a,b
Nemo miſericors ẽ alteri,qui crudelis eſt ſibi. to.10.27.e,f
miſericordię opera nõ defferẽda.to.10.49.i
Operũ miſericordię retributio.t.10.107.b,c
Chriſtus in iudicio,ex operibus miſericordię diſceptabit. to.10.151.d
Opera miſericordiæ,comitentur ieiunium. to.10 159.a
Qui rogat Deũ pro miſericordia, nõ debet eſſe piget in miſericordia. to.10.211 l
Qui facit miſericordiã,Deo offert ſacrificiũ

latis

ſatis placabile. eodem.227.l
Non poteſt peccator a deo veniam ſperare, qui miſericordiam non facit peccantibus in ſe. ibidem. K
Nulla eſt maior miſericordia, q̃ qua dimittimus quod quiſq; peccauit. to 10.228.a
Opera miſericordiæ quô implenda. ibid. b
improperabit Chriſtus ſiniſtris opera miſericordiç neglecta. to.10.272. h,l
Cuiuſcunq; conditionis vel ſtatus fuerit homo, circa omnes miſericordã exerceat. tom.10.282.a,b
Vide ſupra Miſericodia, & eius opera.
miſſa pro defunctis. to.1.59.a,b
miſſæ defunctis proſunt. to.10.89 l
Vide, Defuncti, Mortui, & Sacrificium.
miſsio filii, incarnatio eſt.t.9.50.h,i,& 61.c
mitti filius, & ſpiritusſanctos, quomodo dicantur. to.3.86.c
mittẽs & miſſus æquales.t.3.103.c,t.6.15.e,f
miſſus quare filius dei, & nõ alius t.4.284 f
Nõ mitteret qui erigeret, niſi ceci diſſemus. to. 8. 44. m
miſsio aliquãdo in creaturis etiam inuenitur, vbi nulla eſt ſeparatio intermittẽtem & miſſum to.9.42.c
miſsio filii quid eſt. to.9.50.h,i
Chriſtus, inquantum homo, miſſus dicitur. to.9. 203.c,d
Quomodo Chriſtus non eſt miſſus, niſi ad oues domus Iſrael. to.10.163.k
De miſsione ſpiritusſancti.to.10.219.i,& m,& 220.b
De miſsione ſeptuaginta duorum diſcipulorum, ad prædicandum. Eodem.274.g
mithridates, Ponti & Armeniç rex, Nicomedem regno priuat, & ciues Romanos occidit. to.5.20.b,& ſeq.
mitis quis dicatur.to.4.393.f,to.10.307.c,& ſequentibus.
mitis & miſericors differunt. to.4.401.i
mneſarchus Stoicus. to.1.154.b
mneſthæus rex. to.5.173.g
moabgens nata eſt de filiabus Loth, quç eũ patre inebriato concubuerunt. t 8.201.f
Quod interpretetur ex parte, quod in malo non intelligitur melius, niſi cum hiſtoria ipſa cogitetur. eod.297.b
modeſtia vnde dicta. to.1.172 b
Secundæ partes modeſtiæ to.2.10. h
modeſtias quid Ciceroni. tom.4. 187,i
modicũ illud, de quo Chriſtus dicebat, impio poſt illud non luſuros vſq; ad iudicium eſt. to.9.94. g
Cui modicum dimittitur, modicum diligit, intellectu difficile. to. 10. 102, g
modicum videre Chriſtum, & modicum nõ videre, quid ſit.t 9.106.h,& m,& ſo ſeq.a
modius. to.4.395.h
modius & ſtatera dei, qua vnicuique remitietur. to 10.24.d, & ſeq.
quid ſit bene modulari. to 1.108.d
modus, pater ordinis. to.1.167.h
modus animi eodem.172 b
modus adſit in omni re. tom.1.263.K
modus exercendæ iuuẽtutis, in recitandis & mutandis verſibus. ibidem.31. g
modi ſimul. to.1.104.c
Certus modus, in rebus ſpiritalibus quoque tom.3.180.l
mœchi qui Græcis. to.4.150. f
mœchiæ nomine, quid intelligendum. ibid. & 397. 9
mœchari corde & corpore. to 4 397. d
mçchatur omnis qui dimittit vxorem ſuã & ducit alterã.t.6.272.c,d,& ſeq.& 275.e,f
Quintum prçceptum, Non mçchaberis.to. 9.200.k,& ſequentibus.
molaris deus permaximus, & mirabilis.to.5 134. a, b
molas leonum quomodo confregerit Chriſtus. tom.8.187.l, m
molendinum, mundum ſignificat.eod 90 g h, & 369. e
Quomodo intelligatur, Erunt duç in mola: vna aſſumetur alia relinquetur. tomo. 8. 369 d,e, & 508.m
Non omnis moleſtia iniuria eſt.t.8.559.h,i
De mollibus. to.5.7.c, & ſeq.
mollius & abſciſorum turpitudo. eod. 53.i
mollitiem profitentes. to.5.92.g, & m
monaſteriorum honeſta mentio. to.1.53. a, tom.8.369. c
monaſticam vitã ingreſsi coniugati.t.1.53.b
monaſterium Auguſtini.to.1.in Poſsido.tomo.7. 417. i
monachi infirmi quomodo tolerandi. to 1. 282.a,to.8.368. m, & ſeq.
monaſterio inſtituta.to.1. in poſsido.Monachi uerè.eod. 338.b,c,& 260.i,to.2.99.a
Monachi penetrantes, ac prædantes domos alienas. to.1.244.h

monachorum aliquod genera, mores, vita, laus. to.1.255.f, & ſeq.
monachiſmi votum. to.2.99.m, & ſeq.
monachi deſertores non eligantur ad clericatum. to.2.103.f
monachus mal', bonus clericus dicteriū. ibi.
monachi ocio ad pietatem, non ad ignauiā vtantur. to.2.111.d, & ſeq.
De opere monachorum. to.3.257.g, & ſeq.
Retractationum. to.1.23.h
monachi quomodo defendant ocium ſuū. to.3.257.g, & ſequen.
In monachos ocioſos. tom.3.261.l, & ſeq. K
monachis quare laborandum. to.3.261.m
monachatum amplectentes, ſpe viuendi ocioſe. to.3.263.d
A monachis ocioſis Euangelium non rectè intellectum Eod 263.f
monachi ignaui iocoſe deridentur. ibidem. c, & ſequen.
monachi ocioſi, & vagi graphicè deſcribunt. to.3.265.i
monaſteria, gemina illecebra, corruptiſsima eodem.265.b
monachorum capita tonſa, & comata ibid.
monachi venalē circumferētes hypocriſim. ibidem.266.c
Per monachos peruerſa ſcripturæ interpretatio. ibid. e
Hypocritę ſub habitu monachorum: martyrum reliquias venditant. to.3.265.i
monachi ocioſi, apud Euchitas. to.6.8.g
monachorum & monaſteriorum inſtitutor Auguſtinus. to 7 61.c,d
monaſteria deſerentes, taxantur. to.8.279.c
Nemo poſitus in monaſterio, dicat, Recedo de monaſterio: neq; ſoli qui in monaſterio ſunt, peruenturi ſunt ad regnū cęlorū: & illi qui ibi non ſunt ad deum non pertinent ibid.
Contra eos qui ad monaſterium nullum hominem malum admittere volunt, vt cum paucis bonis eis bene ſit to.8.368.K
monaſterium, portui comparatur: vbi etſi ſcopuli non ſunt, naues tamen quandoq; in ſe inuicem colliſæ confringuntur. ibi.l
Contra eos qui ſic bonos in monaſterio incauto animo cōmendat, vt malos taceāt: & qui ſic vituperant cęco animo malos, vt taceant bonos. to.8.369.b
monachorum bonorum ſtudia. ibid.c
mali fratres non continuo excludendi a conuentu bonorum. ibid c,d
monachos traducentes redaguntur. ibid.d,e
Contra eos qui monaſterium intrant, vt neminem patiuntur malū: & cum ibi, malos inuenerint, amittentes ſuſtinentiam, fiunt deſertores ſancti propoſiti, & rei voti redditi, ac vituperio alios ab ingreſſu retrahunt. ibidem
monaſtica vita non ideo reprehendenda eſt quia inueniuntur monachi mali, vel ſanctimoniales indiſciplinatæ. ibid.f,g
monachus īterpretaē vnus ſolus. t.8.509.e,f
monachi, vnde primo appellati ſint. Eo.508 l, m
Tam ſunt enim monachi falſi, quàm clerici falſi, & fideles falſi. ibid. m
monaſterium, vxor noua to.9.104 e
monachi veri & perfecti. eod. 157.l
monachus, ſi ſuperbus eſt, melius ei fuiſſet ſi vxorem duxiſſet. to.9.206.b,c
mercantia in monacho, vſura occulta exiſtimanda eſt. to.10.279.m
Inſtitutio regularium canonicorum. to. 10. 280.g,h
Auguſtinus conſtruxit primum monaſteriū iuxta Hipponen. ibid.g, & m, & 287.g
Quomodo exire debeant clauſtra, ad ſecularia negocia. to.10.279.b,c
Comparatio regularium Auguſtini, ad Eremitas ſuos. to 10.281.d,e
Auguſtinus tria monaſteria apud Hipponē. conſtruxit. to.10.284.f
Officium canonicorum regulariū ſancti Auguſtini. ibidem.h, i
Qui patiens non eſt, monachus non eſt. to. 10.285.K
De triplici genere monachorū in Aegypto. to.10.287.f
Si monachus ruperit propoſitū ſuū, Chriſtum negauit. to.10.306 l
Qui dimittit vitam monachi, non habet eū dominus quaſi ſecularem, ſed quaſi prævaricatorem. to.10.307.a
Vita monaſtica, in quo conſiſtat t.9.207.a,b
Qui profeſſus eſt, & clauſtrum egreditur, vt extra maneat, dimidius fuit to.10.314.K
Clericus, in monaſterio, non debet habere aliquod proprium. ibidem
monaſteria fœminarum. tomo. 1. in Poſſido.

mona-

monacharum regula.tom.1.278 tom.2.153 K,& ſequen.
monacharum cantus to.2.153.m
In monaſteriis qui profecerunt, iis vix meliores reperiuntur:ita vix peiores experti quam qui in monaſteriis ceciderunt. to. 2.198.h, i
Sanctimoniales nubens,Chriſti adultera reputabitur. to.8.276.d,& 302.c
Virgo ſacrata,etſi non compellatur manere in monaſterio,nō pōt nubere.t.10.314. K
Vide,Sanctimonialis.
moneta dei ſumus. tom.9.66.a
monicæ matris mors, & vita narratur.to.1. 57.l,& ſequen.
monica qualis erga maritum. Ibid.58.b,& ſequentibus.
monicæ ſtudiū; diſcordias extinguere.ibi. d
monica maritum Chriſto lucrata. ibid.g
monica ſerua ſeruorum domini. ibid.
monicæ ecſtaſis,& mors. ibid.i
monica religioſiſsima fœmina.to.1.158.e,Sacram ſcripturam vehementer amplexa. Eodem.159.f.g
monica mortis contemptrix. ibid.g
monicæ admirabile ingenium. to.1.166.a
monicæ matris mortem quomodo luxerit Auguſtinus. Eodem.59.l,& ſequen.
monicæ,matris Auguſtini,lachrymę & ſomnium de filio. to.1.35.m
Reſponſum aliud, de conuerſione filii. ibidem.36.b,c
monicæ anxia ſolicitudo pro filio.to.1.41.a
monicę planctus. Eod.41.l,m,& 43.a
monica venit mediolanum. to.1.43.a
Iuuentus ſanctæ monicæ. to.10.312.f
De vita conuerſatione,ac morte ſanctę monicæ,matris Auguſtini. ibid.
monica, decimotertio ętatis ſuę anno, data eſt nuptui. ibid.g
monica,mortuo marito, oīa bona ſua pauperibus erogauit. ibidem.h
Timor caſtus monicam vbiq; afficiebat, & ſemper. ibidem.i
monica apud oſtia Tyberina,vita functa eſt. to.10.312.l,& 313.c,d
mons incaſeatus. to.1.56.l
montes dei,ſancti eius to 2.183.c,d
montes fide transferre,ſine exemplo.tom.3 278.d
Sermo Ieſum monte. to.4.143.i
Verba quæ locutus eſt dominus in mōte. to. 4.391.c
mons,quid ſignificet. ibid.d
mons pro deo colebatur. to 5.74.c
montis Olympi cacumen ſuperexcreuit, aqua diluuii. Eodem. 142.K
mons Eſau,Idumæa eſt. to.5.176.
mons vmbroſus. ibidem.177.d
montes Siciliæ, qui flammis æſtruant tempore longiſsimo, & integri perſeuerant. tom.5.214.c
mons de quo lapis præciſus eſt ſine manibus quis ſit.tom. 8.6.h,i,& 366.g,& ſequen. tom.9.7.m,& ſeq.& 126.b,& ſequentib.
Montis nomine, Chriſtus ſignificatur. Eodem.16.a
Quòd ſignificet æternam habitationem. to. 8.26.e
Quòd ſignificet altiſsimam iuſtitiam. eod. 39.a
Montes naufragoſi,qui ſint.tom.2.87.i,K,& 484.c
montes dei, ſunt prædicatores magni. Eod. 87.h, & 392.e
Quòd ſint magni & ſpiritales viri in Eccleſia. to.8.114.d,& 234.b
mons ſanctus, Eccleſia eſt Chriſti. eod.127. g,& 143.e, f
mōs domini præparatus in cacumine montium,quis ſit. to.8.138.d,& 234.a
montes transferri in cor maris, quid ſit. Eodem. 138.d
Alii montes dei, alii montes ſeculi. ibid.g
montes ſeculi turbati ſunt p montes dei.ibi.
mons magnus,qui creuit ex minimo lapide tom.8.143.f,& 134.c,to.9.7.f.
mons,& montes.Chriſtus. tom.8.143.f,g
Quòd dicantur prędicatores,humiles in ſe, excelſi in deo. eod.220.K
mons,& montes,non aliud ſunt,ſed hoc ipſum. to.8.231.c,d
mōs Sina quomodo diſtillauerit a facie dei. ibidem. b, c
mons in Græco neutri:in Latino,maſculini generis eſt. tom.8.234.a
mons dei, mons pinguis, mons coagulatus quis ſit.ibidem.233.m,& ſequen.
montes montem portando, glorioſi ſunt.ibidem.234.b
Quòd ſint excellenti ſanctitate eminentes in Eccleſia:& quomodo ipſi pacem ſuſcipiant.

plant.tom.8.257.e,& 483.m, & ſequen.
In ſummus montium ſcripturarum diuinarum authores intelligere conuenit,in quibus Chriſtus eſt firmamentum:quia &cętera. Eodem.259.l
Montes æterni,ſunt prædicatores veritatis q primo excipiunt lucem: & a luce quam ſuſcipiunt,veſtitur terra. tom.8.274.l,& 484.a,b
mons quò aſcendemus, ſpiritalis quædam celſitudo eſt. Eodem.467.a
montium nomine,ſignificantur celſitudines angelorum. to. 8.327.k
montium altitudines,quæ ſint. Eod. 352. b
montes quomodo fluant vt cæra.to 8.358 b
montes boni, magnitudo ſpiritalis,montes mali,tumor ſuperbiæ. Eodem. 361.l
montes,tumores ſunt terrarum, & ſpiritales ſignificant:nec repugnat,vt qui ſunt montes,ſint & conualles. ibidem i
montium nomine, perſecutores Eccleſiæ: qui cum ſequebant, aſcendebant,ſed placati facti ſunt campi ibidem.g
montes rigari de ſuperioribus,quid ſit.tom. 8.394.c
Quomodo de montibus deus producat fœnum,& herbam, ſeruitut. hominum.ibidem.d,& 564 K
montes magni, ſuperbi. to.8.402.a,b
montes in bonum & malum. ibidem.
Quomodo fumigent ad tactum domini. ibidem.b,e,& 550.K,l
Quòd dicātur homines magni & ſancti,nec tamen præſumendum eſt in ipſis: quia & cętera.to.8 470.c,& 483.m, & ſequenti.
montes in circumitu Hieruſalem,quos ſignificent. to 8.483.m
montes cum in bono accipiūtur,raro & difficile inuenitur,quin ſtatim dominum ad ditum inuenias,ne ſpes remaneat in montibus. tom.8.484 b
montes,dicuntur hæretici,& ſuperbi.tom 8 23.a,b,& 484 d
Quādo ſcriptura loquitur de montibus malis,cur nō eis addat dominū.Eod 484 c,d
montes dicuntur, multum excelſa loca terrarum. to.8.490.c
monte Sion, magni ſunt & perfecti. tom.8. 510.l,m
montes qui & qui collis, cum dicitur,Suſpicient montes pacem, & colles iuſtitiam. tom.9.2.f
montes accipi pro magis & excellentibus inter homines. ibidem.
Quid montes,inſulæ,cęlum.tom 9.143.i,& ſequentibus.
mons ardens,diabolus eſt. to.9.144.c
mons,multiplex eſt. Eodem.331.f,g
mons,cœlum. to.10 14.f
Ieſus quare in monte Oliueti docebat. tom. 10.39.1
Relinqui in montibus. to. 10.64 g
monſtroſa incrementa. to.1.200.h,i
monſtroſi fœtus. to.3.60.b
monſtra an reſurgant. ibidem.
Vide, Reſurrectio.
monſtroſa cōtingunt occultis mundi cauſis ſub diuina tamen prouidentia conſtitutis quæ procurari atque mitigari dæmonū ritibus,fallaciſsima eorum aſtutia,perhibētur. to 5.191.l
monſtra,a moſtrando,q aliquid ſignificando demonſtrent. to.5.217. c
monſtroſa conueniunt vitæ pręſenti quę in reſurrectione a beatis tollētur Eod.235.b
monſtroſæ gentes, quas eſſe non debet videri nobis abſurdum: ita faciunt ad pulchritudinem vniuerſi, ſicut & monſtroſi aliq homines qui ſunt apud nos. to.5.145.m
monſtra. ibid. 107.g
monſtroſorum hominum varias gentes narrat humana hiſtoria to.5. 145.l,m
monſtroſa varia quæ referuntur eſſe, nō eſt neceſſe credere. ibidem.
De monſtroſo homine nato in Oriente.ibidem. 145. b
monſtra huiuſmodi,ſi ſunt animalia rationalia, ex primo homine ſunt. ibid.b,c
montanus hæreſiarca, cuius ſectatores ſunt Cataphryges. to.6.5.h
mōtani prophetiæ,Priſca & Maximilla.ibid.
montani negant ſpiritusſancti in Apoſtolos deſcenſum. ibidem,& to.3.256.k
monumenta quare dicantur ſepulchra.to. 4 315,e, in fine
monumenta aperiunt: & quare to.10. 185.l
moralis Philoſophia,Græcè dicitur Ethica. to.5.67. K
morbi ex peccato. to.4 26.d
morbi infantium,vnde. to.7.324 b
Omnis morbus aię,habet in ſcripturis medicamentum ſuum. tom.8.81.k, in princ.

morbus noſter erat deſperatus, quem medi-
cus omnipotens ſanauit. to.9.137.g,h
morbus corporis,medicina eſt ſpiritalis.to.
9.207.l,m
Vmbra Petri morbos curabat. t.to.268.l,m
moriones qui dicantur. to.2.10.h,& 32.g
moriones in delitijs habiti. to.7.222.l

Mors,mori.

mors à morſu nomen accepit. to.10.178.d
mors hominis,quid ſit. to.3.293.g,h
moriens nullus poteſt dici. to.5.113.a
Ante mortem,in morte,poſt mortem: viuẽs
moriens,mortuus. ibidem.e
Hoc verbum moritur, non poteſt Latina lin
gua declinari,vt alia verba. tom.5.114.h
mors qualis. to.3.349.f,to.5.109.b
Vbi contingit malum,ibi mors debet.to.10.
16.K
De morte Sermo. to.10.311.c

Mortis comminatio.

mortem hominis non quærit Deus, quomo
do dictum. to.1.17.i
mortem omnem comminatus eſt homini
primo Deus,cum dixit,Morte moriemi-
ni.& cętera. to.5.114.m,& ſeq.
morte moriemini,& non mortibus.ibidem
115.d
mortem videre,& guſtare,quid. to.6.69.l
mors ſecunda,timenda. ibidem.m
In arbore paradiſi non erat mors,ſed inuen-
ta eſt per hominem. to.9.257.K
Quare Deus dixit Adæ & Euæ,Morte morie
mini. ibidem.258.b,& ſeq.

Mors vnde.

mortem Deus non fecit,quomodo dictum.
to.1.19.a,& 236.d,e. to.3.101.i
mortis author,diabolus. to.4.386.i
mors à peccato hoīs nata.t.5.140.f,& 197.a
to.8.164.a,to.10.89.K.& 198.h,i
mors à ſerpente ſeminata eſt. tomo.8.266.c
mors in mundum intrauit, per diabolũ per
ſuaſiue,ſed per Adam,quia conſenſit. to.
9.24.i
mors dominata eſt volenti. to.10.111.d

Mors,pęna peccati.

mors,conditio peccati. to.1.219.a
mors,ſuppliciũ peccati.to.3.53.b,c,& 61.g
mors,etiam piorum, peccati pęna eſt. to.3.
349.f
mortem quãuis ſit pęna peccati,docuit nos
Chriſtus ſuſtinere magis quam peccare.
to.5.88.a,& ſeq.
Ideo ſoluere potuit moriendo peccata, qa
mortuus eſt,& non pro peccato.ibidem.
Vide,mors Chriſti.
mors,& aliæ pęnę, ſunt propter peccatum
nobis inflictæ,non lege naturę.to.5.99.e
115.e
morti & libidini homo ſubditus eſt cum be
ſtijs,propter peccatum.to.5.99.m,& ſeq.
Vtrum mors,quæ per peccatum primorum
hominum in omnes homines pertranſijt,
etiam ſanctis pęna peccati ſit. to.8.112 l,
& ſeq.
mors,cur remaneat poſt baptiſmum. ibidẽ.
112.c
mortis pęna quanta ſit, & quãdo deſtruetur
mors ipſa. eod.114.e,& ſeq.
mortem nõ dicentes eſſe computandã inter
alias pęnas irrident philoſophi. tomo.5.
115.g
mortis regnũ vſq; adeo in homines domina
tum eſt,vt omnes in ſecũdam quoq; mor
tem,cuius nullus eſt finis,debita pęna prę
cipites ageret,niſi inde quoſdam indebita
Dei gratia liberaret. to.5.120.m
mors tẽporalis,ſæpe ex peccatis. t.6.64.a
Etiam alienis. eod.193.K
mors hominis,ex pęna peccati eſt , vnde &
ipſa peccatum dicitur. to.6.94.a
Quare moriantur & iuſti. to.7.231.l
mortis pęna quare exigat, peccato remiſſo.
to.7.232.d
mors quare homini accidit. to.10.21.f,g,&
89.K

Mortis amaritudo, & moleſtia.

mors temporalis, non dura.to.4.97.l,& 10.
ſeq.d,& l
In morte quędã vis eſt,qua ſcilicet diſſolu-
tio fit,habẽs aſperſum ſenſum.t. 5.113.g,h
mors eſt vtriuſq; rei, ſcilicet, toti' hominis
to.5.112.i
De generalis mortis, malo, quo animæ &
corporis ſocietas ſperatur. eod.113.h
mortis totam moleſtiam , nonnunquã vnus
ictus,vel animæ raptus, intercipit, nec eã
permittit ſentiri , præueniente celeritate.
ibidem.
mors ẽ ita moleſta,vt nulla explicari poſſit
locutione,nec vlla rõne vitari.to.5.114.f,g
mors finis malorũ eſt,initiumq; fœlicitatis.
to.9.208.c

mortis amaritudo, & quòd oẽs inuiti morimur. to.10.90.c
Et vnde mortis noſtræ initium. ibidem.
mortis communitas, & neceſsitas.
mors communis omnium. to.2.155.l, to.5.118.c,& 114.m
A mortis neceſsitate, lignum uitę perſeruabat. to.5.117.e,& ſo.ſeq.a
mortes omnes agent. to.7.219.f
mortis neceſsitas. to.8 55.b
morti quando venit nemo reſiſtere poteſt nec vitare. to.8.146.a
mortem omnis homo videbit, niſi ille q̃ pro mortalibus mortuus eſt. eodem.317.b
Nihil morte fortius. to.8.476.f
Veniente morte, moritur omnis ętas. ibidẽ. 494.b
Nullus eximitur à morte. to.9.210.b
Et prudentibus & fatuis, moriendum. to.10.22.m
morti poteſtate propria imperare, nõ eſt cõditionis humanæ. to.10.179.h
Regula mortis, nec etiam parcit diuiti. to.10.304.b
Mortis cogitatio, tempus, dies.
Mors cita & tarda.
mortis cogitatio, remedium peccati. to. 1. 277.g, to.3.208.c,d
Cur aliorum mors acceleretur, retardetur aliorum. to.3.315.l
mors accelerata quibuſdam vtilis. to.4.97.d
An quiſquam ſimul & viuens poſsit eſſe, & mortuus. to.5.114.e,& ſeq.
Tempus mortis, quo vitæ ſenſus aufertur, in morientibus an in mortis eſſe dicendum ſit. ibid.113.m,& ſeq.
mortis celerioris beneficium. to.7.407.c
Præter mortem, nihil certi in hoc mundo. to.8.51.h,i
Quò fugis ne moriaris? certus erit dies mortis. ibidem.262.m
Ideo abſcondit, ne nobis aliquid de futuro promittamus. eodem.83.l
mortis diem, cur Deus fecerit incertum. to. 8.376.K,& 553.c, to.10.40.e
mortis dies meditandus eſt. to.10.303.m
Mortis amor, metus, & fuga.
mortis contemptus. to.1.159.g
mortis metus. Eodem.207 b,c
mortis deſiderium. ibidem.f,g
mortem fugiunt oĩa viuentia. to.1.217.a,b
mori non timeo, quia bonum dominũ habemus, Ambroſij, dictum. tomo.1. in Poſsidonio.
In morte pœnitentia. ibidem
mortem ſpiritus optat, caro autem recuſat to.2.176.c
mors quibus timenda. to.4.452.b
mors timenda non eſt. t.4.176.m, to.5.78.d
mortem homo naturaliter fugit. to.5.88.a
mortem patienter facere debet ſapiens. ibid. a,b.
mortem optare licet iuſto, & deprecari. to. 7.115.m
Pro his q̃ mortẽ in ſuo corpore timẽt Chriſtus in cruce dicebat Deus, &c. to.8.35.m
mortem inuocare quid ſit. eod.125.g
Cur non ſit timenda mors. to.8.147.e,f
mortem patiẽter feramus, illius exemplo q̃ licet peccato nullo eſſet debitor, & ipſius fuit exitus mortis. eodem.235.l
mortis timorem Deus fecit, propter diſciplinam. ibidem.333 a
Qui mortem timet, adhuc non credit. to.9. 211.b,c
mors non euitatur. to.10.77.e,f
mortem quis amet. to.10.3,c
mortem vocamus, & cum venerit fugimus. to.10.17.e
Nec ſanitas, ætas, vel aliud ſalutis nr̃ę remediũ, facit nos ſecuros de morte. t.10.217.a
Mors duplex, prima & ſecunda, corporis & animę carnis & ſpiritus.
mors duplex. to.10.37.e,f
Duæ ſunt mortes, & duæ reſurrectiones. to. 10.209.b
mors prima & ſecunda. to.2.349.f,& l, to.5. 113.l, 118.b,c, to.7.236.l,m
De ea morte, quæ animę ſemper vtcunq; victuræ accidere poteſt: & ea cui corpus obnoxium eſt. to.5.112.i,& ſeq.
Quòd in ſanctis primę mortis pro veritate ſuſceptio, ſecundæ ſit mortis abſolutio. t. 5.113.l
Quòd eſt mors animæ, corporis, vtriuſq; & infernalis reſumpto corpore. Eodem.114. m,& ſeq.
mors animæ ſignata eſt, quando dixit Deus, Adã vbi es? Mors corporis, Terra es, & in terrã ibis. Sed de morte ſecunda nihil dixiſſe credendum eſt, quia nõ omnibus cõmunis eſt. to.5.118 c,d

morti

morti æternę,& temporali,quid ſit cõmune to.5.213.h,i
mors prima animam nollẽtem pellit de corpore, ſecunda mors animam nolentẽ tenet in corpore. ibid.
mors corporalis,& ſpiritalis. to.6.95.a
mors animę,& corporis,diuerſę.t.9.57.d,e
mors corporis non timenda,ſed animę.to 9 69.m, & ſeq.
mori plures timent corporaliter,pauci ſpiritaliter. to.9.77.f
malæ mortis,ad bonam,comparatio. to.9. 198.l, m
mors animę,& corporis,quæ. to.10.5.b
Ex peccato,poſt mortem primam, ſecunda mors venit. to.10.198.i
Secunda morte,anima cum corpore in ęternum punietur. to.10.209.b
Prima, ſeparatur anima a creatore ſuo, vel a corpore ſuo. ibid.
Timeat anima mortem ſuam, & non mortẽ corporis ſui. to.10.322.g
Qui non poteſt hic eligere ne moriatur, eligat in æternum moriatur.to.10.262.d
Mors ſecunda,æterna,ſpiritalis,vera.
mors ſecunda.to.1.239.i, in fine.to.3.61.g, & 349.f
mors peccatorum,& mortuũ pro peccato. to.1.278.c,d
mors peccatorum infęlix. to.2.119.h, tom. 3.353.l
mors ſpiritalis. to.3.91.c
mors animarum lugenda. to.4.385.m
mortem malam,quid faciat. to.5.5.K
mors ſecunda quomodo dicatur ſummum malum. to.5.55.f,g
mors nulla maior eſt, quàm vbi non moritur mors. ibid.
mors animæ,cũ eã deſerit deus to.5.112.i,k
mors ſecunda eſt in inferno.ibid.& 197.a,b
mors animæ,vltima pęna. ibid.113.f
mortem ſecundam declinare poſſumus per gratiam dei. to.5.114.h,i
mors ſecunda fit in æternam pęnam. ibid.i, & ſequen.
mors animæ, quando fit. ibid 115.a
In mortẽ ſecundam, dæmones poſt iudiciũ præcipitandi ſunt. to.5.120.g
mortis ſecundę nullus finis. ibid. m
moritur anima, vel angelus, quia caret vita ſua deo. Eod.100.h,i
mors æterna ſummum malum. tom.5. 200.i
mors ſempiterna quando erit. eod.214.i
mors animę quàm horrenda, & metuenda. to.6.192 g
mors eſt ipſa lętitia in perfruendo,cũ quiſq; adipiſcitur qđ perdite concupiuit.to.8.22.g
mors peccatorum,quomodo dicatur peſsima, cum ſceleratorum quandoq; videatur eſſe optima. to.8.80.i,K
mors peccatorum peſsima intelligenda eſt ſecundum animam, non ſecundũ corpus to.8.80.m,& 149.d
mors vera, eſt damnatio cum diabolo: mortis vmbra,eſt hęc mortalitas.Eod.130.K,l
mors quã timent homines,ſeparatio eſt animæ a corpore:mors vera q̃ nõ timent,eſt ſeparatio animę a deo:& plerunq; dum timent homines iſtam,incidunt in illam.to. 8.150.a,b,to.10.311.c
mors vera,eſt ire in profundum peccati. to. 8.196.c
mortem ſempiternam time, & præſentem non timebis. to.8.216.c
De qua morte eripuerit deus animas noſtras Eod.433.e
mortui ſpiritaliter,quomodo ſuſcitentur.tomo.10.54.c,d
mortem quibus minatur dominus.t.10.96.c
mortem Chriſto reſtituit, qui ſeipſum male uiuendo interficit. to.10.168.f
Quomodo mors,per feneſtras,animã ingrediatur. to.10.251.e,f
Quare mortua eſt anima peccatoris. to. 10. 322.e,f.

Mors corporis.

Per mortem ſolus deus liberare poteſt,vel p̄dere. to.4.97.a,in princi.
mors corporalis,omnibus inflicta eſt. to. 5. 112.l,m
In morte quis ſemper eſt, dum eſt in tẽpore præſenti. to.5.114.c,& ſeq.
mors corporalis poteſt ad ignem pertinere, p̄ quẽ iuſti ſaluantur. to.5.224.g, & ſeq.
mors corpori,cum id deſerit anima.ibi.94. c,d,to.10.322.c,d
mors corporis, quomodo ex peccato.to. 7. 212.c,d,& ſeq. & 236.K,l
mors corporis. to.10.5.b
Triſtitia, & conſolatio,ex morte corporali quæ. to.10.90 d

Mors,& vita.

Quæ vera mors, aut uita. to.1.239.d
mors,& vita,a dño deo eſt.to.1.17.i,& 19.a
mors impiorũ,vt vita piorũ,ꝑpetua t.3.63.c
Diabolus mortis,Chriſtus vitę mediator.to mo.3.100.h
Sicut in Adã omnes moriuntur,ita in Chriſto omnes viuificabuntur. Per hominem mors, & per hominem reſurrectio mortuorum.&c. to.5.118.g
De morte amicorũ quomodo contriſtamur vt de eorum vita delectabamur.t.5.190.c
Peior eſt mortuus luxurioſe viuens,quã moriendo luxuriam finiens. to.8.106 l
Prima mors in hoc ſeculo,eſt ꝑ peccatũ, & pria vita ꝑ remiſsionẽ peccato.t.9.149 h,i
Poſsibilitatẽ mortis,initiũ vitę facit.Eo.199.e
In vitam, non in mortem conſtituit deus homines, & mors noſtra a nobis eſt, qui dei contemnimus conſilium. to.10.3.d,e
De morte tranſire ad vitam,quid.t.10 101.m
mors mortua in vita. to.10.111.c,d

Mori mundo.

mori,in bono,& in malo. to.9.45.c,d
mori mundo,quid ſit. to.4.378.i,K
morieris, ſi peccaueris: morere, ne pecces: quomodo intelligatur. to.5.112.d
moriendum eſt mũdo, vt deo in ſempiternũ viuamus. to.10.150.b

Mors piorum,mors ſanctorum, & martyrum.

mortis reliquę cedũt i bonũ electis.t.3.138.c
mors piorum bona. to.3.347.c,& 349.f
mortẽ curare non debemus,nec aliqđ aliud pro ſuperna ciuitate. to.5.45.d.& ſeq.
De mortis bono vſu,in martyribus.Eod.112 c,& ſequen.
Quòd ſicut iniqui male vtuntur lege, quæ bona eſt,ita & iuſti bene vtuntur morte, quę mala eſt ibid.e,& ſeq.
mors,etſi non ſit bonum aliquod,tamẽ vſus eius eſt bonus. ibid.e,f
morte nil præcioſius. ibid.h,i
mors ſanctorum precioſa. ibi.
Quando pro veritate quis fideliter moritur, mors cauetur. ibid K,l
De morte, quam non regenerati pro Chriſti confeſsione ſuſcipiunt. ibid.h,i
mori non poterunt beati. to.5 118.a
Cum ſapientes videantur mori, quomodo non videtur interitus? to.8.149.a
mors optima,quæ ſit Eodem. 133.k
mors vndecunque,pio bona eſt.to 8.575.m
Si mors ſanctorum eſt precioſa,Marię virginis eſt precioſiſsima. to.9.197.b
Non poteſt male mori, qui bene vixerit.Eodem. 198.K,l
Bene mori,eſt cũ Chriſto viuere.to.9.298.b
Bene viuendum ei, qui bene velit mori. to.10.115.a,b,& ſeq.
Exhortatio ad bene moriendũ to.9.252.K,l

Mors illata.

Nihil intereſt quo mortis genere vita finiatur. to.5.51,K
mors quęcunq; non eſt curanda bonis.ibid.
morte plectere hominem, etiam nocentem non licet alicui poteſtate priuata. to.5.7.c
morte plecti nullus debet, quantumcunque iniquus, ſi non ſit condemnatus. to.5.8.f
mortificare hominem videre potes, quare mortificet neſcis, ſed ſolus deus hoc nouit.to.8.130.m
Siue inde, ſiue inde moriatur, quære qualis ſit qui morietur,quò poſt mortem iturus eſt,non vnde de vita exiturus.t.8. 575.a

Mors Chriſti.

mors Chriſti. to.3.47.e,353.b
mortem Chriſti non veram, ſed ſimulatam fingunt Manichęi. to.6.95.i
mortem Chriſti omnes egere. to.7.220.f
mortem crucis,quę magna abominatio erat Chriſtus nõ attulit, ſed hic de maledictio primi hominis propagatã inueniens, in ligno ſuſpendit. to.8.106.b
Chriſtus vera morte, quæ carni mortali debebatur, mortuus eſt vt ad nos vera vita perueniret. ibidem.
Chriſtus mortalis erat, ſed non de peccato: ſuſcepit pęnam noſtram,& ideo eſt ſoluit culpam noſtram. to.8 161.d
Chriſtus mortis interfector, quia magis in illo mors mortua fuit,quam ipſe in morte. Eod.164.m, in fine.
mors nõ occidit dominum,ſed ipſe occidit mortem. to.8.214.c,d
Quòd voluntate, non neceſsitate ſecundum carnem mortuus ſit. Eod.235.l
Iam nõ hic moriturus eſſet homo, niſi deus illum percuſſiſſet. Eod.244.l
Ibi mortuus eſt Chriſtus, vbi es tu moriturus:exemplo te docuit quid non timeres & quid ſperares. to.8.255.f

Niſi à nobis ſumeret carnem mortalē, mori non poſſet, quia verbum nō moritur, diuinitas non moritur. eod.308.e
mortem carnis non conditionis neceſsitate, ſed miſerationis voluntate ſuſcepit. to.8.318.i
Inter mortuos quomdo ſolus Chriſtus liber fuerit. ibidem.K
Chriſti à cęteris mortuis diſcretio. ibidem.l
mori omnes timemus: mortuus eſt Chriſtus ne mori timeremus. to.8.486.K
Si dat impijs mortem ſuā, quid ſeruat iuſtis niſi vitam ſuam? Eod.574.d
Chriſtus per id quod homo erat, mortuus eſt Deus: & per id quod Deus erat, excitatus eſt homo & reſurrexit & aſcendit in cęlum. to.8.502.b,c
Quòd prior particeps factus ſit immortalitatis noſtrę, vt nos efficeremur participe immortalitatis eius. to.8.563.c
mors in Chriſto nō pęna peccati, ſicut in cęteris, ſed munus miſericordię. t.9.6 l, circa finem.
Chriſto ab infernis ſuſcitato, non eſt quod mortuos defleamus, nec mortis caſum timeamus. Eodem.21.f
mors vitæ. to.9.24.l
mors mortua eſt in morte Chriſti. ibi.
mors crucis, omniū atrociſsima. t.9.54.g,& 60.i,k
mortis Chriſti conſideratio. to.9.163.c
Vide, Chriſtus.
Res vetus erat vt homo moreretur, res noua eſt facta, vt Deus in carne moreretur. to.10.141.c
Nihil tam magnanimum, quā pro impii mori. ibidem.e
Chriſtus nos inuitat ad mortem & vitā ſuā. to.10.199.b
Chriſtus mortem, omni morte deteſtabiliorem paſſus eſt. ibid.c
mors Chriſto à nobis mortalibus aduenit. to.10.200.i
Differētia mortis Chrī, & noſtræ. t.10.216.c
Chriſtus moriendo, mortem occidit. Eodē. 318.f,g
Mors violenta, vel ſpontanea.
De his qui ſibi mortē conſciſcunt to.1.226.g, to.2. epiſto.61. to.4.362.a, to.7.40.e,f
mortis prodigioſa cupiditas, in hęreticis. t.2.64.g
mors ſpontanea. to.2.93.K
mortem non conſciſcendam. to.3.347.c
morte ſe occidere vt ſtupra vitētur, maius ē quam aliud homicidium. to.5.6.a,& ſeq.
morte ſe pdidit Lucretia, vi oppreſſa, volēs ex hoc innocens apparere. ibidem.& ſeq.
morte ſe primere eſt prohibitum. idid.8.c,d
mortē quidā ſibi intulit, ex appetitu immortalitatis animæ. ibid.g
mori cur quidam volunt. to.5.129.e
mortem ſibi inferrre licere ſapiēti, cōfitētur Academici, & Peripatetici, ſed nō ſic Stoici. to.5.189.K,& ſe.
mortem ſibi inferre Patriciani conſueuerūt. to.6.8 in fine.
Item Circumcelliones. ibid.m
mortem violentam diabolus perſuadet. t.7.114.b,c,& 118.K
An fas ſibi mortem conſciſcere. to.7.114.i,k,& ſeq.
Mortis regnum aculeus, contentio, &c.
mors & infernus, quæ mittentur in ſtagnum ignis, vt dicitur in Apo. quid ſignificent. to.5.204.e
mortis regnum deſtruit Chriſti gratia. to.7.213.m,& ſeq.
Aculeus mortis peccatum. to.7.236.K, to.8 11.g, to 10.145.h
mortis regnum. to.7.277.a
mors quomodo nos perſequitur. to.8.164.m,& ſeq.
modo cum morte cōtēdimus: & quādo nulla erit à morte contentio. Eo.225.c
mortis contentio. to.10.36.m,& 59.m
mors & infernus, diabolus eſt, & populus eius. to.9.149.K,l,& fo.ſeq.a,b
mors defectionem patitur, cū poteſtas eius cunctis reſurgentibus vacuatur, t.10.208 m,& ſeq.
mors miſſa in Iacob, quomodo venerit in Iſrael. to.4.304.m,& ſeq.
mors ex ſcriptura.
mors pecorum & primitiuorum Aegypti qd ſignificet. to.8.286.h,i,& 513 e,514.f
mortis nomine, quæ ſignificentur.
mors pro carnali affectu. to.4.204.l
mortis nomine, diabolus intelligitur: nō qa ipſe mors eſt, ſed quia per illū mors.& ad eum pertinentes mortem habent paſtorē. to.8.166.b

mortis nomine peccatũ dicitur, quod cõtẽpta diuina lege committitur. to.8.11.g
Somnis mors.to.8. 499.a,tom. 10.22.m,& 37.f
Homines nobis moriũtur,Chriſto dormiũt. to.10.37.f,& i
mors aſsimilatur ſomno,ꝓpter reſurrectionem futuram. to.10.106.i

Mortalis,mortalitas.

Cyprianus de mortalitate. to.2.151.d
mortalitas quando eſt cotractu. to.3.222.a
mortale cur dicatur corpus, & anima immortalis. to.5.112.i
mortalitate qũo aliter caruit primus homo aliter beati carebunt. to.5.342.m,& ſeq.
Aliud eſt eſſe mortalẽ,aliud morti obnoxiũ. to.7.212.m
mortale,& mortuum,ac moriturum. eodẽ. 212 b
Nihil moritur niſi mortale. to.8.43.f
mortalitas ineſt propter peccatum ſecundũ illud Apoſtoli,&c. Eod.161.d
mortalia etiã viuorum corporũ eſt, morticina non dicuntur niſi mortuorũ. ibi.290.c
Non moritur,niſi qui mortale crimen committit. to.9.142.h

Morticinum.

morticino & immolatio cur non veſcantur Chriſtiani. to.6 155.m
morticinum quid propriè. to.8.290.c

Mortuus.

mortuus eſt nomẽ, & ponitur ꝓ participio præteriti temporis,vt declinetur verbum morior, quod declinari non poteſt. to.5. 114.h,i
mortuus nullus homo fuiſſet,ſi primi homines non peccaſſent. to.5.121.a,& ſeq.
Quomodo recte dicitur,mortuus eſt homo cũ caro ipſius non anima moriatur:ſic rectè dicimus mortuus eſt Chriſtus, etſi diuinitas eius non moriatur. to.8.119.K

Mortui,& eorum genera.

morienti neceſſaria ad ſalutem credenda.to. 9.207 f
Scio neminem fuiſſe mortuum,qui non fuerat aliquando moriturus. to.5.5.i
mortui viuũt,& viui mortui ſunt.t.9. 78.i,K
mortuorum duo genera.to.10.6.l,m,& 17. i,K,& 106.f
Tria genera mortuorum,tria genera peccatorum ſignificant. to.10.37.i,K

Mortuorum ſepultura,& pro eis ſacrificia, & orationes.

Pro mortuis,qũo ſacrificandũ. to.1.59 a,& ſeq.& in Poſsidonio.to.2.95.l
mortuos ſepelire mortuos,quid,to.2.134 i, to.3.96.d,to.5.200.i,K.to.10.5.b, & 6.l, & 319.l
mortuis munera ſpiritalia mittenda. tom.2. 192.d
mortuis cur numerus ſeptenarius exhibetur. to.4.42.c
De cura pro mortuis gerenda.to.4.318.h,& ſeq. Retractatio.to.1.27.i
Poſt mortẽ,an proſit cuiq; quòd corpus ei9 apud ſancti alicuius memoriam ſepeliat. to.4.318.h,i,& ſeq.& 229 h,
Vide ſepultura.
Pro mortuis ſacrificia,an aliquid eorum cõferant animabus. ibi.vtrobiq;.
Pro mortuis ſacrificium oblatum. to.4.318 i,K
Pro mortuis,orat Eccleſia. ibid.k
Pro mortuis ſacrificia altaris,orationum & eleemoſynarum. to.4.323.i.K
mortuorum exequiæ magis viuorũ ſolatia ſunt,quam defunctorum ſubſidia. to.4. 319.b
Pro mortuis ſupplicationes nõ prętermittẽdæ. ibid.f
De mortuorũ ſepultura quomodo ſit curãdum & corporibus ipſorum. to.5.5.c,d
Vtrum pro mortuis orandum. to.5.223 b,c
Pro mortuis non orandum, Aeriani dicunt. to.6.8.e
Pro mortuis non baptizatis, non offerendũ. to.7.374.a,b,& 386.l
De eo quod ſcriptum, Amen amen dico vobis,quia venit hora & nũc eſt,qñ mortui audient vocem filij Dei,& qui audierint, viuent,&c.Sermo. to.10.53.g
Quibus mortuis orõnes Eccleſię,ſacrificia, eleemoſynę,ꝓſint:quibus nõ t.10.89.K,l
Orationibus ſacrificio ſalutari,& eleemoſynis,mortuos adiuuari. ibid.l
Et qui illis addiuuentur,qui non. ibid.
Obſequia mortuis pręſtita,quid eis cõferãt. to.10.89 m
Quid conſiderandum in celebratione funeralium pro mortuis. Eod.90.a
De ſuffragijs defunctorum. tomo. 10. 300.l

Triſtitia,& conſolatio ſuper mortuis.
Super morte amici declamatio. to.1.21.f g
mortuorũ ſepulchris honor exhibitus.to.1. 43.b.c
morte charorũ,nõ cõtriſtandũ. Eod. 245.e
Super obitu mariti conſolatio. tomo.2.9.K
Super morte vxoris conſolatio. to 2. 151.a
Homines ante legem, & ſub lege mortuos flebant. to.9. 210.d
Chriſtianorum plerique infideles in mortuorũ deploratione ſequuntur eo. 211.g
De verbis Apoſtoli. Vt de dormientibus no contriſtemur,ſicut & cæteri.Et de operibus miſericordię quibus mortui adiuuantur,Sermo. to. 10.89.l & ſeq.
De mortuis quos diligimus, naturalis triſtitia. ibidem.k
Contriſtari de mortuis, non prohibuit Apoſtolus. to.10.89.K.& m.

Mortuorum cura,cognitio, apparitiones.

mortuorum conditio.tom. 1.14.f.to.3.61 g
mortui abſq; pęnitentia,an veniam delictorum conſequuturi ſint. tom.2.205 c
mortuos nõ ignorare q̃ hic aguntur.t.3.288.h
Circa mortuos angelorũ miniſteria,& operationes. to 4.321.d.& ſo.ſeq.c
Ex mortuis mitti aliquos ad viuos. tomo 4. 322 c.& ſeq.
mortuis curam eſſe de charis ſuis viuentib. to.8.417.a.& ſeq.
Vtrum in his quę in ſuis poſt mortem cuiuſque cõtingunt,vllus mortuos tangat dolor. ibidem.b
mortui ẽt nõ ceſſãt laudarẽ Deũ.t.8.552. c.d

Mortui in iudicio.

mors reſiduorum in aduentu dñi. to.1.25.i
an morituri,qui occurrent domino in die iudicii. to.4.230.& ſeq. copioſè.
mortuis qũo dicat Petrus euangelizatũ.to. 2 epiſt.99.per totum.
Qualis quiſque moritur,talis in die nouiſſimo iudicabitur. to.2.105.a
Poſt mortem locus animarum,vſque ad iudicium futurum. tom.3.63.m
Qui ſint mortui,quos ad iudicium exhibuit mare,vel quos mors&inferi reddiderint to.5.204.d.& ſeq.
mortuorum etiam animas dixit Plato reuerti in corpora beſtiarum. eod.191.c
Oculi iudicant in temporali ſplẽdore mortuum fœlicem,qui nõ rarò peſſimè mortuus eſt. to.10.23.m
Quando mortui audient vocem filii Dei,exponitur. tom.10.54.e
Quòd Aaron ſtetit inter mortuos & viuos, quid ſignificet. eod.176.m

Mortui reſuſcitati.

mortui pueri reſuſcitatio. tom.3.245.c.d
mortui Lazari & aliorum reſuſcitatio.to.3. 251.g.h
mortui tres a Chriſto reſuſcitati,quid adũbrent.to.4.397 g.to.9.77.e.tom.10 37.c d.& i.k. & ſeq.
Et quid adumbrent ipſi, & diuerſa ipſorum ſuſcitatio. to.10.37.c.d.& i.k.
Sermo de eadem re. ibid e.& ſeq.
Chriſtus multos mortuos ſuſcitauit,ſed ſolum tres ſcripti ſunt,propter certum myſterium. to.10.37.f.g

Mortuorum cultura.

mortuos Chr̃iani nõ colunt ꝑ diis.t. 2.46.i
mortuorum reliquię honorandæ.to.3.68.h
mortuorum corpora dilaniata. eod.178.a
Circa mortuorũ reliqas ſupſtitio.t. 4.246.e
mortuos magis veneratur vanitas vulgi, q̃ viuos. ibidem.
mortuorum corpora Deo perire nõ potsũt to.3.355.c
mortuis ſacrificauerũt multi.t 5.73. a & ſe.

Mortuorum exempla.

mortuo ſimilis apparebat quidam ſacerdos cum volebat. ibidem a.b
mortuus eſt filius Dei, qualiter intelligendum. tom.10.54.g
mors Saræ infidelitatem ſignificat ſynagogæ. tom.10.165.f
mors matris Auguſt.tom.10.312.l.& 313.c
Exemplum cuiuſdam defuncti in Aegypto. tom.10.310.e.& ſeq.
Cyprianus proximus morti,iuſſit cuſtodiri puellas. to.10.321.h.i

Mortui qui dicantur.

mortui q̃ dñr ĩfideles.t.2 134.i.t 4.122 e. t. 8.254.c & 441.K.to.9 38.e.& 48. m.78 i
mortui dicuntur dormientes.to.2. 184.k.l. tom.8.318.l.to.9.78.c.to.10.89.l
mortuorum cadaueribus peccata ſignificari. tomo.4.41.e
mortui ſeculi qui ſint, & quomodo Chr̃s non erat mortuus ſeculi.tom.8. 545.l.m
mortui,peccatores.tom.10. 101.m.& 177.b

mores bonos vel malos, non faciunt niſi boni vel mali amores. tomo.2.72.f
morum corrigendorum nullus eſt locus, niſi vita præſens. Eodem.74.d.e
mores boni, idicāt hominē bonū.eo.75.a.b
mores boni, ſunt ornamenta Chriſtianorū. to.1.102.i
Ex moribus appareat animus. Eodem.105.l
mors populi Dei, vel inſtituta maiorū, quo modo tenenda ſint. tom 2.114 l.m
mores ornandi. tom.2.252.f g
morum pręcepta, etiam gentilium, non cō temnenda. tomo.3.14.l
Colluuies motū peſſimorum. tom.5.16.e f
mores magis attendit populus in ciue, quā nomen. tom.5.25.c.d
mors, & vſus, plurimum valent, ad alliciendum humanum ſenſum, vel offendendū. to.5.132.f.& ſeq.
moribus ſuis pditis multi cruciant pie viuentium corda. Eodem.184.c
moribus bonis propinquatur Deo, malis receditur à Deo. t.8.350.a
mos primitiuæ Eccleſię acclamare concionatoribus. tom.10.4.l.m
mos loquendi ſcripturis: In gladio, id eſt, gladio, In igne, id eſt, igni. tom. 10.11.h
Differentia morum, Apoſtolorum tempore & noſtro. to.10.83.i.K
mos acclamandi in Aphrica prędicatori. to 10.85.K.l
Perditi mores per eleemoſynas, ieiunia, & orationes, ſunt corrigendi. tom.10.160.e
motenſes hæretici, Donatiſtę ſunt. to. 6.9.a
De motu. to.1.104.d
motus ſpecies. ibidem.e
Proportio in motu, vt in modis. t 1.110.g.h
motus rationales, & irrationales. ibidem.i
motus complicati & ſeſquati. ibid.m
De proportionatorum motuum decore. to. 1.112.a.b
motus, & numerus infinitus. Eodē.111.a.b
motus animi ad malum, vnde fit. to. 1.222. m.fo.ſeq.c.d
motus corporalis origo, in cerebro. tom.3. 199.c.& ſeq.
motus tēpus, locus. to.3.188.K. & 206. l.m.
motio corporis humani conſiderata. to.3. 206.a b
Quō Deus moueat, quō anima. ibidem.b
motū rectum in ſex partes fieri. to.4. 186. e
motus primi cōcupiſcētię pter noſtræ voluntatis legem inſurgentes, non ſunt peccatum. to.5.9.e
De motu ſpiritali angelorum, quo non laborant cum nos adiuuant. tom.5.102.c
motus angeli eſt in tēpore, ſed nō eorū immortalitas trāſit in tēpore. to.5.108.K.l
De motu angelorum ſtabili in Deū, ad quē mouentur vt ad fontē vitę. tomo. 5.145. f.g
Non mouetur Deus de loco, ſed deſcendere dicitur ibidem.f.g
Ego mouebo cęlum & terram, &c exponitur. to.5.178.e
Quòd in motibus primis ſit peccatum, innuit. tom.5.188 g
Non mouentur genitalia nunc, niſi libidine concitata, ſed in primo ſtatu fuiſſent mota ſola voluntate. Eodem.129.l.m
motus inquietus eſt, donec veniat ad locum ſuum. tom.8.50.m
Creaturam ſubditā opere inuiſibili creator mouet, nec eius ſubſtantiā aliquid corporale & temporale conuertitur. to.8.282.l
mouemur, quia homines ſumus. to. 1 .57.e
moyſes. tom.5.97.b
De natiuitate Moyſi, & rubo. tom.10.170.i
Moyſes a muliere Iudæa naſcitur, & a filia Pharaonis adoptatur. to.10.170.i & ſeq.
moyſes in flumen iacitur, omniū priorum mortem tādem vindicaturus. t.10.172.f.g
moyſes in vndis inuentus, ab illis nomen accepit, & per illas Iudæos ſaluauit ibid.h
De Moyſe adoptato a filia Pharaonis, liberante filios Iſrael, &c. to 5. 156.c. & ſeq.
moyſes a Pharaonis filia inuenitur. tom. 10. 172.h. Et adoptatur. to.5.156.c
moyſi vxor Aethiopiſſ. t.3.241.h.t. 10.170.K
moyſi homicidium. to.4.43.g
moyſi filii. to.3.241.e
moyſi viſio, in rubo, excutitur. tom.3.90.f
moyſes quomodo viderit Deum. to.3.91.m & ſequen.& 231.m
Cur angelus miſſus loq ad Moyſen, in igne & rubo apparuit. to.4.303.g
moyſes cum Deo locutus eſt. tomo.5.85.f
moyſes Deum non vidit, ſed typum Dei. to. 9.7.c
moyſes plus cęteris illuſtratus, oculis mentis non corporeis, videbat. tom.9.246.l
moyſes dextraxit a ſinu ſuo manum leproſam, quid ſit. to.10.171.a

Virga

Virga Moyſi,crucis ſignum.ibid.c.& 173.b
Elegit Deus Moyſen, vt Pharaonē virtutib. inuitaret. to.10.172.e
Signa quę Deus a rubo dedit Moyſi.to. 10. 325.e.f
Quid tria ſigna data Moyſi deſignent. ibidē. f.& ſeq.
miſſio Moyſi,a Deo,in Aegypto.t.10.170 l
Moyſes Pharaonis Deus dictus eſt.to. 4.36. b.& 44.d
Moyſes medius īter Deū & Aarō.t.4 45. K.l
moyſi origo. eodem.44.c
moyſes,& Aaron,ambo ſummi ſacerdotes. to 4.69.a to.8.365.h
Populus Iſrael quomodo crediderit Moyſi. to.5.85.e.& ſeq.
Moyſes Pharaonem freto hiante ſubduxit, non diabolum cum ſuis legionibus pernecauit. to.10.132.a
Moyſes Aegyptum decem plagis feriens,legem ſignificat. tom.10.171.c
moyſes virga mare percusſit,& diuiſum eſt to.10.172.l
Moyſes inermis bellauit aduerſus Pharaonem. tomo.9.213.i
moyſes exterminauit Aegyptum, & nō peccatum. tom.10.132 e
moyſes eduxit Iſraelē ď Aegypto.t. 5.156.c
Quo tēpore Moyſes populum de Aegypto eduxerit,& ď Ieſu Naue,q eidē ſucceſſit, quorū regū ętate ſit mortuus.to.5.171.d
Canticum Moyſi & agni,vtrunque teſtamētum. to.9.147.b
moyſes populum liberauit Iudaicum, non totum mundum to.10.132.e
Exhortatio moyſi,ad Iudæos,contra metū Pharaonis. to.10.172.l
Lignum miſſum a Moyſe in aquam amarā, reddidit eam dulcem. to.10.173.f
moyſes ad aquam contradictionis peccauit. to.6.102.K
moyſes ob dubitationem,ad aquam de petra fluentē,ꝓhibitus eſt ītroducere populū in terram promiſſionis. to.9.223.a.b
Moyſes dubitans,diſcipulos Chriſti in paſſione dubitantes,deſignabat. ibid.c
Moyſi Chriſtus ſe præferebat in promiſſione cibi dandi. to.9.48.a
Dubitatio Moyſi ad petram.tom .10.105.a
Moyſi ieiunium. tom.4.59.l
Moyſes manus leuans,figuram crucis oſtēdit. to.6.11.h
moyſes manus leuat,non tamen extēdit.to. 10.105.e.f.& 174.h i
Moyſe, in vertice montis leuante manus, Iſrael vincebat. to.10.172.h.i
Moyſes,legē accepturus, quadraginta dies & noctes,ſine cibo & potu tranſegit. to. 10.158.K.& 159.b
moyſes & Helias quadrageſimam ieiunauerunt. to.10.289.b.c
moyſes ex lib. viuētiū deleri vult.t. 4.57.m
moyſes orās pro populo, iram Dei fregit. to.5.57.b
moyſi deſcendentis de monte cum tabulis, vultus quare ſplendidus to. 4.243.e
moyſen quare volebat occidere Angelus in via. to.4.245.e
Velamen Moyſi. to 10.41.K
moyſi velamē,ꝑ Chriſtū euacuatū to.6.30.l
Vide,Velamen.
Quid ſignificet quod moyſes cineres vituli ſparſit in aquam,& dedit populo libere. to 8.267.b.c
moyſes cohæret peccatoribus. to.10.20.c
moyſes,lex. to.10 171.c
moyſes.a ſocero ſuo conſiliū accipit.t.3.2.f
moyſi magna dilectio,in populum ſibi cōmiſſum. to.10.20.b.c
moyſes pro populo rebelli,ſæpe dominum deprecabatur. to.10.210.h
moyſes cētū viginti ānis vixit. tom.4.303.f
mors Moyſi. tomo.9.213.a.b
moyſes qūare non intrauerit in terram promiſſionis. to.8.365.a.b.to. 10.105.b
Quòd Moyſes pro fidei titubatiōe hac ſola pęna mulctatus ſit, ꝙ ad eā terram ad q̄ populum ipſe ducebat, non intrauerit, non a regno gratię excluſus.to.8. 410.b.c
moyſi ſepultura quare ignota.tom.3.242.c & ſequentibus.
moyſi ſucceſſor,Ioſue. ibidem.d
moyſi mors,in monte,quid.tomo.10.105.c
Quid mors Moyſi figurabat. tom.9.223.e
moyſen quidā negāt mortuū.tom.9.122.k.l
moyſes rexit populū per annos quadraginta in deſerto,& mortuus eſt annorum cētum viginti. tom.5.171.d
moſi & Helię apparitio. tom.4.322.d
moyſi ſcripta quorſum ſpectēt.tom. 1.76.l
moyſi libri nihil aliud quam Chriſtum prædicant. to 4.198.f

moyſes, Chriſtum quomodo prophetauerit. tom.5.171.d
Quòd Moyſes non fecerit pſal. qui ei inſcribitur, ſed hoc factum eſt alicuius ſignificationis gratia. to.8.329.K.& fo. ſequen.c
moyſes, plenum ventrem, Chriſtus aūt plenam mentem promittebat. tomo. 9.48.a
moyſes, non ſolū Chriſti, ſed etiam legis figuram habuit. to.10.180.K
moyſes figurabat populū Iudęorū, ī Chriſto paſſo crediturum. tom.2.162.l
moyſes, typus Eccleſiæ. ibidem.m
Per Moyſen lex ſignatur. t.3.10.m.t.6.16.h.i
moyſes eruditus omni ſapientia Aegyptiorum. tomo.3.14.l
moyſi ſpiritus, qui. tom.3.107.b
moyſes typus populi Iudaici. tom.6.103.l
moyſi ſimilis propheta Chriſtus. ibidem. m
moyſes, typus Chriſti. to.4.195 l. to. 10. 41. & 170.i
moyſes theologus. tom.5 179.e
moyſi & Chriſti eadem doctrina, licet diuerſa tēpora. to.6.105.g.h.& ſeq. copioſè
Per moyſen bella geſta, quid prophetice ſignificent. to.6.107.i.& 143.i
moyſes teſtamēti veteris miniſter, hęres, & propheta noui teſtamenti. to.7.293.c. to. 8.328.h
Virum ſacerdos erat, an maior ſacerdote. tom.8.365.h.i
Ex moyſe intellige omnes iuſtos & ſāctos. to. 8.384.c
moyſes moleſtiſſimus pædagogus. t.10 69.l
muli habent ſexū, nō tn̄ fętū. tom.5.142.a.b
mulier, omnis fœmina nuncupatur, etiam ſi virgo ſit. to.2.174.d. to.3.32.a.& 41.c. & d.& 57.e. tom.4.86..& 147.e.& 434.i
mulier ſexum magis ſignificat, quam copulam viri. to.6.79.e. to.9.20.e
Proprietas locutionis Hebrę linguę, oēs fœminas corruptas & incorruptas mulieres vocat. tom.10.52.d
mulier, cur de latere facta ſit. tom.3.210.f.g
Formatio mulieris, per quem. ibid.K
mulier quomodo facta: tom.3.211.e
mulier, imago Dei non eſt. to.4.317.h
mulierem, cur Deus formauit de homine. to.5.110.a & 234.g.h
mulier, quare potius ex oſſe, quem carne facta. to.9.29.1.K
mulier prima de viro, ſine fæmina eſt facta. to.10.35.d
De pœnis mulieri inflictis. to. 1.177.m
Pæna mulieris. to.3.223.h
Per mulierem peccatum factum eſt, & per mulierem ſublatum. to.4.304.h
mulieres, in ſtatu innocentiæ, peperiſſent ſine dolore. tom.5.130.h
Diabolus vnā mulierem deiecit, ſed Chriſtus plurimas exaltauit. t.9.215.m & ſeq.
Per mulierem mors viro nunciata eſt, & p mulierem vita nunciata. tom.10.187.c
mulieres ſe fucantes Cyprianus deteſtatur. to 3.29.h
mulieribus comparati. to.4.196.f
Viros muliebria pati. to.5.55.e
mulierū venenum decoquentium, malitia. Eodem.26.K.l
A mulieribus incœpit illud malum, quo factum eſt diluuium. to.5. 141.l.& ſequen.
mulieres ſacerdotio honorantur apud Pepuzianos hæreticos. to.6.5.h
mulierum vitia ad ebrietatem pronarum. tom.9.218.a.b.& ſeq.
Quanto vilior eſt mulierum conditio, tanto ruina facilior. tom.9.229.h.i
De muliere forti, Sermões duo. to.10. 234. K.& ſeq.
Per mulierē fortē, Eccleſia intelligitur. ibi.i
Difficile eſt inuenire mulierem fortē, & difficile eſt neſcire eam. tom.10.235.e
mulieres non debēt vti fucis colorum, neq; nudare capillos. to.2. 102.h. i. & 153. a.b
mulier longe, libido prope. to.4.325.i. tom. 8.160.d. tomo.10.101 e
Qui viderit mulierem ad concupiſcendum eam, iam mœchatus eſt in corde ſuo. to. 5.124.m. tom. 10.37.K
An credendum ſit angelos, ſubſtātię ſpiritualis, amore ſpecioſarū mulierū captos, earundem iniiſſe coniugia, ex quibus gigantes ſint creati. tom.5.140.b.& deinceps.
Qui mulierum familiaritatem fugere negligit, cito labitur in ruinam. tom. 9.429.e
Nemo de viribus ſuis vſqueadeo pręſumat vt mulierū familiaritatē nō fugiat. ibid.f
Cōuerſatio mulierū periculoſa. to.10.101.f
mulieres admonentur. tom.10.126.h
Cuiuſcūque mulieris familiaritas, vel ſecreta collocutio, maxime eſt vitanda tomo. 10.251.d e
Portio viri, eſt mulier. tom.5.313.a

mulieres

mulieres grauidæ moriuntur. tom.5.26.m
mulier regenda eſt a viro. to.5.133.c
mulier habẽs menſtrua, prouectę tamẽ ętatis põt generare de iuuene. ibid.152.m
mulier nupta ſollicita eſt quę ſunt mũdi, innupta quæ ſunt Dei. to.6.258 K.& ſeq.
mulieres maritos de adulterio Epiſcopis deferentes, plerunq; zelant, aliquãdo tamẽ ſalutem eorum quęrunt. tom.10.16.K
Quare mulier viro tradita. to.10 96.h
mulier de viro ſuo concipiens, facit quod Deus iuſsit. to.10.21.a.b
mulieres qualiter ſe gerere debeant ergã viros ſuos. to.10.120.b.c
mulieres quomodo viris ſuis ancillari debeant. ibidem.& ſeq.
mulieres quomodo viris ſuis æquẽt. ibid.
mulier agni, Eccleſia eſt. tom.9. 149 g
Quicquid mulieribus in fide non licet, nec viris licet. to.10.246.i
mulieribus ſcripſit Auguſtinus, Fabiolę. to.2.253.d.e
Feliciæ virgini. ibidem.l.m
Florẽtię puellę ſtudioſę, offerens ſuã dicendi operam, ſi proferat quid velit exponi. epiſto.132.
Italicæ. epiſt.133.
maximæ ſtudioſæ fœminę. epiſt.141
Paulinę, anni religioſę. to.2.epiſt.112
Probę viduę diuiti. epiſt.121.
mulieres fideles miniſtrarũt Chriſto, & Apoſtolis. to.3.258.c & ſeq.
De muliere deprehenſa in adulterio, quam dominus abſoluit. tom.8.160.K.l
Viris a Chriſti monumento recedentibus, remanſerunt mulieres. to.9.129.K.l
mulier ſedens ſuper beſtiam, multitudo eſt hæreticorum. tom.9.147.l
Inuectiua in mulieres, quæ filiũ deuorauerant. tom.10.231.f.g
Iob mulierem vicit, Adam a muliere victus eſt. tom.6.130.b.c
mulier profluuium ſanguinis patiens, gentes ſignificabat. tom.10 5.f
Quare Chriſtus prius mulieribus quã viris poſt reſurrectionem apparuit. to.10.130.g.& 187.b.c
mulier fluxum ſanguinis patiens, ſanatur. tom.10.164.c.& ſeq.
mulier ſterilis, quæ Helizęum ſuſcepit, Eccleſiam ſignat. to.10. 229.h
Quęſtio mulierum parricidarum coram rege Salomone. to.10.231.h.i
Quomodo intelligatur, Quid mihi & tibi mulier? tom.9.242.c
Pro multis dicit ſæpe ſignificari omnes, in ſcriptura. tom.5.209.m
multiloquium neceſſarium excuſatur. to. 2.8.b.to.3.158.g
multiloquium a gentibus venit. to. 4.406.d
multiloquium quid. tom.7.66.h
multiloquii, & diſcretę taciturnitatis bellum. to.9.226 h.i. Vide, Loqui.
multiplicatio multis modis dr. to.8.529.g
Secundum altitudinem tuam multiplicaſti filios hominum, exponitur. tom.5. 107.e
Cum multæ ſint multiplicationes terrenę, fœlicior eſt filiorum. ibidem.h
multiplicatio in anima, non continuè virtutem ſignificat, ſed aliquando egeſtatis eſt, non vbertatis. ibidem
multiplicitas perit, & ſingularitas in ſanctis tenetur. tomo.8.10.f
multitudinis authoritas. tom.6.32.f.g
mũdi acceptiones. t.7.357.b.c. t.8.81.f. t.9.5 b.& 82.g.h.& 103.a.& 127.K.& 134.d.e
mundi vocabulo, & bonos, & malos accipi. tom.7.186. g.& fo.ſeq.a.& 193.f.& i.
mundus dicitur cœlum, & terra, & homines mali. tomo.8.545.h
mundi ſignificata. to.9 131.K
mundus intelligibilis. tomo. 1.9.m.& 9.b
Quid Deꝰ fecerit añ mũdi creationẽ. t.1.69.a
mũdus ex nihilo cõditus to.1.68.f. t.3. 46.e
De creatione mũdi quæſtiones. to. 1. 166.b
mundum cõditum non pręceſsit materia. tom.3.46.f
mundum quare fecerit Deus, ſtultè quæri, to.1.267.i.& ſeq. tomo 4.176.c
mundi creatio. to.3.65.f.& 180.i.& 233. h.i
mundum cur Deus fecerit. to.4.241.l
mundi exordium, quare per Moyſen, & nõ ante, expoſitum. ibidem.241.d
Quò die creauit Deus mũdum. t.4. 275. f g
mundus pulcherrimus, etiam ſine ſcripturis, clamat ſe factũ a maximo & pulcherrimo Deo. tom.5.94.h.i
Si quis quærat, quare mundus antè factus nõ fuerit, poteſt inquiri ab eo, quare nõ in alio loco factus ſit. ibidem.94.a
mundus cum tempore factus, & non in tempore. tom.5 94.h.& ſeq.

mundus, cur in eſſe productus eſt. to. 5. 99. e & ſeq.
mundum, vel hominem, quare Deus non creauerit antè, oſtendit quã ſtulta ſit quæ ſtio. eod. 108. h. & ſeq.
mundum Deus condidit in principio, plenũ bonis omnibus. tom. 5 226 g
mundus factus eſt propter hominem. tõ. 9. 360. i. k. & fo. ſeq. a. b. & l.
ante mundum conditum, vbi fuerit Deus, ſtultè quæri. tomo. 6. 186. h
mundi abolitio qualis futura. tom. 3. 68. g
mundum non eſſe ab æterno tomo. 4. 247. k
mundus quo tépore initiũ cœperit. t. 4. 254. e
mundum quo die creauerit Deus. t. 4. 275. f
mundi principium, & finis. eodem. 334. f
mundus quandiu duraturus ſit, ignoramus. tom. 5. 185. g
mundus quantum durauerit vſque ad diluuium. eodem. 138. m
mundus tempore Auguſtini nondum durauerat ſex milia annorum. to. 5. 101. i
mundus hic tranſibit mutatione rerum, nõ omnimodo in interitum, hoc eſt, figura, non natura. eodem. 204. a
mundus in melius innouatus, aptè accõmodatur hominibus, etiam carne in melius innouatis. ibidem. g. & ſeq.
mundus peribit, qũo intelligat. to. 5 209. c
mundus vnus, & innumerabiles. to. 1. 151. a
mundos innumerabiles Epicurus poſuit. ibidem. & 2. 5. h. i. & tom. 2. 80. h i
Ophitæ hęretici ſimiliter. tomo. 6 4. i. & 9. d.
mundos eſſe duos Platonem ſenſiſſe tom. 1. 9 m. & 154 i
mundos duos quomodo poſuerit Auguſtinus. to. 1. 159. f. Retractatio. 1. l. iii. Item. tomo. eodem. 166. & K
mundus pro Deo habitus. ibi. 234. i. & 242. e
mundus nõ eſt animal, ex Deo & quodam copore magno compoſitum. to. 5. 33. c
mundum Deum eſſe, Varro aſſerit. to. 5. 57. f
mũdus, eſt aial beatũ & ſempiternũ, ſm Platonicos. to. 5. & 116 a. tomo. 10. 200 a. b
Et quod non ſit animal. tomo. 1. 9. d & 13. g
Philoſophi dicebant mundum eſſe animal magnum. tom. 10. 200. a. b
mundum ſemper fuiſſe, dicit Plato, & tamẽ initium habuiſſe. to. 5. 191. a
mundos innumerabiles, gigni, Epicurus dicit, & reſolui fortuitis motibus atomorũ eodem. 94. a
mundum quamuis productum dicant philoſophi, multi tamẽ eũ fuiſſe aſſerunt abſq; initio tẽporis. to. 5. 108. d. & ſequentibus.
mundum non eſſe periturum, ſed ęternũ Cicero ſenſit. tomo. 5. 115. h
Variæ opiniones philoſophorum, de mundo. eodem. 180. f. g
mundum a Deo conditũ negant Simoniani Menandriani, Saturniani, Baſilidiani, Nicolaitæ hæretici. to. 6. 4. K. l
Item Carpocratiani, Cerinth. ibidem. 4. a
Archontici, & Appellitę. eodem. 5. f. g
Marcionitæ. to. 1. 26. l
mundum conditum ex materia Deo coęterna, Seleuciani voluerunt. tom. 6. 8. i
De mundi ſtatu hęretici diſſentientes. ibid. & ſeq.
mundum a maligno principe factum, Priſcillianiſtę docuerunt. eodem. 9. b
Error Philoſophorum, de ęternitate mundi tom. 10. 200. b
Vaticinia mundi. to. 3. 102. f
Mundus duplex. to. 3. 355. m
In mũdo tria ſunt omni malo deteriora, & tria bona quibus non ſunt meliora. to. 4. 338. h. & ſeq & 383. a. & col pręcedenti.
Mundus vniuerſus, prouidentia Dei adminiſtratur. tom 4. 186. l
mundi pulchritudo. tom. 4. 212. c
mundus. to. 4. 394. g
mundus in duas partes diuiditur. to. 5. 57. f
In tres. eodem. 149 b & ſeq.
mundus duobus conſtat. tom. 5. 63. b
mundus hic quẽ fecit Deus, ſuperat oia mirabilia, modus aũt quo ipſum fecit, ita eſt nobis occultus, ſicut & ipſe De'. t. 5 85. c
mũdus eſt maximus omnium viſibilium. tomo 5. 9. h
mundi pulchritudo qũo cõponitur oppoſitione contrariorum. eodem. 98. g. & ſeq.
Ante mundum electi fideles. to. 7. 395. l. m
mũdus mari cõparat, quia & c. to. 8. 115. i. K
mundus hic, quaſi magna quadam domus eſt. tom. 8. 443. b
Chriſtus venit in mundum, quia de mundo corpus aſſumpſit. tomo. 9. 108. c
Filius Dei non erat in mundo, quem ſtatim erat relicturus. eodem. 111. c. d. & ſe.
Totus mundus inſtar breuiſſimi puncti, intra Deum collocatur. tom. 9 186. c

Quid

Quid eſt mundus harum tenebrarum. to.10.7.g.& 148.b
Omne quod eſt in mũdo, aut eſt cõcupiſcentia carnis,&c. exponitur. to.10.29.b
In mundo iſto facti ſumus. eod.66.f
In mundo erat,& mundus per ipſum factus eſt,&c. Sermo. to.10.33.K
mundus hic, fornax aurificis. tomo.10.45.g & 253 d
mundus totus domus vna to.10.79.h
mundus hic, communis domus. eod.94.i
mundus per Chriſtum factus, quis ſit. to.10.135.b
mũdus vniuerſus, quaſi homo vnus. to. 10. 150.f.g.&ſeq.
mundi pericula. to.10.158.e
mundi ſtabilitas. to.10.263.b
Hic mũdus, nõ patria, ſed captiuitas nobis. tomo.10.309.b
mundo vtendum non fruendum. tom.3.2.l
Hic mundus, eſt mare varijs abũdãs periculis. 8.224.e.f. tom.9.213.e. tom.10.309.c
Quòd ſit amaritudine plenus. to.8.310.g.h
Quare iuſti, cum ipſi ſint in mundo, non dicantur mundus. to.8.541.d
mundus per Chriſtum reconciliatus, Deum nõ merito ſed gratia cognouit. to 9. 114.e
mũdus quõ accipitur, cum dicitur, Et mũdus eum non cognouit. to.9.5.b
mũdus de peccato ſuo de iuſtitia vero arguitur aliena. to.9.102.k.l
mundus diſſentiẽdo fidei, non eſt vnum. to. 9.112.K
Chriſtus orauit pro mundo, vt credat & ſit vnum ibid.K.l
mundũ de mundo Chriſtus elegit. ibidem 113.h
mundus patrem quia iuſtum, non cognouit. tomo.9.114.d.e
mundus arguitur, quia non credit in Deum tomo.10.50.c.&ſeq.
mundo utimur tanquam non utentes. tom. 10.83.a
Cæcus eſt totus mundus. tomo. 10. 116.f
Diabolus per Euæ aures mũdo intulit mortem Chriſtus per angelum ad Mariam cũctis ſeculis vitã effudit tomo. 10.129.i.
mundus ſuæ fidei Mariam fecit redẽptione ſua obſidem. to.10.132.i
mundus Chriſtũ in mundo non cognouit, per quem factus eſt mundus tomo.10.135.b
Impedimenta huius mundi multos negligẽtes miſeros faciunt. to.10.154.e
mundus amarus. tom.10.284.l
Totus turbatur mundus, & tamen amatur mundus tom.10.284.m
Quomodo poteſt quis ſuperare mũdum ſæuientem, qui non poteſt blandientem Eodem 278.e
multi per mundi vitia corruerunt. to.10.293 c
mũdanæ illecebræ philoſophantes impediunt. to 1.140. d.& 234.K.& ſeq.
mundi contẽptus. to.1.234 K.& ſeq.& fol. 246.g.&252.e & in poſſid.to.2. epiſt.37.39.45.&70. to.4.378.g. to 9 81 l.m
Nolite diligere mundum, neq. ea quæ in mundo ſunt exponitur tomo. 3.100.c.d
mundus detinet ſuos amatores ne ſequi valeant Chriſtum. ibidem.d
mundi amatores. eodem.112.h.i.
mundi proſperitas. ibidem.
mundus periculoſior eſt blandus, quam moleſtus. tom.2.202.a
mundus quid ſit, & qui mundani. to.4.363.i
mundo mori, quid ſit. tom.4.378.i
Non mũdo, ſed Deo hęrendum. Eod.384.K
In mundanos. to.10.4.a.b.& ſeq.
mundus cõparatur falſo amico. to. 4. 377.a
mundus vult nos perire cum amatoribus ſuis. ibidem.d
In mundo ſpes bonorum non eſt ponenda. tom.4.384.l
mundus quaſi rota voluitur, & amatores ſuos conterit. tom.8.90.g.h
Sunt qui etiam de actionibus mundi non recedunt, ſed tamen ibi alii bene, alii malè operantur. to.8.ibidem.& 369 e
De mũdo qui ſint, & nõ de mũdo. to.9.63.d
mundus odit, & diligit quod ſuum eſt. tom. 9 99.f
Filius non rogat patrem pro his qui viuunt ſecundum concupiſcentiam mundi. tom. 9.110.m.& ſeq.
In mundo ſunt, qui adhuc mundana ſapiũt. eodem.111.c
Chriſtus nunquam fuit de mundo, licet fuerit in mundo. ibidem.g
mundi amatores, tria pręcipuè amant. tom. 9.127.l K
Chriſtus a mũdo non eſt cognitus, quia oĩa pęccata mundi arguębat. tom.9.13[illegible]

Qui ſe mundanis implicat, tela parat quib. confodiatur. tom.9.204.g
mundus eſt fallax ſequentibus eum tom.9.246.c.& ſeq.
mundus non amandus. tom.10.21.h
In mundum inuehitur, & eius concupiſcẽtias. tom.10.26.f.g
mundum hunc amantum verba. to.10 29.a
mundus odit eos qui Chriſtum ſequuntur. tom.10.45.d
Quibus dominus dixerit, quod mũdus oſurus eos eſſet. ibidem
mundus reus. tom. 10. 80.a
Amatores mundi inſultant odientibus mundum. tom.9.130.c.d
mũdus ridet nos, aut ridet a nobis. t.10.154.a
Amaram potionem mundus ſuis dilectoribus propinat. tom.10.184.K
A mundanis quicquid Deus præcepit, irridetur. tom.10.235.m
Neſcitis quia amicus huius mundi inimicus Dei conſtituitur. tom.10.253.c
Duplicem mundus aciem producit, contra milites Chriſti. to.10.260 d
mundi fraudes. to.10.293.a.b
Exempla mundum perfectè relinquentium. to.10.294.g.h.& ſeq.
mundanorum proprietates. to. 10.307.i.k
mũdus dicit̃ ager dñi. to.1.274.f. to.2. 228.d
mundus dicitur cęlum & terra. to. 1. 249. h. t.2.175.g. to.3.92.c.& 207.a. to.7. 541.b.c
mundus dicuntur impii, & carnales. tom.2. 175.g. to.3.4.f.& 82.a. to.4.394 g. t.6.156. K.l. to. 9.6.d.& 95.l.& 110.m. & ſequen.
mundi nomine, amatores mundi ſignificantur. to.8.58.c.& 173.b.& 519.b. c. tom.9. 127.i.K.& 130.c.d. to.10.50 K.l. & ſeq.
mundus dictus molendinum. tom.8. 90.g.h
Deſertum horribile. eodem.211.l.m
Mare. ibidem.224.e.f
Speluncha, & carcer. tom.8.541.e.f
Fluuius. eodem.546.c
mundus tenebrę dicitur. tom.9.6.d
mundus iſte Aegyptus dicitur. tom.9.6.d
mundus dicitur eremus. ibidem.b.& 134.i.
mundus pro Eccleſia. tom.9.98.m
Iudęi Chriſtum & diſcipulos eius perſequẽtes, dicuntur mundus. Eodem.99.h
mundus dicitur inimici Chriſti, qui eũ crucifixerunt. tom.9.106.i.K
mundus eſt ſeruus, neſciens voluntatem domini ſui, &c. tom.10.13.h
mundus ſcorpio comparatur. tom.10.26.f
Homines mali, mundus dicuntur, qui Deũ non cognouit, cætera autem eum cognouerunt. to. 10.135.b
Quare peccatores nomine mundi appellẽtur. to.10.149.h
munda omnia ſunt mundis. to.1.65. a. to. 3. 56.b.c. to.6.61.b.& ſeq.
Et quomodo. to.8.487.b
mundus nemo a peccato, nec infantes. tom. 1.29.c.& ſequen. Vide, Peccatum.
Non immunditia obſonii, ſed cupiditatis timenda. tom.1.65.a
Immunditia animæ. eodem.170.l
mũditia cordis neceſſaria ſaluãdo. to.3.59.c
Immundi omnes, quos non mundat fides Chriſti. ibidem
Immundus, omnis iniquus. tom 4.5 e
mundandum cor, quomodo ad videndum Deum. to.4.405 .c
Per cor, caro mundatur. tom.5.89.f
mũdare, & ſanare idẽ ſpiritualiter t 7.14.g
mundantur homines ab errore variis modis. tom.7.74.b
mundo corde hominem eſſe poſſe quomodo. to.7.247.m.& ſeq.
mũdi corde, & recti corde, diffe. to.7.466.e
mũditia Phariſęorũ. to. 8.372. d.e.& 536.m
Qua ratione dicta quędam munda, & immũda in lege. Eodem. 141.i.& 540.g.h
Iudæis, quædam dicta ſunt immunda in figura. to.8.487.b.c
Abſurdum eſt credere tunc non immundũ fieri hominem cum manducat. & tũc immundum fieri ſi uomat. eodem.487.d
munditiam noſtram interiorẽ requiſit De⁹, quæ ſi fuerit, neceſſe eſt vt foris omnia munda ſint. ibidem. & ſeq.
Nemo mundus coram Deo. tom.10.22.b
Per quem, & qua via, mundetur hõ a peccatis. tomo.10.50.b.c
Orbis vniuerſus mundatus eſt. eodẽ.193.b
Nemo, neqꝫ adeo vnius diei infans, mũdus eſt a peccati ſordibus. to.10. 249.b
Munditia cordis eſt finis quo perficimur. to.10.322.l.m
Munera accipere, quid ſit. tom.8.42.f
Quæ munera modo velit Deus. eod. 136.m. & ſeq.
Munera Dei partim tẽporalia ſũt atqꝫ terrena,

na,partim æterna & cœleſtia.to.8.87.e.f
Munera nobis adeo gratis collata.t.9.161.i,k
Quid ſit munus noſtrũ offerre ad altare.to.9.225 f
Si offers munus tuũ,&c.exponit.to.10.16.b
Murcea dea. tom.5.34.i
Murcidus quid ſit ibid.K
Septē diebus muri Hiericho, ſacerdotalib. tubis circundati,ceciderunt.tom.10.181
Vide Hiericho.
Sine murmure ſeruire debemus proximis.to.2.154 g
Murmurandum non eſt in difficultatibus. eod.172.f.g
Iſraelitæ in deſerto murmurant contra dominum. to.10.176.f
Boni illo malleo tunſi non murmurant,mali autē ſemper murmurant to.10.237.c.d
Maria ſoror Moyſi, ꝓpter murmur, ꝑcuſſa eſt lepra. to.10.289.h
Murmurare, & detrahere, hypocritarũ & ignorantium eſt. eod.290.b
De muribus augurium. to.1.156.d
Muſæ, filiæ memoriæ .to.1.165.i.to. 3. 1.b
De muſis iocus. to.1.158.h. Retract.1.l
Muſarum nouem ſimulachra. to.3.10.b
Iouem præterea nō genuiſſe nouem Muſas ibidem.
Muſca ſole præſtantior. tom. 6.47.e
Muſcæ cur creatæ, pulices. Item.to.9.3.i.
Quid per muſcas caninas intelligatur.to.9.248.K.l.to.10.175.l.m
Muſcipula occulta,eſt occulta cogitatio.t.8 21.i
Quod ſignificet inſidias. eo.23.f
In muſcipulas ſuas diabolus poſuit errorē & terrorem. to.8.54.h
Muſcipula corruptionis quid ſit. eod.83.l
Muſcipulas ſuas quibus diabolus tendat & vbi. to.8.330.h.i & 333.g.h
De muſica libri ſex. to. 1.108.K.& ſe. Retracta.2.e.& 4 d.e. to.2.194.a.b
Muſicę inuentio. to.1.165.g
Muſicę nomen vnde. ibidem. K
Muſica quid doceat. tom.1.108.K
Muſica quid ſit. ibidem.tom.2.31.b.c
Senſus muſices ineſt natura. tom.1.109.b
Muſica in luctu. tom.2.18.d.in fine
Muſicæ cognitio vtilis ad ſacras literas.to.3.10.a
De muſica harmoniaca qua delectabat Dauid. to.5.164.K.l
Inſidiæ Muſtelæ in ſerpentem. t.10.280.c.d
Mira de muſto. tom.1.263.K

Mutare,Mutatio.

Omnis creatura mutabilis eſt. tom. 2.94.g
Omne mutabile vitioſum. tom.2 78.d
Quot modis aliquid dicatur mutari.ibidem
Vtrũ recte facta mutari iuſtè poſſint.eo.K.l.
Qđ ſummè incōmutabilis ſit De⁹.eod. 14.e
Sententiam mutare,quando ſit turpe,&quā do non. to.2.255.g
Eſt mutatio in deterius,quam facit culpa,& in melius,quam facit gratia.to.5. 211.e.f
Omnia mutantur pręter Deum. tomo.8. 471.c.d
Deus mutat opera ſua,non conſilium ſuũ. eodem.506.h.i
Vt mutaremur in peius,noſtra iniqtas fuit, vt in melius,non noſtra iuſtitia,ſed gratia Dei præſtat. to.8.238.l
Non omnis mutatio culpanda eſt. eodem. 199.c.d
Petro,quare Chriſtus nomen mutauit. to.9. 15.f.g
Mutari de pręterito in pręſens, eſt quodam modo mori. to.9.186.i
mutabile eſt ſine dubitatione, quod recipit magis & minus. to.5.67.d
Nihil non mutabile pręter Deum.to.3.68.e
mutabile creatum eſt ab incōmutabili Deo & reducitur ad immutabile. eod.156.c.d
mutabile,cur quicquid eſt creatum. tom. 5. 96.f
Cur tota creatura ſit mutabilis. tomo.9. 136.c.d
muti & ſurdi qui,myſticè.to. 1.200.d. e.to. 4.111.g.& ſo.ſeq.a
muti loquaces,verbum Dei tacentes.tomo. 1 47.m
muti piſces. tom.1.159.d
mutii Scæuolæ conſtantia, coram Porſennam. tom.5.35.g
mutius. Eodem.46 g
myrmicoleon. to.4.442.g
myro fuſilium ſignorum artifex. to. 1.180.g
myſteria deorum occultantur,& quare. to. 5.38.a.& ſeq.
myſteriũ incarnationis,& paſſionis,quō ab initio monſtrata ſint ꝑ quędam ſigna & ſacramenta per angelos, quomodo etiā ꝑ Iudæos,poſtea in gentibus. eodē. 64.m

myſteria

myſteria paſſionis ſub compēdio. tom. 10. 187 a.b.& ſeq.
mythicon. to.5.51.i.in fine.

N

NAaman leproſus. to.3.246.b
De Naaman Syro, Sermo.to.10.229.k.l
Mira lętitia ſuper curatione Naaman. ibid. m.& ſequentibus.
naaman vnum Deum confeſſus, deteſtatur idola. tomo.10.230.a
naaman populū gentilem deſignabat. ibid.d
Quid eſt quòd Naaman ad mandatum Heliſæi, nolebat lauari in Iordane, niſi conſilio familiarium. ibidem.e
nabuchodonoſor quid adumbret.to.2.51. K
nabuchodonoſor regis teſtimonium, de filio Dei. to.6.20.f.g
nabuchodonoſor & Pharao, comparantur. to.7.397.i
nabuchodonoſor regis decretū, ne blaſphemetur Deus Iſrael. tom.9.23.f
nabuchodonoſor, viſo trium puerorum miraculo, cœpit laudare Deum cum pueris. tom.10.245.e.f
nabuchodonoſor in beſtiam trāsformatio. tom.10.288.i K
nachor non iuit in Meſopotamiam cū Abraham. tom.5.147.b
nachor, frater Abrahæ. ibidem.e
namphanio, quid Afris. tom.2.46 f
De Nardo piſtica. tom.4.160.m
narium alimenta. to.1.216.m.in fine.
nares Dei. tom.4.348.f
naſica. tom.5.11.K
nathan. tom.1.20.f.circa finem.
nathan duo. tom.1.23.e
nathan filius Dauid. to.4.255.f
nathan mittitur ad Dauid, to.5.157.f.to.10.101.c.& ſeq.
natan prophetam Dauid, rex ſublimis, audiuit.tom.8.160.f.g
nathanaelem, cur non elegerit Chriſtus in Apoſtolum. tom.8.222 b.to.9.15.l
nathanaelem dixit Chriſtus ſine dolo, non autem ſine peccato.to 9.15.l.& ſo. ſeq a
nathanael. to 10.8.i
De Nathanaele, cū eſſet ſub arbore fici, Sermo. tom 10 34.f.& ſeq.
naſci uocabulum, variè accipitur.to.3.55.e
naſci quid. tom.10.150.g
Sine ſenſu naſcimur. tom.4.311.h.i
De Iudæis Iudæos naſci, de Paganis Paganos, de Chriſtianis Chriſtianos.t.4.314.K
naſcimur infantes infirmiores, quam aliorū animalium fœtus. tom.5 112.a
naſcens homo flet, ſolus Zoroaſtres riſit eodem.219 m
naſcimur omnes cum radice peruerſi amoris, & erroris. tom.5.236.m
Quare e ſancto coniugio, naſcantur filii irę. tom.7.266.a
non ſatis naſci ab Eccleſia. tom. 7 122. c. d
Ex olea naſcitur oleaſter. to 7.267.b.c
Vt ex circunciſo naſcitur incircunciſus, ita ex baptizato baptizandus. tom.7. 235.f.g
Non omne quod naſcitur, concipitur. tom. 8.17.d
nemo naſcitur, niſi trahens pœnam, trahens meritum pęna. tom.8.161.c
Homo nō ſolum naſcitur ex viſceribus, ſed & naſcitur in viſceribus. eod.188.i
Omnis natus ex Adam, traducem iniquitatis, pœnamque peccati ſecū portat, morti deputatus. tomo 8.205.c.d
Ad hoc quiſque naſcitur, vt ſuccedat, & excludat eos qui pręceſſerunt.to 8.221.& 224.e.f
Ad hoc nati ſunt, qui ſuccederent, vt qui generant, decederent. tom 8.46.a
Vbi quis naſcitur, ipſius terræ vel regionis, vel ciuitatis linguam diſcit, & moribus imbuitur, ac vita. tom.8.218.K
Cum naſcitur puer, cur fleat & non rideat. eodem.486.h.i
Quiſquis naſcitur ex Adam, naſcitur damnatus de damnato, & addidit male viuendo ſuper Adam. tom.8.510.l. m
naſci de ancilla quid eſt, & quid de libera. tom.9.22.f.g
Vide, Generatio.
Omnis filius natus tom.10.32.e
In creaturis inueniri quod naſcatur, & non fit poſterius genitore ſuo. tom.10.48.d
Quare de baptizato iuſto, naſcitur nō iuſtus tom 10.71.m
Sanctum naſci de ſancto. tom.10.72.d
Tres sūt mirabiles naſcēdi ſpecies. eo. 128.c
naſci in mundo, eſt ingredi laborioſam vitā. tom.10.150.f
Nati ſumus, vt moriamur. tomo. 10.183.i
naſci & renaſci ad duos homines pertinēt. tom.2.84.g

Renaſcentia ſpiritus.to. 1.81. a.b.to.4.107.a
naſcimur oēs ad pœnam,ſed miſericodia renaſcimur in gratia.to.2.143.m. & ſequē.
nemo naſcitur ex Adam,ſine vinculo damnationis, & nemo renaſcitur,niſi p̄ Chriſti gratiam. Eodem.213.h
Nemo naſcitur,niſi ex cōcupiſcentia tracta ab Adā,præter Chriſtū, & nemo renaſcitur niſi operāte gratia Chriſti.to.2.84. h.i
Vtrū poſſit homo dici natus adhuc i vtero exiſtens,ſecūdum illud,Quod natum eſt ex ea,&c. ibidem
niſi qs renatus fuerit ex aqua & ſpiritu, &c. exponitur,ibid.& ſeq.27.e.f.tom.5.113.i
Renaſcitur nemo, niſi naſcatur.to.7.221 K
naſci denuo,quid ſit. ibidem.l
naſci ex Deo,quid. to.7.229.g
naſcimur aliter quam Chriſtus. ibidem.b
nati e ſanctis,quare baptizentur.ibidem. i.K
naſcuntur omnes ex Adā,neceſſario in peccato,libere autem renaſcuntur in gratia ex Chriſto. tomo.9.6.K.l
Peccatores omnes,ex diabolo nati ſunt. to. 9 130.m
Quomodo peccator nō ex Deo natus, & tamen ſi dicamus nos peccatum nō habere mentimur. Eodem. 31.c.& ſequen.
faciens contra charitatem,& fraternam dilectionem,non auderet gloriari, & dicere ſe natum ex Deo. ibidem.g
nemo ſe dicat natū ex Deo niſi habeat charitatem. ibidem.l
Aliud eſt naſci de ſpiritu,aliud paſci de ſpiritu. tom.10.10.k
Aliud eſt naſci de carne, aliud eſt paſci de carne. ibidem & ſeq.
nati ex Deo,filii Dei fiunt. to.10.135.d
Prima hominis natiuitas,ex maſculo & fœmina,ſecunda,ex Deo & Eccleſia. ibid.e
naſcimur ad laborem,renaſcimur ad quietē tom.10 208.f
natiuitas filiorum Dei ſpiritalis. tomo.2. 175.h
natiuitas duplex.to.3.354.f.tom.9.22.f.g.& 113.a.to.10. 108.f.289.e.f
natiuitas & proceſſio,quid differant.tom.4. 343.b
natiuitas Ioannis. tom.3.251.b
Natiuitas iuſtorum. tomo.3.353.l
Natiuitas quadruplex modus, in vniuerſali. tom.9.22.K
Confutatio obſeruantium vanitates natiuitatum. tom.10.137.m.& ſeq.
Natiuitas Chri.to.3.47.i.& 55 c.tō.6.18.f.g
Quod Deus æternus ex virgine natus ſit. to. 3.61.b.& 47.a
Chriſtum natum eſſe de ſpiritu ſancto,quid ſignificet. tom.3.55.f
Quur ex virgine natus.to.3.139 to.10.127. K.l.& 128.a.b
Et quid,qđ ex virgine natus. tom.10.52.e
Natiuitates Chriſti duæ.to 4.134.b.t.9.23.f
De ſemper nato. to.4 189.i
Filius Dei,quare ſit natus.to.4.317.h.to 10. 130.e.f
Incogitabilis verbi natiuitas. tom.4.355.i
Natiuitas Chriſti mirabilior eſt omni miraculo.to.5.182.i.to.9.100.i.tom.10. 108. h.i.& 117.d & 138 f
Natus eſt Chriſtus homo manifeſtus, ex hōmine virgine,Deus occultus ex Deo patre.to.5.182.i.to 10.133.f
Quur Chriſtus infans natus eſt,ſecus atque Adam. tom.7.223 b
Noſtræ natiuitatis,& Chriſti,diuerſitas. to. 7.230.h.i. tom 10.56 b
Natus eſt Chriſtus ante tempora. & quomodo. tom.8.341.l
Præter vinculū concupiſcentiæ carnalis natus eſt Chriſtus ſine macula, ex virgine cōcipiente de ſpiritu ſancto. Eod. 161 b.c
Solus eſſe innocens infans potuit,q de opere in Adam non eſt natus. ibidem.c.d
Non eſt natus in tempore de patre, per quē facta ſunt tempora. tom.8.424.e
Quòd tempore natus ſit ex vtero, quo maſculus non acceſſit,& ante luciferum, q̄a nocte natus eſt. ibidem.e.f
Quòd natus ſit octauo calendas Ianuarias, quando iam dies incipiunt creſcere, propter myſterium. to.8.510.a
Non conditionis neceſſitate natus eſt Chriſtus,ſed vt nos,de conditione neceſſitatis liberaret. Eodem.184.b
Quòd natus ſit de virgine, tanquam in ſolitudine. to.8.549.a
Vt ſolus de virgine naſceretur, ſimilitudine oſtenditur. tom.8.375.e.f
Deus ex muliere voluit naſci,vt homo ſecurus ex Deo naſceretur. to.9.5.g.h
Natiuitas Chriſti,& Ioannis Baptiſtæ, diuerſis temporibus. tom.9.27.m.& ſeq.

Natiui-

natiuitas Chriſti vtraq; mirabilis.to. 9. 57. e to.10.39.i.& 354.c
Inenarrabilis eſt. to. 10.128.e.f.& 133.l.m
Quomodo natus ſit filius ante omnia ſecula. to.9.126.b.& ſeq.
natiuitas Chriſti,ſecundum hominem, per ſcripturas naſcebatur,ſecundum Deum autem malis ignota. tom 9.55.b
Quo natus ſit filius de patre,cũ filius, ſicut nec pater non habuerit initiũ.to. 9,129.c
Quoniã modum natiuitatis filii à patre non capimus,oremus nos perducet ad ſpeciẽ veritatis. to.9. 41.c
natiuitatẽ filii & paſsionẽ,reſurrectionẽ,& patrẽ operatũ & filiũ to.10.52. c. & ſeq.
Quilibet Chriſtianus debet ſe præparare immunem à quouis peccato,ad celebrandã domini natiuitatem. tom.10.123.c
Myſteria natiuitatis Chriſti.to. 10,124.i.k.& 127.g.& ſeq.& 287.a.b
Qui in natiuitate Chriſti,puram conſcientiam habet,dulcius gaudet.tom.10.125.l
In die natiuitatis Chriſti,totius mundi peccatum tollitur. ibidem
Dies natiuitatis Chriſti dulcis eſt,cũctis pænitentibus veniam portans. ibidem.
Solus diabolus in Chriſti natiuitate contremiſcit. to.10.127.K
Qui in die natiuitatis Chriſti pœnitet,quicquid petit impetrat. to.10.125.l
naſcenti domino,vota promittamus hodie, & ea reddamus. to.10.126.c
In Chriſti natiuitate,ſine commixtione propagatio omni prorſus gloria & honore cumulatur. tom.10.126.l
non mirum ſi Chriſtus ſine corruptione naſcitur, qui de ſanctificatione ſuſcipitur. tom.10.127.c
Intrat artifex mundi anguſtias ventris humani. ibidem.f
Dies natiuitatis Chriſti,dies dierum omniũ nouitas eſt. to.10.127.d
natiuitas Chriſti,quid nobis profuerit. ibidem.g h
In Chriſti natiuitate,ceſſare debent omnes anguſtię. to.10.127.i.K
Probat virtutem Chri,ordo naſcẽdi. ibid.K
natiuitatis dominicæ effectus.to.10.127.m. & ſeq.& 128.f.g
In die natiuitatis Chriſti,omnis paternæ præuaricationis metus ſublatus eſt.tomo.10. 128.a
Chriſtus ſua natiuitate creato à ſe homini, & pietatẽ paternam & fraternam largitus eſt affectum. ibidem
Vtrum maius an naſci ex virgine, an perfectũ hominem creaſſe ex terra. tom.10.128.b
Deus natus eſt de Deo,numerus tamen deorum non creuit. ibidem.e
Chriſtus natus de patre,creauit & matrem, creatus de matre,glorificauit & patrem. ibidem.f
mirabilia in natiuitate Chriſti.to.10. 128.i. K.& ſeq.& 138.a.b
Teſtimonia natiuitatis Chri.to.10.127.l. m
Per Chriſti natiuitatem,gratia eſt nobis data,ſed non merces reddita. Eodem. 129.b
Comparatio natiuitatis ęternę Chriſti, ad cætera corporalia. ibidem.d.e
Chriſtus æterna natiuitate ſuper oĩa natus, tẽporali inter omnia.tom.10.129.e.133.f
miranda eſt Chriſti miſericordia, qđ ſic naſci voluit,ꝑ ſic naſci potuit,to. 10.130.a
Chriſtus minimo die anni natus eſt.ibi.c. d
A die natiuitatis Chriſti,cęteri dies ſumunt incrementum. ibidem.d
Sicut licuit primum hominem ſine homine naſci,ſic & licuit Chriſtũ.to.10.130.e
Quare Chriſtus naſcendo per virginẽ, nos ſic voluit reformare ad vitam. ibidem.f
Comparatio natiuitatis Adæ, ad Chriſti natiuitatem. tom. 10.130.e. & 165.m.& ſequentibus.
Deum ſic naſci oportuit,quãdo eſſe dignatus eſt homo. to.10.131.f
Differentia natiuitatis Chriſti æternę & temporalis. to.10.133.f
In Chriſti natiuitate,dies ꝑficit,& in paſsione eius deficit. ibidem.b
Chriſtus elegit hũc diem ſibi ad natiuitatẽ, nobis ad fœlicitatem. ibidem.c
In die natiuitatis Chriſti,natus eſt ipſe Chriſtus non ſibi ſed nobis. to.10.133.K
Naſcitur Chriſtus vt peregrinus. ibidem. m
Naſcens Chriſtus,non inuenit locum in diuerſorio, per quem omnis locus eſt factus.ibidem.
Paſtores Iudæi,in die natiuitatis Chriſti ipſum adorauerunt,reges gẽtiles in die Epiphanię. to.10.137.i K
Infra natiuitatis Chriſti ſolẽnia, celebratur eius baptiſmatis ſolennitas. Eodem. 138.f.

138.f
Præclarior & honoratior eſt ſecunda Chri, quam prima natiuitas. ibidem g.h
natus eſt Chriſtus in terris, vt Stephanus naſceretur in cœlis. tom.10. 255 c
De vigilia natiuitatis Chri, Ser. to.10.186.i
Exhortatio ad ſuſceptioné paruuli Chriſti naſcentis. ibidem.K.l.& ſequen.
Laudes Chriſti naſcentis, & Mariç matris. tom.10.286.m.& ſeq.
De natiuitate domini, Sermo.Eodem.287.a
nos de Adam & Eua per concupiſcentiam carnis nati ſumus, ſed non ſic Chriſtus. tom.10.318.f
In feſto natiuitatis Chriſti, Sermones viginti quatuor. tom.10.124 i.& ſeq.
De natali Chriſti, quæſtio. tom.2.116.e
Prę cęteris feſtis diebus, licet nos bonis operibus in die natalis domini eſſe ornatos. to.10.123.e
In natali domini, Chriſtus ſuę ſponſę coniũctus eſt. ibidem.K.l
natalis domini effectus. to.10.127.g
In natali Chriſti immortalitas, ꝑ peccatum ablata, mortalibus eſt reddita. Ibidem.
Inuitatio cuiuſuis ſtatus hominum, ad exultationem natalis domini.to.10.131 K.l& 132.c.d
Dies natalis Chriſti gratia prelationis cęteris præhabendus eſt. tom.10.133 b
A die natalis domini, cæteri ſumũt incremẽtum. ibidem.
Angeli ſinguli, Chriſtũ in die natalis ſui laudant. to.10.133.f.g
Dies natalis Chriſti hodiernus, commendat æternum. eodem.134.b
Vide ſupra Chriſti natiuitas.
natalẽ ſuũ celebraſſe Augu.t.1 9. K.& 159.h
natalitua ſanctorum cum ſobrietate celebrãda. to.8.328.h
naturæ vocabulum, proprie & per translationem. to.1 12.d.& 230.d
natura q.d ſit.to.1.257.b. to.3.202.e.& 350.i
nulli naturę nocere peccata, niſi ſua.t.1.12.c.& 277 i
natura biſariam accepta.to.1.12.d.& 15.c. to 3.137.g
naturæ poſsibilitas, ad vincenda peccata, & implẽda mandata, ſecundũ Pelagiũ. to.2.126.h.& ſeq.130 m.& ſeq.to.7.243.g.h
naturę corruptio. tom.3.51.h
naturæ profectus, & defectus tomo.3.71.b
natura nihil non bonum. tom.3.76.m
naturę contemplatio. tom.3.203.e
naturę opatio nobis occultiſsima eo.210.m
naturæ leges, & curſus cõmunis. to.3.211.d
Et quomodo multa mirabiliter fiant præter vſitatum naturæ curſum. ibidem.e
natura iniqua, ſua voluntate deprauata, gratia Dei inſtauratur to.1.25.c. to.3.211.f
naturę impudici oſores. to.3.254.d
natura prior quam vitium. to.3.349.d
Et alia de vitio naturæ. ibidem.e
naturæ conſideratio. tomo.3.350.i
natura, & gratia. tom.3.353.b
natura opera sũt maxima miracula.t.5.85.d
naturę vitium omne nocet, ac per hoc cõtra naturam eſt. Et natura vitiata, & non vitiata, differunt vitio, non natura.tom.5.97.d 103.i.K
naturarũ bonarũ optimus creator eſt Deus, & malarũ voluntatum iuſtiſsimus ordinator. tomo.5.97.d
natura, doctrina, & vſus, quomodo ſint in quolibet artifice. to.5.100.e
In natura latentes cauſas habent omnia corporalia. ibidem. 101.m.
natura ſemper appetit eſſe.ibidem. 101.c.d
naturæ bonę atteſtatur vitium. to.5.103.K
naturas diuerſas Deus ordinauit eſſentiarũ gradibus. ibidem.m
naturæ, quomodo bonæ. ibidem 104.i
Et cui bonæ ſint. ibidem.i.K
Ex naturarum conſideratione quomodo in laudem Dei aſſurgatur. ibidem
naturarum omnium conſideratione laudandus eſt Deus, nec vlla vitiorum offenſione vituperandus. ibidem
Deus naturarũ ſolus conditor.to. 5. 111.K.l
In natura quomodo ſolus Deus operetur, licet exterius aliquid poſsit adhiberi. ibid.
Contra naturam eſt mala voluntas quę expetit veram beatitudinem. to.5.124.b
natura cum ſit bona, nõ eſt cauſa malæ volũtatis, ſed eo quòd eſt ex nihilo, deficere põt, quòd autem natura ſit, habet a Deo. to.5.105.c.& 126.g.& ſeq.
natura beatitudinem naturaliter appetit.eo. 129 e
naturam ferre minora corpora teſtatur Plinius. tom.5.134 b
naturę cui ineſt malum, aliquid adimit. eodem

eodem.180.b.c
Naturæ prima. to.5.188.c.& ſeq.
naturæ bona erunt in paradiſo, reſpectu corporis & animę. tomo.5.164.h
Contra naturã nullũ vitiũ eſt, ita vt naturę deleat ẽt extrema veſtigia. eodem.192.m
Eſſe naturę in qua nullum malum eſt, aut in qua nullum eſſe poteſt, eſſe poteſt: eſſe autem naturę in qua nullum bonum ſit, eſſe non poteſt. ibidem
Contra naturã oſtendit non eſſe illud quod non eſt contra voluntatem Dei quodcunque ſit: illud miraculũ, cũ voluntas Dei ſit cuiuſcũq; rei creatæ natura. tom.5.217.l
Sicut naturas inſtituere, quas voluit Deus nõ fuit impoſſibile: ſic nõ eſt impoſſibile ei in quicquid voluerit eas mutare. ibidem.2 7.c.d
natura procliuis, & vitioſa. tom.5.236.a.b
De numero naturarum. to.6 41.K
natura a Deo, corruptio ex nihilo. to.6.45.e.& ſeq.
natura condita, & corrupta. tom.7.237.i.& 244.c.f
Quòd nulla natura ſit Deo cõtraria t.8.9.l
Omnis natura, inquantum natura eſt, eſſe cogitur. to.8.16.h
naturæ ipſæ ſubſtãtię dicũtur. eod.239.f.g
Quòd omnes naturę ꝑ Deũ factę ſint. ibi.i
Differentia naturarum creatarum, & diuinę. to.10.139.m.& ſeq.
naturarum incõmutabilẽ Deum eſſe, ac ſummum bonum. tomo.1.22.K.to.6.177.h.i
natura diuina. to.3.75.b
natura Dei incommutabilis. tomo.3 147 d
natura incorporea. to.5.96.h
natura aliqua eſt naturæ cauſa, ſcientiæ forma, vitæ ſumma. to.5.100.f
naturæ angelicæ vitium dicitur eſſe, qa non Deo adhæret. eodem.103.K
Et naturæ, quę ſummè eſt, qua faciẽte ſunt quęcunq; ſunt cõtraria natura nõ eſt, niſi quę non eſt, ei quippe quod eſt, non eſſe contrarium eſt. ibidem.m
naturæ etiam illę quę ex malæ voluntatis vitio vitiatæ ſunt, inquantum vitiatę ſunt malę ſunt: inquantum autẽ naturæ ſunt, bonę ſunt ibidem.104.c
naturæ Dei nunquam, nulla ex parte, deficere poteſt, & ea deficiunt, quæ ex nihilo creata ſunt. to.5.105.a.b
natura diuina generatur in generatione filii eodem.124.b
natura diaboli bona eſt: ſed peruerſitas facit eam malam. to.5.192.l.m.
De natura incorporea præpoſita, & corporea ſubiecta. to.5.237.m
naturæ humanæ dura neceſſitas vñ. to.1.8.f
In primis hominibus, natura humana peccauit. tomo.1.12.c
Approbare falſa ꝓ veris, vt erret inuitus, & reſiſtente atq; torquente dolore carnalis vinculi, non poſſe a libidinoſis operibus temperare, non eſt natura inſtituti hominis, ſed pœna damnati. tom.1.12 K
naturę humanæ nulla nocuere peccata, niſi ſua. tom.1.12.c
naturę humanę, ac liberi arbitrii patronus. Pelagius contra Dei gratiã. to.1.25.c. to.2.125.f & 128.m. Item epiſtola. 105 106. & to.7.243.g h
naturæ humanę miſeria, & infirmitas. to.2.128.l.& 148.d & ſeq.
natura in Adam perdita. to.2.148.d.& ſeq. to.3.214.f.3 3.b
naturæ humanæ qualitas. tom.3.353.l
natura noſtra, vt eſſet, Deum authorem habet proculdubio, & vt vera ſapiamus, ipſum debemus habere doctorem, ipſum etiam vt beati ſimus ſuauitatis intimę largitiorem. to.5.100.f
natura rationalis, etiam peccato miſera melior eſt irrationali. eodem.103.i
Cum in pęnis eſt natura vitioſa, excepto eo quòd natura eſt, etiam in hoc bonum eſt quod impunita non eſt, hoc enim eſt iuſtum, ergo bonum. tom.5 104.c
Defectus contra naturæ ordinem, quomodo cauſat peccatum in nobis. eod.105.e
natura humana mutari potuit aliorum peccatis, vt peccato primi hominis. tom.5. 126.& ſeq.
naturas quorundam hominum nouimus multum cæteris diſpares, & ipſa caritate mirabiles. eodem.129.m
naturę affectæ ſenio non debebatur poſteritas in Sara, ſignificat naturam humanã peccato vitiatam, nihil fœlicitatis mereri. to.5.131.l.m
naturę vox eſt, quòd homo concilietur ſibi tom.5.189.m
natuę ſimilitudo nihil prodeſt ad conſociandum

dum homines diuerſarum linguarum.ibidem.190.m.& ſeq.

natura noſtra vitioſa oſtenditur ex multis malis,ad quę naturaliter inclinamur, & quanta ope indigeat, vt hinc liberetur. tom.5.236.m

naturā humanā Deus pęnaliter ſubdēs diabolo,non remouit eam a ſua poteſtate.eod. 237.l

natura mentis humanæ iſta vita mortali ornatur. ibidem.238.d

natura humana quatenus laudāda.t.7. 247.l

Ex natura primū vixiſſe iuſtos homines, deinde ſub lege,tertio ſub gratia, Pelagianorum error confutatur. tom.7.260. i.K

natura humana,inobedientiæ merito, quo modo deprauata. to.7.264.i

naturę nomine cur & pudēda nūcupentur.ibi.

natura bona inſtituta,ſed peccato vitiata.to. 3.349.e.& i.to.7.279.e

natura omnis vel Deus,eſt vel Deus non eſt to.7.379.f

natura aliqua facta nō eſt, aliqua facta ē.ibi.

nobis natura eſt,quod primo homini pęna fuit. tom 8.102 h

natura rationalis ſolum facta eſt ad ſuum factorem intelligendum, diligendum, & fruendum. tom.9.181.k.l

natura humana a Deo infirma eſt,ut minutiſsimis etiam beſtiis interimi poſsit eodem.201.i

humanæ naturæ gratulandum, quòd Chriſtus eam ad patris dexteram collocauerit. tom.10.4 .m

Chriſtus ſic noſtram aſſumpſit naturam, vt non permutaret ſuam. to.10.126.k
Vide ſupra,Chriſti natiuitas.

natura,non varia,ſed voluntas,contra Manichęos. tomo.1.54.i

naturę duæ,Manichęis.tom.1.262.b.to.6.6. e.tom.7.312.c

De natura,& gratia,contra Pelagianos.to. 7.237 f & ſeq.Retra tom.1.25.c.& 11.d.e

naturam falſo accuſantes. to.7.237.f.g

manichæorum error,de natura mali. tom. 10.61.m & ſequen.

naturalia quædam recenſet Auguſti. tomo. 1.264.l.& ſequen.

De obſcuris naturalium rerum multis tractata. tom.3.in lib.ſuper Gen.

naturalium rerum cognitio non beat. tom. 3.51.f.& fo.ſequen.a.b

In naturalibus ratio humana quouſque aliquid comprehendat. to.3.195.h

non enim quiſquam de vitiis naturalibus, ſed de volūtariis pęnas luit. to. 5.104.e

naturali ordine animus imperat corpori facilius quam ſibi. to.5.128.g

naturale quiddam ineſt verecundię humanæ,vt abſtineatur a matrimonio conſobrinarum. to.5.137 K.& ſeq.

Licet naturale procreatiōis excurſum Deus operetur,tamen vbi vitiata & deficiente natura euidens eſt opus Dei, ibi euidentius intelligitur gratia. eodem.151.f

naturaliter hō fugit mortem. tom.5.179.a

naturalia multa ſunt,quorum rationem reddere non poſſumus. tomo.5.216.e

naturalē curſum Deus mutat,cum ſibi placet. ibidem.217.m

In portu nauigare. to.1.168.g

nauis ſana,vno neglecto foramine, naufragium patitur,ſubiungit exemplum.tom. 2.153.e.& 270.l

Sermo eſt nauicula. tom.4.150.d

Qua in naui pręſentis vitæ diluuium euadere poſsimus. tomo.4.354.h

nauis immobilis ab vnius mulieris zona trahitur,ad ſuę pudicitiæ teſtimonium. to. 5.86.e.f

naues,ſol,& luna,Manichæis. to.6.7.g

Quòd nauigemus per quoddā ſtagnum huius ſeculi,ſed ventus & procellę non deſunt. to 8.40 d.e

nauta qui perdidit quo tendat,quanto eſt in gubernanda naui agilior & efficacior, tāto periculoſius eā ſic gubernat vt ad naufragium perducat. eodem. 61.d.e

nauis tua,cor tuum. to.8.81.e

nauicula Eccle.eſt,mare ſcłm.eod.fo 341.c

Sæpe naues in portu grauius periclitantur, quam in mari to 8.370. l.& fo. ſequen.c

naues Eccleſias itelligimus, gubernator eſt Chriſtus in ligno crucis ſuæ.to.8.399.g. tom.10.14.g

nauis agitata fluctibus, Eccleſiam ſignificat. tom.9.47.c.& 79 a

In naui omnes ſumus,alii operātur,alii portantur,ſimul omnes in tempeſtate periclitantur,& in portu ſaluantur.to.8. 412. m.& fo.ſequen.f

Paranda ſunt omnia nauigaturo in cęlum tom.9.

tom.9.202.i.& ſequen.
nauis,id eſt,Eccleſia, in Hieruſalem ędificata,per turbulentum mare omniũ gentium littoribus applicuit. tom.10.4 1.h
Duæ naues, ex quibus Chriſtus diſcipulos vocauit,quid adumbrarint tomo. 10.41.i
nauigamus in hoc ſeculo p ma[illegible] .10.55.K
Duo nauigia populum Iudaicum & gentilẽ deſignabant. tomo.10 203.c
Quare multitudo piſciũ nauẽ pmebat.ibi.d
Vnuſquiſque in corde ſuo nauigat, nec facit naufragium ſi bona cogitat. tom.10.317.c
nauigius,frater Augu to.1.176.m.& 168.h
naum,de quibus prophetes,oſtendit.tom.5.176.l
nazaræi hæretici,veterem legem cũ Chriſto obſeruant. to.6.5.b.to.7.154.c
nazarços,alii Symmachianos appellant.to.6.109.g h.& 112.l.to.7.71.a
nebridius gentilis,& familiaris Augu. tom.1 44.b.c & ſeq.
nebridii laus. to.2.28.m
nebridius Mediolanum venit.tom,1.45.1.K
nebridius conſutat Manichæos. eod.47.m
nebridii error,de incarnatione Chri.t.1.56.l
nebridius viuit in ſinu Abraham. ibidem
nebulam velut cinerem ſpargere, quid ſit. to.8.565.i & 568.e
necesſitate an peccemus,vel voluntate.tom.1.223.g.h
necesſitate omnia fieri,quomodo ictum ibidem.h.i
necesſitate viuimus,morimur. ibidem.K
necesſitas fœlix quæ in meliora compellit. to.2.48.g
necesſitas nulla in Deo. to.4.196.i
neceſſaria ſi bonis deſint, non eradicant ex animo pietatem,ſed exercitatam faciunt fœcundiorem. tomo.5 6.d.e
Necesſitas duplex quę aufert libertatem arbitrii. eod.42.h.& ſequen.
necesſitas triplex deſcribitur. ibidem.
necesſitas humana,vnde. tom.7.462.i
necesſitas hominum dura. to.8 55.b.c
necesſitates noſtrę vnde ſaluari volumus animas noſtras,quę ſint. ibidem.b
Ferenda eſt omnis necesſitas, per quam perpetranda eſt aliqua iniquitas.to.8. 262.K
negatio addita,non mutat prędicamentum. to.3. 105.m & ſequen.
negligentiæ malum. to.3.350.l
negligentia & deſidia fugimus laborem. to.5.227.K
negligentię proteſtatio. tom.9.151.c
cõtra negociatores blaſphemos.t.8.251.K.l
negociatio operum deteſtanda.ibi. 2[illegible]. b.c
negociatio an peccatum. to.[illegible]251.K
Si liceat negociatori carius vendere quam emerat. ibidem.l
negociatio vix peragitur ſine peccatis,& q bus. ibidem
Si malus fuero,non negociatio mihi facit, ſed iniquitas mea ibidem. 2[illegible]2.a
negociatio in Græca lingua ab actu dicitur. de negociatores quaſi actuoſi, ex eo qđ agunt,præſumunt,laudant opera ſua, & ideo non perueniũt ad gratiam Dei quã laudat pſalmiſta. ibidem
negociatio in aliis libris dicitur literatura, & quare. ibidem.b
negociũ nõ poteſt eſſe ſine fraude.t.8.78.g.f
negocia terrena,& cęleſtia, inter Chriſtianos. to.8.165.g.& ſeq.
negocium dictũ eſt quòd negat ocium. to. 8.2[illegible]2.b
negocium perambulans in tenebris, quid ſit.ibidem.530.a.b
nemroth,gigas. to.4.29.f
nemroth,[illegible] de ſtirpe Cham,filii Noe, to. 5.143.d.[illegible] ſo.ſeq a
Et quod fuerit gigas,& uenator. ibid.
nemroth Babylon ędificauit. tom.5.14[illegible].a
nænia,dea. to.5.54.m
neomenię celebratio, quid præfigurarit. to. 6.111.c
neophytarum octo dies. to.2.173.e
nephtalim,interpretatur dilatatio mea.tom. 8.236.h
neptuni ſimulachrum. tomo.3 16.a
neptunus,& Pluto. tom.5 1.a
neptuno mare tribuitur.to. 5.32.b to.8. 46. c.& 431 d.e
neptunus,aqua. tom.5 59.d
nequitia,vnde nominata. tom. 1. 168. l.& 216.d
nequisſimi homines,nihil homines. tom. 1. 236.d
Spiritalia nequitiæ in cæleſtibus, &c. quomodo accipiendum. to.[illegible].153.g.h
nequitia conſummata,quæ ſit.tom. 8.[illegible]4.e.f
nero. to.[illegible].5 185.g

De Neronis luxuria,& crudelitate.to.5.47.e
Neronem quidam putant reſurrecturum,& futurum antichriſtum. to.5.206.h
Neruorum in corpore ratio. to.1.201.c,d
Neſcio vos,pro neſcitis me. to.2.185.d
Neſcire Dei,quid ſit. t.4.57.f,& 349.f, to.8.4.K,& 54.c,to.10.142.e,& ſeq.
Neſcire bonum,vel malum,ſimplicitas quædam eſt naturalis. to.4.311.h
Neſciuntur aliqua doctius, quam ſciantur. to.5.109 c,d
Ita Deus neſcire dicitur, quomodo ars non nouit vitia. to.8.84.b,c
Neſtorius hæreſiarcha,à quo Neſtoriani.to.6.10.a
Dogmatizabat Ieſum tãtũ fuiſſe hominẽ,nõ fuiſſe cõceptũ de ſpirituſſancto, nec Deũ hoĩem paſſum ſepultumq́; dicebat. ibid.
Neuius, Poeta. to.5.13 h
Nicenum cõcilium recepit Homouſion,cõtra Arianos. to.6.237.a
Nicodemus ad Chriſtũ nocte veniẽs erat vnus eorũ qui in Chriſtum credebãt, Ieſus tamen non ſeipſis credebat. to.9.22.a,b
nicodemus qũo nocte venerit ad Chrũ.ibi.c
Et quare. to.10.39.h
nicodemus credulus,ſed timidus.to.10.39.h
nicodemo,nõ credenti, exemplum ſpiritus dedit Chriſtus. to.4.307.b
nicolaus diaconus, obſcęnus hæreticus. to.6.4.m
Hic vxores fecit communes, exorſus à ſua, quam habuit formoſiſsimam. ibid.
nicolaitę creaturã nõ eſſe a Deo finxerũt.ibi.
nicticorax,auis eſt amãs noctẽ,in parietinis habitans,& ſignificat p̃dicatorẽ quẽlibet inter eos qui ceciderunt. to.8.375.c,d
Quomodo figuret Chriſtum. ibid.f,g
nidus ad tempus cõgeritur,& ſignificat fidẽ Eccleſiæ. to.8.303.h
nigidius,& Varro,doctiſsimi. to.5.40.l
nigromantia. to.5.64.g
Ex nihilo an aliquid fiat,poſt creationem rerum. to.3.212.d
Ex nihilo facti ſumus. to.4 305.f
Deficere poſſunt quæ ex nihilo facta ſunt.t.5.105.d
Nihil quidã in principio Ioannis perperã interpretati ſunt. to.6.179.m
nihil an aliquid dicat,cum dicitur,Sine ipſo factum eſt nihil. to.9.3.f
Quid ſit fieri nihil. to.9.164.l,& ſeq.
nilus,alio nomine Geon. to.1.275.f,tom.3.203.m
nimis in conſuetudine Latini ſermonis, dici ſolet quod plus eſt quam debet: contrarium eſt parum. to.8.544.m & 439.d
Si omne nimium, ſecundũ veram Gręcorũ & Latinorum nobilem ſententiam, reprehẽſione dignũ eſt, cur Deus pręcepit mãdata ſua cuſtodiri nimis? eod.439.d
nimis in literis,ſacris & in quotidianis noſtris ſermonibus, pro valde poni ſolet. ibid.e, & h,& 448.a
ninus,rex Aſſyriorum primus aliorũ terminos inuaſit. to.5.31.K
ninus Niniuem ædificauit. eod.143.e
ninus quos populos ſubiugauerit.to.6.168.e
ninus Aſiam ſubegit. to.5.143.e,& 149.b, & 168 f
nini vxor Semiramis, eo mortuo aggreſſa ẽ Indos. eod.168.f
nini filius,fuit quartus rex Aſſyriorũ,qui matrẽ interfecit,& ineſtauit cõcubitu. ibid.h
ninius vel ninus, filius Beli & Semiramidis. ibidem.
niniue ædificatur. to.5.143.e
niniue à quo nomen acceperit. ibid.f
niniuitarum fides in Deum. to.2.131.a
De niniuitarum excidio. to.5.220.a
niniue fuit euerſa ſpiritaliter. to.5.222.f
niniue figurat Eccleſiam. eod.195.K
niniue euerſa in malo, ædificata in bono.to.8.161.e,f
niuis generatio. to.3.176.a
niues per dies quadraginta. to.5.26.m
niues in palea ſeruantur. to.5.214.d
nix,cinis,& criſtallum, cõgruas habent oppoſitas ſimilitudines, lanam, nebulam,& panem: & quare. to.8.565.i,K
niuem dare ſicut lanam,quid ſit.eod.571.e,f
nobiles non ſuperbiant aduerſus ignobiles. to.4.407.h
nobiles multi in ſeculo elegerũt paupertatẽ & nobilitatem in Chriſto. to.8.579.h
nobiles quare non primo a Chriſto electi. to.9.15.m
Mala nobilitas, quæ ſe per ſuperbiam apud Deum reddit ignobilem. to.10.191 i
Iuſto qui nocet,nõ ei vere nocet. to.1.12.c
Infrugifera & noxia,quare gignit tellus. eo.269.c

nocendi poteſtas. to.3.352.h,tom.8.71.K,l
nocendi voluntatē apud ſe quiſq; malus habet: vt autem poſſet nocere non habet, niſi deſuper detur ei. to.8.d,e,& 93.g
nocendi poteſtas diſpenſatione Dei permittit,in aliū ad pœnam, in aliū ad probationem,in alium ad coronam. to.8.49.d,e
nocendi cupiditatem homo habere poteſt propriam, poteſtatem autem non habet niſi Deus dederit:ſic diabolus.eod.71.K,l
Inde nocebitur,ei vnde nocere quiſq; conatur. to.8.82.d
nemo malus,qui non ſibi prius noceat.ibid. & 93 b,c
nocere poteſt homo duobus modis.t.8.82.e
Si tātum nocere poſſet diabolus quantum vellet,aliquis iuſtorum aut fideliū in terra non maneret. eod.208.m,& ſeq.
Homo duobus modis nocet,quantum in ipſo eſt,aut faciendo miſerum,aut deſerendo miſerum. to.8 371.h,i
Sibi prius nocet qui vult alijs nocere.ibi i:K
Diabolus nulli nocet, niſi permiſſus a Deo. to.8.373.l
nocendi cupiditas ſola remanet malis,ſed vt noceat datur poteſtas. eod.401.e
Qūo nulli nocet q̃ ſibi nō parcit.ibi.531.m
nocendi poteſtas quare diabolo detur. to.8. 398,e,f
Quæcunq; nobis nocent,noſtro vitio & nō ſua natura nocent. to.9.252 g
nodotus,Deus. to.5.15.f
noe arca,typus Eccleſiæ. t.4.330.l,to.6.84. d,& ſeq.copioſè.
Vide,Arca.
noe. to.5.133.h
noe quot annorum erat,cū dominus ei locutus eſt. to 5.141.b
noe,in arca,fuit figura peregrinātis ciuitatis Dei. ibid.e
noe nudatus quid ſignificet, & duo filij eius portantes pallium auerſis vultibus ad patrem operiendum. to.5.142.i
noe benedictio,& maledictio,facta filijs,q̃d ſignificet. ibidem.
Vtrum de filijs benedictis noe potuerint naſci mali filij:& de filio maledicto, vtrum aliqui potuerint eſſe tempore diuiſionis linguarum. to.5.146.a,b
noe vna domus. to.5.147.m
noe Propheta fuit. to.5.179.h
In arca noe varia animalia, diuerſitatē credentiū in Eccleſia ſignificant.to.6.84 f,g
Arca noe quare vno cubito conſummetur. ibidem,g,h
noe a medio filio deriſus,quid ſignet. to.6. 85.b,c
De tribus filijs noe,tanquā de tribus menſuris farinæ,impletus eſt orbis.tom.8.382,l
noe,qui arcam rexit in diluuio, rectores Eccleſiarum ſignificat. to.8.508.e
noe charitatem omnia tolerātem poſſedit. to.9.227.h i,to.10.145.m,& ſeq.
noema. to.5.138.h,& ſo.ſeq.e
noetus hæreſiarcha, a quo noetiani Chriſtū ipſum eſſe patrem & ſpiritum ſanctū docebant. to.6.6.l
noetiani,ijdem Sabelliani. ibid.6.a
Qui & Patripaſsiani. ibid.a,b
nola a Barbaris capitur,& vaſtatur. to.5 5.e
nomen dare,quid. to.1.57.g
nomen verbum eſt,& omnia verba nomina. to.1.184.K,l,& ſeq.plura.
De nominibus non laborandum, quum res conſtat. to.1.197.a,to.2.233.b
nomen,quaſi notamen. to.3.161.m
nomen non propter ſe,ſed propter id quod ſignificat,nomen eſt. to.8.20.e
Vide,Verbum.
nomina animantium generaliter. t.3.176.b, & ſeq.& 207.l
Adam omnibus animātibus nomina indidit. to.10.145.e
nomina regnum Romanorum. to.5.24.f
nominis ſimilitudo Tarqnio nocuit.to.11.a
nomen impiorum delebitur. tom.9.19.K,l
Habemus nomina quædam apud Deum, vt nouerit Deus nomina noſtra. eod.562.k
Abraham tribus nominibus ſub tribus tēporibus appellatus eſt:excelſus,ſ.pater excelſus,& pater multarum gentium. tom.10. 298.K,& ſeq.
nominis Dei ſanctificatio.t.3.39.K,& ſo.ſe. K,& 274.l,to.4.407.l
nomen dñi vbi ſit magnum. to.4.407.l
nomē Chriſti,multos īfideles eripuit a morte tēporali:ad quod debemus confugere, vt euadamus pœnas æternas. to.5.2 d
nominis Chriſti odore,totus mundus repletus eſt. eod 154.K
nominis Ieſu Chriſti crucifixi cultus, cœpit in Hieruſalem. to.5.185.m

nominis dei cognitio. tomo.8.20,c
Nihil melius inuenitur quam nomē domini ideo confitendum. Eod.171.f
nomen domini iucundum amantibus ſuper omnes iucunditates to.8.167.e
Si tu quęris nomen dei, quęrit & ipſe nomē tuum: ſi tu neglexeris nomen dei, delet & ipſe nomen tuum. Eodem.337.b
nomē Chriſti fama eius eſt, & quod primo paruū, modo magnū factū eſt. t.8.367.m
nomina diuina. tom.9.155.x,& ſeq.
nomen domini, quō nobis prodeſt. t.10 9.c
nomina quę ſubſtantiam, potentiam, vel eſſentiam in diuinis ſignificant, omnibus p ſonis æqualiter conueniunt. to.10.140 e
nomen domini quid. tom.10.175.K
numeri nonageſiminoni myſterium. to.10.64.g Vide infra, numerus.
nondum, & non adhuc. tom.10.12.b
notarii a notis appellati. tom.3.12.c
notarii olim diſputationes excipiebant. t.1.141.h,& fo.146.d,& f,& l,& 158.l
Et in Poſsidonio tom. 2.209.h,& 222.a,& 234,g & m
notariorū ſtylū, Paſcēti⁹ timebat. t.2.237.m

Noſcere, Notitia.

Deus quomodo nouit, & nō nouit aliquid. to.2.49.f,& 55.d,e
Certior noſtra notitia intus eſt, Eodē, 6.K. Illud noſcimus quod credendo incōcuſsè retinemus. Eodem, 162.d,e
omnia antequam fierent, in notitia dei. to.3.190.b,c. tom.6.209.f
Cur ſicut notitia mentis eſt proles, non etiā amor partus eiuſdem ſit. to.3.121.g
notiones. to.5.67,g
noſſe dei, quid ſit. to.8.4.i,K,& 541.c
Deus ſic noſcit, quia cognoſcentes facit. tomo.8.90.c,d
Quomodo nouerit occulta cordis & requirat. Eodem.130.K,l
Alia eſt notitia dei, alia hominis. to.8 157.c
omne nouit deus quod creauit, antequam crearet. ibidem,d
In notitia dei quomodo ſint futura & præterita. tom.8.157.d
Vtrū omnia nouerit dominus Eodem.168.a
Quòd nouerit omnia & ordinauerit. tomo. 8.255.l,m
Cum omnia nouerit, quomodo quoſdā dicit ſe non nouiſſe. Eodem 372.b,c
Chriſtus quadam notitia nouit peccatū, & quadam notitia non nouit. to.8.452.L
Seipſum noſſe quemadmodum homo ſibi debet innoteſcere, non omnium hominum eſt. ibid.442.f,g
Quomodo notus deus eſſe non poſsit, niſi ei qui in Iudæa fuerit. ibidem.272,l
Noti Chriſti quō lōgè facti ſint. t. 8.319.d,e
Chriſtus ſecundum hominem notus Iudæis non autem ſecundum deum. tom.9.55.c
Chriſtus quomodo nota fecit diſcipulis quę cunq; a patre audiuit. to.9.98.d
Deus aliter nouit iuſtos & aliter peccatores to.10. 161.K
notitia dei qui ſint indigni. ibidem.
Quare dominus interroget, cum ipſe omnia noſcat. to.10.179,l
noſtrum. Quid in nobis noſtrum, quid dei. to.10.65.l,& 66.b,c
nothus. to.10.3.i
nouacula acuta quæ res ſuperfluas tollit, qd ſignificet. to.8.165.l,m, to.10.6.c
nouatiani negant pœnitentiam poſt baptiſmum. tom.2.152.d
Contra nouatianos plura. to.4.269.g
nouatiani error. to.4.313.b
nouatiani dici volunt Cathari. to.5.6.m, Vide, Cathari.
nouitates hęreticæ fugiendę. to.1.235.h
nouitatis appetitio quid pariat. to.1.260.i
nouitas vitę. tom.2.169.i,K
nouum nihil apud deum. to.3.347.a,& d
noua ſunt anteponenda. to.5.199.a
noua ſunt omnia. to.6.81.d,e
noua molientes, contra conſuetudinem Eccleſię, notantur to.7.125.h,i
noui ſemper eſſe debemus. to.8.504.b
nouitas non omnis prophana. to.9.104.e
nouitates verborum vitentur. ibidem.f,g
nouū quod fecit dñs ſuper terrā. t.10.127.d
noua cęlo uentura progenies, multis antea nunciabatur indiciis. ibidem l
Chriſtus nouus homo, mandato non fecit hominem nouum. to.10.141.b,c
Factus eſt nouiſsimus Adam in ſpiritum viuificantem. to.5 118.d,e
Quę ſint nouiſsima & antiqua quę nouit dominus. tom.8.526.f
Quę ſint nouiſsima noſtra. to.9.219.c,d
nouiſsimorum recordatio conducit ad virtutes. ibidem.d,e

Quę ſint nouiſsimam emorāda.t.10.304.a.b
Nouendial, quid ſit. tom.4.41.c
Nox aduerſitatem ſignificat. to.2.176.e
Nox,tribulatio. to.4.120 a,b,10.8.4.f
Nox mortalitatem carnis ſignificat. t.8.26.f
Quòd ſignificet aduerſitatem ſeculi. tom.8. 3. b,& 33 l
Quòd ſignificet cęcitatem huius ſeculi, aut mentium ignorantiam. Eod.151.d
Quòd ſignificet tenebras præſentis ſeculi.tomo.8.278.d
Quòd ſignificet ignorantiam mentis. to. 8. 331.e,f, & 333.h,i,to.10.23.a
Quòd ſignificet triſtitiam tribulationis. tomo.8.352.c
Noctis nomine,præſens tempus deſignatur. tom.8.373.d,l,m
Quòd ſignificet humilitatem noſtrę mortalitatis. tom.8.450.d
Quomodo nox facta ſit illi,qui iuſtificationes dei exquiſiuit. tom.8.450.g,h
Media nocte ſurgebam ad cōfitendum, &c. quomodo intelligendum ibidem
Nox quomodo illuminetur delitiis noſtris. Eodem.527.528.f,g
Quando illuminetur,vt dies. ibid.i,K
Nox ſeruire dēt diei,nō nocti dies.t.8.251.i
Quomodo intelligatur, nox nocti indicat ſcientiam t.8.31.e,& 268.h,to 10.t33.b
Nox impiorum. tomo.9 71.a,b
Nox in qua nemo poterit operari, quę eſt. ibidem & ſequen.
Nox, iniquitas. to.10.14 h
Media nox,quid in Euang.to.10.22.a & 23 a
In nocte,quid dictum. tom.10.90,l
nubes,prædicatores,cœlum,ſcriptura.tom. 2.79.a,to.8.87.g,h
nubes,ſcripturæ ſacræ.to.2.274.f,to.8.24.b
nubes vnde generantur.to.3.164.h,& 175.a
nubes ſine aqua. to.4.27.c
nubes quæ ducatum prębuit filiis Iſrael,tanquam ignis lucebat in nocte. tom.5.86.a
Et quid ea myſtice. tom.10.105.c,d
nubes generaliter dicuntur prophetæ, ſiue boni,ſiue mali. tom.8.24.a,28.g,h
nubes,apoſtolos, & doctores Chriſti ſignificant tom.8.139.g,h,& 87,l
nubes,dicuntur prædicatores veritatis,vnde deus coruſcat miraculis,tonat præceptis. tom.8.186.i,tom.10.106.m,& ſequenti.
Quòd etiam dicantur cœli propter fulgorē veritatis, nec tamen æquari poſſunt domino.to.8.322.b
nubes in quibus Chriſtus venit,quæ ſint. Eodem.335.e,f
nubes,& caligo, in circuitu dei.to.8.389 e
Columna nubis,in qua loquebatur deus,qd ſignificet. Eodem.365.K,l
nubes quomodo aſcenſus cęli. to.8.389.e
Mandabo nubibus ne pluant, quomodo intelligatur. ibidem. f
nubes dicuntur prædicatores veritatis, quia habent intus terrorem & ſplendorem.to. 8.280.K, & 389.e,f
nubes ſuſcitari ab extremo terræ, quid ſit. Eodem. 513. e
nubes,ſanctos ſignant. to.9.144.k,l
nubes candida, eſt Eccleſia. to.9.146.l
nubes dei,Apoſtolus. to.10.87.a,b
nubes,quid. to.10.105.d
nuptiæ. tom.3.68.f,& ſequentibus. tom.10. 143. b, & ſequentibus.
De nuptiis & concupiſcentia, ad Valerium comitē.to.7.263.l,m.Retract.to.1. 26. K
nuptiarum carnalium benedictio prima facta in Paradiſo. to.5.128.a,& c,d
nuptiæ inſtitutæ propter generationem. to. 6.261.c,d,& to.278.e, f
nuptiæ & ante lapſum. tom.7 261 i
Deus nuptiarum inſtitutor.to.7.281.l, tom. 10.35.c,d
nuptiarum celebratio,quid ſit. to.9.126.g
nuptiales cerimonię. to.3.224.a
nuptias ſeptē dieb⁹ ſolere celebrari.t.4.35.d
noua nupta ſedere iubebatur ſupra Priapi ſcapum. to.5.62.c,d
Quid myſteria quæque nuptiarum, & ordo deſignent. tom.10.143.b
Innuptæ quę Paulo. tomo.4.365. K
Quæ poſt votum nubunt,verum contrahūt matrimonium. tom.4.366.l
Quę voto ſoluto nubunt,dirimi non debēt. Ibidem. m
nubere licet prius quam voueas, ſuperbire nunquam licet. to.8. 276.d
Virgo ſi nupſerit,nō peccat: ſanctimonialis ſi nupſerit, Chriſti adultera reputabitur. Eodem. 214.d,e
Quare viduis ſit conceſſa nubendi facultas. tom.4. 366.h
nuptię ſecundæ non ſunt malę, oſtenditur in Abraham. to.5.153.c

nupti

Nuptiæ iteratę non damnantur. to.4.365.a
De polygamia. to.4.367.c
nuptiæ eorum qui ſe ante polluerunt p adul teriſrum. to.6.259.f,g
nuptiarum bonitatis defenditur. t.1.26.K,l, to.7.261.f,g,& ſeq.copioſe.
nuptiæ virginitati non cõparandæ. t.2.240. m,& ſeq.to.3.68.g
nuptiæ bonæ t.3.68.f, & 74.l,77.K,&208.h
nuptiarũ regula. to.3.142.h,& ſeq.
nuptię bonę,melior. virginitas.t.6.152.b,c, & 264.m,& ſeq.
nubere non eſt peccatum. to.6.258.K
nuptijs incontinentiæ vitio medendum.to.6 278.c,f,to.7.357.i
nuptiarum laus,ſecundum Pelagianos.to.7. 297.b,& fo.ſeq.b,c
nuptiarum bonum tripertitum. to.7.354.l
De nuptijs & virginitate. to.10.77.l
Ad nuptias cur Chriſtus venerit. to.9.18.f,g
nuptiarum Chanę Galilæę miraculũ quid ſignet ſpiritaliter. to.9.17.c
nuptiæ factæ in Chana Galilææ:Sermo.t.10 142.m,& ſeq
Chriſtus interfuit nuptijs,& nuptiarum comeſſationes non tenuit. ibi.m
Maria nuptijs interfuit. ibid.
non nubent,neq; nubentur. to.5.234.h
nuptię cęleſtes in vtero virginali.to.6.19.h, to.10.108.i
nuptiæ Chriſti,& eccleſiæ.to.8.132.i,K,to. 10.43.K,& 89.c,& 249.K,l
Inuiti ſum⁹ ad mẽſã nuptiarũ agni.t.10.123.l
Conſiderandum ſæpius eſt quomodo ad nuptias agni ſimus intraturi. ibidem
Parabola patrisfamilias,qui fecit nuptias filio ſuo. to.10.249.K
nuptię Manichæorum. to.6.98.b.
error Manichæi & Cataphrigũ damnantiũ primas & ſecundas nuptias. to.10.223.b
Vide matimonium.
nuditas. to.3.218.l
nudi gratia deſtituti. to.3.222.m
Primi parentes nudi erant, & nõ cõfundebãtur. to.5.127.m,& ſeq.
De nuditate confuſi, foliis ficulneis pudẽda texerunt. eodem.115.a
nudipedes hęretici. tomo.6.9.l
nudos veſtit dominus. tom.7.14.f
nudius tertius pro tpe præterito. t.3.37.g,h
numa põpilius,Romanus, deos colẽdos inſtituit. to.9.2.
Sub Numa Pompilio pax Romani imperij. to.4.103.d
numa leges,& timorem deorum,neceſſaria indicat. to.5.15.g
numa pacem & leges condidit. eod.22 b
numa Pompilius,negans diuinam prouidentiam,procurauit multos Deos ad tuendũ Romanos. ibid.K
numa Pompilius morbo interiit. eod.24.h
numa hydromantia videbat deorũ imagines in aqua. to.5.64.g
numa fuit ſecũdus rex Romanorũ, poſt Romulum. to.5.175.m
numeria,dea. to.5.33.e
De numeris plura in libris de Muſica. to.1. 136.g,& ſeq.
De numeris ſpiritalibus,& æternis. ibid.K
De numeris corporalib⁹, & ſpiritalibus,myſteria. to 1.12.d,& ſeq.
numeri corporales futuri etiã poſt reſurrectionem. ibidem.d,e
numeri lectorem iuuant. to 1.25.a
numerũ vtilitas,ĩ diſciplinis to.167.K,& ſe.
numerorum cognitio vtilis. to.1.217 2,b
Etiam artificibus. tom.1.220.f,g,& ſeq.
numeri laus. to.1.218.d,e,& ſeq.
numerus erigit animum. to.1.220.f
numeratur populus. to.3.244.l
numerorum cognitio neceſſaria.t.3.10.l,m, & ſeq.
numerorum ac temporũ ratio in ſcripturis. to.3.21.b,c, & 29.f,& ſeq.to.8.155.m,& ſeq.copioſe.
numeri finiti,pro infinitis, & omni tẽpore. to.3.21.c
numerus pondus.mẽſura to.3.126.b,& 180. i,& ſeq.plura.
numeri in ſcripturis ſacratiſsimi. to.4.40.m
numerus oĩs,pondus,& menſura,eſt à Deo. to 5.43.d
De numero perfecto,imperfecto, & ſuperabundanti. to 5.101.K,& ſeq.
numeri ratio nõ eſt cõtemnenda. ibidem,m
numeros eſſe infinitos,oſtendit. to.5.109 i
numeris deũ fabricãtẽ mũdũ Plato dicit.ibi.
nullus numerus poteſt eſſe par alteri. ibid.
numerus angelorum eſt nobis incognitus. to.5.130.d
De numero quadrato. eod.135.h
numerus pluralis,in ſcriptura,aliquando ac

cipitur pro ſingulari.to.5.155.i,t.8.277.l
Singularis pro plurali.t.8.299.m,& 419.b,c
numerus temporũ ab Aegyptiis ſupputatus. to.5.106.& ſeq.& fo.171.d
De numero ſolido quadrato, ſcilicet millenario. to.5.200.e
numerus in ſcriptura, non ſemper ponitur ſicut fuit,ſed aliquando minor: & eiuſdẽ ratio. to.5.150.f,& 204.m
Deus nõ ſic nũmera quomodo tu.t.8.385.a
Omnes ſecum regnaturos, omnes aggregãdos corpori vnigeniti ſui numeratos habet Deus,& numerat eos q indignus eſt, nec numerabitur. eod.562.K
Ille qui numerat multitudinem ſtellarũ, numerari non poteſt. ibidem.963.a,b
Quicquid numerat numero numeratur: & numeri non poteſt eſſe numerus. ibi.b,c
An poſsit inelligi numerus ſine numero.to. 8.109.h
Eſt numerus,& ſuper numerum & ſuper numerarij qui dicantur.Eo.115.m,& 562.K
Sup numerũ multiplicari:qd ſit.t.8.496.K,l
Per numerum.1000.& 100.& alios multos poteſt vniuerſitas ſignificari.tom.5.209.l
De numeris annorum qui latent in ſeminibus, quod explicant i formas materiales operatione Dei. eod.237.i,K
De numeris i quibus harmonia interior noſtri corporis conſtat. ibid.238.f
numerus iuſtorum certus. t.7.145.g
Ratio dupli ad ſimplum, per alios numeros. to.3.99.h
numeri binarij myſterium. to 9.33.e,f
numerii ternarii myſterium.t.3 10.m,to.4. 114.l,to.8.11.a,b,& 393.b,& ſeq.
numerus ternarius perfectionem ſignificat. to.4.402.e,f
numeri quaternali myſterium.to.4.114.l,& 193.b,& ſeq.& 191.d,e,to.8.11.a
numerus quaternarius quid ſignificet.t.8.11 a,& 393.b.c,& 524 g,h
numeri quinarii myſterium.t.4.78.g,in pri. & to.8.155.m,& ſeq.& 567.a
numeri ſexti myſterium. to.3,99.h,i,& ſeq.
numeri ſenarii perfectio.t,3.180.d, & fo.ſe. b,to.5.101.K
numeri ſeptenarii myſterium.t.4.83.l,& 91. K,& 93.c,to.8.292.f,& 465.c,& 566.e,f & 579 i
numerus ſeptenarius ſpirituiſancto dedicat to.3.88.a & to.4.430.a
numerus ſeptenarius perfectus, to.2.69.K. to.5.102.a& ſeq.
Numerus ſeptenarius cur mortuis exhibeatur. to.4.42.G
Numerus ſeptenarius ad mundationem ſpiritalem pertinet. to.4.83.l
Numerus ſeptenarius vniuerſitatis.to.4.93. c.& 430.a
Numerus nouenarius imperfectus.t.4.220.l
Numeri denarii myſterium. to.3.7.m,& fo. ſeq.a,to.4.192.l
Numeri denarii perfectio. t.4.114.K,& 136. d.& 193 d
In numero denario lex figurat. t.8.580.b,c
numeri vndenarij trangreſsio.to.4.114.K,& 136.d,to.5.139.d
numerus duodenarius plectionẽ ſignificat. to.8.199.f
numerus duodenarius perfectus,ibi.& 316. d,e,to.5.139.e,& 149.d
Quod numerus duodenarius magnum cõtineat ſacramentũ.to.8.393.c,d, & 417.K, & 477.m
numeri decimiquinti myſterium.eod.238.d e,& 580.m
numeri decimiſepti myſteriũ.t.2.173.d,& ſe.
numero vigenario adoloſcentium ætas ſignificatur. to.4.78.h
numerus vigeſimusſeptimus reddit ſolidũ quadratũ tenarium, vt tria ter ducta fiunt nouem. to.5.174.h,l
numeri quadrageſimi myſterium.t.2.171.l, to.3.10.l,& 100.b,t.4.42.m,& 134.l,& 193.b,to 8.353.i,to.9.33.a
numerus quadragenarius indicat integritatẽ ſeculorum.to.353.i,& 429.d,& 580.b
numeri quadrageſimiſexti templi extructi allegoria. to.3.99.l,m,to.9.21.d
numeri quinquagenarii myſterium.t.2.172. a,b,to.3.20.l,to.4.193.d,to.8.580.a,b
De ſignificatione numeri quinquagenarii.t. 8.429.d,& 580 a
Cur numerũ quinquagenarium in quadraginta & decem dñs partitus ſit,eod.580.b
Quid ſignificetur in numero decem & ſeptẽ. to.8.155.c
Quòd in numero ſeptuaginta & octoginta annorũ,qui ſimul ſunt centũ & quinquaginta ſpiritale aliqd innuatur.ibi.328.e,d
numerus ſeptuaginta annorum captiuitatis Iſrael,

Iſrael, quid figuret. to 8.426.a.& 486,h,i
Numeri lxxvj. myſterium. to. 4 114.i, K,& ſequen. fol.136.d
numerus centum quadraginta trium piſciū tom.4.193. c
numeri centeſimi quinquageſimi myſteriū. tom.8.228,d,& 580, b
numeri tricenteſimi myſterium. to 235.c,d
numeri millenarii perfectio. to.8.403. b, c
numiſma Cęſaris. to.4.158.h
numitor. tom.5.273.b
numitorius ſparſi viſceribus interiit.t.5 29. f
numerus. tom.5.226 a
nuncii, in ſcriptura, qui dicti. to.10. 122.b
nundinarius diaconus degradatus. tomo. 2. 220.g,& 226. f
Inter nurum & ſocerum memorabilis bene uolentia. to.1.5 8.c,d
nurus ſynagoge, Eccleſia. to.8.134.2, b
nurus quomodo diuiſa aduerſus ſocrum.
nurus Chriſti dicitur plebs de gentibus.to.8 133.m, & ſequen.
nutrientes qui. tom. 10.20. l
nutus oculorum, eſt hypocritæ & ſimulati. tom.8. 85. c
nux habet in ſe trinam ſubſtantiæ vnionem. tom.10.124.h
nymphę & lymphæ. tom.5.39. K
OBduratio impiorum.to.2.140.h,& ſol. ſequen.c,d
Obdurationis cauſa. tom.4.44.d,e,& i, & 88. k,& 98. m
Obdurare dei, quid ſit. to.3.62,a.to.4.219,i & 350, h
Obdurat quos vult deus. to.6.206.e
Obdurationis & miſericordię pugna to. 9. 226.d, e
Obduratio quomodo generetur.to.10.171.K
Et vnde. ibid. & ſeq.
Obdurari Pharaonē, quid fecerit.t. 10.172.a
Dominus dicitur obdurare cor Pharaonis, quando eum permittit labi in profundū malorum. eod.171, l
Obduratur qui a domino caſtigari non meretur. Ibidem,.,K
Quare deus non omnes ita miſericorditer flagellat, ut nullum contra ſe obdurari permittat. ibid. m
Remediū contra obdurationē.t.10.172.c, d
Obediendum eſt præpoſitis, ne offendatur Deus. tom.2.154. k
Obedientiæ quatum bonum. to.3.203. l, & fol. ſequen. a,b,& 351,i,& fol. ſeq.g,to. 10.29.g, h
Obedientię ſingulare exemplum Chriſtus. tom.3.205,e
Obedientię munere homines ad angelicam immortalitatem tranſibunt. Inobedientes autem mors plectet damnatione iuſtiſſima, vt ſimiles fiant beſtiis. tom. 5.1 10, m & ſequentibus.
Ad obedientię purę & ſimplicis bonum cō mendandum, prohibitum eſt lignum ſcientię boni & mali. to.5. 117,e
Obedientia commendata eſt in pręcepto: q̄ virtutis eſt mater, & quodammodo cuſtos omnium virtutum. to.5.125.h
Obedientia exaltatur cor ad dominū ibid. l
Obedientia ſecundi hominis. ibid.126. f
Abrahæ magna obedientia. ibid.
Vt obedientia probatur ſeculis in notitiam proferenda, nō tentatur Abraham a Deo de filio immolando. tom.8.321,i
Obediendum eſt, non diſputandum, diuino. intonante præcepto, ſicut Abraham fecit ibidem.,lK
Abraham forma eſt obedientię.to.10 298,h
Obedientiam, & fidem, oſtendit plus valere quam continentiam. to 5.154 g
Obediendi in patria, corporis reſpectu animæ, tanta erit ſuauitas & facilitas, quanta viuēdi regnādiq; fęlicitatis.eod.197. m
Obedientiæ bonum maius eſt quàm continentiæ. to.6.261. l
Obedire non debet patri filius in ea re ſola, ſi, &c. tom.8.248,i
Omnis inobedientia culpatur in comparatione filiorum Ionadab. ibid. l,m
Et eorum obedientia. ibidem
Nihil tam expedit homini quam obedire.tomo.8.253, l
Obedientem deus voluit eſſe hominem, nō contradicentem. eod 255.m
Sola obedientia tenet palmam, ſola inobedientia munerit pœnam. ibid.255.a
Obedientiæ promiſsionem non auditio, ſed tentatio probat. to.8.283, h
Cuſtodienda eſt obedientia, vt percipiatur ſapientia, & percepta ſapientia non deſeratur obedientia. eod.457,m
Chriſtum pia obedientia imitemur. tom.9. 97, l

cipitur pro ſingulari.to.5.155.i,t.8.277.l
Singularis,pro plurali.t.8.299.m,& 419.b,c
numerus temporũ ab Aegyptiis ſupputatus. to.5.106.& ſeq.& fo.171.d
De numero ſolido quadrato, ſcilicet millenario. to.5.200.e
numerus in ſcriptura, non ſemper ponitur ſicut fuit,ſed aliquando minor: & eiuſdẽ ratio. to.5.150.f,& 204.m
Deus nõ ſic numera quomodo tu. t.8.385.a
Omnes ſecum regnaturos, omnes aggregãdos corpori vnigeniti ſui numeratos habet Deus,& numerat eos q indignus eſt, nec numerabitur. eod.562.K
Ille qui numerat multitudinem ſtellarũ, numerari non poteſt. ibidem.963.a,b
Quicquid numerat̃ numero numeratur: & numeri non poteſt eſſe numerus. ibi.b,c
An poſsit inelligi numerus ſine numero.to.8.109.h
Eſt numerus,& ſuper numerum & ſuper numerarij qui dicantur.Eo.115.m,& 562.K
Sup numerũ multiplicari:qd fit.t.8.496.K,l
Per numerum.1000.& 100.& alios multos poteſt vniuerſitas ſignificari.tom.5.209.l
De numeris annorum qui latent in ſeminibus, quod explicant̃ i formas materiales operatione Dei: eod.237.i,K
De numeris ĩ quibus harmonia interior noſtri corporis conſtat. ibid.238.f
numerus iuſtorum certus. t.7.145.g
Ratio dupli ad ſimplum,per alios numeros. to.3.99.h
numeri binarij myſterium. to 9.33.e,f
numerii ternarii myſterium.t.3 10.m,to.4.114.l,to.8.11.a,b,& 393.b,& ſeq.
numerus ternarius perfectionem ſignificat. to.4.402.e,f
numeri quaternali myſterium.to.4.114.l,& 193.b,& ſeq.& 191.d,e,to.8.11.a
numerus quaternarius quid ſignificet.t.8.11 a,& 393.b.c,& 524 g,h
numeri quinarii myſterium.t.4.78.g,in pri.& to.8.155.m,& ſeq.& 567.a
numeri ſexti myſterium.to.3.99.h,i,& ſeq.
numeri ſenarii perfectio.t.3.180.d, & fo.ſe.b,to.5.101.K
numeri ſeptenarii myſterium.t.4.83.l,& 91.K,& 93.c,to.8.292.f,& 465.c,& 566.e,f & 579 i
numerus ſeptenarius ſpirituiſancto dedicat⁹ to.3.88.a & to.4.430.a
numerus ſeptenarius perfectus, to.2.69.K. to.5.102.a& ſeq.
Numerus ſeptenarius cur mortuis exhibeatur, to.4.42.G
Numerus ſeptenarius ad mundationem ſpiritalem pertinet. to.4.83.l
Numerus ſeptenarius vniuerſitatis,to.4.93.c.& 430.a
Numerus nouenarius imperfectus.t.4.220.l
Numeri denarii myſterium. to.3.7.m,& fo.ſeq.a,to.4.192.l
Numeri denarii perfactio. t.4.114.K,& 136.d.& 193.d
In numero denario lex figurat̃. t.8.580.b,c
numeri vndenarij trangreſsio.to.4.114.K,& 136.d,to.5.139.d
numerus duodenarius pfectionẽ ſignificat. to.8.199.f
numerus duodenarius perfectus,ibi.& 316.d,e,to.5.139.c,& 149.d
Quod numerus duodenarius magnum cõtineat ſacramentũ.to.8.393.c,d, & 417.K, & 477.m
numeri decimiquintu myſterium.eod.238.d e,& 580.m
numeri d̃cimiſepti myſteriũ.t.2.173.d,& ſe.
numero vigenario adoloſcentium ætas ſignificatur. to.4.78.h
numerus vigeſimusſeptimus reddit ſolidũ quadratũ tenarium, vt tria ter ducta fiunt nouem. to.5.174.h,i
numeri quadrageſimi myſterium.t.2.172.l, to.3.10.l,& 100.b,t.4.42.m,& 134.l,& 193.b,to 8.353.i,to.9.33.a
numerus quadragenarius indicat integritatẽ ſeculorum.to.353.i,& 429.d,& 580.b
numeri quadrageſimiſexti templi extructi allegoria. to.3.99.l,m,to.9.21.d
numeri quinquagenarii myſterium.t.2.172.a,b,to.3.20.l,to.4.193.d,to.8.580.a,b
De ſignificatione numeri quinquagenarii.t.8.429.d,& 580 a
Cur numerũ quinquagenarium in quadraginta & decem dñs partitus ſit,eod.580.b
Quid ſignificetur in numero decem & ſeptẽ. to.8.155.c
Quòd in numero ſeptuaginta & octoginta annorũ,qui ſimul ſunt centũ & quinquaginta ſpiritale aliqd innuatis.ibi.328.c,d
numerus ſeptuaginta annorum captiuitatis Iſrael,

Iſrael, quid figuret. to 8.426.a.& 486,h,i
Numeri lxxvj. myſterium. to.4.114.i,K,& ſequen. fol.136.d
numerus centum quadraginta trium piſciū tom.4.193.c
numeri centeſimi quinquageſimi myſteriū. tom.8.228,d,& 580,b
numeri tricenteſimi myſterium. to 235.c,d
numeri millenarii perfectio. to.8.403.b,c
numiſma Cęſaris. to.4.158.h
numitor. tom.5.273.b
numitorius ſparſis viſceribus interit.t.5 29.f
numerus. tom.5.226 a
nuncii, in ſcriptura, qui dicti. to.10.122.b
nundinarius diaconus degradatus. tomo.2. 220.g,& 226.f
Inter nurum & ſocerum memorabilis beneuolentia. to.t.58.c,d
nurus ſynagoge, Eccleſia. to.8.134.a,b
nurus quomodo diuiſa aduerſus ſocrum.
nurus Chriſti dicitur plebs de gentibus.to.8 133.m, & ſequen.
nutrientes qui. tom.10.20.l
nutus oculorum, eſt hypocritæ & ſimulati. tom.8.85.c
nux habet in ſe trinam ſubſtantiæ vnionem. tom.10.124.h
nymphę & lymphæ. tom.5.39.K
OBduratio impiorum.to.2.140.h,& fol. ſequen.c,d
Obdurationis cauſa. tom.4.44.d,e,& i,& 88.k,& 98.m
Obdurare dei, quid ſit. to.3.62,a.to.4.219,i & 350,h
Obdurat quos vult deus. to.6.206.e
Obdurationis & miſericordię pugna.to.9. 226.d,e
Obduratio quomodo generetur.to.10.171.K
Et vnde. ibid. & ſeq.
Obdurari Pharaonē, quid fecerit.t.10.172.a
Dominus dicitur obdurare cor Pharaonis, quando eum permittit labi in profundū malorum. eod.171,l
Obduratur qui a domino caſtigari non meretur. Ibidem,l,K
Quare deus non omnes ita miſericorditer flagellat, ut nullum contra ſe obdurari permittat. ibid. m
Remediū contra obdurationē.t.10.172.c,d
Obediendum eſt præpoſitis, ne offendatur Deus. tom.2.154.k
Obedientiæ quatum bonum. to.3.203.l,& fol. ſequen. a,b,& 351,i,& fol. ſeq.g,to. 10.29.g,h
Obedientię ſingulare exemplum Chriſtus. tom.3.205,e
Obedientię munere homines ad angelicam immortalitatem tranſibunt. Inobedientes autem mors plectet damnatione iuſtiſſima, vt ſimiles fiant beſtiis. tom.5.110,m & ſequentibus.
Ad obedientię purę & ſimplicis bonum cōmendandum, prohibitum eſt lignum ſcientię boni & mali. to.5.117,e
Obedientia commendata eſt in pręcepto: q̄ virtutis eſt mater, & quodammodo cuſtos omnium virtutum. to.5.125.h
Obedientia exaltatur cor ad dominū.ibid.l
Obedientia ſecundi hominis. ibid.126.f
Abrahæ magna obedientia. ibid.
Vt obedientia probatur ſeculis in notitiam proferenda, nō tentatur Abraham a Deo de filio immolando. tom.8.321,i
Obediendum eſt, non diſputandum, diuino intonante præcepto, ſicut Abraham fecit ibidem.,l,K
Abraham forma eſt obedientię.to.10 298,h
Obedientiam, & fidem, oſtendit plus valere quam continentiam. to 5.154 g
Obediendi in patria, corporis reſpectu animæ, tanta erit ſuauitas & facilitas, quanta viuēdi regnādiq; fęlicitatis.eod.197.m
Obedientiæ bonum maius eſt quàm continentiæ. to.6.261.l
Obedire non debet patri filius in ea re ſola, ſi, &c. tom.8.248,i
Omnis inobedientia culpatur in comparatione filiorum Ionadab. ibid.l,m
Et eorum obedientia. ibidem
Nihil tam expedit homini quam obedire.tomo.8.253,l
Obedientem deus voluit eſſe hominem, nō contradicentem. eod 255.m
Sola obedientia tenet palmam, ſola inobedientia meruit pœnam. ibid.255.a
Obedientiæ promiſsionem non auditio, ſed tentatio probat. to.8.283,h
Cuſtodienda eſt obedientia, vt percipiatur ſapientia, & percepta ſapientia non deſeratur obedientia. eod.457,m
Chriſtum pia obedientia imitemur. tom.9. 97,l

Nihil magis deo placet quam obedientia.tomo.9.205.l
Obedientiæ ad cæteras virtutes comparatio. ibidem,m
Patribus noſtris exhibenda eſt obedientia. ibidem.
Maioribus noſtris quatenus obſequendum. tom.10.5.h
Ordo obſequendi. ibidem.
Obedientia ſignum eſt timoris. to.10.162,l
Qui magis hominibus q̃ deo obediunt,in æternum peribunt. tomo.10.247.b
De obedientia ad ſacerdotes ſuos:Sermo.tomo.10.280.h,i
obedientia omni ſacrificio præponitur.ibi.i
De obedientia:Sermones duo. to.10.282.c,& 307.b
omnes creaturæ, præter hominem,obediũt deo. to.10.282.c,d
Quare obedientia melior eſt,q̃ victima.ibi.d
Non omni præcipienti in omnibus obediendum. ibidem.
obedientia ſit ſolum de iuſtis, & honeſtis. ibidem,d,e
obedientię ſigna. ibid.e
de iobediẽtia,& negligẽtia: Serm.t.10.285.i
obedientię commendatio. to.10.294.K,l
obedientiæ fructus eod 307.b,c
obeliſci quare addit ſeptuaginta. tomo.2.17.h,tom.4.40.b
obex. to.2.28.d
oblatio quæ fit pro quieſcẽtibus,an aliquid quid eorũ conferat animabus.to.4.229.h Vide,Sacrificium.
oblatio altaris.to.1.22.l, to.2.83 K,l,& 90,i
offerre quid debeant Chriſtiani.to.5.73.K,l tom.8.163.g Vide,Offerre.
Quanto maior eſt oblatio, tãto eminentior eſt ſanctificatio. to.1.193,b
De obliuione,& reminiſcentia, Platonis error. to.1.9.c,d,& m,& ſeq. Vide,Memoria.
obliuiſci dei,quid ſit.to.3.152,l,& 349.m, tom.4.350.h
obliuio præcepti to.3.222,i
obliuio duplex eſt. to.5.242.2
obliuio non cadit in deum.to.8.20 f,& 25,i & 449.K,l
obſcœnitates quibus mater deorũ a cultoribus ſuis honorabatur. to.3.12.m & ſeq.
obſcurus ſibiipſi Auguſtinus. to.1.9.d
obſcurum,& ambiguum,differunt.to.5.97.l
obſcurorum tria genera. ibid.k
obſcura locis apertiorib.explicãda.t.3 19.l
obſcuritas vitanda. tom.3.25.l
obſcura difficultate ſua hortantur vt pulſemus. to.10.28.h,i
Multa ſæpe verbis dicta obſcurantur,cogitata aperiuntur. tom.10.109.h
obſeruantia quid Ciceroni. tomo.4.187,h
Cõtra eos qui obſeruãt proximos vt arguãt, non vt imitentur. tom.8.125.i,& 180.i,K
obſidio remedia contra diaboli obſidionem tom.10.173.e,f
obſtetrices Hebrææ non mentitæ ſunt. to.4.17.a,b,& ſeq.& 42.f
obſtetrices integritatem virginum.aliquando manu explorant. tom.5.7.f
obſtetrices Aegyptiorum die ſunt mentitæ. to.10.172.f
Pharao iubet obſtetricibus maſculos Iudæorum occidit. ibid.f
obſtetrices præceptum dei regis præcepto præpoſuerunt. ibid.
obſtinationem deus non facit inſtigãdo,aut inſpirando,ſed deſerendo. to.8.287.c,d
obuiam ire ſponſo. to.10.22.l
obumbratio virtutis dei. to.4.310.e
occaſus Chriſti paſsio fuit. to.8.397.c,d
occidere num peccet qui metu occiderit hominem. 10.1.209.K
De iis qui ſibi necem conciſcunt. eo.225.c
omnia orta occidunt,& aucta ſeneſcunt. to.2.31.c,in fine.
Spontanea mors tom.2.93.k.to.7.59.g
occidere ſeipſum inſontem,magnum ſcelus eſt. tom.2.70.g
Quid de Razia,in Machabæorum libris ſentiendum ſit, qui ſeipſum occidit.to.2.93.m,& ſequen.
occidi potius eligat clericus,quam occidendum iudici tradere tomo.2.192.h
Vtrum liceat aliquem occidere,ne ab eo occidatur: vel ſi liceat ſine interfectione repellere.to.2.211.m,& ſeq.& fol. ſeq. i
occidere non licet aliquem. to.2.212,i
vtrũ iuſtus debeat occidere malũ.eod.223.g
Non occidit iuſtus. ibid.
occidi fas non eſt ſuggeſtionibus epiſcopi reum. tom.1.246 f
Qui ſeipſum occidit, in æternum moritur. to.2.251 2,b

Necem

Necem nobis inferre non debemus.tomo.3.
347.c,tom.5.8 g
Impatientia ſibi manus adferentiũ.t.4.362.a
occidentes ſemetipſos. tomo.5.6.b
De morte voluntaria ob metum pœnæ, ſiue dedecoris ibidem.c
occidens ſemetipſum, homicida eſt.ibidem
occidere hominem, priuata poteſtate, etiam nocentem lex nulla concedit. ibid.
Romani poſt patrata facinora, nec quenquã ſceleſtum indemnatum impune voluerũt occidi. ibidem.K
occidentium ſe pœna, ſm poetas.ibidem.K,l
Romana mulier, laudis auida, puduit, & ſe interemit. ibid.m
Nullam eſſe authoritatem, quę Chriſtianis, in qualibet cauſa, ius voluntariæ necis attribuat. to.5. 8. c, & ſeq.
occidi animalia dicentes prohiberi in mãdato. Non occides: dicant etiam prohiberi de plantis, quæ viuunt vegetatiue. ibid.
occidi quando liceat hominem. ibidem.e,f
Quòd non occidit reum mortis, exhibens miniſterium deo mandanti, vel legi. ibid.
Publica poteſtas non facit contra præceptũ dei, Non occides: ſi ſceleratos morte puniat. ibidem.
Mors voluntaria, nunquam ad animi magnitudinem pertinere poteſt. ibid.f,g
occidit ſeipſum Theobrotus, deſiderio vitæ futuræ. ibidem
Scelus damnabile ſe occidere. to.5.9.e,& l
occiderunt ſeipſas aliquę fœminę tempore perſecutionis, quas Eccleſia veneratur ꝓ ſanctis. ibidem g
occidere ſeipſum quibus de cauſis liceat.ibidem, & ſeq.
Vtrum propter peccati declinationẽ, mors ſpontanea appetenda ſit. ibid.i, k
occidens alium corporaliter, ſeipſum occidit ſpiritaliter. to.5 28.d
An fas ſibi mortem conſciſcere. to.7.115.a
Cur deus occidi permiſerit filium ſuum ab iniquis. to.8.209.f, g
Nemo animam ſuam occidere debet, pro ſalute alterius. ibidem.9.m
Se prius occidunt in anima, qui alios occidere volunt in corpore eod.94 l
Non minus fuit occidere Chr̃m manibus, quàm tradere ad occidendũ to.8.185.K, & ſequen.& fol.214.l,m
Qui occiderit innocentem inique facit, & quare hoc permiſerit deus. eod.208.d, e
Aut occide iniquitatem, aut occideris ab iniquitate. to. 8.214.d
occidat aliena iniquitas tuam carnem, dum ſeruet veritas animam tuam. eod.294.K,l
occidere ſeipſum ſemper a domino prohibitum eſt.tom.9.81.f Vide, Interficere.
Apoſtolos interficiens, quõ obſequium arbitratur ſe præſtare deo to.9.101.h,i
Quare dominus voluit occidere Moyſen reuertentẽ iuſſu ſuo ĩ Aegyptũ.t.10.171.a,b
Homo non occidatur qui emẽdari diſponit. to.10.175.f,g
occidunt tria capitaliter. eod.189.b
occulta modo, olim reuelabuntur.to.3.61 h
occulta Dei quatenus nobis cognita.tom.3. 350, l Vide, Scrutari, & Arcana.
In occulto mali eſſe cœperunt, ut in apertã inobedientiam laberentur. to.5.125. K
occulta filii, quę ſint. to.7.170.c,d
Deus quod miſericorditer occultat, miſericorditer differt. eod.90. f,g
occultare ſe aliquando licet fideli exemplo Chriſti. to.9.52.c,d
omnia quantumuis occulta ſemper deo patent tom.10.157.h
occulta dei iudicia, circa obdurationem to. 10.172. a, b
oceani doctrina ac probitas laudata t.2.28.I
oceanus, deus Neptunus. to.5.61.h
oceanus. eod.106.i
ocioſi deum cognoſcent. tom.1.241.a
ocium bene collocãdũ.to.2.111.e,& 165.e
ocium quõ defendant monachi.to.3.257.g
ocium quibus concedi poſsit to.3.264,c
Ab ocioſis Euang.nõ recte intellectũ. ibid. f
De ocio monachorũ.Ibid.264.f,& ſeq.plu.
De ocioſis ioci feſtiui. ibid.263.i
ocium Chriſtiani. to.3.349,a
Vita ocioſa. to.5.187,l
ocium ſanctum quęrit charitas veritatis: negocium iuſtum ſuſcipit neceſsitas charitatis. eod.194.g
ocioſus nec ſic quiſq; debet eſſe, vt in eodẽ ocio vtilitatem non cogitet proximi: nec ſic actuoſus, ut contemplationem non requirat dei. ibidem.e,f
In ocio quid delectare debeat. ibidem
Quòd ocium negat quantum mali ſit. to. 8. 252.b, c

Nihil dei ſeruis ocioſitate peius. tomo.10. 279,a
Ocium non eſt aliud quàm viui hominis ſepultura. to.10.285.m
Ocioſitatis incommoda. ibi.m, & ſeq.
Omnes creaturæ,& cęleſtes,& terrenę, pp hominem ocium fugiuntur. to 10.186,b
Formica debet cedere in exemplum ocioſis ibidem,b,c
Exempla ocioſitatis. ibid.c
octauii caput in roſtris ponitur. to.5.29 .f
octauæ myſterium. tom 2.171.d,e
octaua diem iudicii aut æternitatem ſignificat.to.8.10.K,& ſeq & fol.25.e,f
Octauæ paſchæ,dicuntur octauæ infantium tom.10.208,f
oculorũ illecebrę.t.1 65.f,252.f,& 282.b,c
oculus animę mens eſt. Eod.174.l
oculi non figendi. tom.1.282.b,to.2.153. b
oculus impudicus,impudici cordis nũcius. to.1.282.b,c.to.2 153.b,c
oculus cordis.to.2.157,f,g,& 163.f,g,to.4. 415.d,to.6.190.d,to.3.5.h,i.tom.10.t8.b & 23, m
oculorum carnalium acies, & celeritas.tomo.3.186.h
Oculi primorum parentum quomodo fuerint aperti.tom.3.222.k,tom.5.120.g,& 127.a,& ſequen.
oculus pro intentione.to.3.264,e to.4. 410. d,tom.7.338. d
oculi Dei. to.4.354,e
Per oculum dextrum abiiciendum,quid intelligendum. to.4.398.h, & ſeq.
oculus amicus dilectiſsimi. to.4.ibid.i
oculus,contemplatio ibid.in fine
oculorum apertio pro animaduerſione, ſiue attentione.to.7.229.f, & 264.g, & 285.K
oculis clauſis pugnare. to.7.8,a
oculus quomõ ſit naturę igneę.to.5.116.h
oculis videt extra mittendo. tom.2. 540.b, & ſequen.
De oculorum beatorum virtute. ibid.c
oculus quando turbetur, aut extinguatur. to.8.56.K,& 92, e
Leua oculos tuos ſemper in deum,vt firmet ſuper te oculos ſuos. Eod.65.m
oculi dñi non ſolum ſuper iuſtos, ſed etiam ſuper facientes malum. to 8.79.e,f
Tria turbant oculum carnis, ſic & oculum cordis eodem.117.c,d
oculi carnis feneſtræ ſunt mentis.to 8,125.f
Non ſunt figendi in pulchritudinem carnis alienę nec ſunt de peruerſa ſimplicitate ſecuri. to.8. 160. d
oculum ira turbat,odium extinguit.eod.8.i & 174 h, in fine.
oculi Chriſti quomodo defecerint,ſperãdo in deum. tom.8.239. m
Si tollantur oculi carnis alicui,miſer dicitur ſi perdat oculos mentis, & circumfluant temporalia,fœlix appellatur. eod. 244.i
oculi Chriſti languentes præ inopia,qui ſint tom 8.319. e
oculos dei nemo vitare põt.ibi.345.f,in fine
Ante oculos habere quid ſit. to.8.371.i
Quos oculos Dauid auerti petit,ne videant vanitatem tom.8 417.b,c
oculorũ vox eſt deſideriũ orõnis.eod.456.e
oculorum concupiſcentia non cogitat deũ. tom.9.135.h
oculi præcepta dei ſunt tom.9.t42.K,I
Interiores oculi. to.10.8.e
oculus turbatus & extinctus differunt. tom. 10.15.l
oculi quos requirit Chrs.to.10.17.l, & ſeq.
Philippi oculus non ſanus. ibid.l, m
oculus ſauciatus abſens eſt,luce præſente.tomo.10. 18.b
oculi cordis lux, iuſtitia. ibid,
oculus ad quid factus. ibid.
oculum cordis quid turbet. ibid.b
Adam,quòd a conſpectu dei fugerit,habeat oculum ſaucium. ibid. c
oculus interior & exterior. tom.10.18,c
oculus ſanus,pura conſcientia. ibidem
oculus quantum diligamus,& ſolis aſpectus quid nobis. ibid.
Vbi ſanetur oculus ſaucius. to.10.19.a
oculi in noſtris rebus non interrogandi, ſed cor. tom.10.23.l,m
oculorum in quinq; ſenſibus, principatus. tom.10.29.b, c
oculorum paupertas,& memoriæ vis.to.10 32.b, c
oculo cordis puro deus attingitur, ſed non comprehenditur. ibidem. c
oculi & aures & cęteri ſenſus interiores, veri iudices. to.10.76.a,b
odium quid. to.10.92.e,& 115.l
odium,aduerſum parentes,quale to.1.17. c
odium literarum, & amor luſus in pueris. Eodem.

Eod.39g,h
odium in proximum. to.1.31 i,K
odium eſt ira inuete. to.2.207.l,& ſeq.
omnes odit,qui malos odit. Eod.74.d
odiendi ſunt parentes. Eod.42.f,& ſeq.to.4.379.f
Quomodo debeamus odire animã noſtrã. to.2.42.h
Duo odit in nobis Deus. to.4.377.b
Nemo ſe odit. to.3.5.b
odium perfectum. to.3.348.e,to.8.350.c,d
odire inimicum quõ accipiendũ. t.4.403 d
odium quid,& quomodo differat ab ira.to.4.413.b to.8.274.h
odio perfecto odit,qui naturam diligit,ſed deteſtatur culpam. to.5.122.g
Quomodo Deus odiat. to.8.9.l
Alia iuſtus iniuſtum, quam iniuſtus iuſtum odit. Eod.93.a
Iniquè odit,qui bona ſibi volentem odit.to.8 106.a,b
Eris Deo amicus,ſi oderis iniquitatẽ q̃ odit. Eodem.134.h
Cum cœperit timere homo ne oderit quẽ diligebat mortẽ timet, illam qua anima occiditur. to.6.174.d
Si nihil cuique noceas,& ſic odio habearis, tunc gratis odiris. ibid.240.b,c
Quod mũdus odio habeat malos nõ gratis, & odio habeat bonos gratis. ibidem. c,d
Vbicunq; leguntur in ſcripturis in homines odia ſanctorum, odia fuiſſe vitiorum intelligas. to.8.291.d
odium peccatorum ſimiles non facit Deo. eod.309.g
Debes odiſſe quod Deus odit,ſi amas illum. to.8.360.h
odire debes præuaricatores, non homines. eod.371.l,& 458.b
Sicut pii gratis amant Chriſtũ,ita impij gratis oderunt to.8.415.m
odium eſt crimen maximum,Chriſtum perſequentis,quanuis ſit voluntaria pœna patientis. eod 416 e,f
Qui nos propterea oderunt, quia ſeruimus Deo,non aliud quam Deum oderunt, & ideo inimici eius ſunt. to.8.530.d
Securi odimus in malitiam,& diligimus naturam. ibidem.i
odire ſe,quid ſit. to 9.99.b
odit veritatem, qui non vult ſua facta damnari, to.9.100.e,f
odit patrem,qui veritatẽ ab eo natã odit.ibidem
odit Deum,quando credit quis hunc eſſe iniuſtum. ibidem.
odit gratis,qui nullum inde commodum reportat. ibidem.K,l
De⁹ ſimul nos oderat,& diligebat. t.9.133.e
odii,& veræ charitatis congreſsio. tomo.9.225.b
Deus odit mundi ſectatores. eod.246.f,g
Non eſt odiendus proximus. to.9.251.d
Remedia contra odiũ,& fauorẽ fratris. ibid.
Conuincitur aliquando odire qui nõ iraſcitur. to.10.15.l
Exemplum. ibidem.
odium.tenebræ ſunt.to.10.15.m,& 114.c,d & ſeq.
Qui alterũ odit,ſibi prius nocet. t.10.15.m
odii malum. ibid.m,& ſeq.
Qui odit fratrem ſuum,homicida eſt:exponitur. to.10.92.d,e
odium rectum. to.10.212.f,g
odire fratrem to.10.114.d,& 157.K
odia retinentes in corde,ab altari debent ſe ſubtrahere. to.10.123.l
odium vitandum. to.10.169.f,g
odium non reſeruandum. to.10.191.m
Iuſtus non odit homines, ſed tantum vitia. eod.224.k,l
Qui odit proximum,odit animam. tom.10.254.f,g
Qui vnum hominem,odio habet, quicquid Deo obtulerit,totum perdet. Eod.296.m & ſeq.
odio habens inimicum, attẽdit quid fecerit homo,& non cõſiderat quid ipſe fecerit Deo. ibidem.
Qui odium in corde portat, ſecundus diabolus eſt. to.10.262.a
Deteſtatio odii. eod 303.b
odor bonus,fama bona. to.3.17.b,& 352.a to.7.12.m,& ſeq. 10.9 80.a,b
odor Chriſti,p̃dicatio veritatis.to.3.355.m
odor Chriſti,aliis in vitam,alijs in mortem. to.7.153.g, 10.9.80.a,b
Bonus odor Chriſti omnes fideles.to.8.34.i
Bono odore Chriſti ſaluũ fieri hominẽ nõn eſt incredibile:perire bono odore,quæ ratio ſit. to.8.135.d
odorem bonũ quomodo ſe dicit Paulus q̃buſdam ad vitam aliis ad mortẽ. t.9.80.b

Homines

Homines non audentes offendere.to.5.4.m
Qui in Deum offendit,in totum mundũ offendit. to.9.162.f,g
Offendicula quanto ſtudio vitanda. to.10.5.h,i,& ſeq.
Minus eſt offendere Chriſtũ in cruce pẽdẽtem,quam in cęlo ſedentem. to.10.73.l
Si offenſus non dimittit, quia non petitur ſecurus tamen orabit. to.10.211.l,m
Si offendens non rogat offenſum, dimittat illi in animo. to.10.241.i,K
Epulas offerentes. to.5.74.l
Quod in altario offertur,ante verba domini, panis dicitur: poſt̃ deprõpta verba Chriſti corpus appellatur. to 10.25.h
Vide,Oblatio.
Officiũ vox inuſitata Eccleſiaſticis. t.2.24.d
De officijs ſcripſit Ambroſius. ibid.
officiales iudicium, quando non teneantur ad reſtitutionem. to.3.75 e
officium noſtrum,nã officio,ſed fine pẽſandum eſt. to.8.447.c
officia quatuor graduum. to.9.177.d,e
officia ſingulorum graduum. to.9.178.c,d
officia hominum in culpa nõ ſunt vt peccet ſed voluntas. to.10.20.e
Publicorum officiorum adminiſtratores,& ipſorum malitia. ibid.f,g
Per cauſa docentis & audientis, ſed diſsimile officium. to.10.3.b,& ſeq.
Difficile homini,in officio coſtituto nõ offendere homines. to.10.103.x
Peccant qui cogunt ſacerdotes feſtinare,aut breuiare diuinum officium. to.10.251.l
Oginterpretatur cõcluſio,& quid ſignificet. to.8.515.c
ogyges rex. to.5.218.l
Ex olea naſcit̃ oleaſter.t.7.267 b,c,& 360.m
Quid olea,& quid oleaſter oleæ ſterili inſertus. to.10.164.i
oleaſter populus ex gentibus. ibid.
oliua ſolebat iponi victorib᷑, ꝙ eius fructus inuentricẽ Mineruam tradũt. to.1.171.h
oliua ſolet eſſe in oleaſtro, oleaſter in oliuã nunquam inſeritur. to.8.260.g
oliuæ fructus charitatẽ ſignificat. t.9.13.h,i
oliuæ fructiferę comparatur Eccleſia. to.6.23.g,&25.a
olei natura. to.1.22.a,to.10.32.K
oleum ferre quid ſit. to.1.183.h
oleum,quo baptizatos vngit Eccleſia, quid ſignet. to.3.157.h
oleum,myſticè quid. to.4.169.c,d
oleum vendunt adulatores. Eodem. 195.f,&.10.22 c,& 23.d
oleum fucum portabant virgines ſapientes. to.4.194.d, to.8.215.i
oleum quo vnctus fuit Saul quid ſignet.to.5.161.e
Per Deum quo inũgebatur reges,à quo dicebantur Chriſti,magnum ſacramentũ intelligitur. ibidem.
oleum exultationis dicit̃ ſpirituſſanctus quo vnctus eſt Chriſtus. to.7.240 b,c
oleũ ſuauitatis,bona fama.t.7.12.m,& ſeq.
oleo peccatoris,blanditias adulatoris ſignificari.t 2.205.f,t.7.12.m,& 52.d,e,& 60.e,& 77.i,& fo.ſeq.d,& fo.209. m,& ſeq. to.8.537.i,& ſeq.
oleum,iuſti. to.7.209.a
oleum ſignificat ſpiritalem lætitiam, tom.8.38.l,to.10.22.a
Cur non patiatur eſſe ſub aqua.to.8.50.a
oleum viſibile eſt in ſigno oleum inuiſibile in ſacramento. to.8.175.l
oleum ſignificat linguam adulatorem.eodẽ. 346,g,& 537.i,x
Per oleũ quare ſignificatur ſpirituſſanctus. to.8.119.b,c
oleum ſignificat pacem & charitatem. to.8.494.m,to.10.22.K,l
oleum in vaſis,quid ſit. to.8.537.K,l
Quod ſignificet gloriationẽ,propter nitorem & ſplendorem. Eod.567.b
oleum flammis adijcere. to.9.118.f
oleum quid ſignificet. to.10.21.l
oleum qui vendant. to.10.22.c
oleum omnibus humoribus ſupereminet. ibidem.K
oleum,conſcientia bona. Eod.23.b
oleum intus ferendum. ibidem
oleum habere,& portare ſecum. ibid.
oleum fatuarum virginum,laudes,humanę ibidem.c.& ſeq.
oleum vendere,quid. to.10.23.d
oleum peccatoris quid. ibid.& 96.K
oleum adulatio & laus humana.to.10.111.f
Vidua illa oleo liberata eſt à creditoribus. t.10.219.c,d
oleum donum gratię ſignat. ibid.d
oleũ charitatis bonos facit meliores, & malos ad viam veritatis reducit. ibid.g

Differen-

Differentia inter olfactum, guſtum, & tactū. to.7.342.c,d
Olíueti mons. to.9.57.f,to.10.39.i
Olla tribulationem ſignificat. to.8 201.f
Olla iniquitatis. ibidem.
Olla ſpei in tribulationibus. ibid.h, i
Olympias Alexandri mater. to.5.74.m
Olympi altitudo, & alia. to.1.268.i,to 3. 163.f,& 175.c,in principio. to.4.29.d
Olympum montem deorum habitaculum Græcia fabulatur. to 2.46.b, & d
De olympo monte. to.5.142.K
Olympus epiſcopus, & eius de peccato originali ſententia. to.7.155.b
Omen, vox inuſitata Eccleſiaſticis.t.1.8.g
Omnis terra in ſcripturis. to.3.245.a
Omnes quomodo accipiendum.t.7.243.h, & 277.b,c,& 272.g,& 404.e,f,& 439 f,g
Patrem omnipotentem ex ſymbolo exponitur. to.3.46.d,e
Omnipotens deus. to.3.61.i,to.5.43.c
Omnipotens cur deus dicatur.to.5.43.i,216 f,& 239.K,l
Omnipotenté miſit omnipotens:exponitur Eodem.212.e
Quomodo deus eſt omnipotens.t.10.215.h
Deus pater quod eſt omnipotens,omnipotē tem generat:homo qđ eſt mortalis mortalem generat. to.9.238.K,l
Deus deo omnipotens eſt, quia de nihilo fecit quęcunque fecit. to.9.141.a,b
Mors hominem non omnipotentem eſſe demonſtrat. ibidem.b
Poteſt homo, ſiue angelus, ſecundum datam ſibi poteſtatem, dici potens, ſed non omnipotens. ibidem.
Si filium quis neget omnipotentem, & patrem negat omnipotentem ibid.c
Quis vincis omnipotentem? tom. 10.74.l
Omnipotentiæ dei quare nobis neceſſaria. to.10.187.g,& ſequen.
Omnipotētia dei omnes homines ſuſcitabit tom.10.223.f
Tanta eſt dei omnipotentia, vt eum omnes poſſideant, & ſinguli totum.to.10.226.e
Onagri, agreſtes aſini ſunt, & ſignificant gētes. to.8.393.f
Onant interpretatur mœror eorū.to.6.141.g
ὄνομα to.1.186.a
Alter alterius onera portare:exponitur.to.4 205.a,& ſequenti.tom 10.70. h,i, & ſeq.
Onus Chriſti quomodo leue ſit onus.tom.8. 232.d, to.10.8.a, b
Onerum portandorum diſtinctio.to.10.80. c,d,& ſequen.& 81.K
Diuerſitas infirmitatis, temporis,generis infirmitatis, faciunt vt onera noſtra inuicē portare valeamus. tom.10.80.i, & ſeq.
Quid nox maxime faciat fratrum onera libē ter portare. ibidem.l,m
Fructus onera inuicem portātiū. 81.c, d, & ſequentibus.
Onus ſuum portabit vnuſquiſq; exponitur ibidem.d. & ſequen.
Onera portare, quid. ibidem.
Onera quę vnuſquiſq; ſua portat, peccata ſunt. to.10. 81.e
Operiri impietate, & iniquitate, quid ſit.to. 8.262 .f, g
Ophei innumerabiles mundos opinantes. tom.6.4.i,& 9. d
Opis Gręce, coluber. to.6.5.e
Ophitæ a ſerpente dicti: colunt enim ꝑ deo colubrum, & eundem affirmant eſſe Chriſtum. ibidem.& to.1.276.e
Ophni. to.5.160.e
Opificū labor honeſtus, & ſanctus.t.3.260.i
Opiniones pernicioſę.tom.1.145.g,& 196. b, c
Opiniones falſę facile recipiūtur. Eod.154.I
Opinionum defenſores ſcripturam torquēt to.2.235 f, g
Opinantes philoſophi potius quam ſciētes. tom.3. 51.f
Opiniones humanę cedant verbo. dei. to.3 96.i, & 212.d
Opiniones verę, falſęq; to.3.169.e
Opinatores monentur. to.3.216.b
Opinari, & credere, differunt.tom.4.2.c,to. 6. 34.h, & ſequentibus.
Opiniones noxias, quibus euaneſcit anima, dæmones ſuggerunt cogitationibus impiorum. tom.5.51.b
Opinio, & dubitatio de quibus rebus poſſit haberi ſine reprehenſione:& etiam de quibus certam habeat Eccleſia ſcientiam.to. 5.194.d, & ſequen.
Non eſt pro magno habendū quid homines ſenſerint, ſed quę ſit rei ueritas.eod.188.a
De oppoſitis. to.1.101.g,& ſo.ſeq.i
Non propter ſe, ſed propter te Chriſtus audiuit opprobrium. to.8.240.h

Oppro-

Opprobrium eſt quod obiicit inimicus, & quomodo illud expectauerit Chriſtus. ibid.144.m,& ſeq.
Cur Eccleſia petat opprobrium auferri, cũ potius inde perueniat ad coronam. to. 8. 444.& 447.g,h
Et quales ſit opprobrium. to.8.447.g, h
opprobria pati neceſſe eſt.t.8.479.m,&ſeq.
opes Chriſtianorum. to.5.4.b
opis dea to.5.33.d, e
Quia diues dilexit opulentiam, non inuenit miſericordiam. to.10.184.b
Beatus nõ vult niſi qđ licet optare.t.3.135.l
Nemo optat quod habet in arbitrii poteſtate. to.8.439.f
omnia bona optant homines, præter vitam bonam. to.10.17.b
In figura optantis, mens prænunciantis intelligenda eſt to.10.182.K
optatus Epiſcop.t.2.63.a, & 113.f,t.7.82,e
Opus, Operarius.
opera non ex rebus, ſed intentione æſtimantur. tom.1.260.c
opus amoris & timoris. tom.3.351.K
opus idem varie imputari. tomo.4.297.m, & ſeqnentibus copioſè.
opera naturæ non minus miranda ſunt, quã inuiſitata miracula. tom.5.217.m
omnia quę viſibiliter operamur, non tantũ hominibus, ſed etiam deo placere debent: nec omnia quę deo placent, etiam hominibus placere poſſunt quę videre nõ poſſunt. to.8.229.c, d
operum negociatio deteſtanda. Eodem.251 K, & ſequentibus.
opera iuſtitię quæ ſint. tom.8.156.i, K
Quòd ſolum in hac vita ſint neceſſaria. eod. 157.i, K
Quando operetur dextra, vel quando ſiniſtra manus noſtra tom.8.472.f
Verba, opera ſunt tom.10.47.c
opera iuuant, & preſſura ſunt. to.10.21.e
De operibus, meritis, & dono dei. tom. 10. 97 g,h, & ſequen.
opera carnis, & opera ſpiritus, quę ſint. tom. 10. 166.f
Quę ſint opera quibus Iudæi affligebantur ab Aegyptiis. to.10.169.l,m, & ſeq.
Vnuſquiſq; cuius opera & voluntates exercet in iſto ſeculo, cum ipſo erit poſtmodum in futuro. to.10.170.g
Fructus operationis to.10.309.c
Dupliciter exponitur ſimilitudo vocationis operariorum. to.10.48.l,m,& ſeq.
Exire patremfamilias, ad conducẽdum operarios, quid tom.10.49 c,d
operarius non accipit mercedem, niſi opere perfecto. to 8.89.f
Duplex operariorum genus. to. 10.91,a,b
operarius doloſus nõ ſolum mercedem nõ accipiet, ſed & pęnã inueniet.t.8 345.K,l
Opera in diuinis.
Opera Chriſti cũ patre.to.3.205.d,& 356.i
Et econtra. to.10.52.g
patris opera quæ & filii.tom.3.356.i,to. 10. 116.g,& ſequentibus.
Trinitatis opera indiuiſa.to.4.344. m,to. 9. fol.38.l,m.Et 103.g,to.10.188.a
Perſonæ tres eadem operantur.tom.4.347.f to.10.109.c,& ſequen.
Nõ aliud operatur pater, aliud filius: aut aliter pater, aliter filius quia: & eadem facit & ſimiliter facit.to.8.419.a,to.9.112 l, m
Quòd eadem ſint opera filii, & ſpiritusſancti, ſicut & patris. tom.8.70.c
Quæ opera dicat pater filio, cũ omnia opera patris per filium facta ſint. to.8.132,b
Quòd omnia opera in verbo dei. ibi.h
opera trinitatis, ad extrxa, ſunt indiuiſa.to.9 100.K,l,111.d,& ſeq.
Filius quandoq; operationem ſuam tacet in opere patris, quandoq; paternum in opere ſuo. to.9.112.m
Quare Chriſtus dixerit, Pater in me manens ipſe facit opera. Et quomodo intelligendum. to.10.11.h, i
Quomodo in diuinis quædam ſingulis perſonis attribuantur propria, cum ſit trium ſimul concors operatio.t.10.11.i, & ſeq.
Non a meipſo loquor: & pater, in me manẽs ipſa facit opera: ſententiæ explicatæ.tom. 10.47.c,d, & ſequen.
Operationes Chriſti aliquę diuinę, aliquæ humanę naturę tribuendę. to. 10.48.a
Et ibidem exempla.
Trinitatis vna operatio.to.10.51.l,m,& ſeq.
Natiuitatem, paſsionem, & reſurrectionem filii, patrem operatum eſſe & filium.tom. 10.52.c,& ſequen.
Et ibi ſcripturæ teſtimonia.
Opera Dei.
opera dei bona perpetuo. tom.1. 82 c,

In eos

In eos quibus opera Dei diſplicent. ibid.d
Compẽdio denarrat opera Dei Auguſtinus ibidem,f
Quomodo Deus operetur. to 3.169.c
Opera Dei. to.3.189.l.190.m
Deum adhuc operari. to.3.191.i
Operatio Dei magna. to.353 h
Operatio Dei gemina in creaturis.t 3.203.d
Tarditas ingenij humani non aſſequitur Dei opera. to.3.210.a
Inoperatio Dei quæ ſit. to.4.187.l
Operatur Deus in homine,& homo cooperatur. to.4.90.e,to.7.241.f,g
Opus propagationis quãdo Deus operatus eſt. to.5.237.l
Opus confirmationis nunc operatur Deus. ibidem,d
Quomodo operetur Deus in omni generationis. ibidem,m
Quod Deus operatur verbo, hoc manu: & quod manu,hoc verbo.to.8.31.c,&379. m,& ſeq.
Quicquid operaẽ Deus ꝑ nos, nos videmur operari: ille totum ſine nobis,nihil operamur nos ſine in illo.eodem.53.m,& ſeq.
Opera domini cur timenda ſint,non amanda. to.8.222.f,& ſeq.d
Deus operatur quietus. eod.339.i
In operibus Dei non ſuſpiceris laborem.to. 8.403.g,h
Opera Dei magnificata,& in ſapientia facta quæ ſint. to.8.398.K,& ſeq. a,b,
Deus non operatur manibus,vt homo.eod. 519 d,e
Opera Dei quõ conſtituta ſint.to.8.429.f,g
Opus Dei quomodo cõfeſsio & magnificẽtia ibidem.
Si nõ operaretur Deus,nihil omnino de mũdi elementis ſiue genitoribus,ſiue de ſeminibus naſceretur. to.8.453.b
Si opera Dei cõprehendere non poſſumus, inconcuſſe credere debemus.eod.511.m
Quod non operetur neceſsitate coactus,vt homo. to 8.351.e,f
Operum diuinorum conſideratio. to.9.16. K,& ſeq.
Opera maiora quæ ſint, quæ Chriſtus dicebat facturos in eum credituros.to.9.92.f, & i,& ſeq.
Credentes in Chriſtum, quotquot ſunt per Chriſtum ſunt,qui faciunt maiora opera Chriſto. to.9.92.i,& ſeq.
Chriſtus multa opera fecit, quæ nemo alius fecit ante eum. to.9.100.& ſeq.
Omnia opera ſunt ęquè Deo poſsibilia.t.9. 165.K
Operationes diuinæ ad creaturas. eo.170.a. & ſeq.
Opera Dei teſtantur ipſum eſſe omnipotentem. to.10.323.d
Opera Dei inuiſibilia maiorem potentiam quam viſibilia monſtrant. ibid.e

Opera bona.

opera noſtra bona ex muuere Dei.to.1.83.l, & 272.l,to.2.48.l,m,& 171.a, to.3.54.h & ſeq.
opus bonũ,& noſtrũ & Dei.t.1.18.d,& ſeq.
Bonis operibus ſuperbia inſidiatur.t.1.282.l
Hic bene operandum. t.2.72.c,d,to.4.383. b,to.10.33.l
opera noſtra ex gratia. to.2.142.a
opera bona quando rectè fiant. to.2.183.b
opera bona pro defunctis. to.3.63.m
Poſt opera noſtra bona nos reqeturos ſicut Deus poſt opera ſua bona requieuit.to.3. 182.h
opera bona ex quo fonte manent. t.3.269.i
opera non præcedunt iuſtificationem. to.3. 269.f,to.4.23.d,e
opera bona præcedit gratia. to.3.353.k,to. 4.216.m
operum meritis nemo glorietur. to.3.353. m,to.4.216.l,m
opera bona non præcedunt electionem.to. 4.277.l,m
opera bona per dilectionẽ fieri,& dilectionem donum eſſe Dei. ibid.m
omne opus,ſiue bonum,ſiue malũ,adducet Deus in iudicio to.5.199 m
opus vt ſit bonum, requirit debitas circunſtantias. eod.124.d
opera infidelium non ſunt verè bona. to.5. 138.k,l
opera noſtra bona quando nobis imputentur ad vitam. eod.242.c
opera bona ſine charitate non imputari. to. 7.253.l,m
operum fiducia tollitur. to.861.g,h,& ſeq. copioſe.
opera bona impiorum, nulla. ibid.i,K
opera vere bona ibid.K
opera noſtra bona à nobis impleri non poſſunt

ſunt,niſi Deus adiuuet. to.8.212.K
Operari in diluculo,quid ſit. ibidem.
Opera bona ſola dicenda ſunt,quę fiunt per dilectionem Dei. to 8.237.c
Opera noſtra non initio,ſed fine penſanda. eodem.447.c
nullum opus bonum eſt,cuius nō ſit in mēte cogitatio. to.8.229.d
Opus bonum fieri debet delectatione iuſtitiæ,nō formidine pœnæ. Eodem 231.g,h
Quòd ſola opera bona dicenda ſint,quę fiũt per dilectionem. to.8.237.c
Opera recta non ſunt, etiam ſi recta videantur,ſi nō fiunt recto corde. eod 283.K
Qui operantur bonum præter Eccleſiã,non eis prodeſt,quia nō habent nidũ.t.8.303 i
opera bona,in vera fide catholica, & ĩ ſocietate vnitatis Eccleſiæ ſunt faciēda.ibid.K
opera bona,& honeſta, parit neceſsitas.ibi.m,& ſeq.
omnia opera noſtra bona vnũ opus eſt charitatis: quia tunc recte fiunt cum ad hunc finem diriguntur. to.8.329.b
Parum eſt operari opus bonum cum triſtitia qui cum hilaritate faciũt, bene operãtur. eod.337.d
Niſi formaret te Deus ad opera bona,nō noſceres niſi opera tua mala. ibid.f,g
opus bonum non multum laborat, malum opus laborem habet. to.8.339.K
Non tãtum ſi opus bonũ eſt quod facimus, ſed præcipue ſi bonum eſt propter quod facimus cogitemus. eod.447.c
Quoniam opus bonũ,quod lex imperat, ſit timore pœnę,non amore iuſtitiæ, ſeruiliter fit,non liberaliter. to.8.451.c,d
omnia opera bona, vel mala,à cogitatione procedunt. eod.459.m
opera noſtra bona,magis Dei ſunt quam noſtra. to.8.525.K
operum bonorum initium, confeſsio malorum operum. to.9.25.b
opera maiora quomodo faciant credentes. to.9.92.g,h
Gloria omnis bonorum operum Deo referẽda. eodem.96.l
opera bona nobis sũt ex dilectione qua De⁹ nos diligit. ibi.l,& ſo.ſeq a
opera bona non ſunt ſemper abſcondēda. t. 9.136.c,d
Chriſtianum dici,& bona opera nō habere nihil prodeſt. eod.141.l,m
operatio diligentis Deum. to.9.174 m
Quę ſint opera veri Chriſtiani. to.9.249.h, & ſeq.to.10.234.h
Chriſtus habitat in facientibus opera Chriſtiana. to.9.249.i,k
omnia opera noſtra fiãt propter charitatem to.9.251.b,c
opera bona facienda corã hominibus,nō vt nos videamur ſed opera iuſtificatis impijs donata,ad profectum aliorũ. to.10.2.l,m
Bona opera malus habere non poteſt,ſicut nec bonus mala. to.10.13.b
Quomodo bona opera facienda.to.10.23.e
Bene operandum, in ſpe fructus. Eod.24.a
Ex ibi exemplum ductum ab agricolis.
opera bona,alia alijs potiora,& meliora.to. 10.24.i
Et quare. ibidem.
Bona opera ante nos pręmittenda,quæ in alio ſeculo inueniamus, vbi hoſpites non erimus. to.10.28.f
opera noſtra bona quis ſcire debeat.t.10.81.l
Locuples in bonis operibus. to.10.83.K
Qui de ſuis operibus bonis gloriãtur,& peccata poſt deorſum ſuũ ponũt.to 10.91.b
opera coronabuntur. to.10.97.l
operibus noſtris,& vita laudamus & dehonoramus Deum. to.10 98.h,i
Perſeueranter bene operandũ. to. 10.105.f, & ſeq.
Homo bona agens, ex Deo habet & effectum operis,& initium voluntatis.tomo. 10.137
Medicamenta quadrageſimæ conuertentur in vulnera,ſi opera pia negligamus.to.10. 133.l
Qui diuinas ſcripturas vertit in opera,beatiſſimus eſt. to.10.183 d
Virtus boni operis,fructus eſt æternæ beatitudinis. ibid.c
In bonis operib⁹ gratuita ſit dilectio Dei,beneſica ſit dilectio proximi. to.10. 142.m
Iuſtus ploras quando bona opera ſua orãdo commendat. to. 10.276.K
operentur religioſi,ſacrum ordinem nō habentes vſque ad noctem. to.10.276.a
Tres ſunt fructus bonorum operum.to. 10.198.e,f
Quomodo debeãt lucere opera noſtra bona coram hominibus, & tamen cauere debemus

bemus coram eis facere iuſtitiã noſtram to.10.324.m.&ſeq.

Opera fidei.

Opera bona ex fide recta to.2.139.d.e.to.3.350.b.to.7.294.m.& 340.m & 426.h.i
Opera bona nulla ſine fide.tomo.2.139.d.e
Opera cũ fide requiri ad ſalutẽ.to.4.23.c.d & ſeq.copioſe & 227.m &ſeq.Item.207.f.g.&ſeq.copioſe.to.7.294.l.m
Quod opera, quę dicunt ante fidem, quãuis videatur hominibus laudabilia inania.ſint: exemplum. tomo.8.61.d.e
Nemo iactet opera ſua bona ante fidem:&nemo ſit piger in operibus bõis accepta fide. Eod.62.b
Cum opera noſtra ſint ex fide, quia ex fide viuimus.quomodo omnia opera Dei dicuntur in fide? to.8.69.d.e
Opera neceſſe ẽ ut antecedat fides:quoniã nullus operatur per dilectionem dei niſi prius credat in Deum. to.8.237.c
Fides ſine operibus non prodeſt.to.6.194.i &ſeq.fo.ſeq.e.f

Opera miſericordię.

Opus miſericordię prodeſt in diuite, & in paupere: in diuite ex voluntate & opere, paupere ex ſola voluntate. tom.8.309.b.c
Opera miſericordię ceſſabũt vbi nulla erit miſeria. Eod.303.m.&.ſeq.& fo.314.e.f.317.b.c.& 339.K
Opera miſericordię ſunt ſemper& vbique habenda to.9.135.m.&ſeq.
Deo non placent miſericordię opera ex rapto facta to.10.79.b.c.&ſeq.

Opus hominis

Opera manuũ hominũ nõ colenda.t.1.246.g
De ope hois in paradiſo& natura.eo.275 h
Sũmũ opus hois eſt laudare deũ.t.8.133.i.K
Opus eſt vt tua opera de charitate procedãt tomo.8.166.e.f
Digne debemus operari &in luce,nõ in nocte Eod.212.K
Si bona opa facis vt glorificeris hoc phibet Deus:ſi iõ vt glorificeſ Deus hoc iuſſit. tom.8.222.b
Gratia Dei operaris non viribus tuis ibid.f
Quomodo operetur homo quod ipſe non operatur. tomo.8.438.k.l
Si operari propter ipſam laudem humanam vanitas quanto vanius propter adipiſcendã pecuniam & huiuſcemodi ibid. 447.e
Propter ipſam ſalutem temporalem nõ debemus operari bona ſed potius propter illam quam ſperamus æternam. ibid.
Cuius rei contemplatione operemur occultum eſt ideo dominus monuit nepropter laudes hoĩum nec propter cętera opera noſtra, faciamus ibi.h.i
Operis noſtri merces eſt. to.10.17.g
Contra ſuperbos operum præſũptores to.10.30.m,&ſeq.
Lutea opera Aegyptiorũ, myſtice quid,.to.10.100.l

Opera mala.

Opus malũ pcedit mala uolũtas.t.5.125.K.l
Quid de quoquam homine,etiã malo,operatur niſi amor? to.8.61.f.g
Opera non ſunt bona,quandiu nõ de radice bona procedunt. ibi.K.l
Operibus malis nihil debetur niſi damnatio bonis nil niſi regnũ cęlorũ. ibidem l m.
Impius etſi opera bona videatur facere,nec bona vocanda ſunt:quia ex eo quod non opera ur bene, impius eſt.ibid.m. & ſeq.
Opera tua ſi non fuerint laus Dei incipis te ipſum amare to.8.133.i.K
In omni opere malo labor eſt & omne opus malum cogitatum mendatium ducem habet. to.8.533.b
Noli te putare aliquid operari in quantũ malus es auerte ab opere tuo te ad opus illius qui fecit te ipſe formet & quod tu extermi naſti reformet Eod.545.h.i
Coram hominibus operãtium vt laudenť, præmium quod. to.10.22.d
Quædam opera ſunt arguẽda & iudicanda, quædã arguenda & non iudicanda.to.10.227.d.e
opera mala membrorum, & ſenſuum ſunt accuſanda ſecundum intentionem voluntatis tomo.10.292.h
Ora finis eſt veſtimenti,&quid ſignificet to.9.509.K
Dęmonum alia prophetarum oracula tom.3.280.l
De oraculo facto ad Iſaac tomo.5.154.f
Oraculis falacibus dæmones deceperunt homines,vt deos colerent. Eodem. 174.l
Orata Romanus fortunatiſ.tomo. 1.171.f.g

Oratio, Προσευχή Pręcatio.

Oratio quid ſit. to.3.294.i.& 348.K
Obſecratio quid ſit. tom.2.90 e.& ſeq.

BIBLIOTECA ...

orantibus nobis multa tribuit Deus. tomo. 1.65.a
orare in clauſis cubiculis quid.t.1.483.l.m.t. 4.406.b.c
oratorij ratio habenda to.1.279.l.t.2.153.m
oratio pro precatione tomo.2.90.e.f
Precari imprecari & deprecari quid. ibid.
Precatio & deprecatio, pro eodem vſurpantur. ibidem.q
poſtulationes, & interpellationes, differunt. ibidem.g
Preces ante conſecrationem ibi.h
Benedictio ſacerdotis tomo. 2.90. in fine
oratio inter gratię munera to.2.40.m.& ſeq
orare ſtantes to. 2.172.m.& ſeq &.fo.ſeq.e.f tomo.4.407.i
orare in multiloquio tomo.2.188.f
oratio breuis & crebra ibid.d
orantis patientia. ibi.l.m
Preces ſacerdotum to.3 66.a
orare & pſallere licere inter laborandũ to. 3.262.i
orationibus mutuis indigemus omnes tom. 2.189.g.to.3.351.l.&355.e
oratio plurimum adiuuatꝰ ieiunijs vigilijs & caſtigatione corporis. tomo. 1. 189.g
oratio iuuatur eleemoſynis tomo.5.225.b
orationis alę duæ ieiunium & eleemoſyna. to.8.128.d.to.10.156.h
Honeſta eſt oratio cũ ieiunio & eleemoſyna tomo.10.238.b
In oratione nõ dimittunꝰ peccata parua vel magna niſi alijs indulgeatꝰ ab orante.tom. 5.225.f
In oratiõe nõ ſemper danꝰ temporalia quæ petunꝰ, ſed aliquando to.5.4.& ſequent.
orationes noſtræ frigidæ tomo. 4.221.a
oratio plus cõfert q̃ exortatio to. 4.368.b.c
oratio qualis to.4.380.m
oratio recta tom.4.382.g
orationem noſtram quid eneruet.t.4.410.K
Preces ſacerdotis ẽt mali ꝓ populo exaudiri tomo.7.11.a.b.
Non exaudiri ſæpe expedit to.6.174.K.l.to.9 92.m.& ſeq.&fo.ſeq.b.c
Vide, Exaudire.
orare ſicut oportet neſcimus to.7.421.h.to. 8.171.K.l.& 200.l.m
Nominus oratur ſi nullus verborum ſonus reddatur to.8.5.g..h
oratio non eſt niſi indigẽtium Eodem. 45.h & 50.d
Vbi oras, ibi exaudiris & ibi beatificaris.to.8. 77.l.m
Tunc in oratione gaudemus quãdo &c.to.8. 85.i.k
In vno homine quandoque vtrunque cõtingit vt orando longe fiat nubilo carnis, & propinquet luce veritatis ibi.
Si nõ vis intermittere orare noli intermittere deſiderare. tom.8.104.K.l
oratio noſtra intra nos eſt Eod.126.l
orationes bene operãtium celerius exandiũtur. to.8.128.d
Multo in principio conuerſionis ſuæ feruẽter orant poſtea languide poſtea frigidẽ poſtea negligenter quaſi ſecuri ſint Eod. 226.K
Vere ubi oranti intendit Deus quando ipſũ queris non quando per ipſum aliud queris tomo.8.277.l.m
oratiões noſtræ vanis plerũque cogitationibus impediuntur. Eod.310. i.K
Inter orationes noxias habere cogitatione grande malum eſt. ibi.K.l.
Cum oras Deo loqueris cum legis Deus tibi loquitur ibid.
Non orat Deum qui aliud orat præter ipſũ ibid.l.m
Ab orantibus deus auertit faciem, non exaudiendo quod volunt quando ſibi neſciũt non expedire quod petunt tomo.8.320.d
Si nõ oraueritis ſpem non habebitis ſi aliter oraueritis quam Chriſtus docuerit, non exaudiemini. ibidem.391.i.K
Somnum orationis multi habere poſſunt vocem non poſſunt. tom.8.533.K
oratio pure directa de corde fideli, tanquam de ara ſancta ſurgit incenſum. eodem 535.h
Quare tardius Deus donet orata. tomo. 10. 4.d
Ideo oranti aliquando non dat Deus, ne obſit quod dat. tom.8.555.e
oratio noſtra gemitum habet. Eodem. 573.f
Propter leuia peccata, ſine quibus nõ ſumus inuenta eſt oratio. tom.9.240.b.c
orationis & precationis modus.tom.9.194. K.l.tom.10.310.e
Dominus nos hortatur ad orandũ.to.10.3.l
Tedium & improbitas orantis, quid ſint. to. 10.4.c.d

Ad

Ad orandum incitauit nos dominus, parabola iudicis iniqui, qui nec Deum timebat, &c. tom.10.30.h
Rectè nouit viuere, qui nouit recte orare. tom.10.91.i
Carnalium & ſpiritaliũ, eadem oratio. tō. 10.117.a.b
Glorioſiſſima Chriſtiani pugna, eſt oratio. tom.10.174.i.K
orationum diuerſitas, a domino commendatur. tom.10.276.K
Vigilandum eſt in orationibus. to.10.285.m
In oratione, locutio non tantum quæritur quantum ſenſus. tom.10.288.d
Qualiter in orationibus de Deo cogitare debeamus. tom.9.183.b
Tanto oratio eſt acceptior, quanto magis ſuæ naturę implet affectum. to.10.207.b
De exhortatione ad orandum. to.10.310.e
Orandum quid, vbi quãdo, & quomodo. orãdũ fortiter in neceſſitatib. to.2.100.g.h
Inter laborandum licere orare & pſallere. tom.3.262.i
orationis locus. tom.3.354 g
orationis affectum magis valere quam petitionis locum. tom.7.176.l
Vbicunque oraueris, intus eſt qui exaudit. tom.9.20.c.d
orãdum quomodo fit, & vbi, cum exemplis tom.4.226.e.f
orantes quare ad Orientem conuertimur. tomo.4.407.i
orandum quid. ibidem & to.8.311.m
Quomodo ſic orandum. to 4.414.m. tomo. 10.105.g.& 156.g.h.l.m
orandum in ſinu. tom.8.84.h
orare clauſo oſtio, qd fit. to.8.86.a.& 540. K
In oratione manus leuandæ. Eodem.211.e.f
orandi tempus quando melius eſſe conſueuerit. tom.8.464.d
Orandum eſt potius affectibus, quam clamoribus. tom.8.469.h
Quiſquis orauerit Deum præter tẽplũ Dei, non exauditur ad ſalutem ęternam, ẽt ſi exaudiatur ad ſalutem temporalem. tom. 8.500.i
Ille in templo Dei orat, qui orat in pace & vnitate, Eccleſię. ibidem.
Quis locus vbi adorãdus ſit Deus. t. 8.522.b
orare iuſſit Chriſtus in abſcondito. Eodem. 40.K.
oraturus Deum qd agere debeat. t.9. 20.c. d
orate ſi vis in templo, in te ora. to.9.31.a.b
Tẽplum Dei, in quo orandum, homo eſt. ibi.
Precatio in afflictione. tom.9.158.l
orandum eſt occultè. tom.9.252.a.b
orandum eſt detecto capite. tom.9.204.e.
In patria cælesti nullus futurus orãdi locus. tom.10.75.K
Quomodo ſit intelligendum, quod orandũ eſt in occulto, cum etiam publicè ſit orãdum. tom.10.156.l m
Non eſt deſiſtendum ab obſecratione, licet prima facie non obtineamus. to. 10.218.a

Orandum pro quibus.

orandum pro liberatione patriæ. to 1. in Poſſidonio.
orandum pro peccatis. tom.1.28.K. tomo.7. 268.a
orant pro peccatis ſuis etiam iuſtiſſimi. to. 7.53.k.l.& 225.i.k
orandum pro ignorantiis. tom.1.178.h
orandum pro infidelibus. epiſto. to.2.155.p totum
Pro inimicis. tom.3.202.c.d
orandum eſſe concionatoribus. tom.3.25.g
orandum pro miniſtris verbi. tom. 8.107.g
Precandum in annunciatione verbi, vt is q annunciat clare explicet, & auditores credant & intelligant. tom.10.44.b.c
Pro quibus ſit orandum, & contra quos to. 8.58.c
Gratis Deum ora. ibidem.g
orandum pro errantibus in via veritatis. to. 8.73.d.e.& ſeq. copioſe.
orandum pro hęreticis tom.10.38.m.& ſeq.
orandum pro ouibus diſperſis, id eſt, fidelib. ab hæreticis ſeductis. tom.10.44.a
Non ſunt in oratione petendæ res temporales ſed peccatorum remiſſio, & æternæ beatitudo. tom.10.126.h
orationes pro mortuis non omittendę. to. 4 319.f
orat pro matre defuncta Auguſtin. to.1.59.c
oratio pro defunctis ad altare. ibidem.e
Non orandum pro mortuis, Aeriani putant tomo.6.8.e
oratio pro auxilio diuino. tom.4.387.f
Aduerſus mala carnis. tom.5.387.i
orandum pro animabus exiſtentibus in purgatorio. tom.10.303.g
Pro quo peccato non orandum. tom.4.403.

Oratio cum fide.
Oratio non ſine fide. tom.2.149.i.K.
Orantis fides,ſpes,& charitas.tom. 2.188.K
Orationis fons fides,ſine qua nemo orat.to. 10.30.i
Fide deficiente oratio perit. ibidem.
Vt oremus,credamus. ibidem.
Orare fide. to.10.99.g
Oratio ad Deum.
Precatio ad Deũ.t.130.e. & fol.172.h &ſe.
Orando Deum non docemus.to.2.183.a.& 187.a.to.3.152.c to.4.406.c
Orationes noſtras Deo offerunt angeli. to. 2 183.a.& 187.d.e
De orando Deo. to.2 epi. 121.
Orandum ſine intermisſione.to.2.287 m & ſe to.6.8.g.to 8.104,k
Cur oramus Deum ſcientem quid nobis ſit neceſſarium. tom.2.187.a
Orantes Deus nonnunquam iratus exaudit. tom.2.183.m.& ſeq.
Orare ante dominum,quid ſit.tom 4.382.g
Dei imploratio. tom.4.385.f
Orantes Deus non exaudit aliter quam inuocaturos videt,& cum exaudiunt angeli,ipſe in eis exaudit. tom.5.85.d
Orãr Deũ gr̃a ſpiritalis ẽ.t.7 303.g. & 422.i
Siue cum voce carnis, ſiue cũ ſilentio oremus,ad Deũ corde clamamus. tõ.8 44.c
Oretur Deus vt præſtet qđ iubet.to. 8. 213.i
Orantibus Deus aliquando non dat ad voluntatem,vt exaudiat ad ſalutẽ. Eod. 311. b c.& 334.f
Si vis vt orationem tuam auribus percipiat Deus,ſige tu in corde tuo legem ipſius. tom.8.310.d
Rogãdus eſt Deus,vt quod nouit vtile medicamentum adhibeat.to.9.133.h.& ſequẽ.
Expectatio mentis humanę, oratio ad Deũ. tom.10.88.i
Quę oranda a Deo.to. 10.91.h.i.& m.
Verus Chriſtianus quid a Deo orare debeat tom.10.95.b
Oraturus ad Deum, dimittat prius ex toto corde ſuo. tom.10. 244.l
Bonorum oratio,locutio eſt ad Deum. 10. 10.288.d
Oratio Chriſti,& ad ipſum.
Chriſtus ex quo homo infirmus,ex hoc orauit patrem. tom.8.42.g h
Oratio Chriſt i,quomodo in ſinum ſuũ cõuertatur. Eodem.84.h.i
Pro illo nullus orat,qui pro omnibus interpellat. tom.8.87.i
Ad hoc orauit Chriſtus, vt doceret te orare ibidem.184.b
Orat in nobis Chriſtus,orat pro nobis, oratur a nobis. to.8.309.k.l
Chriſtus ſecundum quod verbum eſt, non orat,ſed exaudit. Eodem.318.g
Orent pro ſe inuicem membra, quia caput Chriſtus pro toto corpore.Eccleſiæ orat to.9.125.a.& ſeq.
Oratio domini in orto. to.10.199.i
Multi Iudęorum pro quibus orabat Chriſtus in cruce, poſt aſcẽſionem eius credi derunt. to.10.194.c
Non eſt iuſta oratio niſi per Chriſtũ, & quæ non fit per Chriſtum, non ſolum non poteſt delere peccatum,ſed etiam ipſa ſit in peccatum. tom.8.416.h.i
Orandũ in nomine ſaluatoris.tom.9 93.b.c
Nõ petitur in nomine ſaluatoris, quicq̃d cõtra rationem ſalutis petitur. tom.9.107.i
Oratio non eſt iuſta,niſi per Chriſtum. tomo 8.416 h.i
Precatio ad Chriſtum heroica.tom.9.153.K
Precatio ad Ieſum alia.to.9.157. b. & 58.c.e & m.& ſequentibus & fo. ſequentibus.f
Precatio de paſſione Chriſti. tomo. 9.159. l.m
Quantum nobis dominus commendauerit,vt oremus. tom 10.4.c.d
A contrario ſimilitudines,vt oremus. ibidem.
Orationes Eccleſię.
Orat Eccleſia modo pro inimicis,quia conuerti poſſunt,ſed pro damnatis, vel pro præſcitus non oraret, ſi ſciret qui eſſent, ſicut nec pro diabolo. tomo.5.222.L.&. ſequentibus.
Orationes Eccleſiæ intuendę. tomo.7. 241.f
Orat Eccleſia pro defunctis.tomo.4. 318. K. & tomo. 9.97.h.i
Pro defunctis exauditur Eccleſia, & quomodo. ibidem.m.& ſequentibus.
Pro martyribus non orat. tomo.9.97.i
Eccleſiæ orationes,ex Saulo,Paulum impetrauerunt. tom.10.92.i.K
Saulus,orationibus Eccleſiæ iuuatus.tomo. 10.99.h.i

Orationes ſanctorum.
Orauit,& exaudita eſt, Anna mater Samuelis. tom.2.196.d.e
Orabat diu noctuq; Anna Phanuelis.ibid.
Orans Dauid exauditur, Saul non item. tomo.4.425 h.i
De orante Moyſe in modũ crucis to.5.83.c
Orãte Iſaac,cõcepit vxor ſua ſterilis eo.153.e
Ieſus filius Naue pugnabat & Moyſes orabat tomo.10.256.b
Orando magis q̃ feriendo pugnauit Theodoſius. tomo.5.49.c
Orationibus ſanati ſunt quidam miraculoſe. tomo.5.229.l.& ſeq.
Oratio ſanctorum in hac vita, cur nõ ſemp exauditur. to.5.237 d.& ſeq.
Orationibus diu Cypriani adiuuari exoptat Auguſtinus, to.7.143.a.b
Orat Auguſtinus pro amicis errãtibus to.1. 15 f.tom.6.51.m
Inde orabit ad te omnis ſanctus quia & cætera. tomo.8.62.c d
Orationes ſanctorũ,quare Deus nonnunquã repellat. to.8.320.d
Quantum ualeat oratio ſanctorum pro aliis. apud Deum tom.8.409.k.l
Oratio quam Auguſtinus dicebat in fine ſuorum ſermonum.tom.8.pagina vltima.tomo10.27.g
Paulus oratione illorũ quos perſequebatur adiutus eſt. to.10.92.K
Quid valeat oratio ſanctorumpro malis. to. 10.94.e
Stephanus,& Iacobus, pro ſuis Perſecutoribus orauerunt to.10 157.f
Oratio iuſti clauis eſt cœli. to.10.238.c
Orauit Stephanus ꝓ inimicis lapidantibus. tomo.10.155.&256.e.f
Petrus Simonẽ Magum volantem oratione proſtrauit to.10.268.a.b
Martyres anteq̃ pro nobis ſupplicent,debẽt aliquid in nobis de ſuis virtutibus recognoſcere to.10.277.b
Orationes exempla multorum ſanctorum.t. 10.288.b.c.&ſeq.
Oratio dominica.
Orationis dominicę expoſitio .to.2.188.f.g. &ſeq. t.3.63. d. to 4.446. f.& ſeq to.10. 25.f.g.& ſequen.& 191.d.e. & ſequent. & 196.a.& ſequentibus.
Item de cõmendatione & expoſitione eiuſdem,Homilia to.10.115.c.&ſeq.
Item expoſitio eiuſdem ad Neophytos to.10. 218.1.k
Ex ſententia Cypriani. to.7.411 i.K
Oratio dominica omnibus neceſſaria tom.2. 114.g.to 7.226.g.& l.&237.c.to.10.116.a
Orauerit ne beata virgo? to.2.119.e.f
Oratio dominica, & ſymbolum.to.4.73.d
Oratiõe dominica & expiari leuiora peccat. to.3.58.l
Oratio dominica,ſecundum Lucã to.3.64.e
Oratio dominica cũ donis ſpirituſancti collata. to.4.510.h.i
Oratio dominica quomodo deleat quotidiana peccata. to.5.225.f.&ſeq.
Oratio dominica cur ſic dicatur. ibid.
Oratio dominica,ad uias domini pertinet. to.8 439.b
Oratio dominica,fidelibus dat̃ & etiam perfectis. to.8.542.i
Oratio dominica,breuis&omniũ plena.virtutum. to.10.25.f
De oratione dominica,Sermo. ibid.f
Quare in dominica oratione, quod noſtrũ eſt,oremus vt det nobis.tomo. 10.97 f.g
Dominicæ orationis diſtinctio t.10.116.c.d
Oratio dominica ſeptem petitionibus compẽdioſis omnes ſpecies orationis cõprehẽdit. to 10.218.m
Oratio dominica oratio fraterna eſt nam dicit pater noſter,& nõ meus to.10.219.b.c
Filij ſunt docendi orationem dominicam,& ſymbolum. to.10.234.a.&i
Orationis dominicæ fructus.to.10. 288.f.g
Tres primæ petitiones oratiõis dominicæ ad æternitatem ſpectãt quatuor reliquę ad tẽporalem vitam. ibidem.f
De oratione dominica. to.10.191.c
Orationis excellentia, virtus,officium,& fructus.
Orando Deum vincimus omnes diaboli tentationes. to.5 88.e
Oratio oĩa penetrat, dirũpit omnia vt perueniat ad aures Dei. to.8.498.b
Officium orationis. to.9.177.k
Oratio cæleſtis. to.10.191.d
Aſſidua oratione,potẽtia calcatur amorum to.10.239.c.d
orationis excellentiæ, to.10.288.e
Orationes malę.
orant pro temporalibus non exaudimur.

tomo.2.176.e.f
Preces malæ tomo.3.351.l.&355.c
Orant contra ſolem & lunam Manichæi.to. 6.8.b.&50.d.& 64.K
orationes deteſtabiles. tomo.9.20.c.d
oratio, Loquutio λόγος.
De oratione. tomo.1.96.a.b
oratio ad quid inſtituta.t.1.183.i.K.&186.b
oratio non ſemper patefacit animum.Eod. 190.i
oratio figurata, quid efficiat. tom.3.8.b
Debet ſibi non omnino diſplicere, qui dicit. tomo 4.324 b Vide, Loquutio.
perſpicuitas orationis. tomo.3.24.K
Qua ratione perſpicua fiat oratio.Ibid.K.l
Plato orationem in quinq; partes diſtribuit. to.5.67.h
oratoris officium. tom.1.104.h
Quis ſit finis oratoris. Ibidem.i
oratorum inflata & expolita mendacia.tom. 2.194.l.m
oratoris eſt docere delectare flectere.tomo 3.25.a&K.l
orcus Deus. tomo.5.55.m&55.g
orcus, Dis pater, & pluto, idem tom.5.59 d
De ordine rerum vniuerſitatis, diſputatio.to. 1.155.g & ſequen.
ordo prouidentiæ diuinæ, an omnia bona& mala contineat. ibidem.h
ordo ſtudioſorum ſapientię. to.1.9.l & 163.d.e.&ſequen & 166 d
An ordinauerit Deus peccata.tomo.1.29.i
ordo prædeſtinationis diuinę certus t.1.32 c
ordine cuncta Deus adminiſtrat.Eod.156.h
ordo omnia complectitur. ibidem.l
In ordine rerum eſſe bona &mala.Ibidem, m.&ſequentibus.
Mala De' non diligit licet ad ordinem perti neant. ibidem.
ordo, dux ad Deum. to1.158.K.l
ordo quid. Ibidem.m.& to.5.192.k
ordinis definitio expenditur.tomo 1.159.h
Quomodo medendum errori credētium res nullo ordine geri. tomo.1.162.b
ordo rectus Eodem.212.l.&ſeq.
ordinatus homo quando dicendus.Ibidem.
ordo vniuerſitatis firmus. to.1.223.i
Quomodo ordo fuerit, cum malum nō eſſet Eodem.176.b
Ex ordine rerum cognoſci Deum.t.1.243.f
ordo rerum triplex.to.2.93.c
ordine rerū, homines non inſtituerunt ſed animaduerterunt, tom.3.13.m
ordo narrationis in uerſus qua ratione expli cetur. tom.3.21.d
ordine omnia geri optima gubernatio.tom. 3.262.m
ordo. tomo.3.348.g
ordo in creaturis. tom.3.356.K
ordo omnis & ſpecies a Deo eſt & in omni creatura.
ordine naturę angeli mali pręferuntur nobis ordine vero iuſtitię homines præferunt. eis. Eodem.97.c
Quomodo ordinet Deus bona & mala Ibid. f.& 129.f
ordo diuerſus quomodo ſit in creaturis,& in rebus. to.5.97.c.&99.e
ordinem non appeteret creatura niſi ſpecie contineretur nec modo aliquo eſſet niſi eſſet à Deo facta. to.5.101.e
De ordine vniuerſi infimo, qui eſt in creaturis ſuccedentib. ſibi inuicem,& ſeipſas deuorantibus q ordo ideo nos nō delectat, quia non conſpicimus vniuerſum to.5. 104.&ſequen.
Quomodo contra naturarū ordinē facere, cauſat uitium in nobis to.5.105.e
ordo rectus rerum non peruertitur, per uerſa in ordinatione delinquentium Eod. 130.i.&ſequen.
de ordine amoris ī quo virt' exiſtit.t.5.139.l
ordo quidam & pax, quomodo ſeruetur etiā in his quæ nō videnē ordinata.to.5.192.d
ordo eſt parīū diſpariumque rerū ſua cuiq; loca tribuens diſpoſitio. ibid.K.l
ordo cœli eſt firmiſſimus. to.5.108.e
ordinē ſuum quæque res petit tom.8.50.m
oreb, interpretatur ſiccitas, tomo. 8.298 d
organa dicuntur omnia inſtrmenta muſicorū, quanuis iam obtinuerit conſuetudo, vt organa proprie dicantur ea q̄ follibus inflantur. tomo.8.186.g &581.l
organa ſuſpendere in ſalicibus quid ſit, Eod. 519.K.l
Ad orientem quare oramus. to.4.407.i
orientis regiones conflagratę perierunt.to. 5 30K.l
orientalium Epiſcoporum ſententia de baptiſmo. to.7.81.d.e
oriens & occidens, totū orbem ſignificant. tomo.10.5.c

Chriſtus Orientis Eccleſiam ſua paſſione illuſtrauit, Petrus & Paulus occidentis. tom.10.268.a.
origenis error, ꝙ omnia recurrant ad id, vn de defecerunt. tom.1.10.l.
origenis errata. tom.2.13.K
origenis de mendacio ſententiam Hierony mus ſequutus. tom.2.14.i
origenis ſententia. tom.2.204.e.f
origenis opinio cur mundus ꝓductus fuerit. tomo.5.99.i.& ſequen.
origenes reprehẽditur in libris περὶ ἀρχῶν. ibidem.K
origenis miſericordia. tom.5.220.i
origenes dicit dęmones liberandos eẽ poſt longa ſupplicia, & angelis ſanctis ſocian dos.ibidem.
origenes in variis opinionibus reprobatus eſt ab Eccleſia. ibidem.l
origenianihęretici, a quodã origene.t.6.6.b
Alii origeniſtæ, vel origeniani, ab origene Adamantio. ibidem.c
origeniſtarum de purgatione, & liberatione malorum, de ſalute dęmonum, & cętera, error. ibidem
Contra Origeniſtas. tom.6.208.h
Origeniſtarum error de ſalute dęmonum improbatur. tom.6.208.a.b
originis peccatũ, quomodo demanarit ad poſteros.tom.1.230.b.& ſeq.to.10 71.l
originale peccatũ ex Adã trahimus, t 1.27. h.tom.8.161.b.c.& 74.b.& 88.h.& 219.f
In quo omnes peccauimus, & filii iræ naturaliter facti ſumus. tom.10.50.b.c
originale peccatum per lauachrum regenerationis, & in maioribus, & in paruulis, ſoluitur. tom.1.27.h
originale peccatum negabant Pelagiani.to. 1.12.l Vide, Pelagius.
orignale peccatum paruulis hęreditarium. to.1.12.c.& m.& 15.K.& ſequẽ. copioſe.
De peccato originali, & baptiſmo paruulorum, t.2.120.b.c.& ſequen.& epiſt. 157.
originalis peccati maſſa, omnes ex ęquo cõ dẽnat.to.2.48.l.& 140.c.d.& ſequẽtibus.
originalis peccati abolitio. to.3.56.m
originale peccatum.to.3.73.e.f.& 76.b.& 352.d.tom.10.8.K
originale vitium eſt volũtarium.to.5.104.c
originale peccatum non fuiſſet transfuſum aliquo aliorum parentũ peccante, ſi primi homines non peccaſſent. Eod.125.h.i
originalis peccati remedium ante diluuium tacet ſacra hiſtoria, ſed ſacrificia non tacet illorum. to.5.137.m
Per originale peccatum paruulus præuaricator eſt legis. ibidem.152.b
In originali peccato pares ſunt omnes, in maternis vteris. tom.5.154 e
originale peccatum contraxerunt omnes penitus nullo excepto, prter Chriſtum. Eodem.190.a.& ſequentibus.
In originali malo duo ſunt, peccatũ atque ſupplicium, in originali bono alia duo, propagatio & cõfirmatio.tom.5.237 k.l
Peccato originis oẽs obnoxii. to. 7.227.i.K
De peccato originali, & gratia Chriſti contra Pelagium. to.7.248.d. & ſeq.
Libido & labor parturiendi, ex peccato. tom.7.261.K
Teſtimonia doctorum de peccato originali.tom.7.304.h i
Vnde ſanetur ęgritudo originalis peccati, qua oẽs homines tenentur. tom.10.65.g
Reliqui qui orignali peccato culpam mortalem admiſerunt, in inferno remanſerunt. tomo.10.216.e
ornatus auri & veſtis quibus & quando permittitur. tomo.2.102.h.i.& 244.K.& ſequentibus.
ornatus verus Chriſtianorum, quis ſit. Eodem.102.h.i
In ornatu ſuperbo cor humile haberi poteſt, Eodem.244.m.& ſequentibus.
ornantes ſe non intortus crinibus, &c.exponitur. tom.10.77.l
ornamenta ſpiritalia.tomo.10.104.h.& ſequentibus.
oroſius præsbyter laudatus.tom.2.31.m.& ſequent.& 36.e.& 125.& 137.c.d
Ad Oroſium quæ ſcripſerit Auguſti. tomo. 1.26.f.tom.2.138.c.d
orphani pupilli ſunt. tom.9.93.m
orphanos, & viduas, facit gladius verbi Dei tom.2.30.b
orphei, aliorumque in gentilitate vatum, præſagia, de filio Dei, quatenus valeant. tom.6.92.l
orthopolus. tom.5.170.m.& ſeq.
ortygometra, auis. tomo.3.241.g.
tom.4.48 g
o, hominis duplex.tomo.7.150.b.to. 4.7.m

Os corporis,& cordis. tomo.4.355.m
Os Dei. tomo.4.348 g
Os aperire. tomo.4 393.c
Oris apertio,ad Dei gratiam pertinet,tomo. 4.43 i.K.tom.7 390.h
Os Dei,eſt eloquium eius quod fecit ad nos in reuelationibus ſanctorum pluribus,& teſtamentis duobus. tomo.8.441.g
Ori non eſt ponendum clauſtrum continentiæ ſed oſtium. eodem 536.i
Propter quos ori ponenda ſit cuſtodia. to. 8.108.m
Os non eſt aperiendum contra inſipientem. ibidem. 111.c
Quale os noſtrum repleatur gaudio. tom.8. 486.k.l
Quomodo quod intrat in os nō coinquinat hoīem,ſed quæ de ore procedunt .ibi.l.m
Cuſtodi os cordis a malo, & innocens eris. ibidem.487.f
Os dn̄s quomodo aperiat.to.10.170.l.& ſeq.
Oſſum,pro os.tom.3.16.h.i.& 25.l.tomo.8. 529.d
Oſſa fortitudinem ſignificant,& firmamentum. tom.8.11.c.& 80.g
Oſſa Chriſti,omnes iuſti. eod.83.i
Oſſa Chriſti,diſcipulos ſignificant, quę tūc diſperſa ſunt,quando &c. tomo.8.35.e
Quòd ſignificent fortes Eccleſiæ, quę tunc conturbantur quando & cætera Eodem. 56.a
oſſa tunc confringuntur, quando fortes Eccleſiæ tribulationis cedunt tom. 8.126.m
oſſium nomine ſpiritales intelliguntur . eodem.131.c.d
offa frigi in frixorio,quid ſit. tom.8.374.l
oſſum animę abſconditum,quale ſit.eodem 516.d
Oſanna quid ſignificet.tomo.3.9.l. tomo.9. 89.m
Oſanna cur interpretatum. tomo.3.9.l
Oſanna affectum mentis potius quam rem aliquam ſignificat. tom.9.80.m
Oſcen. tom.1.84.d
oſculum propinquorum, apud veteres. to. 4.35.c
oſculum pacis. tom.4.89 b.c
oſculo Iudas bellum incæpit. tom.10 189.f
oſeæ meretrix.to.3.17 h.i.tom.6.140. m. & ſequen.tom.7. 132. m & ſo. ſequent.c.d.
oſee quid prophetet.tom.5.176 g.& ſequē.
oſee dictus Ieſus. tom.6.104.l
oſee quando regnare cæperit. tom.5.174 e
oſiris,maritus Iſidis , dilaceratus quęritur, & inuenitur. tom.5.54.a
oſiris. tom.5.74.d.& 85.g
oſius Cordubenſis,& eius innocentia. tom. 7.m
oſtendere pro facere. tom.3.35.l
oſtendere Dei,quid ſit. tom.4.349 b
oſtenta,ab oſtendendo. tom. 5.217.d
oſtium ſenſus carnalis.tom.4.406. c. tomo. 10,156.h
oſtium,quomodo claudendum.to.4. 406.c
oſtii verbi apertio,quid ſit apud Paulum.to. 7.410 m
oſtium portæ , initium ſignificat fidei, qua ſaluamur. tomo.8.76.l. & ſo.ſeq.b c
oſtium cordis quomodo intret Chriſtus & quomodo diabolus. tomo.8 539.l
per oſtium intrare in ouile,exponitur. tom. 9.71.m.& ſequen.
Intrare per oſtium multi contēnūt quibus bene viuere ſatis eſſe videtur. Ibidē.72.a
oſtiarius quis eſt qui oſtium aperit paſtori. tom.9.73.g
oſtium,& oſtiarius Chriſtus.tom. 9.71. m. & ſequentibus & 73.g.h
oſtium apertum in cœlo,Chriſtus eſt, mediator Dei & hominum. to.9.141.l
otriades. tom.5.2.l
Oua an primum creata,vel aues. tomo.3. 186.f
Panis,piſcis,& ouum,quibus opponuntur, lapis,ſerpens,& ſcorpio.tom.2.187.b.c. tom.10.26.c.& ſequentibus.
Ouis error quomodo corrigendus. tomo. 2.65 i.K
Oues,bonos ſignificant,in libris ſanctis. to. 3.8.b.tom.7.361.f
Oues non ſolum homines beati , ſed etiam angelicę creaturæ ſpiritus dicunt. tom. 8. 181.K
ouis vna,multos vicit lupos . tomo.8.70.f
Sūt,oues in inferno , quibus paſtor mors eſt,ſunt & in cœlo,quibus paſtor vita eſt. Eodem.150.a.b
ouis pdita ſe inuenire non pōt tom.8. 286.e
oues Dei detonſæ,& aſcendētes de lauacro, quæ ſint. Ibidem.3,2.f.g
oues vendere,quid myſticè. tomo.9.21.a
ouis erratica quomodo dicatur,& qui verè

oues Chriſti. tomo.9.72.K
Oues multę foris. ibidem.m
Infirmum animum gerit ouis, quando tẽtationes non credit ſibi profuturas. Eodem. 230.K
Oues errãtes reuocare, quid ſit. Ibid. 231.d
Oues errare in mõtẽ, & collẽ, quid ſit. ibi.f.g
Ouibus errãtibus, non eſt paſtor, ibidem.K.l
Deus aufert oues a paſtorib. malis, vt eas bonis committat. ibidem.232.a. & d.e
Quid ſit oues ſic auferri, & cætera. ibid. d.e
Petro quieſcente non eſt nunc cui dominus oues ſecurus paſcendas committat. ibi.e
In mõtibus Iſrael; eſt requies ouium: ibidẽ. g.h
Si ſunt bonæ oues, ſunt boni paſtores, & cõtra. ibidem.m
Ouis Dei, gregem ſuum quęrit. ibidẽ. 233.b
De ouibus, Liber. tomo.9.224 g & ſeq.
Quibus dominus commiſerit oues ſuas. to. 10.42.c
Oues Chriſti ſumus. tomo.10 51 d.e
Chriſtiani cum obedientia audiant ſe oues & prædicatores cum timore, paſce. ibid.e
In Eccleſia catholica oues, apud ſchiſmaticos & hæreticos hœdi. ibidem g
Ouis occiſio, quid. tom.10.61.d
Oues in montibus relictæ, quid. tomo.10. 64.g
Oues, de quibus dicitur, Non ſum miſſus niſi ad oues quę perierunt domus Iſrael. to. 10.164.a b
Oues bonę non ſua quærunt, ſed quæ Ieſu Chriſti. tom.2.254.c.d
Cum oues faciunt quæ paſtores mali dicũt Deus paſcit eas, cum vero faciunt quæ paſtores, paſcuntur ab eis. tom.9.232.a.b
ouile Chriſti Eccleſia. tom.4.417 g. tom. 9. 72.b
Ouile Chriſti quotquot introierunt, pręter Chriſtum venientes, fuerunt fures. tomo. 9.72.e
Qui per alteram partem aſcendat in ouile. tomo.10 41 g
Vnde ad ouile Chriſti de gentibus venimus. tom.10.163 g
ὄvoia. tom.5.1 3.m
Ozæ filii Aminadab caſus. tom.3.3 4.l
Ozias lepra percuſſus, quòd ſacerdotium inuaſit. tom.2.14.f

PActum noſtrum cum Deo. tom.10.114.c
Pagani qui vocentur. tom.1.25.d
Pagani deficiunt. tom.1. in Poſſidonio.
Pagani mire conuerſi ad Chriſtũ. to.1.234. K & ſequentibus.
Paganiſmi irriſio. tom.2.epiſto.44.
Auerſus Paganos lex. tom.2.51.l
Sex quęſtiones contra Paganos expoſitæ. to. 2.epiſto.49.
Paganorum furor in Chriſtianos. to. 2.248. f.g
Pagani, qui & Gręci, & gentiles. tomo.3. 260.d.e.& l.
Paganis vnde cognitio veritatis. tomo.3. 269.K.& 273 f
Paganorum impetus in Eccleſiã. to.3. 281.g
Paganorum reliquiæ, fruſtra iactant ſua. Ibidem.h
Paganorum blaſphemia in Chriſtum. tom. 1.22.d tom.4.127.e.f
Contra paganos, de Deo vero, plura. tomo. 4.128.K.l.& ſeq. copioſe. Item.190.l.m.& ſequent. foliis per totum.
Eorundem opinio, de Deo noſtro. tomo.4. 130.b
Contra paganorum rationes, tom.4. 143.c. & ſequentibus.
Omnis paganus in ignorantia eſt. tomo. 4. 314.K
Paganus adultus, & infans, differunt. Ibidem.
Pagani elementis ſeruiunt. tom.4.315.f
Pagani. tomo.5.79.g
Contra paganos, ex Hermete, & Sybilla. tomo.6.11.l.& ſequentibus.
Pagani quomodo cathechizandi. tomo.6. 91 K.l & ſequentibus copioſe.
Paganorum vaticinia, de filio Dei, quatenus valeant. tomo.6.92.l
Aliter pagani, aliter hęretici recipiuntur. tomo.7.75 g
Pagani etiam diis ſuis tribuunt purificationem. tom.7.77.i.K
Pagani habent aliquid quod probatur. tom. 7.253.l.m.& 106.a
Paganus bene viuens, patentibus oculis eſt in tenebris. tomo.8.42.h.i
Paganos, ligna eſſe ſyluatica extra Eccleſiã. tom.8.56.a
Vide, Gentiles.

pagani nō intrantes ꝑ oſtiū.to.9.81.m.& ſe.
Veteres paganorum circa pœnitentiam. to. 8.2924.c
Confutatio errorum paganorum, ſuper pœnitentia. ibidem.c.d.
paganorum nugæ deferendæ.to. 10.5. m.& ſequentibus.
orandum pro paganis,& non iraſcendum. tom.10.6.f.g
omnes pagani, ſiue Iudæi, antequā Chriſtiani fierent, peccarunt in ſpiritūſanctum.tomo.10.9.d
pagani, Iudæi, & hæretici, peccant in ſpiritūſanctum. ibidem.e
In paganos inuehit. tomo.10. 26.f.g.& K.l
per Chriſtum pagani homines facti, nō pagani. tom.10.66.g
pagani ſufficienter conuincuntur a Chriſtianis, per libros Iudæorum.tom. 10. 136.e
Qui falſis cibariis ſitim acuunt, paganizare cenſentur. tom.10.240.m
Improperia paganorum, ad fideles. tomo. 10.311.g.h
palea habet tam frigidam vim, vt obrutas niues ſeruet,& tam feruidam ut poma immaturet maturet. tom.5.214.d
paleæ, hæretici. tom.1.235.f.g
paleæ,& zizania, in Eccleſia. tom.1.239.i
paleas a tritico ſeparare Dei eſt.tom.2.56.h
ob paleas non recedendum ab Eccleſia. tomo.7.81.c.d
Ex palea frumentum. ibidem.e
paleis comparantur humana commenta.tomo.7.95.e.f
palearum nomine iniqui ſignificantur.tom. 8.12.m
Bonus aurum, malus palea. tomo.10.45.g
Eccleſia, temporis huius, ſemper habet & paleam,& frumentum. tomo. 10.236.K
palemonem Xenocrates ad bonos mores conuertit. tom.2.194.g
ἀλιγγενεία. tomo.5.240.f.& L
pallas & Berecynthia quomodo lauentur. tomo 5.12.f
pallantem moriturum Hercules fleuit.tom. 5.23.i
pallium Dei. tomo.4.349.a
Quæ ſint duplicia pallia debita Deo. tomo. 10.235.b
pallor Deus.tomo.5.54.g tomo. 8.404.g.h
palmæ arboris natura. tomo.4.441.h
palmarum rami, victoriam ſignificant.tom. 9.80.l.m
palmam dare. tom 2.78.h.i
palma altitudinem ſignificat.tomo. 8. 359.e
Quæ ſint palmæ in manibus martyrum. to. 10.259.m.& ſequentibus.
palmites vitis, diſcipuli Chriſti.to. 3. 355.d
Chrs diſcipulis quare ſe palpandū prębuit, & Mariæ Magdalenæ prohibuit.t.9.128.d
palpebræ Dei. tom.4.348.f
palpebræ Dei operationem, & apertionem ſcripturarum ſignificant. to.8.24.a
palpebræ, Chriſti mortem,& reſurrectionē ſignificant. ibidem.e
pāmachiū Auguſt.collaudat,&c.t.2.207.f.g
panis accipit rem necat. to.1.259.a
panis dono miſſus. tom. 2 40.a
panes benedicti. ibidem.d
panis in bono,& in malo. to.3.19.K
panis ꝑ oī cibo.Eod.33.l.& 37.c.& ſo. ſe.c
panis. tom.4.409.g
panis ſubcinericius, dicitur Græce engriphias. tom.10.161.e
Ruſticus panis, licet incultior, tamē fortior eſt,& magis ſatiat. tom.9.192.h
panem cū ſuauitate manducare. to.10.58.l
De eo qđ in Euangelio ſcriptum eſt, Frange eſurienti panē tuū,& egenos vagosq. induc ī domū tuā, Homilia t.10.99.l.& ſe.
panes in eremo terra produxit.to.10.131.d
panibus quinque turba paſcitur. to. 3.251 f
De quinque panibus.to.4.151.a.& ſequen. & 130.i.& ſequentibus.
Chriſtus cur de quinq; panibus, tot milia ſatiauerit,& de lapidibus non fecit panes, cum eſurierit. tom.8.334.f.g
panes quinque hordeacei, quinque libri sūt Moyſi. tom.9.46.g
De multiplicatione ſeptem panum,& paucorum piſciū.to.4.103.e.f.to.10.230.g.h
Miraculum quinq; panū ſpectat ad Iudæos, & ſeptem ad Gentes. tom.10. 230.i.K.& ſequentibus.
Sicut quinque panes, quinque libros Moyſi, ſic ſeptem ſeptiformem gratiam ſignant. ibidem.K
panis, piſcis,& ouum, quibus opponuntur lapis, ſerpens,& ſcorpio.tom.2.187. b.c. tom.10.26.c.& ſequentibus.
Et quid ſint allegorice. tom.10.26. e
de rogāte tres panes ī nocte ab amico,& oratione,

tione,Sermó. tom.10.25.K.l
Quid ſignificet ille amicus q perrexit ad domũ diuitis,tres panes petiturus.t.10. 212.e
Tres panes in Euangelio,trinitas to.10. 26. b. Et ibi de trinitate plura.
Tres panes in Euangelio,fides,ſpes, & charitas ibidem c
Tres panes in Euangelio,ſingulus triplex.tomo.10.299.m.& ſeq.
panis quotidianus,quid to.3.63.d.e.tom.4. 408.d.& ſequen.tom.10.115.f.g
Oratio dominica,de quo pane loquatur.to. 4.408.e.tom.10.25.g.h
panis quotidianus.to.4.408.d.to.10.144.f.g & 172.f.g
panis quotidianus qũo ſit noſter,quẽ petendo nobis quotidie dat Deꝰ.tom.8.180.f.g
Quòd Latini quotidianum panem, dicunt, id Græci aduenientem. tomo. 10.25.h
panem quotidianum nobis dari hodie petimus,quia quid dies craſtina nobis pariat ignoramus. tom.10.191 f
Verbum Dei quod quotidie prædicatur,panis quotidianus eſt. tom.10.196.c
panis angelorum,Chriſtus,to.1. 226. b. to. 4.245.K.l.tom.9.25.K.l
panis ſacramentum. to.4.177.c
panis vnus,totũ corpus Chriſti.t.8.571.i.K
panis fruſta,membra Chriſti. ibidem.
Circa panem & calicem, religio Chriſtianorum. tomo.6.118.f.g
panis & calix myſticus,certa conſecratione. ibidem.f
panis,corpus domini. tom 7.158.m
panis angelorum,quare factus eſt panis hominum. tom.8.512.c.d
Vt panem angelorum manducaret homo, creator hominum factus eſt homo . Eodem.422.g
50 panis verus,Chriſtus. tom.9.[illegible]b.c
panis de regno Dei Chriſtus,& fide comeditur. tom.10,28.m
panis noſter, qui & confirmat martyres,qs. tom.10.97.g
panem angelorum manducat homo . tom. 10.191.K.l
panis cœleſtis ideo ad hominem deſcẽdit quia ad ipſum non poterat homo aſcendere.ibidem.x
Chriſtus ante panis fractionem ignotus,loquitur cum hominibus. tom.10.201.K
panis ſpiritalis,vel eſt eucharistia,vel verbũ diuinum. tom.10.219.d.e
Tria ſunt genera panis,in ſcriptura. tomo. 10.299.m
panis lachrimarum,quis ſit , & quomodo die ac nocte comedatur. to.8.123.b.c
panis verbi Dei etiam cum labore & ſudore manducandus. Eodem.69.K.& 515.K.l
panem doloris , pœnitentes manducant.to. 8.526.c
Quid eſt panem cum ſudore comedere. to. 10.147.d.e
panem doloris manducare, quid ſit.tom.8. 123.b.c.& 490.d.& 526.c
panis cordis,iuſtitia.to.8.152.d.& 157.i.K.
panis e terra ducitũ, cũ Chriſtus p carnem ſeruorũ ſuorum prædicatur.Eodé. 396 d
panis iſte viſibilis,ſtomachum , vẽtremque confirmat,panis cordis,cõfirmat cor hominis. ibidem.f
panem animæ non comedere, quid ſit. tom 8.374.l.m
panis animæ,verbum Dei.Eod.69.K.&333. f.g.& 374.l.m
Et quomodo comedatur. eodem.99.e
panis de regno Dei. tomo.10.28.m
panis fidem ſignat. tomo.10.26.c.d
παγκαρπον. tom.6. 176.l
pannus nouus,& veſtimentum vetus, myſticè. tom.6.96.g.h
panthus. tom.5.2.l
pantomimus. tom 3.12.a.b
papam vocat Hieronymus Auguſtinum. to. 2.13.i.& 18.c.& alias.
papam vocat Auguſtinus Ambroſium.eod. 39.f.g
Aurelium quoque epiſcopum Carthaginẽſem. tom.2.103.d.e.tom.3.78.f
papa conſulendus eſt in his quæ ſunt fidei catholicæ vtilia. tom.2.127.l
Vide,Epiſcopus.
Papilliones,tentoria dicuntur. tom.3. 33.g
parabola qd ſit.t.8.147.a.& 241.a & 281.b.c
In parabolis quę dicuntur rerum ſimilitudines,rebus de quibus agitur comparantur. tom.8 281.b
parabola de publicano,& phariſæo,in templo orantibus.to.10.232.l. m.& ſequent.
paracletus. tom.4.393.g
paracletus grecè,dicitur Latinè conſolator. tom.10.224.e

per

Per paracletum, iurãt Manichæi. to. 6. 99. d e
paracletus, conſolator, vel aduocatus to. 6. 93. d. to. 9. 93. l. & 102. b
paracletus, quomodo promiſſus & miſſus cõtra Manichęos to. 6. 156. d. e. & ſequen.
paracletus, etiam Chriſtus. to. 9. 95. l
paracletus id docet qđ ſaluator. to. 10. 219. l
paradiſus, nomen eſt generale, vbi fęliciter viuitur. tom. 2. 81. i
paradiſus vbicunq; ſit beatorum quiſq; ibi eſt. ibidem, & col. ſequen.
paradiſi vocabulum. tom. 3. 233. m
Quid ſit paradiſus. to. 9. 173. i. K.
E paradiſo hominem expulſum, exponitur. tom. 1. 238. g. to. 3. 224. l. & 207. a
Paradiſus, vita beata. to. 1. 275. d. & 286. b. & 278. h. to. 2. 81. i. tom 3. 224. m
paradiſi delitiæ, quid allegoricè. to. 1. 275. d
paradiſus ſpiritalis. tom. 3. 169. a
paradiſus, an proprię, vel figuratè accipiendus. ibidem. c
Paradiſus, corporalis & ſpiritalis. t. 3. 201. K & 202. g. & 237. m & ſeq. to. 5. 117. e. & 225. d
De paradiſo tres ſententiæ. tom. 3. 201. K
paradiſus locus amœniſſimus. to. 3. 201. m
Paradiſi locus a cognitione hominũ remotiſſimus. tom. 3. 201. a
In paradiſo agricultura. ibidem. & 202. f. g
In paradiſum, an Paulus raptus. to. 3. 225. f. g & i. & 232. d. e. & ſo. ſequentibus. a
Paradiſus, Eccleſia dicta. to. 3. 221. c. & 232. d. & ſo ſequen. a. to. 5. 117. g. h. to. 7. 133. h
paradiſus paradiſorum. tom. 3. 233. d
paradiſus, ſecretum patris. tom. 4. 60. b
Cuſtodire paradiſum, & operari. to. 3. 203. e. f
Paradiſi ciuitas, quantum diſtet a terrena. tomo. 5. 45. c
In delitiis paradiſi Dei fuiſti, &c exponitur. eodem. 97. a
De paradiſi terra nemoroſa & fructuoſa. to. 5. 116. f
paradiſi pacem facit nos ardentius appetere tentatio. tomo. 5. 191. g. h
paradiſum exiſtimant Adamiani Eccleſiam ſuam. tom. 6. 6. K. l
paradiſum viſibilem negarunt Seleuciani. tomo. 6. 8. i
Paradiſus vbi ſit, cuiuſmodi quęſtio. tom. 7. 259. d
In paradiſo nihil deeſt quod delectat. tom. 8. 116. g. h. & 155. a
De paradiſi gloria, hymnus. tom. 9. 155. c
In paradiſo non erat pugna carnis, & ſpiritus. tom. 10. 36. h
In paradiſo, nil aduerſi timendum. tom. 10. 141. a
paradiſus primo latroni referatur. ibidem
paradiſus præuaricatori clauſus, aperitur latroni tom. 10. 190. b
Chriſtus honorauit paradiſum, introducendo in eum publicanos & meretrices. tom. 10. 193. d
paradiſi inclyta fęlicitas. tom. 10. 173. c
paradiſi pręconia. tomo. 10. 391. e. f. & ſeq.
Qui terrenis ſe implicat, a paradiſo ſe elongat. tom. 10. 307. g
paralyticus in ſabbato. to. 3. 251. c. tomo. 4. 145. b
paralyticus per tectum demiſſus ante dñm, quos ſignet. tom. 8. 99. a. tom. 9. 23?. c
Triginta & octo annos languerat paralyticus, quem dominus in piſcina ſanauit, & quid hoc ſignet. tom. 9 33. f
Iudęi Chriſtum blaſphemum dicebant, qa dixit paralytico, Remittuntur tibi peccata tua. tom. 9. 242. g. h
paralyticum reſtituit Petrus. tomo. 3. 252. l
paraſceue interpretatur pręparatio. tom. 4. 172. h. tom. 9. 117. i
paraſceue Iudæorũ, & Chriſtianorũ. ibidem
parcæ vnde dictę. tomo. 4. 15. K
parcarum ratio. tomo. 6. 117. f. g
Quo animo quis parcat, plurimum intereſt tomo. 2. 50. d. e. & 74. g
Deus ideo parcit vt corrigaris, non vt in malignitate permaneas. to 8. 370. c. d
Quòd parcendo velit ad pęnitentiam adducere. eodem. 384. g
Vide ne dum parcas carni tuę, anima pereat. ibidem. c
Hoc ipſo quòd Deus parcit impio, per impunitatem cum elatum facit, vt altius in ſoueam cadat. tom. 8. 346. f
parcitur homini ad hoc vt conuertatur, & non ſit qui damnetur. tom. 10. 2. b
parce iniurianti, ne dum denegas pietatem fratri, tibi claudas indulgentiam. tom. 10. 191. f. g. & 196. d
pardus propter colorum varietatem gentes ſignificat. tom. 9. 146. c. d

parẽtes,& amici,quatenus amãdi.t.1. 213.f
parentum peccata,non imputantur pueris. tom.2.27.c.& ſequen.
parentes,& cognati,qũo contẽnendi ꝓpter Chriſtum.to.1.17.c.to.2.42.h.i.& ſequẽ.
parentes ſunt honorandi,& eorum cura eſt habenda.tom.2.87.m.tom.9.118.K.& ſequentibus.
parentes amans,perdet eos. Eodem.42.h
parentes non ſunt audiendi,cum prohibent nos ſequi Chriſtum.to.2.42.i.& ſeq.tom. 4.379.e
parenti ſpiritali,magis quàm carnali eſt obediendum. eodem.43.K
In parentibus carnalis affectus contemni debet,non natura,exẽplo Chriſti.to.4.43.K
parentes diuerſos non poſſunt habere gemini. tom.5.39.i
Erga parentes,ineſt naturalis affectus verecũdiæ,& quam etiam nequitia auferre non poteſt. Eodem.12.f
parentes quomodo honorandi,& contemnendi. tom.6.57.f
parentibus,quatenus obediendum. tomo.8. 248.h.i.tom.10.5.h.i
parentum delicta, quomodo pertineant ad filios. to 8.356.a.& 417 l
parentum errores non ſequendi. Eodẽ.522. h.i
parentes Ieſu,quomodo dictum. to.9.57.c
parentes quomodo ſint tractandi, cum eos inuitamus ad comedendum nobiſcum. tom.10.127.a
parentes non agnoſcere. tom 10.175.m
parentes,qui nos genuerunt ad vitam, Chriſtus & Eccleſia. tom. 10.183.i
parentes primi ſi non peccaſſent,nullũ mortis experirentur genus. tom.5.112.a
primorum parentum,in iuſtitia exiſtentiũ, originalis perfectio & fœlicitas. eodem. 124.l
An primos parentes,in paradiſo cõſtitutos, nullis perturbationib.prius quã deliquerint,affectos fuiſſe credendũ ſit ibi.& ſeq.
Tranſgreſſio primorum parentum. tom. 4. 378.g.to.10.26.g.h.145.e
primorum parentum excuſatio,non fuit petitio veniæ,neque medicinæ imploratio. tom.5.126 d.e
parentes primi ita morte fuerunt mulctati,vt ẽt quicquid ex eorum ſtirpe eſt exortum,eadem pęna teneretur obnoxium.tomo.5.129.e
Duo parentes nos genuerunt ad mortem,& duo ad vitam. tom.10.183.i
Modus reparatiõis offenſę primorum parẽtum. tom.10.164.g.h & ſequent.
paries dealbatus,hypocriſis & ſimulatio eſt tomo.4.401.b. tomo.7.354.d.& 402.e.f
parietinæ quid. tom.8.375.c
Duo parietes in Eccleſia,Iudęi,& Gentes,& Chrs lapis in angulo.to.10.181.& 41.h.i
paridis iudicium. tom.5.171.m
Parmenianiſtæ,iidem Donatiſtæ. tom.6.6.a
Contra epiſtolam Parmeniani, Donatiſtarũ epiſcopi. to.7.3.b.& ſeq.
paronymum vnde dicatur. tom.1.97.i
paronyma,ab homonymis differunt.ibidem
partes poſitionem habentes. to.1.100.c
partes poſitionem non habentes. ibidem
partitio. tom.3.13.c
partium ſtudia loco indiuiduæ charitatis, quomodo angeli conſecuti ſint propter peccatum. tom.5.103.g.h
Terrenorũ quando aliquid partiendum eſt, maior diuidit,minor eligit.tom. 5.149.K
Quòd homines in mundo faciãt ſibi partes, ſed pars electorum Deus.tom. 8. 264.a.b
A parte ad totum argumentatio.to.10. 29.b
participes Chriſti qui. tomo.6.240.b
particeps Dei eſt,quiſquis ei adhæret. to. 8. 451.i.K
neque efficeremur participes diuinitatis,niſi ipſe Deus mortalitatis noſtræ particeps fieret. eodem.451.a
Quomodo participes erimus vnius ſimplicis multi,inexplicabile eſt. tom.8.563.c
participatio in idipſũ,qd Eo.474.a.b.& ſeq.
partunda dea. tom.5 54.i.& ſeq.
parturitio filiorum ſpiritalium.tom.4. 436. K.l.
parere non poterat per naturam Sara, etiam fœcunda,ſed per miraculum. tom.5.83.a Vide,Abraham,Iſaac,Sara.
parturitio & partus.in quo differant.tom.9. 107.c.d.& ſeq.
partus virginis.per comparationem ad virgam Aaron. tom.10.124.e.f
partus virginis per comparationem ad ſpecular. ibidem.g.
Virginis integritas non eſt violata partu. to. 10.125.b

partus

partus virginis per portā clauſam,quam vidit Ezechiel,deſignatur. Ibidem.
Vide,Chriſtus,Filius,Maria, Generatio, Natiuitas.
parum,dici ſolet quod minus eſt quam decet. tom.8.419.g.& 439.e
Vide,Modicum.
paruuli,nec ſapientes,nec ſtulti.tom.1.14.h
paruuli ſunt aliqui ętate,aliqui mente. tom.2.85.e.f
paruuli coguntur addiſcere per pęnas, quas interdum etiam ſuſtinere malunt, quam diſcere. tom.5.219.l
paruulorum ętas,ſcilicet prima & ſecunda, quomō non ſit capax præcepti. ibi.220.e
In paruulis quodāmodo ſopita eſt ratio, & intelligētia,quaſi nullla ſit exercenda, tamē eſt excitāda ætatis acceſſu.to.5.238.b
paruuli nō habēt volūtatis arbitrium.tomo.10.63 d
paruuli rei tenentur,non voluntate,ſed origine. tom.1.15.b
paruulos contrahere peccatū originale. to.1.12.c.& m.& 14.h.& K.& ſeq. copiosè. to.2.30.g.& ſo.ſeq.l.m
paruulos habere peccatū, Pelagiani negant. to.1.12.l.& 15.K.& 15.a.& ſeq. to. 2.30.f
Nec illis aliena nocuiſſe. tomo.1.12.c
De paruulis quæſt.tom. 1.208.m.& ſo.ſeq.a
paruulis baptizatis non imputatur impietas parentum. tom.2.27.c.& ſeq.
paruulorum condemnatio,niſi baptizentur. to.1.26.g.to.2.31.l.& ſo.ſeq.e.f.& ſeq. & 49.c.d.& 141.l.m
Qui paruulos dicit ſaluari ſine baptiſmo,cōtra Apoſtolum venit,& Eccle.confundit. to.2.32.K.l.& 119.e.f.& 120.d.& 137.b.c
paruuli neceſſariam habēt Chriſti gratiam. Eodem.122.i.& 125.l.& 141.k.l
paruuli credunt per corda & ora offerentiū. Eodem.143.l.m
Vide,Baptiſmus paruulorum.
paruuli ſunt tranſgreſſi pręceptum Dei, ſeu teſtamentum,in Adam.tom.5.220.e.& ſequentibus.
paruulus indigebat circuncidi, & ratio eiuſdem. tom.5.151.h.& ſequen.
paruulos baptizatos aliquando vexant dęmones. tom.5.237.d
paruulis Hierarchitæ cælū claudūt. to.6.8.c
Fruſtra paruuli baptizantur,ſi peccato vacāt tom.7.215.m.& ſequentibus.
paruuli,quomodo illuminentur. to. 7.217.f
paruuli quoque egent ſerpentis aſpectu.eodem.222.d.e
paruuli inter fideles. ibidem.f
De paruulis error duplex. ibidem g.h
In paruulis nō eſſe peccatū vitæ.to.7.232.K
De paruulis veteres nihil dubitarunt. tom.7.235.m
Lex peccati in paruulis. tom.7.269.h
paruulorum mala. to.7.369 a.b
paruuli ad tēpus captiuati in Babylonia.to.8.522.h.i
paruuli, Babyloniæ qui ſint,& quo alliden-di ad petram. ibidem.i.K
paruuli nōdū ſpiritaliter diiudicāt.t.6.109.e
paruuli habent ſpiritum Dei.tomo. 10.12.e
paruulis neceſſe eſſe primi peccati ꝑ baptiſmum ablutionum. tom.10 63.c.d
Infantes paruuli,peccatores. ibidem
paruulorum peccatum a primo homine,Et ibi plura de peccato originali.t.10.64. e.f
paruuli vtrum trahant originale peccatū ab Adam. tom.10.65.g
De baptiſmo paruulorū, cōtra pelagianos, Sermo. tom. 10.70.c.&ſeq.
paruuli ſunt baptizandi. ibidem.d
Quare Deus innocentes paruulos vel minima pęna afficiat. tom.10.70.K
De paruulis ſine baptiſmo decedentibus,ꝓfunda quæſtio. ibidem.K.l
pro paruulo baptizando quid interrogetur, & reſpondeatur. tom.10.71.e.f
paruuli,vtrum fideles appellandi.ibidem.h.i
paruuli qui ſint. tom.9.104.l.& ſeq.
Ablectandi quomodo ſint paruuli ſpiritaliter. tom.9.105.a.b
Paruuli,id eſt humiles. tom.10.7.K.& 148 e
paruuli ſapientibus & prudentibus opponūtur. tomo.10.7.K.l
Schiſmata molientes in vnitate Eccleſiæ,paruuli è Paulo appellantur. tom.10.12.a
Et obiter locus Pauli declaratus,Quaſi paruulis in Chriſto,lac &c. ibidem.a.b
Chriſtus paruus factus,paruos quęrebat. to.10.132.b
Quomodo Chriſtus vitę æternę viam reuelauit paruulis. tom.10.148.e
Qui ſint paruuli,qb. reuelata eſt via ſalutis. ibidem,

ibidem.e.f & ſeq.
paſcentium Arianum,quomodo vicerit Auguſtinus.to.1.in Poſſidonio. to.2.epiſto. 174.cum ſe quentibus.
paſcamus Chriſtum bñ viuendo,&paſcet in æternũ nobis viuere donando.to.8.495.g
Contra eos qui inde ſe paſcere volunt.vnde offendunt Deum. tom.8.496.c.d
paſcat te,qui fecit te. tomo.8.207.e
paſcere gregem dominicum, eſt domini nõ ſua lucra quęrere. to.9.122.c
paſcere gregem dominicum,charitatis officium eſt. ibidem
Amor paſcendi gregem dominicum,in tantum debet creſcere ardorem,vt mortis ſuperet timorem ibidem.e.f
paſcentes gregem, de gregie lacte viuant. tom.9.230.c.d
Solus Deus cum iudicio paſcit oues ſuas.eodem.232.i
Deus ante Chriſti aduentum, paſcebat gregem ſuum,in aduentu vero eius, & exercitauit eum vnũ paſtorem. to.9.236.l.m
Quomodo intelligatur,Et paſcet eas ſeruus meus Dauid. tomo.9.327.a.b.& d.
Qui vult paſcere gregem Chriſti,in illo paſcat,quoniam ille paſcit. ibidem.c
paſtura noſtra cęleſtis q̃ futura.to.10.54.b.c
Magnum meritum eſt Chriſtum pauiſſe eſurientem. tom.10.151.h
Paſcua bona,vita æterna. to.9.76.g.h
Ingredi & egredi,& paſcua inuenire in ouili Chriſti,quid ſit. tomo.9 73.d.e
paſcua,quæ oues Chriſti egrediendo inueniunt,vita ęterna. eodem.76.f
Paſcha Hebraicæ,tranſitus dicitur.to.2.120.e.f.to.3.63.f.10.4.57.g.to.5.e. 10. 8. 238.l. & 471.h & 526.K.& 539.c.tom. 9. 84. m. to.10.24 l.& 61.d
Quod non interpretetur paſsionem,ſed trãſitum. tomo.8.238.l.& 471.h
Paſcha. tom.3.47.m
paſchæ tẽpore,luna plena, ergo eclypſis, q̃ in paſsione Chriſti,pręter naturam. tom. 2.75.h
paſchę celebratio,cur primo menſe. tom.2. 169.h.i.& 170.g h
paſchę tempore,ſol in ariete.ibidem.117.g.h
paſcha celebrantes Chriſtiani, lunam quare obſeruent. tom.4.260.K
De celebratione paſchę.to.2.epiſto.119.to. 3.69.m.to.4.292.h.tom.10.61.d
paſcha laudabilis ſolennitas.to.4.294.b. to. 5.243.e
paſcha Teſſareſcędecatitarum. tomo.6.6.K
paſcha Chriſtianorum. tom.6.155.K.l
Quoties paſcha celebratur, toties Chriſtus immolatur. tomo.8.34.g
paſchę apud veteres celebratio,& quid ouis occiſio,&azimi panes ſignificẽt.t.10 61.d
Quare colatur paſchæ ſolennitas. tomo. 10. 209.d.e
Chriſtus per paſcha occiſus eſt, vt cedente vmbra verum paſcha fieret.tomo.9. 116.l
paſcha verum. tom.10.61.d
paſcha Chriſti,habet multiplicem fructum. eodem.209.d
paſcha noſtrum immolatus eſt Chriſtus. to. 10.192.m
Sicut Maria virgo iter omnes mulieres principatum tenet,ita dies paſchæ omniũ dierum mater eſt. eod.196.f.g
Quare agnus paſchalis in vna domo comedebatur,nec carnes foras efferebãtur. to. 10.217.e
paſchæ dies, quid repræſentet. Eod. 154.c.
dies paſchę,nõ ſeptima, ſed octaua vocatur
Dies paſchę,dies dominicus, primus atque perfectus dicitur. tom.10.205.l
Mirabilia facta in die paſchę. ibidem.
Sabbato in vigilia paſchæ,Sermões quatuor tomo.10.194.l
In die ſancto paſchę,Sermones quatuor. to. 10.196.f.& ſeq.
Feria tertia poſt feſtum, paſchæ. tomu. 10. 117.e.f
paſſeris nomine,quid figuretur.tom.8.23.a. & 484.e
paſſer querulus. eodem.302.g
paſſer quando inueniat ſibi domum. ibidem
paſſer ſolitarius in tecto,quid ſignificet. to. 8.375.b.c
Quod ſignificet Chriſtum. ibidem.f.g
Chriſtus nulli parcebat in verbo,vt eſsẽt poſtea quibus parceret in iudicio. tomo.8. 344.a
paſſeres nidificantes in cedris Libani, quos ſignificent. eodem.396.g.h
Oportet paſſerem eſſe pennatum virtutibus & præceptis Dei. to.8.23.b
paſſer. tom.10.109 K
paſsiuę qualitates. tom.1 110 2.i
paſſorum.

paſſorum manet diſsimilitudo ,etiã in ſimilitudine paſsionum. to 5.5.e
paſsiones,ſiue perturbationis,nullo mó cadere in ſapientem,dicunt Stoici, Peripatetici contra. tom.5.75.l.& ſequen.
De paſsione qua palluit Stoicus philoſophus,in periculo mortis. ibidem.m
paſsiones quę Chriſtianos animos afficiűt, non in vitium trahunt,ſed virtutem exercent. tom.5 76.h. & ſeq.
patitur qui afficitur, & mutabile eſt omne quod patitur. tom.5.109 g
paſsiones animi , quas dicebat Virgilius & Platonici eſſe ex carne,probat falſum eſſe. Eodem.121.g.h
De paſsionibus dęmonũ,quæ valent ad idẽ probandum. ibidem.i
paſsionum motus peruerſos, & laudabiles, quis habebit. tom.5.122.f.& ſeq.
Et paſsiones has quomodo nominent Græci & Latini. ibidem.122.a.& ſeq.
paſsiones tres,ſolum ex his dixerunt Stoici eẽ in ſapiẽte.to.5.222.b.& ſeq.& K.& ſe.
De paſsionibus contra mentẽ ſurgentibus, ſine quibus in patria erimus,& de ſuperbientibus,quia ſciant eas moderari. Eod. 124.f
paſsionis dolor vincens naturã,cauſat mortem. tom.5.197.a.b
paſsio doloris,eſt corpori propter animam to.5.214.K.l
pati pro Chriſto,ſupplet vicem baptiſmi tẽpore neceſsitatis. tom.2.152.l.m
Multos paſsio eadem iungit,quos cauſa ſeparat.to.2.63 d.& 93.h.& 101.e.& 227.c
pati quomodo debemus mala temporalia. tom.2.177.b
paſsiones ſanctorum,ad iuſtitiam & miſericordiam Dei pertinere. to.4 418.h
pro auro & argento pati, miſerrimum . to. 5.5.f
Non quid quiſque patiatur,ſed quare patiatur,attendi debere. tom.7.104.i
paſsio quid Eccleſiaſticis. tom.7.279.e
In paſsione iuſtorũ,pauor,& ſpes.t. 8.53.K
Ad patienda omnia mala huius ſeculi, confortetur cor veſtrum,nõ dr̃, diligentibus mundũ,ſed ſperantibus in dño. Eod.60.i
Non eſt opus patientia,vbi nihil mali pateris. to.8.65.l.m.& 336.i.K
In paſsione diſcernenda eſt cauſa,non pœna.eod.83.a.&338.b.c
Quid quiſq; maleficus paſſus eſt legibus,q̃ nõ pertulit martyr in cõfeſsione.t.8.102.f
Qđ hõ intrinſecus patiatur mala ſua , & extrinſecus cogitur pati aliena.ibid. 105.a.b
Quòd paſſus eſt Chriſtus,patitur & Eccleſia. tom.8.121.g
Multi patiuntur in Eccleſia , cauſa humanæ glorię. Eodem.130.m.& ſequen.
Quid pateris?audiunt Chriſtianis a ſuis. tomo.8.151.f.g
Quod pateris,tranſit, quod accepturus es, finem non habebit. eodem.152.f.g
Ideo intollerabiliter pateris,quia non venit tibi in mentẽ quid pro te pertulerit Chriſtus. tomo.8.173.c
Qui longè a paſsióne , videat ne longetur a ſanctis. tomo.8.179.l
Quicquid pateris,cogita quia prior paſſus eſt Chriſtus. tomo 8. 203.h
Nihil patimur in hac vita,niſi ex illa morte quam meruimus primo peccato.Eodem. 102.g
paſsiones non niſi in Chriſto. ibidẽ. 204.f.g
paſsionum omnium,quando finis ibidem.g
Si es in membris Chriſti,deerat paſsionibus Chriſti, & additur menſuram implens, non ſuperfundens. ibidem.
Quicquid paſsi ſunt prophetę,& iuſti,a ſanguine Abel vſque ad ſanguinem Zachariæ, appoſitum eſt ſupra Chriſtum, quia præceſſerunt tãquam membra caput. ibidem.h.i
Cum pateris , non tribuas inſipientię , ſed cõſilio Dei ad medicinam. tomo.8. 216. e.f
Cur mali & peccatores hic quandoq; non patiantur. ibidem.f.g
patimur ſuperiores aliquando , quos nouimus peiores. tom.8.224.m
Nihil magnũ eſt pati,ſi peccaſti:ſed propter Deũ pati magnũ eſt:ideo ille prior paſſus eſt,vt &c. to.8. 240.g.h
Contra eos qui dũ patiuntur , nõ ſe iniuſtos negant,tamẽ iuſtiores illis ſe dicũt,qui nihil patiuntur,, iniuſtè viuunt.to.8.90.i.& 249.c
Qui dicit,inique patior quod patior:illũ iniquũ facit,cuius iudicio patitur: ſe autem iuſtũ, qui iniquè patitur. tomo.8.56.d.& 271.l,m

Paſsiones matryrum,ad carnem,nō ad locū fidei peruenerunt. to.8.331.l

Non hęc quę pateris mala,ſunt mala: ſed tibi patienti hæc ſunt mala,à Deo iuſta ſunt & bona. to.8.381.c,d

Aliud eſt pati iniuriam,aliud eſt pati tribulationē,aut pęnā,aut moleſtiam, aut ſupplicium. to.8.559.i,K

Cum hæretici patiuntur ex iuſsionibus principum,non ſunt de eorū numero qui iniriam patiuntur. ibid.K,l

Quod patiūtur iuſti merito ſuo,& iuſto Dei iudicium patiūtur omnes præter Chriſtū. to.8.572.b,c

paſsio præcedit glorificationem. to.8.81.e

paſsiones in homine Chriſtiano nou vilipēdendę. to.9.87.i,k

patiuntur mali propter iniquitatem , & propter iuſtitiam. to.9.99.f

paſsio caminis tribulationis Eodem.164.e,f

Quicquid patimur donum Dei eſt.to.9.207 K,l

Non minora pro vita æterna,quā temporali ſufferri debent. to.10.248.e

Non ſunt amandæ paſsiones in martyribus,ſed paſsionum occaſiones. tomo.10. 278.g

paſsionum iuſtorū,& impiorum,differētia. Ibidem.

paſsionis dominicæ celebratio,in ſacramēto. to.2.169.e

In paſsione Chr̄i,Eccl'a patiebat̄.to.2.176.e,f

De paſsione domini.to.4.180.b,to.10.185. i,& 186.k,& 187.c,& 189.e,& 190.h

paſsio Chriſti, omnes ſuperat paſsiones.to. 3.352.d

paſsio Chriſti præfigurata. to.4.331.k

paſsio Chriſti ſignificatur in nuditate Noe. to.5.149.l

paſsio Chriſti,ſignificatur in Iſaac & ariete immolato. eod.159.l

paſsio Chriſti,& eius fructus,ſignificatur ī benedictione qua Iacob filium ſuū Iudā benedixit. to.5.155.k,& ſeq.

In paſsione ſua Chriſtus oſtendit,quid ſuſtinere pro veritate: in reſurrectione, quid ſperare in ęternitate debeamus. Eodem. 183.m

paſſus eſt Chriſtus octauo calendas Aprilis. quia etiam die conceptus fuit.to.5.185.m

De paſsione Chriſti,& iſultatione Iudæorū. Eodem.212.h,i

In paſsione Chriſti, diſcipuli ſpem perdiderunt. ibidem.m

paſsio Chriſti ne obliuiſcamur quod factū eſt ſemel in memoria noſtra omni anno fit. to.8.34.g

Chriſtus quāta patiatur,& quare.Eo.35.e,d

Quæ paſſus ſit. ibi.e,f

pro quibus paſſus ſit,& quis fructus paſsionis eius. to 8.36.h,i

prior te paſſus eſt improbū, qui non habuit quare pateretur. to 8.60.i

Non erat cauſa patiendi capiti,niſi vt corpori præberetur exemplum : quia voluntate paſſus eſt,non neceſsitate, Eodem.83 m, & ſeq.

Quod paſſus eſt Chriſtus , patitur Eccleſia, quia quod patitur caput,patiuntur & mēbra. to.8.121.g

patere in Chriſto,quia tanquam peccauit in infirmitate tua Chriſtus. Eodem.105.c

Chriſtus paſſus dignus pro indignis, vt &c. to.8.161.m,& ſeq.

Niſi paſſus eſſet,eſſe ſalui non poſſemus. Eo. 181.e

Quod in nobis patiatur, & nos in illo. to.8. 209.b

paſsio Chriſti maxime prędicatur. Eodem. 213.f,g

Cur quod nobis de paſsione Chriſti bonū præſtitum eſt,non imputetur Iudæ vel Iudæis. to.8.209.g,& 223 b,c

poſſus eſt,quia voluit,non inuitus:ſed martyres etiam ſi nolebant,patiebātur. Eodem. 235.a,b

Chriſtus paſſus eſt inter manus Iudæorū, q̄ eſt paſſus,cū ſup aquas ambularet.ibidem i,K

Cum pati venerat Chriſtus,cur puniuit per quem paſſus eſt. to.8.244.K.

paſſus eſt quidquid pati debuit ex volūtate, nō ex peccati neceſsitate. Eodem.316.e,f.

Quòd omnes paſsiones repletæ erāt in capite,ſed reſtant adhuc implēdę in corpore, ſecūdum apoſtolum. ibidem.f,g.

Ideo omnia mala pati voluit,vt cōſolaretur patienes. to.8.338.i,K

Chriſtus non timebat pati, tertio die reſurrecturus. Eod.347.a,b,

paſsionem ſuam Chriſtus agnouit:quia non. pateretur,niſi ei placeret. to.8.397.à b

paſsio domini multis ruina fuit. Eodem. 404.i,K
Quicquid paſſus eſt Chriſtus homo, nō pōt dici non paſſus eſt Deus, quia Deus erat hominē aſſumendo, ſed non eſt mutatus in hominem exemplum. tom.8.502.b,c
Quicquid verbū paſſum eſt,in carne paſſum eſt. ibi.c,d
Adhuc patitur Chriſtus,non in carne ſua,in qua aſcendit ad cęlū, ſed in carne fidelis quæ adhuc laborat in terra. to.8.544.b
paſsio domini quid oſtendat nobis. Eodem. 573.f,g
precatio de paſsione Chriſti.t.8.240 a,& ſe.
Occiſione Chriſti,nos oēs redempti ſumus to.10.164.b
Dominica in paſsione domini, Sermo de Sampſone. 10.10.181.d
Qui maxime offendant paſsionem Chriſti. to.10.189.b
Diuerſo modo legebatur paſsio, & reſurrectio Chriſti, tēpore Auguſtini,& noſtro. to.10.200.d,e
Chriſti paſsio ſignificat tempus, in quo nūc flemus. to.10.204.i,K
Filius Dei vere, & non putatiue paſſus eſt ē omnia quæ ſcriptura teſtatur. t.10.223.a
Quid pro peccatoribus Chriſtus pertulerit. to.9.253.d,& K
Nihil tam ſalutiferum quā cogitare quanta pro nobis paſſus eſt Chriſtus.t. 10.294 a
Oratio ſancti Auguſtini,de paſsione domini. to.10.313.K,l
Vide,Chriſtus,& Crux.
paſsiui Romanorum,qui. to.6.66.h
paſtoris officium. tom.2.65.i,K,to.10.36.g
paſtores,& doctores,ſi differant. to.2.87.e, & 89.d
paſtores qui proprie dicantur. to.2.89.d
Ex paſtorum arbitrio,vita ouium pēdet.Eo. 116.d,& ſeq.
paſtorum duo genera. to.2.254.l,& ſeq.
paſtores nocte vigilantes. to.3.250.f
In paſtore Chriſto fiducia. to.4.384.d
Paſtores pecorum,magis quam reges homi num,conſtituti ſunt primi iuſti:& quare. to.5.193 g
Paſtor infidelium, mors eſt, fidelium,vita.t. 8.150.b,c,& g,h
Paſtorem quomodo oues ſequūtur, & eius vocem audiunt. to 9.72.i
Contra paſtores mercenarios, to. 9.74.d & ſequen.
Paſtor bonus animam ſuam dat pro ouibus. ibid.h,i
paſtores Apoſtoli. ibid.l
paſtores debent vſque ad ſanguinē,imo vſq; ad mortē,pro veritate certare.Eo.122.g,h
Chriſtus omnia paſtoris officia exercuit.t.9 214,h
De paſtoribus liber. Eod.229.l,m
plures paſtorum nomine gaudent,qui paſtoris officium implere nolunt. ibi.
Arguuntur paſtores qui ſe paſcunt, & non oues. to.9.230.a
Quòd paſtores præſunt, nō vtilitatē ſuā,ſed eorum attendant quibus miniſtrāt.ibid.b
De paſtorum negligentia.to.9.230 a,b,& K & 231.f,g
Qui præbet lac ouiū paſtoribus,victum prębet:qui præbet lanam, honorem præbet. to.9.330.e,f
Quid ſit paſtores ſeipſos paſcere. t.9.230.a, b,& ſeq.& e,f,& ſeq.
Mali paſtores non ſolū languētes oues nō curāt,ſed fortes pīgues necāt. t.9.230.h
Scandalum,paſtoris,oues necat. ibi.h,i
paſtor male viuens homicida eſt. ibid.h,i
Chriſtus pro paſtoribus & ouibus multa venit paſſurus,ipſi autem nil pro eo pati volunt. ibi.K,& ſeq.
paſtor alia promittens gregi, qui ī Chriſtus, ſuper arenam ædificat. ibi.l
Diligentia boni paſtoris. to.9.230.d,e
Inuenienter paſtores, non quæ ſua ſunt, ſed quę Chriſti ſunt quærentes. ibi.K,l
paſtores tacere,periculoſum eſt. ibi.l,m
Negligentia paſtoris,occidit eum. ibid.m
De morte ouis malignę,reddet mal' paſtor malam rationem. ibi.232.a
Paſtor malus reddet rationē pellis ouis mortuę. to.9.232.b,c
Dominus ipſemet curat gregē ereptū à manibus malorum paſtorum. ibid.h
paſtores boni non ſunt,aut latent. ibi.i
Oēs paſtores boni,ī vno ſunt paſtores.ib.m
In bonis paſtoribus,vox & charitas Chriſti ſunt. to.9.133.a
Ne paſtores de dextera ad ſiniſtram veniant, diſciplina exerceatur, iudicium non præcipietur. eod.235.d
In malos paſtores, to.10.299.l,m

Deus

Deus, opilio noſter, paſtor, & diuitię noſtrę. tom.10.3.i
De paſtore, & mercenario, & fure : Sermo tom.10.41.a, & ſeq.
paſtor eſt Chriſtus ibidem.d
paſtor eſt diligendus. to.10.41.h
paſtores pauci, mercenarii multi. to.10.42.d
De eo quod ſcriptū eſt, Ego ſum paſtor bonus, &c. Ser. to 10.42.l, & ſeq.
Dominus quare in Euangelio ſe vnicū bonū paſtorem apellauerit ibidem.l, m, & 43.b
petrus, paſtor. tom.10.43.a, b
petrus nihil ad bonitatem & poteſtatem paſtoris paſtorum. ibid.c,
periculoſus paſtorum Eccleſię locus, ſiue ratio. to.10.51.e,
Ad paſtores, & oues ſpiritales, qd pertineat. ibidem.
Vas paſtoricium, in quo Dauid repoſuit quinque lapides, quid præfigurauit. t.10.108.b
paſtores Iudęos, Magi vero gentiles deſignabant. to.10.136.e, f
paſtores Iſraelitas figurauerunt to 10.138.c
paſtores & prædicatores animarum, diſcant fidem, & doceant. to.10.139.c
Chriſtus ſic commendauit oues ſuas paſtoribus, vt parati ſint mori pro eis. t.10.203.i
paſtor negligens prędicare, cum ouibus ſuis æterna ſuſtinebit ſupplicia. to. 10.245.f, g
Vita paſtoris, omnibus prodeſſe debet. tom. 10.284.m
Vita paſtorum. to.10.297.i, K
Exhortatio ad paſtores. tom.10.300.c,
prope erant paſtores, longe erant Magi. to. 10.316.i, k
Vide, Epiſcopus, & paſcua.
patelena dea. to.5.32.g
patres monachorum. to.1.255.i,
pater, pro auo. tom.3.33 g
patres duos quomō habet Ioſeph nutricius. to.4.93.h, & ſequen. Vide, Ioſeph.
pater vnus in cęlis to.7.122.k, to.8.283.m, & ſequentibus.
pater meus, & mater mea, dereliquerunt me, &c. quomodo intelligatur de Chriſto tom.8.46.a, & ſeq.
paſtor infidelium, diabolus. ibid.a, to.10.551 m, & ſeq.
pater infidelium, eſt diabolus, non creando, ſed imitando. tom.8.133.m, & ſeq.
Cur ei ſit renunciandum. Eod.136.K, l
paternitas tua tibi ex prole creuit. ibidem. 137.e,
Sicut antiqui iniqui, patres ſunt pręſentium: & qui modo iniqui, patres ſunt poſterorū iniquorum: ita patres iuſtorum, antiqui patres: & iuſti qui modo ſunt, patres: ſunt eorum qui futuri ſunt. to.8.153.h, i,
patres dicti miniſtri Euangelii. tom.7.122.K to.8.435.m, & ſequen.
pater orphanorum, & iudex viduarum quomodo deus. to.8.230.h,
Qui ſint patres coram quibus fecit deus mirabilia, & quibus non vult eſſe ſimiles poſteros. Eod.435.m, & ſeq.
patrum nomine, maiores noſtri. ibid.
pater, & mater, quomodo primi ſint nobis. tom.10.5.h
pater, quatuor modis dicitur. to.9 179.c,
Abba pater quid ſit, & cur Apoſtolus vtrunque poſuerit. to.10.70.a,
pater, imitatione dicitur. Eod 71.l,
pater diabolus, quomodo relinquendus. to. 10.151.m, & ſequen.
Omnes Chriſtiani in terra diuerſos habent patres, in cęlo vnicum. to.10.196.a,
Pater in diuinis.
pater ignis, ſplendor filius. to.2.96.i, to.6.15 b, & 212.h
pater in filio, & filius in patre. to.2.235.c, d, tom.3.69 f,
pater, & filius, vnus deus ibidem.
pater in diuinis, ingenitus. to.2.234.i, & 239 l, & ſequen. tom.3.f, &, h,
patris uox de cęlo. tom.2.137.h, l, to.3.80.f & ſeq. tomo.3.105.g,
pater ſemper gignit, ſemper naſcitur filius. tom.2, 236.e,
pater & filius, vnicum principium ſancti ſpiritus. to.2 to6.m
pater, filius, & ſpirituſſanctus. to.3.296.i,
pater, quomodo dederit filio vitā. to.3.354. g, h, & fol ſequen tom.6.118.i
pater non iudicat quemquam. to.3 85.K, l, & ſequen. tom.6.242.b tom.9.41.g
De patre, & filio, quę ſimul dicantur. tom.3. 108.K, to.9.238, l, m,
pater filio quid dederit, quod maius eſt omnibus. to.3.356.h to.9.76.g,
patris opera, quę & filii to.3.54.d, & 356.h. to.6.55, c, & 215, d, & ſeq. to.8.421, a to. 9.38.h, & ſeq.

De patre,& filio. to.4.186.i
pater noſter deus. to.4.406. f, & ſequen.to. 6.18.m
pater,& filius,vnius ſunt,eiuſdemq; eſſentię to.4.311.m
Subſtantiæ. to.6.236.h, i
pater genuit verbum. to.5.99 a
pater, filius, & ſpirituſſanctus, hoc totũ eſt vna trinitas,& vnus deus. ibidem
pater & filius,vnũ ſunt,to.6.16 b,& 223.g,h
patrem & matrẽ quomodo reliquerit Chriſtus to.3.354,e,to.6.83.g
pater quomodo miſerit filium.tom.6.212.h
patris & filii eadem voluntas. ibidem. m, & ſequentibus.
patris authoritas. to.6,234.l,& 237.e
pater, & filius, ſolus verus deus, quomodo dictum. to.6.239.h
Talibus pupillis deus fit pater, quibus moritur pater hic mundus. tom.8.24.h,i
Deus pater cum pater eſt,non eſt illud quod eſt filius: quia pater non ad ſe, ſed ad filiũ dicitur,ad ſe autem deus dicitur. Eodem 239.f, g
patrem noſtrum nos debere imitari. tom.8. 370.l
pater quomodo adiuuet filium.to.8.418. m
pater Chriſti,pater eſt & dominus:pater formæ dei,dominus formæ ſerui. Eo.525.b
patrem quomodo diſcipuli a Chriſto videre quærebant tom.9.29. a
pater æqualis filio, & maior.tom.9.34.h, & ſeq.& 95.d,e
Pater, potentia filii eſt. to.9.39,a,b
Chriſtus nunquam dixit de Patre, Pater noſter,ſed meus, aut veſter. tom.9. 40. g,h
pater,quomodo verax,& filius veritas. Eodem. 64.K
pater quomodo loquatur filio ſuo. tomo.9. 65.h
pater deus eſt,non de deo:filius deus eſt, de deo. to.9.92.c,to.10.129.b
In nullo credendus eſt pater eſſe ſine filio & ſpirituſancto. to 9.102.f
Filius manifeſtauit nomẽ patris in Iudęa antea ignotum. Eo.110.e, f
pater verbum ſuum ſeipſum cogitando genuit. Eod.185.a
Ad patrem oratio. to.9.152.b,& ſeq.
Vnde pater dicatur,vel gignens. to.9.184.K
Non eſt maior filio pater. Eod.241.b
Quomodo dictum Chriſti, Pater maior me eſt intelligatur. to.10.142.a,b
pater quomodo honorandus to.10.6.l
Etiam pater & filius dimittunt peccata, non ſolus ſpirituſſanctus. Eod.11.f
Deus diuerſimode pater Chriſti & paterno ſter to.10.25.f,g
Deum appellare patrem, bona pręſumptio. ibidem.f
De eo quod ſcriptum eſt, Ego & pater vnũ ſumus:Sermo. tom.10.44 a,& ſeq.
Ingenitus pater,genitus filius.to.10.48.c,& ſequen.& 140.
Vnus deus Eod.134.a
pater deus eſt agricola.t.10.48.h,& 189.e, f
Nihil facit pater ſine filio,exponitur.tom.10 51.l,m,& ſequen.
pater non eſt natus de virgine, paſſus, mortuus,& cætera, Eod.52.a.
Diſtinctio patris,& filii.tom 10.124.c,d,& 129.c, d
Pater filius & ſpirituſſanctus ſunt vnus deus to.10.135.l,& 139.d
pater nõ dicitur reciprocè de ſpirituſancto. to.10.139.g
pater eſt ſpiritus ,& filius ſpiritus,neuter tamen eſt ſpirituſſanctus. ibidem. h
pater nõ eſt deus ſine filio,nec filius ſine patre:exponitur. ibi. i
Quicquid dicitur de patre & filio ſecũdum ſubſtantiam,illud ambo ſimul ſunt. ibid.
pater genitor non præceſsit id quod genuit. to.10. 139. K
pater nunquam cępit eſſe pater, nec filius eſſe filius. ibid.m,& ſeq.
Deus ex tempore non cępit eſſe pater.to.10. 141.a
pater noſter, ante gratiam Chriſti, diabolus fuit. to.10.151. m
Similitudinem patris,actus indicant ſobolis tom.10.165.l,
pater ſine filio credi non poteſt, tomo. 10. 186.b
Spiritus patri commendatur:& quare to.10. 187. a
pater natura genuit filium, non voluntate, nec neceſsitate. to.10.191. b
Deum patrem vocamus, quia per filiũ hanc fidem nobis præſtitit. ibi. d
Fidei articulus de patre, eiuſq; omnipotẽtia tom.10.194. g

Deus pater ſecreti,ſacramenti vocabulũ eſt, cuius vere filius eſt verbum. to.10.215.h
Quomodo intelligatur,Rogabo patrem, & alium paracletũ dabit vobis. t.10.217.l
pater & filius duæ ſunt perſone ratione tamen & ſubſtantia vnum ſunt.to.10.222.h
Si pater in cuius nomine baptizatur, eſt Deus ita & ſpiritusſanctus. eod.224.c

Errores circa patrem.

Contra eos qui credebant ſolum patrem immortalem & inuiſibilem. to.3.88.c
pater ipſe eſt qui filius Sabelliana hęreſis to. 6.6.a, & ſo. 18.g,& K,& 12.d,& ſeq. & 218.h

paterfamilias.

patrisfamilias nomen vnde exortum ſic. to. 8.193.K
patresfamilias veri quid conſulerint. ibi.
paterfamilias debet præcepta, quibus domũ regat,ſumere a legibus ciuitatis: ibid.l
patremfamilias eſſe,quid ſit. to.8.470.a
paterfamilias,eſt Deus pater tomo.10.249. K,l
paterniani hæretici,qui. to.6 10 g
paternianorum & Venuſtianorum hæreſis. to.7.351.K
patientia. to.3.311.l,m,& ſeq.& 346.f
De patientia & caſtitate. to.10.285.i
patientię commendatio. eo.296.g
patientiæ in tribulationibus. to.1 278.h,i
patientia habenda, ne malum pro malo reddatur. to.2.3.K,l
patientia & charitas, to.3.311.l,m
patientia fortis. to.3.350.m in fine.
De patientia. to.4.361.b
patientia Dei qualis. ibi.
patientia bonorum,& malorum. ibi.c,d,& ſo.ſeq.b
patientia apud homines laudata. tomo.4. 361.d
Tolerantia latronum immanis, ibi e
patientiam cauſa probat. ibi.f
patientia vera,& falſa. ibid.& ſo.ſeq.g
petientia quomodo vtendum. to.4.362.h
patientia animi. ibi.i
patientia gemina. ibi.K
patientia ſancti Iob. ibi.l
Impatientia ſibi manus adſerentium.tom.4. 362.a
patientia Deo fidens. ibid.c
patientię malę fons cupiditas. tom.3.364.a
Omnis patientia dulcis eſt Deo. to 8.127.k
Deſiderium patientia exercet. to.9.130.h,i
patientia in aduerſis, ſalutem operatur.eod. 207.l
Fructus non eſt,vbi non eſt patientia. eodẽ. 236.h,i
patientia Deum laudat non auaritia. tom.9. 239.i
patientia iuſtis parit coronam,iniuſtis indulgentiam. eo.250.x
patientia in iniuriis tolerandis.to.9.251.i,K
patientiam quis tenere poteſt. to.10.82.i
Omnia aduerſa patientia vincit.to.10.293.k
patientia,donum Dei eſt. to.10.320.b
Quiſquis viribus ſuis videtur vincere patientia,vincitur ſuperbia. ibid.c

Vide,Fortitudo.

patientia Dei expectãtis & inuitãtis peccatores ad pęnitentiam. to.2.72.b, & ſeq.to.3 346.f,in fine to.4.378.d,& ſo.361.b,to 5 3.d,to.9.162.e,f,to.10.106.b,& 112.d
patientia Dei quibuſdam vtilis, & quibuſdã inutilis. to.4.44.i,& ſo.ſeq.g
patientia Dei magna. to.6.183.c,d
Aduerſus Dei patientiam murmurantes corripiuntur. to.8.403.e & ſeq.
patientia Dei non cõtemnenda.to.10.158.h
patienter ſuſtinere docet nos Chriſtus,in Iudæ toleratione,& ſua paſsione.t.5.183.k
patientiam nobis commendauit Chriſtus in cruce to.8.416.c,d
Chriſtus alapam patiens non patientiam docuit,qua mundũ vinceremus. t.9.115.g,h
patientia Chriſti. eo.225.e,f
patientiam docens Chriſtus in cruce, potentiam differebat. to.9 62.l
patientia Chriſti,patientiam noſtram docet to.10.64.K
patientia fidelium. to.3.347.m
patientia ſciſmatici,pro Chriſto, quantum valeat. to.4.364.c
patientia pie tolerantium, donum Dei eſt. Ibidem.
patientię pauperum Chriſti fructus. ibi g
patientia martyrum. tom.4.362.h,i.tom.6. 260.h
Quòd in ea virtute,qua Regulus Catone pſtantior fuit,multo magis emineant Chriſtiani. to.5.10 & ſeq.
patientiæ meritum augetur pęna mortis, & aliarum tribulationum. to.5.113 h

patientiæ virtute vtuntur beati in expectatione ſuorum corporum. eo.117.d
patientius ſuſtinentur tribulationes, quanto cor diuina gratia fuerit fidelius. tomo.5. 237.d,e
patientia ſanctorum. to.6.194 f
patientia martyrum vnde. to.10.97.f
patientia ſancti Iob. to.10.180.g,h
patientia exempla.to.1.235.l,m,& ſeq.to.2 177.b,c,& ſeq.
patientiæ exemplum in perſecutionibus Dauid to.8.544 l
Ad patientiam exhortatio,a breuitate tēporis. to.8.92.f,g,& 93.f
A præmio. to.8.93.i
A valetudinarijs,mercatoribus,venatoribus exhortatio ducta ad patientiā. to.10.8.c,d
Exhortatio ad patientiā,exemplo beati Iob. to.10.180.h
patriæ amor. to.1.115.f,to.2.247.m,& ſeq.
Omnia relinquere pro patriæ cęleſtis legibus,non eſt magnum, to.5.45.d,e
patria clariſsima. eod.79.m
In patria vel i paradiſo,nō erūt occioſa membra corporis humani.t.4 133.c,d,& 241.i
In patria qualia bona ſint danda ſanctis, & reſpectu aię, & reſpectu corporis, dici poſſe conuinci ex bonis huius vitę.Ibidē vtrobique.
De via ad patriam. to.6.21.g
patria noſtra terrena, & cęleſtis,in quo differant. to.8 212.h,i
Valde odit patriā,qui putat ſibi bene eſſe dū peregrinatur. to.8.345.g
prophetam in patria ſua honorem nō habere quomodo dicebat Chriſtus,qui ad illā veniebat ā Samaria poſt biduum.to.9.31 K,227.d,e
patria Chriſti eſt vita æterna:via quæ ad vitam peruenitur, eſt mors eius. tomo.9. 52.f,g
patria noſtra,vita Chriſti. ibi.
An quis in patria ſuæ natiuitatis poſsit eſſe perfectus. to.9.227.c
patria noſtra ſurſum to.10.28,L
Non deſiderat patriam peregrinatio ſine lachryma: t.10.276.l
Duobus præceptis,quaſi duobus pedibus,ad patriā facillime puenicmus.to.10.277.h, Vide,Ciuitas.
patriarchas prophetasq; blaſphemant Manichæi. to.1.21.g,to.2.102.I
patriarchæ ſancti in inferno fuerūt, & inde liberati ſunt. to.2.132.e,f
patriarchæ in fide Chriſti ſaluati.t.4 330.h, & fo.364.t.6.285.h,t.9.72.f,g,Vide Chriſtiani.
patriarchę habuerunt multa vxores.to.3.17. i,& 18.d,t.4 366 g,to.6.258.d,e, Et quid adumbrarint. to.6.259,m
patriarcharū & lingua,& vita ꝓphetica fuit to.6.71.i
patriarcharū vita defendit t.11 5.g,t 6.libro 22 cōtra Fauſtum Manichæū, per totum.
patriarchis cōiugatis,nſi præferendi cęlibes Chriſtiani. to 6.261.i,& ſeq.
patriciani hæretici,a patricio,carnem a diabolo conditam aſſerunt. to.6.8.i,k
patriciani aduerſarij legis & prophetarū.to. 6.i,K
patricius pater Auguſtini iracūdus. t.1.58.c
Cōtra terrenum patrimonium, Deus offert cęleſte. to.10.238.l,m
patripaſsiani hęretici. to.4.233.d
patripaſsiani hæretici,Noetiani ſunt.to.6.6. a,in fine.
Qui & Sabelliani. ibi.b,to.9.61.d
patripaſsiani,qui & eorum reprehenſio.to. 10.52.a
patripaſsionos arcet Eccleſia. ibid
patalorinchitæ hæretici,qui to.6.9.K
In tantum ſilentio ſtudent, vt naribus & labiis ſuis digitum opponant. ibid.
paucos eſſe qui inueniūt arctam viam to.4. 415.f
paucitatis nomine hęretici ſe commendant. ibidem.
paucitas ſanctorum quomodo accipienda.t. 6.121.c,& fo.177.d,e,to.7.39 i
Item multitudo. to.7.92.h,i,& 173.K,l
pauci multi. to.10.28.d
pauentia dea. to.5.33.d
Vtrum pauebat Chriſtus moriturus.t.8.53.h
pauimento adhærere,quid ſit. to.8.444.h,i
paulinæ anni religioſæ ſcribit Auguſtinus.t. 2.epiſt.112.
paulinus Epiſcopus laudatur. to.2.37.m,& ſequent.
paulinus familiaris Ambroſio. to.2.39.l,in fine.
paulini Elegia,ad Licentium. Eodem. 41.g, & ſequent.

paulini, Nolani Epiſcopi oratio. tom.5.54.f & ſequentibus.
paulinus Epiſcopus ſe vendit, vt filium viduę redimat. ibid.h
paulus quid Latine. to.10.99.i
paulus humilitatis nomen. to.261.l
paulus modicus.tom.9.136.d,e,tom.10.73 b,& 99.i
paulus eremita. to.1.255.g
paulianiſtæ, alias Paulianiſtę hęretici a Paulo Samoſataneo, Chriſtum non ſemper fuiſſe dicuntur, & Maria cępiſſe. to.6.6.d
paulianam hæreſim, Fotinus confirmauit. ibidem.
pauli duo, qui alligantur, Apoſtolus, & iuriſconſultus. to.10.52.c,d
paulus iuriſconſultus, cuius multæ leges in digeſtis. ibid.d
paulus cur ſic appellatus. tom.3.268.K
pauli humilitas. ibidem.
paulus to.5.185.g
paulus Tharſenſis. to.8.144.b
pauli nobilitas ſecundum carnem.tomo.10 73.a, b
paulus, quomodo Beniamin adoleſcentulus. to.8.235.d, & ſequen.
paulus erat de tribu Beniamin.tom.10.261.b
paulus perſecutor Eccleſiæ, ſupra modum. tom.3.267.h
paulus qualis fuerit ante gratiam dei.tom.7. 282.g
Etiam paulus, cum perſequeretur Eccleſiam dei vas in domo male fortus. tom.10.9.b
paulus quomodo primus peccator.to.10.65 a,b,& i, & ſeq.
Et de vocatione Pauli, plura ibi.
paulus Apoſtolus, omnium lapidantium Stephanum, veſtimenta ſeruat, vt omnium manibus lapidaret. to.8.572 K,l
paulus lapidatione Stephani, magis ſęuiebat omnes adiuuando, quam ſi manibus lapidaſſet. to.10.261.c
perſecutio Pauli in Chriſtianos.to.10.318.a
Chriſtus non pepercit errori & ſæuitię Pauli. tom.10.261.i
paulum Chriſtus vi coegit ad fidem.t.2.65.h
pauli mirabilis conuerſio. to.7.285.d
Quòd occiſus inimicus Chriſti, vt viuat diſcipulus. tomo.8.134.e
Quòd proſtratus erectus ſit ad obediendum qui inflammatus erat ad perſequendum. tomo.8.246.b, c
Quòd erat primus peccator, antecedens omnes, non tempore, ſed malignitate.tom.8 248.g
Licet ex perſecutore factus ſit prædicator, abundantiorem tamen gratiam conſecutus eſt in omni labore, quam cęteri Apoſtoli.tomo.8.501.g
pauli ad fidem conuerſio.tom.9.136.c,d, & 245.d,tom.10.263.l,m,& 255 f,g,& fol. 256.f,g,& 268.e,f,& ſequentibus.& 317. m,& ſequentibus.
paulus cecidit perſecutor erectus eſt prædicator.tomo.9.216.K,tomo.10.98.e,& ſequentibus,& 261.g
Salus ex meritis ne, an ex gratia, miſericordiam conſecutus. to.10.99.e, f
Et ibi de conuerſione Pauli plura.
paulus ex latrone paſtor, ex lupo factus eſt ouis. tom.10.164.c
Dum graſſaretur in Chriſtum Paulus a Chriſto percutitur. to.10.268.e,f
paulus audita voce cęleſti, deponit ſęritatē, & incurrit oculorum cęcitatē. t.10.268.f
proſtratio Pauli to.10.261.c,d
paulus baptizatur ab Anania. ibid.d,e,& ſequentibus & 267.f
paulus non cecidit Chriſto reſurgēti, q credidit Chriſto in cęlo ſedenti.to.10.267.f
Multa Pauli mutatio. ibid. f,g
Quòd non ex aliqua iactantia ſibi nomen p mutauerit, ſed propter myſterium tom.8 259.a
paulus amat dici a nobis peccata ſua, vt laudetur qui ſanauit ea. to.9.136.c,d
paulus modicus, ſaulus ſuperbus. ibid.d,e
In feſto conuerſionis.S. Pauli: Sermo.tomo. 10.261.b
paulus quando vocatus. to 4.128.l
paulus poſt omnes Apoſtolus vocatus eſt, ſed plus omnibus ſanauit. to.10.164.e,f
paulus minimus & nouiſſimus Apoſtolorū, tom.10.5 f,& 163.m
paulus conſtantiſſimus gratiæ prædicator, tom.3.270.c,in fine.
paulus omnia ſua dimiſit. tom.8.151.l
paulus compunctus corde. to.8.418.i,K
paulus laborauit in Euangelio, vſq; ad vincula. to.8.420.h,& ſeq.
paulus miſſus eſt ad gentes. to.10.164 b,c
pauli ſolicitudo de Eccleſia. to.3. 261.b

161.b, & ſequentibus.
Pauli diſputatio Athenis, Eodem.262.K, to.5.170.K
paulus laborat manib. Corinthi.t.3.262.m
paulum manifeſtè laborem præciſſe Chriſtianis. to.3.258.m
paulus gratis docuit. ibid.258 a
paulum ſententiam ſuam, de laborando, cō probaſſe ipſo facto to.3.258.b
paulum nōn fuiſſe vſum libertate conceſſa. tom.3.259.l,m
In Paulo neceſsitas prædicandi verbi. ibid. 259 a, & ſequen.
pauli indigentia, & quare mercedem fugerit. tom.3.ibid. f
paulus cuius artis fuerit opifex, vel quando operabatur ibid.h, & fo.262.l, & ſequen.
paulꝰ leges Romanas implorauit.t.2.66.c,d
paulus per murum in ſporta demiſſus.to.7.111.b, tom.9.74.d
De naufragio nudus exiit, & diues.t.8.481.m, & ſequentibus.
Verbum quod prędicabat Paulus, erat verbum Apoſtolorum. to.9.112,e
pauli ſimulatio, quòd Timotheum circuncidit, raſerit caput, & ſe purificauit. tom.2.15.d,e, to.3.260 c
pauli cum Petro amicitia. tom.4.429.f
paulus iurauit. ibidem.g
paulus quare Petrum arguerit. to.2.11.K, & fo.ſequen.g, & ſeq epiſtolis.
paulus raptus in cęlum.to.2.162.l, to.3.225.f, & ſequen. plura.
Quid ſit quod viderit Paulus. tom.3.254.i
paulus virum in corpore, an extra corpus, in tertium coelum ſit rapus. to.7.260.d
paulꝰ in raptu vidit deū, ſicuti eſt.t.10.302.b
paulus ſtimulum carnis accipit medicamentum contra timorem. tom.8.198.c
paulus rogat, & non accipit: diabolus petit, & accipit. tom.8.555.c, d
paulus in ſe infirmatus, in domino exaltatus tom.10.14.c
Dominus quare non exaudiuerit Paulum, ter rogātem via ſe tolleretur ſtimulus carnis. tom.10 45.c
Stimulus carnis Paulū colaphizās.t.10.57 c
Angelus Satanę, cur Paulo datus. to.10.59.K, & ſequen.
paulus quomodo agebat, quod nolebat, malum. to.8.438.h, & ſeq.
paulo & Barnabę victimas immolare volentes, prohibentur. to.5.87 g
paulus, & Apollo. to.10.12.b
paulus quomodo omnibus omnia factus. tomo.2.12.f, & h, to.4.313.c,d
pauli compaſsio, erga infirmiores fide.to.2.12.f, & h, & fo.17.e, & 24.h, & ſeq.t.4.6.e,f
paulus damna & ſtercora exiſtimat, &c. to.10.149.e
paulus Chriſtianos angelos ſiue deos eſſe cupiebat. tom.10.12.b,c
paulus optat diſſolui, Chriſtus triſtis eſt vſq; ad mortem to.8.371.m, & ſeq.
paulus mala ſibi tantum, gratię autem dei bona omnia tribuit. tom.7.397.b
paulus & imperfectum & perfectum ſe dicit. to.7.295.i, & fo.ſeq.f
paulus in quo imitandus ſit. to.9.253.h
paulus imperitus ſermone. to.1.186.i
pauli eloquentia demonſtratur. to.3.23.h, i & ſequentibus.
paulus dialecticus. to.7.68.c,d
paulus vſus præceptore Anania. to.4.120.i
pauli, Homeri, &c. imagines Marcellina adorabat. to.6.5.h
pauli merita expenſa, to.7 425 d, e
paulus architectus. to.10.56.m
pauli Apoſtoli bonitas, diſciplina, & ſcientia tom.10.91.l
pauli authoritas ſupra oēs doctores.t.2.24.g
pauli exemplo maiores a maioribus etiam corrigendi. ibid. e
In Paulo ſpiritusſanctus. to.3.262.h
Paulus Apoſtolus, non ab omnibus, neq; per hominem tom.4.429.l,m
De Pauli laudibus. to.5.123.a
paulus plenus lumine veritatis. to.7.131.h
paulus dictus Apoſtolus, per Antonomaſiā. tom.7.291.e,f
paulus pater eſt, & mater. to 8.375.e
paulus an iudicaturus ſit duodecim tribus Iſrael. tom.8.155.m, 331.h
Apoſtolus Paulus, nubes dei: & verba eius tonitrua. to.10.87.a,b
paulus, præco Chriſti. to.10.16.g
paulo Apoſtolo, omnes Chriſtiani credere debent. tom.10.46.l
paulus Apoſtolus, idoneus iuris diuini conſultus.tom.10.52.c
Chriſtus in Paulo Apoſtolo loquutus.to.10 93.e,l

paulus fidei diſputator. to.10.99.c
paulus ſcripſit Græcè. to.2.120.d
paulus ſuboſcurus.to.4.24.e,& m,& 228.f
paulum torquentes. Ibidem.ad omnes allegationes.
pauli Euang.tom.6.102.d,e,tom 8.420.b,c
pauli Apocaly.apochrypha. to.9.105.f
paulus epiſtolas ſuas ſcripſit,non atraméto, ſed ſpiritu dei viui. to.16.73.c
paulinæ ſalutationes trinitatem inſinuant.tomo.4.418.K
Interpretatio loci Paulini. tom.4.24.m
paulum non imprecati malum, ſed prędicere quid euenturum to.4.403.d
pauli conſilium. to.6.274.h
paulus in ſua perſona loquutus.to.2.18.b, c, & fo.21.a,to.7.268.b,& 282.c,& ſequen. & fo.370.e,f,& ſequen.
paulus gratię Chriſti magnificus defenſor. tom.2.138.K,l,& fo.140.m, & ſeq. to.3.268.K, & ſeq.h, & 273.b,& tom.10.99.c
paulus aſsidue legi præponit fidem.tomo.7.428.K,l
Quid paulus peccati nomine appellet.tom.10.60.K
paulum Apoſtolo.legit Auguſtinus,prę cęteris. to.1.51.l,& fo.55.d,e.& 144.d
paulus Auguſtino familiaris. to.8.571.i
paulus fuit cryſtallus. ibidem.
Contra Pelagianos Pauli teſtimonia.tom.2.139.m,& ſequentibus.
pauli aduerſarii. to.3.264.l,& 278.b
Contra Pauli deprauatores hęreticos.tom.4.201.m,& ſequentibus.
Multa plura quam fecerat, & quaſi auarus exactor, cum vſuris recepit, quod dedit. tomo 8.93.h
Quæcunque Paulus Chriſtianis fecerat,hęc & Chriſtianus paſſus eſt. to.10.267.f,g
paulus eſt decollatus, lac pro ſanguine emiſit. tom.10.267.i
Quare lac de ceruice Pauli, pro ſanguine manauit. ibidem.K
De pauonis carne, quę ſeruata per annum non computruit. to.5.214.c
pauor deus. tom.5.54.g

Paupertas,Pauper

Quinque ſunt genera paupertatis.tomo.10.299.b,c
pauperum patrimonium,ſanitas.to.8,167.l
pauperis nomine qs ſignificetur.t.8.414.d,e
paupertas propter, ſe non eſt meritoria. to.2.122.K
paupertas ſuperbia, & humilis, diſtinguuntur. eodem. 135.K
Contra eos qui pauperes fuerunt in ſeculo, & volunt ditari in religione.
paupertatis labor, quomodo a ſeruis dei eſt tolerandus. eo.191.l,& ſeq.
pauperes & filii pauperũ, qui ſint.t.8.357.h
pauper vt quid factus ſit, & ad quid viuat.tomo 8.483.K
Non ſolum pauper eſt, qui non habet pecuniam,ſed in eo quiſque propter eſt, quo indiget. to.8.488.m
pauperis officium to.10.24.d
pauperes ſumus,& mendici. to.10.35.f,g
Onus paupertatis. eod.81.m,& ſeq.
paupertate quid ditius. to.10.84.a
paupertas non miſera tom.10.107.g
Deus aliquem facit pauperem,vt ſufferendo breuem aliquem facit pauperem, vt ſufferendo breuem inopiam, æternam vitam acquirat. to.10.126.i
pauperes vere qui. tom.10.183.l,m,& ſeq.
paupertas vulgaris, non eſt vera paupertas, ibidem. m
paupertas eſt qui quãtumuis diues,finem nõ ponit cupiditati. tom.10.184.f,g

Paupertas Chriſti.

paupertas Chriſti, diuitię noſtræ ſunt. tom. 8.119.i
Ad paupertatem ſummam deuenit, quando formam ſerui induit. to.8.236.d, e
Chriſtus quomodo pauper & dolens. tom. 8.234.c
Chriſtus vbi ſe pauperauit,ibi nos ditauit.tomo.8.373.d, e
paupertas Chriſti non attulit pecuniam,ſed iuſtitiam. tom.10.231.m
Chriſtus incarnatus eſt, & mala omnia paſſus,propter pauperem quem deſpicit diues. tom.10.237.m, & ſeq.

Pauperes dei.

Edent pauperes,& ſaturabuntur, &c.exponitur. tom.2.181.b, & ſeq.
pauperes,humiles.to.2.181.m,& fo.ſeq.a,& i,tom.8.147 K,& 275.i
paupertas piorum. to.3.351.h, & k
pauperes ſpiritu,q Chriſto dicti.t.4.393.e,f
Sunt pauperes qui ideo edunt,vt ſaturentur tom.8.36.l,m

pauperi nihil prodeſt ſi eget facultate, & ardet cupiditate. to.8.166, i
pauperes ſpiritu, quid ſit. to.8.269 c, d
pauperes & inopes dei, qui ſint. to.8.344.l
pauper dei in animo eſt non in ſacculo. to.8 507. e
pauperes beati. to.10.107 g, & ſeq.
pauperes renunciantes ſeculo, in Chriſti ſanguine requieſcunt. to.10.192.e
Quæ ſit vera paupertas. to.10.23 a
paupertas noſtra eſt deo confitenda. ibi.l
De patientia pauperum Chriſti fructu. to. 4.365.g
Eſto pauper ſpiritu poſtea erit tuum regnũ cœlorum. tom.10.322.i

Pauper, & diues.

In pauperum oppreſſores. to.3.311.d
paupertas Reguli tom.4.9.b
In paupertate viuere voluerunt viri multi excellentes. to.5.46.i, & ſeq.
Det diues pauperi quod habeat, vt mereatur accipere quod non habet. to.8.108.b, c
pauperem cui non erat adiutor, liberare a potente, quid ſit. to 8.248.g, h
Qui cumulat filiis bona pauperum, non implet præcepta dei. tom.9.202.a, b
Chriſtus primum, in veſte pauperis, a paſtoribus & regibus eſt inuentus. to.9.207.a
Deus pauperes in hoc mundo voluit eſſe, vt diuites peccata ſua redimerẽt. t.9.250.l, m
pauper & diues in hac vita, ſicut vacuus & oneratus in via. to.10.4.l
Expectat pauper a diuite, diues autem a deo ibidem.
pauperibus, & diuitibus, quę communia, & quę non to.10.24.b
pauperes quare miſceat dominus diuitibus, quos omnes ditare potuit. to.10.97.c, d
pauper propter diuitem factus. ibid. d
Quando pauperes deus facit, probat diuites ibidem
paupertas & diuitiæ, quare bonis & malis communia. to.10.107.g
Tibi derelictus eſt pauper, orphano tu eris adiutor. exponitur to.183.l

Pauperes iuuandi.

pauperum delectus. to.2.43.b, c
pauperes nõ deſpiciẽdi a diuitibus. t.4.407.h
pauperibus dandum. tom.10.24 d, e
pauper vita cęleſt. ibid. d
Chriſtum paſcimus in pauperibus. ibid f, g
Ex iniuſte etiam acquiſitis bona fieri debẽt pauperibus. tom.10 30.b, c
pauperum negocium quam curarint Apoſtoli. tom.4.430.a
pauperes, qualiter adiuuandi. tom.10.82.a
Facile curatur vulneribus peccatorum, q neceſſitatem curauerit pauperũ. t.10.165.h
Non timẽda eſt paupertas, ſed quę mater eſt tormentorum iniquitas. tom10.237.K
Qui pauperibus manus ſuas aperuerit, Chriſtus aperiet illi ianuas ſuas. to.10.238.h
Quod ſuperfuit in potu, ſatius eſſet pauperibus erogare. to.10.241.b
Quod datur pauperibus, non perditur, ſed ſeruatur in cęlo. ibid.f
pauperes laturarii ſunt, qui deferant diuitias noſtras ad cœlum. tom.10.248.K
pauperibus petentibus dandũ. 10.8.595.i, K
pauperes etiam præueniendi, antequam petant. ibid.K, l, copioſe.
Quiſq; negociator de ſuo labore, præter decimam, tenemur pauperibus erogare. to.10.308.d
Sermo ad pauperes. tom.10.126.h, i
pauperes conſulantur. ibid.
Ad paupertatem, & erogationem ſubſtantię exhortatio. to.10.93.l, m, & ſeq.
Admonitio ad pauperes. to.10.229.a
Exhortatio ad paupertatem to.10.287 l

Pauperes mali.

pauper non ſuffert minas. tom.10.232.i, & ſequentibus.
paupertatem ſimulantes, non ſunt beati, ſed miſeri. to.10.287.K, l

Pax

De pace. to.3.247.l, to.4.393.h, to.10.209.m, & 211.d
Et de eadem Sermones tres. tom.10.279.c, 317.e, & 325.i, & ſeq.
Quid ſit pax. tom.10.211.e, f, & 325.K
pacis nomine omnes dotes videtur Auguſtinus comprehendere. tom.5.191.l, & ſeq.
pax eſt finis belli ibid.l, m
pax alio nomine, ipſa iuſtitia appellatur. to 2.257.e
Duplex pax. to.10.90.g
pacis proprietates. to.10.325.i, K

Pax vniuerſalis.

pax quędam & conuenientia partium eſt, in qualibet re. tom.5.43.c, d
De pace omnium rerũ vniuerſali. t.5.191.K

Sine

Sine pace aliqua, nulla natura pōt ſubſiſtere. ibid.l
Pax eſt aliqua ſine omni bello, bellum autē non niſi ſecundū id quod bellum eſt. ibi.
Omnia in pace compoſuit dñs. to.10.279.d
Pax animæ, & corporis.
pax animæ rationalis & irrationalis. tom.5.192.k,l
Pax corporis & animæ. ibi.
pacis corporalis defectus, impedit pacē aīæ rationalis: vtrunq; autē iſtorū quod homo commune habet cū beſtijs, ſubdit paci animæ rationalis. ibid.c
Eſt pax corporis, pax animæ irrationalis, & pax animæ rationalis. ibi.c,d
Pacem omnē corporis vel animæ, vel ſimul corporis & animæ refert iuſtus ad illā pacem quæ homini mortali eſt cū Deo immortali, vt ei ſit ordinata ſub æterna lege obedientia. ibi.d,e
Pacis inquiſitio, deſiderium ſtudium.
Pax quare quæratur. to.2.252.e,f
Pax à Deo quæratur. to.3.250.a
Pax cum impijs. to.3.347.l
Pacis deſiderium cauſat bella. to.5.131.m
Pax eſt finis bonorum noſtrorum. t.5.191.h
Pacem etiam bruta volunt. to.5.193.b
pacem qualemcunque, nullo modo poteſt non amare homo. ibi.c,d
Ad pacem ineundam, & cōſeruandā, homo fertur quodāmō naturæ ſuæ legibus. ibid.
Pro pace multa toleranda. to.7.86.h,i
Qui pacem amant Chriſtum amāt, nec ſunt pacifici qui de vno duo faciunt. t.8.308.b
pax prædicanda eſt propter fratres & proximos noſtros, non propter commodū tēporale. to.8.315.m
pacem quærere. to.10.90.f,g
Nemo eſt q nō velit pacē habere. t.10.279.g
pax cum bonis, & bellum cum vitijs ſemp eſt habendum. to.10.310.b
In omnibus virtutibus, pax eſt ſeruanda. to.10.292.a
Quomodo pax iuſtitia, & miſericordia cuſtodiantur. to.10.247.d
Pacis bonum, commoda, priuilegia.
Cum pace poſsidere pauca, eſt melius quā multa acquirere cū turbatione. to.5.22.d
Ad pacem commendandam, ex vno hōie toto genus humanum propagatum eſt. to.5.210.a,b
Quantum ſit pacis bonum. to.5.191.
Qui pacem ſibi promittit, ſecurus inuaditur. to.8.54.K
pax delitiæ iuſtorum. to.8.92.k
De laude pacis. to.8.568.h
pax vocatur magnum bonum. to.8.495.f
pax qd boni agat in iſta peregrinatione mortalitatis noſtræ. t.8.568.i
pax eſt incertum bonum. to.5.185.c
Nihil ſine pace valet. to.10.279.e.f
pacis priuilegia. ibid.e,&g
pax ſola virtus eſt, quæ bonum habet & iocundum. ibid.f
Pax domeſtica, & ciuica.
pax domeſtica. to.3.350.f
pacis ſtudium. to.3.350.m
pacem cur homines velint. to.5.22.f
pax domus. to.5.192.k,& fo.ſeq.f
pax ciuitatis. ibid.
pax hominum. ibi.
Ex pace qua homo iuſtus vnitur Deo erit ipſe pacatus omni homini quantum in ſe eſt & ſic ſequetur pax hominū. to.5.193.d,e
paci domeſticæ aduerſans p inobedientiā, debet corripi à dño verbo vel verbere. ib.k,l
pax domus refertur ad pacē ciuitatis. ibi.k,l
Pax terrena iniquorum, præſentis ſeculi. q
pax vnius anni ſolum. to.5.22.c
pax terrena. to.5.131.a,b
pax quanto erat dulcior inter propinquos, q fingebantur cum aſtutia, tāto ſunt maiora mala ex talium inſidiis. to.5.189.e
pacem perturbant aliquando, qui eam non habent. to.5.190.l
pacem inter ſe nolunt etiam latrones. ibi.m
pacem etiam volebat ille ſemihomo, deſeriptus poetis. ibid.
pacem iniquorum in comparatione pacis iuſtorum, quis iudicat non eſſe dicendā. to.5.192.c
pax eſt etiam peruerſo ordine iuſtitiæ. ibi.d.
pax ſeruatur animalibus, ſeſe deuorantibus. ibidem.e
In pace non ſunt miſeri, inquantum miſeri ſunt. ibi.k
pacis perturbatio, ex qua parte ſit. ibi.l
Ad pacem temporalem conſeruandam, incolumitate & ſocietate, Deus dedit multa bona neceſſaria. ibid.m
pacem terrenam, cur appetit terrena ciuitas. to.5.194.m

Ad.

ad pacis terrena fructū in terrena ciuitate vſus temporalium rerum refertur in cæleſti autem ciuitate refertur ad fructū pacis æternę- ibi.c
pace pręſenti quia male vtuntur iniuſti, nō eam haberunt in fine. to.5 197.i
De pace populi alienati a Deo, qua vtit ad pietatem populus Dei dum in hoc peregrinus eſt mundo. ibid.& ſeq.
Cur pacē tēporalē habeant mali. to.8.261.e
Si Cain pacem habuiſſet in corde, non irruiſſet in fratrem. to.10.279.c
Si Iudas pacem habuiſſet in opere, nō fugiſſet ad laqueum. ibidem.
Si Abſalon pacem habuiſſet in ore, nō inuaſiſſet patrem. ibidem.

Pax Eccleſię, & iuſtorum.

Oſculum pacis. to.4.389.b,c
Ad pacem & vnitatem monemur, & diſcordiam vitare docemur. to.5.111.K
pax noſtra Chriſtus, illū ergo ſequaris. to 8. 379.c
Cur excellentes, in Eccleſia, paci debeant vigilanti intentione conſulere. to.8.257.e
pacem nō habebis, ſi iuſtitiam nō amaueris. to.8.308.b
par piorum eſt poſſeſsio, poſſeſsio hæredū: & quæ pax ſuper Iſrael. to.8.485.a
Non amant pacē, qui diuidunt vnitatē. ibi.
pax nulla eſt ſine charitate. to.8.494.m
pax vinculū eſt ſanctæ ſocietatis, compago ſpiritalis ædificiū de lapidibus viuis. to. 8.576.k,l
pacem quam Chriſtus dat, ſuam dicit: quā reliquit non. to.9.95.a,b
pax ea eſt propter quā totum agitur quod Chriſtiani ſumus. to.9.108.k
pax noſtra, Chriſtus. t.9.94.m, & ſeq. & 108. h,i, & ſeq.
Omnis error cōtrarius veritati, & inimicus catholicæ paci, dicit verbum in ſpiritum ſanctum. to.10.9.h
pax & vnitas, & ſanitas Eccleſiæ, ideſt, corporis Chriſti. to.10.41.b
De eo quod ſcriptū, Pacē meā do vobis, pacē meā relinquo vobis: Sermo. to.10.47.f
pennę pacis, & alæ charitatis. tomo.10.81.K
De eo qđ Apoſtolus dicit, Pax fratribus, & charitas cum fide magna. to.10.99 b
Fidei finis pax. ibid.c
Chriſtus diſcedens maxime pacis bonū, & vnitatis, ſuis diſcipulis reliquit. t.10.210.a
Negat Deū ſibi patrem, qui pacificus eſſe cōtemnit. ibidem.
Sine pace non ſuſcipitur ſacerdotis oratio, nec plebis oblatio. ibi.c
pacis vnanimitas in Apoſtolis quondā fuit. to.10.210.c
Qui in pace nō fuerit inuentus, abdicatur à patre. eod.210.f, & 211 e
Chriſtus author eſt pacis. to.10.226.g,h
Quomodo pax, optata domui, ad nos reuertitur. to.10.275.h
Qui pacem cordis, oris, & operis nō habet, Chriſtianus dici non debet. to.10.279.d
Ille vere pacē habet, qui nihil petit de ſeculo poſsidere. ibid.h

Pax Dei, & Pax æterna.

pax illa quæ exuperat omnem intellectum, non eſt minor intellectu noſtro. t.2.164. c, & 189.b,c
Vbi pax ibi requies. Eod.47.c
pax quando perfecta to.3.350.K, to.4.401.K 422 g, & 424.m, to.8.267.m, & 303.m, & ſeq. & 549.c,d
pax regni cęleſtis. to.3.52.b
pax Dei. ibi.c
pacem propter quid quærit terrena ciuitas. to.5 132.m
pax plena. to.3.350.K
pax Chriſti. to.3.356.f
pax illa quam nullus aduerſarius inquietat, erit nobis in præmium virtutū noſtrarū. to.5.191 h
pax cęleſtis. to.5.192.K
pax cęleſtis vere pax eſt. to.5.194.b
pax noſtra propria, & hic eſt cū Deo ꝑ fidē, & in æternum erit cum illo. to.5.197.K
pax plena non eſt hic, quandiu vitijs imperatur ibid.l
pax quam habemus hic, reſpectu futurę beatitudinis, eſt miſeria. to.5.191.g
pax æterna, quid ſit. ibi.t
Ad pacem ſummam & æternam accēdimur igne diuini amoris bellantes cū vitiis. to. 5.220.f
pacem ſummā obtinebimus in patria, nobis atq; inter nos, & cū ipſo Deo, quam pacem ſciunt illo modo angeli, nos autem non, quia exuperat omnem intellectum. to.5.240.i
pacē qua Deus pacatus eſt, nec nos, nec ſancti

&a angeli poſsũt ſcire:ſed deus nouit. ibi.
pax vera reſpectu animę & corporis vbi erit tom 5.241.i
pax vera, neq; tranquillitas, in iſta vita erit. tom.8 79.d
Non eſt pax in hac vita: in cęlo nobis promiſſũ eſt,qđ in terra ǭrimus.t.8.152.m
pax nouiſsima. to.8.256.m
pax ſuper pacem,quid ſit. ibidem
Quomodo incipias habere pacem cum domino. Eod.274.f,g
Qualis ſit pax,futura,& æterna. Ibidem. K,l
pax eſt,vbi nullum eſt bellum,vbi nulla contradictio,vbi nihil reſiſtit,quę hic haberi non poteſt to.8.307.h
pax Hieruſalem quę ſit. tom.8.476.b,c
Fiat pax in virtute tua,quomodo intelligat. ibidem. f
pax plena,& perfecta,quando erit.to.8.303. & ſeq.& 549. c, d
pax fines Hieruſalem. to.8.570. l, m
Quando pax plena erit in uno homine,tunc erit plena in omnibus ciuibus.Ibidem.m
pacificus homo ſecuram mentem poſsidet. tom.4.479. g, h
pacifici. tom.4. 393. h
pacificus eſt,qui corrigit quod poteſt.vel excludit a ſe quod non poteſt.tom.7.8. d, e
pacificus Chriſtus. to.8.256.l
Cũ odientibus pacem,pacificũ eſſe,quid ſit tom.8.469.h,i
pacifici de incertis non iudicant, incognita non confirmant. to.8.568.i
Nemo niſi pacificus,dei filius eſſe poteſt.to.10.325.K

Peccatum.

Peccatum quid.to.1.15.a,to.3.158.a,tom.4.136.d,t.6.49.l,m,& 130.c,d,& 183.g,& K,Retractatio. to.1.15.a
peccatum,& crimen differunt.to.3.58.d,tomo.9.67.c,d
peccatum,& delictum,differunt. to.4.67. c
Quę & indifferenter dicuntur: ibidem
peccatum propriè,& per tranſlationem.to.1.230.c,d
peccatum dicitur ſacrificium ꝑ peccatis.to.3.55.h,& 76.c,to.4.16.m,& 79.d,& 83.f & 258.d,to.6 229.h,tom.7.204.c,d,to.9 66.l,m,to.10.40.l,m
peccato vno comprehendi plura.to.5.55.K
peccatis non impleta omnia,quia peccatum eſt. to.5.99.I
peccatum omne poteſt dici mendacium.to.5.121.i,K
partem carnalem cõmotam,peccatum Apoſtolus appellat. to.5.133.a
peccata quomodo penſanda, in diuinarum ſcripturarum ſtatera. tom.7 19.e
peccati nomine,quid intelligatur.t 10.60.K
peccatorum,tria ſunt genera to.8.11.a
peccatum duplex,originale,& quod poſtea concupiſcentias ſequendo contraximus. tom.10.50.c

Origo peccati.

peccatum deus non ordinauit. to. 1.29.i
peccatum ex libero arbitrio,non ex deo.t.1. 211.d
peccati authorem non eſſe deũ. to.1.208. f, & 222.K,& 224.c,& K,l
De peccati origine.to.1.222.m, & ſeq.to.6. 180.b,& ſeq copioſe diſputatũ.to.7.276. K,l,& ſeq. copioſe.
Rurſum duæ origines peccatorum.t.1 216. m, & ſeq.
peccatorum non author,ſed ordinator deus to 3 161.K,& 169.a
peccatum omne dixit Virgilius habere originem ex carne,quod improbat.to.5.121. i, & ſequen.
peccatum,vel malum,eſt non niſi in natura bona quam corrupit. to.1 04.b,c
peccata non poſſunt irrationalia. ibid.e, f
Vnde oriantur peccata omnia. to.10. 60.K

Peccati cauſę,& quibus impleatur.

peccare neminem ſine cauſa. to.1.32.i, K
Ad vitia prouocamur boni ſpecie. ibi.l
Et quod varii vitiorum ſcopi. ibi.m
Omnia peccata duæ res faciunt in homine cupiditas & timor.to 3.60.l,tom.8.294.i
peccatum,tribus gradibus impletur.t.4.397 d
peccatum vel vitiũ,vnde cauſetur in nobis. tom.5.105.e,f
peccati defectus,eſt voluntarius.to.5. 124.K
peccati originem Manichæi,non tribuunt libero arbitrio. to 6.7.b
peccata omnia, aut cupiendo , aut timendo committuntur: ideo ſuccenſa igne & ſuffoſa dicuntur , vt a vultu dei pereant. to. 8.107.h,& 294.l,m
Quiſque peccat cupiditate interiorum , & roboratur charitate ſuperiorum. tom.8. 271. g

peccatorum deus eſt præſcius non propter hoc tamen inſerendum eſt, quòd ſit cauſa tom.9.83.d

Diaboli peccatum.

Quid ſentiendum ſit de eo quod ſcriptū eſt, Ab initio diabolus peccat. tom.5.110.m, & ſequentibus.
Peccator primus, fuit diabolus. to.10.71.K
peccatum, propriè diaboli eſt. to.10.40.m
Diabolus ad peccatum ſuadere & ſollicitare poteſt, cogere non poteſt. tom.10.96.g

Peccatum Adam.

Primi homines ante peccatum beati. tom 5 96.f, & ſequen.
peccauit natura humana cum peccare potuit, ſed largiori gratia liberatur, vt ad eā perducatur libertatem in qua peccare nō poſsit to.5.242.m, & ſeq.
peccati origo in Eua, per genitricem Chriſti perimitur. to.10.132.e
De qualitate primi peccati per hominem admiſsi. to.5.125.h
peccatum Adæ, cui imputandum ſit, deo, an diabolo, an ipſi homini. tom.9.257.l, m
Deus creando primum hominem, ſciebat ipſum peccaturum eod.258.c
Quare deus permiſit hominem peccare ibidem. f
A muliere initium factum eſt peccati. to.10. 132.d

Peccatum originale.

Peccatum originale, in paruulis quoq; volūtarium. tom.1.13.m, & ſo. ſeq. K, l
peccatum ex Adam originaliter trahi. t.1.27 c, & 230.d, to 2.120.c, d, & ſeq. t.7.230. l
peccata Adam, & Euę, quomodo fiant noſtra. to.1 230.b, c
peccatum originis quomodo demanarit ad poſteros. ibidem. d
In iniquitate concepti ſumus. to.1.29.f
peccata infantium, & puerorum t. 1.29.c, d & 30.K, l, to.2.214.f
peccatum originale, & actiuum. to.3.57.c
peccatum originale non fuiſſet transfuſum ab aliis peccantibus, ſi primus homo nō peccaſſet. to.5.107.d, & ſequen.
peccatum, & pęna peccati, quare transfuſa ſint per peccatū primi parentis. to.5.112.c
peccatum primi hominis, cur aggrauatur. tom.5.126.d, & ſeq.
De peccatorum radice, cum qua naſcimur. to.5.236.l, & 237.h, & m
Quomodo cum peccato originali naſcimur omnes. ibid. 236.l
peccatum originale transfunditur a parentibus cum bono, quod a creante tribuitur. tom.5.237.K
Omnes homine excepto præter Chriſtum, peccatū contraxerunt originale. t.5.199.h
peccatū propagatione, non imitatione tantum, tranſiſſe in omnes. tomo. 7.213 g, h, & ſq. ſeq. g, h, & 236.b, & 258.e, f, & 277.l, m.
peccatum vnum etiam infantibus cōmune. tom.7.214.b, c
peccatum eſſe ex propagatione, quemadmodum & iuſtitiam ex regeneratione, Auguſtinus confirmat. to.7.214.g, h
peccato originis omnes obnoxii. t.7.217.l, K
peccati ſemen, quatenus in nobis. to 7.224.i
De peccato originali, contra Pelagianos. tomo.7.256.a, b, & ſeq.
De peccato originali, Ambroſii ſententia, to.7.262.e, f, & 303.d, e, & ſeq. copioſe. & 306.d, e
Item Cypriani. to.7 305.K, & ſeq. copioſe & 306.a
Et aliorum doctorum. Eod. 305.k
peccatum originale quomodo in paruulis. tom.7.277.h, i, & ſeq. copioſe.
etiam ipſis imputantur peccata, qui de ventre matris nihil tale fecerunt. to.8.161.b
peccati originalis vinculo etiam paruulos obnoxios teneri, authoritate oſtenditur tom.8.460.h, i
peccatum originale, in quo quiſq; natus eſt, manet ſuper eum qui non credit in vnigenitum filium dei. tom.8.376. K, l
De peccato originali infantum, & quòd mūdatione ad ſalutem egeant. to 10.31.a, b
Opinio quorundā peruerſa de infantibus q mundari a peccato non habeant neceſſe. to.10.64.c, d, & ſeq.
Vniuerſum genus humanum, ab Adā in obligatione peccati natum. eod.79.m

Peccata parentum in filios

peccata maiorum quouſq; propagentur, nō temerè definiendum. to.3.56.m
peccatis parentum obligari filios ibi. f
peccata patrum, in quarta generationem puniuntur. t.3.55.K, l, t.4.92.b, & ſeq. & 96.l
peccata parentum, quandoad filios pertineant.

neant. to 8.155.m,& ſeq.
Ea peccata parẽtum non pertinent ad filios quę faciunt parentes natis in filijs. to.8. 308.a
Vſque adeo tibi nõ obeſt peccatũ patris tui ſi te mutaueris, vt nec ipſi patri tuo obſit, ſi ſe mutauerit. ibidem b
Quod filij peccauerũt cum patribus in quorum vmbris erant quãdo illi in Aegypto erant. to.8.408.c
peccata parentum non redduntur ei qui fuerit mutatus in Chriſto, & cœperit eſſe nõ filius iniquorum, nec imitatus mores malorum. to.8,417.l
peccatum voluntatis & neceſsitatis.
peccatum voluntarium t.1.13.l,m & 15.m to.6.48.g
peccamus ſpontè, ſed ſpõtè reſurgere nõ poſſumus. to.1.11 h,& K,& 130.e,f,t.3.53.f to.4.200.l,to.7.259.l
peccat nõ minus, cui ſola deeſt facultas malè faciendi. to.1.169 i
Cur Deus peccãdi voluntatem nõ ademerit to.3 218.e
Vitiorum origo in voluntate hominis.to.4. 45.b,c
peccatum,& rectè factum, an ſint in libero voluntatis arbitrio. to.4.186.l
Retractationum. to.1.11.f,& 19.a
peccatum à voluntate,& quid ſit volũtas.to. 6.448.g,h,i,& K.Retractionum.t.1.15. K l,copioſe.t.1.236.i, K.Retractio.13.m,& 16.g.Item,fo.211.d.& 221.d,e,& 223.g & 226.m,& ſeq.
Quod peccatum voluntarium. to.6. 180.b, & 183.g,& i,K
Nemo peccat niſi volens. to.7.224.h
peccati origo voluntas mala.to.1.229.K,to. 7.324 c,d
peccandi volũtas tunc apparet, quando impunitum ſperatur: cum pęna creditur ſecutura latenter viuit tamen. to.8.460.l
Homo primus non peccauit inuitus. to.10. 206.e,f
peccata quędam fieri, neceſsitate. to.1.13.m & 229.m
Aliud eſt peccare neceſsitate, aliud in abundantia. to.8.462.h

peccati pęna.

peccantem nõ omnem perdit Deus. t.1.17.d
peccatum quomodo interdũ pęna peccati. to.1.12.i,& 230.a
peccati pęna iuſta.to.1.12.K, l & 211.d,e,& 222.i,& 215.m & ſeq.
peccata qua iuſtitia Deus puniat. t.1.223.m & ſeq. 226.h,i
pro tẽporarijs delictis De⁹ iuſte reddit æterna ſupplicia. to.2.61.g,h,& ſeq.
peccati pęna, mors.tomo.3.53 b,c,to.6.94.a Vnde & mors ipſa peccatum dicitur.to. 6.94.a
peccato morimur, non morte peccamus. to.2.260.b
propter peccata ſua etiam ſancti flagellãtur. to.2.190.c,& ſeq.
peccatum pro pęna peccati. to.3.39.i.to.4 16.m
peccatis pęnam pręſcribet iudicium futurũ. to.3.58.e
peccati primi pęna. to.3.53.e
peccatoribus minatur diem iudicij, vt reſipiſcant. to.3.312.h
pęna peccati.to.3.348.g,& 353.l,& 356.m
Mors peccatorum. to.3.353 l
peccati pęna, in vſus iuſtitię conuerſa.to.5. 112.d
Si peccata nulla hic punirentur, prouidentia diuina eſſe non crederetur: ſi autẽ omnia punirentur, nihil vltimo iudicio ſeruari putaretur. to.5.3.d
peccati Deus indignans, multi repleuit mundum calamitatibus. ibidem.g
peccata commiſſa circa damnum tẽporale proximi quidam obnixè puniunt non autem commiſſa in Deũ. to 5.16.a, & ſeq.
peccatorũ purgatio, per ſolũ Ieſum potuit fieri. to.5.83.a,& ſeq.
peccatum, vel initiũ, ex cõſuetudine nimia eſt quaſi naturale, quod etiam punitur.to. 5.104 d
peccatum non tollit eſſe hominis omnino, ſed diminuit. to.5.125.l,m
In peccatum manifeſtum Deus permittit cadere ſuperbos propter bonum. ibidem. 126 a,b
peccati vindicta, iuſtitię fructus eſt.t.6.67.l.m
Cuique culpę qualis & quanta debeatur pęna, diuini iudicii eſt, non humani.tom.6. 318.b,& fo.ſeq.c
mors corporis, etiam ex peccato. tomo.7. 212.b
peccati pęna cur exigatur, remiſſo peccato.

to. to.7.232.d
Vidę infra, Peccatorum remiſsio.
peccatum,& pęna peccati idem.to.7.240.c
peccati pęna,peccatum eſt to.7.348.l,m,to. 8.191.h
peccata quædam ſunt pęna peccati:exemplū to.8.12.h,i,& 88.a,b,& 190.h
peccata quæ fuerunt delectamenta homini peccanti,ſunt inſtrumenta dño punienti. to.8.16.d
Qui peccat,meritū mortis habet. t.8.51.h,i
peccatum non eſſet,ſi puniendum non eſſet. eodem.134.i
peccator,quia non patitur ſtatum Deū vltorem,vult eum habere participē,& tanquā corruptū iudicē prædæ ſociū.t.8.158 e,f
Quia ſe modo non vidēs,placet ſibi,ideo diſplicebit & ſibi & Deo. ibid.
peccatum nō poteſt eſſe impunitum:punias ergo tu,ne puniat Deus. tomo.8.160.f,g 185.g
peccata impunita eſſe non poſſunt,etiā illorum quibus ignoſcit Deus. to.8.161.e,f, & 195.g
De peccato Deus aliqn̄ corripit in iſto ſeculo,cui ignoſcit in futuro ſeculo.t.8.162.l,
peccatum nullum impunitū relinquit Deus to.8.195.f,& ſeq.
Deus peccata noſtra non finit nos impunita habere. to.9 528.h
In peccato noſtro primo pęnā accepimus, vt in ſudore vultus noſtri panē manducemus. to.8.525.k
peccatū malorum,quæ patimur à creaturis, eſt cauſa,non Deus, to.9.3.i,K
Deus peccatores certo numero pecatorum completo punit. to.9.193.d
peccatores pro peccatis ſuis à Deo ſæpe dimittuntur to.9.215.c,d
Deus peccantem non dimittit impunitum. to.9.246.i,k
Cum puniuntur in hoc ſeculo peccata,miſericordia Dei eſt. to.10.31.h
peccatum,in hac vita regnum perdit, in alia perit. to.10.60.l
Iuſtitiam facit Deus,vt puniat peccatū.t.10. 101.i,K
pęna peccati primi hominis. to.10 116.f
percutitur hac animaduerſione peccator,vt moriens obliuiſcatur ſui, qui dū viueret, oblitus eſt Dei. to.10 2259.c
Peccatores omnes homines.
Sine peccato neminem viuere.t.1.10.l,& 16. a,& 23.h,& m,& 65.b,c,t.2.35.i,& 172. g,to.3.267.l,& 278 c
Peccatores verè oēs homines. to.2.34.e,& 67.m,& ſeq.& 119.f,g,to.3.66.d,& 77.K to.6.270.i,K,to 7.77.b,c,& 210.g
Si dixerimus quia peccatū nō habemus,&c. to.5.124.c
De eodem,ſermo.to.10.86.l.& ſeq.
Si dixerimus quia peccatū nō habemus,&c. non propter arrogantiam deuitandam dictum eſt, ſed propter veritatem fatendā. to.8.438.e,f
Sine peccato non poſſumus hic eſſe,veniali ſaltem. to.5.124.d
Sine peccatis venialibus, nō eſt vita iuſtorū. to.5.210.a,& 225.h,& 237.h
Sine labe peccati nullus fuit. excepto Chriſto,& pueris baptizatis. tomo.5.212.l,m
Nemo in hac vita ſine peccato.to 7.77.b,c, to.10.86.m,& ſeq.& 206.c
Omnes peccauerunt:quomodo accipiendū ly omnes? to.7.243.h,i
De peccato quæſtio quadripartita
1 Sine peccato vtrum homo poſsit eſſe in hac vita.to 7.223.f,& ſeq.
2 An ſit aliquis ſine peccato. Eodem.224.b. & ſeq.& 227.l
3 Si non eſt quum poſsit eſſe,cur nō ſit. to. 7.228 e,f
4 Vtrum fuerit aliqn̄ aliquis,vel eſſe poſsit, qui nullum habuerit peccatū. to. 7.229.b
Nullus ſine peccato,præter Chriſtū. Ibid.c, & ſeq.& 231.g,& 468.b,c
Etiam quantumuis ſanctus. Eodem 242.a
Sine peccato neminem eſſe, ex ſententia Hilarij, to.7.247.b
Sine peccato, nemo:ſine iniquitate,omnes eſſe poſſunt. t.8.324.m,& ſeq.
Qui ſe dicit nō habere peccatum, cū credat ſę habere peccatum foris ſe fingit humilē intus amplectitur vanitatem, nec in ore, nec in corde habet veritatem. t.8.438 e,f
peccatum vię non tribuitur,quod à deuiāte cōmittitur:ſed in via fidei pro nō peccātibus habentur, quibus peccata non imputantur. to.8.439.a,b
Vt decet homo,ſibi ſufficit:vt iuſtificetur nō ſufficit, niſi ab illo iuſtificetur qui ſolus eſt iuſtus. to.8 364.c

Cũ oēs ſint peccatores, quia nemo ſine peccato: omnibus timendus eſt gladius quia dominus iuſtus concidet ceruices peccatorum. to.8.497.h
Quorum peccatorum ceruices concidet Deus. ibidem.h,i
Peccata quotidiana, quæ ſint. tomo.9 201.k
Pertranſire peccatũ in oēs quid. to.10.59.b
Quis eſt qui non habet peccatum. to.10.86. m,& ſeq.
Nõ ſumus i hoc mũdo ſine peccato, ſed exibim⁹ hinc ſine peccato. t.10.87.g,h & ſe.
Non propterea peccare debemus, quia ſine peccato eſſe nõ poſſumus. ibi.i,K
Nemo qui non aliquando fuerit peccator. t. 10.92.g
Difficile ſeipſum noſſe, qa aliquãdo deſunt occaſione ad peccandum. to.10.94.f,& i
Omnes ſumus peccatores, tomo 10.115.h, i,& 116.m,& ſeq.
Sine quotidianis peccatis nemo hic viuere poteſt. to.10.155.m,& ſeq.& 154.c
Nullus eſt hominũ ſine pctõ. to.10.125.m
Fallitur qui ſe putat a peccatis immunem. to.10.158.d,e,& ſeq.
Vix põt homo eſſe ſine peccato. to.10.211.l

Viuere ſine peccato.

Abſq; peccato viuere poteſt homo ope diuina. to.7.224.b,& 243.i, k
Peccatum vitari poſſe. to.7.462.d,e
Cum peccata vitamus, quo donante & authore id fiat. to.10.102.l

Peccata iuſtorum.

peccatores ſancti quoque. to.3.67.f.& 69.m to.7.225.d,& ſeq.& 242.a. Et Cypriano. to.7.302.i,& ſeq.& 412.c.
peccatorum ſuorum nõ recordabuntur ſancti quantũ ad ſenſum experiētiæ, ſed quãtum ad ſcientiam rationalem. to.5.242.a
peccant & filij Dei. to.7.291.d
Oſtenditur quòd qui ambulant in vijs domini, & non operantur peccatum, non tamen eſſe ſine peccato. to.8.438.h,& l,m
peccatum non operantur ſancti, & tamē nõ ſunt ſine peccato, ibid.l,m
peccare poſſunt etiam ſpiritales. to.1.20.h to.7.146.b
Et peccator eſſe poteſt homo, & iuſtus. to.7. 243.d to.9.67.c,d
Etiã homo regnaturus lauacro baptiſmatis, in fide iam viuēs, templum Dei peccator tamen. to.10.86.m
Sine quibus peccatis, ſancti non poſſint viuere in hoc ſeculo. to.10.87.i
Sacerdotes veteris & noui teſtamenti, vtrũ peccatores. to.10 116 m
Etiam apoſtoli, poſt acceptũ ſpiritũ ſanctũ, peccatores. to.10.117.b
Et ſi quis iuſtus peccata mortalia vitat, ſine minutis tamen eſſe non poteſt. t.10.168. K
Oēm peccatum quodcunq; fecerit homo, extra corpus eſt. to.1.22.c, in fine
peccatum an ſit corporis & animæ ſimul. t. 3.213.a
peccata iuſta, quæ ſint. to.4.16.m
De peccatorum differentia. to.4.186 m,& ſeq.& 272.l

peccati fauor, & odium.

peccatum quiſq; tãtum odit, quantum iuſtitiam amat. to.2.202.c,d
In peccatorũ cõflictu malle remanere debemus, quã vitijs in nos dominationē, non eis reſiſtendo, permittere. to.5.219 c
peccata aut vitia, non niſi iuſtitię delectatio ne vincuntur: & quod aliquãdo manifeſta vincuntur occultis. ibid.f
peccata ſit connectuntur peccatis, vt nõ ſolũ ſint vincula, ſed criniculi & flagella. to. 8.137.g.
Non ſint ante oculos tuos delectatio p̃teriti peccati, ſed ſit ante te damnatio peccati. t. 8.383.K,l
peccata omnia odit Deus. to.6.67.c,d
Deus peccatis non fauet. to.10 40.b
Nõ q peccauerit, ſed q in peccatis p̃ſeuerauerit, Deo odibilis erit. to.10.154.l
Facile lauatur corpus in alta cęlorũ, ſi nõ p̃mat ſpiritũ ſarcina peccatorũ. t.10.213.i
Chriſtus grauius fert peccata noſtra, quã tulerit crucem ſuam. to.10.216.l
Charitas peccare timet ēt ſi ſequatur impunitas qa pctm̃ ipſũ d̃putat pęnã. t.8.60.m
potius timēdum eſt peccatum, quam mors. to.9 198.i,K
Non nocent peccata præterita, ſi non placēt præſentia. to.10.216.m

peccatum.

peccatorum differentię. to.1.35.K, to.4.186. m,& ſeq.& 373.l,& 397.f
Nemo peccat, niſi faciendo cõtra charitatē. to.2.35.l
peccatum primum, eſt gaudere ad propriã

poteſtatem. to.2.178.c
peccata puerorum. to.3.214.f
peccatorum circunſtantię. to.4.374.c
peccata cordis. to.4.381.g,h,t.10.357.K
In peccato Gręci perſtiterunt. to.5.14.k
De peccato inuidentiæ,quæ fuit in Cain.to.5.131.c,& ſeq.
Decem peccata maxime torquent animam. to.9.181.i.
peccata fugienda. to.10.185.a,b
Effectus peccati. to.10.131.e,f

Peccati ſubſtantia.

peccata fiunt,dicuntur cogitantur. t.7.284.f
peccati putorem non ſentit, niſi qui habet ſanum animæ olfactum. to.8.103.c,d
Quod acquritur de peccato, videtur eſſe ſubſtantia,ſed hoc non acquiritur. t.8 482 a
peccata non habent ſubſtātiam, ſed inopiā & egeſtatem. to.8.239.i,& 482.k,l

Peccata ſanctorum.

Non peccare,donum Dei. to.1.33 b
Non peccare,quid. to.10.156.c
Sine peccato,& ſine querela,differunt.to.7.238.f,g,& 255.K,& 465.d
Cōtra eos q ſibi ſanctos ꝓponūt vt peccēt, nō imitādo ſanctitatē,ſed ruinā.t.8.160.c
peccata ſanctorum,ſcriptura non tacet. t.4.107.a,& antecedentibus,& ſeq.
peccata ſanctorum,ad quid cōmemorentur to.10.101.c,& f

Peccati morſus.

peccantes quomodo corripiendi. t.4.19.m
peccatis quibus certa pęna debeat. t.4.186.a
peccantis caſus. to.4.212 c
peccati reatus. to.7.268.m
peccata primo delectant,& poſtea compūgunt. to.8.191.m
Aculeus mortis eſt peccatum. to.10.145.h

Peccata,crimina flagitia.

peccata ob quę excōmunicamur. to.2.152.e
Flagitia quæ & quomodo puniēda.t.1.35.h
peccatū occultū ꝓcedit manifeſtū.t.4.125.K
peccata manifeſta quomodo puniēda ad Eccleſia. to.7.19.i,& ſeq.
peccata grauiore grauius vindicata.t.7.126.d
pro diuerſitate criminum, diuerſa ſupplicia to.7.138.k
Quæ ſunt peccata grauia, & valde maiora: & quæ minora ſine quibus vita iſta non agitur. to.8.498.i,K
Omnium hominū peccata, aut ad corruptela pertinent flagitiorum, aut ad facinora nocendi. to.9.201.f
Quæ crimina vitarī debeamꝰ:& ſine qbꝰ peccatis ī hac vita eē nō poſſimus. t.10.100.e
De vehemēti peccati Sodomitici deteſtatione. to.10.302.g,h

Peccata venialia.

peccata venialia delent oratio, ieiunium,& eleemoſynæ. to.2.152.e
peccata venialia multa obruunt. ibid.
peccata venialia,quæ. to.4 186.a
peccandi conſuetudo vnde. t.6.54.d,e
Ex peccatis minimis naſcuntur maiora,probatur ex verbo Salomonis. to.8.168 K,l
Si peccata magna præcauiſti, vide ne arena obruaris. to.8.117.e,& 228.g,h
Quòd peccata minuta ingentē faciant aceruum. to.8.498.i,K
Theſaurizatio peccatorum,infernalem parit cruciatum. to.9.209.e
Cōtra quotidiana peccata,remediū.t 10.114.e
peccatorum multitudo vnde. to.10.171.K
Vide infra, Peccata leuia,& grauia.

Peccata Iudęorum,& officialium.

Non peccat, qui ex officio nocentē occidit. to.1.209.K
peccatū nō haberent,exponitur. t.2.141.f,g
peccatū Achā quomodo punitum. to.4.92.b,& ſeq.& 96.k,l,& 148.g,h
Non peccat quis,niſi vt bene fit, vel vt malē non fit. to.5.122.l
Quale peccatum Iudęi non habuiſſent,ſi eis Chriſtus locutus non fuiſſet.t.8.421.l,m,& 439.c
Militum,& in publicis officijs cōſtitutorū, vana excuſatio peccatorum to.10.20.e,f

Peccata leuia,ſiue quotidiana, & grauia.

peccata leuia & grauia. to.3.59.f,to.4.186.a
peccata quæ leuia videntur eſſe, interdū grauiſſima. to.3.60.i
peccata horrenda, vſu quoq; leuia videntur ibidem.
peccata venialia non impediunt.to.3.347.b
Non leuiter peccandum. to.4.13.m
peccata minora non contemnenda. t.9.25.c
Remedia aduerſus peccata quotidiana.to.9.201.f,& ſeq.
Sunt venialia peccata, ſine qbus iſta vita nō eſt. to.9.240.e
peccatum conſuetudine vileſcit.to.10.106.e

Medicina contra quotidiana peccata. ibid. i
peccata quotidiana, quæ. tom. 10.121.f
Cumulans peccata peccatis, theſaurizat ſibi iram iuſti iudicii. tom. 10.154.m
Neglectis minutis peccatis, maiora cumulū faciunt, & demergunt. tom. 10.171.K
Licet peccata venialia, ſiue minuta animam non occidant, eam tamen deformem faciunt to. 10.273.l, m
Vide ſupra, Peccata venialia.
Minuta peccata, ſi nimium plura ſint, mergunt. ibidem. i, & m
Peccare fiducia, & deſperatione.
Ad peccandū ne præſumas dei miſericordia tom. 8.61.m, & ſequen.
pro peccato curā gerere, qd ſit, to. 8.106.l, m
peccatum cum deſperatione, certa mors eſt. tom. 8.160.f
Vtrum grauius peccent homines ſpe veniæ an deſperatione tom. 8.375.h, i
peccantes fiducia miſericordię, to. 4.372.i, tom. 8.60.K, l
Peccata volentium, & nolentium.
peccata nolentiū, ſiue neſcientium. to. 4.81.h
peccati pœna, peccatum habitans in membris noſtris. to. 7.229.f
Quid operatur peccatum nolentibus nobis niſi, &c. to. 8.286.K, l
peccatum quod habitat in nobis, quādo operatur in nobis, tunc nos id non operamur quando &c. ibid.
Humanum eſt peccare, Chriſtianum eſt a peccatis deſiſtere, & diabolicum eſt perſeuerare. to. 9 209.b
Peccata defendentes.
peccatum per ignorantiam imputatur interdum to. 1.229.m, Retractatio. 21.h, i
peccatum per ignorantiam quando excuſetur. to. 1, 231.c, d
peccata ſua defendentes. to. 1.230.b, tom. 3. 351.h, tom 8.64.c, d, & ſequen & 160.c, & 532.g, & 536.b
Multi accuſant Satanam, to. 8.336.m, Alii fatum. to. 8.64.c, d, & 337.a, b
peccatis innumeris terra quomodo inquinata. tom. 3.311.c
peccati excuſatio, & fiducia ſui. tom. 4.357.c, & ſequentibus.
peccata ſcientium, grauiora peccatis ignorātium. to. 7.134.c, & ſeq.
Qui regunt peccata ſua, nudantur. t. 8.64.a, b
Qui ſcientes peccant, moleſtum quidem eſt, & nimis periculoſum, & certa exitiale. to. 8.159.a, b
Grauius eſt peccare ſcienter, quàm ignoranter. tom. 8.160.g, h
multis ſunt quos peccare non pudet, agere pœnitentiam pudet. ibid. l, m
Commiſſum peccatum, non defendatur: qa & cætera. tom. 8.162.h
Aliud eſt peccare ignoranter, aliud ſcienter. tom. 8.331.b, c, & 333.i, K
Cùm quis defendit peccata ſua, magnam iniquitatem operatur. tom. 8.195.g
peccatū irremiſsibile, defenſio peccatorū. ibi.
peccata ignorantiæ melius accuſantur, vt pereant, q̄ excuſantur, vt maneant. t. 8.408.e
peccata ſua excuſantes to. 10.96.l
Quę ſint minuta peccata. Eodem. 273.K, l
Peccata aliena.
peccandum non eſſe boni cauſa. t. 4.13.g, & ſeq. & 16.m, & ſequen.
peccandum nemini leniter, ob vitādum alienum peccatum grauius. to. 4.13, a, & ſequen. & 31.m
Imputat deus peccata, non iam aliena ſed propria. to. 2.259.g
peccatum non eſt perpetrandum proprium ne in ſuo corpore perpetretur alienum. tom. 5.7.d
peccatum non eſt peccato declinandum. to. 5.9.e, & ſequen.
peccata aliena ad eos non pertinere quibus diſplicent. tom, 7.34.d
peccatis alienis non contaminantur boni, ſi non conſentiantur. tomo. 7, 101.d, e, & 163.e
peccatum quod tibi nō diſplicet in filio tuo diſſolute, iuſtè poſtea ſentiet dei ſeueritatem. to. 8.163 i, k
Conſenſio ad peccatum alterius, tuum fit peccatum. to. 8.499.h, i
Peccati effectus.
Nulli naturæ nocere peccata, niſi ſua, quomodo intelligatur. to. 1.281.h, i Retracta. 12.b
Vnuſquiſq; ſuo peccato perit. to. 2.27.c, d, & ſeq. & 203.K, l, to. 3.353.l, to. 4 92.b, tom. 7.164.a, & 372.
peccato ſolo a deo ſeparamur, & eo vincimur a diabolo. to. 5 87.e
peccatum eſt contra naturam, & lædit naturam.

tam. to.5.98.e,& 103. K
Peccatum fuit cauſa, quare pudenda dicta ſunt genitalia. to.5.128.h
peccata animarum tenebræ ſunt. to 7.122.h to.9.124.l
peccata ſeparant a deo. to.7.186.m
peccata quomodo maneant reatu. quę præterierunt actu. to.7.368.a
peccata, ſunt febres animę. to.9.200 h, i
Ex peccato immunditia & erubeſcentia. to. 10.27 h
Peccatis noſtris, acies oculi quo deus videtur, obtunditur. tom.10.33.f
peccatum pater mortis.t.10.116.a,& 198. h
peccatum dulce, ſed amara mors tom. 10.116.b
peccata noſtra, hoſtes noſtri ſunt.t.10.188.d
Malorum omnium noſtrorum cauſa, peccatum eſt. tomo.10.197.l
peccata noſtra, quaſi compedibus, nos prę munt. to.10.213.i,& 216.f

Peccatum in membris.

peccatum in membris, quid ſit. to.3. 214.e
peccatum an ſit corporis,& aīę, ſimul.ibi. a
Delicta abundantia per legem. tom.3.267.f
peccatum habitans in membris noſtris, vnde tom.7.229. f
peccatum mortuum quomodo operetur in nobis. to.7.321.a
Nullum eſt, niſi in lege, peccatum.t.8.459.c
De ſententia apoſtoli. Qui ſine lege peccaue runt, ſine lege peribunt, & quicunq; in le ge peccauerūt, per legē iudicabūtur.ibi.d
Quę peccata petamus nobis dimitti: vtrum q̄ nos operamur, quādo peccati deſideriis obedimus: an ipſa deſideria quę nos non operamur, ſed quod habitat in nobis pec catum? to.8.439.m,& ſeq.
Cur quidam dum peccant, arbitrantur deo placere quod faciunt. tomo.8.168.i
Qui peccat timore pęnę, non amore iuſtitię inuitus facit, & mallet non eſſe iuſtitiam cuius amicus non eſt. to.8.445.e
Quæ membra primus homo poſt peccatū velauerit. tomo.10.27h
De peccato ſuo an habeant excuſationem, ad quos non venit Chriſtus. to.9.99.i, K & ſequen. copioſe.
Sub peccato captiuitas,& ſeruit⁹.t.10.40.h,i
Vbi abundauit peccatum, ſuperbūdauit gra tia. tom.10.57.f
peccatum reuixit, quomodo intelligatur.tomo.10.58.i
Occaſione accepta peccatum per mandatū ſe fellit me, & per illud occidit:exponit. ibidem,l,m
peccatum mortuum eſſe, quid. ibidem.i
peccatum ſine lege mortuum eſſe t.10.59. d
Supra modum peccator, ſiue peccatū, quid. tom.10.59.a,b, & 61.c
Peccatum latebat. to.10. 66. m

Peccatum.

peccatū pro nobis Chr̄s factus eſt.t.4 305.g
peccare non poteſt deus natura, particeps vero dei ab illo accepit, vt peccare non poſſit.tom.5.366. l
Vnum peccatum, etiam infantibus, commune. to.7.214.b, c
peccatum peccato tollitur. to.7.241.a
Vnde delicta Chriſto, niſi de corpore, quod eſt Eccleſia?t.8.35.l,& fo.103.m,& 105.c
Sine peccato Chriſtus ſolus venit, qui nos peccatores inuenit. Eodem.53.m
Chriſtus peccatum nō habuit, nec in verbo Dei nec in anima, ſed nec in ipſo corpore.tom.8.84 e,f
Quomodo legitur habuiſſe peccata, qui peccatum non fecit. Eodem 121.g
Chriſtus non peccauit,& pœna dabat. tom. 8. 240. c,d
Quod fuerit peccatorum ſuſcepto, non cōmiſſor. ibidem, f, g
Inter peccatores ſine peccato ſolus Chriſtus tom.8.318. K
Chriſti caro, qūo peccatū dicta. t.10.40.k,l
Chriſtus quomodo peccatum dictus. Ibid.
Deus pater quomodo Chriſtum pro nobis peccatum fecerit. tom.10.61. i
Si peccauerit in te frater tuus,&c.exponitur tom.10. 106. K

Peccati natura.

peccatum nihil.to.1.50.m, Et in Poſidonio. tom.3.351. g
peccata ipſa, nō peccato.oderimus.t.1.209.i
peccatum omne eſſe mendacium.t.3.53.l,& 249.f,tom.5.121.l,to.8.337.e, f
peccatum dicitur infidelitas, antonomaſiam tom 7.291.d,e
Nullum peccatum poteſt dici bonum.to.8. 186.m,& 195.g
Peccata fluctus dicuntur. to.10.160. c
peccata, ligno, fœno, & ſtipulę comparantur.

tur. to.8.208 d
peccatum, iniquitas eſt. t.9.130.i,& ſo.ſeq.e
peccatores filij diaboli. to.9.130.l,m

Peccatorum remiſsio.

pro peccatis dimittendis omnibus orandũ. t.1.10.K,& 16.a,t.2.119.f,& ſeq. t.3,66.b
pro peccatorũ remiſsione oratio. t.1.28.K,l
Item gratiarum actio eod 33.a,b
peccata delet ſolus Deus. to.1.28 l,& 33.a,b
propter peccatores venit Chriſtus. t.1.38.i,K
In peccatorũ conuerſione maius gaudium Deo & angelis. to.1.52.c
Et quare plus lætandum in magni peccatoris conuerſione. ibi.e,f
peccatorum remiſsio ex ſpiritu. eo. 79.i,to. 6.21.d
A peccatis quõ reſipiſcimus. to.1.237.K,l
peccata dimittuntur etiam ſanctis. t.2.67.a,b & ſeq. to.3.67.f
peccatũ non dimittitur niſi reſtituatur ablatum. to.2.74.k,l,& ſeq.
Erga peccatores miſericordes eſſe debemus to.2.72.f,g,to.6.279.K
peccatores manſuete admonendi t.2.94.i,K
peccata eleemoſynis, & orationibus purgantur. to.2.119.h,& 152.e,t.3.58.l,m
peccatorum remiſsio. to.3.49.e,f,& ſo.57, c,& 257.b
peccata aboleri gratia. to.3.56.b
peccata aboleri pęnitentia. to.3.69.l
De peccatorum venia. ibi.& 350.c
peccatores ne deſperent. to.3.210.f
peccatores gratia dei ſalui fiunt. ibid.
peccatum nullum irremiſsibile. to.3.350.b
peccatorum recordatio. ibidem.
peccati abolutio per Chriſtum. to. 3.353.m
peccati remedia. to.3.ſo: vlti.a
peccatorum noſtrorũ ſuſceptio & abolitio, à Chriſto. to.4.136.c
Dolor de peccatis. to 4.372.d
peccatorum confeſsio. to.4.380 m
A peccatis quę retrahant hominem. t.4.382. a,b,& i
peccata condonantur ſolis dimittentibus. to. 4.410.k
peccatorum remiſsio eſt ſignata in aſylo cõſtituto. to.5.45.c
peccata aliqua remittunť i futuro eo. 222.m
peccata donantur conuerſis bonitate Dei. t. 6.180.c,d
peccatorum remiſsionem vel retentionẽ fieri per Apoſtolos quomodo accipiendũ. to.7.11.c,d
peccante multitudine, quid agẽdũ Eccleſię. to.7.20.a,b
peccata delentur variis modis. to.7.74 b
peccatorum confeſsio pręfertur meritorũ fiduciæ. to 6.251.h,i,& ſe.
peccata ſemel dimiſſa redire. to.7.123.l,m, & 130.m
peccatorum remiſsionem nõ præſtant mali, licet ſacramenta miniſtrent. to.7.132.K
De peccatorum meritis & remiſsione, ac de baptiſmo paruulorum. to. 7.212.K,& ſeq. Retract to.1.24.h
peccatum quomodo euacuetur per baptiſmum in paruulis, ſimiliter & in adultis. to.7.223.d,e
peccatorum omnium chirographa ſanguine Chriſti delentur. to.7.231.l
peccato remiſſo, quare pęna exigatur. to.7. 232.d
Non eſt remiſsio ſine baptiſmo. to.7.269.K
peccatum reuiuiſcere, quid. to.7.282.f
Redire quomodo poſsit peccator. to.8.4.e
Quædam peccata ſunt cooperta, quædam tecta, & quædam abolita. to.8.63.g
peccatum tuum ſit ante te, vt nõ ſit ante Deũ & tu noli eſſe ante te, vt ſis ante Deũ. to.8. 135 i,& ſo.477.b
Nõ ſatis eſt recedere à peccatis niſi etiã ſemper illa ante te ſint per recordationẽ vt tibi diſpliceant, Exemplo Pauli & Dauid. t. 8.275.i,276.K
Quòd per peccatorum indulgentiã nõ fecerit Deus ſecuros peccãtes, qa, &c. t.7.375 i,375.K
Qui peccatorum indulgentiã promiſit, craſtinum diem non promiſit. ibi.
pctõrũ ſolutio p Eccleſiã dari põt. t.8.377.K
peccatorum remiſsio, ſolutio eſt. ibid.
poſt peccatorum remiſsionẽ cur adhuc remaneat peccandi infirmitas. to.8.381.c,d
peccata omnia per gratiam dimittuntur. nõ ſolum quæ ſine lege, verum etiã quæ in lege commiſſa ſunt. to.8.459.a,b
Cum à peccato ſe quis continet per timorẽ, fit conſuetudo iuſtitię, & iam incipit homo iuſtè viuere, nõ quia timet pœnas, ſed quia amat æternitatem. to.8.494.i
peccator, & homo, duę res ſunt. to.9.25.a
In peccatorũ remiſsionem: nullius martyris

funditur ſanguis. to.9.97.i
peccata præterita nō tantū Apoſtolis, ſed & nobis donata ſunt. to.9.125.a,b
peccata dimittūtur per nomē Chriſti,& nō alterius hominis. to.8.127 a
peccatorum remiſsio, Eccleſia eſt t.9.141.d
peccatorū venię imploratio.t.9.156.m,& ſe.
Reſipiſcentiam à peccatis præpeditia.10.9. 182.b
Sera ſędditatis peccati cognitio. ibi.c
Quid peccatori faciendum. ibi.e
Remedia contra peccata. ibi.e,f
Quibus operibus quotidiana peccata purgē tur. to.9.201.i,K,& ſeq.
Remiſsio peccatorum pro articulo habēda eſt. to.9.243.f
Remiſsio peccatorū tribuiť ſpiritui ſancto. to.9.245.l
Remiſsio peccatorū credēda eſt.t.9.248.b,c
Quantuſcunque ſit quis peccator, ſi reuertať indulget illi Deus. to.9.252.e,f
Grauia peccata grauiſsimis lamētis indigēt. to.10.283.i
Deus peccatorem à peccato ſuſcitat, non ſe peccator. to.10.7 d
Eccleſiæ officium poſt peccata à Deo iā remiſſa. ibid.e,f
Remiſsio peccatorum, in baptiſmo,& in Eccleſia. to.10.9 f,g
peccata præter Eccleſiam non dimittuntur. to.10.11.l
peccatorum remiſsio, ſolum in Eccleſia per vnitatis ſpiritū, à qua diuiſi in ſe ſpiritus regnum euertitur.t.10.12.f,g,& K,& ſeq.
Vnum ſuffugium ne incidamus in peccatū in ſpiritumſanctum. to.10.13.a
Vide infra, peccatum in ſpiritumſanctum.
De pręteritis peccatis Chriſtus noluit nobiſ cum rationem habere. ibi.c
Remedium, ſi quis peccauerit in fratrem.to. 10.16.b
Vt in tēpore à peccatis conuertamur, adhor tatio. to.10.17.a,b
peccator, ſterilis, ficulnea: fructus, pęnitētia. to.10.28.b
peccata omnia per infidelitatem tenentur, p fidem dimittuntur. to.10.50.K
Sponſo Chriſti nobiſcum, quatenus nobis dimittat peccata. to.10.87.i
peccatorū conuerſio de malitia ad bonitatē. to.10.94.e,& 96.i,K
Exhortatio vt reſipiſcant peccatores à pctō. t.10.96.b,c
Coram quibus confitenda peccata. ibidem. d,e
In peccatis quare non immorandum. ibi.m
De remiſsione peccatorum, & muliere peccatrice: Homilia. to.10.102.c,d
peccata dimittere cuius proprium. ibi.m
De eo quod propheta dicit in Pſalmo, Auerte faciē tuā à peccatis meis, & facinora mea dele: Ac d vtilitate pęnitētię: homilia to.10.104.K,& ſeq.
peccatorū & offenſionis relaxatio.t.10.114. K,& ſeq.
peccatorum dimiſsionem à fratribus petere erubeſcentes. ibi.g
peccatorum & offenſionū dimiſsionē a fratribus rogando non obtinentes.t.10.114. g,h
De remediis peccatorum. Homilia.t.10.118. m,& ſeq.
Quæ res peccata abluant. to.10.121.h
Nullum peccatum derelinquatur ad diē feſtum. to.10.123.l,m
In toto procedēte Chriſti incarnationem tē pore, non eſt inuentus dignus tollere mūdi peccatum. to.10.132.e
peccatum vetus extinguere. to.10.141.c
parū eſt recedere a peccatis, ſi præterita curare neglexerimus. to.10.151.i
Quomodo vitanda ſint peccata. to.10.154. c,d
peccata quomodo ſint curanda.t.10.172 e,d
Si peccatorū remiſsio in Eccleſia non eſſet, nulla ſpes eſſet. to.10 188.c
peccare liberius ſub pęnitētiæ fiducia, eſt periculoſum. to.10.189.d
Tribus modis dimittūtur peccata in Eccleſia. to.9.140.c
peccatores aliquādo ſua delicta, ſed ſero deflebunt. to.10.271.m
peccatum non eſt addendum peccatum, ſed potius conterendum. t.10 273.c
Quibus pęnis minuta peccata deleantur.to. 10.274.b
Membra cuncta ſatisfacere debent pro com miſsis peccatis. to.10.288.m
Peccatum in ſpiritumſanctum.
peccatum ad mortem, & peccatum non ad mortem.to.1 17.e,to.4.371.a,b,& 403.f. to.10.155.i

peccatum in ſpiritumſanctum irremiſsibile to.2.69.l,t.3.60.m,& 74.f,to.4.404.h,& ſeq.copioſe to.9.97.a
peccatum in ſpiritumſanctum. to10. e,f,& ſeq. & 50.c,d
peccare in deum. to.4.32.c
peccare in deum,quid ſit. to.4.95.k
peccare in Chriſtum. to.4.315.b
peccatum in ſpiritumſanctum,& ad mortẽ, quod. to.4.371.a,403.f,g,& ſeq.
pro quo peccato non orandum.to.4.403.e,f
peccans in ſpiritumſanctum,quomodo magis a diabolo poſsideatur. to.5.201 f
peccato infidelitatis cuncta peccata tenent. tom.9 99. h,i
peccãtes in fratres, in Chrm peccãt.t.to.5.h
De eo quod ſcriptum eſt, Qui dixerit verbũ in ſpiritumſanctũ, non remittetur ei,&c. Sermo. tomo.10.8.l,& ſeq.
Iudæi, Chriſtianorum ſanctificationem blaſphemãtes peccãt in ſpiritũſanctũ.to.9.d
Quorundam ſententia, de peccato in ſpiritũ ſanctum, reprobata. to.10.9.f,g
In omnibus ſanctis ſcripturis nulla maior & difficilior quęſtio,quã de peccato in ſpiritumſanctũ.to.10.9.h.& 12.m,& ſequen.
Dominus exercere nos voluit queſtione de peccato in ſpiritumſanctum. to.10.9.i,k
peccatum in ſpiritumſanctum, cui nulla eſt remiſsio, eſt perſeuerationis duritia cordis impœnitentis to.10.11.b
Et ea duritia nullo, dũ adhuc in hac vita eſt, deprehendi poteſt. ibidem.
Marcus & Lucas, de peccato in ſpiritumſanctum,in verbis differentes. tom.10.10.b
Non propterea non dimittitur peccatum in ſpiritumſanctum,& in filium dimittitur, ꝙ in trinitate ſpiritusſanctus maior ſit filio. tomo.10.11.d
Quare peccatum in filium dimittitur, & nõ in ſpiritumſanctum ibid.d, e
Non ſemel dominus locutus eſt de peccato in ſpiritumſanctum. to.10.12.g
De eo quod ſcriptum eſt, Si peccauerit in te frater tuus, corripe eum inter te & ipſum ſolũ: Sermones duo. to.10.14.K, & ſeq
Quantũ malũ, peccare in fratrẽ.t.10.16.a,b
peccaui,tres ſyllabæ. to.10.114.m
De quo peccato ſpiritusſanctus mundum arguat. to.10.50.c,d
peccata in ſpiritumſanctum,neq; in hoc ſeculo,neq; in futuro iudicio remittentur. tom.10.224.d
Aliud eſt in deum peccare aliud in hominẽ. tom.10.277.i

Peccati lex,& regnum.

peccati lex, quæ eſt pœna peccati in mẽbris repugnans legi mentis, quomodo ſuperetur. to.3.209.m, & ſeq.& 218.m
peccata deo pręſcienti non imputanda.to.1 224.m,& ſeq & fo.225.K,l,& 231.i,K
peccatum quandiu patitur. to.1.235.h
Regnũ peccati quomodo euertatẽ. t.4. 404.l
peccatum vigoratur ex prohibitione legis. to.5.113.e, & ſeq.
peccatum quando aggrauetur.to.5.125.h,& ſequen.
peccatum, quia putatur paruum,in ideo eſt paruum. ibid.K,l
Mortis regnum deſtruit Chriſti gratia. to.7. 213.m, & ſequen.
peccatum quando inſit, & quando regnet. to.8.87.d,& 160.d,& 214.d,& 438.l, m
peccatum habere, magna eſt infęlicitas, ſed longe maior in peccato mori.tom.9.63.e
Implicitus peccatis, ſtatum ſuum nõ cognoſcit. tomo.9. 165.d
Tũdens pectus, & nõ corrigens peccata ſua conſolidat illa to.9.198.g,h
Nunquã natura poneret finem peccandi niſi cõſtitutus eſſet ordo uiuẽdi.tomo.9.216.g
Non regnet peccatum in veſtro mortali corpore. to.10.37.a, b
Verba domini,in Euangelio Matthęi,de peccato in ſpiritumſanctum, obſcura & difficilia intellectu. to.10.9,c,d
peccatis noſtris manentibus, manent inimicitię aduerſus deum tom.10.10.i
Curãdum, ne regnet peccatum in nobis:nã ſemper futurum eſt in nobis,quandiu hic viuimus. tom.10 37.a,b

Errores circa peccatum.

Tria ſignacula quibus peccatur,ſecundũ Manichæos. to.1.259 g,h
peccata omnia eſſe paria Stoicis. to.2.34,m tom.4 16.m
Item Ieuinianis. tomo. 6,.10.f
peccare non poſſe vere baptizatos, error Iouiniani. ibid.
Et pelagii ibid. m
De opinione illorum qui dicunt illos periſse qui ſine legę peccauerunt:& eos qui in

lege peccauerũt tantum iudicari, nõ peri re,ſed per pęnas tranſitorias purgandos, propter fidei ſundamentum.tom.7.457.e
Illi peccata vt reſtem trahunt,qui &c.to. 8. 531.k,& ſo.532.g,h
Contra eos qui dum peccant ſi latuerint negant,deprehenſi defendunt: & aut deum, aut fortunam,vel fatum accuſant.to.8.16. f,g,& ſo.64.c, & 536.b
Contra eos qui dum peccant,non ſe ſed gẽtem tenebrarum dicũt peccaſſe.t.8.538.e
In hoc quod peccatum in gentem tenebrarum refundunt,in deum refundunt. ibi.g

Peccator.

peccatores duplices. to.1,224.i,to.7.78.i
peccatorum multa ſunt genera : & non eſſe peccatorem,difficile eſt. to 8.80.l,m
peccatores duo habent genera,ſed generale nomen eſt peccator. to.8.409.K,l
peccatorem,ſe non agnoſcere,execrabilis iniquitas to.1.42.c,& ſeq.
peccator iuſto viuit. tomo.1.239.i
Nullius crimen maculaneſcientem.tom.2. 52,f,g,& 224.c,d
peccator omnis inexcuſabilis.t.2.141.e,f,& ſeq. to.3.353.a
peccator,ſeruus peccati.to.3.54.g,& 347.c tom.9.66.g,h
peccatores ad iuſtitiam vocantur.to.3.314.i
peccatores non deſperandi. to.3.350.a
peccantiũ fęlicitate nihil infęlicius. t.3.347. a, & 351.c
peccatores hædi. tom.4.118 b
peccatorum vana ſpes. to.4.123.l
peccatores quatenus diligendi.tom.3.352.a
peccantes animas diabolo vendũt.t.4.424.f
peccator terra appellatur.t.4.401.g,& 407.i tom.8.401.h
peccatores appellant Iudęi gẽtes. t.4.431.e
peccatores,& gentes & Iudæi. ibidem.
peccator tot vitiorum eſt ſeruus,quot vitiorum eſt obnoxius. to.5.31.f
peccatores ſunt inimici dei. to.5.104.b
peccator ſibiipſi tribuere debet peccatum. tom.5.133.a
peccatores duobus modis euertunt.t.5.221.f
peccator hæreticus. to.7.76.e
peccator non ſic non erit,quaſi omnino nõ futurus ſit,ſed quia ad nullos vſus eſſe poterit. to.8.92.b
Nihil grauius peccatori ægro,quàm medici ſui interfectio. to.8.138.b,c
peccatum primi hominis ad experimentum cauendi nobis debet valere, non ad imitationem peccandi. tom.8.145.h,i
peccator quomodo habeat hic locum ſuum tom.8.156.l
peccatum peccato cònnectere. tom.8.187.f
peccatores alienati ſunt a vulua. ibidem.h,i
Omnis peccator modo peccata ſua in dorſo ſuo ponit.ponat ergo ante ſe,quę nõ vult eſſe ante deum.to.8.158.e.f, & ſequen.& 160.i,& ſo.ſeq.l,m,370.e
peccatores quomodo dicantur alienat a vulua & errare ab vtero. to.8.187.h
peccatorum vincula grauia. to.8.230.k,l
peccatores fœno comparãtur. tom.8.338.a
peccatores ſcriptura appellare cõſueuit valde iniquos,& grandibus peccatorum ſarcinis oneratos. to.8.409.i,K.
peccatoribus promiſſum regnũm cęlorum. tom.8.420.K.
peccatores quomodo fabricent ſuper dorſum iuſti. to.8.496.e,f
peccatores deus occidit, cum per ſuperbiã qua intumeſcunt,amittunt gratiam qua viuunt. to.8.530.m, & ſeq.
Qualiter in vanitate accipiant ciuitates ſuas. ibidem.
Omnis peccator deberet accuſatione peccati ſui corrigi;defenſione duplica, quo cõfeſsione poſſet auferri: & plerunq; aliis peccatis vult munitus eſſe ꝓpter illa quæ commiſit. tom.8.532.g
Inuenies te peccatorem, cum in ſcripturis ſanctis fueris contemplatus quantumcũque pro feceris.t.8.538.c,d,& ſo.545.h,i
profundum in quod veniens peccator contemnit,quale ſit. tom.8 498.h,& 546.f,g
Quos peccatores diſperdet deus.to.8.555.h
peccatorũ multa ſunt genera,& quos peccatores deꝰ humiliet vſq; ad terrã.t.8.563.d,e
peccatores exaudit deus. tom.9.71 h
Homo ꝙ ſit peccator,à ſe habet:ꝙ autẽ beatus a deo. tom.9.78.a
peccatores non laudant deum. to.9.165.m
peccatores in Eccleſia,ſunt ſicut mali humores in corpore purgandi. to.9.128.g
Quomodo peccator nec vidit, nec cognouit deum. to.9.130.i,K.
peccatores quomodo amauerit deus.tom.9 173.c,d

periculum

periculum ingens peccatorum.to.9.182.a,b
Quare deus tolerat peccatores,& non illico punit. to.9.192.K,l
Deus peccatores non amat eo. 193.d,e
Deus odit peccatorem qualis eſt, ſed diligit eũ qualem vult cum facere. to.9.200.h,i
peccatores ſunt filii diaboli,per imitationẽ. tom.9.222.l
peccator quomodo mortuus. tom.10.7.e
peccatores adulteri. tom,10.46.f
peccatores poſſe fieri membra Chriſti.to.10 71.d
primus peccator quis. ibid.K
Quomodo peccatores deus exaudit,& quomodo non to.10.116.l
Suggeſtio dęmonis apud peccatores.tom.10. 142.a
peccatum quaſi ſcorpius eſt. to.10 145.h
peccator mortuus,& ſepultus.t.10.147.m
peccator humilis,eſt melior quam iuſtus ſuperbus. to.10.149.m
Quare tam dura ſunt cõtinue peccatoribus prædicanda. tom.10.159.k.
Improperia diuina ad peccatores,in die iudicii. eod. 160.b,c
peccatorem ſeipſe homo fecit. tom.10.175 f,& 183.e
Deus non horruit Iudęos peccantes, ſed amauit. tom.10.176.e
pereunt peccatores,& non pereunt peccatores:exponitur. tom.10.193.c,& ſequen.
Improperia Chriſti in peccatores.tom.10. 216.i, & ſequen.
Contra deſides peccatores.tom.10.271.k, l
Qualiter peccator omnem ſubſtantiam ſuã conſumat. tom,10.290.h
peccator aut flagellum temporale habebit, aut æternum. to.10.308.l
Anima peccatoris mortua eſt.t.10.322.e,& ſequentibus.
pectus purgandum vitiis,quo capax ſit virtutum. tom.1.10.f,g
pectus tundere quid. tom.10.7.c
pecuniæ vocabulum,quid ſignificet.t.1.213.f
pecunia male acquiſita, quomodo reſtituit debeat. to.2.75.c
pecunia a malis malè habetur. ibid.
pecunia non ſic impendit quomodo charitas. tomo.2.94.b,c
pecunia debita quomodo dimittenda. to.4. 408.h,i
pecunia duabus de cauſis non redditur.ibid.
pecunia dea. tomo.5.35.a
pecunia ærea pręceſſit argenteam,& argentea auream. ibidem
Homo qui non habeat artem ſuam pecuniæ li mercede venalẽ,raro inueniẽ.to.5.56.h
pecuniam aliqui dixerũt eſſe deam.t.5.57.b
pecuniam magnam poteſt habere auarus, non autem poteſt non egere. ibid.
propter pecuniam multi perierũt.t.8.507.d
Contra eos qui vt augent pecuniam,perdũt fidem to.8.482.l,m
Cur pecunia ſit rotunda. tom.8 302.m
pecunia a pecore: ꝙ quicquid antiqui haberent, totum in pecoribus habebant.tom. 9.198.b
pecunia nullum facit beatum. ibid. e, f
Multum intereſt inter deum & pecuniam. ibidem.f,g
Labores ſumpti in acquirenda pecunia. ibidem.g, h
Tanta eſt vis dominicę pecunię, vt eam Iudas reiecerit,nec eã Phariſæi admiſerint. tom.10.191.b
Quicquid poſsidet homo, pecunia vocatur tom.9.198.b
pecus facit epicęnum,Aug.& quõ,t.1. 87.d
Inter pecora,& beſtias, quid tom.3.164.b, & fo. 177.c
pecundum fęcunditas. to.4.35.f
pecus Dei,Eccleſia to.4 417.g
pecudes moriuntur to.5.26.m
Quòd ſignificent indoctos & ſimplices, tamen fidem habentes. tom.8.514.l
Quod ſignificent greges dei. tomo. 8.564.e
pediculorum origo to.6.76 b
pelagius teſtimonio Auguſtini vſus eſt. to.1. 5 n.f.
pelagiani quomodo oppreſſi diligẽtia Aug. to.1.in Poſsido.to.2.28.e
pelagianorum,de iniuſta paruulorum damnatione, argumentum to.2.31.k,l,& fol. 33.c, d,& 143. l
pelagius correctus,& abſolutus. to.1.16. g, tom.2.125.h, i
pelagius ad presbyterii honorem euectus tom.2.128.m
pelagiani mortem Chriſti euacuant.eodem, & 129.g,h.
pelagianæ hæreſim catalogus. tom.2.119.e, & 147.h.

pelagiano-

pelagianorum errores confutari. to.2. epiſ. 89.& ſequen.

pelagiani duobus conciliis damnati. eod. epiſto.90.92.94. Item, fo 215.a

Contra pelagianorum argumenta eod. epiſ. 105. & 106.

pelagii errores reuocati. tom.2.147.f,g

Contra pelagianos duodecim ſententię. to. 2.150.i,k,& ſeq.

Contra pelagium pugnauit Hieronymus. tomo.3. 127.a

pelagiani, iidem Cęleſtiani. to 2.6.m,& ſeq. & 10.h

pelagiana hęreſis, a pelagio monacho. t.6.10

pelagius recentiſsimus hæreſiarcharum, tempeſtate Auguſt. to.1.11.g, to.6.10. k

pelagiani liberũ arbitriũ gratię ante ponunt aſſerentes ſufficere voluntatem ad implẽda iuſſa diuina. to 6.10.K,l, to.7.249.f,g

Refelluntur. tom.7,224.m,& ſeq.& 460.b,c & ſequen.

pelagiani orationes Eccleſię, & pro fidelibus,& infidelibus vt ſuperuacaneas damnabant. tom.6.10.l,m

pelagiani dicũt hominẽ poſſe in hac vita ſine peccato viuere. t.2.127. K,l,& fo.130.a,b

Refellitur. ibi. Item copioſe reſpondetur. to. 7.214.a,& ſequen copioſe.

pelagiani Adam dicunt, etiam ſi non peccaſſet, fuiſſe moriturum. tom.6.11.b

Reſpondetur copioſe. tom.7 212.l,& ſeq.& 443.a,& ſequen.

pelagiani libero arbitrio nimium tribuunt. tom.7.223.g,& 299.g,h,& 446.i,K

Contra pelagianos de baptiſmo paruulorũ. to.7 212.K,& ſeq. copioſe.

pelagiani negant in paruulis peccatũ originale. t.10.l,& fo.15.a,b, to.2.30.f, to.6.10 a, to.7.233.l,m,& 256.a,b, & ſeq.

pelagianorũ argumẽta. t.7.233.c,& 360.c,d

pelagius gratiæ vocabulo varie vſus. tom.2. 125.g,h,& 129.e,f,& 143.d, to.7 253.b, c,& ſequen. copioſe.

pelagii laus. to.7.228.e,& 234.e,& fo. ſeq. i, Retract. to.1.24.h

pelagii profeſsio ſuſpecta. tom. 7. 249.d e

pelagiani aſſerunt gratiam dei ſecũdum merita noſtra dari. to.1.11.c, to.2. 48.& fol. ſeq. f,g, to.7. 252.e,f,& 299.g, h

pelagii defenſio, ad Innocentium papam, examinata. to.7.253.d

pelagii caliditas to.7.257.h,& 298 c,d

pelagius quomodo conuictus. to.7.257.l

pelagius damnauit ficte qđ ſenſit. eod.257.a

pelagii mira tergiuerſatio. ibid.d

De nuptiis & cõcupiſcentia, cõtra pelagianos. tom.7.263.l, m

pelagiani dicunt paruulos Chriſto medico non egere. to.7.226 f,279 f,& ſeq.

Et infantem non baptizatum, nõ poſſe perire, quia ſine peccato naſcatur. t.2. 119. e tom.8.458.e,f

Contra duas epiſtolas pelagianorum. to. 7. 281.b,& ſeq. Retract. to.1.27.g

pelagiani,& Manichæi, collati. to.7.286.b, & 296.i, k

pelagianorum latebræ quinq; tom.7.297.a

Quam pelagiani adiuuent Manichæos. to.7. 312.c

pelagiani negant mortem eſſe peccato retributam tom.4 330.a

pelagianiſtas perſtringit t.2.185.f,& fo.102 g, h, & 246.h,i, to.7.415.c,d

De pſalmo nonageſimoquarto, cum confutatione pelagianorum. to.10.66.a

Vita æterna pelagianis præter regnum cęlorum. to.10.70.e,f

De paruulorum baptiſmo eorũdem opinio: & ꝙ nõ habeãt originale peccatũ. ibi.d, e

Quòd baptiſma conferat eis ad conſequendum regnum cęlorum. ibidem.

paulum peruertunt pelagiani. to.10.71.i,K

pelagiani catholicos appellabant hæreticos. tom.10.72. g

pelagianorum & cęleſtianorum error. tom. 10.86.m, & ſeq. copioſe.

pelagii hęreſis. tom.10.89.e, f

Et de baptiſmo paruulorum. ibi.e, f

peligini. to.5.47. b

pellicanus naſcitur in ſolitudinibus Nili. to. 8 375. d,& ſequen.

pellicani auis natura. ibidem. f,g

pellicano Chriſtus comparatur. ibid.e

pellis mortalitatem ſignificat. to. 8.403. h, i

pellicea tunicæ Adæ. ibid.

Quòd ſignificet diuinam ſcripturam & autoritatẽ diuini verbi diſpenſatam nobis p mortales, quibus mortui eiuſdem diſpenſationis fama extẽditur. ibi. h,i,& 391. m

pellonia dea. to.5.355.a

penates victi tom.5.24.l

pentateuchus nihil aliud quã Chriſtum prædicat.

dicat. to.4.198.f
pentateuchus recipitur a Samaritanis. ibid.
pentecoſte quur die quinquageſimo, poſt reſurrectionem domini celebretur. t.2.172 m,& ſeq.
pentecoſte Iudęorum. to.4.91.a
pentecoſtes noſtræ cōſideratio. t. 4.48.b,& 264.c
Ante feſtum pentecoſtes erat in Apoſtolis fides ſed fiduciæ cōſtātia deerat. t.10.220.e
In vigilia pentecoſtes: Sermones duo. t.2.15. d,& ſeq.
In feſto pentecoſtes: Sermones duo. t.10.219 i,& ſeq.
Feria ſecunda pentecoſtes: Sermones tres. t. 10.220.b,& ſeq.
Feria quarta pentecoſtes. eod.221 h
pentecoſtes ē quinquageſim⁹ dies a reſurrectione domini. to. 10.219.i
pennę ventorum Dei quæ ſint. to.8.389.h,i
pennę animarum virtutes ſunt,& opera bona recte facta. ibi.l,m
pennæ columbę deargentatę cuius calus,& quid ſignificet. to.8.232.a,b
pennæ ligatę onus faciūt, nec habet eas auis tanquam ſuas quibus volare non poteſt. to.8.174.k
pennæ vētorum quę ſint,& quid ſignificēt. to.8.28.f & 522.c
Duæ ſunt pennę animę, quibus volat in directum. to.8.527.c,d
pennę charitatis. ibid.
pennæ quibus euolandum eſt ad Deum, ſunt dilectio Dei,& proximi. to 9.207.i
penulatus magiſter. to.1.30.f
pepuzam quidam arbitrantur Montani villā fuiſſe. to.6.6.K
pepuziani hæretici, alias Quintiliani. ibi.i, in fine.
Apud pepuzianos & mulieres ſacerdotio funguntur. ibid.
pera hoc eſt, quod ſacculus. to.10.275.c
percontatio,& interrogatio. to.3.15.g
percuſsio domini quæ ſit. to.8.244.l
Deus ſic percutit putredinē facinoris, vt ſanet dolorem vulneris. to.3.161.e,f
percutiam,& ſanabo: exponitur. to.10.73.i
Quid veniſti ante tēpus perdere nos: exponitur. to.5.72.b,& 80.i
perdicis natura,& quomodo perdici cōparantur hæretici. to.6.92.g
perdix fouens oua quę nō peperit, diabolus eſt. to.9.232 h,& ſeq.
peregrinus eſt omnis homo in hac vita. to.8 180.g,h
peregrinatio iniuncta ab Augu. t.2.197.a,b
peregrinatio vita huius mortalitatis. to.3.347 i, to.8. 442.c,d,& 524.b,c
peregrinus primus fuit Abel. to.5.130.c
peregrinos non veraciter dici infideles. t.8. 442.d
peregrinatio animæ. to.8.311.f,& 469.g
Qui non gemit peregrinus, non gaudebit ciuis. to 8.573.m
Fideli homini, & peregrino in ſeculo, nulla ē iucūdior recordatio quam ciuitatis vnde peregrinatur. to.8.556.i,k
Nuſquā eſt peregrinus q̄ cōdidit oīa. ibi.k,l
Aliquādo cū peregrinatur homo, inter meliores viuit quā in patria ſua forte viueret; nō ſic eſt in patria cęleſti, vbi omnes boni. to 8.468.b,c
Multi peregrinantur & nō gemunt, quia redire contemnunt. ibid.c,d
Sicut corpus peregrinaẗ locis, ita anima affectionibus. ibi.f,g
peregrinatio nr̄æ cauſa, pc̄t̄m eſt. to 8.518.c
peregrinationis non ignarus, libentius peregrinorum miſeretur. to.9.193.i,k
Tota vita noſtra peregrinatio eſt. t.9.210 h,i
Non ſuſcipit peregrinum, qui premit ciuē. to.10.34.e
Hęc vita peregrinatio & gemitus. t.10.75.g
in peregrinis excipitur Chriſtus. t.10.158.b
peregrini non negligendi. eo.161.h
peregrini deuotiſsimi Chriſtiani t.10.192.c
perennis, vnde dicatur. to.10.220.m
perfectio boni. to.1.15.l
perfectio iuſtitiæ humanæ. to. 1.25.m, to.3. 267.
perfectio & ſanctificatio Eccleſiæ militātis. to. 1.9.K
perfectio humana in hac vita. tom.4.395.l Retracta. to.1.16 a
perfectionis humanę, & initium,& adiutor Deus. to.1.232.e
perfectorum eſt inimicos diligere. to 3.59.a to.7.229.m
perfectus in hac vita nemo. to.3.177.K,l,& 348.f, to.7.464.i, to.8.110 K,l
Ad perfectionem hominis gradus quatuor. to.4.199.f,g

perfectio non eſt in annis,ſed in animis.to. 4 382.d,e
perfectus quis dicatur. to.4.233.d
perfectis viris ē lugere,& paruis ridere. Ibi.
perfectorum virorum cōſortio eſt fruendū. Ibidem,e,f
perfecti nō poſſunt pugnare cōtra ꝑfectos. to.5.212.d
perfecta iuſtitia humana, imperfecta.to.7. 226.f,& ſeq.
perfectus ſecundum quiddam. ibi.m
perfectio cuiuſq; qua in re dicatur, videdū. Ibidem.
perfectio duplex. to.7.295.& 304.K,l
De perfectione iuſtitiæ. to.7.461.c
perfectio & progreſſus ad perfectionē diffe runt. to.8.9.c
Ille perfectus eſt,qui,&c. eod.13.h
perfectus quiſq; cogitet non tā quod habet quod non eſt,quam quod nō habet & eſt eod.108.d,e,& h,& ſeq.
Aliter hic nō potes eſſe perfectus,niſi ſciaſte hic non eſſe poſſe perfectum. to.8.111.a
perfectio noſtra Chriſtus eſt. tom.8.172.h
Hæc eſt perfectio noſtra, vt ad Chriſtū perueniamus. to.8.183.g
Nihil ſic impedit perfectionem , quomodo ſuperbia. eod.197.a
Nemo ſe perfectum arbitretur. t.8.247.b,c, & 302.d
Quod cuiq; rei imperfectæ neceſſarium ſit vt perficiatur. to.8.387.f
perfectio noſtra,ipſa noſtra ē humilitas. eo. 503.K
Illi perfecti ſunt,qui,&c.to.8.509.K,l,to.9. 209.i,K,& ſo.ſeq.a
perfectorum eſt ſolidus cibus.to.9.106.l,m, ſo.ſeq.a,b
perfectio non eſt conſtituta in legis notitia, ſed eius factione. to.10.3.c
perficere quid. eod.60.e
perfecti,& non perfecti. to.10.74.i
Vtrū perfectio aliqua in hac vita. Eod.75.K
perfectio in hoc mundo nulli contigit t.10. 110.m,& ſeq.
Et de perfectione. ibi.
perferre Chriſtus hominibus,quæcūq; ptulit,improperabit. to.10.216.K
pericles eloquens. to.5.13.h
pericula inexperta, quomodo poſſint intelligi à contrarijs notis. to.3.205.f
periculoſa non cauere prout pōt homo, magis tentat Deum quem ſperat. to.5.149.g
pericula noſtra dulciorem nobis faciūt liberantem. to.8.348.h
multi nō periclitati ſunt quādiu maioribus ſe non iungerentur. eo.504.h
pericula à falſis fratribus quieſcere, vſq; in finem ſeculi,non nouerunt. to 10.95.e
peripateticorum ſecta conditur. to.5.61.a
perire Deo,eſt ab illa æterna beatitudine excludi. to.9.99.m
periſtomium,quid ſit. to.4.54.f
periurgi. to.5.86.c,& g
periuria docentes taxati. t.4.47.K
peierare quid. Eod.18 b
peierare,minus malum,quam blaſphemare. ibidem.
periuria proximi quomodo indicanda.to.4. 65.i
periuria ſceleribus cęteris addebantur. to.5. 21.e,f
periurium grande peccatum. tomo.10.85.f
periurium duplex, & vtrum facilius. ibid.h
perizomata. to.7.278.m,& 234.K
permiſsio diuina. to.3.61 l
Aliud permittere, aliud facere. eod.279.b
Nec ſtatim rectum quod Deus permittit.ibi. Deus etiam iniuſta ſinit fieri. ibid.c
In nullo poteſt nōs lędere inimicus,niſi quātum permiſerit Deus. to.9.250 i
permixtio. to 2.4.g
De ſanctæ Perpetuæ paſsione.tomo.8.146.h
An ſit perplexus,qui ſit amicus duorum inuicem inimicorum. to.19.244.h,i
perſæ. to.5.31.b,& 46.f
perſarum regnum quantum durauerit to.5. 31.b,c
perſarum imperium. to.5.106.b
perſicæ nugæ. to.6.36.f
perſecutionem pati, non ſemper laudabile eſt: nec perſecutionem facere, culpabile. to.2.51.i
Nō qui perſecutionē patiuntur, ſed qui propter iuſtitiam patiuntur , beati ſunt.to.2. 63.d,& 93.h, & 96.b,c, & 227.b, & ſeq.
Quæ ſit perſecutio eorum qui volunt piè in Chriſto viuere to.2.203.i
perſecutio non ſemper culpabilis to.2.51.i & ſeq.& ſo.65.e,f,& ſeq.to.7.176.l
Iuſtè perſequuntur boni malos. to.2.50.K
In perſecutionibus fidelium conſolatio.

tom.2.66.l, m

Perſecutionem non eſſe certum argumentum iuſtitiæ. Eodem.223.c, & ſequentib. tomo. 7. 211. f

In perſecutionem an liceat fugere miniſtris Eccleſiarum.to.2.epiſto.180.t.7.111.b,c

perſecutionem fugerunt diſcipuli Chriſti. tom.3.265.g,h,to.7. 111.c

perſequentes Eccleſiam, poſunt.to.3.201.h

perſecutio,& hæreſes,& iudicii expectatio. tom.4.332.l

perſequi quid. tom.4.394.e

Non bellauit pro temporali ſalute aduerſus perſecutores ciuitas Chriſti, quãuis haberet magnorum agmina populorum: ſed potius vt obtineret æternam, non repugnauit.tom.5.228.c

perſecutionem patiuntur omnes piè viuentes: & perſecutionem patietur Eccclesia Dei ab Abel vſq; ad fin.to.5.184.a,& ſeq.

perſecutiones Eccleſię decem, per decem Imperatores. ibid.e,& ſeq.

perſecutio tempore Auguſtini. ibidem, g,h

An credendum ſit,quod quidam putant,implecies decem perſecutionibus, quæ fuerunt, nullam ſupereſſe præter vndecimã, quæ in ipſo Antichriſti tẽpore ſit futura. ibid. e,& ſequentibus

perſecutio Chriſtianorum quæ habetur in actis Apoſtolicis ibi.g, h

perſarũ rex,Chriſtianos eſt perſecutus.ibi.h

perſecutio. to.7.90.h,& 177. f

Inter perſecutionem catholicorum,& hęreticorum,quid interſit. tom.7.46 f

perſecutio iuſta.to.7.76.f,& 89.i,K,& 211.f

perſecutio cordis. to.7.173.c

perſecutio Eccleſię triplex. to 8.23. e

perſecutio inimicorum ceſsit ad honorem Eccleſiæ. to.8.45.h

Diſpenſatione diuina, permittitur in alium ad probationem, in alium ad coronam: exemplum. to. 8. 49.d, e

Non ſentit perſecutiones animi in Eccleſia, qui non proficit. ibidem.h,i

perſecutiones modo non deſunt, etſi non Imperatoris,certe mali populi.t.8.54.i,K

Maxime Chriſtiani,qui nolunt bene viuere, perſequuntur Eccleſiam.to.8.56.a, & ſo. ſequentibus.e,f

Qui ſint qui nos perſequuntur. to.8.81.d,e

In perſecutione nõ ventiles pęnã,ſed cauſã. tom.8.83.a,& ſo.ſeq.f, & 128.e

Multi habentes bonam cauſam,faciunt perſecutionem: & habentes malam cauſam, patiuntur perſecutionem. to. 8.75.e

perſecutio paterna. ibidem,e,f

perſecutio, iniqui, te facit purgatum: illum reum. to.8. 93. c

Qui alios in corpore perſequuntur,prius in anima moriuntur ibidem.d

perſecutio non ſemper in malo intelligitur, ſed ſignificat perfecte ſequi. to.8. 106.b

Quòd duplex ſit perſecutio fidelium aperta, & occulta,& quę ſit periculoſior.tom.8. 112.b,c

Non nos perſequitur niſi mors.to.8.164. m

perſecutor ablaturus eſt temporalia, ſed nõ ſempiterna eodem. 165.a,b,& 182.m,& ſequentibus.

Quòd non deſint perſecutiones Eccleſię, etiam tempore pacis. to.8 174. m

Quòd grauiores perſecutiones faciant, qui lõgè facti ſunt a ſanctis,& ficti ſubintrãt: quia nõ tan q̃ alieni deuitãtur. eod.180.f

Quòd grauior & periculoſior modo ſit perſecutio piè viuentibus,quàm olim martyribus. tomo.8.245.l, m

perſecutionis tempora,in Eccleſia,diſtincta ſunt. eod.246.c, d

perſecutorum duo ſunt genera. ibid. f,g

Sicut martyres perſecutionem paſsi ſunt corporalem, ita nos in quantumcunq; pace ſimus, neceſſe eſt ut perſecutionem patiamur ſpiritalem. to.8.248 d

multi fortes ſunt,cum apertas perſecutiones patiuntur ab hominibus:ſed cum occulta diaboli perſecutione feriuntur, putant ſe non coronari a Chriſto.tomo.8.330.f,g

Quòd principes ſeculi dupliciter perſecuti ſint martyres. Eod.331.d,e,& ſol. ſeq. i

Eſt perſecutor bonus, non hominis,ſed peccati. to.8.371.l,& ſo. ſeq.c

Quomodo gratis perſecuti ſint principes ſeculi Chriſtianos. to.8.465.m

Si mortuus eſt diabolus,mortuę ſunt perſecutiones. tomo.8.495.d

Quòd ſemper boni perſecutionẽ paſsi ſint malorum,ab initio mundi. ibid.i,& ſeq.

Ideo omnis malus perſequitur bonum,quia illi non conſentit in malum eod.496.m, ſo.ſequen c,d

Cum mali perſequunt̃ bonos exercere poſſunt,

ſunt,nõ opprimere,quia,&c.Eod.181.e,f
Homo perſequitur vt corpus occidat,diabo
lus per hominem perſequitur, vt animã
illaqueet. tom.8. 541.a,b
Illi quinq; vel aperte ſæuiendo, vel occulte
inſidiando,perſequuntur, nihil conantur
quam vitam noſtram perducere ad ter-
ram. Eodem.545.K,l
perſequentis manus fugit Paulus. to.9.84.d
perſequentium furori cedendum aliquando.
Eodem,79.i
perſecutionem pati propter iuſtitiam,eſt pa
ti propter Chriſtum. tom.9.99.d,e
perſecutor membrorum Chriſti,perſecutor
eſt Chriſti. Eodem,140.a,b
perſecutionis nouiſsime tempus,an duobus
menſibus intelligitur. tom. 9.146.e
Ficti Chriſtiani,hæretici, & Pagani,qua auis
diſsidere videantur, vno tamen animo in
Eccleſiæ perſecutione iunguntur.t 9.148.b
Malorum perſecutio velut ſomnium euane-
ſcit. ibidem.
Superbi,cupidi,& luxurioſi, non ſolum per
ſequuntur ſanctos,ſed etiam ſeipſos odio
habent. ibidem. d
Quomodo intelligatur ,Omnes qui pie vo-
lunt viuere in Chriſto, perſecutionem pa
tiantur.to.9. 224.f,& ſequen. to.10. 64.c
Bene viuere, ſecundum Chriſti præſcriptũ,
incipientes perſecutionem patiuntur e-
tiam a ſuis. tomo.10.18.l
Mali ſemper perſequuntur bonos,ſi non fer
ro tamen moribus. Eodem.83.d,&166.i
Homo neminem perſequitur,ſed peccator.
tom.10.92. K,l
Iuſti quomodo perſecutionem patiuntur,et
in ſumma pace Eccleſiæ. Eodem.95. c,d
perſecutio iuſtorum, quę nunquam deſinit
vſq; in finem ſeculi. ibidem, & ſeq.
perſequuntur mali iuſtos. ibidem. c, d
perſecutio quã Paulus paſſus eſt.t.10.65.d, e
Adulterium & homicidium nõ cõmiſit Da
uid,cũ Saulẽ perſecutorẽ pateretur.Eo.101.f
Sunt quædam peccata in fratribus, inimico-
rum perſecutione grauiora. to.10.155. i
Quomodo cõpatiuntur oratio pro perſecu
toribus,& oratio, vt illi puniantur.ibid.K
perſequuntur boni & non mali,a diabolo:&
quare. to.10.170. e
Ex quo Iudæi Chriſtum perſequi cœperunt,
ipſe ad gentes fugere cœpit. tomo.
10.259.b, c
De perſecutione Chriſtianorum.to.10.306.i
Qui in perſecutione Chriſtum negat, habet
veniam plagę. ibidem. l
Ad perſeuerantiam exhortatio. to.4.365.d
A breuitate tẽporis.t.8.9.g,h,& 93.f, & ſeq.
A premio. to.8.8.95.i,& ſeq.
De bono perſeuerantię. tom.3.358.h,to. 7.
410.e,& ſequen
perſeuerantia in bonis,a deo. to.3.66.K. &
349.c, to.7.411.f,& 433.f,g
perſeueraturum ſe in bono nullus poteſt ſci
re, niſi aliqua reuelatione a deo fiat cer-
tus. tom.5.98. g
Qui perſeuerauerit vſq; in finem,hic ſaluus
erit exponitur. to.5.223.b
Nõ eſt magnũ pſeuerare,niſi inter moleſtias
& tentationes,& ſcãdala,&c.to.8. 166.f,g
perſeuerare vſque in finem a deo donatur.
Eodem. 224 l
Perſeuerantia,ad virtutẽ ptinet.to 8.533.K,l
Perſeuerãtia efficit ex prohibentibus imita-
tores,laudatores,& hortatores.t.10.19.e,f
perſeuerantiæ, præmium. Eod. 21.l
Qui perſeuerat patendo, tandẽ conſequitur
optatum. to.10.212.f,g
perſeuerantia. tomo.10.282.f
perſeuerantiæ effectus, ibidem.f,g
Contra diaboli inſultum, ſola valet perſeue
rantia. ibidem. h
perſiana ſententia,quid ad nos? to.1 188.f
perſonarum acceptio apud deum nulla. to.
2.140.m,tom.4.430.l
perſonę tres in vna natura diuina.t.2.96.i,K
Vide,Trinitas.
Quod in aliis perſonis plerunq; flagitiũ eſt,
in diuina vel prophetica perſona magnæ
cuiuſdam rei ſignum eſt. tomo.3.17.h
perſona filii. to 3.75.g
perſonarum in diuinis,diſtinctio.to 3.75.e,
to.9.152.K,l,&177.a,b,& 237.d,& 247.
m.tom.10 124.c,& 139.d,& ſequenti. &
192. f,& 217.b
Quę perſonis communia, quę non.t.3.79.e
Actiones perſonarum proprię. ibid g
In vna perſona interdum intelliguntur om-
nes. tomo.3.82.b,& ſeq.
Nec perſonæ tres proprie dicuntur. t.3.10.f
De perſonis q̃ cõmuniter prędicentur.ibi h
Attributa per Hilarium ſingulis perſonis.to.
3.210. m, & ſequen.

Quæ relatiue dicũtur non cõgruunt omnibus perſonis. to.3.111,m
Trium perſonarum eadẽ eſſentia.to.3.113.d
Oratio temperanda pro perſonarũ diuerſitate. to.4.327.i
Tres perſonæ. to.4.334.b
Aequalitas perſonarũ.to.6.18.f,to.10.224.g
Perſonarum acceptio quid ſit. to.7.288.g
perſonarum mutatione in ſcriptura.t.8.133.g,h,& ſeq.
perſona vna corporis & animæ Chriſti cũ diuinitate. to.9.37.m
Neceſſaria perſonarum trinitas,in vnitate eſſentię. Eod.184.g
Vnde ſubſtantiæ & perſonæ nomina,ad diuina transferatur. ibid i
Cur æqualitas perſonarum deitatis noie honoretur. to.9.185.d
perſonarum diuinarum, per ignẽ & animã declaratio. Eod.191.e
Diuinarum perſonarum diſtinctio.t.9.170.h,& l,m,& 172.b,c
Diuinarum perſonarum attributa,& relationes. to 9.191.e
Articuli trium perſonarum.t.9.200 a,to.10.122.k,& 224.g
Proceſſus diuinarum perſonarum ex ſeinuicem. to.9.203.f,g,& ſeq.
Trium perſonarum comparatio. to.9.190.k
Tres perſonæ non dicuntur dii,vel omnipotentes. Eod 241.l
perſonæ in diuinis ſingillatim plerunq; per creaturæ ſignificationes,non per ſuã ſubſtantiam demonſtrantur. to.10.12.f
Diſtinctio trium perſonarum,per comparationem ad citharam. Eod.114.e
Beatitudo eſt illis qui trium perſonarũ & totius trinitatis articulos intrepide confitẽtur. to.10.125.g,h
Quædã dicũtur de perſonis diuinis ſubſtãtialiter,quædam vero relatiue.to.10.139.f,g
Inſeparabilis vnitas naturæ,non poteſt ſeparabiles habere perſonas, to.10.140.d
Eadem eſt natura in vna quoque perſona diuina,quæ in tribus ſimul. Eodem.139 m
Tres perſonæ dicuntur ſimul trinitas, & nõ triplex Deus. Eod.140.a,b
Quæ ſint propria vniuſcuiuſque perſonæ diuinæ. ibi b
Tres perſonæ verius dicuntur ęquales, quã ſimiles. to.10.140.m
perſonæ diuinę non ſunt diſpares in colore. to.10.142.d,e
Proprietates trium perſonarum to.10.198.b,217.c,d
Symbolum continet quicquid prius de qualibet trinitatis perſona fuerat pronunciatum. to.10.194.e
Qui in vna trium perſonarum nõ crediderit in aliis duabus credidiſſe nõ proderit.eod. 217.a
In trinitate non ſunt imaginandæ perſonę,ſicut in hominibus. to.10.222.e
perſonarũ diuiſio proprietatibus, ſed vnio natura. ibi.c,& l.
Quicquid de vna perſona dr̃ pręter proprietates,de qualibet intelligi põt.to.10.222.l
In Chriſto vnica ẽ perſona hominis & Dei. to.10.223.h,& k
Confutatio errorum Iudæorũ,circa trinitatem perſonarum. Eod.224.f
Vna eademque perſona,prout tempus & locus exigit, diuerſam habet ſignificationẽ. to.10.225.e
pertinacia deplorata. to.7.128.c,d
pertinacia hęreticorũ improbat.t.9.231.d,e
Aduerſum eos qui negãt ad Deũ aliquid pertinere. to.4.152.i,& ſeq.
pertinere pro conſtanter tenere. t.7.234.h,i
perturbationes animi quatuor. tom.1.62.b
perturbationes an cadant in animã ſapiẽtis, to.4.30.d,e,to.9.87.h,i
perturbatio quid ſit. to.5.70.b
perturbatio non dominatur ſapienti. ibi.
perturbatio Dei. to.8.4.l,m
perturbatio Chriſti, quid nobis ſignificarit. to.9.87.m,& ſeq.
peruerſum iudicium. to.3.6.d
peruerſitas. to.3.51.h
Cum peruerſo peruerteris,ita eſt ſi cũ cęperis eſſe peruerſus,tibi Deus puerſus eẽ videtur,cũ tu mutatus ſis,nõ ille.to.8.261.d,e
Secundo pede to.2.84.g
Vtroque claudicantes pede. to. 2.29.g
Nomine pedum,præſentia.t.c.157.g,in fine to.4.191.a
pedes Dei. to.4.349.l
pes animæ amor. to.8.21.i
pedes tui charitas tua,duos ergo habeto pedes. to.8.78.c
pes ſuperbiæ quid ſit. to.8.89 a,& 470 d
pedes animæ tunc commouentur, &c. to.8.

106.i,& 261.e,265.g
pedē tingere in ſanguine,quid ſit. t.8.235.b
pedes domini,qui ſint.to.8.336.m,& ſeq.& 536 l
pedes animi, affectus noſtri ſunt.t.8.350.a, to.9.85.K
pedes ne ſectentur errorem,à Deo auertunt. to.8.451.K,l
pedes animę non mouet ad ruinam niſi ſuperbia, ad ambulandū & ad perficiēdum charitas mouet. to.8.470 e
pedes tui tunc ſtabunt, ſi perſeueraueris in Chriſto. to.8.506.d,e
pedes diſcipulorū Chriſtus lauit,durāte cęna. to.9.9.h,to.10.191.h,i.& ſeq.
pedes habet lauare etiā qui mūdus eſt totus. to.9.85.K
pedes lauare,myſtice quid. ibid.
pedes inquinare quomodo timet Eccleſia,vt ſponſo aperiat. to.9.86.a
pedes Eccleſiam nouiſsimi tēporis, multis probandam tribulationibus deſignant.to.9.141.g,h
pedes,Apoſtolos & prędicatores deſignant, to.9.143.K,l,to.10.103.g
Si motus eſt pes meus:exponitur.to.10.14.d
Lauare pedes peregrinorum. to.10.161.g
peſtis & matronarū venenis exorta. t.5.25.i
peſtilentia ingens. ibi.
peſtilentia.80000.milia hominum periere. to.5.30.m
peſtilentia quid ſit,& qd ſignificet. t.8.4.e,f
prouerbium Punicum, Peſtilētia ante oſtiū venit,& nummum quærit,duos illi da,& ducat ſe. to.10.83.f,& 95.f
petilianus,Epiſcopus Donatiſtarū,Conſtantinenſis. to.1.25.i
Contra literas Petiliani Cirthenſis Epiſcopi Donatiſtę.to.7.24.a,& ſeq. Retractata.t.1.23.m,in fine.
Contra Petilianum. to.7.81.h,i
petitiones. to.2.90.f,g
petenti quid ſit dandum.to.4.403.m,in fine.
petitio. to.4.414.l
petendum quid. to.8.171.K,l
Vide,Oratio.
Deus propitius negat,quod male petimus: & iratus dat petenti,quod male petit. t.8.44.K,l
Ipſum pete qui fecit omnia,& ab illo habebis omnia quę fecit. to.8.83.g
petitio cordis & carnis differunt. to.8.99.f
Nihil petas à Deo pręter ipſum Deum.to.8.114.e,f
Non debemus petere aliquid fixum, ſed quo nobis Deus ſcit expedire. to.8.171.K,l
Quod fideles multa petant ſecūdum ſeculū, ſed non exaudiuntur. to.8.199.l,m
Ab omnipotente cū petitis, aliquid magnū petite:non qualia petunt qui nōdū crediderunt:aut quę donantur malis, ſed quæ ſeruat bonis. to.8.211.f
Dare vult Deus,ſed non dat niſi petenti, ne det non capienti. to.8.382.d,e
Qui plus petierit quā ei debetur, & quod ei debetur amittet. to.8.445.K,l
Quę petere debeamus à Deo. to.8.523.f
petendū eſt in nomine Chriſti,quod à Chriſto accipere volumus. to.8.93.b,c
petere in nomne Ieſu, eſt qđ pertinet ad rationem ſalutis peteret. to.9.98.i
In nomine Chriſti petere.to.107.i,k,& 108 a,b
Quicquid petimus à Deo,nō voluntati, ſed ſaluti dat. to.9.133.h,i
De eo quod ſcriptum, Petite & dabitur vobis,&c.Sermo. to.10.3.l,& ſeq.
petere quærere,pulſare. to.10.4.c,d,& ſeq.
petunt fragiles à fragilibus,& quomodo.ibidem.e,f
Quę ſecure petantur à Deo. to.10.45.m
Quare dominus qui ad petēdum nos hortatur aliquando petita differat. to.10.36.a
Qui,& quid à Deo nos petamus:& qui ſint & quid,qui a nobis petunt. to.10.4.e,f
Dominus hortator vt petamus, & dator cū petimus. to.10.25.l
Confidentiam petēdi dominus nobis dedit, inter nos petitor, cum patre dator. ibi.m
Qui a Deo in oratione petendū.to.10.149.c
Ex ſeptem petitionibus tres ad vitam æternā pertinent & quatuor ad præſentem.to.10.196.e,& 218.m
Et ad quid ſpectent.to.10.218.m,& ſeq. copioſe.
Qualis debet eſſe q petit,quid petat, ꝑ quo petat,& à quo petatur. to.10.300.b
petra,Chriſtus.t.1.17.i,t.10.13.K,& 104 m
petra erit Chriſtus,qualis locutio. t.1.137.l, m.to.3 88.m,& 202.f
petra ꝑ ſolo fidei fundamēto.t.3.91.d,& ſe.

petra

Petra a Moyſe percuſſa emittens aquam, ſignificat.Chriſtum. tom.5.117.g
petra,Eccleſia. tom.7.132.i
petram conuerti in ſtagna aquarum, q̄d ſit. tom.8.430.f
petra eſt domus fulicæ in mari.tō.8 397.K.
Quòd ſit refugium herinaceis,& leporibus. ibidem.m
In petra ędificare,eſt audire & facere tom. 8.386.e
petra in mari fluctibus tunditur, ſed nō frangitur. tom.8.397.K.tom. 9.123 f
petra,quid in ſcripturis.tom.10. 104. m. & ſequentibus.copioſe.
Quid petra qui capiti Iacob impoſita.tom. 10.166.m.& ſequentibus.
percuſſa petra in deſerto,dedit aquam abū de.eodem.174.g
petra bis percuſſa,quid. ibidem.
De petra bibere. ibidem
petra,typus corporis Chriſti.tom.10.182.a
petræ finduntur,& ratio. eodem.187.b
petreſres duo. tom.4.39.l
petronia,clariſſima fœmina.tom. 5.231.e.f

Petrus Apoſtolus,eius vocatio & vita.

petrus. tom.5.135.g
Petrus non ſolū dimiſit quicquid habuit,ſed ēt quicq̄d habere cupiebat. tom. 7.396.e
Quòd totum mundum dimiſerit, & totum mundum acceperit. ibidem f
Varia Petri & Pauli a Chriſto vocatio.tom. 10.268.c.& g.h
Petrus piſcans,fit de prædone prædatio,de piſcatore piſcatio,& de pirata captiuitas tom.10.268.d
Petrus vocatus a Chriſto,ſtatim ſecutus eſt eum. ibidem.d
Quid ſignificet quòd ſuper mare ambulauit. tom.8.115.i.K.& 173.e
Petrus ſuper aquas ambulans, infirmitate trepidauit. tom.9.213 h
Titubatio Petri ſuper aquas, quaſi mors fidei fuit. to..10.14.K
Petrus in mari mergit pedibus, ſed non mergitur affectu. tom.10.262.i
Petri fide in mari deficiente, deficit ſemita. ibidem.i.K.

Petri negatio.

Petri pęnitentia,& baptiſmus.to.2.epi.108.
Petrus egregiu præſumptor, & tam creber negator. tom.2.178.a.b
Petri negatio.to.4.13.d e.& 163. h. tom. 10. 186.l.m.& 189.h.& 190.l.m
Petri negatio trina.to 4.163.h.& ſequen. & 166.l.& ſequen. copioſe. tom.9.115.i.K
Petrū q̄uo dominus reſpexit. tomo.4.167.e
Pet. ſibi diſplicuit, & ſibi placuit.t.5.205.b
Petri timor & fiducia. tom.6.162.e
Nec in Petro imitanda omnia.tom. 7.146.c
Quòd ante tentationem præſumendo ignorabat ſe,ſed negando dicit ſe. tom. 8.90. c.& 194.i.K
Qua ter negauit dominum timendo,ter interrogatur confitendo. tomo.8.335 a.b
Non ideo negauit Chriſtū,q̄a Chriſtus hoc prædixit,ſed quia timuit. tom. 8.539.a.b
Petrus non excuſandus in domini negatione. tom.9.90.c
Petrus fęlici gaudet ſuę negationis exitu.to. 9.122.a.& ſequentibus.
Petrus morientem negauit, quem confeſſus eſt reſuſcitatum. ibidem.b
Petri timor ter Chriſtū negauit,eiuſdē amor ter eum confeſſus eſt. tom.9.131.h
Petri negatio & pœnitentia. tom.9.212.h.i
Petrus Chriſtum negans,deſignabat nullum vſque adeo iuſtum non in ſe debere pręmere. tom.9.242.g
Petrus mortuus eſt pro abſente,quem deſperando negauerat pręſentem.ibidem. l. m
Petrus peccauit in filium hominis, ſed non in ſpiritum ſanctum. tom.10.12.h
Conditio noſtra in Petro conſideranda eſt. eodem.14 .k
Petri imperfectio. tom.10.110.m
Petrus abſcidit auriculam Malchi,& quare. eodem.186.K.l
Petrus Chriſtū negare non potuiſſet,ſi Chriſto adhæſiſſet. ibidem.l
Negatio Petri ad vocem ancillę. tomo. 10. 189.h.& 190.h.i.& l.m
Petri fletus. eodem 189.h
Petrus paſſionis timore perterritus, Chriſtum negat,quem latro ſecum pendens, crucifixum adorat. tom.10.190.c
Petrū quare De⁹ p̄miſerit labi ī pecc.ibi.K
Petrus amariſſime fleuit. ibidem.m
Petrus vſque ad mortem Chriſto promiſit, & in timore negauit. tom.10.191.l
Petrus Chriſtum negauit deorſum, quem latro ſurſum eſt confeſſus. tomo.10.193.e
Petrus videns reſurrectionem prænunciatā

ſecurus ableeſſit. eodem.195.a
Pet. mortē timēdo,vitā negauit.t.10. 203.K
Pet.poſt negationē fidelior factus,maiorem grām quam amiſerat,inuenit.Eod 262.h
petrus primus omnium Apoſtolorū,fuit in paſſione domini turbatus.tom.10. 267.a
An Petrus negando Chriſtum,occidi timue rit. ibidem.c.d
petri pedes primo lauit Chriſtus.to.9.85.h
petrus & Ioannes intrantes Chriſti monumentum,nondum credebant eum reſurrexiſſe. Eodem.119.K
petrus ad ſepulchrum properat.to.10.194.m

Petri nomen,& pontificatus ipſius. inſtitutio.

petrus a petra nomen accepit.to.10.7.i.to. 9.223.f.g
petrus quando hoc nomen acceperit.tom. 4.141.l.& 154.K.& 181.h.tom. 10.13.i. K
petrus Cephas. tom.4.181.h
petre diligis me plus his,&c. exponitur. to. 5.122 h.& ſeq.
petrus reuelāte patre dixit,Tu es Chriſtus, &c.tom 5.72.a
petrus beatus & Satanas appellatus.to.6.137 h.eod tempore. to.10.200.h
Et cur. to.8.181.f.& 474.m.& ſeq.& 529.i
petro non ſolum datę ſunt claues regni cælorum,ſed & ſucceſſoribus.tom.9.80.g.h
petrus poſt acceptionē ſpiritusſancti, exuit vitā pteritā & mores.tom. 9.101.b.c.& e.f
petrus quare rephēſus eſt a Chro.t.9. 114.m
Chriſti verba ad petrū.Sequere me, quid ſibi velint.to.9.122.h.i.& ſo ſeq.g. & ſeq.
petrus ad Chriſti,ſuper amore eius, interrogationem confirmat trinitatem,vt cōſolidet vnitatem. tom.6 233.a
Laus confeſſionis petri. tomo.1.39.K
petrus a petra,cognomine beatus, eccleſiæ figuram portans,apoſtolatus principatū tenens. tom.9.123.e.f.to.10.13.K
Super hanc petram ædificabo Eccleſiā meā, locus expoſitus. to.10.13.K
petrus ædificatus ſuper petram, non petra ſuper petrum. ibidem
petrus, quare beatus.& quare petrus. ibid.l
petrus,quare ſatanas. ibidem
petrus in Chriſto beatus,in ſe ſatanas & quę hominum ſunt ſapiens.to. 10. 13.l.m.& ſequen.& 89.g.h
Chriſtus quare petrum tertio interrogarit de amore ouium.to.10. 41.d. & ſequen.
petrus quare ter a domino rogatus,ſi eum amaret.tomo.10.43.c.& 293. h.& 267.b
petrus quare reſponderit Chriſto pro diſcipulis omnibus. tom.10. 88.K.& 267.b.c
petrus,pro Chriſto Eccleſiarum ſoliditate, deuotionis petra dicitur. tom. 10. 262.h
Soli petro dictum eſt,Super hanc petrā ędificabo Eccleſiam meam. tomo.10.268.l

Petrus Apoſtolorum princeps.

petri ſucceſſorum aliquot catalogus. to.2. 226.c.d
petri claues. to.3.73.b.tom. 9. 80.g
petrus pontifex Romanus. to.7.40.g
In petris multis,vna petra audit.to.8.394.a
petrus,os Apoſtolorum. tomo.9.51.h
petrus vnus pro omnibus ligandi & ſoluendi accepit poteſtatem. eodem.118.g
In petri perſona ligandi & ſoluendi poteſtatem accepit Eccleſia. tomo.9.80.g
In petro vniuerſa Eccleſia claues regni cęlorum accepit. eodem.123.& ſeq.
pet.Apoſtolorum primus. tom.9.85 h.to. 10 13.i
petrus abundantiore gratia vnus idemque primus Apoſtolus.to.9.123.e.& ſequen.
petro primum pedes lauit Chriſtus.eodem. 85.h

Petri ſigna & miracula.

petrus paralyticum reſtituit. tomo.3.252.l
Socrus petri ſanata. tom.4.144.f
Chriſtiani non in petrū credunt, ſed in quē petrus credidit. tom.5.186.b
petrum quidam,dixerunt maleficum.tomo. 5.185.g
Quid ſignificet quod petro dicitur,Occide & manduca. tomo.8.547.b.c.& 481.d.e
Lintei ſubmiſſio trina in petri viſione trinitatis myſterium.tom.10.118.e. & ſequen.
petrus,accepto ſpiritusancto in die pentecoſtes plures ad pęnitentiam & ad fidē cōuertit. tom.10.163.m
primum miraculum petri,fuit ſanatio claudi. tom.10.267.h
Beatus,petrus claudo,loco argenti, contulit ſanitatem. ibidem

Petri virtutes.

petri virtutes. tom.3.252.m
petri bonitas,& diſciplina.tomo. 10.91.K.l
petri Apoſtoli bonitas,ſeueritas,& ſcientiæ ibidem.

Petri infirmitas, & error.
De petro reprehenſo a Paulo, Aug. cum Hieronymo acriter conflictatur. to. 2. 12. l, m & ſo. ſeq d, e, & ſequen.
petri ſuperſtitioſa ſimulatio, & alia in eo rehendenda. to. 3. 157. c
petri ſimulatio, & timor, qui ſciuit poſt Euãgelium legem non ſeruandam. to. 2. 15. c, d, & ſequen.
petri & Barnabæ error reprehenditur. to. 4. 3. m, & 10. i, & 16. d
De Petro reprehenſo à Paulo, Cypriani ſententia. to. 7. 125. c, d
petri infirmitas. to. 9. 90. e
Quid Petrus in domino, & quid in ſe. to. 10. 14. b, & ſeq. & 89. h, & ſeq.
petri infirmitas, & confirmatio. t. 10. 117. b, c
Petri & Pauli paſsio.
petri ſepulchrum. to. 2. 45. i
petri gladius. tom. 2. 51. g
petri & Pauli martyrium. to. 4. 128. K
petrus nolens mortuus eſt, ſed volens coronatus. to. 8. 53. K
Cruce paſſus eſt Petrus poſt Chriſtum. t. 10. 267. i
petrus & Paulus una die paſſi ſũt. ibi. i, & m
petrus & Paulus ſunt æquales meritis, qui æquales ſunt paſsione, & fidei deuotione. ibidem. m
Quare petrus & Paulus occiſi ſint. Eodem. 268. a
petrus in cruce capite in terram demerſo eſt affixus. to. 10. 268. m, & ſeq.
Petrus & Paulus
Qui fecit ex Saulo Paulum, fecit ex Simone Petrum. tom. 10. 267. e
Iu omnem terram Petri & Pauli rumor, tẽpore Auguſt. proceſſerat. tomo. 10. 267. g, h
petro & Paulo dies pro merito, locus ꝑ gloria, & perſecutor decretus eſt pro virtute eodem. 268. a
petrus, vineam vbi iam fuerat reparat, Paulus plantat vbi non erat. ibid. i
petrus ad Iudæorum, Paulus ad gentium ſalutem electus ibidem. h
Varia Petri & Pauli negociatio. ibid. h, i
Petri & Pauli geſtorum comparatio. ibid. k
Petri typi.
Petrus eccleſiæ totius figuram gerit. to. 1. 17. h, i, to. 3. 257. c, & prçce. to 8. 415. K, tom. 9. 80. f, g, to. 10. 13. i, & 118. e
In petri perſona, ſignificati ſunt in Eccleſia boni. tom. 9 88. g
Petrus Apoſtolus, Eccleſiæ vnicæ typum geſtauit. tomo. 10. 13. i
petrus, populus Chriſtianus. tom. 10. 13. K
petrus, in Eccleſia firmos & infirmos adumbrat. ibid. m, & ſeq.
In Petro communis omnium noſtrorum cõditio. to. 10. 14.
Chriſtus in Petro format Eccleſiã. t. 10. 41. d
Sermones de ſancto Petro.
In feſto cathedræ. S. Petri: Sermones duo. to. 10. 262 f, & ſeq.
Rectę eccleſiæ natalem ſedis Petri colunt quę pro Eccleſiarum ſalute ſuſcepit. ibi.
In vigilia Petri & Pauli Apoſtolorum: Sermo. tom. 10. 267. a
In feſto Apoſtolorum Petri & Pauli: Sermones quinq; ibid. d, & ſequen.
In feſto Petri ad vincula: Homilia. t. 10. 269. b, & ſequentibus.
phalaridis taurus. tom. 2. 69. g
phalech, interpretatur diuident. tom. 5. 144. h
phanaticorum vaticinia. tom. 3. 280. b, & ſequentibus.
phantaſia, ſiue phantaſma, quid Græcis. to. 1 182. e
phantaſmata quę dicantur. to. 1. 236. b, Retract. 13. i, K
phantaſmata conficta quomodo iudicentur eodem. 241. l
phantaſmata deũ videre nõ ſinunt. ibi. 241. a
phãtaſmata noſtra ſuperſtitioſa, & mera idololatria. Eod. e, tom. 4. 100. e
phantaſmata noſtra amplectimur verum relinquentes. tomo. 1. 245. h, & ſo. ſeq. d, e
phantaſia, imaginatio. to. 2. 100. m, & ſeq.
phantaſiarum triplex genus. tom. 2. ſo. 101. c
phantaſiæ imaginariæ vis matrum concipiẽtium. to. 3. 126. c, to. 4. 35. f
phantaſiæ. to. 5. 75. b
pharao, nomen regiæ dignitatis apud Aegyptios. to. 3. 34. b, & i
pharaonis obduratio. tom. 4. 44. d, e, & h, & 202. e, f, to 10. 171. i, & ſeq.
pharao. to. 5. 84. b, & ſeq.
pharao non fuit permiſſus violare vxorem Abrahæ. to. 5. 149. h
pharao, & Nabuchodonoſor, comparantur to. 7. 397. h

pharao, interpretatur diſſipatio. t.8 514.m.& ſe.
pharao & Aegyptii perſequuntur Iſraelem, & quid ſignificet. to.10.170.d.e
pharao, diaboli typum gerebat. ibidem.i
Filia pharaonis, Eccleſiæ figura. ibidem
pharaonem non diuina potentia, ſed diuina patientia indurauit. tomo.10.171.l
Superbia pharaonis indomabilis. to.10. 172.a
De pharaone, Sermo. ibidem.d.& ſeq.
pharao iubet maſculinā prolē occidi. ibid f
pharaonis in innocentes crudelitas. ibid.h
pharao bellum mouet in Iudæos. ibidem.K
phariſæi, apud Hebreos, qui fuerint. to. 10. 27.c.d.& 73 a
phariſæus, quid interpretatur. tom. 10.73.a
phariſaiſmi peſtis. tom.3.357.a
phariſæorum cathedra. tom.4.159 a
phariſæi iactantia. tom.8.63.h
phariſeorum munditia. eod. 372. d.e. & fo. 536.m. tom.10.27.b
Contra phariſæos. tom.9.72.a
phariſæi, & publicani, differētia. t.9 220. d.e
phariſeorum decimationes. tomo.10.27.d
De Publicano, & phariſæo, ſimilitudo explanata tom.10.30.K,l.& 41.f.& 91.e. f. & 117.i.K.& 120.f.g
phariſæorum doctrina, zelus, iuſtitia, & ſciētia. tom.10.38.d.& i.
phariſæorum malitia. tom.10.39.g.h
Tricorne phariſæorum, erga Chriſtum; argumentum, de muliere in adulterio deprehenſa. ibidem.K.l
phariſæus, ſpina eſt. tom.10.42.f.g
Inuectiua in phariſæos. tomo.10.197.g.h
phegous. tom.5.169.f
phenix. tom.5.3.e
phenicis procreatio. to.10.286.f
pherecydes philoſophus Syrus. to. 1.154.i. tom.2.4.h
phila confeſſionem, & noui ſacerdotii propaginem ſignat. tom.9.143.c
phialæ plenę ira Dei, ſunt, odor & verbum Dei. to.9.147.a
phialarum plagę, qui d. ibidem b.& ſeq.
phialarum effuſio, quid ſit. ibidem
philaſter Brixianus Epiſcopus, de hęreſibus ſcripſit. tom.6.2.e. & 6.b
φιλαυτία. tom.1.28.m & 67.g
philippū quare dominus interrogabat, cū ipſe ſciret quid eſſet facturus. tomo.9.46.f
philippus patrem petebat videre, quem filio putabat meliorem. eodem.92.b
In feſto ſanctorum philippi & Iacobi Apoſtolorum, Homilia. tom.10.264.m
philiſtęi nati ſunt de filiis Cham filii Noe. tom.5.143.e
philiſtiim, interpretantur cadentes potione & quid ſignificent. tom.8.300.b
philo philoſophus Academicus. to.1. 154.b
philo alter Plato. tom.6.87.i.K
philo quomodo expoſuerit arcam diluuii. ibidem.K
philocalia, amor pulchritudinis. tom.1.145.f
De philocalia & philoſophia. ibidem. Retracta. tom.1.8 g
philocalus Hipponēſiū primarius. to. 6.2.d
philoſophari ſecundum elemēta huius mūdi. tom.5.68.d.e
philoſophantium duo genera Athenis. tom. 5.65.e.& ſeq.
philoſophari, eſt amare Deum. tom.5.68.c. d.& 68.h
philoſophari, eſt mortem præmeditari. to. 10.288.K
philoſophia, amor ſapientiæ. tom.1.34.l.& 145.e.& 159.f
Ad philoſophiam quomodo accenſus Auguſtinus. to.1.34.k
Ad veram philoſophiam exhortatio. to. 10. 140 c.d.& ſeq.& 155.d. tom.2.79.l
philoſophantes impediunt mundanæ illecebrę, tom.1.140.g.& 234.K
philoſophia quid. tom.1.143.a.b
philoſophia poeticę præferenda. eod. 148.K
philoſophiæ laus, & vtilitas. to.1.154.i. & ſequentibus.
philoſophia vera propter animam vigilat, ibidem.K
philoſophia vera, eſt Chriſtianiſmus. ibid. 154.b.c.& tom.2.79.l.m
philoſophiam huius mundi, noſtra philoſophia deteſtatur. eodem.154.f
philoſophiæ verę ſumma, to.1.162.f
De laude ac defenſione philoſophiæ, Hortēſius Ciceronis. tom.1.169.a
philoſophia in tres partes diuiditur. to.4. 212.m.& ſequen.& tom.5. 13.h.i.& fo. 84.h.& ſequentibus
philoſophiam Plato in tres partes diuiſit. tomo.5.66.K.& 100.e
philoſophię nomen exortū dicitur a pythagora. tomo.5.65.e

Philoſophiā vniuerſam,ad corrigendos mo res, primus Socrates inflexiſſe memoratur.eod.65.c.
philoſophiam moralē Socrates compoſuit. ibid.& ſequen.
In philoſophia morali agitē de ſupremo bono,ſine quo nullus pōt eſſe beatus.ibidē.
philoſophię ſtudium,in actione & contemplatione verſatur. ibid.K.
philoſophia oīs ad Deū reducitur. ibid l m.
philoſophia tripertita. ibidem
philoſophia ad beatam vitam tendit. tom.5. 67.b.c.
philoſophiæ literis licet non vtatur Chriſtianus ignorans ipſas,non tamē ignorat Deū eſſe principium naturæ,doctrinæ, & gratiæ.tom.5.68.d.e
philoſophię non pōt eſſe veriſsima, quæ nō cōiunctur via fidei,vel Chriſtianę religionis. tom.5.92.a.
philoſophia naturalis magis valet ad exercitanda ingenia,quam ad illuminandas mētes vera ſapientia. to.5.180 l
philoſophia moralis claruit tempore Mercurii. ibidem.
philoſophandi cauſa nulla eſt homini, niſi vt beatus ſit. to.5.187.m.
philoſophia valet ad tribulationū perpeſsionem. tom.5.237.e.
philoſophiam veram,dicit Tullius,a diis datam eſſe paucis. ibidem.
philoſophia vera nullum domum maius dari poteſt. ibidem.
philoſophos,non vera pietate præditos,virtutis luce fulſiſſe tractatū. to.1 9.m.
philoſophi nimiū laudati ibid.i.K.& 154.h.i
philoſophorum rixę,& ſuperbia to.1.f.150. b.c.234.d e.& 252.g.h.
philoſophorum nomina quidam plus curāt quam veritatem. to.1.234.e.
philoſophorum.ſuperbiam inuidia & curioſitas. ibid.e
philoſophi aliter docuerunt quam ſenſerint to.1.234.i.& ſo.ſeq.d.
philoſophos non rectē docuiſſe viam ad veram fœlicitatem. to.9.69.e.f.& ſeq.
philoſophi,inanis gloriæ mancipia,taxantur to.2.epiſt.56.per totum.
Nec interim damnatur ſtudium eorum.ibid.
philoſophorum virtutes,& arrogantia.to.2. 132.b.c.
philoſophorum argutiæ,& impietas.tom.2. 194.m.& ſeq.
philoſophus amator ſapientiæ . to.3. 140.h. to.5.65 a.& 67.c
A philoſophus Ethnicis, ſi quid bene dictū, in noſtrū vſum eſt conuertendū.to.3 141
philoſophi plura opinantur, potius quam ſciunt.to.3.51.f.
philoſophi idololatrę.to.3.169.g h.& ſeq.
philoſophi multa præcipua noſtrę fidei nobiſcum ſenſerunt. to.5.11.i.
philoſophi antiqui quædam magna,quantū diuinitus ſunt adiuti, inuenerunt:quantū autem humanitus ſunt impediti, errauerunt.to.5.13.i
philoſophi oſtendunt vanam eſſe culturam multorum deorum:alii econuerſo . to.5. 49.m.& ſeq.
De duorum philoſophorū generibus, id eſt, Italico Ionico,eorumque authoribus . to.5. 65.e.& ſeq.& 67.c.& ſeq.
De philoſophorum multorum ſucceſsione & poſitione,circa principia rerum, & naturas.eod.65.e & ſeq.
philoſophus eſt,cū deo frui cęperit.t.5.67.b
philoſophos illos merito cæteris apteponimus qui dixerunt Deū eſſe principiū naturæ,veritatem doctrinæ , & fœlicitatem vitę.ibid.c.
philoſophi cauendi ſunt in his quæ male dicunt, non in his quæ vera dicunt ibid.d.
philoſophi veri qui to.5.68.d.e.
philoſophi aliq q ď trinitate ſēſerint eo.88.g
Contra philoſophos Platonicos , qui noluerūt Chriſtum cognoſcere propter ſuā ſuperbiam to.5.89.m.& ſeq.
Philoſophos doctos pudet ex diſcipulis Platonis fieri diſcipulos Chriſti, qui piſcatores ſuo ſpiritu docuit ſapere,ac dicere.In principio erat verbum. eod.91.a.
Superbis philoſophis ideo Chriſtus viluit quia verbum caro factum eſt. ibid.
philoſophi viam,qua eundum,eſt nō tenent. ibid.90.h.
philoſophi errauerunt ponentes circumitus in tēporibus , poſt quos idem reuerti dicebant. to.5.107.m.
Contra philoſophos diſputat,qui irridentes catholicos dicebant mortē nō eſſe cōputandā inter aliquas pœnas : cum ſeparari oporteat animā ab omni corpore vt beata ſit.

ta ſit. to.11 5.& ſeq.
philoſophi nō illuminati a ſpiritusancto vt Prophetę, decipi debuerunt, quos etiam conjectura humana decepit.tom.5.316.b.
philoſophi canini. to.127.k.l
philoſophi fuerunt poſt ſeptē ſapiētes: poſt quos etſi mortui homines nō fuerunt inſtituti in deos, nihilominus iam habitor colere non deſtiterunt. to.5.174.l.
philoſophi fuerunt tempore prophetarum noſtrorum, & poſt eos maxime.to.5.179.d.& ſequen.
De philoſophorū variis ſectis, & opinionibus diſcordantibus. Eodē.180. d. & ſeq.
philoſophi quare diſſenſerint ab inuicē.ibi.
philoſophi veri fuerunt prophetæ. ibid.g.h.
philoſophi aliqui, q̄cquid videre potuerunt laborioſis diſputationibus p̄ſuadere moliti ſunt. ibidem.
philoſophi quomodo laborauerint vt vitarent ſummum malū, & haberent ſummū bonum. to 5.186 f.
philoſophorum licet diuerſas inueniamus ſectas circa finem boni. Varro tamē oſtē dit.288. poſſe eſſe, ſcd̄m quod diuerſimode homines appetunt. ibi.& ſeq.
philoſophorum diuerſam vitam Varro narrat.ib.d.g.h.
philoſophorum diſputātium de ſumma bono & beatitudine, ſectas omnes euacuat & oſtendit. to.5.188.d.
philoſophi fuerunt capti per Apoſtolos piſcatores. to,5.217.i.
philoſophi nobiles non diſſentiunt a nobis de bonis beatorū, quanuis de reſurrectione carnis contendant. to.5.239.K.l.
philoſophorū dicit eſſe falſam rationē, qua dicūt mentis aſpectu ſola intelligibilia videri, & ſola corporalia p̄ ſēſus.t.5.240.m
de philoſophorū ſectis ſcripſit Celſ⁹.t.6.3 c
philoſophi vnde dicātur. & cur inimici ſint Chriſti. to 8.17.a.b.
philoſophi non audiendi, ſed ſacræ ſcripturæ teſtimonia tom.8.394.a.& ſo.538 g
philoſophi, iudices infidelium.to.8.538.g.h
philoſophi quomodo deuiarint non intrantes per oſtium. to.9. 72.a.
philoſophi Deum per creaturas cognouerunt.to.9.4.g.
philoſophi veritatem tenuerunt, ſed in iniquitate to.10.46.l.& ſeq.
per q̄d philoſophi a cogitione veri Dei ceciderint. ibid.m.& ſeq.
Confutatio philoſophorum, iuxta elementa.tom.10.202.i.K.
philumena puella, hæreſis Seuerianę comes.tom.6.5.g.
phinees. to.5.160.e.
phinee ſacerdos, fornicarios trucidauit. tomo.6.193.i.
phiſon fluuius paradiſi, alio nomine Gāges. to.3.203.m.
φλίγμα. to.5.103.b
phœbi ſacerdos tom.5.2.l.
phoroneus forū & iudicia cōſtituit.t.5.169.l
photinianorum ſuperſtitio reprehenditur. to.1.235.f.
photini hęreſis de ſpiritusancto. to.2.69.l.
De Chriſto. to.2.160 g.& i.to.4.261.h
photini error. to.4.306.a.
photinianorum. to.9.75.f.g
photinus, & photiniani hæretici, qui.tomo. 6.6.e
photiniani ſolum patrem Deū dicunt, filiū non niſi hominem aſſerunt. tom.10.9.f.
Spiritum ſanctum negant. ibidē.
photinus, & Paulus Samoſatenus, hominem Chriſtum ſeparant a Deo. to.10.48.f
photini hęreſis. to.10.89.b.
Error Photini ſup̄ vnione hypoſtatica Chriſti. to.10.235.h.
phrenetici vnde fortiores ſolito.t.2.201.c.d
phrenetici cur medicum non requirant.tomo.2.119.K.
phreneticorū imaginationes.to.3. 227. c.& h.& l.to.4.321.g
phrenetici cuiuſdam diuinatio.to . 3. 229.c.
phrenetici mores. to.5.188.f.
phreneticis quāto ſunt maiores vires, tāto mors vicinior. to.8.195.e.f.
phrenetici, Iudęi & Saulus, Chriſtum, & eccleſiam perſequentes.to.10.49.m. & ſeq.
phrenetici qui. ibidē.
phreneticus redet, ſed nō eſt ſanus.t.10.64.h
phreneticus ridens, ploratur a ſanis.tom.10 101.m.
perſecutores ſunt phrenetici maiora a diabolo patientes.tom.10.155.l.m.& 157.f.
phryx plagis emendatur. to.2.52.K.
phyſicem, etſi Chriſtianus ignoret, nihil metuendum eſt. to.3.51.f.& ſo. ſeq.a
phyſicon. to.5.51.h

phyſici

Phyſici quare ſcripſerint. ibidem.m
Res phyſicę, ideſt, naturales. tom.5.65.c
Phyſiologia. tom.5.53.c
Quòd omnia quæ phyſiologi ad mundum partes que ipſius retulerunt, ad vnum uerum Deum referre debuerunt. to.5.63.g
Pictaſmata laſciua. to.1.30.f.g. to.2.248.b.c
Picturarum & ſepulchrorum adoratores. tomo.1.256.f
pictoribus atque Poetis, Quidlibet audendi ſemper fuit ęqua poteſtas. tom.7.346.m
picentes, qui tom.5.47.b
picus, Deus to.5 54.g
pietas, donum Dei. to.1.60.h. to.4.394.m
Piis idem probaſ qđ Deo placuit. t.1.82.d.e
Pietatis exordium eodem.208.f
Pietas timore inchoatur. tom.1.237.b
Pietas quid. to.2.34.f.& 69.f
Pietas quomodo ad omnia valeat. to.2.71.K
Pietas, ſecundus gradus ſapientię tom.3.8.d
Pietas & vera ſapientia. to.3.56.l.& 140.g. & 169.g
pii contempti. tom.3.347.l
pii non deferuntur. tom.3.346.K
pietas quid Ciceroni. tom.4.187 g
Sedes occultę piorum. tom.4.318.d.e
pietate motus Imperator, plorabat ſuper ciuitas quam capturus erat. tom.5.3.l
pietas vera purgat perficitque naturam impietas vero punit eodem.20.i
De pietate Theodoſii Imperatoris cõtra inimicos. tom. 5.49.c.& ſequen.
pietas vera eſt verax Dei cultus, qui vbi non eſt, fęlicitas eſſe non poteſt. eodem.35.h
pietas quam Gręci latriam vocant, vere perducit ad gloriam. tom.5.46. K. 81.a
pietas etiam reſpectu operum miſericordiæ dicitur. ibidem.81.a
pietate vera in Deum creditur, vnde pietas eſt Deum diligere. eodem.47.K & 82.
pietate vera iuſti eiiciunt diabolũ. to.5. 88.e
pietatis verbo & fide ſimplices homines ſanabant, & dæmones expellebant. eo. 92.g
Sine pietate vera virtutes eſſe non poſſunt in hac vita. tom.5.189.a
Ad pietatis diſciplinam quę via. tom.6. 32 l
pietas Dei erga homines. to.9.162.d
Chriſtus quando homines parat Euangelio ſuo, nullam excuſationem carnalis pietatis interponi vult. tom.10.6.l
Sicut magna pietas paucorũ eſt, ita magna impietas paucorum eſt. to.10.8.h
pietate homines facile poſsidere poſſunt ꝗ auaritia quærunt, & nunquam acquirũt. tom.10.46.K
Pietas eleemoſynis comparãda. to.10.113.a.d
Placatur pietate Deus. tom.10 163.e
Ignis pietate hominum ſęuitiã ſuperat. to. 10.245.e
Quis vere pius dicatur. to.10.300.l.m
Quinque gradus pietatis. tom.10.301.l
Nulllus eſt piger in domo ſapientis. tomo. 10.161.e
Noli piger eſſe in opere cuius mercedem deſideras. tom.10.248.c
pigritia vel deſidia, fugimus laborem vtilẽ. tom.5.236.a
pigritiæ onus quantum tom.10.81.g
De pigmęis & aliis monſtris. t.5.145.l.& ſe.
pignus accepit Paulus tom. 10.150.d
pótius Pilatus, iudex Romanus. tom.3. 47.d. tom.9.116.b.c
paſſus ſub pontio Pilato. to.3.47.d
Pilatus in regni partem admiſſus. to.4. 306. f. in fine.
Quæ apud Pilatum cum Chriſto acta. tom. 4.168.b.& ſequen.
Pilati conatus, & cunctatio pro domini vita expenſa. tom.4.173.b
Pilatus a Deo poteſtatẽ habebat t.9. 117.c.d
Pilatus in eo quod occiderit Chriſtum, aliquantum particeps fuit, ſed in comparatione Iudęorum multo ipſe innocentior, tom.8.183. k.& 214.K.l
Non perſequendo flagellauit dominum, ſed eorũ furori ſatisfacere volens, vt vel ſic miteſcerent & deſinerent velle occidere. eodem.214.l.m
Pilatus occaſiones liberãdi Ieſum quæſiuit. tom 9.117.d.e
Pilatus timuit magis filiũ Dei ne occideret, quã legem Iudæorum vt occideret. ibid.
Pilatus magis alienam legem contẽpſit, quã Cęſarem ſuę poteſtatis authorem ibidem
pilatus inſpiratus ſcripſit, Ieſus Nazarenus rex Iudęorum. tom.10. 136.h
Pilatus ab Occidente Chriſtum occidẽtem regem Iudęorum eſt atteſtatus. ibidem.i
Pilatus Chriſtum iuſtum confitetur, ſed cõdemnat. tom. 10.187.e.f
pilatus occidit Chriſtum, qui eum tradidit occidendum. ibidem.f

Vxor pilati to.10.189.K
pilati mentio quare. to.10.194.h
pilatus quē coactus dederat pœnæ, libens tradidit Chriſtum ſepulturæ. ibi.l
Quare pilatus ponatur in ſymbolo.tom.10. 215.k.l
pilumus, Deus. to.5.53.h
pilus to.5.17.i
Deus permiſit pincernā Pharaonis dare Ioſeph obliuioni in carcere. to.10.168.l
pinguedo ſpiritalis. to.8.212.h
piratarum bellum to.5.47.b
Piſcatio Apoſtolorum poſt Chriſti reſurrectionem, quid ſignificet. to.2.172.a, b. to. 10.203.d.e
piſcatores hominum to.4.25.K
Elegit Chriſtus piſcatores, & quare. t.5.227. h, to. 10.49.K, & ſeq.
Quid ſignificet piſcatio diſcipulorum ante paſsionē Chriſti, & quid poſt reſurrectionem. to.8.155.a.b
Ad piſcationē quare redierint Apoſtoli. t.9. 120.h
Chriſtus miſit piſcatores, & venatores. to.9. 254.f.g
piſcatoris laus, & eius retia. to.10.85.c.d
Apoſtoli piſcaturam repetunt ad exhibendū piſcium miraculum. to.9.120.l.m
Septē diſcipulos īuenit Chriſtus piſcantes. ibid.m
In duabus piſcationibus Apoſtolorū, tota figuratur Eccleſia. to.10.203.b
Secunda piſcatiō, fœlicitatem ſupernā ſignificat ibi.d e
In ſecunda piſcatione nō capiuntur niſi magni piſces. ibi.e
Deus vt mūdi ſupbiā & vanitatē reprimeret, elegit opiliōes & piſcatores. to.10.238.a
piſcinæ vocabuli ratio. to.3.40.a
piſcina quinq; porticibus clauſa, & q̄ vnus ſanabatur, quid ſignificet. to.8 304.h. & ſo. 384 c.d
Quinq; porticus piſcinæ, ſunt quinque libri Moyſi. to.9.32.l, to.10.35. K
piſcina in qua Chriſtus paralyticum ſanauit populum Iudæorum ſignificat. to.9 32.l
De infirmo iacente in piſcina. to.10.35.h
piſcis mutus to. 1.259.d
piſces memoriam habere. to.3.179. k
Quid per piſces & ſignificetur. tomo.1.82.b
piſcis, cibus delicatus. to.3.17.i
Metaphoras de piſce & hamo. to.3.453.l.m
De captura piſcium to.4.183.h
De piſcibus centū quinquaginta tribus, quæſtio. tom.4.192.a. & ſeq. & 211.h
piſces duo, miſtice quid ſignificent. to.4.195 h, Retract. to.1.9.f.
piſcium captura, miſtice. to.4.210.e.
piſces maris, curioſi. to.8.18.l.m.
piſces duo, reges ſunt & ſacerdotes. tomo.9 46.g.
piſcium a diſcipulis in pręſentia Chriſti captorū, numerus, electos dſignat t.9.121 a.b
piſces ab Apoſtolis capti, dñr magni ibi g.h
Crhiſtus in littore maris pauit ſeptem diſcipulos piſce aſſo, adductis aliis, & pa.ibi.l m.
piſtica nardus, a loco dicta. to.9.80.a.b.
placere velle debemus ad ędificationem nō ad deſtructionem. to.4.377.m.
Superbi placere volunt in conſpectu hominum, humiles in occulto vbi Deus videt. tomo.8.32.c.d.
Qui placet Deo, qui intus videt, non timet diſplicere vbi homines vident. eod.41.k.
Si tibi placueris, diſplicebis deo. t.8.124.a.b
Deus tibi plecet, ſi rectus fueris. to.8.134 h.i
Diſpliceat in te ipſo tibi iniquitas tua, & placebit tibi creatura ipſius. ibid.i k.
Tunc incipis placere Deo, dū in te odis qđ diſplicet Deo. to.8.165 g.
placere in regione viuorum, quid ſit. eodē. 433.f.g.
Nihil tam optandum eſt hominibus, quàm vt eis placeant quæ debent imitari. tom.8. 447.d.
Nemo placere ſtudeat propter ſe, ſed ꝑpter charitatem. to.8.477.g.
Qui ſibi placet, magnus ſibi videtur: ſed q ſibi placet, ſtulto homini placet: quia ille ipſe ſtultus eſt cum ſibi placeat ſolus. ibidem.477.b
Solus ſecurus placet, qui Deo placet: & ille placet Deo, cui placuerit Deus. ibi. & 67.a.
Difficile eſt placere domine in regiōe mortuorum. to.9.234.g
Quomodo placendum eſt Deo. ibid.
Quomodo intelligatur, Placendum eſt omnibus per omnia cum ſoli Deo placendū ſit. eod.235.k. & ſequen.
Quod placet bono domino, non debet diſplicere ſeruo. tom 9 239.i.
In quo placendum eſt Deo. tomo.10 243.f.

placere omnibus ꝑ omnia, ſicut & ego omnibus ꝑ omnia placeo, &c. Si adhuc hominibus placerem, Chriſti ſeruus nō eſſē: quomodo intelligenda   to.10 2.i
Apoſtoli & martyres quomō in carne Deo placuerint.   to.10.62.b
plagæ nomine tota iſta vita ſignificatur. to.8. 479 l
Septē plagæ nouiſsimæ, cōtinua perſecutio malorum à Deo.   tomo.9.146.m
Super ſuperbos voluntatibus deditos, maiores in anima plagæ quam in corpore veniunt.   tom.9.148.h.i
Frequēter plagis diſciplina corrigit, ſi nihil ꝑficiant hortamenta iuſtorū to. 10. 176.i
De plaga Dei.   tom.10.226.a
plagæ decē Aegypti, & quid figurent, to. 3. 239.c.t.5.156.c.t.8.286.e.f.& i.K.& 405. c.d.to.9.213.i.to.10.fo.171.g.h.&176.e.f
prima plaga Aegyptiis in ſanguinem flumina vertit.   tomo.10.171.c.d
Secunda plaga ranas inducit.   ibidem.d
Tertia plaga producit cinifes.   ibidem
Quarta plaga inducit cinomiyam.   ibidē.e
Quinta plaga Aegyptiorū pecora necat. ibi.
Sexta plaga vulnera & veſicas cum feruore producit.   ibidem.
Septima plaga mittit grandinem cum tonitruis ab alto.   ibidem
Octaua mittit locuſtas.   ibidem.f
Nona plaga tenebras immittit.   ibidem
Decima plaga omnia primogenita necat Aegypti.   tom.10.171.f.g
Durante plaga Aegypti, ſtabant Iudæi vindicta dominante illæſi.   to.10.172 i.k
plagæ Aegypti & perſecutiones Eccleſiæ cōparantur.   10.5.184.e.& ſeq.
Decem pręcepta ſunt medicamenta vulnerum decem plagarum Aegypti. to.9 248. f.tom.10.175.i
Decem plagę, decem pręcepta. to.10. 171.c
Decem pręceptorum legis, ad decem plagas Aegypti comparatio. tom.9.248 f.& ſeq.tom.10.175.i
primi præcepti, ad primam plagam, comparatio. to.9.248.g.to.10 175.i
Secundi præcepti, ad ſecundam plagam, cōparatio. tom.9.248.g.h. tom.10.175 K
Tertii pręcepti, ad tertiam plagam, comparatio. tom.9.248 h.tom.10.175.K.l
Quarti pręcepti, ad quartam plagam, cōparatio. tom.9.248 K.l tom.10.175.m
Quinti pręcepti & quintę plagę comparatio.   tom.9.248.k.l
Differentia.   tom.10.175.m
Sexti pręcepti, ad ſextam plagam, comparatio.   to.9.248.l.m.to.10.176.a
Septimi pręcepti, ad ſeptimam plagam, cōparatio.   tomo.9.248.l.m
Octaui pręcepti, ad octauam plagam, comparatio.   tom.9.248.m.&ſeq.
Differentia.   tom.10.176.a
Noni pręcepti, ad nonam plagam comparatio.   tom.9.249.a.b
Differentia.   tom.10.176.b
Decimi pręcepti & decimę plagæ comparatio.   tom.9.249.a.b.to.10.176.b.c
De planetariis & Aſtrologis.   tomo.1.36.g
planetarum nomina vnde.   tom.3.11.g
planetarios ſcriptura ſacra condemnat. ibi.c Vide de Mathematicis.
planetarum ſtellę confictæ.   tomo 4.130.e
Multi plangunt filios ſi moriantur, & non plangunt ſi peccant.   tomo.8.106.l
plangere docte.   to.10.126.h
Carnē, quam non poſſumus ſuſcitare, plāgimus, & animam noſtram, quam ſuſcitare poſſumus, non plangimus. tom.10.274.d
planus Chriſtus poſt mortem ſuam, planus a Iudæis dictus.   to.10.112.b
platea de verbo Græco à latitudine nomen accepit.   tom.8.445.c
plateę quid.   tom.10.156.g
plato.   to.2.78.f.to.6.159.c
plato naſcitur.   tom.5.68.f.g.&179.e
plato & Hieremias coætanei.   tom 3 12.e Retract.tom.1.21.f
plato, diſcipulus Socratis omnes cum diſcipulos ſuos excellebat, & magiſtrum honorabat.   tom.5.65.g.& fo.ſeq.K
platonis ętas ſecundum nouenariū, & vtrū viderit ſacram ſcripturā, & de dictis eius ex libris ſacris, & quia vocat Deū theon, quòd eſt ens.   eod.68.f.& ſequen.
plato vixit 81. annos, & fuit poſt Hieremiā, & ante Ptolemeum.   ibidem.
plato didicit literas Iudaicas.   ibidem.
πλατύ quid.   tom.10.156 g
platonē ſēſiſſe duos eſſe mundos to.1.154 l
plato mūdū iſtū animal eſſe credidit. t.1.13.g
platonis opinio de meritis animarum. tom. 2.31.d.tom 7 346.e

platonis

platonis theologia, Pythagorica.to.5. 12.c.f
platonis libri, occaſio fuerunt morti Theobroti & Catonis.to.5.8.h.& ſeq.lato poetas cenſuit vrbe pellendos, tanquam ciuitatis aduerſarios.to.5.15.d.69.l.& ſequen.
plato exemplaria rerum in Deo appellauit ideas.eod.63.c
plato diuiſit philoſophiam in tres partes. ibidem.66.K
plato quem dicat beatum. to.5.67.c
plato & Platonici, dixerunt ſacrificandum pluribus diis. eodem.68.c.81.K
plato dicit aïalium tria eſſe genera.t.5.69.c
Opinio quorundã philoſophorũ præcipue Platonicorũ de diis.ibid.64.d. & ſequentib.
plato non dixit nullum deorum miſceri homini, ſicut imponunt ſibi aliqui Platonici.tom.5.79.h
A Platone nõ didicit Porphyrius, cælites aliquos poſſe purgari quocunque modo, ſed a Chaldeis. eodem.89.f.& ſeq.
plato dixit animas exutas corpore iterũ redire ad corpora, etiã beſtiarũ, Porphyrius autẽ, ad corpora hominum innouata, per quæ ſuadet eis reſurrectionem. to.5.91.c
plato poſuit mundum ęternũ, & tamen habuiſſe initium ſcilicet cauſale Similiter & deos & animas æternas, ſed Porphyrius ipſum in aliquo corrigit.ibid.i.& ſe.
plato dixit Deum inſtitutorem naturæ, intelligentiæ datorem, & amoris inſpiratorẽ quo beate viuitur. tom.5.100.e
plato dixit mundum incæpiſſe, nec ſemper fuiſſe.ibidem.106.h
platonem doctorum ſuos diſcipolos, quidã dixerũt, poſt circuitũ temporũ. ibi.107.b
plato poſuit numeris mundum a Deo fabricatum. tom.5.109.K
plato dixit Deum ęterna, intelligentia continere ſpecies hominum animaliũ ſicut vniuerſi mundi. eodem.111.c
plato dixit deos habere corpora indiſſolubilia, volũtate Dei, non natura.tom.5.115. g.& ſequen.
plato dixit corpora cæleſtia aïata, & mũdũ eſſe animal.ibid.i.& fo.ſeq a.& ſequent.
plato dixit ex viuis mortuos, & ex mortuis viuos ſemper fieri, Porphyrius animas purgatas cũ patre eſſe, nec vlterius aliqua mala, perpeti.tomo.5.116.m. & ſequen.
Opinio Platonicorum. tom.8.261.d
plato animas hominum reuolui in beſtias aſſeuerauit. to.7.318.b
Opinio Platonis de immortalitate deorum. tom.10.200.c.d
Contra Platonis reminiſcentiam.to.3.133.i. & ſequentibus.
plato credidit Deum gaudio elatum de mũdi creatione, & per conſequens beatiorẽ fuiſſe. tom.5.98.a
Contra Platonem diſputat, qui dicebat animas reuerti ad corpora vt peccata luant. tom.5.121.b.& ſequen.
Contra Platonem diſputat qui dixit omnia vitia oriri ex corpore.to.5.121.g. & ſeq. & fo.ſeq.c.& ſeq.
Plato non audiendus, ſed Chriſtus.to.8.394. a.& 538.g
plato dicebat ſtellas animatas.tomo.10.200 b.c
Plato, & ſui, immodice laudati.to.1.154.h.i Retracta.tom.1.9.in fine.
Plato ſuauius ad legendum, quàm potentius ad perſuadendum ſcripſit. tomo.1.237.K
Labeo platonem inter ſemideos commemorat. tom.5.15.e
Platonem nec ſemideum dico, nec ſimilem angelo aut Apoſtolo, &c. quanuis præferendus eſſet diis aliis, qui turpia fieri mãdabant, quæ iſte tolerabat. ibidem. f.69.l
Platonis ingenii viuacitas.to.5.66.K.& 68.g
Vnde Plato illam intelligentiam potuerit acquirere, qua Chriſtianæ ſcientię propinquauit. eodem 68.h.& ſeq.
Plato vtrum ſacras literas viderit. ibidem.
Platonis ſcriptorum ſimilitudo ad ſacras literas.ibidem.g.& ſequen.
Plato Ariſtoteli pręfertur, & vna cum diſcipulis ſuis commendatur. to.5.68.d
Plato ſemideus. ibidem.l.m
Plato & Porphyrius quomõ effecti fuiſsẽt Chriſtiani, ſi communicaſſent inter ſe.tom. 5.91.c.215.d.& ſeq.
Plato vnum Deum confitetur.tom.7.163.m
Platonem Cicero philoſophorum, Deum appellat. eodem.344.g
Platonica cum dogmatibus Euangelicis cõuenientia. tom.1.49.b.c.& 155.e
Platonici libri varii eodem.51.d.e
platonicorum laus. to.1.51.l.m
Platonicorum libros tranſtulit Victorinus. ibidem.

platonicos libros ſegit Auguſtinus.eo.168.f.
platonicum nomen in diſputationibus.tom.1.234.c.circa finem.
platonici minimũ abſunt a Chriſtianis. ibidem,d.
platonicorum ſacrificia purificatoria.tomo 2.26.h.i
E Platonicis libris Chriſtũ profeciſſe Platonicorum commentũ.to.2.39.g. to.3.12 e
platonici. to.2.54.f,to.5.121.d.
Πλατωνίζω to.3.57.K.
Platonicos cur aliis anteponimus.t.5.68.d e
platonici vocari voluerũt,nõ Academici:ex quibus ſunt Plotinus,Iamblicus,Porphyrius,& Apuleius. to.5.68.e.
platonici iter philoſophos nobiliſsi.t.5.91.k
platonici quid ſenſerint de beatitudine,to.5 82.h.& ſeq.
platonici qũo ſenſerint de trinitate.eo.90.h
platonici poſuerunt mundum eſſe animal beatum. ibid.m.
platonicus quidam dixit, initium Euãgelii Ioãnis debere ſcribi literis aureis.ibi.91.a
platonici dixerunt animalia cuncta, inter q̃ homo tenet principatum,facta eſſe a diis. tom.5.111.f.
Quod reprobat. to.5.111.h & ſeq.
platonici deſignantur eſſe Chriſtiani, ꝑpter ſuperbiam. to.5.115.i.& ſeq.
plaudere manibus,quid ſit.to.8.14 .m.ſeq.
plemineus to.5.170.l.
plenitudo qua dictum eſt,Vt impleamini in omnẽ plenitudinem Dei,quomodo eſt intelligenda. to 2.162.d.e.
pleni panibus qui dicantur. to.5.158.d.
plinius dicit,quod quanto magis magisq; ꝑterit ſeculi excurſus,minora corpora naturam ferre. to.5.134.c.
plinius quid credidit de numero annorum antiquorum. eo.135.a
In ploratu officium. to.10.64.h.
Diuerſitas plorantium eod.276.K
Quare homo naſcens plorat.tom. 10.292.d
plotinus,Platonicus philoſophus R omę floruit. to 1.154.b.to.2.81.b.
plotinus qd ſenſerit,de modo & ſeparatione animę a corpore mortali tom.5.77.K
plotinus quomodo aſsimilatur platoni. ibi.
plotini notabile verbum,Fugiendum eſt ad chariſsimam patriam. to.5.79.m
plotinus platonicus quid ſenſerit,de prouidentia Dei. to.5.85.K
plotinius & porphyrius,quid de trinitate ſẽſerint. eo.88.f.& ſeq.
plumbum natura ſua deſcendit ad fundum aquæ,ſed in formam vaſis effictum natat ſuper aquam tom.10.202.K.
plutarchus,de vtilitate ab inimicis capienda.to.1.58.b.
platoni terra tribuitur. to.5.37.b
pluto cocytus dictus. eo.61.K.
Qui fit,nondum pluerat ſuper terram. to.1. 274.f.g.
De pluuia ſuper terram,& cultura. tomo.3. 188.a.b.
pluuia vnde generetur.to.3.164.g.h.& 171. c.& 175.e.
pluuia ignea. tom.4.82,m.
pluuia doctrinæ. tom.4.404.a
pluuia. tom.4.416.c.
pluuia defecit cauſa Chriſtiani, dictum in chriſtianos odioſe iactatum.tom.5.12.d.
pluuere laqueos ſuper peccatores, quid ſit. tom.8.24.a.
Non pluuiam accuſet ager, qui ſpinas germinat. eod.217.K.
pluuia,Chriſtus. to.8.361.c.& ſeq.
pluuia gratiam Dei ſignificat,& cur voluntaria ibid.509.K.l.
Cur pluat Deus in mari,& in terra aliquando non pluit. tom.8.575.K.
pluuia quid. tom.10.155.m
πνεῦμα. tomo.5.119.b.
πνοήν. tomo.5.ibi.d
poculum dicitur ſolus calix, ſine eo qđ eſt in ipſo. to.5.188.K
poculum mortis. tomo.2.260.c.
pęna peccati,qũo interdũ peccatũ.to.1.11. h.i.& 229.m.& fo.ſequen.a.tom.4.16.m. Vide peccatum.
pœna peccati,iuſta.tom 1.12.h.i.219. m.& fo.ſeq.a
pœna peccati ſupplicium nominatur. tom. 1.12.i.& 230.a.
pœna damni. to.2.30.f.& 145.b.
pœna peccati.to.3.53.c.& 159. a.388.g.& 353.l.tom,9.118.i.
pœnas mortis & alias poſt baptiſmum oſtẽdit dimitti in meritum. tomo.5.113.i.
pœnas pro peccatis luunt homines ſemper occultas,& aliquãdo apertas, ſiue in hac vita,ſiue poſt. tom.5.198.e.

Deus

Deus per pęnā exhibet gratiā.to.8.111.d.e.
pęnam primi hominis omnes nobiſcū portamus. to.8.19.c.d.
Qđ pęnā malorū videt iuſtus proficit. ibid.
pœna futura duas habet ſpecies.to.8. 190.f. & ſo.ſeq.d
Eſt & hic quædam pęna peccatorū occulta, pręter iſtas temporales quæ Dei iudicio diſpenſantur, multis ad probationē, multis ad damnationem. ibid.f.g.
pœna peccatorum eſt excæcatio mentis.ibidem.h.& ſeq.
pęna longior quam culpa. to.9 113.d
pęnæ ꝓ peccatis olim inflictæ.to.9.215.h.i.
pęna ſua bene vtatur homo. to.10.21.f
pœnalia duo ſunt, ignorantia, difficultas.to. 1.12.& antecedentibus & 76.g. & item 3.356.m.
pœnis temporalibus mali coercendi.to.2. epiſto.48.& 50.per totum pęna, & iuſtitia.to.3.351.K.
puniuntur aliqui in exemplum tom.4.82.d
pœnis immeritis cur plerunque iuſti affligantur. eod.216.f.g.& ſeq.
pœna damnandorum. tom.4.382.c.d.
Iuſtis quicquid malorū ab iniquis dominis irrogatur: non eſt pœna criminis, ſed virtutis examen. tom.5.31.f
pęna omnis eſt a diuina voluntate.to.5.42.i.
pœnalitatum mala quomodo conferant nobis.eod.99.e & ſeq.
pœnæ malum puniens naturā vitioſam eſt bonum, quia iuſtum. tom.5.104.c.
pœna infertur nō neceſſariis defectibus, ſed voluntariis. ibid.105.e.
Vitiorum pœna in arma virtutis tranſit.to.5 112.d.
pœnas tantas martyres ſubſtinuerunt, quia gratia ſpiritusſancti in eis abundauit.to.5. 113.h.& ſeq.
De pœna inflicta innocentibus in iudiciis ex ignorantia. ibid.& ſeq.
pœnarum legalium octo genera ſcribit Cicero. tom.5.218.d.
An hoc ratio iuſtitię habeat, vt non ſint extēſiora pœnarum tempora, quam fuerint peccatorum. eod.219.b.& ſeq.
pęnarū ponit triplicē differentiā.to.5.219.i.
Kariſsimi ſunt qui non habent pœnas hic ſed ſolum in futuro. ibidem.217.i
De pęnis tēporalibus huius vitæ quibus ſubiecta eſt humana conditio. ibid i.k.
pęnæ quo metiurandæ ſint.eod.218.d.& ſeq.
Aliud eſt timere pœnam, aliud amare iuſtitiam.to.10.9 .K
Nulla pœna maxima pęna. eod.31.h.
pœna incœpit in latrone, & deſiit in martyre.to.10 183.l
Cum timetur pęna quam minatur, amatur primum quod pollicetur.tom. 10.233.g.
Nullus ſine pęna viuere debet.to.10.288.l.m Vide, peccatum.
pœnæ mortuorum. to.3.61.g.
pœnæ purgatoriæ ſunt in hac vita, & in futura. to.5.219.K.
pœnæ purgatoriæ ſunt ſolum ante iudiciū. eodem.220.g
purgatorię pęnę.to.5.219.K.& ſo.ſequen.g.
pęnæ.mitigatio an detur malis poſt mortem. to 8.407.g.h.
pęna vitę pręſentia, & futuræ.to.190.f.& ſeq.
pœna futura duplex. ibidem.
pęna impiorū, ignis cōcupiſcētiarū.ibi.g.h. Vide, ignis purgatorius.
pœna damnatorū quomodo correſpōdeat peccatis. to.2.60.a.b.
pęna cur ſit æterna, cum peccatum pro quo infligitur ſit tranſitorium. ibi.d.e.
pęna debita redditur damnato, indebita gratia liberato. to.2.138.l.m
Item ex verbis Apoſtoli probatur. ibidē.
pęna ęterna iuſte iniquis deputat.t.2.181.l.k
Diuerſitas pęnarū inferni.to.10.76.m.& ſeq.
pęna impiorum an æterna. to.3.63.b.
pęnæ inferni.to.4.382.d.e.to.9.176.c.to.10 218.g.& 252.d.& 289. h.& 290. d. e. & 307.m.
pęna ęterna, vel ſummū malū fogiēdum eſt ꝑ ſeipſum, & oīa ꝑ ipſum.to.5.189.g.
De æterna pęna reproborum quæ atteſtatur naturæ ipſorum bonę. eod.192.m.
pœna reproborū eſt æterna, non deficiente dolore, nec natura.to.5.197.a.b.& 213.h
pęna ęternę mortis eſt iuſta Eod.218.e.f.
De pęna æterna, vel igne, diuerſimode affligente diuerſos. to.5.220.g.
A pęna æterna liberandos damnatos quidā dixerunt. ibid.220.a. & ſeq.
pęna æterna infligitur citra condignū, & ſic miſericordiam habet ſemper in omnibus to.5.222.a.& ſequen.
pœna infernorum.& gehennæ ignis. tomo. 8.190.

8.193.l.& ſeq.
Quod boni, in pœnis malorum nō malis eorū, ſed bonis Dei iudiciis, delectent: ſed mali contriſtantur, ſi quos non diligūt, correctos pęnas euaſiſſe vidēt. to. 291.b.c
pœnæ æternitas quoſdam à voluptatē non deterret. tomo.9.176.d
Supplicia damnatorum impœnitentibus irroganda, to.10.98.K.l
Qui fert plura bona, & plura mala infernū, in ipſis pœnis habebit aliquid refrigerii. eodem.218.i
Comparatio momentaneæ mortis ad pœnā æternam. tomo.10.262.d
Vide, Ignis æternus.
pęni. Punica lingua aſſinis Hebrææ. to.7.52.f
Vide, Lingua.

Pœnitentia

Pœnitentia quid tomo.2.152.e
pœnitentia quotidie agenda. ibid.f
pœnitentia, renaſcentia animi. tomo. 3.4.K
De pœnitentia, to.3.58.d.&68.c.&350 a.to. 6. 50 k.to. 8. 410.g.& 424.h.& 449. k.l
De eadem Ser. quatuor to. 10. 154.i.& ſeq.& 302.K.&309.f
pęnitentiæ ſatisfactio quid. tomo .3. 68 .c
pęnitentia, crux fidelium. tomo.3.99.f
pęnitentia, & gratia Eodem.77.f
pęnitentia vitæ veteris expoliatio, t.4 21.m
pęnitentia à mortuis operibus. eod.22.h
De vera & falſa pęnitentia. tomo. 4.370.e
pœnitentię laus ibid.
pœnitentia à Deo. tom.7.348.c
pænitētia medicinalis & pęnalis. t. 8. 191.m
Vide, Reſipiſcentia.
Quid ſit pęnitere. tomo.9.222.h
Pœnitendi modus, ordo qualitas.
Pęnitentia quomodo paretur. to.4.371.g
De omnibus penitendum. to.4.373.e
In pęnitentia aſit accuſatrix cogitatio, teſtis conſcientia, & carnifex timor. to.9.221.a
Animus non ſolum ad pœnitentiam, ſed ad patientiā præparandus. to.10.20.K
Qualiter pęnitendū de peccatis commiſsis to.10.101.g h.& ſeq.&.114.h.& ſeq.
pœnitentiæ cauſa. eod.114.l
pęnitentiæ condicio. to.10.125.l.m
Pęnitētiā certam non facit niſi odium peccati, & amor Dei. tomo.10.125.m
Quid in pęnitētia à dño petendum ſit. ibidē
Modus & ordo pęnitēdi. ibid. l. m. 292.i.K
Oēs ſenſus externi, & interni cōcurrere debēt ad verā pęnitētiā to.10. 125.m.& ſeq.
Nemo erubeſcat pœnitentiā agere qui nō erubuit pœnitēda cōmitere. to.10.155.d
Memoria diuinorū beneficiorum cito peccata nſa p pęnitentiā corrigit. eo. 359.m
Nunquam Deus auerſabitur ad ſe conuersū. to.10.218.c

Pęnitentia ſera infructuoſa, & damnatorum.

Penitentia in morte. to.1. In poſsido.
Niſi pęnituerimus, non ſaluabimur. tom.2. 68.e
pœnitentia impiorū infructuoſa. eod.170.b
pęnitentia ficta, vbi male ablata nō reſtituūtur. to.2.74.K.l
pęnitentia impiorum, peracto iudicio infructuoſa. to.3.73.c.to.8.69.f
pœnitentia ſera taxatur. to.4.123.l.m.
pœnitentia dilata. to.4.382.a.b
pęnitere de peccato timore pœnę, nō amore iuſtitię, non meretur veniam. to.5.124.l
Eſt modo pęnitentia non fruſtra, ſed in iudicio fruſtra erit. to.8.90.h
Qui modo nolūt agere fructuoſam in inferno agent infructuosā. eod. 151.e.f.& 191.a
Modo eſt pœnitendum, cum fructus eſt pęnitentię. to.8.154 K.& 166.h.i
In inferno ſempiterna eſt pœnitentia & nulla ſalus pęnitentię. eod.262.l
pœnitentia nemini neganda. to.4.5.a
pœnitentia ſera & infructuoſa. to.8.151.e
Item inutilis. to.10.23.g
pœnitentia non differenda. to.9.57.m.& ſeq. to10.144.K.& 155.a b.& 178.l
pęnitentia extra Eccleſiā nō eſt, to.4.374.m
Apud inferos erit pœnitentia dolorem non medicinam habens. to.9.253.m
Non erit apud inferos locus pœnitentiæ to. 9.204.K.l
Superbus non agit pęnitentiam pro malis, ſed gloriatur quaſi pro bonis. to.9.206.c
Impœnitētia, ſpiritus blaſphemia. t. 10 10.m
Extra Eccleſiam pęnitentia nihil prodeſt. to. 10.11.l
Tempus pœnitentię, & remiſſionis in hoc ſeculo. to10.21.b
pœnitētiam agens ad vltimū & reconciliatus ſi ſecurus hinc exit ego non ſū ſecurus to. 10.115.a
Anima pęnitentię negligens medicamentū,

variis ſubiacet miſeriis. to.10.123.g
pęnitentia ſine operibus miſericordiæ ſterilis, parum profutura eſt tomo.10.151.h.i
pœnitentia finalis non eſt expectanda.to.10.154.i.K.
Sanus agat pœnitentiam, qui in Deo vult inuenire miſericordiam. ibidem.K.
pœnitentia quæ ab infirmo petitur, infirma eſt. ibidem.
pœnitentiam amaram in tormẽtis habẽt impii, ſed non proficit. to.10.159.f.
pœnitentiam agẽtibus in pręſenti dominus ſubuenit. ibidem.i.
In futuro ſeculo pęnitẽtia nõ proficit, ibid. & 218.d e.
pœnitentia infructuoſa apud inferos.tomo. 10.183.a.
Iudas dimidiam pœnitentiam fecit, & ideo laqueo ſe ſuſpendit. to.10.192.b
poſt iudiciũ ſera pęnitẽtia erit.to.10.236.f.
Qui capitalia crimina dum viuunt pœnitentia non redimunt, nõ ad purgatorium ſed ad infernum deſcendent. to.10.274.b
Nemo eſt qui poſsit in inferno pœnitentiã agere. to.10.301.K.
Satis alienum eſt à fide, pœnitentiam ad finem vitæ differre. Eod.311.c.

Pœnitentię medicina.

pęnitentia aboleri peccata.to.3.69.l & 73.d & 350.a.&c.
pęnitẽtiæ remediũ ſemp̃ paratũ.to.4.372.d.
pęnitentiæ ſalubris medicina eſt ſeipſum accuſare. to.5.172.a.
per pęnitẽtiã accedimus ad Deũ.to.8.78.d.e
pœnitentia indicat eſſe liberum arbitrium. to.6.166.l.
De pœnitentiæ medicina. to.9.220.d.
De vtilitate pęnitentię. eodẽ.222.c.

Ad pęnitentiam exhortationes.

Ad pęnitẽtiam exhortationes.to.3.312.d.& fol. ſeq.K.to.9.253.f.g.to.10.21.b.& ſeq. & 183.g.h.191.l.m.& 308.a.
patientia Dei ad pęnitentiam inuitat malos. to.5.3.d.
De eo quod ſcriptum, Agite pęnitẽtiam, appropinquabit enim regnũ celorum, &c. Sermo. to.102.a.& ſeq.
Chr̃s & Ioannes Baptiſta, ambo cœperunt ſerm.ſuũ, pœnitentiam agite &c.eod.2.b
Quomodo dominis pęnitẽdum, & quomodo ſeruis. to.10.114.h.
pęnitẽtia quæ Iudæis præcipitur.to.10 120.l
Exempla eorum qui pęnitentia ſanati ſunt: & quod poſt baptiſmum locus ſit pęnitẽtiæ.Eod.121.l m
petri exemplo pęniteant peccatores. to.10. 190.l.m.& ſeq.
Exhortatio ſalutaris ad pęnitentiam, per memoriam voluptuoſorum, iam vita functorum.eod.218.e.f

Pœnitentia Eccleſiaſtica, & baptizatorum.

Non dabatur ſecundum pęnitentiæ publicè locus in Eccleſia. tom.2.72.g.
pęnitẽtia Eccleſiaſtica nõ iteranda.to.2.71.l
pęnitentia iterata. ibid.fo.72 g.
pęnitentia Eccleſię publica.to.3.58.d.to.10. 105.K.& ſeq.
pœnitentia quomodo paretur. to.4.371.g.
pœnitentia poſt baptiſmum. ibid.i.
pœnitendum de omnibus. to.4.373.e.
Qui iam voluntatis factus eſt arbiter, niſi eũ ad ſacramenta fidelium accedentem pęniteat vitæ veteris, nouam inchoare non poteſt. to.9.220.g.h.
A pęnitentia, cum baptizantur, ſoli pueri immunes ſunt. ibidem
pęnitẽtia in adultis debet pręcedere baptiſma. to.9.221.e.f.
Baptizandi an egerint pęnitentiam.to.10.104 l.& ſequen.
Quomodo viuendum ante & poſt pęnitentiam. to.10.115.a.b.
parum eſt peccatorum pęnitere, niſi pœnitentiam peregerit. eodem.154.i.
Fructuoſa eſt pęnitentia, quando correctio libera. tom.10.183.a.
Corrumpitur pęnitentia, ſi eiſdem quis pro quibus conſitetur, rurſus inuoluatur malis.to.10.218.g
Adam poſt peccatum pęnitẽtiæ addictus eſt. eodem.289.l

Pœnitentiæ ordo, & gradus.

Triplex ratio agendę pęnitẽtiæ in ſacra ſcriptura inuenitur.to.9.222.e.f.& fo. ſeq i.K 10.10.104.l.& 105.f g.
Tres ſunt actiones pęnitentię.to.9.220.e f.& ſeq.copioſe.to.10.120.i
prima pęnitentia. to.9.222.e ſo.ſeq.i.
Secunda pęnitentia.tom.9.223.i.to.10.105. g.h.& ſequentibus.
Tertia pęnitentia.to.9.224.a.to.10.150.K.l.

Pœnitentia Dei.
pœnitere Dei,quid ſit.to.3.350.h t.4.191.m.& ſe.& 224.b.&350.g.t.6.192.e.f.& 205.m.t.8.410.g.& 352.g.h to.10.142.e.& ſe.
Non pœnitere Dei,quid. to.4.350.h
pœnitentiam negant Nouatiani.to.2.152.d.tom.6.6.b
pœnitet me feciſſe hominem,exponitur. to.4.191.m.& ſeq.
Non pænitet Deũ cuiuſq̃ facti ſui.t.5.141.c
Quid ſignificetur vbi pœnitere dicit Deus,& vbi non. to.5.162.K
Deus non patitur pœnitentiæ doloré,nec in aliquo fallitur,vt velit corrigere in quo errauit,ſed quomodo homo cũ pænitet mutare vult quod fecit,ſic vbi audis,q̃a pænitet,mutationem ipſam ſpera. to. 8. 353.g.h
Cum Deus mutat opera ſua per immutabile conſilium ſuum,propter ipſam non conſilii ſed operis mutationem pænitere dicitur. tom.8.353.h.i
pœnitentia dicitur in Deo mutatio ſententiæ. tom.10.183.d
Pœnitentiç laus,& maturitas.
pænitentiç laus. tom.4.370.e
Nec laici,nec ſacerdotes vno die eſſe debẽt ſine pœnitentia. tom.9.142.c.d
Quanto diutius expectat Deus pœnitentiã,tanto grauioré exiget emẽdã.to.9.204.m
pœnitentiç vtilitas,ac ſalubritas.to. 9. 221.m.& ſequentibus.
Statim peccatum admiſſum,pœnitentia delendum eſt. tom.9.251.c.d
pænitentia quotidiana,quæ.tomo.10.105.g
pænitentia quando agenda. eodem.115.g
Ob quid quotidiana habenda pœnitentia eodem.121.e.f
pænitentiæ portus,& quantum periculum ſi peccatoribus recidiuãtibus portus iſte clauderetur. tom.10.106.a
pœnitentiæ portus,nõ tollendus.ibidem. a b
Quomodo dicatur portus. tom.10.160.c
De vtilitate ac neceſſitate pænitentiæ,Homilia. to.10.120.f.& ſeq.
Et habetur tomo nono liber de pœnitentiæ medicina.
pœnitentiæ conſilium non contemnendũ. tom.10.122.f
Satisfaciendum eſt Deo per pænitentiç dolorem. tom.10.123 a
Ad pœnitentiæ remedia ſemper confugiendum. tom.10.216.m.& ſeq.
Pœnitentiç officia.& actio.
pœnitẽtiç remediũ,ſemp paratũ.to.4.372.d
Pænitentia vera,& eius effectus.
pœnitentia vera non annorum numero,ſed amaritudine animi cenſetur.to.10.159.h
pænitentia quæ apud Deũ non deſpicit.ibi.
De verè pænitenti.Homilia. tom. 10. 114.l.& ſequen.
Vera pœnitentia eſt quando ſic conuertitur quis,vt non reuertatur. eodem. 125.m
pænitentia ſine contritio,confeſſionem parit vtilem. to.9.209.d
pœnitentia multos grauiſſimos peccatores ad vitam de morte reducit.eodẽ. 225.m.
Nulla eſt tam grandis culpa quę pœnitendo non habeat veniam. to.9.251.h.i
pœnitentiç quorumq; criminum locus in Eccleſia non negatur. tomo.10.9.g
pœnitentia impetrat remiſſionem in hoc ſeculo,quç valeat in futuro.. eodem.11.a
Conſolatio ſuper peccatis præteritis,quòd pœnitentibus omnia dimittantur.tom.10.49.f.& ſequentibus.
pœnitẽtiam certam facit amor Dei, & odiũ peccati. eodem.125.m
peccatores ad pænitentiam conuerſi,euulſa cupiditatis radice,plãtam recipiunt charitatis. tom.10.144.K
pænitentia peccatorum hominem mutat in melius. tomo.10.151.h
pœnitentia,vel eleemoſyna,ſummum remedium eſt contra pecca a. tom.10.160.d
Deus nunquam ſpernit pœnitẽtiam, ſi ei ſyncerè offeratur. tom.10.218.e
Quantacunq; nobis accidant peccata, per pœnitentiam ablui poſſunt. ibidem.d
pœnitentia eſt mater omnium bonorum. eodem 283.l
Errores circa pœnitentiam.
Contra eos qui dicunt diſciplinam,moreſque humani generis corrumpi dando hominibus pœnitentiç locum, promittẽdo impunitatem delictorum ſi cõuerſi fuerint. tom.8.375.h.& ſeq.
Pœnitentes.
pœnitentibus præſens Deus.tomo.1.230.c
pœnitentes propriè,qui.tom.2. 152.d. tom.4.28.l
pœnitens quomõ miſericordia Dei dignos. tom.4.

tom.4.202.f g.Retracta.to.1.20.h
pœnitentes non debent retroſpicere.tomo. 5.152.f.153.g
Oīs quē pœnitet aliquid,ſecū rixat.t.8. 79.c
Qui de incerto pœnitentiā egerunt, certam miſericordiam meruerunt.eodem. 161.e
Quem pœnitet,punit ſeipſum.Eodem.195.f
Cum audis hominem pœnitere peccatorum ſuorum,iam reuixit,cum audis confiten do proferre conſcientiam,iam de ſepulchro eductus eſt ſed nondum ſolutus, & a quibus ſoluendus. tom.8.377.K
pœnitens nil aliud eſt,niſi ſibi iratus. to. 10. 30.b
Sermo ad pœnitentes. eodem.126.g.h
poetices inuentio. tom.1.165.h.i
poetarum mendacia. tom.1.179.e
poetarum iudices Grammatici.codē. 165.i
poetarū lectione delectatus Augu.t.1.30.b.c
poeticæ philoſophia prœferēda.to. 1. 148.K
poeticę nimium ad dictus taxatur.tomo. 1. 144.f.& ſequen.& 156.c.d
poetas non omnino philoſophia contemnit. tom.1.150.m
poeticę nugæ repudiandę.tom.1.245.m.tomo.2.194.m
poetarum fabulas non interpretandas allegorice. tom.3.10.b
poetarum fabulę ad vtilitatem referendæ Grammaticis. to.4.325.d
poetæ quate ſcripſerint. tom.5.52.e
poetarum licentia. tom.4.85.l
poetarū more mētitus eſt Virgilius.to.5.3.g
poetę fuerunt tempore quo fuerunt iudices in populo Iſrael. tom.5.172.d
poetæ,dicti ſunt theologi. ibidem
poetas Plato e republica expulit.to. 5. 15.d
ποιητὴς tom.6.43.i
polemon Philoſophus.tom.1. 15. K.tomo. 2.74.f
polemon ex luxurioſo,quomodo continēs factus. tom.2.194 g h
polemon. tomo.5.187 m

Pollutio.

poſt pollutionem nocturnam inuoluntariā non licet communicare ſacrificio,tomo. 10.247 h
polygamia,quid. tom.4.367.c
Quę ſint pompæ diaboli, quibus renunciandum eſt. tom.9.249.e.f
pompeius Cęſaris gener. tom.5.23.e
Magnus Pompeius. eodem.48 l
Gneus Pompeius primum Iudęos expugnauit. tomo 5.168 h.i
pompeius ingreſſus Hieruſalem,& templū Iudęos tributarios fecit. tomo.5.182.e
pompilius. tom.5.22.e
poma immatura,ſuper paleam matureſcūt. tom.5.214.d
De pomis Sodomorum,quæ maturata dum premuntur vel mordentur,in fumum ac fauillam corio fatiſcente vaneſcunt. ibidem.215.c
pomorum cuſtodia quid ſignificet.tom. 8. 290 a.b
Quare Chriſtus poma quærebat in arbore in qua nulla eſſe ſciebat.tomo. 10.164.d
Chriſtus quærens poma in arbore, & nō inueniens, maledixit arbori. ibidem.d
pomona dea. to.5.36 g
pondera minora maioribus cedunt.tomo.1. 201.a
pondus. to.3.179.a
pondera & menſura. to.4.213.h
pondera corporū,ſūt, quaſi amores eorū. to.5.101.e
pōdus animæ,eſt amor bonus vel malus.ibidem
pondera gemina ſunt:& quid ſit pondus.to. 8.50.m
Catalogus ſummorum pontificum, vſque ad tempora Auguſt. tom.2.226.c
Quæ apud pontifices cum Chriſto acta. to. 4.165.e
pontificem vnum conſtituerat dominus populo ſuo,ambitio autem plures. tom. 9. 79.f.g
pontifices plures,inter Iudęos, contra præceptum Dei ibidem
populus modeſtus,& grauis, commendatur. tom.1.210.f.g
Et de populo diſſoluto & nequam. ibidem.
Regimen populi. tom.3.350.k
Recenſio populi. tomo.3.244.l
populus quid eſt ſecundum Scipionem, & Ciceronem. tomo.5.17.g.& 194.i
populum,uel rempublicam,non fuiſſe cætum Romanorum oſtendit.Eodem. 194. i.& ſequentibus.
populi definitio ſecundum Auguſtinum.tomo.5.17.g.& 194.i.& 197.e
de populi Dei diuerſis ætatib.to.15 5.g.& ſe.

Licet alius populus Dei nō fuerit, quam Iudaicus, nihilominus fideles fuerunt alibi de alia gente. to.5.183.a,b
Qualem populum ſuum velit eſſe Deus.t.9. 193.l,& ſo.ſeq.a,& ſeq.
Inter populum cęli & populum terræ medius pendebat Apoſtolus.tomo.9.254 e,f
populus & turba, quid differant. to.10.24 h
populus quem non cognoui, ſeruiuit mihi: exponitur. Eod.164.b
populonia Dea. to.5.54.x
De porcis pręcipitatis. to.4.145.m
porci, contemptores veritatis dicuntur.to.4 414.g
porcus inter animalia immunda, quiu nō ruminat. to.6.75.h,i
Et quos adumbret. ibid.i
porcus ſignificatione immundus. tomo.8. 540.i
porcina pro immunditia ponitur. Eodem. 28.c
porphyrij duo. to.1.24 f
porphyrij error. Eod.9.c
porphyrius Paulum procacem ait, ob petri reprehenſionem. tomo.2.22.m,& fo. ſeq.h
porphyrius Siculus negat Chriſtum viam ſalutis, gratiam, & veritatem.tomo.2.64.x, & ſeq.
porphyrius philoſophus. tom.5.62.e,& 84. d,& ſeq.
porphyrii error circa paſsiones deorū.to.5 84.d,& ſeq.
porphyrius videt aliqua de trinitate ſenſiſſe. Eod.87.f,& ſeq.
porphyrius correxit platonem de tranſcorporatione animarum, licet errauerit.to.5 91.c,& ſeq.
porphyrius per oracula Deorū, confitetur Deum noſtrum. to 5.195.c,& ſeq.
porphyrius quomodo dicat Chriſtū bonū, ſed nō Deum, & Chriſtianos errare.to.5. 195.e,& ſeq.
porphyrius, & alis ſimiles ei, debuerūt retrahi a ſacrificiis deorum dicentes Deū Hebræorum ſummum eſſe, qui in lege prohibuit ſacrificia fieri, niſi ſibi ſoli.ibidem 196.a,b
De porphyrio & platone, quomodo dicūt ex quibus reſurrectio poteſt elici. tom.5. 239.d,& ſeq.
porphyrius dixit omne corpus eſſe fugiēdū. to.10.199.l
porphyrius debuit credere mundū periturū. to.5.209.b,& ſeq.
porſenna rex. to.5.46.g
porta mortis, & portæ Sion, quæ ſint. to.8. 21.g
Duodecim portæ Hieruſalem, quæ ſint.Eo. 316.d
In porta prædicare, quid ſit. to.8.476.b
porta Dei eſt, confeſio. Eod.369 h,i
De anguſta regni porta.Sermo. to.10.28 c, & ſeq.
porta clauſa. to.10.125.b
Quomodo intelligatur, porta hęc quam vides non aperitur, & hō non tranſit per eā to.10.130.h,i
Due ſunt portę, ſcilicet paradiſi, & Eccleſiæ. to.10.196.i
Non portant inuicem onera ſua, niſi qui habet charitatem. to.8.598 g,h
portentum vnde dicatur.to.5.192.m,& ſeq.
portenta non ſunt contra naturam. ibid.m
porticus quinq; legem ſignant. to.8.252.e, & 304.g,& 383.c, to.9.32.l
portio viuorū, Deus eſt, vnde ſemper viuāt. to.8.451.i
poſitionum differentiæ. to.2.100.e
poſsibilia Deo multa, quorū exēpla deſunt. to.3.166.k,l,& 278.d
poſsibilitas naturalis, iuxta pelagium. to.7. 243.h
poſsibilitas noſtra ex Deo. to.7.252.i
Omnia quę poſſumus, in domino poſſum', non a nobis. to.10.54.a
Vide infra, potentia, poteſtas.
poſſeſsiones epiſcoporum, & clericorum.t. 1.in poſsido.
poſſeſsionss. Eccleſiaſticæ. Ibidem.
poſſeſsione habere licet Chriſtianis. to.1. 256.g,h
poſſeſsio noſtra, Deus. to.4 378.d
Nemo poſsidet Deū, niſi qui poſsidetur a Deo. to.4.378.d
poſſeſsio quomodo permiſſa, & vetita.to.6. 45.f,& ſeq.
poſsidet, & poſsidetur a nobis Deus, & totū propter nos. tomo.8.72.g,& fo. 80.h,& 91.l,m
Ille poſsidet quæcunque habet, qui eſt dñs rerū ſuarū: qui cupiditate tenetur, poſſeſ-

ſus eſt,non poſſeſſor. eod. 147. h
Verè omnia poſsident, qui creatori omniũ adhęrent. tom.8.151.K,l
Dei ſunt quæ poſsides,dei ſunt quę non poſſides. to.8.156.b
Aliud eſt poſsidere dei, aliud poſsidere hominis. ibid. c
Res alienæ poſsidentur,cum ſuperflua poſſidentur. to 8.504.e,f
Quomodo Eccleſia ſit poſſeſsio dei. ibidem
A poſſeſsione rei priuatę cur abſtinere debeamus,aut ab amore, ſi non poſſumus a poſſeſsione. ibid. h
In re quam quiſq; priuatus poſsidet, neceſſe eſt vt ſuperbus ſit. ibidem. i
poſſeſsio dei eris,vt colaris ab eo:&ipſe erit poſſeſsio tua,vt colas eum. tom 8.558.c
poſſeſsio terrarum,iure humano eſt introducta. tom.9.14.a
De verbis ex actis Apoſtolorũ, Nemo quicquam ex eo quod poſsidebat ſuum proprium eſſe dicebat:Sermo. to.10.83.g
poſſeſsio terrena,& exercitatio eſt humanitatis,& ſupplicium cupiditatis.t.10.107.e
De poſſeſsionibus presbyterorũ,regulariũ. tom.10.315.g,h
poſsidere terram,eſt eſſe mitem,& in hęrere deo. to.10.322.i
Qui vult poſsidere terram, videat ne poſsideatur a terra. ibid.
poſsidonius Epiſcopus Calamẽſis, vitam Auguſtini deſcripſit. tom.1. In poſsidonio.
poſsidius quõ cæſus a Donatiſtis. t.7.88.a,b
poſteriora dei.t.3.91.b,& fo.231.a, t.4.348. g,& l,t.8.470.g, & 525.h,i
Chriſtus poſtulat pro nobis, ſecundum humanitatem. tom.8.5.a
potentia naturalis. to.1. 102.h
In potẽtia nõ collocãda,fęlicitatis.t.1.140.f
potentia ſequi debet iuſtitiam.tom.3.138.K
potentia dei non minuitur eo, quia aliqua non poſsit. to 5.42.h
poſſet deus facere multa noua incomprehẽſibilia ſua ſcientia, ſi vellet: nec tamen ea improuiſa haberet, ſed æterna præſciẽtia contineret. eod.109 K
potentia Chriſti maximè apparuit in Lazari reſuſcitatione. to.8.222.k
potentiam & iuſtitiam dei vſq; in altiſsima annunciare,quid ſit. ibi.254.h
per potentiam damnandorum, quandoque exercet diſciplinam liberandorum. tom. 8.266.f,g
potentiam angelorum omnis homo deſiderat, ſed iuſtitiam angelorum non amat. eod.fo.355.m,& ſeq.
Si potentia dei operatoria rebus ſubtrahaſ, intereunt. to.8. 453. b
Quanto Chriſtus erat potentior,tãto maluit eſſe patientior. tom.9.117.a
Omnipotentia dei in quo cõſiſtat.t.10.187.g
potentia diaboli,qua perſequitur bonos, vtilis eſt Eccleſiæ dei. to.5.87. K
Quos per patientiam vincat diabolus,& a q bus vincaſ, & p quid vincatur. ibi. & ſeq.
potentia peccandi quomodo remoueatur a Deo. to.5.239.m
potentes ſeculi multa coguntur facere quę Deo diſplicent. to.2.99.b
potentatus noſtri, qui ſint. to.8.33. f
potentum ruinę quotidianę crebreſcunt, & cadentibus illis ſępe quæſiti ſunt, quos nemo quæſiuiſſet, niſi a talia refugia confugiſſent. eod 138. K,l
Opus eſt potentem eſſe, ſed in bonitate non in malitia. eod. 165.i
potes non eſt,niſi iuſtitia. tom.8.207.e
Si potens eſt qui mundo imperat,quàm beatus eſt qui deum portat? to.10.326.a
Poteſtas.
In poteſtate hominis eſt mutare in melius volũtatẽ, ſed poteſtas a deo datur.t.1.18.a
In poteſtate noſtra quomodo ſimus & quomodo non. tom.1.23 b,c
poteſtas nocẽdi.t.3.353.h,t.4 222.l,t.8.398f
poteſtas omnis,& boni,& mali a deo.tom 4 222.l,to.6.180 d,to.8.71.l
poteſtatem quandam egenam quõ cõſectentur dæmones, priuati luce diuina.t.5.93.b
poteſtas permiſſi dęmonibus, qua tyrannos concitauerunt, multorum contulit Eccleſię vt martyrũ numerus impleretur.t.5 87. K
poteſtatem nocendi non dat deus deſuper, ſed permittit. to 8.46 b,& fo. 49. d
Deus dedit homini poteſtatem per ſpiritum ſuum, in membra ſua to.9 258.m
Data eſt homini poteſtas ſuper omnia alia creata. tom.9.243.i,k,& fol. ſeq e
Quatenus poteſtati ordinatę obtemperandum. to.10 6.b
per poteſtates quomodo conſulat hominibus Deus. tom. 10.6.b

Et ibi pulchra ſimilitudo, de pędagogo & pueris luto ludentibus
Homo vnde habeat poteſtatem. to.10.84.l
Poteſtas dei, & diaboli.
poteſtas tenebrarũ, quid ſit: & quomodo qs ab illa eruatur, & transferatur in regnum charitatis. to.1.143.d
poteſtas dei, & humana. to.3.350.l
Non ſit poteſtatem dei timeas, vt de miſericordia deſperes. to.8.208.a
poteſtas iniqua ſub poteſtate dei eſt. ibid.
Qui dat tantam poteſtatem, de poteſtate habet æquitatem. ibidem. b
Quę deus non poteſt. to.10.188.h
Poteſtas humana.
poteſtati quatenus ſubiecti Chriſtiani. tom.1 247.l, to.4 427.l, m
Terror temporalium poteſtatum. to.2.53.a
poteſtas regalis, & tormenta regalia, ad qd ſint inſtituta. to.2.74.e, & ſeq.
poteſtas ſecularis, ad quid ordinata ſit. to.2.192.h, & ſequen.
poteſtate humana qũo vtendũ. to.2. epiſt.70.
poteſtas Eccleſiaſtica, aduerſum improbos. tom.4.20 d
poteſtatibus ſublimioribus ſubditi ſint Chriſtiani. to.4.427.l, m
poteſtates mundanę. tomo.4.331.b
poteſtatis imperioſę exemplum. t.4.400.m
poteſtas omnis eſt a diuina prouidentia. to.5 47.e, & k, & ſequen.
poteſtatem ſi habent boni, & ſcientiam regẽdi habentes, nihil eſt fęlicius rebus humanis. tomo.5.47.e
Qui reſiſtit poteſtati, dei ordinationis reſiſtit, &c. exponitur. to.10.6.b
De poteſtatum falſis iudiciis multiplicibus. tom.5.190 g, & ſeq.
Non eſt poteſtas niſi a deo, quomodo intelligatur. to.8.71.l
poteſtas iniqua nihil poſsidet, niſi de ſuper grederetur iuſsio. tom.8.266.g, h
Sic ordinauit deus Eccleſiam ſuam, vt omnis poteſtas ordinata in ſeculo, habeat honorem, & aliquando a melioribus: exemplum. to.8.484.f, g
Aliquando poteſtates, bonę ſunt, & timent deum: aliquando non timent deum: ſed ſemper eis obtemperandum eſt, niſi vbi venitur ad cauſam Chriſti. ibid. i
Maiori poteſtati obtemperandum, minore contempta. to.10.6.b
Chriſtus premit omnes aduerſanter ſibi ſeculi poteſtates to.10.14.i
potina dea to.5.33.d, & 39.i
potitianus Afer, Chriſtianus. to.1.53.I
Antonii vitam narrat. ibid. m
potus. tom.3.77.K
prãdium Chriſti cum ſeptem diſcipulis beatitudinem deſignat. tom.9.121.m
Bonum eſt aliquid inter prandendum, vel cęnandum, legere. to.10.154.g
prauicordius, quis ſit. to.8.562.g
praxeiani hæretici, qui. to.6.6.a
pręcantatores, & ſortilegi, fugiẽdi Chriſtianis. to.8.21.i, & ſequen.
pręcedendo Chriſtũ, Satanas es: ſequendo, diſcipulus eris. tom.8.82 a
Qui pręcedere deum volunt, corrigi nolũt. eod.181.e, & fo.246.d, e
Ratione præcellit homo. to.1.210.l
pręceptum de ligno uitæ, cur datũ. t.3.204.a
Hominem potuiſſe intelligere periculũ ex pręcepto contempto. ibid. f
Cur pręceperit dominus Adę abſtinere a re bona. tom.8.255.m, & ſeq.
pręceptum primis parentibus datum, quare prohibitorium. to.10.29.f, g
præcepta dei in ęternũ ſeruabuntur. t.1.16.h
pręcepta dei implere poteſt homo, ſi velit: quomodo dictum. t.1.12.m, to.2.119.h, i tom.7.428.b, c
De mandatis dei inſtituendis. tomo.1.35.h
Ad pręcepta ſua deus animas excitat. eod. fo. 154.c
præcepta dei, imber cęleſtis to.1.273.a
Deus nihil pręcipit, quod ſibi prodeſt, ſed illi cui præcipit tom.2.6.b, c
pręcepta dei, an poſsit homo cuſtodire ſuo arbitrio. tom.2.119.h, & f, 121.m
pręcepta dei, qui ſuis viribus implere exiſtimant, Iudæis ſimiles ſunt, to.2.246.h, i
præceptorum dei impletio, vnde. t.3.275.g
Quæ ſint præcepta patris. tom.3.307.e
Et de eiſdem obſeruandis. ibi.
pręcepta dei ad omnes Chriſtianos pertinẽt tom.4.381.l
præceptum dei aduerſarius noſter, cui oportet conſentire citò. tom 4.397.b
præcepta dei ſeruare, eſt voluntatem eius facere. to.4.407.a
pręcepta dei ſi audirent ciuitates, pacẽ fra-

ternam & ſupernam poſsiderent. t.5.16.l
præcepta Chriſti contra perditos mores. to. 5.19.m
præcepti tranſgreſsio, gratia ſpoliauit primum hominem, & libidini mortiq; ſubiecit. Eodem.115.a
Præcepto diuino, dum tempus eſt, parendũ eſt, ſempiterno carere cupimus ſupplicio. to.5.221.h
præcepta Dei non fieri, niſi dante, qui præcipit. to.6.269.a
Vltra præcepta Deĩ multa facit libera charitas. Eod.273.m,& ſeq.
Quur præcipit Deus quod ſcit non obſeruandum. to.7.229.a
pręcepta Dei haud impoſsibilia. t.7.243.l, & ſo.248.a
præcepta Dei facilia charitati. ibi.b,c
præcepta diuina non eſſe grauia, quomodo accipiendum to.7.464.m
præcepta Dei implentur in noĩe Saluatoris, non in viribus pręſumentis. to.8.120.b,c
Rogandus eſt Deus, vt det ipſe quod præcepit. to.8.439.f,g
Contra eos qui putãt hoc ſolo nos ad faciendam iuſtitiam diuinitus adiuuari, quod Dei præcepta nobis in notitia proferunt, vt ea cognita iã ſine gratia Dei ſolis noſtræ voluntatis viribus impleantur. ibid.
Vt præceptũ iubentis impleantur, neceſſariã eſſe gratiam, adiuuantis. to.8.252.d,e
præceptorum Dei opera, laudes ſunt eius q operatur in ſuis. eod.407.i; Vide Lex.
Deus præcepti ſui tranſgreſsione offendit. to 9 193.h,i
Deus præcepti ſui obſeruatione placat. ibi.
præceptorum Dei tranſgreſsione. to.9.199. f,& ſeq.
Superbi ideo pręcepta Dei faciunt, vt cõtra Deum faciant. eod.206.b
Domini aliqua pcepta, vt faciamus, aliquę admonitiones ne fiant. to.10.119.a,b
Deus non præcepi impoſsibilia. tomo.10. 155.f,g
præceptum qui non impleuerit, niſi pęnitẽtia ſubuenerit, euadere pęnã non poterit. to.10.157.g
De præceptis diuinis: Sermo. to.10.228.g,& ſequent.
pręcepta Dei nolentibus ſunt grauia, volentibus ſunt leuia. to.10.307.b,c

Præcepta legis, Dicalogi, & Euangelij.

pręcepta vitæ cur in lege minora quàm in Euangelio. to.1.237.c
præcepta legis qualia. to.2.16 a
præcepta legis quomodo in adiutoriũ data. to.2.121.m,& ſeq.
præcepta legis ſpũſſanctus in nobis implet. to 2.121.a,b,& ſo.175.h,i
pręceptorum obſeruationem non nobis tribuamus. to.2.246.h,i,& ſo.ſeq.i,k
præcepta omnia referuntur ad charitatẽ. to. 3.64.i
pręceptoru m intelligentia ex gratia t.3.66.a
pręceptorum decalogi cum charitate, data à ſpiritu ſancto, comparatio. to .3.271
præcepta viuendi, ex leuitico. tomo.3.a 301 c
Diſtinctio præceptorum decalogi. to.4.49. c,& ſeq.
præcepta veteris teſtamenti duplicia. t.6.34. g,& ſo.78.g,& 112.f.g
pręcepta Dei decẽ ita diſtinguuntur, vt tria in vna tabula ad Deũ, ſeptẽ in alia ad proximum pertineant. to. 9.68.K,l, tom.10. 203.f,g
Quod amore nõ timore impleãtur. t.8.68.l
Non præciperet Deus, ſi ĩpoſsibile eſſe iudicaret, vt hoc ab homine fieret. t.8.183.e,f
Si conſiderãs infirmitatem tuam deficis ſub præcepto, confortare exemplo. ibi.
Diſcuſſa pręcepta, aut omnia eadẽ inueniũtur, aut vix aliqua in Euangelio quę nõ dicta ſint a prophetis: pręcepta eadẽ, ſacramenta non eadem promiſſa non eadem. to.8.263.h,i
De conueniẽtia decem pręceptorum, & decem plagarum. to.8.286.k, to.9.248.f,& ſeq. to.10.175.i,& ſeq.
Verbum breuiatum multa pręcepta in duo redegit. to.9.197.h,i
Duo ſunt pręcipua pręcepta, ex quibus cętera pendent. Ibidem m, & ſeq. tomo.10. 242.a
pręceptorum legis diſtinctio. tomo 9.200. a,& e
pręceptum, Nõ facies alijs, &c. cõtinet duo, quæ continent decem, & illa decem oĩa. to.9.201.g
Optima & ſumma pręcepta in lege quę. to. 10.31.d

Pręce-

præceptorum vtilitas. tom.1.5.52.K,l
Vnde fiet omnium reus, ſi in vno offendat, q totam legem ſeruauerit. ibidem.
præcepta quædam viuendi. to.3.312.g, h
Vitæ præcepta pauci aſſequuntur. t.1.164.g
Non omnibus omnia præcipi. tom.3.15.a
Quo tempore quid præceptum ſit, conſiderandum. ibid. b
præcepta viuendi, ex ſcriptura. to.3.300.i, & ſeq. abunde.
præcepta ſeruiliter fieri, vel liberaliter. to.3.351.l.
præcepta ſuauia. ibidem. f
præceptorũ obliuio, & memoria. t.3.223.i
Iuſſa dei non prodeſſe deo. to.3.347.a
præceptorum obſeruatio. to.4.377.m
Quæ duplici genere continentur. to.10.156.c
præcepta deorum pro moribus perditis. to.5.19.i, & ſequen.
Summa præcepta quæ accipiunt ſpiritales: nõ poſſunt accipere carnales. t.8.131.c, d
Quicquid in præcepto difficile eſt, leue eſt amanti eod.232.d
Vbi præceptum, ibi iudicium. to.8.295.l
præceptum quale habeant angeli, & ſancti, in cœlo. eod.571.c, d
præcepta duplicia to.10.18.c, d
præcepta, & conſilia, in paulo. to.10.77.l
præceptores non contemnendi, etiam in ſacris literis. to.3.2.c, & ſeq.
Lege prologum.
præcingere quid ſit, & quid ſignificet præcingere fortitudine. to.8.340.c
Ideo præcinguntur maxime homines, vt ad operandum ſint promptiores. eo. 418.K
Qui prædam vult de paruo, præda efficietur magno eod.210.b, & fo.482.c
Quando eris præda hominum, iam diabolo præda es to.8.507.e
De prædeſtinatione elegans verbũ. t.1.11.c
prædeſtinationis ordo certus. tom.1.42.c
De prædeſtinatione diuina ſatis abunde diſſerit Auguſti. tom.2. epiſt.105. to.3.74.h, i & 77.g
prædeſtinatio dei firma. to.3.20.a, to.8.71.a, tom. 9.92.K
Vide, Deus.
prædeſtinatio dei non tacenda propter frigidos to.7.417.h, i, & ſeq.
prædeſtinatio diuina. to.9.168.l, & ſeq Et fo. ſeq d, e
Ille prædeſtinatione & præſcientia, oues, & hircos ſolus nouit, q prædeſtinare & præſcire potuit to.9.236.b, c
prædeſtinatio, & vocatio dei ſine pœnitẽtia. tom.9.91.b, c
prædeſtinatio vocationis noſtræ occulta eſt. tom.4.298.l, m
prædeſtinatio, & reprobatio, an ſint ex meritis noſtris to.4.218.c, d
prædeſtinato, & præſcientia dei, pſundato. 9.169.i, & ſequen.
De prædeſtinatione, & gratia. tom.7.394.d
Inter prædeſtinationem, & gratiam, quid intereſſit to.7.405.a, b
prædeſtinatio, & præſcientia dei, quid. to.7.418.b, & 419.g, h
prædeſtinatio nomine præſcientiæ ſignificat aliquando tom.7.418.i, k
Chriſtus, inquantum deus, non eſt prædeſtinatus. to.9.109.m, & ſeq.
prædeſtinatus, quomodo Chriſtus. to.4.417.l, m, t.6.408.e, f, & 422.l, t.9.109.l, & ſeq.
prædeſtinatorum executio. to.1.83.i
prædeſtinati ab origine mundi electi. t.2.39.h, & ſeq. & fo.85.c, & 91.a, b
prædeſtinati multi latitant adhuc ſibi & aliis ignoti, quia peccato ſubditi. tom.5.11.g
prædeſtinatos liberauit Chriſtus a dæmonibus humilitate ſua. eod.80.K, l
prædeſtinauit deus in ſua ſapientia numerũ electorum ſuorum: quos non meritis pro piis, ſed ſua gratia diſcreuit, cum iam eſſent damnati in ſua radice. to.5.130.i
prædeſtinatur quis, & eligitur diuina gratia. ibid.130.d
prædeſtinatus nullus perire poteſt. t.5.184.d
prædeſtinata & electa Eccleſia, non ſe ducẽt a diabolo: quãdo ſoluetur tẽpore vltimo. to.5.201.m
De prædeſtinatione ſanctorum. to.7.401.e, & ſeq. tom.10.74.K, l
prędeſtinatorũ numerus certus. t.7.439.a, b
Sunt quidam ita prædeſtinati, vt nouerit dominus qui pertineant ad corpus eius. to.8.333.l
prædeſtinatio noſtra non in nobis facta eſt, ſed in occulto apud ipſũ in cuius præſciẽtia eſt: tria vero reliqua in nobis ſunt, vocatio, iuſtificatio, & glorificatio. t.8.580.f
Qui prædeſtinati ſunt ad ſalutem, ipſi vocantur ad pœnitentiam. eod. fo.571.f, & ſeq.

prędeſtinati ſunt innumerabiles.t.9.143.l,m
prędicamenta Hebraica. to.6.127.e
De poſt prædicamentis. to.1.103.i
De prædicamentis in generali eo.99.g
prędicatur quibuſdam ad ſalutem,quibuſdã ad iudicium tom.2.59.e,f
Quomodo per ſtultitiam pdicationis, deus ſaluos faciat credentes. to.2.136.e, f
Cum pdicatur diuitias colenda propter ęterna bona,magnum quid agitur.to.5.55.h,i
prædicant verbũ boni & mali in Eccleſia.to. 2.199.d,& 229.d,e,t.3.30.f,g,& K,& 96 h,i,to.4 415.h,to.7.28.k,l,to.8.82.i,K
prędicandum quid tom.4.425.d,& ſeq.
prædicanda ſemper veritas to.8.67.a
Et non audituris prædicandum. ibid.e
Multi prędicant veritatem non caſte,quia vẽdunt illam precio cupiditatum huius ſeculi. tom.8.25.g
prędicare veritatem nihil eſt, ſi cor a lingua diſſentiat to.8.192.h,& 229.c
Tunc prædicatur recte verbum veritatis, ſi authoritas duorum teſtamentorum non relinquitur tom.8.232.c
Non perfecte credunt, qui quod credunt,pdicare nolunt to.8.432.i,K
Apoſtolus excludit ſolum prędicantes falſitatẽ,non eos qui lingua veritatẽ, in pectore falſitatem habentes Chriſtum annunciant.eo 433.h
Tales prædicantes non credunt quod loquuntur,& ideo reprobati ſunt, licet ſint,vtiles aliis ibi i,K
Sicut qui verum quod prędicant non credũt & illi qui verum quod credunt nõ loquũtur.ita fidelis prędicatur,nec antequã credat loquitur,nec cũ crediderit tacet.ibid.
prędicare verbum dei,nõ tam ſecurum,quã audire to.9.86.c
Diſcipuli ad prędicandum miſſi ſunt, nec a ſeipſis ire cauſi ſunt to. 9.129.l
Dicere aliquibus pro officio competit,aliquibus pro deuotione audite. tomo.10.3.a
Super tectum prædicare to. 10.76.g
prædicare,maximus labor to.10.104.c
De eo quod Apoſtolus dicit,Prędica verbũ, inſta opportune,importune,argue, increpa &c. Homilia 10 10.92.a,& ſeq.
prædicatio Euangelii externa,hominũ:operatio interna dei tom.3.95.i
prędicatio veritatis,bonus odor Chriſti.tomo.3.355.m
prędicatoribus vana gloria inſidiatur. tom. 3.355.a
prędicatio mirabilis to.3.353.i
prędicatio quęcunq; veritatis,nihil proficit audientibus, niſi ſpiritusſanctus interius curet:nec alii modi etiam quibus deus loquitur hominibus to.5.132.g
Nouiſsima prędicatio. tom.9.144.h,i
prædicationem ſuam Chriſtus & Ioãnes cõtra impœnitentiam,ideſt,peccatum in ſpiritum ſanctum,cęperũt.t.10.10.m,& ſeq.
pdicationis labor,nõ refugiẽd'.t.10.104.c,d
Epiſcopi raro excuſantur a prędicatione.to. 10.178.l,m
De miniſtris verbi,& benedictione dei to.1. 80.g,& ſeq.
prędicator pro populo oret.t.2.147.a,& c, d,& g,& ſequen
prædicatores miniſtrant uerbum , deus dat incrementum tom.3.26.i
prędicatori eadẽ neceſſaria quę oratori.ibi.l .& ſequen.
prędicator obedientius auditur cuius vita orationi reſpondet. to.3.30.f,& ſeq.
Quare pręcones verbi,ſtipendium accipiãt. tom.3.264. d
præcones verbi diuerſos eſſe ſecundum linguę,ingenii,vitę,diuerſitatem.to.3. 30.i Vide,præco.
prędicaturus oret deum. ibid.i,& 26.g
prædicatorem quibus rebus inſtructum eſſe opotteat, lege libetos de Doctrina Chriſtiana.to.3.Et de cathechizandis rudib.t.4
Debet ſibi non omnino diſplicere,qui dicit. tom.4.323 b
prędicatoris error, quo ſanandus.t.4.327. d
Contra prædicatores ſua quęrentes.to.4.411.l m,& ſequen. to.8.433.h
prædicatores veritatis perſecutionẽ patiunt. tom.4.399. f
prędicatori verbi dei prębeat neceſſaria,cui prædicatur tomo.4.447.f
prędicator licet teneatur reprehendere tñ poſſet a reprehẽſione ceſſare ĩ caſu.t.5.4.K
prędicatorum contentioſorũ genera duo. tom.7 67.c,d
prædicatores officium ibid.k
prędicator iniquus, nihil ſibi prodeſt ſed audientibus.t.3.30 f,t.4.411.h,to.7.13.d,e, 78.i,& 111.d,to.8.101.m

prædicatores,etiam mali,audiendi ſunt. ibi. vndecunque.
prædicatores duplices to.7.136.g
Quod dicitur attende:non a quo dicatur.to. 8.101.m, & ſeq.
prædicator qui dictor eſt,& non auditor, alteri prodeſt,ſibi nocet eod.147.a,b
prædicatores peccatores deus prohibet.to.8 157.f,g.
Quòd bona quæ per ipſum prædicantur, proiicit poſt ſe ibi.m.& ſeq.
prædicator malus, operatur aliquãdo aliqd boni,etſi non factis ſuis, ſalutẽ verbi dei. tom.8. 166.e
prædicator quicquid boni dicit, & veri dei eſt qđ dicit,& de deo dicit:ſi forſan aliqd aliud dicit quod dicere non debuit, hõ dixit,& ſub deo dixit.eod.180.l,m,& ſeq.
Quantumcunq; exiſtant excellentes prędicatores veritatis,& p miracula fortes,mortuos in corde ſine gratia dei ſuſcitare nõ poſſunt. to.8.319.k,l
pdicator fidelis,pellican⁹ eſt i ſolitudine, nicticorax i parietinis,paſſer i tecto.eo.375.c
prædicatorum tria ſunt genera. ibid.
prędicatores verbi, dicti boues triturantes. to.8.395.e,f,to.9.20.l
Bonus odor Chriſti to.9.80.b,c
Cœli to.8.389.h
Firmamentum ibidem
Oues in medio luporum ibid. k,l
Nubes dei to.1.79.a,92.c,d,143.b
Montes dei to.8.87.h,i,139.l,392.i,k
Flumina to.4.450.c
Abyſſus to.8.125.f,g
Medici ibid.319.k,l
prædicator humiliari poteſt ab eis q veritati contradicunt: non ipſa veritas quam credit & loquitur. tom.8.433.l
Contra prædicatores timidos ibidem.i
prædicator fidelis,nec antequã credat,loquitur:nec cum crediderit, tacet ibi.
prædicatores, quomodo debeant aſcendere & deſcendere to.8.467.e,f
prædicatores loquũtur foris dominus intus ædificat eo.489.g,h
prædicator tandiu dicitur bonus, donec obiurget vitia eo.496.m
Et ſi malus eſt qui tibi loquitur, nontamen malus eſt quẽ loquit̃ ſermonẽ.ibi.496.a,b
Si facit quod prædicat,& tu nõ facis,in ignẽ tu,in regnũ ille:ſi non facit quod tibi dicit,& pariter facit mala quę facis, & dicit bona quæ non facit, pariter in igne ſęnum ardebit. ibi.b,c
prędicator quãdo faciat locum domino, & quando ipſe ſit locus domino. to.8.504.f
prędicatores veritatis ridenť. eod. fo.520.g
prędicatores deum deprecentur, vt eorum pedes lauentur. to.9.86.f,g
prædicatores ſtudeant implere quę pdicant. eo. 144.e,f
Cauendum eſt a vanis prædicatoribus. to.9. 104.b,c
prædicator,legatus pauperum ad auditores. to.10.4.l,m
Ad concinatorem erigendę aures,ad deum mens to.10.9.h
Verbi prędicator dicitur,qui Euangelium pdicat,& non verborum. tomo.10.11.c
prędicator aures omium pulſat, ſed conſciẽtias quorundam conuenit. tom. 10. 16.l
pdicatoris officium,iubente & terrente deo corripere peccantes tom.10.17.b,c
prędicatores,& prelati noſtri,non ſpernẽdi tom.10.23.i,k
prædicatores in locum apoſtolorum a deo vocati ibid.
prædicator vnde gaudere debeat. t.10. 23.k
Et eius ſolatia in periculis quę. ibid.
prædicatoris eſt erogare verbum dei: domini vero eſt illud in corde viuificare, & hominem conuertere to 10.39.f
De malis prædicatoribus, & paſtoribus:& q audiendi to.10.41.g,h
Et de Cathedra Moyſi. ibid.h,& k
prędicatores,ſerui conducentes operarios. to.10.49.d
prædicator aliquando non docet, ſed commemorat to.10.55.m
prædicatores qui decepti deceptoria docuerunt,qũo populum vnitatem,reſipiſcentes perſuadere volebant. to.10.87.f
Intelligenda verba prædicatoris, vt credanť credẽda verba dei,vt ĩtelligant.eo.85.e,f
prædicatoris, ſiue Epiſcopi, officium quomodo dulce,& onoroſum.to.10.104.c,d
prędicatoris eſt loqui in templo, populi autem tacere & audire. to.10.114.i
prędicatores debent annũciare dura: & quare. tom.10.159.k, & ſeq.
Opus pdicatoris i quo cõſiſtat.t.10.209.i,k

Diſcretio prædicatorum. to.10.275 f
prædicator verbi dei qualis eſſe debeat, vide Doctor, & Catechiſtus.
prægnantis anima quid fœtui poſsit ex affectione varia ſubinducere to.5.111.i,k
prægnantes animę. tom.8.118.a, b,& 355.g
prægnantes qui to.10, 20.K, & ſeq.
Væ prægnantibus,& nutrientibus, &c. quomodo intelligendum to.21 a
prælatorum ac præpoſitorum, authoritas,& officium. to.2.95.m
prælatura ſine auiditate ſuſcipi debet,& ſine deſideria reſpuit to.2.211.e,f
prælatorum munus. to.3.350.K
prælati habent exemplum a Romanis, multipliciter. tom.5.31,& ſeq.
prælati debent ignoſcere aliquando miſericorditer. ibidem
prælati, licet peccent non reprehendendo, tamen diſsimulare licet eis in caſu.t.5.4.g
prælati ideo præficiuntur, vt reprehenſioni peccatorum non parcant. quod etiam debent facere ibid.l
prælatus qualis, vel rex debeat eſſe, in vita,& in modo regendi to.5.48.h
Ad prælationem promouet Eccleſia pro meritis dignos, nõ ex genere ſanguinis, ſed ſecundum ordinẽ Melchiſedech.t.5.208.c
prælatus cur debeat corrigere delinquentes eod. 193.k,l
In prælatione non eſt amandus honor, ſed opus quod per eundem honorem &. potentiam fit to.5.194.e,f
prælati debent intendere,& ocio vitæ contẽplatiuę propter veritatem,& exercitio actiuę propter charitatem ibid.
prælatio indecenter appetitur. ibid.
De prælatis Eccleſię, quibus datum eſt iudicium in ligando & ſoluendo.to.5.202.K
prælati multi ligãtur affectu, non cupiditate volare nõ poſſunt propter officium implendũ nõ pp parẽtũ meritũ.t.8.174.l,m
De prælatorum periculis. eod.422.m
prælatorum Eccleſię tentatio ibid.
Si malus prælatus de oue errante rationem malã reddit: quid reddet hæreticus, qui ouem in errorem impulit? to.9.232.b,c
prælati & ſubiecti, differentia,& æqualitas.tomo.9.229.m,& ſeq.
Vide, præpoſiti, Princeps.
prælium bonum. tom.3.348.b
prælia vincuntur, vel perduntur, diuina prouidentia. to.5.168.e
Vide, Pugna.
præmia,& ſupplicia, manent animas.tom.1.208.l, & ſo. ſeq. a
præmium virtutis deus. ibid.
præmia diuerſa poſt hanc vitam. to.1.246.d
2.tom.3.351.g
præmia iuſtorum. tom.3.347 i,to 4.383.i
præmium,& finis beatorum, erit deus.to.5.241.K
præmium virtutis, erit ipſe qui virtutem dedit. ibidem
præmium dei ipſe deus. to.8.264.c
præmio dominus quare nos inuitet.t.10.3.d
præmium quod maneat bonos & reprobos. to.10.94.d, e
Exhortatio ad præmium æternum.to.10.272 f,g, & ſequen.
prænellinus mons. to.5.23.m
præpoſita to. 2 154.K
præpoſitos mutare ſine cauſa, non eſt laudabile to.2 153.h
præpoſiti quales eſſe debeant.to.2.154.K,to.4.380 b,c
præpoſiti mali, audiẽdi.t.2.226.d,& 229.d,e
præpoſiti ferendi to.3.347. m
præpoſitorum cuſtodia, quando vtilis.ibid.
præpoſitorum negligentia, quid pariat.to.4.122.c
præpoſiti ſunt per quos nunc Eccleſia gubernatur to.5. 202.K
præpoſiti mali ſua quærentes. tom.9 73.l,m
In congregatione Chriſtianorum, præpoſiti plebis eminentius ſedeant. tomo. 10.42.h
præputio quomodo bonum,& malum.to.7.1361.f
præſentia a præſto nominatur. to.2.158.g,h
præſentior nobis eſt deus, quo cum purius amamus to.2.72.g
In præſentia dei, quomodo etiam ſint quę futura ſunt tom.8.158.c,d
Sic præſens eſt deus vbiq; vt vbiq; ſit totus tom.8.367.d, e
præſentia dei falli non poteſt.t.2.90.l,& ſeq.
Vtrum præſcientiam ſui caſus habuerit diabolus to.2.20.f,& ſeq.
præſcientia dei.to.3.62.h,& 195.i,& 347.a, & 356.K,to.9.169.d,e
præſcientia dei, de malis tomo.3.270.h
præſcientia quid tom.4.224. b, c

præſcientia;& ſcientia dei,& quomodo accipienda. ibid.d,e
præſcientia dei non eſt iniuſta. to. 4.216.i,K
præſcientiam futurorum qui tollit, vt Cice. minus eſt tolerabilis, quàm qui ponit fatū eſſe vim poſitionis ſyderum. to.5.41.h
præſcientiam Dei Cice. negauit ibid.
præſcientia dei ſit cum libero arbitrio. ibid.
præſcientiam dei & voluntatē confitemur, ſicut verum & ſummum deum ibid. i
Qui præſciuit rerum cauſas, voluntates noſtras ignorare non potuit ibid. K
Quantum deus præſciuit leges valere, tantū valent & orationes noſtræ ibid.l
Non ideo peccat homo, quia deus præſciuit illum peccaturum: ſed deus præſciuit illum peccaturum ſi peccat ibid.
præſciens futuros malos creat deus, vt oſtendere poſſit quid mereatur eorū culpa, & quid ſuæ donetur gratia.to.5.98 f,& 130.l, & ſequen.
præſcientia æterna contineret deus, ſi quā noua faceret, vel iſ facere vellet. to.5.109.m
præſcientiam vel quod præſciuit deus, non mutat, ſed dr̄ mutare ſtatuta, iuxta quod naturalium rerum ordo geſtabat. eod. 124.
Nec præſciendo deus quēquam peccare cōpellit, nec eum aliquid futurorum latet ibid. 130. m
De præſcientia dei certa, & fixa ſcientia. tomo. 5.141.d
pro præſcito, ſi cognoſceret, nō oraret Eccleſia, ſicut nec ꝓ diabolo. t.5.222.m, & ſeq.
præſcire aliquando accipitur in bona parte. to. 5. 222.f,223.g
Quòd deus præſciuit peccatores, etiam in veteris marum to.8.587 h
Deus quomodo præſcientia ſua facit, quæ futura iam fecit eo.410.g,h
pſciētia dei nō eſt cauſa peccatorū.t.9.83.d
præſcientia dei, neminem cogit ad peccandum. to.9.178 i,K
præſumptio vitium intolerabile. to.3.86.g
præſumptio ſpiritus to.4.393.d
præſumptio de miſericordia dei, & iuſtitia propria to.8 55.h, & ſeq.
præſumptio humani generis, in duobus eſſe ſolet. to.8.148.g,h
De nulla re eſt præſumendum, nec de ipſa noſtra iuſtitia to.8.193.g,h
præſumptio tua ſit deus. to.8.310.d
præſumptio quantum malum. to.10.46.f
præſumptionis malum. to.10.53.g
præſumere de deo,& de homine, quid diſtēt tom.10.108.a
Nemo præſumptione ſuperbi ſpiritus, non ſibi a deo datum munus pontificatus, inuadat. to.10.176.m
Nemo de ſuis viribus periculoſe præſumat. tom.10.151.b
præſtigia quædam fiunt a demonibus, ad decipiendum. tom.5.172.l
præteritum pro futuro, in prophetis. tom.8.129.l,& ſeq & 391 c,
præterita per futurum dici, non facile occurrit. to.8.392.d,e
præuaricatio hominis. to.3.fo.vlti.a
præuaricatio prima per ſerpentem cœpit.tomo.4.304.h
præuaricatores æſtimari omnes peccatores terræ, exponitur to.5.251.h,i
præuaricatores legis, qui to.8.371.l
præuaricatio nō eſt, vbi nō eſt lex.to.384.d,e
Qui dicantur præuaricatores ibid.
præuaricatores quomodo in Græco dicant tom.8.459.a
Quomodo præuaricatores ſint omnes peccatores terræ, cum vbi non eſt lex, nō ſit præuaricatio ibid.
Quomodo Pſalmiſta nōn ſit contra Apoſtolum in hac ſententia ibid.e, d
Qui ſint præuaricatores terræ. ibid.f,g
Quòd ad illam præuaricationem & paruuli deputētur, propter originalis peccati vincula, in ſimilitudine pūaricationis Adæ. ibid.h,i
Tanta manifeſtior eſt præuaricatio,& peccati minor excuſatio, quanto legis maior cognitio. ibidem
precatio to.3.348.K,& 351.l,& 356.l
preces ſacerdotum tom.3.66.a
precatio ad deū, ſecundum omnes pſalmos totius Pſalterii.t.9.260.a,b,& ſeq. copioſ.
Deus humanarum precū benignius eſt & iuſtius auditor to.10.158 i
Homo cæleſtium ignarus, docetur qūid precari debeat. to.10.191.c,d,196.a,b
precium quid to.10.31.K
precium verbi dei nullum eſt ibidem
precium, quo comparatur uerbum Dei, qđ to.10.31.K,l
præcium æternæ vitæ, quod to.10.51 l

precio

precio ſanguinis emitur mūdus. t.10.186.m
precium ſanguinis a Iudæorum gazophylatio ſeparatur ibi.
Iudæi ad requiem peregrinorum, ſaluatoris deputant precium. tom.10.189.i,K
Regni cęlorum precium tom.10.97.d
precio dominici ſanguinis ager figuli comparatur to.10.192.c
preciū ſaluatoris non peccatoribus ſumptū prębet, ſed peregrinis requiē.t.10.192.b,c
prema dea to.5.54.i,& ſeq.
Ad presbyterii gradum raptus Auguſt. to. 1. in Poſsidonio.
presbyteri miniſterium verbi ab epiſcopis accipiunt. ibid.
presbyterorum laus to.1.255.m
presbyteri inferiores epiſcopis, tempore Auguſtini tom.2.26.d
presbyter nomen ætatis to.4.33.d,e
presbyteri cuiuſdam admirabile exemplum to.5.129.a,& ſeq.
Ad presbyteros ſuos, malam vitam eorū reprehendendis, Auguſt. Ser. to.10.295.e
Vide Sacerdotes
preſſuræ maiores, vnde generi humano. to. 10.94.d
primus tom.5.2.h,& ſeq.& 21.d
priapus, fęcunditatis deus.to.4.131.l,to.5.33. e,& 39.i,& 54.i, K
primatum an mali teneant in Eccleſia.to. 7. 140.K,l
primatum perdidit Eſau, propter lenticulæ concupiſcentiam ibid.l
primiani cauſa tom.2.209.l,m
Contra Primianū Maximinianus ordinatur epiſcopus to.6.9 a
De Primiano epiſcopo Carthaginenſi, & de examinatione cauſę ipſius in concilio.to. 8.96.d,& ſeq
Quòd cum omnibus ſibi adhęrentibus excommunicatur. eo.97.c
primiani & Cęciliani cauſę diſcuſſę. to. 10. 82.c,d,& ſeq.
primitia ſingulariter to.3.26.i, K
primitię, & primogenita, differunt.to.4.83.f
primitiæ hominis to.4.201.K
primogenitus, & vnigenitus, eſt Chriſtus.to. 3.47.K,to.4 91.l,& 425.h,to.6.45.c
primogenita quę dicantur tom.4.90.K
primogenita & primitiæ, quō diſtēt.t.4.83.f
primogenita naturę.tom.5.187 g,&188.e,f
primogenita noſtra quæ ſint. t.8.514.K,l
Occidere primogenita, magna pęna eſt.ibidem.l,m
primogenita occidere ab hominē, vſque ad pecus quid ſit ibi. m,& ſeq.
primogenita cordis noſtri, fides eſt.t.9.249. b,c,to.10.176 c
primogenita Aegyptiorum to.10.171.f
Aegyptus primogenitis percutitur, quę Iudęorū percuſſerat primogenita.t.10.172.i
Chriſtus eſt primogenitus ex multis fratrib. tom.10. 208. m
Chriſtus principatum ſuper humerum eius habuit, quādo crucem portauit.t.10.162 a
princeps, & poteſtates, dicti, dęmones.to.2. 100. K
principes & poteſtates huius ſeculi.t.4.352.i
principum arbitria, pro legibus. to.5.31.k
princeps gloria alendus eod.42.b
principiū leges, ꝓ & cōtra veritatē.to.7.89.i
princeps populorum, ſunt principes gentiū congregati cum Deo Abraham.to.8.142.l
principes dicti ſunt angeli tom.8.435. l
Mundi princeps, quomodo dicatur diabolus. tom.9.95.l,m,103.a
principē mundi eiici foras, quid ſit.t.9.129.K
Quomodo princeps tenebrarū, foras miſſus tom.10.50.h
Qui ſint principes & rectores mundi. tom. 10. 148. b
Vide, Reges, Prælati, Præpoſiti, Dux
In principio creauit, &c. varie intellectum. tom.1.75.b
Exponitur to.5.102.e
principare to.1.107.g
In duobus nō eſſe principiū & fin.t.1.111.f,g
principium to.3.166.d
principii vocabulum, quomodo de deo prędicetur tom.3.107.l
principium quid tom.4.294.c,d
principium omnium nō poteſt eſſe niſi vnū. to.5.103.h,& ſeq.
principia duo poſuerūt, Marcitæ, & Heracleonitę to.6 5.d
Cerdoniani ibid.
Marcionitę ibi.f, in fine.
Manichęi tomo.6.6.e,39.e
principia tria quidam docuerunt. tom.6.5.f
In principio, ideſt, in patre. tom.6.241.k,l
In principio, ideſt, in filio.t.2.78.a,267.i,to. 3.157.b,166.l,to.4.340.f

princip'a duo vel tria,non dicimus eſſe in di
uinis . . to.5.87.g
Quomodo per principiū cōuenienter intel-
ligatur filius ipſe,in quo deus cœlū & ter
ram,ideſt,ſpiritalem & corporalem natu
ram fecit to.5.102 e
principium vnum pater, filius,& ſpiritusſan
ctus.to.6.241 g,h,to.8.423. m,to.9.64.c,
d, & ſeq copioſe.
Quādo principium cum deo,vel quod prin
cipium , vel quomodo cū illo principiū
qn quidem & ipſe eſt principiū. t.8.422.f
Tecū prīcipiū ī die virtutis tuę,qd ſit.ibi.k,l
Cum ſit principiū pater, de quo & filius, &
filius principium, nō tamen duo, ſed vnū
principium ibid. m
Qui in principio erat,intra ſe concludit om
ne principium to.10. 125.b
priſcilla,& Maximilla,prophetiſſæ Montani
to.3.256.K,to.6.5.h
Priſcilliani, alias Priſcillianiſtę.
priſcillianiſtæ Manichæorum ſimillimi.to.2
30.h,& 117.e, f
priſcillianiſtarum error, de mendacio. to.1.
27 g,to.4.10.m,& 15.a
priſcillianiſtę mendaciloqui to.4.10.m
priſcillianiſtam tolerabilius mentiri quam
catholicum to.4.12.d
Cum Priſcillianiſtis & mendaciorū patro-
nis,quomodo diſputandum tom. 4.15.a
priſcillianiſtę,a priſcilliano appellati, Gno
ſtici ſunt & Manichæi. tom.6.8.b
priſcillianiſtarum dogma, iura, periura, ſe-
cretum prodere noli ibi b,c
Mundū a maligno principe cōditū.t 6.8.b,c
Fatum ſyderum admittunt ibidem
Carnes abominantur ibid.
priſcillianiſtarum diuortia to.6.8.b,c
Carnem a malignis angelis conditam. ibid.
Scripturā in ſuos ſenſus allegorizant ibi.c,d
De Chriſto Sabellianos ſequuntur. ibidem
Contra priſcillianiſtas & Origeniſtas. to.6.
207.m, & ſeq. Retractationum t.1.26 m
priſcillianus Sabellianum antiquum dogma
reſtituit to.6.208. b
priuatio cognoſcitor per habitum. t.5.101.a
priuatio quid. tomo.1.103.m,to.6.179.e,f
Iudicio legū ab obtenta dignitate deiicitur,
q priuilegio ſibi cōceſſo abutit t.10.250.a
Modi prioris to 1.77.d,& 104.a, b
probæ viduę ſcribit Auguſt.tom.2.epiſt 12.
probabile Academicorum. to.1.146.d, & l
probabile quid ſit ibid.147.a,& ſeq.
Facere quod videtur probabile citra aſſen-
ſum,nefarium eſt to.1.253.e
probabile quomodo inductum ab Academi
cis. ibid. m
probationis effectus fructum ſuum Habel.
to.8.178.h
Qui non probatur non proficit. eod. 247.h
problemata Gręce , q̄ propoſitiones appel-
lantur , quęſtiones ſunt habentes aliquid
quod diſputatione ſoluendū ſit. t.8.281.c
Expoſitio problematis Sampſonis,de leone.
to. 10.181.f,g
procas rex to.5.174. b
prę munitio aduerſus procellas.t.3.350. a, b
proceſsio & natiuitas, quid differant.t.4.34r
b,to.6.237.K
ꝓceſsio ſpiritusſancti a prē & filio.t.3.156.f
proceſsionem , & generationē , diſtinguere
difficillimum eſt ibid m
proceſsio & natiuitas in diuinis,longe diffi
cilis eſt intellectu to.9.106.a
Vide, Chriſti natiuitas, & Natiuitas
proclianitę hæretici,Seleucianorum ſectato
res addiderunt inſuper Chriſtum non in
carne veniſſe to.6.8.i
Non eadem omnibus proſunt.tom.7.70.b,c
Nulli ꝓdeſſe,impiū eſt,& credule.t.8.368.K
prodigioſa mortis cupiditas. to.2.64.g
Vide,Mors, Occidere
Interficere,Circuncelliones
prodigia varia,& ſtupenda tom.5.30.l
prodigium quodammodo fuit formatio mu
lieris de uiro eod.111.d,e
prodigia non dicerētur,ſi vſitato naturę cur
riculo gignerentur:quę tamen ſub diuina
prouidentia non fruſtra gignuntur. ibid.
prodigia dicuntur quaſi procul dicant. to.5.
217.m
prodigia dr̄ qđ aliquid portēdāt.t.8.146.d
prodigia quæ dicātur.ibi.& 250.K,t.9.32.b
prodigium,quaſi porridicium. tom.9. 32.b
Quid prodigus figurauerit to.9.216.f
De filio prodigo,Sermo to 10.29,e, f
Conuerſio filii prodigi to.10.290. h, i
proditionis conſideratio to.4.6.2,b
profectus to.3.346.e
profectus noſter per tentationē fit t.8.202.b
proficere, & deficere,inter ſe contraria ſunt
vſitatius tamen profectus in bono accipi-
tur,

tur, quando non additur in quid proficiatur. Eodem. 454. b
Cum cœperit homo cogitare proficere, incipit pati linguas aduerſantiū, & quęcunq; illas nondū paſſus eſt, nō proficit. t. 8. 467. h
Qui non proficit, non videt iniquitates. Eodem. 468. a, b
Omnis qui proficit, aſcendit: ſed ſi ſic proficiat vt non ſuperbiat. to. 8. 477. b
proficiendum non ſtandum, non retro eundum. to. 10. 72, l, K
In omni poſſeſsione non omnes inueniunt probi, non omnes reprobi. to. 8. 90. f, g, & 368. a, & ſequen.
Ad quacunq; profeſsionem te conuerteris, para te pati fictos. to. 8. 99. h
In omni profeſsione ſunt probi & reprobi, tom. 8. 369. f, g
Propter eos qui profitentur quod non ſunt, non perit, fraternitas pia. Eod 508. m
Sine gratia dei nemo poteſt tenere quod profitetur, nec profiteri audebit. tom. 8, 510. a
profunditas in ſcriptura, q. d. t. 2. 172. g, 182 f
Qui de profundo clamant, non penitus in profundo ſunt, ſed clamor ipſe eos leuat & ſunt alii profundius in profundo. t. 8. 113. h
profunditas iniquitatis. to. 8. 241. d
Debet quiſq; videre in quo profundo ſit, de quo clamet ad dominum. Eod. 497. a
profundum nobis vita eſt iſta mortalis, & ſemper in profundo eſt, niſi homo liberetur & veniat ad eū qui ſuper omnes abyſſos ſedet. ibidem. b
Valde in profundo ſunt, qui nec clamant de profundo: & quale ſit profundum vbi cōtemnitur deus. ibidem
progenies quomodo accipitur. to. 4. 47. l
progenies viperarum, qui. to. 4. 111. h
prohibitio auget deſiderium operis illiciti qn̄ iuſtitia non ſic diligit, vt peccandi cupiditas eius dilectione vincatur. t. 5. 113. e
Ex prohibitione auctum eſt deſiderium, non extinctum tom. 10. 60. m
prolepſis, anticipatio. to. 3. 46. a, to. 4. 48. e, & 53. h, & 69. a
Non ſtatim proles eſt illius, quod ab alio venit. tom. 2. 130. h
promiſsionis filii commendatur. t. 2, 142. e, f
promitti bona, mala prædici. to 5, 197. g
promiſsiones diuinę. tom. 3. 68. c, to. 9. 57. b
promiſſa dei. to. 3. 348. b, to. 9. 163. e, f
promiſsiones duorū teſtamentorum diuerſę. to. 4. 52. a, b, & 83. g, tom. 8. 81. l, & 265. i
promiſsiones Abrahę factę, per Chriſti aduentum completæ. to. 4. 249 e
promiſsiones quando ad Abraham factę fuerunt. to. 5. 148. m
promiſsio ſecunda Abrahæ quādo facta fuerit ibid. m, & ſeq. Tertia fo 149. K, & ſeq. Quarta ibid. 58. c, & ſeq. Quinta fo. 151. c, Sexta ibid. 150. h, Septima ibid. 151. b
De teſtificatione ad Abraham, qua eidē ſeni de ſterili Sara filium ſpopondit, patremq; eum gentium ſtatuit, & promiſsi fides ſacramento circūciſionis obſignatur. ibi. c
Iſaac, & patri, & matri fuit promiſſus, & ambo riſere to. 5. 152. h
promiſsio facta fuit Abrahę principaliter de duobus. to. 5. 157 b
Quod tempore ſit impleta promiſsio dei de terra Chanaam, quàm in poſſeſsionem ēt Iſrael carnalis accepit ibid.
promiſsio diuina, quo anfuerit facta Abraham, Iſaac, & Iacob. tom. 5. 169. d
Tempore regni Dauid & Salomonis, promiſsio facta Abrahæ adimpleta eſt. to. 5. 157. c, d & ſeq.
promiſsio facta Dauid, non fuit completa in Salomone. to. 5. 162. f, g
Quam diuerſa acta ſint in regno terrenę Hieruſalem, ab his quę promiſerat deus vt intelligeret promiſsionis veritas ad alterius regis & regni gloriā pertinere. ibid. i, & ſeq.
promiſsiones temporales, myſticam ſignificationem habent to. 6. 96. l
promiſsio, & lex, opponuntur, to. 6. 204. b, c
In veteri teſtamēto ſunt promiſsiones tēporales & terrenę tom. 8. 89. e, f, & 576. i, K, & 573. b
Nihil promittit deus qd̄ nō reddat. to. 69. a
In veteri teſtamento ſunt promiſsiones rerū terrenarū, in nouo regni cęlorū. to. 8. 82. l
Quòd promiſſa illa alia ſignificant. ibidem.
promiſſa ſua nō aufert deus, ſed differt to. 113 g
Rebus ipſis perſuaſit nobis fidelem ſe eſſe promiſſorem, & largum datorem ibi. h
Tandiu eſt quiſq; promiſſor, donec det qd̄ promiſit. to. 8. 115. b
perfectio promiſſorum, abſtulit verba promittenda. ibid. c, & 266 d, e
Non ſic promittit deus ſuis aliquid in cęlo, vt deſeat in terra. tom. 8. 120. m

Alia

Alia eſt promiſsio ſub lege poſitorum, alia ſub gratia. eo.133.i,K
Omnes pmiſsiones Dei in Chriſto firmatę ſunt quia in illo impletū eſt, qcquid pro ſalute noſtra prophetarū eſt.to.8.259.l,m
Omnes illę promiſsiones patribus factę non perſeueratur figurabāt futuras promiſsiones perſeuerantes,licet pauci intelligerēt. ibidem.260 h
Cū populus Iudaicus expectabat promiſsionem terrenā,& animaduertit eā abūdare apud ipſos,nutauerūt pedes ei⁹, tāq̃ ſine cā coluiſſet Deum.to.8.261.a,b,& 265.h.
Cur non eadē promiſſa veteris,& noui teſtamēti:& quare primo terrena promittit oportebat,quam cęleſtia. Eod.265 i,K
Cur omnia quę iudęis promiſſa ſunt,defecerint,& ſint ablata. to.8 261.m,& 265.l
promiſsio Dei facta eſt certa,fixa,& incōcuſſa,fidelis,& dubitatione carēs,quę cōſolatur afflictos. eod.169.i,K,& 325.g,h
Nemo potentū promiſsiones Dei corrūpit. to.8.270.m
Quæ promiſit Deus,Dauid,non abſtulit,ſed diſtulit. eo.325.b
Sicut verum eſt quod promittit, ita certū eſt quod minatur. to.8.353.l
Vt promitteret,miſericordię ſuæ fuit,vt exhiberet miſericordiā quā promiſsit,veritatis fuit. eod.362.e
promiſsis ſuis Deus tēpus conſtituit,& temporis eius promiſit implendis. to. 8 420.i
Quod ſit promiſſum eius tanquā finale,quo decurrit noſtra omnis intētio , & ad illud quo ordine veniatur,non tacuit promittēdo & pronunciando. to.8.420.i
Quicquid promiſit Deus indignis pmiſit,vt nō quaſi ex operibus merces promitteretur, ſed gratia a ſuo noīe gratis def. ibi. K
Quia incredibile videbatur,quod pmittebat De⁹ homines futuros ęquales angelis, nō ſolum ſcripturam cū hominibus fecit vt crederent,ſed fidei ſuæ poſuit mediatorē vnicum filium ſuum. ibid.l,m
promiſsionum Dei chirographum.to.6.92i. 8.& ſeq.&.520.i
Quod promiſsiones illę terrenę figura ſpiritaliter intelligantur. Eo.469 i
promiſsio Dei non perit,ſi non ſit qui cuſtodierit teſtamentum eius. t.8.506.l,m:
promiſsiones vitę pręſentis,& futurę.codē. 551.e,f.
Quædam promiſit deus,& adhuc non dedit: ſed creditur illi ex his quæ dedit, pro quibus complēdis etiam nobis chirographū ſcripturam ſanctam reliquit.tom.8.555.l
Promiſsio dei,& mundi,ſicut minę eorum, longe differunt. to.9.129.g
Vna eſt mundi promiſsio. ibidem
Indulgentiam peccatorū promiſit deus, ſed craſtinum diem,qua pęnitentia,non promiſit. to.10.17.a, b
De omnibus rebus quę nobis in ſcripturis diuinis promiſſa ſunt, vna tantum remanſit to.10.21 d.
Deus qd in ſe credētibus pmiſerit.t.to.42.c.
promiſſa dei quę,& q homo in hoc ſeculo conſtitutus ea capere nequit. to. 10.53.h. & ſequen. copioſe.
Indicibilia quę promiſſa nobis in vita ęterna pręſtabuntur. ibidem. m
Angelorum ęqualitas nobis promiſſa. tom. 10.59.g
Quomodo exigere poſſumus dominū deū vt vobis reddat qd promiſit.to. 10.74. m
promiſſa mundi ſemper fallūt,dei autem promiſſa nunquam. to.10.82.h
promiſſo dei a quo pendet. tom.10,99.c
Quid nos deo demus,& quę ipſe a nobis exigat,q̃ que nobis pmittat.t.10.107.a,& ſeq.
Semper dominus maiora tribuit, quā promittit: to.10 177.f
promiſſa Apoſtolorum nobis proficiunt, ſi opera eorum fecerimus. to.10.219. m
per ea quę quiſq; cognoſcit pręſtita diſcat a deo ſperare promiſſa. to.10.213.m
Vt animus fiat capax ad intelligendum Chriſtū ſuſpēdit pmiſſa,nō abſtulit.t.10 242 i
Tene quod promiſit deus, vt in nouiſsimis vita tua creſcat. to.10.248.c
Deus multa pmiſit,quę dedit.t.10.248.l, m
Implētur quotidie reliqua,quę pmiſſa ſunt. ibid.m, & ſequen.
In noſtra poteſtate eſt promittere ſeruitium deo,non autem deſiſtere.tom.10.306. m
pronunciatū,apud Ciceronem.to.1.186. k
pronunciationis efficacia in ſacris literis.to. 2. 91. d
Inuentio,& pronunciatio,In ſacris literis.to 3. 2. h, i
propagatio hominū non eſt talis qualis fuiſſet abſq; peccato: & eſſet non poteſt niſi.

deus interius operetur. to.5.237.m
Deus quibus prope ſit.to.8.63.i,k,& 117.b
Qui ſint prope vel longe a deo.tom.4.304.a
Nihil propius eſt animę carne quam geſtat. to.8.466.f,g
Vide infra, Propinquitas.
prophani,ſi quid bene dixerint,non aſpernã dum. tom.3.11.c
prophetæ,qui. to 2.87.e, & 89.d,to.4. 44.d
prophetæ videntes appellari. tom. 2. 165.K
prophetæ per Heliam ſignantur. tom.3. 10. m,tom.6.16.h, i
prophetarum eloquentia. to 3.24 c, d
prophetica ad mentem pertinet.t.3 226.i,K
prophetis credendum. tom.3.351. e
prophetarum prædicta. tom.4.129.l,m
Addere prophetis to.4.306.h,i
prophetæ quaſi præterita narrant, quæ ſunt futura to.4.403.d,e
Apoſtoli item tomo.2.111. L
prophete non dei tom.4.417.h
prophetæ non omnes ſua vaticinia intellige bant to.5.53.l,& ſequen.
prophetis cur credendum. tom.5.94.h
prophetarũ tempus,pręcipuę fuit a Samuele vſ que ad reditum iſraelitici populi de Ba bylonia to.5.157.l
prophetę quid dicantur. ibidem.
prophetarum eloquia tripertita. Ibid. 157.e
propheticis locutionibus manifeſtis,quomo do oportet tropicas admiſcerit.t.5.165.d,
prophetas quos habuerint Iudæi ex quo re dierunt de Babilonia, poſt Malachiam, Aggæũ,Zachariã & Eſdram. t.5.168. i, K
Qui prophetauerint temporibus, Ionathæ, Achaz,& Ezechiæ regum. tomo.5.275. c
De temporibus prophetarum, quorum ora cula habentur in libris: quinq; tũc de vo catione gentium multa cecinerunt, quan do Romanorum regnum cępit, Aſſyrio- rumq; defecit. ibid.
Prophetę minores,& maiores,cur ſic dican tur. tomo.5.176.l
prophetæ tres de minoribus, non inuenitur quo tempore prophetauerint. eo.176. K,l
prophetæ proceſſerunt omnes philoſophos & poetas. Ibid.179.d
prophetę veri fuerunt philoſophi.t.5.180.g
prophetas quando nõ habuerit gens Iudęo- rum. to.5.182.m
prophetæ ſi præſciuerũt futura,multomagis ſciens ſancti iam facta. to.5.208.f,& ſeq.
propheta blaſphemant Manichæi to.6.con tra Fauſtum, & aduerſarium legis & pro phetarũ copioſe.t.1.21 g,item,to.2.102.l
prophetas nihil de Chriſto prædixiſſe,Mani chæi fingunt. to.8. 1.i
prophetarum teſtimonia de Chriſto. ibid. K & ſequen. copioſe.
Contra prophetarum & legis pro pugnato- res. tom 6.188.l
prophete fuerunt etiam poſt Chriſti aduen tum. to.6.200.f
prophetæ non miſſi. Ibid.201.e, f
prophetarum facta myſtica. to.6.126.f
prophetarum interfectores, qui. to.7.31.d,e
prophetæ,nubes. to.8.24.a,b
Non ideo fecit Chriſtus aliqua, quia ꝓphe- tæ prędixerunt ſed ideo prophetę prędi- xerunt,quia ille facturus erat. Eod.344. c
propheta quãdo loquitur ex perſona ſua,ip ſe dominus loquitur per eum qui ei indi- cat veritatem quam loquatur.to.8. 185.l
prophetæ in occulto audierũt, quod in aper to prædicauerunt. Eod.421.h, i
prophetę annunciabant Chriſtũ pleni Chri ſto, & illi eum venturũ præcedebãt quos præcedentes non deſerebat. to.8. 542. m
propheta erat Chriſtus to.9 30. l
ꝓpheta ĩ patria ſua hõore ñ habet.ibi.,i& ſe.
prophetas quare deus p̃miſerit, qui de Chri ſto teſtimonium darent. tom.9. 60.i
propheta malus eſſe poteſt. to.9 135.h
prophetæ pręcones Chriſti,Chriſtus iudex. tom.10.112.a
Omnes prophetę teſtimonium Chriſto ven turo perhibuerunt. tom.10.134 e,f
Agabus propheta prædixit Paulum compre hendendum Hieroſolymis. Eod. 181.l
prophetæ prædixerant Chriſtum venturum iudicandum,& iudicaturũ.to.10 243.a,b
Chriſtus implens prophetas,in carnem ſe eſ ſe venturum per eos prædixit.to.10. 182. i
prophetia. to.3.226.i, & 351.e
prophetia in veteris teſt. hiſtoria. t.4.193. h
prophetiarum differentia. to.4.222.f,g
prophetia bona,& mala. to.4.224. f, g
ꝓphetãt ẽt mali.ibi.l,& ſe.t.8.388.a,t.9.79.g
prophetia inter dona ſpiritusſancti.t 4.223.i
Quod facta in Eccleſia,videatur in ſcriptura prędicta,& futura fienda, ſicut pręceden tia credenda ſint. to.4.333.i

pro-

propheſia omnis clarior eſt luce. to.5.41.h
prophetiarum nondum finis eod.64.m
prophetico more, quomodo ſermones tropici propriis admiſceantur. to.5.129.g
prophetia de Iacob, & Eſau, quomodo impleta ſit. ibid.154.i, K
prophetia ad Heli ſacerdotem, quid ſignificauit. to.5.160.d
prophetaſſe inuenitur virgo Maria, ante Ioānem baptiſtam. to.5.168.i
prophetiæ multę fuerunt in vsū ſolius populi Iſrael, q̄ nō puenerunt ad nos.t.5.175.c
prophetauerunt Hieremias, & Sophonias, ſub Ioſia rege. to.5.177 l
prophetauerunt tres minores prophetę, ſcilicet Aggęus, Zacharias, & Malachias tēpore captiuitatis Babylonicę. ibid.178.e
prophetarum omnium ſcripta, cur non inueniantur, dicit ſe neſcire: aliquam tamē rationem asſignant. to.5.204.c, d
prophetare myſterium Chriſti, etiā in aliis populis quam Iudæorum, multi compulſi ſunt. eod.183.b
prophetię diuerſa ſunt genera. to.8.3.c
In ꝓphetia bñ miſcēt̃ p̄terita futuris.eo.6.K
Omnis prophetia imaginem habet futurorū tom.8.505.a
prophetia de Chriſto nunquam defuit, vſq; ad aduentum eius to.9.18.h, i
Quęcunq; Chriſtus opere compleuit, prophetata de eo erant. to.9.126.f, g
prophetiarum veritas. tomo.10.28.a, & ſeq.
Ex his quę antè prophetata, completa ſunt, nō dubitandū & ea q̄ reſtant cōplēda ibi.
Impleri quotidie, quę Chriſto & Eccleſia prophetata ſunt. to.10.49.m
prophetia omnis a deo eſt. to.10.125.g
prophetias imprægnationem Mariæ deſignātes, exponit Ioſepho Archāgelus Gabriel tom.10.132.d, e
In dubiis prophetiarum, prouocandum eſt ad codices Iudęorum. to.10.137.d
Propiciatorum propiciatio.
propiciatorii myſterium. to.4.53 i
Quæ ſit propiciatio apud deum.t.8.498 e, f
prouiciari dicitur, cum deus propitius ſit impietati. to.8.218.l
propiciatio non ſit, niſi per aliquod ſacrificium, & ſacerdotem. ibid.
propitius non dicitur deus, niſi cum veniam dat peccatis. tom.8.365.K, l
Cui verè propitius eſt, non ſolum donat peccata, ne noceant ad futurū ſeculū ſed etiā caſtigat, ne ſemp peccare delictet.ibi.l, m
propinquitas vera, quę ſit. to.2.42.f
propinquitas nō ſanguinis, ſed orationis ſocietas penſanda eſt. Eod.71 f, g
Nihil animę ſua carne propinquius eſt.to.2.178.i, & ſequen.
propinquare deo, & ab illo recedere, q̄d ſit tom.8.85.K, l
Ibi propinquitas, vbi conſenſio. to.8.497.g
propoſitum differt ab electione.t.4.217.g, h
Secundum propoſitum, quid ſit. to.2.290. i
propoſitum dei, & hominum. ibi. K, l
propoſitum hominis bonum, non ſine miſerante pius domino to.7.299.h
Vide, Voluntas.
Nulli licet dimittere propoſitū, licet dignitatem perdiderit propoſitio. to.10.307.a
Malum eſt cadere a propoſito, ſed peius eſt ſimulare propoſitum. Eod.314.i
proprietas denegatur religioſis.to.2.153.K, & ſo. ſequen.d, e
De percipienda verborum, & locutionum proprietate. tom.3 9.c
Diuinæ proprietates. tomo.9.156.b
ꝓpria vix ſiue dolore relinquunt̃.t.10.160.f
proſelyti Iudæorum. tom.4.27.e, & 441.K
proſelytus. to.5.183.b
proſelytus quomodo duplo filius gehennæ. to.6.63.b, & ſeq. & 106.m
proſelyti qui dicantur.to.6.63.d, e, to.8.300 b, & 550.c, d
proſelyti qui ſint. tom.8.568.c, d
proſerpina ab Orco rapta. to.5.60.h
proſerpina, Libera dicta, Orca, & Tellus nutrix. to.5.61.K
proſopopeia. tom.7.5.h
ꝓſperitas hui⁹ ſeculi fluxa, & fragilis.t.1.140.
proſperitas rerum perditio. ibidem.
proſperitas in bono, & in malo.t.3.342.& d
proſpera, & aduerſa, qūo ferenda.to.3.347.c
proſpera multa nobis videntur, quę aduerſa ſunt, & contra. tom.4.425.f
proſperitas auget luxuriam, & alia peccata: aduerſitas vero tollit. to.5.10.f, & K
proſperitas ſeculi deceptoria eſt, fluxa, caduca, & mortalis. to.8.123.c
Multi res aduerſas timent, proſperas non timent, cū perículoſior ſit proſpera animo quam aduerſa corpori. Eodem. 160.

In

In proſperis non debere extolli,exemplo ad monemur. ibid.
proſperitas ſeculi,baculo arundineo cõparatur. to.8.302.d
Quicquid proſperũ venit magis metuendũ eſt. eo.312.a,b
proſperę res quam periculoſæ.to. 10.111.f
Quomodo ꝓſpiciat Deus de cęlo,vt videat &c. to.8.168.a
Geruaſij & Protaſij translatio mirabilis. t.1. 57.K
Dominus quomodo protectio ſuper manũ dexteræ tuæ. to.8.471.K,l,& ſo.ſeq.f
protegi a templo Dei,quid ſit. eo.44.b
Semper protegi neceſſe eſt, & ſine ꝓtectione Dei nihil ſumus. to.8.212.m
protectus ē Chriſtus a multitudine malignãtium protegẽte ſe Deo, protegẽte carnẽ ſuam ipſo filio,& hominem quẽ gerebat. eod.213.i,K
Nõ ſic protegit Deus, vt quaſi ſubleuetur ab eo quem proteget:ſubleuat quẽ protegit, non onerat. to.8.388.d
proteſtatio Auguſtini. to.1.280.a
De Proteo. to.1.150.l,& 166.l,to.5.84 b
prouorbiorum liber,eſt Salomonis.t.5.66.h
prouerbia vulgaria homines audiunt,& prouerbia Dei dormitant in eis. to.8.482.b
prouerbiũ,Malo ꝙ teneo,quã ꝙ ſpero.ibid.
prouidentia piorum in rebus externis.to. 3. 264.l,m
prouidentia Dei regna donantur.to.5.53.c, & 168.d
prouidentia Dei oĩa fieri..to.1.140.d,Retracta ſo.8.e,to.7.412.f,to.8.574.h,i,& ſeq. copioſe.
Omnia diuina prouidentia regi.to.1.155.g, to.3.191.l,& 253.m
De prouidẽtia Dei,& hoĩs libertate.t.1.223.c
prouidẽtia dei,nec facto ꝑmĩt, &c.t.2.142.c
prouidentiæ diuinæ ratio non mutatur.to.2. 6.l,m,& ſo.ſeq.d
Argumenta diuinæ prouidentiæ.to.3.191.m
prouidentia piorum in rebus externis.to.3. 262.l,m,& ſo.ſeq.b,to.4.412.f
prouidentia.to.3.347.a,& 352.d,t.4.186.a, to.5. 43.c
prouidentia,quid Ciceroni. to.4.187.g
prouidentię diuinæ attribuenda eſt afflictio,tam bonorum quã malorum.to.5.2.d
prouidentia diuina bona & mala præſentia facit cõmunia bonis & malis, nõ autẽ futura. eod.3.c
prouidẽtia creatoris mũdi alta eſt. t.5.10.m
prouidentiæ diuinæ occulto iudicio vera religio defuit Romę, quam debeat eligere. eod.20.K
prouidentia qualiter regna diſponit. t.5.43. c,d
prouidentia diuina regna conſtituantur nõ fato, vt quidam dixerunt ibi.47.d,e
prouidẽtia diuina finit agere cauſas ſecũdas. to 5.63.i,K
prouidentia Dei occulta eſt. eo.64.h,i
prouidentia diuina,quare maiora munera corporũ dedit multis brutis, quã nobis. to.5.69.g,h
prouidentiam Dei probat Plotinus , etiã ad hac æterna,& ima pertingere.to. 5.85.K, & 36.a
prouidẽtia Dei ornauit temporũ curſus,ad dandam legem. ibid.a
prouidentia diuina admonet nos res non inſipienter vituperare,ſed vilitatẽ rerũ diligenter inquirere. to.5.99 e
Ad prouidẽtiã Dei ſpectat ordo creaturarũ tranſeuntium. eo.104.e,f
Non facit peccatores,ſed ordinat cũ peccauerint. to.8.15.b
Ad prouidentiam diuina omnia referũtur,q̃ ſtulti quaſi caſu & temere,& nulla diuina adminiſtratione fieri putant. eo.19 f
Nihil prouidẽtia geritur,ſi caſibus aut fortune reguntur hoĩes. to.8.65 h,i, & 91.i,K
Sunt qui Deo nõ audent dare iniquitatẽ,ſed auferũt ei prouidẽtiã quia,&c.eo. 66.c,d
De his qui credũt prouidentiam Dei nõ pertinere ad ſanctos & fideles ſuos in terra, ſed ſolũ ad recipiendos in cęlũ.t.8.120.m
Cur prouidentiam Dei quidam negent. eo. 216.f.g,& 262.b,& 270.K,l
prouidentiam Dei negantes , aut quia malis fauet,& neminem curat,authoritate reprimuntur. to.8.263.d
prouidentia Dei qua creauit omnia,& mũdũ regit etiam ad hoĩes & iumenta,& minima quæq; extenditur.eo.559.f,& 575.i,K
prouidẽtia Dei ĩ publice & culice.t.8.575.i
prouidentia Dei in rebus. to.9.165.d,to.10. 158.e
prouidentia Dei ſuper homines. to.10.8.h
Vide, Deus,& Præſcientia.

prouinciæ

Prouinciæ Orientales quo tempore imperio adiunctæ ſint. to.5.37.f.
Proximus quis.to.2.71.g.tomo.3.5.i.& 25 l.to.4 333.g.
proximi nobis angeli quoque. to.3.6.l
proximus noſter Chriſtus. ibidem.
Omnis hō,oī homini ꝓximus eſt.nec velle eſt cogitanda lōginquitas generis, vbi eſt natura communis.tom.8.25.f.& 442.f.g.
proximum oportet omnem hominem intelligi.tom.8.25.f.& ſo.ſeq.f.tom.9. 197.h. tom.10.155.f.&236.g.
oximus tibi eſt, cui facis miſericordiam. tom.8.149.g.
proximus tuus ille eſt,q̄ & cętera.to 8.40.b
proximi xp̄i qūo facti ſint lōginq.t.8.105d
proximus nr̄,q̄s ſit.to.9.160.f.g.to.10.115.f.
Omnis Chriſtianus recte proximus dicitur. tom.10.153.d.
In vno homine malo, & proximum habes, & inimicum. tom.10.210.l
proximus quomodo diligēdus.to.2.71.g.h. tom.10.92.d.& 111.m.
Ad ꝓximi vtilitatē oīa referenda.to.3.17.K.
proximum conſulere debemus.tom.5.82 d
proximi dilectio prior eſt ordine faciendi, Dei autem dilectio prior eſt ordine præcipiendi.to.9.33.h
Aſcendit aliquē gradū qui proximū diligit, licet etiam oderit inimicum.to. 10.155.e
proximus qualiter audiendus.to.10 175.i.
In quo bñfaciendū ſit ꝓximo to.10.242.m
prudens eſt qui ſibi proſpicit in futurum.tomo.8.149 c.d.& ſeq.
prudens dictus eſt,porro videns.to.8 169.l
prudentes,id eſt,ſuperbi.t.10.7.K. l.& 148.e.
prudens in omnibus ſibi ſufficiēs eſt, imprudens nunquam. tom.10.280.c
prudentia,quid ſit.tomo.1.112.i.tom.3.264 h.tom.4.187.g.
prudentiam docent ſcripturę.tomo.1.253.a
prudētia ignaua eſſe nō pōt,& cæt.to.2.34.a
prudentiæ imprudentia cōtrariatur,ibid.a.b
prudentiæ partes. to.4.187.g.
prudentia carnis & ſpiritus, id eſt, affectus. tom.4.260.a. tom.10.61.m.
prudētia diſcernit bona a malis.to.5.188.h.
prudentia carnis legi ſubiecta eſſe non poteſt,quomodo dictum. to.6.54 e
prudentia dicitur, qua dignoſcimus inter bonum & malum to.8.304.h.i.
prudentia docet quid tenendum, & quid fugiendum. to.10 280 b
prudentię effectus. ibidem.
pruina ſignificat vitium,quo charitas proximi,ſtulutiq; tenebris velut nocturno frigore,congelaſcit. to.8.280.h.i
per pruinam cœleſte beneficium intelligitur.Eodem.455.e.
pſalliani hęretici,q Græce dicti ſunt Euchitę,quod indeſinenter orarent. to.6.8.f.g.
pſalterium ex Græco emendatum.t.2.199.e
Cur pſalterium ſolū ſonas de ſuperioribus habere fertur inter organa muſicorum. tom.8.3 b 68.h.& 127.i.K.
pſalterium decacordum,dilectionem dei & proximi ſignificat.Eodē.66 i.& ſo.ſeq.K.
pſalterium quomodo diſtinguitur a cithara & cur ſemper legitur decē chordas habere.t.8 68.g.h.& 127.i.K.& 256.i.& 295.i
pſalterii nomine,caro Chriſti figu atur Eodem. 185.g.
pſalterium meum,gaudiū meū.to. 8.522.b.
pſalterium decēchordarum,quid ſit. Eodē. 337 d.& 550.a. tom.9 200 c.d.
pſalterium eſt quoddam organum cantilenę,inuentum ad cantandum.to.8. 561.K.
pſalterium Auguſtini, qđ matri ſuæ compoſuit. tom.9.260.a.& ſeq.
pſalterium per Dauid a ſpiritu ſancto cōſcriptum. tom.10 107.e.
pſalmorum authores tom.8.3.c.
pſalmus cōtra partem Donati abecedarius. to 7.2.per totū.Retractationū.to.1.17.g.h
In pſalmos,qui ex Grecis & Latinis ſcripſerint. to.2.163.i.
In pſalmos Auguſtiniana q̄dam carpi poſſe. tom.2.561.l.
pſalmi nō oēs a Dauid editi ſunt.to.8.3.c.d.
Aſaph,Eman, Ethan, & Iditum ediderealiquos pſalmos. ibidem.
Dauid ſolus nouē pſalmos ore ꝓprio cecinit,reliq ab illis quatuor principibus ſūt dicti iuxta titulorū inſcriptionē. ibidem.
pſalmi ſpiritu Dei dictante, dicti & ſcripti ſunt to.8.209.l.
pſalmiſta infirmitatibus medetur animarū noſtrarum. tom.10.91.h.i.
pſal.ſūt cētuinqnquaginta, quos oēs exiſtimat cōpoſuiſſe Dauid.to.5.264. K.& ſeq.
pſalmos in manus ſumit Auguſtinus cōuerſus. tom.1.56.m.& ſequen.

pſalmorum liber quæcunq; vtilia ſunt ex ꝓphetis,ex hiſtoriis,ex lege, & ex prouerbiis,continet. to.8.3 k.
pſalmorum liber quid contineat.tom. 8.3.l.
Cur pſalmorum nobis per modulos aptata ſint carmina. ibid.m.
pſalmus. ibid.m.& ſequētibus.
pſalma eſt quod pſallitur. tom.8.7.l
pſalmus eſt quod viſibili pſalterio canitur. tom.8.229.c.
Inter pſal.& canticū,diſcrimē.ibi.c,d.& 7.g
pſalmorum liber,& nō canticorum quare dicatur. ibidem.d.
Quorundam pſalmorū obſcuritas in ſenſu latet,aliorum nō latet.ſed.&c.to 8.440.K
pſalmus cantus eſt,nō quilibet,ſed ad pſalterium. to.8 7.g.& 229.c.& 561.K
Vtrū omniū pſalmorū quinq; libri eſſe credēdi ſint,vel vnus.eod.407 d.e.580.c.d.
pſalmorum ordo magni ſacramēti cōtinet ſecretum, & cur omnes cētumquinquaginta numerentur. to.8.580.l m.
Pſalmorum myſteria in titulis.tom.8.192.i.
Cū omnes pſalmi ſint cantati, ideo varios titulos acceperunt,vt faſtidium leuaretur eodem.317.e
In pſalmis titulorum varietas vnde ſit.tom. 8.319.e.f.
Quòd arcana omniū titulorum,qui in pſalmis ſunt,& ordines eorundem pſalmorū magna eſſe credere debeamus nec ſicut volumus penetrare poſſe.eodem.407.e.f
Cur quidam pſalmi habeant titulos illorum qui ante vel poſt tempora Dauid fuiſſe leguntur.tom.8.217 l.& 248.h.i & 426.m
Vtrū omnes pſalmi alleluiatici,habeāt in fine alleluia,& nō oēs in capite.eo.407.d.e
pſalmi Abecedarii. to.8.466.l.m
pſalmus primus cur titulum nō habeat neq; numerum pſalmorum. eod.3.d.
Qui pſalmi exponantur de paſsione domini & reſurrectione. tom.5.165.m.
pſalmi pęnitentiales. to.1.in Poſsido.
pſalmi quarti,Cum inuocarem expoſitio.tomo.1.56.b.& ſeq.
pſalmus 44. quomodo intelligatur de Chriſto. to.1.165.d.to.6.22.b.c.
Cur pſalmus quinquageſimus ſit de pęnitentia,cēteſimus de miſericordia & iudicio, cēteſimus quinquageſimus,de laude Dei in ſanctis.tomo.8.580.f.
pſalmus.68.exponitur in parte.to.6. 21.d.e.
pſalmi.69 pręnotatio. ibid.f.
In pſalmo centeſimo decimooctauo,ſingulis literis Hebræis ſubduntur octoni verſus,donec eius prolixitas terminetur. to. 8.455.i.& 466.l.m
pſalmus.143.expoſitus in parte.to.10.30.d. e.& ſequen.
pſalmorum vis & vtilitas.to.1.56.m. & ſeq. tom.8.3.l.m.
pſalmus communis quidam bonæ doctrinę theſaurus eſt, apta ſingulis neceſſaria ſub miniſtrans. to.8.3.l.m
pſalmus dęmones fugat,angelos ad adiutorium inuitat. ibid.m.
pſalmus tranquilitas eſt animarum, ſignifer pacis, perturbationes vel fluctus cogitationum cohibens. ibidem.
Quid eſt qđ in pſalmis nō diſcitur. to.8.3.a.
Accipere pſalmum,& date tympanum, qđ ſit. eodem.295.h
pſalmi cantati ad altare. tom 1.22.l
pſalmi cantati apud morientes.tom. 1.59.m tom.1.66.b.
pſalmi quomodo cantandi in Eccleſia. to.1. 65.e tom.2.173 g.
De eadem re,Athanaſii ſententia.to.1.65.e.
pſalmi in ſolennitatibus ſanctorum expoſiti.tom 2.175.a.
pſal mi cum opere. tom.3.348.g.
pſallere licet inter laborandum.to. 3.262.i.
pſallere ad gaudiū pertinet.to.8 6.h.in fine
pſalmorū voces noſtræ ſunt, & ſpiritus Dei eodem.43.c.d.
In pſallendo eſt exultatio. to.8.51.f
pſalmus ſi orat,orate:ſi gemit,gemite: ſi gratulatur,gaudete ſi ſperat,ſperate:ſi timet, timete:omnia quę in eo ſcripta ſunt, ſpeculum noſtrum ſunt. eodem.58.b
Vocē Chriſti,in omnibus pſalmis,vel pſallētem,vel gementem, vel lętantē in ſpe,familiariſsimā habere debemus.to. 8.126.b
pſallendum intelligenter. eodem.142 h
In omnibus pſalmis ſic audiamus voces capitis,vt audiamus & voces corporis.to.8 183.f.192.k.& 199.a.
pſallere,eſt organū, aſſumere, qđ pſalteriū dicitur,& pulſu atq; opera manuum voci bus concordare. eod.221 m.& ſeq.
pſallit nomini Dei,qui operantur in gloria eius.tomo.8.230.g.& 337.b.

Illi pſallunt, qui cum hilaritate faciunt bene. eodem.337.d
In pſalmis & multorum vox eſt, & vnius, & ſic clamat vnus tanquã omnes, quia omnes in vno ſunt. tom.8.245.K.l
pſalmorum cantilena veteres delectari. eo. 437.K
pſalmi olim cantati ſimul & interpretati. to. 8.525.K
pſalmos multi ſonant voce, & corde muti ſunt. eodem.469.h
pſallere in tympano, & pſalterio, quid ſit. to.8 578.h
Vis pſallere, non ſolũ vox tua ſonet laudes, Dei, ſed opera tua concordent cum vocem tua. eodem.561.K
pſallis Deo, cum in negocio nõ cogitas fraudum. ibidem.l
Tempore Auguſtini populus in Eccleſia cãtabat pſalmos. tom.10.106.d
Qui cantat & operatur, pſallit in pſalterio & cythara. tom.10.236.m
pſeudoprophetę taxantur. tom.3.314.K
per pſeudoprophetã miſſũ in ſtagnũ ignis, dicit Antichriſtũ poſſe ĩtelligi.t.5.204.m.
pſeudoprophetę ſunt vel hæretici, vel ficti Chriſtiani. tom.9.149.i
pſeudopropheta quid. tom.10.87.l
pſotonphanec, quid. to.4.39.l
ptolomæus Aegypti rex. tom.5.68.g
protolomęi vocati ſunt reges Aegypti, poſt mortem Alexandri magni. eodem.181.l
ptolomæus Philadelphus, captiuitatos iudęos promiſit abire, ſcripturas ſacras a põtifice Eleazaro poſtulauit. tom.5.68.g
ptolomæus hæreſiarcha, diſcipulus Valentini. tom.6.5.d
pubertas ſera. tom.5.138.a
publica delicta, publicè ſunt arguẽda, & occulta ſecrete. tom.10.16.i
publicani qui dicantur. tom.10.157.a
publicolæ quęſtiões, ad Aug.t.2.210.i.& ſe.
Ad publicolam Auguſtinus, prædictas quæſtiones ſoluens. ibidem.211.c
publius valerius. tom.5.25.d
pudenda dicta ſunt poſt peccatum, non ante. to.5.115.a.& 127.m
Impudendorum actu, quomodo omnes verecundentur. tom.5.127.e
pũdenda non eſſent membra illa, ſi rationi obedirent. eodem.128.g
pudẽda, vñ ſic dicta. to.7.229.e.f.& 338.g
pudenda cur primi parentes texerunt. tom. 7.261.h.& 284.i
pudẽda naturæ noĩe quur nũcupẽt.t.7.264.i
Pudicitia cuſtodienda. tom.2.82.b.c
Pudicitia eripi non põt animo inuiolato. tomo.1.210.c.to.3.191.h & 141.h.i.to.3. 347.c.to.4.4 g.h.9.b.& e.
Pudicitia cõiugalis, nõ eſt ſine vitio.t.2.34.e
Impudicitię crimen, quã magnũ ſit.t.2.93.a
Pudicitia, nec in corpore põt violari, cuius mẽbra potuerunt ſuperari.tomo.2.191.h
Pudicitia violentia non violatur, ſi mẽte ſeruatur. Eodem.241.h
Pudicitia mentis, fugatur impudicitia oculorum. tom.2.153.b.c
Pudicitia qualiter cuſtodiatur. ibidem.i
Pudicitię cauſa num mentiendum.tom.4.4. g.& ſeq.& 9.d.& ſeq.
Pudicitia eſt animi virtus, quæ non tollitur corpore corrupto. tom.5.7.d
Pudicitia cõiugalis, donũ Dei.to. 7.264.b.c
Pudicitia non eſt niſi in piis. ibidem.d
Pudicitia animi, virginitas corporis.tom.7. 340.i
Pudicitia vera non eſt in animo fornicante. Ibidem.l
Pudicitia eſt duplex, corporis, & animi. to 9.179.h
Impudico viro, an debeat mulier pudicitiã. tom.10.120.d
Pudor vnde. tom.7.264.f
Pudor in pudendis propriè. ibidem.h
Vide, Caſtitas.
Mala quædam portare nõ poteſt pudor humanus. tom 9 103.k
In frontę pudoris ſedes. to.10.63.m
Pueritiæ deſcriptio. tom.1 29 f
Pueritiam quoque peccatis eſſe obnoxiam. tom.1.31.K.& ſequentibus.
Pueri, & horum educatio, munera Dei. to. 1.57.& h.& m.
Odium literarum in pueris, & amor luſus. tom.1.29.g.& fo.ſeq.k
Pueri quomodo virgam deprecantur, Eodẽ 29.g.h
Modus exercendę iuuentutis ſcholaſticę. to. 1.31.g.h
Diſcipulorum impudentia, & fraus in præceptores. Eodem.41.K.& fo.ſequen.h
Inter puerũ & iuuenẽ, quid diſtet.t. 2. 167.

Puer ſeruus dicitur. tom 2.34.e
Puerorum peccata. tom.3.214.f
puer ægrotans tom.3.229.c
De pueris non baptizatis tom.3.292.d.
Puer mortui excitatio. tom 3.245.c
pueris tres i ignē cōiecti,&liberati.t.3.248.d
pueritia Christi. tom.4.136.e
pueris comparati tom.4.196.f.
pueri Hebræum deridentes,quid adumbrēt. tom.8.131.f.& 141.K
pueri ſunt,qui depoſuerunt veterem hominem Eodem.427.K
pueri facile intrant per anguſtam portā.ibi.
pueri,quare a ploratu incipiunt.to.10.83.d
Quæ pueritia imitanda proponatur.tom.8. 141.l & 487.i.K
pueri diſcunt amare quod inſuſurrauerunt parentes ibidem.522.h.i
puer ab vtero eſt in peccato,quod traxit,nō quod commiſit. tom.10.249.f
Duo pueri Abrahæ, in pede montis manentes,ſunt populus Iudæorum.tom.10 161. m.& 162.b
puerperium informe tom.4.51.d
plumbeus pugio. to.7.325.i
pugna contra vitia. tomo.1.77.g.to.3.353.i
De pugna & bello vitiorum,& virtutum.to. 5.220.f
pugna boni & mali,in membris noſtris. to. 7.321.m
Aliud eſt non pugnare & eſſe in pace vera, aliud pugnare & vincere,aliud eſt pugnare,& vinci,aliud nec pugnare,ſed trahi. tom.8.87.d
pugillari,eſt pancratium facere. Eodē.188.a
proteruiæ,& māſuetudinis,pugna.t.9.225.h
Ad hoc Chriſtus pugnare voluit,vt doceret quomodo vincamus. tom.9.246.g
pugna Chriſti cum mundo. tom.10.21.h
pugna ītra noſipſos.t.10.35 h.i.&ſe. copioſe
Quando pugna ſpiritus & carnis ceſſatura. ibidem.l.m
pugnantium,in hoc ſeculo,vox.to.10.57.b
De pugna inter ſpiritum & carnem ,Serm. to.10.67.f.& ſeq.& 69.e f
Nullus homo,in quo non pugnent caro & ſpiritus. to.10.67.i & ſeq.
pugnare vſque ad ſanguinem.tom. 10.75.K
De verbis Apoſtoli,Non ſic pugno quaſi aerem cædens, & de conſtituendis epiſcopis,Serm. to.10.78.K
pugna in iſto corpore tom.10 36.d
Fortius pugnat,qui contra ſe pugnat. to.10. 125.m
pugna eſt inuiſibilis,aduerſus inimicos inuiſibiles. to.10.148.b.c
pugnare voce & lingua,quid.tom.10.164.i
Omnis pulchritudo ex Deo eſt. tom. 1.38.f
pulchrum amabile. ibidem.K
De apto & pulchro ibidem.l
pulchri,& apti,diſtantia. tom.2.6.a.b
pulchritudo animi,eſt iuſtitia & virtus. to. 2.114.K
pulchritudo corporis.t.2.208.d.t.5. 235.b.c
pulchritudo tom.3.175.f
pulchritudo vniuerſi, quomodo conſiſtat in ordine creaturarum,& etiam malis ad uerſantibus bonis. tom.5.94.h
pulcherrimus mūdus clamat ſe factum a pulcherrimo Deo. ibidem.i
pulchritudo corporis,quæ eſt infimū bonū à Deo factum,temporale & carnale, male amatur poſtpoſito intimo æterno & ſēpiterno Deo. to.5.139.K.l
Omnis pulchritudo corporis,eſt partiū cōgruentia. tom.5.235.b
De pulchritudine varia homini accommodata in vita iſta.Eodem.237.K.& ſequen.
pulchritudine ſola inuicem perfruemur in vita æterna,ſine vlla libidine. ibidē. 238.g
De pulchritudine corporis humani i mutua correſponſione mēbrorum, vbi nihil eſt vtilitatis cauſa creatum,quòd non etiam habeat decoris locum.ibidem.& 241.i.K
pulchritudo interior noſtri corporis,& aliarum rerum,nunc latens eſt, ſed apertiſſimè in gloria ſuccedent,mētes noſtræ ad Deum laudandum tantum artificem. ibi.
pulchritudo vniuerſitatis nulla ex parte violatur,dum ſua cuique tribuuntur. tom 8. 16.f.g
Omnia pulcra ſunt ſapientia,quæ oculis placent. Eodem 68.a
Chriſtus pulcher in cœlo,pulcher in terra, pulcher in vtero,pulcher in flagellis,Eodem.132.l.m
Sūma & vera pulchritudo,iuſtitia eſt ibi. m
Pulchritudinis interiora,quæ ſint.to.8.137.b
Pulchritudo agri,quomodo cum domino. Eodem.157.d
Qui amat pulchritudinem,eligat confeſſionem. to.8.354.m.& ſeq.

Deus pulcher nos deforme, amauit, vt nos redderet pulchros. tom.9.244.a.
Pulchra, amantur, etiam ſi ſint inuiſibilia.tomo.10.76 a.
Pulchra eſt caſta iuuenũ pudicitia, & Deo amabilis tom.10.250.K.
Fides reſpicit pulchritudinem interiorem & non exteriorem. to.10.324.e.
In pulice & culice prouidentia Dei. tomo. 8.575.i.K.
pulices & muſcas, cur fecerit Deus.to.9.3.i.
pullus aſinę, gentes. tom.6.88 c.
pulli Chriſti. tom.10.109.l
De palmone coniuncto antro pectoris, ad vocem formandam. tom 5.129.m
pulmo qd ſit, & q̃ eius operatio.to 8.383.i.
In pulmone, ſolet notari ſuperbia, & quomodo curatur. eod.161.f
pulſa e. tom.4.414.m.
pulſanti, ſed nõ ſero, aperitur.tom. 10 23.g.
Hortatur nos dominus, ne deficiamus pulſando, petendo, orãdo vſque ad ſimilitudinem improbitatis tom.10.25.l.
Deus non repellit pulſantes, ſed culpat potius negligentes to.10.212.c
per puluerẽ impii intelligunt.to.2.179.d
puluis mortis, quid ſit. tom.2.179.c.d.
puluis homini faciendo materies fuit. to. 5. 112.l.& ſequen.
pulueris Sion miſereri, quid ſit.to.8.376.a.b
puluis ſignificat iniquos.eod.4.g.h.& 82. b.
punctum quid mathematicis.tom.1.193.m
puncti excellentia ibidem.
punica lingua affinis Hebręę. to.7.52.f
Vide, Lingua.
punit neminem Deus propter opera mala, quę facturus eſſe tom.2.43.h.i
Quod non puniat innocentes. tom.2.32.l.
Cum impunita Deus peccata dimittit, tunc in, feſtius punit. tom.2.7.m.
Impunitatis malum tom.3.347.a & i
punitio diuina. eodem.347.b.
peccatum quare puniatur, & quare nõ. to.5. 3.d.& ſequentibus.
puniuntur hic boni, cum malis. ibid.g
puniebantur virgines veſtales adulterantes viuę pœna defoſsionis. tom.5.21.d
Nõ puniebãt antiqtus a Roma. fęmine pp adulterium, pœna mortis, ſed alia. ibidẽ.
puniuntur defectus voluntarii, non neceſſarii. tom.5.105.e.
Cum punit Deus, vt iudex punit eos qui legem pręterreunt. to.8.9.c.d.
Non poteſt eſſe vt non puniatur peccatum: puniatur ergo a te, aut a Deo.eodem.135 & 195.f.
punire peccatorum, iuſtum eſt: non punire, miſericordia. to.1.211.b
Ille iuſtus eſt punitor, qui non habet quod in illo puniatur. eod.161.L
Si puniret Deus peccatores, non inueniret confeſſores. to.8.384.g.h.
Vide, pœna.
pupillę oculi vis. tom.2.198.g
pupilli, & viduæ, quomodo accipiantur in ſcripturis to.4.449.d.
pupilli, qui dicantur. to.8.560.d.e.
pupillus quis. to.10.184.h.
Laruahs purgatio. tom.2.2.h.
purgatio vera per Chriſtum to.3.100.f.
purificationes humanæ pernicioſę.to.3.102 e. Vide, Ignis.
Quomodo purgent hominis ſpiritum, qui immundum habent proprium.to.5.99.c.
purgatorius ignis poſt hanc vitã.to. 1.278.c to 3 58.f.& k.to.4.229.e.& 376.c.to.5.88 a & 220.e.tom.7.458.h.i.tomo.10.98.m
Vtrum omnibus in purgatorio exiſtentibus ſint ęquales pœnę. ibidem.ç
Defuncti in purgatorii tormentis, continuo expetunt a nobis auxilium.to.10.301.b.c.
purificationes humanę pnicioſę.to.3.102.e.
de purificatione tom.4.139 g.
purificationes veterum quid ſignarint.tom. 6 260.c d.
purificationem Pagani etiã diis ſuis tribuũt tom.7.77.i.& ſequentibus.
Vide, Mundus, ſiue munditia.
In feſto purificatiõis virginis, Ser.t.10.262.e
Puſtulam habens, deſiderat vt cito ſpondylum faciat. tom.10.95.f.
puteus iurationis tom.5,155.b.& c.
puteus quid miſtice ſignet. to.4.197.m
puteus quem vidit Agar eiecta cum filio.to. 3.238.f.
puteus interitus, quis ſit. to.8.178.a.b
putei nomine profunditas iniquitatis humanę ſignificatur. eod.242.d.e
puteus quãdo vrgeat ſup peccatores os ſuũ tom 8.546.f.
Quid aperire puteum abyſsi. to.9.144.f
Neque vrgeat ſuper me puteus os ſuũ: exponitur.

nitur. to.10.98.m.
Inferni puteus. ibidem.
Chriſtus ex itinere fatigatus, ſedebat ſuper puteum Ioſeph. tom.10.175.b
putredo ponitur ꝓ mortalitate. to. 2.169.g.
pygmei tom.5.145.l.
pyrenei montes. tom.5.26.b.
pyrrhus Priamum occidit. to.5.2.h.
pyrrhus. tom 5.23.f.
pyrrhus Romanos vincit, & ſe ab eis victũ aſſerit. eod 24.i.K
pyrrhus Epirotarum rex. to.5.46.K.
pythagoras nimium laudatus.to.1.167.l m. Retractationum.9 a.
pythagorę peregrinatio ꝓ philoſophia eodem.154.1.
pythagoras immortalem eſſe animum credidit.ibi.& to.2.4.i
pythagoras quomodo philoſophi nomen maluit. tom.3.140.h.
Contra pythagorę metempſichoſin.tomo.3 133 i.K.
pythagoras ipſe nihil ſcripſit.tom.4.127.f.
pythagoras fuit hydromanticus, & necromanticus. tom.5.64.g.
pythagoras fuit author philoſophorũ in Italia, à quo fuit philoſophorũ nomẽ exortũ:& quo tẽpore fuerit.t.5.65.e.f.& 66.K
pythagoras Samius. to 5.65.l.& 175.b
pythagoras non audiendus,ſed Chriſtus.to. 8.394.a & 538.g.
pythoniſſa quam Saul conſuluit.to.3. 11.h. tom.4.225.K.l & 231.h.
Et de puella habente ſpiritum Pythonis in Actis Apoſtolicis. to.3.11.K
QVadragenarius, numerus pœnitentiæ. tom.4.42.m.
Quadragenarius numerus in quadam perfectione ſacratus. to.9 33.a
Salutaris & myſticus eſt quadragenarius numerus. to.10.160.m.& ſeq.
Per quatuor terræ angulos multiplicatus decalogus, conſtituitur numerus quadragenarius. tom.10.207.a.
quadraginta, numerus laboris & afflictionis to.2.172.l.to.4.135.l.
quadraginta plagæ. tom.4.93.f.
Quadraginta & ſex anni in nomine Adam inuenti, ſi Græce ſcribatur. to.9.21.f
quadraginta dies ante paſcha, ſignificant tẽpus miſeriæ noſtrę. to.10. 204.i & 205 e.
quadraginta dies quibus filii Iſrael ſteterunt contra Philiſtæos, ſignant quatuor fines orbis. tom.10.225.l.
quadrageſimę obſeruatio.to.2.172.l.tom.6 152.l.m.
quadrageſimæ ieiuniorum ratio.tom. 4.42. m.& to.135.l
quadrageſimę myſterium. to.4.209.c.
quadrageſima ante & poſt paſcha, qui ſignificet. tom.8.429.c.d
Dies quadrageſimæ quid commemorent.tomo.10.154.b.c.
quadrageſima eſt prouiſio animæ ꝓ totius anni cibariis. tom.10.154.a.
Dies quadrageſimæ, vitam pręſentẽ ſignificant,ſicut paſca futuram. ibidem.c.
quadrageſima eſt tempus meſſis animę.to. 10.154.d.
Qui non congregat in horrea ſpiritalia animę tempore quadrageſima,famem, & ſitim patietur æternam. ibid.
Caro per famem & inopiam tenuis ac ſicca eſt,ſic anima verbo Dei in quadrageſima non paſta. ibidem.
Opera quadrageſimæ frequẽtãda.t.10.154.e
Non ieiunare in quadrageſima, peccatum eſt.to.10.157.m.
In quadrageſima ſanctificãda ſunt corda ad digne paſca celebrandum.tom. 10.158.h
A carnibus in quadrageſima abſtinendum. ibidem.l.
Dominica prima in quadrageſima: Sermones tres. ibidem.K.& ſequen.
Quadrageſima cõgruens eſt tẽpus ad adorãdum,& ſatisfaciendum.tomo. 10.160.m.
quadrageſima ordinata eſt ad purganda peccata mũdi,ſicut,diluuiũ ad purgandũ mũdum. ibidem.
Totam quadrageſimã non obſeruare ſacrilegium eſt:partem autem violare, peccatum eſt. tom.10.165.l.
Superfluum prandii quadrageſimalis, pauperibus eſt erogandum. to.10.166.i
quare quadrageſima inſtituta ſit. tomo.10. 207.a.
Multis quadrageſima eſt poti⁹ voluptatis nõ ſuę quam humiliationis obſeruatio.ibid.i
quadrans nouiſſimus. tom.4.396.K
quadrũ quocunque verteris ſtat,non cadit, ſic debet eſſe Chriſtianus. to.8.316.c
De qualitate. to.1.101.f.g.

Species

Species qualitatis. ibidem
Qualitates recipiunt cōtrarietatē.ibidem.m
qualitates quę non ſuſcipiunt contrarietatem. ibidem.102.a.b
qualitates non ſuſcipiūt magis & minus.ibidem.a.b
qualitatum differentię. tom.7.366.b.c
qualitas,& quātitas,in quo differāt.t.2.82.a
qualitates corporum ſine corporibus eſſe non poſſunt. tom.2.83.g
quando & aliquando aduerbia ſunt temporum. tom.8.424.d.e
quanto nihil eſt contrarium. tom.1.100.f
quantum habes,tantus eris. tom 9.198.i
De quantitate tom 1.99.b.c
quaſi non ſemper ad ſimilitudinem ponitur tom.8.486.i.K
Si quaſi nō adderet,totū verū eſſet. ibi.151.i
quatuor euangeliſtæ, quatuor animalia in Apocalypſi. tom.4.127.b.to.9.60.m Vide numerus.
quatuor illa germina, quatuor deſignāt ætates. tom.10.177.h
quaternii numeri conſecratio. to 10.118.e
quatriduum mortis Lazari, quid ſignificet. tom.9.78.e.f
quærendi modus eſt. to.1.229.K
de quærendo Deo. tom.3.346 d
requiri ſe voluit Chriſtus,& quare. tom. 4.309.a b
quærite tom.4.414.m
quęrere accipitur pro acquirere,&quomodo Deus dicat nos quærere.to.5.161.d.e
quęrere,non eſt ſcire. tom.7.48.d
Noli aliquid a domino extra illum quęrere. tom.8.77.b.c
perſecutores non quærunt animam, niſi vt perdant. eodem.81.h
Illum quęre, quid deeſſe nuſquam poteſt. ibidem.i.K
Anima Chriſti,vel cuiuslibet, duobus modis quæritur,ſcilicet ad imitādum, & ad perpendendum.to.8.105.f.& 117 f.&to. 246.a.& 542.l.m
quod difficilius quęritur,ſolet dulcius inueniri. to.8.392.K.l
Deus ſine fine eſt quærendus, quia ſine fine eſt amandus. to.8.404.e.f
Aliud eſt quærere Deum,aliud quęrere hominem. tom.9.247.i
quærēdum eum qui prior q̄ſiuiſſe, & ſequere vocem paſtoris tui,non alieni. ibidē.K
quęrunt impii Deum, vt eo inuento nō ſint impii tom.8.437.c
quomodo dicantur quęrere ſapientiam, & oderunt ſapientiam ibidem.b
Deus non quærit ab auerſis, ſed ipſe vocat auerſos,&vt impleat cōuerſos.t.8.70.b.c
quæritur Chriſtus a diuerſis, diuerſis rationibus. tom.9.47.i.K
Deus in comprehenſione ita latebat in carne,vt laternis facibus & armis quęreretur occidendus a tenebris. tomo.9.114.a
Deus non oculo,ſed corde quæredus eſt.to. 9.135 h
quiſquis quærit,facile inuenit. tom 9.163.a
Quærit a nobis Chriſtus ex eo qđ dedit nobis. tom.10.35.g h
Caſte Deus quærendus, & quomodo caſte quæratur. to.10.42.b
Magi quærebant vt inuenirent, Herodes q̄rebat perderet. tom.10 137.l
quare Chriſtus poma quęrebat in arbore, in qua nulla eſſe ſciebat. tomo.10.164.d
Iacob quęrens vxorē in longinqua regione Chriſtum deſignabat. tom.10.166.l
Chrs vltro ſe offert nō quęrēti.to.10.174.c
qui male dominum quęrunt,infęliciter cadunt. tom.10.189.f.g
Maria Magdalene quęrens Chriſtum inter defunctos,arguitur. tom.10.195.f
Beatus qui ita quærit Chriſtum,vt credat eū in paradiſo conſtitutum. ibidem.g
Deus non quęrit niſi dare. to.10.212.c.d
Qui Deum,dū inueniri poteſt, non quęſierit,in ęternum inuenire non poterit. to. 10.236.l
qui modo Deum quærere negligunt,ab illo in fine reſpuuntur. tomo.10.251.h
Non quæratur in via,quia ſeruatur in patria tom.10.277.c
De modo quærendi Chriſtum in Epiphania. tom.10.300.c
Quare quęrendus eſt Chriſtus, ibidem.d.e
Vbi. ibidem.e
Et quando. ibidem.l
Iudæorum & Paganorum,in quęrēdo Deo, differentia tom.10.300.f g
quęſtiones humanę plus ſitiunt, quam capiunt. to.1.72 a.&ſeq.
quęſtiones vanæ taxatæ.tom.1. 166. l. m. & fol.273 c.d

qõnes rõnales fiũt quatuor modis.t.1.106.f.g
De quatuor quæſtionibus legalibus.ibid.g.h
Quęſtio quibus articulis naſcatur.ibidem.h
Arduas quęſtiones ne attingant non inſtructi diſciplinis. tom.1.166.a
quęſtiones obſcuriſsimę,&iſi diuinę.ibi.b.c
De Deo creatore citra pęriculum vix diſputari poteſt,ſecus de creaturis.to.1.231.i.K
Tria genera quęſtionũ,apud oratores.eo.61.K
De ciuilibus quęſtionibus. tomo.1.105.l
A qõnib.contentioſis abſtinendũ. to.2.21.c
Quæſtiones ſex,contra Paganos, expoſitæ. tom.2.58.d.e & ſeq.
De curioſis quęſtionibus. to.2.76.i.K
Ad quęſtiones IX.Paulini.to.2 89.e. & ſeq.
quęſtiones VI.Honorato expoſitæ.to.2.epi. 120.Retract.to.1.25.l
quęſtio curioſa. tomo 3.48.e
quæſtiones inutiles vitandæ.tomo.3.172.c
quæſtiunculæ de Trinitate. to.3 343.d
quęſtionum in vetus teſtamentũ, libri VII. tom.4.28.K.& ſequen.
qõnũ Euãgeliorũ libri.11.t.4.111.e.f.& ſeq.
quæſtionum Euangeliorum ſecundum Matthæum,liber. tom.4.122.d
De diuerſis quęſtionibus octoginta tribus. to.4.185.m.Retract.to.1.19.l.m
quæſtiones.21.to 4.211.a.& ſeq.
De diuerſis quæſtionibus,ad Simplicianum. to.4.214.e.per totum.
De octo Dulcitii qõnib.to.4.227.k.l & ſeq.
qõnũ.65.dialogus.tom.4.233.c. per totum
qõnũ veteris & noui teſt.t.4 240.d.e.& ſeq.
quęſ.varietas,varia rñſa poſtulat. to.4.414.i
quęſtiones altas & excedẽtes vires noſtras, qũo quis cauere debeat,oſtendit non determinans vtrum Deus ab ęterno fuerit dominus. tom.5.107 f
quęſtio mota ab aduerſario,diſcendi exiſtit occaſio. tom.5.143.l
quæſtiones fidei quę proprie. tom.7.259.c
quercus Mambrę. tom.5.150.b
quercus Abrahã pegrinũ ſuſcepit.t.10.160 g
Sine querela,& ſine peccato, differũt. to.7. 238.f.g.255 K..& 465.c.d
Difficile eſt euitare querelas in rerum temporalium poſſeſsione. to.10.158.e
Deus in nobis quando quieſcat. to.1.183.K.l Vide,Requies.
quies temporalis quæ ad melius cogitandũ data eſt,&c. tom.2.169.e.f
quies eſt amica contemplatiõis.ibi.17 t.c. & ſo.262.l.m.& ſo.ſeq.l
quies Dei in nobis.tom.3.181.c. & ſequent.
quies hominum in Deo. ibidem.d
Deum requieſcere,& operari. ibidem
quies diei ſeptimi tom 3.182.h
Deus quomodo requieuerit. tom.3.182.b
Deus ſemp quietus,oĩa tñ agens.to.3.206.c
quies ab operibus. to.3.181.g
quietẽ non poſſunt habere ſeruientes diis,ad quã quietẽ vocat nos verus Deus t.5 34.i
quinquagenarii numeri myſteriũ.t.2. 172.a
quinquageſimæ myſterium. tom.4.129.c
quinquaginta dies a paſchate vſque ad legẽ in monte Syna acceptam,quid ſignificet. to.10 61.d.& 204.i.& 205.f
quinque lapides de torrente a Dauid collecti,quid ſignificent. tom.10.108.b
quinarii numeri perfectio. ibidem
quintilla,& Quintiliani hęretici,q. to. 6 5.i
quintilis & ſextilis menſes,cur Iulius & Auguſtus appellati. tom.6.109.m
Q. Lucilius Balbus. tom 5.37.i
quo & vbi tom.1.92.l.m
quomodo,verbum eſt admirãtis,& nõ intelligentis. tom.8.74.m. & ſo.76.b
Raab,Hierichuntina meretrix non mentita eſt. tom.4.17.a
Raab mulier fornicaria,exploratores hoſpitio ſuſcepit. tom.4.96.e
Raab meretrix,typus Ecc.to.8.315 h & ſe.
De Raab meretrice to.10.180.i K
Rabbi magiſter dicitur.t.9.20.m. & 70. K.l
Rabies aliquando contingit ex morſu canis rabidi. tom.5.237.e
Rabo,menſuræ genus tom 2.59.b
Racha quid.to.6.4 395.e.to.9.80 m
Racha cur non interpretatum. to.3.9.l
rachel filii quare extincti et eraſi fuerint.to. 4 318.g
Rachel gentiles repręſentat.tom. 10.167.k
Rachel furata eſt idola patris ſui. ibidem
Caput radere,cogitationes terrenas a mente ſignificat releсare. to.9.104.c.d
De radice peruerſi amoris,timoris,& ignorantię. to.5 236.l.& 237.h
radix pes eſt arboris, & ſignificat charitatẽ. tom.8.21.i.K
Vbi radix noſtra,ibi & vita noſtra.to. 8.91. K.l.& 100.m
Radix noſtra,charitas noſtra,fructus noſtri, opera

opera noſtra. tom. 8. 150. c. d & ſo. 166. e. f
In radice vigor, fructus, & opulentia, &c. eo. 151. e. f
radix Ieſſe, Chriſtus. tom 7. 167. b
De eo qđ in Eſaia ſcriptum eſt, Aſcendet ſicut virgultum, & ſicut radix de terra ſitienti, Homilia. tom. 10. 111. i
Et qualiter iſtud de Chriſto dictū. ibidem.
De radice charitatis, nihil vnquam mali naſcitur. tomo. 10. 144. g. h
radices duæ in cordibus plantatę. ibidem. i
radix cupiditatis, i iſerno plātata ē. t. 10. 144. i
Qō ramꝰ inſerit arbori ēt ſpiritalr. to. 2. 62. g.
rami fracti ex arbore cui inſeritur oleaſter, Iudęi ſunt, quibus ſuccedunt Chriſtiani ex gentibus. tom. 9. 32. d e
Dominica in ramis palmarū, Sermones quinque. tom. 10. 185. i
ranarum nomine arreptii idolorum ſignificantur. tomo. 8. 139. l
Qđ loquaciſſima ſit vanitas. ibi. ſo. 286. h. i
ranę ſunt hypocritæ, ad malum non ad bonum cęteros imitantes. to. 9. 147. d. e. & i.
ranæ item ſunt ſpiritus dęmoniorum, faciētes ſigna. ibidem. e
Quid ranæ ſignificent. to. 9. 247. d. e. tom. 10. 171. d. & 175. k
ranarum multitudo. to. 10. 171. g
rancoris incommoda. tom. 9. 223. l. m
rācor, aduerſus frēm, ſeruādꝰ nō ē. t. 9. 151. i. K.
Raphaim, gigantes Hebręis. to. 4. 88. K
Raphidin, quid. tom. 10 174. e
de raphidin, qđ petra percuſſa, & Amalech. ib. e
Chriſtus non ſolum nō rapuit, ſed etiam qđ de rapina habebat hoc ſe euacuauit vt ad nos veniret. tom. 8. 240. c
Non licet rapere aliena. Eodem. 402. d. e
Quomodo rapiat hominē Deus. t. 1. 64. f. g
Qui carnalia nřa & terrena rapiūt, cęleſtia nobis & ſpiritalia cōgregāt. to. 10. 156. a
Quid ſit rapi obuiā dño in aere. t. 9. 210. f. g
Rapientes aliena. tom. 10. 78. m. & ſeq.
Rapientes aliorum bona, vt ditēt filios ſuos. tom. 10. 119 g
rapinam committunt Imperatores & reges per potentiā vſurpando aliena. to. 5. 31. g
Nō rapinā fecit, ſed rapinā recepit. 8. 246. d. e
rapina, quæ to. 10. 33. c
raptor pecu inuenit, et iuſti. pdit to. 8. 207. e
raptor maior ideo te quęrit, quia inuenit raptorem minorem. Eodem. 482. c
raptores Euangelii locū, Facite vobis amicos, &c. malè intelligunt. tom. 10. 29. m
raptores tom. 10. 93. f. g
raptus Pauli. tom. 2. 162. l
Apoſtolus ſciuit hominem raptumꝰ vſq; ad tertium cęlum. tom. 3. 233. a
Apoſtolus in raptu ſuo neſciuit an in corpore fuerit, ſiue extra corpus. ibidem.
raptus Pauli fictio to. 9. 105. f
reptꝰ mulierū olim Romæ, cōceſſus. t. 5. 15. f
raptus animæ cauſans aliqñ mortē. t. 5. 113. h
ratio, omnis cōcinnitatis inuētrix. t. 1. 135. m
ratio in homine optimum, quomodo. tom. 1. 141. h. Retracta. 8. f. g
ratio etſi potior hominis pars, ſcđm eā tū nō debet viuere q beatè vult viuer. t. 1. 8. f g.
ratio vitioſa eſt, & tenebrę. to. 1. 39. c. & ſo. 154. b. tom. 2. 67. l
rationalis creaturæ dignitas to. 1. 78. d.
ratio quid ſit. to. 1. 164. i. k. & 192. c. tom. 3. 128. a. & 284. l. & 290. h
rationale, & rationabile, differunt. to. 1. 164 l
ratiocinatio recta; quid ſit. Eodem. 191. e
ratio, quæ commutabilis eſt, ſiue in aio, ſiue cū animo ſit, ſiue animus in ea, ab ipſo eodem animo ſeparari nequit. ibidē. 192. c
rō, excogitatrix oīū diſciplina. t. 10. 110. c. d
rationis vis Eodem. 111. d
rationi quatenus credendum. tom. 1. 197. c
ratio, & ſcientia, num in beſtiis. t. 1. 203 h. i
ratio, & ratiocinatio, quid, & quomodo differant. ibidem. m. tom. 2. 382. a. b
rōnē, mētē & ſpiritū vocari. t. 1. 210. l. & ſeq.
rō i hōie pſtātiſſimū. t. 1. 214 f. & ſe et ſo. 216. e
ratio & alia & ſe diſcernit. ibidem. 240. m
ratio ſupra ſenſum interiorem. ibidem. k. l.
ratio cæteris ſuperior, iſra deū eſt. t. 1. 216. e
ratione antecellit homo beſtiis. tom. 1. 210 i & l. & 270. b. c. tom. 2. 47. a, tom. 4. 185. f.
ratio inferior lege diuina. to. 1. 240. m. & ſe. & 240. d. e
rō hoīs mutabilis, & incōſtans. to. 1. 240. d. e
rationem pręcedit authoritas. Eodem. 247. f. g. & ſo. 253. d.
rō maior creſcit maiora recipiēti. t. 2. 241. l
rō, & Deus, vtrū alteri pferendū. to. 2. 252. i
ratio coæterna Deo. ibidem.
rōnis cōnexio ad Deū, et Dei ad rōnē. ibi. K
rationis germen an Deus dicatur, aut Dei germen ratio. ibidem
rationibus humanis non fidēdū. to. 3. 19. m
ratiocina-

ratiocinatores garruli in diuinis. to.3.79.a
ratio ſuperior & inferior tom.3.130.f
ratiões cauſales creaturis inditę.to.3. 195.f.
rõ humana quouſq; aliqd cõprehēdat. ibi.h
rationis lumen Deus. to.3 232.g.
rationales ſpiritus. tom.3.293.K
rationalis creaturę diuerſa ratio. ibidem.m
rationales creaturæ duæ tom.3.348 d
ratio, dominatrix carnis. tom.3.351.i
ratio vir in homine. tomo.4.397.e.
Vide, Coniugium.
ratio ſana pręponēda eſt exemplis. to.5.8.g
Quorum ratio mentibus ineſt, aut miſeros aut beatos eſſe oportet tom.5.177.i
ratiõis iudicio pręiudicatur à voluptate vel neceſſitate. tom.5.98.e
ratio regit animi partes vitioſas, ſecundum philoſophos tom.5.122.h.&133.b
ratio aliquorũ tota eſt, vt qđ experti nõ sũt, nequaquã poſſe eſſe arbitrentur.to.5.213.f
Quia ratio reddi non poſſit de quibuſdã miraculis, non iõ non debent credi; cũ ſint ſupra vires mentis humanę. tom.5.215.b
In rõne indita materiæ corporali vniuſcuiuſq; iã quodãmodo vr̃ eſſe quod nondũ eſt, immo qđ latet, ſed acceſſu temporis erit, vel potius apparebit. tomo.5.234.b
ratio, & veritas, conſuetudini pręponenda. tom.7.130.e.f.& 156.m
rõ cõſuetudo fruſtra opponit.to.7.134.b.c
ratio in diuinis multis nominibus appellatur. tom.10.222.f
ratio, intellectus, memoria, & voluntas, sũt in nobis diuina, tom.10.303.c
rationale pontificis quale erat. tom.4.37.e
razii ſpontanea mors tom.2,93.l.m
Vincula reatus. tom.10.38.a
rebeccę & Iacob mēdaciũ excũſatũ.t.4.14.h.i
rebecca cõcepit orationes Iſaac & qd duo paruuli, qui erant in vtero eius ſignificēt. tom.5.154.d.tom.10.166.d
rebeccę pulchritudo ibidem.g
rebecca quo tempore regum peperit filios geminos, Abrahã eorũ duo adhuc uiuentes. tom.5.169.d
Quid certamen paruulorum in vtero rebeccę figurauit. tom.9.140.K.l
rebecca quæſita in coniugium Iſaac, Eccleſiam figurabat. tom.10.165.d.&166.d
De conceptu Rebeccę. tom.10.166.c.d
Duo paruuli, in vtero Rebeccę, collidebantur. ibidem.d.e
Rebelles conſumpti igne. tom.3.241.l
Rebellio carnis, vnde. to.7.223.e
Recapitulatio in ſcripturis, multas quęſtio. ſoluit. tom.3.21.d.to.4.30.K
Anacephaleoſis, recapitulatio. tom.4.102.f
Recedere a Deo, quid ſit. to.8.91.m
recedit à te Deus, cũ tu rēcedis ab eo.366.d.e
Duplex receſſio, ſpiritalis, & corporalis.to.10.19.m
recenſio populi. tom.3.244.k
reciduare periculoſum. tom.4.386.a.b
relapſus a baptiſmo, a diabolo quomodo accuſetur. tom.6.171.K.
recidiui malum. to.10.100.m.& ſeq.
recipiens aliquem in nomine domini, mercedem recepti ille recipiet. tom.9.131.l
Quomodo reconciliemur Deo tom.5.87.e
Læta non lęti quomodo recordemur. tom.1.39.a.b. Vide, Reminiſcentia.
Nemo recordatur niſi quod in pręſentia nõ eſt poſitum. tom.8.102.d.
Nõ ſtatim rectũ qđ Deus pmittit.to.3.279.a
Quod rectum eſt, nõ tollitur, nec intus nec foris. tom.7.135.c.d
Cur non ita dici poſſit recti renibus, ſicut recti corde. tom.8.15.K
rectus ē Deus, & iõ illi diſtortũ non cõcordat.Eod.66.d.e.& 283.i.K.& ſeq. 562.m
rectus ille eſt cui nihil diſplicet quod fecit Deus. tom.8.67.d.e
recti corde ſunt, qui ſequuntur in hac vita voluntatem Dei. Eodem. 89.K.& 134.h
Tunc rectum eſt cor, quando &c. Eod.162.l
Si omnes recti corde laudabuntur, damnabuntur peruerſi corde. tom.8.216.h
Tunc quiſque rectus eſt, cum &c. Eod. 250.b.& fo.427.d.
Qui ſint recti cordes eo.347.K.et ſe.et 483.i
Eſto recto corde, & ſemper tibi de domino erit lætitia: tom.8.360.K
Tunc rectus eris, quando &c.Eodem.545.f.g.& fo 557.d.e
rectus Deus peruerſo non placet. tomo. 10.244.f.
recumbere in regno Dei, quid.tom. 10.24.l
recumbent cum Abraham, Iſaac, & Iacob &c.exponitur. to.10.164.m
Quid pigrum reddat diſpenſatorem verbi Dei, ad redarguendum. tomo. 10.78.l.& 93.b.c.

Con-

Cōtradicentes redarguere, quid.to.10.93.c
Reddere non debemus mala pro malis.to.2. 7.f.& ſeq.
Reddere nō debemus mala pro bonis. ibid.
Reddere redditionem ſuperbis, quid ſit.to. 8.344.c
Reddere mala pro bonis. to.10.168.f.
Redimere hominem iure, non vi, placuit Deo tom.3.137.h.
Redimit dominus viſibiliter & inuiſibiliter. tom.8.100.m.& ſo.ſeq.c.d
Gaudete redemptum, ſed nondum re, ſpe ſecurus eſto. eod.103.i.
Si non redimit Chriſtus, nullus homo redēpturus eſt. tom 8.148.g.h
Nemo redimitur, niſi a captiuitate. eodem. 253.a.
Ille ſolus redimere potuit, qui ſe ſub peccato vendere non potuit. to.8.500.g.
redimere tempus quid tom.10.83.e. & 90. h.& 95.e.
Redemptorem tuū nemo fallit, nemo circūuenit, nemo premit, & quale precium dederit. tom.8.381.i.
Qui creator mundi erat, voluit eſſe redemptor.tom.10.215.K.
redemptio noſtra quare per mortem Chriſti.tom.3.137.b.& ſeq.copioſe.
redemptionem hominis trinitas ſimus operata eſt. ibidem.
Ipſa redemptio clamat noſtram captiuitatem.tom.8.253.l.
redemptio noſtra. tom.9.146.l.
redemptionis noſtræ præparatio.to.9.173.e
Redire debemus non qua venimus. tomo. 10.137.d.e.
reductiones noſtrę duæ ſunt.& quæ. tomo. 8.251.c.d.
refectio noſtra diuturna, defectio eſt. tom.8 210.i.K & fol.307.i.& 480.h.
reformationis gradus, & conſummatio. tomo.3.145.a.
refrigerium propter quietem dī.to.8.225.b
Refugium Dei cur altiſsimum ſit.to. 8.332. b.c.& ſo ſequentibus.l.m.
Sunt quędam refugia vbi nō eſt virtus, quo quiſq; magis infirmatur cum fugerit quā confirmetur. tom.8.138.K.
Dominus factus eſt locus refugii Adæ, qui prius erat metus fugę. eodem.249.d
refugium noſtrum eſt Deus. tom.10.3.K.L.
Caro noſtra regenerabitur per incorruptionem.tom.5.199.e.f.
regeneratio duplex.ibidem.h.tom.7.319.g.
regeneratio verum liberet à miſeria. tomo. 10.95.a.
Regenerati ſumus, vt viuamus. tomo.10. 183.K.
regendi bene populum ars ſecundum Virgilium. tomo.5.43.h.i.
Deus quos non regit, frangit.tomo 8.146.e
Quòd regat obedientes, conterat reſiſtentes. tom.8.193.i.K.
Aliud eſt regi, aliud dirigi, aliud corrigi. tomo.10.305.h.
Regimen populi. tom.4.310.K.
Regimen Dei. tomo.9.166.a & g.h.
rectores mundi, qui. tom.10.7.g.
Quomodo poteſt quis cognoſcere, an Deū habeat rectorem & habitationem ſui. tomo.10.137.i.
Multi ſunt rectores, ſed pauci iuſtitiæ amatores. tomo.10.293.i.
regum auxilium recte implorari aduerſus hoſtes Eccleſiæ.tom.2.epiſtola 48.& 50.
principum ſecuritate quies Eccleſię tuuatur.tom.2.74.i.
Rex, & ſacerdos Chriſtus.to.4.126.i.& ſol. 128.d.& 135.K.& ſo.ſequentib.c.& 195 l.tom.8.57.e.& ſequentibus.
reges vrbe pelluntur, propter Lucretiam:tomo.5.15.l.& ſequentibus.
Rex iniuſtus, tyrannis appellatur. tomo.5 17.g.
reges vnde dicti ſint. eodem.22.e.
Rex Aſſyriorum Ninus primus omnium finitimis bella intulit. tom.5.31.K.
reges eſſe omnes deſiderant. to.5.36.i.
reges. tomo.5.43.f.
regum vita qualis eſſe debeat tom.5.48.h.& 48.b.& ſequentibus.
regis boni officium. ibidem.
Qui reges ſint fœlices.ibidem.h.& ſequenti.
rex magnus ſuper omnes deos: exponitur. tom.5.80.d.e.
rex primus Aſſyriorum quis, & quantū durauerit. tomo.5.106.a.
regum regnantium in prima ciuitate, a Cain condita, quis primus, & ſuccedentes. tom.5.139.b.c.
reges Iſrael quando ſpiritaliter ceſſare debebant. tomo.5.161.g.h.

Reges inuncti, Chriſtum verum figurabant. tom.5.161.c.& 163.K.
In regno Sicyoniorum, primus rex fuit Aegialeus, ſecundus Europs.tomo.5.161.h.
In regno Aſſyriorum quartus regnabat, ſcilicet Nini filius: apud Sicyonios, quintus Tellexion, & quo tempore. ibidem.
Rex exiſtens poteſt dici dux & princeps, ſed non contra. to.5.182 b.c
Regē quādo nō, & qn̄ habuerint Iudęi. ibid.
Reges vaſtantes Eccleſiam, prædicatione ſanctorum ſubditi ſunt nomini Chriſti.tom. 5.184.m.
Regis nomine filius ſolet in ſcriptura appellari.to.8.g.h.& fo.132.b.& fo.ſequen.i.& folio.256.a.
Reges a regendo dicuntur: & non regit qui non corrigit: & qui regere debeant eod. 134.g.& 233.K.
Timeant reges regem, vt agnoſcant regem, nō qui aufert mundi, ſed qui dat regnum cœlorum. tom.8.144.a.
Quòd Iudęi, quia dixerunt ſe regem habere Cęſarem, nō peccauerunt, ſed quia regē Chriſtus habere noluerunt. eodē.178.h.
Quòd Iudæi regē ſuū crucifigēdo etiā cum regē gentiū fecerūt.to.8.192.i.& 215.a.b
Rex virtutum, quis ſit. Eodem 232.i
Diſcernere regem ſuper columbā de argentatam, quid ſit. tomo.8.233.i.K.
Eſto rex terræ, & erit tibi terribilis Deus: rege terram, & eris rex terrę. eod. 277.h.i.
Regibus terrenis Chriſtiani ſubiecti ſunt. tom.8.464 m.& ſequentibus.
Rex in omni gentę prior eſt eodem. 514.m.
Ille malus rex eſt, qui intercludit viam ad Deum.ibidem.515.b.c.
Reges terrę ſuperbi non ſint, ſed humiles.tomo.8.523.i.K.& l.m.
Vide principes.
Reges quanto ſunt in maiore fœlicitate terrena, tanto magis humiliari Deo debent. tom.8.523.i.K.
Reges Chriſtiani, quomodo ligati ſint compedibus, & nobiles eorum in vinculis ferreis.eodem.579.e.f.
rex quare noluit Chriſtus fieri, cum eū quęrerent Iudęi, poſt miraculum de quinque panibus. tom.9.47 b.
rex Iudæorū quō Chrs.to.9.81.a.& 117.m.
reges credentes, & quęrentes, ſignant eos q per fidem ambulant & deſiderāt ſpeciem tomo.10.137.K.
Chriſtus rex a Magis quæſitus, nō ſimili pōpa qua reges mundani. eod.138.c.d
Opus regis eſt, vitam ſuam pro his quibus dominatur opponere. to.10.193 K.
Nō eſt regina quę à ſiniſtris eſt. to.8.152.e.
regina Auſtri, eccleſiam catholicam figurabat.tom.10.252.h.& ſequen.
Regnare.
Regnādi cupido quibus vitiorum gradibus in Romanis aucta ſit. to.5.16.K.
Quod regnē boni longe lateque vtile eſt, tā ſibi quam ſubditis. to.5.31.f
regnandi cupiditate conterere gentes, grande eſt latrocinium. tomo.3.31.l.
regnandi habentibus ſcientiam, nihil eſt fœlicius in rebus humanis. eodē.39.K.
regnante Aralio natus eſt Iſaac. to.5.169.e.
Quibus regnantibus defunctus eſt Abraham ibidem.e.f
Quo tempore nepotes Abrahæ fuerint & Deus promiſerit Iſaac ſeminis benedictionem: ac quo tempore mortuus Iſaac.ibidem.m.& fo.ſequen.i
Quo tempore mortui ſint Iacob, & Ioſeph in Aegypto. tom.5.169.i.
Quo tēpore iudicauerit Delbora apud Hebræos. eodē.172.i.
Quando Troia deleta ſit a Græcis.to.5.172. c.& 173.g.
regnante Sedechia in Hieruſalem, ductus eſt populus Iudæorum in captiuitatem Babylonię. eodem.175.a.& ſeq.
Quibus regnātibus tota captiuitas Iudęorū eſt ſoluta. ibidem.k
regnant cum Chriſto etiam animæ mortuorum, dum mille anni decurrunt.to.5.202. g.& ſequen.& 203.i.
regnaturis ſolēt inuidere regnātes.to.9.116.e
Nemo poteſt gaudere cum ſeculo, & regnare cum Chriſto. to.9.204.i
Omnis hō aut cum Chriſto regnaturus, aut cum diabolo cruciandus eſt.to.10.170.g.
Qui cum Chriſto regnare non meruerit, cū diabolo peribit. tomo.10.241.a.
Regnum Dei, Regnum Chriſti, Regnum cœlorum.
regnum Dei quid. to.10.70.g.
Non eſt regnum Dei eſca & potus: exponitur.tomo.2.11.c

regnum

regnum Dei dicti ſuiſt fideles.to.3.83.i.to.4.
.i.1 t t.h.to.6.206.d 10.9.116.g
regnum per ligni guſtum amiſſum erat, & iterū per lignū quęſitum eſt.tom.4.304 h
Adueniat regnum tuum, expoſitum. tom.4. 407.l.tom 10.28.b
regnū Dei, primū quærere, exponit.t.4.411.l
In regno Eccleſiæ ſedes poſitæ ſunt, & iudicium datum eſt. to.5.318.i
A regno Dei vnum etiam crimen excludit. tom.7.138.i.K
Regnum Dei tanti valet quantum habueris. to.8.156.K.& 383.i.K
Qui timet ne veniat regnum Dei, timet nē exaudiatur dicendo, Adueniat regnum tuum. tom 9.138.b.c
regni Dei ad alia bona comparatio. tom.9. 163 g.& ſeq.
Duplex plaga eſt ab ęterno regno ſeparari. to.9.176.e
In regno Dei nihil inordinatum relinquitur. eodem.185.g.h
regnum Dei numero poſſeſſorum non minuitur. to.10.19.f
regnū Dei quando in nos veniat.t. 10.25.g.h
regnum Dei ſine fine. tom.10.26.h.i
Supbis nō promittiť regnū Dei.to.10. 45.m
regnum Dei, terra dictum. tom.10.76.l.m
regnum Dei quantus theſaurus, & quam vili ematur. tom.10.94.a
regnum Dei quibus eſt venturum, & quibus non. tom.10.115.d.e
Orare vt regnum Dei adueniat, quid ibid. regnum Dei. tom.10.122.c
Et qui eo id intrabunt. ibidem.& ſeq.
Adueniat regnum tuum, pertinet ad ſecundam beatitudinem. tom.10.129.c.d
regnum Dei quamuis vbique ſit, deeſt tamen ignorantibus. ibidem.d
Hoc regnum finem habet, regnum Dei finē non habet. tom.10.273.c
regni Chriſti amplitudo.to 2.53 a.b.& ſeq. tom.8.37.c.& ſeq.
regna duo ſunt: vnum Chriſti, aliud diaboli.tom.x.109.h.i
regnum Chriſti duplex, alterum gloriæ alterum gratiæ. tom.4.103.c.& h.i
pater quomodo tradidit filio regnum.tom. 4.309 b.c
Quid ſit regnum ſanctorum cum Chriſto p mille annos, & in quo diſcernatur a regno æterno. tom.5.304.a.& ſeq.
regnauit Chriſti, ſuperbum mundum humilitate deuicit. tom 9.116.m
Regnum Chriſti aduerſum ſe non eſt diuiſum ſed aduerſus regnū diaboli.t. 10. 9.c
regnum cęlorum quid ſit, & vbi eſſe credatur. tomo.9.188.c
Colloquium Auguſtini cum matre, de regno cœlorum. tom.1.58.f.& ſe.
regnū cęlorum quomodo vim patitur.to.4. 26.f & 118.g & 376.e.to.10 265.e.f
regnum cœlorum quanti emerit Zachęus. tom.4.231.g
regnū cęlorū varie acceptum.tom.4.394.a
Ad regnū æternitatis firmitate ſecurum, perducit fides vel religio Chriſtiana.to. 5. 92.a
regnum nullum ſuit ſecuritate vallatum omnino, niſi cæleſte. to.5.164.h
regnum cęlorum quomodo debet intelligi eodem.201.col.i.& 2.
regni cœlorum teſtimonia. to 6.115.e
regnum cœlorum intra nos eſſe. to.6.136. m.& ſequen.
regnum cœlorum, Eccleſia cur appellata. to.6.261.l.to.9.90.m.& ſequen.
Contra eos qui quantumcunque male uiuāt pollicentur ſibi regnum cœlorum, propter, &c. to.8. 297. c.d.& ſeq.
regnum cęlorum Chriſtus venale habet, & quo precio comparetur.to.8.349. l.m.& 383.t.k.& 327.c
regnum cęlorum peccatoribus promiſſum. to.8 420.x.
regnum cœlorum erunt regnantes in cœlo. tom.9.90.m
regnum cælorum. eodem.173.b
Quo regnū cęlorum poſſit acquiri. ibid K
regnum cœlorum confertur pauperibus, quibus regnum terrarum eſt ablatum. to. 9.180.c
regnum cęlorum non diuitum ſed pauperum eſt. eodem.304.i
Maximus qui vocetur in regno cœlorum, Sermo. tom.10.3.a.& ſeq.
Filii regni ſunt Iudæi. tom.10.5.f
In regno beatitudinis, quid fiet.tom.10.24. k.l
Iter ad regnum cælorum. eodem 41.h
Nō omnis qui dicit mihi domine domine, &c. exponitur. eodem 42.a
Inter regnum cęlorum & damnationē nullum

lum medium. to.10.70.f.g
Regnum cœlorum,vita æterna. Ibidem.g
Regnum cælorum emitur. tom.10.94.a
Regni cęlorum pręcium,eſt calix aquę frigidæ. to.10.97.d
Quare boni ſunt percepturi regnum in iudicio. to.10.151.d
Deſiderare regnum cęlorum, propter ſapiētiam & vitam ęternam,aliud eſt, & aliud eſt propter fælicitatem terrenam.to. 10. 164.K
Regnum cælorū pp nos, gehenna propter diabolū facta eſt. tom. 10.218.d.& 272.l
Quare regnū cælorū,tā magnificū, grano ſinapis tā exiguo,cōparetur.to. 10. 209.f.g
Regnum virtutis quomodo exerceat mens. tom.5.76.d
Regna terrenā.
Regna,quid. tom.5.31.g
Regnorum diſpenſator Deus.tomo.4.38.g.h.74.b
Regnum bonorum,& malorū. tom.5.31 e.f
Regnum dat Deus bonis & malis, ſecundū ordinem rerum & temporum nobis occultum,fęlicitatem autem dat ſolis bonis. tom.5.38.g.& 47.k.& ſeq.
Regna ſunt a ſolo Deo. to.5.39.l
Regnorum diſpoſitio,& datio, ad Deū pertinet. Ibidem.m.& 43.c.& 47.d.& K.l
Regius faſtus. ſuperbia dominantis purata eſt. tom.5.43.e
Regna Oriētis,cum diu fuerint illuſtria, volunt Deus & Occidentale fieri,quod tēpore eſſet poſterius, ſed imperii latitudine & magnitudine illuſtrius.Ibidem.44.a
Regna duo præ cæteris fuerunt clariora.to. 5.168.e
Regna terrę quomodo dicantur inclinata. tom.8.139.K
Regna omnia terrena peritura.to.10. 26.h.i
Regnum Iudęorum,Romanorum, &c.
In regni Hebraici diuiſione nullū apparuit peccatū ex parte regis Iſrael, vel populi, ſed volūtas Dei iudicantis īpleta.t.5.167.f
De regno Iſrael captiuo ab Aſſyriis prius,& Iuda poſterius. Ibidem g.h
Terrenum regnum Iudæorum, vmbra erat regni cæleſtis. tom.8.469.f
Regnum Alexandri fuit magnum locis, ſed breuiſſimum tempore. tom.5.31.b
regnum Romanorum,ut creſceret, adiuuit iniquitas eorum,quibus iuſta bella geſta ſunt. eodem.34.h
regnum nō habuerunt Romani, nec poteſt haberi Deo inuito,ſed aliis diis contemptis ibidem.37.d
regnum Romanum Dei voluntate eſt proſperatum. tom.5.169.g
regnum Romanum tādiu pacifice regnauit quandiu ſapientes regere permiſit.tomo. 5.201.g
regnum Aſſyriorum quo tempore habuerit finem,& quo regnum Romanum incœperit. to.5.175.c.& ſeq.
De regno Sicyoniorū & Aſſyriorū ꝙ ſimul erāt,qn̄ natus eſt Abraham. eodem.168.e
regnum Aſſyriorum quando translatum ſit ad Medos. tom 5.173.b
regnum Macedonum,& Perſarum,quantū, durauerit tom.5.106.b
Regnum peccati.
Regnum peccati. to.4.422.f
regnum peccati quomodo deſtruitur. tom. 4.404.l.to.10.155.l
Spiritus diabolici quomodo diuiſi inter ſe, & tamen ambo pertinēt ad vnum regnū diaboli. tom.10.9.b.c
regula ſancti Auguſtini,quam dedit monialibus. tom.2.153.k
Auguſtinus inſtituit regulam ſecundum regulam Apoſtolorum tom.10.380.g.&m. & 287.g
De inſtitutione regularis vitæ. to.10.278.l
regulares teſtari non poſſunt. tomo.10. 314.d
regulæ Ticonii cuiuſdam. to.3.19.c
regula diligendi proximum, accipitur a ſeipſo. tom.5.8.c
regulus iuramentum ſeruat,& pro republica occiditur. to.5.6 h
regulus Pænos vicit. tom.5.9.c.& 26.g
regulus primum bellum Punicum confecit eodem.26.g
M.Regulus. tom.5.46.i
relabi periculoſum. tom.4.386.a.b
Vide,Recidiuum.
relatiua quæ dicantur dialecticis. tom.2. 96. l.to.3.343.f
relatiuum non eſt accidens .tom.3.105 .i.to. 10.140.b
In relatiuis nonnunquam deſunt vocabula. tom.3.107.K

elatio

Relatio omnis ad aliquid aliud refertur.tomo.10.139.K.
religio quid ſit. to.5.81.l.& ſeq.
religio a religando tomo.1.247.m. Retractat 14.d.
religio Chriſtiana ab initio fuit.tom.1.13.K
Duę ſunt perſonæ in religione laudabiles.tomo.1.14.e.
Salus vera religionis huius nulli vnquam defuit,qui dignus fuit,&c. exponitur. tomo.1.24.f.g.
religio vera,atque perfecta.tom.1. 107.i.K. & m.& 261.a.
De vera religione.tom.1.233.h.& ſequenti. Retracta.tom.1.13.i.
De religione quid ſit ſenſerint philoſophi. tom.1.233.h:
Religionem à philoſophis nõ eſſe quęrendam. tomo.1.234.e
religio vera in quibus ſectis. ibid.
religio Chriſtiana,vera religio eſt. tomo.1. 4.& 235 g.
Et quomodo defenditur. tom.1.236.b.c
Exhortatio ad veram religionem. tomo.1. 246.f g.
De vera religione,epilogus. ibidē.
religionem veram ſcriptura non tacuit. tomo 2.45.h.
Sub religionis prætextu multi direſcunt. tomo.2.124 i.
De tempore Chriſtianæ religionis, quæſtio expoſita. to.2.58.K.& ſeq.
religio quid Ciceroni. to.4.187.g.
religio Chriſti diffuſa. to.4.131.a
Religione verá liberamur ab illa vitioſitate qua ſimiles dęmonibus ſumus.tom.5.70 e.& ſequentibus
religio vera præcipit a multis caueri quę dęmonibus placent. ibidem.
religionis ſumma eſt imitari eum quem colis ibidem.
religionis veræ indignis dominantur dęmones. eodem.71.g
Chriſtiani religio, quanto eſt veracior atq; ſanctior,tanto vehementius cuncta fallacia ſubuertit. ibidem.K.l.
religioni ſacrę,quę nec fallit nec fallitur,ad hęrendum. ibidem 72.a.b.
religio vera,qua Deū colimus,qd.t.5.82.i.K
religio Chriſtiana oppugnata.eodē.92.c.d.
religionis Chriſtianæ principium, & progreſſus. to.5.185.K.l.& ſeq.
religio Chriſtiana nō abhorret quamcunq; conſuetudinem licitam. to.5.194.e.
Religio omnis cauſa animę. to.6.32.d
Ad religionē veram quæ via.ibid.l.&35.K.
religionis initium a fide to.6.34 b.c
Simulationis veræ religionis, & veræ religionis congreſſus. to.9.224.l.m.
Qualis debeat eſſe voluntas intrantis religionem. tom.10.178.m.& ſeq.
religioſus vnde dicatur. to.5.82.K.
religioſi multi ſeruiunt malis dominis, nec eis obeſt. eodem.193.h.
religioſa non tacere lucrū eſt,tacere diſpendium. tom.10 3.a.
Veſtimenta religioſa,ſine bonis operibus,iudicium iuſtum ſuſtinebunt.to. 10.161.e
Vocatio quotidiana religioſi.tom.10.279.a
Nullus religioſus de opere ſuo aliquid ſibi approprìet. ibidem
Quomodo ſe habeant religioſi ergo priorē & prior erga eos. ibidem.b
Quomodo religioſi ſe habeant diebus feſtis in potu. ibidem.
Ad religioſos exhortatio. tomo. 10.280.a.
religioſus clauſtrum exiens, ad ſubueniendum patri neceſsitatem patienti, votum non frangit. eodem.292.a.
Si quis nō reliquerit omnia,nō poteſt meus eſſe diſcipulus. tomo.4.309.d.e.
Multum relinquit,qui etiam relinquit quod habere cupiebat. tomo.8.397.h.
patrem & matrem quomodo reliquit Chriſtus,vt adhæreret vxori. tom.9 19.f.
Chriſtus quomodo reliquerit diſcipulos,& tamen cum eis manſerit.tomo.10.47.f.g.
Quid ſit relinquere domum patris noſtri.eodem 151.m.& ſequentibus.
Reliquiæ ſanctorum honorande.to.3.68.h.
reliquias martyrum venditantes hypocritę ſub habitu monachorum.tomo.3.265.i.
reliquię Iſrael. tom.4.40.g.h.
Circa reliquias mortuorum vana ſuperſtitio tom.4.246 e.
reliquiæ per electionem gratiæ ſaluæ factæ ſunt exponitur. tom.10.7.a.& ſeq.
remedia varia. tom.3.356.K.
De reminiſcentia. tom.1.63.h.
reminiſci quid. ibidem.i.
Contra reminiſcentiam Platonis. tomo.3. 133.i.

Vide,

Requies ſumma. tomo.4. 119.d.
requies vera cordis noſtri,in quo ſit.tomo. 4.354.g.
requies Dei quid ſignificet.tomo.5.95.l.m.
pro requie æterna labor æternus ſubeundus eſt.tom.8.95.k.l.& 349.m.
Quid ſit Deum requieuiſſe ab omni opere quòd patrarat. tom.9.200.b.c
res humanæ & diuinæ.tom.1.143.a.& ſeq.
res noſtrę quales. ibidem.c.
res verbis potiores.tom.1.188.a.to.4.156.c.
Author rerum rebus anteponendus.tomo.1 238 K.l.
res,& ſigna,in ſcripturis. tom.3 3.i.K.
rerum diuiſio, ibidem.l.
res variis modis conditæ. tom.3.139.i.
rerum inchoatio.& perfectio. ibid.K.
rerum dominus,quis. tom.3 350.c.
res nulla eſt, vel cogitari poteſt ſine modo, ſpecie,& ordine. tom.5.97 a.
In rebus eſt ordo multiplex. ibidem c
In rerum productione triplex cauſa attenditur.tom.5 98.a.b.
res omnis bona eſt:& nulla eſt praua ibid.f.
In rebus eſt inęqualitas, vt eſſent omnia ibidem.
rerum humanarum cauſa eſt diuina bonitas tom.9 99.e.& i.& ſequentibus.
rerum productionem primam quare fabuloſam reputent quidam, Dei potentiam ignorantes. tom.5.110.c.d.
res & creaturas qualeſcunque ſolus Deus facit. ibidem.K.l.
res ſi nō faceret Deus,nullo mō eſſent. ibid.
rerum mundanarum vſus diuerſimode refertur a diuerſis. tom.5.193.K.& ſeq.
res verbis,non verba rebus pręponenda.tomo.10.10.b.
Neſcio qua fronte gratiam diuinę miſericordiæ ſe credit poſſe accipere,qui res alienas, quas male abſtulit,diſſimulat reformare.eodem.186.f
reſpublica eſt res pupuli.tomo.2. 7.h.tomo 5.185.i.
rempublicam quidam ſtare negant,&c.tomo 2.5.h.& 10.8.c.
reſpublica vnde dicatur beata. tomo. 2.70. m.& ſequentibus.
reſpublica quando recte adminiſtretur. tomo.2.191.K.l
Rempublicā quomodo poterit gubernare princeps.&c. eodem 6.d.
Quod reipublicæ Romanę plura mala acciderint per ſuos imperatores,&c.eodem. 8.b.& ſequentibus.
reſpublice vna omnium Chriſtianorum.tomo.3.264.c.
reipublicæ fœlicitas. tomo.5.11.d.e.
rempublicam,quando dicat eſſe ſcipio. tomo.5.17.c.& 195.i.& ſequentibus.
Reſpublica Romana nunquā fuit ante Chriſtum,nec populus,ſecūdum definitionē Scipionis,& Ciceronis. Et poſt oſtendit ſecundū definitiones probabiliores, quō fuerit reſpublica & populus.eod. 17.i.& 195.i & ſequen.& 197 e. & ſequentibus.
reſpublica primo periit prauis moribus.tomo.5.18.g.
reſpublica perdita iudicatur.eodem.29 b.c
rempublicam,vel commune bonum quantum dilexerint Romani,patet.eodem. 45 d.& ſequentibus.
reſpublica Romana,ſiue regnum, quomodo creuerit. ibidem.
reſpublica non poteſt geri ſine iuſtitia.tom. 5.195.i.k.
Contra dicentes rempublicam augeri non poſſe,vel ſtare,niſi per iuſtitiam imperio ſæ ciuitatis,quid reſponſum ſit a parte iuſtitiæ.ibidem.
rempublicam gerere nō eſt criminoſum ſed ob rem familiarem augendam gerere dānabile eſt. tomo.10.20.e.
reſipiſcentes eſſe recipiendos.tom.3.257.b.
reſipiſcendū & mature. tomo.3.348.f.
reſipiſcentię fructus. ibidem.
reſipiſcentē animā Deus excitat.to. 1.154.c. Vide.Pœnitentia.
reſpicere,& videre Dei.tomo.8.72.h. tom. 9 260.m.& ſequentibus.
reſpectus pro dilectione poni ſolet.tomo.8 215.h i.
reſpectus dei tribus modis accipi ſolet. tomo.9.260.m.& ſequentibus.
Qui ſint retro reſpiciētes in via.to.9.202.m Vide,Retro.
Reſponſa varia varietas quæſtionum poſtulat.tom.4.414.i.
reſpondere vocanti domino,quid ſit.tomo. 8.377.m.& ſequentibus.
reſtis peccata ſignificat tom.8.500.K.
reſtitutio quęſitorum fraude.tom.2.74.l.m.

Reſurrectio.

De reſurrectione multa.tom.3.60.m.& ſeq. copioſe,& ſo. 73.m. & ſequentibus.
Reſurrectio omnium communis.eodem.65 d.& 73.m.& 76.d.
In reſurrectione erunt viri & mulieres. tomo.3.68.K.& 79.b.
Reſurrectio inęqualis bonorum & malorum.tom.3.4 l.& 73.m. & ſeq. copioſe
In reſurrectione,angelorum ſimilitudo promittitur. tomo.3.53.e.& 76.c.d.
An reſurgant foetus abortiui, & monſtra.eodem.60.a.
Reſurrectionis noſtrę celeritas.to.3 . 186.i.
Reſurrectio. eodem.353.a.
reſurrectio & iudiciũ prędicãda.to.4.325.d
reſurrectionis & iudicii cogitatio .eodem. 332 a.& ſequentibus.
reſurrectio non eſt contraria rationi. tomo. 5.351.h.i.
reſurgentes qũo occurant in menſurã ętatis plenitudinis Chriſti. tomo.5.358.d.& i.
reſurgent ſancti abſque omni deformitate. ibidem.m.& ſequentibus.
In reſurgentibus nulla erit infirmitas,quam fecit incongruentia paruum. ibidem.
reſurrectio erit omnium in iudicio.ibidem. d.& ſequentibus.
reſurrectio bonis & malis ꝑmittiẽ.to.6.21.e
reſurrectio nouiſsima dicta, regeneratio, adoptio,redemptio. tomo.7.291.g.h.
in reſurrectione non quęritur ſucceſſor, qa ibi non erit deceſſor. tom.8.310.g.
reſurgentes non nubent, neque ducent vxores.ibidem.
In Chriſto primo reſurreximus, quia &c. tom.8.255.e.f.
Nemo reſurgit niſi mortu' fuerit.eo.378.b.
reſurrectio inſinuatur. tomo.8.382.c.
reſurrectionẽ nobis ſignificari p lunã.ibid.e
Omnes reſurgemus,ſed mali ad pęnam,boni vt ſequantur caput ſuum. to.8.490.e.f.
Ante reſurrectionem,& poſt reſurrectionẽ, tempora conſiderata. eodem.573.f.g
Status & conditio reſurgentium. tomo. 9. 210.g.h.& 253.b.
Modus reſurrectionis. eodem.318.l.m
Exemplum reſurgentium per comparationem ſeminis iacti in terram.ibid. & 381.a
Ezechiel ſuper cęteros de reſurrectione ſcripſit.tomo.9.210.m.& ſequentibus.
Differentia reſurgentium. tomo.9.245.m.
Bonum reſurrectionis, eſt quod in vita æterna manebit. tomo.9.246.b.
Etiam impii reſurrecturi ſunt, ſed in ignem ituri.tomo.10 17.f.
Omnes reſurgemus,& ſapiẽtes,& ſtulti.eodem.23.a.b.
reſurgere in corde. tom.10.73.e.
Quomodo futuri ſimus poſt reſurrectionẽ. eodem.39.e.
reſurgere in anima. tom.10.54.d
reſurrectionis virtutem agnoſcere, aliquid magnum eſt. tom.10.73.m.
In comparatione reſurrectionis ſtercus eſt tota vita. tom.10.149.m.& ſeq.
Bonum eſt fideliter de reſurrectione diſputare tomo.10.197 K.
Poſt reſurrectionem non erit bellum in ſenſum & rationem. eodem.203.a
Si conſideretur reſurrectionis author, non mirabitur quis reſurrectionẽ.to.10.208.a
De reſurrectione Sermo. tomo.10.209.b.
reſurrectio nouiſsima fiet miniſtris angelis. eodem.215.c.

Reſurrectio credenda, & ſperanda.

reſurrectio Chriſti quomodo credenda. tomo.2.159.K.& ſequentibus.
reſurrectione & aſcenſione fulcitur fides.tomo.3.4.h.& 47.d.
reſurrectio Chriſti,meritum fidei noſtrę. tomo.3.91.e.f.
reſurrectio Chriſti,fides Chriſtianorum. tomo.8.379.b.c.& ſo.471.h.i
Chriſtus exemplum fidei de reſurrectione primus oſtendit.tom.10.197.K.& 199.d
Non eſt dubitandum de reſurrectione Chriſti.eodem.202.e
Ex reſurrectionis fide generatur hęc ciuitas cœleſtis. tom.5.138.f. & ſequen.
reſurrectio corporum, & in cœlum collocatio,credi debent.to.5.227.b.& ſequen.
reſurrectio carnis in vitam ęternam credenda eſt. tomo.9.240.d.& 245.m.
reſurrectio vltima eſt credẽda.to.9.248. b.c.
reſurrectionis credulitas. tomo.10.54.m.
De reſurrectione omnium non eſt dubitandum eodem.97.a & ſequentibus.
reſurreximus & nos in ſpe, reſurgemuſque in re. tomo.8.255.f.g.
reſurrectio,maxima Chriſtianorum ſpes.tomo.10.87.b.

reſurrectio

Reſurrectio duplex.
Reſurrectio prima animarum nūc eſt, alia vero in futuro erit. to.5.209 K.l
Ad reſurrectionem primum,& ſecundum, qui pertineant. ibidem.l.m
Reſurgat in prima reſurrectione, qui non vult in ſecunda damnari ibidem.m
Reſurrectiones duæ.ibid.& ſe. to.10.102.a. & ſequentibus.
In reſurrectione perficiemur ſecundum animam & ſecundum corpus.tom.8.325.d.e
Reſurrectiones duę,animæ & corporis. to. 9.36.i.K.& 37.f.& h.i.& 43.h
Et de vtraque plura. ibidem.& ſequent.
Reſurrectio quędam mētis,& quędam carnis. tom.9.37.a.b
Reſurrectio animę & corporis per Chriſtū eodem.44.i
Reſurrectio corporum vnde, & animarum vnde. tom.9.45.K.l
Reſurrectionem animarum facit pater per filium Deum,corporum autem, per filiū hominem. ibidem.m
Reſurrectiones duę,Chriſti & noſtra. tom. 9.94 b
prima reſurrectio a morte peccati ad vitam iuſtitię,per pœnitentiam,toto hoc tempore agitur. eodem.150.a
Secūda reſurrectio,qua de puluere terrę ad vitā corporeā homines redeunt. ibidem.
Prima reſurrectio primę morti pertinet.to. 10.209.b
Reſurrectio mortuorum.
Reſurrexerunt mortui cum domino. to.2. 132 h.& ſequent.
An reſurrexerit Dauid. eodem.132.i
Suſcitatio pueri mortui. tom.3.245.c
Quid Apoſtolus Paulus in prima ad Theſſalonicenſes epiſtola,de reſurrectiōe mortuorum,docuerit. tom.5.207.a. & ſeq.
Reſurrectio mortuorum quomodo ſit probabilis. tom.9.187.i.to.10.206.i.K
Etiam hodie mortui ſuſcitantur to. 10.37.e
Diuerſitas gloriæ in reſurrectione mortuorum. tom.10.39.e
De celebratione dierum fratrum defunctorum,& reſurrectione mortuorum, Sermo.tom.10.90.a.& ſequentibus.
Perſuaſiones ad futuram mortuorum reſurrectionem poſt hanc vitam.tom.10. 78. b.c.& ſequentibus copioſe.
Ad vnicam Chriſti vocem omnes mortui reſurgent. tomo.10.180.a
Reſurrectio mortuorū non erit vt rurſum ſolitas patiantē calamitates. to.10. 197.l.m
Reſurrectio mortuorum eſt Chriſtianis certiſſima. to.10.208.b
Poſt reſurrectionē caro noſtra qualis futura to 1.13.e.f.& 16.i.K.& 18.a. & 236.g.h. &238.l.& fo.ſe.b.& 244.i.tomo.8.210.h
Reſurrectio carnis certa.to.1.207.f. tom.3. 49.g.& ſeq.& fo.257.e
Reſurget caro hominis ab homine comeſta. tom.5.235.e.f
In reſurrectione etiam ſi tota caro periiſſet, tamen eam Deus repararet. ibidem.
Reſurrectio carnis quare nobis promittatur tom.8.210.h
In nulla re Chriſtianæ fidei tam contentioſe contradicitur quam in reſurrectione carnis. tom.8.173.d.e
Reſurrectione carnis dicit Chriſtus, mentiſque. tom.9.37.k.l.& fo.ſequen.a
Reſurrectio omnis carnis rationalis fideliter credenda eſt. tom.9.243.i
Homo non reſurget cum corruptione quæ ſentitur in carne. tom.10 202.e
Reſurgentis corporis qualitas.to.1.25.b.to. 2.164.h.& ſeq.copioſe to.3. 4.l.& 47.e.& 73.b.& 76.d
An ſubito corpora reformentur.to.2.205.a
Reſurgent corpora ſanctorum a vitio libera. tom.3.61.e
Reſurgentis corporis gloria.eod.73. b. c. & 76.d.e.& 353.a
Reſurrectio corporum. tom.3.232.d
Reſurrectio corporum aſtruitur.to. 4. 212. K.l.tom.6.79.e.& ſeq.
Reſurrectio corporum dilaniatorū, & exuſtorum. tom.4.320.i
In reſurrectione in puncto reintegrāda ſūt corpora noſtra. tom.5.5.a
In reſurrectione corpora beatorum erunt ſpiritalia. ibidem.117.d
Corpora iuſtorum poſt reſurrectionē, nullis indigebunt rebus. ibidem.l
Corpus noſtrum in reſurrectione, nō erit ſicut corpus Adę erat ante peccatum.tom. 5.118.f.g
Reſurrectionem corporum oſtendit futuram per ſcripturam diuinam. tom. 5.227.b.c

In reſurgentibus corporibus martyrū,ſi cicatrices remanebunt, non deformitas in eis,ſed dignitas erit. to.5.235.d
Reſurgenti corpori nihil oberit talis vel talis figura. ibidem
A reſurgentibus corporibus deerit omnis deformitas & infirmitas,&c. ibidem.e.f
Reſurgēti corpori,iā ſpiritali,reſtituetur totū quod pdidit viuens poſt mortē. ibid.i.
Reſurrectionē nouimus in capite noſtro factam,& in membris futurā. to 8.221.h.i
In reſurrectione qualis corporum immutatio futura. Eodem.382.d
Reſurgere in corpore tom.10.54.d.e
Mirabilius carere,quā a mortuis in cineres redactum cadauer reſuſcitare. ibide.l.m
Paganorum & malorum Chriſtianorum reſurrectio cum corpore mortis huius. to.10 60.h
Beatorum corpora in reſurrectione. ibi.h.i.
Reſurgenti corpore quatuor præſtantur. to.10.177 f g
An deformitates corporum cum corporib. reſurgent. tom.10.202.f
Quare nō reſurgēt vitia corporis.t.10. 208.b
Reſurrectio in qua ætate fiet.
In reſurrectione quiſque recipiet mēſuram corporis,quam habuit in iuuentute, & diminuta in ſenectute.tom.5.234. d. & ſeq.
Reſurgent omnes tā magni corpore,quam vel erant vel futuri erant ætate iuuenili. ibidem.e.& ſeq.
Reſurgent mulieres in ſexu fœmineo, ſicut & mares in virili. ibidem.f.& ſeq.
Senes mortui in ætate perfecta reſurgent.to.10.202.f
Paruuli mortui in ętate perfecta reſurgent. ibidem.

Reſurrectio Chriſti.

Reſurrectio Chri.to.2.58.e.& ſe.to. 3.47.d
Reſurrectionis domini ſacramentum. to.2.169.e.f.& ſeq.copioſe.
Reſurrectio domini cur triduana. tomo.2.169.h
Reſurrectio Chriſti magna nobis confert. tom.2.177.m & ſequentibus.
In reſurrectione corpus Chriſti, & noſtra corpora qualia futura.tomo. 2.epiſt.146.
Et an Deus veſtitus in cœlo. Eod.203. m
Reſurrectio Chriſti quomodo ad nos pertineat. tom.3.56.c.& 99.f
Reſurgens dominus quoties apparuerit mulieribus,& diſcipulis. to.4.177.h.& ſeq.
Reſurrectio domini,noui hominis inſtaurationem ſignat. to.4.423.a
Reſurrectione ſua,& paſſiōe,quid Chriſtus nobis iuuat. tom.5.183.k
Reſurrectio Chriſti & aſſenſio,eſt grāde miraculum. Eodem.229.l
Reſurrectio Chriſti quam nobis promiſit, eſt ſummum inter ea vera pro quib. martyres mortui ſunt. to.5.232.l
Reſurrectio Chriſti prænunciatur.tomo. 8.50.b
Quare ī matutino reſurrexerit,& tertio die ibidem.
Sicut Chriſtus reſurrexit tertia die,ita & nos in fine ſeculi. ibidem. & 221.i
Quod in reſurgente capite monſtratum eſt, hoc omnia membra ſperent.to.8.35. f.g. & 221.K.L
Reſurrectio Chriſti vitam nouam ſignificat Ibidem 85.d
Quòd vera caro Chriſti reſurrexit, quia caro mortua erat. to.8.154.e
Quòd reſurrexerit diluculo, ex verbis Prophetæ oſtenditur.Eodem.171.f.g.& 198.i.K
Cur reſurgens apparuerit ſolum diſcipulis, & crucifixus apparuit omnibus. ibidem. 223.k
Nullus mortuus reſurrexit propria virtute,niſi Chriſtus. ibidem.K.l
Chriſtus reſurrexit occultus,& apparuit manifeſtus. ibidem.223.c.d
Quòd reſurrexerit primo,& nos in illo, ſed adhuc in ſpe. tomo.8.255.f.g.
Cur reſurrexerit cum cicatricibus.ibid.271. i.tom.10.202.f
Vnus reſurrexit iam non moriturus . tomo. 8.490.e f
Quia reſurrexit a mortuis in vigilia matutina,hoc ſperamus in nobis futurum, qđ præceſſit in domino. Eodem.499 m
Reſurrexit,ſed quod in eo mortuū eſt,ſpiritus illius nunquam mortuus eſt. ibidem
In hoc reſurrexit qđ a te accepit, non enim reſurgeret niſi mortuus eſſet. ibidem. 499.a.b
Cur poſt reſurrectionem ſuam noluerit ſtatim agnoſci. tom.8.569.d.e
Reſurrectio domini oſtendit nobis vitā quā acceptu-

accepturi ſumus. eod.573.f.g.
reſurrexit ꝓpter ſignificationem noſtram, &c exponitur. to.10.74.h.
De reſurrectione domini,& cantatione Halleluia:Homilia. tom.10 89 h.& ſeq.
reſurrectio & glorificatio Chriſti,quid nobis oſtendat. to.10.98.h.
Chriſtus ſeipſum reſuſcitauit in primo die, nos autem reſuſcitabit in nouiſsimo.die. tom.10.150.c.
Ordo reſurrectionis Chriſti.tom.10.200.e.
Quare mulier primo Chriſti reſurrectionē nunciauit. ibid.f.& ſequen.
Chriſtus ſufficientibus ſignis reſurrectionē ſuam manifeſtauit. tom.10.197.e
De reſurrectione Chriſti.to.10.197.e.&198 g.&201.b
Quantum dies reſurrectionis contulit credentibus gaudium,tantum cōferet incredulis luctum. eod.199.c.
reſurrectio Chriſti præfigurata eſt in Adam to.10.204.c.& 205.g.
Item in Noe. ibidem. per totum
Apoſtoli gloriā reſurrectione Chriſto ſuo concedere nolebant. to.10.317.g
Opiniones,& errores circa reſurrectionem.
reſurrectio a qbuſdā nō creditur.t.2.169.h.
reſurrectionem corporum quomodo perſuadet,contra Platonicos. to.5 90.l
De reſurrectione quam dicunt eſſe poſt mille annos, cuius opinionis dicit, ſeipſum aliquando fuiſſe,& Chiliaſtes eos appellari.to.5.195.c.
In reſurrectione dicūt aliqui reſurrecturos vocaturos immoderatiſsimis epulis carnalibus. ibid.
reſurrectionem corporis Chriſti, & aſcēſionē eius in cœlū,quod dicunt philoſophi incredibile eſſe,pſuadet p alia incredibilia quæ proponit eis.tom.5.203.b.& ſeq.
De reſurrectione carnisquam quidam mundo credente non credunt ibidem
Reſurrectionem quodāmodo innuunt duo quę Plato & porphyrius dicunt,ſi cōiungerentur. ibidem.239.d.
De reſurrectione aliquorū quos ponit Tullius,quæ ſimilis eſt reſurrectioni multorum ex noſtris. ibidem.
De reſurrectione quā ſcribit M. Varro ſecūdus opinionem Genet hiliacorū.ibid.f.g.
Reſurrectionem carnis negauit Simon magus.tom 6.4.K.
Reſurrectionem negant Simoniani.ibidem.
Carpocratiani. ibid.4.a.
Valentiniani,& Marcitæ ibidem.d
Caiani. ibidem.e
Archontici.Cerdoniani,Seueriani.tomo.6.5.e.& ſequen.
Hieracitę. eodem.8.c.
Seleuciani. ibidem.i.
Manichæi. tom.6.71 K.l.& 73.c.& 186.c.
Opinio circa reſurrectionem mortuorum. to.9.2.to.K
De reſurrectione corporum,cōtra gentiles. to.10.197.h.& 199.d.& 202.c.
Retia boni domini. to.4.25.K.
Quid mittere retia in dexteram nauigii, to.10.203.c.
Reticius epiſcopus, & huius de peccato originali ſententia. to.7.306.a.b.
Retractationum libri duo.tomo.1.8.col.2.
Quo conſilio retractarit Aug.errata ſua.to.1 21.in prologo.& in Poſsid.to.2.10 g.to.6.3.i.to.7.420.i.k.
Retractare ſi liceat verba ſemel emiſſa.tom.2.9.f.g.
Retributionis triplex dictinctio. tomo.8.106.a.
Retribuere qūo accipiatur.eodem.380.l.m
Retributiones Dei cogitandæ. ibid.m.
Retributiones diuinę. eod 382.K.
Homo retribuit Deo mala pro bonis,& ille retribuit bona pro malis.tomo.8.380.m & 434.b.
Quod retribuis,non ſibi ſed tibi proderit,tibi ſeruatur. eod.381.a b.
Non vult Deus de tuo aliquid ſibi retribuit, ſed de ſuo, quomodo agricola de terra quam ſeminauit. ibidem
Retributiones quatuor.to.8.415.m.&.441.K
Retributionis ſex ſunt differentiæ. eodem. 415.m.
Cum autem fidem non debeantur homini niſi mala pro malis, Deus tamen per indebitam gratiam retribuit bona pro malis. tom.8.441.k.
Retro reſpicere,quid ſit,& cur retro reſpicere prohibeamur.tomo.8,248.e.& fo.276 c.& 302.b. Vide,Reſpicere.
Quomodo filius cui vult reuelat. tomo.10.148.i.K.

Reus nemo eſt ex eo quod non accepit. tomo.1.229.f.g

Pro reis quomodo intercedendum. tomo.2.72.b.c. & ſeq.

Pro reis interuenire, officium ſacerdotii. ibidem.

Pro reis quomodo intercefferit apud magiſtratum Auguſt. to.1.in Poſsido.

Rei puniendi circa mortis ſupplicium. to.2. epiſt.158.159.& 160

Reus iudicio, concilio, & gehennæ ignis. tomo.4.395.b.c.

De bello in quo Rhadagaiſus rex Gothorũ dæmonum cultor, vno die cum ingentibus copiis ſuis, victus eſt. to.5.48.e.& ſeq. tom.10.27.a.

Rhadamanthus inferorum iudex. to.6.31.h.

Rhea ſiue Siluia mater Romuli. to.5.21.b.

Rhea quæ, & Ilia to.5.173.b.

Rhamnus, ſpinarum genus. to.4.105.l. to.8.190.l.& ſeq.

Rhetorices principia. to.1.104.h. & ſequen. Retracta.2.f.

Rhetores foréſes, euerſores & eorum luxus eod.34.i.K.

Rhetoricam docuit Augu. tom.1.36.e

In Carthagine. tom.1.41.i.

Romę. eod.42.h.

Mediolani. ibidem i.& in Poſsido.

Rhetoricam profeſsionem deſerit Augu. tomo.1.55.g

Rhetorices inuentio. tom.1.165 g.

Rhetorica ad ſermonem eſt vtilis. tomo.3.14.d.

Rhetorica tam falſa quam vera perſuadet. tom.3.22.l.

Rhetoricam niſi quis cito, nunquam diſcit. tom.3.42.m.

Rhetorices artificium. to.3.23.l.

Rhetor & dialecticus differunt. tom. 7.69.g

Rhetorius quidam, omnes hæreticos recte ambulare dixit. to.6.9.d.

Rhinocolura, ciuitas. tom.4.69.i.

Rhombus mathematicus. to.1.197.f.

Rhythmus quid. tom 1.137 g. & 165.i.

Rhythmus continuus. to. 1.128.d

Rhythmus, metrũ & verſus quomodo differant. tom.1.127.m.

Rigatio ad interiora ptinet, & ſignificat fletum vſque ad cordis intima. to.8.12.h.i.

Nemo facile ſolus ridet. tom.1.33.d.

Nihil fœdius riſu, irriſione digniſsimo. to.1 142.h.

Riſiſſe ſolus fertur mox natus Zoroaſtres inuentor magicarum artium. to.5.219.m.

Ridendi tempus to.8.166.e.f.& ſeq.

Riſus vtrum fletu melior. to.10.64.h

Mundus aut ridet nos, aut ridetur a nobis. tom.10.154.b.

Riſus frequẽter corũpit mores. to.10.176.i.

Ieſus nunquam inuenitur riſiſſe, cæteras autem imperfectiones toleraſſe tomo.10 271.b.

Quod rident homines, plorandum eſt. tom. 10.176.k.

Qui rident de rebus vanis, malo ſuo rident. ibidem.

Rixatores laxati. to.2.164.h.

Roboam rex Iuda. tom.5.167.d.e.

Robooth ædificatur. tom.5.142.d.

Ego pro eis rogo, quos mihi dediſti, &c. exponitur. tom.4.310.b

Deus rogat nos, & quare. to.10.178.m.

Qui reſiſtit roganti, contemnetur cum rogauerit. to.10.21.211.m

Tribus diebus Rogationũ frequentanda Eccleſia in compunctione, oratione, cantu, & eleemoſyna. tom.10.213.d e.

Rogatiſtæ a Rogato, qui & Donatiſtæ. tom. 2.51.a.

Rogatus catholicus factus. to.7.207.h

Rogus ingens ſtruitur. to.5.27.g

Roma condita eſt a Romulo. tomo.2.158.f. tom 3.173.b.

Roma quo tempore condita ſit. to.5.174 c.

Roma condita eſt velut altera Babylon. ibidem.d.

Roma Gothorum irruptione euerſa. to.1.25 c.d. to.2.47.b. to.5.fo.5.col.2.& 3. & 29. m.& ſeq. to.10.27.a.

Roma magis periit peruerſitate morum, quã ruina hoſtili. tom.2.8.c.d.

Roma vaſtatur a Barbaris tempore Galieni imperatoris. tom.2.109.h.

Roma opprimitur a Gothis. tomo. 2.100 c.

Roma, domicilium chariſsimi imperii. tomo.2.47.b.

Roma & Carthago Latinarum literarum artifices. tom 2.77.i.

Roma deſtruxit Carthaginem, & bellis inteſtinis plus eſt offenſa quam ab hoſtibus tom.5.10.f.g

Excidium

Excidium vrbis Dei clementia temperatū eodem.11.f
Roma mutata. tom.5.16.k
Roma capta à Gallis excepto Capitolio. ibidem.18.f
Romā qui condidere & habuere. to.5.21.K
Roma quomodo fuit à Numa vſq; ad Augu ſtum poſt primum bellum Punicum con tinue bellis vexata, ita vt vix vnus annus in pace tranſiret. tom.5 22.c
Roma quibus artibus creuerit ibidem.22.f
Roma cum paucis diis vixit fœlicior quam poſt. ibidem.23.a
Roma à ſoceris obſidetur to.5.23.f.g
Roma a Tarquinio concuſſa. tomo.5.25.e
Roma fame peſtilentiaque vaſtata ibidem.h
Romā qui magis vaſtauerunt. to.5.29.m
Roma prioris filia Babylonis. tom.5. 174.d
Roma perdomuit populos iam exercitatos in armis ibidem.c
Romæ datum eſt imperium, vt ſocietas hu mana vigoretur iiſdem legibus. ibidem. d.e.& 190.m.& ſequen.
Romæ excidium tom 9.257.b.c.
Romani populi origo eſt a Troia vel Ilio. tom.5.21.d
Romani fuerunt a Latinis, qui & ipſi fue runt Latini. tom.5.168.d e
Romani ſunt ex Laurentibus, qui regnabāt in Italia. eodem.172.i
Romanam vrbem condidere Troiani. tom. 5.21.K
Romanę illecebræ tom.1.41.l.m
Romanorum clades à Barbaris illata, tom. 2.195.h.i
Romanorum idola tom.4.128 m
Romani cur Hebręorum Deum ſolum non receperint. tum 4.129.h
Romani laudantur, quia parcunt ſubiectis, debellant ſuperbos. tom.5.3.i
Romanę leges etiam poſt patrata facinora, etiam ſceleſtiſsimum indemnatum occi di vetant. tom.5 7.K
Romani, propter libidinem dominādi, ſub iugauerunt ſibi regna. to.5.10.k.l
Vita Romanorum, quæ patrię non corre xit euerſio. ibidem.1 .d.e.
romanis mala acciderunt, cum Deos cole rent antequam religio Chriſtiana creſce ret.tom.5.12.c.& ſeq.
romani laudari quenquam hominem viuū in ſcena, aut vituperari, legibus latis pro hibuerunt. eodem.13.i
ruina romanorū vnde proceſſerit.t.5.16.c.d
Iuuentus romana luxu & auaritia corrupta ibidem.e
romanorum diſcrimina. to.5.23.e
romanum bellum cum Albanis. eod.23.k.l
romanorum regnum vita atque exitus qua lis fuerit. ibidem.f.& ſeq.
romanni ſuperati a Sannitibus, turpiter pa ſcentes ſub iugo ponuntur. to.5.26.i.K
romanorum tredecim milia militum cum ſeptem tribunis interierunt. ibidem.
romani bellantes cum Hannibale, reddide runt ſeruos liberati, & ros ſine impunita te collegerunt. tom.5.26 a
romanos inficit Gallo grecorum luxus ibi dem K.l
romani peregrinantes in Aſia, omnes vna die trucidati ſunt. tomo.5. 28.d
De romanorum ſtrage mirabili, capta vr be à Sylla. eodem.29.h, & ſequen tibus.
romanis infeſti fuerūt pauci gladiatores, ali quandiu inſuperabiles, tandē ſuperati.to. 5.31.g
Termini Romani to.5.37.e
romanā imperij termini quomodo mutati ſint in Oriente, Hadriano concedente tres prouincias Perſarum imperio. ibi dem.f.
Imperij Romani magnitudinis cauſa, ibidē. 39.l,m
romanos antiquos magnos fecit domini idu ſtria, foris iuſtum imperium, animus in conſulēdo liber, neque delicto neq; libi dini obnoxius. ibidem..3.e, ſe quentibus.
romani laudis auidi ibi.e,f
romanum imperiū auctū eſt propter virtu tes Romanorū in diligendo rempublicā ibidem.
romanorū commendatio per Iouem, & Ver gilij verſus. ibi.
romanis mercedem temporalē pro bonis eo rum actibus reddidit deus. tomo 5.45. K, & ſeq.
Si Romani propter humanam gloriam tan tum amauerunt terrenam ciuitatem, quanto plus moueri debent ſancti amore

patriç cęleſtis. ibidem.l
Romanorum imperium auctū eſt propter diuerſa merita generis humani, Deo magis nota quæ nobis. tom.5.47.d.e
romani de ſapientiæ nomine gloriati ſunt. tom.5.68.e
Romanę fęminæ corpus gigantæū.eo.140.e
De romanorum regno, ſuccedēte regno Aſſyriorum. tomo.5.168.e
romani Aphricam & gręciam ſubiugauerunt. tom.5.182.c
romanum imperium ſperabatur æternum. tom.5.206.h
romani quibus cuſtodibus romam cōmiſerint. tom.10.26.m
romanæ reipublicæ iactura vnde. tom.2.8.c
ruina reipublicę romanę. tom.5.10.g
Ciceronis ſcientia de romana republica. to.5.17.d.& ſeq.
Poſt initia conſularis imperii quib. malis vexata fuerit romana reſpublica, diis non opitulantibus, quos colebat. tom.5.25.f.g
Ad ſecundum definitiones Scipionis, quę in dialogo Ciceronis ſunt, nūquam fuerit romana reſpublica. tom.5.195.i
Paulus ad Romanos.
Epiſtola Pauli ad Romanos gratiam Dei maxime commendat. tom.2.139.c
Epiſtolę ad romanos ſumma. to.3.268.K.L. tomo.4.216.I
In epiſtola ad romanos, & ea quæ ad Galatas ſcripta eſt, eadem quæſtio tractatur. tomo.4.428.K
romana Eccleſia. tom.2.127.b
Romanæ ſedis principatus. tomo.2.219.g
romanus epiſcopus quomodo ordinabatur tom.7.188 e.f
romanianus communiceps Auguſtini familiariſſimus. tom 1.46.f
romanianum inuitat ad veram philoſophiā tom.1.125.c.& 144.a
romaniani laus. tomo.1.144.m
romaniani in Auguſtinum beneficia narrata. ibidem. 144.a.b
Ad romanianum ſcripſit Auguſtinus, de vera religione. tomo.1.235.i
romulus à Lupa lactatus, genitus a matre Illa. tom. 5 173.b
romulus & remus conſtituerunt Aſylum romæ. tom.5.11.c
romuli feſta & eius deificatio. eodem.15.m
De romuli parricidio, quod dii non vindicarunt. tom.5.21.e
romulus de ſuis deſperans ibidem.24.f
romulus, conditor romę, occiſus, & tranſlatus inter Deos. ibidem.24.f
romuli mortis opinio. ibidem.g
romulus. tom.5.54 h
romulus occidit remum. tom.5.131.c
Vide, remus.
romuli tempore Sibylla Erythræa vaticinata eſt. tomo.5.174.f
romulus mortuus diuino honore donatus eſt. eodem.174.K.&. ſequentibus.
romulus Deus creditur. ibidem l
Poſt romulum regnauit Numa. ibidem.m
romuli diuinitas mirabiliter credita. tomo.5.228.l.m
ros cęli, eſt diuinorum verborum pluuia. to.5.354.l.& ſequentibus.
ros Hermon gratiam Dei ſignificat. tom. 8. 510.l.m
roſcius hiſtrio, quomodo laudatus a Cicerone. tomo.4.133.f
rota eſt orbis terrarum. tom.8.180.l.m
rota figuli tom.5.40.m
rubus Moyſi inconbuſtus. to.3.88.a.& fo.ſe.f. et 238.i.to.6.238.e f.to.10.170.l. et 325.d
rubus ignis legem ſignificat. tomo.4.303.g
rubus ardens, ſine conſumptione, ſynagoga eſt Iudæorum. tomo.10.170 l
Sermo de apparitione domini in rubo. tomo.10.325.b
Quomodo angelus dicitur apparuiſſe. ibidem.c
ruffini & Hieronymi graues inimicitię. tomo.2.20.f
rugam non habere. tom.10.142.F
Vide, Eccleſia.
ruinam exteriorem patentem præcedit ruina interior occulta. tom.5.126.a.b
ruminare quid ſit. tomo.8.540.g.h
ruminare myſtice q d, to.10. 111.h.& 118.a
ruminatio verbi tomo.3.350.b.tom. 8.141. i. & folio.199.a
Non ruminantia, myſtice. tomo.6.106.b
ruminatio ad ſapientiam pertinet. ibidem.
rumina dea. tomo.5.151.
runcia dea. tom.5.32.g
ruſina dea. ibidem.f
ruſor Deus. tom.5 61.K
ruſticus conſobrinus Auguſtini. to.1.168.h

Quę

Quę ſint ea quæ ruſtici nimium ſcutari non debent. tom.10.285.b
ruth Moabitis in genealogia Chri.to.4.92.h

S

SAbaoth interpretatur. tom.4.132.f
Sabbatum.to.3.348.m.& ſeq.& fol.352.e.& fo.ſeq.d.tom.5.242.c
Sabbati ſanctificatio & myſteriũ. to. 1.271.h.i.& ſeq to.2.24.i.& ſ.ſeq.a.to.3.181.m.& ſequen.tom.5.102.a.b
Sabbatum in multis religionibus ſeruatur, & à Seneca deridetur. tom.5.55.c
Quomodo ſabbatum ſit obſeruandum.to.6.66.f.tom.9 248.h
Sabbatorum ceſſatio tom.6.74.l
Obſeruare ſabbatum,eſt à peccato abſtinere,non ab opere manuum. tomo.9.7.e
ſabbatum ſoluit ſaluator,& quare. tom.4.309 h.i
ſabbato quomõ dominus requieuit, Chriſtus autem languidos ſanauit,dicens, Pater meus vſque modo operatur, & ego operor tom 9.34.a.& ſeq.
ſabbato dominus requieuit,quia creaturam nullam condidit. tom 9.38.i
ſabbatum Iudęorum,vmbra futuri. tomo.3.182.h.i.tom.4.59.m.& ſequen.
Iudæorum ſabbata. tom.5.55.c.d
ſabbati obſeruatio,ſeruilis. to 6.65.f.g
Iudęi non celebrant niſi ſabbati ſignum .to. 8.104.e
ſabbatiſmus Iudęorum ocioſus,& luxurioſus. eodem.335.l
ſabbatum habere non poſſunt mali. ibidem
ſabbatum quomodo obſeruabant Iudęi, & quomodo non. tom.9.7.e
In ſabbato Iudęorũ manna non pluebat. tom.10.173.h
ſabbati Chriſtiani obſeruatio figurata. tom. 2.171.a.b.& ſequentibus.
ſabbata noſtra ſpiritalem requiem ſignificant.ibidem.e
Et de requie plura.tom.3.182.a. & ſequen.
ſabbatizandũ ſpiritaliter.t.3.271.m.& 3;8.m.& ſeq.tom.7.292.c.tomo.8.68.K l.to. 9.7.e.& fo.38.i.& 71.d.e. Et 199 f.g.& 248.h.i
ſabbati celebratio apud Chriſtianos. tomo. 4.60.a.tom.6 63.f.g
Ad ſabbatum quomõ nobis imputantur bona,q̃ facimus,ſi ea Deo aſcribamus, ſi aũt nobis,tunc eſſent ſeruilia. tomo.5.242.c
Sabbata Dei,& noſtrum.to.6.56.e.& ſequẽ.
ſabbatum cordis. tom.6.84.c.d
ſabbatiſmus Chriſtianorum,vera innocentia. eodem.165.i
ſabbatum cordis nobis Deus indicit, quod malus habere non poteſt,quale ſit. tom. 8.335.l
ſabbato nõ vacandum à ſalute. tom.9.54.g
ſabbatum ſpiritale,quid ſit. tomo.9 71.d.e
ſabbatum ſpiritale obſeruare. tom.10.175.k.l.& ſequentibus.
ſabbatiſmus iugis,& verus.tom.2. 171.l. & ſeq.tom.3.16 l.352.e.& f. ſequen. tom.5. 242.c
ſabbatum ſabbatorum quod Hebræis. tom. 4.60.a.& 435.e
De ęterna fœlicitate ciuitatis Dei, ſabbatoque perpetuo. tom.5.365.l.& ſeq.
ſabbatũ ęternum,& quomodo nos erimus hoc ſabbatum.Et ſabbatum noſtrum erit ſeptima ętas. tom.5.242.c
ſabbati recordatio,quid ſit. tom.8. 102.d
ſabbati ieiunium apud Chriſtianos an bonum vel malum. tom.2.22.d
ſabbati ieiunium vnde. tom.2.116.K
ſabbatum pro dominica. tom.2.117.g
A ſabbato hebdomadæ dies nomen obtinẽt ibidem.k.& tom.8.342.l.m
ſabbato ne fuga ineatur,quid myſticè. tom. 4.160.l.& 308.f
Sabbati nomine crapula & ebrietas ſignificatur. ibidem.f g
Prima ſabbati dies,reſurrectiõis.to. 2. 117.g.
Quarta & quinta ſabbati , quid ſignificent. tom.8.295.f.& 342.l.m
Quę ſit prima & ſecunda ſabbati. tomo.8. 143.c.d.& 580.m.
Prima ſabbati dies,dominica erat.t.9.119.h
ſabbato poſt dominicam in quadrageſima, Ser.duo. tom.10.57.m.& ſeq.
ſabbato poſt primam dominicam in quadrageſima,Sermo. to.10.163.e
ſabbato poſt ſecundam dominicam in quadrageſima,Serm. tom.10.168.g
ſabbato poſt tertiam dominicam in quadrageſima,Serm. tom.10.174.K
ſabbato poſt quartam dominicam in quadrageſima,Serm. to.10. 180.i. & ſe.
ſabbato poſt dominicam paſsionis, Sermo. tom.10.185.f

Sabbato in vigilia Paſchę, Sermões quatuor tom.10 194.l.& ſeq.
ſabbato poſt diem ſanctum Paſchę, Sermones duo. tom.10.205.l. & ſeq.
ſabbato quatuor temporum poſt feſtum ſanctę crucis, Sermo. tom.10.242.b
ſabellius Noeti hæreſiarchę diſcipulus fuit. tom.6.6.m
ſabellius quo in hęreſim lapſus. tom.3.113.a
ſabellius eundem patrem aſſerit quem filiũ. to.4.233 d.to.6.6.a.& 11.g.& l.& 218.h. to.9.53.m.& fo.92.d
ſabellius impugnatur. tomo.6.15.e.& ſeq.
ſabelliani dogma Priſcillianus reſtituit.to.6.208.l.m
ſabellii error.to.4.303.c.to.8.8.h.to.10.89.a
Error Sabellii ponentis vnicam perſonã in trinitate. tom.10.222.c
Confutatio errorum Sabellii. ibidem.l
ſabellianorum error taxatur.tom.3.106.f.& 355.K.l.to.9.75.e.f.& fo.92.d
ſabelliani hæretici.t.5.88.h & 96.f to.6.11.g
ſabelliani, iidem, Noetiani, qui & Patripaſſiani, Praxeiani, & Hermogeniani. to.6.6.a.b
ſabellianos de Chriſto ſequuntur Priſcillianiſtæ. eodem.9.c
Contra Sabellianos, Arianos, & Iudæos ꝓphetię de Chriſto diſcuſſę. tomo.6.12.b
Sabellianos confundit Auguſtinus. to.9 53.m.& ſequentibus.
Sabelliani, Patripaſſiani dicti ſunt. tomo.9.61 d.e.tom.10.9.& 47.d
Sabelliani ſiue Patripaſſiani, Deum negant trinitatem, ſed ſolũ Deum patrem aſſeuerant, & eundem aliquando nominari filiũ, aliquãdo ſpiritum ſanctum.to.10.9 e
Sabinæ rapię. tom.5.15.l. & ſeq.
Sacerdotium plebem dicit. to.5.161.l
Sacerdos à ſanctificando dicitur.to.8.134.h
Sacerdotum filii defunctis parentib. ſuccedebant. tom 1.25 e.& fo.26 a.b
Sacerdotes ſummi, ex poſteris Aaron. tom. 1.27.b.c
Sacerdotii Chriſti, & Leuitici diſcrimen.to. 3.216.g
Sacerdotium inuadens Ozias, lepra percutitur. tom.2.14.f
ſacerdotes, omnes Chriſtiani.tom. 3.354.i. tom.4.120.h
ſacerdotium Aaron, quomodo æternum.to. 4.55.k
ſacerdotium ſecundum ordinem Melchiſedech.ibidem & tom.6.25.K. l. & 195.d e
ſacerdotium vnctio æqualis. tomo.4. 70 c.d
ſacerdotes ſummos plures contentio peperit.ibidem.d
Ad ſacerdotes mittit Chriſtus curatos.tom. 4.120.f.in fine.
ſacerdotii Aaron ceſſatio. tom.5.260.d
ſacerdos veteris legis, offerebat ſacrificia ſecundũ diuinum mandatum to.5.211.b.c
ſacerdotium commutatum in Samualem, reprobato Heli, & quid Heli adumbrarit. tom.6.87.b.& ſeq.
ſacerdos ſummus veteri teſtamenti, typus Chriſti. tom.7.10.i.K
ſacerdotium Leuiticum imperfectum.tom. 8.97.i
ſacerdotem pium agere, quam difficile to. 2.206.l.m & ſeq.
ſacerdotum dignitas, & miſeria. ibidem
ſacerdotes, diſpenſatores, non proprietarii. tom.2.67.l
ſacerdotum ſanctificatio, viſibilis & inuiſibilis. tom.4.77.f.& ſequen.
ſacerdotes ſiue miniſtri ficti, qui. to.7. 12.c d
ſacerdotium amplectentes ſpe viuendi ocioſe.tom.3.263.d
ſacerdotium noui teſtamenti. tomo.4 89.f
ſacerdos qualis eſſe debeat. to.4.376.d
ſacerdos priuatus, mediatorem ſe non faciat inter Deum & popolum. tom.7.10.l.m
ſacerdotis etiam mali preces, ꝓ populo exaudiri. ibidem.11.b.c
ſacerdotis veri iuſtitia induti. tomo.7 35.l
ſacerdotum immunditia, ſacramentum non polluit. tom.7.36.b.& 39.b
ſacerdotum profeſsio non ideo culpanda, quia & mali ſacerdotes reperiuntur.tom. 8.367.d.& ſeq.
ſacerdotum ignauia. tom 9.209.g
Et diuerſitas. ibidem
Multorum eſt vocari, ſacerdotes, ſed nõ eſt omnium eſſe ſacerdotes. ibidem
ſacerdotibus magnum onus impoſitum. to. 10.92.a.b.& fo.ſeq.a.b
Regale ſacerdotium in Dauid prefiguratũ. tom.10.123.a
Vita ſacerdotum, debet aliorum eſſe eruditio.

..tio. to.10.250.l.
ſacerdotes reddēt rationē de negligētia prędicandi ſobrietatem. tomo.10.240.K.l.
Quid facere & quid fugere debeabt ſacerdotes.to.10.295.f.g.
ſacerdotes victu & veſtitu contenti eſſe debent.ibidem.l
Exhortatio ad ſacerdotes.tom.10.295.l.m. & 308.a.b.
Quod ſacerdotes debeant patientiam ac caſtitatem ſeruare. to.10.296.b.
Eminentiæ ſacerdotum. to.10.295.e.f.
Officium ſacerdotum. to.10.296.c.
Pauperē vitē ſacerdos gerere debet. ibidē.e.
In ſacerdotes ſacræ ſcripturæ ignaros.tom. 10.297 b.c.
ſacerdotes tenentur viam ſalutarem ſuis ſubditis annunciare. tom.10.308.b.
Qualis debeat eſſe ſacerdos docens. ibid.c.
ſacerdos Chriſtus,& rex to.4.126.K. & ſequen.& 130.K.& ſequen.copioſe.tomo.8.577.f.
ſacerdos Chriſtus fuit ſecundum ordinem Melchiſedech. to.5.165.l,
Chriſtus exiſtit a Deo miſſus pro nobis ſacerdos,aſſumpſit a nobis qđ offeret domino. to.8.218.m.
Ipſe ſacerdos & victima,oblator, & oblatio ibidem.
Per ſacerdotes veteris teſtamenti,omnes ſanctos & vnum verum ſacerdotem Chriſtum oportet intelligi. tomo.8.365.h.i.
ſacerdos eſt Chriſtus ꝑpter carnem aſſumptam. tom 8.424.f.
Cur ſit ſacerdos ſecundū ordinem Melchiſedech., & non ſecundū ordinem Aaron. ibidem h.i
ſacerdotes idolorum, quare honorabantur. tom.5.14.g.
ſacerdotio mulieres funguntur apud Pepuzianos hęreticos. to.6.5.i. in fine.
pagani ſacerdotes ſacris ſuis inſiſtētes a fornicatione abſtinent. tom. 10.396.i.K.
ſaclas, pater Adæ & Euę, ſecundum Manichæos.to.6.7.m.
ſacra Cereris. to.5.51.i.
ſacramenta ſcripturarum. to.1.237.b
ſacramenta intellecta quid pariant, item nō intellecta. tom.4.283.l.
ſacramentum figuratum,allegoria eſt.tom. 6.389.k.l.
ſacramenta multa aliter atque aliter accipimus.Eodem.540.h.i.
ſacramenta feſtiuitatis.to.2.28.a.b.& 167.g.
ſacramentum incarnationis filii Dei. tomo. 3.354.g.h.
ſacramenta ſcripturarum cur nonnunquam claudantur. to.8.342.e
ſacramentorum ratio.to.2.28.a.b.to.4.189. l.& fo.ſeq.g.to.7.130.h.
ſacramenta,ſimilitudines ſunt earum rerum quarum ſacramenta ſunt. to.2.28.b.
ſacramenta,ideſt,ſacra ſigna.tomo.6.204.g
ſacroſancta ſignacula. tom.4.420.a.
ſignorum expoſitio. to.4.333.f. Vide,Signum.
ſacramentum, non idem quod virtus ſacramenti to.9.49.m
ſacramentorum conſideratio & vtilitas. tomo.4.77.f.g.
ſacramentum viſibile,& inuiſibile. tomo.4. 408 g.h.
ſacramenta mutabilia ſunt, & temporalia. tom.6.112.a
ſacramenta corporalia. to.10.12.d.
ſacramenta Chriſtianorum pauca, Iudęorū multa.to.1.237.c.to.2.fo.167.g.to.3.16.e
ſacramenta duorum teſtamentorum diuerſa tomo.4.83.h.
ſacramenta noui teſtamenti dant ſalutem,ſacramenta veteris teſtamenti,promiſerūt ſaluatorem to.8.265.i
ſacramenta legis,vmbræ ſunt futurorum.tomo.2.22.e.
ſacramenta legis non ſunt bona. ibidem.
ſacramenta vetera, ceremoniæ Iudęorum. tom.3.270.b.& fo.ſequen.i.
ſacramenta Iudęorum vmbra erant futurorum tom.3.272.l.tom.6.22.m.& ſequen. & fo.156.c.tom.8.281.d e.
Prænunciatiua Chriſti futuri. to.6 311.h.i.
Ea quę in ſacramentis veteris legis ſignificabantur pauci intelligebant.tom.5.86.a.b.
ſacramēta, & pręcepta,complectitur vetus teſtamētum.to.6 74 g.& fo.75.e.f.& fo. 112.f g.& fo.125.d.e.
ſacramentorum veteris teſtamenti profunditas. tom 8.74. K & ſequenti.
Antiquis cum eſſent omnia communia ſacramenta,non communis omnibus erat gratia: quæ ſacramentorum virtus eſt.eodem.281.b.

Sacramentorum veteris legis onera multa. to.8.283.a.b.
Sacramenta euangelica non omnibus patent.tom.4.197.m.
Sacramenta diuina iuxta fidē exponēda.ibi.
Pro ſacramentis Chriſti, oīa dura & horrēda cnoſtanter pferenda Chriſtianis,ab exemplo veterum tom.6.111.K.& 156.c.
Sacramenta manauerunt ex latere Chriſti.tomo.3.354.e.to.8.524.a.to.9.29.i.K.
ſacramenta fluentia de latere Chriſti ſignificantur in feneſtra arcæ Noe, exiſtentis in eius latere. tom.5.141.d.e.
Beneficium ſacramētorum nobis a Chriſto datum. to.9.162.d.
Ex latere Chriſti manarunt gemina ſacramēta. tom.9 242.d.
De ſacramentis multa. to.2.epiſt.118.
ſacramenta duo præcipua.to.2.167.g. tom.3.16.c. to.8.237.a.
In ſacramentis cur prius adhibeatur ignis, & poſt exorciſmi ignem veniatur ad baptiſmum.Eodem.225.a.
Quarū rerū ſigna ſunt in ſacramētis.ipſę res ſunt illa pfectione vitę ęternę. ibidem.b.
Sacramentum regenerationis. tom.3.64.i.
Sacramentum Euchariſtię.to.2.28.b.tom.3 16.c. Vide euchariſtia, & communio.
Sacramēti corporis & ſanguinis Chriſti cōſideratio.to.3 94 b.to.4.404.e.f.t.6.198. c.d.& 204.g. to.8.363.d
In ſacramēto altaris qđ offertur ab eccleſia, quid monſtretur eccleſiæ. tom.5.83.g.h.
Sacramentum panis. tom.4.177.c.
Sacramentū altaris,vnitas eſt corporis Chriſti. to.2.66.l.
ſacramentum ordinationis cleri,permanēs. tom.6.261.c.d.
ſacramentum baptiſmi & ordinationis non reiterandum. to.7.13.K. & ſeq.& 120.K.
Et quod hæretici baptizare & ordinare poſsint. to.7.14.l.m.
Sacramentum nuptiarum vtriuſque teſtamenti. tom.6.250.m.to 7.175.a.b.
ſacramentum magnum,in Chriſto,& eccleſia. to.6.83.g.h.to.8.525.m
ſacramentum chriſmatis. to.7.52.g.
ſacramētorū participatione incorporamur eccleſia. to.4.217.a.to.7.328.K
ſacramentorū ſocietate deuincti.to.4.326.l.
ſacramēta eccleſiaſtica ſumūt boni & mali.t. 6.92.l.m.& ſo.iii.i.t 8.281.d.t.9.128.g.h.
ſacramenta cōmunia Orthodoxis & hæreticis.t.7.74.i & ſo.81.e.& 238.l.m.& 467.b
ſacramenta communia,gratia Dei non item tom.8.281 e.
ſacramenta eccleſię boni & mali communia habent:ſed charitatē mali habere non poſſunt. tom.8.388.c.
A ſacramentis Chriſti malos prohiberi mos Eccleſiæ antiquis. to.4.25.l.
Aeterno regi militaturi,debent ſacramentis ſpiritalibus obligari. to.10.215.d
ſacramēta ſola ſāctificāt ad ſalutē.t.7.237 b
ſacramentorum integritas. to.7.131.a.
ſacramenta non pollui immunditia malorum.tom.7 40.h.
ſacramenta non prophanat hominum malitia. Eodem.153.l.m.
ſacramenta ſumentes non ponant ſpem ſuā in homine,cuius cor videre non poſſunt. tom.8.24.h.
Quod ad eos perueniant qui cum fide accipiunt,etiam ſi talis ſit per quē accipiūt, qualis Iudas fuit. ibidem.l.
In ſacramentis accipiendis, quid conſiderādum. to.4.326 K.& ſeq.
ſacramenta indigne ſumentes. tom.3.348.f.
ſacramentis domini communicare, & verbis domini non communicare quanta dementia. to.7.41.m.
Nec ſacramēta nec fidem prodeſſe,vbi charitas non eſt. to.7.43.K.& 59.a
ſacramentorum corporalis participatio,nō ſemper facit membra corporis Chriſti.tomo.7.53.c.
ſacramēta contēpta ſacrilegos faciūt.t.6.111.i
ſacramenta non reiteranda. to.2.93.K.
ſacramēta cum obſint indigne tractantibus proſunt tamen per eos digne ſumentibus tom.7.12.l.& to.ſequen.b.c.
ſacramenta Dei in malis etiam hominibus ſancta ſunt. Eodem.39.b.& d.
ſacramenta dantur & a malis.tomo. 7.76.d. e.& 119.h.i.
ſacramentum danti nocet,accipienti pdeſt. to.7.78.g.h.
ſacramentum non reſcinditur. ibid.i.
Per malum miniſtrum operatur æque Deus. to.7.81.h.
ſacramenta melius per bonum miniſtrum quam per malum diſpēſari,quomodo dicatur.

tatur. eodem 99.f.g
Sacramentum quĩ ſciens a ſchiſmaticis accipit. tom.7.120.d
Sacramẽta mali miniſtrant, ſed remiſſionẽ peccatorum non pręſtant.tom.7.132.K.l
Sacramenta malitia miniſtrãt nõ contaminantur. tom.9.11.b.c
Sacramenta miniſtrant mali, non ſua potẽſtate ſed Chriſti virtute. to.7.233.g
Sacramenta ſacrilega. tom.1.66.l
Sacramenta paria celebrant hęretici,ſententia autem diſpares ſunt. to.1.235.e.f
Sacramẽta Mõtani hęretici funeſta.to.6.5.h.
Sacramenta habent & ſcripturas hęretici ad ſpeciem,non ad ſalutem to.7.133.e
Tutius in Eccleſia accipere ſacramenta.eod. 120.a.b
In omnib ſacramẽtis hęretici ſunt cũ Chriſto,ſed nõ in charitate to.8.36.g.& 177 e
Sacramenta Chriſti nihil proſunt vbi reſiſtitur fidei. tom.9.83.K
Sacrificium quid ſit. tom.5.82.d.& g.
Sacrificium viſibile quid ibidem d.
Sacrificia exteriora ſunt inuiſibilium ibid.
Sacrificia ſacramẽtaq; diuina neglecta. to.1. In Poſſidonio.
Sacrificium,res antiqua. tom.2.59.g.
Sacrificiorum diſtin. ibidem.& ſeq.
Sacrificia. tom.5.78.K
In ſacrificio quatuor conſiderantur. tom.3. 101.d
Et quòd Chriſtus victima perfectiſſima. ibidem.
Sacrificiorum duo genera. to.3.273.c
Item quatuor genera eodem.60.d
Sacrificium omne quod agitur, propter qd ſit. tom.5.83.i
In ſacrificiis quid ſignificarit ignis tomo 6. 127.e
Sacrificiis noſtris non egere Deum. tom.2. 61a.& 59.g.h
Sacrificandũ non eſſe creaturæ. tom.2.60.l
Sacrificium quomodo ſoli Deo debeatur. to.5.82.h & ſeq.
Sacrificari nolunt ſibi angeli, vel quicũque beati,ſed ſoli Deo. eod.83.l.m
Sacrificantibus nobis Deo angeli congaudent. eodem.87.g
Sacrificium certe nullus hominum eſt qui audeat dicere deberi niſi Deo: to.5.72.k
Sacrificium offerimus Deo,non ſanctis. to. 5.74.l.& 231.K.
Sacrificia veteris teſtamenti quid adumbrẽt. to.3.91.f.g.to.6.75.b.c.& ſeq.& 126.l.m. tom 8.74.a.
Sacrificiis humanis an Deus delectetur. to. 4.166.e.f.& ſeq.copioſe.
Victimas pecorum quare filii Iſrael ſacrificabant viſibiliter. eodem.190.g
Sacrificia veteris legis quomodo placebãt Deo. tom.5.82.c.& ſeq.
Sacrificia veteris legis,quid ſignificabãt. ibidem.d
Sacrificia multa pręcedentia,quid ſignificabant. tom.5.87.h.& ſeq.
Sacrificia antiquorum fuerunt remedia cõtra peccatum originale eodem.137.m
Sacrificiorum veteris ac noui teſtamẽti collatio.to.6.100.e.& K.l.& ſeq.copioſe.to. 9.127.k.& ſeq.
Aliæ ſunt partes ſacrificiorum, alind holocauſtum. tomo.8.225.c
Sacrificia veteris teſtamenti cur abrogata. tom 2.6.d.& 179.k.l.
Sacrificiorum veteris teſtamenti mutatio prędicta. to.2.59.m.to.6.23.g
Sacrificia cur mutanda erant opportuno certoque tempore. to.5.82.c
Cur Deus quę prius voluit ſacrificia,poſtea noluit. tom.8.115.b
Cur ſacrificia Iudæorum modo ablata ſint, & perierint. ibidem.d
Qđ ſacrificia illa vetera prænunciantia erãt vnũ ſalutarẽ ſacrificiũ.t.1.156 b.et 163.f.g
Sacrificia Iudęis data ſunt ne ad idola confugerent tomo.9.20.e f
Sacrificia ꝓ peccatis peccata appellata ſunt tom.4.86.m.to.10.40.l.m.
Sacrificiũ teſtimoniũ ẽ peccati.t.4.304.l.m
Sacrificium non pro manifeſto delicto, ſed ignoratis Deus mundauit. ibidem.m
Sacrificia offerimus pro peccatis.to.5.328. a.& ſeq.
Sacrificiũ Deo nũc offerimus ꝓ peccato ib.
Sacrificium pro morituro.tom.1.59.a.b.& 134.m
Sacrificia pro mortuis.to.2.95.l.to.3.63.m. & ſeq.to.4.230.i.& 313.h.i
Sacrificium Chriſtianorum, pro his qui nõ baptizati de corpore exierunt, non offerendum to.7.386.l
Sacrificium corporis & ſanguinis Chri, ꝓ defunctis

defunctis to.1.59.a.to.7.374.a.& ſe.copioſe.
Sacrificium altaris. to.2.83.l.& 90.i.K
Sacrificium panis,& vini. tom.3.76.K
ſacrificium ſanctum ſanctorũ,corpus Chriſti. tom.4.114.f
ſacrificium ſumit Chriſtus in diuina natura cum patre,ſed in humana natura maluit eſſe ſacrificium tom.5.87.h.i.& 91.l Vide,Corpus Chriſti,Communio, & Sacramentum.
Quando offertur in altario ſacrificium, q̃d ſignificetur. tom.10.35.h.i
Si corpus quo inferiore tanquam famulo vtitur anima,ſacrificiũ eſt,quanto magis aĩa ipſa,cũ ſe refert ad Deũ?tom.5.83.h.i
ſacrificium vniuerſale,Eccle. vniuerſalis offert per Chriſtum ibidem.i.& 87.h.i
ſacrificium vnum ſumus,cum omnib. beatis offerendi per Chriſtum eodem.91.K l
ſacrificium offerimus Deo, quando noſipſos offerimus. tom.5.82.i.
Quod ſacrificium ſit Deo acceptum. tomo. 5.82.d.83.K
Si voluiſſes ſacrificium dediſſem vtiq; holocauſtis nõ delectaberis ſacrificiũ Deo ſpiritus cõtribulatus,&c.exponit.t. 5.82 d.e
ſacrificium verum quod ſit.ibi.g.h.& 196.b
ſacrificium eſt ipſe homo, inquantum nũc moritur vt viuat Deo tom.5.83.h
ſacrificium inuiſibile nos eſſe debemus, & quomodo tom.5.87.e.f.& 191.l
ſacrificium quando recte offeratur. eodem. 132.i.K
De ſacrificiis quę ſancti offerẽt Deo ſic placitura quomodo in dieb. priſtinis & annis prioribus placuerunt.to.5.198.a & ſe.
ſuper quibus ſacrificiis non arguat Deus.to. 8.156.m
Maximum ſacrificium quod domino debemus quid ſit. tom.10.92.i
Dominus ſacrificium non acceptat peccatorum. tom.10.123.K
ſacrificandum orandumque vbique Chriſtianis. tom.1.169.m.to.6.25.h.i
ſacrificium laudis noui teſtamenti ſacrificiũ to.2.194.l. m.to.6.23.i.K.to.7.46.c. to.8. 45.f.g.& 157.g
ſacrificium in ſpiritu tom.3.16.m
ſacrificium iuſtitię quale ſit. to.8.8.m
ſacrificiũ q̃d Deo debemus, intus habemus ſi volumus. eodem.126 l
ſacrificium laudis a nobis quærit Deus, nõ aliunde. tom.8.157.f & 172.d
ſacrificium gratuitum,gratia datum.eodem 157.g
ſacrificia & vota Chriſtianorum interna.to. 8.161.e.f.& 182.l
Sacrificare voluntarie quid to.8.172.d
ſacrificium fidei eodem 182.l
ſacrificium laudis Deo gratias,quam ſacrificium vituli. to.8.245 e
ſacrificiũ eſt humilitas cordis nr̃i.eo. 96.m
ſacrificium veſpertinum,quid ſignificet. to. 8.535.d
ſacrificium mundum Deo offerendum. eodem.577.f
Via quomodo in ſacrificio laudis. to. 10.7. h.148.K
ſacrificium Chriſtiani eleemoſyna. eodem. 107.a
ſacrificia & hoſtias obtulerunt ſeipſos Dei primi homines in paradiſo.tom.5.211.b
ſacrificia Abel & Cain diſcernens Deus, Abel reſpexit,& Cain deſpexit, quod ſigno aliquo viſibili atteſtante diſcerni potuit.eodem.132.i
ſacrificia Cain & Abelis, quid adumbrent. tom.6.83.K
ſacrificia Caiņ & Abel, in quo differebant. to.9.132.c
Hiſtoria ſacrificii Abrahæ to.9.228.a
ſacrificium ſecundum ordinem Melchiſedech. tom.6.195.e
ſacrificia duo,ſecundum ordinem Aaron, & ſecundum ordinem Melchiſedech.to. 8.74.a.b
ſacrificium artotyritarum panis & caſeus. tom.6.6.K
ſacrificans Puluillus iuſſit filium inhumatum dimitti. to.5.46.h.i
ſacrificii ſiue toletis ſolis & lunæ quomodo purgari poſſimus vel non, ſecundũ Porphyrium. to.5.88.f.& 89.l
ſacrificans diis eradicabitur eodem.195.f.
ſacrilegium tanto eſt grauius peccatũ, quanto committi non poteſt niſi in Deum. to. 7 98.d
ſacrilegi Iudæ comparantur tom.9.80.e.f
ſacrilegi reges male iubendo,& ſacrilegi ſacerdotes male docendo,nocent. tom.9. 145.a.b
Portare ſacculum,quid ſit. tom.10.275.c

ſagarum arte homines in lupos & iumenta conuerti. tom.3.288.d.e.
ſagæ noctu æquitantes. ibidem.g.
ſagena Euangelica. tom.5.184.l.
ſagittę ardentes,& ſagittę potentis acutę cū carbonibus vaſtatoris,quę ſint.tom. 8.15 a 468.K.481.g.& 485.i.
Sagittare rectos corde in obſcura luna quid ſit.eodem 23.b.& f.& ſo. 268.h.
ſagittę dei pœnā & vindictā animi ac corporis,q̄ hic neceſſe ē pati,ſignificāt.eo.to3.i
ſignificant etiam verbi Dei. ibidem.
ſunt ſagittæ bonæ,ſunt & malę:& quę.tom. 8.185.l.
ſagittæ paruulorum,quę ſint.ibi.m.& 215.k
ſagitta prius percutit,quam ad vulnus venire prę uideatur. tom.8.215.a.
ſagittare in occultis immaculatum,quid ſit ibidem.b.c
ſagittarum nomine, verba Euangeliſtarum figurantur. tom.8.280.K
ſagitta volans per diem,quę ſit.eodem.330 a.b.& d.e & ſo.ſequentibus h.i.
ſagittis Dei amor exercitatur, non interitus comparatur. tom.8.468.K.
Nemo pulchrius ſagittat ad amorem,quam qui verbo ſagittat. ibidem.
ſagittę de arcu excutiuntur,& quāto fortior exceſſerit,tāto longius vadit.to.8.507.c.
ſaguntina ciuitas perire potius voluit,quā ſidē cū Romanis deſerere.t.5.27.f.&.228.e
De ſale Agrigentino quod in igne fluit, & in aqua crepitat. tom.5.215.d.e.
ſalacia,Neptuni vxor.tom.5.32.b.& 61.d.e.
ſalamandra viuit in igne eodem.214.c
ſalem ciuitas eſt,quę poſtea Hieruſalem dicta.tomo.8.74.b.
de Saluio ſene,qui mortuorum canum alligatione punitur. tom.7.105.a.
ſaluię decurētes ſuper barbam Dauid, quid ſignent. tom 8.75.m.& ſo. ſequen.e
ſalina Chriſti quid ſignificet.ibi. per totum
ſalices ligna infructuoſa. tom.9.519.K
ſalmana, interpretatur vmbra commotionis.tomo.8.301.d.
ſalomon. tom.5.86.l.
ſalomon, interpretatur pacificus. eodem. 162.c & e.tomo.8.256.l
In ſalomone non eſt impletum quod prædictum erat per prophetiā patri ſuo.Dauid, ſed in Chriſto. to.5.168.b.
Salomon inſtitutus eſt rex.adhuc viuente patre,præter morem præcedentium regnū. ibidem.d.e
Salomonis tempore condita eſt Alba.tomo. 5.173.K.
ſalomon ſpiritū ſapientię habuit.to.4.305.e
ſalomonis ſapientia. tom.8.456.f.
In ſalomone doctrina. to.10.138.d
De iudicio ſalomonis,& duabus meretricibus.to.10.226.e
regina Auſtri,venit,audire ſapientiam Salomonis eodem.252.h.i
ſalomon templum ædificauit domino.tom. 6.162.b.& ſequen.& 173.K.
ſalomon tres libros compoſuit,ſcilicet Eccleſiaſten,Prouerbia,& Canticum canticorum tom.5.166.h.
ſalomon inuenitur prophetaſſe in libris ſuis ibidem.g.h
ſalomon domus plena mulieribus alienigenis.colentibus deos falſos,&c.to.5.162.c
ſalomon amator mulierum reprehenditur. to.6.140.a.b.& ſo.ſequen.b.
ſalomon mulierum amator, idololatra, reprobatus eſt a Deo. to.8.489.e
ſalomonis idololatria to.3.224.c.to.5.125.e & ſequen.tom.6.146.a.
ſalomon non errore, ſed blanditiis mulierum adorauit idola. tom.5.ibid.
ſalomonis domus plena erat idololatris, ꝓpter quod implentur in Chriſto quę dicta ſunt de ipſo. tom.5.162 m
ſalomon,bonis initiis,malos exitus habuit. eodem.166.h
res ſecundæ magis Salomoni obfuerūt,quā profuit ipſa ſapientia. ibidem.
Optime egit miſericordia Dei, vt quicquid boni per Salomonem dictum eſt, Deo tribueretur: peccatum autem nominis homini.tom.8.489.f.
Quid mirum quod in populo Dei cecidit Salomon,cum Adam in paradiſo & angelus cecidit de cœlo. ibidem
Salomon verus,Chriſtus.to.6.91.l. m.tom.8 256.l.& 489.f.
ſaltus propriæ quid ſit. tom.8.489 g.h.
ſaluamur gratia,non ex operibus.to. 2.183. c.d.& ſequen.
Domini eſt ſalus. ibidem.e.
De ſaluandis & perdendis voluntate Dei. tomo.3.61.i.

Saluatur nemo niſi authore Deo eodē.68.d.
ſaluari dextera Dei, quid ſit. tomo.8.200. l m.
Multi ſaluantur ſibi, ſed non Deo. eodem. 361.b.c
Genus humanum ſaluari non poterat, niſi per filium Deum incarnatū.to.9.28.g.h.
ſaluamur ab inimicis, & quomodo. tomo. 10.7.h.
Pauci ſaluātur in comparatione aliorum, & tamen magnam maſſam facturi ſunt. eodem.28.c.d.
Inueſtigabile, quare Deus vnum ſaluet, alterum damnet. tom.10.67.c.d.
Homo lapſus, primo per reconciliationem deinde per pœnitentiam poteſt ſaluari.tomo.10.223.b.
Multi & pauci ſaluabuntur, quomodo intelligendum. tom.10.28.d.
Loca ſcripturę, quę contraria videntur concordata. ibidem.
ſaluator corporis, ſolus Chriſtus.to.4. 100. a.tomo.9.54.e.f.
ſaluatorem ſcriptura dicit etiam hominem. tom.4.103.d.
ſaluator quare natus ex virgine.10.4.306.b.
Totus mundus aliquando inimicus ſaluatori tom.10.119.K.
ſalus Punice tria ſonat. tom.4.419.a.
ſalutis procuratio, vnde. tom.1.41.i
Eſt quædam ſalus in dextera, quędam in ſiniſtra. tomo.8 524 e.f.
Via ſalutis in Chriſto, & ſcripturis ſanctis.tomo.1.49.m.
Ad ſalutem via ſolus Chriſtus.eodē.50.a.b.
ſolus vera non eſt niſi in Chriſto. tom.2.90. K.l.tom.10.113.g.h.
ſalus in quo poſita ſit. tom.2.248.e.
Pro ſalute æterna plus conſulendum eſt hominibus, quā pro temporali.tom.2.67 K.
ſalus Dei. tom.3.269.h.i.
ſalus domini, qua nos ſaluos facit. eodem. 269.h.i.& 276.g.
Cum ſalus animę ſit Deus, iuſte viuit.tomo. 8.81.h.
Ad ſalutem nemo ſibi idoneus eſt, quia perfecta ſalus iuſtitiam. eodem.259.h.i.
ſalus & medicus noſter, Chriſtus. tomo. 8. 381.c.& ſequentibus.
In nullo homine ſalus niſi in vno filio hominis, non propter id quod ſuſcepit ex te, ſed propter id quod ſeruauit.ex ſe.eo.558.l.
ſalus nulla eſt niſi in ſocietate Dei.to.9.124.l
ſalus, gratia, iuſtitia Dei & quomodo dicūtur.tom.10.56.e.
Nullus gradus prętermiſſus eſt, de quo non haberet teſtimonium ſalus omnium. eodem.131.l.
ſalus mundi ex Iudæis eſt, ſed proceſſit ad gentes vſque ad fines terræ.tom.10.137.i
ſalutem operari cum timore & tremore. eodem.175 a.
Dominus operatus eſt ſalutē in medio terræ: exponitur. tom.5.159.K.& ſequenti.
Et quam ſalutem.tom.8 267.m.& ſequenti.
ſalus & iumentis & hominibus datur, vtriſque datur. tom 2.183.d.& ſequenti.
ſalus hominum & pecorum domini eſt. tomo.9.58.d.
ſalus quędam hominibus & iumentis communis, quędam nec omnibus hominibus tomo.9.54 f.& 58.e.
Quomodo intelligatur, homines & iumenta ſaluabis domine. tom.10.318 c.
Habeamus ſalutem cum iumentis quouſque veniret ad nos fons vitæ. ibidem.d.
ſalus noſtra ex ſolo Deo.tom.1.237.f.tom.6 93.c.tom 9.17.e.& 54.f.
ſalus hominis vana. tom.4.425.f.
ſalus noſtra ex Deo eſt. tom.9.168.i.
Etiam incorrigibilium Ethnicorum, & gentilium, ſalutem inquirere debemus. tom. 10.16.d.
ſalus animi melior ſalutis corporis.t.10.17.i
Non minora ſunt pro ſalutę animę, quā corporis expendenda. tom.10.304.K.l.
Duplex eſt ſalus nobis promiſſa. tomo.10. 418.e.
ſalutare Dei Chriſtus eſt.tom.2. 179.l tom. 4.53.e.& 100.m & ſequentibus.to.6.23. K.& 191.e.tom.8.83.h.i.
ſalutare Dei, qui. tom.10.56.K & 132.b.
ſalutaris noſter Chriſtus.tomo. 8.408. m.& 410.i.& 507.f.
Idem probatur teſtimoniis ſcripturarū. eodem.115.l.m.& 159. K.l.& 227.m.& 306.c.d
ſalutationes in epiſtolis catholicis explicatæ.tom.4.415.K.l & ſequentibus.
ſalutauit angelus puellam, viri ſalutationis ignaram. tom.10.117.e.
ſalutationis angelicæ ad Mariā, ordo.ibi.e.f

Salutatio virginis per angelum.to.10.129 K & 130. i,k
Gabriel a ſalutatione incępit,qui ſalutem in lingua portauit. eod.132.f
Quare Heliſæus prohibuerit famulo, neminem ſalutare. tom.10.229.h
Quare neminem ſalutare in via iubeamur,eodem.275.b,c
Qui in uia ſalutat, per occaſionem ſalutat. ibidem.e,f
ſalutatio,a ſalute nomen accepit.to.10.317.e
ſaluum eſſe, hoc eſt,integrum eſſe.t.4.313.l
Qui vult omnes homines ſaluos fieri:exponitur. tom.3.62.a,b
Nemo ſaluus eſſet,niſi deus ſanaret.tomo.8. 235.K
ſaluus factus de iniquitate tua, pati neceſſe eſt iniquitatem aliorum,inter quos viuis. eod.249.f
Nemo ſibi vſurpet ꝙ ſaluum faciat, qa domini eſt ſalus. ibid.251.h
ſaluus eſſe in ſcriptura, quid. to.10.73.m
ſaluſtius electiſsimus penſator verborum.tomo.1.172.a
ſaluſtius citatus, tom.2.8.c
ſaluſtii eloquentia commendatur.to.5.16.c & ſequen.
ſaluſtius,& Virgilius,quo tẽpore claruerint tom.5.43.h,i
ſamaria idolatrix imaginẽ gerit. to.4.120.c
Ad prædium Samarię, quare venerit Chriſtus. tom.10.174.b
Chriſtus qui ſexta die hominẽ formauerat, ſexta hora venit ſamariam. ibid.c
Samaritanæ mulieris hiſtoria, exponitur.to. 3.145.f,to.4.120.m, to.10.174.b,c
ſamaritana aquam petit a Chriſto, ne laboret in hauriendo. to.9.47 l
Oratio Samaritanæ ad Chriſtum. tomo.9. 178.e
Diſcipuli Chriſtum cum Samaritana loquentem inuenientes,interrogare non auſi ſũt tom.10.274.K
ſamaritana audierat prophetas ſeminatores, expectabat apoſt.meſſores, to.10.274.K
ſamaritana mulier,typus eccleſię.to.9.30 a
Samaritanus interpretatur cuſtos. to.4.120.m,to.8.54.g,h, & 473.c,to 9.69.c,d
ſamaritãi ex origine Babyloniorũ.t 4.307d
ſamaritanorum dogma. to.7.208.e
ſi Chriſtus ſe Samaritanũ negaret,nos periremus. to.8.520.a,b
ſamaritani alienigenæ ſunt. to.9.29.l
Inter ſamaritanos & Iudęos contentio.to.9 30.l
Biduo Chriſtum manere cum Samaritanis quid ſit. ibi 31.h
ſamaritani ſolo Chriſti verbo crediderunt, confines autem eius ſigna quęrebant.to.9 31.a,b
ſamaritanum Chriſtus non ſe negauit. eod. 69.c,d
ſamaritanus verè Chriſtus. to.8.54.g,h,to.9 69.c,d
Samaritanus, Chriſtus in euangelio intelligitur. to.10.311.e
ſamaritani, & illius qui in latrones incidit, hiſtoria. eod.56.b
ſamaritani fuerunt Ioſeph hęredes.tom.10. 174.b
ſamnites,in forma paſtorum, decipiunt Romanos. tom.5.26.K, & ſeq.
ſampſonis fortitudo erat in capillis : & qui repreſentet. to.3.243.b,c,to.7.116.h, to. 10.181.K,l
ſampſon putatus eſt Hercules.to.5.173.h,tomo.10.181.d,e,& ſeq.
Geſta Sampſonis. to.10.181.c
Quid ſignificet quòd Sampſon cum vxorẽ duceret,leonem diſcerpſit. to.8.296.d
Quid ſignificet quòd caudas vulpium colligauit. ibidem.h
De edente exiuit cibus,& de forte eſt egreſſa dulcedo:exponitur. to.10.181.g
ſampſonis cęcitas,quid. ibidem.l
ſampſon licuit occidere ſeipſum, & Iepte filiam ſuam. tom.5.8.f
ſampſon ruina domus ſe oppreſsit. ibid.
ſampſon diuinitus iuſſus,ſe,iteremit.t.5.9.g
ſampſonis mors expenſa. to.7.116.h
ſampſon plures mortuus occidit quã viuus tom.10.181.m
ſamſon Chriſtum figurabat.to.6 87.b,to 8. 294.i,to.10.181.e
ſampſon quibus comparandus ſit.to.10.181 f,g
ſamſeos & elceſeos Hebioneis Epiphanius copulat. to.6.5.b,in fine,& l Vide, Elceſeitæ.
Semuel an fuerit de filiis Aaron,& ſacerdos. tomo.4.254.h,tomo.5.158.K,& ſequẽtibus.

Samuel non erat filius ſacerdotis.to.1.25. c, & ſo.ſeq. b, c
Samuel fuit ſacerdos.to 1.27.b,c,to.5.157.l
Heli reprobato,ſubſtitutus eſt in dei miniſterium Samuel. to.5.158 K
De Samuel communicatione aduerſus ſaul in obedientē voci domini, & quid ſignificet præciſio chlamydis eius Eodem 161.f & ſequentibus.
ſamuelis apparitio. to.3.244.i
ſamuel quomodo ſuſcitatus.to.4 324.K,l,& ſo.231.h, & i,246.g
ſamuel mortuus prophetauit. tom.4.322.d
ſamuel & alii intonſi quid adumbrent.to.3. 266.c,d
ſancti & perfecti qui tom. 8. b
ſanctorum numerus certus. to.7.145.g
ſanctus nemo præter Chriſtum.t.8.325. d,e
ſancti quomodo dicantur credentes. ibi.e,f
Locus non facit ſancto, ſed operatio bona ſanctificat locum. tom.10 290. m
ſancti clamauerunt,& ſalui facti ſunt.tom.2. 176. f,g,& ſo.ſequen.
ſancti quare ſint lapſi. to.3.18.h
ſanctorum delicta; & ꝙ nō in omnibus imitandi. tom.4.14.d,& ſeq.
ſancti quoq; peccatores.to.3. 69.m, tom.7. 225.d,& ſeq. & ſo.242.a
Vide Peccatum.
ſancti & carnales & ſpiritales. to.7.370.e,f
ſancti peccatores,cur nobis proponatur.tomo.7.242.m, & ſequentibus.
ſancti peccatum non operantur & tamen nō ſunt ſine peccato. to.8.438.h
ſancti quomodo iuſti, & peccatores.to.10. 75. a,b,& i,K
ſancti antiqui in futurum Chriſtum credide rum.to.1.67 l,tom.2.59. d,e,tom.3.64.h
ſancti veteris teſtamenti. tom.7.300.d
ſanctis qui ſunt in terra eius,mirificauit omnes voluntates inter illos, &c. exponitur. tom.2.89 k
ſanctos ſuos flagellat deus, etiam propter peccata eorum tom.2.160.c
ſancti moderni nō poſſunt cōparari ſanctis qui erūnt vltimo tempore,quando diabolus ſoluetur,exceptis quibuſdā. t.5.201.b
Quanto aliquis eſt ſanctior, tanto debet oratione & fletibus eſſe vbuerior. a malis.to.
Quomodo ſancti ſe ſeparauerint. to.5.205.l. 10.20.b, c, & ſeq.
Pugna ſanctorum. to.10.145.k
ſanctorum conſtantia, pro eccleſia.tomo.1. 245.b
De ſanctis mortuis,quæſtio to.1.14.e,f
ſancti quomodo recepti corporibus, in cęlo futuri eſſe credantur to.9.187.l
ſancti vbi erunt tempore cōflagrationis. to. 5. 206. d
De ſanctis quomodo cogitandum. tomo.3. 116. m,& ſequen.
In ſanctis quid diligamus. Eodem. 116
Et ꝙ hominum exemplis homines magis accenduntur. to.3.118. e
ſanctorum exempla,cui proponantur.tom. 4. 325.f
Quid ſit populum longe fieri, aut appropinquare ſanctis. to.8.178.f,g
Non eſt facile ſanctorum conſortium in cęlo habere, qui eorum ſequi exempla in minimis etiam volunt. to.10.157 d
ſancti conſortes angelorum, to.2.60.x, to. 3. 61.e
ſancti alii aliis quomodo ſanctiores.tom.2. 82. f,g
ſanctorum merita diuerſa. to.6.266.a
ſanctorum deſiderium in Chriſto.tomo 8. 455.b,c
ſancti viuunt in ſinu Abrahæ,noſtri memores.to.1.56.l,m,to.2.192.d
ſancti plenius cognoſceut bonitatem dei.e mid. 3.61.g
Mutua charitas ſanctorum in cęlis.to.9.175. g, h
ſanctorum gloria. eodem.188.g
ſancti non de ſenſibilibus,ſed ſummo bono delectantur. ibi.h, i
ſanctis quid debeamus to.1.207.i
ſanctis non debetur latria.ibid.& to.6.121.h
ſancti quomodo honorandi, non adorandi to.1.246. h,i
Duorum honor, ebrietas. to.2.94.h
ſancti in deo laudandi.to.2.176.e,to.7.297. h,& 304.c
In ſanctis habitat deus t.2.176.c,to.8.478. e
ſancti laudes humanas nec curant, nec quęrunt, ſed imitationem. tom.2. epiſt.125.
ſanctorum laudes fiunt propter viuētes. ibi.
ſanctorum reliquiæ honorandę t.3.68.h
ſanctorum inuocatio.to.3 297.g,to.9.154.K l,& 185.g, h
ſanctis non erigimus templa,ſed memorias, fabri-

fabricamus tanquam hominibus mortuis. tom.5.232.i
Et quò in hac vita etiam peccato obnoxii. tom.7.304.c,d
Sanctorum memorias qua religione Chriſtiani colant,& concelebrent.to.6.121.f, & ſequen. copioſe.
ſanctorum natalitia cum ſolennitate & ſobrietate celebranda,t.8.327.h, Item quo modo. to.9.221.m
Quomodo ſolennia ſanctorum ſint celebrãda to.10.277.e
ſancti nolunt adorari. to.8.369.i
In feſto omnium ſanctorum, Sermo.to.10. 272.a,& ſequen.
Pro celebratione ſanctorum dat nobis dominus temporalia beneficia. tom.10.278.e
An ſanctorum ſepulchra miracula edita. to. 2.14.b,to.2.197.b
Quur iſta non in omnibus ſanctorum memoriis ita fiant ibidem
ſanctos nõ fieri ſignis & prodigiis t.3.69.m
ſancti miracula faciunt,ſed non ſoli.tom.8. 280.f,g
ſanctorum meritis & precibus propiciatur deus peccatis populi ſui.t.4.57.a,& 57.b
ſanctorum animæ quomodo adſint periclitantibus,negat ſe poſſe definire Auguſtin. to.4.322.e,f
A ſanctis torqueri dæmones. ibid.i,k
ſanctorum orationibus dixerunt aliqui omnes peccatores liberandos in iudicio. to. 5.201.c,& 225.a,b,222.m
ſancti debent in nobis aliquid de ſuis virtutibus recognoſcere,vt pro nobis dignentur ſupplicare. to.10.217.g
ſancti dicti cœli.to.4.401.k & 407.i,tom. 5.203.h
Templa dei. to.4.407.i
Lumina. to.7.14,f
ſancti Ironi. tom.2.86.i,k
ſanctificatio cur attribuatur proprie ſpiritui ſancto. to.1.45.l
ſanctificetur nomen tuum,quomodo intelligendum.tom.10.25.g,& 115.d.& 319.c
ſanctificari nomen dei.to.3.39.K,& ſo. ſeq. K,& 274.l,to.4.203.b,& 406.l,t.8.386.K
ſanctificatio viſibilis,& inuiſibilis. t.4.77.f
ſanctificat deus etiam per malos. to.7.143.e
ſanctificatio multiplex. Eodem.230.a tom. 10.72.d
ſanctificant ſola ſacramenta noſtra ad ſalutẽ tom.7.236.b
ſanctificationes veteris teſtamenti, vmbræ erant ſanctificationum noui teſtamenti. tom.9.111.h
ſãctificatur quis in veritate,quę eſt Chriſtus ibid.h,& ſequen.
ſanctificat pater quempiam in filio. ibid.i,K
ſanctificatio primum ſonuit in die ſeptimo. tom.9.121.d,e
Non eſt ſanctificatio nominata in creando cuncta,niſi in die ſabbato. Eod.200.b,c
Ex prædicatione noſtra,nihil ſãctificationis accedit deo. tom.10.25.g
Vir infidelis quatenus ſanctificetur in vxore fideli Eodem.72.c
Non ideo ſanctimonium malum eſt,quia inueniuntur ſanctimoniales indiſciplinatæ & curioſe agentes,loquentes quæ non oportet. tom 8.369.f,g
ſanctimoniales. to.10.22.f
ſanctimonialis quædam per veſtem ſuam,q̃ memoriam ſancti Stephani tetigerat,ſuſcitata eſt. eod.157.m
ſine adiutorio dei homo id ſanctitate proficere non poteſt,nec a peccatis reſurgere. tom.3.267.a
ſanctitas vitæ conſiſtit in operibus rectis.tomo.4.377.c
ſanctitas corporis quando amittatur,& quãdo non. to.5.7.e,& ſeq.
Ita non amittitur corporis ſanctitas,manẽte animi ſanctitate,etiam corpore oppreſſo ſicut amittitur corporis ſanctitas violata animi ſanctitate, etiam corpore intacto. ibidem.f
ſanctitatis & ſanctificationis modi multi.tomo.10. 72.d
ſanctuarium dei quid. to.8.124.K,l,& 301.e
ſanctum,& ſanctum ſanctorum quid ſint.tomo.4.54.b,to.9.196.f
Nolite ſanctum dare canibus, &c.exponitur to.4.413.e,to.10.164.f
ſanctum quid to.4.414 f
ſancta nocent malis, to.9.13.b,c
Vide, Bonum.
ſanctis nomine,vita appellatur, to.4.74.K,l
ſanguis,quomodo clamet ad dominum. tom. 4.306.g,h
ſanguis quomodo dicatur anima.t.6.59.K,l & 202.K,l

Sanguis cur pluraliter ponatur, & quid ſignificet. to.8.163.e
sanguines non eſt dictio latina. to.9.5.f
sanguinis nomine dr̄ iniquitas. to.8.163.d
sanguinei viri. eod.178.h
Qui fundant ſanguinem ſpiritaliter. ibid. c
In ſanguine peccatoris lauare manus, quid ſit. to.8.192.d, e
Viri ſanguinum qui ſint. eod.193.b, & 178.b
sanguinem Chriſti in poculo ſumi. tomo.2.217.b
sanguis Chriſti, precium eſt mundi. tomo.8.354.h, to.10.55.g
sanguis & aqua ex latere Chriſti manantes, quid ſignificent. to.9.119.d, e
ſāguine Chriſti purgamur ab omni delicto. to.9.124.m, & ſeq.
Ex ſanguine aqua a Chriſti latere fuſis decorantur animæ fideles. tom.9.212.f
sanguine Chriſti ſanctificata omnia. tom.10.25.g
sanguinem Chriſti bibere, quid. to.10.15.h
sanguine ſaluatoris totius generis humani ſalus redempta. to.10.192.c
Terra ſanguine Chriſti ſuper eam ſtillantes, purgata eſt. eod.193.a
Niſi ſanguis de Chriſto manaſſet, chirographum peccatorum noſtrorum non deleuiſſet. to.10.262.b
sanus nō eſt, qui æternis tēporalia præponit. tom.2.187.l
sanitas perfecta corporis, eſt totius hominis immortalitas. tom.2.78.e
sanitas in æqualibus membris, eſt æqualis. tomo.82.b
sanitas in quibus conſiſtat. to.2.186.e
sanitates perficiuntur myſtice. t.1.69.d
sanare, & mundare, ſpiritaliter. Ibidem & tomo.2.14.g
Deus hominem quomodo ſanarit. t.3.4.f, g
sanitatis iocunditas fit euidentior experta morbi moleſtia. to.5.127.a, b
sanitas pro immortalitate. to.5.107.h
sana curanda non ſunt, ſed agnoſcenda. to.7.121.m
Quod facile ſanatur, non multum cauetur. tom.8.11.d
Deus ſanauit in Chriſto mortem carnis, quā portauit. eod.50.b
sanitas huius vitæ bene intelligentibus, non eſt vtique ſanitas. to.8.102.h
sanitas in comparatione futuræ ſanitatis, eſt morbus. ibidem. k, l
Illa vera ſanitas, quæ eſt immortalitas. tom.8.104.e
Aliud eſt ſanitas corporis, aliud ſtupor corporis, aliud immortalitas corporis. tom.8.176.c, d
sanitas ægritudinem non habet, ſed quando tangitur. ibidem.
Nemo eſt inſanabilior eo qui ſibi ſanus videtur. to.8.198.i
Deus ſanat omnino, quemlibet languidum, ſe non ſanat inuitum. Eod.38.f
sanatur cor contritum, eliditur ſuperbū. to.8.561.d
sanitas perfecta & mortalitate tranſacta fiet. tom.8.176.c, d, & 562.h
sanitas cordis tunc erit perfecta, cum & corporis reparatio implebitur, quæ promiſſa eſt. to.8.562.h
sanitas quam multis obſit. to.9.15.e
Non eſt vera ſanitas ante immortalitatem. tom.10.64.l, m
Modus ſanandi corpora, adhibendus eſt animæ. tom.10.159.K
sanitas corporis, & animæ, in Eccleſia reperiri poſſunt. to.10.234.e
sanat nos dominus, & quomodo. tom.10.3m, & ſequentibus.
Chriſtus nunc maiores ſanitates operatur q̄ tunc cum verſaretur in terris. tom.10.17.i
sanitas corporis in hac vita, non magna res. tom.10.35.h
sanitatem vnde perdidimus. to.10.58.l
Quomodo ſanemur. tomo.10.96.i
Deus quicquid ſanat perfecte ſanat. t.10.123.g
sanitas vera. to.10.164.m
sapere paucorum. tomo.1.216.f, g
sapere altum, pro ſuperbire ponitur. tom.2.180.d, in fine.
sapere aliter quam ſe res habet, humanū eſt. tom.7.126.m
Maleuolæ animæ dulciter ſapit, quod peſſime ſuſpicatur. tom.10.45.f
sapere ſecundum carnem, mors eſt. t.10.62.a
Non ſuperbe ſapere, nec ſperare in incerto diuitiarum. to.10.4.h, & 184.d, e.
sapiens an hariolus, & quid ſit ſapiens. to.12.143.d
sapiens quis iuxta Academicos. eod.148.i
sapienti an fortuna neceſſaria. ibidem. K

Inter ſapientem & philoſophum parum vel nihil diſtare. Ibid. 148. a
ſapientem ſcire verum Ibidem
Vtrum ſapiens neſciat ſapientiam. ibid. b, c
ſapiens non eſt, qui nihil ſcit. ibid. e
ſapiens vt ſis alicui ſapiẽtiæ aſſentiaris oportet. to. 1. 152. l
Mens ſapientis immobilis tom. 1. 162. f
ſapientis & ſtulti diſcrimen. Eodem, 211. m in fine.
ſapientes vere, qui. Ibid. 212. m, in fin.
ſapientium & ſtultorum ſcopi. eod. 246. b
Aliter deus ſapiens, aliter homo dicitur. to. 3 110. d, to. 6. 181. i
In ſapientem cadere perturbationes animorum, contra ſtoicos. t. 4. 30. d, e, t. 9. 87. g, h
ſapientes ſunt diuites, to. 5. 59. b
ſapienti, an accidant paſsiones. tom. 5. 75. m
Contra ſapientes malos inuehitur, q patriã vtcunque vident, ſed viam qua itur ad eã non tenent. eo. 90. i
ſapiẽtes falſi cõperti ſunt plures philoſophi to. 5. 107. m, & ſequen.
ſapiẽtes nollent in actu generationis ſentire æſtum libidinis. to. 5. 126. l
ſapiens paruipendit corporis bona. t. 5. 141. i
ſapientum animas fatigant ſecundæ res. to. 5. 166. h
ſapientes ſeptem quo tempore fuerint. to. 5. 174. K, & 175. a, & ſeq.
ſapientis eſt nõ tam cuiuslibet rei principiũ quam exitum prouidere. tomo. 9. 219 b
ſapientum nomine ſuperbi, paruulorum humiles notati. tom. 10. 7. K, & 148. e, f
Dicentes ſe eſſe ſapientes, ſtulti facti ſunt. to. 10. 47. a
ſapientes & prudentes huius mũdi, qui ſint. tom. 10. 148. e, f
ſapientia definitur. to. 1. 149. g, h, & 172. c
ſapientiæ definitio, ſecundum philoſophos. tom. 3. 140. i
ſapientia vnde. to. 5. 103. m
De ſapientiæ antiquitate, nulla gens ſuper patriarchas & prophetas noſtros, vlla ſe vanitate, iniqua iactauerunt Eodem 180. K, l
ſapientiæ ſpecies, qualis ſit. tom. 8. 163. g, h
ſapientia vbique eſt, & longe eſt a malis, qui vbique ſunt. ibidem
ſapientia vna, omnium ſapientum cõmunis. tom. 1. 218. m.
ſapientia quantum cæteris rebus præſtet. to. 3. 310. g
ſapientia, donum dei. to. 7. 330. K, & 418. d
ſapientiæ ſtudium, verſatur in actione & cõtemplatione. to. 5. 66. k, l
ſapientiæ diſciplina tripertita. tom. 5. 100. e
ſapientia pertinet ad rationem. t. 10. 124. c, d
ſapientia creata, & increata. to. 1. 74. f
De ſapientia, & numero. Eod. 217. g, h, & ſequen. d
ſapiẽtia, & ſtultitia, cibis cõparata. t. 1. 41. f, g
Inter ſapientiam & ſtultitiam, medium quiddam. tom. 1. 232. l, Retracta. 14. g
ſapientia aliquando ſumitur pro ſtultitia, in ſacra ſcriptura. to. 9 232. K, l
ſapientia & ſcientia, quomodo differant to. 3. 133. e, & 139. l, & ſeq. & 140. i, tom. 8. 516. l, m
ſit ſapiẽntia ſine ſuperbia, nec humilitas ſine ſapientia. tomo. 8. 428. m
ſapientia quomodo & quibus gradibus perſpiciatur. to. 1. 176. m
ſapientia ipſa medetur oculis, vt videri poſſit. tom. 1. 176. c
Ad ſapientiam itur ſeptem gradibus. to. 3. 8. e
ſapientia vbi inueniatur. tom 4. 450. d
Multi ſunt qui ſapientiæ ſunt particeps, & ſapientes vocantur, multi eius expertes ſtulti nominantur to. 8. 399. a
Ad altitudinem ſapientiæ nemo peruenire poteſt, niſi per humilitatem obedientiæ. Eodem. 457. m
ſapientia apud deum. to. 1. 34. l
ſapientia, vita æterna. eod. 58. g
ſapientia dei, quid. to. 1. 172. c
ſapientia a quibus inueniatur. to. 1. 251. m
ſapientia proprie filius dicitur, cum tota trinitas ſapientia dicatur. to 3. 153. c
De ſumma, quæ deus eſt, & humana ſapiẽtia tom. 1. 220. d, & ſeq.
ſapiens, aliter deus aliter homo. tomo. 3. 310. d, tom. 6. 181. i
ſapientia quomodo dicatur genita vel nata. tom. 3. 113. b, c
ſapientia dei dicitur, non ſolum qua ipſe ſapiens eſt, ſed quam dat homini to. 3. 144. l
ſapientia dei. to. 3. 190. m
ſapientia dei, panis angelorum. to 3. 190. m
In ſapientia dei rerum cauſæ fuerunt, non factæ. to. 6. 206. f
ſapientiæ dei participatione fit ſapiens, quæcunque anima fit vere ſapiens.

tomo.4.130.h, & 134.k
Sapientia, deus eſt. tom.5.65.a
Sapientia dei transfert ſe in animas ſanctas, & prophetis reuelat abſcondita.t.5.94.h
ſapientiæ diuinæ luce ſic anima illuſtratur, vt aer luce corporali. to.5.69.h,i
ſapientia, vel ſcientia diuina vna eſt, & non multæ. Eod.96.i, & 109.i
ſapientiam, per quam facta ſunt omnia genuit pater, vnus vnum. to.5.106.c
In ſapientia dei quomodo cognoſcant angeli res clarius, quam in ſeipſis. Eod.101.h
Quomodo ſapientiam dei ac virtutem non cognoſcentes, decipiuntur in eius operibus. to.5.110.d
ſapientia dei eadem etiam virtute, acceperũt ſpeciem rutunditas cęli, ſolis, lunę, & huiuſmodi. eodem. 111.h
ſapientia dei, ſignificatur per lignum vitæ. tom.5.117.e
ſapientia ædificauit ſibi donum quomodo intelligatur de Chriſto. eod.167.k
ſapientia deſurſum deſcendens.to.7.239.i,k
ſapiẽtia in quo omnia facta ſunt, vbi ſit, quo ſenſu attingatur, quo oculo uideatur, quo ſtudio quæratur, quo merito poſsideatur tom.8.399.c,d
ſapientia dei ſtans dicit, ꝓpter &c.eo.526 h
ſapientia dei attingit a fine vſq; ad finem: & vtrum ſit mobilis. tomo.8.561.c
ſapientiæ creatæ, & incertę; diſtinctio.to.9.154.a, & ſequen.
Principium ſapientiæ caput eſt Eccleſiæ, qđ eſt Chriſtus. tomo.10.234.g
Qualiter ſapientiæ diuinæ notitia adipiſcat. tom 10.185.c
ſapiẽtia dei panis erat ſurſum, & facta eſt lac vt a paruulis ſumi poſſet. tom.10.187.b
ſapientia tom.3.284.g,h
ſapientia hominis vera, deum recte colere. to.1.271.i, to.4.71.K.l. tom.5.3.l
Ad ſapientię ſtudium, excitauit Auguſtinum Hortenſius Ciceronis.to.1.34.K,l, & 53.c
ſepientia an recta via beatæ vitę.to.1.142.g & ſequen.
ſapientia vera quid.Ibid l.& 171.f, 217.g.& ſequen.tom.3.50.l, & 283.g
Quid ſapientia, ſine qua nemo beatus.tom.1 217.g,h
Vna ſapientia, omnium ſapientum cõmunis ibidem, m, & ſequen.
ſapientia ex ſcripturis. to.3.50.l
ſapiẽtia & ſcientia noſtra, Chriſtus.t.3.140.b
ſapientia vera ex fide. ibid.g, & ſeq.
ſapientia vera dei cultus eſt. ibid.& 269.g
ſapientia Chriſtianorũ, eſt cult⁹ dei.t.5.130.a
ſapientia vera eſt, vbi deus erit omnia in omnibus. to.5.195.i
ſapientia perfecta. to.7.250.f
ſapientia perfecta quid. to.10.185.c
ſapientia plena in vita futura. tom.7.294.e
ſic ſe omnibus exhibet, & integra eſt, & caſta omnibus. to.8.77.i
ſapientia virtutem docet. to.1.10.h
ſapientiæ amor purgat a ſordibus auaritiæ. tom.5.59.b, & ſequen.
ſapientiæ amatores non erant philoſophi.tomo.5.90.e, f
ſapientiam quidam quam odiunt, quęrunt vt inflentur, quærunt ſermonibus, odiunt moribus to.8.397.c
Multi ſunt qui dicta ſapientię ſtudioſiſsime inquirunt, ſed eam in doctrina non in vita habere volunt. to.8.463.l,m
Qui ſibi ſapientiam voluerit arrogare, ſtultus eſt: ſit humilis vt ueniat ſapientia, & illuminet eum. to.8.489.l
Indignum eſt vt ſapientia pecunię comparetur. tom.9.198.h
ſapientiam pręcunctis amplectatur puer.to.10.249.g,h, & ſequen.
ſapientia humana vana eſt, niſi etiam ſit dei. tom.5.144.l
ſapientia ſerpentis to.3.218.m
ſapientia in malo ibid.49.a
ſapientia Aegyptia. to.5.85.i, & 180.l
ſapientiam multi habent in labiis & non in corde. to.8.147.m
Hominis ſapientia multipharia m commendatur. tomo.10.305.e
Librum ſapientiæ, Iudæi non recipiunt in authoritatem canoniciam. to.1.23.h
ſapientiæ liber, non eſt Salomonis.t.5.166.i
ſapientię libri author, & authoritas.t.3.8.h, Retracta.tom.1.21.e, 407.a, & 418.d
ſapientia & eccleſiaſticus, Ieſu filii Sirach.tomo.3.8 h
σατρόφιλει. to.1.137 c
ſara interpretatur virtus. to.5.151.l
ſarę pulchritudo. ibid.153.g
ſara vxor Abrahę, creditur fuiſſe filia fratris ſui. to.5.147.a

Sara num violata a Pharaone,& Abimelech tom.4.30.a,b,232.c, to.6.88.l,m
ſacræ pudicitia,& ꝙ ſoror Abrahæ dicta. tomo.5.149.g
ſaram filiam patris ſui dixit Abraham, & liberauit eam dominus de domo Abimelech. to.5.152.g
ſara ſecundū naturā,parere nō poterat.ibi.h
Quare ſara parere non potuit.to.7.326.c,d
ſara excuſata ꝙ famulam ſuam marito per miſerit. tomo.6.131.h,i
ſara dicta ſarai tom.5.152.e
ſarai interpretatur princeps mea. ibid.l,m
ſara dedit ancillā viro fęcundandā.t.5.131.l
ſara ſterilis, quomodo concepit.to.3.211.e, to.10.160.i,k,& 163.f
ſara nonagenaria filium peperit. to.3.238.e
Quid ſignificet ꝙ ſara diu ſterilis,ſenex conceperit & peperit to.8.428.f
ſara,& filius eius tom.5.131.h
ſara mortua eſt anno vitæ ſuę. cxxvij. tomo 5.153.m
ſaræ mors,quid to 10.165.f
Vide,Abraham.
ſara nunquam dicta eſt concubina, ſed vxor tantum. to.5.353.b,c
ſara & Agar, duo teſtamenta adumbrant.to. 1.18.l,to.2.180.m,tomo.3.202.f,tom.5. 117.g,& ſeqnen.
ſara & Iſaac,typus ſpiritalium, tom.5.51.f
Agar & Iſmael,typus carnalium. ibid.f
ſara,typus Eccleſię. to.4. 64.f
Ad ſaram Chriſtianos,ad Agar Iudęos pertinere. to.2.246.c,& ſeq.
ſara cęleſtem Hieruſalem ſignificat.tomo.4 436.a, to.5.154.h
ſarabaitæ,quid ſint tom.10 287.k
ſaraballæ quid ſignificent. to.1.189.m
ſaraceni,prius Madianitæ to.4.81.f
ſarcina peccatorum. to.9.21.i
ſarcina maiorum. to.10.82.a
ſarcinæ quæ deponendæ. ibidem.
ſarcina maior bene parata, maiorem gloriā comparat tomo.10.103.m
ſarcina Chriſti leuat, alia ſarcina premit.
Chriſti ſarcina pennas habet,alia pondus tom.8.290.c tom.10.178.a
ſarcina domini quomodo ſit leuis.t.10.82.a,b
ſarcinam domini ferre, quid. tomo.10.148.l
ſarcophagum quomodo vocata fuit arca in qua poſitus fuit ſerapis. to.5.169.c
ſardanapalus rex voluptuoſiſſimus. tom. 5. 17.b,c
ſardanapalus ſeipſum incedit. ibidem.
Viduę ſareptanæ hiſtoria, to.10.100.a
Vide, Helias.
ſarmadaci qui tom.1.154.d
ſatamani hęretici, qui to.6.8.g
ſatan an venerit in cōſpectum.dei.t.2. 160.d
ſatan transfigurat ſe in angelum lucis.tomo. 2.226.h
ſatanæ artes euitandę tom.3.57 l,m
ſatanæ tyrannis. to.3.351.h
Per ſatanam quomodo fiant tentationes. to. 4.409.c
ſatanę ſolutio tēpore Antichriſti.t.5.201.m
ſatanas poteſtatem habet ſuadendi, non cogendi. tom.8.336.m
ſatan nō ceſſat ſuadere malum,nec deus ceſſas admonere bonum ibidem.
Corpus ſatanę homines ſunt ſuperbi & mali ſicut corpus Chriſti humiles. to.9.142.f
Quare Chriſtus Petrum vocauerit ſatanam. tom.9.212.g,h
Chriſtum Petrum,quem pauloante beatum dixerat,ſatanam appellauit. to.10.13.l
ſatanas Paulum cædens to.10.57.c
Vnum propriumq; ſtudium ſatanę eſt , humanam mentem prauis grauare cōſiliis. tom.10.312.e
ſatiſfactio pęnitentię, quid.tomo.3.68.c,& 348.l
ſatisfactio to.4.374.l, & m
Homo remiſsis peccatis,per ſatiſfactionem cogitur tolerare. to.9.123.d
Quomodo iniungenda ſit ſatiſfactio.tom.9. 209.h, i
ſatisfactiones communes ibidem. i
Modus ſatiſfactionis tomo.9.222.b
ſatrapiæ quid ſint tom.4.103.b
Ille ſaturatur, qui Chriſtum imitatur. to. 8. 36 m,& 507.c
ſaturitas animæ hic & in futuro , quę ſit.to. 8.212.h
Quid ſatiet animam humanam.to.8.382.b,c
Non ſatiatur modo, qui &c. ibidem. f,g
ſaturitas ſuperbiam gignit. to.10.29.e
ſaturitas caſtitatem prodit. tom.10.165.m
ſaturnia ciuitas. to.5. 56.m
ſaturnius hęreticus cū Simone Mago & Menandro ſenſit. tom.6.4.k
ſaturnus planeta tom.3.162. d

Saturnus quare frigidus. to.3.171.f
saturnus deum Iudæorum quidam putarũt. tom.4.130.b,c
Et alia nugamenta gentium.ibid b,& ſeq. copioſe.
saturno die ſabbati dedicata. to 4.130.b
saturni ſtella conficta.eod.130.e,tom.5.59.l,m
saturnus, variè interpretatur.tom.4.130.g,h
saturnus,& ſua progenies. to.5.32.c
saturnus filios deuorauit. to.5.37.b
Et quare deuorator appellatus. eod. 60.a
saturno lapis ſuppoſitus, quem pro filio deuoraret. tom.5.58.d
saturnus, longinquitas temporis. eo.53.d
saturnus quomodo regnat. to.5.58.d
saturnus quid. tomo.5.59.d
saturni imaginis expoſitiones reprehendunt ibid.60.a,& ſeq.
saturnus quare falcem portet. ibid.d
saturnus docẽs agriculturam, a ruſticis deus creditur. ibidem
saturnus Cęlum patrem ſuum caſtrauit. tomo.5.60.b
sauciati, inter Hieruſalem, & Hiericho hiſtoria. to.10.31.c,& ſeq.
saul etiam prophetauit.to.3.244.g,to.4.222 e,to.8.389.a,to 9.135.d
saul primus rex Iſrael.to.3.166.g,to.4.37.a
saul quare non exauditus. to.4.245.h,i
saul ſeipſum regno priuauit to.4.305.i
saulis regnum quid adumbret. ibid.k,l
saul per inobedientiam peccauit.t.5.161.f,g
De ſaule & Dauid quomodo quilibet quadraginta annis regnauit.t.5.173.i, & ſeq.
saule reprobato, Dauid regnans quid pręfigurarit. to.5.177.g,to.6.87.c
saul non eſt electus a domino ad permanendum ſed ſecundum durum cor populi & malum, datus eſt ad correptionem, nõ ad vtilitatem tom.8.163.K,l
Quid ſignificet quòd Dauid in regno ſuccessurum perſequebatur. ibid.& 183.h,i
saul typus regni mali, Dauid regni boni.to.8 164.K,l
saul interpretatur petitio, & ſignificat mortem.ibid.l,m
Quid figuret quòd perſequẽdo Dauid occidit ſacerdotes, & ciuitates eorum ſubuertit. ibid.m
Quòd non ad vitam, ſed ad mortem temporalis regni figuram gerebat. to.8.170.f
saul rex ſuperbus & infernis fuit.to 8.260.K
saul ſaulum prǽfigurauit, cum perſequeretur Dauidem. to.10.65.c
saul, & ſaulus. to.10.73.a,b
saul rex ſuperbus in regno dauid humilem perſequebatur. to.10.263.l
saul rex peſsimus Dauid iuſti perſequutor, ſicut ſaulus Chriſti. to.10.261.l
saulus ex lupo canis factus eſt, ad veſperam. tom.8 195.l
Ex ſaulo quomodo factus eſt Paulus.eodem 261.K,l
saulus vnde Eccleſiã perſequebat. t.10.73.h
saulus quàm inanis Eccleſiæ perſequutor.tomo.10 92.i,k
saulus Eccleſię perſequutor quomodo conuerſus. to.10.99.f,g
saulus a saule dictus ſuperbus primò, poſtea Paulus humilis.tom.10.163.l,m,& 261.l
saulus ſtephani perſecutor fuit.to.10.255.e, f,& 256.e,f
scabellum pedum dei, quid ſit.to.8.364.d,& ſequen.& 423.i
scęuolæ. tom.5.20.i
M.ſcęuola occiditur. eod.29.i
scęuola pontifex. tom.5.37.m
scala Iacob quomodo ſignificet Chriſtum. tom.5.155.c
scala Iacob,& angeli, quid adumbrarint. to. 6.108.g,h, to.8.135.b,c,& 467.c,d
scalam vidit Iacob, & angelos aſcendentes & deſcendentes, lapidemq; vnxit.t.9.16.g
De ſcala Iacob. to.10.35.a,& 166.l
Quare Iacob apparuerit ſcala antequã vxorem duceret. tom.10.167.b
Dominus ſcalæ incumbere, quid. ibid.
scandala oportet fieri.tom 4.63.h, & 202.h
Qui de ſcandalis nõ dolẽt, nõ eſt in eis Chriſti charitas to.2.199.l,& fo. ſeq.e
ſcandala temporalia non defutura.tom.2. 197.g,& K,l
Inter ſcandala vnum eſt remediũ. to.8.57.d
scandalum ponere aduerſus filium matris, quid ſit. eo.158.b,c
scandala de duobus timenda ſunt.to.8.472.i
scãdalũ iuxta iter, q̃d ſit.eo.532.h,i,& 541.f,g
Diligens legẽ, non patiẽ ſcandalũ t.9.125.f
Qui ſcandalizantur in Chriſto, & qui in Eccleſia. ibid.l,m
Qui ſit pati ſcandalum ibidem m

Patientes

Patientes ſcandalum, pacem perdunt. tom 9 126. a, b
Scandalum infirmorum fratrum vitandum. tom. 10. 32. g
ſcandalum apoſtolis prę nunciatur. tom. 10. 189 e, f, & 190. h
ſcapulæ dei. tom. 4. 349. l
ſcapulę utrum dicant partes corporis circa religionē cordis a poſterioribus dorſi, an ab anteriorib. pectoris. t. 8. 232. c, & 179. l
ſcarabæi mundi in lege. to. 1. 22. e
ſcarabęus ex fimo. to. 1. 265. e
Retracta. tom. 1. 10. l
ſcenicorum ludorum turpitudo & interitus. tomo. 4. 133. f
ſcenici nequiſsimi. tom. 5. 12 f
ſcenici homines ab omni honore pelluntur tomo. 5. 14. l, m
ſcenopegiorum ſolennitas. tomo 9. 52. d, e
ſcenopegia quid prę figurarint. tom. 6. 111. h tom. 9. 53. a. b
ſceptrum datum eſt Ioſeph, ad tempus. to. 4. 303. f, g
ſchemata loquutionum. to. 3. 149 i
ſchiſmatici an ad communionem cogendi. tom. 1. 21. f
ſchiſmatici patientia, pro Chriſto, quantum valeat tom. 4. 364. d
Lex imperialis contra ſchiſmaticos. to. 7. 7. i
ſchiſma, quid propriè. to. 7. 73. d, e
ſchiſma, & hęreſis, differunt. ibidem
Vide de hæreticis.
Qui ſciens, a ſchiſmaticis accipit ſacramentum tom. 7. 120 d
ſchiſmatis origo, & pertinacia, odium fraternum. to. 7. 122 h, i
ſchiſmaticis deeſt charitas. to. 7. 123. e
ſchiſmatis crimen grauiſsimum tom. 7. 126. m, & ſequen.
ſchiſmata vnde facta ſint. to. 8. 40. i
Hęretici ſchiſmatici, & peccatores non habent ſpiritumſanctum. to. 9. 134. c, to. 10. 22. d & k, l
ſchiſmata ſunt periculoſa. to. 10. 22. 5. a
ſcire, propriè quid. tom. 1. 14. g, to. 3. 294. i
ſcire tantundem eſſe ac reminiſci. to. 1. 16. m
ſcientia reminiſcentia. tom. 2. 101. b
ſcientia, & ſenſus quomodo differant. tom. 1 49. f
ſcientia, & ſcientiæ imitatio. tom. 1. 108. e, f
ſcire, & credere, quid diſtent. to. 1. 174. m, & 189. c, to. 2. 159. i
ſcientię certa, quæ. to. 1. 174. a
ſcientia, & ratio, num in beſtiis. to. 1. 203. i, & ſequen. item. fo. ſeq. a
ſcientiæ & experientiæ diſcrimen. to. 1. 210. h, & ſequen.
Inter ſcientiam, & ſapientiam, quid. tomo. 3. 133. e, & 139. l, & ſeq. & 140. i, tomo. 4. 225. g
ſcientia. tom. 3. 294. h, & 347. K, to. 10. 91. i
ſcientia mali duplex eſt. to. 5. 242. m
ſcire tuū nihil eſt, &c. Perſii verſus. t. 2. 76. a
Nō parua pars ſcientiæ eſt ſcienti coniungi. tom. 8 94. K
ſcientia an prę ponenda ignorātiæ. t. 10. 45. k
ſcientia mente percipitur, & non ſenſu corporis. tom. 1. 9. b
ſciri nihil poſſe, impugnatur. tomo. 1. 151. g
Ad ſcientiam quomodo perueniatur. tom. 3 198. h, & ſequen.
ſcire nonnihil et in rerum natura t. 1. 151. l, m
Opiniones de tempore percipiendę ſciētię boni & mali. to. 3. 211. c
Quædam aliquatenus ſciuntur, & vt magis magisq; ſciantur, non immerito ſcienda poſcuntur. to. 8 442. f, g
ſcientię imploratio. to. 9. 151. l
Multi quod eos non delectat, ſciunt: & quarum rerum habent cognitionem non habent ſuauitatem to. 8. 452. e, f
ſcientia, donum ſpiritusſancti. to. 4. 394. m
In ſcientia non gloriandum to. 3. 351. l
ſcientiæ amorem ineſſe hominibus, oſtendit tom. 5. 101. a
Donum dei ſcire. to. 10. 174. d
Qui dicit ſe nihil ſcire, maiora nouit quam qui putat plura ſcire. to. 10. 222. a
Qui ſe negat ſcire quod ſcit, ingratus eſt. to. 10. 319. f
ſcientia humana, ignorantia. tom. 1. 14 b
ſcientiæ curioſę. to. 1. 50. m, & ſeq.
ſcientię humanę inſtant. to. 2. 79. l, m, & 173. K, tom. 9. 51. c
ſcientia ſine charitate, etiam pernicioſa. to. 2. 174. l, to. 5. 80. h
ſcientia inflat, charitas ædificat: exponitur. ibid. & to. 10. 45. K
ſcientia ſine charitate, inutilis. to. 7. 70. e, f
Vide cognitio dei.
ſcientia qua primò imbuimur, firmius adhęret. tom. 5. 2. l

Nemo

Nemo ſcit quid agatur in homine, niſi ſpiritus hominis qui in ipſo eſt eod.9.h
scientia omnis a deo eſt. tom.5.67.g
scientia vaniſsima inflati philoſophi, nõ co gnouerunt Chriſtum. tom.5.89.d
scientia noſtra cauſatur a rebus.eodem.96.h
scientia noſtra eſſet, ſi natura eſſet a nobis.tomo.5.100.f
scientia noſtra eſt per cõtactum lucis in corpore. ibid. 101.a
scientia noſtra quomodo & cauſata a rebus, ſicut & diuina res ipſas cauſat, vt ſunt.ibi.
scientia ſi non eſt in brutis, ineſt tamen eis quędam ſimilitudo ſcientiæ. ibid.
scire bonum, non facit hominem bonum, ſed diligere ibid.c,& ſeq.
sciuntur quędam per ſpeciem, quędam per ſpeciei priuationem: quæ tamen ſic ſciuntur, vt neſciantur. eod.105.d
scire aliqua permiſit deus ſapientibus in hac vita, aliqua vero ſeruauit in futura.tom.5.108.m
scientia ſeculariũ literarum magis valet ad ingenia exercenda, quàm illuminandas mentes vera ſapientia. eod. 180.l
scientiam habemus certiſsimã de rebus quas mente ac ratione comprehendimus, licet paruam propter corruptibile corpus.tomo.5.194.d.
scientiam certam habemus de multis, cõtra Academicos. ibidem.
Tota ſcientia hominis, quæ. to.8.248.f
Quæ eſt ſcientia huius mundi. to. 10.295.b
Nulli ſanctorum plena ſcientia contigit. tomo.2.235.h
A ſcientia ad ſapientiam tendimus per Chriſtum. to.3.139.l
scientia vera.t.3,547,K,to.8.248.f,t.10.185.c
scire totum dicendi ſunt qui ſciunt, quod illis proficit ad ſalutem to.4.336.m
scientia temporalium rerum qua dęmones ſuperbiunt, vilis eſt Angelis beatis. tomo.5.80.m
sciunt Angeli res ipſas melius in diuina ſapientia, quàm in ſeipſis rebus.tom.5.101.h,& ſequen.
scientia noſtra hic eſt ex parte, in paradiſo autem erit perfecta to.5.102.c
scientia ſanctorum in patris reſpectu pęnarum, nõ indigebit experiẽtia, ſed ſufficiet ad hoc ſciendi ſapientia, quę erit plena & perfecta. to. 5.217.i
scientia rerum omnium quanta erit, vbi dei ſapientia de ipſo ſuo fonte potabitur.tomo.5.239.b
De ſcientia beatorum, vbi etiam abſentes res videbunt to.5.241.g,h
Contra eos qui negant ſcientiam in excelſo. tom.8.262. a
Omnia ſcit, qui charitatem ſcit.t.8.292.l,m
scientię plenitudo, eſt charitas. to.8.363.f,g
Non cuiuslibet ſcientię, ſed plenitudo ſcientię legis vtilis eſt homini ibid.g,h
scientia quomodo deſtruatur in beata vita. tom.8.393. d, e
Tunc vtilis erit ſciẽtia, cum &c.t.8.452.e,f
scire Chriſtum, quid ſit to.9.99.g
scire deum qoomodo poſsit anima. tom.1.174 l,& ſequen.
scire deum, fœlicitas eſt. to.3.97.g
scire deum, quid ſit. eod.115.K
ſcientiæ dei nihil accedit ex rebus cognitis. tom.3.152.b
scientia & præſcientia dei, quomodo accipienda. to.4.224.c
scientia dei cauſat res. tomo.5.96.i
scit deus præterita, & pręſentia, & futura.eodem. 94.a
scire, & diſcere dicitur deus. to.5.144 d
scit infinita deus per ſapientiam.to.5.109.i, & ſeq. & 153.l
scire domini. to.8.4. k
Nihil ſcit pater quod non ſciat filius, licet quodam locutionis genere filius aliquid neſcire dicatur. to.8.90. c
Deus ſcire dicitur, quod dono ſuo nos ſcire facit. to.8.169. b,c
Deus omnia ſciuit quæ fecit, & vbi ſciuit ante quam faceret to.8.208.l
scientia dei quomodo mirificetur ex nobis. to.8.386.i, K,& 527.a,b
Indicibilis ſcientia dei. to.9.172.f
scipio Naſica vir optimus a ſenatu iudicatus adhuc iuuenis. tom.5.10.f
scipio Naſica conſuluit Carthaginem non deleri. ibid.
scipio Catoni quare contradixerit. ibid. f,g
ſcipionis & Lelij de republica diſputatio.tomo.5.17.col.2.per totum.
Scipionis pugna cum Hannibale, pax, & victoria. to.5.26.a,& ſeq.
ſcipio Romę, Italięq; liberator. ibid.

Scipio quomodo ingrate exulat. ibid.
ſcorpionum carnes oleo coctę ictibus ſcorpionum medentur. tom 10.264.c
ſcorpius, mundus. tom.10.26 e,f
ſcribam reiicit Chriſtus, Matthęum elegit. tomo.4.245.i
ſcriba doctus in regno cęlorum. tomo.6.71 i. K, & 96. h
Nomine Scribarum & Phariſæorum, quos Chriſtus in Eccleſia ſua denotauerit futuros. tomo.10.41.i, K, & ſeq.
ſcriptura memoriæ ſubſidium. to. 10.172.h
In ſcriptura Aegyptiorum, multa fabuloſa ponuntur. tomo.5.106.I, & ſeq.
ſcripturis Græcorum magis eſt credendum quam Aegyptiorum, ibidem.88.a
In ſcripturis philoſophorum, licet optima inueniantur præcepta morum & diſciplinę, humilitas tamen non inuenit. to.8.65.i
ſcripturæ ſacræ, literę ſunt dei ad nos miſſæ de coelo, & ad bene viuendum nos exhortantes. tomo.8.333.e, f
Chriſtus ſcripturam canonicam condidit. tomo.5.93.f
ſcriptura ſancta à ſpiritu ſancto diuinitus eſt inſpirata. tom. 8.2.g
ſcriptura non indigent Angeli. tom.1.79.a
ſcriptura, & doctis, & indoctis prodita, vtiliſque. tomo.2.5.d
ſcripturis non indigent illuminati. tom.3.7.f
Deus noluit taceri, qđ voluit ſcribi. t.8.159.b
Quare ſanctæ ſcripturæ nobis recitentur. tomo.10.55.b
ſcripturæ ſacræ ad noſtram doctrinam ſcriptę. tomo.10.185.d
Quare deus nobis diuinas dedit ſcripturas, tomo.10 306.a, b
ſcriptura ſacra variis linguis ꝓditas. t.3.7.a
ſcripturas propheticas transferri fecit Ptolomęus in linguam Gręcam. tomo 5.68.g
Tota ſcriptura redacta eſt ad ſymbolum, vt nemo excuſetur. tomo.9.238.h, i
ſcripturam ſacram faſtidiit Auguſtinus propter ſimplicitatem ſtyli. to.1.34.m, & ſeq.
Qui ſermo deceat ſcripturam. eod. 76.l, m
De ordine ſcripturę, qui videri poſſet præpoſterus. tomo.3.192.l
ſcripturę canonicæ. tom.3.8.g, h
Et quid primo, quid deinde quęrendum. ibidem. i
De ſcripturarum canone ſeruato in templo Hebręi populi. tom.5.141.h
ſcriptura canonica dicitur nouum teſtamentum, & vetus. tom.5 194. d
ſcripturarum canon, in actis & literis apoſtolicis. tomo.7. 180. h
ſacra ſcriptura, cautio patribus noſtris facta quam & nos legeremus. tomo.10. 28. b
Omnes ſcripturæ veteris teſtamenti erant typus noui. tomo.10.151.K
Literę diuinæ apud Iudęos remanentes, eos excæcant: gentes vero inſtruūt. t.10.163.c
ſcripturarum authoritas, & uſus neceſſarius tom 1.44.i, K, & 254. m
ſcriptura ſacra diuina authoritate pręcellit. tom.1.209.h, tomo.2.21.c, & 55.g
ſcripturæ canonicę authoritas. to.1.249.c, d & 254.m, & fo. ſequen.a, to.2.10.b, c, 19.l 21.g, & 55.c, tom.6.79.b, & fo. ſequen. i, K, 90.g, & 201.b, c, & ſequentibus.
ſcripturę ſanctę fides mirabilem habet authoritatem in orbe terrarum. to.5.106. b
ſcriptura ſacra quam canonicam nominamus, eſt eminentis authoritatis. eod.93.f, & 166.K, 194.d
De ſcripturæ ſanctæ authoritate, quę totum orbem crediturum ſibi prædixit. tomo.5. 106.b
ſcriptura canonica nulli cedit. to.7. 125.h
ſcripturę ſacræ laus, & dignitas. to.1.79.l, m
ſecundum ſcripturam, non ſecundum potētiam opera dei conſideranda. to.3.161. K
ſcriptura diuina excellit omnia ingenia, & omnes alias literas. tom.5.93 a
In ſcriptura ſacra dixerunt aliqui nihil eſſe, quod imminuet aliquid ad ſupernam ciuitatem referendum. eodem.143.l, m, & ſequentibus, & 157. e
In ſcriptura ſacra ſi quid prohibetur, vel mandatur, & huiuſmodi, non a ſcriptore eius procedit. tomo. 5.180. h
In ſcripturis ſanctis cognitio dei, non miraculis. tomo.7.176.l, m, & ſeq. copioſe.
In ſcripturis ſanctis ſunt quędam delitię ſanctę & bonæ, quę non ſunt in auro, in epulis, in luxuria, &c. tom.8.107 b
ſcripturę ſacrę, ſunt firmamentum contra errores. tomo.9.126. f, g
De ſacræ ſcripturę ingentibus pręconiis. tomo. 10. 296.K, l
Eminentię ſacrę ſcripturę. tomo.10.296.m, & 297. d, e

Inter

Inter ſacras literas,& prophanas,diſcrimen to.1.51.d,e,to.2.21.g
ſcripturis ſanctis parum conuenit cum diſciplinis liberalibus to.2.231.g
ſcripturæ ſacræ,cum prophana comparatio tom.3.15.a
ſcripturæ diuinæ & humanæ,impar authoritas. tom.6.80.i
ſcripturæ ſacræ teſtimonia audienda,nō philoſophorum placita to.8.459.f,g
ſcripta philoſophorum tamdiu videntur aliquid eſſe,donec comparentur authoritati euangelicæ eod.538.g
ſcripturæ ſcrutandæ cum honore ſcriptoris to.1.75 e,f
Ad ſacram ſcripturam exhortatio. to.2.2.a
Et quid in primis legendum ibid.b
ſcriptura ſacra prius amanda,quàm diſcēda tom.6.31.a
Qui ſcripturam diligit etiam quod in ea nō intelligit,honorat:& quod ei ſonare videtur abſurde, ſe potius non intelligere, & aliud magnū ibi latere iudicat. t.8.465.d
De exhortatione ad diligētem ſacræ ſcripturæ lectionem. to.10.296.K,l
De commendatione diuinarum ſcripturarū tom.10.305.m
ſcripturarum perſcrutatio. to.1.245.m
ſcripturas cum labore rimamur. to.5.102.c
A ſcripturarum fide incipient, qui cupiunt dei notitiam peruenire. tom.8.17.d
Ad hoc quidam ſcripturas dei inſpiciunt vt peccēt& faciāt qđ diſplicet deo.eo.160.d
Qui ideo ſcripturas ſcrutātur, vt aliud ex ipſis inueniant & acquirant quàm Deum, non ex toto corde exquirunt.to.8.437.m, & ſequentibus.
ſcripturas dei alii ſcrutantur,quia malūt docti eſſe quàm iuſti, alii non, ꝙ iam rectè viuant,ſed vt ſciant quemadmodū viuere debeant. to.8.437.a
De eo quod ſcriptum eſt ſcrutamini ſcripturas,&c. Sermo. to.10.38.b
In ſacris libris verſantium, dux gratia dei.to.1.51.f
ſcripturæ ſacræ quomodo legendæ.to.1,75. m, tom.3.22.e
ſcripturæ ſacræ conſequentia, ſiue ſententiæ circunſtantia,inquirenda.t.4.33.K,l,to.3.15.d,& 170.i,to.6.80.l
ſcripturarum lectio orationibus adiuuatur. to.2.185.i,k,to.3.157.b
ſcripturæ ſacræ intētiſsime legēde.t.2.191.h
ſcriptura ſacra qualem lectorem poſtulet.tomo.3.6,d,& h,& 14.l,m
In ſcriptura ſacra eſſe ſanam eloquentiā. to.3.22.f,& ſeq.
Quòd primum hyſtoria, tum myſteria perſcrutanda. tom.3.203.a,& 218.m
In ſcriptura ſacra idioma attendendum. to.3.6.K,to.4.31.f,to.9.20.d,e
Temporū diſtributio obſeruāda.t.4.403.
Scriptura quomodo legenda ſine explanatore. tom.6.173.i,k
ſacrarum lectio ſcripturarum, nō parua eſt beatitudinis præcognitio. to. 10.185.c
Lectio ſacrarum ſcripturarum geminum cōfert donum. ibid.b
ſcripturæ profunditas.to.1.74.d,tom.2.3.h
ſcripturæ ambiguitatem aperit linguarum proprietas. to.1.245.m,to.2.90.e
Diſtinctio quantum faciat. tom.3.19.c
Recta pronunciatio item. ibid f,tom.2.91.d to.4.226.f, & ſeq.
ſcripturarum myſteria nudanda.to.1.247.e, tom.4.333.f,g
ſcripturarum obſcuritas.to.2.19.l,t.4.192.e
ſcripturæ obſcuritas non inutilis. to.3.7 a, 155.m,to.5.98.h
ſcripturas perperam intellectas explicat Auguſtinus. tom.3.81.f
ſcripturam claram obſcuram reddentes, taxantur. to.3.259.m
ſcripturæ arcana. tomo.3.348.f,to.4.334.f
In ſcripturis ſanctis ambigua quædā relicta. tom.4.26.c
Nonnulla verba ſcripturarum obſcuritate ſua hoc profuerunt,quòd multas intelligentias pepererunt to.8.31.f
ſcriptura fit certa in alia lingua, quę erant ambigua in alia cum exponat ſequentem lingua precedens. eo.107.g
In ſcripturis multa latebant,quę hereticorū quæſtionibus agitata intellecta ſunt.to.8.177.i, K
In ſcripturis dura quędam videbantur cum obſcura eſſent, ſed expoſita mollita ſunt & facta ſunt iacula. ibid. l
Sic ſe habet obſcuritas ſcripturarū, difficilè eſt,vt vnum pariāt intellectum: quicunq; tamen intellectus exierit, opus eſt vt regulæ fidei congruat. tom.8.272.g

Ad

Ad hoc clauduntur quędam ſacramẽta ſcripturarum, non vt denegentur, ſed vt pulſantibus aperiatur. Eod. 342.e, & 393.b,c
In ſcripturis ſanctis profunda ſunt myſteria, quæ ad hoc abſconduntur ne vileſcan. ad hoc quæruntur, vt exerceant: ad hoc aperiuntur, vt paſcant, tom. 8.534.m, & ſeq.
Quicquid de qualibet diuina pagina exculpitur, non habet finem niſi charitatem. ibid. 535.a, b
Si nuſquam aperta eſſet, nõ paſceret, niſi nuſquam occulta, non exerceret. ibidem. d,e
In ſcriptura diuina nihil peruerſum eſt, obſcurum autem eſt, non vt tibi negetur, ſed vt exerceat accepturum. tom. 8.563.d,e
Quare ſcriptura loqui voluerit per quaſdã quaſi caliginos ſimilitudinum. Eod. 565.I
In copia ſanctarum ſcripturarum paſcimur apertis, exercemur obſcuris. tom. 10.9.m
scripturæ loca præcedentia, declarentur ſequentibus tom. 10.29.K,I
Quare diuina ſcriptura in aliquibus elata, in aliquibus obſcura tom. 10 68.f
Scripturæ intelligentia a deo petenda. tom. 1.68.b, & ſeq. & 208.f
In ſcriptura ſi multæ verę ſententię eiiciuntur, quomodo agendum. to. 1.77.f,g
scriptura biſariam exponitur, ad literam, & ſecundum prophetiam. tom. 1.277.c, d
scriptura a diuerſis varie intelligitur. tom. 1.176 i, K, & ſequen. copioſe.
In ſcripturis eundem locum varie intelligi nihil prohibet. to. 3.19.I, & 569.c
Et quod obſcura locis apertioribus explicãda. Eodem. 19.I
scripturam per ſcripturam exponere tutiſsimum. ibidem.
scripturarum regulę, ſiue claues Ticonii cuiuſdam. to 3.19.e
scripturæ ſacræ quomodo tractandę, libri de doctrina Chriſtiana docet. t. 3. in prin.
scriptura q̃bus mediis intelligat. to 3.157.b
Ad ſcripturarũ intellectum per prędicatores verbi veritatis aſcenditur. t. 8.389.f,g
Intelligere debemus ſcripturas, ſicut ſancti intellexerunt. to. 10.20.a
scripturarum expoſitio ad ædificationem confert. to. 1.77.f,g, & 75.m
scripturarum & interpretationum ratio. to. 1.246.m
Scriptura ſecundum cuiuſq; linguę proprietatem enarranda. ibidem. 246.a
scripturarum expoſitio a doctis, diligentibus, & piis petenda. tom. 1.247.d
scripturæ ſacrę quadruplex expoſitio prima iuxta hiſtoriam, ſecunda per allegoriam, tertia analogiam, quarta ætiologiam. to. 3 159.c, tom. 6.29.m
scriptura ſacra, quomodo catecumenis exponenda. to. 4.324.f
scripturam diuinam exponens, non debet longe aberrare ab eo qui eam ſcripſit. tomo. 5.141.g
Quid primo, quid deinde quærendum in literis ſacris. tom. 3.8.i
In ſcriptura, quid conſiderandũ. t. 3.165.K,I
scripturæ ſumma & finis, charitas. tom. 3.6.d, e, & 8.c, d, & 17.I, m
Omnia q̃ diuinitus ſcripta ſunt, ad Chriſtũ referuntur: vnde quia ꝓpter eos q̃ in terra ſunt, ſcripta ſunt, ipſe in terram venit, vt in ſe monſtraret impleri to. 8.259.I, m
sacra ſcriptura multa omiſit, quæ tamẽ vera ratione creduntur. tomo. 9.169 d,e
scriptura diuina, quid nobis commendet. tomo. 10.78.a
scripturis credendum. tom. 1.73.I, to. 2.48.a & 158.e
scriptura verax, etiam ſi non intelligatur. tomo. 1.76.h, tom. 3.189.g
In ſcripturis ſanctis, nulla mendacii ſuſpicio admittenda. tom. 2.13.I, m, & 22.g
scripturis ſacris credendum, & credendum. tom. 3.8.d
scriptura quę complectatur, & quod verax. tomo. 3.189.K
In ſcripturis prędicta eſſe, quę fiunt in Eccleſia. tomo. 4.333.I
scripturæ diuinę veritas certior probatur eſſe omnibus aliis. tomo. 5.87.e
ſcripturæ diuinæ hiſtoria de paradiſo & lignis eius & huiuſmodi, quanuis multa ſignificet: nihilominus hiſtoriæ iſtius veritas fidelisſima rerum geſtarum, narratione commendata, credatur. tomo. 5.117.e
scripturarum veracium authoritas a patribus vſque ad nos, certiſsima ſucceſsione peruenit. tomo 5.140.h
scripturæ veritas. tomo. 6.32.K
Omnia quæ in ſcripturis prædicta ſunt partim facta cognoſcimus, partim futura ſperamus, cuncta tamen complebuntur. tomo. 8.

to,8.112.b,& 209.a
Nihil vnquam feſellerunt, & nihil dixerunt, aut aliter accidit quam dixerunt. tom. 8. 118.a,& 134.b,c,& 269.f,g
Omnia quæ in ſcripturis ꝓphetata ſunt, mo do complentur to.8.145 d
Sicut omnia quæ ī ſcripturis ſacris prædicta vſq; ad hodiernum diem venerunt, ſic & quæ reſtant euentura ſunt. Eodem.229 m
ſine quæ de ſerpente, vel quæ de aquila refe runtur, ſiue ſit fama hominum potius quā veritas, veritas tamen in ſcripturis. ibid. 229.a
In ſcripturis quędam ita audienda ſunt, vt ſi vera ſint, cõgruant: ſi falſa, non teneantur. tom.8.375.d
ſcripturæ ſanctæ certitudo.t.10.20.K,& 21.d
ſcripturæ ſacræ doctores in nullo diſcordāt non ſic philoſophi tom.5.180.d
Auguſtinus conciliat loca quæ videntur, pu gnare to 6.56.g,& ſequen.
ſcripturæ ſacræ concordia diligenter per contanda. tom.6.80.k,& ſo.ſeq.g
ſcripturæ concordia tom.7.121.K
Diſtribuenda tempora,& cõcordat ſcriptu ra. tomo.10.16.i
ſcripturarnm pax & concordia.tom.7.227. i,K to.9.36.i
Tolerandę diuerſæ lectionis ſcripturarum, quādo ſunt manifeſtæ & congruæ regulæ veritatis. tom.10.72.h
Diuinæ lectiones oēs conſonant.t.10.72.f,g
Quiſquis amat litigare, non vult ſcripturarū concordiam intelligere. tom. 10. 142. b
ſcripturæ ſententia, non noſtra amplectenda to.1.76.i,k,tom.3.169.d,e,tomo.8.146.e
In ſcripturis tractandis, contentio fugienda to.1.75.m
ſcripturam homo non iudicet. tom. 1.81.d
Præter ſcripturam in defenſione fidei, an li cet aliquid affirmare. to.2.238. e,f
Scripturæ ſacræ codices, quomodo emendā di. to.3.10.f,to.6.79.c,& i,K
Scripturæ ſacræ teſtimonij tutius agit, quā coniectoris humanis. to.4.212.c
Homines non debent eſſe iudices ſcripturæ, ſed humiliter tanquā ſub iudice conſtitu ti pullare, vt eis aperiatur. to.10. 16.f
Nemo ſinēdus pro arbitrio ſuſpicari ī ſacris literis, vbi dominus ſcripturam ipſe inter pretatus ſit tom 10.19,i,k
Scriptura ſacra, quomodo a cordato legēda vt intelliget, ſi ſit detur pata vel malè inter pretata. tom.10.41.l
Iudex, cum de ſcripturis controuerſia inci dit quis eſſe debeat. to.10 84.m,& 85.d
In ſcripturis ſanctis, via ſalutis. to. 1.49.m, tom.3.23.g,h
Quid Auguſtinus in ſacris libris inuenerit, non inuentum in Platonicis. tom.1.51.f
Scriptura ſacra, diuinam cum humano gene re prouidentiam teſtatur. Eodem.239.d
Scriptura plangitur infirmitati noſtræ. tom.1 269.l,to.3.188.i,& ſo.ſeq.c,d.to.4.31.K
Scriptura cur bona & mala futura prænun ciet. to.4.197.K
In ſcripturis diſcimus Chriſtum. to. 2.228.l
In ſcripturis ſanctis, diſcimus voluntatem Dei. to.3.8.a,& i,
Quæ ſcriptura complectatur. tom.3.189.g
Quomodo ſacræ ſcripturæ, exempla ſunt i mitanda. tom.4.16.K
Eadem ſcriptura pro ſuo cuiuſq; merito pec catori eſt pluuia laqueorū, & iuſto pluuia vbertatis infuſa. tom.8,25.e
Quòd rectè intellecta non periclitantem a periculo liberet, ſed & demerſum a pro fundo eleuet Eodem.67.b,c
Omnis inſcriptio literarum diuinarum ali quid innuit intelligentibus, & non tantū auditorem, verumetiam cognitorem deſi derat. tom.8.13.f
Omnia ſcripta diuina ſalubria ſunt bene in telligentibus, ꝑiculoſa his q̄ volunt ea, ad ſuis cordis puerſitatē detorq̄re. Eo.146.e
Cur cōmemoret peccata iuſtorū.to.8,160.c
Superiora ſcriptura, quæ ſint. Eodem. 403. & 391.m
Scripturę diuinæ terrēt & erigunt t.10.46.d
Scriptura magis inflāmando ad prœmium, q̄ iubendo ad benefaciendum nos inuitat tom.10.90.f
Diuina ſcriptura erigit, & terret.t.10.109.m
Scriptura ſancta debes eſſe fideli tanquam ſpeculum to.10.244.f
In ſcripturis more humano, deus nobis lo quitur. to.4.31.
Scripturæ conſuetudo, in temporibus com putandis. tom.4.47.h,i
In ſcriptura diuina, Chriſtiana eruditio con tinetur tom.5.76.h
In ſcripturis diuina miſcentur ſermones tro pici

pici propriis. Eod.141.d
In ſcriptura ſacra vel eius hiſtoria, cur narrantur multa de malis hominibus vel ciuitate mundi. to.5.143.b
In ſcriptura ſacra aliqua dicuntur per recapitulationem. ibidem.76.g,h
ſcripturæ mors in laudandis, & vituperandis hominum factis to.6.126.m & ſeq.& fo. ſequen.g,h,& 143.b,c
Cum dubitatiue loquitur, non ſecundum viſionem prophetę cui certum; ſed ſecundum eos qui mouentur. to.8.c,d
ſcriptura tribuit perſonæ dei, quod in nobis facit. ibidem.l,& 26.b,c
In vna ſententia, verbũ præteriti temporis ponit pro futuro,t.8.51,& 129.m,& ſeq.
Cur varietur ſubito de perſona in perſonã. Eodem.5.h,& 33.g 79.g,h
Quod ſæpe vtatur iunctura coniunctionis, cum ſententia non prę ceſſerit, cui ſequẽs annectatur. tom.8.7.k
Non optat vt veniat, ſed cernit quod venturum ſit malis ibi.10.f,& 82.m
Non imprecatur mala malis, ſed prædicit. tom.8.290.g
In ſcripturis, multis & variis, ſimilitudinib. eadem res ſæpe inſinuatur. eod.16.i
In omni ſcripturarum allegoria, hæc regula tenenda eſt, vt, pro ſententia præſentis loci conſideretur, quod per ſimilitudinem dicitur. Eodem.18.a,b
Quod ponat genus fęmininum pro neutro. tom.8.42.g,h,& 150.h
Quæ videtur optare inimicis non maleuolẽtiæ votum eſt, ſed enunciatio pœnæ illorum. ibid.47.l,& 165.m
Quod ſcriptura ſacra vtatur, repetitione ſententiæ. to.8.71.l,m,& 86.a
In ſcripturis repetitio firmamentum eſt ſententiæ, non appetitus loquacitatis. Eodem. 219.c,& 270.b,& 351.f
Quod ea quæ in veteri teſtamento ſcripta leguntur, etiam aliquid figurent. tom.8.74.l
In ſcriptura ſacra ideo mutantur vel nomina, vel ſyllabæ, vt ad myſterii ſanctificationẽ excitemur. ibi.75.e,f,& fo. ſeq.
Cur modo ex perſona capitis, & modo ex perſona corporis loquatur. to.35.l,& 103.l,& 114.a,& 119.d,e,& 123.K,l,192.l,& 525
Quod aliquando ex perſona vnius loquatur tom.8.103.a
Siue loquatur ex perſona capitis, ſiue corporis, vna vox eſt. Eo.271.g,& 333.f,g
Narrat futura, quaſi iam facta. ibid.305 g,& l,m,& 479.m,& ſeq.& 487.g,to.10.80.b, & ſequen.
In ſcriptura vna eadẽq; res ideo multis modis dicitur, vt modus ipſe dicẽdi propter faſtidium varietur, ſed vna fides propter concordiam vna teneatur to.8.140.h,i
Quod ſæpe numerum pluralẽ pro ſingulari ponat, & vult potius minus latine quam minus proprie loqui. eod.163.c
Cur in multis locis dicat aliquid, quod in re geſta non inuenitur, aut aliter eſſe inuenit t.8.256.l,& 286.g,h,& 404.i,K,& 426.i
Non vndecunque datur ſimilitudo in ſcripturis, laudatur res ipſa, ſed tantum inde ſimilitudo trahitur. to.8.188.l
Quod ſcriptura partem pro toto ponere ſoleat. ibid.319.f,g
In ſcripturis vna res, nõ ſemper eandẽ ſignificationem habet. tom.8.398.f,g
Quod rei inanimatæ, tribuat operationem rei animatæ to.8.404.g,h,& 407.e,f
Quod ponat contentũ, ꝑ cõtinẽte. ibi.410.b
ſcriptura ſancta aliquando, nec vniuerſaliter nec particulariter, ſed medio modo loquitur. tom.10.9.K
ſcriptura aliquando a plurali ad ſingularem numerum concludit tom.10.22.e
ſcriptura ſacra, aduerſarius noſter, cui oportet conſentire cito. to.4.397.c
Cibus, & potus animi. to.1.246.a
ſcripturam Antonius eremita memoriter tenuit. tomo.3.2.c
De claris ſcriptoribus. to.2.14.g
ſcriptores prophani verborum authores nobis ſunt, non rerũ vel ſententiarũ. t.4.32.f
Dominus ipſe nihil ſcripſit to.4.127.d
Quid ſignificet ꝙ dominus ſcripſit legem in lapide, & digito ſcribebat, in terra. tom.8. 383.h,i
ſcripturæ ſacræ authores debuerunt eſſe pauci, vt mirãda nõ ſit eorũ cõpẽſio. t.5.180.e
ſcripturarũ tractatores, quomodo citet Auguſtinus. tomo.7.235.a,& ſeq. & 280.K,l & 300.g,h
In ſcriptura de ſe tãquam de alio ſcriptores loquuntur to.8.235.a
ſcripturę ſacræ contradicentes, taxantur. to. 1.74.a

In ſcripturis quis error innoxius. ibid. m
A ſcripturæ ſenſu aberrare leuius eſt, quam ſcripturam dicere falſam. ibid. 76.g
ſcriptura verax, etiam ſi non intelligatur. ibi. h, & 78.c
ſcripturas torquent opinionum defenſores. to.2.435.f,g
ſcripturam ſacram faſtidientes, notantur. to. 1.3.170.g
In ſcripturis tractandis temeritas aſſerendi vitanda ibi.f, & 158.m
Peruerſa ſcripturæ interpretatio per monachos. to.3.266.e
ſcripturam perperam intelligentes, reprehenduntur. to.4.20.b
Chriſtum magica ſcripſiſſe quidam fingũt. to.4.127.i, & ſeq.
ſcripturam ſacram non intelligentes, poſsũt impugnare, non aũt expugnare. to.5.93.K
ſcriptura ſunt multa ab hæreticis nomine apoſtolorum & prophetarũ, quæ omnia apocrypharũ nomine, ab authoritate canonica, diligenti examinatione ſunt remota. to.5.140.g,h
ſcriptura ſacra melius indagatur, & intelligitur, mota quæſt. ab hæreticis. eod.149.l
ſcriptura malè intelligunt, aſſerentes, damnatos aliquando liberari debere. to.5.220 i, & ſeq.
ſcripturam in ſuos ſenſus allegorizant. Priſcillianiſtę to.6.9.c
ſcripturas habent hæretici ad ſpeciem, non ad ſalutem. to.7.133.e
Qui ſcripturas non intelligunt, confundunt & confunduntur. to.10.19.m
Fruſtulatim ſcripturas allegantes, peruertũt eas. tom.10.41.m
ſcrutari teſtimonia domini, quomodo intelligendum. tomo.8.437.a
Inſcrutabilia quomodo iudicia dei. eo.441.f tom.10.80.g
ſculptilia quæ dicantur. to.8.358.e
ſcutum pro bona dei voluntate. tom.3.19.l
ſcutum ideo eſt, quia clam inimicorum excipit. to.8.81.c,d
ſcutũ, vanã ſignificat p̃ſumptionẽ. eod.140.e
ſcutum dei, eſt veritas eius. tom.8.330.a,b
ſcyllæũ bonũ, quid philoſophis. to.7.366.K
ſcyniphes, quid. to.10.171.d, & g
Vide, in litera c. Cyniphes
ſcytharum amplitudo. tom.4.102.f
ſcythopolis, ante Bathſan dicta. to.4.102.
ſcebum to.1.262.h
ſectæ innumerabiles to.1.217.h
ſectarũ varietas, profuit Eccleſię. eod.158.l
Vide, Hæreſis
ſectarum diſsidentium multitudo. to.5.51. i,k, & 186.g, & ſeq.
Ante ſęcula, a ſeculo, in ſeculo, quomodo dicantur. to.3.190.e
ſeculum præſens, malignum to.4.429.a
Omnia reuerſura ſunt, ſecundum Platonis phantaſiã, per innumerabilia retro ſecula to.5.107.b
ſecula vel tempora, quomodo fuerunt ante genus humanũ dicit ſe ignorare t.5.468.b
ſeculum ſeculi, quid in ſcripturis. t.5.221.h tom.8.260.c
ſecula triginta poſuit Valentinus hæreticus. tom.6.51.c
ſeculo verbis, non factis renunciantes. to.7. 133.i
Seculum quamdiu voluitur, intelligas punctum. to.8.754.e,f
ſecularia negocia & cęleſtia inter Chriſtianos eod.165.g,h, & 205.e,f
In ſeculo, & ſi dulcia quædam ſint, ſed cum amaritudine digeruntur. to.8.671.d
Differũt ſeculum, & ſeculũ ſeculi. eod.260.e
ſeculum pro æterno, & ęternum pro ſeculo cur quandoq; ponatur. tom.8.327.k,l, & 341.m
ſeculum & æternum ſi differant, ob id quod in Græco ſcriptum eſt: & quid ſit ſeculũ ſeculi. eod.403.m, & 407.f, & 448.d
Ab hoc ſeculo nemo corde auertitur, niſi diuino liberatus auxilio: exẽplum. tom.8.429.l
ſeculi nomine nõ ſemper hoc ſeculum, ſed æternitas ſignificatur. eod.331.m
Comparatio huius ſeculi ad futurum. to.9. 226.l, & ſeq.
ſeculum mare to.10.14.e, & g
ſeculum hoc non amandum. tom.10.33.l
Quid ſeculares ĩ ſuis domibus obſeruare debeant. to.10.308.d,e
ſecundiani hæretici. to.6.5.d
ſecundini Manichæi epiſt. ad ſanctum Auguſtinum. to.6.166.l, & ſeq.
Contra Secundinum Manichæum. eod.167. i, & ſeq. Retracta. to.1.21.l
ſecundum & ſecundo to.1.96.l
ſecuris, iudicium. to.10.13.e

Puer

puer de cuius manu ſecurus lapſa eſt in aq.
Chriſtum ſignat ſaluatorem. tom.10.531.a
ſecuris de manu pueri ꝑlapſa, genus humanum ſignificat. ibidem.a
Nihil ſecurum eſt in hac vita. tom.1.65.c.
ſecuritas negligentiam parit. tomo.2.66.e.
ſecuritas pręppoſtera. tom.3.348.g.
ſecuritas periculoſa. tom.3.350.c.
ſecuritas, maximus ciuitatis hoſtis. t.5.12.f.g
ſecuritas ne inſolentiam pariat, conſulitur Carthago non delenda. ibidem.
ſecuritas nulli populo tanta conceſſa eſt, vt hoſtiles incurſus non timeret, æterna patria excepta. to.5.164.i.
ſecuritas nuſquam, antequam ad Chriſtum peruenias. tom.8.178.e.f.
Nuſquam eſt ſecuritas in iſta vita, niſi in ſpe promiſſorum Dei. eodem.368.a.
ſicut præpoſtera ſecuritas in terrores impellit, ita ordinata ſollicitudo ſecuritatẽ parit. tom.8.563.m.
Quantum ſunt in iudicio ſecuri boni, tantũ ſibi timeant mali. tom.9.235.d.
periculoſiſsima eſt in vltimum diem, ꝓmiſſa ſecuritas. to.10.189.d.
Diabolus immittit ſecuritatem, vt inferat perditionem. tom.10.189.c.
Neminem decipiat vana ſecuritas vitæ huius. tom.10.310 c.
ſecuritas in ęterna requie. to.10.33.k.
ſedere pro habitare. tom.4.69.b.c.
ſedere magiſtrorum eſt. tom.4.197.b.
De ſedibus quas vidit Ioannes in Apocalypſi, per quas præſens Eccleſia intelligitur. tom.5.202.k
ſedere. tomo.8.4.e.
ſedere, diligentiam, & aſsiduitatem ſignificat. ibidem.158.e.
ſedes duodecim, qd ſibi velint. to.8.316.d e
ſedes iniquitatis, id eſt, impiorum. eodem.349 b.
ſeſſio, humilitatem ſignificat, & exaltationẽ tom 8.490.a.b.
ſeſsio hominis, eſt qñ ſe humiliat, in pęnitẽtia, ſurgit aũ remiſsis peccatis, qñ erigitur in ſpem vitæ ęternę. tomo. 8.526.c.
ſedes dicuntur, quos Gręci thronos nõ appellant, & quomodo intelligatur, vt ipſæ ſedes ſedeant. tom.8.476.l.
Quod ipſi iuſti ſint ſedes, & habeãt ſedes & in Hieruſalẽ ſedebunt ſedes. ibid. 476.a.b
ſedere ad mẽſam potẽtis, qd ſit. to.9.97.g.h.
ſedes detrahebas, in pſalmo, q.d.t.10.90.l.m
De permiſsione ac prohibitione ſedendi in Eccleſia, quando vel lectiones leguntur, vel verbum Dei prædicatur. Homilia. tomo.10.104.f.& ſequentibus.
Qui dicuntur ſedentes. tom.10.598.a.
ſedere Deum, quid ſit. to.3.48.f. to.4.349.b.
Aliquando ſedet homo corde, vbi non eſt corpore: & aliquando corpore, quando is non corde. tom.8.41.l.
Si uis eſſe ſedes Dei, para locum in corde tuo vbi ſedeat: ſedes Dei eſt conſcientia piorum ita tamen, &c. eodem.139.i
ſedes Dei ſancta quę ſit. tom.8.141.i
ſedes Dei in ſanctis ſuis. eodem.341.i.k.
Nemo iniquus ſedet cum Deo, quia non habet ſedem iniquitatis Deus. tom.8.548.h.
Si vis eſſe ſedes Dei, purga te a terra. eodem 356.b.
ſedes Dei eris, ſi fuerit in te ſcientiæ plenitudo. tom.8.363.e.f.
ſedes Dei anima iuſti. ibidem.476.a
ſedes Dei, templum eius. eodem.523.c
Dei ſedes in homine. tomo.10.77.d
ſedem ſuam Chriſtus modo habet in nobis. tomo.8 321.m.
ſedes Chriſti omnes, in quibus regnat Deus. ibidem.324.b.
Chriſti ſedentis ad dexteram patris, mirabile myſterium eodem.421.K
ſeſsio Chriſti eius eſt humiliatio in paſsione eodem.490.a.& 521.b.
ſedere ad dexteram, eſt habitare cum patre. tom.9.239.l.
ſedere ad dexteram patris, dicitur filius, non vt maior, ſed vt ęqualis. tomo.10.186.c.
ſeditiones Chriſtianorum carnalium. tom. 11.235.h.
Quomodo Deus ſeducat inimicos. tomo.8. 414.m.& ſequentibus.
ſeducere in bono & in malo, poteſt accipi. tomo.9.53.e.
ſeducti ſunt, qui peccantes non credunt peccare tomo.5.125.e.
A ſeductoribus cauendum. tomo.9.104.e.
ſegetia ſiue Segeſta, dea. tom.5.32.f.
ſeta dea. ibidem
ſeir dictus. Eſau. tomo.4.37.a.
ſeir, mons Idumeæ. eodem.95.a.
ſela, interpretatur dimiſsio eius. to.6.141.h.

ſelene ſocia Simonis magi. tomo.6.4.K.
ſelenites. tom.5.215.c.
ſeleuciani hæretici,a Seleuco. tomo.6.8.i.
Mundum conditum ex materia Deo coęter na dicunt. ibidem.
Angelos animarũ creatores,volunt. ibidem
Malum eſſe a Deo,aſſeuerant. ibidem.
Seleuciani negant Chriſtum, in carne ſedere ad dexteram patris. tomo.6.8.i.
Negant,etiam viſibilem paradiſum,& reſurrectionem. ibidem
ſelmon interpretatur vmbra.tom 8.233.K.l.
ſem interpretatur nominatus, & Chriſtum repræſentat. tomo.5.143.K.
Ex Sem filio Noe, nati ſunt Aſſyrii, & Hebræi. ibidem.146.l.& ſequenti.
Sem benedictus eſt,quia patri obediuit. tomo.9.205.l.
ſem primo terram Chananęorum,poſſedit. tom.10.180.c.
Abrahã a ſem deſcẽdens, potuit iure repeтere terrã ꝑmiſsionis a Chananæis.ibidem
ſemen a cerebro. tom.1.242.l
Qui parce ſeminat,parce & metet:exponitur.tom.2.256.h.
ſemina an prius creata,vel herba.tom.3.188 h.& 192.b.
ſemina rerum. tom.3.189.d.& 191.b.
ſeminales cauſę quanuis gignendis rebus adhibeantur,vel angelorum operationibus vel hominum,vel mixtionibus quorumcunque animalium, ipſas tamen naturas non niſi Deus facit, & omnes res qualeſcunque fini.tom.5.111.i.K.
In ſeminali ratione quomodo lateãt omnia membra hominis, quæ poſtea apparent. tom.5 234.b.c.
ſeminalem virtutem non potuit peccatum auferre in homine. tom.5.237.K.
ſemine humano,quomodo abutantur Manichæi. tom.6.7.h.& ſequenti.
ſemen fratris ſuſcitare,myſtice.to.6.95.b.c. & fo.155.i.
ſemen quo regenerantur fideles, verbũ Dei eſt. tom.7.12.b.& 28.K.
ſemen duplex,mortale & immortale tomo. 7.235.f.g.
ſemen peccati, quatenus in nobis. tomo.7. 224.i.
ſemen iuſti reliquię eius ſunt, quod tunc in benedictione erit. tomo.8.99.h.
ſemen impiorum,ſunt opera eorum, quod tunc perit,quia fructũ non habet.ibid.m.
ſemen ſeruorum Chriſti,quomodo poſsidebit ciuitatem Dei. tom.8.245.h.i.
ſemina noſtra ſunt bona opera.eodem.470. m.& ſo.488.i
Vbi ſeminetur,quid ſeminetur,& quid metatur. ibidem.K.
Si in fletu ſeminamus, in gaudio metemus, exemplo ruſtici,quam deterret imber vel ventus. ibidem ſo.488.a.
Exiit qui ſeminat ſeminare ſemẽ ſuum.&c. exponitur. tom.8.498.h.
Differentia ſeminum cadentium in terram. tom.9.211.K l.
ſemen Dei,eſt verbum Dei.tomo.9. 131.m.
Paulus prę coeteris Apoſtolis, ſeminator dicebatur. to.10.274.g.h.
Athenienſes recte vocabant Paulum, verborum ſeminatorem. ibidem.i
Quid ſemen cadens ſupra petram,inter ſpinas,&c. to.10.274.m.
Chriſtus eſt qui exiit ſeminare ſemen ſuum. to.10.274.l.
Chriſtus eſt proprie qui ſeminat, diſcipuli vero metunt. ibidem.
Quę ſint ſemina,& q manipuli.to.10.276.f
Qui defecerit in ſemine, non gaudebit in meſſe. ibid g. h.
Quare ſeminandũ ſit in lachrymis. ibid.g h.
Qui nunc voluptates ſeminat cum gaudio, cũ fletu & lachrymis metet.to.10. 277.d.
ſemen Iacob, ipſum eſt ſemen Abrahę. tomo.2.179.l.
In Iſaac vocabitur tibi ſemen, & filium ancillę huius in gentem magnam faciam, &c. exponitur. tomo.5.153.i.K.
Abrahę ſemen eſſe,eſt eſſe Chriſti.t.9.111.K
Abrahæ ſemen,ſunt gentes per repromiſsionem,ſicunt Iudæi. tom.9.118.a.
Chriſtus dicitur factus ex ſemine, quanuis non interceſſerit in eius conceptione ſemen.tom.10.223.i.K.
ſemiariani hęretici qui. tom.6.8.d.
ſemidei. to.5 15.e.
ſemiramis Nini vxor, virum ſe fingens imperat, ſed filium cognoſcens, occiditur ab eodem. tom.5.168.f.
ſemitę hominum latæ. tom.8.130.i.
ſemitas nr̃as declinare a via Dei,qd ſit. ibid.
ſemita ire Dei tom.8.287.d

ſemitę

ſemita Dei, præcepta Dei ſunt. to.8.531.h.i
Quæ ſint ſemitę, quas cognouit dominus. ibidem. 541.c
Omnis ſemita via eſt, non oīs via ſemita, quia ſemitę viæ ſunt anguſtæ. ibidem.
ſemitę iuſtorum. ibidem.b.c
Qui a recta ſemita paululum deuiat, iam verum iter amiſit. tom.10.156.e
ſempiternum quod dicatur tomo 4.336.i
ſemper poſſunt dici eſſe angeli. to.5.108.i
Et ita ſemper cum domino erimus, quomodo intelligatur. tom.5.207.b
ſemper aliquando intelligitur, quandiu hic viuitur, aliquãdo ęternum tom.8.446.f g.& fo.448.c.d
ſenarius numerus.10.3.180.l.& fo.ſeq.b
ſenarius eſt numerus perfectus. tom.5.
ſeneca ad Paulum. tom 2.74.d
ſeneca clareſcens tempore Apoſtolorum, theologiam fabuloſam, ciuilē & naturalem reprehendit. tom.5 54.f.& K
ſenectus vltima ætas. tom.2.155.m
ſenior in ſcriptura, quis dicatur. to.3.45.d
ſenectus Chriſti quæ ex vetuſtate vocatur, quæ ſit. tomo.8 250 m
ſenectus & ſenium, quomodo diſtinguantur apud Græcos. eodem.254.e.f
ſenecta eccleſię, candida erit rectè factis. tomo.8.338.d
ſenectus fidelium ſit puerilis, & pueritia ſit ſenilis. Eodem.426.l.m
ſenectus adoleſcentię & infantiæ, comparatio. tom.10.249.c
ſenior & iunior ad ſe inuicē dicuntur, etſi neuter eorū ſenili acceſſit ętati.t.8.457.h
Vigintiquatuor ſeniores præpoſiti ſunt eccleſiarum. tom.9.141.i
ſenior populus Iudaicus, iunior gentilis. tom.10.178.i
ſenior populus in deſerto mortuus eſt, iunior terram promisſionis introiuit.ibid.
ſenior populus Iudęorum in deſerto ſepultus, ſignat Iudęos. tom.10.180.l.m
ſenes, vt plurimum, ſunt intemperantes & auari. tom.10.249.c
ſennacherib rex Aſſyriorum. tom.3.247.k
ſētirē aliud ē, aliud cognoſcerē.t.1.122.m et ſe.
Non ſentire non eſt in nobis, ſed non aſſētiri. tom.1.233.d
ſentitur aliud per corpus, & aliud per mentem. tom.2.158.g
ſentiendi ratio. to.3.244.i & ſequen.
ſentire vel viuere, anima non deſinit. to.5 112.i
ſentiendi veracitas, vtilitas neceſſitas, libido. quid ſit tom.7.342.b
ſenſuum differentia. ibidem.c.d
ſenſibilia quę dicamus.to.5 67 c.d.& 100.h
ſēſibilia talia nūcupata ſūt ab aialib. nō q̄a ſentiunt, ſed quia ſentiuntur. Eod.84.c d
ſenſualitati totis viribus animę eſt reſiſtendum. tom 2.208.d
ſenſus in homine, tum mentis, tum corporis. tom.1.18.f.& l.& 9.b.& 21.g
ſenſus res tradunt memoriæ. tom.1.61.k
ſenſuum exteriorum illecebræ. tom.1.65. c.d. & ſequentibus
De ſenſus iudicio naturali. tom. 1.132.g h
ſenſus non falli.tom.1.151.b.& ſequentib. & 178.h.& ſequen.
De ſenſibus, & quō fiat viſio. Eodem.201.g
ſenſus duplex hominis interior & exterior, & quomodo idem ſentiatur a multis.to. 1.216 g.& ſequentibus. tomo.3.283.l
Nō ſēſus corporis, ſed iudi. mētiſ.t.1. 241.i
ſenſus vice nauis. to. 1.174.g.h
ſenſus animæ quibus percipit Deum ibid.l
ſenſus corporis. tom.2.3.k
ſenſus rationi vicinus. tom.3.165.l
ſenſus ex anima, anima ex igni. tomo.3. 175.f
ſenſuum origo, pars cerebri anterior.to 3. 199.e.& 283.d
Non ſtatim pręſtantiora ſunt, quæ ſenſu p̄cellunt. tom.3 279.f
ſenſus, & imaginatio, differunt. to.3.203.e
ſenſus, & eius opus. ibidem.h
Quę ſenſum habent, ſic excedunt inſenſibilia, vt ipſa excedantur a rationalibus & intelligibilibus. tom.5.56.d
In ſenſibus corporis poſuerunt aliqui Philoſophi veritatis iudicium, ſed hoc reprobat. Eodem 67 g & ſequen.
Quędam vera credimus, quædam recordamur, quędā nec ſēſu, nec phātaſia, ſed tā tū ratione deprehendūtur. tom.1.182 e
ſenſus interioris hominis, longè eſt pręſtātior ſenſu corporis. tom.5.201.a
ſenſus animi vel mentis, rectisſimè dicitur ille qui eſt interior, quo ſentiuntur inſenſibilia. Eodem.104.f.& 101.a
Quòd ſenſu corporis, & ſic capiamus ſenſi

bilia, tamen de eis non ſenſibus corporis in dicamus. ibidem
Senſus humanos, ſiue corporis ſiue alios quos ſimillimos corporalibus habemus.
in ſõnis De⁹ alloquit, vtens creatura ſibi ſubiecta i ſpecie humana aliqſi. to.132.g
ſenſum, & intellectum, cur ponunt philoſophi. tom.5.188.E
ſenſibus credimus in rei cuiuſque euidentia, quibus vtitur animus per corpus. ibidem.194.d. & ſequentibus.
ſenſuum illuſio facta per dęmones immutantes phãtaſticã. to.5.172.l. & ſeq. & 237.c
Vbi non eſt ſenſus, recte aliquis abſens eſſe dicitur. tom.8.367.c
ſenſus cordis. to.9.35.i.K
ſenſus corporei quomodo Deo attribuantur. to.9.105.l.m
ſenſus corporei non varia ſibi vendicant in Deo loca. ibidem
ſenſuum humanorum munus à Deo collatum. to.9.162.a. & ſeq.
Oẽs ſẽſus i futura vita pficiẽtur. to.163.K.l
ſenſuum humanorum tam interiorum, quã exteriorum commendatio. ibid.164.b
ſenſus carnis omnibus eſt notus. to.10.28.i
ſenſus noſter. tom.10.98.i
Pecus ſolũ in guſtu & tactu delectatur, homo vero in oibus quinque. to.10.305.K
Nõ eſt membrũ aut ſenſus in homine, qui non perſequatur hominem. to.10.306.K
ſenſus quinq; exteriores. to.1.61.K. & 265.g. & 214.g.h. tom.2.3.K. to.3.228.l
ſenſuum ordo, & pręſtantia, ad obiecta. to.1.215.a. & ſeq.
ſenſus quinque ad quatuor elementa referuntur. tom.3.175.d.e
ſenſus quinque vnde formẽtur. to.3.289.d
Quinque viros, id eſt, quinque ſenſus quibus regitur, habet anima ante vſum rationis. tom.9.30.h
ſenſuum humanorum obiecta. tom.9.162.a.b. tom.10.28.i
Per ſenſus exteriores, mors libidinis iteriora ſubit. tom.9.226.i K
Quinque ſenſus carnis ſunt. tomo.10.28.i
Quinque ſenſus, quare quinque iuga. ibid.
Et quare iuga boum. ibidem.
Curioſitatẽ quinque ſenſuum, non delectationem notauit dominus in Euãgelio. to.2.47.m. Vide ſupra, Senſus.
Patrum proſunt acta patriarcharum, niſi ſpiritalis ſenſus accipiatur. to.10.178.a
Quæ ſimplices ſentẽtiæ, q̃ cõiũctæ. to.1.93.e
ſententiæ ex Auguſtino, & alijs deceptæ. to.3.346.f. & ſeq.
ſententiam deus mutat, vel ſtatutum, ſed nõ præſcientiam. to.5.124.a
ſententia dei ita eſt certa & fixa, ſicut certa pręſcientia. to.5.141.d
ſẽtentia iniuſta nõ nocet homini. to.2.197.b
ſententiã tam in reos dicere, quam innocentibus inflictã iure ab eis ſũmouere ſacerdotes, nõ tãtũmõ ppriæ volũtatis, ſed diuinæ legis impulſu debẽt. tom.8.196.g.h
Deus noluit nos latere ſuam finalem ſententiam. tom.9.234.l.m
ſententia extremi iudicii. to.10.17.b
ſentia dea. tom.5.33.e
ſentinus Deus. tom.5.56.a
ſeon, interpretatur tentatio oculorum, qui tunc occiditur, quãdo &c. to.8.514.a.b
ſeparatio bonorum & malorum in hac vita. tom.4.82.m. & ſeq.
Medii multi ſeparatores. tom.5.136.i
ſeparari a verbo, eſt eſſe ſine via, ſine veritate, ſine vita. tom.9.164.m
ſeparatus a verbo, ſeparatur a bono, & oĩs talis nihil eſt. ibidem.165.a
Factis, opere, & obſeruantia præceptorum iungi debent, qui ſeparantur officiis, nominibus, & vocabulis. tom.10.3.b
ſpiritaliter ſeparati eẽ debem⁹ à malis, i fine aũt erit & corporalis ſeparatio. t.10.19.g
Quomodo ſeparare nos debeamus a malis & exire inde. ibidem.m. & ſequen.
Moyſes interçedit pro idolatra populo, & cohæret peccatoribus, cum occaſionem haberet ſeparandi. tom.10.20.c
Quod nemo ſe ob peccatores ſeparare debeat ab Eccleſia. to.10.81.l.m
ſeparati ab eccleſia, nullo modo proficere poſſunt. tom.10.217.f
Sepher eadem eſt quæ Hebron. to.4.102.a
ſeptenarius numerus perfectus. to.2.169.K. to.5.102.c. & 59.d.e
Septies, p oĩ tempore. tom.3.21.c. & 39.m
Septenarius numerus, cur mortuis exhibeatur. tom.4.42.e
Septenarius numerus ad mundationem ſpiritalem pertinet. tom.4.83.l
Septenarius numerus vniuerſitatis. tomo.4.93.c

93.c.& 430.to.8.465.c
ſepties in die cadit iuſtus, & totius reſurgit, quomodo intelligatur. tom.5.102.b.
ſeptenario ſignificatur ſpirituſſanctus. ibid.
ſeptem ſapientes enumerantur.tom.5.175.b
ſeptem eccleſię,& ſeptē candelabra Aſię, ſunt ſeptiformis gratia data a Deo per Ieſum Chriſtum. to.9.141.f.
Quod puer ſuſcitatus ſepties oſcitauit,ſeptiformem ſpirituſſancti gratiam deſignabat.to.10.229 K.
ſeptē dies,& ſeptē ætates mūdi to.1.273 l.m
ſeptem.dierum altior allegoria.Eodem . fo. 274.g.h. tom 3.183.l.
ſeptimus dies,veſperam quare non habeat. tom.3.183.f tom.9.200.b.c
In ſeptimo die,Dei requies commendatur. to.5.102 a.& ſequen.
Dies ſeptimus. tom.5.242.c
ſeptuaginta anni Hierimię. to.3.21.c.d.
ſeptuaginta diebus luxerunt Aegyptii Iacob tomo.4.42.d
ſeptuageſſepties fratri donare peccata.to.10 15.b.c & ſequen.
ſeptuageſimi ſeptimi numeri myſteriū. Ibidem.d.& ſequen copioſe.
Rimiſsionis peccatorum myſterium,in numero ſeptuageſimo ſeptimo. ibidem.e.
ſeptuaginta fuit addictior Auguſtinus, & reprehendit qđ nō habuerit puros.t. 8.17.c.
ſeptuaginta in eccleſiis legendi.tom 2 26.f.
ſeptuaginta cur ſubinde variant ab Hebręis. tom.3.24.c. tomo.4.156.c.
Iuxta ſeptuaginta tractat ſcripturam Auguſtinus. tom.3.44.m
ſeptuaginta interpretum mirabilis conſonātia.to.4.98.b.& fo.156 c.to.8.319.h.i.tomo.5.191.l.& ſequen.
ſeptuaginta interpretatio,& eorum cellulę. tom.3.10 g.
ſeptuaginta grauiſsima authoritas.tom.2.11 i.& ſo.14.d & 20.e.f.to.3.10.g. to. 4.41.g .& m.& ſeq.to.5.181.d.& ſeq.tom.9. 319. h.i.& 517.e.
ſeptuaginta interpretes. to.5 68.g.
ſeptuaginta duo interpretes, quare ſolū dicantur ſeptuaginta. tom 5.181.l.
Sepulchra martyrum, memorias vocat.tomo 1.43.m.& 43.b.c.
ſepulchralis honor apud Carthag.t.1.43.b.c
Ad ſepulchra martyrum ædita miracula,to. 1.14.b. to.2.198.d.
Et,cur non in omnibus ſanctorum memoriis iſta fiāt. to.2.198.e.
sepulchrorum & picturarum ad oratores. tomo.1.256.f.
Vbi & immoderatus circa mortuorū cadauera luxus notatur.Item.to.8 152.a.b.
ſepulchrum Petri. tom.2.45.i.
ſepulturæ vſus. tom.3.348.i
ſepultura Iacob & Ioſeph. to.2.238.g.
ſepultura aperta. tom.3.252.K
ſepulturę cura apud veteres.tom.1.59.k. & fo.58.e.tom 4.41.d.e.& 319 c.d.to.5.7.d
ſepulturę ſacramentum. tom.4.41.e
In ſepultura fidelium ſecuritas. ibidem.15 l. & 360.e.& 361.c.
ſepultura inferni. tom.4.18.h.i.to.8.152 b.
ſepulturę honos qui cōferat ſpiritibus mortuorum.tom.4.318.h.i & ſequen abūde.
ſepulturæ curam etiam philoſophi contempſerunt. tom.4.319.b.
ſepulturæ honos.quare addatur. ibidem.c.
ſepulturæ locus per ſe nihil ꝓdeſt mortuo. tom.5.319.c.
ſepulturę locus per occaſionem quantum proſit. ibidem.g
ſepulturæ cura,& quomodo effectus humanus dolet inſepultos eos quos amat ibidē k.& ſequentibus.
ſepulturæ carentia , non eſt timenda bonis. tom.5.5.l.& ſequentibus.
Curatio funeris,conditio ſepulturę,pompa exequiarum magis ſunt viuorum ſolatia, quam ſubſidia mortuorum. ibidem.m.
ſepultura ſi cadaueri vilis aut nulla ſit, mortuo non officit ibidem.
Tobias ꝑ ſepulturas cōmendatur.ibid.5.c.
ſepulturæ officium exercentes,commendabiles redduntur. ibidem,& ſequent.
In ſepulturis curandū eſt de corporibus defunctorū,pręcipue fidelium,quibus ſpirituſſanctus vſus eſt tanquam organis.ibid.
Corpora quale ſepeliantur,& quid ſepultura ſignificet. ibidem.K.
ſepulchrum patens,os hæreticorum.to.7.31 f.g.to.8.10.e.& 26.a tom.10.262.f.g
Nō eſt cogitādū vbi ſepeliaẗ corpus,ſed vbi maneat ipūs male agentis.tom.8.150.h.i.
Qui ad ſepulchra tollunt panem & merū,vt ibi inuocēt nomina mortuorū , vētri ſuo ſeruiunt,non ſpiritibus.ibidem. 135.l.m.

In ſepulturis mortuorum, mos cuiuſque gẽtis ſeruandus eſt. tomo.9.119 g.
Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos exponitur. tom.10.17.K
Cura ſepeliendi, & ſepulchra conſtruendi pro viribus facienda. Eodem.89.m.
Sepeliendi cura, & ſepulchra conſtruendi, in ſcripturis ſanctis, inter bona opera numerantur. ibidem.
Quare dicat patẽs ſepulchrũ. to.10.195.d.e
Sepultura domini. to.4.174 a.
Sepultura Chriſti quomodo ad nos ptineat tom.3.58.e.
De ſepulchri dominici terra ſanante paralyticum. tom.5.230 h.
In virginis Mariȩ vtero, nemo ante Chriſtũ, nemo poſt Chrm cõceptus eſt: ita nec in ſepulchro ſuo nemo ante eũ, vel poſt eũ ſepultus eſt. to.9.119 g. & to.10.195. b.c
Angeli in Chriſti ſepulchro viſi, euãgelium a capite ad pedes deſignabant eſſe nunciãdum. tom.9.119.l.m.
Quid tres dies ſepulturȩ Chriſti deſignent. tom.9.245.e. & ſequentibus.
Cuſtodes ſepulchri a Iudæis fuerunt, corrupti pecunia, ne veritatem dicerent. to.10.38.e. & fo.112.b.e.
Dabo malos pro ſepultura eius, & diuites p morte eius. ibidem.b.
Moles ſepulchro impoſita, quid ſignificet. tom.10.37 l.
Facilius de cruce deſcẽdere, quam de ſepulchro reſurgere. tom.10.49 e.
Et quare a mortuis de ſepulchro reſurrexerit, & de cruce non deſcenderit. ibidẽ d.e. & 194.b c.
ſepultura Chriſti, quid. eodem.193.c.
ſepulturȩ triduanȩ mora, quid. to.10.194.h.
De ſepulchro domini, Sermo. eodem.195.b
Quare dominus in aliena, & non ſua ſepultura ponatur. ibidem.e.
ſicut Chriſtũ totus mũdus non capit, ita nec ipſum ſepultura cuſtodit. tom.10.197.f.
ſequar te, &c. tom.4.144.K.
Quis Chriſtum non ſequitur. tom.4.394.e.
Non omnes ſic ſequuntur Deum, vt conuertantur & credant. tom.8.82.a.
ſi ſequaris Chriſtum, non tibi proſperitates ſeculi promittas: p dura ipſe ambulauit, ſed magna promiſit. eodem.95.l
ſequi debemus Chriſtum non prȩcedere. tomo.8.110.g. & 181.e. & fo.211.e.
De tribus quorũ vnus dixit Domine ſequar te quocunq; ieris: & reprobatus eſt Alius non audebat, & excitatus eſt Tertius diſſerebat, & culpatus eſt. Sermo. tom.10.6.i.
ſequi ad perfectum, quid. to.10.110.l.
ſequi dominum. ibidem.m.
In ſerapis honore, quomodo Aegyptii nutriebant bouem delitioſe. tomo.5.69.e
ſerapis ita venerabatur, vt conſtitutũ eſt etiã de illo. vt quiſquis eum hominẽ dixiſſet fuiſſe, capitalem penderet pœnam. ibidẽ.
ſerapis omniũ Aegyptiorũ deus maxim9. ibi.
ſerenitas vnde. tom.3.182.a
ſergius Orata fortunatiſſimus. tom.1 156.g.
ſerotinum, quid. to.3.43.a.
ſermo ornatus & inornatus. to.3 34.f.g
Varietas ſermonis. tomo.3.162 e.f.
De ſermone domini in monte. to.4.392 & ſequen. Retract. to.1.16.m. & ſequentibus
ſermones domini quomõ molles, & quomodo iacula. tom.8.177.m.
ſermões laudare in Deo, qd ſit. Eo. ſo.180.e.f
ſermo Dei ideo bis acutus: qa &c. t.8 56.a.b
ſermo Dei quando habeat in lingua, & quãdo in manu. ibidem.c
ſermones Chriſtus dicit ſuos, qui alibi dicit ſermo quem audiſtis, non eſt meus, quia ipſe non eſt ex ſe, ſed ex patre. tom.9.94.h
Auguſtinus ſermonem ab hora matutina aliquando producebat vſque ad prandii tẽpus. tom.10.36.f.
Non numeranda quȩ in ſermonibus audiuntur, ſed appendenda tom.10.38.a
Quare Apoſtolus dixerit, Humanus ſermo, & non diuinus ſermo. tom.10.63.g
De verbis Apoſtoli, fidelis ſermo, & omni acceptione dignus, ſermo. tomo.10.64.g.
Quare Apoſtolus certiorem dixit propheticum ſermonem. quam vocem de cœlo delatam. tom.10.85.a.b.
ſermo ad ſeruos. tom.10.126.i
Maritus, ſermo, vxor, auricula. to.10.129.i.
Chriſtus debet eſſe author noſtri ſermonis, qui eſt author noſtrȩ ſalutis. to.10.214.e
ſermo vanus, vanȩ conſcientiȩ iudex eſt. tomo.10.279.K.
ſerpens in bono, & in malo. tom.3.18.f.
ſerpentes aprici. tom.1.159.e.
ſerpẽtes Magorũ Pharaonis, vnde. to.3.94.e.
ſerpentũ incãtatio, vis diabolica. to.3.222.g.

ſerpentis

ſerpentis natura. tom.4.122.f
ſerpens ad nocendum tardior. eodē.304.h
ſerpens diu viuit,& renouatur. tom.5.69.b
Qũo cũ vetuſtate grauatur,deponat pellē, & offert omnia mēbra percutienti, dum modo caput integrũ ſeruet.to.8.189.f.g
ſerpens mirabilis. tom.5.86.e
Epidaurius ſerpens. ibidem.h
ſerpentē colũt Ophitę.to.1.275.c.to.6.5.e
ſerpentis aſtutia contra incantatorem. to. 8.188.m.& ſequen & 229 a
In ſerpente maxime aſtutia viget, & dolus nocendi,idem ſerpit. ibidem 332.c
Aſtutia ſerpētis quadruplex eſt.to. 10.280. c.& ſequen.
In ſerpente diabolus.to 1.276.a.b.to.3.218. b.tom.4.237.b
ſerpentis aſtutia.to.3.10.i. tom.4.122.f.to. 8.189.e.& ſeq.532.c
ſerpentis dolus & perſuaſio. tom.3.217.h
ſerpens quare dictus ſapientior, ſiue calidior cunctis animantibus.tom.3.ibidem m.& 222.g.tom.4.247.b
Per ſerpentem quare tentatio. tom,3.219.l
Per ſerpentē qũo tentatio diaboli.to. 222.e
ſerpens an verba prolata intellexerit. ibid.f
Qui potuerit Adam credere ſerpenti tom. 3.224.b
ſerpens operi diaboli,in tentando miniſtrauit. tomo.5.125.d
ſerpentis cum Eua inimicitia.tom.1.276.h i
ſerpentis pœna. ibidem.g.h.tom.1.223.f.g.
ſerpentis caput calcare,quid myſtice. tom. 8.403.g.& ſequen.
ſerpens diabolus,Eua affectus.tom.1.276.b
ſerpens in paradiſo, hæreticorum venena ſignificat. tomo.1.279.b.c
ſerpentem in paradiſo Chriſtum fuiſſe, Manichæi affirmant to.6.7.m
ſerpentis morſus. tom.10.71.d e
ſerpentis ænei hiſtoria.to.3.341.m.to.5.83. c.tom.10.71.d.e.& 178.c
ſerpentis ænei exaltatio, quid præfigurarit. tom 4.433.g.to.6.66.e.to.9.24.k.to.10. 111.c.& 178.c.d
Quare ſerpens in deſerto factus fuit æneus, & non aureus,vel argenteus,& huiuſmodi. tom.10.178.e
ſerpentum morſus,aſpectione ſerpētis ęnei ſanantur.. tom.10.100.m
Ezechias rex ſerpentem cōtriuit. to.5.83.e
ſerpens exaltatus in eremo,& ſerpens Moyſi deuorans Magorũ ſerpētes, quid ſignificent. tom.8.250.b.& h.m
Recordatio cognitioni Dei, & morũ emēdatio ſerpentis ſigno prouenit.t.4.304.h
ſerpētis aſpectu egēt,& paruuli.t 7.222.d.e
A ſerpente ſanari, magnum ſacramentum. tom.9.25.b
ſerpēs ſēper ſuggerit iniquitatē. t.10.142.a
ſerpens hæreticus,Eua eccleſia.to. 1.279.b
A ſerpente manducari quid.tom.3.252.c.d
ſerpentis nomine,peccatum appellatur.to. 8.123.l.tom.9.24.k. tom.10.71.g
ſerpens diabolus. tom.10.26.d
ſerpens pro ſapientia. tom.10.171.b
Tu domine ſeruabis nos,& cuſtodies nos a generatione hac in æternum,exponitur. tom.5.107 e
Q. Seruilius. tom 5.25.i
ſeruilius prætor. tom.5.28.a
Quis quibus dominis ſeruiat. tom.4.413.c
ſi ſeruiat bonus,liber eſt,malus autem etiā ſi regnet,ſeruus eſt. tomo.5.3.e
ſeruire volunt homines victi victorib. prius interire. tom.5.168.d
ſicut ſeruientibus prodeſt humilitas, ita dominantibus obeſt ſuperbia. eodē.193.h
ſeruiunt multi religioſi a peccato non liberis ſed ſeruis ipſius. ibidem
ſeruitur dominis fęlicius,quam libidini.tomo.5.195.l
Si dominus cęli ſeruiuit indignis,homines ſeruire debent domino, etiam malo, & poteſtati iniquę. tomo.8 485.i
Iudęi dicentes,Nemini ſe vnquam ſeruiſſe, mentiebantur. tom.9.66.f.g
ſeruire pro colere tom.3.81.b
ſeruimus Deo ad vtilitatem noſtram, quomodo intelligatur. tom.3.204.K.l
ſeruiendum Deo liberaliter. tom.1.237 K
ſeruiendum potius creatori, quam creaturę. tom.1.13.K 236.b
ſeruire Deo omnē creaturam. tom.5.153
ſeruire Deo cedit in bonum noſtrum, non autem ſuum. tom.5.76.e
Non ſeruientes Deo, iuſtitia carēt.eo.195.l
Seruiens Deo obediens peccatis,plus poſſidetur a diabolo, quā qui ſolum alienatus eſt a Deo. tom.5.201.f
ſeruiendum Deo in timore & tremore.to. 8.222.e

eruire debemus Deo tam in proſperis quã aduerſis. eodem.251.i
Facit Deo qđ pati nõ vult,q Deo ſeruire nõ vult,& vult vt illi ſeruiat hõ. to.9 201.g
Quid melius miniſtrare domino & ſeruire an verbum eius audire. tom.10.24.i
Carne ſeruire Deo & Deo ſeruire ſpiritu, quid differant. tom.10.72.i
ſeruire carne lege peccati. to.10.145.i
ſeruire mente legi Dei. ibidem
Seruitutis nomẽ,vnde ortum. tom.5.193.
Seruitus eſt introducta ꝓpter peccatũ.ibid.
Seruitutis conditio.tom.3.223 h.i.& 350.i
Seruitus vitiorum grauis.to.1.212.h.i.& ſequen.tom.9.66.g.& ſequen.
Seruitus miſera idololatrarum.to.1.242 e.f
Seruitus ſub peccato,quę dicatur.ibi.343.h
Seruitus animę,& ſeruitus corporis. to.1. 247.l
Seruitus legis,libertas euangelii. eod. 254. K.tom.3.16.l
Seruitus animæ carnalis miſerabilis.tom.3. 16.l
Seruitus Chriſtianorum grauior quam Iudæorum. tom.2.173.i
Seruitute noſtra non indiget Deus. tom. 3. 203.K
Seruitutem miſerabilem ſub diabolo primus homo habuit peccando, pro libertate quam concupiuerat ad ſeipſum conuertendo. tomo.5.126.d.e
Seruitutis conditio iure intelligitur impoſita peccatori. eodem 193.g
Seruitute ſubdi malis dominis, dummodo ad peccatum non pertrahantur,nihil intereſt cum parua ſit hęc vita. tom.5.31.f
Seruitus non eſt ſine Deo iudicãte. eo.93.h
Seruitus qua lege ordinatur. ibidem
Cum omnis ſeruitus amaritudine ſit plena, & cõditione obligati qui ſeruiunt,in ſeruitute domini,nõ erit gemitus, nec murmur,nec indignatio. to.8.386.f.g
Libera ſeruitus,vbi charitas non neceſſitas ſeruit. ibidem
Seruitutem debet omnis creatura creatori, quã cũ exhibet,libera eſt,hanc accipiẽs a domino gratiam,vt ei non neceſſitate, ſed voluntate deſeruiat. to.8.434.c
Seruitus Dei vtilis. tom.5.195.l
Seruitus peſſima,peccatum.tomo.9.66.i.K
Seruitus duplex. to.9.98.b.& fo.ſeq.c
Deus hominum ſeruituti, ſubiecit omnia. tom.9.168.& ſequen.
Seruitus quatuor modis variatur. tomo.9. 261.a.b
Debita ſeruitia ſanctis impenſa, redduntur, non dantur. tomo.10.24.i
Nõ eſt laborioſa,ſed amabilis ſeruitus Dei perpetuo. tom.10.260 b
Seruus ſeruorum. tom.2.138.f
Seruus & mancipiũ,vnde dicta.to. 4. 40. a
Serui quomodo tractandi Chriſtianis.tom. 4.402.d
Seruorum origo. tom.5.193 g
Serui culpa meruit. ibidem
Seruo expedit eſſe ſub domino, & ſub pręcepto tom.8.255.m
Seruum te charitas faciat, quia liberum te veritas fecit eodem 368.g
Bene Chriſto ſeruis,ſi ſeruis quib. Chriſtus ſeruiuit. tom.8.391.g.h
ſerui & ancillę Dei fideles. Ibidem.478.e
Quomodo ſimus ſerui domini. ibidem
Quod ſerui propter creationem,& filii per adoptionem. ibidem.g
Quid ſic quod ſerui habent oculos in manus domini,donec miſeratur. ibidem
Cũ Chriſto iubente ſeruis homini,non illi ſeruis,ſed illi qui iuſſit. tomo.8.484.g.h
Chriſtus non fecit de ſeruis liberos, ſed de malis ſeruis,bonos ſeruos. ibidem
ſeruus bonus eſſe non poteſt, niſi præcepta domini ſui impleat. tom.9.97.m
ſeruus bonus,eſt ſeruus & amicus ibid.m
Peccator vult vt meliorem ſeruum habeat, quam illum Deus. tom.9.201.g.h
ſeruus neſciens voluntatem domini ſui exponitur. to.10.13.h
Puer Ieſus,ſecundum ſerui formam, etiam parentibus ſuis minor. to.10.47.i.K
A quo quis deuictus eſt,huic & ſeruus addictus eſt. tom.10.32.d
ſerui fortis mulieris,veſtiti duplicibus, ſũt Chriſtiani. to.10.235.b
De ſeruo pigro,qui talentum acceptum noluit erogare. tom.10 278 h
ſeruius Tullius,rex Romanus a Tarquinio ſuperbo genero ſuo occiditur.to.5.24.g & ſequentibus.
Seſtertius. tom.5.226 a
Seth. tom.5.133.h
Filius Seth,filius reſurrectionis.tom.5.139.k

Sth;reſurrectio interpretatur. tom.5.137.c
Sethiani hæretici ſic appellati,quoniã Seth honorant, tom.6.5.e.f
Item Sem filiũ Noe Chriſtũ eſſe dicunt. ibi.
ſeuerinus. tom.2.31.a.b
ſeueritas Dei puniendos corripit malos.to. 5.3.d
Dei ſeueritas poſt iudicium tom.10.21.c.d
ſeueritas,quaſi ſęua veritas. tom.10.31.h
ſeuerus Epiſcopus Siuſenſis. tom.2. 90.f
ſeuerus hæreſiarcha,vnde ſeueriani exorti. tomo.6.5.g
Vinum non bibunt,reſurrectionem cum veteri teſtamento reſpuentes. ibidem
ſeuerianę hæreſis ſocia Philumena puella ibidem.
ſextus Chriſtianus tom.1.25.c
ſexti numeri myſterium. tom.3.97.h
ſextus a corpore nominatur. tom.2.84.h
Cunctus officiis,ſexui,dignitatib. in ſacris literis præſcribitur norma viuendi.tom 10.20.f
ſybillina vaticinia de Chriſto filio Dei,contra paganos & iudæos.to.2.249.c.to. 4. 129.K.l.& 417.h.i. to.6.8.l.& to.20.g.h
ſibillyni aliqui libri dubie ſcripti ſunt,et nõ habent certam interpretationem tom.5. 26.m
ſibylla Cumæa. tom.5.90.b
ſibylla Erythręa quo tempore fuerit. Eodẽ 174.i
ſibylla Samia. ibidem.& 174.l
De ſibyllę vaticiniis,quibus prædixit paſſionem Chriſti. tom.5.174.f
De ſibyllæ Erithrææ verſibus. ibidem
ſibylla Cumana ibidem.i
ſibylla maga. tom.5.216.a
De ſibyllinis vaticiniis. tom.6.20.g
ſibyllarum pręſagia, de filio Dei quatenus valeant. tom.6.92.l
ſiccitas cœli. tom.5.244.a
ſichimam diuidere,quid ſit. tom.8.200.a
ſichima,interpretatur humerus. to.10.168 b
ſicilia depopulata. tom.5.28.a.b
ſicilia oppleta,fauillæ vi. Eodem.30.l
Agrigentinum Siciliæ ſalem perhibent ante ignem fluere. tom.5 215 b
Quid quinquaginta Sicli pro area Hiebuſei dati. tom.10.226.c
ſicut,aliquando ad ſimilitudinẽ, aliquando ad proprietatem refertur. tom.8.486.ik.
De ſicyniorum regno,currente cũ illo Aſſyriorum,quo tẽpore Abraham natus eſt. tom.5.168.e
ſicyniorum regnũ cõſumptũ. tom.5.173.i
Ex Sigiberto in epiſtola ad Macedoniũ de ortu,cõuerſione & vita Augu.t.10.313.c
ſignare,quia Deus verax eſt, quid eſt. tom. 9.28.h
ſignare quid eſt, cum dr̃ de Chriſto, Ideo hunc Deus pater ſignauit. tom.9. 47.l.m
De ſignaculo ſinus,& nephandis myſteriis. tom.1.265.f g
ſignum non eſſe niſi aliquid ſignificet.tom. 1.183.a
ſignum rerum,verba. ibidem
Et alia de ſignis. tom.3.3. i.K
An ſignis vt quærimus, ita reſpondeamus. tom.1.184.d
An ſigna ſignis monſtrentur. ibidem.h
ſigna ſignorum eodem. m.& ſequen.
ſigna ſui ſignificatiua. tom.1.185.b.c
ſigna rebus illuſtrantur tom.1.188.f.g
ſignum,quid mathematicis. eodẽ.197.l.m
ſigna,ſacramenta. tomo 2.6.c
ſignorum,alia naturalia,alia data tom. 3.7. i K
Inter ſigna principatũ obtinẽt verba.ibid.l
ſigna verborum literæ. ibidem m
ſigna modo proprie, nunc methaphorice accipiuntur. tom.3.9.k
ſignum quid ſit tom.3.7.i
ſigna vtilia & inutilia to.3.16.b
ſigna Chriſtianorum,& Iſraelitarum. tom. 3.16.c
Chriſtiani ſigna interpretantur. ibid.
Signorum ratio & expoſitio.to.2.29.a.b.tomo 4.333.f. Vide,Sacramenta.
ſigna cœleſtia tom.5.99.m
ſigna quę ſignificant videntur ſuſtinere perſonas illarum rerum quas ſignificant.to. 5.183.g
ſignum ſalutis in fronte. tom.6.19.a
ſigna Romana tom.8.266.f.g
ſigna petere ſatan ſuggerit tom.1.41.l
ſigna & virtutes faciunt etiã mali.t.3.69.m
ſigna neminem faciunt ſanctum. ibidem
Non fuit aliud ſignum quod fieret a Moyſi palã Pharaoni,niſi ſerpens to.4.303.g.h
Chriſtus ſignis ſufficientib. reſurrectionem ſuam manifeſtauit. tom.10.202.c.Vide, Miracula.

Silentium nihil eſt.tom.1.268.c.& ſequen.
Silētium pernicioſum paſtorib to.2.250.g
Silentium quomodo ſeruari mandabat digitus labiis impreſſus idoli conſtituti in tēplo Serapis. tom.5.169.c
Silentium Pattalorinchitarum hęreticorū. tom.6.8.K
Silentium,vocis abſentia. to.6.179.e
Deus modo ſilet a iudicio,non a pręcepto tom 8.85.d.& 90.i.K.& fo.153.h
Silētiū cordis,frigus ē charitatis.eo.104.K.l
Silet Deus & non ſilet.tomo. 8.154.h.& fo. 370.e.& 373.a.b
Chriſtus ſilentio ſuo in paſsione non reus, ſed iſtar agni ī nocēs ppendiē.t.9.117.b.c
Silere mō Deus dicit,& quare.to 10.90.m
Silere ſiue taciturnitas Dei,quid. ibidem.
De eo qđ Propheta dicit in pſalm. Deus manifeſte veniet & non ſilebit,Homilia.to. 10.106.c.& ſequentibus.
Deus qūo ſileat,& loquatur nobis. ibidem.
De ſilentio,Serm. tom 10.279.K
ſiliqua porcorum cibus. tom.3.16.a
ſiliquę,doctrinę ſeculares comparatę.tom. 4.117.g
ſiluani. tom.5.140.c
ſiluanus Deus. tom.5.53.h
ſiluanus Cirthenſis Donatiſta traditor. to. 7.85.m.& ſequen.copioſe.
ſiluius Aeneæ filius. tom 5.173.h
Simeon gaudebat de Chriſti aduentu.tom. 5.72 a.& 158.b
Simeon,viſo Chriſto,de ſuo exitu gratulabatur. tom.9.210.d
Simeonis ſenis deſiderium,& eius laus. to. 10.56.l.& 128.K.l
Simeon ille ſenex meruit edoceri ſuper natiuitate Chriſti. tom 10 131.m
Simeon ſenex portabat puerum a quo portabatur. tom.10.128.K.l
Oratio Simeonis de aduentu Meſsię. tom. 10. 131.m.& ſequen.
Agnouit ſimeon infantem tacentem,& occiderunt Iudæi iuuenem mirabilia faciētem. eodem.132.a
Simiæ. tom 5.145.b
Similaginis tres menſurę quid. to.10.161.i
Simile & ęquale ſi differant. tomo 8.153.a
Per ſimilia ad ſummum bonum excitamur. tom.1.219.K.l.& ſequentibus.
ſimile ſimile nouit. tom.3.119.b
ſimiles ſumus dęmonib.p peccatū.t.5.70.e
ſimilis ſimili cohęret, diſsimilis diſsimiles refugit. tom.10.253.b
Tanto quis eſt ſimilior Deo,quanto ab immunditia vanæ glorię eſt mundior.tom. 5.44.g
ſi Deo quāto ſimilior,tāto fit quiſq; ꝓpinquior: nulla eſt ab illo alia longinquitas quam eius diſsimilitudo. tom.5.79.l.m
Ille ſimilis eſt Deo,qui &c. to.8.254.i
Homo voluit peruerſe ſimilis eſſe Deo, & factus eſt ſimilis pecori.ibid. fo. 255. b.c
Homo in quo ſimilis vel diſsimilis fit Deo. tom.8.273.f g
ſicut multis ſimilis eſſe voluit Chriſtus in humilitate,ita in claritate cum venerit, nemo illi ſimilis erit. eodem.300.i.K
Quòd ſimilitudine vel diſsimilitudine accedimus aut recedimus a Deo. tom.8 337. a b.& fo.367.c.d.
Ad ſimilitudinem ſuam Chriſtus nos inuitat,qui per diſsimilitudinem receſſeramus a Deo. tom.8.337 c.d
Deus quid in nobis ſibi ſimile requirat. to. 9.174.a.b
ſimilitudines plerunque fallunt. to.1.206. h.tom.9.42.c.d
ſimilitudo viſibilis, rei inuiſibili inconueniens. tom.1.219.h.i
ſimilitudines a viſibilib. ad inuiſibilia quo modo aſſumantur. tom.2.137.h
ſimilitudines gratę. tom.3.8.c
ſimilitudo de ſpiritu ſuper aquas. t.3.160.a
ſimilitudo quid. to.3.165.d to.4.88.l
Formationes ſimilitudinum in animo. to. 3.230.d.e
ſimilitudinum Chriſti varietas. to.4.121.c
ſimilitudo,ęqualitas,& imago diſtant.to.4. 206.b.& ſequen.
ſimilitudo voluntatis bonę nobis angelos facit beneuolos & beneficos.to.5. 73. m
ſimilitudo in faciebus hominum eſt magis ſecundum naturam,quam diſsimilitudo tom.5.217.b
Quòd de rebus non laudandis trahantur ſecundum quendam modum nonnullę ſimilitudines. tom.8.188.m
ſimilitudines in quocunq; loco ſcripturarum fuerint,circunſtantia ſui exponuntur. tom 8.393.b.& ſo 398.h
ſimilitudines dātur de rebus mortalib.ad ſignificandam

gnificandam rem immortalem. tomo.8. 383.b.
De quacunq; creatura ſimilitudo ducta fuerit ad creatorē, tu intellige ſimilitudinē, & adora artificem creaturę.eod.343.b.c.
ſimilitudines quæ danē in ſcripturis,ſi inueneris veras,crede:& ſi non inueneris,niſi dici fama,nec valde.credas:res ipſa forte ita eſt,forte non eſt:ubi tamen proficit ad ſalutem ſimilitudo. tom.8.229.a.
ſimilitudo eius rei nomen capit,cuius vſt ſimilitudo. to.10.40.l.
ſimilitudines in difficilioribus adhibendę vt intelligantur. to.10.44.c.
ſimilitudines de terrenis ad cœleſtia aliquā do dandæ. ibid.
ſimoniam,a ſimone mago. to.6.4.K
ſimon mundū nō eſſe a Deo factū credidit. Negabat reſurrectionem.
Iouem ſe credi volebat,& alia.
Hunc Petrus Romæ expugnauit. ibidem.
ſimon ſe dicebat Chriſtum, itemq; Ioue & Selenem meretricem ſuam,Mineruam appellauit ibidem.
ſimon hic fuit primus omnium Chriſtianorum hæreticus. ibidem.& to.204.g.h.
ſimonem magum plus delectabat potentia Apoſtolorum,quam iuſtitia Chriſtianorum, ideo emere volebat quod vendere diſponebat. to.8.501.b.c
ſimonem magū baptizauit Philippus in Samaria. to 9.13.e.
ſimon volebat ſpiritumſanctum emere.to.9 20.i.k.to.10.103.e.f
ſimon pecunia voluit emere domum Dei. to.10.103.e.f.& ſequen.
Quare Petrus permiſit Simonem volare. to. 10.268.a.b
ſimon magus figura erat diaboli.to.2.117.l.
ſimonię vitium quam graue ſit & deteſtabile.tom.5.125.K
ſimoniaci ſignantur ab his quos Chriſtus a templo eiecit oues & boues vendentes. tom.9.20.i.K
In ſimoniacos. to.10.296.e.f.
ſimon Cyrenæus. to.4.170.d.
ſimonem Cyrenęū loco Chriſti crucifixū, Baſilidiani credunt. to.6.4 l
ſimon Cyrenæus angariatus eſt tollere crucem Chriſti. tom 9.234.e.f
Rerum ſimplicitas veſtigium eſt Dei.tom.1. 241.g.
Quomodo in ipſa ſimplicitate Dei ſit trinitas.tom.3.148.i.
ſolus Deus perfectę ſimplicitatis to.3.109 f
ſimplicitas. tom.3.206.c.
Quod de ſimplici bono genitum eſt pariter ſimplex eſt. to.5.96.f.& ſeq.
ſimplex bonum ſolum Deus eſt. ibidē.
ſimplicem nō dicimus Deū, quia ſolus pater, ſed quoniam hoc eſt quod habet. ibidem
ſimplicia quę dicantur. ibid.
ſimplicitas ſine aſtutia,ſtultitia eſt tomo.10 280.c.
ſimplices quid de Deo quærere debeant.to. 10.285.a c.
ſimplex ineffabili ſimplicitate.to. 10. 109 g
Ad ſimplicianum pergit Auguſtinus.tom.1 51.h.i.& l.m.
ſimplicianus de vita Victorini. ibi l.m
ſimplicianus epiſcopus Mediolanenſis, ſucceſſor Ambroſii. to.7.403.e
ſimplicianus doctor Augu. to.10.287.f
ſimplicii memoria incōparabilis.to.7.388.i
Modi ſimul. to.1.104.e
ſimulachrorum adoratores to.1.256.e
ſimulachrorum peſtilens cultus.to.2.60.K.l tom.3.16 a b.
ſimulachrorum pulchritudo. tom.4.207.l.
Cuſtodes ſimulachrum cuſtodiunt, & non econuerſo. tom.5.2.h
ſimulacris dæmones alligantur ad decipiendum.tom.5.73.K.
ſimulachra quę prius non habebantur,quando fuerunt inſtituta eodem.174 l
Gaudentius,& Iouius in Carthagine ſimulachra confregerunt,& templa euerterunt. tom.5.186 a.b.
ſimulachrorū vſus quō exortus to.6.127.g
ſimulachrorum cultores ridentur.to.8.430. i.& ſequen.abunde
Quod per ſimulachra quę Græce appellant idola quo nomine iam vtimur p Latino, intelligamus dęmonia. eod.517.e.f
ſimulachrorum confractio, poſt creditum Euangelium,& aliorum in meliores vſus commutatio. to.10.56.g h.
ſimulatio perniciofa. to.2.11.K
ſimulatio fallax. tom.2.13.h.& 17.e
ſimulatio & timor Petri. to.2.15.c.d.
ſimulatio Pauli. ibid.i.& ſeq.
ſimulatio. to.3.351.K.

simulatio Petri & Barnabæ reprehenſa.to.4 3.m.& fo.101,& 15.d.
ſimulatio vel dolus quomodo Iacob ſimulauit ſe eſſe Eſau,non fuit malus.to.5.156.I.
Inſimulatione officii ſunt inſidiæ occultiſſimæ. to.5.189.f.
simulatio falſorum Chriſtianorum figurantium imaginem beſtiæ. eod.202.m.
simulatio in Eccleſia. to.7 157.d.e.
simulata ęquitas, duplex eſt iniquitas. to.8. 215 f.
simulata innocentia. ibidem.
simulatio eſt iniquitas ibidem
simulatores Eccleſiæ ſibi congregant iniquitatem non Eccleſiæ, dum Eccleſię ſecreta calumnioſe conſiderant.tomo 8.121.i.
simulatio vitanda. to.10.15.h.
Qui manet in clauſtro & intus habet ſimulationem,totus cecidit. to.10.314.K.
sin,quid. tom.10.174.e.
sina,mons. to.5 171.d.
sina,interpretatur mandatum.tom.8. 274.f.
sinapis granum quid ſignet.to.4.111.i.l.& fo. 119.e.
Vires ſinapis. to.10.269.g.h.& 270.a.b
Chriſtus quomô fuerit ſingularis ante paſſionem,& poſt paſſionem multiplicatus. tom.8.540.e.
Per ſiniſtram & dexteram in ſcripturis qd. to.3.32.c.& 48 f.to.8.471.m.& ſequent. copioſe.& 520.m.& 525.e.f.
siniſtra neſciat qd faciat dextera in eleemoſynis:exponit.to.4.148.c. & 405.l. &.m. to.8.471.a.& f.& 529.m.tomo.10.156.e.
siniſtra,delectatio laudis. to.4.406.m.
siniſtra. to.4.402.f.
siniſtra eius ſub capite meo,qd ſit.t.8.472.d
In ſiniſtra eius, diuitiæ & gloria quomodo ſint. ibidem.e
siniſtra cur prębenda ſit percutienti re.ibid.
siniſtra noſtra,vita eſt temporalis.to.8.520. m.fo.551.f
Contra eos qui de ſiniſtra faciunt dexteram eodem 521.a.b.
Qualiter de ſiniſtra tranſeatur ad dexteram. to 10.170.g.h.
siniſtra vtamur ad tempus, dexteram deſideremus in æternum. to.8.551.e
siniſtra deſperationis,& dextera pſumptionis,& inter iſtas tenenda via media.tomo 10.46.d.
siniſtra vanitas. to.10.156.e.
siniſtra quid. ibidem.f
De ſiniſtra ſemper feſtinãdum eſt fugere ad dexteram. to.10 216.f
Qui ſint futuri iudicio ad ſiniſtram. tom.10 273 a.
sinus Abrahæ to.2.81 h.& 132.e.to 3.202.h & 231.g.to.10.184.c.
sinus Abrahæ non corporeus.to.7 391.e.f.
In ſinu Abrahæ iuſtorum animæ diem iudicii ſecure expectant. to.8.92.h
sinus & vterus Dei,p ſecreto.põnunt.to.8. 84 g.h.& 298.i.& fo.424.d. tomo 9.7.b.
sinus patris quid. to.9.7.b.c
Quid ſit ſinus Abrahæ. to.10.184.c.
Vide,Abraham.
Mons ſion Iudęam ſignificat. tom.5.176 l.
sion,ipſa eſt quę Hieruſalem.to.7.169 h.to. 8.363.i.to.9.81 b.
sion,ſpeculatio interpretat, & ſignificat Eccleſiam,to.5.165.g to.6.23 e.f.to.8.4.m. & 20.d.& fol.163.g. h.& 218 d. e. & fol. 363.i.& 497.K.& fo.510.m.& ſequenti.
sion mons eſt, & a meridie contrarius Aquloni. tom.8.143.f.g
sion,& filia ſion,eadẽ eſt ciuitas.eod.257.h
sion quaſi patria eſt Iudæorum, ſed vera ſion Eccleſia eſt Chriſtianorum .tomo.8. 273e.f.& 288.I.
sion terrena,vmbram geſtauit cœleſtis.eod. 315.I
Quid ſit ædificare ſion. tom 8.376.d.
Quod ſignificet omnem animam fidelem. eodem.363.h i.
sion quomodo æterna, & quomodo captiua.tom 8.486.h.
siſara,gaudii excluſio interpretatur,& quid figuret. tom.8.301.d.
De ſiti formanda. tom.2.47.m
sitis bona. tom.3.351.f.
Nihil ſitit Chriſtus niſi bona opera noſtra. tom.8.84.g & 136.i.
sitire quid debeamus. eodem.123.b
Qui ſitit in iſto ſeculo , in futuro ſatiabitur. tom 8.210.c.
ſunt qui ſitiunt ſed non Deo, ipſum deſiderium ſitis eſt. ibidem.f g.
sicut caro ſitit aquã iſtam, ſic anima ſitit fontem ſapientię. ibidem.
sitienda iuſtitia,ſapientiæ. ibidem.f.g.
Qui Deo ſitiũt,vndiq; debent ſitire & anima & carne

& carne. tom.8.211.k.l
Niſi quis ſitiat primò in iſto malo in quo eſt, nunquam peruenit ad bonum quod eſt Deus. ibidem.l.m
Sitis ſine ſatietate. tom.9.191.h
Sitis multiplex in ſcriptura. tomo.10.174.f.
Sitis Chriſti ſpiritalis. tom.8.241.l
Sitio, in euangelio quid. to.10.102.f
Sitiebat Chriſtus in cruce, & qd. t. 10.185.l
Sixtus epiſcopus Romanus citat. to.7.247.e. Retracta.tom.1.25.c
Sixtus epiſco. & martyr. t.1.25.c. to.9.52.a
Sobal interpretat vana vetuſtas. to.8.199.d.e
Quid prodeſt ſobrietas, qui ebrietatē exercet, tom.9.207.c
Sobrietas mentis & corporis caſtitas eſt. to. 9.216.m
Sobrietas cor hominis præparatū facit. ibi.
Sobrietatis conditiones & proprietates. ibidem.m. & ſequentibus.
Sobrietas, ſanitas eſt animæ & corporis. to. 9.252.f.g
Sobrietatis & ebrietatis comparatio. to. 10. 309.d. & l.
Societas ſanctorum. tom.2.28.k
Societas humana. tom.3.350.l
Societas populi quomodo conſumitur. to. 4.438.a
Societas bonorum & malorum angelorū differunt octo differentiis. tom.5. 102.K
Societas mortalium diuiditur bellis. eodē. 168.d
Socialem vitam beatam dicunt Academici. tom.5.188.m
In ſociali amore latent fictio & inſidiæ. eodem. 186.d. & ſequen.
Societas ab Academicis diſtinguitur in quatuor gradus. ibidem.
Societatem humanam alienauit linguarum diuerſitas. ibidem.m
In ſociali amore eſt quædam muliebritas. ibidem. 190.c & ſequen.
Socii ſumus Apoſtolorum, quia fidem cōmunem habemus. to.9.124.h
Qui ſocii paſſionum ſanctorum fuerint, ſimul & conſolationis erunt. to. 10.259 m
Societas & conuerſatio quid poſſit. tomo. 10.120.e
Socrates præceptor Platonis, tom.1. 102.h. i. tom.4.127.g
Socraticus lepos. tom.1.154.i
Socratis dictum. tom.1.195.m
Socrates de diis quid ſenſerit. eodem.233.h
Socratis ſententia de viro bono. t.2.261.g. & ſequentibus.
Socrates dicit noſtrum diſcere, eſſe rememorari. tom.2.102.a
Socrates omnium hominum ſapientiſſimus. tom.4.127.f. & ſo. ſeq.i.
Socratis ſententia, vnumquenq; Deū ſic coli oportere quomodo ſeipſe colendum præceperit. tom.4.129.i
Socrates Archelai diſcipulus. tom.5.65.g
Socrates primo philoſophiam moralem inuenit. ibidem.65.c
Socratis mortis cauſa. ibidem
Socrates veneno occiditur. ibidem.
ſocrates philoſophus occiſus fuit inuidia. ibidem.
ſocrates in philoſophia morali excelluiſſe memoratur. ibidem.K.l
Athenienſis ciuitas publicè Socratem luxit tom.9.65.e.
ſocratis accuſatores occiduntur. ibidem.
De ſocratis Deo. to.5.69 & ſequen.
ſocrates. tom.5.179.d
Inter ſocrum & nurum memorabilis beneuolentia. tom.1.58.d
ſocrus Eccleſiæ, ſynagoga. tom.8.133.m
ſocrus Petri ſanata. tom 4.133.f
ſodales mali, contagioſa res. tom.1.33.c.d
ſodalitas nulla tam fœlix, in qua nō aliquod flagitium extiterit. tom.2.195.e.f
ſodales dñi vnius conuiuii. tom. 9. 233.i.K
ſodales vnde dicti. tom.10.43.g
ſodalis Sampſonis, eius vxorem ducens, hæreticos figurabat. tom.10.181.h
E ſodomis exire more vxoris Loth. tomo. 4.27.d
In ſodomis quare permiſerit Deus perire infantes. tom.4.244 m.
ſodomitica vindicta. tom.3.237.c. tomo.9. 193.d
De ſodomorum ciuitatibus exuſtis, & pomis exuſtis. tom.5.152.f. & 215.a
De terra ſodomorum, cuius natura conuerſa eſt in fœdiſſimam diuerſitatem a conditore naturarum. tom.5. 217.c
ſodomitæ non videntes oſtium Loth, eis præſens, & tamen alia videbant, percuſſi fuerunt aoraſia. tom.5.235.c
ſodomitas coluerūt Caiani hæretici. t.6.5.e

ſimulatio Petri & Barnabæ reprehenſa.to.4 3.m.& fo.101,& 15.d.
ſimulatio vel dolus quomodo Iacob ſimulauit ſe eſſe Eſau,non fuit malus.to.5.156.d.
In ſimulatione officii ſunt inſidiæ occultiſſimæ. to.5.189.f.
ſimulatio falſorum Chriſtianorum figurantium imaginem beſtiæ. eod.202.m.
ſimulatio in Eccleſia. to.7 157.d.e.
ſimulata ęquitas, duplex eſt iniquitas. to.8. 215 f.
ſimulata innocentia. ibidem.
ſimulatio eſt iniquitas ibidem
ſimulatores Eccleſiæ ſibi congregant iniquitatem non Eccleſiæ, dum Eccleſię ſecreta calumnioſe conſiderant.tomo 8.121.i.
ſimulatio vitanda. to.10.15.h.
Qui manet in clauſtro & intus habet ſimulationem,totus cecidit. to.10.314.K.
ſin,quid. tom.10.174.e.
ſina,mons. to.5 171.d.
ſina,interpretatur mandatum.tom.8. 274.f.
ſinapis granum quid ſignet.to.4.111.l.& fo. 119.e.
Vires ſinapis. to.10.269.g.h.& 270.a.b
Chriſtus quomõ fuerit ſingularis ante paſſionem,& poſt paſſionem multiplicatus. tom.8.540.e.
Per ſiniſtram & dexteram in ſcripturis q̃d. to.3.32.c.& 48.f.to.8.471.m.& ſequent. copioſe.& 520.m.& 525.e.f.
ſiniſtra neſciat q̃d faciat dextera in eleemoſynis:exponiť.to.4.148.c. & 405.l.&.m. to.8.471.a.& f.& 529.m.tomo.10.156.e.
ſiniſtra,delectatio laudis. to.4.406.m.
ſiniſtra. to.4.402.f.
ſiniſtra eius ſub capite meo,q̃d ſit.t.8.472.d
In ſiniſtra eius, diuitiæ & gloria quomodo ſint. ibidem.e
ſiniſtra cur prębenda ſit percutienti te.ibid.
ſiniſtra noſtra,vita eſt temporalis.to.8.520. m.fo.551.f
Contra eos qui de ſiniſtra faciunt dexteram eodem 521.a.b.
Qualiter de ſiniſtra tranſeatur ad dexteram. to 10.170.g.h.
ſiniſtra vtamur ad tempus, dexteram deſideremus in æternum. to.8.551.e
ſiniſtra deſperationis,& dextera pſumptionis,& inter illas tenenda via media.tomo 10.46.d.
ſiniſtra vanitas. to.10.156.e.
ſiniſtra quid. ibidem.f
De ſiniſtra ſemper feſtinãdum eſt fugere ad dexteram. to.10 216.f
Qui ſint futuri iudicio ad ſiniſtram. tom.10 273 a.
ſinus Abrahæ to.2.81 h.& 132.e.to 3.202.h & 231.g.to.10.184.c.
ſinus Abrahæ non corporeus.to.7 391.e.f.
In ſinu Abrahæ iuſtorum animæ diem iudicii ſecure expectant. to.8.92.h
ſinus & vterus Dei, p ſecreto.pónunť.to.8. 84 g.h.& 298.i.& fo.424.d. tomo 9.7.b.
ſinus patris quid. to.9.7.b.c
Quid ſit ſinus Abrahæ. to.10.184.c. Vide,Abraham.
Mons ſion Iudęam ſignificat. tom.5.176 l.
ſion,ipſa eſt quę Hieruſalem.to.7.169 h.to. 8.363.i.to.9.81 b.
ſion,ſpeculatio interpretať, & ſignificat Eccleſiam,to.5.165.g to.6.23 e.f.to.8. 4.m. & 20.d.& fol.163.g. h.& 218 d. e. & fol. 363.i.& 497.K.& fo.510.m.& ſequenti.
ſion mons eſt, & a meridie contrarius Aquiloni. tom.8.143.f.g
ſion,& filia ſion,eadẽ eſt ciuitas.eod.257.h
ſion quaſi patria eſt Iudæorum, ſed vera ſion Eccleſia eſt Chriſtianorum . tomo.8. 273e.f.& 288.l.
ſion terrena,vmbram geſtauit cœleſtis.eod. 315.l
Quid ſit ædificare ſion. tom 8.376.d.
Quod ſignificet omnem animam fidelem. eodem.363.h i.
ſion quomodo æterna, & quomodo captiua.tom 8.486.h.
ſiſara,gaudii excluſio interpretatur,& quid figuret. tom.8.301.d.
De ſiti formanda. tom.1.47.m
ſitis bona. tom.3.351.f.
Nihil ſitit Chriſtus niſi bona opera noſtra. tom.8.84.g & 136.i.
ſitire quid debeamus. eodem.123.b
Qui ſitit in iſto ſeculo , in futuro ſatiabitur. tom 8.210.c.
ſunt qui ſitiunt ſed non Deo, ipſum deſiderium ſitis eſt. ibidem.f g.
ſicut caro ſitit aquã iſtam, ſic anima ſitit fontem ſapientię. ibidem.
ſitienda iuſtitia,ſapientiæ. ibidem.f.g.
Qui Deo ſitiũt,vndiq; debent ſitire & anima & carne

& carne. tom.8.211.k.l.
Niſi quis ſitiat primò in iſto malo in quo eſt, nunquam peruenit ad bonum quod eſt Deus. ibidem.l.m
Sitis ſine ſatietate. tom.9.191.h
Sitis multiplex in ſcriptura.tomo.10.174.f.
Sitis Chriſti ſpiritalis. tom.8.241.l.
Sitio, in euangelio quid. to.10.102.f
Sitiebat Chriſtus in cruce, & qd. t. 10.185.l
Sixtus epiſcopus Romanus citat.to.7.247.e. Retracta.tom.1.25.c
Sixtus epiſco. & martyr.t.1.25.c. to.9.52.a
Sobal interpratũ vana vetuſtas. to.8.199.d.e
Quid prodeſt ſobrietas, qui ebrietatẽ exercet. tom.9.207.c
Sobrietas mentis & corporis caſtitas eſt.to.9.216,m
Sobrietas cor hominis præparatũ facit. ibi.
Sobrietatis conditiones & proprietates.ibidem.m.& ſequentibus.
Sobrietas, ſanitas eſt animę & corporis.to.9.252.f.g
Sobrietatis & ebrietatis comparatio.to, 10.309.d.& l.
Societas ſanctorum. tom.2.28.k
Societas humana. tom.3.350.l
Societas populi quomodo conſumitur. to.4.438.a
Societas bonorum & malorum angelorũ differunt octo differentiis.tom.5.102.K
Societas mortalium diuiditur bellis. eodẽ. 168.d
Socialem vitam beatam dicunt Academici. tom.5.188.m
In ſociali amore latent fictio & inſidię.eodem.186.d.& ſequen.
Societas ab Academicis diſtinguitur in quatuor gradus. ibidem.
Societatem humanam alienauit linguarum diuerſitas. ibidem.m
In ſociali amore eſt quędam muliebritas. ibidem. 190.c & ſequen.
Socii ſumus Apoſtolorum, quia fidem cõmunem habemus. to.9.124.h
Qui ſocii paſsionum ſanctorum fuerint, ſimul & conſolationis erunt.to. 10.259 m
Societas & conuerſatio quid poſsit. tomo.10.120.e
Socrates pręceptor Platonis, tom.1. 102.h.i.tom.4.127.g
Socraticus lepos. tom.1.154.i
Socratis dictum. tom.1.195.m
Socrates de diis quid ſenſerit.eodem.233.h
Socratis ſententia de viro bono.t.2.261.g.& ſequentibus.
Socrates dicit noſtrum diſcere, eſſe rememorari. tom.2.101.a
Socrates omnium hominum ſapiẽtiſsimus. tom.4.127.f.& ſo.ſeq.i.
Socratis ſententia, vnumquenq; Deũ ſic coli oportere quomodo ſeipſe colendum pręceperit. tom.4.129.i
Socrates Archelai diſcipulus. tom.5.65.g
Socrates primo philoſophiam moralem inuenit. ibidem.65.e
Socratis mortis cauſa. ibidem
Socrates veneno occiditur. ibidem.
ſocrates philoſophus occiſus fuit inuidia. ibidem.
ſocrates in philoſophia morali excelluiſſe memoratur. ibidem.k.l
Athènienſis ciuitas publicè Socratem luxit tom.5.65.e
ſocratis accuſatores occiduntur. ibidem.
De ſocratis Deo. to.5.69 & ſequen.
ſocrates. tom.5.179.d
Inter ſocrum & nurum memorabilis beneuolentia. tom.1.58.d
ſocrus Eccleſiæ, ſynagoga. tom.8.133.m
ſocrus Petri ſanata. tom 4.133.f
ſodales mali, contagioſa res. tom.1.33.c.d
ſodalitas nulla tam fęlix, in qua nõ aliquod flagitium extiterit. tom.2.195.e.f
ſodales dñr vnius conuiuii.tom. 9. 233.i.K
ſodales vnde dicti. tom.10.43.g
ſodalis Sampſonis, eius vxorem ducens, hæreticos figurabat. tom.10.181.h
E ſodomis exirę more vxoris Loth. tomo.4.27.d
In ſodomis quare permiſerit Deus perire infantes. tom.4.244 m.
ſodomitica vindicta.tom.3.237.c. tomo.9.193.d
De ſodomorum ciuitatibus exuſtis, & pomis exuſtis. tom.5.152.f.& 215.a
De terra ſodomorum, cuius natura conuerſa eſt in fœdiſsimam diuerſitatem à conditore naturarum. tom.5.217.c
ſodomitę non videntes oſtium Loth, eis pręſens, & tamen alia videbant, percuſſi fuerunt aoraſia. tom.5.235.c
ſodomitas coluerũt Caiani hæretici.t.6.5.e

ſodomiam

Sodomã iuſtificare.tom.3.6.d.tom.7.153.l
Sodomitæ iuſtiores quam Iudæi.to.7. 153 l
Sodoma & Gomorra non infidelitate, ſed luxuria damnatæ. tom.9.195 b
Pluuia ſulphurea Sodomorum, tentationes. tom.10.26.e
Sodomitarum cõſuetudo mala.to. 10.37.l
Sodoma cæcitas interpretatur.to 10.29 .h
Quid ſit fugere Sodomam. ibidem.
Sodomiticum peccatum, eſt immunditia Deo ſumme odibilis. tomo. 10.30 g.h
Sol, quid. to.10.15.m
Sol, duplex. tom.10.155.k
Solis creatio. tom.3.168.c
Sol forte accenſus eſt ex illa luce prima.to. 5.94.i
Sol eſt vnus in vno mundo, Dixerunt tamẽ quidã, quòd anima vna ex peccãtib. vnita ſibi erat tanquã carceri. Eodẽ.fo.99 k
Solem eſſe lapidem ardentem dixit Anaxagoras. tom 5.180.e
Sol circulum ſigniferum p̃ annũ complet. tom.3.163.b c & 171.f
ſolis & lunæ curſus. to.3.237.k
In ſole, eſſe lucere, & illuminare. to.1.175.c
In ſole calor & ſplendor to 10.114.d
ſol, candor, & calor, & tria ſunt vocabula, & tria vnum. to.10.55.d.e.& 217 b
ſolẽ & lunã ſentire, metaphoricos.to 1.22.i
ſol aquilarum oculos vegetat. Eodẽ.259.b
ſolis & lunæ ſtatio.tom.3.242.h & ſequen.
ſol ſtetit tom.5.217 m
ſol retrocedit. tom.5 247.K
ſole præſtantior muſca. tom 6.47.e
ſol pro manifeſtatione.to.6.194.g.h.tom.7. 35.e.tom 8.31.g.& i.
De ſole, luna & ſyderibus quæſtio.to.6.207. f & 210.b
ſol non occidat ſuper iracundiã veſtrã, duobus modis intelligi poteſt. tom.8. 40.d
ſol prius veſtit montes quam terram Eodẽ. 88 i.K
ſub ſole non eſt, quicquid viſibile non ibi. 110.c.d
ſol iuſtitiæ quib. oriatur, & non oriatur. to. 8.391.k.& 397.a.b.& fo.544.a b.& fol. 575.d.e
Cum ſole permanere & ante lunam, quæ ſit. Eodem.257.
ſolis nomine tempora deſignantur, ibidem 256.b
ſol cognouit occaſum ſuum, quid ſit.tom. 8.37.c.& ſequen.
ſol quos non vrat per diem eodem.472 K.l
ſol quomodo factus ſit in poteſtatem Dei, &c.tom.8.517 m
ſol occidit, & quare. tom. 10. 187.a.b
ſolis obſcuratio in paſsione Chriſti.tomo. 2.109.g
ſolis obſcuratio prophetata. tomo.4.274.i
ſolis obſcuritas indicauit ſcælus iudæorum in paſsione Chriſti. tomo.5.29.f.g
ſolis eclipſis, in paſsione Chriſti, non fuit naturalis ibidem.
ſolem lunamve quid faciat deficere. tomo. 7.259.d
ſol obſcuratus peccata ſunt malorum Eccleſiã obſcurantium to.9. 144. f g. & m.
ſol & luna naues Manichæis. tom 2.169.K. tom 6.7 g
De ſole Manichæi quid ſentiant.to.6.116.m & ſequentibus.
ſolem coluerunt Manichæi.tom.1. 267. & 279.b.tom 2.102.l.to.6.95.1.k
Orationes, contra ſolem & lunam.to 6 8.b. & fo.51.c.d.& 95.1.K
Nec ideo eſt adorandus quia aliquando in ſcripturis Chriſtum ſignificat.to.7.23.c. & 397.b.c
ſolatia vera & certa in hac vita nulla ſunt. tom.2.182.l
Homines boni videntur in hac vita præſtare non parua ſolatia. tom.2.185.a
Victoriæ inania miſerorum ſolatia. tomo. 5.25 f
ſolatium animæ & corporis tom.8. 211.m
Vnde dicatur ſolemnitas, tomo.10 220.m
Deo ſolemnitas quotannis celebratur, ne quod ſemel factum eſt, de memoria deleatur.ibidem.
ſoliloquiorum libri II. to 1.172.g. & ſeq. Retracta.8.a
Soliloquia cur inſcripta.tom.1.9. 2. & fol. 179.a
Soliloquiorum, animæ ad Deum, liber. to. 9.164.a.& ſequentibus.
ſollicitudo docet, quos negligentes ſecuritas fecit. tom.2.66.e
ſollicitudo Dei circa nos. to 9.161.l
ſollicitudo erga ſalutem animæ eſt apponẽda tom.10.179.a
ſolœciſmus quid. tom.4.9.c

ſolœciſmos

ſolœciſmos & barbariſmos poetę amant. tomo.1.161.a.
ſolon claret. to.5.15.d
ſolonis leges Romani ab Athenienſibus mutuarunt. ibidem.
ſoluere legem quid eſt. tom.5.202.h.
Quæ ſolueritis in terra, ſoluta erunt & in cęlo exponitur. tom.10.103.c
Non quia ſolus ſit pater vel filius vel ſpiritusſanctus, vel ſola ſit trinitas, vt dicunt Sabelliani ideo ſimplex eſt Deus.tomo.5 96.f.g.
ſomniorum imagines & ludibria.to.1.64.h.i to.2.135.h.i.to.3.127 g.& 225.8.
ſomnia Venerea. to.3.228.i
Rationes de ſomniis refelluntur, tomo.1. 152.g.
ſomnia Daniel interpretatur, tom.3.248.c.
ſomniorum quinque genera.tomo.3.302.c
ſomniantes quomodo per phantaſiam poſſunt aliis apparere. to.5.172.l.
Qui ſomnium indicant, cur, quaſi, addant. tom.8.151.h.
ſomnium pauperem diuitem facit, euigilatio pauperem. to.8.25.g.h.& 275.c.
Ad quid ſcribantur ſomnia patrum in ſcripturis. tom.10.34.g.
De ſomnio Ioſeph, Sermo.tomo.10 167.m.
ſomnium Ioſeph de ſole, luna, & ſtellis vndecim, in Chriſto perfecte impletum.eſt. tom.10.168.d.e.
ſomnus & ſomnia, actus animæ.t.1.206.l.m
ſomnus non adimit aię vires ibid.fo. 194.f.
ſomno membra langueſcunt.tomo.1.201.c
In ſomno & vigiliis medium quiddam. tomo.1.233.c.d.
ſopor Adæ quid adumbret. tom.1.276.k.l.
In ſomno qui debet eſſe quietus, quomodo illudatur a dæmonibus. to.5.231.d.
ſomnus pro morte poni ſolet. to.8.6.i.K
Ideo Deus donauit ſomnũ corpori, quo reparentur membra corporis, vt poſſint vigilantem animam ſuſtinere. eodem. 210.d.
ſomnus venit ad oculos requie temporum. tom.7.505.k.l.
In ſomnis vnde anima tam multa videat.tom.9.186.m.& ſequentibus.
Duplex ſomnus. tomo.10.22.l.m.
ſonorum numerus quid & quomodo deprehendatur. tom.1.131.b.
ſonorum diuerſorum moderatus cõcentus, cõcordi varietate, compactã bene ordinatę ciuitatis inſinuat vnitatem.tom.5.164.l
ſonorum tria ſunt genera, voce, flatu & pulſu,& ſignificant mentem, & ſpiritum & corpus. tom.8.581.l.m.
ſonus Apoſtolorum ideo in omnem terram exiuit, vt tu in cœlum intres.tom.8 31.g.
ſoph ,qui. tom.5.74.l.
ſophiſticatur Auguſtinus. tom.1.177.a.
Qui ſophiſtice loquitur, odibilis eſt exponitur. to.3.13.K
ſophiſticę captiones. ibidem.K.L
ſophiſtæ, ſapientes. tom.3.36.f.
ſophonias quo tempore prophetauit.tomo. 5.178.a.
ſoranus medicus. tom.7.357.d
Retracta tom.1.27.h.
Qui in ſordibus eſt, ſordeſcat adhuc. tomo. 9.150.g.
Nihil ſordidum inueniat dominus in anima nr̃a, ſi nihil in domo noſtra volumus ſordidum inueniri. tom.10.123.e.f.
Qui ſordibus inquinatus ad feſtiuitatem domini acceſſerit, terribilem a domino recipiet in die iudicii ſententiam.ibidem.K
A ſoricibus cum veſtis roditur, ſuperſtitio. tom.3.11.f.
Vis ſortis tom.1.36.h.i.& 48.g.h.& l.
ſortitio ſedat contradictiones.to.2.234.i.K.
ſors non aliquid mali eſt, ſed res ev in dubitatione humana diuinam iudicans voluntatem. tom.8.57 K.l.
ſortis nomine gratia Dei qua ſaluati ſumus appellatur, quia in ſorte eſt electio ſed voluntas Dei. ibidem.
ſortes ex promiſsione Dei partes hereditatis vocantur, quę populo ſunt diſtributæ tom.8 233.g.
ſortilegi non quærendi.tomo. 2. 119. K.tomo.8 57.l.
ſortilegi cur non ſint conſulendi. tomo. 8. 252.m.
ſortilegi fugiendi Chriſtianis.tomo.9.14.K. & ſequentibus.
Vide de Mathematicis.
ſpatia ſeculorum definita. tomo.5.106.k.
ſpecies rerum in anima. to.1.62.l
ſpecies quid ſit.tom.1.98.e.tom. 10.75.g.h.
ſpecies ex Deo eſt. to.1.237.d
ſpecies a ſpecie viciſsim gignitur. tomo.3. 129.l.

Eſt ſpecies vna ſumma omnino incõmutabilis,quę eſt principium omniũ.to.5.67.c.
ſpecies intelligibiles mens quidã noſtra cõſpicit,ſed vbi deficiũt, neſciẽdo cõdiſcit. Eodem.101.d.e.
ſpecies duplex,vna quę adhibetur exterius, altera intrinſecus habet cauſã efficientes. tomo.5.111.h.i.
ſpecies omnium animalium fuerunt ab ęterno in diuina mẽte ſecundum Platonem. ibidem.111.c
ſpecies domus,cuius ſpolia diuiduntur,quę ſit.tom.8.232.l.m.
ſunt tres ſpecies rectitudinis ſcolaſticorum. tom.10 305.h.
Chriſtus cur ſpecioſus præ filiis hominum, non prę angelis. tomo.8.133.e.f.
Chriſtus eſt filius hominis,tamen ſpecioſus præ filiis hominum. Eodem.388.m.
Chriſtus quomodo ſpecioſus ſit,qui legitur non habuiſſe ſpeciem neque decorem.tomo.8.387.b.c.
Spectacula tragica. tom.1 133.f.g
De inani gaudio & dolore eorundem. ibidem,& ſequentibus.
ſpectacula ſunt vanitates & inſanię mendaces. tom.8.116.e.f.
Quæ ſpectacula ſint danda Chriſtiano, vt a ſpectaculis vanis retrahatur. ibidem.i.K.
ſpectare ſi vis,eſto ſpectaculum.tom.8.111. b.& 115.l.
Aliud ſit in ſpectaculis mundi,quam in ſpectaculis Dei.ibidem.115. m.& ſequentib.
Poſt ſpectacula euntes corrigite arguendo, conſolamini alloquẽdo,exemplum prębete bene viuendo. tom.8.159.a.
ſpectacula Chriſtiana martyrum.eodem.fo. 116.i.k.
ſunt ſpectacula quędam appetenda,& quædam fugienda. tom.8.298.l.
ſpectacula curioſa in quę mutãda ſunt alia. to.9.340.l.& ſequenti.
Comparatio ſpectaculorum gentium,ad ſacrę ſcripturæ ſpectacula.ibid. vtrobique
ſpectaculorum theatralium deteſtatio.tom. 10.101.a.b.
ſpectra to.3.188.d.
ſpecula magna non reddunt maiores imagines & cętera. tom.2 208.c.
ſpeculatores,quare cõſtituti ſint in eccleſiis. tom.5.4.l.
ſpecula dicitur vbi ponuntur cuſtodes. tomo.8.3.77.l.
ſpeculari eſt proſpicere, vel conſpicere vel intendere,vt videas. Eodem.363.i
Locus Ezechielis.33.de ſpeculatore declaratus. to.10.42.i.k.
ſpeculum Auguſtini.tomo.1.in Poſsidonio. tom.3 300.f.
ſpeculum in quo Deus videtur.tom.3.149.g
ſpeculum & ęnigma,quid. ibidem.i
ſperantes in Deo quomodo ſalui facti dicãtur.tom.2.84 c.d.
Non ſperat,ſed Deum tentat, qui non cauet pericula. tom.5.149.h.
ſperauit vix latro vnus in cruce, in paſsione Chriſti,nunc vero ſperant omnes. tomo. 5.213 m.
ſperantur ſolum bona. tom 8.8.a.
ſperant in Deũ qui cognoſcunt nomẽ eius. Eodem.20.c.
In domino non ſperat,qui inter malos titubat tom.8.41.i.
Cur ſperandum ſit in Deo,nec in aliqua re, nec in homine. eodem.54.m.57.i.K
Ille ſperat, qui bonnm conſcientiam gerit. tom.8 61.f.g.
ſperandum eſt miſericordia Dei,non in meritis, non de virtute, non de fortitudine ibidem.73.a.b.
Quiſquis nõ ſperat in dño, miſer eſt,& quis. ſit,qui non ſperet in domino.tom.8.78.g
De nullo viuente eſt deſperandũ. Eod.94.d.
Licet iuſti iuſtos imitentur, non tamen ſperant niſi in domino tom.8.114 d
Cur ſperare debeat homo auxilium a Deo, non de ſe. tom 8.143.b.
Nihil aliud ſperes in hac vita,niſi laborẽ tribulationẽ,& tentationem.Eodem.151.k
In futurum ſperant quicunque ſperant. tomo.8.206.b.
Quomodo Chriſtus legatur defeciſſe ſperãdo in Deum. tom.8.236.m.
ſuperſperare, & ſi minus vſitate compoſitũ ſi verbum ex Gręco,tamen implet veritatis interpretandę neceſsitatem. to.8.449. l.& 455.d.
ſperare in domino a cuſtodia matutina, qd ſit. ibidem 499 m.
Cœpiſti ſperare ex quo reſurrexit dominus noli deficere ſperare vſque ad noctem:nã ſi non vſque ad noctẽ ſperaueris, deletur

quod

quod ſperaueras. eo.3.12.b
Quid ſit ſperare vſque ad noctem.ibidem.c
Iſrael cur ſperet in domino. ibid.e.f.
ſperando & deſperando homines periclitã-
tur. to.9.57.m.to.10.40.d.e
Quid ſperent qui ſedentis in cœlo nouiſsi-
ma verba negligunt. to.9.14.b.c
Peruerſi ſperantium & deſperantium cogita
tiones to.10.95.K.
ſperantium peruerſe periculum. ibi.m
Qui ſperat & non timet,negligens eſt:qui ti
met & non ſperat,inanis eſt.to.10.283.e.
In Deo ſpes. to.1.64.h
ſpes vires miniſtrat to.1.201.c
ſpes mea,ab vberibus matris meæ:exponi
tur.to.2.177.g.
ſpes ouo comparatur,& quare.to.2.187.a.
& ſeq.to.10.26.d.
ſpes fidelium,hęreditas Chriſti.to.2.205.e.
tom.3.348.i.
ſpes eſt in tenebris,& melior eſt canis viuus
leone mortuo,exponitur. tom.4.305.e.f
ſpes to.5.89.f.& 138 f.
ſpes nr̃ę infœlicitatis, eſt fœlix.Eod.110.c.d.
ſpem perdiderunt diſcipuli. to.5.213.l.
In ſpe reſurrectionis viuit hic ciuitas Dei.
Eod.115.K.& ſeq.
ſpe ſalui facti ſumus.to.6.81.b.to.8.235.l.&
485.d.
ſpes iniquorum mortalis eſt caduca,fragilis
tranſitoria,& inanis. 10.8.91.l.m.
ſpes quæ in Deo eſt poſita, nõ confundit.eo
dem 94.m.
ſpes impiorum pręſens,eſt fluxa & falſa,pio
rum futura,eſt certa & vera.tom.8.169.f
ſpes noſtra quomodo factus eſt Chriſtus.ibi
dem.202.d.e.
ſpes Chriſtianorum,quæ ſit.tomo.8.210.g.
& 221.h.i
ſpes noſtra ancoræ cõparatur.Eod.217.d.e.
Quod Deus ſit ſpes omnium finium terrę,
non vnius anguli,nec Orientis vel Occi-
dentis.tom 8.219.g.
Cur ſpes noſtra Deus a iuuentute,non a pue
ritia,vel ab infantia. eod.250.h.
Qui de corruptibilibus pręſumpſerunt ſpes
illorum corrumpetur, noſtra vero ſpes,
tunc.erit res. to.8.270.m
Tandiu vocatur ſpes quæ fidei ſuccedit,quã
diu non videtur qđ ſperatur.Eod.336.i.
ſpes in qua humilitate conſoletur hominẽ.
tom.8.448.l.m.
ſpes noſtra tam certa,eſt,quaſi res iam per-
fecta ſit. eodem.480.l.
Non ſemper malum eſt non habere ſpem.
tom.8 499.d.
Qui modo eſt ſpes tua,erit res tua.Eo.558.c
ſpes non ponenda in homine. to.6.2.i.
ſpes nimia miſericordię Dei, & deſperatio,
plures occidunt. to.9.58.a.
Beneficium ſpei. eodem.162.k
ſpes humana in tribus conſiſtit. ibid.l.
Prouocatio ſpei,in corde peccatoris.tomo.
9.182.g.h
ſpes amplius viuẽdi,multos pdit.to.10.17.a.
ſpem a Deo accepimus. tom.10.26.b.c
ſpes ad quid nos hortetur. ibidem.d.e.
ſpei quid maxime inimicum ibidem.
ſpe periclitantes. tom.10.40.d.e.
In quo ſpes noſtra ponenda.ibidem.49.a.b.
ſpes & deſperatio animas occidunt,& vtro-
bique periculoſa ſunt.to.10.49.f.Et quali
ter ibidem,& ſequenti.
ſpes falſa. ibidem.
ſpes noſtra quando complebitur.to.10.51.c.
ſpes noſtra vbi. tom.10.53.g.
ſpes peregrinationi eſt neceſſaria. to.10.75.f
De verbis Apoſtoli, Spe ſalui facti ſumus.
Spes autem quę videtur non eſt ſpes, Ser-
mo.tom.10.82.g.
ſpem noſtram quid erigat. to.10.115.c.
ſpes eſt nobis neceſſaria to.10.153.a.b
Quæ ſit ſpes firma. ibidem.
Bonorum ſpes in hoc mundo poſita nõ eſt.
tom.10.184.K.
ſpe,ſemper in anteriora penetrandum non
retro reſpiciendum. to.10.16.e f.
Et de ſpe plura. ibidem.
Diabolus toto niſu tentat a nobis ſpem ab-
ſcindere. tom.10.218.b.
Capitis noſtri præceſsio, ſpes membrorum
eſt tom.10.318.i.
ſpeuſippus,Platonis ſucceſſor. to.5.68.e
ſphæræ extremum tardius rotatur, quã me-
dium. tom.2:208.c
ſphinga monſtrum ab Oedipo ſoluto ęni-
gmate occiditur. to.5.171.l.
ſpicas confricantes diſcipuli,quid adũbrent
tom.4.111.g.
ſpicę vulſæ. tom.4.149.g
Diſcipuli ſpicas ſabbato vellebant. tomo.4.
308.l.m.

ſpinæ ea cur creatæ & tribuli. tomo.3.78.a.
ſpina dorſi ſic aliquando curuatur homo vt quaſi quadrupedem faciat. tom.5.302.f.
ſpina ſignificat conſcientiam peccati.tom.8 62.c.& ſo.ſequen.c.
ſpinę ſignificant peccatores. Eod.161.m.& 497.m.& ſequen.
Quid ſit conuerti in ęrumna dum configit. tom.8.222.f.g.
Mala facientes ſunt ſpinę. tom.9.232.d
De ſpina poteſt vna legi. to.10.42.f.g.
ſpina, Phariſæus eſt. ibidem f.
Qũ ſpina decerpentẽ botros pũgat.ibidẽ,g.
ſpinę,facta malorũ prælatorum & ſacerdotum.ibidem g
ſpina compunctio pœnitentię.tom.10.64.l
Qui ſpinas ſeminant,ignem colligent.tomo 10.276.m.
ſpinenſis,Deus. tom.5.35.b.
ſpiritus vocabulũ πολυώνυμον. to.2.135 g.h. & ſeq.to.3.141.K.l.& 226.g.& 283.a.b.& 292.e.to.3.337.b c.to.5.119.m.to.7.393. h.i.& ſeq copioſe to.10.36.i.K.& 69. f.g.
ſpiritus ſex modis in ſcripturis dicitur.tom. 9.183 f
ſpiritus pro animo.to.2.r1.e.to.3.134.K.& 191.i.tom.4.303.d
ſpũs pecoris t.3.149.K.& 225.g.to.10.36.K
ſpiritus ventus dicitur.tom.3.150.l.& 206.i tom.10.36.K
ſpiritus,mens rationalis. to.3.226.g.
ſpiritus,dicitur etiam Deus ibid.h
ſpiritus dicitur aer ventus, ſed non ſpiritus vitæ tom.5.42.b.
ſpiritus ſiue diuinus,ſiue humanus, ſiue brutorũ,ſiue iſte aer in ſacra ſcriptura dicatũ, ſemper Græce dicitur πνεῦμα.flatus autẽ dicitur πνοὴ. to.5.119.b.
ſpiritus ſpiritales ſignificat. tom.6.390.c.d.
Effectus ſpiritus to.1.78.c.
ſpiritus vnio,quid ſit. tom.3 109.e.
ſpiritus,& mentis,differentia.to.3.226. h.& ſequen.copioſe. to.7.393.h.i.
ſpiritus inferior mente. to.3.226.i.K.
ſpiritus corpore pręſtantior.tom.3.228.m.
De ſpiritu & anima. to.3.281.m.
ſpiritus corporeus,aer,ignis. tom.3.289 e.
ſpiritus rationalis. tom.3.292.K.
ſpiritus intellectualis. to.3.296.l.
ſpiritus triplex vis. to.4.342.e
ſpiritus & anima. to.5.390.K.l
ſpiritus dicitur vir,caro mulier.tom.9.5.f.
Tres ſpiritus ex ore draconis procedentes.tomo.9.157.g.h.
ſpiritus nõ fuit tantum ſpiritus.to.9.203.b.c
Prudentia ſpiritus. tom.10.61.l
ſpiritus ſuperfuſus aquis. to.1.78 b.
Quomõ ferebatur ſpiritus, &c.& de Chao. tom.1.268.d.
Quis ſpũs Dei ferebatũ ſup aquas.t.10.195.K
ſpiraculum vitę. to.3.292.e
ſpiritus vitæ. to.4.303.d.
ſpiritus vitæ eſt ipſe Deus. tom.5.42 b.
ſpiritus inſufflatio,quid. tom.1.275.a.
Qualiter accipienda ſit vel illa inſufflatio,in qua primus homo factus eſt in animã viuentem,vel illa quã dominus fecit, dicẽs Accipite ſpiritum ſanctum.tom.5.118.L
ſpiritus vitalis mundi. tom.4.223.c.
ſpiritus vitę,quare ſic dicitur.tom.5.119.b.
ſpiritus hominis immundus.tom.1.78.c.& 170.K.l.
ſpũs hominis,vocatũ mẽs ſiue rõ.to.1.210.L. & 275.c to.3.47.a.& ſo.ſeq.f.& 115.K.& 226.g.tomo.4 191.l.m.tomo.7.393.h.i.
ſpiritus noſter dicitur bifariam.to.3.107.a.
ſpiritus,noſter,quomodo dicatur. Ibidem
ſpiritus Dei, & ſpiritus hominis, quõ vnus ſpiritus fiat.to.3.108.a.b.to 4.81.a.b
Spiritus dicitur etiam in nomine, qui non mens eſt.to.3.145.K.& 231.h.
ſpiritus hominis,anima.to.3.213.i.& ſeq.copioſe,& 285 l.& ſo.ſeq.a.b.to.4.81.a.b.
ſpiritus hominis,animæ quaſi maritus.tom. 4.198.h.i
ſpiritus hominis factus a Deo.tom.4.191 L.
ſpiritus & anima hominis, quid diſtent.tomo.7 393.h.
ſpiritus hominum, ſuperbia eorum, qui cũ auferetur,quomodo in puluerem conuertentur. to.8.402.l.m.
Omnis homo q̃ ſpiritum ſuum ſequitur ſuperbus eſt:ſubde ergo ſpiritum tuum, vt capias ſpiritum Dei. tom.8.541.h
ſpiritu illius aguntur, cuius reguntur imperio.tom.10.137.L
Duplex ſpiritus in homine. tom.10.36.i.K.
Apparitiones ſpirituum. to.3.228.g.h
Confutatio erroris dicentis homine depoſita carne eſſe ſpiritum. to.10.241.m.
ſpiritus egreſſus a corpore, tribus ſenſibus vtitur. to.10.305.K

Spirituſſanctus.
Spirituſſanctus.to 3.56.g.& 71.f.& 256.K.
Spirituſſanctus quid ſit tom.9.185.b.c
De ſpirituſancto quomodo loquatur ſcriptura. tom.3.86.a
De ſpiritusăcto ſcripſit Dydimus.t.4.45.m
ſpiritus ſolitarie ſemper bonam impartem capitur. tom.4.223.a.& 337.c
ſpiritus quare dicatur ſanctus. to.5 100.b
Spirituſſancti proteſtatio. tomo.9.152.f.g
Non quicunque ſpiritus ſpirituſſanctus eſt. tom. 10.10.c
Articuli de ſpirituſancto. tom.10.194.h.i
Spirituſſanctus Deus.
Spirituſſanctus Deus.to.2.96.h.tom.4.48.d. 341.h.& 345.a.tom.6.243.K.l &ſequen. tom.9.11.K
Creator.tom.1.250.e.& l.tom.3.59.h.tom. 6.240.c.d.& ſequen.
Spiritus in diuinis,ad aliquid. to.2.235.f g
Spirituſſanctus verus Deus non creatura tomo.3.81.b
Spirituſſancti dignitas. to.4.224.K.337.m
Probat deitatem ſpirituſſancti.tom.4.345. c.d.tom.10.224.c.d
Spirituſſanctus non eſt creatura, quia ipſe eſt creator. tom.8.70.a.b
Spiritus Deus eſt,& pręſens vbique & totus. tom.9.188.a.& ſeq.
Spirituſſanctus,tertia in trinitate perſona. tom 5.100.b
Vnum ſpiritumſanctum gratia teſtatur, qa vnum baptiſma in nomine trinitatis. to. 10.258.g
Spiritus patris & filii.
Spirituſſancti pater & filius,vnicum principium. to.3.107.a.b
Spiritus Deus & Chriſtus,vnus. to.4.341.h
Spiritus patris & filii, ſpirituſſanctus propria quadam notione huius nominis, in ſacris literis nuncupatur. tom.5.96.f
Spirituſſanctus cōmunis patris & filio,poteſt dici eorum ſanctitas. eodem.100.b
Spiritumſanctum ſuum eſſe &patris ſignificauit,inſufflans in diſcipulos ſuos. tom. 5.114.b
Spirituſſanctus,vnus patris & filii ſpiritus, & eiuſdē cū patre & filio ſubſtantiæ. to. 6 236.K.l.to.8.235.i.tom.9.106.c. d. to. 10.10.m.& ſequen.& 139. g. h. &224.d
Spirituſſanctus dicitur virtus filii, ſicut virtus patris tomo 9.106.e
Spirituſſanctus accipit de eo quod eſt filii ibidem.m.& ſeq.
Spirituſancto annunciante, annunciat pater & filius. tom.9.108.l m
Spirituſſanctus non eſt minor patre & filio to.9.203.f.g.& 242.l.m
Nullus hęreticus vnquam dixit,in trinitate ſpiritūſanctū eſſe maiorē filio. t.10.11.d
Spirituſſancti, poteſtas, a patre & filio plane induidua. tom.10.11.h.i
Spirituſſanctus communiter habetur a patre & filio, quia ſpiritus eſt vnus amborum. eodem.12.f
Spirituſſanctus, nec minor patre & filio, nec eorum miniſter eſt. tom.10.125.f.g
Spiritus proceſsio.
Spirituſſanctus a patre & filio procedens. to.3.75.f.& 151.i.k.tom.6.232.K.& ſeq. tom.9.106.c.& ſeq.
Spirituſſanctus procedit á filio,ſicut procedit á patre. to 9.106.c.d
Spirituſſanctus non dicitur natus,ſed procedens. tom.9.106.f.g
Proceſsio ſpirituſſancti,á patre & filio. to. 9.190.h
Spirituſſanctus nec eſt genitus,nec ingenitus. tom.10.140 g.& 191.a
Spirituſſanctus nō eſt minor filio, licet ab comitatur. tom.10.214.e
Spirituſſancti adoratio.
In ſpirituſanctum credere tom 3.48.g
Spirituſſanctus,donum.
Spirituſſanctus donum Dei.tom.1.235.e.& 236.g.h.& 247 a.to.3.48. m. & ſequen. & 55.c.&'344.l.tom.9.29.m
Spirituſſancti dona,& auxilium to.2. 140. i.K.& ſequen.
Quomodo in ſpirituſancto etiam antequā daretur,poſsit doni nomen intelligi, vt ei ſemper non aliud fuerit donum eſſe, quam ipſum eſſe. tom 3.109.b
Spirituſſancti ſeptem dona, ſiue gratiæ to. 4.393.m to.10.203.f.g.& 262 m
Spirituſſancti donum, ipſe ſpirituſſanctus. to.3.107.b.& 154.b
Spirituſſanctus donum &donatum quomodo dicatur. to.3.107.a.& ſo.ſeq.b.c
Spirituſſancti diuerſa dona.tom.3.154.l. m. tom.8.72.K.
Spirituſſancti donum, remiſsio peccatorū.

tom.5.21.c.d
Ad donũ ſpiritusſancti ptinet, ſi tibi diſpliceat malum quod feciſti. tomo.8.162.a
ſpiritusſanctus, Deus & donum Dei. tomo. 10.10.h
Munus quod ſpiritusſanctus credentibus attulit. tom.10.50.e.& ſeq.
ſpiritusſanctus, donum maximum. ibidẽ.K

Spiritus Dei.

ſpiritus Dei ferebatur ſuper aquas. to.1.78.a.b. tom.3.145.a & 167.h. to.4.223.b & 239.f.& 248.m
ſpiritus Dei, pro vitali creatura. to.3.160.b
ſpiritus Dei inſinuatio. tom.4.39.l.&.38 a
ſpiritus Dei pro creatura tom.4.223.a
ſpiritus Dei, ſpiritusſanctus ibidem
ſpiritus Dei, arra tomo.10.70.b
ſpiritus qui ex Deo eſt. tom.10.97.m
ſpiritus Dei, qõ cognoſcat. t.10.87.m. et ſe.

Spiritus Dei in homine.

ſpiritus nolite extinguere, exponitur. tomo. 2.27.f.g
ſpiritus timoris nihil prodeſt, ſine ſpiritu charitatis. tom.3 305.l
ſpiritu Dei qui aguntur. tom.3.353.a tom. 10.69.h.& ſequen.
Viuere ſecũdum ſpiritum, quid. to.5.120.b
ſpiritus quomodo dicatur ſcrutari etiã profunda Dei. tom.8.169.b
ſpiritus confitens Chriſtum veniſſe in carne, ex Deo eſt. tom.9.134.d
An hæretici confitens Deum in carne venisſe, ſpiritũ Dei habeãt. ibid. e. & ſequen.
ſpiritum Dei habemus, ſi viſcera noſtra ſint plena charitate. tom.9.137.g
Aliud naſci de ſpiritu, aliud paſci de ſpiritu. tomo.10.10.K
ſpiritu ambulate, & concupiſcentias carnis ne perfeceritis tomo.10.36.e f.& 56.h
Quis ſpiritus pugnet in homine aduerſus carnem. Eodem.36.h.i.& ſeq.
In ſpiritu eſſe, quid tom.10.58.h.i
ſpiritum Chriſti habere tom 10.62.d
ſpiritus gratię, quid petat. ibidem.h.i
ſpiritum noſtrum contemnere debemus, vt accipiamus ſpiritum Dei. tom.10.74.d
ſpiritus Dei & hominis, quomodo non ſolum ſine anguſtia, ſed & cum dilatiõe cohabitant. ibidem
Quid eſt duci ſpiritu. tomo.10.145.a
Fructus ſpiritus. to.10.166.f

Spiritusſancti miſſio, aduentus, datio.

ſpiritusſanctus bis dat. to.3.103.h. et 304.g. tom.9.93.i
ſpiritũſanctum an poſſint dare viri ſancti, & Eccleſię prelati. tom.3.304.g
ſpiritũſanctũ accepit Chriſtus, & qñ. ibid.i
ſpiritumſanctum accepit Cornelius ante baptiſmum. tom.4.77.h.& 89.b.& 197.i
ſpiritusſancti aduentus duplex. to.4.197.k
ſpiritusſancti influxus, & varię operatiões. tom.4.337.d.& ſeq.
Accipite ſpiritum ſanctum, exponitur. tom. 5.118.i & ſequen.
ſpiritusſanctus miſſus ad Apoſtolos, quid ſignificet. tom.5.183.K
ſpiritumſanctum acceperunt Apoſtoli vt igne charitatis arderent. ibidem.d.e
De ſpiritu dando. tom.6.33.m
ſpiritus domini ſuper quem requieſcit. to. 6.268.l.K
ſpiritus ad menſuram datur hominibus, nõ autem Chriſto. tom.9.28.K
ſpiritumſanctum quare non dederit Chriſtus ante ſuam reſurrectionem, & quomodo Euangelium dicat eum non datũ, cum Symeon dicatur Chriſtum in ſpiritu ſuſcepiſſe. Eodem.26.h.i
ſpiritumſanctum nondum datum dicebat Chriſtus, eo quod non eſſet glorificatus cũ multi ſine ſpirituſancto loquerentur. tom.9.82.g.h
ſanctum paracletum quomodo Chriſtus pmiſerit Apoſtolis. tom.6.93.f
ſpiritumſanctum quomodo dicebat Chriſtus ſed daturum Apoſtolis ſi diligerent, quem qui non habent, diligere non poſſe alibi docet. ibidem.g
Chriſto pręſente non miſſus eſt ſpiritusſanctus ad Apoſtolos. tomo.9.102.h
Adhęrendo Chriſto carnaliter, non meretur ſpiritumſanctum accipere. ibidẽ.d e
Diſcipuli imperiti & idiotę, ſpiritusſancti aduentu, ſubito omnes ſcientias & linguas didicerunt. tom.9.126.l
ſpiritusſanctus venit ſuper centum viginti homines ſedentes in Hieruſalem. ibidem
ſpiritusſancti miſſio, quid operetur in nobis. tom.9.174.i K
ſpiritusſancti ſigna datio tollit ſeruitutem, & dat libertatem tom.9.101.b.c
ſpiritusſãcti ſigna ad aĩam veniẽtis. t.9.177.l

Quare

Quare Apoſtoli, accepto ſpiritusſancto, omnium gentium linguis locuti ſint. tom. 10 11.m.& ſequen.
Crediturus quid attulerit ſpiritusſanctus. tomo. 10. 50.e.
Nulla poſt miſſum ſpiritumſanctum excuſatio incredulis. ibidem.h.
ſpiritusſanctus ad virginem miſſus. tomo. 10 127.l.
ſpiritusſanctus non mittitur, quia ſubiectus ac ſeruiens fit Deo imperāti. to. 10 220.a
Multi poſt Apoſtolos ſpiritusſancto repleti ſunt. ibidem.i.K.
Quiſquid putat modo ſpiritumſanctū non dari, nō eſt dignus accipere. to. 10. 221.b.
Quid eſt quod Chriſtus dixit, Spiritusſanctus nō pōt venire, niſi ego abiero. ibi.h.i
Quare Chriſtus bis dedit ſpiritumſanctum tom. 10. 319.f.
De aduentu ſpiritusſancti, Sermones duo. tomo. 10. 220.m.& 221.h.& 319. K.

ſpiritusſanctus qualiter, & quando miſſus.

Spiritusſancti miſsio viſibilis. tom. 3. 87.i.K.
ſpiritusſancti ſenſibilis demonſtratio tomo. 3. 104 K.l.
ſpiritusſanctus varie datus. to. 10. 103.g.h.& ſequen. copioſe.
ſpiritusſanctus in primitiua Eccleſia apparebat datus. ibidem.d
Aduentus ſpiritusſancti modus. tom. 10. 221. e.f
ſpiritusſanctus in ſpecie columbę, quid præfigurauit. tomo. 3. 255.d.
ſpiritusſanctus per columbam & ignē quare oſtenſus. tom. 4. 180.l. to. 9. 11.i.
ſpiritusſancti ſubſtātia nec in columbā, nec in ignem eſt tranſmutata. tom. 8. 185.d.e.
ſpiritusſancti deſcenſus in linguis igneisq; d ſignet. to. 6. 156.d. tomo. 7. 35.d.e.& 50.e. tomo. 8. 353.e.
ſpiritusſanctus cur in linguis venerit. tomo. 8. 31.i.
Quare modo quibus datur ſpiritusſanctus, non loquantur omniū linguis ſicut prius. eodem. 570.K.
ſpiritusſanctus diuiſus in linguis, & in colūba vnus, quid ſignificet. to. 9. 12.g.h
Aduenīēte ſpiritusſancto tota Eccleſia in paucis hominibus erat, ſed ī linguis totus orbis erat. tom. 10. 221.c.
ſpiritusſancti miſsio quinquageſimo die, ſicut lex in Sina. tomo. 4. 49.b.& 264.c. tomo. 6. 155.l.
ſpiritusſanctus quando miſſus. tomo. 6. 38.i.
ſpiritusſancti miſsio eſt cōformis dationi legis in monte Sina. tom. 10. 61.b.c.

Spiritusſancti inhabitatio.

ſpiritusſanctus habitat in paruulis baptizatis. tom. 2. 84.c.
ſpiritusſanctus aliter adiuuat nondum inhabitans, aliter inhabitans. tomo. 2. 138.i.
ſpiritusſancti ſenſibilis demonſtratio, quomodo accipienda tom 3. 104.K.l
ſpūſſanctus loquutus eſt p Prophetas. ibid.i.
ſpiritusſancti repletiones. tom. 4. 223.c
ſpiritusſancti templa credentes. to. 6. 216.b. c.& fol. ſequentibus. c.
ſpiritusſanctus etiam in Patriarchis. tomo. 7. 292.i.K.
ſpiritus Dei plenus eſt mūdus. to. 8. 527.a.b.
ſpiritum ſanctum non habent, ab Eccleſia ſegregati. to. 10. 12. a.
ſpiritusſanctus loquutus eſt in Prophetis & Apoſtolis tomo. 10. 125.f g.
ſpiritusſanctus eſt in tota Eccleſia, ſicut anima eſt in toto corpore & qualibet parte eius. tom. 10. 221.d

Spiritusſancti diſceſsio.

Quid remanet in anima, ſpiritusſancti feruore diſcedente. to. 9. 178.a
Pater, filius & ſpiritusſanctus, ſimul deſerūt impios. tom. 9. 241.h.i.
Quare ſpiritusſancti feruor animam aliquā tulum deſerit. to. 9. 178.b.

Spiritusſancti opera, & effectus.

ſpiritusſancti effectus in cordibus noſtris. tomo. 1. 78.c.
ſpiritus fouens animas infirmas. ibid.
ſpiritus cur ſolus ferebatur ſuper aquas. ibidem.e.
ſpiritus Dei, amor. ibidem.e f.
ſpiritusſanctus dimittit peccata. tom. 1. 79.h
ſpiritus primitię. ibidem.i.
ſpiritusſanctus gemere dicitur, quando nos gemere fecit. to. 1. 271.i.K. to. 2. 140.K. to. 6. 217.g.&. 221.g.h. 230.K.& 242. c. tom. 7. 421.g.h to. 8. 11.K.
De ſpiritusſancto natus Chriſtus. tomo. 3. 47. m.& 54.m.& 157.i.
ſpiritusſanctus implet legem in nobis. tomo 4. 53.l.m.

ſpiritusſanctus neminem viuificat extra Eccleſiam. tom.2.69.b.
ſpiritus domini agit per bonos & malos.tomo.4.107.c.
De ſpirituſancto Mariã cõcepiſſe.to.4.136.f
ſpiritus vbi vult ſpirat. tom.4.222.f.
De ſpiritusſancti influxibus, & variis operationibus. to.4.337.d.
ſpiritus vis triplex. tom.4.342.e.
ſpiritusſanctus eſt ipſe q nos curat interius, ſine quo medicina ſpiritalis nihil valet. tomo.5.132.f
Quod in primæua Eccleſia, faciebat vnus homo accepto ſpirituſancto, hoc modo vnitas facit vt linguis omnibus loquatur. tomo.8.32.K.l.
ſpiritum ſuum quando Deus emittit, aufert ſpiritum noſtrum. tomo.8.402.l.m.
ſpiritusſanctus quomodo arguet mũdum de peccato, de iuſtitia, & de iudicio.tomo 8 421.l.m. tom.9.102 g.& ſequentibus
ſpiritus Dei bonus deducet me in terram rectam, quia ſpiritus meus malus, deducit me in terram peruerſam.tomo.8.547.m.
ſpirituſancto teſtimonium perhibente de Chriſto, timor omnis abſcedit.to.9.102.h
ſpiritus quomodo clarificet filium.tomo.9.106.g.h.
ſpiritus Dei nos hortatur ad ſe bibendum. Eodem.135.d.
Per ſpiritumſanctum, ideſt charitatem Deo reconciliamur, & colligimur in vnum. tomo.10.10.h.i.
Chriſtus ſic in ſpũſancto peccata dimittit, ſicut in ſpirituſancto dęmonia eiicit.ibid.i
In ſpirituſancto populus Dei in vnum colligitur, ſpiritus vero immundus in ſeipſum diuiſus eſt. ibidem.m.
Ad ſpiritumſanctum propriæ pertinet collectio in vnum, & remiſsio peccatorum. tomo.10.11.l.m & 12.e.f
ſpiritusſanctus habitator noſter ipſe facit, auget, perficit iuſtitiam noſtram.to.10.12.e
ſpiritusſanctus, ſpiritus vnitatis & ſocietatis diabolus, ſpiritus in ſe diuiſus. tomo.10.12 g.& i.K.
ſpiritusſanctus non ſolum indiuiſus, ſed & peccatorum quę in ſe diuiſa ſunt, dimiſſor & purgator. ibidem i
Sanctiſpiritus diſpenſatione pro meritis res geruntur. tomo.10.161.d.e
ſpiritusſancti effectus.t.10.210.k.l.& 221.e.f
Spiritusſancti nomina, & attributa.
Attributa ſpiritusſancti. to.9.170.K.l.
ſpiritus adoptionis, & ſpiritus timoris, idē ſpiritus. tom.4.48.b.& 424.m.
Aduocatus noſter.to.6.216.a.b. to 9.93.l.
Quare ſpiritus, amor Dei, & ſanctus, dicat. tom.9.185.b.c.
ſpiritusſanctus quare per aquam & oleum ſignificetur. tom.8,419.d
ſpiritusſanctus, aqua. tom.9.134.b.c
ſpiritusſanctus arra nobis data, non pignus. tom.10.70.a.b.
ſpiritusſanctus, calor. tom.10.183.l
ſpiritusſanctus charitas Dei. tom.3.48.m.& ſequentibus.tom.9.19.b.
ſpiritusſanctus quomodo ſolus dicatur charitas. to.3.109.f.& 153.m.
ſpiritusſanctus, columba.tom.2.137.i & ſequentibus tom.3.87.K.& ſequentibus
ſpiritusſanctus dicitur conſolator. tomo.6.93.d.e.& 216.a.b.
ſpiritusſanctus, digitus Dei.to.2. 162.b.to.3.63.l.& 184.m.to.4.44.l.& 115.g.& 149.l.& 330.l. tom.5.156.e.to.10.69.m
Doctor fidelium.to.1.73.K.tomo.9.105.h.i.& 129.h.i.& ſequen.
ſpiritusſanctus, fons. tom.7.75.d.
ſpiritusſanctus, gratia dictus. tom.10.50.K.
ſpiriſſanctus, ſpiritus Heliæ & Moyſi.tomo.3.107.b. tom.4.49.i.& 81.a.b.
ſpiritusſanctus, ignis.to.1.78.e.to.2.137.l.m tom.3.87.K.
ſpiritusſanctus, & ſpiritus iræ Dei, idem ſpiritus. tom.4.49.a.
Lumen cordium. to.1.78.b
ſpiritusſanctus pignus, & arra beatitudinis. to.4.184.h. tom.9.56.h.i
ſpiritusſanctus, oleũ exultationis.to.6.240.b
ſpiritus rectus, ſpiritusſanctus: & ſpũs principalis quid ſit. tomo.8.162.b.c.
ſpiritusſanctus, in ſcripturis ſacris, dicitur ſapientia multiplex. tom.5.96.h.i
ſpiritusſanctus, numero ſeptenario ſignificatur.tomo.3.187.a.tomo.4.430.a.tomo 9.121.e.f.
ſpiritus ſeruitutis, q̃ to.4.425.a.to.10.69 l.m
ſpiritumſanctum virtutis nomine appellari. tom.9.106.e.f.
Peccatum in ſpiritumſanctum.
Qui verbum dixerit in ſpiritumſanctum

nō ei dimittetur,&c.exponit.tom.10.9.d
Auguſtinus difficultatē quæſtionis de peccato in ſpirituſanctū in ſermonibus ad populum,ſemper vitauit tom.10.9.g.h
Spiritus blaſphemia,quid. eodem.10.c
Spiritus blaſphemia,īpœnitētia.to.10.10.m
Longam cordis impœnitentis cōtradictionē,Euāgeliū verbū breue appellat in ſpiritumſanctum. Eodem.11.d.& 12 g.h
Verbum dicit ſpiritumſanctum, qui vnitati Eccleſiæ,corde impœnitenti reſiſtit, vbi fit peccatorum remisſio. tom.10.12.K.
Hæreſes circa ſpiritumſanctum.
Spirituſſanctus,Fauſtus manichęus. tom.1.40.c
ſpiritūſanctū in ſe,nō Apoſtolos deſcēdiſſe,Cataphryges dicūt.to.2.56.K.to.6.5.i
Manichęi in ſuum archimanichæum.tom.3.256.K.to.6.7.a.31.d.& 38.f.g
ſpiritumſanctum creaturam dicunt Macedoniani. tom.6 6.l.to.6.8.d.e
Eunomiani,ſiue Aetiani. ibidē vtrobique.
ſpiritumſanctum patre filioque eſſe minorem,Arriani docuerunt.to.6.8.b.& 22.K
ſpiritumſanctum aliquid dixerunt non eſſe alii eſſe,ſed Deum non eſſe,ſed creuturā alii cum ad dæmones eiiciēdos nihil valere. tom.10.9.d.e
ſadducæi ſpiritumſanctum negabant, Phariſęi vero cum eſſe defendebant, ſed in Ieſu Chriſto eſſe negabant ibidem.e
Opiniones hęreticorum de ſpirituſancto. tom.10.9.d.e
Opinio quorundam quare peccatū in ſpiritumſanctum non dimittatur & in filiū dimittatur. tom.10.11.d.e
Error ponentium ſpiritumſanctum procedere a filio,ad ſanctificandum creaturas tom.10.140.g
Error dicentium ſpiritumſanctum in filii incarnatione pro ſemine fuiſſe. tom.10.222.l.m
ſpiritum commixtio.tom.3.227.c.& fo.ſequen.& 288.f
ſpiritum apparitiones. tom.3.228.g.h
ſpiritum diſcretio. ibidem.g
ſpiritus quidem afficiunt mentem hominis ſed ſolus Deus implet. to.2.366.h tom.3.227.c
ſpiritus rationales tom.3.193.K
ſpiritus quomodo partim ceciderint. ibidē
ſpiritus Dei bonus & malus. tom.4.223.a
ſpiritum bonorum & malorum miniſteria. tom.2.26.h.i
ſpiritū diiudicatio,donum Dei.to.4.323.g
ſpiritus Dei ſeptem tomo 8.580.a
ſpiritus non ſunt angeli,ſed cum mittuntur fiunt angeli to.8.390.b.c
Quomodo cognoſcūtur ſpiritus ſi ex Deo ſint. to.10.87.m.& ſequen.
Duo ſunt ſpiritus,vnus Dei alter huius mundi. tom.10.195.l
ſpiritus immundus duplex tom.2.170.K.l
ſpiritus appellantur in ſcripturis etiā mali angeli tom.3.252.e
ſpiritus mundi huius,ſuperbię ſpiritus. to.3.270.d.tom.10.97.m
Spiritus malignus,quare ſpiritus domini dictus tom.4.222.K.l
ſpiritus mali miniſtri Dei. ibidem.i
ſpiritus malignus nocendi poteſtatem non habet,niſi a Deo ibidem
ſuperbę animæ ſpiritus inflatus affectat quę Dei ſunt. tomo.1.2.b
De ſpiritum malorum vel dęmonum deceptione. tom.5.12.f.g
ſpiritu cogitur Hemes idololatra confiteri Deos factos eſſe. tomo.7.3.i
Spiritus principum ſuperbi ſunt ſpiritus,& quid ſit auferre ſpiritum principum. to.8.277.g.h
ſpiritus maligni, maleuolentia paſcuntur. ibidem.358.f.g
Vide,Dæmones.
De ſpiritu & litera.to.3.266.i.K. Retracta. tom.1.25.m.& 14.d.tom.1.44.tom.3.20.l.tom.4.23.d
Litera occidit,ſpiritus autem viuificat,copioſe exponitur to.3.16.K.& 168.b.& 348.K.351.l.tom.4.48.b
Vide,Litera.
ſpiritus & carnis pugna to.1.11.i.& fo.ſeq. l.m.& 16.m.& 18.c.d.& i.K.& 52.g.h.& 229.m.& 276.K.l.to.2.10.m.to.3.5.b.c.& 214.c.& 354.i.tom.4.204.m.& 422.f. tom.6.187.b.to.7.269.g
ſpiritus & cupiditatum regna, graphice deſcribuntur tom.1.211.2.tom.2.148.d
ſpiritus carni ſeruiens, dicitur carnalis, ſicut caro ſpiritui ſeruiens in paradiſo cęleſti,dicitur ſpiritalis. tom.5.117.d
ſpiritus & carnis pugnę ratio , ſecundū Manichęos

nichços. tom.6 8.b
Spiritus & carnis ſpiritale,coniugium. Vide,Coniugium,Vxor.
Spiritales etiam venundati ſub peccato. to. 1.20.h
Spiritalis homo quomodo fiat.to. 1.236 g
Spiritalis domus ædificanda.t.2.85.a.&ſeq. to.8.471.i.& ſeq.
Spiritales homines non diuidũtur,ſed carnales. tom.5.150.i.& ſeq.
Sicut in veteri teſtamento quidam ſpiritales,ita in nouo quidam carnalès inueniũtur. tom.7.124.e f
Spĩtales etiam errare poſſunt, tom.7.146.b
Spiritalis intellectus credentem ſaluum facit. tom.8 75.f.g
ſpiritalib. inimici ſũt,oẽs carnales.ibi.521.e
Spiritale in malo. to 9.85.d
Spiritalis,quis. to.10.59.l
Spiritales,duabus alis,id eſt,dilectione Dei & ꝓximi,eleuantur in altũ. to.10.153.g
Spiritales a Dei & proximi amore ſeparari non poſſunt. ibidem
Spitamus,quid tom.4.54.d
Splendor patris,Chriſtus.to.2.96.i.tom.6. 15.b.& ſeq.
ſplendor ſanctorum,quid ſit. to.8.423.b.c
De quibus ſplendor dicatur. tom.10. 48.d
Qui eſt ſplendor gloriç. ibidem d.e
ſpolia dicuntur quæ victis hoſtibus detrahuntur tom.8.232.a
ſpoliare Paganum , & veſtire Chriſtianũ. tom.10.79.d
ſponſus Chrs,ſpõſa Eccleſia.to.2.176.d.to. 4.195.h.to.6.27.d.to 8 29.f.& 131.i.to.9. 26.e.& ſeq.copioſe.tom.10.21.l.& 89.d
ſponſus & ſponſa,Chriſtus tom. 8.53.k.& 184.f.& ſo.374.h.to.9.150.g
ſponſa nõ amabit niſi cũ facta fuerit vxor, quia fieri poteſt & vt alius ſponſet, & alius ducat vxorem. to.8.478.f.g
ſponſus & ſponſa coniuncti ſunt in vtero virginis. tom.9.124 g
Cognoſcens ſponſum & ſponſam, merito venit nuptias tom.9.126.e
ſponſus & ſponſa duo videntur,& vnus eſt to.10.142.h
Spurius Aemilius. to 5.25.h
Nemo tanta eſt firmitate ſuffultus,vt de ſtabilitate ſua debeat eẽ ſecurus. t.10.158.g
Stadia 25.aut 30. quib. nauigatis Apoſtolis venit Ieſus,quid ſignificent. tom.9.47.e
ſtare,ſedere,quid tropice to.2.35.a
ſtare Dei. tom.4.349.d
ſtare,quid to.5.203.b.c
ſtare in ſcripturis,aſſiduitatem ſignat tom. 8.4 e.& 87.c
ſtare perſeuerantium eſt.tom 8. 512.e. & i.
ſtantem Ieſum videre quid to.10.19.a
ſtans Ieſus,quid ibidem.c
Qui ſint ſtantes. to.10.298.a. b & ſeq.
ſtatilinus Deus tomo.5.35.m
ſtatoris nomen,vnde. tomo.5.23.g
ſtatera charitatis to.6.271.c d
ſtatera dominica. tomo.7.126.d & ſo.ſeq.f
ſtatera in manu diaboli, deceptiones eius. tom.9.143 f.& h.
ſtateręç doloſç,& menſuræ duplices, ſũt velut gladius diaboli timẽdç.to. 10.234.h
ſtater,ponderis genus eſt , habens quatuor drachmas. to.8.525.g.h
ſtatus hominis qualis ante peccatum fuerit. to.5.129 f & ſeq.
De ſtatu hominum triplici. tomo 5.194.e
ſtatuta qũo dicaĩ mutare Deus. to.5.124 a
Conſtellationum vis incerta tom.1.48.g
ſtellæ non ſunt adorandç. tom.2.170.d
Ex conſtellationibus quid debeamus conijcere. ibidem.e.& ſeq.
ſtella differt a ſtella in claritate. exponit.to. 2.204.d
ſtellæ planetarum confictç. tom.4.130.e
ſtellarum poſitiones. to.5 40.c
ſtellç cœli nõ oẽs videri poſſunt.to.5.150.d
ſtellarũ numerũ vel ſyderũ qcũq; dixerũt ſe ſcripſiſſe,cõtẽnit Gen.liber.t.5.209.c.d
ſtella circumfulget Anchiſen. ibidem.d.e
ſtellarum nomine, Eccleſię particulares inſinuantur. tom.8.17.e
Non ſtellarum neceſſitate, ſed pro meritis ſuis quiſque agitur. to.8.263 e.f
ſtellç,ſigna ſunt temporum. tom 8.341.l
ſtellç tunc cadunt,cum &c. tom.8.343.d e
Deo numerare ſtellas,nõ puto eẽ magnum cũ & hoc homines conati ſint.t.8.562.i
Sunt ſtellç lumina quędam in eccleſia,conſolantia noctem noſtram. ibidem
ſtella matutina, prima reſurrectio baptiſmalis eſt. tom.9.141.l
ſtellarum nulla eſt poteſtas.tomo 10.158.e
ſtella Magorum.tom.3.250 g.tom.6.69.e.f
Orietur ſtella ex Iacob. &c. tom. 4.310.e.f

Magna

Magna ſtella è cęlo cadens, perſonas potentium deſignat. tom.9.144.c
ſtella fuit tribus Magis lingua cœlorum.to.10.136.b
ſtella quæ Magos perduxit, quare ſe ſubtraxerit. ibidem.d
ſtella illa trium Magorum nunquam antea apparuerat, nec poſt apparuit. ibidem.h
Chriſtus nouā ſtellam declarauit natus, qui antiquum ſolē obſcurauit occiſus. ibidē
ſtellæ Magorum quid erat ibidem
Quare magis venientibus Hieroſolymam, ſtella abſcondita eſt. tom.10.136.k
ſtella, de qua natus eſt Chriſtus, tribus Magis in Oriente apparuit ibidem.m
ſtella a Chriſto in cęlo demōſtrata, Chriſtū demonſtrabat adorandum. Eodē. 137.c
In ſtellæ luce gratia Dei, & in tribus Magis, vocatio gentium deſignatur. Ibidem.e.f
Error aſſerentium Chriſtum ſub certo ſtellarum decreto fuiſſe natum. ibidem.m
Chrs non ſub dominatu illius ſtellę, ſed potius ſtellæ illius dńs apparuit. eod. 183.a
ſtella Magorū nō tenebat ſydereas vias. ibi.
De ſtella Magis apparente ante biennium. tom.10.316.c.& g.
Deus Magis reuelauit, quod ſtella indicare non potuit ibidem.
Quare ſtella Magorum biennio ante Chriſti natalem apparuerit. to.10.316.h
ſtelliones. tom.5.142.m
ſthenelus ſiue ſtheneleus. to.3.170.a
Stephanus Gręce, dicitur Latinè corona.to.8.193.b.to.10 255.h
Stephani martyris reliquiæ. tomo.2. 138.e
ſtephanus. tom.5.185 g
Beati ſtephani verba ex Actis Apoſtolicis citantur to.5.227.g.& ſequen.
ſtephano prædicante clauſerunt Iudęi aures ſuas tom.8.188.a b
ſtephanus martyr ſæuiebat in Iudęos ore, corde diligebat, ideo non eſt victa charitas in eodem.to.8.511.h.i.tom. 10. 245.a.b.& 255.i.K
ſtephanus ex ſuo martyrio cētenum fructū domino reportauit tom.9.212.d.e
Si ſanctus Stephanus ſic non oraſſet, Eccleſia Paulum non haberet.tom.1.255.f.& 256.g
ſtephanus, exemplo Chriſti, orauit pro inimicis & perſecutoribus, ipſum lapidantibus.to.10.157.l.& 194.d.& 212.b.& 245.a.257.i.K
ſtephanum vocat Auguſtinus Apoſtolum. to.10.194.d
ſtephanus talia in oratione exhibuit qualia in menſa domini ſui comedit.to.10.255.e
ſtephanus primus Chriſti veſtigia ſecutus. ibidem.h.& m.& ſeq.
ſtephanus prędicando Iudęis, cōciliabat auditores vt commēdaret ſaluatorē. ibi.l.m
Qui ſtephanum fuerit imitatus, & pudicitię palmam & martyrii conſequetur coronam. tom.10.256.i
ſtephanus plus Iudæorum impietatem, quā ſuam mortem dolebat. ibidem.l
ſtephanus pulcher erat corde & corpore. tom.10.257.d
Iudęorum conſilium aduerſus Stephanum. ibidem.e & ſeq.
ſtephanus diſputabat in Iudęos, ſuper ceremoniis ipſorum ibidem.e
ſtephanus rapitur, ad Iudæorum concilium ibidem.g.
Cōſtantia Stephani, inter Iudæos. ibidē.h.i
ſtephanus plenus ſpiritu ſancto, iam cœlo aperto Dei gloriam vidit. tom.10.220.g
Viuebat Stephanus de Chriſto, ſicut ſarmē tum de vite. to.10.255.c
Stephanus diſcipulus erat ordine, ſed magiſter exemplo. to.10.256 i.& K.
Mortem quam ſaluator pro omnib. dignatus eſt pati, Stephanus primus reddidit. ibidem.l
Quod Stephanus prępoſitus eſt fęminis, teſtimonium meruit ſyncerisſimę caſtitatis. ibidem.i
Sancti Stephani miracula.tom.5.230.m. & ſeq.to.10.257.K
Ad beati Stephani memoriam multi mortui reuixerunt. to.5.231.b
Eucharius præsbyter Hiſpanus, memoria sācti Stephani morbo calculi ſanatus eſt to.10 257.l
Lucilli Epiſcopi fiſtula, reliquiarum ſancti Stephani portatione, ſanata eſt. ibidem.K
Mulier cęca, oratione ſancti ſtephani illuminata eſt. ibidem.
Eucharius presbyter morbo alio vita ſanctus, per dicti ſancti memoriam ſuſcitatus eſt. tom.10.257.l

Martialis infidelis, oratiõe generi fideliſ ad ſanctũ Stephanũ, in Chriſtũ credidit. ibi.
In vrbe Calamæ duo podagrici, duo ciues, & vnus peregrinus, memoria ſancti Stephani ſunt ſanati. to.10.257.m
Puer quidam rota colliſus ad memoriã ſãcti Stephani delatus, reuixit. ibidem
Filia cuiuſdam baſſi, Syri nomine, per veſtem ſuam, quæ memoriam dicti ſancti tetigerat, ſanata eſt. eod.258.a
Clariſſima quędam fœmina, nomine Petronia, meritis beati Stephani diuturno languore liberata eſt. ibidem.b
Filius cuiuſdam Irenęi defunctus, martyris oleo perunctus, reuixit. ibidem
Filius tribunitii Eleuſini, poſt orationẽ ſup memoriã martyris, ſuſcitatus eſt. ibidem
Ex decem fratribus trementibus membris, vnus apud Hyponem ſanatus eſt, meritis diui Stephani. to.10.258.c
ſoror ex pręditis decem eo modo quomodo frater eſt ſanitati reſtituta. ibidem.e.f
De ſãcto Stephano ſermo.ſepté. t. 10.255.c
ſtercoris vtilitas. tomo.1.219.a
ſtercutius, ſtercoris inuentor. ibidem
ſtercus, Iudæos perſecutores deſignat.tom.5.159.g
ſtercus, vnde dicatur. to.5.172.K
De ſtercore eleuare pauperem, & collocare cum principibus, quid ſit.tom.8 428.& 539.l
Cophinum ſtercoris, in Euãgelio, id eſt, ſordes pænitentię. tom.10.13.e
ſtercore nihil ſordidius, quo ſi bene vtaris, nihil fructuoſius. ibidem.e
ſtercora, detrimenta, & damna, quæ exiſtimauerit Apoſtolus, vt Chriſtum lucriſaceret. tom.10.73.d
ſtercoris locus opportunus, dat fructũ, importunus autem locum facit immundũ. tom.10.204.e.& g.
ſteriles fœminæ quomodo cõceperint. to.3.118.e
Lætare ſterilis quæ non paris, &c. exponitur. to.4.304.b.& ſeq.
ſterilitatis allegoria. to.6.66.i.
Nemo ſternutationes ſacrilegas obſeruet. tom.10.245.g h
ſtigmata Ieſu porto. tom.4. 441.m
ſtillicidia Eccleſiæ, quæ ſint. tomo.8.220.d
ſtimula, dea. tom.5.33.e.& 34.i
ſtimulus ſatanæ. tom.7.251.g
ſtipendium iuſtitiæ, vita æterna. to.2.144.K
Quod ſtipendium eſt militanium, hoc eſt merces operantium. ibidem.
ſtipendium peccati, mors. tom.3.63.k
ſtoici notati. tomo.1.254.h
ſtoicorũ, de origine verborum, opinio. to.1.93.m
ſtoici peccata faciunt paria. to.2.34.m.to.4.16.m
ſtoicorum ſecta vſque ad Chriſtum durauit. to 2.79.k
ſtoici nil niſi corporea cognouerunt. to.2.79.d.e
ſtoicorũ & Peripateticorũ differẽtia.t.5.75.l
ſtoicorum miſericordia. tomo.5.76.i
ſtoici. ibidem.h
ſtoicorum error, ponentium mala corporis non eſſe mala. to.5.188.d.e
ſtoici inſignes dialectici.tom.2.68.c. & m.
ſtoicorum & epicuręorum opiniones contrarię. tom.10.69.d.e
ſtola data Adę. tom.5.196.f
ſtola prima.to.4.117.K.to.7.14.f. tomo.9.136.l
ſtolæ albę, dona ſpirituſſancti.to.9.143.l.m & fo.ſequen.d
Quæ ſint ſtolę albę datæ martyribus. tom.10.25.K.l
ſtola animæ noſtræ per quid corrumpatur & per quid reſarciatur. to.10 98.K
ſtomachum Fauſtus Manichęus legẽdo rupit. tom.6.123.i
ſtrati nomine aliquid terrenum ſignificatur in quo anima infirma in hac via requieſcit, quod tunc verſatur in infirmitate, cum, &c. tom.8 120.d
ſtrenua, dea. tom 5.34.K
ſtruthionum oſſibus ſuperſtitioſi vtuntur. tom.3.11.e
Actiua pars ſtudii ſapientiæ. tom 5.
In ſtudio noſtro indigemus diuino magiſterio, & adiutorio. tom.5.193.d.e
ſtudio cognoſcendæ veritatis nemo prohibetur. tom.5.194.e.f
Oẽ ſtudiũ pii hoĩs, in hac vita, qđ to.10.18.a
De ſtudio ſapientię. tom.10.185.b.c
ſtultorum immenſa turba. to.1.140.e
ſtultitia an cum Deo ſit. to.1.161.f
ſtultitia, egeſtas animi. tomo.1.171.i.K
Omnis ſtultus miſer. ibidem
ſtulti

ſtulti,& ſapientis,diſcrimen.tom.1.211.a.b.
Inter ſtultitiam & ſapientiam,medium quid dam. to.1.14.h.& 229 i.K
ſtultitia quid. eod.156.m
ſtultitia Dei, to.2.136.e.
ſtultus vt luna mutatur,exponit.to.2.169.m
ſtultorum & ſapientum ſcopi.tom.1.91.g.h,
ſtulte queri quare Deus condiderit mundū. eodem.267.i.
ſtulti qui ſibi placent,tanquam de bono a ſe ſibi parto. tom.2.184.b.
ſtulti aſinis comparati. tom 4.449.c
ſtultiloquia atque turpiloquia ſunt cauenda tom.9.252.f.
ſtultum eſſe,eſt tenebroſum in corde eſſe.tomo.10.7.l
ſtultum eſſe,quid. to.10.148.f
ſtupor. tom.1.68.a.
ſtupra in maſculos,&c. tom.5.152.f.g.
Virtus animi an ſtrupris cotaminari poſsit, etiam ſine voluntatis aſſenſu.tom.5.6.a.b
ſtylum variat Auguſtinus. to.1.267.g.
ſtylum Auguſtini taxat Hieronymus. tomo. 2.16.c.
Ex ſtylo iudicium. to.2.55.K.
ſuadere & ſolicitare poteſt diabolus,perſuadere vero non. to.10.96.g.
Quod ſuauitas diſci non poſsit niſi delectet tomo.8.452.e.
Mentis ſuauitas,maior quā ventris.t.10.25.a
ſuauitas ad peccatum inducit.tom. 10.76.d.
ſubditis ſeruire non nocet, niſi eorum iniquitas propria to.5.31.g.
Niſi ſubdatur voluntas Deo, habere iuſtitiā non poteſt. eodem.97.K.l.
Quales eſſe debeant qui imperant, non eſt ſubditorum diſcutere. to.9.225.a
Conſilia ſubditis data ſi bonum habuerint paſtorem,& ſi malum. tom.10.38.K.l.
ſubditi cōſolationem habent, ſiue prelatus ipſorum bonus ſit,ſiue malus. ibid.
ſubigus,Deus. to.5.54.K.& ſeq.
Quæ dicantur de ſubiecto,quæ ſunt in ſubiecto. tom.1.98.m.& ſequen.
Quę de ſubiecto ſignificentur. Eodem.98.d
ſubiiciamur,vni,vel alteri, parum intereſt. tom.1.107.e.f.
Omnis ſubſtantia bona tomo. 1.238.f.& ſequen.& fo.ſequen.a.b.
ſubſtantia,& accidens tom.1.97.K.l
Quæ ſint in ſubſtantia,& quę extra.eo.99.g.
ſubſtantiæ duæ Manichęorum.to.1.235.m. tom.6.6.e.
ſubſtantia nulla per ſe mala, ſed p incōgruētiam. tom.1.258.K.& ſequenti
ſubſtantia,pro perſona. tomo.2.69.l.
ſubſtantia a ſubſiſtendo dicta tomo.3.113.b.
ſubſtantia quomodo dicatur Deus ibidem.i
Quomodo confiteamur vnius ſubſtantię eſſe patrem & filium & ſpiritumſanctum. tom.8.239.f.g.
Quod tāta ſit ibi ſubſtantiæ ſocietas,vt ęqualitatem admittat,pluralitatem non admittat. to.8.239.h.
Hęreditaria ſucceſsio. tomo.3.302.l
Succinctoria primorum parentum, vnde. tom.10.64.a.
Quibus potiſsimum ſit ſuccurrendum. tomo.3.5 g.
ſuccurendum omni laboranti & periclitanti de vita ſiue anima. tom.10. 77.a.b
ſudor Chriſti. tom.3.348.f.
Eſſe quoſdam qui ſudent,quum velint. tom. 5.129.a
Sufflare quid ſit. to.5.100.d.
Suffragia ſanctorum valent.to.5.220.K.& ſequen.& fo.ſequen.l.& ſequen.
ſuggeſtio diabolica, miracula petere. tomo. 1.66.l.
ſuggeſtio ſerpentis in paradiſo.to. 2.233.c. d.& fo.276.a.b.
Cuius ſuggeſtione diabolus ceciderit. Eodem.233.d.e.
ſuggeſtio. to.4.397.d
Quod ſumme eſt. to.4.212.b.
Ego ſum qui ſum,exponitur.tom.5. 103.m.
Ego ſum,proprium ſoli Deo to.9.63.i.
ſumma,ideſt,concluſio. to.1.93.e.
In ſummo bono & ſummo malo inueniendo,multum laborauerunt philoſophi. tomo.5.186.f.g
ſummum malum. ibidem.g.
ſummum bonum. ibedem.
ſummi boni opiniones diuerſe. ibid.
ſummum bonum non eſt in hac vita. ibidē
ſummum bonum & ſummum malum,quid tom.5.187.d.
ſummū bonum, bonū erit beatitudinis certiſsimæ & æternæ,vel beatitudo pacis huius.Eodem.197.a.
Filius Sunamitis non potuit a Gieti ſuſcitari.tom.10.129.i

ſuper & Subter. tom.1.92.l.
Rebus ſuperior. tom 3.350.c.
Chriſtus de ſupernis dicebat ſe eſſe, ideſt, de patre, qui ſupra omne eſt. to.9 63.c.
Infra nos eſt caro noſtra, ſupra nos eſt Deus noſter. tom.9.254.i.K.
Obſeruatio ſuperiorum ad inferiores. tom. 10.308.i.K
ſuperbia quid ſit. to.1.274.h.tom.5.125. K.l.
ſuperbiæ vitium. tom 1.66.a.& ſeq.
ſupbiæ vitio nihil eſt immanius t.1.147.K.l
ſuperbia, auertit nos a ſapientia.eo.233.a.b.
ſuperbia appetit potentiã, quę refertur ad agẽdi facilitatem, quam non inuenit niſi aia perfecta & ſubdita Deo, & ad eius regnũ ſumma charitate conuerſa.tom.1.246.b.
ſupbia eſt, deſerto ſecretario cõſciẽtię, foris videri velle, quod non eſt.tom. 1. 274. h.
ſuperbia, eſt mater omnium hęreticorum. ibidem.i.tom.6.38.d.
Per ſuperbiam nõ ſolum fiunt mala, ſed etiã pereunt bona. to.2 39.e & 153.K.
ſuperbia deſtruit omnia bona, & maxime in recte factis eſt timenda. tom.2.79.m
ſupbia deſtruit, qđ iuſtitia ędificat.to.2.95.e
Inter apicem ſuperbię & voraginem deſidiæ, iter noſtrum temperare debemus. tomo.2.111 e
ſuperbia, conſortium odit. to.2.179.g
ſuperbia mater inuidię, nec vnquam eſt ſine tali prole aut comite.tomo.2.180.g.tom. 4.323. m.tom.6.266.g.h.
ſuperbia, eſt auerſio a bono, &c.t.2.183.a.b.
ſuperbia eſt Dei iuſtitiæ contraria, qui fidit tanquam de operibus propriis. ibid.e.f.
ſuperbię tumor, quandoq; ſanatur per moleſtias & tribulationes temporales.tom.2 188.l.& 260.h.
ſuperbia habet quendam appetitum vnitatis & omnipotentię, ſed in principatu rerum temporalium: quę omnia veluti vmbra tranſeunt. tom.1.244.K.
ſuperbia lapſi cũ ſimus, humilitate ad patriã redeamus oportet cum tribus regibus, q per aliam viam reuerſi ſunt in regionem ſuam.to.3.47.K.100 h
ſuperbia eſt maxima culpa, quare huic peccato datur maxima pœna. tom.3.102.e.
ſuperbia eſt vitium, cui plus cæteris, lege diuina reſiſtitur. ibidem
ſuperbiæ deſtructio, eſt humilitas Dei incarnati. to 3.116.m.
ſuperbia eſt maximum impedimentum, ne homo Deo adhęreat. to.3.139.h.
ſuperbia eſt amor propriæ excellentię, inuidia aũt, odium fœlicitatis alienæ, ſupbia namque eſt cauſa inuidię. tom.3.219.a.
ſuperbia eſt caput & origo omnium vitiorũ ibid.& tom.4.479.a to.5.104.K & 121.g. tom.9.48.f.& 132.f.tom.10.35.c & 173 e.& 285.g.
ſuperbia habet cõfuſionis deformitatẽ, non aũt confeſsionis humilitatem.to. 3.223.e
ſuperbię vitio & ingratitudinis, multi a diuinæ ſtabilitate ſubſtantię repulſi ſunt.tomo.3 269.h.
ſuperbia. to.3.347.b.
ſuperbia & inuidia. to.3.353.i
ſuperbia vituperatur. tomo.4.381.d
ſuperbiam reuelationis congruenter ſignificare videtur ſpecula Galaad.tom.4.109.e
De ſuperbia naſcuntur hæreſes, ſchiſmata, detractiones, inuidię, iræ, rixę, diſſentiones, contentiones, iactantia, verboſitas, vanitas, &c. huiuſmodi. to.4.379 a.
ſuperbia, ex angelis fecit dęmones.ibidem.b
ſuperbia non eſt ſine cupiditate. ibid.a
Cum ſuperbia non eſt acceptum Deo, quicquid homo facit. tom.4.381.d.
ſuperbus quomodo cognoſcatur. ibidem.
ſuperbia dinoſcitur in verbis, geſtis, vultu, & inceſſu. ibidem.f
ſuperbiam carnis noſtræ teramus, quia caro eſt quę animam perdit, & totam ſuperbiam adfert. to.4 387.e.
ſuperbiam vitare debemus, & amici gratiã humilitatis beneficio pręuenire debemus ob hanc cauſam populũ & vrbes filiorũ Ammon, gladius Dauid & ignis conſumpſit. to.4 390.m.
ſuperbia, humilitatem violat. to.4 431.d
ſuperbia magis damnatur in paupere, quam in diuite. to.4.297.a.
Deus permiſit a Barbaris virgines violari, vt ſuperbiam deponerent. to.5.10.a
ſuperbia diaboli homo poſsidebatur, a quo liberauit humilitas Chriſto. eod.79. i.K.
ſuperbia abſtulit a philoſophis Chriſti cognitionem. to.5.90.d.e.
ſuperbia peccatũm angelorum. ibid.104.K.I
ſuperbia non eſt vitiũ dantis poteſtatem, vel etiã ipſius poteſtatis, ſed animæ peruerſæ amantis

amantis poteſtatem ſuam , potentioris cō tēpta iuſtitia, ſed ſcilicet Dei. 10.5.105.f
ſuperbia decidit & euaneſcit quódcunque ingenium. tom.5.124.f
ſuperbia pręceſsit malum opus primorum parentū, qa pueſā appetierunt celſitudi nē, & ſibi nimis placuerūt. Eod. 115. K.l
ſuperbia facit eſſe deorſum, humilitas ſurſum. ibidem.l.m
In ſuperbia & humilitate, diſcernitur ciuitas Dei à ciuitate diaboli. ibidem
ſupbia q̃ in peccatis manifeſtis excuſationē quærit, eſt damnabilior. ibid. fo. ſe. d.e
De ſuperbia transgreſsionis, quæ ipſa fuit tranſgreſsione deterior. ibidem
ſuperbia ſignificatur in erectione turris Babylonię contra dominum. tom. 5. 144.a
ſuperbia, peruersè imitatur Deū. t. 5.192.c.d
ſuperbiæ proprietates. ibidem
ſuperbia eſt mater errorum, ſicut Eccleſia catholica eſt mater omnium Chriſtianorum. tom.6.129.i. tom.9.231.f
ſupbia nos priuat hæreditate cęleſti, quod Hiſmaelis exhęredatio figurat. tomo.7. 204 h.i
Ad ſuperbiam vincendam atque auferēdā cęleſtis medicus venit humilis. t. 7. 228.g
In ſuperbiā extolli proprię volūtatis eſt hominū, non operis Dei, neq; enim ad hoc eos compellit aut adiuuat Deus. ibid.m
ſuperbia ſæpe gratiam impedit, quę niſi gratia ſuperetur, ad iuſtitiam nemo conuertitur. ibidem
Non omne peccatū ſuperbia eſt. to. 7.241.d
Per ſuperbiam multa peccata committuntur, ſed neque omnia ſuperbè fiunt, quæ perperam fiunt. ibidem
ſuperbiam aliquando Deus non citò ſanat, pro qua tamen ſananda, animę cū lachrymis & magnis gemitibus ſupplicāt. ibi.f
ſuperbia captiuatoris, redemptoris humilitate deſtruitur. tom.7.262.f
ſupbia in humana miſeria peior hoſtis cauenda eſt. tomo.7.334.i
ſuperbia tom.8.4.h. tom.10.57.b.c
ſuperbia vitium eſt maximum, quia caput eſt omnium vitiorum. tom 8.32.b
Maximum ſuperbiæ genus eſt de bonis Dei ſe ſuper alterum extollere. Eodem. 63 h. & 501.f.g
ſuperbia eſt radix & pes peccati. to.8.90.a
Inde ſolū puniendus eſt diabolus, quia ſola ſuperbia lapſus eſt, & ideo inuidet ſtāti, qa comes ſuperbiæ inuidētia. Eod. 197.a
Omnia vitia in malefactis timenda ſunt, ſuperbia in bñfactis plus metuēda eſt. ibi.b
Comprehendi in ſuperbia ex maledicto & mendacio, quid ſit tom. 8.297.m
ſupbia eſt velle ſimilis eſſe Deo. eo. 254.i.K
ſuperbia vana granditate tumens non ſinit hominem ambulare per arctam viā Chriſti. tom.8.427.i.k
Sicut ſuperbia præſumit, ita humilitas confitetur. Eodem.475.k
ſuperbia, malorū, quæ a creaturis patimur, eſt cauſa. tom.9.3.i
Diabolus vincit, quemcunque ſuperbum facit. tom.9.134.l.m
Aegyptiorum ſuperbia, muſcis & ranis humilibus domita eſt. Eodem.136.K
ſuperbia fuit cauſa diuerſitatis linguarum, humilitas autem vnitatis. tom.9.12.h
ſuperbia eſt mater inuidię. tom.9 198.b.c
ſuperbia excuſationē nō habet, cætera peccata habent. Eod. 205.m. & ſequentibus.
ſuperbię ad cętera peccata comparatio. ibidem. 206 a.b
Qui ſuperbiam habet, omnium malorum habet principium. tom.9.206.b
ſuperbia naſcitur, quando quis fratres non dignatur viſitare. ibidem.c
ſuperbię & humilitatis conflictus. tomo.9. 224.h.i
Vna mater ſuperbia, omnes hæreſes, licet diuerſas, genuit. tomo.9.231.i.K
Quod per primorum parentum ſuperbiam amiſſum erat, per Mariæ humilitatem recuperatum eſt. tom.9 261.b.c
ſuperbiæ conditiones. tom.9.136.m. & ſeq. tom 10.293.f
ſuperbia cauenda. tom.10.7.b
ſuperbia cecidit homo, humilitate reducitur in ſtatum priſtinum. tom. 10.29.i. & 96.c.f
ſuperbia & inuidia diabolū miſerūt in ignē ęternum. tom.10.45.h
ſuperbiæ deteſtatio. tom.10.45.h. & 55.K
ſuperbia prior eſt in vitiis. tom. 10.45.i
ſuperbia ne prior an inuidia. ibidem
ſuperbia, amor excellentię. ibidem
ſuperbia & humilitas, vtraq; quid efficiat. ibidem.m. & ſeq copioſè.

ſuperbia

ſuperbia angeli ceciderunt. eodem.46.2.
ſuperbia fecit nos recedere a vita. ibidē e.f
ſuperbia, diuitiarum vermis. tomo.10.97.a
ſuperbia impedit animę reditū. to.10.10.b
ſuperbię tumor, & contra ipſum remediū ibidem.d.& ſeq.
ſupbia non poteſt abſcondi ab oculis Dei. tom.10.120.h
Per ſuperbiam primus homo deiectus eſt. tom.10.126.c
ſuperbia non eſt magnitudo ſed tumor. to. 10.134.f
ſuperbia Aegyptiorum decem plagis affligitur. tom.10.175.i. & ſeq.
ſuperbiæ morbus cauendus eſt in diuitiis. tom.10.183 m
Nihil profuit ſuperbia diuiti. tom.10.213 c
ſuperbia ex angelis dęmones fecit.tom.10. 283.m
De ſuperbia & humilitate, Sermo.ibidem
ſuperbia de paradiſo Adam expulit.eodem 284.a
Exempla multa ſuperbiæ. ibidem.a.b
Effectus ſuperbiæ. ibidem.b
Quid ſuperbia vitę. tom.10.293.f
A ſuperbis Deus non inuenitur, ꝓpinquat enim obtritis corde. tom.1.34.f.g
ſuperbus miſer, indignus eſt miſericordia. eodem.127.a.b
ſuperbus non deſiderat habere conſortem. tom.2.67.K.in fine.
ſuperbi quare diſplicent Deo. tom.2 86.K
ſuperbos arguit Auguſtinus. tomo.2.119.h
ſuperbus ſolus cupit eminere.tom.2.179.g
ſuperbi in vnicornibus intelliguntur. tom. 2.179.h Vide, Vnicornis.
ſuperbi huius mundi Chriſtianis aduerſantur. ibidem.
ſuperborum hominum viuentium ſecūdū ſpiritum terrenū, & de ſua vanitate pręſumentium, quodammodo aufertur ſpiritus proprius. tom.3.213.K
ſuperbi ex mutatiōe nominis ſancti Pauli, exemplum humilitatis ſumere debent. tom.3.268.K
ſuperbi & immundi per porcos in ſcriptura intelliguntur, in quos dæmonia ire permiſſa ſunt. tom.4.115.e
ſupbus cupit ſe sēper laudari ab hominib. & de bonis, qb. alienus ē, pdicari ſe vult, nō patitur ſe cuiq: eſſe ſubiectū, ſed ſem per inter ſuos pares primatū cupit tenere & in maiorē gradū aſcendere, & qđ meritis obtinere nō pōt, adulando & detrahendo prælatis, vult inuadere. to.4.381.e
ſuperbus Deo odibilis & diabolo ſimul eſt & quomodo naui comparetur. ibidem
ſuperbi regna terrarū, ſicut humiles regna cęleſtia deſiderant. tom.4.393.f
ſuperbi. tom.5.2.b.c
ſuperbus Cato ſubiici dedignans imperatori, occidit ſeipſum.to.5.8.K. & ſeq. & ſo.ſeq.b
Qđ ſuperbiūt quidam damnabilius ſeu culpabilius, qa ſciunt animi affectiones moderari, & huiuſmodi.eodem.ſo. 104. K.l
ſuperbi dicūtur ſibi placentes.to.5.125.l.m
Audeo dicere ſuperbis eſſe vtile cadere in aliquod peccatum apertū, manifeſtūque vnde ſibi diſpliceant, qui iam ſibi placendo ceciderant, Et exemplificat de Petro. ibidem.ſo.ſeq.a & ſeq.
ſuperbis philoſophis quare Chriſtus vilue rit. eodem.91.a.& ſeq.
ſuperbi rete ruperūt, de quo habetur in euāgelio. tom.7.2.b
ſuperbi ſunt quibus parum eſt quia mala faciunt, ſed & peccata ſua defendunt. tom. 8.344 c
ſuperbus quis ſit. eodem.331.b
ſic odit Deus ſuperbos, vt ei magis placeat humilitas in malefactis, quàm ſuperbia in benefactis. ibidem c.d
ſuperbus eo ipſo quo ſe altum putat, cadit. ibidem.f
Omnis ſuperbus fictus & mendax.tomo.8. 476.c.d.& 532.b
Omnis ſuperbus ſe attendit, & magnus ſibi videtur qui ſibi placet. eodem.477.b
ſuperbi quare abundent. to.8.479.a.b
ſuperbi ſuperiores ſe putant omnibus hominibus, cum ſint per iniquitatem inferiores omnibus. eodem.483.h
ſuperbis non ſufficiat, ꝙ eos qui ſancti sūt, non diligunt & imitantur, verumetiam vbicunque poſſunt, perſequuntur. to. 9. in Apocalypſi. Homil.12.in prin.
Qui ſuperbit, in iudicium diaboli incidit. tom.9.205.m.& ſeq.
Contra arrogantes & ſupbos. to.10.21.f.g
ſuperborum mors. tom.10.23.m
ſuperbi humiliabuntur. tom.10.42.e.f

ſuperbus non pōt eſſe nō inuidus.to.10.45.h
ſuperbis continentibus expedit cadere. tomo.10.46.a.
ſuperbi pereunt de via iuſta.tom.10. 174.m
ſuperbus ſic ſe erigit contra Deum, ſicut fumus contra cœlum. to.10.183.g.
ſuperbus raro vel nunquam obediens eſt.tomo.10.307.d
ſupererogare ęgroto,qd myſtice.t.6.273.c.
ſuperſtitioſa phantaſmata noſtra. tomo.1.242.e.f.
ſuperſtitio,dęmonum honor.tom.1.246.b.
De ſuperſtitioſis. tom.1.234.a.b.
ſuperſtitioſę obſeruationes taxatę.to.2.91.h & ſequen.
ſuperſtitioſa timiditas in ceremoniis.tomo.2.167.i
ſuperſtitiones gentilium. tom.3.11.d.e.
ſuperſtitio mathematica. ibidem.f.
ſuperſtitio,meretricis nomine dicta. tomo.4.118.c
ſuperſtitio quid ſit. tom.5.38.K.
ſuperſtitiones antiquorum ablatę ſunt per Chriſti humilitatem per Apoſtolorū prædicationem,& martyrum fidem.ibidem.
Diluuium multarum ſuperſtitionem.tomo.5.103.m
ſuperſtitiones,inimicitiæ,& huiuſmodi etiā in amicorum honeſtis amoribus plerunque contingunt. to.5.189.e
Quæ ſint ſuperſtitiones.to.9.240.K.l.& ſeq. 240.b.c.& ſequentibus.
ſuperſtitio vana,fidei eſt incompoſsibilis.tomo.10.153.a
ſupplantatur maior frater a minore,& quid repræſentet. to.10.34.l.
ſupportātes inuicem in dilectione, exponiť tom.8.368.K.
ſupplicium nominatur pœna peccati. tom.1.12.i & 230.a.
ſupplicia peccatorum ſuorum animas luere.eodem.231.c
ſupplicia nocentum moderanda.tom.2.epiſto.202
ſupplicia quare nos terreat dominus.eo.3.d
ſurdi qui. tom.2.200 e.tom.4.121 a
ſurdus & ſurdaſter differunt. to.2.83.i.
Duplices ſurdi. to.10 17.K.l & 18.f.
De ſurdo & muto,Sermo. eod.319.l.
ſurgunt indocti,& cœlum rapiunt. tomo.1 54.e.
ſurgere non potuit homo, qui ſponte ceciderat.tomo.1.11.h.& 222.K.l. tom.3.53.f.tom.4.200.l.
ſurgere ante lucem quid ſit.tom.8. 489.l.m.
ſurgite poſtquam ſederitis,quid ſit.ibidē.m.
ſurrectio exaltationem ſignificat. ibid.
ſus cœnum mauult quā vnguentum precioſum. tom.1.32.h
ſuſanna tentata. to.4.408.m
Clamor Suſannæ. tom.10.70.a.
De Suſanna,Sermo. eod.187.c.
ſuſannæ caſtitas iudicem Danielem promeruit. ibidem.d.e.
ſuſanna inimicos ſuos tacuit,& vicit.ibid.d.
Conſtantia Suſannę. tom.10.246.d.e.
Infirmus Suſannæ ſexus contra viros exurgit fortior. ibidem.e.
ſuſanna quæ mori voluit, cum gloria caſtitatis euaſit. ibidem.
Non ſic te ſuſcepit Deus, quomodo infantem,aut ægrum ſuſcipit mater vel medicus.tom.8.140.a.
Chriſtus ſe ſuſcitauit. tom.8.314 a.
ſuſpitioſi. tom.4.391.m.
ſuſpitiones,inimicitiæ,& huiuſmodi, ī amicorum honeſtis amoribus plerunque cōtingunt. to.5.189.e.
Quod in ſeipſo agit,hoc de aliis quiſque ſuſpicatur. to.8.447.g.
Ideo datus ſuſpitionibus locus,qa &c.ibid.
Hoc procliuius ſuſpicatur homo in altero, quod ſentit in ſeipſo. ibidem.i
Contra ſuſpitionis malum quod remedium ibidem.i.k.
Non ſuſtinet niſi qui nondum accepit quod prouiſum eſt. to.8.499.K.l.
Qui ſuſtinentiam perdidit,effœminatus eſt, & perdidit vigorem. eod.46.h.i.
ſuſtinendo dominum,habebis eum. ibidem
ſuſtine dominū,viriliter age,& ſuſtine, quo modo intelligatur. to.8.50.i.
De eo quod propheta dicit in Pſalmo,Suſtine dominum,viriliter age,& confortetur cor tuum,Homil. tom.10.95.i
ſuſtine dominum,quid. ibidem.
ſichem. to.5.149.f.& ſequen.
ſycomorus quid interpretetur.to.10.63.l.m
ſycomorum in Iudæa multitudo. ibid.
Obſeruatio ſyderum. to.3.11.h
ſyderū magnitudo,& an æqualiter fulgeant. eodem.175.f.& ſequentibus.

Et de

Et de fatis ſyderum. ibid.h.& ſeq.
ſydera an rectores habeant. eod.175.l.
ſyderum fata Priſcillianiſtæ admittunt.tom. 6.7.b.c.
ſyderum afflatus ad quid valeant tom.5.5.f.
ſyderum poſitioni nihil eſt attribuendū,ſiue fato,quod homini accidat boni vel mali. tom.5.39.a.& ſequen.
ſyderibus vnde nomina impoſita legantur. to.8.342.l.m.
Non ideo ſunt colenda,quia,inde aliqua ſimilitudo ducta eſt ad ſignificationē ſanctorum. eodem 344.b.c.
Quid ſignificet quod quarta die formata leguntur. ibid.a.b.
ſicut ſydera peragunt itinera ſua in cęlo,nec mouentur iniuriis & criminationibus hominum,ſic ſanctificare debent.ibidem.c. d.& 346.f.
Vide,Aſtra
ſyllę mors,& quomodo prę iracundia vomens ſanguinem moritur. to.5.18.f.
ſylla fingit deos ſibi loqui. to.5.18.d
ſyllę tyrannides & victoria cōtra Archelaū, & Mithridatem regem Ponti.ibid.& ſeq.
ſyllę prędicitur a dęmonibus victoria de inimicis,vel de ſua corruptione curantibus, & de ſimilitudine coronæ quam vidit in ſacrificio. ibidem.
ſylle infidelitas,& quomodo occidit legiones & Pręneſtinos to.5.29.h
Qualis fuerit ſylana victoria vindex Marianæ crudelitatis. ibid.& ſeq.
ſyllę,Cinnæ,& Marii crudelitas.to. 5.49.d.
ſyllabarum quantitas quomodo inuenta.to. 1.70.a b.& 165.h.
De rōne ſyllabarū,ac pedibus metricis, plura in libris de Muſica.to.1.108.K. & ſeq.
ſyllogiſmus captioſus & ſophiſticus.t.3.13.K
Et alia de ratione ſyllogiſtica. ibid.
ſyllogiſmo Diogenes captus etiā.to.3.13.K
ſyloa,miſſus,& ſignat Chriſtū.to.10. 116.f.
ſyluia Numitoris filia. to.5.21.b.
ſyluia veſtalis ſacerdos. ibidem.c.
ſyluii Latinorum reges. to.5.173.i
In ſymbolum,quod vocant Apoſtolorum, expoſitio.to.2.46.c.& ſeq to. 10. 190.d. & 191.a.& 194 d.
ſymbolum fidei,p nouellis Chriſtianis congeſtum. to.3.46.c.& ſeq.
ſymbolum & oratio dominica,eodem.50.c
ſymbolum & lac paruulorum & cibus fortium.to.3.63.c.d.
De ſymbolo ad catechumenos libri quatuor.to 9.138.h.& ſeq.
Memoria debet eē codex ſymboli dei.ibid.h
ſymbolū apoſtolorū qđ cōtineat.to. 10.115.e
ſymbolum Apoſtolorū & orationem domīnicā reddebant catechumeni ſabbatis in eccleſia. eod.115.c.d.m 116.d.e.
ſymbolum Gręce,Latine collatio dicitur.to mo.10 185.m.& 187.f.g.
De traditione ſymboli.Ser.tom. 10.185.m.
Ordo ſymboli per ſingulos apoſtolos editi. ibid.m.& ſeq.
Virtus doctrinæ ſymboli. to.10.194.d
ſymbolum in cordibus ſcribendū eſt.ibi. K.
ſymbolum eſt regula fidei. to.10.196.a
Quare Apoſtoli ſymbolum condiderunt.eodem.215.e.
Quicquid continetur in vtroq; teſtamento, cōtinetur ſub cōpendio in ſymbolo.ibi.f.
ſymbolum Apoſtolorum. ibid.e.f.
Quis tenetur,cū ad annos peruenerit intelligibiles ſcire ſymbolum fidei. ibidem.f.
De ſymbolo ac deitate & omnipotentia patris,Sermo. to.10.223.c.
De ſymbolo & articulis ſpiritusſancti, Sermo.eod.224.b.
ſymmachus interpres.tomo.3.31.f.& 44 m.
ſympſalma quid ſit to.8.7.l
ſynagoga ex congregatione appellata eſt.to 4.417.g.to 8.281.f.g.
ſinagogę & eccleſię altercatio.tom. 6.25.b.
ſynagoga mater Chriſti. to.8.134.b.
ſynagogæ nurus,eccleſia. ibid.
Audito nomine ſynagogæ, noli cōtinuo deteſtari quaſi interfectorē dñi. to. 8.260.i.
ſynagoga generali nomine omnis congregatio appellatur. eod.264 e.& 289.L
ſynagoga proprie Iudæorum, eccleſia vero Chriſtianorum. to.8.281.f.g.
Quamuis & eccleſia dicta ſit,noſtram tamē apoſtoli nunquam ſynagogam dixerunt. eodem.299.m.& fo.ſeq.i.K
Extra ſynagogam facere Apoſtolos quid ſit. to.9.101.f g & ſeq.
Rapit eccleſia ſynagogæ regnum.tomo.10. 265 h.
ſynagoga quomodo ſeparata a Deo.tom.10 165.f
ſynagogæ infidelitas. ibid.f g.

ſynecdoche.

Sinecdoche.to.3.21.b,36.g,& K,38.m,42.l 45.h,54.m,96.f,& 189.K,tom.4.37.x,& 154.a
Sinecdoche quando fiat,regula. tom.3.38.a
Vrbs Syracuſana euertitur. tom.5.3.k
Syracuſana ciuitas 10.5.24.m
Syri mariti tom.6.280.l
Syria interpretatur ſublimis. tom.8. 199.d
Sy ſara interpretatur gaudiis excluſio.301 d

T

Tabernaculum teſtimonii proprie,tom. 4.56.h,tom.5.156.d,e
Tabernaculi topographia. to.4.60.d,& ſeq.
Tabernaculo templum ſucceſſit. to. 5.104.a
In ſole poſuit tabernaculum ſuum.&c.exponitur. to.4.305.d
Tabernaculum filii dei ibidem
Tabernaculum & alia quomodo figurabant illa quę ſunt adimpleta per Chriſtum.tomo.5.64.m
Tabernaculum. Eodem.86.a
Recipi in tabernacula æterna. tom.5.226.i
Tabernaculum dei, Eccleſiam figurabat.to. 6.76.e,f
Tabernaculum teſtimonii cur appellatũ.ibi.
Tabernaculum eſt proprie res belli,quamuis pro habitatione ſempiterna accipiatur.tomo.8.26.d
Quod ſignificet diſpenſationem incarnationis Chriſti.Eod.29.f,& 31.g,& 335.h
Tabernaculum peregrinantium eſt quidammodo militantiũ, aduerſus hoſtes pugnãtium,& quid ſignificet.to.8.44.i,& 47 d, & 60.d,& 124.l,& 505.m
Tabernaculũ abſconditũ, quid ſit.to.44.d,e
Tabernaculum dei,eſt Eccleſia in terra.tom. 8.128.i,K
Tabernaculum dei homines ſunt fideles, & quid in illo mirabile ibidem
Cum audis tabernaculum,bellum intellige. tom.8.127 g,h
Tabernaculum & domus differunt. ibidem
Tabernaculum dei in cęlo ſunt ſancti in eccleſia. tomo.9.146.e
Tabernaculum dei eſt anima fidelis, quod tunc ſanctificatur,&c. tom.8.13.i
Hæretici diuidentes ſe a tabernaculis dei,ſibi tabernacula poſuerunt.Eodem.565 e,f
Tabernaculum Chriſti dignum eſſe vbi Chriſtus eſt. tomo.9.196.l
Magnum myſterium figuratum, in fabricatione tabernaculi. tomo.10.15.g
Recipiendi in ęterna tabernacula, qui ſanctorum ind gentiæ ſeruiunt. Eodem.19.l
Aeterna tabernacula qui habebunt. ibidem.
In tabulis quę decem verba data ſint.tom.4. 243.d,e
Tabulæ legis fractæ quid ſignent.t.4.249.g
Tabula Syllana tomo.5.29.i,K
Tabulæ cuiuidam pictura notabilis.to.5.47 h.& ſequen.
Tabulæ lapideæ quid ſignent. tom.6.96.K
Tabulæ cordis. tom.10 29 m,& ſeq.
Iuſſa tacere to.4.181.i
Taciturnitatis ſimulachrũ ponitur.to.5.38.b
Deus modo tacet iudicio,non a doctrina.tomo.8.82.c
Deus modo tacet a pręcepto, non tacet a ſupplicio. Eod.271.l,m
Non tacet vindicta qui tacet verbo.t.8.158. d,e,& 355.g,h
Chriſtus tacuit in paſsione,non taciturus in iudicio. eod.165 g,h,& 298.l
Chriſtus nunc tacet in iudicio, non autem pręcepto. to.9.7.K,l
Tacet deus & non tacet,quomodo.to.8 154 h,& 345.f,& ſequen.
Deus videtur parcere dum tacet, ſed nõ ſemper tacebit. tomo.9. 198 m
Tacens confirmat. to.10.31.e
Tacere dei, quid. eod.90.m
Sacerdotes in eccleſia non taceant.to.10.181a
Quare Chriſtus cum accuſaretur coram Pilato,tacebat eod.187. d
Taciani qui & Encratiæ nuptias damnant, carnes abominantur. tomo.6.5.h
Tacianos & Encratitas Epiphanius diſcernit ibidem.
Tacius a Romulo recipitur conſors regni, & quomodo occiditur. to.5.23.g
Tagaſtenſe oppidum, patria Auguſtini. tomo.1.32.d, & 37.d,& in poſtſid.
Talentorum parabola exponit. to.1.246.e,f
Talentum pro munere diuino. to.4.224.m
Talenta,peccata tom.10.15.c
Decem milia talentorũ,quid ſignificent ibi.l
Talionis pęna tom.5.218.e
Tangere Chriſtum,eſt in ipſum credere.to.2 57.l,& 92.b,to.9.120.c,& 128.d
Tangere & premere dominũ, quid. t.10 4.d
Mulier Chriſtum tangebat, turba premebat. Eodem.28.e

Noli me tangere nondum enim aſcendit ad patrem,&c.exponitur.to.4.310 c,d,to.10. 50.g, & ſequen.
Tangia Magdalena qūo Chriſtus nolebat, q tactu ſuę fimbrię,aliā ſanauerat.to.9.49.d
Quare Magdalenæ ſic dixerit.to.10.205.b,c & 206. b, c
Et quid ſignificet. to.9.120.a, & ſeq.
Maria Chriſtum tangere volens. Eccleſiam figurabat. tom.10.50.g
tangere immundum tom.10.19.m, & ſeq.
Tanquam non negat, ſed oſtendit proprietatem. to.8.486.i,K
Tantalus rex tomo.5.171.m
Tardare quomodo deus dicatur.to.8.248.d
Tardiora ſunt omnia frigidiora. to.8.571.d
Tarentum oppugnatur a Fabio. to.5.3. K,l
Tarentinorum ditiraci. ibid. l
Tarentini cum Romanis pugnant. to.5.25.f, & ſeq.& 26.K,l
Tarentina vrbs euertitur. eod.3.k
Tarentini,naues Romanorū capiūt.t.5.26.f
Tarquinius Collatinus vrbe pellitur propter nomen tom.5.16.h,& 25.b
Lucius Tarquinius Collatinus Lucretię maritus tom.5.15.h
Tarquinius regis filius tom.5 7.i
Tarquinius Lucretiam oppreſit. ibid.
Tarquinius ſuperbus propter filium expellitur tom.5.15.h,& 24.i
Tarquinius cum patre exulat. eod.7.k
Tarquinius nouacula cotem ſecuit.t.5. 86.e
Tarquinius Priſcus. eod.177. l
Taruntius ſiue Tarutius. tom.5.52.h
T. litera in Græcis numerorum notis trecentos ſignificat,in quo numero crucis ſignū eſt. tom 4.104.c,to.8.235.c,d
Tauri, principes plebis. to.2.178.a
Taurus Aegypti procuratus fuit per dæmones. tom.5.169.c
Taurus in ſacrificiis Chriſtum prefigurabat. tom.6.109.m,& ſeq.
Taurorū nomine hæretici,& ſuperbi ſignificantur. tom.8.177.i, K,& 236 k,l
Tegat de⁹ peccata tua,ſ̄.ītu.t.8.63 g,& 370.c
Quid ſit lanis ouium,ſe tegere.tom.9.230 e
Tegumentum quotidianum quare non petimus. to.10.115.f,g
Teletæ tomo.5. 88.f
Telexion quintus rex Syciniorū.to 5.169.h
Tellus dea eodem.55.m
Tellum deus tomo.5.61.K,& ſeq.
telluris myſteria. Eod.62.b,
temeritas aſſerēdi vitāda.t.3.158.m,& 170.g
Non temere aſſeruandum. to.3. 202.g
temetum quid tomo.3.122.d
temperantia quid ſit. tom.1.212.i, K
temperantiæ officium. to.1.152.d,e
temperantiam probat ex ſacris literis. ibid.
temperantia qualis eſſe debeat. tom.2.34.a
temperantię contrariatur parſimonia. ibid.
temperantię partes, to.4.187.i
tēperātia carnales libidines frenanť.t.5.105.f
temperantia. Eod. 188.g
Intemperantia venialis tom.7.266.h
temperantia dicič,qua libidines refrenamus tom.8. 304. K
tempeſtas aquę quoſdam demergit ſecundū carnem quoſdam ſecundum ſpiritum.tomo.8.239.a,& 341.c
tempeſtas,in circumitu iudicātis,qualis erit eodem,155.l,m
tempeſtiuum & intempeſtiuū qd dici ſoleat tom.8.464. a, b
templum dei,homo interior.to.1.122.l, m, tom. 3. 354.g
templum vnū omnes, & ſinguli ſingula dei templum ſumus. to.2.83.i,to.4.407.i
templum dei, abuſiue locus dei. to.4 186.h
templum ædificatum eſt annis quadraginta ſex. eod.192. m
templa Chriſtianorum venerati ſunt pagani victores to.5.83.i, & ſeq.
templum Iunonis ſibi elegerat auaritia & ſuperbia leuium Grecorum,& Chriſti Baſilicas miſericordia & humilitas immanitū Barbarorum. ibid. f
Romani nullas ceperunt ciuitates, vt in templis earum parcerent victis. ibid.
templum dei ſumus nos Chriſtiani. t.5.82.h to.10.16.m,& 158. c
templum in Hieruſalē reædificatur.t.5.175.l
templum Salomonis glorioſius fuit tēpore ſuo,quam poſt fuerit:ſed domus dei glorioſior eſt ſignificata per illud.to 5.183.g
In tēplo deus, cum in loco nō ſit t.5.58 d,e
templa ſpiritusſancti,fideles.eod.216.a,b,& 218.& 213 g,& 232.i, & 243. K
templa materialiā diuis erigere, non liceat. tom.6.223.g
templum ſanctum eſt deo mens pura: & altare optimum,cor mundum. to.7. 247. f

templum Dei violat, qui vnitatem violat. to. 8. 24. l
templum regis ipſa eſt Eccleſia, conſtructũ viuis, ex lapidibus eo 137. d
De reædificatione tẽpli poſt ſeptuaginta annos, & de eius ſignificatione. t. 8. 271. l, m
Quod iterum deſectum ſit poſt mortẽ Chriſti, quia fabricatum erat in imagine futuri corporis domini ibidem. m
templum dei ſanctũ mirabile eſt non in ſtructura, ſed in iuſtitia. to. 8. 319. e, f
Quare Iudæi accuſabant Chriſtũ de blaſphemia, dicentes eum dixiſſe, Soluam templum hoc & non ſoluit, ſicut Chriſtus dixerat eod. 221. m
templum Dei polluit, quid ſit. to. 8. 190. a, b
templum dei eſt anima quieta & iuſta, Eodẽ 341. h, i
templũ Dei quale ſit, & ex quibus lapidibus ædificetur. tom. 5. 22. c, d
Quid ſignificet, De templo Chriſtus eiecit vendentes & ementes. eodem. 500. i
templum Salomonis vmbra erat, in qua demonſtrabatur quod venturũ erat, & ideo illud iam cecidit. ibidem, l
templum Dei non tantum ſinguli, ſed & omnes ſimul ſunt to. 8. 504. f
templum quod deſtruxerunt Iudæi a Chriſto excitatum, Chriſtus eſt to. 9. 21. e
In templo vis orare, in te ora eod 31. a, b
Deus voluit vnum templum ſibi ædificari in terra, vbi rogaretur, vbi moraretur. to. 6. 240
templum Chriſti in ſuo capite dedicatum, & quando. to. 10. 16. i
templum dñi quomodo ædificetur. t. 10. 69.
De verbis ſancti Lucæ in Actis apoſtolorũ, Petrus & Ioannes & aſcendebant in tẽplũ Sermo to. 10. 83. m
Quoties aliquod peccatũ committimus, tẽplum Dei deſtruimus. to. 131. c
templa cordis & corporis fideliũ ſunt Deo magis precioſa quam templa lapidea. to. 10. 253. m
Quomodo cõuerſari debemus, vt coędificemur in templum ſanctũ dño. eod. 334. h, i
tempus quid ſit. to. 1. 71. & ſeq.
tempus hoc nihil eſt aliud, quã velociſsimus curſus ad mortem. to. 5. 11. K
tempus á creatura cępit. to. 3. 188. K, & 352. e
Mundus non eſt factus in tempora ſed cum tempore.
tempus fuit ante motum cęli in aliquo mutabili motu eod. 107. h
Omni tempore fuerunt angeli ibid. h, i
Quæ tempora vel ſecula fuerint ante genus humanum, dicit ſe ignorare. ibid 108. b
Ante tempora dicit Apoſtolus fuiſſe nobis promiſſam vitam ibid. & ſeq.
tempore creatura dei ſunt tom. 8. 339 c
tempus & motus. tom. 3. 188. K, & 206. l, m
tempus quantũcumq; prolixum, momentorum minutatim detractione conſumit. tomo. 5. 106 h, i
tempus non eſt ſine mutatione aliqua. to. 5. 64. e, & 107. f, & ſeq.
tẽpus æternitati nõ poteſt eſſe coæternũ. ibi.
tempus mutabilitate tranſcurrit. ibi l.
tempus. n breue eſt, &c. exponitur. t. 7. 266. g
temporis breuitas to. 10. 82. m
Menſura temporis, in quo to. 1 69. d, e
Quale tempus metiri liceat, & quale non. ibidem. h, & m
De menſura temporis. tom 1. 71. h
tempora metimur animo ibidem. l
temporis differẽtię tres. t. 1. 74. & to. 2. 176 g
Non eſt veſtrum noſſe tempora vel momẽta. exponitur. tomo 2. 10. K, & 104. & m
Differentiæ temporum quomodo nominandæ. to. 1. 70. l
Diſcrimina temporum. to. 3. 173. a
temporum differentia diuinis operibus attribuitur. to. 9 106. b, c
templus triplex ante legem, ſub lege, & ſub gratia to. 8. 296. K, to. 10. 27. h
tẽpus præſens an poſsit eſſe longũ. t. 1. 69. d, e
tempus præſens omne, apud deũ. to. 4. 185. g
tempus præſens non inuenitur. tom. 5. 188 f
Omne tempus in hoc tẽpore ideo venit, vt non ſit: quia, &c. to 7. 378. h, i
Comparatio pręſentis temporis ad pręteritum. tom. 9. 115. h, i
tẽmpus præteritũ & futurũ, vbi ſint. t. 1. 70. h
Quomodo præterita & futura tempora pręſentia ſint. ibidem, i
Quomodo prę ſciantur futura. ibid. l
tempora futura, iam ſunt facta in diſpoſitione diuina to. 5. 147 d
tempora certa. to. 1. 69. b, c, & 267. i, K
tempora aliter cognoſcit deus, aliter homo. tom. 1 65. b, c
Omnia ſuis temporibus agi. to 2 65 d
tempora vtiliter neſciuntur. to. 2. 106 d

Tempora ſuperſtitioſe obſeruanda. t.2.170 d,e,t.3.62.1,to.4 435.e,& ſeq. t.6 63.f,g

Temporum & numerorum ratio in ſcripturis. tomo 3.21.c

Tempora eodem.356.g

Temporum obſeruatio obſeruanda in ſcripturis. tom.4.403.l

Tempus regnum Romanorum. tom 5.24.f

Per temporum quoſdam articulos tanquam ætatum hominis profecit recta eruditio populi dei, vt a viſibilibus ad inuiſibilia ſurgeret. tomo.5.85.K

De temporum diuerſa computatione,ſecundum diuerſas ſcripturas. tomo.5.106.m

Tempora quantumcunq; longiſsimo termino clauſa,æternitati comparata, non tam exigua æſtimanda ſunt q̃ nulla. t 5.106.h,i

In tẽporibus poſuerunt philoſophi circumitum,poſt quẽ dicebant eadẽ reuerti ibi.m

Tempus, & tempora, & dimidium tẽporis, Danielis.12.quid ſignificet. tomo.5.209.K

Tempore quodam venturi ſumus ad non tẽpus. to.8.423 K

In tempore fieri,& cum tempore,differunt. tom.5.94.f,& ſeq.

In tempore fit aliquid noui,quod nõ habet finem temporis. tom.5.107.m

Quod pudendis proſperitatibus affluere velint, qui de Chriſtianis temporibus conqueruntur to.5.10.f, & ſeq.

Contra eos qui dicũt fęliciora fuiſſe tẽpora priora quã cũ venit Chriſtus. to.8.519.c,d

De ſæuis & aſperis temporibus conquerentes,carnales tom.10.94.c,d

Sæua tempora non contriſtant ſpiritales & bonos ibidem

Nunc tempus miſericordiæ. tomo 4.385.a

Duo tempora modo diſtinguuntur, miſericordiæ ſcilicet & iudicii. tom.8 370.l,m

Tẽpus eſt, vocẽ paſtoris audiendi,qñ paſtor nondũ ſumpſit tẽpus iudicãdi.to.9.234.K

Tempus iudicii & miſericordię. to.10.23.g & 78.g,& 106.i

Tẽpus ſiue vita duplex, & laboris,& prgmii tom.10. 78. a

prius ẽ tẽpus laboris,poſteri⁹ qetis.eo.204.e

Hoc tempus reſpectu diei iudicii, dicit̃ nox. tom.10.244.e

Duo ſibi tempora ſuccedunt,tempus flendi & tempus ridendi.eodem.169.f,& 277.b

Tempus oportunum, vel tẽporis plenitudo eſt quando manifeſtatur gratia Chriſti. to.8.63.f,& ſo.ſeq.f

Tempus beneplaciti,quale ſit eodem.241.b

Tempus ſuum quomodo dicebat Chriſtus Iudæis nondum veniſſe. to.9.52. e, f

Tẽpora neſcit ęternitas dei.t.1.59.g,& 69. m

Tempora ęterna quomodo dicantur.tom.1. 267.K,l,to.4. 206.i

Temporalitas deitatis. to.3.355. f

De temporibus ęternis, quæſtio. to.4.206. i

De tẽpore annorũ patriç cęleſtis.t.5.159. g,

In æternitate nulla tempora. tomo.10.44.d

Temporalibus quatenus vtendũ. to.3.349.m Vide bona temporalia.

Tẽporalia quomodo a deo petẽda.t.10.45 m

Sperare temporalia. tom.10.82,h,ſeq.

Temporalia etiam a deo petenda ſunt,ſed ſecundo & tertio loco eo.157.a

Tenacitas vitium eſt ſimile parſimonię,non natura,ſed fallaci ſpecie. to.2.34. a

Tenebræ humanæ quomodo illuminentur. to.1.78.f,g,& 154.b, c.to 3.354.K

Tenebrę exteriores. to.1.166.d, to.2. 180.(, tom.5. 208. g

Tenebræ ſuper abyſſum. to.1.72.e, & 165.a to.3.159.h,i,& ſequen.

Tenebræ ignorantiæ & infidelitatis. tom. 1. 267.a,to.3.98. a

Tenebræ quod nihil ſint. to.1.267.b

De gente tenebrarum ſomnia Manichæorũ. Eod.276.d,to.3.252. e, f Vide Manichæi.

Tenebræ quo modo factæ. to.1. 269. l

Tenebrarum rectores quur dęmonia.to. 2. 149.c,d,to.3.252. e

Tenebræ,dæmones. tomo.2.181. K

Tenebrarum nomine,ſignificantur infideles ibid.& to.3.252.e,to.8.320.m

Tenebræ ignorantiam ſignificant,& gentilitatem tomo.2.205.f

Tenebræ, quid tomo.5.96.i

Tenebræ angelos malos reprgſentant.tom.5 102.h, & ſequen.

Tenebræ, abſentia lucis.to.3.159.i,to.6.49.i & ſo.ſeq.a & 178.d, e

Tenebræ non factę a deo,ſed ordinatę. to.3. 161.i,to.8.16.g,h

Tenebræ. tomo 3.251.i, to.10.114.c, d

Tenebrę qñ cęperint eſſe. t.6.190.m, & ſeq.

In tenebris deum habitaſſe,Manichæi finxerunt. tom.6 126.e, f

Tenebrę

Tenebræ animarum, peccata.to.7.122.h,t.8 16.g,h,& 41.a,& 46.d,& 58.d,t.9. 224.l
Tenebræ exteriores vel interiores, quę ſint. tom.8.12.i,K
Tenebræ ſignificant peccatores. Eodem.81.f & 137.b
Quòd figurent infideles. Eod. 320. m
Tenebrę pinguiores ſunt vmbrę.to.8. 469. f
Qui tenebrent tenebras ſuas quas deus non tenebrat Eodem.528.g,h
Tenebræ noctis, quando ita ſint, vt lumē eius ibidem. ,l
Tenebræ, nō natura, ſed voluntate.t.8.548.h
Tenebræ in homine, lux in dño.tom,9.4.K,l
Tenebræ quę dicantur, cum dicitur, Lux in tenebris lucet tom.9.6.c
Tenebræ oculorum internorum. to.9.59. c
Tenebræ pellendæ ſunt, ſi cum Chriſti luce ſocietatem habere velimus. tom.9.124.K
Qui ĩ peccatis tenebris eſt, nō videt laqueos ſibi ab hoſte paratos. to.9.167 e
Tenebræ qbus diabolus rector, infideles ſūt. tom.10.7.g
Tenebræ ſpiritales commutantur, & fiūt lux in domino ibidem.
Tenebræ noſipſi, Et libera nos a malo, ideſt a nobiſipſis tom.10.88.c,d
Quæ ſint tenebræ huius mundi.to.10.148.b
Rectores tenebrarum ibidem.
Tenebræ Aegypti. to.10.171.f,g
Tenebræ quando ſumus. to.10.173.d
Tenebræ denſę. Eod.176. b, & ſeq.
Non dat homini tenebras, qui dedit ei lucē. tom.10.241.d
Tātum qui modo tenet, teneat donec de medio fiat: exponitur tomo.5.206.i
Tentatio, alia mētis, alia corporis.t.2.178.K,l
Tentatio alia deceptionis, alia probationis. to.2.205.a,to.4.46.c,& ſo.ſeq.K,& 147.i & 158.i, tom.9.69.f
Tentatio duplex.to.4.418.l,to.9.69.f,to. 10. 10.e,& 116.a,& ſequen.
Et obiter declarati loci, Deus neminem tentat: & tentat vos deus. to.10.10.e
Duæ ſunt tentationes, quibus abundat hæc vita ſignis, & aqua. to.8. 226.k
Alia eſt tentatio quæ fit ignorantibus, alia q̃ ſcientibus tom.8. 331.b,c
Tentatio triplex in mūdo.t.1.163.e,t.8.18.a
Quatuor ſunt tētationes ex quibus nos deus liberat, cui confitentur ſuæ miſerationes:
prima eſt erroris & famis.ibidem.412.g,h
Secunda, eſt difficultatis vincendarum concupiſcentiarum. ibidem. h
Tertia, tædium & faſtidium verbi dei.ibi.K,l
Quarta, eſt tempeſtatis, & periculorū in gubernandis Eccleſiis. ibidem.
Contra has quatuor tētationes ſunt quatuor exclamationes, quatuor liberationes, quatuor miſerationū dei confeſsiones. ibi.m
De diuerſis animæ tentationibus, & modo vincendi illas. to.10.317.c
Tentatio, & ieiunium. to.3.250.a,& 347.l
Tentatur homo in diuerſis. to.4.316. b, c
Tentatio non omnis culpanda. to.5. 153.i
Tentatio adducens peccatum, & tentatio ꝓbans fidem. tom.10.10.e
Tentatio hominis quare permiſſa.to.3.218.b
Tentatio quare hominem deiecerit.ibidem.f
Tentatio cur per ſerpentē.t.3.219.l,& 221.e
Tentatoris verba. ibidem.i
Tentatio diaboli incępit a muliere.t.5.125.d
A tentatione nō preſeruauit deus hominem quē præſciuit eſſe caſurū.t.5.130.l,& ſeq.
Tentatio Euæ in paradiſo. tom.9.130.b
Tentatio diaboli ad Adam. tom.9.257.i,K
Tentatio diaboli cedit in decorem vniuerſi. tom.1.242 K,l
De tentationibus antiqui ſerpentis.to.1.276. a,b,& ſeq.copioſè.
Tentationes quomodo fiant per Satanam.tomo.4 409. c
De tentatione grauiſsima diaboli, qua ſolutus tentabit, bellaturus contra ſanctos fortiſsimos to.5.201.m,& ſeq.
Ibi tentat inimicus, vbi perfectio eſt tom.8. 182.a, b
Tentare tantum diabolus ſinitur, quantum expedit proficientibus. to.8.213.g,h
Aliquando qui tentantur, traduntur occulto merito ſuo in manus tentatoris. Eo.373. l
Tentare non audet diabolus, niſi ꝑmiſſus: & poteſtas ei datur aut ad damnādos impios aut ad ꝓbandos pios.t.8.398.f,& 399.l,m
Diaboli tentationes.to.9 267.b,c,& ſeq. to. 10. 162.K
Tentatio diaboli, de maioribus peccatis par ua mentitur. to.10.209.,h,i
Tentat deus, & non tentat.to. 2.136.m, tom. 4.32.h,i to.7.412.g,to.9.69.f
Tentatio diuina. to.4.213.d,e
Quomodo deus inducat in tentationem.tomo.4.

mo.4.408.K
Tentatur Abraham,vt obedientia ſua ſeculis innoteſcat,non deo. tom.5.153.i
Tentauit deus aliquos,quos erudiri ſic opus eſt,vel decipi iuſtum eſt. to.5.190 e
Tentat vos deus,quomodo,intelligatur.to.8 9.i,& ſo.ſeq.K,l
Diabolus foras eiectus eſt,non ꝙ non tentet ſed quia non tam facile in tentationem nos inducat. to.9.81 g,h
De tentatione Abraham a Deo,Sermo.to.10 162.e
Tentat Deus hominẽ,non vt eum inueniat: ſed vt homo ſe inueniat.t.10.162.g,h,& K
Vbi inuenitur tẽtans Deus,lex loquitur:vbi vero Chriſtus,Euangelium. to.10.162.i
Differẽtia tentationis Dei & hęretici.ibi.i,K
Si deus ceſſat tentare,magiſter ceſſat docere ibidem. K
Tentat Deus,& quare. to.10.191.g
Tentari, & induci in tentationem,differunt. to.4.408.l
Tentationes non deprecandæ. ibid.
Tentationis exempla. ibid. m
Quomodo inducamur in tentationem.to.4 409.d
In tentationem introire & exire, quid ſit.to. 8.473.d
In tentationem intrare,eſt a fide exire.to.10. 30.i
Quid ſit Deum inducere aliquem in tentationem to.10.191.g
Deus aliquem educit a tentatione cum liberat a malo. ibidem.
Aliud eſt tentari, aliud in tentationem induci t.to.10.219.f
Tentatio,vita humana to.1.64.g,& ſo.ſeq.d to.2.84.f,to.3.348.l
Tentationes & illecebræ nocturnæ. to.1.64. h,i
Tentatio gulæ, & reliquorum ſenſuum.ibid.l
Superbiæ vitium. to.1.66.a
Vanæ gloriæ vitium. ibid. c
Tentationes hominum neceſſarię. to.3.178.m & 351.e
Tentatio humana.to.4.313.e,& 409.c,to.9. 100.d,& ſeq.
Tentationum varietas to.4.409.d
Sine tentatione non poteſt eſſe vita humana tom 8.202.b,c
Vita iſta tentationibus plena eſt. t.10.206.m
Aetas pueri naſcentis tentationibus iam ſubiacet. to.10.249.a,b
Tentationem eſſe vitam hanc, quomodo dixerit Iob. to.10.121 a
Precatio contra tentationes to.9.167.c
Tentationis remedia.eod.250.h,& ſeq.tom. 10.207.a,b
Remedium contra tentationes diaboli.tom. 10.162.K,l,& 209.h,i
Cautio circa tentationes. tom. 10.208.g, h
Contra tentationes maior eſt adiutor,quàm oppugnator. ibid. i
Tentatio quomodo deiicit. to.1.276.d
In tentationibus ſperandum in domino. to. 2.176.e,f,& ſo. ſeq. e
Tentationum fructus.to.3.332,l,to.4.326.e
Tentatio aliquando ad probationem fit, aliquãdo ſub dolo ad ſubuerſionẽ.t.4.306.b
Tentari deſiderant,& metuunt boni, ſecundum differentiam perfectionis,vel imperfectionis in eis. to.5.123.K,l
Tentatio eſt acceptanda qua fit probatio. to. 5.151.h
In tẽtatione multiformi,reddimur feruẽtiores ad deſiderandũ cęleſtẽ pacẽ.eo.191.g
In tentationibus etiã vincens, indiget dicere,Dimitte nobis debita noſtra.t.5.197.K
De tentationibus & periculis obiectis iuſtis in quibus oportet eos bellare vigilantes. to.5.237.h,& ſeq.
Tentationes animi non ſentit,qui non proficit. tomo.8.50. i
In tentatione ſe quiſque agnoſcit, qualis ſit. eod. 90. d
De tentatione noſtra deus non accipit ſcientiam,ſed oſtendit. ibi.& 121.b
Omnis tẽtatio,probatio eſt,& fructũ habet. tom.8.330.h
Nemo ſibi innoteſcit,niſi tentatus.to.8.202. b,c,to.10. 162.K,l
Qui tentatori dat poteſtatem,ipſe tentato ꝑbet miſericordiam, quia ad menſurã,permittitur tentare diabolus.tom.8.228.a, b
Omnis pertinens ad Chriſtum,neceſſe eſt tẽtationibus, variis agitari. eod.212 a
Qui non tentatur, non probatur:& qui non probatur,non proficit. to.8.247. h
Tentationes huius vitæ ſine adiutorio dei, ꝑ arbitriũ voluntatis ſuperare nõ poſſumus eod.327.l,m
Tentatio malis eſt,vt ignis fœno, bonis tanquam

quàm ignis auro. to.8.398.f
Tentationes repunt, ſed caue ne ſurripiant. ibid.399.e,f
Quomodo tota vita noſtra ſit tentatio. to.8. 479. l
Tentatio oculorum, non eſt niſi mendaciũ oculorum. eod.515.b
Melius eſt tentari & probari quàm non tentari & reprobari to.8.552.c
Duo tempora ſunt, vnum quod nunc eſt in tentationibus: alterum, quod erit in ſecuritate,&c. eod.572.e,f
Tentationibus probatur homines. to.9.132.c
Homo in tentatione ſiet it in deum factorem & diabolum deceptorem. to.9.257.i,k
Auxilium dei in tentationibus. to.9.162.d,e
In tantum tentatio proficit, inquãtum fides deficit. to.10.30.i
Tentator quomodo vincatur. to.10.35.d
Quicunq; tentatione vincitur, peccatum ipſe committit. to 10.116 a
Sine tentatione nullus probatus eſt iuſtus.to. 10.219.f
Tentatio,& ieiunium Chriſti tom.3.250.a
Ieſus tentatus.to.4.141.k,& 306.b,c,to.10. 35.d
Tentauit Chriſtum princeps dæmonum. to. 5.80.k
Domini tentatio tripertita, quid ſignificet. tom.8.18.a
Diabolus totũ corpus Chriſti, ſicut & Chriſtum duobus modis tentat, ſcilicet errore & terrore. tom 8.54.h
Tentatio Chriſti, noſtra eſt doctrina. eodem 329.c
Tentatus eſt Chriſtus, ne vincatur a tentatore Chriſtianus. to.8.332.c,d
Si ille non vinceret tentatorem, quomodo tu diſceres cũ tẽtatore pugnare? ibi.334.e
Chriſtus ideo tentari voluit, ideo triſtis effectus eſt: vt quid in tentationibus noſtris reſpondeamus, & quem in tribulationibus inuocemus, oſtenderet. to.9.82.a
Tribus malis mundi, tentatus eſt dominus.to. 9.127.m
Chriſtus diabolo in tentatione reſpondẽdo docuit nos qd reſpõdeamus ibid.128 a,b
Chriſtus quare ad diaboli tentationem non fecerit panes. to.1.35.d
Quare Chriſtus tentatus eſt. to.10.207.d,e
Error ſuper tentatione dei,& Chriſti. to.10. 162.i, & ſequen.
Contra tentantes deum tom.3.265.g,h
Quòd vtendum induſtria noſtra, ne deum tẽtare videamur ibid.
Periculum, quantũ cauere poteſt non cauẽs, magis tentat deum, quam ſperet in deo. tomo.5.149.h
Tentare Deum non audeat homo, quando habet quod faciat. tom.6.131.b,c
Terebinthi arboris natura. to.4.101.h
Terentii verba ponuntur. to.2.25.b
Terentius quidam. to.5.64.d
Terentianus adoleſcẽs, qualiter in flagitium corrruerit. to.2.248.b
Tergeo ſecundę inflexionis. to.1.89.h
Terminus deus. to.5.47.m
Terminus fines habet. to.5.57.h
terminalia in Februario celebrantur. ibid. i
Terræ vocabulum quomodo accipiatur.to. 3.207.m
Terra duplex. to.10.76.l,m
Deliramentum de duplici terra to.6.41.d,e
Terra erat inanis, variè intellectum. t.1.75.c
Terra, corpus eſt ſimplex. to.1.195.b
Terra inuiſibilis. tom.3.159 h,to.10.195.i
Terra, in duas partes diuiditur. to.5.57.f,& 61.h,& ſequen.
Terras in tres partes diuiditur. eod. 149.g
De lateribus, & figura terrarum. to.6.41.e,
Terrarum coniunctio. to.6.42,b,c
Terra quaſi finis eſt rerum, quia vltimum eſt elementum. to.8.24 g,h
Quomodo fundata dicatur,& permanere in ſeculum ſeculi. eod.455.i
Quomodo firmata ſit ſuper aquas, cum grauior videatẽ ut nõ portari aquis, ſed aquas portare potius credatur. to.8.517.i
Terra quare gignat infrugifera, & noxia.to. 1.269.c
Terra, tellus, tellum, differunt. tom 5.32.d
Terra deuorat quodãmõ q̃ genuerit.eo. 60.a
Terra dea,& mater deorum. to.5 62.a
Terra, mater fœcunda omnium. ibid 111.i
Terra liberatur in medio, in nihilo t.5.116.h
Terra,& linguæ, quando diuiſę ſint.eo.147.g
Peccatis innumeris, terra inquinatur to.3.31.c
Terra es,& in terram ibis: exponitur.t.5.155 e,& 207.e
Quomodo terra reſtituta ſit Chriſto.tom.8. 511.a,& ſequen.
Melius eſt carne ambulare ſuper terrã quàm cupiditate

cupiditate ire ſub terra eod.213.c
Terra quomodo dicatur interfecta in ſanguinibus to 8.410.c
Quo deus dederit eã filiis hominũ.eo.432.i
Terra promiſsionis, quę to.4.98.d
Terra promiſsionis myſticè. to.10.100.l
Terra promiſsionis, terra fluens lac & mel. tom.8.404.c,d
Terra repromiſsionis fluens lacte & melle, quid figurabat. ibi. & 409.l,m
Terra promiſsionis erat natura humana ante lapſum Adę tom.10.169.l
Terram promiſsionis ingrediunt filii Iſrael tom.5.86.a
Terra promiſsionis Iſraelitico populo reformari Ieſũ Moyſi ſucceſſorẽ,quid t.10.180
Terra repromiſsionis ſi ſemper duratura eſſet non eſſe figura,ſed res. to.8.261.a,b
Qui filiorum Iſrael intrauerunt terram promiſsionis tom.4.311.h, i
Duo tantum de ſexcentis milibus viri terram promiſsionis ingreſsi ſunt. to. 10.178.i
Non amplius quam duo,de ſeniore populo meruerunt terram promiſsionis intrare. to.10.180.m
Et qd hoc ſignificet.t.8.383.f,g,to.10.180.m
Iuſto dei iudicio filii Iſrael terram promiſſionis receperunt. tom.10.180.h
Terra promiſsionis non recuperatur, niſi regnante Ieſu fluuius Iordanis tranſeatur. ibidem, f
Terra promiſsionis,Sem filio Noe,in diuiſione orbis obuenit in poſſeſsionem.ibi.b,c
Quid terra promiſsionis deſignet. ibid.d
Terra promiſsionis, non lege naturę,nec lege ſcripta Moyſi,ſed per Ieſum reformatur.tom.10.180.f
Omnis terra in ſcripturis. to.3.345.a
Terra domini, eſt eccleſia eius, ipſam rigat & colit tom.7.91.l
Terram ſpiritaliter firmari ſuper aquas quid ſit eod.49.g
Terra quando ſpiritaliter fundata.t.8.339.m
Terra noſtra,quid to.10.151.k,l
In terra deſerta,inuia,& inaquoſa:exponit. to.10.166.c
Fructus terræ,allegorice ſunt officia pietatis tom.1.82.i, K
Terra quõ benedicat dominũ. to.4.304.c,d
Terra noſtra tunc dat fructum ſuum,cũ &c. tom.8. 228.h, i
Terra quomodo producat ſpiritaliter fęnũ iumentis, & herbam ſeruituti hominum. eod.383.i,& 395.d
Terra quõ ſpiritalis educat panẽ. to.8.369.d
Terra viuentium eccleſia. to.3.20.a
Quid ſit terra viuentium & quid terra morientium. to.10.151.l
Et quomodo differant. to.8.46.f,g
Terra viuorum eſt regnum ſanctorum. Eod. 95.h,& 100.a, b
Quomodo repleta ſit poſſeſsione dei.tom. 8 398.l,& ſo.ſeq.c
In terra morientium, ſpes mea deus:in terra viuentium,portio mea ibid.399.e
Terram tunc commouet,& turbat deus.to.8 200.h,& ſeq. & 231.
Quomodo mota ſit a facie dei.eod.430.f
Terra quomõ liqueſcat,& defluat.t.8.271.g
Eſt orbis terrarum qui non cõmouebitur,& eſt orbis terrarum qui commouebitur.eodem.340.a,b,& f,g
Terram commouerit,quid ſit to.8.363.e,f
Terra quomodo innumerus inquinata peccatis. to.3.311.c
Terram iudicare,eſt corpus damnare.10.10. 194.K
Quomodo ſit iudicanda terra. ibid.l
Terra,anima ſitiens. to. 1.79. b, c
Terra pro aqua ponitur. to.4.48.m
Terra,arbores,fęnum ſunt homines terreni. to.9.144. b
Terra noſtra, eſt caro noſtra. t.4.407.to.10. 152.K, l
Inferiora terræ,ſunt terrenæ,cupiditates. to. 8.213. c
Terræ nomine, deſignat eccleſiam ex gentibus. to.8. 116.l
Terra,cibus diaboli to.8.401.h
Terra dicit homo qui terrena ſapit. ibid. h,i
Quod ſignificet eccleſiam,& quę ſit firmitas eius,ſuper quam fundata eſt.10.8.391.a,b
Terra pro hominibus.to.3.35.h,& 36.g.to.4 404.c,d,to.5.210. h
Terra dicitur quicquid infra ſpiritalem hominem eſt. tom.8. 5.b
Terra,infideles to. 10. 115.
Terrę nomine, figuratur humilitas hominũ. tom.8.314. l
Quod ſignificet gentem Iudæorum.tom. 8. 148.d, & 144.
Terra pro mari. to.8.280.m

Terra, virgo Maria tom.1.279.m
Terræ noīe, ſtabilitas ī deo ſignificat.t.8.4.h
Terra appellatus eſt peccator.to.4.400.g,& 404.i,to.8.24.m
Iniuſti ꝓ amore terreno, terra ſūt.t.9.145.m
terręmotus ī Aphrica & Thracia. t.3.242.h
terræmotus cordis tomo.8.402.a,b
terrigenæ, ſunt filii terræ. tom.8.147.a
Quomodo terribilis deus to.8.223.d,e
Deus mente ſæuiſsimas terruit. to.5.3.b
terror optimus ciuitatis tutor. tom.5.11.g
Deus nos terret, & contriſtat ad emendatio nem to.10 46.c
tertullianus tomo.1.50.d,to.2.29.i
tertullianus multa eloquentiſsime ſcripſit. to.6.10.h
tertullianum nobis inter hęreticos habitum quod ad Cataphrygas deſciuerit, & itera tas nuptias pro ſtupro damnauerit. ibid.i
tertullianus Cataphrygarum adſtipulator. to.4.366.c
Deum corporeum eſſe ſomniauit.t.2.214.d to.3.217.d,to.6.10.h,i,to.7.380.m
Animam corpoream.t.2.214.d,to.3 217 d, & ſeq.to.6.10.h
Animas poſt mortem cōuertit,in dęmones, & in quęcunque animalia. to 6.10.d,& i
Animam ex traduce.to.2.215.d,tom.6.10.i
tertullianus hæretice ſentit de monogamia. to.6.204.d
tertullius. tom.5.20.f
teſta ante ignem mollis, & poſt ignem fortis quid ſignificet tom.8.36.f
teſtamentum pro pacto pacis. to.3.33.d,& l,& ſo.ſeq, a,to.8 300.a
teſtamentum pro pręcepto. to.3.44.l
teſtamento dei appellantur multa alia a no uo & veteri tom.5.151.k
teſtamentū differre ab inſtrumēto.t.7.293.f
teſtamentum, in ſcripturis, non illud ſolum dicitur quod non valeat, niſi teſtatoribus mortuis, ſed omne pactū placitum teſta mentum vocatur to.8.300.a
teſtamenta duo ſignata per Agar & Saram. to.1.7.l,to.2.180.m,to.4.431.l,m
In nouo teſtmento pene nulla eſſe, quę non in veteri to.1.18.l,m
teſtamentū vetus, & nouum, quō differant. to.2.74.g,to.3.273 f,to.4.59.f,g,& 83.m & 89.i,& f.ſeq.a,t.5.88.c.& 15.c,t.7.292i
Et vnde illud nouum, hoc vetus dicatur. to. 3.272.h tom.7.193.h
Vtriuſque teſtamenti deus vnus eſt. tomo. 4. 237.c,& 251.k,l, to.6.63.g, & 193.l,m Et ſo.ſequen.g
teſtamentorum ratio. to.2.239.i
De concordia vtriuſq; teſtamenti cōtra Ma nichęos. to.1.248.f,g,& 249.f,g
teſtamentum vetus, & nouum, quid conti neant. tom.1.254.K
Teſtamentum nouum ante prædictum.tom. 2.7.d,e,& 16.m
Veteris teſtamenti quadragintaquatuor libri tom.3.8.h,i
Retracta. to.1 21.e
teſtamenti noui libri enumerantur. to.3. 8. i
teſtamentum nouum ex Grecis volumini bus emendandum tom.3.10.h
Vetus item, ſecundum ſeptuaginta. ibid.g,h
teſtamentum nouum a Hieronymo caſtiga tum probat Auguſt. to.2.24.d
Vetus teſtamentū nō itē.t.2.11 i, & ſo.13.a,b
teſtamenta duo, duas fęlicitates pręſeferūt. tom.2.174.c, d
teſtamenti veteris & noui vicinitas.t.4.49.K
Concordia.to.6.45.f,& 56.m, Retracta.to. 1.18.l to.10.16.e,f
teſtamentorū duorū differentia patet in Pſal. Quam bonus Iſrael deus.t.5.89.d,& ſeq.
teſtamenta duo duntaxat tom.4.94.e
Duorum teſtamentorū diſpenſatio, iuxta ho minum ętates tom.4.192.b
Teſtamentum uetus, eſt occultatio noui.to. 4.325.m tom.5.151.f
Teſtementum nouum, eſt manifeſtatio vete ris to.4.325.m,to.5.49.m, & 151.f
Teſtamentum vetus ad timorem pertineat, nouum ad charitatem. to.4.424.m
Teſtamentum uetus & nouum, eadem ſcri ptura vocatur. tom.4.440 e
Teſtamentum nouum promiſſum, non ſecū dum teſtamentum to 6.23.h
Teſtamēta duo ſignificant.per Iſmael. & Iſa ac.to.4.346.m,to.5.152.h,tomo. 6.87.g to.8.74.l,m,& 469.d,e
Per ſcribā doctū, in regno cęlorū.t.9 69.g,h
Teſtamentum vetus, propheta noui teſta menti. ibidem.i,& to 10.151.K
Teſtamentorum diſcrimen, ratione bellorū. to.6.238 K,l,& ſeq.
Teſtamentū nouum in vetere figuratū, & ve tus in nouū releuatum.t.6.85.a,& ſeq. co pioſe,

pioſe item. 194. g
Noui & veteris teſtamenti ſcripturas, quomodo accipere debemus. to.5.131.g
Teſtamentū vetus ſignificatur per Heli ſacerdotem, & Saulem regem reprobatos: No uū vero per regem Dauid, & Samuelem inſtitutos a Deo eod. 158.K, & ſeq.
Teſtamentum vetus nihil proficit, niſi quia teſtimoniū perhibet teſtamento nouo. to. 5.162.K
Teſtamentū vetus debuit præcedere nouum ſicut animale præcedit ſpiritale. t.5.171 d
In teſtamento veteri habentur lex & prophetæ, in nouo Euangelium & Apoſtolicæ literæ. eod. 199.e
Teſtimonia noui teſtamenti præponenda ſūt teſtimoniis veteris teſtamenti. ibidem.
Teſtamenti vtriuſq; conſilatio, contra Adimantum. to.6.55.c,d
Teſtamentorum duorum breuiſsima differentia to.6 63.g, & ſ
Teſtamentū vetus tēporalia promittit, nouū æterna. to.5.171.d, to.6.71.i, to. 8.265.h,i
Teſtificatio veteris teſtamenti, fidem nouo conciliat tó 6.71.h,i
Teſtamentum nouum abſconditū, latet in veteri, tanquam in fece corporalium ſacramentorum to.8. 424 g
Teſtamentum vetus vocatur, quia per nouū aboletur. eod. 403. m
Quod gratia noui teſtamenti in veteri lege velabatur & in Euangelio reuelabatur, figuraliter oſtenditur to.8.547.b, c
Teſtamentum nouum, á veteri diſtinguendū tom. 9.5. K
Duo teſtamēta, ſunt duo vbera matris Eccleſiæ. tom. 9.128. c
Teſtamentum in nouum canticum, vetus in nouum, mutatū eſt, homo vetus mutetur in nouum Eodem. 202. e, f
Comparatio veteris ad nouum teſtamentū, ex parte ſignorum to. 10.324. a, b
Vetus teſtamentum figuratur per Agar, & Iſmaelem to. 1. 18. m
Vetus teſtamentum, quid dicatur. Eod. fo. 21. e
Vetus teſtamentum nō accipiunt Manichęi. to. 1.21 f.l, & 21.g, & 27.d, 254.K, & to. 3. 202 b, to.6.7.a, & 71.h,i, & fo.96.d
Item Cerdoniani, Marcioniſtę, Seueriani. to. 6.5.f, g
Vetus teſtamētum proprie, quod datum eſt in monte ſina. to.1.18.l,m, & 22.i
Vetus teſtamentum to.5.88.c
Teſtamētum eſt a ſeculo morte mori eos, q tranſgrediuntur, præcepta dei. to.5.151.h, i
Teſtamentum vetus duplicia præcepta continet. tom.6.74.g, 78.g, & 122.f,g
Teſtamentum vetus, quatenus Chriſtiani accipiant. to.6.71.a, & 74.g, to 7.292.b, c
Nō humana ſuſpitione, ſed apoſtolico teſtimonio & prophetico declarantur omnia quæ in teſtamento veteri gerebantur, figuram eſſe noui to.8 431.m
Teſtamentum vetus inſipicum, ſi ratio ibi Chriſtus intelligatur to. 1. 8.m
Teſtamentum vetus, vmbra futurorum, to.8 74 l,m, to.9 52. m
Teſtamentum vetus quid, & eius promiſsiones. to.9.54.l
Nouum teſtamētum, figuratur per Saram & filium eius tom. 1.18 l,m
Teſtamenti noui, ex prophetis, commemoratio. to.3.272.e
Teſtamenti noui præfiguratio. tom.4.59.f,g
Teſtamentum nouum, reuelatum eſt per incarnationem Chriſti to.5.157.d
Per teſtamentum nouum quicquid nobiſcū agitur, non pertinet niſi ad nouam hęreditatem noui teſtamenti. to.5.219.b, & ſeq.
Ante teſtamenti noui releuationem ciuitas dei, non in lumine, ſed in vmbra cucurrit tom.5.188 l, & ſeq.
Teſtamentum Chriſti aſcendentis, t.7.112.a
Teſtamentum nouum dicitur, quo renouat ad nouam hęreditatem. to.8.421.K
Teſtamentum pacis, eſt teſtamentum patris noſtri to.9.237.f
Teſtimonia, Græcè dicuntur martyria, quo verbo iā vtimur, p latino, ita vt teſtes martyres appellem⁹. t.8.444.c, 449 i, & 455.h
Teſtimonium triplex to 6.244.i
Teſtimonia ex lege & prophetis, to.6.12.a, & ſeq. copioſe, & 19.l,m
Ex libris Ethnicorum. eo.20.f
Teſtimonium legis, eis qui lege non vtuntur, teſtimonium eſt quo conuincātur puniendi: his vero qui ea legitime vtuntur, teſtimonium eſt, quo demonſtratur, ad quem liberandi confugere debeant peccatores. to.8.282. b
Teſtimonia dei ſcrutari, quomodo intelligēdum. eod. 437.m, & ſeq.

Teſtimonia dei ſunt, quibus quãtum nos diligat, nobis probare dignatur. to.8.441.g
Teſtimonia Dei, quæ. Eod.446.i,K,464.f
Teſtimonia dei, mirabilia. tom.8.461.i
Quæ ſint mirabilia teſtimonia dei, & vtrum videamus hominem ab eorum ſcrutatione reuocare, an potius vt ſedulo id agat exhortari ibid.l
teſtimonia dei cuſtodiuntur, dum nõ negãt, quia hoc eſt martyrum officiũ, t. 8.466.e
Teſtimonium conſcientiæ. to.4.422.d
Teſtimonium inimicorum, roborat fidem noſtram to.5.183.c
Teſtimonia non vendenda. to.2.75.c
Teſtimonium falſum. tom.4.6.m
Non falſum teſtimonium dices. to.5.8.c
Teſtimonium falſum, apud deum nõ valebit tom.8.105.g
Deo dederunt teſtimonium omnia, pręter hominem to.9.6.d
Teſtimoniũ Chriſti neminem accepiſſe, quo modo dicebat Ioannes to.9.28.f
Teſtimonia de Chriſto diuerſa. to.9.44,2,b
Paracletum teſtimonium perhibere de Chriſto, quid ſit to.9.101,2,b
Teſtimonium Chriſti verum. tom.10.36.a
De eo quod ſcriptum eſt in Euangelio, Si ergo teſtimonium perhibeo de me, &c. to. 10.35.m, & ſequen.
Et quomodo hoc intelligẽdum. Eod.36.a
Chriſtus in martyribus, & per ipſos teſtimonium ſibi dicit ibidem.c
Satellites a Phariſæis miſſi, Chriſto teſtimonium tribuunt to 10.39.g
De teſtimonio Chriſti de Ioanne, & Ioãnis de Chriſto: Homilia to.10.117.c
Iudæi, noſtrę fidei teſtimonium ſeruant. tom.10.166.g
De quolibet gradu hominum habuit teſtimonium ſalus omnium to. 10.131.l
Adulteri, fornicatores, & id genus immũdorum, non inueniũtur perhibuiſſe teſtimonium Chriſto. to.10.132.b
Teſtimonium Apoſtolorum de Chriſto. to. 10.200.g
Teſtis nõ debet vendere teſtimoniũ, t.2 75.c
Teſtes ueri aliquando puniuntur in iudiciis, falſis teſtibus pręualentibus. tom.5.190.i
Teſtes introducendi ſunt, prius tamen cauſa propoſita. to.5 199.2,b
Teſtis in iudicio, & nõ ſolũ iudex Chriſtus erit to.5.101.e
Ero teſtis velox ſuper maleficos, & ſuper adulteros, &c exponitur ibid.
Teſtes tres tom.6.244.h
Quando deus iudex eſt, alius teſtis quam cõſcientia tua non erit to 8.106.h
Teſtes duo, aut res, qui ſint, in ore quorum debet ſtare omne verbum to.9.81.g
Deus teſtes habere voluit homines, vt homines deum teſtem haberent. Eodem. 124.f
Teſtes Dei, paſsi ſunt ibidem
Duo teſtes Chriſti, ſint duo teſtamenta. to.9 145.e
Tethys, dea Marina, pro mari. tom.3.240.K
Thabor interpretatur veniens lumen. tomo. 8.323.m.
Thaddæus trinominis fuit. to.4.147.i
Thales Philoſophus. to.5.65.f, & 274.l
Thamar mendacium excuſatur. tom 4.16.l
Thamar quatenus excuſabilis. tom.6. 136.c
Thamar amaritudo interpretatur. tomo. 8. 141.f, & K
Thamar, Eccleſiæ typum gerit. ibid.l
Thanus mandatum humile interpretatur. tomo.8.284.c
Thare domus vña to.5.147.m
Thare domus perſecutionem paſſa eſt Chaldæis ibidem.147.c
De Thare patre Abraham, & numero annorum vitæ eius in Charra. ibid. b, & d
Tharſus patria Pauli to.8.144.b
Tharſis quæ nã ciuitas ſit, & quid ſignet, ibi.
Theatrica turpitudo to.1.14.m
Theatrum Chriſtianis prohibet. to.10.19.d
Themiſtus Philoſophus tom.1.97.h
Themiſtoclis dictum to.2.78.a
Theobrotus to.5.8.h
Theodorus laudatus. to. 1.159.e, & 168.e, Retracta. 9.K
Theodorus tom.2.24.i
Theodoſius peccunia multauit hæreticos. tomo.2.66.m, 68.a tom.7.88.c,d
Per Theodoſium Monichęi proditi. to.6.2.f
Theodoſius Imperator, qualis in virtutibus fuerit, & quomodo aliis exemplum reliquerit. tom.5.49.c
Theodoſius, publicam egit pęnitentiam. to. 10.120.a
Theodotion hæreſiarcha, a quo Theodotiani. tom.6.6.l
Chriſtum merum hominẽ fuiſſe ſenſit. ibid.

Theolo-

Theologiæ ſtudium qualem animum requirat. 10.3.14.l, m
Theologia Platonis, Pythagorica, t.3.12.e, f
De tribus generibus theologiæ, ſecundũ Varronem .i. vno fabuloſo, altero naturali, tertio ciuili. tom.5.51.h, & 87.c, & ſeq.
De theologia mythica .i. fabuloſa, & ciuili, contra Varronem. to.5.50.m
Theologia ciuilis quot habeat partes. ibid.51 e, f
Theologia poetica, quot habeat nomina. ibi.
Per Theologiæ, verbum græcũ, quid intelligamus. to.5.64.a, b
Theologi dicti ſunt poetæ. to.5.172.c
Theopropria, ſeu theoproprium. to.2.216.f
Theoſebia interpretatũ, dei cultus. t.3.269.g
Theoſebia. tom.5
[illegible] tom.3.46.g
Theriacum quale antidoti genus. to.10.57.c
Theſaurus in vaſis fictilibus. tomo.4.108.e
Theſaurus in agro abſconditus, quid ſignet. tom.4.111.l
Theſauros abſcõdere in cęlo, quid. t.4.410.c
Theſaurus communis veritatis erit in patria to.5.45.m
Theſaurus deſiderabilis iuſtitiæ, to.6.193.d
Theſaurus dei, dicitur ſecretum dei. to.8.71.i
In theſauro pauperum, dulciſsima requies, & vera ſecuritas. to.8.95.g
Theſaurus tuus, meritum tuum. tom.8.99.g
Theſaurizare filiis, & hęredibus, ſtultum eſſe probatur. to.8.110.e, & 149.e
Theſaurizare, fundamentum bonum in futurum. tom.10.4.i
Quæ vanitas theſaurizare in hoc mundo. to. 10.150.h, & ſequen.
Vbi theſaurizandum ibid.m
Meritò theſaurus in terra, quia cor in terra. ibidem.
Mala quę theſaurizando committuntur. to. 10.151.a
Theſaurum in terra condere ibidem
Qui condit theſaurum in cœlo, non perdit theſaurum. ibidem.
Quicquid homo facit modo, in theſaurum mittit. to.10.236.b
Bonus homo, de theſauro ſuo certus, eſt malus authem prorſus ignarus. ibid.b, c
Qui ſint theſauri bonorum. tom.10.236.d
Malorum theſauri ibidem d
Pauperes ſunt laturarii, eleemoſynas in theſaurum cœleſtem portantes. ibid.e
Theſis & Hypotheſis. tom.1.105.m
Theurgiæ commendatio a Porphyrio. tom. 5.84.d
Et quòd falſam purgationem animis, dæmonum inuocatione, promittat. ibid.m
Thomæ Apoſtoli hiſtoria apocrypha. to.4. 402.k, l, to.6.64.k, l
Thomæ Apoſtoli vindicta. tom.6.64.k, l, & ſeq. & 140.k, l
Thomas an Chriſtum tetigerit, nec ne, dubiũ eſt. tom.9.120.f
Thomam Apoſtolũ quid impediuerit a credulitate. tom.10.28.k, & m
Thomas vidit, tetigit, digitos miſit. to.10.29. a, & 206.b, g, h, 208.d, & k, l
Thomas aliis diſcipulis credere noluit. to.10 206.g, & 208.c
Thomas ſigna clauorum & lanceę quęrebat ideo non credebat. tom.10.208 c, d
Thomas non petiuit tangere Chriſtum, ꝙ ipſe dubitaret, ſed vt omnem ſuſpitionẽ incredulitatis excluderet ibid.l
Thomas, Chriſtum tangẽdo, multum nobis profuit. ibidem.
Thomas prius dubius, factus eſt certus. tom. 10.220.g
De ſancto Thoma, Sermo. tomo. 10 255 b
Throni Græce, ſedes ſũt honorabiles. Latine tom.8.469.h
Thronus beſtiæ, Eccleſia impiorũ. to.9.147.d
Thuriarchus, ſiue Thurimarchus. t.5.169.e
Thuribulum, eſt Eccleſia. tom 9.144 a
Thuribula figurant imaginem diuinæ ſcripturæ. to.10.176.k
Quid thuribulum ignitum, altari impoſitũ, figuret. to.10.177.a
Thurificati qui. to.2.224.c
Tiberis glaciè conſtringitur. tomo 5.26.m
Tiberis vltra morem exundauit. ibid.26.g
Tiberis, prius Albula. tom.3.203.m
Tiberinus deus. tom.5.54.g
Ticonii regulæ ſeptem. to.3.19.c
Ticonii Donatiſtæ ingenium, & eloquentia. tom.7.4.c
Tigillus. tom.5.58.i
Tigris fluuius paradiſi. t.1.276.k, l, to.3.207. m, to.5.191.c
Tilos inſula. tom.5.215.c
Seruare veſtes & id genus, ita vt a tineis corrodantur, peccatum eſt. to.9.252.g, h

Timor.

Timor.to.1.254.l,& 264.K,l,to.3.349.a, to. 5.124.d,& ſequen.
Timor duplex.to.2.180.d,to.8.492.l,t.9.69. g.98.b,& 138.h,to.10.94.K
Timor eſt duplex, exemplum de duabus matronis,quia aliter timet adultera virũ ſuũ, aliter caſta to.8.447.g, & 465.b,& 493. m, & ſequentibus.
Timore pęnarum mali coercendi.to.2.epiſ. 48. & 50. per totum.
Timor humanus,populo Iſrael condonatus tom.4.101.i
Non timeat homo quod non habet in poteſtate deuitare. to 8 147.c,d
Timere, vbi non timendum. eod.169.g,h
Qui non timet, non eſt immortalitate indutus,ſed ſenſu exutus. tom.8.169 c
Qui non timent, nec homines ſunt.eod.215 a,b
Maiore timore minora contẽnimus, & maiore æternitatis cupiditate omnia temporalia faſtidimus. to.8.238.b, c
Timor in præſenti vita eſt,non in futura.ibidem. 454.h, i
timore configere carnes,quid ſit.t.8.460.i, k
Timor quo non amatur iuſtitia, ſed timetur pęna ſeruilis eſt, quia carnalis eſt,& ideo non configit carnem, ſicut timor caſtus, quem foras mittit charitas. ibid.l,m
Timendum non eſt Chriſtianis, de contritione temporalium. tomo.9.47.g,h
Nec timor,nec amor noſter, certus eſt eod. 232.
Chriſtus nec Iudęos armatos,nec tormenta timuit. tom.9.242 f
Timor huius vitę,& ſecuritas in alia vita ſine fine. to.10.3. f
Timebunt damnati in alia vita, qui nunc timere nolunt. to.10 33.K
Virtutibus magnis præditi,timere debent,& non reſpicere quantum alias pręceſſerint ſed quantum eis adhuc deſit.tom.10.45.i
Timere quid debeamus.tom.10.77. f,& 78 l
Timor hominum vanus. tom.10. 77. e
Plus timendus eſt qui iubet, quam qui detrahit. eodem.126. h
Dum maiora timentur, minora celerius caueutur. tom.10.159.l
Quòd a nobis extorquet hominis timor, deberet a nobis exigere Chriſti amor. eodem. 257. c
Timor qui pęnitentiam concupiſcit, contritionem parit. to. 10.283.l
Tria maximè timere debemus.to. 10.309.m
Timor infirmorum videtur eſſe,nõ fortium. eod.311. m
Timor præparat locum charitati.to.2 179.i, & ſequentibus.
Timor alius ſanctus alius ſeruilis ibid.K,& ſ. ſeq c,d,& 179.a,& ſeq.cop.to.5.124.d, e
Timoris ſpiritus nihil prodeſt ſine ſpiritu charitatis. to.3.350.l
Timore ſeruili qui nõ eſt in charitate, timẽt deum illi qui timore pęnarum ſuam volunt ſtatuere iuſtitiam,quę eſt in lege. tomo. 5.222. f,g
Timor legem non implebat,amor implebit to.8.335.m,& ſeq.
Alius eſt timor domini ſanctus permanens, alius quem foras mittit charitas. ibi.493. l,m,to.10 233.d,e
Cum per timorem ſe continent homines a peccato, fit conſuetudo iuſtitię & incipit quod durum erat amari,& dulceſcit deus tom.8.493.m
Niſi a timore incipiat homo deum colere, non perueniet ad amorem eo.579.h
Timor quomodo non eſt in charitate, cum dicat pſalm. Timor domini caſtus permanens. tom.9.69.f
Timor eſt medicamentum, ſed charitas eſt ſanitas. eod. 138.h
Timor ſeruilis pęnã metuit,timor caſtus metuit amittere bona. ibidem.i
Comparatio amborum timorum. ibid.i,K
Idẽ ſpiritus,timoris & dilectionis. t.10.l, m
Timor,ſeruus eſt Charitatis. ibidem.m
Et quomodo. eod. 77 h
Timor ſeruilis & filiorum dei,ſiue timor caſtus. ibid. f,g
Quomodo perfecta charitas foras mittit timorem. tomo.10.233.g
Timor ducit ad charitatem,& perfecta charitas foras mittit timorem.to. 10.233. i, k
Multi per timorem correcti,ad amorem peruenerunt. to.10.175.g,h
Timor pęnæ.to.3.349.a,t.4.45.f,t 6.268.f,g
Timor,vtrum peccatum ſit. tomo 4.207.K
Timor pęnæ, non amore iuſtitiæ Deo ſeruientes, veniã nõ conſequuntur.t.5.124.l
Qui timendo non facit mala,malè facere tamen ſi liceret,nondum amat. to.8.68.l

In

In veteri teſtamēto deus timebatur, propter promiſſa carnalia Eodem.308 m
timor ſeruilis, carnalis eſt. tomo.8.460.l m
timor impedit intrare per arctam portam. tom 9.46.f, & ſeq.
timere pęnam, quid tom. 10.79.i
Quòd homines timent pęnas in hoc ſeculo, nec timent ſupplicia æterna.eo 77 a,b
timor eſt quidam cuſtos. ibidem. h
timor ſeruilis ibidem.h,i
Per timorem pęnę.bona vita retinetur.tomo.10.233. g
timor, pietatis initium. tom.1.237.b
timor, amor Eodem.254.l
Qui timetis deum, laudate eum,& timeat cū omne ſemen iſrael exponitur. to. 2.179.K
timor dei primus gradus ſapientiæ. to.3.8.c
timor dei to.3.348.g, to.6 268. g
timor dei & amor, bona opera pariunt.tom. 3.351. K
timor Dei donum ſpiritusſancti.to.4.394.m
timor caſtus.t.4.439.l,to.9.69.f,g,& 98.b,c tom.10.77 h,i
timor caſtus, manet in ſeculum ſeculi. tom. 5.124.d,& 223.g tom.10.233.K
timore caſto deo ſeruiūt, quibus charitas diuina inſpirat. to.5.223.g
timor domini caſtus vel ſeruilis, quis ſit. to. 8.330.h,& ſo. ſequen.K
Cur ſolus dominus ſit timendus Eodē.71.i
Eum timere debet homo, a quo factus eſt homo. Nam quod ſupra homines eſt time,& homines te non terrebunt.tom.8.216. c
timor dei aperit aures. Eodem 225.f
timor eſt in iucunditate. tom.8.212.a,b
timere in nocte & in die, quid ſit. Eodem. 331.b,c,& 333.i
Quomodo intelligatur, Ecce ſic benedicetur homo, qui timet dominum, vxor tua &c. cum multi timentes dominum nolint hr̄e vxores, aut vxores ſteriles habeāt,& illi q nō timen deū, abundent illis.to.8.492 e, f
timor caſtus eſt, qui facit timere amiſsionē vultus dei, etiam ſi omnibus bonis abundare poſſet Eodem.493.e
timor caſtus venit de amore: ille nondum caſtus qui timore pęnæ facit, quicquid boni facit ibidem. d
Sic time deū, vt ſperes in miſericordia eius, tom.8.565.f
Sicut linum ſequitur ſeram, ſic charitas timorem. tom.9.138.f
Sine timore nemo pōt iuſtificari.t.9.138 h,i
timor domini, quid ſit. Eod. 224.l, & 233. a, 261.b.c
timor caſtus & oratio, ſunt arma contra diabolum. tom.9 240.g
De timore domini,& vera humilitate, Serm. tom.10.233. a
timoris dei affectus ibidem.e,f
timentis deum bona eſt anima,& a tentatione diabolica tuta tom.10 223.e
Nihil vilius quā homo, ſine timore dei. ibi.i
Gradus timoris ſecundum acceſſum ad ſummum ibidem. K
A timore, per ſingula dona, aſcēdendum eſt ad veram ſapientiam. to.10.263.b
Nemo, niſi deum timeat, poteſt ſeruare iuſtitiam Eodem.262 m
De timore dñi,& auaritia vitāda.t.10.307 f
Per timorem domini plurima naſcuntur bona. ibidem.
timotheus valetudinarius. to.3.177.m
timotheum, cur Paulus circunciderit. to.2. 15.e,f 10.4.3.m,314.g,h, to.6.112.b
timothæus natus eſt matre Iudæa, & patre Græco. tomo.4.314.g, h
titulos quære veteres erexerint.tomo.4.35.K
Pſalmus primus, quare oculum non habeat. tom.8.3.c, d
Contra eos qui mendaces titulos potētis ponunt in poſſeſsione, ne ipſam inuadat aliquis potens Eodem 39 h,i
In titulos pſalmi pendet omnis verſus qui cātatur, ſicut ſi quis in domus fronte cognoſcit, quod prętixum eſt, ſecurus intrabit, nec cum intrauerit, errabit.to.8.170.K,& 178.e,& 192,i
In titulis pſalmorū, cur aliquando ab expreſſione rerū geſtarū recedać, & aliqd dicać qđ in hiſtoria nō inueniatur. Eod.199.b
titulus crucis Chriſti, ſcriptus erat tribus linguis. to.2 240.i,to.10.136.h,i
titulus crucis Chriſti, tribus linguis ſcriptus cur corrumpi non poterat. to 8.178.g,& 180.h,i,& 187.e,& 192.i
titulorum vtilitas to.10.79.l
titus cur non circunciſus a Paulo. to.4. 3.b
titi concluſio tomo.4.430.K
T. tatius Sabinorum rex.tom 5 23.g,& 54.g
titus Latinus compulſus eſt a dęmonibus nūciare ſenatui, ad inſtaurandū ludęos ſcęnicos.

nicos. eod.36.K
titus Latinus. tomo.5.69.m
tobel. to.5.137 d
tobias innocentię exemplum.tom.4.293.h
tobiam ſepeliendo mortuos,deum promeruiſſe. to.4.319.c,to.5.6 d
tobias conſilio filium ducebat, cuius pedes filius dirigebat· to.9.25.h
tobias cęcus videbat, & vxor eius videns cæca erat. tom.10.19.b,c
De beato Tobia,Sermo. tom.10.238.h
tobiæ & filii,erat anima vna ibid.c
Parui Tobiæ conſilium de mercede angeli ductoris. ibid.c,d
Oblatio mercedis ad angelum. to.10.238.d
Angeli Tobiæ de ſuis operibus manifeſtatio ibidem. d,e
Diſceſſus Raphaelis,& admiratio Tobię vtriuſque. ibid.e
tolerantia proximi. to.3.349.b
tolerantia in aduerſis. eod 352.c
Immanis tolerantia latronum.tom.4.361.e
tolerantia quæ patientia,quæ ſuſtinẽtia, quę longanimitas dicitur,non eſt niſi in malis tom.8.65.l,m
Ad tolerãtiam mutuã exortatio. eo.368.k,l
tolerare Chriſti membra oportet. tomo.9.52.g,h
Qui ſint foris,& q̃ intus tolerãdi.t.10.253.g
tollere proprie quid dicatur. tomo.8.258.b
tonituum vox dei.to.3.37.d,to.4.450.K,to.8.282.l
tonitrua & fulgura, tempore datæ legis,qualia.to.2.137.l,to.3.88.a,& fo.ſeq.i,& ſeq. & 94.d
tonitrui & coruſcationis generatio·t.3.177.a,to.4.389.a
tonitrua de cęlo. to.10.171.h
topazion lapis tom.8.461.h
torcular,Eccleſia.tom.8.16 i,& fo.ſeq m, & 294.c,& 301.i,& ſeq.cop.
torcular Chriſtianorum, preſſuræ tentationum. to.8:301.l,m
torcularia ſignificant Eccleſias,& verbũ dei. eodem.16.i
Quòd ſignificent martyria. ibidem.l
In torculari fructuoſa eſt preſſura, & ſignificat preſſurã quã ſanct· patiũtur.t.8 179.l
In torculari tria ſunt,lacus, prælum,& ſiſcinæ. to.8.294.d,& 301.i
In torcularibus gemitus,& non eſt ſine ſpe. eod.33.f
Non ſine cauſa quidam pſalmi,pro torcularibus inſcribuntur. to.8.519 d,e
torcularis calcãtio,retributio eſt peccatorũ. tom.9.146.m
torcularia ſunt mali,& mundi amatores.to.10.94.d
Immanitas tormentorum in æterno igne.to.10.77.a
torneamenta aſpicere,inutilis eſt voluptatis. tom.9.240.i
torporis & virtutis exercitii conflictus.to.9.225. ,l
torquat' filiũ ſuũ occidi iuſsit.t.5.8 l,& 46.f
torrẽs dicitur aqua veniens cum impetu,& ſignificat miſericordiam dei, ad rigandũ ſperantes in eum. to.8.84.g,h
torrentem huius ſeculi bibit Chriſtus. to.8.190.d,& 429.a
Quòd ſignificet profluxionem mortalitatis humanæ. eod.429.a
torrentes proprie dicuntur fluuii, qui æſtate deficiunt, aquis autẽ hyemalibus inundãtur & currunt,licet tranſlatitè pro fluuio ponantur,& quid deſignent.to.8.167.e,f
Quòd ſignificent hæreticos,& ſeculi tumultus. eod.190.d
Quòd figurent præſens ſeculum. tõ.8.481.i
De torrente in via bibere,quid ſit. ibid.
torrẽns in auſtro,quid ſignificet.to.8.487.g
tortores animę ſunt duo to.10.35.i
Maius totum ſua parte. tom.10.32.a,b
trabem eiicere de oculo. to.4.413.b
trabes in oculo, quid. to.10.15.K
trabale telum. tomo.10.40.a
traditur filius dei a ſe & patre.to.3.87.f,to.6.248.i
Et Iuda,& Iudæis.to.8.439.f,tom.9.135.e,f
traditores Donatiſtæ tom.7.209.d,e
tradi in animas tribulantiũ, q̃d ſit.t.8.46.e,f
Si pater tradidit? filium,& filius ſeipſum,Iudas quid fecit eod.223.b,c,& 349.f
traditio Chriſti noſtra redemptio.eod.349.f
Deus tradit quem deſerit. tom. 8.300.h,i
traditio patris,filii,& Iudæ,in quo differant tom.9.135 g
traditores qui dicantur. eod.141.c,d
traditiones paternæ obſeruandæ ſecundum Auguſtinum. tomo.2.12.l
Ex traduce corpus,non anima.t.2.12.f,& 29 h,i,33.c,d,& 215.m

Traducere

Traducere. tom.2.73.l

De traducere peccati contra Pelagianos. to. 7.256.a, & ſequdn.

Tradux libidinis. tomo.7.267.i,K

Tradux peccati, tradux mortis de primo peccato. tomo. 8.400.i

Quomodo rapiat hominē Deus.to.1.64 f,g

Trahi a patre, quid ſit.to.7.404.c, vſque ad finem capituli.

Trahit hominem ſolus Deus. to.3.67.i

Trahit pr̄,cū operatur per filium.to.4 310.k

Trahi ad Chriſtum a patre, quid ſit. t.9.49.c

Omnia ad ſe tracturum, dicit Chriſtus, non omnes. eodem. 82.i

Quomodo ad ſe trahat pater hominem. tomo. 10.55.i

Transfiguratio hominum in lupos tomo.3. 288.d, e

Transfiguratio domini. eodem.251.f

Tranſgreſsio primorum parentum. t.3. 215. d,& ſeq.copioſè.tomo.4 378.h

Tranſiliendo canta,& cantando tranſili,to.8 107.f,& 204.d

Tranſilienda omnia deſideria carnalia. eodem. 277.K

Tranſitus domini quomodo celebretur. to. 2.169.e,f

Tranſire Dei, quid. tom.4. 349.d

Tranſire a morte in vitā, quid ſit. t.9.42.d,e

Tranſire in affectū cordis, quid ſit.t.8.262 i

Tranſitus Chriſtianorum. tomo.9.84.m

Tranſire de ſiniſtra ad dexteram. tomo. 10. K, 70.g,h

De tranſitu Iordanis, Heliæ, & Heliſæi. tomo.3. 245. i

Tranſitus Iordani, quid figuret. tomo. 10. 180 f,g

De tranſitu Iordanis Sermo. Ibidem,i, K

Tranſitus Chriſti, quid. to.8,238.m, & 295. m,422.a,& 526.g,h,tomo. 9.213.,l,to. 10.18.f,g,& 152. i

Quorum oculi ſanentur a tranſeunte Ieſu. tom.10.19. b

Tranſiens miniſtrabit eis, exponit.t. 10.24.l

Tranſlatio Hieronymi ex Hebraica veritate taxata. tom.2.111.i,K,& fol.ſequen a

De tranſlatione facta per ſeptuaginta interpretes,ex pcuratione Ptolomęi.t.5 68.g,h

Tranſlationis beati Hieronymi, commendatio. tom.5.181.c

Ex tranſlatione diuerſa diuerſorum interpretum, plenius cognoſcitur veritas rei Eodem.212.h,i

Tranſmigratio Iudęorum in Babyloniam. tom.6,87.e tom.8.217.K

Vide, Captiuitas.

Tranſmutationes corporum. tom.1.202.m

Tranſuaſatio. to.6.8.i

Tremor non eſt niſi de conſcientia delictorum. tom.8.144.m

Melior eſt tremor humilitatis, quam confidentia ſuperbiæ. to.8 402.a

Triduum Chriſti. tomo.2.62.a

Tria peſsima, totidem optima.tom.4.383.a

Tres pueri in camino ignis. tomo.5. 206.d

Tria hominum genera, de tribulatione liberat deus. tom. 9 256.a

Tres mortui a domino ſuſcitati.t.10 37.c,d

De trina interrogatione domini, ſi Petrus ſe diligeret, & trina Petri reſponſione, Sermo. tom.10.51.d

Trina demiſsio lintei in viſione Petri quid myſticè tomo.10. 118.e

Tres menſuræ ſimilaginis vel trinitatem, vel tres virtutes theologas figurabant. to. 10. 161.i

Tres dies quibus eundum eſt ad ſacrificandū Deo. to.10 173.a

Trecenti viri quos Gedeon aſſumpſit, crucē domini figurabant. tom.10.182.b,c,& e

Apud Treueros vita Antonii reperta.tom.1. 53 a

Tribulatione quomodo ſeruandę.to.1.245. e,f, & 278.h,i

Tribulationes mundi quandoq; valent contra ſuperbiam. tom.2. 188.l

Tribulationes eueniunt iuſtis & malis. tom. 2.188.h,& 195.i,& 199.f

Tribulantur ſancti propter peccata ſua.tom. 2. 189 K, & ſequen.

In tribulationibus non eſt murmurandū.ibi.

Tribulationes fortiter ſunt tollerandæ. tom. 2. 189.h,i

Tribulatos deus conſolatur. Eod.188. a,b

Tribulationes ſunt admonitiones cogitandi æternam requiem, & ęternas pęnas. Eodem.198.k

Quòd tribulationes ſint dona dei. t.2. 118.b

Tribulationes amicorum ſcire, ad quid proſit. tomo.2.195.h,i

Contra tribulationū procellas pręmunitio. tom.3.350.a,b

Tribulatio omnis, aut eſt pœna impiorũ, aut exercitatio iuſtorum. to.4.186.a.
Tribulatio vnde nomen acceperit. ibidem.
Tribulationes prodeſſe.tom.4.425.f.tom 8. 159.e.
Tribulatio prodeſt bonis vt exerceãtur, malis vero vt corrigantur. tom.5.2.d.
Eadem tribulatio confert bonis, malis obeſt tom.5.3.d.
Tribulationis tempore probatur homo.Eodem.4.d.
Tribulationes vel tormenta vtiliora fuerũt, quæ verum bonum amare docuerũt, quã bona quæ ſuos dominos prę ſui amore torquebant. ibidem.f.
Tribulationes in vita iſta, bonos aut probãt, aut emendant. to.5.10.e.
Tribulari vrbem volebat Scipio pontifex, ne ciues in pace poſiti per vitia effluerẽt. ibidem.e.f
Tribulatio pręſeruat a malis. tomo.5 11.e.
Tribulationes ſunt magis ex miſericordia Dei monentis, quam ſeueritate punientis tom.5.30.d.
Tribulatio, licet inducat paſsionem inferioribus, non tamen menti. ibidem.75.m.
Tribulationum & tentationum humilitate, Eccleſia ſibi comparat paradiſum. tomo. 5.183.i.
Tribulatio nũquam ceſſabit, vel perſecutio, ab Abel vſque ad finem mundi ibidem.l. & ſequentibus.
De tribulatione peſtifera vltimi temporis, quando ſoluetur diabolus.tom. 5.201.m
Tribulationes quanto fideliori, tãto fortiori corde portantur tom.5. 237.e
Tribulationum flagellis, aliquando perfidia caſtigatur. to.7.45.f.
Tribulatio medicamentum eſt ſalutis.tom.8 35.m.
In tribulatione boni fiunt meliores, ſicut aurum. Eodem.35.a.
Tribulatio dolorem habet tomo. 8.55.g h.
Tribulatio fornax aurificis. eodem.61.c
Plus tribulãtur iuſti, quam iniuſti.to.8.80.g.
In tribulatione q̃ maxime cogitare debeat Chriſtianus. eodem.84.b.
Malus cum tribulatur foris, nullum habet in conſcientia ſolatium. tom.8.94 a
Tribulationes nobis promittunt ſcripturæ. eodem.118.l.m.
Tribulatio indicat, vtrum gratis qui Deũ colat, & quantum. to.8.129
Nulla maior eſt tribulatio, quam conſcientiæ delictorum. ibidem.138.
Quare permittat Deus fieri tribulationem. tom.8.157.h.i.
Opus eſt tribulationibus erudiri in iſto ſeculo, ſed tribulari nõ poſſumus, niſi ab eis q longe fiunt a ſanctis. ibid.169 i
Per quales tribulet diabolus tom 8. 179 m.
Si putas te non habere tribulationes, nondũ cœpiſti eſſe Chriſtianus. eo.179.a b
Grauiores tribulationes fiunt a falſis fratribus, quia vitari non poſſunt. ibi h.i.
Maximæ tribulationes nõ oriũtur aduerſus Eccleſiã, niſi ab eis qui lege male viunt: quod figuraliter oſtenditur.tom.8.201.g
tribulationes Dei flagella ſunt corrigentis, ne ſit ſententia punientis. eodem.224.m.
tribulatio quandoque vtilis eſt, & neceſſaria.eodem.225.d.
tribulationes iuſtorum in media pace.tom. 8.245.l.m.& 246.d.
Non proficit tribulatio, ſi mentis prauitas non corrigatur. eodem.266.i.K.
Quid ſit in tribulatione inquirere Deũ, qd ſit manibus inquirere Deũ, &c.to.8.278.b.c
tribulatio ẽ vita humana.ibi.c.d.& 524. b.c
tribulatio non inuenitur, niſi quę latet.tom. 8.302.d.e.
Quãdo hic bene eſt tribulatio eſt.ibi. 311.e.
In tribulationibus tecum eſt Deus, ſi tecum fuerit fides eius. to 8.335 c.d.
Chriſtus tribulatur, quandocunque aliquis in eius corpore tribulatur.eodẽ. 373.c.d.
Multum intereſt vtrum inuenias tribulationem, an inueniaris a tribulatione. tom.8. 138.b.c.157 h.& 518.h.
tribulationes cur Deus miſceat gaudiis terrenis. eodem 525.g.
Quid ſit qui tribulationem inueniat. tomo. 8.524.b.c.
Pro Chriſto deſiderandę ſunt tribulationes tom.9 173.i.
tribulationes nobis ꝓmittunt ſcripturę ſanctæ. to.10.20.K l.
Chriſtiani dum in hoc tempore viuunt, ſemper habebunt tribulationes. ibidem.k.
tribulationis bonum. tom.10.27.a.
tribulatio pauperum vertetur in gaudium, & dolor in lętitiam. tom.10.126

In omni tribulatione bene ſperandum eſt.tomo.10.153.b
Tribulatio eſt nobis proficua.tom.10.180.g
Tribulationes,Dei iudicio immittuntur.to.10.184.k.& ſequen.
Aliorum tribulatio, debet eſſe noſtra correptio. eodem.185.a.
Tribulationem Iob in omnibus bonis paſſus eſt preterquam in ſpiritu.tom.10.237 f.g & ſequen.
Deus permittit multas tribulationes nobis a diabolo fieri ad probationem.to.10.245 g.h.& ſequentibus.
Tribus duę.ſ.Iudę,& Beniamin erant de regno Iudę,ſed decem tribus erant de regno Iſrael. tomo.5.167.d
Tribus duas fecit Ioſeph.ſ.Effrem & Manaſſe.ibidem.e.
Tribus Leui,cur decima tertia numerabatur ibidem.
Tribus decem captiuatæ ſunt in Babyloniã, tempore Romuli. tom.5.174.k.
Tribus,alio nomine dici poſſunt curię, ſed non proprie, has habuit populus Iſrael duodecim, iuxta numerum filiorum Iacob.tom.8 475.g h.
Sunt tribus diaboli,ſunt & tribus dñi. ibidẽ.
Iudęi quando inceperunt tributa Romanis ſoluere tom.5.182.d.
Tributum cur Cęſari præſtatur.to.6.93. m.
tributarii Iudęi. tom.8.189.h.
Per trienniũ quaſi Deus viſitauit genus,humanum,i.ante legem, ſub lege & modo. tomo.10.13.c.d
triennium,quid in Euangelio.tom.10.27.h.
De vacca,ariete,vel capra trium annorum, turture quoque,& columba.to.10.153.d.
Et quid figurent. ibidem.c.
trigetius conciuis,& diſcipulus Auguſtini. tom.1.168.h.
triginta argentei. to.10.189.i.
trima animalia quare ſic dicantur. tomo.5.
trimegiſtus fuit vocatus ipſe Mercurius.tomo.5.180.l.
trinitatis inſinuatio.to.1.78.a.& 81.a.& ſequentibus.tom.3..71.b.& 167.h.
Vna trinitas,& trina vnitas.to.1.58 b.tomo.3.355.d.e.to.6.17.l.m.
Trinitatis ſymbola in homine.tom.1.78.f.g.
trinitas firmiter credenda.to.1.232.l.m.to.2.96.g.& ſequen.& epiſtola 174.& 178.
toom.3.3.m.& ſequentibus.
Trinitas,vnus Deus.to.1.4.i.to.3.48.g.tom.6.243.d.to.9.215.c.tomo.10.24.i.
Trinitatis opera cõis & indiuiſa.to.1.235.K to.1.133.f.to.3.55.d.& 80.d.to.4.344.l.& 347.f.to.6.215.f.g.to.9.39.d.e.to.10.11.e.f
Trinitatis ingenua confeſſio.tom.1.247.m.
Trinitati ſummo bono dilectione heremus. tom.1.250.e.
trinitas perfecta. to.2.65.b.
Trinitas perſonarum, vnitas diuinę naturæ.eodem.70.g.
De trinitate error Donatiſtarum & Arianorum. eo.epiſt.70.per totum.
Quę de patre, filio & ſpiritusſancto dicunt, vt vox patris,homo,nubes, columba,ſonus vocis,linguę diuiſæ velut ignis,quomodo accipienda. to.2.132.h.i.
De trinitate q̃d credere ſufficiat.t.epiſt.102.
Credatur honorificè vnitatis, ne fiat iniuria trinitati. eod.240.l.
De Deo.nõ triformi,ſed vno.to.3.epiſt.177
trinitas.to.3.3.m.& 48.g.& 167.g.& 351.g. tom.4.342.i.
trium perſonarum eadem eſſentia.to.3.47.d & ſequen.cop.& 113.d.
trinitas incorporea. tom.2.epſt.85.
De fide trinitatis. to.3 64.m.& 69.e
De trinitate perfecta. to.3.65.c.
Perſonarum diſtinctio. to.3.45.e
trinitas,nullis terminis circunſcripta.ibid.f
Quare nõ dicamus vnã pſonã, ſicut vnã eſſentiã,& vnũ Deum.tom.3.69.f.& 113.i.
Perſona filii. to.3.75.g.
Trinitatis vnitas,laborioſe quæritũ.to,3.79.b
Et quod iudicia lectorum varia. ibidem.
De trinitate libri quindecim.eo.78.h.& ſeq.
Retracta.to.1.22.b.
Qur tardius ędici. tom.2.10.i.& 136.c.
Eadem perſonarum diuinitas. tom.3.80.i.
trinitas tota inuiſibilis. eo.88.c.
Et de apparitionibus diuinis plura. to.3.87.& ſequen.cop.& 107.a.b
trinitas coæterna. eod.104.K.I
trinitas an poſſit dici ſpũſſanctus to.3.106.h
tres perſonę improprie dicuntur. ibidem.f.
trinitas non excludit ſimplicitatem vnitatis. tom.3.109 f.& h.
trinitas,ſolus Deus q̃uo dicatur.eodẽ.109.i.
trinus dicitur Deus,non triplex. ibid h
Omnibus perſonis cõuenit luminis & ſapiẽ-

· tiæ uocabulum. tom.3.111.a.b
tres perſonasqua neceſsitate Græci hypoſtaſes dixerint. ibidem.g
tres deos quare non dicimus,nec tres eſſentias. tom.3.113.l
In trinitate nõ eſt maiusaut minus.t.1.15.h.c
trinitas quõ diligatur incognita. ibidem.m
De trinitate quomodo cogitandum. ibidẽ
De trinitate quomodo inquirendum.tom.3.118.h.i
Et cognitio Dei quando proficietur. ibid.i.
trinitatis veſtigium in anima.to.3.124.m.& ſeq.& 125.g
In corpore tom.3.125.e
Et in omni ſenſu corporis ibid.g
In memoria tom.3.128.b
trinitatis imago,in bonis tantum.tomo.3.127.h
trinitatis ſimilitudo,& imago,differũt. eodem.130.g
Veſtigium triadis in cognitione ſpiritali tom.3.134.a.& ſeq.
trinitas ſimul operata eſt redemptionẽ hominis eodem.137.c
Imperfecta trinitatis imago eſt etiã in quibuslibet to.3.140.b.c
In qua animi parte ſi vera trinitatis imago. tom.3.141.m
Trinitas quæ in ſimplicitate Dei eſt incomprehenſibilis. eodem.148.a
trinitas aliter nobis,quam in deo. t.3. 156.l
trinitas quam vera ſit in Dei unitate,& quã uera in eiuſdem trinitate unitas ibidẽ. m
In trinitate nulla temporis interualla. tom.3.156.f
Significatio trinitatis tom.3.171.h
De trinitate quæſtiunculæ to.3.343.d
Contra eos qui inducunt vniuerſitatem in ſanctam trinitatem tom.3.254.i
trinitas,cur non ab initio prædicata.tom.4.261.b.c
Si unus Deus eſt cur in tribus ſpes ſalutis eſt,& nõ in duobus,aut quatuor, aut certe in eo uno,& quare nõ eſt trinitas prius prędicata. to.4.304.i
De trinitate & vnitate Dei.eo.340.f. & ſeq. tom.10.10.h
Ingenitus,genitus,& procedens. ibidem
trinitatem inſinuant ſalutationes Paulinæ. tom.4.417.i.K
De trinitate quomõ ſcripſerit Porphyrius.
Circa trinitatem non ſic licet nobis loqui, ut hic loquitur Porphyrius ibidem.h
trinitas eſt unus Deus tomo.5.66.c
trinitas in diuinis,non eſt ſolum nominum
Trinitas ſine ſubſiſtentia perſonarum, vt dicunt Sabelliani. ibidem.f
Pater & filius & ſpirituſſanctus ſunt trinitas,& ſunt unus Deus. tom.5.99.b
Trinitas diuina oſtenditur in tribus partib. philoſophiæ. ibidem.e
Thrinitatis imago quõ eſt in nobis. ibidẽ.f
Deus eſt æterna & uera trinitas,neque confuſa,neque ſeparata tom.5.9.e
Trinitas & pluralitas intelligitur ibi, Faciamus hominem. eodem.145.f
De trinitate male ſentit Donatus. to.6.9.m
triadis vnitas eodem.l
Trinitas incomprehenſibilis, ibid.m
Perſonarum æqualitas. ibidem.18.c
In una perſona, interdum intelliguntur omnes. to.4.82.b.c.to.6.241.c
De unitate trinitatis ad Optatum. tomo.6.250.i
Quod trinitas vnus ſit Deus manifeſte oſtẽditur verbo.to.8.8.g.h.& 70.a.b.& 162.b
Quomodo unius ſit ſubſtantię. eodẽ.239.g
tanta eſt ibi ſubſtantiæ ſocietas,ut æqualitatem admittat,non pluralitatem.ibidem.h
Deus apte poteſt dici ter, non tamẽ tres dii to.9.21.K
Trinitas manifeſtisſima apparuit. ibidem, 12.c
Trinitatis myſterium. to.9.64.c.d
Trinitatis unitas oſtenditur. tomo.9 29.h
Trinitatem in perſonis,& in eſſentia unitatem per pulchre deſcribit Auguſtinus. tomo.9.64.e
Trinitatis opera indiuiſa, quare quandoq; ſeparatim nominentur. tomo.9.94.K.l
Trinitatis inuocatio tom.9.152 h.i.& ſeq. 156.e.f.& ſeq.copioſe.
Sanctæ trinitatis cognitio. eodem.190.b
Sancta trinitas indiuiſa eſt. ibidem.c. & e.
Trium perſonarum comparatio. Ibidem.K
Trinitatis ſacramentum magis eſt credendum quam exponendum. tomo.9.208.f
Trinitatis proprietates.tomo. 9.170.d.e.& 230.e.f
Non ſunt diuerſi gradus,vbi eſt una trinitas. eodem,248.a.b

Ex intellectu generatur voluntas,& ex ambobus procedit memoria, inſtar trium diuinarum perſonarum. to.9 275.e
Per ſpeculum & in ænigmate, trinitatem Dei contemplamur. tom.10.16.h
In patre,in diuinis,inſinuatur nobis authoritas,in filio natiuitas,in ſpiritusſācto,patris,filiiq; communitas, in tribus æqualitas. ibidem
Pater filio veritati origo verax filius de veraci patre orta veritas, ſpiritusſāct⁹ a patre bono et filio bono,effuſa bōitas. ibi.i
Trinitatis,in diuinis,æqualitas, t. 10.11.d.e
Trinitatis myſteria ineffabilia,& potius ſilenda,quā de ipſis loquēdū.to.10 32.f.g
Nullis ſimilitudinibus peruenitur ad trinitatis cognitionem. ibidem.g
Quare ſimilitudines non poſſint adhiberi in demonſtranda trinitate. to.10.33.c.d
Gratias Deo agit pro loco trinitatis intellecto. ibidem.e
De manifeſta oſtenſiōe trinitatis in Deo noſtro,& baptiſmo domini apud flumē Iordanem,Sermo. to.10.51.h.& ſeq.
Trinitas diſtincte manifeſtata,in baptiſmate Ieſu ad Iordanem. ibidem.h.i
Et quaſi ſeparabiliter. ibidem.i
Trinitas inſeparabilis. tom.10 51.K
De trinitate plura. ibidem.K.l
De trinitate non facie diſputandum, ſed videndum,quid ſit,qui nos, vbi & quomodo poſiti,&c. ibidem
In homine inueniri aliquam imaginem trinitatis. tom.10.52.k.l.&ſeq.
Trinitas fecit carnem Chriſti.tom.10.53.e
Trinitas fecit de cælo vocem ibidem
De indiuidua trinitate,& inſeparabili vnitate,Arrianorumque confutationes, ac fidelium populorum,de fide catholica,cōfirmatione,Sermo. 10.10.55.b
De trinitate & vnitate Dei contra Arrianos ibidem.c.& ſeq.
In creaturis inueniri quaſdam trinitatis ſimilitudines ibidem.e.& ſeq.
Trinitatis diſcuſſio tom.10.69.b
De trinitate quid ſentiendum. to.10.91.m
De vnitate trinitatis, & incarnatione verbi tom.10.124 c
Tres magi trinitatem deſignabant. tom.10.135.K
Dominica infra octauas Epiphaniæ, de trinitate & columba,Sermo.tom.10.139.b
Nihil in trinitate ad ſe dictum, poteſt dici pluraliter. tom.10.140.c
Trinitatis inſeparabilis eſt ſubſtantia, eſſentia,& operatio. ibidem
Trinitas in ſubſtantia,eſt vnus ſolus,in perſonis eſt tres vel tria. to.10.140.l.m
Dies tertius,in ſcriptura ſacra, myſteriū deſignat,trinitatis. tom.10.261.m
In tribus viris ſuſceptis, Abraham trinitatē agnouit ibidem.g
Tertii diei appellatione,trinitatis myſteriū intelligitur. tom.10.180.K
Ad trinitatis myſterium quomodo perueniatur. ibidem l
In trinitate nulla eſt diuerſitas,ſed omnimoda æqualitas. tom.10.188.a
Trinitas perſonarū coæterna eſt,& coæqualis. tom.10.217.b
In trinitate nihil maius vel min⁹. t.10.216.a
De ſancta trinitate, Sermo. tom.10.221.m
Angeli trinitatis naturam ignorant. ibidem
Periculoſa eſt diſputatio de trinitate. ibidem.&ſeq.
Nobis ſufficiat ſcire de trinitate, qđ dominus exponere dignatus eſt. eodem. 222.b
Trinitatis ꝓbatio ex ſcriptura ſancta.ibi.b.c
Fidelibus ſufficiat pauca de trinitate audire ibidem.d
Non quærenda ratio trinitatis, ſed ſufficit credere,quia eſt. ibidem
In trinitate nihil ſuperius aut inferius.tom.10.222.K
De ſancta trinitate, contra Arianos, Serm. ibidem.i
In trinitate,tantummodo perſonarum diſtinctio eſt. to.10.224.b
De fide trinitatis a ſimplicibus non inueſtiganda. tom.10.285.a.b
Nec periculoſius alicubi erratur,quā in q̄renda trinitate. ibidem.b
Trinitas diuiditur indiuiſibiliter,& coniungitur diuiſibiliter. ibidem.d
Trinitatis probatio, per ſimilitudinem partium animæ. ibidem.e
In feſto ſanctæ trinitatis, Sermones ſeptem. tom.10.22.m.& ſeq.
Tres perſonas negantes,reprehendūtur. to.2.254.h
Item,tres Deos inducentes. ibidem.i
Triopas rex. tom 5.181.d

Triſtitia

Triſtitia pia, quid ſit. to.2.203.i.
Triſtitia ſoluit cor. tom.2.178.b.
triſtitię malum. tom.3.231.m.
triſtitia melior, quam lętitia. tom.3.350 d.
triſtitia cadit in ſapientem, aduerſus Stoicos. tom.5.123.f.
De triſtitia & inuidentia, quæ habentur de bonis alienis. to.5.132.m.
triſtitia noſtra habet quaſi, gaudium noſtrũ non habet quaſi. to.8.151.K
triſtitiam ſumpſit Chriſtus quemadmodum carnem. tom.8.347.b.c.
triſtitiam cur Deus miſceat lætis. eod. 523.d
triſtitię tuę cauſæ peccatum eſt. to.8.126.e.f
triſtitia, & dolor, quomodo differant. ibidem.m.
Cõtriſtatus eſt, vt lętificaret, vt re conſolaretur. tom.8.66.f.g.
Melior eſt triſtitia iniqua patientis, quam lætitia iniqua facientis. eod.185.c.d.
triſtari voluit Chriſtus imminente paſsione vt oſtenderet infirmorum perſonam. tomo.8.396.a.
Sic aſſumpſit triſtitiam veram quomodo carnem veram. eod.347.c.d
triſtis eſt animam mea vſque ad mortẽ, &c. exponitur. ibidem.348.l.m. fo. ſequẽ. c.d.
Duæ ſunt triſtitiæ. to.9.209 l. & ſequentibus.
triſtitia mundi, mortem operatur. eo.210.c.
triſtitię, & ſpiritalis gaudii, conflictus. ibid. 325.i
Suſcepit dominus triſtitiam noſtram vt nobis largiretur lætitiã ſuam. to.10.186.K.
triſtitia ſicut ſtercus operatur. to.10.204.e.f.
triſtitia de iniquitate propriam iuſtitiã parturit. ibidem.f.
triſtitiæ diuerſitas. tom.10. ibidem.h.
Quanta triſtitia erit, cum miſeri in iudicio ſententiam audierint. tomo.10.216.l.m.
Triumphantium, deuicta morte, vox. tomo. 10.36.l.m.
Triumphantium, in ęterna vita vox. tomo. 10.57.b.
Triticum ſeminatum. tom.5.199 c.d.
trogus Pompeius. tom.5.31.K
troiæ deſtructio a Græcis facta. to.5.2.h.& 28.l.& 172.c.d.
troia, mater Romani populi. tomo.5 3.e.& 21 d.
Troiani dii. tomo.5.3.K.
Troia deleta, reliquię ipſorum cum Aenea in Italiam portatę ſunt. eod.173.g.
Troporum cognitio neceſſaria. tomo.3.19. m & ſequentibus.
tropica locutio, quę. tomo.3.21.i.& 149.i.
tropi veteris inſtrumenti explicati. tomo.3. 31.col.1.& libris ſequentibus.
troporum nomina non facile enunciantur. tomo.3.150.K.
tropi ſacræ ſcripturę, quomodo intelligendi. tomo.4.14.g.
Tropi non ſunt mendacia. ibidem.i.
Tropi in ſcripturis, quare. ibidem.L.
tropus, quid. tom.5.235.K.l.
Tropus, quid Græcis. tomo.8.230.l
tropi, locutionum modi ſunt. to.9.124.a.b. Vide locutio.
tubæ nomine, quid intelligatur. tom.2.184. a.& fo.204.l.
tube ductilis malleo producitur, ita & Chriſtianum cor in Deum, preſſurarũ plagis extenditur. tomo.8.71.i.
tubæ ductiles, & tubę corneæ, quę ſint. tom. 8.361.f.g.
Septima tuba, finis eſt perſecutionis, & aduentus domini. tomo.9.144.m.
tuba peccatoribus neceſſaria eſt, tomo.10. 181.a.
tubę proprietas. ibidem.a.b.
Quid ſacerdotales tubæ figuret. ibidem.c.d.
tube ductiles, quando dicuntur produci. tomo.10.237.a
Tullis in dialogo Hortenſio. tomo.7.344.i.
Tullius. tom.5.29.K.
tullii error de præſentia diuina. tomo.5.41. h.& ſequentibus.
Tullius Hoſtilius tomo.5.23.l
tullus Hoſtilius fulmine aſſumptus eſt eodẽ. 24.g.
Tumoris, & humilis ſatisfactionis bellum. tomo.9.225.i.K.
tumor, & magnitudo differunt. tomo.10.9 K.& 110.d.e.
tunſio pectoris, obtritio, eſt cordis. tomo.8. 63.K.
tundere pectus, quid ſignificet. tomo.10.7.c & fo 147.K.
De tunica inconſutili ſaluatoris. tomo.2. 232.f.& fo.249.c.
tunicæ pelliceę. tomo 3.224.K.
tunicæ dnę, quid allegorice. tomo.4.148.b.
Tunica. tom 4 402.e.

tunica Chriſti non ſcindenda contra Arrianos. to.6 11 d.e.to.8.57.l.m.to 6. 26.l.m.
Si quis noluerit tibi tunicam tollere,& iudicio tecum contendere, dimitte illi & pallium: exponitur. tomo.2.51.a
tunica dñi inconſutilis, ſignificet. to.8. 36.g.
tunica Chriſti de ſuper texta, nec diuiſa, qd ſignificet. tom.9.26.l.m.
turba, turbulenta,& cęca. tomo 9.54.c.d.
turba tunc fuit turbata, cum Chriſto dixit, Dæmonium habes. ibidem.
turbauit ſeipſum Chriſtus ad noſtrum exemplum. tom.9.87.h.
turba quæ cæcos clamare prohibet qd adũbret tom.10.18.l.m
turbæ, ideſt, peccatores. tom.10.19.d.e
turia flumen. tomo.1.83.m.
Gradus ad turpiſsima. tomo.3.132 i.
turris Babylonica ſuperbiam deſignat. to.5.
turris fortitudinis Chriſtus. tomo.8.202.f.g 144.c.
turrim quare ędificarint Babylonii. tomo.9. 12.h
Oppidum tuſculi. tom.5.25.K
turtur. tom.5.158.i. tom. 10.109.K.
turtur tunc inuenit nidum, vbi ponat pullos ſuos, cum &c. tom.8.302.g.h.
turturis vox tom 10.109.K.
Chriſtus, turtur ibidem.
turtur,& columba. tomo.10.153.f.
Si turtures oua refrigerare permittant, perdunt fructum eorum tom.10.235.d
Tyberis creuit vaſtãs omnia arua. to.5. 26.g
Tychonius Donatiſta. tom.2.56.c.
Tychonii libri. eodem.99.i
Tychonius ſcripſit de ſeptem clauibus ſcripturę. tom.2.103.i.
Tychonium citat. to.1.23.g.to.4.23.e.
Tymaſius adoleſcens, ſeductus a Pelagio. tomo.2 129.d e.
Tympanum fit de corio ſiccato & extento, & ſignificat carnis donationem. tomo.8. 236.e.f.129.d.e.
Tympanum quid ſit,& quid figuret. ibidem 578.h.i.& fo.581.K
Quod ſignificet carnem Chriſti. to.8.71.i.k.
Typus pro faſtu, frequens apud Auguſtinũ. tom.2.53.c.
τῦφος καὶ θόρυβος, pro arrogantis to.2.83.i
τῦφος, ſuperbia eſt. tomo.5.103.m.
Tyrãnus quare a Deo permittitur. to.5.46.d.e.
Tyrus qd ſignificet. to.7.174.K.l.to.8.300.e
Princeps Tyrii, diabolum ſignificat. tomo.3 221.b.c

V

V & b in pnunciatione affinitas. t.1.94.d
Vocãdũ vt Deũ cognoſcas. t.1. 241.a.
Vaccæ nomine plebs Iudęorũ figuraretur. tom.8.394.K.l.
Vaccę dicuntur animæ ſeductiles. eod. 177. K.l.& fo.236.K.l.& 416.c.d.
Vacca triennis, quid. to.10.153.c.
Vadari. tom.1.90.a
Vadiani, ſchiſmatici potius quam hæretici. tom 6.8.d.
Alii vocant Anthropomorphitas. ibidem.
Agaitana ſententia tom.2.209.m.
Diſſolutę vagationis & ſtabilitatis firmę cõgreſſio. to.9.225.K.l.
Vagitanus Deus. to.5.33.d.
Pueri vagitus prophetia. to.10.83.d
Valens imperator hæreticus fauens Arrianis tom.5.49.d.& 85.h.
Valentinus hęreticus, vnde Valentiniani tomo.6.5 c.
Valentinus triginta æonas, ideſt, ſecula aſſeruit Xp̃m a virgine nihil accepiſſe. ibid.e.
De obitu Valẽtinus epiſcopi Carthaginẽſis tom.10.305.c.
Valentiniani Cæſaris comitatus. tomo.1. In Poſsidonio.
Valentinianus. tom.5.48.b.c.
Valentinianus maior. tom.5.185.h.
Valerius comes. tomo.1.26.K
Valerius epiſcopus Hipponeñ. to.1 In Poſsidonio.
Valerii epiſcopi Auguſtinus coadiutor. to.1. 26.K.to.2.38.b.
Valerius Græcus, Auguſtini doctor. tomo.1 In poſsidonio.
Valerius in Capitolio occiſus. tom.5.25.h.
Valerius epiſcopus Hipponẽſis dedit hortũ ſecretũ Auguſt. ad habitandũ. to.10.313.d
Valetudini parcendum. tomo.1.176.c.& e.
Valetudinis ratio habenda. tomo.1.186.f.
Valetudo aduerſa toleranda. tomo 2.207.d.
Hippocrates de duobus fratribus aduerſa valetudine prędititis & ſimul conualeſcentibus iudicauit ſecundum regulas propinquas. tomo.5.39.g.& ſequentibus.
Valla rex Gothorum Vandalos odio inſectabat, anno domini.437.tomo.10.313.e

Vallis

vallis pro humilitate tom. 8.199.f
vallis lacrymarum tom.8.304.d.e
valles & conualles, collibus & mõtibus cõtra figura opponuntur. Eodem 302.g
vallis, locus terræ eſt depreſſus.t. 8.469.l.m
vallonia dea tom.5.32.f
vandali Aphricam inuaſerunt.to.10.313.e.f
vanitas, mẽdaciũ, ſtudia humana t.1.56.c.d
vanitas vanitantium.to.1.207.e. f. & 238.K & 241.k tom.4.425.c
vanitas, uita præſens. to.1.66.l.m
vanitati omnẽ creaturam ſubiectam, quomodo intelligendum.tom.4.325.b. & ſequentibus.
vanitati homo aſſimilatus eſt. ibidem. c. & to.8.549.g.h
vanę glorię auida Lucretia, ſe interemit.to. 5.7.i.& ſequen.
Ad vanę gloriæ uitationem, Deus uirgines ſacras permiſit a Barberis violari.tom.5. 10.m.& ſeq.
Tanto quilibet eſt Deo ſimilior, quanto & ab hac immunditia mundior. Eod.44.g
vanam gloriam, quare amauerint Romani. ibidem.i
Si peruerſitas ſeculi admitteret, vt honoratio res eſſent quique meliores, nec ſic ꝓ magno debuit haberi honor human⁹.ibidem.45.b.& ſeq.
vanę gloriæ cupiditas, vicit in corde Torquati dolorem mortui filii ibid.f.
vanę gloriæ, diuerſimodè ſeruiunt diuerſi ibidem.a.& ſeq.
vanitas loquax tom.5.49.k
vanę gloriæ vitium, vtrum ſit ipſa iactantia, uel aliquid aliud Eodem.105.f
De vana gloria quam quęrunt mundani, & de gloria vera quam quærunt iuſti.tom. 5.130.a
Vani eſſent omnes filii hominum, ſi non liberarentur per filiũ hominis.ibi. 163.m
vanitas ſub ſole. to.5.198.K.& ſeq.
vanitatem obſeruat, qui timendo mori, mẽtitur tom.8.54.l.m
vanitatem obſeruat, qui in alia re quam in domino, ſperat. ibidem. & ſequen.
Quõ vanitas oĩs hõ viuens. tom. 8.109.b.c
vanitas & ueritas, contraria inter ſe, differunt. Eodem.46.m
Quomodo ꝓpheta petat oculos ſuos auerti, ne uideant uanitatem, cũ omnis creatura ſubiecta ſit uanitatis, & omnia uanitas. ibidem
Qđ in ſpe, qua ſperamus nos adhęſuros ueritati, ſubiecti ſumus vanitati. ibidem ſo. 446.a.b
A qua uanitate petat propheta auerti oculos ſuos ibidem b.& ſeq.
vanitas humanæ naturę propter peccatum. to.10.150.g.& ſeq.
In quo uanitas ꝑmanet, deficit ueritas. ibidem.i.K
De uanitate ſeculi. Serm. to.10.306.e
De fuga uanitatis. Serm. to.10.309.i
vapor uirtutis, Dei filius tom.4.336.d
vappa tom.1.261.f
Cupido uarietatis, vñ naſcatur. to.3.297 h
varro, doctiſſimus uir. tom.5.21.b.& ſeq.
varronis peritia Eodem.26.a
varro quid de diis ſenſerit to.5.50 h.i
varronis laus ibidem
Quæ ſit partitio Varronis librorum, ſuorũ quos de antiqtatib. rerũ humanarũ, diuinarũq; cõpoſuit.ibidem. m. & ſequent.
varro accutiſſimus & doctiſſimus, non eloquentiſſ. ibidem. h. i.& ſeq.& fo.52.b
varronis libri. tom.5. 50.a.b
varro. tomo.6.159.c
vaſa dominica, indigentibus frangi Auguſtinus iuſſit. tom.1.In Poſſido.
vaſa aurea & argentea in domo magna, exponitur. tom.1.23.f.g.to.7.79.d
vaſa irę & miſericordię.to.2.139.m. & ſe. & 141.c to.3.350.h
vaſa iræ, quare dicantur. to.2.214.m
Ex eadem maſſa fecit aliud uas in honorem aliud in contumeliam, quomodo intelligatur tom.5.130.e
Ob uaſa inhonorata non recedendum ab Eccleſia tom.7.79.c.& l.
vaſa mortis quę ſint tom.8.15.c
vaſa diaboli, omnes impii Eodem.193.d
Tota maſſa perditionis, uaſa diaboli. tom. 10.9 a
vaſa diaboli, quę ibidem
Ex uaſis diaboli, uaſa miſericordiæ.ibidem
De uaſe cum quatuor lineis Petro oſtenſo, cui eſt dictum, Occide & manduca, &c. tom. 10.118.b.& ſeq.
vaſa charitatis, ſunt homines. to.10.229.g
Duplicia ſunt uaſa in domo Dei, qđã i honorẽ, quædã in cõtumeliam to.10.253.a

Omnis uaſtator, plus ipſe uaſtaт uitio ſuo. to.8.286.h.i
Vates mente loquuntur aliena. to.1.143.b.c
Vates qui apud nos propheтę. tom.3.102.g
Vaticinia mundi ibidem.f
Vathes Ethnici, cur permittantur prophetizare. ibidem.i
vatum gentilium præſagia de filio Dei, quatenus ualeant. tom.6.92.l
vbertates Euangelicæ triplices. tō.5.141.g
vbertas terræ, quid. eod.152.i, & ſeq
veіum capitur. to.5.15.h
veientes hoſtes Romanorū. ibidem
veii per decenniū Ro. oppugnauerūt, to.5.25.i, & ſeq.
vela in oſtiis ludi literarii. to.1.30.b, in fine
Velamen ſuper corda Iudęo. tom.2.165.m
Veli tēpli ſciſſio, quid adūbret. to.2.177.c. to.4.173.e. to.6.83.m. to.10.41.K. & 185.l
Velamen ueteris teſtamenti, quomodo auferatur. tom.2.177.c
Velamentum Moyſi, & coma priſcorū ſanctorum, idem ſignificant. tomo.3.266.d
Velare caput, quid ſignet. ibidem.d. & h.
Velamen Moyſi t.3.271.b.c.203 ſ.t.7.293.f
Velamen ſuper faciē Moyſi, quid deſignet, & quando auferetur. tom.8.218.a
Vela candentia, ſimplex conuerſatio, & pura confeſſio. tom.10.14.g.h
Velamen quare Moyſes ponebat ante faciē tom.10.41.K
Velum quid. tom.10.105.d
Voluntas. to.1.15.m. to.3.275.l. to.4.212.c. to.5.123.l. & ſeq. to.10.53.b.c. & ſequen.
Voluntas, quid ſit. to.6 49.K. Retra. tom.1. 15.m. to.7.212.c
Voluntas ipſa niſi Dei gratia liberetur a ſeruitute, qua facta eſt ſerua peccati, & ut uitia ſuperet, adiuuetur, recte pieque uiui a mortalibus non poteſt. to.1.11.f.g
Voluntas facti & voluntas peccati. t.1.15.a
Velle anceps. tom.1.54.f. & ſeq.
Volūtas liberas, quomō uſurpata. t.1.230.b
De uoluntate & gratia, quęſtio difficillima tom.2. 50.a. & 139.m
Volūtas aliena, quomō cernatur. t.3.135.K
Voluntas ipſa cōcipit malitiam. to.4.364.b
Voluntas omnis non eſt a Deo, ſed omnis poteſtas. tom.5.41.d
Voluntas cui ſubiiciantur. eodem.42.b
Voluntas licet proprio quodam modo ſit reſpectu bonorum, tam en inuenitur etiā eſſe reſpectu malorum to.5.122.a
Voluntas mutatur de bono in malū libero arbitrio, nō de malo in bonum ſine Dei adiutorio. tom.5.125.h
Tūc volūtas pro facto cōputatur, quādo faciendi uoluntas diſcernitur. to.8.487.d.e
voluntas quando dicatur calida vel frigida ibidem l.m
Voluntas Dei principium neſcit. to.1.69 m
Voluntas Dei, omniū cauſa. to.1.267.m. to. 3.94.a. & 195.K. & ſo.348.d. to.4. 186.l. & ſo.ſeq.c. to.8.208.m
Voluntati diuinę, quomodo uoluntas hominis ſubdatur. to.2.95.c. & ſeq.
Voluntatem Dei in ſcripturis ſanctis diſcimus. to.3.8.c & ſo. ſeq.i
voluntas Dei efficax. tom.3.61.i
volūtates Dei in ſaluādis & pdendis. ibidē.
Contra uoluntatem Dei nihil fit ibid. 62.c
volūtas bona, alia Dei, alia hois. tom.3. ibi.
voluntas Dei bona, mala hominum voluntate impletur. ibidem
De uoluntate Dei. to.3.277.i. & 354. h. to. 7.394.d. & ſeq.
voluntas Dei fit, cum obtemperatur præceptis eius. tom.4.407.a.b
volūtas Dei, eſt lex in curia cæleſti. t.5. 16.l
voluntas Dei, eſt cauſa certiſſima omnium eodem.89.a
volūtatis ſucceſſio, nō eſt ī Deo. t.5.107.d.e
voluntas Dei potentiſſima eodem.116.g
voluntas Dei non impeditur actu aliquo dęmonum uel hominum tom.5.121.m
voluntas Dei, eſt natura cuiuſque rei conditę. tom.5.217.i
voluntate incommutabili quomodo Deus hominem cōdiderit in tempore quo voluit. tom.5.226.i
Contra uoluntatem Dei, multa fiunt a malis. ibidem.i
voluntas Dei cum mutari dicitur, non ipſa, ſed nos mutamur. ibidem
voluntatem Dei, qūo facit hō. to.6.242.h
voluntas Dei bona, pręcedit noſtram bonā uoluntatem tom.8.10.i
Si in Chriſto erant duæ uoluntates, an vna. to.8 66 h. & ſo.ſeq.c
voluntas Dei, tantum a uoluntate hoīs quātum Deus diſtat, ab homine. tom.8.67.b
Non poteſt diſpar eſſe uoluntas, quorū vna eſt

eſt diuinitas ibidem c
voluntas Dei eſt lex eius, quæ nunquam de corde iuſti recedit to.8.99.d
Nõ vult Deus vt pecces,nã ꝓhibet tñ ſi pec caueris,nõ putes hoiem feciſſe q̃ voluit, & deo accidiſſe qđ noluit.Eodem.485.f
Nõ nõ ſolum in domo ſua,nec in agro ſuo, ſed nec in carne ſua,vel ĩ ſpiritu ſuo,im plet omnia quæ vult,ſed Deus omnia q̃cunque voluit,fecit to.8.513.c
voluntas Dei in cęlo,pax. tom.10.25.g.h
Dei & diaboli,diuerſę erga nos & peccata noſtra voluntates tom.10.96.d.e
voluntas Dei,quomodo fiat. to.10.115.e.f
voluntas domini ſemper reſpicienda,& nõ noſtra. tom.10.191.e.
voluntas ſicut in cęlo & in terra. to. 2. 188 g.to.4.407.a.& ſeq.
Ex Cypriano.tom.7.302.d. e.tom.10.115.f
voluntas in Eccleſia ſua, in prędicatoribus & plebibus ſuis impletur,tanquam in cę lo & in terra. tom.8.514.h
Quare optemus volũtatẽ Dei fieri ĩ cælo, ſi cut fit in terra.to.10.191.e.& fo.196.b.c
Fiat uoluntas tua,&c.pertinet ad tertiã bea titudinem. tom.10.219.d
De uolũtate humana,plura to.1.11.d. & ſe.
vult multa Paulus,quæ non vult. tom.1.12. i.& 229.m
Spõte peccamus.to.1.12.h. & l. & fo. 13.l. m.& 219.h.& ſeq & 236.i.K
voluntatem domino pręparante, facile fit opus pietatis,quod difficile aut impoſſi bile fuit. tom.2.18.b
voluntates in homine diuerſæ. to.1.54.i.K
voluntates duæ hominis.to.1.12.i.& fo.15. l.& 229.m
voluntatem noſtram,miſericordia Dei præ uenit,& præparat to.1.20.K
Pręter uoluntatem beatę vitę,id eſt,perue niendi ad Deum,nihil habet homo.tom. 1.173.b & 211.g
voluntas aliqua an ſit homini.to. 1. 211.f.g
volunt omnes beati eſſe. to.1.212.b c
Vide,Beatitudo.
Be ne uelle & recte viuere,quomodo diffe rant. ibidem.c
Voluntate homines eſſe miſeros,quomodo dictum. ibidem
In uoluntate,meritum,præmium, & ſuppli cium ibidem. Retracta.3 e
Sponte cecidit homo,ſponte ſurgere non potuit. tom.1.11.h.& l.& 222.i
voluntas maxime libera to.1.223.g
voluntas hominis tripartita. Eodẽ.229.i.K
voluntas noſtra,qualis futura ſit. to.3.62.h
voluntas hoĩs poſt baptiſmũ. to.3.67.m
voluntas Adam libera. tom.3.76.b
volũtas aliena,quomõ cernatur.to.3.135.K
voluntas hominis repugnãs deo. t.3.205.c
voluntas hominis eget ope Dei.to. 3.367.a. & ſeq. tom.7.224.l
voluntatem ęſtimari to.3.349.a
voluntas hominis, cauſa deprauationi humanę. tom.4.185.a.b
velle noſtrum miſerentis Dei. to.4.204.g
velle in poteſtate noſtra,poſſe non item.to. 4.227.l.Retracta. tom.1.21.b
voluntas impiorum poſt iudiciũ.to.3.74.c
voluntates diuerſæ hominum vnde, cũ animatum natura una ſit. to.4.189.K
voluntates hominum to.5.42 a.b
voluntates noſtræ quantũ valeant. ibidẽ.d
Præter voluntatem ſuam quicquid homo patitur,nõ debet tribuere humanis, aut angelicis,vel cuiuſcunque creatiſpiritus voluntatibus,ſed eius potius qui dat poteſtatem uoluntatibus ibidem.h.i
voluntas hominis prior eſt ad malum, ſed ad bonũ volũtas Dei prior eſt. eo. 115.d
voluntatem in melius mutare, in poteſtate hominis eſſe Retract.18.a
voluntas excitatur a domino. to.7.285.c.d
volũtate ſua cadit,qui cadit,& volũtate Dei ſtat,qui ſtat. tomo.7.413.b
voluntates duę,hominis & Dei.to. 8.66.g. h.& fo.ſeq.b
voluntas noſtra dirigenda ad voluntatẽ Dei tom.8.89.K
voluntas quę eſt in corde recto, paratur a domino fide pręcedente,qua accedit ad Deũ directũ,vt fiat cor rectũ.ibi.283.K.l
Deus diſcutit,quid quiſque voluerit,nõ qđ potuerit. tom.8.208.f
voluntates noſtrę,non ſunt ſubiectæ ſyderibus. tom.8.263.e
volũtatẽ Deꝰ attẽdit,nõ facultatẽ.eo.150.m
Quicquid vis,& nõ potes,factum Deus cõ putat tom.8.342.g
voluntatem intus bonam coronat Deus,vbi non inuenit facultatem. Eodem.391.i
vltima uoluntas morientis,ab hęredib.implende

plende eſt. to.9.141.b
Seruus neſciens uoluntatem domini ſui, & ſeruus eandē ſciens, qui ſint. to. 10.13.b
Volūtas, pro effectu, corā Deo. t. 10.37.c.d
Nos uolumus Deum ſic eſſe miſericordem ut non ſit iuſtus. to 10.183.c
Quomodo intelligatur, Non quod volo bonum hoc facio, ſed quod nolo malū hoc ago. tom. 10.59.f.& ſeq.& 143.K. & fol. 144.l.m.& 145.f.g
voluntas perfecta faciendi, reputabitur pro opere facti. tom.10.251.f
Bona uoluntas, quid ſit. tom.1.211.g
voluntas bona a Deo pręparatur. to.1.12.a. & 13.m.& 20.K.& fo ſeq.b.t.2. 138.l.& 148.i.& ſeq. tom.3.63.K.to.10.97.f
voluntas bona a Deo. to.3.54.h.& fo.67.g. & 267.m.t.4.364.c to.5.104.l.t.7.l.228. h.& 299.g
voluntas bona comitatur gratiā. to.2.144.l
volūtas bona, alia Dei, alia hominis. t.3.62.c
Beatius bona uelle quę non habeas, quā habere quicquid, utrunque uis. tom.3.136.f
voluntas Angelorum. to.5.42.a
volūtas ſancta, ſanctū facit corpus. t.5.6.a.b
volūtatis bonæ ſimilitudo, facit nobis angelos beneficos, & beneuolos. Eod. fo.73.a
voluntatis bonæ quis dicitur eſſe, propter amorem Dei, & proximi. tom.5.122.h.i
volūtas recta, amor eſt bonus, peruerſa, malus. Ibidem.K
voluntas bona opus Dei eſt. tom.5.124.b
voluntatem bonam pręcedit fides, fidē gratia. tom.8.283.k.l
voluntas bona, dicitur charitas. Eod.95.g
Voluntas bona uacare non poteſt. Ibidem
Vt homo uelit uiam domini, ab ipſo domino greſſus eius diriguntur ibidem.i
Nihil iam facilè bone uoluntati, quam ipſa ſibi. to.10.8.e. & 149.b
Bona uoluntas noſtra, a quo. tom.10.65.m
Bona uoluntas, quam magna res. to.10.94.b
Qui nihil penitus habet erogandum huic bona uoluntas ſufficit. to.10.228.g
Voluntas mala unde. to.1.229.i
Voluntas mala, ipſa eſt origo peccati. tom. 1.229.K.l.to.7.324.c.in fine.
Malæ uoluntatis homines meritò damnari. tom.2 250.l
Voluntatem rectè cogi ad meliora. ibidem
Voluntas hois repugnās Deo. tom.3.205.e
volūtatē ꝓpria, quiſquis malus eſt. to.5.42.e
Voluntas malæ. to.5.104.l
Voluntas bona vel mala, quomodo cauſat paſſiones bonas, vel malas. Eodem. 122.i
velle quis debet qđ pōt fieri. tomo. 5.129.f
voluntates malas Deus relinquit, & damnat bonas autem adiuuat, & remunerat, vtraſque autem ordinat. ibidem.i
Voluntatis malæ merito ita damnatus eſt angelus, vt nunquam uoluntatem bonā haberet. Ibidem
Voluntas mala grande teſtimonium eſt naturę bonę, licet ſit cōtra naturā. to.5.98.e
Voluntaria vitia ſolum puniuntur a Deo. Eodem.104.c
voluntatis malæ cauſa ſi quæratur, nulla eſt Idem.K.l
Voluntas mala non habet cauſam efficientem. ibidem.l
Cum uoluntas relicto ſuperiori, ad inferiora ſe cōuertit, efficitur mala. t.5.105.a.et e
Voluntatum malarum quęrere cauſas, eſt ſicut velle videre tenebras, & audire ſilentium. ibidem.d
Voluntarios defectus non neceſſarios, iuſta pęna conſequitur. ibidem.e
Niſi uoluntas mala pręceſſiſſet, non perueniretur ad malum opus. tom.5.125.K
Voluntaria oris, ſacrificia ſunt laudis in cōfeſſione charitatis, non timore neceſſitatis. tom.8.458.d
Velleris nomine Iudęos ſignificari. tom.8. 179.m.& 258.a.b.& to.5 23.K.tom. 10. 182.c. Vide, Gedeon.
Velociter Dei tale eſt, vt uelocius nihil ſit. to.8.132.d.e
Velocitas ipſa quid ſit, & quòd vbique ſit, non in parte. to.8.571.c
Velociora ſunt omnia feruentiora, & omnia frigida tardiora. ibidem.d.
Venatoribus dare, & veſtire eos reprehenditur a domino, & improbatur ante oculos omnipotentis. to.8.578.K.l
Qui venatori dat res ſuas, non homini dat, ſed arti neqſſimæ, & hoc in illo amat, in quo eſt nequiſſimus. Eodem.382.l.m
Venantes ſignificant preſequentes, qui dulcedinem huius uitę poſuerunt in muſcipula. tom.8.482.d
Venator in theatro depugnans. to m.10.6.l
Verba vendere. tomo.2.192.c

Vendere pro donare. tom.4.102.l.
Venundati ſub peccato. tom.5.424.f.
Vendentes oues, boues, & columbas in ecclesia, qui ſint. tom.9.20.g.
Bonorum vẽditores qui a Chriſto a templo eiiciuntur, qui ſint. tomo.9.20.i.
Figura venditionis Chriſti a Iuda, præceſſerat in Cain & Abel. tom.9.212.a.& ſeq.
Mos inter vẽdentẽ, & ementẽ. to.10.174.e.f.
Quæ fuit cauſa venditionis noſtræ. ibid.g.h.
Venenum, an malum. tomo.1.258.l
Venenis aſſueta mulier. Ibidem.m.
Venenoſa quare gignit tellus. tom.1.169 c.
Venenoſa animalia, quare creata. to.3.177.k
Venenum, quod vita eſt ſerpentis, mors eſt hominis. tom.4.381 h.
Venenum maledictionis. tom.7.30.c.
Venenũ aſpidum, dolũ ſignificat. to.8.26.b.
Veneti. tomo.6.76.a.
Venia qñ, & a qbus eſt petenda. to.2.154.i.
Venia eſt cõcedenda petenti, & culpã agnoſcenti. tom.2.103.b.
Venia. tom.3.351.d.
Venia a fratribus eſt petenda. ton.10.114.g.
Venia datur mutato. tom.10.183.e.
Chriſtus illis petebat veniam, a quibus accipiebat iniuriam. tom.10.187.a.
Venialia peccata difficilimum eſt inuenire, periculoſiſsimum eſt definire. to.5.225.g
Venialia, quomodo redimãtur. to.10.274.a
Venilia dea, eſt nuda quę ad litus venit. tom.5.61.d.e.
Tu es qui venturus es, an alium expectamus exponitur. tomo.4.306.d.& ſequentibus. & fol.310.d.
Nemo venit ad me, niſi pater meus qui miſit me, traxerit eum. tom.4.147.d.& ſeq.
Veniet Chriſtus ad iudicium manifeſte. tomo.5.210.f.
Chriſtus quomodo venit ad nos, & a nobis receſsit. tomo.9.91.f g.
Chriſtus niſi ſe cõprehendi permiſiſſet, non feciſſent Iudęi, ꝓpter quod venerant, ſed nec ille, propter quod venerat. Eo.114.K
Venit ad nos vita, reprehendamus vicẽ, eamus ad illam. tomo.9.248.d.e.
De eo quod ſcriptum, Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati eſtis, &c. Sermo. tom.10.8.a.& ſequen.
Locus in Euãgelio Iohãnis, ſi nõ veniſſem locutus eis fuiſſem, &c. expoſitus. tomo. 10.9.l.m.& ſequentibus.
Quibus dicturus ſit dominus, Venite benedicti, &c. tomo.10.28.b.
Si non veniſſem, peccatum non haberent: quomodo intelligendum. tom.10.50.d.
Venire, & peruenire. tom.10.68.e.
Venire ad Chriſtum. tom.10.102.b.
Venire regnum Dei, qui ſit. tom.10.115.d.e.
Veniamus ad Chriſtum credendo, proficiamus gratias agendo, agnoſcamus perſeuerando. tom.10.129.e.
Ventris nomine, quid intelligatur. tomo.2.88.h.& 178.b.
De ventre matris meæ, tu es Deus meus: exponitur. tom.2.177.g.
Ventriloqua. tom.3.11.k
Venter Dei. tom.4.348.K. Vide Vterus.
Venter duo ſignificat. tom.8.34.a.b.
Venter Chriſti, infirmos Eccleſiæ ſignificat. Eodem.35.e.
Venter pro inferioribus ponitur. to.8.56 I.
Venter pro memoria poni ſolet. tom.8.28.b
Quod ſignificet carnales in eccleſia. Eodem 131.c.d.
Ventus quid ſit. tomo.1.196.g.
Ventos paſcere, qd ſit. to.1.36.f. to.7.82.m.
Venti generatio. tom.3.176.a.
Ventorum nomina, quatuor partes mundi, tomo.4.135.m
Ventus. tomo.4.416.c.
Ventus, ſpiritus. tomo.5.42.b.
Ventus, ſignificat tentationem. tom.8.8.h.& 82.b.& 201.e.f. tom.10.14.K
Ventus quid ſit, & quod ſignificet velocitatem verbi Dei. tomo.8.389 i K.
Quod ventus flet, ſentis: quam cauſa flet, vel de quo theſauro rationis rductus, neſcis. ibidem.5.3.d.e.
Ventorum nomine animæ deſignantur. tomo.8.28.f.& 380.i.& 525.c.
Vento moueri, & circumflari omni ſpiritu ſeductorio. tomo.9.8.g.
Ventus contrarius non calamitas externa, ſed potius fœlicitas externa. tom.10.14.e.
Venus calua. tomo 2.46.g.
Venus ſit mater Aeneę. tomo.5.21.K
Venus, quomodo Troianis fauebat Eo.23.e
Venus victrix. tom.5.28.I
Veneres tres. Ibidem.32 d.
Venus dea. tom.5.54.i.& ſequen.
Venus quandoq; ſumitur ꝓ Luna. to.5.59.m

De veneris claritate,q̃ ſuperat oĩa.aſtra. ibi.
venus cur vxor Vulcani. to.6.117.g.h.
Venus quare Martis adultera fingatur. ibid.
veneris ſtellã ſcribit Varro mutaſſe colorẽ, magnitudinẽ,figurã & curſum.t.5.217.l.
venuſtiani hæretici qui. to 6.10.g.in fi.
ver nouellos in fide ſignificat.tom.8. 268.K.
verba quatuor modis accipimus to. 1.88.a.
De verbis ſimplicibus & coniunctis. tom.1. 92.c.d.
De origine verbi. ibidem.l.
verbum vnde dictum. ibidem.
verbis non eſt immorandum,cum res cõſtat tom.1.147.c.& 152 i.& 196.a. to.5.76.i.
verbis res potiores.to.1.188.a.to.4.156.b.c
verba ſigna rerum.to.1.183.a. tom.3.3.i.K. Vide ſignum.
verba delictorum quę dicantur.to. 2.177 c.
verba vendere. to.2.193.c.
Inter ſigna principatũ obtinet verba.to.3.7.l
verba nunc proprie, nunc metaphorice accipiuntur. to.3.9.K.
verborum proprietas, quomodo percipienda.tom.3.9.e.f.
Idem verbum,non idem ſignificat vbiq; to 3.fo.17.i.
In verbis verum ametur nõ verba.to.3.25.b
verbis contendere. to.3.30.i.
verbum,pro facto. to.4.103.e.
verbum quare dictum. to.3.45.l.
verba quare inſtituta. to.3.56.m
Et cogitatio,& nutus,& literæ verba ſunt,& verbi diuini habent imaginem.to.3. 164. m.& ſequen.
verbum hominis,quatenus verũ.to.3.151.K
verborum aucupes taxati,. to.4.247.e.
verborum pro ſententia. tom.4.243.c.
verbum vnũ, diuerſas habet ſignificationes. tom.4.317.m.
verbi cõtrouerſia, homines torquet.t.5.76.i
Quomodo verbum ad certam regulam,ſolum loqui fas eſt catholicis.eodem.87.g.
verba fœda,in neceſsitate,non ſunt tacenda vel horrenda. to.5.13.i.
verborum quanta fuerit cura Demoſtheni. tom.7.72.h.
verba tua inueniant in vita tua.to. 8.187.h.
verba iniquorum tunc præualent ſuper iuſtos.eodem.218.i.
verbum aſperum mittit in laqueos venantiũ tom.8.330 i.& 333.g.h.
verba ſignorũ quõ accipiẽda ſint ibi.405.c.
verbum hominis quomodo percipiatur.to. 9.61.m & ſequen.& 65.f.g.
verba etiã opera ſunt.to.9.92.tom.10.47.c.
verbum accipitur, quando mente percipitur.tom.9.110.i.K.
verbum diuerſimode accipitur in ſcriptura tomo.10.11 b.
verba multa,vnum verbum ſcriptura appellare ſolet. ibidem.
verbum mentale, quomodo tranſit in vocale.tom.10.134 l
verba ſunt ſigna conceptuum.to. 10. 170.m
verbum hominis, non poteſt ab homine explicari. to.10.101.g.h
verba turpia & luxurioſa, dedecent chriſtianum. to.10.234.c.
Quid interſit inter verbum & vocem. to.10. 265.d.
Ad verbi miniſterium ſed accingit Auguſtinus. tom.1.68 b.& ſeq.
verbo Dei docemur.in omnibus.ibidem.i.K
verbum Dei,quomõ loquatur cordi.ibi.K.l
verbũ Dei ad menſam legẽdum.to.1.282.m
verbi miniſtri, diſpenſatores ſalutis æternę. tom.2.199 d.
verbum quod dominus breuiauit ſuper terram.tom.2.251.b.
verbum Dei noſtris opinionibus præferendum.tom.3.96 i.K.& 212.d.
verbum Dei doctrina diuina.tom.3.150.f.g.
Sermo Dei cur ſubinde obſcurus.t.3.153.m.
verbi miniſterium non eſſe mendicitatem. tom.3.261.b & ſeq.
verbi præcones quare ſtipendium accipiãt. tom.3.264.d.
verbi miniſtris debetur victus.to.3.258.e.& ſequen.& 261.b.to.4.148.m.
verbi externi vſus. to.3.277.a.to.9.53.i.
verbi ruminatio . to.3.350.b.tom.8.99.d.& 540.g.h tom.9.9.f.
verbum conſummans & breuians, quid ſit. tom.4.220.g.
verbum Dei. tom.4.348.g.
verbum veritatis mũdat ab errore.to.7.74.b
verbo veritatis quare alii credunt,alii cõtra dicunt. to.7.404.m
verbum Dei & anunciare, & audire, labor eſt.tom.8.69.K.
verbum Dei colligendum, ab exemplo formicarum. eodem.94.c.& 125.K.

Verbum Dei, i corde liberat a laqueo liberat à via praua liberat a lapſa t.8.106.b.c
Verba Dei excitant amorem & dolorem. Eodem.102.g
verbum Dei, vt cibus, eſt colligēdū & referuādum, pro tempore inſtāti.to.8. 125. K
verba Dei cor transfigunt, & amorem excitant. ibidem.139.g
verbum Dei audire nolentes aſpidi ſurdæ comparantur. to.8.188.a
verbi Dei velocitas tomo.8.389.i
verbi Dei tędium & faſtidium, qualis tentatio. tom.8.412.K.l.& ſeq.
verbum veritatis auferri de ore vſquequaque, quid ſit. to.8.448.a.b
verba Dei ſic poſſumus cuſtodire, ſi &c. eodem.457 K
verbum Dei bifariam accipi. to.8.457.b.c
verbum Dei, promisſio Dei. ibidem.d
Quòd ſit verbum fidei, in quo nos vult permanere Chriſtus vt cognoſcamus veritatem. tom.8.480.m
verbum Dei quibus ſuperfluum. eod.495.h
verbum Dei non omnibus vtile. to.8.531.g
Ad verbum Dei pertinet, non eſſe in parte, ſed vbique eſſe per ſeipſum. eod.571.c.d
Vtrum habeat motum ibidem.
verbo Dei, in omni motu ſuo, omnia deleuiunt. tom.8.575.l.m
Ad verbum Dei exhortatio. to.9.9. e. et.14. c & ſeq.
verbū Dei & hominum, in quibus differāt, & in quibus concordent. eo 28.c.& ſeq.
De auditu verbo Dei tom.9.54.c.d
verbū Dei tutius audit q̄ p̄dicat. ibi.82.b.c
verbum Dei eſt, quod dat ſacramenti virtutem. tom.9.69.d
verbum Dei, ſpiritalibus prędicatum, dulce eſt, carnalibus amarum. Eodem.145.c.d
verbum Dei, nec prędicandū ſolum, nec audiendū, ſed faciēdū. to.9.215.a. b. & ſeq.
Prædicatur verbū Chriſti opportunè, uolētibus, importunè, nolentibus. to.9.231.d
verbo Dei omnia ſubiici poſſunt. t.10.31.K
verbo Dei nihil ęquari poteſt ibidem.l
verbum Dei propoſitum omnib. to.10.31.l
verbum Dei quomodo comparetur. ibid.l
Miniſtri verbi, eſt diſpēſare verbū Dei, populi aūt, erogare pauperib. tom.10.35.b
verbum domini manet in æternum, exponitur. ibidem.i.& ſeq.
In verbo Dei manère, quid. tomo.10.40.g
Præmiū quod, manētib. in verbo Dei. ibi.g
verbum Dei, regula noſtra. tom.10.67.g.h
verbum Dei, nō minus quam corpus Chriſti tom.10.104.g
De verbo Dei. to.10.79.f.g.& ſeq.
An verbum Dei, corpori Chriſti pręferendum. tom.10.104.g
Euangeliſtæ, verbi annunciatores, non verborum. to.10 11.c
verbum quo videat. tom.10. 109. e. & ſeq.
verbum Dei, vita ęterna eſt. tomo.10.129.h
vrbū diuinū multa fecit mirabilia. ibidē.c
verbi diuini mirabilia. to.10.234.h i
verbum Dei, reddit in ore noſtro ſaporem quencunque voluerimus. tom.10 173.m
verbū Dei ſit quodcūque deſideramus. ibi.
De verbo Dei audiendo. Serm. to.10. 235.e
Deus duobus pręceptis conſummauit verbum, cuius duobus annis ſtella prænunciauit aduentum. to.10.316.h.i
verbum Dei nunquam tacet, ſed non ſemper auditur. ibidem.l
verbum Dei, gladius, ignis. tom.2.88.c.in fi.
verbum Dei, lac tom.10.33.g.
verbum Dei, lumen, lucerna. to. 1.243.d.e. tom.8.45 7.a.& ſeq. copioſè.
verbū Dei, margarita precioſa. to.4. 124.f.g
verbum Dei panis, & quomodo comedendum tom.8.99.c.d
verbum Dei, ſagitta. eod.103 i.& 280.K.l
verbum Dei ſemen eſt, quo generantur fideles tom.8.12.a.b.& 28.x
verbum Dei, vua. to.8.16.i.k
verbum Dei eſt filius Dei patris. to. 6.68.i tom 9.111.b to4 348.g
verbum patris, Chriſtus dicitur tom. 3. 46. g. tom.9.28.x.& ſequen.
verbum, ſapientia to 5.106.c
verbum, Deus. tom.10.131.g
Quare verbum dicatur filius. to.9 184.l.m
De verbo ſummo. tom.3.151.l.& ſeq.
De verbo perfecto ſcripſit Mercurius to. 6.8 K
verbum per omnia ęquale patri promenti tom.3.152.c
verbum ęternum quale ibidem.g
verbum quale ſit, ex creaturis cognoſcitur. tom.9 3.c
verbi natiuitas incogitabilis. tom.4.335.i
verbum imago patris ibidem.l

In verbo, angeli cognoſcũt res clarius quã in ipſis rebus. tom.5.101.i
verbi æterni generatio to.6.218.i.K
vt capere poſſumus verbũ Dei, apud Deũ patrẽ dedit aliqd inſpiciẽdũ,& aliqd credendũ, aliquid poſt viuendũ.to.8.423.h
verbum, in ſole poſuit tabernaculum ſuum vt oculis ſolem videntibus, videretur.to.9.124.e.f
Quòd ſit ſine initio & ſine fine vnum verbum. tom.8.139.e.f
In verbo Dei erat, quicquid facturus erat Deus in creatura, nec eſſet in rebus niſi eſſet in verbo ibidem.
verbum Dei in principio apud Deum, non habet ſyllabas, nec tempora, ſed propter nos deſcendit ad particulas ſonorum noſtrorum. tom.8 398.m
verbum non factum eſt tom.9.3.d
verbum quid ſit cum dicitur, In principio erat verbum tom.9.2.m
In principio erat verbũ Ser.t.10.31.K.& ſe
Ineffabile & incomprehenſibile eſt verbũ quod legitur in Euangelio Ioannis, capite primo ibidem.m
vñ, ꝙ homini dulce ſit verbũ dei.to.10.74.e
verbũ Dei ante omnia tẽpora.to.10.134.h
verbũ æternum, a verbo hominis, quomodo differat.t.3.120.a.et 150.e.f.t.8.139.e.f
Homo non eo modo facit verba, quomodo factus eſt per verbum. tom.10.134.a
Explicatio verbi diuini, per comparationẽ ad noſtrum verbum prolatum. tom. 10. 141.h.i
verbum Dei eſt, quod nõ poteſt dicere verbum hominis. to.10.201.f.g
verbum Dei forma omniũ rerũ. to.10.32.a
verbo æterno Deus condidit omnia.tom.1. 68.g.h
Quomodo verbum ſit de Deo,& omnia ꝑ ipſum tom.8.138.c.d
verbum eſt per quod factæ ſunt creaturæ. tom.9.3.e
Omnia ſub verbo & in verbo Dei, tom. 10. 31.l.m
verbum caro factum eſt, exponitur. tom.2. 175.a.& ſeq. to.10 131 g &141.K.l
verbum quomodo caro factum.to.3.4.f.tomo.210.h tom.10.124.l.m
Et quare. to.8.21.K.l.to.10.33.f.g
verbi & carnis vnio. to.3.76.K
verbum non mutatum in carnem.to.4.417.l to.6.166.a
verbi miſſio tom.3.354.K
verbi incarnatio.tom.3.349.b.& 354.f.& K.to.4.334.b.& ſeq.
verbum, totum hominem ſuſcepit,& totus homo factus eſt verbum. tom 8 184.a
Quod homo verbo, tanquam corpus lumini acceſſit. tom 8.233.l.m
verbum ſic erat in homine, vt homo verbo in vnam Chriſti perſonam copularetur ibidem.224.c.d
verbum non eſt mutatum in hominem, homo illo mutatus eſt, vt melior fieret quã erat, non vt in ipſam ſubſtantiam verbi conuerteretur. to.8.502.b.c
verbum & caro non vtrunque vnum, pater & verbum vtrunque vnum, Chriſtus & Eccleſia vtrunque vnum. tomo.8.374.g
verbi proceſſio to.9.68.d.e
verbum vitæ, manifeſtatum eſt in carne, vt videretur in corde. tomo.9.124.i.K
verbi incarnati conditiones. ibidem
verbum caro, oportuno tẽpore. t.10.134.h
verbum Dei ſuſcepit totum corpus & totã animam hominis tomo.10.201.h
verboſi tom.4.402.K
verboſitas ſuper omnia fugienda eſt.to.10. 279.l m
Contra verboſos ibidem.m.& ſeq.
verecundus concedit Auguſtino rus ſuum. tom.1.56.K
verecundia quid ſit tomo.2.71.d
verecundia humana tom.5.12.f
De uerecundia pudendorum, quare.ſ. ineſt animæ. to.5.127.m.& ſeq.
De uerecundia, quam a concubitu coniugali tollebãt philoſophi Cynici to.127.K.l
verecundiæ cauſa, libido eſt. tom.5.234.g
vergiliana lectio.to.1.140.f.& 145.i.&148. K.& 158. k
vergilius, Poeta magnus tom.5.2.l
vergilius Poetarum more mentitus eſt.ibidem.3.g
Vergilius ueritatem ex perſona ſua dicit, regna ſcilicet terrena peritura. to.10.26.i
Vergilius cum ueritatem ſciret, mentiẽs Romanis adulatus ibidem.h.i
Vergilius mẽdaciũ ſuũ temperauit. ibid.h
Vergilius, Romanis uerba uendebat. ibidẽ.
Verinus. tom.2.211.d

Veriſime. to.1.9 i.K
Veriſime Academicorum. to 2.146.e.
Veriſimilis opinio qūo fallat.tom.5.237.h.
Veritatem annunciare per noctem,quid ſit. tom.8.337 e.
Nō eſt homo verax niſi in quo loquit̄ Deus Eodem.515.l
Verax pater,quomodo dicitur, & filius veritas.to.9.64.K.l.
Veraces,filii Dei ſunt,mendaces, filii diaboli.tom.10.309.i.
Veritas,quid Ciceroni. to.4 187.h.
Veritas vnde nata ſecundum Manichęos.tomo.6.69.c.
Veritas & verum,an idem ſint. to.1.177.f.g.
Veritas. tom.3.351.d.to.10.226.g.
Veritas vnde oriatur. to.1.241.b.
Orat Auguſtinus vt oriatur de terra veritas, & iuſtitia de cœlo reſpiciat.eodem.70.d
Veritas de terra oritur,duobus modis intelligitur. tom.8.308.d.
Quomodo veritas de terra orta eſt, & iuſtitia de cœlo proſpexit. tom.10.130.b.e.
Veritas odium parit. tomo.1.64.d.tomo.3.350 m.
Veritas ſumma libertas. to.1.219.a.
Veritatem nemo amittit inuitus.ibidem.a.b.
Veritas & fides.tomo.3.355.l.m.fol.ſequentibus.c.
Veritas per malos & neſcientes ſępe loquitur.tom.4.157.b.& ſeq.copioſe.
Veritas propter ſeipſam diligenda.to.4.459 b.in fine.
Quę a veritate non veniunt plerunque etiā nullo impellente,ſeipſa ſubuertunt.tomo 5.60 c.
Veritatis iudicium Stoici & Epicuræi poſuerunt in ſenſibus corporis.eodem.67.g
De veritate quę habetur per ocioſum ſtudium.tom.5.72.e f
Veritates multę dici poſſunt ab vna veritate qua illuſtrantur animę ſanctæ.tom.8.25.
Quod nec quadra,nec rotūda,nec lōga, ſed vbique pręſens ſit ſi cordis oculus ad eā pareat. to.8.54.ę.f.
Veritas non tacet,non labiis clamat,vociferatur ex corde. 10.8.187.b.
Veritatis conditiones. tom.9.66.d.
Sine diuina luce nō eſt veritas.to.9 194.i.K.
Veritas ſalubris etiam pios,cum occultatur exercet. to.10.3.a.
Ad veritatem inueniendam ſacræ literæ neceſſarię. to.1.44.K.
Veri inquiſitio difficilis. to.1.72.d.
Veritas reuelata. eod.77.h.
In inuentione veri,an fœlicitas. ibid.141.l.
In inueſtigatione veri an fœlicitas. ibidem.
Veritatis inueniendæ duo impedimenta.to.1.145.g.h.
verum inuenire poſſe. to.1.147.K.
veritatis inquiſitores quales eſſe debeant.to.1.199.h.& 206.a.b.
verum potius amplexandum, quam nomina philoſophorum. to.1.234.c.d
verum non vincendi,ſed inueniendi gratia quęrendum. eod.257.d.
verum in verbis ametur,non verba.tomo.3.25 b.& 203.a
Quomodo reddimur habiles percipiendæ veritati. to.3.98.a.
veritas in humilioribus quoque locis inueſtiganda. to.e.141.K.l.
veritas an percipi poſsit corporeis ſenſibus tom.4.185.c.& ſequen.
veritatis capax mens non eſt,niſi a vitiis libera. to.3 254.g.
veritatis cognitio. to 3.257 f.
Natura noſtra capax eſt ediſcere veritatem. tom.4.311.i.
veritas quomodo indaganda. tom 4.334.f.
Ad verum & optimum, homo attingit per illud quod in eo pręcellit. to.5.66.a
Non tam veritatis cupidos quam contentionis,torquet verbi controuerſia, ſecundū Tullium. eodem.76.i.
Pro veritate mors ſuſcipitur,vt ęterna mors euitetur. to.5.113.l.
veritatis perceptio parua eſt in hoc ſeculo. ibidem.188.f.
veritas nō reuelatur diſcordibus.t.7.126.K.l
veritatem audire nihil eſt, ſi non ſequat̄ fructus. to.8.229 b.
veritas communis eſt omnibus.eod.278.f.g.
veritatis cognitio,quid ſit. to.9.174.i.K.
Cognitio veritatis,ad q̄d profit.to.10.40.g.
veritas a quocunq; dicta,recipiēda.t.1.77.g
veritas credenda & loquenda.tom.3.350.m
veritatis prædicatio,bonus odor Chriſti.to.3.355.m.
veritas non ſemp̄ dicēda.to.4.7.m.& 413.e
verum ne dicendum,ſi cui mortem adferat, tom.4.17.b.

Veritatis prædicatores perſecutionem patiũtur. to.4.394.f.& ſeq.
Veritas ſemper prædicanda. to.7.67.a.
Verum occultari poteſt aliquando vtiliter. to.7.417.l.m.10.8.9.m.
Verum dicitur, ſi hoc dicitur quod eſt.ibi.l.
Quando verum dicitur, nõ eſt quod contradicatur. to.8.252.a.
veritas tutius audiť, quã prædiceť. to.9.86.c
Veritati aſſentiendum. to.1.149.i
Veritas ſola iudicat, & a nemine iudicatur. tom.1.240.d.e.
veritas omnibus præferenda. tom.1.245.g.
veritas ſuperat to 2.13 c
veritas vincit. tom.2.236 1.10.3.350.d.
Pro & contra veritatem leges principum. tom.7.89.i.
veritati reuelatę cedit cõſuetudo.to.7.170.e f.& 134.b.c.& 152.b.& 156.h
veritati & rationi conſuetudo eſt poſtponenda. to.7.134 b.c.& 156.m.
veritas oĩbus ſupereminens eſt to 8.77 h.i.
veritas quomodo vſq; ad nubes.eod.87.g.h
veritas quomodo pręparabitur in cœlis.to. 8.321.i.K.
veritas fallere non nouit to.9.129.m
Neceſſe eſt impleri quod veritas promiſit. tom.10.209.b.
veritati diuinæ contradicentes notantur.tomo.1.74.i.
veritatis contradictores repercutiuntur. tomo.1.268.d.e.
veritatis atteſtatio per hoſtes eiuſdem.tomo 3.280.l.& fo.ſequenti.d.
Pro veritate contra mendacium. tom.4.18. m& ſequentibus.
veritatis oppugnatores dicti canes.t.4.414.f.
veritatis contemptores porci dicuntur.ibi.g
veritati contradicentiũ, eſt prohibenda tranſgreſsio. to.5.99.l.
veritatem non intelligentes, veritati ſępe teſtimonium perhibent. to.6.104.h.i.
Ad veritatem quatenus cogendi inuiti.tom. 7 45.f & 114.l.m.
veritas alienis ingerenda. to.7.68.l.m.
veritati Chriſtianę contraria, perſequi debẽt Chriſtiani. to.7.89.K.
veritas occultari poteſt ad tempus, vinci nõ poteſt. to.8.207.e.f.
Anima mala, recedens a luce veritatis, quia ipſa non videt Deum, putat ſe non videri a Deo.tom 8.213.f.g.
Quæ liquidò vera. to.1.75.a.
verum ſcire ſapientem. to.1 146.a
verum quid ſit. to.1.178.f
verum eſt, quidquid eſt. ibid.g
verum crimen eſt, delectari falſo crimine. tom.5.171.K
Quõ veritas & falſitas in creaturis.to.1.50.l.
De vero & falſo, ſophiſtica inductio.tom.1 177.m.& ſequentibus.
De vero & ſimili. to.1.179.m.& ſequenti.
verum & falſum, vnde. ibidem.179.b.
veri & falſi natura. to 1.181.f.
Nunquid ex omni parte falſum ſit aut verũ. ibidem.l.
veritas & falſitas, vnde oriantur.to.1.241.b
verum probamus, vanitatem ſectamur.tomo.1.245.h.& ſequenti.
veritas excedit vanitatem quamuis vanitate nihil loquacius. to 5.49.i.
Aliud eſt verum tacere, aliud falſum dicere. tom.8.9.m.
Veritas Dei, ꝑpetua, ęterna, immortalis.
veritas perpetua. to.1.179.m.
veritas Dei eſt, mendacium hominis.to.1.82 i.K.tom.3.2.g & 354.d tom.9.9.f.g & 27. f & ſequen.
veritas ęterna ſupra mentem hominis.tom. 1.240.d.e.
veritas immortalis arguit animam immortalem.to 1.182.c.
vna omnium communis ſumma veritas, eodem.219.h.& fo.ſequen.a.
Ex rebus conditis quomodo deprehendatur ſumma veritas. to.1.242.h
veritatẽ niſi diuina ope nõ percipi.eo.45.m
veritas vbicunq; inuẽta, domini eſt.to.3.ii.c
veritas Chriſtus. to.3.354 e
Ex veritate qui ſint. to.3.356.h
veritas per Chriſtum, quõ fiat tom.4.309.h
veritas Dei odioſa eſt dilectoribus mundi. tom.5.45.m.
veritati huic vt poſsitis acqeſcere, humilitate opus erit q̃ ceruici veſtrę difficillime pſuaderi põt: loquit cõtra Platonẽ de veritate incarnationis diuinę.tom 5.90.h.i.
De veritate diuinæ lucis quomõ anima illuſtretur, vt poſsit de rebus rectus iudicium habere. to.5.101.a.
In veritate incommutabili, aliter iuſtitia cognoſcitur quã in anima iuſti. ibidem.d.e.

An veritatem diuinam mouētur angeli,tanquam ad fontem vitæ,vt quod nō habeāt ex ſeipſis,capiant ex ipſa.tom.5. 144.f.g.
veritas Dei eſt, quia non fallit reddere quę promiſit. tomo. 8.203.a.
veritas Dei quomodo in circumitu eius eſſe dicatur. eodem.322.h.i.
veritas immortalis eſt & incommutabilis, quia eſt illud verbum quod erat in principio apud Deum. tom 8.489.m.& ſeq.
veritas quomodo filius,& pater verax,tom. 9.64.i.& ſequen.
Docere omnē veritatē, qd ſit.eod.103.l.m.
Ex veritate eſſe quid ſit. tom.9.116.i.K
Quid magiſtri foris, & veritas intus operetur eodem.177.b.
veritas ad dominum pertinet, miſericordia ad ſaluatorem. tom.9.260.l.m
veritas liberabit vos:exponitur. to.10.40.g.
De eo quod ſcriptū, Ego ſum via veritas & vita,Sermones duo. tomo.10.46.c.
De eodem,Homilia. tomo.10.109 l
De eo quod ſcriptum eſt, Ego veritatem dico vobis,expedit vobis,vt ego vadā,Sermo.tom.10.50.b.& ſequentibus
vermiculi ſecti quō moueantur.to.1.295.l.
Vermiculorum laus copioſa. tomo.1.243.c
vermis matutinus,Chriſtus. to.2 62.c.
vermiculi etiam obediunt iuſsioni diuinę. tom.3.210.i.
Herodes percuſſus ab angelo Dei ſcatens verbimus expirauit. tom 4.306.g
vermes aliqui viuunt in calidiſsimis aquis. tom.5.313.f.
vermē damnatorum & ignem,diuerſimode expoſuerunt. eodem.208.g.& 217 i
vermis an ad corpus proprię, an ad animū, translato a corporalibus ad incorporalia vocabulo,pertineat. to.6.217.g.
vermis de carne ſine concubitu naſcitur,ſic & Chriſtus de Maria. tomo.8.35.b.
Qui ſint vermes qui ex manus ebuliant. tomo.10.173.K.l.
vermes fiunt in nobis ex verbo Dei. ibidē.l.
Primus vermis diuitiarū,ſupbia.t.10.228.K.
Qui verſus perpera pronunciatus,& grammaticū offendat,& muſicum. to.1.214.f.
verſus certo pedum vt ſyllabarum, numero conſtat. tom.1.115.K.
Quid inter verſum & metrum. eod.118.i.
verſus quid ſit. ibidem.m.
De arte verſidica, plura in libris de muſica. tomo.1.
verſus metrum,& rythmus,quomodo differant. tom.1.127.m.
verſus,vnde dictus ibidem.127.b.c.166.h.
Terminus verſuum,varius.tom.1.127.e.
De verſus fine. ibidem.m.
De paritate in mēbris verſuum, vario ſemi pedum numero connexorum.to.1.129.i.
Quod patres Horoicorū verſuum maiorē omnibus habeant, quoad ſemipedes numerorum concordiam. ibidem.130.f.
A verſibus conficiendis apta ſimilitudo. tomo.1.238.K.l.
verſus hemptametri. tomo.2.199.b
vertex capilli perambulantiū in delictis qd ſit.tomo.2.86.c.d.& 89.c. tomo.8.235.l.
veſicæ tumentes. tom.10.171.e & h.
veſpeſiani mores. tomo.5.47.l.
veſpę,quid myſtice. tomo.4.100.c.
veſpera quare non ſequatur diem ſeptimū. tom.1.83 K.tom.3.183.f.& ſequentibus.
veſpere ſabbati quomodo accipiendum. tomo.4.175.h.
veſpera exponitur. tom.5.94.i
veſperugo,ſtella. tom.5.94.l.
veſpera ſit quando ſol occidit, & quid ſignificet. tomo.8.50.d.
veſpera pręteritum ſignificat Eodem.179.c & 195.h.
Qđ ſignificet tribulationē ſeculi.t.8.220.m.
veſpera,ꝓ fine ponitur. to.8.339.l.& 304.l.
veſta dea,ignem ęternum habet.to. 5.20.K.
veſtę templum incenſum. tom.5.123.g
veſta quandoque dicitur terra, quandoque ignis.eodem.32.d.
veſtales ſacerdotes in ſtupro detectas Romani viuas deſodiebant. to.5.21.d.
virgo veſtalis cribrū aqua impleuit.Eo.86.e
veſtigū trinitatis cognoſcimus in omni creatura,ſecundum magis & minus, in nobis autem imaginem. tomo.5.210.h.
Quomodo ſequemur Chriſti veſtigia.tomo 10.157.e.
veſtire ſententiam. tomo.1.41.f.
veſtis muliebris an deceat virum.to.1.181.K
veſtis monachorum non ſit notabilis. tom. 1.282.b.c.tom.2.153.a.
veſtimentorum moleſtia. tomo.2.102.h.i.
veſtis,eccleſiæ varietas. tom.2.11 m.
veſtimentorum Chriſti diuiſores.to.2.232.f

Habit⁹ ornatus cōcedit.t.2.244.m.t.8.165.h
Habitus matronalis, a viduali veſte diſtinctus.tom.2.241.m.
veſtes nigellę, candidi mores.ibidem.2.45.a
Ornatum regium ſicut pannum mēſtrualem reputauit Heſter. ibidem.& to.8.165.h.
Veſtes non detritæ. tomo.3.242.h.
veſtium partitio. tomo.4.170.l,
veſtimentum Dei. tom.4.349.m.
veſtimentum. tom.4 407.c..
veſtimēta, Chriſtianorū mores ſignificant tom.6.76.e.
veſtimentum vetus, & pannus, nouus, miſtice.tom.6.96.g.h
veſtem non habere nuptialem. to.6.127.h. & 193.l.to.7.194.h.i.
veſtit nudos dominos.to. 7.14.f.& ſequen.
veſtimenta Chriſti ſua ſunt ſacramenta, quę tunc diuiduntur, quando &c.tom.8.36.g
Quod ſignificent ſanctos & electos eius, & totam eccleſiam. eodem.135.d.
veſtitus reginę eccleſiæ ſunt ſacramenta doctrinæ in variis linguis. ibidem.i.
Veſtis Chriſti dealbata, ſignificat.eccleſiā, oī macula peccati mūdatā.t.7.162.g.561 e.f.
veſtimentum animæ, corpus., eodem.382.c.
Deum veſtiri luce, ſicut veſtimento, quid ſit to.8.391.m.& ſeq.
veſtis ſacerdotalis quid figuret.eodē.509.K.
veſtimentorum Chriſti quadripartita diuiſio quid ſignificet.tom.9 118.d.& ſequē.
veſtis Chriſti, Apoſtoli. tom.10.5.f.
veſtitus virtutibus, digne communicat.tom. 10.123.K.
veſtitus peccatis indigne communicat.ibid.
veſtē ītuemur, & veſtrū adoram⁹.t.10.186.K.
vetuſtas carnalis, quomodo cedat nouitati ſpiritali. to.2.117.a
vetus homo. to.3.348.l.
vetus teſtamentum & nouum, quare dicantur .tom.3.271.h.to.7.293.g.h.
vetus teſtamentum ideo dicitur, quia in figuris ſpiritalium rerum habere videbatur p miſſa carnali. to.5.75.c.d.
vetera præconia ſunt nouorū. Eodem. 103.i
vetuſtas quomodo diruatur, & nouitas ędificetur. to.8.353.b.
vetus homo vetus vita eſt. eod.361.a.
vetus vita ex Adam trahitur. ibidem.
vetuſtatem tuam Chriſtus excutit, exemplū. tom.8.382.b.c.
vetus teſtamentum ideo vocatur, quia p nouum aboletur. eod.403.a
vetus teſtamentum in nouo reuelatū, & nouum in veteri velatum. to.8.410.h.
Quid exuere veterem hominem, & induere nouum. to.9.200.e.f.
vetuſtinum commendat Paulino. to.2.39.e.
via fidei. tom.1.14 e.f
via alia, viæ aliæ. tom.1.9.c.
via quæ ſit optima ad fœlicitatē.to.2.26.g.h
viæ quæ a dextris ſunt nouit dominus, &c. exponitur. to.2 55.g.& ſeq.
via Dei, fides recta. to.2.248.i.
via ad Deum. to.3.3.d.5.i.6.b.& 50.K
via anguſta. tomo.3.190.c.
Deus quomodo nobiſcū ſit in via.t 4.397.b
via vniuerſarum gentium. tom.5.92.e.
via eundi ad vitam Chriſtus eſt. to.5.93.d.
via vniuerſalis aīæ.liberādę.Xpi eſt.t.5.93.d
via ad patriam. to.6.20.g
via media accedere, quid ſit. to.7.232.f
Chriſtus in viam peccatorum venit, ſed nō ſtetit. to.4.e. & ſeq.
via domini anguſta eſt laboranti, ſed amanti lata. eod.55.d.& ſeq.
In via Deus iuſtū inſtruit, non vt hæreat, ſed ne aborreat. tom.8.75.l.m
In via ſumus, & oīa qbus vtimur ī hac vita, ſic eſſe debēt qūo viatori ſtabulū.ibi.83.K
viæ peccatorum tunc fiunt tenebrę & lubricum &c. tom 8.82.b.
In via quibuſdam eſt proſperitas, & in peruentione infœlicitas: aliis labor in via, & in peruentione fœlicitas. eo.91.c.d
In via Chriſti non tibi proſperitatem ſeculi promittas, nam &c. to.8.95.i.K.
Non eſt ſequendum malos per vias latas perditionis, quia vię latæ mortiferæ ſunt.ibidem.114.c.
via noſtra venit ad homines, inuenit errātes vocauit ad ſe ambulantes. to.8.117.l.m.
Qui male agunt & viam ſecuti eligunt mors paſtor eſt eis: qui eligunt viam Dei, ita paſtorem eis. eod. 150.a.b.
Quæ ſit via quā optamus cognoſcere in terra. tom.8.227.l.m.
viā nobis Chrs mōſtrauit & in viam collocauit, nec in via nos dimittet.ibid.255.b c
via Dei in ſancto quæ ſit. ibid.255.e.f.
Aliud eſt deduci in viam, aliud deduci in via.tomo.8.212.m.& ſequentibus.

Via fortitudinis Dei quæ ſit. Eodē.377.a.b
viæ occulæ,quas notas fecit dñs Moyſi, q̄ ſint. to.8.383.m
Non eſt certior via domini,quam fide qua iuſtus viuit. ibidem.438.h.i
Non dicit in quo exercet iunior memoriā ſuam,ſed in quo corrigit uiam ſuam, q̄a nullo modo dicenda eſt via correcta,quā diu eſt uita peruerſa. Eodem.440.K
viam ſuam nemo per ſe corrigere poteſt,niſi Deo regente & faciente tom.8.440.a.b
via teſtimoniorum Dei Chriſtus eſt. ibdē.g
Quomodo omnes uiæ Dei ueritas, cum in alio loco dicatur, uniuerſæ uiæ domini miſericordia & uer itas. ibid.404.e
viæ iuſtorum ad hoc ſunt in conſpectu domini,ut &c. tom.8.466.f
via æterna non niſi Chriſtus eſt, qui eſt uita æterna. to.8.530.e.f
via differt a ſemita,& quæ uia ipſæ, & uiæ. tom.8.541.c
via noſtra charitas eſt, & non ambulant in ea niſi humiles. ibidem d
via qua ingrediebatur Chriſtus. ibidem.f
via peccatorum,quam diſperdet dominus, quæ ſit. tom.8.560.e
via ad cęlū Chrs ē. to.8.137.d.e t.10.46.d.e
De ingredienda uia arcta. tom.9.207.g.h
Qui præter viam currit,errat potius, quam ad finem perueniat optatum. Eod.139.h
Qui ſint remanentes in via. tom.9 202.m
Qui ſint aberrantes à uia. ibidem.103.a.b
via (in qua cum aduerſario ambulamus) uita iſta eſt. tom.10.2.e.f.& 4 l
Quare inimicus permittatur inſidias & laqueos ponere iuxta uiam. tom.10.46.d
Eſſe in uia,& eſſe iuxta uiam.to. 10.46.d. & 109.m.& ſeq.
Pagani aliqui bene currunt,id eſt uiuūt, ſed non in uia to.10.47.c
Non neceſſe nobis uiam quærere,ſed uia uenit ad nos. ibidem.b.c
Et pereatis de uia iuſta,exponiē. to.10.56.a
viatores,quomodo perfecti. tom.10.74.i
Duplex perditionis uia, ſperandi & deſperandi to.10.95.K.& ſequen.
via ad uitam æternam factus nobis eſt Chriſtus,q̄ non poteſt impediri. to.10.150.d
via lata & anguſta tom.10.154.a
Propter iuſtos uiatores martyrum vindicta differtur. to.10 259.m
De uia trium dierū,Ser.to.10.172.m.& ſeq.
viæ tres q ꝓ puenit ad infernū.to.10.173.d
viæ tres per quas peruenitur ad cęlum. ibi.
Qualis eſt uia iuſtorum tom.10.183.i
vias noctis ambulare quid ſit. to.10 173.d
viator Manichæus liberatus. tom.6.5.i
viator ad uitam æternam per Chriſtum pergens,errare non pōt. to.9.207.c.& ſeq.
vicini qūo ſint tractādi, cū inuitamus eos ad comedendum nobiſcum. tom.10.124.a
vicini a quibus uidua vaſa petiuit, ſunt populus gentium tom.10.229.d.e
victimas cruentas cępimus,&c. tom.5.82.i
De Victorino rectore conuerſo plura.tom. 5.t.l.& ſeq.
victorinus Platonica tranſtulit. ibid.l
Statua in Romano foro meruit. ibidem.m
videre refertur ad omnes ſenſus.to.1.66.i.& 252.f.to.2.159.i.to.3.42.h. to.9.126.e.f. to.10 29.b.c
viſio quomodo fiat tom.1.201.g.& ſeq.
viſibilium nomine omnia ſenſibilia ſignificantur. tom.1.252.f
viſus excellentior cęteris ſenſibus. to.2.3.l
videmus partim corpore,partim mente.to. 2.158.c.& ſeq.
videre pro intelligere.to.1. 174.l & ſeq.to. 4.50.i.& 96.c.& 317.i
Quiſquis nō videt,cæcus, quiſqs uidet nec laudat,ingratus, quiſquis laudanti reluctatur,inſanus eſt tom.5.3.b
videri intelligibilia ſolo mentis aſpectu, & corporalia ſolo corporis ſenſu,dicūt philoſophi. tom.5.241.e
Si parui nolint uidere,vnde poſſint cadere, proponendi ſunt magni qui ceciderunt. to 8.160.c.d
vide ſecurus,ſi non habes un̄ mouearis.ibi.d
Qui non uident u ideant,& qui uident cæci fiant,quomodo intelligatur.tom.8.295.l
Quid inter reſpicere & uidere interſit.tom. 9.261.a.b
Nihil etiam corporale uiſu totum aſpicitur to.10.31.c
Qui ea quæ non videntur in veritate quæſierit,& ea & quę uidentur accipiet.tom. 10.156.m
Quæ uidentur temporalia ſunt, & quę non uidentur æterna ibidem.
Aliter Deus,aliter hō uidet creata. to.1.83.l
videre vel,quid ſit. tom.4.344.e.to.9.125.c

vidit Deus,quia bonum, eſt quomodo intelligatur. tom.5.98.a.& ſeq.
Deus ad tempus videre & cognoſcere dicitur. tomo.5.144.e
Dominus vidit,id eſt,apparuit. Eod.153 l
Videre Chriſti,reſpectum gratiæ ſuæ ſignificat. tom.8.63.f
videre Dei,eſt punire peccata. ibidem.g
viſio Dei miſerantis & punientis. to.8.72.i
Aliter uidet Deus q̄ hō. Ibid.l.& fol.540.K
videre Dei,animaduertere eſt. tom.8.134.t
Quod Deus uideat ſuper filios hominum,ſi ſit intelligens,&c. Eodem.168.a
videre Deus dr̄ cū facit uidere. to.8.194.i.x
Ideo uidiſti me ut uiderem te.Eod.211.l.m
Patris & filii non poteſt ſeparari uiſio,quia &c. tom.8.314.m
Dei uidere audire,&c.eius eſſe eſt, non ſic in homine. to.9.35.K
videt filius a patre ex quo operatur nō ecōtra. tom.9 36.b
Videre filii,eſt natum eſſe de patre. tom. 9. 39.g.in fine
Deus in natura ſua nos uidet. tom.9.189.m
Videt nos Chriſtus in vmbra. tom.10.81
Deus ubique uidet. to.10.39.d.e
Cor uidere Dei eſt,hominum non eſt. t.10. 205.d
videre deū quomodo poſsit anima.t.1.177 h,i,& fo.174.l,m,& ſeq.
De videndo Deo. to.2.epi.111.&112.
Videmus nunc per ſpeculū & in ænigmate, tunc autem facie ad faciem, exponitur. to.2.9.l.& 165.l
Qui uidet me,uidet,& patrem meum,exponitur. to.2.159.b.to.4.312.b.c
Animus purgatus Deum uidet. tom.3.3.d
Deus uiſibilis induta carne. ibidem.d
Mundo corde cernuntur diuina.to.3.156.d
Deū nemo uidit vnquā exponit̄.t.4.317.h.i
viſio Dei tātę eſt pulchritudinis,ut infęliciſſimum ſit omnia alia habere,illa prætermiſſa. to.5.86.c
videre Deū,eſt præmiū ſanctorū. ibi. 155.f
videbimus Deum & omnia quæ nūc credimus,quādo erimus in patria.to.5.207 K
Sancti quō ſint Deum uiſuri. tom.5.240.K
Quomō uidebitur Deus a beatis.to. 241.f
videbatis,me mādūcare, ſed uiſu ueſtro uidebatis,&c.exponitur. tom.5.117.l.m
Deus non niſi animo uideri poteſt, nec tū ita,ut animus,uideri poteſt.tom.8.154 g
Non uidetur Deus ab iniquis, ſed mane cū nox iniquitatis tranſierit. to.8.9.H
Quod patres non viderint Deum facie ad faciem,ſecundum quod eſt,quia uiſio facie ad faciem liberalis in reſurrectione reſeruatur. Ibidem.127. K
viſionem illam quā deus promiſit dilectoribus ſuis, impij in dubio nō videbunt.t.8 147.b,c
Quod nō videmus, credamus,vt credendo videre mereamur. tom.8.194 a.423.b
Fide videtur procul,nā oculis vix ante pedes videmus. Eodem.269.g
Vis deū videre,prius confitere peccata tua. tom.8.273.e,f
Cū vnus deus videtur,trinitas videtur,&viſio ipſa tribuit nobis beatitudinē,& nihil intereſt inter viſionē filij& patris.Ibidē. 307.g
Quō boni poſt iudiciū à viſione formæ hominis,pergant ad viſionē formæ dei.to8. 314.l
viſio Dei,tota eſt merces beatorum. Eodē. 336.f
Sicut oculis iſta corpora,ſic Deus mente attenditur & uidetur. tom.8.367.b.c
Para unde uideas quod amas, antequam uideas. ibidem
viſio Dei eſt uita æterna to.8.423.c.d
Prius uidendus eſt Deus per fidem, poſtea per ſpeciem, quod ſingulariter dominus Moyſi dixit,poſteriora mea uidebis. ibi. 471.h.i
Tunc homo eſt,quando uidet eum qui eſt, & uidendo eum qui eſt, fit & ipſe pro modulo ſuo ut ſit. ibidem.475.h.i
Olim non per ſubſtantiam, ſed per aliquā creaturam corporalem, uiſus eſt Deus Moyſi. to.8.526.g.h
Quòd Moyſes nouerit iſtam uiſionē Dei,aſſumptis quibuſdam corporeis creaturis, fieri,ideo petiuit amica quadam familiaritate eius maieſtatem uidere. ibidem.h.i
De eo quod dominus ait Moyſi, Faciē meā non uidebis,ſed ponam te ſupra petram, &c. ibidem.K.l
Chriſtus ſecundum formam Dei qua ęqualis eſt patri,inuiſibilis eſt ſicut pater. ibi. K.tom.9.7.d
Qui uidet Deū,in ipſo lætetur a quo factus eſt.

eſt. to.8.577.c.
Eſt q̃dam viſio huius tẽporis, q̃ nõ eſt p fidẽ, altera quæ futura eſt per ſpeciem. ibidem
Quiſquis charitatẽ habet, Deũ uidet. ibidẽ.
Filius Dei tunc factus eſt viſibilis, quãdo in carne apparuit. to.9.7.d.
videre Chriſtum in turba, difficile. to.9.33.l
Viſio Dei nõ turba, ſed in ſolitudine quærit. ibidem.& m.
Deum uolens uidere effundat ſupra ſe animam ſuam. to.9.39.l.
Damnati non uidebunt Deum in iudicio, neque poſt. to.9.43.g.
Viſio Dei non eſt præſentis uitæ ſed futuræ. eodem.107.e.f.
Viſio beatifica in Dei cognitione conſiſtit. to.9.109.e.f.& ſequen.
Viſio Dei, eſt merces fidei. to.9.114.a.b
Iuſti in iudicio Chr̃m videbũt & gaudebũt, impii videbũt & cõfundẽtur. eo. 130.e.f.
Si fratrẽ, quem vides, dilexeris, ſimul & Deũ videbis. to.9.132.b
Homo non uidit Deum, quia non habet dilectionem. eodem.139.f.
Varia nomina beatæ uiſionis qua beati Deũ vident. tom.9.184.d.e.
In uiſione Dei continua ſitis ſine ſatietate erit. tom.9.589.g.
Quanto quis terrenis occupationibus magis implicatur, tanto magis a ſui conditoris viſione impeditur. to 9.204 c
Viſio Dei per eſſentiam an pro hoc ſtatu videri poſſit. to.9.246.K.
Mũdo cordis oculo Deus videt. to. 10.33.f.
Videre verbi, quid ſit. tom.10.109.e.
Quibus oculis videatur Deus. to.10. 113.d.
Videndo faciem Dei, ſemper ſancti eſuriũt, & ſemper ſaturi ſunt. to.10.150.b.c.
Sine fide recta & ſpe firma nemo videbit Deum. to.10 153.c.
Chriſtus videbatur a duobus diſcipulis, & non cognoſcebatur. to.10.108.d.
Beatifica uiſio non fit oculis corporeis, ſed mentis puræ. to.10.140.l.
Diſcipuli putantes ſe ſpiritum uidere, Chriſtum uidendo in illo errore non remanſerunt. tomo.10 201.f.
Qui vult videre Deum, debet cor ſuum mundare. to.10 213.K.l.
Quomodo mundi corde Deum videbunt. tom.10.323.b.& ſeq.
Quomodo mundendum ſit cor noſtrum, ad videndum Deum. ibidem.e.
Omnes alii beati Deum uidebunt, ſed non quia pauperes ſeu mites vel huiuſmodi ſed quia mundi corde ibidem.d.e
Viſiones curioſæ. tom.1.67.i.
Viſorum genera diſcernenda. tom.1.233.e.
Viſiones uariis modis fiunt. tomo.2. 137 a.
Viſa prodigioſa. to.2.epiſt.100.& 101.
Viſio in Sina. tom.3.904.
Viſiones ſanctorum quales. to.3.232.e
Viſionũ genera tria, aut corpore aut ſpiritu, aut mente. to.3.225.i.& 130.f.to.6.67.d.
Viſa ſomniantium ægrotantium, phreneticorum in ecſtaſi, & cæcorum conſiderata. tomo.3.229.f.g.to.4.321.f.g.
viſiones pueri cuiuſdã ægrotãtis. t.3.228.c.d
Viſionum cauſæ, & diuerſitas. ibidẽ.e.
Viſiones diuinitus demõſtratæ. to.3.230.m.
Viſiones corporales plerunq; fallũt. t.3.231.i
Sola uiſio intellectualis certa ibidem
Viſiones prophetarum. ibidem.m.
Viſio ſpiritalis quõ accipienda. to.3.232.e.f
Viſio beatorum poſt mortem. ibidẽ.233.e.
Viſionum animæ uaria genera. to. 3.257.l. & ſequen.tom.6 67.d.
Viſionum exempla tom.2.227.m. tomo.4. 321.e.f.& 323.g.
Viſio intellectualis imaginaria vel corporalis, elici poteſt ex modis, quibus Deus dicitur loqui homini. tom.5.93.c.
Viſio facta Abrahæ de animalib. & auibus, exponitur ſpiritaliter. to.5.150.f.g.
Viſionum, varia genera. tom.6.67.d
De uiſione Petri, quãdo uidit linteum demiſſum a cœlo plenum animalibus, &c. Homilia. tom.10.157 m
Et quid hoc myſtice. ibidem.
Vidua quæ in deliciis agit, uiuens mortua eſt exponitur tom.2.186.f.g.
Viduæ quibus uotis quandoque occupentur. ibidem h.i.
Anna Phanuelis. to.2.89.e tomo.4.266.a.
Viduæ inſtitutio to.2.epiſt.121.
Viduarum exempla proba. ibidem.
Viduis nuptias ꝓhibentes taxañt. to.3 252.d
Viduarum veſtimenta. to.4.93.d.e.
Viduæ ueræ. tom.4.93.d
De bono ſiue perfectione uiduitatis. tom.4. 365.i & ſeq.
Innuptæ duæ paulo. ibidem.x

Viduas quare ſit conceſſa nubendi facultas. tom.4.366 h.i
Viduatum merita, ex ipſis continentiæ viribus, æſtimanda. to.4.367.d.
Viduæ triplices. tom.4.367.f.to.6.195.h.i.
Viduarum oblectamenta. eod.363.e
Viduæ & pupilli quomodo accipiendi in ſcripturis. to.4.449.d.
Viduæ mortuę. to.6.267.m
Vidua dicit̃ omnis aĩa, q̃ ſe intelligit deſertã omni auxilio, niſi ſolius Dei.to.8. 507.a.
Tota eccleſia una uidua eſt.ibidem.b.160.e.
Clericorum erga uiduas negotiationes.tomo.10.20 i.
Sermo ad uiduas. to.10.126 g
Viduarum eſercitium. ibidem.
Exhortatio ad viduas. to.10.130.a.
Deus eſt iudex viduarum, & pater orphanorum.to.10.212.d.
Vidua gentilis ad quam Helias miſſus eſt, Eccleſiam gentium ſignificat.to.10 226.l.
Vidua quæ Heliſæum recepit, deſignabat Eccleſiam. tom.10.229.c.
Vigiliarum ratio in caſtris. to.4.79.i.
Vigilare & dormire Dei, quid ſit.to.4.350.i.
Vigiliis cur inſiſtunt boni. to.5.227.h.
Vigilię Chriſtianæ. to.6.17.d.
In vigiliis ſanctis, vt citharę pellerentur de Eccleſia, Auguſtinus in Chriſti nomine egit. tom.8.68.g.
Non vigilares in te niſi oriretur lux tua, quę te de ſomno excitaret. eod.210.c.
Vigilias anticipare, quid ſit. tom.8.278.h.i.
Vigilia noctis tres habet horas. ibid.343.f.
Vigiliæ matutina finis eſt noctis, & qd ſignificet. to 8.194.m.
Vigilia vna tres horas habet. to.10.14.h
Vigilię noctis quatuor. ibidem.
Quomodo ſit vigilandum. to.10.23.h.
De vigilatione & ocioſitate vitanda Sermo tom.10.285.f.
Modus celebrandi vigilias, tẽpore Auguſtini.tom.10.289.d.
Si in nobis vigilat Chriſtus, vigilat & fides noſtra. to.10.317.c
Vigeſimi numeri myſterium. tom 4.78.f.g.
Vigintiquatuor ſeniores poſſunt dici libri veteris teſtamenti. tom.9.142.m.
In villa empta dominatio notatur, & proinde caſtigatur ſuperbia. to.10.28.h.
Vincentius Victor, to.1.27.e.
Vincentii Victoris errores. to.7.387.d
De ſancto Vicẽtio martyre, Sermones duo. tom.10.260.c.& ſeq.
Vincentius vſque poenis variis exaratus eſt, vt membra adhuc durarent, & tamen tormenta deficerent. ibidem.
Vincentius habebat in ſermone virtutem & in paſſione tolerantiam. ibidem.
In Chriſto Vincentius vicit a quo victus eſt mundus. ibid.d.
Vincentii caro patiebat̃, & ſpiritus loquebatur. to.10.160.e.
Vicit Datianum viuens Vincentius, vicit & mortuus. ibidem.f.
Vincentius quicquid pœnarum ira Datiani frementis excogitabat, inſuperabilis patiẽdo vincebat ibidem.h
Mors vincentii. ibidem.l.
Datian⁹ corpor̃ Vincẽtii ferarũ iubet ĩpleri ventrẽ, quarũ ipſe gerebat mentẽ.ibid.m.
Coruus cadaueribus inimicus, Vincẽtii corpus ab lęſione tuendũ mittitur.ibidem.m
Datur̃ nautis corpus Vincentii mergendum fluctibus. eod.261.a
Qui nec tormentis, nec carcere, vel beſtiis fuerat victus, Vincentius, nec aquis vinci potuit. ibidem.
vincẽtius multipharię vincit, to.10.320.a.b
In natali beati Vincẽtii, Ser.duo.ibi.a & ſeq.
Tanta pęna erat in membris Vincentii, tanta ſecuritas in verbis, tanquã alius torqueretur, alius loqueretur. ibidem.e.
Magis diabolus torquębatur quam Vincentius, dum vincentium torqueret. ibid.f.g.
Inuictus vere quis tom.1.244.k.l
Vincit ab hominibus melius eſt quam a vitiis.to 1.244.l.to.2.24.f.
vincere clamore. to.2.237.g
victoria veritatis. ibidem.
victus apud belligeros, dicitur victor occiſus to.2.243.h.
Inter victos & vincẽtes qd interſit.to.5.45.b
vincẽdi libido dicit̃ peruicacia.Eod. 107.c.
Vinctus in bello, vult potius ſeruire quã interire. to.5.67.e.
victoribus quomodo conſueuerat oleũ imponi eodem.171.h.
victi aliqui confugiunt ad gratiam adiutricem, qua poſt pugnantes viriliter, victores efficiantur. to.5.22.g.
Eorũ q vincunt duo ſunt genera.to.8.150.a.

In

In Chriſto vincimus, qui in nobis uicti ſumus. Eodem.381.i
Hoc eſt non uinci, ut charitas non uincatur ab inimicis. tom.8.509.g h
vincere in bono malũ, quid ſit.to.10.301.K
Victoria per Heliſæum. to.5.245.e
victoria cur non ſemper detur fidelibus.to. 4.101.c.& ſo ſeq.a
victoria eſt ueritas in cœleſti ciuitate, dignitas eſt ſanctitas,& pax ē fælicitas.t.5.20.m
victoria dea. tom.5.33.f.& m
De uictoria ciuitatis mundanæ quę mortalis eſt & mortifera. Eod.131.m
victoria, donum Dei. Ibidem.131.b
victoria, quid. to.5.191.l
victoria belli cauſatur aliquando ex peccato ſuccumbentis,& non ſemper ex merito uincentis. ibidem.156.f
victoria diuino iudicio uictos humiliat, uel emēdans peccata, uel puniēs. t.5.193.g.h
victoria noſtra ex Deo. tom.7.426.g
Chriſtus pro nobis mundum uicit, non armato milite, ſed irriſa cruce. to.8.213 d
Chriſtus prius moriens uicit diabolum, ut te doceret cũ diabolo dimicarē.t.8.481.g.h
Chriſtus non uiciſſet mundum ſi eius membra uiciſſe mundus to 9.108.i
Completa eſt uictoria Chriſti in aſcenſione eius. to.10.213.f
Quomodo uicit Chriſtus, uincere appetat Chriſtianus, ut ubi ē Chriſtus, ibi ſit Chriſtianus. to.10.276.e
vincula peccatorum grauia. tom.8.230.k.l
vincula cupiditatum uel peccatorum quomodo ſoluantur. Eodem. 377.i
vincula ferrea uel aurea quę ſint. tom.8. 579.e.f
Chriſtus miſericordiæ ligatus uinculo, iniquitatis uincula dirupit. tom.10.281.i
Duplex uindemia. to.10.48.g
Vide infra, Vinea, Vinum.
vindemia ſpiritalis, quid. to.10.178.b
vindicta non optanda.to.2.7.i.k.to.4.401. K Vide, Vltio.
vindicta Sodomitica. to.3.237.c
vindictę officia bono aīo impleri poſſunt tom.4.111.
vindicta iuſtorum. tom.4.121.c.& 156.b
vindicatio quid Ciceroni. to.4.187.g
vindicta Dei. to.4.222.m
vindictę modus.to.4.401.K. tom.6.194.f.g &.286.d
vindicta quę ad correptionem ualet, non ꝓhibita. to.4.402.l
vindicta non locum ſequitur, ſed cauſam. to.4.304.b
vindicta Apoſtolorũ ꝑpeſſa.ibi.b.c.t.6.64.b.c
vindicta Heliæ expenſa. tom.4.401.i
vindicta martyrum quomodo accipienda. to.4.404 to.8.291.l
vindicta Petri ī Ananiā excuſata.t.6.64.b.c
vindex animus quō mitigādus.to.6.179.i.k
vindicari uis Chriſtiane, nondum uindicatus eſt Chriſtus. tom.8.40.i
Neceſſe eſt ut uindicet iniuſtus, ſiue cōuertat ſe, ſiue ſe cōuertat, ſi ſe conuerterit, hoc ipſum in illo uindicatur, quod periit iniquitas. Eodem 93.c
Omnis uindicta Dei ira dicitur, ſed aliquādo ad hoc uindicat, ut perficiat, aliquando ut damnet. tom 8.198.e
Deus uindicat in peccatores duobus modis Eodem.291.m
vindictam ſuam Deus differt. tom.8.284.f
Cum homo iuſtus & homo malus de inimicis ſuis uolunt a domino uindicari, unde diſcernantur. ibidem.K.l
Quia non uindicat Deus in malis, ideo quidam murmurant. to.8.344.K
Deus uindicat non iraſcens, ſed prohibitus, quia &c. Eodem 365.a
Quod uindicet propitius in omnes affectiones ſanctorum. ibidem.b
uindicta conceditur, quia iuſtum eſt, ſed uideas, utrum ne ſit in te quod uindicetur, & uindica. to.8.383.g.h
Eum qui ſe uult uindicare, Deus deſtruit, ut non illi dimittanē peccata ſua. ibi. 384.b
vindicta fieri debet animo dilectionis nō ultionis. ibidem
Qui uendicari deſiderat, gloriam quærit. tomo.8.427.f
vindicta Deo commendanda. eod.524.f.g
Sancti quomodo uindictam faciant in ratiocinibus to.8.578.c.d
Qui uindictā facit uel minatur, negat Chriſtum in carne ueniſſe. to.9.13.
uindicta Dei ſiue eccleſię in incredulos. to. 1.111.b
Non eſt uindicta de aliquo ſumenda. tom. 10.157.K.& 317.d
A dānabilibus factis homines uindicta com

peſcit tom.16.176 i
Quòd Deus non ſtatim in peccatores vindicat,patientia eſt nō negligentia.tom.10. 119.g
vindicta ſoli Deo relinquenda to.10.255.h
Quare martyres quærant uindictam ſanguinis ſui. tom.10.259.h.i
Sancti petūt uindictā de inimicis ſuis duobus modis ibidem.K
Sācti petūt de reprobis vindictam, quia diē extremi iudicii uenire exoptant. ibidem
Quare Deus ſanctis petentibus uindictam, iubet expectare ſuos fratres. ibidem.l
Quanto dominus diutius expectat,tanto durius uindicat. to.10 178.K
Qui uult de inimico uindictam ſumere,prouocat in ſe Dei uindictam. to.10.311.i.K
vindiciani medici dictum. tom.2.6.m
Conducti in uineam. tom.5.155.h.i.
vinea Noe. to.6.85.b
vinea dñi,eſt Eccleſiā.to.8.226.m.& 389.g
Qđ ſignificet populū Iudaicum.to. 8.293.d
Laborans in uinea domini, non obliuiſcatur mercedis. tom 9.129.e.f
De uinea,cultoribus,ſeruis,& hęrede occiſis,parabola declarata to.10.41.i
Per homines conductos in uinea,intelligūtur oēs cuiuſuis ętatis hoīes.to.10. 244.a
Deus eſt,qui nos in uineam conducit.ibid.c
De uino ſumendo. to.1.In Poſſido.
vini & carnium abſtinentia. tom.1 256.c.d
vinea vetuſta. tom.1.263.K
vinum myrrhatum. to.4.170.e
vinum Deus ad lętitiam corporis, non ad ebrietatem donauit. tom.4.381.K
vinum non bibunt Seueriani to.6.5.g
vinum nouum non mittēdum in utres veteres. to.6.96.g.h
vinum compunctionis, quid ſit. to.8.200.K
Eſt uinum erroris,& uinū impietatis,& uinum ſuperbum. tom.8.241.a
vinum ſpiritale,quod uere lætificat cor hominis,quale ſit. tom.8.396.d
Iudęi a uino patriarcharum,& prophetarū degenerantes, erāt acetum cum ſpongio ſo corde. tom.9.119.a
vinum,& oleum quid ſignificent.to. 9.143. h.& l.m.& ſo.ſeq.d
vini conditiones. to.9 217 b.c
vinum aliqñ leuitis interdictum fuit ibid.c.
vinum medicamentum,plus iuſto ſumptū, eſt venenum. tom.9.317.e.f
vinum ſpiritale,uerbum Dei. to.10.166.K
Iudęorum populus poſtquam uinum pluſquam oportebat accepit, idola ſibi fabricare cępit. to.10.240.b
vinum,& mulierum communicatio nutrix luxuriam. tom.10.246.g
De eo qđ ſcriptū,Ego ſum uitis,& uos eſtis ſarmēta,pr meus agricola,Scri. to.4.8.g
Violentia leuis. to.7.118.f.g
viperarū progenies,filii diaboli.to.4. 111.h
Viperarum genimina phariſæi. to. 6.57.c.d
Viperarum natura tom.10.169.g
Vir pro utroque ſexu in ſcriptura accipitur tom.5.208.d
Vir quis proprie dicatur. to.10.120.d
Vir a uirtute,& mulier a mollicie, nomen accepit. to.10.246.g
Decemuiri,ſeptemuiri,qua forma dicantur to.1.92.b
De uiri pœna. tom.1.278.a.b
Viro lex authoritatem tribuit. tom.4.87.d & 90.& ſeq.
Vir mago Dei eſt. to.4.317.g.h
Supbos uiros uitare debemus, inuidos quoque & detractores,mendaces, periuros, ſeipſos,& ſalutem ſuam negligentes, qui mortui ſui uirtutibus. to.4.382.f
Vir perfectus. tom.5.335.K
Virum debere ignoſcere vxori adulterę pœnitenti. to.6.277.h
Inter uirum,& mulierem par pudicitiæ forma ſeruetur. ibidem.i.k
Virorum impudicitia maior peiorque quā fœminarum. ibidem.l.m
vir alligatus quamdiu,ſiue męcha, ſiue caſta uxor eius uiuit. Eodem.279.h
viri ſanguinum,qui dicantur. tom.8.178.b. c.& 193.b.& 530.m
Vir ſpiritus quare dicatur,mulier autem caro. to.9.5.f
Virum uocandum dicebat Chriſtus Samaritanæ,id eſt intellectum præſentādum. eodem.30.e
vbi melius uiuit mulier quā uir,capite deorſum pendet domus. to.9.199.h
vir in eo quod fornicatur cum aliena,nō eſt caput uxoris ſuæ. Eodem.200.l
Nihil exigat uir a muliere,quod ipſe præſtare nolit. tom.10.39.c
Multi viri à fœminis vincuntur. Ibidem c.d

Chri-

Chriſtianus uir zelare debet uxorem ſuã,& uxor uirum. tom.10.220.b
viri qualiter ſe gerere debent erga uxores ſuas. Ibidem.d
Ieſus ſolus eſt,qui poteſt uiros eligere potẽtes. to.10.174.h
vires corporis quõ creſcãt.t.1.204.a.& ſeq.
De uiribus inſanorum,& furioſorum.tom.1.201.c.d
vires humanę. vide,Homo.
virga,plana in ſcripturis ſacris ſignificat.to.9.214.h
virga ferrea,diſciplina laborioſa.to.4.135.K
In uirga ferrea reguntur boni, & mali. Ibidem.K.l
De uirga,& petra. tom.4.147.g
virga ferenda,& non ferenda, quomodo accipiendum. tom.4.147 i
virgæ nomine,poteſtatem ſignificari.Eodẽ.148 a
virga ad gregem ouium, tanquam baculus ad grandiores filios pertinet. tom.8.37.l
virga directionis Dei,quæ ſit. to.8.134 f.g
virga Dei regit ſpiritales conterit carnales. ibidem g
virga hęreditatis Chriſti quæ ſit.to.8.266.b
Virga uirtutis Chriſti eſt regnum potentiæ eius,qua regit in uirga ferrea.t.8.422.c.d
Virga ferrea iuſtitia eſt to.9.149.d
Nõ poteſt quis regere populum niſi habeat uirgam to.10.177.c
Virga nucea ibidem.e
Virga corporis noſtri arida,in reſurrectione,quatuor germinabit.tom.10 177.f.g
Virga Aaron quomodo floruit.to.3.211.e.& 241.l
Virga in ſerpentem.to.3.238.m.to.10.171.b.& ſeq.& 205.h
Virgę Iacob uariatæ tom 4.35.f
Virga Moyſi,Chriſti mortem figurauit. to.6.86.i.K.to.8.265.b c.to.10 170.m.& ſe.& 171.e.& 173.b
Virgam habet omnis princeps tribus populi. to.10.177.c
Virgines ſcriptura dicit mulieres.to 3 32.b.& 41.c.d. to.4.86.m.& 347.c
Virgo,nomen ętatis. to.4.36.c
Virginum religio to.1 234.b
Virgo uelata commendatur. tom.2.140.m
Quod Deus permiſit a Barbaris uirgines uiolari,ut ſuperbiam deponerent, uel vt ſuperbiam non incurrerent de ſua uirginitate. to.5.10.a
Virgo dea tom.5.19.a
Virgini inobedienti mulier obediens pręfertur. to.6.261.m.& 270.c.d
Ad uirgines exhortatio.to 6.262.e.f. to.10.126.f & 129.l
Virginum Chriſti gaudia.to.6. 266.b.& e.f
Virgines agnum ſequuntur quocunque ierit. ibidem.b.& ſeq.
Virginibus maxime cauenda ſuperbia.tom.6.266.f.g
Virginum corona to.6.269.d.e
Virgo Eccleſia appellatur.to.8. 568. d.to.9.26.i.K
Virgo caſtimonialis uotum non ſoluat. to.8.276.b.& ſeq.& 302.b.c
Virginem hæreticã pręcedit mulier catholica. to.8.335.c
Virgo iam dicata Deo etſi habeat cætera quæ ornant ipſam uirginitatem, nihil prodeſt ſi ſit corpore integra, mente corrupta, ſi ebrioſa ſi ſuperba & litigioſa,quæ omnia Deus damnat. to.8.276.d
Sunt uirgines extra templum regis,quæ niſi adducantur in templum regis, ſpõſo placere non poſſunt to.8.137.d
Virgines hęreticorum tom.9 26.K.l
Per baptiſmum & pęnitentiã poſſumus uirgines in interiori homine effici. tomo.9.146.K
Virginum habitus,ſermo, & conuerſatio. to.9.217 b.i & ſeq.
Virginum continentia,labor & mores. ibi.
Virginis nomen,quis accipiat.to. 10.22.g.h
Virginibus multum cauẽda ſuperbia,& maximè amplexanda humilitas. to.10.46 b
De uirginibus præceptum non habeo, &c. exponitur. tom.10.77.l
Virgines orent perſeuerantiam integritatis. to.10.126 g
Virgo in corde ibidem.f
Chriſti uirgines propter Chriſtum parere noluerunt tom.10.130.a
Virgo domum paternam fœdans adulterio, olim lapidabatur tom.10.231.a
Qui vſque ad nuptias uirgo non permanſit in nuptiis ſuis cum ſponſa virgine benedictionem non accipiet. to.10.146.l.m
Virginis pręconia tom.10.271.f
In feſtis ſanctarũ uirginũ,Homi.t.10.278.l

Eua

Eua q̄diu abſtinuit, uirgo fuit. t. 10.289.b.c
Virginem beatam ſemper fuiſſe uirginē. to. 3.68.g
Sine uirginis detrimento pudoris, filium lactant ubera genitricis to.10.127.d
Chriſtus fecit grauidā uirginem, qui naſciturus erat de uirgine. ibidem.i
Virgo partu ſuo nupſit, uirginitatem dū pareret, duplicauit. ibidem
Præclara Mariç uirginitas, & glorioſa fœcūditas ibidem.K
Naſcenti Chriſto, non eſt ablata, ſed conſecrata uirginitas tom.10.133.l
Cum ſpiritusſanctus miniſtrator Chriſti incarnationis fuerit, non eſt dubitandū uirginem concipere potuiſſe. to.10 190.e
virgo peperit, mutatur natura, deletur & culpa tom.10.132.e
Nullo modo uirginitatem matris ſuæ, naſcēdo, Chriſtus ademit to.10.263.d
De decē uirginibus, quarū quinque ſtultæ & quinque ſapientes. to.2.183.g. to. 4. 194. m. to.8.568, d.e. to.10.21.i. k. & 122.a.b. & 111.f. & ſeq.
Quinque uirgines quid adumbrent. to.10. 21.m
Sapientium eſt ſtultas uirgines uerba, non conſilium, ſed ex obliquo criminum cōmemoratio. Eodem.22.c
Non facilè indigari poteſt, quç ſint decem uirgines ſapientes, & quç fatuç. ibid.f.g
virgines quare quinque ibidem.g
Stultç uirgines, tamē uirgines, & lampades portantes, ſi non admittuntur, vbi manebunt impœnitentes peccatores, & nullius boni operi factores. Ibidem.i
Somnus uirginum, quis. Eodem.23.m
Virginitatem Deus permiſit à multis auferri, propter ſuperbiæ uanitatem. to.5.11.b
In uirginitatis teſtimonium, uirgo Veſtalis de ſtupro accuſata, portauit aquā in cribro to.5.233.b
virginitas ex conſilio eſt, non ex prçcepto. to.6.261.a.b
virginitas Eccleſiæ in quo conſiſtat. tom.9. 26.i.K
virginitas Eccleſiæ corruptor diabolus. to. 10.22.i
virginitas duplex ibidem.K
virginitas ab abſtinentia ab illicitis nomen accepit. ibidem.i
Pueri atque puellę vſque ad nuptias uirginitatem ſeruent to.10.247 e
virginitas carnis & animæ. to.3.348.g
virginitas corporis etiā ſpiritalis. t.6. 263.c
virginitas corporis, pudicitia animi. tom.7. 332.i
virginitatem corporis pauci in Eccleſia habent, ſed uirginitatem cordis omnes fideles habent, quæ tunc corrumpitur, ſi &c. to.8.335.b.c
Paucorum eſt uirginitas in carne, omnium debet eſſe in corde tom.8.568.d
virginitas carnis, corpus intactum, uirginitas cordis, fides incorrupta ibidem.
virginitas mentis, quç to.9.26.K, tomo. 10. 141.m
virginitas corporis & cordis. tom.10.22. i. & 141.m
virginitas fidei. ibidem
Serpens uirginitatem cordis Euæ extinxit. to.10.188.b.c
virginitas præfertur nuptiis. tom.3. 68.f
virginitas & nuptię. tom.3.208.h
virgines & nuptas Iouinianiſtę æquant. to. 6.9.f
virginitas apud Chriſtianos, patriarcharum nuptiis prçferri non debet. tom.6.260.h. i. & ſeq.
Melior eſt maritata humilis, quam uirgo ſuperba, & ſi reſpexerit ad nuptias, damnatur, quia iam ante receſſerat. tom.8.276.d
Melius eſt humile coniugium quam ſuperba uirginitas, quia nihil prodeſt integra caro, mente corrupta to.8.369.f
virginitas etiam in coniugatis. to.10. 22.h
virginitatis laudatio ex Cypriano & Ambroſio. tom.3.28.e
De ſancta uirginitate. to.6.262.h.i. Retracta. to.1.23.l
virginitas, donum Dei. tom.6.268.m
Vide, Continentia.
Virginitatis excellentia tom.10.84 g
Beata uirginitas, definit eſſe mortis ancilla quę illum geſtat in mentem, quem Maria portauit in uentre to.10.127.i
virginitatis magnum meritum. tomo.10. 131.e
virginenſis dea tom.5.33.e. & 54.i
viride agri, quid deſignet tom.1.274.e

Viride agri cur additum. to.3.187.c
Virtutes quatuor.tom.2.282.d.tom.5.44.K.
virtus quomodo accipiatur.tom.1.250.m
Virtus quid.to.5.35.m. & 140.m. & 186 h
Virtutis nomine appellati etiam ſpiritum- ſanctum. tom 9.106.e f.
Virtus,& diſciplina differunt.tom. 1.101.h.
A virtute non dicimus virtuoſus.ibidem.m.
virtus circulo ſimilis. tom.1.199.m
virtutum catena. to.2.34.a.
virtuti periculum a vanagloria.tom.1.67.f.
virtutibus diuitię inſidiantur.to. 1.140.d.e.
Virtus voluntati aliquando pręfertur,ſecundum Varronē,aliquādo ſubditur, aliquādo iungitur. tom.5.186.h.
Quę virtutes vitiis oppoſitas Deo vouet,hic votum offert. to.10.126.d.e.
Exhortatio ad virtutes vitiis oppoſitas.tom. 10.124.i.
Quomodo per virtutes obuiandum ſit vitiis tom.10.309.m.
Oppoſitę virtutes peccatis. Eod.310.b
Virtutes non eſſe veras, niſi referantur ad fidem. to.3.140.f.& l
virtute vera beatificatur ciuitas, ſicut & homo. tom.5.6.K.
Quæ ſit vera virtus. to.5.44.i.
Secundum virtutem viuere dixit plato illi ſoli euenire,qui eſt Dei cognitor,& imitator. tom.5.67.c.
Virtutibus ueris anima in Dei amplexibus foecundatur. tom.5.82.K.
virtus vera,non niſi in iuſtis.tomo.7.335.e.
Et de virtutibus gentilium plura.Ibidem.e.f
Virtus quid ſit. Ibidem.i.
Virtus ipſa ab eo regitur,eiq; militat, a quo datur. to.8.232.l.
virtutis luce fulſiſſe philoſophos, non vera pietate pręditos.tomo 1.141.l. Retracta. fol.1.l.
virtutem facilius eſt ſimulare, quam,habere tom.1.278.h.i.
virtutibus Roma. Deus reddidit mercedem temporalem. tom.5.45.K.
virtutes mirabiles quorundam Romanorū. tom.5.45.d.e
virtutes non relatę ad Deum, ſunt vitia potius,quam virtutes. tom.5.197.f.
virtutum genera. to.4.212.c.
virtutes animi quomodo a Cicerone diuiſæ & definitę ſint. tom.4.187.g.
virtutum tria genera.to.4.212.c.& fo. ſeq.a.
Ordo trium virtutum theologarum.tom.10 153.b.
Tres virtutes theologę sūt neceſſarię ad cor noſtrum mundandum.tomo.10.323.f.g.
virtutum quatuor vocabula expenſa. tomo. 1.11 g.h.
De quatuor virtutibus, an & quomodo ſint in beatis. to.1.139.e
virtutes cardinales quatuor.tom.1.143.b.& 212.i.k.tom.3.282.d.
virtutes quatuor animæ Chriſtianę.tomo.4 196.d.e
virtutes Cardinales intelliguntur per quatuor flumina. to.1.275.g.to.5.117.f
virtutes quatuor definit iuxta ſcripturam ſacram.to 1.250.e.& 268.b.tomo.8.304.i.
Virtus in quatuor ſpecies diſtribuenda,ſcilicet in prudentiam, iuſtitiam fortitudinē, & temperantiam tom.5.34.f.& ſeq.
virtutes in anima. tom.3.232.f.g.
virtus qua bene viuitur,ab animi ſede membris corporis imperat. to.5.6.b.
virtutes videntur eſſe in iraſcibili, & concupiſcibili. tom.5.127.h.i.
virtutes animi,partim in opere,partim in habitu. tom.6.260.e.f
Non eſt in promiſsione, ſed in conſummatione virtus. to.10.191.l.
virtutum ſeminaria quomodo plantanda.tomo.1.80.f.g.
virtus diſcitur ſicut & doctrina.to.5.188.m.
In virtutibus obtinendis dubius modus tomo.10.1.8.e
De virtutum adeptione,Sermo.to.10.309.i
virtutibus nemo male,vtitur.tomo.1.221.f.
virtutes habenti,magna virtus eſt contemnere gloriam. tom 5.46.c.
virtutes politicę ꝓpter quid haberi debeant Ibidem.h.
Difficile eſt medium tenere virtutis.tom.10 158.e.
virtutum officia quatuor ex ſcripturis.tom. 1.253.b.c.
virtutis opus,quid. to.1.221.f
virtutes an deſinant in vita futura. tomo.3. 143.e.
virtus omnia agenda complectitur, omnia optanda fœlicitas. tomo.5.35.m
virtus ſecundum Var. bene vtitur, & ſeipſa, & cæteris quę faciunt hominem beatum.

tum. to.5.187.K.l.
Virtus ſecundum Varronem nihil omnino præponit omnium bonorum animę vel corporis. Ibidem.
Virtutum munus a Deo nobis collatum. tomo.9.161.h.i.
De virtutibus ſuis nemo præſumat. tomo.2. 119.l.& 123.d.
Virtute noſtra nō purgamur a peccatis, ſed miſeratione diuina. tom.5.87.e.
Virtus noſtra non eſt æterna, alioquin lapſi nō eſſem⁹, ſed eius participes efficiamur, in cuius virtute nos erimus fortes, ille in ſua virtute dominatꝰ in ęternū.to.8.224.b.
Virtute nihil eſt melius in hac vita. tomo.5. 189.a.
Virtutes in hac vita non poſſunt eſſe ſine vera pietate. tom.5.82,K.
Virtutes quomodo ęſtimandę. tom 7.
virtutes laudantur, quamuis oculo exteriore non videantur. tomo.9.136.a.
Virtutis præmium, Deus. tom.1.208.a
Nō virtus, ſed cauſa virtutis apud Deū mercedem habet. tom.10 156 e.
Virtutum ſpiritalis creatio, to.1.80.h.
de virtute magnetis, quam vere ſtupendā dicit. to.5.214.g.
Virtutes inuiſibiles, membra mouent viſibiliter. to.9.136.a.b.
Virtus altiſsimi, Chriſtus eſt.tomo.4.310.d. 336.m.
Deficiat in te virtus tua, maneat, in te virtus Chriſti. tom.8 250.l.
Alia eſt virtus Chriſti, qua ſubiecit gentes iugo ſuo: alia eſt ſicuti eſt virtus Dei & ſapientia Dei, in lumine perpetuo incommutabilis veritatis. tom.8.423.l.
Alia virtus virtutis eius, alia eſt virtus infirmitatis ſuę. Eodem 423.a.
Virtus ſalutis noſtræ quę ſit. tom.8.533.K.
Virtus exiens de Chriſto, eſt Euāgeliū miſſum qđ totū orbem impleuit.to.10.164.e
Virtus duplici genere ſaluator operatus eſt. tom 10.179.g.
Virtutes Chriſti debent nos mouere ad bene viuendum. tom.10.126.e.f.
De virtute & fides quas Pagani templis & ſacris honorauerunt, prętermittētes alia bona, quæ ſimiliter colenda fuerunt, ſi recte aliis diuinis tribuebatur. tom.5.66.f
Virtus & honor ædes propinquas habuerūt tom.5,80.K.
vim vi repellere an liceat.tom.1. 109.a. tomo.2 212.i.
vi nihil egit Chriſtus. to.1.237.m. Retractatio.fo.5 a.
vis diuina. to.5.196.d.& ſeq.
viſitatio Dei, delitiæ Adam ante lapſum. tomo,10.29.h.
Viſiones. Vide, Videre.
vitis vera & agricola Chriſtus.to. 9. 96.a.b. Vide, Vinea, Vinum.
Vites viuere dicuntur. to.10.84.K.
Sine vitiorum labe nemo. to.1.10 K
Contra vitia lucta, to.1.67 g.tomo. 3.235.i.
Vitiorum remedia.tom.1.67.i.to.4.379.m.
Vitia expurganda. tom.1.80.f.
Vitia ipſa, non homines odio habendi, tom. 1.107.i.tom 2.164.d.tomo.3.348.e.fo ſequen a.
Vitium & corruptio. to.1.228.m
In uitioſis quoque laudandus Deus Ibidem 228.c.& ſequen.
vitium animę vnde.tomo.1.238.f. & fol.ſequentibus.a.b.
vitia, ſunt occaſio ad virtutem. to.1 246.a
Vitia uirtutibus contraria. to.2.34 a b
Idem probatur exemplo. Eodem.34.a.b.
Vitiorum tria genera. Eodem.94.g.
vitiorum notitia non mala, ſed ipſa vitia.tomo.3.121.d.
Vitiorum fuga in contraria. to.3.208.i
vitium non niſi In bono.to.3.353.K. tom.5. 105.m.& ſequen.
Vitio prior natura. to.3.349.d.
vitium eſt omnia credere, & uitium eſt nihil credere. to.4.383.m.
vitia ipediūt cogitationē veritatis.t.5.93.d.
Vitium quodlibet eſt contra naturam, & cōtrarium Deo. tom.5 98.e.
Vitium non nocet Deo. to.5.104.b.
Vitium frequentatum conſuetudine nimia, & quaſi naturale iam factum: eſt etiam voluntarium. ibidem d.
Vitium rei atteſtatur bonitati naturæ eius, & quomodo. Ibidem.K.
Vitium non tollit naturam. to.5.191.d.
Vitia quando uincantur facilius.to.5.219.e
Contra vitia bellum ſuſpiciendum eſt. ibid.
Vitia quomodo uincantur. ibidem.
Quod vitiatum eſt, ſanatur tantum. tomo.7. 159.l.

vitia

Vitia ex nobis,& ex nr̃a volũtate habemus, & uitia non ſunt ſubſtantia. tom.8.239.i
Eodẽ cõflictu uincunt oĩa uitia.t.9.201. b.c
Omnia ſub metu diſciplinę uitia iacent.to. 9.266 g
De conflictu uitiorum,& uirtutum. tom. 9. 224.f.& ſeq.
Vitia deuincere magna eſt pars martyrii.to. 9.222.h
Vitia capitalia,quę ſint tom.9.251.g.h
Vitia omnia mortalium inter ſe contraria. tom.10.9.c
Vitia ac paſſiones noſtrę eleuabũt nos ſi fue rint infra nos. tom.10.314.d
Vitrum mundum,fidei puritatem deſignat. tom.9.150.d
Vituli minores in plebe. to.2.178.m
Vitulus pro boue. tom.3.4.K
Vitulorũ aureorum dedicatio. to.3.244.m
Vitulus ſaginatus eſt Chriſtus. tom.4.117.l
Vitulus ſignificat Lucã Euãgeliſtã.t.4.126.b
Vitumnus Deus. tom.5.56.a
Ad uiuum reſecare,ideſt,omnino tollere.to mo.1.32.g
Vita communis. to.1.46.f
Vita potior inquiſitione. tom 2.158.b
Vitę differentia. to.4.318.K
Quomodo uiuendum. tom.3.304.d
Vita mortalium. to.5.42.h
Viuere nõ eſt in poteſtate noſtra.t.5.129.e.f
Vita omnis a Chriſto. tom 6.46.l.m
Apoſtolorũ poteſtati datum eſt,ut non aliũ de quã ex Euangelio viuerent.to.9.119.K
Vita præponenda multis. tom.10.13.f
Etiam arbores,& fructeta uiuũt.to.10.84.K
Vita. tom.10.90.h.i
Viuentes qui. to.10.177.b
Vita uera,aut mors,quæ. tom.1.236.d
Viui & mortui, qui dicantur. tom.2.134.i tom.3.48.g.& 56.f
Vita & mors animæ.to.3.296.m.& 350. K. & ſo ſeq.i
In vita iſta eſt mors ita grauis, ut mors quę ab hac liberat,amore huius mortis timea tur. tom.5.109.b
In uita homo nunquam eſt,ex quo eſt i iſto corpore,moriente potius,quam uiuente tom.5.114.d.to.8.150.a
Viuus quõ generet mortuum. tom.7.360.x
Vita iſta morti ſimilis. to.10.34.c
Vita multiplex. tom.5.67.b.c
vitam multiplicẽ Varro diſtinguit eſſe phi loſophorum. tom.5.186.K
vita hominum duplex.to.2.124.a.b. tom.4. 9.m & 126.a.tom.5.120.b. to.10.90.g. h.& 108.a
Genera vitę tria. tom.5.187.f
Vitas duas,ſignificant vinum nouũ, & vtres ueteres. tom.6 96.g.h
Multę ſunt uitæ humanę,ſed unam uitam ꝓ mittit Deus,& non illam dat nobis,pro pter merita noſtra, ſed propter miſeri cordiam ſuam. tom.8.211.e
vitę duę, una in fide,altera in ſpecie.tom 9. 123.f.g
Duæ uitæ in Maria, & ſorore eius Martha fi guratæ. tom.10.25.d
De exhortatione ad generalem hominum inſtructionem pro deſiderio uitæ cęle ſtis,& contemptu præſentis.to. 10.309.a
uita corporis,anima,uita animæ, Deus.to. 8.254.e.to.10.5.b.77.d.86.d 322.c
uita pertinet ad animam. tom.10.124.e
uita actiua,& contemplatiua.to.4.126.a.to. 5.172.a.to.10.297.e
vita bona,& mala. tom.10.17.b.c
De coniugali,& caſta uita,utra excellentior to.10.45.g.& m.& ſeq.
De uita mortali,& immortali,Sermo. tom. 10.185.f
uitę pręſentis ad futuram comparatio.tom. 3.273.l.m.to.9.191.i.K.& 205.c.d
Differentia. tom.6.21.e.f
uita iſta,quantum diſtet a uita cęleſtis ciui tatis. tom.5.45.b
Ex uitæ huius donis,quę Deus communiter largitur bonis, & malis, conicere poſ ſumus quę in patria daturus eſt. tomo.5. 236.K.l
Ad uitam iſtam temporalem Deus ſubuenit alii inde, alii inde, uitam ęternam,non dat niſi Deus de ſe. to.8.81.i
Habemus duas uitas,unam in qua ſumus,al teram quam ſperamus, tolera in qua es, & habebis quam nondum habes. tom.8. 208.e
vita uitæ mortalis,ſpes eſt uitæ immortalis. tom.8.402.c
Si uita noſtra ibi eſt,ubi eſt ueritas, uita eſt, non eſt uita noſtra ſub ſole, vbi eſt uani tas. tom.8.446.a
vitę pręſentis, & futurę conſideratio.to.8. 572.c.

571.e.& ſeq.
vita in arte, non autem in opere, cum dicit qđ factũ eſt in ipſo, uita erat. tomo 9.3.l
vita hominũ media inter angelorum & pecorum uitam. tom.9.35.d
De qua uita, & quib. diebus loquatur ſcriptura dicens, Quis eſt hõ qui uult uitam, & diligit dies uidere bonos. & Si uis ad uitã ingredi, &c. Homilia. tom.10.90.f.g
Nullus ęternam uitam deſiderat, niſi eum pſentis uitæ pęniteat. tom.9.220.i
vita, & umbra uitę. 10.10.121.a
Mutet uitam, qui uult accipere uitam. to.10.123.e
vita præſens eſt nox, uita futura erit mane. tom.10.311.e.f
vita filii Dei. to.3.354.g.to.6.215.h.l
vita pater, filius & ſpiritus ſãctus to 3.356.f
vita Dei, non niſi in regno Dei. to.7.326.h.i
vita, lux hominum non brutorum. to.9.3.m
viuere Dei, eius eſt eſſe. tom.9.37.a.b
Filius vitam habet in ſemetipſo ſicut pater, etſi pater uitam dei filio. ibid.b.c
vitam habere in ſemetipſo patrem ſimiliter & filium, quid ſit. tom 9.43.c
vita ęterna, cognitio Dei. tom.1.9.K 253 d.tom.3.272.K.tom.6.48.c
Sapientia. tom.1.58.g
veritas. Eodem.63.c
Chriſtus. tom 9.91.i.k
viuunt ſancti in ſinu Abrahæ, noſtri memores. tom.1.56.l.m
vita ęterna ſanctorum qualis futura. tom.1, 58.f
vita ęterna gratis datur. to.2.140. m.tom.8. 211.c.d
vita ęterna, gratia Dei. to.3.69.k
vita æterna to 3.274.K.& 355.c
vita ęterna manſiones multæ. tom.3.355 c
vitam æternam quis det. tom.5.55.g
vitam ęternam magis dicimus finem bonorũ noſtrorum, quam pacem. Item magis quam vitam ęternam. to.5.191.K
Eam quippe uitam ęternam dicimus, ubi eſt ſine fine fælicitas, & quomodo eam ſolus Deus det. 10.5.55.c
vita, quam deſiderare debeamus. tomo 5. 198.l
viuere, pro in damnationem non uenire. tom.5.200.l
De uitę æternę incomprehenſibilitate, & dignitate. tom.5.240.l
vitæ æternæ teſtimonia. tom.6.78.c
vita ęterna datur per ſolum Chriſtum. tom. 8.62.l
vitam talem deſidera, quæ non habet finem. tom.8.336.e
Ipſa enim ſine vllo additamento dicitur uita, nec intelligitur niſi ęterna, & beata, quando nihil potero timere, ne moriar. tom.8.454.K
vita noſtra perfecta, nõ eſt, niſi illa quę promittitur. tom.8.556 h
vita æterna promiſſa. to.9.57.b.c
vita ęterna una omnibus, ſed in ea diuerſæ dignitates, iuxta diuerſæ merita. to.9.90.h
Chriſtus fidelibus ſibi datis dat uitam ęternam. tom 9.113.h
vita noſtra cum Chriſto eſt. tomo 9.114.c.d
De uita ęterna. tom.9.191.i.K
Merces bonæ uitę ęterna eſt. tom.9.198.m
vitę ęternę excellentię. to.9.205.d
Exhortatio ad vitam æternam proſequendã. Ibidem.c
vita in ſcriptura, uita æterna. tom.10.17.d
vita ęterna quare nobis promittatur. tom. 10.53.i
Ad æternam uitam adipiſcendam exhortatio. Ibidem k.
Facilius inueniri quid in æterna uita nõ ſit, quam quid ibi ſit. ibidem.K
vita ęterna quanto æmatur. ibidem.l
vita ęterna tantum ualet, quãtum habes. ibi.
vita ęterna quid. tom.10.54 K.l
vita æterna regnum Dei tom.10.70.e
Quid faciendum homini, ut acquirat uitam ęternam. tom.10.90.f
vita ęterna eſt uera ſalus. to.10.113.h.i
Quomõ ſit amanda vita æterna. to.10 185.f
Inuitatio ad uitam æternam. to.10.247.m. & ſo.248.i
Beatæ uiuere uolens, non uiuat ſecũdum rationem naturalem. tom.1.8.f
vita beata ubi quærenda. tom.1.38.i.63.k.l
vita beata quę. tom.1.212 i
Et cur pauci euadant beati. tom.1.212.b.c
vita beata, non eſt aliud quam uita æterna. tom.5.55.h
Non uiuit ut uult, niſi beatus. tom 5.129.e
vita quando beata. ibidem.f
viuere beate, non eſt ab homine uel a uirtutibus, ſed à Deo. tom.5.197.f

vita

vita beata hominis, Deus eſt. ibidem.i.
vita ſola dicenda eſt, quæ beata eſt, tomo.5. 200 l.m.
verba Chriſti ſpiritus & vita ſunt.i.ſpiritaliter intelligenda. to.9.51.e
vita beata. tom.10.183.a.
Nemo adeo malus qui non velit beatã vitã viuere. tomo.10.198.l.
Philoſophi omnes dicebant ſe propter beatam vitam philoſophari.tomo. 10.199.l.
Perfectio vitę beatæ. tom.10.205.c.d.
vita vera. to.9 42.g.h.
verę vitæ vtilitas, & præuia eius diſpoſitio. tom.9.182.m
vita vera qũo apprehendenda. tomo.10.4.i.
vera vita quę. tom 10.17.f.
In vita futura fides tranſibit. to.3.141.l.
An & cęterę virtutes deſignant.tom.3.143.e
vitæ future gaudia. tomo.4.382 .b.c. tomo. 6.32.f.g
vita aliqualis erit poſt mortem in ore laudãtium. tomo.5.45.K
Nemo poteſt fieri idoneus vitæ futurę, q ſe ad illam modo non exercuerit.to.8 573.f
Conditiones vitę futurę. to.9.172.h.
vita futura quãto precio ſit emẽda.to.10.8.c
vitam futura diligere quando incipiat Chriſtianus. tom.10.108.h
De futura vita diligenter excogitanda. tom. 10.311.l.
Gradus incrementorum corporeæ vitæ. tomo.3.285.c.
Tria ſunt in quibus tota vita noſtra pendet. tom.10.299.f
Vitę præſentis miſeria. to.1.64.g.
In hac vita nihil ſecurum. eodem.65.c
vita mortalium plena calamitatum.tomo.1 140.d.
Vitę præſentis diluuium qua in naui euadere poſsimus. to.4.354.h.
vita pręſens quibuſdam ſentitur amara. tomo.5.4.h.
vita iſta ſine multis calamitatibus non dicitur.tom.5.9.K.
vita hac miſerrima eſt, reſpectu futurę. tom. 5.194.h.i.
vitam hanc vanitati ſubditam quomodo deſcribat. Eccleſiaſtes. tom.5.198.K
vita mortalium tota eſt pœna.tom.5.232.c.
vita noſtra incipit a fletu, quando naſcimur. Ibidem.d.
vitæ præſenti conueniunt deformitates, & monſtra, quę a corporibus reſurgentibus tollentur. tom.5.235.e.
De vitę huius miſeria multa proſequit circa corpus & animam tom.5.236.l.
vitam præſentem oſtendit plenam multis cãlamitatibus. Ibidem,
In vita pręſenti, quæ bona Deus contulerit naturæ humanæ, quanuis per peccatũ dãnatę enumerat. to.5.237.K.& ſeq.
In hac vita duo ſunt cauenda.tom.8.277.K.
vita iſta, qualibet renundans fœlicitate, multos fallit, Deus neminem. Ibidem.
vitę breuitas tom.8.328.c.d.
Vita huius domus locata eſt nobis, non donata. tom.8.575 a.
vita præſens falſa. to.9.42.g.h.
Vita hæc tentatio eſt ſuper terrã.to.9.112.e
Exhortatio ad vitam ſeculi fugiendum. tomo.9.205.b.c.
vitæ præſentis moleſtiæ, to.9.208.b
vita pręſens, initium dolorem eſt. tomo.9. 208.b.c.
Falſa vita, hęc vita. tom.10.4.i
vitę huius inconſtantia.to.10.24.d.e.& 34.a b.& ſequen.& ſo.35.l.m
vita iſta morti ſimilis to.10.34.c
vitæ huius breuitas, & miſeria, to.10.90.g.h.
vita iſta, penitentię, & compunctionis vita. tom.10.92.f.
Labores pręſentis vitę. to.10.185.f.
Quare in hac vita ſimus tã ſoliciti.t.10.241.l
Quid miſerius, quam curando vitã amittere vitam. tom.10.274.m
Solitariæ vitæ exempla. to.10.297.g.h.
Sepulchra mortuorum indicans quã ſit hæc miſera vita. to.10.309.h.i
Deteſtatio huius vitę. Eodem 310.c.d.
vitę præſentis contemptus. to.4.329.g.
vitam temporalem quia vltra debitum etiã boni amant, ideo cum ipſis malis eã amarum ſentiunt in flagellis temporalibus.tomo.5.4.K.
vitę huius mũdi ſpe ac negociis, Augu. quo modo implicatus fuerit to.6.29.g.h
Qui tantum iſtam vitam cogitat, beſtiis eſt ſimilis. tom.9.149.f.
vita iſta quantum a nobis ametur.tomo.10. 17.d.e.& 53.i.K.
Qualis de vita iſta exieris, talis redderis alteri vitæ. tomo.8.92.g.

vitæ

Vitę huius dies vltimus, eſt incertus. tomo. 10.35.m.
vita mortalis ſemper indiget expoliri.tomo 10.158.g.
Corrigenda eſt vita ante mortẽ to.10.209.l
vita præſens, bellum eſt aſsiduum. tomo.9. 213.d.
Deſertum. to.6.86.l.
Aegritudo. to.10.21.h
Incolatus ſuper terram.tom.4.40.b.c.tomo. 8.123.h & 375.a.
Peregrinatio. tomo.3.3.l.tomo.8.524.b.c.
Stabulum itinerantium, non habitatio commanentium. tomo.8.81.i K.& 479.a.b.
Tribulatio. tomo.8.278.b.c.& 524.b.
Vanitas. tom.3.91.c
Vapor & tribulatio. tomo 10.35.h.i
Via in qua ſumus cum aduerſario, ideſt, ſermone Dei. tom.10.92.b.
Vita negocioſa. tom.5.186.K.
Solitariæ vitæ pręconia. tomo.10.297.g.h.

Vita primorum parentum.

vita dupl:ci viuebat primus homo in paradiſo. tomo.5.129 f
De vita fœlici primorum parentũ in paradiſo, quę fuit tam breuis, vt ad naſcentiũ ſenſum nec ipſa perueneris. tom.5 236.K.l.

Vita longa, Viuere diu.

De fine temporalis vitæ, ſiue longioris, ſiue breuioris. tomo.5.5.i.
vitę nullius hominis durauit mille annis.tomo.5.133.K.
vita gentis alicuius adhuc protẽditur, vſque ad ducentos annos, ſecundum Plinium. ibidem.134.b.
vixiſſe poſt diluuium Mathuſalem quatuordecim annos. ibidem.h.
vixerunt aliqui poſt diluuium vltra quingẽtos annos. tom.5.141.b.
vita priſcorũ, cur tam longęua.to.7.259.d.e
vita cuiuſquam longisſima, eſt quaſi aura matutina. tomo.8.92.g.
vita hominis longa, nihil eſt ad æternitatem tomo.8.338.K.
viuerę hominem diu, quid.tomo. 10.17.f.& fol.34.a.& 185.h
viuere diu, aut ſemper viuere, non magnum eſt, ſed beate viuere, magnum eſt. tomo. 10.53.i.
Diu, & bene viuere, quęrunt omnes homines in hac vita. tom.10.34 a.b

Vita hominis ſiue humana.

vitæ humanę gradus quatuor, ante lẽgẽ, ſub lege, ſub gratia, in pace.tomo.4. 422.e.& 438.b.c.
vitam multiplicẽ, quomodo participet homo. tom.5 43.c.
vita ſocialis. tomo.5.187.a.
viuere velle cur debeat homo.tom.5.193.d.
vitę humanæ conditiones. tom.9.154 f.
vita hominis. to.10.33.m.& 35.h
viuere in hac vita, accedere ad iudicem eſt. tom.10.2 e.f.
viuere nobis cum multis aliis creaturis, cõmune. to.10.84.K.
Nullus hõ ſibi ſolũmodo viuat.to.10 209.g
In vita.& eruditione, conſiſtit vera diſciplina. tomo 1.163.b.
vitæ pręcepta pauci aſſequuntur. ibidem.g
viuendi pręcepta ex ſcriptura petenda.tom. 3.300.i.& ſequen.
vitę animę, Deus.tom.1.61.d.& 63.K.& fo. 220.c.e.d.tom.8.253.k.
vi:a proborũ ac ſtudioſorum, qualis eſſe debeat. tom.1.163.b.c
vita bonorum, niſi diuino auxilio. Ibidem.i.
vitę Chriſtianę varia inſtituta. to.1.255.g h
vita bona, donum Dei. tom.3.267.e.
vita iuſtorũ, abominatio iniquis. to.4.45.b.
vita Chriſtiana traditur. to.4.392.c.
Ad vitam bonam exhortatio.tom. 1.167.K. to.7.248.m.& ſequen.
vitę bonę maximus fructus eſt.tomo.4.302. l.m.
vita quę mundat hominem. tomo 5.92.g.
viuit anima ex Deo, cum bene viuit.tomo.5 112.i.
viuere ſecundum veritatem.tomo. 5.101.K.
Homo qui ſecundum Deum, non ſecũdum hominem viuit, oportet quod ſit amator boni. tomo.5 122.c.
vita recta qua peruenitur ad vitam beatam, recte habet omnes ſuas affectiones. tom. 5.124.e.
vitam bonam ꝓpter quid agere debeamus. tomo.5.188.d.
viuere recte non nobis ex nobis, niſi credentes, & orantes adiuuet, qui fidem dedit. Ibidem.
vita ſapiẽtis debet eſſe ſocialis.to.5.190.g.h.
vita iuſtorum, eſt diſponere teſtamentũ Dei ſuper ſacrificia. tomo.5.210.f.

vitæ quidā modus eſt ſufficiens ipſis viuētibus ad ſalutē, quidā vero nō. to.5.226.K.
vita eſt in voluntate Dei, non in viribus aut meritus noſtris. to.8.50.c.
Perfecti non hic viuunt niſi propter alios, quorum vita tunc in egeſtate infirmatur, quando &c. to.8.56.K
Quid vita bona non ſufficiat ad ſalutem ſine fide. tom.8.61.c.
vita ſanctorū modo abſcōdita eſt cum Chriſto in Deo quomodo radix tempore hyemis in terra, &c. to.8.91.d.150.c.d.
viuens ſecundum Chriſtum, nō ſolum a paganis, ſed etiam a falſis Chriſtianis inſanire dicitur. ibidem.f.g.
viuendum eſt inter malos cum tolerantia, quia cum mali eſſemus, cum tolerantia vixerunt boni inter nos. tom.8.163.i.K.
vita noſtra dilectio eſt, & odium mors tom.8.175.h.
Quid ſit pie viuere in Chriſto. ibidem.m.& ſo.179.a.
Quid ſibi tribuunt, nō gratiæ Dei, qđ bene viuūt, iā nō bene viuunt, quantacunq; bona opera facere videantur. tomo.8.256.b
Hoc ipſum qđ iuſte viuit, in quantū pōt homo iuſte viuere, nō meriti humani eſt, ſed beneficii diuini. to.8.420.K.
Nemo incipit bene viuere, niſi a fide. tomo.8.414.K.l.
Tanto magis viuere tendimus, quāto magis in Dei cognitione ꝓficiemus. to.9.109.f
Quæ ſpectent ad bene viuendū. to.9.197.l.
Diſcitur ſic bene viuere: vt diſcatur ſemper viuere. ibidem
Quid ſit bene viuere. ibidem.g
Diſcat bene viuere, qui bene vult mori. tomo.9.198.m.
Ad bene viuendum omnes prouocamur. tomo.10.20.f.
viuere ſecundum Deum. to.10.21.f.
viuite bene, ne moriamini male. to.10.23.K
Ad bonam vitam exhortatio. tom.10.34.a.
viuere debemus, quomodo volumus innoteſcere. to.10.36.h.
viuere pie in Chriſto. tom.10.83.d.
Nouit recte viuere qui recte nouit orare. tom.10.91.i.
viuere hic iuſti non poſſunt, ſine perſecutione. tom.10.95.c.
viuere recte. to.10.122.K
Qui toto anno nobis viximus, paucos dies Deo viuamus. to.10.159.d.
Si bene viuimus, mortui ſumus, & reſurreximus. tom.10.198.K.
vna aliquando erit vita, ſed præmia diuerſā. tom.10.223.b.
Tota vita Chriſtiani hominis, ſi ſecundum Euangelium viuat crux eſt atque martyrium. to.10.270.a
vita miſera fugienda. to.1.212.m
vitę malę origo. to.3.73.m
vitę malę perpetua pęna, & æterni cruciatus tom.4.302.l.m.
viuere ſecundum carnem. to.4.78.l
viuitur male, ſi de Deo non bene credatur. tomo.5.43.K.
vita non eſt appellanda, quæ eſt in inferno. tom.5.112.l.
vita in corporibus impiorum, non animarum ſed corporum vita eſt. tom.5.112.b
viuere ſecđm bonum creatum, deſerto creatore bono, cauſat peccatum. to.5.121.c.
vita peruerſa. to.5.124.e.& ſeq.
viuere impie, qui dicantur. tom.5.195.m.
vitam, non tamen bonam, omnes habere nolunt. to.8.76.l.
Magna hominum & vſitata peruerſitas, qā cum debeant ipſi viuere ſecundū volūtatem Dei, Deum volunt viuere ſecundum voluntatem ſuam. tom.8.146.e.
Qui vitam non ponit niſi delitias quotidianas, laborabit in æternum, & viuet in fine tom.8.148.l.
viuentes male, nihil aliud dicunt, quam nō eſt Deus. to.8.168.h.l.
Falſa eſt vita impiorum, non enim viuūt ſed viuere ſibi videntur. to.8.192.b.c.
vita infidelium, nox eſt: vita fidelium, dies. tom.8.278.c.d.
vita vetus ex Adā trahitur: vita noua, in Chriſto formatur. to.8.361.a.b.
vita miſera amatur, quanto plus debet amari æterna. to.10.17.d.e.
viuere ſecundum hominem. to.10.21.f
vita non habens ſenſum. to.10.84.K
vitam malum habere. to.10.104.d.e
Difficile eſt vt male viuat qui bene credit. tomo.10.244.c.
Non viuificatur, niſi quod mortuum fuerit. tom.8.12.l.m.
Ille annūciat Dei vitā ſuam qui cōfitetur ꝗ

eum uiuere fecit. to.8.181.d
De eo qđ dominus ait in euãgelio, Sicut pater ſuſcitat mortuos & viuificat, ſic & filius quos vult viuificat. Homilia. to.10.101.m.
Sicut anima non viuificat membra niſi unita, ſic nec ſpiritusſanctus non niſi vnitos viuificat. to.10.279.g.
Vlamaus, ciuitatis nomen. to.4.34.b.
Quæ & Bethel & Luza. eod.36.f.
Vlcera ęgypti. to.10.171.e.& h
Periculoſum eſt vlcus iuuentutis, quod cupiditatibus contabeſcit to.10.249.d
Vlixes. tom.5.2.h.
Vlixis ſociorum mutatio. to.5.172.h.
vltio. to.3.346.g
Vltor Deus, & clemens. to.6.57.g.
Vltio permiſſa, & vetita. ibidem.l.
Vitio quatenus permiſſa. to.6.63.h.
Vltores deſtruet dominus to.8.384.a.b
Vmbrarum reſponſa. to.1.66.l
Vmbra mortis, pro ignorantiæ tenebris. to.2.133.d.to.8.318.a.
vmbra tranſit veniente luce to.5.231.h
Vmbra futurorum fuerunt multa, quæ licet in ſe tranſierint, non tamen in his, quę figurabant. to.1.51.l
Vmbra futurorum, quomodo vetus teſtamẽtum. to.6.82.l.m
Vmbra fit a lumine & corpore, & intelligitur defenſaculum ab ęſtu cõcupiſcentiarum carnalium. to.8.233.l.m.
Vnanimitas non rumpenda, dum dubia diſcutiuntur. tom.7.126.i.
Vnanimes ſunt vnum ſentientes. to.8.230.i.
Vnanimes, locus domini ſanctus. ibidem.i.k
In nobis prima unanimitas multa diminuta eſt. to.10.210.d.
In prima vnanimitate vendebant quæ habebant, in iſta vero potius emunt. ibidem.
Vnda, perſecutio. to.10.14.g.
De vndecim velis, & cilicinis, qua erant in tabernaculo teſtimonii. to.5.239.d.
In tabernaculo quare vndecim cilicia. tom.10.15.g.
Vndenarius numerus, ſignificat peccatum. tom.5.139.d.& ſeq.
Vndenarius numerus, tranſgreſſio legis eſt. tom.10.15.g.
vndecim hora operationis in vinea, decrepitam ætatem ſignificat. to.10.49.c
Chriſtiani, quare vngantur. to.10.39.i.
Vncti reges, ſacerdotes, & prophetæ. tom.4.195.k. Retracta. tom.1.20.f
Et quare. to.8.43.d.& 577.f
Vnctum audis, Chriſtũ intellige: nec in aliquo alibi vngebantur reges & ſacerdotes niſi in regno Iudæorum, vnde venturum erat Chriſti nomen. to.8.134.i
vnctio Chriſti ſpiritalis. to.3.157.h.tom.6.240.c.d.to.9.80.a.& 128.i
vnctio ſacerdotum æqualis. to.4.69.a.
Vnctionis ſacramentum. to.4.52.a.
vnctioni inuiſibili vngit Deus tom.5.165.f
vnctio inuiſibilis, quid ſit. to.9.129 g.
vnctio cur modo ad omnes Chriſtianos ptineat. to.8.43.d.e
Vnctio lapidis apud patriarchas, Chriſtum deſignabat. tom.8 40.f.
vnctionem habentes, cognoſcunt bonos & malos. tom.9.128.i.
vnctio ſuper infirmum. to.9.208.l.
vnguẽta ex carnibus animantũ. to.1.262.e.
vnguẽtum pręcioſum myſtice. tom.3.17.h.
vnguentum charitatis. to.7.52.e.
vnguentum a capite deſcendens in barbam Aaron, & oram veſtimenti eius, quid ſignificet. to.8.509.h.i.
vngulam nõ diuidentia, myſtice. to.6.106.b.
Fiſſa vngula, quid myſtice. tom.10.11.h
Fiſſa vngula, in veteri teſtamẽto, quid. tom.10.118.a.
vnicornes ſuperbi. tom.2.179.g. to.8.36.h.
vnicorni recte intelliguntur, quorum firma ſpes eſt in vnum Deum. to.8.288.l.
vnicornis aliquãdo ſuperbiã, aliquãdo exaltationem vnitatis ſignificat. tom.8.338.c.
vnigentius, Chriſtus. tom.3.47.k.to.4.425.h.tom.6.45.c
De vnitate catholica. to.1.27.e.f.
vnitatis commendatio. tom.1.232.i.
vnitas ſiue ſimplicitas rerum, veſtigium eſt Dei. tom.1.141.g.h.
vnitatis pulchritudo, in qbus. to.1.243.d.e.
vnitas Chriſtiana amplexanda tom.2.67.l.
vnitas dilectionis. to.3.355.l.
Vnitas commendatur in hoc ꝙ mulier de viro facta eſt. to.5.234.g.h.
vt vnitas oſtendatũ quã Deo ſit grata, voluit Deus hominem ſolũ creare. to.5.110.m.
vnitate & cõcordia omniũ Chriſtianorũ fideliũ, Eccleſia Dei ſit regina. to.5.165.e.f.
vnitas quantum ualeat. to.7.14.m.

vnitas

Vnitas Eccleſię non temerè ſcindenda. to-7.17.a.b.& ſeq.
Vnitas Eccleſię Cypriani temporibus.tom. 7.19.c.d.& ſeq.
Vnitas Chriſtianorũ,unus eſt hõ.t.8. 49.c.d
Vnitas ſeruat charitatem. tom.8.55.f.g
Seruanda eſt unitas in Eccleſia,ſub uinculo pacis. to.9.24.g.h.to.10.281.c
Vnitas ex charitate eſt to.9.28.i
Non habet charitatem,qui pro honore ſuo diuidit unitatem to.9.134.g
Vnitas.Eccleſię p ſpiritũſanctũ.to.10.12.f.g
Vnitas non deſerenda. to.10.19.i
Vnitatem etiã ipſa auaritia amat.t.10.20.m
Vnitatis adipiſcendæ,omnium intentio.to. 10.24.e.f.& h.& ſeq.
Vnitatis dilectio. ibidem.h.i
Ad unitatem,unum nos perducit. ibid.h.
Vnitatis excellentia Eodem.25.a.b
Vnitatis & multitudinis differẽtia.t.10.25.c
Vnitatem quantum dominus commendauerit ſuis. to.10.43.a
Vnitas & charitas corporis myſtici,quantũ bonum. to.10.110.i
Meritum Chriſtianę uirtutis uileſcit in cunctis,ſi unitatẽ nõ habet pacis to.10.211 d
Hæretici,Pagani,& Iudęi,quomodo unitatẽ fecerint. to.10.6.g &ſeq.
Quòd omnia in unum tendant.to. 1. 166.e
Vnum de diuerſis naturis. to.2.136.e f
Vnum ſumus in Chriſto omnes, p naturam & charitatem. to.3.100 d
Vnum eſſe nõ poſſunt,quæ ſunt diuerſę ſubſtantiæ. to.6.243.b.c
Quòd fideles unum efficiãtur charitate, gratię Dei tribuendum eſt. tom.9.112.l
Diuerſis intentionibus,omnes ad unum aliquid tendimus. to.10.24.e.f.& h.
Vnum,unitas ibidem.g
Vnum eſſe, quid dicto ſit to.10.44 c
Vnum,non a multis,ſed multa ab uno.tom. 10.25.b
Vnum eſt neceſſariũ,exponitur.to. 10. 74.g
Vnum multis præponitur. tom.10.143.m
Vnitas trinitatis to.3. 120.h
Vnitas in Deo tom.10.241 g
Aliter unum pater & filius,aliter nos. tom. 3.108.a
Aliud,unum eſſe cum patre,aliud unum nobiſcum to.10.51.b
Vnum dominum cõmunis natura teſtatur, quia unus eſt mundus to.10.258.g
Verbi & carnis unio to.3.76.K
Propter unitatem corporis Chr̃i,omnes homines unus homo ſumus. tom.8.386.h
Quãtę grę ſit ut Chr̃s uoluerit eſſe unus nobiſcũ,q cũ patre unum eſt. to. 8.513.c.d
vnitas Chr̃i & Eccleſiæ,una eſt.to.10.315.h
Error Orientalium,circa unionem naturarum in Chriſto. to.10.214.a
vniuerſitates rerum,bonitate Dei conſiſtit. tom.3.51 g
vniuerſi decus.to.1.226.e.f.& ſo. 230.d.& ſeq.& 271.g
vniuerſi concentus tom.2.31.b
vniuerſitas to.3.165 f
Natura uniuerſitatis to.3.206.e
Vtrũ aliquid ſit ſurſum aut deorſum in uniuerſo to.4.186.e
vniuoca to.1.97.e
uocabulorum opifices tom.1.147.d
vocabulorum proprietas to.1.171.m
De uocabulis non anxie laborandum. to.1. 196.m.& ſeq.& ſo.ſeq.m
Vide,verbum.
vocatio ſm ꝓpoſitũ Dei to.1.18.f.t.4.423.g
vocare Dei,quid tom.1.269.l.m
vocatio noſtri,etiam fidem pręuenit. to. 1. 19.h & ſo.ſeq.K
vocat dominus uerbo,& ui. tom.3.65.h
vocatio interna & ęterna. tom.4.202.h
vocatio noſtri ante omne meritum,ibi h.& 217.h.i.418.l.& 427.g
vocatio,quæ ſit in occulto. tom. 4.198.m
vocati non omnes iuſtificabunt.to.4.425.g
vocationem omnium iuſtorum ſemel fecit Deus. tom.4.452.i
vocatio non meritorũ noſtrorum,ſed beneuolentiæ & miſericordię Dei,eſt.t.8.10.i
Deus uocat peccatores multis modis.to. 8. 384.f
Beneficium uocationis ad fidẽ.tom.9.161.f
Dominus,aliquos ultro ſe offerẽtes repulit, aliquos ſe excuſãtes,uocauit. to.10.5.a b
Quare dominus ſe offerentem diſcipulum reſpuerit, & tacentem uocauit.to.10.6.K
Qui non uocentur a domino. tom.10.19.f
volatilia quadrupedia in lege.tom.1. 22. c.d
volatilia tom.3.164.i
volatilia cœli non metunt, &c. quomodo intelligatur. tom.3.264.f
volatilia cœli,quie to.10.111.k

De volatu Dædali. to.1.180.i.K
De volatu Medeę to.1.181.i
volucrum nomine, uětoſa elatio. t.6.270.a
volucres cæli, pro ſuperbis to.8.18.l.m
volucres quæ non habitant niſi ſuper montes Spiritalia corda ſignificant. to.8 394.f
Volumna, dea. to.5.35.m
volumnus, Deus. ibidem
vna arbor fuit in medio paradiſi, explorans hominis uoluntatem. to.9.257.h.i
vide, velle.
volupia, dea. tom.5.33.e
volutas aurium. to.1.65.d
voluptatum & deliciarum huius uitæ contēptus. to.1.140.d.e.
voluptatis imbecillitas protrudit nos ad ſublimiora. to.1.250.l.m
Trahit ſua quemque uoluptas tom.2.44.d.e
In voluptuarios. tom.3.311.d e
voluptas & uirtutes. to.5.47.f
Fieri aliqua poſſunt præter mentis uoluntatem, quæ tamen ſine carnis uoluptate fieri non poſſunt. tom.5.6.b
voluptatem, quidā philoſophi ponebant eſſe ſummum bonum. tomo.5.46.h
voluptas quęrit, quid iocundum ſit ſenſibus, ratio aūt, q̄d mēti uerū appareat. t.5.98.e
voluptas carnis extrema, aciem cogitantis obruit. to 5.124 l
voluptas corporis aut animi, uirtuti ſubditur, aut pręfertur, aut iungitur, ſecundū Varronem. to.5.186.h
voluptas quando ſubdatur aut pręferatur uirtuti. to.5.187.b
voluptas quędam cordis, & quædam corporis. tomo 9 49.e
voluptas carnis per abſtinentiam extinguitur. to.10.158.l
voluptates huius mundi. tom.9.226.l m
Diabolus plures capit per uoluptatem, quā per timorem. to.9.240.g.h
voluptas pręmium uenditionis noſtræ, ſanguis Chri preciū redemptiōis. t.10.67.g
voluptatem paruam precium accepit Adā, & eo ſeipſum vendidit. ibidem.h
Sufficit pręteritum tempus, uoluptates gentium conſumaſſe. tom.10.100.m
voluptates tranſitorię, ſempiternam pręparant amaritudinem. to.10.153.m
voluptates carnis. tom.10.304.f
volutina, dea. to.5.32.g
voracibus comes eſt adulatio, & omnibus malis. to.8.262.b
vota quotidiana Deo reddidit Auguſtinus to.1.158 h.i
vota ſeruanda. to.2.48.g. to.3.74.m. & ſeq. to.8.276.a.& ſeq.
votum continentię non ſuſcipiendum, niſi ex coniugum conſenſu. to.2. epiſt.199.
votum continentię ſeruandum. to.3.34.m. & ſeq. to.8.302.b
Etiam coniugatis. to.3.74.m & ſeq.
votum Chriſtianorum tomo.3.347.h
vouet nemo rectè quicquam, niſi a domino accipiat. ibidem.347.c
votum ſepte. tom.4.106.e.& ſeq.
Poſt uotum, nubentes uerum contrahunt matrimonium. to.4 367.l.m
voto ſoluto, nubētes dirimi nō debēt. ibi.m
voti ſolutio mala, cōiugiūm bonū. eo.367.b
De uoto Apoſtolorum, quomodo uouerūt, omnia ſe relinquere, & ſequi Chriſtum. to.5.159 f.g
votum rectum, a Deo. ibidem.i
votum non licet frangere. tom.6.275.g.h
vota & ſacrificia Chriſtianorum interna. to.8.163.f.g.& 182.l.m
In te eſt, quod uoueas & reddas. to.8.182.l
Qui ſint qui uoueant, & non reddant, & qui ſint qui reddant uotum in Hieruſalem. tomo.8.217.e.f
In uotis reddendis, q̄ diſtinctio ſit. t. 8.225.g
vota hominum diuerſa to.8.226.b.c
Quis quid poteſt uoueat, & reddat, nec ſit piger ad uouendum, &c. tom.8.276.a
Quædam ſunt uota omnium, quędam ſunt propria & ſingulorum. ibidem
Quiſque quod uouere noluerit uoueat, illud attendat, ut q̄ uouerit, reddat, ibid.b
Poſt uotum nemini de monaſterio recedere licet. ibidem.c
Quia audiſti reddite, non uis uouere? ergo uouere uolebas, nō reddere? imo, utrunqꝫ fac, unum. fit ex profeſſione tua, aliud ex adiutorio Dei perficietur. tom.8.276.d.e
Magis eſt uouere, nō pati nuptias, quam caſtitatem coniugalem, quia &c. to.8.300.a b
vota diſtincta, & reddenda Deo, quæ ſint. to.8.350.c.d
votū quale exigatur a Chriſtiano. t.8.434.d
Quę uota reddenda ſint Deo, & ubi. ibidem & to.10.126.b

Nemo

Nemo præſumat ſuis uiribus reddere, quod uouerit. to.8.504 d
Qui te hortatur ut uoueas, ipſe te adiuuat ut reddas. Ibidem
Hoc omnes uouimus Deo, ut templum eius ſimus. Ibidem.e
Debet impiger eſſe animus, ut uoueat & reddat, ne cũ ſe minus idoneum putat ad reddendum, piger ſit ad uouendum, nunquã enim reddet, ſi de ſuo ſe putauerit redditurum. tom.8.508.l
Vota rerum particularium, nõ ſunt optima, nec perfecta uota. tom.[illegible]26.b
Qui rancorem in alterum dimittit, propter Dei amorem, offert Deo uotum. ibidẽ.c
Quid, & quomodo uouẽdum ſit Deo. ibi.d
Votum offerre ſimul, & reddere Deo. ibi.d.e
Qui uotum Deo beneplacitum obtulerit, benedicetur, & uotum ſuum ante tribunal Chriſti offeretur. ibidem.d.e
Deus in uoto Abraham probauit, quem in facto tenuit. to.10.163.h
Non ſunt ad arbores uota reddenda. to.10.245.m.& ſeq.
Voces dicuntur tonitrua. tom.3.36.K
Vox Dei ambulantis. tom.3.223.b
Vox mentis. to.3.348.h
Nõ vocẽ, ſed affectum audit Deus. t.4.326.l
Viua vox. tom.2.29.K
Vox hybrida. tom.2.136.c
Extrema uox. tom.4.173 d
Vox quomodo a pulmone procedat coniũcto pectori, tanquam follibus. to.5.129.l
Voces auium, & beſtiarum ſic quidã homines imitantur, ut niſi uideantur, diſcerni non poſſint. Ibidem.m
Vox corporalis auditur, ſpiritalis intelligit. tom.8.8.f.g
Vox Chriſti, uox noſtra, & uox noſtra ipſius eſt. tomo.8.210.d.& 213.f
Ad hoc uox eſt, ꝑ quod edit uox. t.8.277.l
Vox eſt animi diffuſi lętitia, quantum poteſt exprimentis affectum, non ſenſum comprehendentis. to.8.367.m
Vox animæ tuæ, eſt innocentia. tom.8.383.K
Vox proprie animatorum eſt, & uiuorum. to.8.533.i.& K.
Chriſti uocem audit, quiſquis eſt ex ueritate. tom.9.116.h
Vox ſonus eſt, index cogitationis, uerbum, ipſa cogitatio. to.10.265.d
Vrbs ab orbe, vel ab urbo dicta. tom.1.94.c
Vrbicus primum Manichęus dictus. to.6.6.c
Vrias, interpretatur lux mea Dei. to.6.142.a
Vrſus tribunus, Manichęorum examinator. to.6.7.h
Duo urſi lacerantes 42. pueros Iudęorum, ſunt Veſpaſianus, & Titus. tom.10.228.e
Vrticis falſi doctores comparati. to.4.452.h
Vſia quid. to.1.97.b.& ſo.ſeq.i.257.b
Secundæ uſiæ, quæ dicantur. tom.1.99.i
Et quare. eodem.99.a
Vſque, duobus modis capitur in ſcripturis. to.8.26.m.& 428.l
Vſquequaque, quid ſignificet. to.8.439.d.& h.& 446.a
Sed tu dñe vſquequo, exponitur. to.10.85.b
Vſtio ſcandalum eſt. to.8.473.l.m
Fęnore trucidans pauperem, & diuiti quippiam rapiens, æque crudeles. tom.2.75.e
Vſuram committit, qui plus expectat, quam dedit. to.8.99.e
Sis uſurarius Dei. Ibidem
Vſura quãdo dicaẽ eſſe in plateis. to.8.176.i
Illa uſura peior eſt, quę exigit damnationis ſupplicium. Ibidem
Cur nomine uſurę, peccata ſignificentur. to.8.259.h.i
Vtres noui, & ueteres, myſtice. to.4.115.h.i. to.6.96.g.h
Vter in pruina, quid ſit. to.8 456.e
Vterus Dei, qui. to.4.233.e.& 340.f.& 348.k.l. to.6.241.i. to.8.424.d
Vterus matris noſtrę, quis ſit. tom.8.528.m
Deus quando ſuſcipiet nos de utero matris. Eodem.528.a
Ex utero ante luciferũ genui te. to.10.116.i
Chrs pudicitiã uteri uirginalis elegit, ut caſtitatẽ prę oib. cõmendaret. to.10.128.d
Vteri uirginalis ad ſepulchrum Chriſti collatio. tom.10.195.b.& ſeq.
Vti, quid. vide Frui.
Sicut enim malum eſt male uti bonis, ita bonum eſt, bene uti malis to.1.23.K.l
Vſus illicitus, abuſus dicitur. tom.3.3.l
Vtendum quomodo temporalibus. to.3.6.d
Vti quomodo differat a frui. to.5.100.e.f
Vtimur temporalibus. Ibidem
Homo non ſeipſo, diuina uoluntate contẽpta, niſi pernicioſe uti poteſt. to.5.117.h
Mali uti uolunt Deo, ut fruantur mundo. to.5.132.m

vſus rerum temporalium referunt ad fructũ pacis terrenæ,in ciuitate terrena,in cęleſti,ad fructum pacis æternę. to.5.193 c
vſus rerum mundanarũ cõmunis eſt bonis, & malis,ſed finis vtendi,cuique ſuus proprius eſt,multũque diuerſus. to.5.194.a
vtica ciuitas. tom.5.30.m
vtinam vbi audis,uocem optantis,agnoſce, & agnita uoce optantis,depone ſuperbiã pręſumentis. to.8.439.f
vtile & honeſtũ differunt.to.4.187.d.& ſeq.
In utilitatem hominis omnia facta.ibidem.f
viuentiũ impie nulla eſt utilitas.to.5.195.m
vua,uerbum Dei. tom.8 16.K
vua inter ſpinas in ſepibus naſcens, quid ſignificet. tom.9.232.d
vua,Chriſtus. to.10.177.i.K
vua a terra promiſſionis delata,Chriſtum figurabat. Ibidem.l
Vuandalorum irruptio. tom.1. In Poſſido.
Vulcanus,ignis.tom.6.59.d.tom.8.279.c
Vulcanus.to.5.211.l.& 171.i.K.& ſo. ſeq.g.h
Vulcanus cur claudus. tom.6.117.f
Vulcani uxor Venus,quare fingatur. ibid.g
Inſitũ eſt naturaliter uulgo,ut de bonis ſemper male iudicet. tom.9.207.a.b
Achilles inuulnerabilis.to.2.30.c.to.5.66.a
Vulnus ſub tegmine medici ſanat,ſed tegmine vulnerati celatur. to.8.64.m
Vulnera Chriſti,quæ. to.8.264.m
Vulnerum Chriſti recordatio. tom.9.174.e
Homo ſua uoluntate uulnerare ſe potuit,ſanare vero non. to.10.3.m
Vultus ſumus. tom.10.25.i
Chriſti uulnera ſeruata ſunt ad ſananda dubitantium corda. tom.10.120.d
vulnera recentia,facilius uteribus curantur to.10.172.c
Quanta ſolicitudine corporis uulnerib. medicamenta applicamus,tanta animæ. Eodem.179.a
Chriſtus vulnera portauit in cęlum, iterum reportabit ad iudicium. to.10.215.c
vulpium nomine,auſtria ſignificatur. tom. 6.270.a
vulpes,reges ſeculi.tom.8.213.d.& 326.i.K
vulpem Chriſtus appellauit Herodem regẽ. Ibidem.
vulpes,hęretici doloſi. to.8.297.h
Vulpium caudas Sampſon colligauit.Ibid.I
Vulpes ſolent habere tales foueas,ut ex una parte intrent, & ex alia parte exeant, & quid ſignificent. Ibidem.h
Vulpes doloſos,& volucres ſuperbos ſignificant. to.8.334.h
Vulpes inſidias,& uolatilia cęli ſuperbiam notant tom.10.5.a
vulpes foueas habent,& uolatilia cęli nidos quid. to.10.5.a & 6.K
Quid uulpes Sampſon is. to.10.81.h
Quid uulpes capere demolientes uineas. Ibidem.
vulpium caudę,quid. tom.10.181.h
vult[illegible]re uidet. tom.5.69.h
vultus Dei,eſt demonſtratio ſua. tom.8. 139.K
vultus ſeuerus,cuſtos eſt diſciplinæ.tom.10. 176.i
vuluam concludere,quid. tom.7.272.d.e
vxor quæritur Auguſtino. tom.1.46.e
vxor prudens,& Chriſtiana deſcribitur.to. 1.58.c.
vxoris commoda,& incommoda. Eodem 175.e.& ſeq.
vxorem cuique poſcere nunquã uoluit Auguſtinus. to.1 In Poſſido.
vxores uiris ſubditę ſint. tom.2.epiſto.199. to.4.87.c.d
Vxoribus non licet dicere,facio quod uolo de meo. to.2.244.K
Vxores multas habuerunt patriarchæ. tom. 3.17.i.& ſo.ſequen.c.tom.4.366.c. to. 6. 259.e.f
Et quid adumbrarint. tom.6.259.l
Vxor & concubina quomodo differant.to. 4.35.e
Vxor,caro. to.4.397.e.tom. 9.5.f.g
Vide coniugium.
vxorem non niſi ob adulterium, dimittendam. tom.4.367.m.& 498. K.l. tom.8. 579.i.K
Vxor an citra crimen fornicari poſſit, conſentiente marito. to.4.357.c
Vxorem adulteram dimittere,ſi permiſſum uel iuſſum.tom.1.17.d. e. tom.4.398.K. & ſeq.
Vxores quomodo diligendę, & relinquendæ.to.4.398.a.b.to.6.54 f.& ſeq.
Vxor Loth uerſa in ſalis ſtatuam,monet nõs ne deſcendamus de uia Dei.tom.5.155.f. tom.8. 276.c.& 302.b.c
Vxores plures habere cauſa poſteritatis, lex

nulla

nulla prohibebat. to.5.155.d.
Sorores accipere vxores aliquando licuit, & de matrimonio conſobrinarum. tomo 5.137.h.i.
vxores quidam amant ſecundum Chriſtum, quidam ſecundum ſeculũ, ſed infra Chriſtum. to.5.214 f.
De vxore non dimittenda.tom. 6.115.a.b.& 259.f.g.& 271.f.& ſequen.
vxores multę vnius. to.7.265.m.
vxorati vinculis ferreis conſtricti . tomo,8. 579.h.
vxorem ſterilem dimittere,& cauſa fœcunditatis aliam ducere non licet.tom.6.259 f g.to.7.265.a.b.
Vxorem ſuam Cato viuus alteri tradidit.to. 4.20.i.to.6.260.d.
De coniuge infideli dimittendo, vel non dimittendo.tom.6.271.l.m.& ſeq.copioſe.
vxor alligata quandiu,ſiue mœchus,ſiue caſtus,vir eius viuit. to.6.278.g.
vxorem adulteram occidere non licet Chriſtiano marito. ibidem.l m.
vxor Chriſti,ſicut vitis abundans quę ſit.to. 8.494.h i.
viri volentes vxores ſuas dimittere,& ad eccleſiam confugientes,arctius colligantur Eodem.579.h.
Caſta vxor eſt,quę dolet ex charitate virum fornicantem. tom.9.200.l.
vxoris conditiones. Ibidem.m
vxorem ducere,quid. to.10.29.a
vxores ducturi,ſeruent ſe vxoribus ſuis . tomo.10.39.d.
Duę vxores viri Iacob, quid præfigurarint. Eodem.41.i.
Caſta vxor quæ,& vere amans maritum.Eodem.4.b
Abſtinendum a propriis vxoribus in ſolennitatibus domini & ſanctorũ.to.10.123.m
Qui timore regis non adit vxorẽ propriam, timore Dei nõ adeat alienã.to.10.247.b.
Abraham quęrens vxorem filio ſuo,quid figuret Eodem.165.c.d
Quare Iacob in ſua pegrinatione, duas vxores acceperit. to.10.167 g.h
In natiuitate mũdi, vxor virũ duxit ad mortem:in Chriſti paſsione, vxor virum prouocat ad ſalutem. to.10.189.K.
Nullus, niſi pro procreandis liberis, vxorẽ agnoſcat. Eodem.247.f.
vxorem,excepto deſiderio filium, agnoſcere,peccatum eſt. Ibidem,h.
Nullus vxorem ſuam , ꝑpe dies dominicos vel feſtos, tangat. to.10.247.K.l.
Qui vxorem ſuam in profluuiis,die dominico,aut feſto agnouerit,filii, qui inde naſcentur,aut leproſi,aut epileptici, aut dæmoniaci naſcentur. Ibidem

X

Xantippus Tagonenſis epiſcopus. tom. 2.257.m
Xantius. to.5.173.h.
Xenocrates auditor Platonis. to.2.78.f
Xenocrates,Polemonem ebrium , quomodo conuerterit. to.2.104.g
Xenocrates. to.5.68.e
Xenodochium,vox noua. to.9 104.e.
Xenophanes Phyſicus. to.5.175.l.
Xerxes antiquior qui & Baleus appellabantur.to.5.169.e.& g.
Xiſtus Philoſophus.to.7.247.e.Retractationum. to.1.25.c.
ὑπόστασις.Vide in litera h.Hypoſtaſis.

Z

Zabulon interpretatur habitaculũ fortitudinis. tom.8.236.h.
Zacchęus quanti emerit regnum cœlorum. tom.4.231.g.
Zacchæus ſtatura breuis erat, ſed opere magnus. tom.8.495 h.
Zacchæus Chriſtũ hoſpitio ſuſcipiens, ſaluatus eſt a morbo auaritiæ.tom.9.131.i.K
Zacchæus dimidium rerum ſuarum dedit pauperibus. eodem.201.m.
Zacchæi hiſtoria. to.10.30.b.c.
Allegoricę. Eodem.63.l.m.
Zacchæus quare dimidium retinebat . tom. 10.64.b.& 184.a.
Zacchęus ſuper Sycomorõ, quid ſignificet. Eod.63.l.m.Et ibi. de Zacchæo & eius vocatione plura.
Zacchęus humiles figurat. ibidem.m.
Zacchæus bonus diues,& qũo.to.10. 184.a.
Pro Zacharia,Hieremias citatus.t.4.167.i.K.
Zacharias,pater Ioannis ꝓphetę.to.5.168.i
zacharias & Elizabet, quomodo ſine querela. to.7.226.g.155.K.& 467.g.
zacharias & Aggęus , quando prophetarint to.8.423.K.l.565.e.& 573.l
zachariam dicit Auguſtinus,fuiſſe magnum ſacerdotem. tom.9.79.g.h.

Non

Non ſolum populi, ſed & ſacerdotes conſpirauerunt in ſanguinem Zachariæ. Eodem.149.c
Zacharias quare mutus factus. to.10.117.f. g.& ſequen.
zacharias deſperãdo, angelo reſpõdit. ibi.h.i
zacharias pontifex magnus, pro cultu Dei, martyrium ſuſtinuit. to.10.246.d
Idem nuncius ad zachariã & Elizabeth mittitur, qui ad Mariam. Eodem.265.c
zachariæ & Eliſabet laudes. tom.10.266.b.c
Gabrielis nuncium ad Zachariam. ibidem.d
zacharias ambulauit in omnibus iuſtificationibus domini. to.10.73.b
zeb interpretatur lupus. to.8.301.d.
zebee, victima lupi. Ibidem.
zebaoth. to.1.21.b.
Filii zebedæi to 4.155.i
zelpha, ancilla Rachel, os hians interpretatur. to.6.135.f.
zelator Deus. to.4.58.c.
zelus Dei quomodo accipiendum. Eod.198 a.225.f.& 350.g.58.K.60.f.127.f. & 195. f.g.to 8.290.a.
zelus & ira, improprie Deo tribuuntur. to. 6.59.f.
zelus tam in bonam, quam in malam partẽ accipitur. to.5.203.h.
zelus ardentiſsimus. Ibidem.
zelandum quid ſit. tom.7.135.K.
zelum Dei habere, ſed non ſecundum ſciẽtiam, quid ſit. to.8.59.b.& 545.f g.tom.10 39.d.& ſeq.& 56.f.
zelus Chriſti, eſt perſequi iniquitates. tomo. 8.241.K
zeli nomine, exactio caſtitatis intelligĩt, ne anima legem domini ſui contemnat. & a Deo ſuo fornicando deſperet. to.8.290. e.f 463.f.g.& ſo.ſeq.K.l.
zelo Dei, qui comeduntur. to.9.21.b
zelum Dei habere. tom.10.73.K.
zelent mulieres viros ſuos. tom.10.120.b.
zelare nõ licet populo Chriano. to.10.169.h
zeno princeps ſtoicorum. tomo.1.154.K.tomo.5.75.a.& i.
& huius placita. Ibidem.77.f.g.
zenobio dicat Auguſtinus diſputationẽ de ordine. to.1.155.K
zenobius. to.2.256.d
ziph vicus vnde ziphæi dicti. tom.8.170.l.
zephæi, florentes interpretantur. Ibid.
zizania, hæretici. to.1.24.d
De zizaniis in eccleſia, Cypriani opinio. Ibidem.
zizania & paleæ in eccleſia to.1.239.i.& 256 g.to.2.32.g.to.4.123.h.i.
zizaniorum ſator, diabolus. to.4.123.i. tom. 5.199.e.to.7.186.a.b.to.8.220.e.f.
Ob zizania, nõ recedendum ab eccleſia. to.4 20.d.to.7.79.d & ſeq.
De zizaniis, quę in iudicio, igni tradentur. to.5.199.c.
zizania colligi, eſt de regno eius omnia ſcãdala colligi. eod.202.g.
zizania non regnant cũ Chriſto ibidem. m.
zizania ſunt toleranda inter frumentum, vſque ad meſſem. tom.7.135.l.m.
zizania illa propriæ dicuntur, quę naſciunt in ſimilitudine frumentorum: & quid ſignificent. to.8 577.a.b
zizania ſunt, a ſolis meſſoribus, a frumento ſeparanda. tom.9.235.d.
zizaniorum parabola. tom.10.19.i.
Qui ſint inter ſegetes mixta zizania. tomo.10 141.e.
De parabola zizaniorum, Sermo. tomo.10. 273.c.
zizania, ſunt peccatores. Ibidem.d
De non habendo ex in zonis. to.6.65.m
zona aurea, multitudo ſanctorum eſt. tomo. 9.141.f.
zoroaſtres ſtatim quando natus eſt, riſit. to. 5.29.m.
zozimus apoſtolicę ſedis epiſcopus. tomo 1.27.i.to.2.218.f.
Beatiſsimus papa. to.7.256.b.

Indicis in omnia opera D. Auguſtini,

FINIS.

VITTORIO EMANUELE

A.e.28

Δ.e.28.